

சிவமயம்

அருணந்தி சிவாசாரியர்

இயற்றிய

சிவஞான சித்தியார்

சுபகூடம்

ந—ச—ந—ச—சூத்திரங்கள்.

—0—

முறைஞானதேசிகர்

சிவநாகேசரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நித்யம் பவ முகியர்

சுப்ரமணயதேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

—0—

சிவஞானபோதயுத்தரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பட்டன.

—0—

சென்னை-சித்தாதிரிப்பேட்டை

சர்க்காரிஞாநை

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ந-ச-ந-ச-ந, நுத்திரங்களுக்கு

உணர்வாரியாகன எடுத்துக் காட்டிய

பிரமாண நூல்கள்

மறைஞானதேசிகா.

பாக்கைய

செதியம்

சுபரபேசம்

காலோத்தரம்

ரௌரவம்

மருடம்

சித்ததந்தரம்

சுரணம்

ஸவாயரபுவம்

மருகேந்தரம்

மதங்கம்

பௌஷ்டரம்

சாவசித்தந்த சங்கரம்

காந்தபுராணம்

பாரதம்

திருமந்திரம்

விஸ்வசாதாக்யம்

சிவஞானபோதம்

நிஸ்வாசம்

நிஸ்வாசகாரிகை

வாதளோத்தரம்

சாவஞானோத்தரம்

ஆ - உ.

சிவாககிரயோகியர்.

வடநூல் சிவஞானபோதம்

நிஸ்வாசகாரிகை

சித்தந்தசாராவளி

சித்தந்தபோதம்

ஆ - ச.

சு

சர்வஞானோத்தரம்
 டீடகநத்தரம்
 காபிலம்
 மருகேந்தரம்
 பௌஷ்கரம்
 கிரணம்
 காமிகம்

தேவிகாலோத்தரம்
 சிவபிரகாசம்
 ரௌரவம்
 ரதநத்தரம்
 ஈஸ்வரகீதை
 ஸவச்சந்தம்

ஆ - கள
 ஞானப்பிரகாசர்.

—0—

ரௌரவம்
 கோயித்புராணம்
 திருவாதவூரர் புராணம்
 தேவாரம்
 சிவநாமோத்தரம்

சுப்ரபேதம்
 சதாவேததாத்தபரியம்
 திருவாசகம்
 கந்தரலங்காரம்

ஆ - க
 சிவஞானயோகியர்.

—0—

சிவஞானபோதம்
 துக்ளதுபோதம்

சாவஞானோத்தரம்
 உபநிடதம்

ஆ - ச
 நிரம்பவழகியர்.

—0—

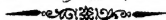
சிவஞானபோதம்
 பரநாதம்

சங்கற்பிரகாசரணம்
 திருமந்திரம்

ஆ - ச,

—

உ
சிவமயம்
சிவஞானசித்தியார் சுபகூடி
க-ச-ந-ச-ரு. இ அநிகரணம்.

சு-அதி

ந-க-உளதாய்

உ-உறதுச செயிருறம்

ந-இச்சாஞானச செயதிகளுடையதாதி

ச-தயிலொடும பயிலுறம்

ந-இன்பதுன்பப பலன்கள பராக்கின் துகரும்

ச-ஐஞ்சுவதகைப்படும

எ-தரியாதீத முணைம (இந்தவுடலி னுயிரென
பபடுவது வேறு)

முதலதிகரண நீங்கலாக, உ-ந-ச-ரு-உ-ந-ச-
வீருதகங்கள் ஏனைய-ச-சு-உள, சோதது
ரைக்கப்பட்டன

ச-க-உணாவன கரணமெனனி னொன்றையொன்
றுணரா

கரு

உ-யானென தென்ப தினைதரும்

கருஉ

ந-வெவவே றனைதருகு செயல்கண்கு மறி
நதவை யடக்கியாக்கிப் புணருமுட கரண
மாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கி இவற
நின் வேறு மானமா

கசுக

சு

ந-க-பொறிபுலன கரணமெல்லாம புருடனூலறி
க தானமாவை யறிகரா

கஎசு

உ-அவையேபோல வானமாக்க ளனைதது மெ
னருகு செறிதருஞ் சிவனைறன னுலே யறிக
டுகு சிவனைக்காணு

கஎஅ

பாரிசேடம்—அறிதருஞ சிவனேயெல்லா மறிந்த
றி வித்துகிறபன

—0—

௯—க—அறிபொரு ள்கிததச்சதகாம்	கஅ)டு
உ—எககுஞ செறிசிவமிரணமின்னறிச கிதசொ	
டு சத்தாயநிறபன	கஅ)கரு
புறநடை—அறியாததினரும்	கஅ)உ
ஒழிபு—அறிவுறும் பொருளோளிச னறிவுறாதவ	
னோவெனனி னெறிதருஞ்சத்தினமுன	
ன ரசத்தெலா நின்றிடாவே	கஅ)நஉ

—0—

அதிகரணத்திறகு உதாரண விருத்தத்தொனக.

ந—சூ, விருத்தம்	க
,, உ அதி	க
,, நு ,,	க
,, ச ,,	க

ச—சூ, விருத்தம்	க
,, க அதி	ச
,, உ ,,	உக
,, நு ,,	க

ரு—சூ, விருத்தம்	க
,, க அதி	உ
,, உ ,,	க

௯—சூ, விருத்தம்	க
,, க அதி	உ
,, உ ,,	க
நு—புறநடை	உ
ச—ஒழிபு	ந

கஅ)க

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் 'சுபகஷ'

வி ஷ ய ரு சி கை.

—ஐ—

ந — சூத்திரம்.

ப சு இ ல க க ண ம்.

ந—சூ அநிகாணம்.

—ஐ—

க உயிரென்பட்டு ஆனமாவுடலினுண்டெனகாட

டிக கூட்டி னுயிருண்டென

றது

கசுநு

உ உடலினவேறு இவ வுடலுகுவேறு யோரா

னமா விலலை யென்றது உ

லோகாயதன மறுப்பு

(நி) சிவஞானபோதம்-ந -

சூ, ஈ-வெ, கருத்து

கசுநு—உ

ந அறிவதைம

பொ

முதற்கண் டொகுத்தப போ

தத்தற்கு வகுத்துணாததல்

சவுத்திராந்திகன மறுப்பு

(நி) சிவஞானபோதம் - ந -

சூ, ந-வெ, கருத்து

கசுநு

ச அநிகதிடபி

ரா

பிராணவாயு ஆனமா வெபை

தை மறுத்தல் கனமயோகி

மறுப்பு (சி) வீருத்தியுணா

கசுநு

அ

சு — சூத்திரம்.

அவததையிலக்கணம்.

— உருவம் —

இச்சூத்திரம் முன்னரூ குத்திரத்திற் கொடுத்தப்போ
ந்த ஆனம விலக்கணத்தை விரித்துணர்த்துகின்றது
க உணர்வன் அநதக்கரண மானமா வல்லவெ
னறது நையாயிகா மறுப்பு
(நி) மாயாவாதி மறுப்பு கச

சு - சூ, க - வது, அதிகாரணம்.

— உருவம் —

உ கருவியா மன அநதக் கரண மானமாவைப
ம பொருத்திக காரியப படும
பொழுது வேறறநிற்கு மு
நைமையும், அவைகளை நீங்கு
தல் தற்சொருபத்தை யறிந்
ததென்பதும், அதற்குமேற
சிவஞான மென்பதும்
(நி)சிவஞானபோதம்-சு-சூ,
உ-வெ, கருத்தது கருக
ங அவயுடனுவ கரணங்கட்கும் ஆனமாவுசுரு
ம அகரமுதலிய வக்கரங்க
ளா லறிவுவிளங்கும முறை
மை (நி) சிவஞானபோதம்
சு-சூ,ங-வெ,கருத்தது கருௌ
ள அயனரியர் அக்கரங்கட் கதி தேவதையும்
அவை காரியபடுத்த முறை "

<p>தி ஆனமா</p>	<p>மையம் (நி) சிவஞானபோ தம-ச-சூ, ச வெ, கருத்த எல்லாநகூடிய சமுதாயம் ஆ னமா வெண்பதைமறுத்தல் யாவாதி மறுபு (ஞா) பயத்தன மறுபு(சிவ)ந- சூ, எ - அதி, கருத்த சவுத்தி ராகதி மறுபு (நி) சிவஞா னபோதம ச-சூ, எ-வெ, க ருத்த</p>	<p>கருதச கருஉ</p>
----------------	--	--

ச-சூ, உ- வது, அதிகாரம்.

<p>க அறிவிசை</p>	<p>மீளவுமவனைக குறித துணர்த தல்(சி-ஞா) சிவாதவிதிமறு பு(சிவ)ந-ச-அதி, கருத்த</p>	<p>கருஉஎ கருநஉ</p>
<p>எ குணங்களை</p>	<p>நெ</p>	<p>கருநஉ</p>
<p>அ சனலிதிருண</p>	<p>நெ</p>	<p>கருநஉ</p>
<p>க உருவிய</p>	<p>(சி-ஞா-சிவ) சாகசியன ம ஆனமா ஒருவடிவா யிருக்குமெ னறவன மறுபு பாஞ்சரா ததிரி மறுபு (சி-ஞா-சிவ) பௌராணிகா மறுபு</p>	<p>கருநஉ கருசச</p>
<p>க குககுமயருவ</p>	<p>நெ</p>	<p>கருசஅ</p>
<p>க அருவரு</p>	<p>ருபாருப மெனபாண மறுத்த</p>	<p>கருநஉ</p>
<p>க உ சத்திரன்</p>	<p>ல்(சி-ஞா-சிவ)கௌளாமறுப்பு நெ</p>	<p>கருநஉ கருநஉ</p>

கங் அருவவிகாரி	ஒருவிகாரமு மனநி யருவமே யாயிருப்பதோ ரானபாடு னபதை மறுத்தல் பரிசும வாதிமறுப்பு(சி-ஞா) சேஸு வரசாங்கியா மறுப்பு (சிவ) பாதஞ்சலா மறுப்பு	கருங்
கசு அசித்தெனினு	ஆனமாவுக சறிவிஸ்ஸை யசேத னமென்று சொல்ல மறுத்த ல்(சி-ஞா)மிமாமசகா (சிவ) வைசேடி கா பட்டாசாரி	கருங்
கரு உயிரினை	ஆனமவணுவும பூதவணுககணு லுமகூடி காரியப்படு மென றவனைமறுத்தல் ஆசீவகன மறுப்பு (சி-ஞா-சிவ) பாஞ் சராதரி மறுப்பு	கரு,
கசு உடலினிலே	ஏகதேச வியாபியென்றதை ம றுத்தல் (சிவ) மிருகநூலா மறுப்பு (நி) பாஞ்சராததி மறுப்பு	கருள்
கஎ உருவினி	ஆனமா சரீரமென்கும வியாபி த தநியு மென்றவனாக குத தரம சமணரினிகண்டவாதி	கரு,
கஅ எவருக	ஆனமா வியாபித தறிவனென றவனை மறுத்தல் பட்டா சாரியன மறுப்பு (சிவ) ஐக கியவாதி மறுப்பு	கரு
கக சுத்தமா	ஆனமசத்தியை மாயை மறை த்த தென்றவனை மறுத்தல்	

ஐக்கியவாதி மறுப்பு (சிவ)

‘அறிவிச்சை’ என்னஞ்செய
யுண்முதல இததணைய முயி
ருண்மைகொண் டாண்வ ம
லத் துண்மை கொள்ளாத
சமயிகள் கொள்கையும் அ
வறநின் மறுபபம (நி) ‘ஆன
மாவின் வடிவு’ என்ற செ
ய்யுண் முதல ‘சுததமாமா
னமசிகது’ என்ப தீருகத
திரு விருகதம பதினைதம
ஆனமா வில்லையென்ற சம
யிகள் மறுபபு

கருகா—க

உ௦ அசிகதரு

ஆனமலக்ஷண சிததாந்தமுண்
ராததல்

கருகா—எ

உ௧ மாயையின்

ஆனமா விபுவாயிருக்கனும் மா
யை மலததினலே மறைப
புண்டு சிறிது ஞானகங்கிரிகை
கள் சீவிக்ருமுறைமை

கருகா—ங

உ௨ குக்குமதேகி

ஆனமா இருவித சரீரத்தைப
பொருகதி போகங் கொள
ஞமுறைமை

கருகா—க

உங் மருவானகத

ஆனககோசமுதலிய ஆனமா
வனறென்றது. உலகாயதன
மறுப்பு

கருகா

உச நோற்பாவை பஞ்சகோச மயமான சரீரத்
தைப் பொருகதி அதற்கு

	வேருய நின்று ஆனமா நட தது முறைமை	ககஉ0
உரு என்னுடல்	இச சரீரத்திற்கு ஆன்மாவே நெனறது (நி) ஸோகாயத ன் மறுபபு	ககஉரு ககஉக
உசு பொன்னணி	நெ (நி) சிவஞானபோதம ந சு, உ-வெ, கருத்த	ககருக ககருக
உஎ உடலியானல்	நெ	ககருக
உஅ புத்தியைமன ம	அறிவில்லாக ளிபபடி ஒன றை வேறெனருக்ககதுவா (நி) முன நாலுசெய்யுளும் உ லகாயதன்	ககருக ககருக
உக அறிவுடல்	புத்தியாதி யானமாவைப்பொ ருநதிக காரியப படுததுகை யா லவைக ளானமாவென பதரருத் திஷ்டாநதம ககசுச—ரு	
ரு) கண்டினர்	இந்த ஆனமா தனக்கெனச செய லில்லாமையால் காத தாரின் றுணாதத வுணாவ ன் என உணாததல் (சிவ) 'தோற்பாவை' எனப துமுத லித்தனையும் மேலை ச சூத்திரத்தின் 'உற்றுச் செயிருறும்' எனபது முகலி ய காதகூறறுப்பொருளை வ லியுதததவாறு (நி) மாயா வாதி மறுப்பு.	ககரு0

நக புருடனேயறி ஆனமாவக கொருதத ரறிவிக
க யேணடுவ தில்லையெனற
அவிகாரவாதிமறுபபு
(நி) சிவஞானபோதம் - ச-
சூ, ரு-வெ, கருத்த கசுருசு-எ

ச- சூ, ந- வது, அதிகாரணம்.

—வருகுவது—

ந.உ படைகொடு	மலததான மறைப்புண் டவத தைப்படு திடத்தானமாவே பிரதான மெனபதம் கருவி களப்பிரதான மெனபதம் உணர்த்தல்	கசுசுஉ.
ந.ந சாகசிர	பஞ்சா வததைகளின் பெயரு மயறறுக டெழும அவவிட நதோறு நிறகுங் கருவிகளு ந கொருத னுணர்த்தல்	கசுசுசு
ந.ச ஐந்த	கீழால்வததைக கருவிகொத் தகளை யுணர்த்தல்	கசுஎரு
ந.ரு அறிநரு	மததியால்வத்தை சுத்தாவத் தை யுணர்த்தல்	கசுஅரு
ந.சு இருவகை	முறகூறிபவிரணமுறகும் யோ க சுத்தாவத்தைககும் பல மீதென னுணர்த்துதல்	கசுசுஉ.
ந.எ கேவல	காரண வததையின் பெயரை த கொருத்தம் வருத்தமு ணர்த்தல்	கசுசுஅ

கசு

ந.அ. அறிவிலன்	கேவலாவததை யிலக்கண மு	
	ணாததுதல்	களௌ
ந.க. உருவினை	சகலாவததை உணாததல்	களௌ அ—க
ச. இருவினை	சுதநாவததை யுணாததல்	
	(ஞா) விருத்தியுரை	களௌ

ந—சூத்திரம்.

பாசமோசந இலக்கணம்.

—உருவம்—

க ந த் து

இவ்வானமாகக ளிடததத் தமது முத்தலுபகார
முணாததுதல்

க பொறிபுலன் அநதக்கரணங்களு மானமாவ
ந கூடியிருநதாலும ஆனமா
கடவுளின்னறிககாணது, கட
வு ளெல்லாமறியவல்லவா களௌ

ந - சூ, க - வது, அதிகரணம்.

—0—

உ இறைவனே சிவன கருமத்துக்கீடாக அறி
வைக்கொடுப்பா (ஞா) அரு
கன மறுபடி (நி) அவிக்கார
வாதி மறுபடி களௌ

ந. அறிந்திடு மா காததா யுணாதத வேண்டா
னமா ஆனமாத் கானே யறியுமெ
னபதின மறுபடி களௌ—

ரு - சூ. ௨ - வது அதிகாரம்.

—0—

- ௪ கருவியாற காததாதானே (க) கருவியா
 லுணாததில். இவை முனது
 செய்யுளானுமுறையே கன
 மமு முயிரு மாயேயமு மெ
 னை மாருகதா மீமாஞ்சக
 ரா சாங்கியாமுதலியோர ம
 றுபபு கஎருஅ
- ரு கருவியும ஷெ
 (நி) சிவஞானபோதம ரு-சூ
 ௩-வெ கருதது கஎருஅ
- ௬ இறைவனறன சிவன எல்லாததையும்நிற தறி
 வீப்பானா லவனுஞ் சுக
 துகங்களை யனுபவிப்பா
 நென்பதற்கு மறுபபு (நி)
 பரிணாமவாதி மறுபபு சிவ
 ஞானபோதம ரு - சூ. ௨ -
 வெ, கருதது கஎருஅ
- ௭ உலகமேயுருவ பஞ்ச கிருத்தியங்களைத் தன
 துசனவிதிமாத்திரத்தில் ந
 டத்து முறைமை கஎருரு
- அ தெரிந்து சிவஞானமாக கடரு இந்திரிய
 தவாரததாலே அறிவித்து
 போகமோகூந தருதில் கஎருஅ
- ௯ அருளிதசத்தி அனுகங்களு செய்ய சத்தி
 உமையாதோ வெணின அ
 தருகு தலைமை யீசன எ

கக

ன உணராததல் (நி) அவிகா
ரவாதி மறுப்பு

கஎ

சு—சூத்திரம்.

பதிபாச தரிசன இலககணம்

இத சிவனதுவழித தானமா வெனறது
க அறிவுறும சிவனது சொருப மறியபபடி
ன சடம, அறியப் படாதெ
னின அபாவம, ஆதலால் அ
நியாசதிக வெனறது (ரூ)
விருதகியுரை (நி) பரிணாம
வாதி மறுப்பு

கஎ

சு-சூ, க - வது, அதிகாரணம்.

—0—

உ ஆவதாய்ழிவ பிரபஞ்சம் அசேதன மெனப
தனை ஏதுக்களால் விரித்து
ணராதததல் (சி) மீமாஞ்ச
கா மறுப்பு (நி) பரிணாமவா
திமறுப்பு

கஅ

ஈ மண்டலில்

நெ

(சிவ) பாஞ்சராததிரி மறு
ப்பு (சிவ) சாகசியர் மறுப
பு (நி) பரிணாமவாதிமறுப்பு

கஅ

சு - சூ, உ - வது, அதிகாணம்.

—0—

ச உணராதபொ ரசன அறிப்பபடா நெனரவ
னுக்கு அறிப்பபடுவ நென
றுணராததல (நி) பாடா
ணவாதி மறுப்பு

கஅரு

சு - சூ, டு - வது புறனடை.

—0—

ரு த்துவுஞ்ச சிவனை யுணைப்பொருளகரீ அ
ந்த நிவாலநிவதுபோ லநிமகக
டா தென்பறு பாடாணவா
திமறுப்பு (சூ) வேதாநதி
மறுப்பு சிவஞான போதம
சு - சூ, உ-வெ, சருத்த

கஅஉ

சு அறிப்பொருள ஆனமாவா லநிமப்படாததா
கில் ஒருமுதலு மிஸைடோ
வெனரவனைக குறித தற்பு
மி - முணராததல(சிவ) மா
டாவாதிமறுப்பு (நி) சிவஞா
னபோதம சு-சூ, டு-வெ க
ருத்த

சஅஉரு—சு

சு - சூ, ச - வது ஒழிப்பு.

—0—

எ பாவிப்பதென

நெ

(சிவ) பாதஞ்சலா மறுப்பு
(நி) பாடாணவாதி மறுப்பு

கவி

சிவஞானபோதம் கூ - சூ

சு-வெ, கருத்து

சுஅங்உ

அ தனவிய

சிவன பின்னமாகக் காண்பப

டான (தி) சங்கிராந்தவாதி

மறுபபு சிவஞான போதம்

கூ-சூ, ரு-வெ, கருத்து

சுஅங்

க ஒன்றென

ஆனமாசிவனல்ல

சுஅச்சு

(சூ) வேதாந்தி மறுபபு

(சுவ)முன்னிரணமிசெய்யுளு

ம சிவசமவாதி மறுமபு (ந்)

பரிணாமவாதி மறுமபு சிவ

ஞானபோதம் கூ - சூ, கூ -

வெ, கருத்து

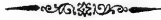
விஷயஞ்சினை முடிந்தது.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார சுபகூழம்.

ந - ச - ந - சு - ந - நு தகிரச்செயுளகராகி.

ப — கு-செ. ஆவதாயழிவ கஜாடு சு உ

அ (சு-கு, க-அதி)

அசித்தரு கடுகுகு ச உ ஆனமா கடுஉ ச ந

கடுகுகு இ

அசித்தெலி கடு + நு ச கச இருவகை கசுகஉ ச நசு

அயனரியர கடுகசு ச ச இருவினை களகடு ச ச

அருவவிகாரி கடுகுகஉ ச கந இறைவனற களகுக ந சு

அருவுரு கடுநுகு ச கக — எ

அருளதுசத களசு ந க இறைவனே களசு ந உ

அவவுடனுவ கடுஎ ச ந (நு-கு, க-அதி)

அறிதரு கசுகுடு ச நரு உ

அறிநதிமிமி கசுகுக ந ச உடலினிலே கடுகடு ச கசு

அறிநதிமா களடுந ந ந உடலினவே கசுகுக ந உ

அறிபொருள கசுகுகு சு சு கசுகுக

கசுகுக உடலியான கசுகுகு ச உ

அறிவகைம கசுகுகு ந ந உணாவன கசுகுகு ச க

அறிவிச்சை கடுஉஎ ச சு உணராத கசுகுகு சு ச

(ச-கு, உ-அதி) (சு-கு, உ-அதி)

அறிவிலன களடு ச நசு உயிரினை கடுஎ ச கடு

அறிவுடல கசுகுகு ச உக உயிரொனப் கசுகுகு ந க

அறிவுறும களகடு சு க உருவினை களசு ச நசு

அனலிய கசுகுகு சு அ களகுக

ஆ உருவினி கடுசு ச கள

உருவியி	கருளா ச க	சூசுமாதேதி ககர ச உஉ
உலகமே	கள்ளு டு எ	கககக
எவருந்	கருஅரு ச கடி	சூசுமவருவ கருசடி ச க0
என்னுடல்	ககஉரு ச உரு	தத்தவஞ் கடிஉ0 க டு
ஐந்த	ககஎரு ச நச	(க-சூ, ந-புற)
ஒன்றெனு	கடிசரு க க	தெரிந்த சஎக டு அ
சவமினா	ககரு ச ந0	கஎடிஉ
கருவியாமன	கருக ச உ	தோ
(ச-சூ, க-அதி)		தோறபாவை ககஉ0 ச உச
கருவியாற	கள்ளு டு ச	ப
(ரு-சூ, உ-அதி)		படைகொடு கககஉ ச நஉ
கருவியும	ககச டு டு	பா
சூ		பாவிபப கடிநஉ க எ
சூணங்	கருநஉ ச எ	(க-சூ, ச-ஒழி)
கேவல	கககடி ச நஎ	பு
சந்திரன	கருரு ச உஉ	புந்திபை ககநக ச உடி
சனனிதிசூண	கருநஎ ச அ	புருடனே ககருக ச நக
சாக்கர	கககக ச நந	பொ
சுத்தமா	கருக ச கக	பொறிபுலன கஎநஎ டு க
	கருக	பொன்னணி ககஉக ச உக
		ம
	கருக	மண்டனில் கடிருக க ந
		மருவானந்த கககச ச உந
		மா
		மாயையின ககஉ0 ச உக
		கக0ந

செடயுகராகி முற்றியது.

உ

சிவமஃம.

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷம்.

௩ - சூத்திரம். பசு இலககணம்.

மறைஞானதேசிகா உனா.

இசுசூத்திர மிரண்டிலும பதியினைதிசைகண
 முணாத் திப பதிககிலககணனாகிய பசுவிலு
 டைய விலககண மெப்படி யென்ற
 மாணாககணை நோக்கி அதனை யரு
 ளிசசெய்கரு

மேலித தலைச்செய்யு னென்னுதலிறேருவெலின் ? அவ்வா
 ன்மா வுடலி னுண்டெனக் காட்டிக் கூட்டி னுயிருண்டென்று
 தொகுத துணாததுகரு

உயிரொனப் படுவதிந்த வுடலின்வே றுளதாயுற
 றுச், செயிருறு மிச்சாஞானச செயதிக றுடைபதாகி
 ப,பயில்வுறு மின்பததுளபப பலனகரு நுகரும்பார்க
 கிற, றுயிலொயி மைநதவத்தைப படுமுணமை துரியா
 தீதம்.

(இ - ள்) உயிரொ ளுனமாவென்று சொல்லப்படுவது
 னப்படுவது

இத்தவுடலின் இசுசுரீர்த்தக கணலியமாய்,
 வேறுதாய்

உற்று இககச் சரீரத்தைப் பொருத்தி நின்ற
 செயிருறு மிச குற்றத்தைப் பொருத்திய மனததாய்

அ

கச்சுகள்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சாஞானசெய நடைபடப்பட்ட விசசாஞானக் கிரியை
கிஞ்ஞடையதாகி லோயுடையனாகி,

பயிலவுறுமின் சக்தோடதனையுடைய சுகந்தையுந் தங்
பததுபை பல கதையுடைய பாவபலதையுந் கனமத
னகரு நுகரும துக ழிடாகப்பொருந்தி யகந்தைப் போகங்க
லோ யதுவதுவாகப் புசியாநிற்கும

பாக்கிற முயி உப போகந்தைப் புசிக்கையி வித்தி
னெய்மைநதவத னையுடனு னைந்தவதனையைப் பொருக்கா
நைபட்டிம நிற்கும ஆனாலெப்பொழுது மிப்படியிருக
குமோ வென்னிவ் ?

உண்மை துரி இந்த ஆன்மாத கருவிகளாகிற வுபாதிசு
யாதீதம் லோவிய டேகாந்தமாயத துரிபாதிதத்தைப்
பொருந்தி யிருப்பதே யுண்மை

தயிலெட்டு மென்பதன்றி சகலாவததையின்னண்ணு ம்பரு
சாவதையு முறுமென வந்திசு.

இதற்குப் பாக்கியையி னறிக (க)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

இவ்வாறு ஆன்மாக்களுடைய கனமானுணமாக உபாதா
கத் திரடகுகளிலே இருஷ்டிபாதி நெருக்கித்தகைப் பண்ணும்
ரைமையு, உபாதாகத் திரயங்களுள் னது லக்கணமும், ஆண்
வ கனம்ததின் து லக்கணமும் உணாததி, இந்தச் சூத்திரத்தி
லே அலகிலா உயிர்கள் என்றதற்கு ஆன்மா சூக்ய மென்பவையு
ம தேகேஜிரி ப பிராணவாயுகளே ஆன்மா வென்பவாகையு
ம நிராகரித்து, தேகேஜிரிபட பிராணவாயுகளுக்கு அனயனாக

சித்திய விபரபக சித்ருபாக ஆனமா வுண்டென்று மேல மு
னருளு ஞாந்திரம் நாலு விருத்தத்தினுற் கூறுகின்றது

க - உ - ஈ - வுரைகளை-ச - வது, விருத்தவுரையிற காண்க

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பதி பதார்த்தத்தை யிரண்டு ஞாந்திரத்தாற் பரிசுத்திதப
பசு பதார்த்தத்தைப் பரிசுத்திக்கின்றார்.

(உண்டெனும்பொருளே யில்லதென்பது மாதலால் உடவி
னவேறுயிர னீ இல்லையென்று சொல்லுதலால்) உயிரெனப் பவரி
திரத்த உடலின் வேறுளதாய- ஆனமாவெனனும் பொருள் இகந
ச சரீரத்தக கன்னியமாயுண்டாய்.

அதெப்படிச் சொன்னீர்? முக்காலத்து மில்லாத முயற்
கொம்பு இல்லையென்று தள்ளப்பட்டதுல்லையோ? சத்தியம் கீ
சாற்றியது, முயலினது கொம்பு முயற்கொம்பென்று ஆறும்
வேற்றுமைத் தொகைபண்ணி இல்லையென்று தள்ளியதன்று
முபலிற் கோ முதலானவற்றிற் காணப்பட்ட கொம்பில்லை வெ
ன்று தள்ளியதாதலால், இல்லையென்று சொல்லுதலால் அப்ப
டி யானமா வுண்டாய்,—

உற்று - உடலோடு சமயோக சமவாய சமபந்தங்கள் சா
ற்றப்படா வாகையால், போககிய போகதிருத்துவ சமபதியா
ய்ப் பொருந்தி,—

செயிருறு மிச்சாஞானச செப்திக ஞுடையதாங்-மஸ்ததி
ஞல் மலினமாகப் பண்ணப்பட்ட முதகொழி ஞுடையதாங்,—

பயில்வுறு மின்பத்துணைப் பலன்களும் நுகரும்-பழகியசக
துக்கங்களைப் மறுபவிக்கும்,—

கசகஅ சிவஞானசித்தியார் கபகூம்.

பார்க்கில் - விசாரிக்கில்,—

தயிலொடு மஞ்சவததை பபிம் - நித்திரைப்பண்ணு மிட
தது இனிமேல் விஸ்தரித்து சொல்லப்படும அஞ்சவததைக
கோப பொருததம்,—

உண்மை தரியாதீதம் - உயிரினை எண்ணம் பசுத்தவ மு
தரநியாமம், சிவத்தவம் முதரநிகை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முதற சூத்திரகது மிரண்டாளுசூத்திரத்தம் முறைமே
பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணகூறிய வாகிரிப
ர, இரண்டாளு சூத்திரத்தின் 'அலகிலாவுயிர்' என்று எடுத்தக
கொள்ளப்பட டெஞ்சுகின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூ
னருஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிர்குணியமெனின்? அவவாறு சொல்வதொன்றுளதாய்
நிற்றலானும், உடம்பேயுயிரெனின்? உடம்பகத்தே பொருத்திநி
ன்று யானெனென்னுஞ் செருக்குறுதலானும், ஐம்பொறிடேயு
யிரெனின்? ஞானமாததிரையேயெனறி ஞானங்கிரிடைபிசைச
பென்னுமுன்று முடைத்தாகலானும், குசுக்குமவு—மடேயுயி
லின்? கனவொயி பயின்றுகனை கனவினக ணுமறந்தித்து நிற்றலா
னும், பிரானவாயுவே யுயிரெனின்? இன்பத்தனப்பபயன் ஒறித்தி
யவீடத்தினை மொடுங்குகாதவிடத்ததுதகந்தநிற்றலானும், உ
தம்பேயுயிரெனின்? அறித்தாறத்திதலினை ஐகதவததைப்பட் ப
நிகளானும், அனைத்தது கூடிய சமுசாயமுயிரெனின்? அனைத்தி
சீங்கிய தரியாதீதத்த முண்மையானும், இகதவுடலினக ணுயி
ரெனப்படுவது இவையனைத்திதரும் வேறெனப்பதாம்.

உயிரெனப்படுவதெனறது சாதிபொருமை.
 துயிரெனம பயில்வுறுமென வினையும.
 துயிரெனறது ஈனநிக கனவினமேற்று.
 பயில்வுறுமெனபுழி இரண்டாவது விரித்தரைசக.
 பயில்வு ஆகுபெயர்.
 பராகநில் துகருமென மாறுக
 பராகநில் விழித்தவிடத தெனறவாறு

“ஐயுங்கண்ணு மல்லாப்பொருள்வயின் மெய்யுருபுதொகா
 விறுதியான” எனபதேகாத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட
 டொககது

துரியாதீதத்தி லுயிருண்டென்பது, விழித்தபின்னாச சுத
 மாகத துயின்னேனென்று உணர்வு நிகழ்தலபற்றித் தெளியப்
 படும்.

‘உளதாய’ எனபதுமுதலிய வேழங் குறிப்பேதுவாகலான
 அவற்றையிவ்வன்ம விரித்தரைத்து, முதலுலுன முனருஞ் சூ
 ததிரம்போல இச்செயுள எழுசுற்ற தாயவாறு கண்டிகொ
 ளக

அற்றேல், சூனியமுதலிய வற்றுள் ஏனையவெலாமறியு மெ
 னபது காட்சியளவைககு எய்தாமையின், உயிர அவற்றின் வே
 ரெனக கொள்ளினும், உடம்பாதல் உட பினகணுவாகிய ஐப
 ம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளை யூகி இயங்குவதாய பி
 ராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையா னறிப்க்கி
 டத்தலின், உயிர் அம்முனைனுள்ளொன்றாகற்பாற்றென்றலே பொ
 ருத்தமுடைத்துப்போலு மென்பாரை கோக்கி; அம்முனைநைய
 ருத்திற்செடுததோதி மறுத்தந் கெழுதென வருகு செயபுடக
 ளென்பது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

முதற் சூத்திரமு மிரண்டாரு சூத்திரமும் பதியிலட்ச
ணம். முனசொல்லப்பட்ட காததாவனுடைய கிருத்தியங்கள்
லே டடியருகிற டகவனுடைய விலட்சணம் எப்படியென்ற
மாணுககளை கோடிக் மே லாணம் டட்சண மருளிசெய்கிறார்.

உயிரொன்ப்பிய திகத வுடலினவேறு - ஆனமாவென்று
சொல்லப்பட்டது இந்தத் தேகத்துக்கு அன்னியமாயிருக்கும்.
அப்படி யிகதச் சரீரத்துக்கு யேறேவெனவில்? வேறாயிராது,
அதெப்படி யெனவில்?—உளதாயிற்று - இப்படி அன்னியம்
யிருக்கவும் இந்தத் தேகத்திலே யுள்ளதமாய் தேகத்தானாய்
நின்று,—செயிற்று மிச்சாளுனச் செய்திசளுடையதாகி - குத்
தத்தைப் பொருத்தின இச்சாளுனக் கீரிண்டகளை யுடையதா
ய்,—டயிலவுறு மினபதனைப் பலன்களை னுகரும் - முதனன
த்திலே பயின்று பொருதி யிருக்கப்படாநின்ற சுகதுக்ககை
களையும் புசிகரும் இஃதொழிந்தது,— பார்ச்சிற்றுயிலொழிமஞ்
சுவத்தைப்பெறும் - இதனுடைய வுண்மையை விசாரித்தபபார்ச்
சில் நித்தினாயிலே சாககிரம் சொப்பணம் சுமுத்தி தரிபம் தரி
யாதீதம் எனஹம் அருசுவதையுடபிடுமிருத வஞ்சுவத்தையி
லும் ஆனமாவுக் குண்மையான வவத்தை யேதெனவில்?—உ
ண்மை தரிபாதீதம் - இவனுக்கியற்கை தரிபாதீத மொனஹம்
மற்றுள்ள காலவத்தையும் சொட்கை

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா விர்தவுடலுக்கு வேறுமாய்
வேறல்லவுமாய் மஸததாலே மஸதககப்பட்ட விச்சாளுனக்
கீரிவயக்கையுமுடையதாய்ச் சுகதுக்கககளையும் அனுபவிப்பதாய்
அருசுவத்தையும் டவததாய் அகத வவத்தையில் இவனுக்குண்
மைபானவவத்தை தரிபாதீதமெனஹ முறைமையுறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உளதாய் - உயிராகுநயமெனின் அவவாறுசொல்வதொன
றுளதாய் நிறறலானும்,—உற்றுச்செயிருறும்-உடம்பே யுயிரெனி
ன்? உ—மபகததே பொருத்தினை நிபானெனதென்னுஞ் செறு
கருதுகலானும்,— இச்சாளுஞ்ச் செயதிகளுடைபதாகி - ஐ ம
பொறியே யுயிரெனின்? ஞானமாததிரையே யன்றி ஞானவகி
னைய யிசைசெயென்னு முன்றுமுடைத்தாகலானும்,— துயிலொடு
ம் பயிலுறும் - ஞாகுறவு—மபே யுயிரெனின்? கனயொடு பயின்
றதின் கனவினக் ணுறறறித்த நிறறலானும்,—இன்பத்துண்பப
பலவசஞ் பாரகி னுகரு,--பிரானவாயுயேயுயிரெனின்? இன்
பத்துண்பப பயனொடுவகிய விடத்தினறி ஒடுங்காத விடத்து
நாக் த நிறறலானும்,— அஞ்சுவதகைப படும-பிரமமேயுயிரெனி
ன்? அறித்தாகுகறி கலன்றி யைநகுவதகைபபட்டறி கலானும்,—
துரிபாதி தமுண்மை-அனைத்துவ கூடிய சமுகாய முயிரெனின்? அ
னைத்த கீவகியவுயிர துரியாதித்த த முண்மையானும்,— இந்நவு
டலிறுயிரெனப்படுவதுவேறு- இந்நவுடலினக ணுயிரெனப்படு
வதுஇவையனைத்திரகும் வேறு எனபதாம்

உளதாய்எனபது முகலிப வேழம் குறிப்பேது வாகலான்
அவறறையிவனம் விரித்தரைத்து,முதனுலின் மூன்றுஞ்ஞத
பிரமபோல விசெயயு ளெழுநூற்றதாயவாறு கண்கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நவுடலுக்கு வேறுக யோரானமா வில்லை
யென்று ஸோகாயதன் சொல்ல, அவனை
மறுத துணர்த்துகின்றார்.

உடலினவே றுயிரோனிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ
தெலனி, னுடலசுவ மானபோது முடலினுக குணாவு
னடோதா, னுடலினில வாயுப்போன ஓணாசகிமின
றுடலுககெனனி, னுடலினின வாயுப்போகா துறக்கத
து முணாவகினறே (உ)

(இ-எ) உடலின் இநதச சரீரததுக்கு வேறுநிருப்பதோ
வே றுயிரே ரானமா வுண்டென்று நீர் சொல்லுகிறதெப்
படி? இநதச சரீரநகானே உல்லோ சீதோஷ்
லன்றோ வுணா னனக னொல்லாததையு மறித்தது, ஆனமா
உதெனனில் வேறிலலை யெனனில்?

உடல சவமா பூதககூட்டரவா ஓண்டாமென்று நீர் சொ
னபோது முடலி லலிய சரீரம், பிணமானபோது அவவுடலி
னுக குணாவன னக னினது போசவகளைப் புசிக்க வோ
டோதான் தறி உவவிடத துண்டாகக் கண்டோமில்லை
யே! அங்கேதகாரணத்தா லெனனில்? கட

படாதிக்கோப்போலச் சடமாகலால்

உடலினில் வா அஃதறியாது பிராணவாயுப் போனப்
யுப்போன ஓண டியினுலேகாணு மென்று நீ சொல்லி?
ராசசியின றுடலு
ககெனனில்

உடலினில் வா அநதவாயுவானது நித்தினைசெய்யுப்போ
யுப்போகா ததக மு தன்னுடலிற் பொருந்நியிருக்கவு முன
கத்த முணாவதி க கறிவினறி யிருப்பானே? ஆதலா ளான
னறே மா வவததாநதரததையையுமென தறி
வாயாக.

இதற்குப் பாகூதியென வறிக

(உ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ச - வது, செ-உரையிற காண்க.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

பரமதசங்கையு முததரமுமாயப படிக்கின்றா.

கெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவயவங்குளிக் குணஞ்ஞங் குறைபாடினிக் கிடக்
பிணக்கெட்டியினும், நீகூறும் பூகக்கூட்டத்தி னென்றன
தையினிக் கிடக்கு முடக்கத்தினும், அறிவுநிசழக காண
யான, உடம்பறியுமாறு மாண்பையகென்பதாம்

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்
தெருகத்து

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் உலகாயகன உடலுக்குவேறு விருப்பதோ
யானில்லை; உடலறியுமென்று சொல்ல, அவனைமறுத் தருளி
கின்றார்.

உடலினவேறுயிரோ விதவுடலன்றோ வுணர்வதெ
- இத்தத தேகத்துக்கு அணவியமாயிருப்பதொரு ஆண்ம

னடென்று நீ சொல்லுகிறபடி பெப்படி? இந்தத் தேகமல்
லோ சர்வதையு மறித்தது என்று நீ சொல்லில்?— உடல்
சுவமானபோது முடலினுக் குணாவுண்டாகு - இந்தத் தேக
ம் பிணமானபோது இந்தத் தேகத்துக்குப் பிறகுஞ்ஞயுண்டா
ய் எல்லாத்கையு மறியவேணும்,— உடலினில் வாயுப்போ ளு
துணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னில் - தேகமறியுங்காணும், இக்
தத் தேகமான பூதங்களில் வாயுப்போனது கொண்டு காணும்
தேகத்துக் கறிவிலலாம லிருந்தது என்று நீ சொல்லில்?—உட
லினில்வாயுப்போகா தறக்கத்த முணாவதினறே - நீ சொல்லு
கிறவாயு உடல்லே நிற்கச்செய்தேயும் நித்திரையி லொருபிரகு
ஞாயுப் கண்டோமில்லை, ஜகையால் உடலறிபா துகாண

உடலினவே துயிரே விரதவுடனெனோ வுணாவதெனற
து உலோகாயதன் இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்.
௩-௫, ௨ - வெ “எனதெனறமாடடி லெனதலாதெனனா, துண
தல்லாதுணைக்கா லாகனை— யெனதெனறு, மெனனறிவதென
துமுரைத்திரீநிறதிகா, னுண்ணிலவை வேறு முணா” என்றும்,
பரபகூடமவனமறுப்பு - ௧௦-செ “அறிவுபூதம் 'தென்னிலவேறு
புதத்தநிகைமைக னடினஞ், செறிவுதானு— லததெனீந்சுவமான
போதுடல்தேறுமோ, குறிகொளாதுடல்வாயுயரணவைகூட்டா
மையி லென்னில்நீ, பிறதராதயிரிந்கஞான முறக்கமென்பிற
வாததே”என்னுமதுவ கண்டுக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, உலோகாயதன் இந்த வுடலுக்கு
வேறு விருப்பதோ ரானமா வில்லையெனன், அவனினோகக்
இந்த வுடலுக்கு வேறுவிருப்பதோ ரானமாவும், அதுவே
எல்லாத்கையு மறித்தொழிந்த உடலறியாதெனனு முறைமை
பறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உடலில்வேறுவிதமான-இவ்வுடம்பினவேறு யுயிரெனதுண்டெனப் தெற்றுகு—இததுவுடலன்றே வுணர்வதெனினில் -இவ்வுடம்பே உறியுமெனினில்?—உடல்சுவாசமானபோது வுடலின்குணர்வுண்டோதான் - அவயவங்களி னென ருணுகுணாவின் திக கிடக்கும் பிணக்கிடையின் அவ்வுடலன்றி யுளதோ? இன்று, — உடலினில் வாயுப்போல லுடலுக்குணர்வுண்டோதான் - இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்குமின் உடலுக்கு உணர்வு நிகழாதெனினில்?—உடலினில் வாயுப்போல துறக்கத்தி முணர்வதெனே - நீ கூறும் பூசுக்கட்டத்தி னென ருணுகுணாவின் திக கிடக்கும் உறக்கத்தினும் உறியு நிகழ வ தின ருணுவின் உடம்பறியுமாறு பாண்டம்தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

முதற்கண் டொருத்தப் போகத்தற்குச் சௌதிக

ராந்திகளை நோக்கி வருத்தணாததிகுரை

அறிவதைப் பொறியேயென்னி னுறக்கத்தி னறியாவாகு, மறிவது மொன்றென்றாக வென்றென்ற வறியுமெனினி, னறியுக் கொன்றையொன்றாக கறிக்கிடா வைந்தையுங்கொண், டறிவதொன் றுண்டதான் மா வைம்பொறி யறிந்நிடாவே. (௩)

(இ-ள்) அறிவதை பஞ்சேகதிரியக்களுமே பாண்டமென்று ம் பொறி நீ சொல்லில்? பேபெனினில்

கச்சு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

உறககத்தின் உறககத்தினகண் ஒன்றையு மறிபகண்
றியாவாரும டேயிலையே! அப்படி யனதுகாணும்,

அறிவது மொ உறககத்தினகணின் றறியமாட்டாத,
னெருனருக உணராதபொழு தொனெருனருகவே விடய
வொனெருன்ற னகளை யறியுங்காணும், பஞ்சேந்திரியங்களு
வறியுமெனின் மறிவாயிருந தறியுமாகி லவவஞ்சு மென்பா
முது மறிந்தகொண்டிராம லொருவிடயத
கை யொனறறிகிறபோது மறற விகதிரியங்கள் அறிவ்னறியி
லே கெட்டுப்போவா னெனெனின்? கெட்டுப்போகா தறிவா
யிருகது தனககேற்ற விடயங்களை யொவ்வொரு காலங்களி
லொருவிடயத்தை யோரிந்திரியமறிகிற தியல்புதானெனின்?

அறிவுக ளொ அஃ தப்படியாயி லோகிரதிரியத்தின் வி
னறை யொனற டயததையு மவவிகதிரியத்தையு மறிகறவீத்தி
ககறிகதிடாவை ரியங்க ளறியாகிருப்பானேன? ஆதலா லிகதி
ககையுங்கொண் ரியங்க ளறியல்ல இவையிறறுககு - வேறுகி
டறிவதொன்று யோரானமாதின் ற்வையிற்றையுமறிக் திவை
ண்டதானமா யிற்றால் விடயங்களை யு மறித்த பஞ்சவிடை
வைமபொறியறி யங்களை யு முனபின்னாக -வறித்த கிற்கு
கதிடாவே. எ -று.

உ -ம் 'ஒசையைச் செவியாலோர்கது முருவினைக கண்
னான்று, காசியாதகத்தவகொண்டு காவினுவிரதகதய்த்தும்
பூசியதோவினாலே புலப்படப்பரிசுமுற்று, மாசறவுடலினிற
மறிவுகாணுமாததானே" எனவறிக.

இதற்குக் காரணம் 'அறித்திடும்' எனகிற கவியிற்காண்க.(1)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ச - வத - செ, உரைபிற் காண்க.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

திருச்சியமா யிருக்கின்ற சரீர மானமா வென்பதடாத, திருக்குருபமாயிருக்கின்ற இசுத்திரிபங்களை ஆனமா வென்று நோகாயத விசேடஞ் யிருக்கின்ற ஒருவன் சொல்ல, மறுதது னாததுகின்றா

அறிவதைம் பொறியே பெண்ணில் - ஆனமா வென்று நீ சொல்லிய பொருளின் தறிதற் குழிற் யித்திரிபங்கள் தானே பண்ணுவதென எங்களுக்குத் தோற்றுகலால் இதிரிடத்தானே யானமா வென்று நீ சொல்லில்?—உறகத்தி லறிபாவாகு ம நித்திரையி லிசுத்திரிபங்க ளறியாவாகும்; ஆதலினால் இதிரியங்க ளானமா வன்று இதிரிபத்துக்கு வேறாய் நீர் சொல்லுமானமா நித்திரையி லறியாகிருப்பானே? மல தோஷத்தா லெனபிரகி? எங்களித்திரிய வானமாவும் தாமதஞ் தோஷத்தால் என்றுசமாதானம் நீ சொல்லில்?—அறிவது மொனொனுக - பஞ்சேந்திரயங்க ளானமா வென்றாலும் அவைகளறிவனோ ரித்திரிபம் சத்தத்தி விஷயத்தில் ஒருவிஷயமாக அத்தசமயத்தில் அதை விஷயத்தினே காணுமானமா வல் லாதேபோம்.—ஒனொனுக யறியுமெனவில் - ஸர்கோஷம் நியாயத்தால் ஒரித்திரிப மொருவிஷயமாயறியும், அதனால றுத்துக் கூடி யானமாவெனவில்? ஒன்றி லேனதுவர்கள் பேரல ஒரு காலத்து மாறுபடுதலாலும்,—அறிவுகன ஒன்றை பெறாதது

கசஎஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிததிடா - ஆதலானம்—ஐதையுங் கொண்டறிவ தொனறுண
டு-ஐதையுங் கருவிபாக்க கொண்டறிவதோ ரறிவுணறி—அகா
னமா-அகதவறிவானமா,—ஐம்பொறி யறிநகிடாவே - பஞ்சே
கதிரிபவகளும் கருவிபாதலால் காததாவாக அறியா

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

பிணமாமபோது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அ
வவுடம்பினின்று நனவினகணறியும் உறக்கத்தினகணறிகலின்
றி ஒடுங்கிநிற்குமெனின்? அது பொருந்தாது நனவினகணறியை
யறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியாயறிவதன்றி ஒருங்கேயறிவனவ
ல்லவாதலானும், ஒன்றொன்றாடறிபு முதலே யவற்றி பலபெனின்?
அவகனமாயினும் இததிரியங்க ளொன்றறிந்த தொன்றறிபா
மையானும், இவ்வைந்தினுள்ளு மைமபுலன்களையு மறிவதொன்று
உளதாகலானுமென்பதாம்

அறிவகைம்பொறியே யுறக்கத்தி னறிபாவாகுமெனின்
எனவினையும்.

அறிவதென்பது அததொழி யமே னின்றது

உமமைசிறப்பு

அறிவுகள் ஆகுபெயா

அஃதென்னுமாய்தம் விகாரததாதொருக்கது.

இவ்வாதன்றி, அறிவகைம்பொறிபெயெனின் ஐறக்கத்தி
னறிபாவாகு மறிவதமொன்றொன்றாக வொன்றொன்றாடறியுமெ
னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்த நின்றறிவது ஐம்பொறி
களேயாம். அவையுறக்கத்தி னறிபாதவாகும். நனவினக ளெவ

வொரு வீடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும். அத
பாற் பெண்ணையாசங்குததல் கூடாமையான உவமை பொறி
களே பொருக்கையாகவறியும், வேறுமேறையிச கோடன யிகை
யாமெனபையாயின என்றுரைத்தலுமொன்று.

உரககத்தி னறியாமை விழுதகனறென்பான் வாகென்று
னென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் புத்தகில் சவுத்தராதிகள இருதிரியங்க ளறியும்தொ
ழிதது நீ சொல்லுகிற தொருவானமா விஸம்பெண்ண, இத்திரி
யங்க னேந்தினையுந் கூடிநின்ற ஒன்றெனருக வறிந்ததொரு ஆ
னமா வுண்டென்று அருளிச்செய்குறா.

அறிவகைம பொறிபெயெனவின - இருதிரியங்க னேந்துங்
காணு மறிவதென்று நீ சொல்லில்,—உரககத்திலையீயாவாகும்—
அவை நித்தினாயி லொன்றையு மறிமமாட்டாது. அதவொழிச
துற விழித்த வவதரத்தும் ஐக்கையு மொகக வறியமாட்டா
து—அறிவதமொன்றெனருக - அவதகையி லறிபாது உணாக
தபோது ஒவ்வோ ரித்திரியமாக நின்றறியுங்காணும்,— ஒந்
றெனருவறியகெனவின - தனித்தனியே நின்றறியுங்காணு மெ
ன்றுசொல்லில்?—அறிவுக னொன்றையொன்றை கறித்திடா—
இக்க வுணாவுகள் ஒன்றையொன்றை கறியமாட்டாது. பின்ன
யறியும்படி யெப்படி. பெனவின?—ஐக்கையுங்கொண் டறிவ
தொன னுண்டதானமா - இருதிரியங்க னேந்தையுங்கொண் டறி
கிற தொன்று. அதுகாணுமா ஆனகயால்,—ஐம்பொறியறி
த்திடாவே—இந்தப் பொறிக னேந்துத் தாளுக வறியமாட்டாது.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம் கூ-சூ, கூ-
வெ “ஒன்றறிக்க தொன்றறியா தாகி யுடல்மன்னி, யன்று
புலனாய வஞ்செழுத்தை—ஒன்றறிக்க, லுள்ளதேயாகி லது நீத
விதச் சிவனை, மிளவலவை யொன்றல்லையோ” என்று, பர
பகூட புத்தன் மறுப்பு கூ-செ “ஒருகாலத் தோரிடத்தி லோ
ருணாயேற செவிதா, லொன்றுணரா திருசெவியு முணருமோ
சை, ஒருகாலத் திருகண்ணு மிருசெவியு மனமு, மொருவனை
ககண்டவனுடைய மிளாகதிசைம பொறியு, மொருகால
மபொறிவிதம்பித துணராவாருணாவாக குளளதுகாண வி
கற்பமிரண மெழுணாவ துயிரே” எனனுமதுவு கண்டுகொள்க.

இதனூற் சொல்லியது புத்தன் இகதிரிப்பதக் ளறியுமென்று
சொல்ல, அவனைக்கோக்கி இகதிரிப்பதக் அவதனையி லறிப்பாதெ
னனும், விழித்தவிடத்தா றுடையுமொக்க வறிப்பாதெனனும், ஓரி
கதிரிய மறிக்க கோரிக்கரிப்ப மறிப்பாதெனனும், ஓகையால் இகதிரி
யதிகள் தாளுகவறிப்பாத இவையிறறைக்கொண டறிகிறதோ
ராணமா வுண்டென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஐம்பொறிபே-பிணமாமபொழுது கெட்டொழிவகாங்கிய
வைமபொறிக்கோ,—அறிவது - அவவுடம்பினின்று கணவின்கண்
றியும்,—உறக்கத்தினறிபா வாகுமெனவின-உறக்கத்தின்க ணறி
தவிசறி பொருகுகிறகுவின? அது பொருநகரது.—அறிவது
மொன்றொருக-கணவின்கணவையறிவது வொவ்வொருபொ
றிபா யறிவதறி பொருநகையறி வனவல்ல —ஒன்றொருயறி
வ தென்னவில-ஒன்றொருயு யறியுமதுவே யவற நிபல்பென்வி

ல்?—அறிவுகொண்டதைப் பொன்றாகநிற்குதலா—அங்கனமாயினு
ம இத்திறிபங்கு கொன்றதற்குத் தொன்றியாத — ஐசையுங்
கொண்டறியதொன்றுண்டு— இவ்வைந்தினுநு ஸம்மபுலனாகிய
மறிவதொன்றுண்டு—அதானமா-ஆகலா—அதேயுனமாவென
பபடு —ஐரபொதியுந்கதிடாவே-ஐம்பெ நிகளியாவாம

மறைஞானதேசிகா உரை

மேறகனமயோக்கள பிராணவாயுதநானே

யறியுமென, மறுத் துணாத் துகுறா

அறிநகிதம் பிராணவாயு வடங்குதல விநிகலசெ
யதா, லறிநகிதா துடலுறககத் தயிவினமை கரணப்
னமை, யறிநகிதி முதலியாவ துநிறகக கரணம்போ
கா, வறிநகிதம் பிராணவாயுயை யடங்கியுமவிடமிடா
மா

(௧)

(இ - ள்) அறிநகித சரீரத்தின்க ணின்று பிராணவாயுந் து
டும பிராண மறிக்கிறது, அஃகெக்காரணத்தா லென்னி
வாயு

அடங்குதல சரீரத்தி லொருத்தானவாளி லடங்கிச் சி
விநிகல செயதா விபாமல முாசகித்திருக்க விடத்தும் சரீர
ல தன்க விடநிப போவபொழுதும் சரீரத்தி
யாகபடியு லென்னில?

அறிநகிதா து நிதகிரையின்கட பிராணவாயுப் போகது
டலககத்த து வரவுசெய்து நிற்றையிலு அறிபாதிருப்பா
னென என்னில?

அறி வினமை அறிவில்லாத படியாலேகாணும் அஃகெக்க
காரணத்தா லென்னில?

கரணமினமை கரணங் கூடிச் சிவியாதிருகையினுலே
 அநிகழ்மி முக இராசாஷைப்போல வாயுவே கலைவன
 ஸீபாக் னதுநிக மாயக கரணங்களை சேவகருமாயின இரா
 க கரணமோ சாவான வாயுநிககச் சேவகரணகரணமொ
 கா மருவானேனே ஆதலால்

அநிகழ்மி மி ஆதலால் லானமாவே பிராணவாயுவை யு
 ராணை நனை னே டெடவகுல மடக்கியு, புறாநிப ப
 மடக்கிய ம விந் னடவகுலம் புரப்பட நாலவகுலங் க
 ம் மானமர டுநத நாடோறு மறுபத தோயிரஞ் சுராச
 ம போக குவரவு டெய்விடியி்கையால் அநிக
 கழி ம எ - று

இந் கவிரை புந்ரும பாரகினை டென வநிக (சு)
 மூன்றாருநதநிர முடிந்தது

சிவாகரயோகியநரா வருமாறு.

— ௧ —

உயிரொன்பது மெ தளது - குணயானமவாதி ஆனமாவெ
 னப கொன்றிலில் எண்பவளைக் குறித்த தானமா யு னடென்றது
 அகெவலா நெனவி லீ இலேவெ னப தொரு ஞான மு னடா
 னையால் அநத ஞானமே ஆனமா உ னடா னகாகவொரு * பி
 தியோகி யிலேபாகில இலையெனதே கூடாது, ஆகையால்
 ஆனமாவு னம் உ னடாகுதம், அநத ஆனமா நேகமேமென னம்
 சாரவாகளைக் குறித்தது—

* பித்தியோகி-எதிராளி,

வேறு விந்தவுடலினா னுச செயிருறுமிச்சா ஞானை செய்
 சஞ்ஞை - யகாகப பயிலுறுமினபது னடப்பலன்களும் துநரும் -
 ஆனமாவானவன மேகேந்திரியாதிசஞ்ஞை அனயமாய்க் கன

மவசத்தினாலே இந்த ஸதுஸ்சேகததைப் பொருந்தி + சவ குசிதமான இச்சாளுனக கீரிபாவிருத்திகளை யுடைத்தாய்ப பண்ணடப்பட்ட புண்ணியபாபத்தினுடைய பலமாகிய சுகதுக்கத்தை அனுபவிக்கும்

இதற்குமேற் சவகை —

+ சங்குரிதம்-அடங்கண்

உடலினவே மூயிரோ விரதவுடலன்றோ வுணாவதெனினில - இந்தத் தேகத்துக்கு அனயமாக ஒரு ஆனமா இந்தத் தேகத்தைப் பொருந்தின நியுமென்பானே? இந்தத் தேகந்தானே நியுமெனினி? —

உடலசவமானபோது முடலினைக் குணாவுண்டாகும் - சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரோகித்த சித்தாகிய ஆனமா பிராந்தக் கனமந் தொலைக்கவாதே இந்தத் தேகத்தைவிட நீங்க இந்தத் தேகம் பிரோசமாயிருப்பொழுது மறிவுண்டாக வேண்டும அது காண்படியானே தேகமல்லவறிதது

இதற்குமேல் வாதியசனம் —

உடலினில் வாயுப்போலு லுணாசசியின் துடலுக்கெனினில - பிருக்ஷி அபபு தேசச வாயு இந்தநாலு பூக்ஷ்ஞுடைய சமயோகத்தினாலே, மாயும கொல்லமும கூட்டிப் பாகம் பண்ண * அபுபமென்றொரு ரூபமுண்டாம், அபபடி தேசமுண்டாம் சிந்தித் திரவியத்தினுடைய சமயோகத்தினாலே யுண்டான + சுவாயினே மதசத்தியு ஸுடாளுதபோல தேகத்தினே மறிவுண்டாம் வாயு பிரிந்ததுலே தேகம் பிரோதமானது ஆகையால் உடலுக் கறிவில்லை யானதெனினில்,—

* அபுபம்-பணியாரம், + சுவா - கா

உடலினில் வாயுப்போகா தரக்கத்த முணாவதினதே - உடலில் வாயுவானது போகாமல் உறவாச நிரவாசங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சுழுத்தி யவததையிலு மறிவில்லை

கசஅச சிவஞானசிதகியார சுபகூடம்.

பே' ஆகைபா லிந்த தேகத்துக்கு அநயமாக அறிவுருவாகிய
ஆனமாவது அநி

* உறவாச நிஸ்வாசம் - மூச்சுப் போக்குவரவு

மேல இரத்திரியானம் வாதி

"நிவ கைமபொறிபேமெனலில் - இன்பதுன்பங்களை யனு
பவிக்கும் ஆனமாவென்கைபா லந்தச சுத்துக்கங்களை யறிந்தது
இரத்திரியங்க ளாகையால் இரத்திரியமே ஆனமாவெனலில்?—

உறச்சுத்து னறிபாதாரும் - நித்தினாயிலே இரத்திரியங்கள்
சுபகாதி விஷயங்களை யறியாம லிருக்கிற தாகையாலே இர
த்திரியங்க ளனுபவிப்பதுமல்ல, ஆதலா லவைக்கோ யானமாவும்
ல்ல

இதற்கு வாதி வசனம்.

பஞ்சேந்திரியங்களுடைய * ஆவிரப்பாவமே உத்பத்தியு
மவைகளுடைய + உபாதியே இல்லாமு மாகையால், நித்தினா
யெனாது இரத்திரியங்களுடைய உபாதியே யாகையால், இவ்வி
டத் தறிவுண்டாக வேண்டுமென்ப இல்லாமெனலில்?

* ஆவிரப்பாவம் - நோற்றம், + உபாதி - ஒழிவு

ஆகில் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய * சமஷ்டியே ஆனமா
வென்கறையோ + வியஷ்டியே ஆனமாவென்கறையோ? சமஷ்டி
யெனலில்?—

* சமஷ்டி - கூட்டம், + வியஷ்டி - பிரிவு

அறிவது மொன்றெனறாக - ஐந்த இரத்திரியங்களுங் கூடி
யொன்றை யறியாமல் ஒவ்வொரு விஷயத்தை ஒவ்வோ ரித்தி
ரியமே யறினகயினாலே சமஷ்டி யானமாவல்ல இஃதெனறியு ம
துஷ்டக * கிராமணிகளினாலே + நயிப்பிக்கட்பட்ட கிராமம்
போல; நானறியவேணும் நானறியவேணுமென்கிற + அகயோன

ய ஸ்ரீகணபதினாலே சேறாளுசம் வரும் அபட்டியேன,—

* கிராமணி - கிராமத்தலையன் + நாயிப்பிச்சல - நடத்தல்,
+ அநயோநகியம் - ஒன்றுக்கொன்று ஸ்ரீ கலஹம் - சண்டை

ஒன்றொன்றாய் நிவகெனனி ௩-வரகோஷடி நியாயமாக வொ
வ்வொரிந்திரிபம் ஒவ்வொரு விஷயங்களை இதர சகாயமாக வதி
யுமெனனில், அதற்கு ஐந்தாம் பிரகாசனமணி ஒன்றுக்கதபிரதா
ன குணங்கூடாது இதனறியும் ஒரு இந்திரிபம் கெட்டபொ
ழுது ஆனமாவும் கெடுப, ஆகையால் சமஷ்டியானமாவல்ல
இதற்கு இந்திரிபானடைக தேசவாதி ஐந்தாம் ஐந்தானமாவே!
ஒருவருக்கேத்திலே அநேக டங்கிலிருந்து பலதகைப் புதிக்கின
ருறபோல வொருக்கத்திலேவிருந் தறியுமெனனில்?—

அறிவுக ளொன்றை யொன்றாக கறிந்திடா - ஆனமாவென
கந்ததற்குப்பொருள ஞாதா, ஆனப்பொழுதே டெல்லாததையும்
அறிபவேணும் ஒரு இந்திரிடவிஷயத்தை ஒரு இந்திரிய மறியா
தாக்கையாலும், ஒரு இந்திரிபத்தை ஒரு இந்திரியமறியாதாகையா
லும் வியஷ்டி யானமாவல்ல —

ஐம்பொறி யறிந்திடவே - பஞ்சேந்திரிபங்கள் விஷயா
னுபவிகளே யல்ல பின்னை யேகெனனி ௩? தனகண டெரிபா
து, தனசெவி கேளாது, என்று இந்திரியாபிமானி பாகச சொல்
லுக்தவ ஞெருத்த னுண்டாகையால்,—

ஐக்கையுக்கொண்ட நிவகெனனுண்ட தானமா - இரத
ஐந்து இந்திரிபங்களையும் கரணங்களாகக் கொண்டு சசலவிஷ
யங்களையு மறிவகொன்றுண்டு, அதுவே யானமா —

மேல் பிராணனமவாதி

அறிந்திடும் பிராணவாயு வடங்குதல் விடுதல்செய்தால்
பிராணவாயுவானது உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களைப் பண்ணிக்கெ

ண்டு நின்ற காலத்தி லிந்திரியங்களுகிற கரணங்களைக்கொண் டி விஷயங்களை உறியமெனவில்?—

அறிந்திடா துட லுரடகத்து - இந்த ரேகத்திலேதானே ஜனமா சுழுத்தி யவதையை யடைந்தபொழுது பிராணவா யு உஸ்வாச நியுவாசங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையிலு மறிவில்லைபே! ஆகையால் பிராணவாயுயும் ஜனமாவல்ல,—

இதற்கு வாதிவசனம் —

அறிவினமை கரணமினமை - சுழுத்தி யவதையிலே பிராணவாயுவானது விஷயங்களை யறியாமலிருக்கது இந்திரியங் களுகிற கரணங்களிலல்லாமையினாலே யெனவில்?—

அறிந்திட முதலியாதி லதுநிற்கக் கரணப்போகா - பிராணவாயுவே உறிகிறகாதநாவாசல் அத ஜீவித்து நிற்கையாலே காதரு வசமாயிருக்கிற கரணங்களுக்காது அசெப்படிப்போ ல? இராஜா ஆஸதான மண்டபத்திலே இருக்கையிலே பரத் திய ரில்லாம லிராகத்துபோல் ஆதலால்,—

பிராண வதனை மடக்கியும் விட்டு மறிந்திருமானமா - நீ யானமாவென்ற பிராணவாயுவைக் * குமபித்தம் + ரேசித்த ம + புரித்தம் கவைசம டணணிக்குொண்டு சகலவிஷயங்களை யு மறிக்கிற கானமா, சகல விஷயதன்மையு மறித்த தானமாவே யாகையால் ஏக்காலத்து மறிப்பவேண்டிம், அறிபாதிருப்பானே னெனவில்?—

* குமபித்தல் - ஸதமபித்தல், + ரேசித்தல்-விசித்தல், + பு ரித்தல் - நினைத்தல்

பார்க்கிற ஸூயிலொடு மஞ்சவததைப் படும - அகைவிசாரி த்தப பார்க்கில் கனமானுகுணமாக நித்திரைக்கு ஏதுவான ஆ ணவமலத்தடனே *அபிராதிபா சாக்ரம் ஸவபனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமெனனுமஐந்தவததையைடடையும.அதனால்

ஏககாலத்த மறிவிலை

* அபரிதிபா - கோதருமை.

அரிஸுசுவதனைக்குள்ளே § சகசமேது + ஆகநதசமேது
கெனியு—

§ சகசம - கூடவுண்டானது, + ஆகநதசம - நிறிவியவந
தது

உணமை துரிபாதிதம் - சாகராதி நாலவதையு மா
யோபாதிவினிலே யுண்டானது ஆகநாவதனை, சகசம

இதனு லானமாவிலையென்று சொல்லுபொருள் துண்டானது
யினிலே இலையொன்றாக் தருப பிரதேயோபி யுடனென்று ஒன்று
ண்டாக வேண்டியவரால் ஆனமாவண்டென்று உபநினைத்தே
நான் பருத்தேனென்று அபேதோபசாரமாகச் சொல்லுகி
றனைக் காட்டி ஆர என்சார என்சா v என்சை என்கிற மமத
துவம் அதிகமானையினிலே சேகரணமன ஆனமாவென்றும்,
பருத்தேனிரிபவாளுடைய உபாதிமான ஸவப்பருவகனாயினு
ம அறிவு னடா யிருக்கையினுள்ள அந்த ஸவப்பன கதிசை பார
மேந்திரிபவாளுக்கு விஷமனநியிலே யிருக்கையினுள்ளும், இந்
திரிபவாளுக்கு அனயன் ஆனமாவென்றும், சமுத்தியிலே ஆ
னமநாசம் || புருத்தானமே ஆனமோதபத்தினென்று சொ
ல்லுகிறவனைக்குறித்து விழித்தபோது சுமமாக் நித்திநாபன
னினேனென்று கமுத்தியவதனையிலே யனுபவத் தோனதுகை
யினுள்ளும், தத்தூவானபவப் பிரதயிஞனையு ண்டானையிரா
ம, பருசாவத்காறு கராகனாக யிருந்துள்ளவன் ஆனமாவென
றுவ கூறப்பட்டது

|| புருத்தானம் - மறுபடி மொழுகிருத்தல்

தடி-கூப்பரிவஜாநவொயெ — நெகிறொதாஜ
தொடி- காடிக்கொவாநகிறொயெதடி | ஸாவொகி

கசஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

செட்டாத்தொ பொய்யெ னெய்யுக்காடி ன் னெய்யு
நா மகி||

கீழாலவதனையில் சுழத்தியிலே பிராணவாயு உபவாச
 உபவாச விபாபாரமாயிருக்கவும் ஞானமில்லாம லிருக்கையி
 லு லும் வாயுவை எதிர்பித்து சமாதிககருயிருந்து பூசுபவிஷ
 க வாக நமான்ருக்கோ யறிதையினும சாசிய விபாபய வயா
 டத் விடுத்த ஏது வரபாசய

ஸ்ரீமத ததிவாஞ்சர மாசாரியவராய் எனவ

பரிபாலக சிவா தரமோக்கா டனனின்

சுவஞானசித்தியாரா மூன்றாது

சூத்திர விடாகயானம்

ச ம ர ப த ம

ஞானப்பிரகாசருளை வருமாறு.

கடக-க நியாயத்தினால் சரீரத்துக்குப் பிராணவாயுவே
பிராணமாவென்னுந் செள்ளகனம் மோகிபை மறுத்துணர்த்து
கின்றா

பிரணவாயு உடங்குகல் விநிகலசெய்கால - (அல்-அசை) உச
சுமாத நிச்சவாசககோப பணணி, —அறிந்திம - அகநுலதுவே
அனா, — அறிந்திடாதுடலுறக்கத்து-சீரத் தபாந்யுறந் நித்
திரையிசுருங்க விரித்த கோறறும் பிரணவாயு உணராத, —
அறிவினமைகரணமினடை - இசுரிப யொழிவினாவு னராடுன
உசுசொல்லி, —அறிந்திமுசலிபாகிலதுநிதக்க கரணம் போ
சா-பிரணவாயுபுறித்த காததாவாகல் அதவியாததமாய் நித்

கக் கருவிபோகாது அதாகனனியமாகு மானமா,—பிராணன
றனை-பிராணவாயுவை,—அடக்கியும் விடமும்- சுருக்கியும் விரி
ததம் நோற்றுவிதது,—அறிந்திடும் - புறப்படுத்தும்,—அதன
த புறமாய் அறிப்பிடும் பொருள் அறியும் பொருட்டாகாது

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்காலே அறிவுக்கழி
க காண—லின் அதுவே மயவைநுகையுங் கொண்டறிவதாகிய
உயிரெனவையும, உறகத்தி லஃதியாக் னும் சூன்மிக கருவி
யினமையான அறியாதாயிற் றொலிந் அது பொருந்தாது க
ரணமுதலி நிர்ப்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையிற் கரணங்
களையும் தனையுங்கொண்டறிவதாகியவுயிர வேறுண்டென்ப
து பெறப்படுகலானெ ளபகரம்

இவை மூன்றுசெய்யுந்நாம், முறையே உடல் பொறி பிரா
ணவாயுவென்னும் மூன்றினையுங் காட்சிபளவையா னறியக்கிட
த்த விசேடமபற்றி வேறெடுத்த நாசங்கித் தப பரிசரித்தது, 'இகத்
வுடலிறுயிரென்பபடுவது வேறு' என்பது சாதிக்கப்பட்டது

ஏனையவேல்லாம் வருகுஞ்சுத்திரத்தி னுண்டான டியைபு
பற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், உளஞாயென்ன முகற்கூற்றில்லுச
ங்கைவிசேட மினமையானும், அவற்றையென விரித்திலா.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுட சமயத்தில் சங்கரராதவாதி, நீர் சொல்லுகிற
வான்மா அவிகாரியாகையால் ஆனமா உறியாது பிராணவா
யுவேயறியுமென்றுசொல்ல, அயனைமறுத் தருளிச்செய்க்குரா.

அநிந்திம பிராணவாயு - நீர்சொல்லுந வானமா வநி யாத, அதின் சன்னதியிலே பிராணவாயுவே காணுமறிவது, அதெவ்வனே யெனினி?—அடங்குதல் விநிதாசெய்தா லறிந்தி டாதுடல்—இந்தத் தேகத்திலே ஒரு தானங்களிலே பிராணவா யுவானது தமபித்த உச்சவாச நிருவாச மறுகநீட்டந்தபோது மநேராக விரகத தேகத்தை யாயவுக கைவிட்டுப்போனபோ தும் இரகத தேகத்தககு ஒரு பிராணாயுவ காண்கபடியா லே எப்பொழுதும் பிராணவாயுவே உநியாநிதகும்—உதக்கத் தறிவினனம் - நித்தினாயான வவசுரத்தப பிராணவாயு ந்ந னு சீவிகக அப்பொழு மொன்றையு மநியாநத தீடப்பானே ன?—கரணமினமை-கரணங்களைக் சொகடுகாணு மறிவது,சர ணங்களை கூடாதபடியாலேகாணு மநியாநிருநது — அநிந்தி முதலியானல்- அநிகைக்குப் பிராணவாயுவே காத்தாயாகல்,— அதுநிற்கக் கரணப்போகா - அநகப் பிராணவாயுடுகக் கரண களைபோகாது பின்னே யறியுமபடி யெவ்வனேயெனினி?—அ நிந்திம பிராணவாறனை யடக்கயுமவ்விடுமானமா - லுமையா லிந்தப் பிராணவாயுவை யடக்குவதும் விதியதுரு செய்கறது ஆனமாவேகா னறிவது

அநிந்திம பிராணவாயு வென்றவன் சங்கிரகதவாதி இத மருப் பிரமாணம் சங்கதப் நிராகரணம் அவனமதம் “மன னுமானம் சன்னதிபலவித - காகதபசாசத தேயப்பவாயகத- வுயிருடலிமருரு சொ லுறுபூட்டைப் - பலவகையுதுடபு மல கியதொழிலுபோ - லேமபொநிபுலனவக னிநபுதமனதேற-யின் யவாயிலி விசமுதருமபனவை - யநகக்கரண முகதியு னாகதி டி - மிவையகலவுழிமைப் பொநிபுலநிகழா- துயிரந்நகடி லுடல்

செயலில்கனதே” என்றும், அவனமறுப்பு “சன்னதியளவி
ல மன்னஞ்செடலுடல்-காநகம்போல வாயநகதென்ற - கன
வாயமுனராப புன்மைமனதே - யுயிருடலியகதிற நுயிலபெறு
வகாலேச - செபநென” என்றும், துற க ன்றிகொளக

இசூத்திர சொல்லிபது, பிராணவாயு ஒரு காணநகளிலே ய
டவகுதல் சரீரத்தைவிட்டு நீவகுதல் ரெபநால் தேகத்தக கநி
விலலாதது சொனடி பிராணவாயுவே ட நியுமென்ன, அவகதை
யில பிராணவாயு நிறகசசெபதே அதிரா திருநகதுகொண்டி
பிராணவாயு வறிபாது, ஆனமாவே ட நியுமென்னு முறைமை
அறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிசுருரை வருமாறு.

பிராணவாயு அடவகுதல் விழிசலசெபதாலே ட நியுநிசுழக காண
டலின் அதுவே யவ உகையுங்கொண்டிவதாநிய வுயிரெ
ன அனாயு — உடலுக்கத்தக கரணயின்மை யறிவினமைய
நிந்திடாது - உடம்பினக ன்றுககத்தி லுத்திவகதும் ஆனநிக க
ருவியின்மை யறிவுநிசுழதல் கூடாமையின அதிராதாயித்தெனி
ன? அது பொருநகாது — அதிரகதி முதலியாயி னதுநிதக்க கர
ணமபோகா - கரணமுதலி நிறபுழிந கரண (போதல் கூடாமை
யின், — அதிரகதிமபிராணை நானை ட டசகியுமவிட்டுமானமா -
கரணநகையுந தன்னையுங்கொண்டிவதாநிய வுயிர வேறுண
டென்பது பெரபபிதலான

இமமுன்று செய்யுளானு முணாயே உடல்பொறி பிராணவா
யுவென்னு முன்றையும் காடசியளவையா னறிமக்கிடநத விசே

டமபற்றி மேற்றித்தது அசங்கததுப பரிசுரித்தது, 'இந்தவுடலின் உயிரென்பபடுவது வேறு' என்பது சாதிக்கப்பட்டது

எனையவெல்லாம் வருமஞ்சுத்திரத்தி னுண்டாண் டினைப் பற்றிக் கூறக்கூட தாலானம், 'உளதா' எனவும் முந்தக்கூறிலா சங்கை விசேட மிளையானும் அயறண் மீண்டு விரித்திலா.

❧ மூன்றஞ்சுத்திரம் முறையிற்று

‘நந்து சதட்டம்’

என்றமூன்றஞ் சுத்திரம்

நானஞ்

முடிந்தது

பாயிரமுட்பட செய்யுள்-௧௯

உ

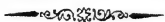
சிவமயம்

சிவஞானசித்தியா சபகூடம்.

ச—சூத்திரம். அவநதை இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகா உணர்.

மேலிச் சூத்திர மெனனுதலிறதே வேனின் ?

மூன்றாஞ்சூத்திரத்துட டொருத்தபபோ

நத வானமவிலக்கனத்தை விரித

துணாததுகூறா

இத்தலைச்செய்யு மெனனுதலிறதே வேனின் ? கையாய்க
நதக கரண மானமாயெனுதலிசால்ல விராசாவு மந்திரியும
'பாலவெனு மறுத துணாததுகூறா

உணாவன கரணமெனலி னெனமையொன்று
னராவெவவே, துணைதருகு செயலகளுனகு மபநத
வ யடகவியாகடுப, புணருமுட கரணமாகடுப புமகக
5 விநினுமபோகடு, துணைதரு மீவமமினவேரு யா
னன தென்பதானமா (க)

இ-ள்) உணாவ அநககரணங்கள் காணும் விடயங்கள்
னகரண நியுமெனலில்?

மெனனின்

ஒன்றை யொ அவைகா மொன்றையொன்று உணரமாட
துணரா டாது அஃதாவது;

கச்சுச்சு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மனமானது புத்தியினுடைய வியாபாரத்தை யறிபாது,
அபபுத்திரானது மனத்தின் வியாபாரத்தை யறிபாது, ஆககா
ரஞ்சிதத்தனை யறியாது, அந்தச்சித்தமும் மாககாரத்தின் வி
யாபாரத்தை யறிபமரட்டாது

வெவ்வேற்றனை ஒன்றைப்போல ரறிந்து நாலுநாலாகவே
தருளு செயல்க தத்தத்த காரிபலகைச் செய்யும்
ஓனஞம்

அறிந்தவை ய அறையிறுதின துனமையறிந்து சீவிடா
டக்கி மறொடுக்கி

ஆக்கி அறையிறுதைச்சீவித்து

புளருமுடக மனமுதலியநாலையு மகத்தின்கட சீவிக
ரணமாகக்கி கபபடாவினறவு - கருவியாகக்கி

புறக்கருவியி புறக்கருவியாகிய வாயாநிசோதநிராதிச
னுமபோக்கி லைநடத்தியும்,

புளதருமிய புவநுருசொல்லியவுடகரணமு புறக்க
தறினவேறுயா ரணராகிய விசுண்டிவிரும வேறுயாணி
னென தென்ப னைத்தேன யானறிந்தேன யானறுதியிடீட
தானமா ன யானசெய்கேன என்பதுவும், எனத்தித்

தம எனதுமனம் எனதுபுத்தி எனதாங்கா
ரம என்பதுகரு செயது, இவையிரைப பிரிதத்திசையா லிவை
யிறறுக்கு வேறுகா னுனமா என்று

இதற்குப் பாரக்கிபை யெனவறிக.

(க)

சிவாக்ரயோகிய ருணா வருமாறு.

மேலாதக்கரணங்க ளானமாவென்பவ ராதிபான பெய
ரகளுடைய மதங்களை நிராகரித்த நாற்பது வுருத்தத்தினாலே
ஆனம ஸயருப மிதுவென னுணர்த்துதல்

ச—ருகதிராம அவததைஇலக்கணம். கச்சுரு

உ னாவன கரணமெனினில்-இநதிரிடத துவாரா விஷ்டபங்
களை யறிவது மருவறுவகார புக்கி சித்தகங்களை ஆகையால், அ
நதகரண வாககமெ யானமா வெனனில் ? அநசககரண சம
ஷ்டிபோவியஷ்டிபோ ஆவார ? சமஷ்டியாகில் தீபாங்கவஸ
துக்கள பிரகாசரான யொரு சிறிடை ணைப்ப னனா மரபபேபால்
க கரண மநாலுங்கூடி யொரு வருத்தி பததைப் பண்ணவேணு
ம அப்படி யல்லாமல்,—

ஒன்றாயொன்றுணர - மனசு சமசயதைப்பண்ணுகிற
தொழிப் நிச்சாயகரண புத்தி நிச்சாயகமொழிந்து சமசயத
தைப் பண்ணுது அகங்காரங் பிராரங்கமொழிந்து சமசய நிச
சயங்களைப்ப னுது சித்தம் சிந்தனை பண்ணுயதொழிந்து ச
மசய நிச்சய இருபதங்களைப் பண்ணுது இப்படி பின்னக கி
ரிபைப் ாளாதலிடுவே அநசககரண சமஷ்டி ஆனமாவல்ல,—
† கிராமம் - கரணிதேதறு

வெவவே ரணதருகு செலகளுனகும் - வியஷ்டியாக
நாலுமநாலுதொழிவகியே பண்ணும வியஷ்டியானமாவே
மெனனில் ? எனது ஒருபதாத் ததைச் சமசயித்துப்பதறு புத
த் தேறே பொன்றை நிச்சயிகவேணும் புத்திவிசயித்த கல்
லாமல் அறங்காரம வேறே பொன்றை நானறிதேனென்று கர
ணிகக வேணும் அறங்காரங் சிமூறித்ததலல்லாமல் சித்தமவே
றே பொன்றைச் சிந்திக்கவேணும் அப்படியல்லாமல் மனது
சமசயமாகப் பற்றினதை புக்கி நிச்சயிக்க அறங்கார மதை
யே நானறிதேனென்று கரணிகக, சித்தமதனையே சிந்திகக,
இப்படி கிரமமாய வருகையினாலும், என்னுடைய புத்திக்கு
இந்தவேளை யொன்றுக் கோன்றிறதில்லைமென்றும, என்னுடை
ய மனது கலங்கியிருக்கு தென்றும் சொல்லுகையினாலே இந
தநாலையுங் கரணமாகவுண்டயதொன்று ஆத்மாவாகவேணும் —

கச்சுக்க

சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

அநித்தவை மடக்கியாககி - அநதி நாலுக்கரணங்குளையுந் தா
னநித் திவையிற்றுக்களை விஷப்பங்குளையுந் பற்றவும நிச்சயிக
வும கிரஹிக்கவும சித்திககவு மொட்டாம ல--ககி, சிவானசமா
திக்கோப பண்ணி,—

புணரு முடகரணமாககி - தனக கந்தரங்க சம்போக கர
ணமாககிக்கொ னி,—

புறக்கருவியிறும போககி - சுரோத்திராதி பாஹுதேந்திரி
ய தவாரங்களிலுந் செலுத்தி,—

இணைரு மிஷநினைவேறு யானென தென்பதானமா - இ
ந்த அநதகரணங்களுக்கு அநயராயிருந்து இவைகளுடனே
கூடினதினாலே யானென்று மென்னதென்றும் ஆஹவகார மம
காரததைப் பண்ணித்திறத்தே ஆனமாவென நினைப்பொருள்.

இதனால் அநதகரணானமவாதிக்குத் தருமிக் கராஹகபி
ரமானம் மனசு முதலானவைகளுக்கரணமாகவே சாதிக்கையி
னாலே அநதகரணங்களுக்கு ஞாநருகத்துவ ஈ சாதக மானம்
பாதிதமாகைபால் ததவியதிரித்ததமாக ஞாதாவு னி.

ஈ சாதகம் - சாதிக்கிறது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—n—

சித்தாமச மனசுநானே பானமாவெனறு முல்லாகாயதா
கருளொருவனையுந், அநவகாரானம் வாசியாகும வையேசுடிகளை
யும், புத்தியானம் வாதிபாகும கையாயிகளையுந், புத்தி விருத்தி
யானம் வாசியாகும பவுத்தியையுந் மறுத துணரத்தகிலுறா.

உணாவனகரண மெனலில- அநித்த ரெழிலைப் பண்ணுவ
துஅநதகரண மெனகினுபாஸு,—ஒன் னைபெரண னுணரா

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கசகௌ

ஓர்நக்கிரணத்தை ஓர்நக்கிரண முணர்ந்து ஒன்றோடொன்று கூடி ஓர்நக்கிரணத்தின் ரொழிலை போரந்தக கரணம் பண்ணுத, —வெவ்வே ரணைகளுஞ் செயல்களுன்கும் —சுருத்தித்தவி கரத்தல் சங்கரத்தல் அபிமானித்தல் நிச்சயித்தல் என்கண் நகரனஞ் விடாபாரகக்கையும் காததாவாகிய ஆனமாவுவ. சிற் சத்தியாகிய கரணத்தோடு பொருத்தித் தனித்தனி கரணமாய் சசம்பந்திகளும். கரணங்காததாவாகாத, —உநித்தவை உட்க கியாக்கிப் புணருமுட்கரணமாக்கிட புறக்கருவியினுட்போக்கி யிணைதருமிவற்றின் வேறு யானெனவென்பதொன்றா—யாதொன்று அந்த அந்தக்கரணங்களை யறித்து சுருக்கிவிறித்துப் பொருத்த மு—சுருவியாக்ப பண்ணிச் சுகுதுக்ககக்களை யுள்ளபவத்தது அ சசுகுதுக்ககக்களை மேனமேலவரு படி பற்றிநித்திரிப்பவர்களே விட்டு, மாலை சகந்தம் உலினைக்கோடு பொருந்தப் பண்ணி, இ ந்தவக்க கரணங்கட கணவிமராயத் தற்பொருளறிவினா யானெனமும், புரப்பொரு ளறிவினா வெனத்தித்தம் என்தம் னம் எனத்தக்காரம் எனது புத்தி என்பத்தவையே யுயிர

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—o—

மேன மூன்று சூத்திரத்தானும் பொரு ளுண்மைக்கு அ ளவு கூறிப் வாசிரியா, நிறுத்த முறைபானே பொருளி் பலபுகூறு வான ரொடங்கு, மேறகூறிப்போந்த பதிடாசபசுக்களை எதிரி ரணிறைபாக்கவைத்து முத்தகட பசுவினக்கணங் கூறுகின்றா.

இனி அந்தக்கரணமே யுணருமென்பார்க்கு, இவையு ஐ 0 பொறிப்போ லொன்றனைமொன் றுணராவாக்கொன், உயிர இவ தறின வேறுகியும், யானெனவெனனஞ் செருகருக்கே துவாகிய

அக

கச்சுகு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஆணவமலம் உடனா யிணைநதுநிறகுமாகலான தனக்கென வறிவி
னறி இயங்குதகரணங்களாளுய காணகுதொழியையு மிவறறெழு
உடைய நின்று, இவறறையுடக்கவேண்டுதி யடக்கி உட்கருவிகளா
கடியும், ஓக்கவேண்டுதியாகக்கப் புறக்கருவிகளிற போகடியும்,
வெவவேறவததைக்கை யிணையுமென்பகாம

எனவே, ஆணவ மலத்திற பிணிப்புநடு அவதகையறு
தல் ஆனமாவது கலக்கண மெனறவாறுயிறறு

இது தடத்தலக்கண மெனப்படும பொதுவிலப்பு

உனராயாகலான இவற்றினவேறுசீயும், யானெனதென
பதினாதருமாகலான அறிந் டடக்கிபாக்கி ஆக்கிப்போக்கி வெ
வவேறணைதருமென வினைமுடிபு செய்க

அடக்குதல் சொப்பனாவதையிற செலுத்துதல்

புக்குதல் சாக்கிராவதக்கையிற செலுத்துதல்

இதமபாறி ஏனைவததைக்களும் கொள்ளப்படும

அவையடக்கியாகக்கப் புனரு மடக்கருவியாகக்கப் புறக்கரு
வியினும் போரக்கி பெபைது நிரணிரைப பொருள்கோள

வேறையெனசகிறப்புமமை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக்க காரணத்தைக்க காரிபமாக வுபசரித்தாரா

யானெனதெனப தெனனும் பெயரடை அதுனுளமை சாதி
ததற்குக் குறிப்பேதுவாயினிறது

இச்செய்யுள் முதலால் காலாளுகுத்திரமபோல முகூட
நகாமாறு கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

மேல காலாளுகுத்திரமும் ஆனமப்பிரகாச முணாததத்
துகலிறறு

சு—குத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கசகக

மேல் மாயாவாதி நீ சொல்லுகிற வானமாவென்ப தொ
னிலலை அநதககரணங்களான மறிவதென்று சொல்ல, அவ
னை மறுத தருளச்செய்குறா

உணாவன கரணமெனில் - அநதககரணங்கள் நாலுங்
காணு மறிவதென்று நீ சொல்லில்,—ஒன்றையொன்றுணரா -
அவைதான மனம புத்தியை யறிபாது, புத்தி ஆங்காரசை
யறிபாது, ஆங்காரசு சித்தத்தையறிபாது,—வெவவே தனைத்
ருகு செயல்காணுகும் - ஒன்றையொன் தறிந்து செயவதென
நாலும நாலாகவறியும் அபபடி நாலும நாலாக வறியுமதொ
ழிந்து நாலையுமொன ரறிபமாட்டாதாகில்,—அநதவை யடக
கியாககிப் புணருமுடகருவியாககிப் புறககருவியினுமபோககி—
இந்த நாலுடனுவ கூடிப் பறறியும் நிசசயித்தும் எழுந்திருந
தும் சிந்தித்து அவையிறதை யடக்கியும் தோற்றுவித்தும் பொ
ருந்தப்பட்ட வுள்ளேயிறிகைக்கு அநதககரண கருவிசளுமாக
கிப் புறத்தியிலறிகிற விகிசிப்பங்களினுமவிடநி,—இனைதருமிவற
றினவேறாய-இடபடிப் பொருந்திவருகிற அநதககரணங்களுக்கு
வேறுமாய,—யானெனதென்ப தானமா - யானென்றும் பிற
ரொன்றும் எனனுதென்றும் பிறரதென்றும் நிறகிறதகா னுன
மா

உணாவனகரணம் என்றவன் மாயாவாதி. அவனைமறுத்
ததற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம் “அருவினையுடறக
ணவத்தைகளுனாதனை- யாருறும்வாபர மகண்டி துட்டவகா -
தோரலிவ துடல்சுட முறுநெறியாதென - மனனியகரண மாறு
ட்டத்திற - பண்ணினமெனனி லிவையோ பரமோ - முதலி
யதாயி னிவைபிதழுவெயதா - திவைபெனி லுனது மொழிபமு
துனதே” எனனுமதுவ கண்டுகொள்க

இதனா சொல்லிபது அநதக்கரணங்க ளறியும்தொழிந
து ஆனமாவென்ப கொணநிலலை யெனப்ப ஸ்பிரகாரத்திலும
அநதக கரணங்க ளறிபாது ஆனமாவே யறியுமென்னு முறை
மை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கரண முணாவன வென்னின் - இனி யநதக்கரணமே யுண
ருமென்பாராகு—ஒன்றைப்பொன் றுணரா-இவையு மைப்பொ
றிபோல வொன்றையொன் றுணராவாகலான,—ஆனமா அவ
தறிந வேறாய-உயிரவற்றின் வேறுகியும்,—யானென்பதின த
ரும்- யானெனதென்னுஞ் செருக்குக கேதுவாகிய ஆணவமு மு
டனா யிணைந்ததிறகு மாகலான,—நானகுசெயல்களு மறிந்த-
தனக்கென அறிவின்றி யிவவக்கக கரணங்களாளுப நானகு
தொழிலையு மிவறறேநி கூடி யறிந்தது,—அவையடக்கி - அவற
றை யடக்கவேண்டுதி-சொரப்பனுவததையிற செலுத்தி,—புண
ருமுடகரணமாகி - கூடிய வுடகருவிகளாககியும்,—ஆக்கிப்புற
க்கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுதிச சாக்கிராவததையிற
செலுத்திப புரக்கருவிகளைப்போக்கியும்,—வெவவேறணைதரும்-
வெவவே தவததைகளை யணையு மென்பகரம

எனவே ஆணவமலத்திற பிணிப்புண்டு அவததை புறுதி லா
னமாவிற கிலக்கனை மெனதவாறாயிற்று.

இது தடததலைக்கணம் எனப்படும் பொதுவியல்பு.

இச்செய்யண முதலூல் நானகாரு சூத்திரம்போல முக
கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

அந்த வுட்கரண மானமாவைப் பொருத்திக் காரியப்படும்
பொழுது வேறற நிறகு முறைமை யீதென்பது உம
அவைகளை யறிந்து நிகருகவே துச்சொருபத்தை
யறிந்ததென்பது உம அதற்குமேற சேவஞர்
னமென்பது உ முணர்த்துகிறார்.

கருவியா மனமும்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தநான்கு,
மருவியான் மாவேயென்ன வருநகீப மெனமகித்தா
ங், கொருவி யானமாவின்னுனமை யுணராதவா தமை
ணாந்தோரா தருமிது பசுஞானம்பின சிவஞானந தன
ககுமேலாம். (உ)

(இ-ன) கருவி மனமுகலிய வுட்கருவி நான்கு மானம
யா மனமு போகத்தைப் புசிகுமிடத்துக் கருவியாகி
ம் புத்தியா நிரகும.

ங்காரஞ்சித்தநா
னகும

க மருவி யான அந்தக்கரண மனம்சசரைப்போலு மரை
மாவே யென்ன ய நைத்தக்கரண மாளானென வுலயிகளை
வரும் யால் அவையானமாவை வேறறப்பொருத்
திநின்றவைகடியத்தா லானமாவென்றே ய
தனைச் சொல்லப்படாநிற்கும

திபமென மகி பதார்த்தங்களை யறிகிறது தக்கு விளக்கு
த்தாகு கொருவி க் காரண மாளுறபோல் வலையிறையு மா
னமாப் போகம் புசிக்கிறபோ திவை கரண
மெனக்கருதி யலையிறையும விடமுநீங்கி

ஆனமாவின்ன இப்படியந்தக் கரணமு மானமாவும் வே
மையுணராதவா றற நின்று காரியப்படுத்தி முறைமையை ய
தமையுணர நிறத்தவாகலோ யானமாவின் னுணமையை யறி
தோர கதவாகள

தருமி துபசு இப்படி யறியுமறிவு பசுஞானமென்ப பெ
ஞானம் று 0

பின்பிவஞான அநதபசுஞானத்தைச் சிவனது சதநிபி
நதனக்குமேலா னுலே விடமிநீங்கி யதற்குமேலாய சிவஞா
ம னம்பொருந்தி நிற்கும ள-று.

இதற்கு சிந்தியாகமம்

(உ)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மே லானமாவைக்கு பாகிய விஷயக கிரஹணத்துக்குக் கா
ரணமான அந்தக்கரணங்களைத் தரிசித்து, இவைகளுக்கு அநய
மாகத் தன்னுடைய ஸவரூபத்தை உறித்தவனே தன்னை யறிந்த
வனென்ப துணர்த்துதல்

கருவியாமனமும் புத்தியாகாராரு சித்தநான்கு மருவி
மானமாவே யென்னவரும் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனோபு
தியகங்கார சித்தங்கள் நான்கும் ஆனமாவின் னுடைய ஞானகநி
யைகள் பாகிய கரணங்களிலே பரவாததிகத்திற்குத் தவாரமா
கப் பொருந்தி ஆனமா விதுவே யென்னத் தக்கதாக நிற்கும்.—

தீபமெனத் தெரிந்தவகொருவி - சட்டசுக்கு பதார்த்த
தரிசனங்களிலே தீபம் சஹகாரியானுற்போல ஆனம் சிறத்தி
க்கு விஷயக்கிரஹணத்திலே இந்த அந்தக்கரணங்கள் சஹகாரி
யென்பதை யறித்து, இவை யிறுதுகளை நீங்கி,—

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம் கடு௦௩

ஆனமாவி னுண்மையுணராதவா தையுணராதோ-ஆனம
ஸவரூபத்தை உறிந்தவாகா தனை யறிந்தவாகா, தனை ய
றிந்ததே மோக்ஷமெனவில?

தருமிதுபசுஞானம் - இவ்வளவு அந்தக் கரணங்களைப் பிரி
ததிறியுமபடி வந்தஞானம் கலாதி விசைநளிரூபே வந்ததா
னையா விதவும பசுஞானமே விது மோக்ஷமல்ல

பின் சிவஞானம் தனக்குடும்பமாம் - நேவிததுக் கலாதினை
யுங் கலாதினருக்குக் காரணமாயிருக்கிற மானையுந் துக்கிச் சிவனு
டைய பராசத்தி பதிய உருவரூபே யானவாதிருந் துக் சாமாத
திடதனை யனை-ததாகிய ஞானதிறுந் துயிரூபே சிவனையுந் சத்தி
டையுந் கனனையுந் சாவதனையும் ஆனமாவிலே தரிசிப்பது சிவ
ஞானமென நிகழ் பொருள்

தடி-தா திபாஸகாரிகாயாம் — சரிவாக-ஸூரி தி
யித்யா ஸூரிய-கூத வித்யா | சரிவா ஸூரியா திவி
ஸூரிய-வஸூத்யா தி மத்யா-கிரிதி.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—௦—

பாசஞானத்தை நீங்கி நின்ற இடம் பசுஞானமென்றும்,
பசுஞானத்தை நீங்கி நின்றவிடம் பதிஞானம் என்றும் பகாதி
னரா

உருவியாமனமும் புத்தியாவகாரஞ் சித்தநானஞ்-அவற
நிற்கு மந்தக் கரணங்களாய் நிற்கும் கலாதினரும்,—மருவி- ஆ
னமாவிலேயே பொருந்திப் பிரிக்கப்படாது,—ஆனமாவேயென
னவரும் - ஆனமாவைப்போலத் தோற்றும். அவைகளை,—திப

மெனமதித்தது- தெரிந்தது-சுதந்திரத்தைவிட விய வேகத்த விய ஞ்சகமாகக்கண்ணி, —அவரு ஒருவி-நீங்குகின்போலப்பாவித்தது, — ஆனமாவின்னுமை யுணர்நகவா தையுணர்நதோ-உயிரினை சினமாதிரி லகூணத்தை யறிநகவாகள் ஸவருபத்தை யறிநக வாகள் —வருமிது பசுஞானம் - ஆனமருபத்தை யறியும் இரத் ஞானம் பசுஞானம்

அஃதெப்படிச் சொன்னீ - ? இருதயத்திற்கு நகத்திற் பிரகாசித்த சுதந்திரத்தையோடு தொடரி நின்ற, மணியானது பிரபையாற்றபோல வியாபாரத்தவாரத்தால் மேலெழுந்த சுதந்த விஷயமாயப்போய பதிஞானம் கொடுத்தது நிகுத்த லாற பாசஞான மென்கின்றமனசு முதலிப் பாசஞானமும் அந் னு விளங்கப்பட்ட பசுஞானமும் ஒரு பிரகாரத்தாற பதிஞா னமென்று சொல்லப்படு மாதலானும், மனசு கூடிய சமீப நீங்கியவி—தனில் உயிர் ஆனமாவென்று சொல்லப்படும் சுதந்த விதத்தை நகத்திழைமலம் நீங்கலால் பசுவென்று சொல்லப்படா து ஆனமால் பாசஞானம் விளங்குந்லாற பசுவை விஷயிக ரித்தலாற பசுஞானமென்று இருவத்தத்தினாலும் சமனாதீத ஆ னமஞானம் பசுஞானமென்று சொல்லப்படாது சுத்தியம் நீ சாற்றிபது, மாபைக்குமேற் சுதந்திரத்தைக்குக கீழ்மலமற்றாலு ம மலயாசனை தாகக் கிறகுமசிறச்சத்தியினால் அவயாசனை தாக கிய ஆனமாவை யறியுமறவு கேவலம் ஆனமஞான மாற்றலும் ஒரு பிரகாரம் பசுஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்

பின் சிவஞானந கனக்குறே லலாம் - சிவசுத்தியால் விளங்க ப்பட்டிச் சிவசுத்தி ரூபமாயிருக்கின்ற ஆனமாவைச் சிவஞாகப பண்ணி அவனைச் சிவஞேடுகூடச் சிவஞாக அறியும் அநிவாதலா லும், பதிஞான மென்கூடசிவஞானமும் முன்கொல்லிய ஆனம் ஞான முலத்த முன்கூடது உபரிவிரியும்

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௫௦௫

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனிமழைகூறாது, 'உணாவனகரணமெனனி ஞான
ஹைபொன் மூனரா' ஆகலான ஆனமா விவற்றின வேறுமென
னு முதற்கூறறை வலியுறத்தகின்றா

மனமுதலிய நான்கும் ஒருவிடயத்தை மறிநாருக் கரு
விபாகமருவி, இவையே கருத்தாவென்னுபடி உயிரோடு ஒரு
றித்தின்று நிசுழவனவாம கண்ணுக்கு வின்கருப்போல இ
வையுயிரகருக் கருவிடய வேறு நிற்பனவெனாறித்து நீங்கி நி
ன்று இவற்றைக்கொண்டறிபுங் கருத்தாவின்னுமை உர்தென
றாராமதாரக்கு ஆனமசொருபம் இனிதவிளங்கும் அதனை
பெறு அகலனமாராய் நிபு டசுஞானமாகலான அதனைத் தரும
பொருள் யாதெனத் தோவாரக்குச் சிவஞானம் அதற்கு மே
லாய விளங்குமென்பதாம்

ராமு ஆனமாவெனறது கருத்தாவென்னுதுணையாய் நி
ன்றது, தையுணாகதோரென முன் வருதலின்

இதனுனை அதக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது த
மையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட
டது

—

நிரம்பவழிகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல இந்த அதக்கரணங்களை உட்கரணமென்றும் ஆன
மாவுக்கு வேற்றறிநகருமென்றும் சொல்லுயரானே நெனற
மாணக்களை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

கருவிடான மனமுமபுத்தி யாககாரஞ் சித்தநாற்கும் - உ
ட்கரணமாகிய மனமபுத்தி ஆங்காரஞ் சித்தம் என்று சொல்ல

பட்டவை நாலும், — மருவியானமாவேமென்னவரும் — ஆனமாவிலுடனே பொருத்தி ஆனமாவெனதே சொல்லுமபடிவாராநிற்கும் அச்சேதனமாகிற வந்தக்கரணங்கள் சேதனமாயிருக்கிற ஆனமாவாய் நின்ற முறைமை யெப்படிபென்னிலி? — தீபமெனத் தெரிந்நாகொருவி — அந்த அந்தக்கரணங்களைக் கண்ணுக்குக் காட்டுகிற விடசுருமாததீரமென றறிந்தது நீங்கி, — ஆனமாவின் ணமை யுணர்ந்தவாதமை யுணர்ந்தோர் — ஆனமாவின்றிவுக்ருவிகளுடனே கூடினா லொழிந்து ஜீவியாதென்று அறிந்தவர்களே தனக்கிசனம் வந்தவர்கள் — தருமிதபசுஞானம் — இப்படியறிக்கிறது பசுஞானமாம் பிண்ணைச் சிவஞான மேதென்னிலி? — பிண்சிவஞானத் தனக்குமேலாம் — பின்பு சிவஞானம் இதற்கு மேலாயிருக்கும்

இதனாற் சொல்லி பது, அந்தக்கரணங்களுட் ஆன்மாவும் தன்னில் பிரிவற்றிருக்குமென்று, அப்படி யிருந்தாலும் விளக்குக கண்ணுக்குக் காடிகிற மாதிரி மென்றிருந்து நீங்கி ஆன்மாவின் அமைபை யறிகிறது பசுஞானமென்றும், சிவஞானம் இதற்கு மேலாயிருக்குமென்று முறைமையும் உறிவித்தது இஃதற்குப் பரமானம் சிவஞானப்போதம் ச-சூ, உ-வெ, “சிந்தை தாற்சித்தந தெளியாதா யாவகாரம்-புத்திரா யாமதந மனமாகிப்-பகதித்து, - வெவவேறுதானே துணிகிறதுள்ள மிவவேறு - மவவேறும் போதுபோ லாகு” எனலும்தக கண்டுகொள்க

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

மனம்புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தம் நான்கும் கருவியாமருவி-
மனம்புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தமென்கின்ற நான்கு மொரு விடய
த்தை அறிதற்குக் கருவியாகமருவி—ஆனமாவே யெனவரு

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம் கடு௦௭

ம-இவையே கருத்தா வென்னுமபடி யுயிரோ டொத்தித்தநீன் று நிகழ்வனவாம்,—தீபமெனத் தெரிந்தனகொருவி - கண்ணுக்கு விளக்குபபோல விவை யுயிராகுக்கருவியாய வேறுநிறபன் வென்றறிந்து நீங்கினின்று,—ஆனமாவின்னமையுணராதவாத் தை யுணராதோ-இவற்றைக் கொண்டறியும் கருத்தாவினுண் மை யாதென ஞாபகத்தாக்கு ஆனமொருப மினிதுவிளங்கு ம—பின்பசுஞானம் - அகனபின்பு அவநனமாராயுமறிவு பசு ஞான மாகலான,—தருமிதுகிவஞானத் தனக்குமேலாம் - அத னைத்தருப்பொருள யாதெனத் தேறுவார்க்குச் சிவஞான மத்த ரு மேலாய விளங்குமென்பதாம்.

இதனானே யந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பதத் த மமையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றினவைத்தக கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—வருக—

முற்கூறிய கரணங்கட்கு மாணமா வுக்கும்
அகர முதலிய வககரங்களா லறிவு
விளங்கு முறைமை யுணர்த்துகிறா.

அவ்வுட னுவவுமவவு மனமபுத்தி யாககாரங்கள்,
செவ்விய விரதுநாதஞ் சித்தமோ டிள்ளமாரு, மொவ
வெனு மெழுத்தகாமைநது-முணாவுதித் தொடுங்குமா
று, பவ்வமுந் திரையும்போலும் பாககிலிப பண்புத்
தோனறும. (க)

(இ-ள) அவவுட இருதயங் கண்டந் தாலு நெற்றி தவாத
னுவவு மவ சாரத் திவவைத்து தலதையு மடைத்திருக
வு மனம்பு கிறக்காரமாகிய வககரஞ் சூரியப்பிரகாசம்

கதி04 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ததி யாங்காரங் போனற மனத்தையும், உகாரக்கரஞ் சோ
கள செவவிய வி மப பிரகாசம்போனற புத்தியையும், மகாரக்
கதராதஞ் சித்த கர மகக்னிப்பிரகாசம்போனற வகவகார
மோ மௌமாகு தையும் விதது தீபப் பிரகாசம்போனற சி
ம் தத்ததையும் நாத மாயிரகோடி யாதிகதப்
பிரகாசம்போனற புருடனையும், வவ்வை
கதகரங்களு நிரவிழையாக வதிட்டதது நின்று செலுத்தா
நிற்கும்?

ஒவ்வெனு மெ இவ்வனங் கூறிய வகரமுதலிய வைகதெ
முத்திர மெதது முத்தையும் பிரணவ மெனப் பெயரிட்டிச
ம சொல்லுவார்கள இதனையாகமங்களிற் சூக
கும் பஞ்சாகரமென றேதப்படும?

உணர்வு விதி மத்திம வாககான தக்கரவகனாகச் சொ
கொடுவகு மாறு ரூபிசரித்துச் செவியிறகேளாதே உதக்கர
ம ணவர்களிலே தனித்தனியேநின் றேனையுண்
டா யதினிடமாக வானமாகளுடைய ஞா
னகஞ்சியைகளைத் தோற்றுவத ததனைச் சிவப்பித்தப பின்பொ
டுக்குவிக்கும். அதென்போல வெண்ணில்?

பவவமுததிரை சமுத்திரத்தின்கண் டாங்கக தோனதி
யுபோலும் க் காரியப்பட்டு ஒடுங்கிடு மென்பதுபோல நி
வாயாக

பார்க்கலிப்பண் ஆராய்ந்த விசாரித தருளினாலேகா
புத தோனறும். ணி லிவையிறநின் வியாததியை யறியப்
படும எ-று

ஈண்டு வித்தநாதமெனறது அபரவிதது அபரநாதத்தை
பெனவழித

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகூ

இதற்குச் சுபரபேத்தம் காரோததரத்தம் இவ்வளர்
வாகமத்தமறிக (ந.)

சிவாகரயோகியருண வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தங்களுலே அநதககரணங்களைச்
ஷ்டிப்பவர்கள் அகாராதி வரணத்தவாரா பிரமாதிதேவாக
ளெனப் துணாத்துல்ல

அவவுடனுவுமவவு மண்மபுத்தி யாககாரங்கள் செவவிய
விதநாதரு சித்தமோமிளமாகும் - அகார உகார மகார வி
ந்த நாதங்களைநதம் நிராநிறையே மண்ம புத்தி அககாரம்
சித்தம் விருத்திருணமாகிய வுள்ளமெண்ணு மிந்த வைகதையும்
அதிஷ்டுக்குத் தேவாகளுக்குக் கரணமாக.

ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்த - இந்த வைகதெழுத்த மோ
ககாரமாக அவைதான் நாதத்தேயிருந்து விதநாதாதி வரண
களுண்டாய் x லீனமுமவவாதேயாம். அப்படியே பிரகருதி
யிலேயிருந்து சித்தமாகி தத்துவங்க டோன்றி யொடுங்கும் —

உணர்வுதித்தெடுங்குமாறு பவவமும தினாயுமபோலும-
ஆனமசைதீயம் கண்மவசாத் அநதககரணங்களை வழித்தர
க விஷயாபிமுகமாகச் செல்லுவதற்கு நிரூபுவதும், வாயுவசாத்
சமுத்திரத்திலே நின்றும் அலைகளானது ஸ் விஜரம்பிதமாய்க்
கரையளவாகச் சென்று திரும்புவதும் போல்,—

டார்க்கி லிப்பண்புத்தோன்றும் - மேதசொல்லு முபாயத்
தினிலே பாரக்கி விதனுடைய எவருபந்தெரியும்.

x லீனம்-ஒடுங்கினது, ஸ்விஜரம்பிதம்-விருத்தியை—கதது.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சுதத தத்துவங்கள் அந்நகரணங்களையும் புருடனையும் பிரேரிககுமுதனையம் யநிவிககனஞா

அவவு-ஐவவு மவவு மனப்புத்தி யாகநாரவகள்-பஞ்சப பிரணவ கலைக்குள வைகரிவாசுருசுரு மூலமாகும் அகாரமாகிய சுததவித்தை மனைசச செலுத்தும், மத்திமை வாகருசுரு மூலமாகும் உகாரமாகிய லிசுரம் புத்தியைசசெ செலுத்தும், பைசுநதி வாகருசுரு மூலமாகும் மகாரமாகிய சாதாகியம் அகவகாரத்தைச செலுத்தும், — செவவிய விநதநாசுரு சித்தமோ மிளளமாகும்-சூசூமை வாகருசுரு மூலமாகும் விநதவாகிய சுததி சித்தத்தைச செலுத்தும், அந்நகருகும் வாகருசுரு மூலமாகும் நாத்தமாகிய சிவம் புருடனைச செலுத்தும், — ஒவவெனு மெமுதநாமைநதம்-பிரிததப பாகருமிடத்த ஐநாருகும் பிரணவகலைகளகூட்டி யுச்சரித்தா லோவகாரமாம் — உணர்வுத்தி நொடுவகுமாறு பவவமும திரையும்போலும் - பிரணவத்தில் அகாரமுள வைத திரேசகமாய இடையி லெழுந்த உச்சவாச ரூப மகாசகல மத்திபத் தநித்திய சகலமுண்டாயப பிரணவத்தி னகாரமுள வைத்துப பூரகமாயப பிங்கலையிப்புருந்து நிசசுவாச ரூப மகாசகல மத்திபத் தநித்திய கேவலமா முதனையம் சமுத்திரமுந தரவசமுமொப்பாகு — பாககில் - யோகமாரகத்தினால் அநதச சகல கேவல பிரணடையும் தநித்தச சுமுமுனை திறந்து குமபித்துநோக்கில், — இப்பண்புந தோனறும-மகாரமொறுமயமாம்

சித்தமுண்டாம் சுத்ததத்துவங்களுள் மனமுதலிய வற்றைக கலாதித் தவாரத்தினாலே செலுத்து மெனபது காணப்பபாம்

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகக

இச்சாசத்தி காரியம் ஈசுரத்தத்துவம், ஞானசத்தி காரியம் சுதந்திரியாதத்துவம், கிரியாசத்தி காரியம் சத்தித்தத்துவம், ஈசுரத்தத்துவம் இராக தத்துவத்தைச் செலுத்தும், சுதந்திரியாதத்துவம் வித்தியாதத்துவத்தைச் செலுத்தும், சத்தித்தத்துவம் கலாதத்துவத்தைச் செலுத்தும், இராகத்தத்துவம் மனத்தத்துவத்தைச் செலுத்தும், வித்தியாதத்துவம் புத்தித்தத்துவத்தைச் செலுத்தும், கலாதத்துவம் அகங்கார தத்துவத்தைச் செலுத்தும், மனோபுத்தியாகங்காரங்களாற் புருஷத்தத்துவம் வியாபாரமுண்டாம்

காலத்தைநியந்தியையுஞ் சத்தித்தத்துவம் செலுத்தும், வித்தியை சுதந்திரத்தைச் செலுத்தும் இராகத்தை ஈசுரத்தத்துவஞ்செலுத்தும், ஞானத்தத்துவத்தைச் சிவத்தத்துவஞ் செலுத்தும், புருஷத்தத்துவத்தைச் சாதாகங்கத்தத்துவஞ் செலுத்தும் என்று சிலவசனம்

சிவஞான

— 0 —

அவை கருவியாவது உம அகரமுதலிய வெழுத்துக்கள் உடனினு செலுத்திபவழியே யாமாகலான, சாடடியிற பிரணவாபமா மிவவைநெழுத்தகாணம் உயிரினக ணுணாவ மாறி மாறித் தோன்றுதல், கடலினகண்ணை திரை புதிதபுதிதாகத் தோன்றியு மொடுங்கியும் உருமாறுபோலாம் சங்கற்பவண்ணா விரகுக் காரணம் நிவிரத்தாதிகலையைப் பற்றி ஐக்காயத்திகழுவதால்வகை வாகருக்களென்பதனை உற்றுநோக்கின இவ்வியபும இனிது விளங்குமென்பதாம்.

கடுகஉ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

ஒறுமை பரறி எழுததுக்களே யவையாக வுபசரித
தார

புருடத்தவமும அகணைச செலுத்த மக்கரமும ஈண்
டொப்புமைபரறி யுடன் கூறிபவாறு

புருடத்தவதைச செலுத்தலாவது புருடத்தவ
மரக தன்மையை நிகழவித்தல்

அகார வுகார மகவகாரம புத்தி மகாரம என முகனூலுட
கூறுதலானும், துகரம்போத்ததம் அவ்வாறே கூறுதலானும்,
சுண்டி அவவுடனுயவுமவவு மனமபுத்தி மகவகாரங்கள் என்ற
து எதிரிநிரணிஸ்தபெனக் கொள்க

பிரணவமாகவின உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறுதிஒ
வவெனக் கடைககுறைத்துக் குறுக்கல் விகாரமாகக்கி கூறி
ஞா

ஐந்தானு மெனனு மானுருபு விகாரத்தாற ரெக்கத

நிரம்பவழகியருனா வருமாறு.

மேல் தன்மையி னுணர்த்த முறைமை பகினைத்து பிரகா
ரமர யிருக்குமென்று மாணுசகணைநோக்கி அருளிச்செய்குஞா

அவவுடனுயவுமவவு மனமபுத்தி யாங்காரங்கள் - நிராக்
ணை மனத்தை அகாரஞ்செலுத்தம், புத்தியை உகாரஞ் செலுத்
தம், ஐவகாரத்தை மகாரஞ்செலுத்தம் — செவவிய விரதநா
தஞ் சித்தமோரிள மாசும் - சித்தத்தை விரதஞ்செலுத்தம்,
உள்ளத்தை நாதஞ்செலுத்தம், — ஒவ்வெனுமெழுத்தாமஞ்சும-
இருக் வககரங்க னேதம் பிரணவ ரூபமாயிருக்கும் — உணர்வு
தித்தொடுக்குமாறு பவ்வமுந் திரையும்போலும் - இவையித்து

ச—சூத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கடுகந

டனேகூடி ஆனமபோதவ கனமததுக கீடாக விஷயங்களைப் புதிதது ஒடுவருகிற முறைமை சமுத்திரமுத தரங்கமுமபோ லும்—பாக்கி விடப னபுத்தோனதும் - திருவருளாலே யா யந் ததிலில் இத்தமுறைமையும் தப்பாமற தரிசனமாம்.

கடலின தானத்திலே மனது, நீரின தானத்திலே யான மா, திரையின தானத்திலே ஆனமபோதம், வாயுவின தானத் திலே கனமம், ஆகாசத்தின தானத்திலே விஷயம், இப்படி நின்றதெனக் கொள்க இத்தருப பிரமாணஞ் சிவஞானபோ தம் ச-சூ.ந-வெ, “அகார உகார மாவகாரம் புத்தி - மகார மனஞ் சித்தம் விரதப-பகாதிவற்றை, நாதமுளம் வடிவம் கா டிற் பிரணவமாம்-போதவ் கடற்றினாயே போனது” எனனும் துவ கண்டுகொள்க

இதனூற சொல்லிபது, மனம் புத்தி யசங்காரம் சித்தம் மு ளளம் என்கிற தத்துவங்களை அகார உகார மகார விரதநாத ம என்கிற அக்கரங்கள் செலுத்த முறைமைபை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அகங்காரங்கள் புத்திமனஞ் சித்தமோடுள்ளம் - அகங்கார ம் புத்திமனம் சித்தம் உள்ளமென்கின்ற அவை சருவியாவதூ உம்,—அவ்வு—னுவ்வுமவ்வும் விரதநாதமுமாகும் - அகாரவுகா ர மகார விரதநாதமென்கின்ற வெழுத்துக ளுடனின்னு செலு ததியவழியே யாமாகலான,—ஒவ்வெனுமெழுத்தாகமைந்தம் - சமட்டியிற பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானு, —உணர்வு திதொடுவருமாறு-உயிரினக் ணு ணர்வு மாறிமாறித் தோனது திவ்—பவவமுத்தரையும்போலும் - கடலின் கண்ணே திரை

கடுகசு சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

புதித புதிதாகக் தோன்றியும் ஒழிங்கியும் வருமாறுபோலாம் —
பாக்கில் - சலிக்கற வுணாவிற்குக் காரணம் நிவிரதகாதிகளை
டைப்பதறி டைந்தாய்த் திகழு நாலவணை வாசுருகளை யுறறு
ரோக்கின, — இபடலபுர நேரனறும் - இயவியல்பு இனிதவின்
கருமென்பதாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

— ஊரூரூரூ —

முதந்நிய வகரங்கட கதிவேவதையு மவை
யிற்றைக் காரியப்படுத்த முறைகையு
முணாததுஞ்ஞா

அபனரி யானுமீசா சநாசிவ ரதிநெயவங்க, ஞாய
வரு மவனோடுவெவு மவயிநது நாதததுக்குப், பயனு
று மஞ்சிலானமா பரவியு னசிகதாம் பாய்கிற, சய
முறும் வளிபிரண்டு தவிர்த்துயிற ஞானமதோன
றும் (சு)

(இ-ள்) அயனரி அகாரமுதலிய னைத் தகரங்கட்குமபிர
யானுமீசா மா முதலிய நேவதைக் கைவரு மதிட டா
சநாசிவ ர தாவா யிருந தவையிறறைக் காரியப்படுத்த
தினெயவங்க ஞ னுவர்கள்
டயரு மவ்வா
டுவவு டவவிநது
காதத்தூக்கு

பயனுறமஞ்சி அகார மாவகார தத்துவத்தை யதிட்டி
லானமா தது நின்று விளக்கும், உகாரம் புத்தி
கையு டதிட்டி ததுநின்று விளக்கும், மகார

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகடு

மனத்தினை யதிட்டித்து நின்று விளங்கும், விந்து சித்தத்தினை விளங்கும், நாத முள்ளமென்று சொல்லப்பட்ட வானமாவின் சராசரான கதினைக் கிடைக்கவே விளங்கும் அஃதாவது, கலைமுதலிய கருவிடமின்றித் தகுக்கவளால் விளங்கிக் காரிடப்பட்ட டான மாய போகங்களைப் புசிப்பன

பரவிடனைசித இந்த வகைகளானி ன முறைநையை விசாரணம் பாரக்கல் ரித தத்யுமிட்டததுச சடருபமாகி யிருக்கும்

சமமுறு வளி இடை பிங்கலேனின் உழிச சொல்லாமற் பிரணயித தவிர சயததைப் பொருந்திய சுழிமுனையி னிறுத்துறி ருறுந் தியோகத்தைப் புரிவாராகளாகத் தற்சொத்தானதும் ருடம் விளங்கும் ஏ-று

இஃ திபாவாகக்கெறி சகலாககென வறித

தானுமென்ற வுண்மைபா லதிட்டாகக்களையுந் தரிசிக்கலாம் அப்பொழுதென வறித

இதற்கு ரெளரவாகமதது மருடாகமததுமென வறித (ச)

சிவாகரயோகிய ருணா வருமாறு.

—0—

உய்வரு மவவோடுவவு மவவித நாதங்கடகு அயனிரியா னுமீசா சராசிவா திகெயவங்க- அநதக்கரணங்களை யானமர வுக்கு விஷய கரிசனத்திலே சமகாரியாகப் பொருத்தவரும் அகார உகார மகார விந்து நாதங்கடகு பிரமா விஷ்ணுருத் திர மகேஸ்வர சதாசிவாக்கள அநிதேவகைகளாக விருத்த, மரப பொமமைக்குச் சூதரதாரிடானவன கயறுகட்டி யாட்டுவிக கு மாப்போல், இந்த அக்ஷராதம் சத்திகளினாலே அநதக்கரணங்களை சேஷடிப பிப்பாக்கள்.—

கடுகை சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

பயனுறு மஞ்சிலானமா - இவ்வாறு அநதககரணங்கள் ஞானேந்திரிப தவாரா விஷயங்களிலே பரவாத்தித தள்ள ளவில் ஆனமாவானவன் பஞ்சேந்திரிபங்களினாலும் விஷயங் ளை கரமிப்பன். இவ்வா ரெருவா சேஷடிபக்க வேண்டிவ திலை, அநதககரணங்கடானே தததம விபாபாரங்களைப் பண்ணுமெனவில்?—

பரவிடிலசித்தாம - விசாரிக்குங் காலத்தில் அநதககரணங்கள் ஜடமாம் அவைகளுக்கு சிற*சமவலன் மன்றியி விபா பாரங் கூடா காகையால் பிரேரகாளவேணும் —

* சமவலன் - குழதல்.—

சயமுறு வளிபிரண்டிந தவிரத்திற பராககிற ஞானேந்திரா ன்றும்- பிராஞ் பாமத்தினுலே சயம்பொருத்தின வாயுவின உஸ்வாச நிஸ்வாசத்தையு மடக்கி பாசிய விஷயங்களையு மடக்கிப் பராககில, அநதககரணங்களுடைய பரவாத்தியும் அதனு லே ஆனமஞானம் பிரவரத்திககிறதும் நிவரத்திககிறதும் அநத் ஞானசொற்பமான தன்னையும் யோகப் பிரத்திபட்சமாகக் காணலாமென நிகழ்பொருள்

அகராரதி வாணங்களை யதிஷ்டித்தது ப்ரமாரதி தேவர்கள் அநதககரணங்களை பரேரிப்பாக னென்பதேன, தேவர்களே பரேரிப்பவர்களெனப்ப போகாதோ வென்னில்? வாணங்கள் பரததேயசுர தேவதாதமகமாயிருக்கையாற சொன்னது

கடி-கூட ஸவ-ஜாநொத்தொ — ப்ரதெ-கடி ண-பு-பக- டெவதாத்-கடி-பு-தெ | டெவநா- ஸீஜநாஜாதி வண-பு-ஸ-பு-பு-கலீ-தா-கி.

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சுத்த தத்துவ மைந்தரு சடமாகலால் ஸ்வதந்திரமாய்
ச் சேட்டியாசாநகையாற தேவநானுட்டானத்தினுலே சேட்டி
கருமென்பது தரிசிப்பிக்கினரா

உயவருமவவோடுவவு மவவிறத நாகங்கடரு அதிதெய்
வங்கள் அயனரி யானு மீசா சதாசிவம பமனுறு மஞ்சிலானமா
ப பரவிடி லசிததாம பாககில் - இச்சாஞானக கிரியாபலங்
களை மனாதித்தவாரத்தினுலே விளககும் அசாரமுதலிய வை
நதில் ஆனமாப பொருந்திக காணுபிடத்துச சடமாம —சுப
முறு வளியிரணடுக தவிரத்திற ருணுகோனதும்- இடைபிங்
கலையி லெழுந்தொடுங்கும் அகார சரீர ரேசகம், உகார சரீர
பூரகம் இவை யிரண்டினையும் நிறுத்தில் வாயுவை வெலலும், கு
மபத சரீர அசபாமந்திர மந்தியரீச விறது விழுங்கிய மகா
ரத தோனதும், அப்போது சாவபாசமுறு கழுன்று சிவத்தோடு
சோந்த சிவத்துவத்தக சுருகமாகிய சினமாதிரமாச சேஷி
த்த ஆனமாச சுவசமவேதனாப பிரத்தியட்சத்திற பிரதிபாஷி
ப்பன.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவவெழுத்தககளை முறையே அயனமுதலிய வைவரும்
அதிதெய்வககளா யதிட்டித்து நிறபராகலான, இவ்வாறு கா
ணமு மககரமு மதிதெய்வமு மென்னு மிரமுத்திறக்கைகதொரி
ம ஆனமாப் பரவியவழி பறிகற்பயனதும், பரவாவிடிற் சடம்
போ லறிவிவதாம், இவவியல்பும் இருவகை வளியுட்ககிச செ

கடுகடி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மீயும் யோகப் பயிற்சி யுடையார்க்கு இனிது விளவருமென்ப
தாம்.

அசித்தோடொருகு மென்பார அசித்தாமென றுபசரித
தார

பரவாவிடினென்பது சொல்லெனும்

இவையிரண்டுசெய்யுநானும் அவைகருவியாதற்கட்டி மு
றைமையும் அதனையறிந்துகுபாயமுங் கூறப்படன

அதேல, இம்முக்கிழாததைத்துங் கூட்ட கூட்டத்தினிகழ
வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட் கூட்டமேயுட்பறிவுக்கு
முதலாதலையும், இடைமே உயிரெனவொன்று கோடல் ஏற
றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருளுசெய்யுனென்பது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல முனசொன்ன அக்கரங்களை அதிதேவதைகள் செ
லுத்துமுறைமை யாளுளிச்செய்கிறார்

அயனரியரனுமீசா சநாசிவ மதிதெய்வங்க ளாயவரு மவ
வோடுவவு மவவித்து நாகத்தாக்கு - நிராந்தை அகாரத்தாக்கு
ப் பிரமா உகாரத்தாக்கு விஷ்ணு மகாரத்தாக்கு உருத்திரன் வி
கதையுக்கு மசேனாவரன் நாகத்தாக்கு சநாசிவம் ஆக விக்ரமு
றைமையிலே அக்கரங்களுக்கு அதிதெய்வங்கள் நின்ற முறை
மை இப்படி பென்று கண்டிருக்காள் — பயன்று மஞ்சிரான
மா - இந்தத் தேவதைகளாலும் அக்கரங்களாலும் செலுத்தப்பட
ட்ட தத்துவங்க ளோத்தாலும் இன்பத்தனபங்களை ஆனமாப்
புசிபாநிற்கும். சித்தாசிய வானமா இவையிறுளுலே உறித்து
புசிக்கையால் இவையுரு சித்தோவென்னில்? — பரவிடி லசுத

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம் கடுகந்

தாமபார்க்கில-மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சிதத முன்னம னெனு
ம இவையிற்றி னுண்மையை விசாரித்தப்பாத்தது ச சொல்லில
அசேதனமா யிருக்கு மிவனுடிகளை யசேதனமென்று தோன
அவது எப்பொழுதெனினி?—சமமுறு வாயிரண்டு தவிராத
தற்றி னுணர்கோனறும் - வலிமைபொருந்தி யிருக்கிற உச்சுவா
சம நிச்சுவாசம் இரண்டையு நீச்சில் அவவிடத்தே மகாசிகர
மடங்கி அவை யசேதனமெனதுந் தோன்றித் துறொரிசுனமு
முண்டாம்

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிலனானபாதம சு-சு சு-வெ “என
ணிலவ வோங்காரத் தீசா சநாசிவமுந், னன்னயி வந்ததெவா
டு நாசத்துக்-கண்ணிற, பசரயனமாநோடு பரம னதிகெடவ,
மகரவுச்சரம மகரத்தொம்? என்னுமதுவ கணடுகொள்க

இக்குற சொல்லியது, அதிசேவனைகள் அக்கரங்களைச் செ
லுத்தமென்றும், அக்கரங்கள் தத்துவங்களைச் செலுத்தமென
றும், தத்துவங்களை ஆனமாப பொருந்தி இப்பத்துன்பங்களை
புசிக்குமென்றும், பிரானவாயு வடங்கினவிடத்து இருக்கத்
தத்துவங்களும் அசேதனமாகத் தோன்றிச் சேதனமாயிருக்கிற
வானமாவந் தோனறுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

அவ்வோடுவவு மவ விநதநாதத்திறகு-அகார உகார மகார
ம் விநத நாதமாகிய அவ்வெழுத்துக்களை, —அயனரி யரனுயீசா
சநாசிவ முபவருமதிடுதயவங்கள் - முறையே அயனு மரியு மர
னு மகேசனுஞ் சநாசிவருமாகிய வைவருஞ் செலுத்த மதிடுத
யவங்களா யதிஷ்டித்தது கிறப்பராகலாண, — அஞ்சி லானமாப்

பரவிடில் - இவ்வாறு கரணமு மககரமு மதிதெய்வமு மெ
ன்னு மிமமுதத்தித கைகதொடு மானமாப பரவியவழி,—பா
கத்த படினும்—அறிதற்படினும்,—பரவிடில்சித்தாரம்—பரவா
விடில் ஜடம்போ லறிவிலதாரம்,—சமமுதுவளிபிரணமீச சவிர
த்தறித ருணுநதோன தும—இவ்வியல்பும வலிபொருநதிர இரு
வகை வளியுமடக்கிச செய்யும யோகப்பயிற்சியுடையாராக கி
வித விளங்கும்

இவை இரண்டு செய்யுளானும் சிவை சருவியாசதரகட்டி
முறைமையும் அதனை யறிதற குபாயமும கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை

—உருவம்—

மாயாவாதிசுளெலாம கூடிய சமுதாய நதானே

யானமாயெனை, அஃதனைறென

துணாததுகிரா

அனமாவின் வடிவதானு மநேகாரகத கூட்டமெ
ன்னிற, பாபப்பாக்கட கானமாவின்ருயப பலபொரு
ளுண்மைபாருளு, சோப்பாய பலவேயுண்மை பென்றி
யிற சென்றிவறறை, யோபபாபாவே துணாவோராக
கெல்லா முணாபொருள வேறதாமே. (௫)

(இ-ள்) ஆனமா அக்கரங்க டத்தவங்க புலவார்கள பல
வினவடிவு வாக முன சொல்லப்படுகையா லிவையிறி
தானு ம தரு வேறே யோராணமா வென்ப தில்லை, அ
நேகாதத கூ நேகமாக்க கூடின விவையானே யானமா
ட்டமெனின் வாவசெனனில்?

பாபப்பாக்க இத விவேகத்தை விசாரித்துப் பார்க்கி
ட கானமாவின் தவாகளுக்குப் பலவான் பொருளை யிதவிது

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். சுருடக

றும் ப ல பொரு வென தறிந்து போகத்தைப் புசிப்பார்க
 னுண்மையாகும் கு வேறுனமா வில்லையாய விடுங்காண
 சோப்பாய ப இப்படி கருவிகள் பலவானது தானே
 லவே யுண்மை யுண்மைப் பொருளென்று சொல்லில்?
 மெனநிடின

செனநிவற இருதக கருவி கரணதிகளைப் பொருந்தி
 னை யோரப்பா நின் தறித்தவ னிகையிறறுககு வேறுயிருப
 னவேறு பா னெருவனுண்

உணாவோர்க ஆசலாற காண்பானுங் காட்சியுமென வ்
 கெல்லா முணா ரண்டாயக காணப்படுகையா லானமாவு மி
 பொருள வேற வைகளுககு வேறுயிருககும் ஏ-று.
 தாமே

இருத விருதக முதல் 'எவருந் தான்' எனனும் விருதக மீறு
 கப் பதினாறுககுஞ் சித்தத்தந்திரமென வறிக. (ரு)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேற பஞ்சஸ்கந்த சமுதாயமே ஆனமாவெனனும் மதத்தை
 யனுவதித் துத துஷிகதல்.

ஆனமாவின் வடிவுகாண மனேகார்த்த கூட்டமெனவில்-
 ஆனம் ஸ்வரூபமானது ரூப வேதநா விஞ்ஞான சமஞாந சமஸ்
 காரங்க னெனனும் பஞ்ச ஸ்கந்த சமஷ்டியே! அவையாவன?
 ஞானசுந்தி விஞ்ஞான ஸ்கந்தம், வாசநா சமூஹம் சமஸ்கா
 ர ஸ்கந்தம், சுகதுகக உடேக்ஷா புத்திகளே வேதநாகந்தம், சத்
 தசமூஹம் சபஞ்சந்தம், மூர்த்த பூகங்களுடைய சமூகம் ரூப
 ஸ்கந்தம், இதனா லுண்டான ஞானேந்தரிய பஞ்சகம் கணமேந்
 திரிய பஞ்சகம், இருத கசேந்திரிபங்களில் ஞானசமுதாயம் புத்
 தி, அந்த புத்திகளுக்க கரணம், மனதுககு ஞானசமுதாய புத்தி
 யே ஆனமா.

தடிக்கூம் வீடகதாதெத் — பன்னுமூப்பாவவனது
 து ஆடிஸாயதநாநிவ | ஜாநஸைவாரஸைஜாநாநா
 வெடிநாநாடுபயொரவ || வலிடு மூய மூயவாடி
 ஸகவனதுகிவாஅக | ஜாநஸனது நெவாது ஜா
 நஸையஉவடுத || ஸைவாரஸைய உதுடுதொவா
 வநாநாந்தஸைவனது | ஸைவடிவாதிசா வுவி
 வுயொவெகாதிசா ஸடிா || வெடிநாஸைய உதுடு
 த ஜாநஸையஸை நாநியக | ராடு ப மூயொ வவ
 து ஸைடுகி-வடுதவடு வனவது || ஸொது
 சுககூம் ஜிவாபுராணம் ஸாநாடுபவனதுகம் | வாந்
 பொடிவாணி பாபாடி ஜாநகாஸன பனதுக || வலி
 டாபிகவெவதநுஸையொஸாதுராணம் உதனது.

இவ்வாறு பஞ்சஸகந்த சரிஷ்டியே நன்றி அளிப்ப
படி யென்னிலி? தரண குலம் லகாவிருக்காதிகா சமஷ்டி கூ
டி வன்மென்று பெயராளுந்தீபால் யென்னிலி?—

பாரப்பராகட் கான ராவின்றாப பப்பொரு ஞ்னமெ
யரகும் - ஆனமநானம் விவேகத்தைப் பண்ணு மவாசஞ்சுரு
ஆனமாவென்ப தெரணி ல்லாமல் ஞானேந்திரிய கணமேந்திரி
ய மனோபுத்திரபாதித தவரதசா * யதகவஞ்ஞம் பஞ்ச ஷகத
ஸ்மே யுள்ளதாம் —

*தாயசநம - இடம்

சோபபாய பனயேயுணமை யென்றிழல் - இத்தப பஞ்சஸ்
கந்த சமகூடியே ஆனமாவெனவிலி²—

சு—ருத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கருஉக.

சென்றிவற்றை யோர்ப்பானவே னுணரவோக கெல்லா முணர பொருள் வேறதாமே - நீசொன்ன ருபாதிசுளி—தநிலே சென்று பராக்கில் சக்ஷ—வும் இந்தசக்ஷ—வுக்கு அனையமாயிருந் து வஸதுவை நிருபிக்கிற புத்கியும்,நிருபிதமான வஸதுவை நான றிந்தே னென்பதும் வெவவேறானையால், இந்த பஞ்ச ஸகந்த சமஷ்டி யானமாவல்ல, இதற்கு அனையமாய் நித்ய சைதன்ய ஸவருதி ஆனமாவென நினை பொருள்

ஞானப்பிரகாசருண வருமானு.

—0—

மேற்பஞ்ச கருக்க கொத்தக கூட்டமே யானமாவென கின்ற பவுத்தனமதம் பராக்கிக்கின்றா

ஆனமாவின் வடிவுதான மகேசுவரத்த கூட்டமென்னிவ - ஞானசந்திபாகிய விருஞான கந்தம், வாசனா சமூகமாகிய ச மஸகார கந்தம், சுகபுத்தி துககபுத்தி உபேட்சா புத்திகளாகி ய வேகனாகந்தம், சத்த சமூகமாகிய சருஞாகந்தம், மூர்த்தித் த சமூகமாகிய ரூபகந்தம் என்னு மியவைந்துக கொத்தினுலும் அக்கொத்துக கவினனமாகிவரும்ஞானசமுதாயபுத்தியே யா னமா வென்னில்?—பாரபாரகட கானமாவின்ரூபப் பலபொ ரு ஞானமையாகும் - பஞ்சகந்த விவேகம் ஆனமதரிசனம் பன் ணும் போக்கு உயிரென்ப தொன்றிநிறிப பஞ்சகந்த பதாரத்த மாதிரிமே வுள்ள பொருளாம் சமுதாயமென ரெருவஸது ச முதாயியைவிட டொன்றிலாத படியினாலே,—சோப்பாயப் லவேயுணமை மென்றிடில் - கூட்டமென ரென்றிலாதபடியி னாலே கூடிய பலபொருளே யானமாவென்னில்?—சென்றிவற் றை யோர்ப்பான வேறுணரவோக கெல்லா முணர பொருள்

கருட்ச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வேததாமே - அநான்ம வரணம் விவேகதரிசனம் பண்ணும் பேராகிய சகலாக்கும் பஞ்சகந்தைப் பொருநகிப பராபவ ஞானமா பிண்பபொருள், பராககப்படும பஞ்ச கந்தமும பிண்ப பொருளேயாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

கூட்டமெனவொருபொருள் இனமைபாணம், கூடுவனவாய் பலபொருள்களும் வேரூபநிபபட்டு கிறதலானும், அநிபபடுவதும் நிவதும் தமமுனினானருதல் செல்லாண்மயானும், இப்பதினைந்தினையும் இவை கூடியவாறறையும் அறிவகாகியவுயிர வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான், இப்பலபொருளின் கூட்டம் உயிராதல் பாணடையதென்பதாம்

இதனானே அவை யுயிரின் வேறுதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலேச சூத்திரத்தின் 'உணமை துரியாதீதம்' எனற இறுதிக்கூறறைச சவுத்திரத்திகா மகம்பற்றி யாசங்கிததுப் பரிசுரித்த வலியுறுக்குமாறும் இதனானே பெறுதும்

இவை நான்கு செய்யுளானும் அநதக்கரணங்கள் கருத்தால் வல்லவாறும், கருவியாசறகடபடு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேரூமாறுமுணாததி முத்தகூறறை வலியுறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

மே லநகககரணங்களை யொழிய வேரானமா வுண்டென்று சொல்லவேண்டியதில்லை, கருவிகளெல்லாது கூடிய சம

சு—ருத்திரம். ஆவத்தைஇலக்கணம். கருஉரு

வாயநதானே ஆனமாவென்ற மாயாவாதியை மறுத் தருளிச் செய்குறா

ஆனமாவின் வடிவுதானு மநேகராதத கூட்டமெனினில் - ஆனமாவீனுடைய சொருபத்தானும் இந்த மனோபுத்தி யாகவாரா சித்தமென்று சொல்லுகிற கருவிகள் முதலான பல கருவிகளின் கூட்டமென்று நீசொல்லில் அபபடியாகாத அதேனெனினில்?—பாரபபாகட கானமாவீனநிப பலபொருளுண்மையாகும் - விசாரித் தநிபததககவாக்ளுக்கு ஆனமா யிதுவென்று சொல்லுக்கது ஒன்றுமற்று பல பல தத்துவ சொருபங்களே யாயிருக்கிற இந்தப் பொருள்களே யுள்ளதாய்விடும் — சோபபாய பலவேயுண்மையென்றிடில் - இப்படி யெல்லாப்பொருளுங் கூட்டிச் சேர்க்கப்படும் பலவாயிருக்கிறதுதானே யானமாவென்று நீ சொல்லில்?—சென்றிவற்றை மேற்பாரானவேறு - இக்கத் தத்துவங்களெல்லாததிலும் பொருந்திநின்று அறிகிற வானமா விவையிற்றுக்கு வேறாயிருக்கும் — உணர்வோராக கெல்லா முணர்பொருள் வேறதாமே - இயரகொரு பொருள் யாவா சில ரறிக்கிராக ளவர்களுக் குணரப்பட்ட பொருள் வேறாயிருக்குமாப்போல், ஆனமாவும் இப்படியாக அநிபப்பட்ட தத்துவங்களுக்கு வேறாயிருக்கும்

இதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் ௩-௫-௭-வெ, “கலை யாதி மணனாகத்வ காணிலிவை மாணா, நிலையாதாக தீடமே போல் - வலையாமல், ஞானத்தை முன்னுணராத நாடி லுத்த னுவாக, தானத்தில் வேறாகுந தான ” எனனுமதுவ கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, எல்லா தத்துவங்களுங் கூடின சமவாயம் ஆனமா வல்லவெனும், அந்த தத்துவங்களுடைய

கூடுசு சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

வுண்மைபை விசாரிக்குமிடத்து ஆனமாவின்னுடைய வுண்மை தத்துவங்களுக்கு ஞானநிலலாதிபதியாலும், ஆனமாவா லறிப்ப பட்ட தத்துவங்களு ம அறிந்த வானமாவும் வேறுபிறருக்கையி னாலும், ஆனமா தத்துவங்களுக்குள் எல்ல வென்னு முறை டையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

ஆனமாவின் வடிவதானுமநேகராதத கூட்டமெனினில்-
ஆனம சொருபம உடல்பொறி முதலிய சமுதாயமாகிய பலபொ
ரு கூட்டமெனநினை, —பாரப்பாரகட கானமாவின் ரூப-ஆ
ரூபவாகுக்கு கூட்டமென கொருபொருளின்மை யானும், —
பலபொருளு ணைமயாகு ம-கூடுவனவாய பலபொருள்களு மவே
ரூபநிப்பபட்டு நிறந்நானும், — சோப்பாயபலவெ ய ணமைபெ
னநினை - சேரபட்ட கரண மககர மதிதெயவ முகலிபவே
யானமாவின் ணமை டெனினில்? — உணாவோராக செல்லாம-
உணாபவாகட செல்லாம, — செனநிவறறை யோரப்பானவே
றுணா பொருள வேறுதாமே-செனநிவைகளை யறிப்பபடுவதும்
றிவதும் தமமுள ணைநூலசெல்லாமையானும், இப்பதினைக்கினை
யறிவைகூடியவறறையும் சிறிவதாகிய உயிர வேறுண்டென்பது
டெறப்படுதலான, இப்பலபொருளின் கூட்ட முயிராதல்பா
ண்டைய தென்பதாம்

இதனானே யவை யுயிரின் வேறுதல் வலியுறுத்தப்பட்டது
மேலேசு குதசிரத்தின “உண்மை துரியாதீதம்” எனவிறுதிக்கூற்
றைச சவுத்திராந்திகா மதமபற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்து வ
லியுறுக்குமாறு மிதனானே பெறுதும்

சு—சூத்திரம். அவததைஇலக்கணம். கருள்

இவை நான்குசெய்யுளானும் அந்தக்ரணங்கள் கருதர வ
ல்லவாமாறும் கருவ்பாததகடபடுமுறைமைகளு மவையுயிரின்
சேராமாறு முணரத்தி முதற்குற்றைவலியுறுத்தவாறு

சு - சூ, க-அதிகாண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

மீரவு மவனைக் குறித துணரத்தகின்றா

அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெ
ம்மைமுமபொற, குறியுற்றங் கநேகாரேக குணகுணி
பாவமாடு, நெய்யுற்று நிறகுமெனனி னிகழபுலன கா
ணமெல்லாந், செய்வுற்றங் கயிவுகொள்ள வேண்டு
மோ சீவஞாககே. (சு)

(இ-ள்) அறிவிச் அக்கனியானது வெமமையே குணமாகப்
சை செயல் பிரிவினந் தினமுறபோல வானமாவும் பிர
க ளெல்லா மமுயிச்சாஞானக் கிரிபைகளைப் பொருத்தி
மடைந்தனல் யநேகவிதமாகப் பொருத்திய குணங்களும் ம
வெமமையும் நேகமானமாகக் ளாகிய குணங்களும் இப்படி
பொற குறியுற்ற யானமாகக்கேடும் பொருத்தப்பட்ட கு
ணக்கேகாரேக ணங்களும் பனவாகப் பொருத்தப்பட்ட சீ
குணகுணி பாவ வானமாவெனநூ தன்மைமைய பொருத்தி
மாகி நெய்யுற்று நிறகுமென்று நீசொல்லில்
நிறகுமெனனி

நிசுழபுலன க அப்படியே யறிவுடைத்தா யிருக்கிற சீவா
ரண மெல்லாஞ னமா வாதுலா லிருநிரியாதிகளையு மகதக்கர

௧௫௨௮ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

செறிவுற்றவ் கறி ணங்களுமும் பொருந்தி யறிவுண்டாகக்க
உ கொள்ள யே கொள்ள வேணுமோ¹ தானே யுண்டாகா
ணடுமோ சீவனா தோ எ - று
ரக்கே

ஒகாரம எதிராமறை

(௬)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேல சிவாத வைதி

அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந் தநல் வெமமையுப
போற குறியுற்றவ் கேகானேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்ற
நிதகுமெனலில - சிவாத வைதவ்¹ தி ஞானேச்சாக கிரியைகள்
அகநிக்கு உஷ்ணமபோல் பரமாண்மாவுக்கு பேதமற வெகநா
லமும் பொருந்திநின்று ஒன்றையெண்ணும் லக்ஷண⁺ லக்ஷிதனாகி
சிவ னொருவனே யநேகங் குணங்களுக்குக் குணிபாவத்தை ய
டைந்து வுடதீவாவிலும் பொருந்தி யநேக ஜீவானமாவாக
நிற்பனெனலில ?

நிகழ்புலன கரணமெல்லாநு செறிவுற்றவ் கறிவுகொள்ள
வேணுமோ சீவனாகக்கே - இவ்வாறுடைய ஜீவானமாவுக்கு
விஷயங்களை அறிகிறதற்கு அந்தக்கரணங்களையும், ஞானேந்தி
ரியங்களையும் பொருந்தி யறிபவேணுமோ¹ ஆதலால் சிவனே
ஜீவானமாகக் ளாகானென நிதனப்பொருள்.

⁺ லக்ஷிண - குறிக்கப்பட்டவன்

ச—சூத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கடுக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவாததவைதி மதந கரிசிப்பித்துத திரஸகரிக்கணுரா
அறிவிசை செயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெறையும
பால்- அகக்வி யேகமாயிருந்து அநேகமா யங்கங் குடன
நனததைப பொருத்திநின்றாற போலச சிவன ஒன்றே யகேக
பாப ஞானேச்சாக்ரிபைகள் யங்கங்குப்பொருத்தி,— சூறியு
று- அடையாளமுடைந்தாய்— அநேகானேக குணஞ்ஞாபா
வமாநி- அனநக குணத்தன்மை யநகர்குணித தன்மைபாதி,—
செறியுறறு நிறகு மென்னில- விஷயாராகக்கைப பொருத்தியி
ருக்குமெனவிவ — சீவஞாககே - பேரறிவாகுஞ் சீவமாகு மு
யிரகஞ்ஞானே,— அகமுபுலன காணமெல்லாஞ் செறியுறறு
கறிவுகொள்ள வேண்டிமோ- விளங்காநிறகு' விட்டேககிரிபா
கா முகலியவற்றைப பொருத்திச சிறாநிவைச செறியவே
ண்டிமோ

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இஃ இருபத்தாறுசெயுளான பரமதங்களை மெடுத்தோ
திப் பரிசுரித்து, ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங்கூறுமுத்தகால 'யா
னெனதேதன்பதினைதரும' என்ற இரண்டாகூதறை உலியுறுத்
துவானொடங்குரா

சீவானமாகக மெல்லாம பிரமாப்பொருளின் பரிணாமமா
ய்த் கோணி அறிவிசைசெயல்களை யடைந்து தியுஞ்சூழிம
போலப பேகாபேகமாகிய குணஞ்ஞாந தன்மையுறறுப ப
லவேறுவகைப்பட்டு நிறகுமென்ப பரிணாமவாதிகள் கூறுவா,க

ருவிக்கோயன்றி உறியமாட்டாத சீவானமா அவவாறுதல பா
ண்டையதென்பதாம்

எல்லா மனங்களுகு குறியுற நறிவிச்சை செயல்களடைந்
னல வெமடையுமபோ லேகானேக குணகுணி பரவமாகி நெ
றியுறது நிற்கு மெனக கொண்டுசுட்டியுரைக்க

ஏகானேகம் - பேதா பேதம்

ஆவிகுதி இழிததந் குறிப்பின் வந்தது

இதனோனே மேலேசுருந்திரத்தின் ஆளுகுகுறரை உலிந்து
ததவாறு மாயிற்று

நிரம்பவழியருநா வருமாறு.

இப்படி நீர் சொல்லுகிற வானமாவென்ப தொன்றினை,
அகனியும் உஷ்ணமுடைய பிரஞ்சமெல்லாம் சாத்திய நின்
நறிகூறு பிரமங்காணுமென்ற மாயாவாழ்வை நோக்கி மீள்வு
மறுத தருளிச்செய்குறா

அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந் தனல வெமடையும
போற குறியுறது - அசனிய முஷ்ணமும போன்ற அண்டயாள
தகையோக சு ஜீவானமாவ் விடத்திலே இச்சாஞானக ளிரியை
களபொருந்தி, - அங்ஙனேகானேகக் குணகுணிபரவமாகி நெறி
யுறது நிற்குமென்னில் - அவ்விடத்திலே ஒருகுணிசகு அனைக கு
ணமுண்டா விருக்கிறுப்போல எப்பொழுதஞ் சாவமும பிர
மந்தானு முறைமையிலே பொருந்தி நிற்குமென்று நீ சொல்
வில்? - நிகழ்புலன கரணமெல்லாஞ் செறிவுறந்ந கறிவுகொள
ள வேணுமோ சீவனாகக்கே - ஜீவானமாய்க்கு விளங்காநின்

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். சுருக

ற விநதிமங்கையும் அநதககரணங்களும பொருநதி நின்று
அறியவேண்டாம், எப்பொழுது மப்படி யறிவாய நிற்கு

இதனாற் சொல்லியது, அநதப பரபிரமநதானே ஜீவான
பாவாய இச்சாஞானச கிரிடைகளை. பொருநதி குணகுணி பா
யமா வெல்லாததையு மறியுமென்றும், அப்படி யறியில் பிரமத
துக்கு எரிவிகளைக் கொண்டு அறியவேண்டிய தில்லையாகையால
கருவினைக்கொண்டு பிரமமறி பாது சுருவிகளைக் கொண்டு தற்கிற்
ஆனமாவென்று முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

எல்லாம்—சீவானமாக்க எல்லாம்,—அங்கேசுறியுந்து-பி
ரம்பொருளின் பரிணாமாயது தோன்றி,— அறிவிச்சை செய
ல்கள் யடைந்து - அறிவிச்சை செயல்களை யடைந்து,— அன
ல்வெமமையு மபோல - தீய மருமபோல,— ஏகாதேக குணகுணி
பாவமாக நெறியுந்து நிரகுமெனின் - பேசாபேதமாகிய கு
ணகுணித் தன்மையுந்து பலவேறுவகைப்பட்டு நிரகுமெனப் ப
ரிணாமவாதிகள் கூறுவரெனின்?—நிசுழபுலன கரணமெல்லாநு
செறிவுற்றங் கறிவுகொள்ள வேண்டுமோ ஜீவஞானக்கு-நிகழ்கிண
ற் பொதி கரண முதலியகருவிகளை யணி யறியமாட்டாத சீ
வானமா அவவாறாகல யாண்டையது எ-து

இதனானே மேலேச சூத்திரத்தி லுறவுகூற்றை வலியுறுத்
தவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதயமுத

குணங்களை ஈனியொலமுய குவியுடைத் தானமா
வெனனி, வினையெடா விசாரஞாலக கிரியைக ளிவை
யுடறகட, பிணயெடுஞ சநநிதிசுகனை னெனிறபுணத்
துறகத்தெனற, முணயெடுவ கபணமெனிற சநநிதி
யொழிந்ததனால

(இ-ள்) குணங் அநந முநிசுத்ததுவங்கன குணங்க
கரையின னேகடி யதிடபபடிநககுமால அக
றிபொனரு மிலையாய அகனைவிட்டுப் பிரிடாம லொ
வகுறியுடைத கா குயிருகிற குணியே யாஹமாவா யிருசகு
னமாவெனனின மெனலில்?

இனங்கிடா வி அபபொழு திக வானமாவுக கிசசா
ச்சாரூன ககிரி ஞானக கிரியைக ஞானடாயச சீவிகமரட
பைகா டா

இவை யுடறக சநநிதிமாதிரதநில ஞானகிரியைக ஞ
டபிணயெடுஞ டலிடமாக நின்று சீவிசகுமென்று நீ சொ
சநநிதிகக னெ லலில்?

னில்

பிணத்தறகக அநகச சீராம பிணமானபோது முதக்க
ததின்மும ததவததையினை சண்ணு மஃகெனகே போ
ய்தது அபபொழுது சீவியாதிருக்கக கண்
டோமே!

உணங்கடுவ க அபபொழுது சீவியாதிருத்தது கரணங்க
ரணமெனவில் ளி னொடுக்கககாணுமென்று நீ சொல்லில்?

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகந்

சகந்தி பொழி நீர் சன்னிதி மாதிரத்திலே சீவிக்கு மெ
ந்தன்னதே னறு முன சொனை பிரதிபுகளை கெட்ட
தாம ஏ-று (எ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

நேரிரண்டு விருத தததிலே சாயபிமத்ததை யலுவதி
த்து நிராசரித்தல

குணங்களையின்று பொன்றா குறிப்புடைத தானமாவென
னில் - ஞானேச்சாப பிரயதநாதி குணங்களின்று ஞானக
ஸவருபண ஆனமா வெனவில்?—இனங்கடா திசசாஞானக
கிரிபைகள் - ட ஞானாதி இச்சா பரதததனை எனதிற கரம
ததசகு ஞானேச்சாப பிரயதன குணங்க ளில்லை மாகையா
ல போகமே கூடாது —டுவை யடதகட பிணங்கடுகு சன்னி
திக்கணெனவில் - இரகு ஞானேச்சாப பிரயதனங்க ளான
மாவின்னுடைய சன்னிதிமாதிரத்திலே தேகத்தின கணனை யு
ண்டாயக கலவறித்தககொ ளி நிற்கு மெனவில்?—பிணத்த
தகத்தினனும் - தேகம் பிரோகாரானபொழுதும் ஆனமா சுழு
ததிபை யடைநகபொழுதும் ஞானேச்சாப பிரயத்தினங்க ளி
ல்லாம விருப்பானேன்?—உணங்கடுங் கரணமெனவில் - ஞா
னம் புத்தியினாலும் இச்சை மனத்தினாலும் பிரயதனம் அக
ங்காரத்தினாலும் ஜீவிப்பது இச்சைகுக்காரணங்களாகிய மனேர
புத்தி மகங்காரங்கள் மூன்றும் ஈ சுபதமாசையிலே ஞா
னத்திளில்லைபான தெனவில்?

சன்னிதி பொழிந்ததனதே - நீ முன ஞானமாவின்னுடைய
சன்னிதியிலே தேகத்தினகணனை ஜீவிககுமென்று சொல்லி,
இவவிடத்த அத கூடாதென்கையால் பிரதிஞா பங்கம்.

௧௫௩௪ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

† ஞானாதி யிச்சா பரயத்தினேன - அநிந்திச்சிததச செ
யகிதது ॥ சுபதம-உறங்கனது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாங்கியன மதம தழுவித் தள்ளுகின்றா

ஞானங்கொயினறி ஒன்றாகமுறியுடைத்து ஆனமாவெனளி
ல்- ஞானே யிச்சாதுகிரியா சத்திகளாகிய குணங்கொத்தவிர வே
க சினைமாதிரி முயிரென்று நீ சொல்லில்?— இன்னங்கிடா விச
சாஞானக்கிரியைகள்- சுயசமவேதனாபிரதிக்யகூட சித்தமா
கிய இச்சாஞானக்கிரியாகாரியம் சத்திகாரணமனநிப்பொரு
தா?— இவையுடற்கடப்பினங்கிடு சன்னிதிக்கண்ணில் - இந்
தஞானேச்சாப பிரயத்தினங்கள் ஆனம சாவிதான மாததி
ரத்திலு, — உறங்கன - சூசுசுமசேகமாயிருக்கும் புத்திமனோக
ரணங்கா பொருந்திய தூலதேகத்தி லுண்டாமெனவில்?— பிண
த்தறக்கத்தினரா-சவமானகாலத் தும் சரீரமிருந்தபடியிருக்க
வும் ஞானமுதலிய சுரணங்காளுது — உணங்கிடுங் கரணமெ
னவில் - மனோபுத்தியகங்காரங்கள் வாழிம, அதனாற காணுதெ
னவில்?— சந்திதி யொழிந்த தனறே - ஆனமாவின்னது சகநிதா
னம் விபுவாகையா லதறநிலையே! அதனாற பிரதிஞாபங்க
மென்னும் நிக்கிரகத்தான வரும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவிச சாங்கியா குணகுணத்தனமையிற்றிக் கேவலம்
அநிவுமாததிரையாய நிறநல உயிரிபலபெனதும், அவவுயிரின்

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கடுநடு

சநநிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படுந்
என்றும், அக்ரூற ரெழிவநிவிசைசுகள அவவுடம்பின்கணிகழு
மென்றுங் கூறுவா பின்னத்தமுறக்கத்துஞ் சநநிதிக்குக்கேடின்
ராகவு ம உடம்பின்கண அவைநிகழுக காணுமையின் சநநிதிமாத்
தினாயான அவைநிகழ்தல் யாண்டையதென்பதாய்

இன்றென்று மொருமை அப்பண்பின்மேனி னறது.

நிரம்பவழியருரை வருமாறு.

திபபடி க குணங்களுடனே கூடியிருநகராலும் குணங்களு
க்கு யேரூபத் தானொரு கணமைபா யிருக்கும் பிரமமென்று
சொல்ல, மீளவுமறுத தருளிச்செய்குறா

குணங்களை யின்பி பொன்றாகநியுடைத தானமாவென
வில் - என்னிதற்க குணங்களுந் காணுயிருக்கச் செய்தே தன
கொரு குணங்களு மிலையாய ஒன்றாயிருக்கத்தக்க குணியே
யாய்ருக்கும் அந்தப் பரமானமாவென்று நீசொல்லில்—இண
ங்கிடா திச்சாநூனக கிரிபைகள் - அந்தப் பிரமத்துக்கு இச்
சாநூனக கிரிபைகள் பொருந்காது இவை பிரமத்துக் கிலை
காணும், அதின் சன்னிதியிலையுடலுக்கு உடனெனில்—இவை
யுடறகட பின்னங்கிடு சன்னிதிககண - இந்த விச்சாநூனக
கிரிபைகள் அதின் சன்னிதி மாத்நிரதங்கே தேக்கத்திலே மாநி
மாநிக் காரிப்பபட்டுவாராநிறும,—உன்னில் - என்று நீ சொ
ல்லில்,—பின்னத்தறக்கத்தினறும் - சன்னிதியெவகுமுண்டாயி
ருக்க இந்தத் தேக்கு சவமானபொழுது மவத்தைப்பபட்டபொ
ழுதும இவை காரிப்பபட்டதில்லை ஆகையா விதுஆனமாவாகா
து.—உணங்கிடுவகரணமென்னில்-அப்பொழுது அந்தக்கரணம்

கடுகூ சிவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

ஜீவிதபடிடாலை இடையுரு ஜீவிதத்திலையென்று நீ சொல்லி,
—சன்னிதப்பொழிந்ததனறே - பிரம ரெவவிதத்திலும் பரி
பூரணமென்று நீ சொன்னது இல்லையாய விட்டது

இதனாற் சொல்லியது, மாயாவாதி பிரம மெடபொழுது
மொருகனமையா யிருக்குமென்றும், அதன் சன்னிதவிலே யுட
ல்காரிப்பபடுமென்றுஞ்சொல்ல, உடலசுவமானபோதாவததை
பபட்ட விடத்திலுங் காரிடப்படாம விருப்பானே னென்று
கேட்க, அந்தக்கரணங்ங்ள போனபடியாலேயென்று மீயவு ம
வனசொல்ல, பிரமத்தின் சன்னிதி யெங்கு முண்டென்று நீ
சொன்னதுமில்லை யானது ஆகையால் து அநந்தமல்லவென்று
முதமை அறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

குணங்களைவினறி யொன்றாக் குறியுடைத்தானமா வென
னில் - இனிச்சாங்கியா குணகுணித தனையினறிக கேவல ம
றியு மாத்திமையாய் கிறற லுயிரியல்பென்றும், —சுநிதிக்கண்
ணென லிணங்கிடா-அவையிரிசுநிதியி னுடம்பின்கண்ணே நி
ன்று காணங்ங்ள செயற்படு மென்றும், —இச்சாஞானகிர்பைக
ளியையுடற்கடபிணங்கிடும், —அதனாற் நெருழி லறிவிச்சைக் ள
வவுடம்பின்க ணிகமுமென்றுங் கூறுவா — பிணத்தறக்கத்து
சுநிதி யொழிந்ததனறே - பிணத்தமுறக்கத்துஞ் சுநிதிக்குக
கேடினருகவும, — உணங்கிடங் கரணமென லினின்றும்-உடம
பின்க ணவைநிகழ்க காணுமாயிற் சுநிதிமாத்திரையால் அ
வையிகழ்கல யாணடைபதென்பதாம்.

ச—சூத்திரம். அவத்தையிலக்கணம். கருகூ

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருகூ—

இதவுமது

சன்னிதி குணமதாசுந தானெனபோலெனனிற்
காந்த, முனலிரும பென்றாயாகது முறைமையுண்டக
றையினறு, முனலுத லொடுங்கலோட ஸிருத்தலே மி
டதநனிமற, லெனலுமித தொழிலகணமதறு மியதறு
வதாண்மாவெனலே (அ)

(இ-ள்) சன்னி சன்னியொழிகந தென்று நீர்சொல்லு
தி கு ண ம கிறீராயின அந்தவரணமாவின் சன்னிதிக கு
தாசும ண்டாய சபரவந தானகாணு மிக்காரணங்க
ளே பொருக்கா லொடுக்கி வைக்கிறது;

தா னெ ன போ லெனனி? அதுதா னெப்படியெனனி?
காந்தமுனலி காந்தகலலினமுனனே யிருப்பைக கா
ரும பென்றாய ட்டவசனை யலித்தக கொண்டாறபோல
யென்று நீர் சொல்லி?

சாசுரு முறை அநசககாந்த முகிபைவலித்தககொளளு
மையுண்டகற மகொழிக கண்ணிலிடத்தக சாமாததிய
லினரும மிலைகாண அதுசரித்தின வியாபாரங்
காணு மிளமா வல்லெனனி?

உன்னுத லொ அபபெ முத நினைதகன்முதலிய தொழி
டுங்க லோட வி ல்களு மில்லாதே போகவேணும் ஆதலாலே
ருத்தலே கிடத த்னாறல்

எ ன னு மி த இவ்வங் கூறி கொழில்களு மற்றுமுண்
கொழில கண ம டான செயல்களெ லலா மாணமாவேசெய்யு
ற்றுமியதறுவதா மென தறிவாயாக எ-று. (அ)
னமாவெனனே

கருட அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதவுமத

சன்னிதி குணமகாருக காணென்பேர லெனவிற் காந்த மு
னனிருமபென்றாய - ஆனமாவினுடைய சன்னிதியிலே குணவிய
ததான பிரகிருதியிலே நின்றும சரவமுமு னடாகி சேஷுடை
களை யுடைத்தார் அநெனப்போல வெண்ணிலி? காந்த கலிநு
டைய சன்னிதியிலே யிருப்பது சேஷடிசுரு ராபப்போல வென்று
நீ முத்திலே சொன்னார், — ராககுமுழைந்து ண டகற்றலின
றாம-காந்தத்தாரு ஊசுபை வலிசுருக்கனமை யொழிந்த நீசுரு
ந்தனமையிலே, ஊசுகருவ காந்தத்தின சன்னிதியிலே சேஷடி
சுரு தனடைபொழிந்து நிச்சேஷுடையான தன்னையிலே, ஆ
கையால் சுழுகியவததைசுருவ கூடாது இடையிறுதுகளை நீ
கதி மோகண்டைய வேணுகமெனசிறுதுவ கூடாது. இஃகாநி
யும், — உன்னுதலொடுவகலோட லிருக்கலே கிடத்தலன்றற வெ
ன்னுமித தொழிலு மற்று மியற்றுவு தானமா வென்னே-மனதி
னுடனேகூடி யொன்றை நினைகூற்றதும் அந்த மனதை நிறுது தகி
றதும் பாத்ததைப்பொருத்தி வாயுவசத்தினாலே போடல் நடத்
தல் செயவதும் சுகாசனமா யிருப்பதும் நிற்பதும் சயநிப்பதும்
இவைமுதுவான கனமேந்திரிப இருத்தியங்கடையு ம் ஞானோதி
யங்களைப் பொருத்தி விஷயங்களை கரவிற்பதும், அகங்காரத்
தைப்பொருத்தி *சுகயஹம் † துகயஹம் என்று நிற்பதும் புத்தி
பைப்பொருத்தி ‡யகம் ஞாதா என்று நிற்பதும் ஆனமாவென்ற
றியாயாக வென்றிதன்பொருள்

* சுகயஹம்-நான்சுகி, † துகயஹம்-நான் துககி, ‡ யஹம்
ஞாதா-நான்றிவேன.

இதனால் சாங்கியர் ஆனமா சாங்கி சைதத்யமாய் காந்த
தாவு மல்லாமல் போகதாவு மல்லாமல் தான் பரகிருதி வீகி

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கருக

ருதியுமாகாமல் * அசுவத் கோதாசினனாகிநிற்கத் தச்சனனதிலே
 லே அயஸகாரத சன்னிதியிலே அயசான சூபோஸத் பிரவாதத
 மானதா யஸுதியுராய மஹாதாதியான § பரகிருதி விசுருதிக
 னேழுக்கும் மனது ஞானேந்திரிய கண்டேந்திரிய மஹாபூதங்க
 ளாகப் பதினாறுக்கும் பரமபரா கரணமுமாயிருக்கிற பரகிரு
 தியிலே சாதவிகாதி குணங்களுந் ¶ ததநுவாதசியாயிருக்கிற
 புத்தியாதி பருதிவி யந்தமான ததவங்களும * ஸவஸவ காரி
 யங்களைப் பண்ணும் காதருத்தவ போதருத்தவங்கள் பு
 ததிககே இந்த புத்திகளுக்க தான அநயமென்று அறிந்து பிறி
 யாதபடியாலே சமசாரியார்ப்பு பண்ணியத்தினாலே பூதாவ
 புவனங்களுமும் பாபத்தினாலே அதோபுவனங்களுய் மடையும்
 பரகிருதி புருஷவேசத்தைப் பண்ணிப் பரகிருதிக்கு அநபரா
 கத் தன்னையறிந்து நிற்பதே மோக்ஷமென்று சொல்லுமவ
 னை மறுத்தல்

* அசுவத் - பற்றிலாத, † உதாசினன் - பொதையா
 னவன், ‡ பிரவாததமான - பிரவாதத்திலுள்ள, § பிரகிருதிவி
 கிருதிகள்-பிரகிருதியினுடைய விகாரங்கள், ¶ ததநுவாததி-அ
 தையனுசரிக்கிற * ஸவஸவ-தங்கள் தங்கள்

ததபூதம் காவிரியெய் — உருவ ப்ரகிருதி ரவிக்ரு
 தி உருவபூதபூத ப்ரகிருதிவிசுருதயஸவ | மொல
 ஸகஸு விகாரொநப்ரகிருதி ஸ்வவிக்ருதி ப்ரகிரு
 தி || யவெண்ணமநெருய்யுடா உநெருய்யஸு ஸவத
 யவெண்ண ஜாநெந வாபவமொவாய் பெய்யா யாதி
 ஸ்வதெ வாய் || உதி.

பரகிருதி பரமகாரணமாகாத, அசுத்தமாயா ஜக்யமே.
 இதனறியும் ஜடத்தக்கு * சிதவஸனமல்லாமல் சன்னிதிமா

ததிரததிலே சேஷனை கூடாது. கூடுமென்னில்? கட்டுப்பா
திசளுக்கும் சேஷனையுண்டாகவேணும் ஜடததகருக் கா
ருதவ போகதருதவ கூடாது சுதனைசந்யமா யிருக்க
த உஸதுவுக்கு அவியேகததினிலே சமசாரமும் வ்யேகததின
லே மோக்ஷமுமெனில்? வ்யேககரு ஒரு * உபாதிபந்நிய
ல் அவியேகதவ கூடாது அந்நவபாதிபந்நியம் ஆதிபாமாகில்
முததி யந்நரமும் சமசாரமவரும் அந்நதிபே யெனில்? ஆ
னமனான திரோதானமென்று நாமசொன்ன வரணவமேயாம்
மாயாகாரிபமாகி பரகருதிபை பரகாரணமென்று புத்திபண
ணுகிறது சாங்கிய மருததகருப பிரதமதுஷணம்

* சிதவலனம்-சித்தின சம்பநகம் † உபாதி - நிமித்தம்.

மேலும் போகதாவாயிருக்கிற புருஷனுக்கு போகத்தக்க
ருபபிடமாயிருக்கிற தேசத்தினாலும் * போகசாதனமா யிருக்கி
ற விநகிரியங்களுடும் போகக்வடங்களுயிருக்கிற சததாதிக
ளினாலும் சுகதுக்கரணமகமா யிருக்கிற போகத்தினாலும் பிர
மோசன மில்லாதபடியாலே அகாதருதவமே நிச்சிதம் காத்
ருத்தவ மில்லாத போதே புருஷனுக்கு போகக்ருதவமுங்
கூடாது, அசேதனமாயிருக்கிற டு பிரதானமும் சித்தபிரேரணமி
ல்லாமல் டு காரிய காரணமாகப் பிரவாசத்திக்கு மாட்டாது
ஆகையினாலே சாங்கியனாலே சொல்லப்பட்ட போகதச்சாத
னம் மோகூ தச்சாதனங்கள் பிரவாதி கற்பிக்கும்

* போகதவயம்-புரிககததககது, † பிரதாநம்-பிரகிருதி,
‡ காரியகாரணம் - சாரியததுககுத காரணம்

தடிந்த உரமெழை — ஸாம்பெரு ஜாநெவி சி
 கயாசும் காயெ-க்காணவ-பிதஃ | சுகந்தூரவாச
 லொகபு ஸாந்தூரபுவினொதந்தி.

ச—சூத்திரம். அவத்ததிலக்கணம். கதிரக

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—o—

மேலிதுவாறு.

சனனிகிஞ்ஞமசாகும— சன னிநான முண்டாயிருக்கவுங்
காரியங்காணெமென்று நீர்சொல்லிப் துணைநிறனே! ஒருவ
ஸதுவுக்கு ஒருவஸது இருக்குமிடத் துள்ளமை மாத்நிரம் இவ
வி—ததுச சனனிதி யென்று சதபாவத்தோழி காரிப சாமாததி
ய சத்தி சமபநதிபா யிருதகல அது,—தூனென்போ ஸெனனி
ல காத்முனவிருமபென்றுய— காததசத்தி இருபு சமபநம்
போனென்று சொன்னாய,— நாகு முறைமையு னடு— அந்தக
காதததிறகு இருமபை யிழுக்குஞ் சத்தியு னடு,—அகதறவின
றும்—விஞ்சுததி இலலை ஆகிலும், அதனாற காத்நிருததுவங் கா
நத்ததுக்குக் காணப்பட்டது காதத்ததுக்கு நீர் சொல்லியகா
ததிருததுவயிலை, இருவருக்குஞ் சமமதமான சத்திமாததி
ரமே இருபுட்கே யசைதறசிரியாவேசமாகப் காத்கிருததுவம்
அபபடியானவாவுக்குச் சத்திமாத்நிரமே அபபடிச்சீரத்தக்
கே காத்நிருததுவம் சீரமே ஞானேச்சு காரியா காரியங்களை
த கண்ட தொழில்களாகத்தானே பண்ணும், அது நன்றன்று சி
ற்பதாராத்நிகட்கு அசிற்பதாராத்நிகளினு அசைசத்சிரியா
கணம் காரிபததைப் பண்ணும், இச்சகாஞானக் கிரியாத்நொழி
ல்களைத் தனதாக ஸவசனவேதனமாகப் பண்ணும் சித்சத்தியே
காத்நிருததுவம் ஆகையால் சித்தககே காத்நிருததுவம், ஜடத்
துக்குக் கணமத்துவமணநிக் காத்நிருததுவயிலை ஆகற் கா
நத்ததுக்குக் காத்நிருததுவ மெப்படிச் சொன்னார்? உள்ளது—
சித்தாகிய காததாவின்னுடையவுஞ் சிற்சத்தியாகிய கரணத்தினு
டையவும் சமபநத்திஞலே சடத்ததுக்குக் காத்நிருததுவமும்

கடுசஉ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

கரணத்தவமுஞ் செபற்கையாக உபசரிக்கப்படுங் கனமத்து வ மாததிர மிபற்கையாய வரஸ்தவமாயிருக்கும் ஆதலால்,— உன்னுத லொடுங்க லோட விருத்தலே கிடத்தல் நிறைவு எ ன்னுமித்கொழில்கண் மறறும் - இவைமுதலான சரீரத்தினது அசைத்தற்கிரிபைகளே,—இடற்று வ தானமாவெனனே - தனது சி ற்சத்தியினது ஞானோசையோக்க கிரியா சங்கற்பேசைகளி லுலே பண்ணுவதுயிரே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வியாபாகமாய நிறகப்பெறுதன மாததிராயே சுநந்திய னறு, மறறும் காந்தமுன விருமபுபோல உயிரமுன உடம்பு தொழிற படுதற்கு ஏதுவாயதொரு கு னவிசேடஞ் சுநந்தியெனக் கொண்டாமாகலின், அக்குறறம் பாண்டைக்கெய்தா தெனின்? அவ்வனமாயினும் ஒருகு ன மொரு தொழிலின்றித் தமமுனமா றுபட்ட பலதொழில செய்யுமாறு பாண்டையதென பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவுங் காந்தத்தின சன்னிதியி லிருந்புபோலப் பிரமத் தின சன்னிதியிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுமென்று அவனசொ லல், மேலு மறுத் தருளிச் செபகிருா

சன்னதி குணமதாகும் - பிரமத்தின சன்னிதியிலே பிர பஞ்சங் காரியப்படு மென்கிறது சுபாவங்காணும்,— தானெ ன்போ லென்னில் - அதுதா னெனபோல வென்று நீர் கே ட்கில்? காந்தத்தினமுன இருமபைப்போல வாம் —காந்தமு

னநிரும்பெனரூய் - காரதம் விகாரமத நிறக வதின சனநிதி யிலே யிரும்பு காரியபபடு முறைமைபோல, பிரமத்தின் சனநி தியிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுகிற முறைமையுமென்று சொன னாய்—ராககுமுறைமையுண்டகதரலினரூம - அநதக காரத ததககு ஊசயை வலித்ததகொள னந் தனமையொழித்த அந த ஊசியை யகாறுமுறைமையிலே ஆகையாலது கிருஷ்டாந தமன்று —உன்னுந் லொடுங்கலோடலிருத்தலே கிடத்தலநிற த லென்னுந் தொழில்கள மதறு மியற்றுவதால் மா வென்னே- ஒன்றை நீனைத்தல் ஒன்றை மதத்தல் ஒடுதல் இருத்தல் கிடத் தல் நிறதல் என்னுமித்த தொழில்களும், இதுவுமன்றிமதறுள ளபலதொழில்களுஞ் செய்வது ரூமவென்றே சொல

இதனா சொல்லிபது காரதத்தின் சனநிதியிலே இருப பு காரியப்பட்டாறபோலப் பரப்பிரமத்தின் சனநிதியிலே பி ரபஞ்சந் தொழிற்படு மெனலில்? காரத மூசியை வலித்தக கொளந் தனமை யொழித்த அகதறமாட்டாத, பிரபஞ்சம பரப்பிரகாரமாகத் தொழிற்படுகையால் அது திட்டாநதமாகா து என்னமுறைமை யறிவித்தது

‘ஆரமாவின்’ ‘அறிவிசை’ ‘ருணங்கன்’ ‘சன்னதி’ ‘இவை நாலு திருவிருத்தமும மாயாவாதி இவை யிறறுக்குப் பிரமா ணம் சங்கதபிரகாரணம் அவனமறுப்பு “மெனயககாரத மெனவுடலபிரம - சன்னதியளவிற சலித்திரமாயி-னகண்டமு ஞ்சனநிதி யலதிலதெனையு -நடநதிடவேணடுங் கிடநதிடபபெ ருயே - காரத்ததிருப்பு காடநிநாபபெறிலயஞ-சோநதிநி நீக குஞ் செயலத்தகிலதே” என்றும், பரபட்சம் அவனமறுப்பு, கசு-செ “எங்குநின்றிடி லவதகயினநிரி மிசைநதிடுங்கரண மெனலில நீ, யங்குநின்றபர மெங்கோளித்ததிது நின்றதேல வை யடங்கிடா, விங்குநின்றதொரு காரதமானக லிருப்புசன

கடுசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

எதி யியங்குநோ, தங்கநின்றதெனி லிங்குமீனமவகை தத்திடா
தனுரை தபடதே ” எனனுமது க.ஷங்கொளக

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுந்திகா நெனபோலெனவிந குணமநாகும-வியாபக
மாயநிதசப பெறுகனமாத்திறையே சுந்திதனது, மறநுக கா
நதமுனவிருமபுபோல உயிமுன னுடரபு சொழி, நடந்ததகு ஏ
துவாடதொரு குணவிசேடம சுந்தியெனக கொண்டாமாகலி
னக்குற்ற மீ னடைந் செயதாசெனி ன? காநதமுனவிரும பென
ரு யீககு முறைநாயு ன டசுத்தலினரு - அபக சமாயினும
காநதமிருமபை யீரத் தலாகியுருண மொருதொழிலனி யகற்ற
லாகிய மாறுபட்டதன்மை யினருகலின, —உன்னதலொடுநுக
லோட விருத்தலே கிடத்த னிறந் லென்று யித்தொழில்கள ம
றறுமானமா வியற னுவதெனனே - நீண்ட மன மறைக்க லோட
விருத்தல் கிடத்த னிறந் லென்னு மாறுபட்ட தொழில்க ளா
னமாச செய் மாறு யா னடைந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை

—o—

இப்படிச் சொல்லிய வானமா வொருவடிவாயி

ருக்குமென்று பாஞ்சராத்நிரி சொல்ல ம

று த து னா த ற கி ன ரா

உருவப்பென்னி னிறத வுடலினுட் காணவேண்
டும், வருவது பரிணாமத்தாய் நிறநமாம் பூகமாகுங், க
ருவினி னுழையுமாறுங் காட்ட வேண்டியகண்ணின,

ச—சூத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கடுசடு

மருவிடா தென்னினுனறன வாயின வுருவனறென
(கூ)

உருவிய ஆனமா ரு?கரிதருகருமெனறு நசொல்
தென்னின வி?
இருவியின அபபொ திருதச சரீரம்போல வருவாய்
ட காண க காணவேண்டிடு?
மெ

வருவது - சிவன இப்படி மோருருவத்தை பெருக்கிற டரி
மததாய திணமிசெய்ப்பட்ட நிதநியமுமாட மகாபூதங்க
மாய பூதமாசெய் விகாரமாயவீடும

கரு வி வி தாயிதாக்கள சசகில சுரோணிததது
ழைபுரானுங் டனே சுடிக கருப்பக சுவனையி லானமா ப
ட்டிட வேண்டிப்பதிநிபொழுது நமமுடைய கண்ணுக்குப்
பட்டக காணவும் வேண்டிடும

சுண்ணின் மரு உருசுவருவ சண்ணு, குச சூசுக்குமமாயி
விடாத்தனனின் ருக்குங்காணு மெனவில?

உறதன வாயி ஆதலா வுன்னுடைய வாககாரேதரனை
லு வருவன றெ யானமா வருவலா வென்று சொல்லுவா
னனே யாக ள-று (கூ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலிரண்டு விருதகததினாலே ஆனமா ருபமென்னும பெள
ராணிக மதத்தை நிராசரிதகல

உருவியிரெனவி லிக வுடலினுடகாணவேணும- ஆனமாரு
பமெனவின இததத தேகததகளுளே யொருதேகமாயிருக்கி

௩௫௪௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நதைக காணவேணும் — வருவது பரிணாமதகாய் நிதகமாம்
பூகமாகும் - ரூபமானபொழுதே பாலய கௌமார பௌவந
வாராத தகாலஸகா பரிணாமததை யடைந்து அநித்திய ஸ்வரூ
பமாம் — சுருவினுணமையுமாறுங் காட்டிடவேணும் - கரபபத்
திலே பதிசிறபொழுது மாதாபிதாககளிலுலே காணப்படவே
ணும் — கண்ணின்மருவிடா தென்னினுனதன் வாயிஞ் லுருவன்
தென்னே - ஆந்தருபந் கண்ணிஓற காணப்படாதென்னில
காணப்பட்டதறிகே யுருவமென்று பெயா காணப்படா தென்
கையால் ரூபமென்று சொன்னவுன் வாயாலே தானே ரூபமல்
வென்று சொல்லு அப்படியல்ல, ரூபமேயானகையால் கண்
ணிஓற காணப்படாதென்பதற்கு மேலுத்தரம்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

உயி ருருவாயிருக்குமெனும் பௌராணிகமதம் படித்துப்
பராகரிக்கின்றா

கௌரபொருள்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

இனிப் பௌராணிகா உயி ருருவப்பொருளைன்பர். பரிண
மிததழிதலும் காட்சிப்புலனாகலும் மிாலாத பொருள் அவனிய
ப்புடைய பூதங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையதெ
ன்பதாம்

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கருசுள

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வானமா ஒருவடிவா யிருக்கு
மென்ற பாகுசராதகிரிபை கோககி யருளி ; செபரூர

உருவயிரொன்னிலிருக்க வுடலினுட காணவே னடும-ஆனமா
வருவாயிருக்குமென்று நீ சொல்லி இந்தத் தேகத்துக்கு
ளே ஒருதேகமாகக் காணவேண்டிம, அப்படிச் சொல்லப்பட்டது.
அஃ தொழிந்தும், — வருவது பரிமுகதகரம நித்கமாய பூகமா
கும் - இப்படி வருகிற வாசனாவது ஒருபரிநு லவழிக்கு முன்
டா உனித்தியமு மல்லவாப்ப பூதங்களிலே பொன்றாய் விடு
வன இதுவன்றியும், —கருவினு னுழைபுமாறுங் காட்டவே
ண்டிம - காப்பக்திலே பதிக்க முறைநாயும் எங்குணனுக்குத்
தெரிய விதுவென்று காட்டவும் வேண்டிம, —சண்ணின் மருவி
டாதென்னில - உருவாயிருக்காலும் கண்ணுக்குத் தெரியாதெ
ன்று சொல்லுகிறாங்கில்— உன்றன் வாயினு லுநவன் தென்
னே - உன்னுடைய வாகுக்குத் தன்னாலே வருவ மல்லவென்று
சொல்

இதனாற் சொல்லியது ஆனமா வருவொன்றவனை கோக
கிப பலபிரகாரத்தாலு முருவமல்லவென்று முறைமை யறிவித்
தது

—

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிருருவெனலில் - இலிப பவுராணிக ருயிருருவப் பொரு
ள் எனப்பொலின்—இதுவுடலினுட காணவே னடும - அக்கண்
மாயினுடம்பினுள்ளே வேறொரு வடிவங் காணவேண்டிம.—வ

கஞ்சு அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ருவதபரிணாமத்தாய நித்தமாடப் பூசமாகும் - அங்குமன்றி
யுருவப்பொருளாய வருவது பரிணமித்த அறியவெய்த பூசத்
தோ டொ ஸ்ரூஸ்யேனமி - கருவினினுழையமாறுங் காட்டி
டவே னமி - அதுவனநிக் கருப்பத்திற் புதுமாறுந் தெரித்தல
வே னமி - க ஸ்ரூஸ மருவிடாதெனனி - உருவடிவாயினுங்க
டபுலகுதா செ னினி - உருவனவாயினு லுருவனநெனனே -
உனவாயா லுருவனென மொழிதவே மருமபுராசுவின, பரிண
மித தழித ஸ்வரா - டபுலகுத லு மில்லாதபொரு ளவவியல்
புடைய பூசங்கோர டொப்ப வருவாமாறு யாண்டைய தென
பதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

— ஸ்ரீ ஸ்ரீ —

இதவுமது

சூகசூம் வருவதெனன்றி நூலகா ரணமதாசு, மா
கவிய மநாகித மமாக தினாவடி வசேதனமபின, லீக
விய சூகசூமத்தே நிரபதோ ருருவுண்டெனன்றி, னாகவி
யி முருவமெல்லா மசித்தமா யநித்தமாமே. (க0)

(இ-ள்) சூகசூம் ஆன்மாவின் ருபநு சூகசூமமா யிருக்கு

வருவதென மென்று நீ சொல்லிஸ்

னில்

தூலகாரணம் அந்தச் சூசூகம் வருவானது தூலமான ச
தாசூம் நீர்த்தகருக காரணமாயிருக்கும்

ஆக்கியமநாகி நீ சொல்லப்படு மந்தககரணமுத தனமா
தன் மாதநிறை ததினா, இவைகளா லுண்டாகிய புரிபட்ட
வடிவசேதனம் கவடிவமசேதனமாயிருக்கும்.

ச—சூத்திரம். அவத்கைஇலக்கணம். கருசக

பின்னீக்கிய வததுக்குப் பின் னீயானமாவென்று மு
சூசுமுததே நிற னனே சொல்லிப் பின் கழிக்கப்பட்ட வந்த
பதோ ருருவுண் சசூசுமும் தேகத்திலே வேதே பொரு வடி
டென்னில வாச வானமாக காணப்படுவதானு மென்னி
ல்?

ஆககிடுமுருவ அநதச சூசுமும்சேசமு ராசனாண்டாக
மெல்லா மசித் சூசுதலகேமு மிவைக சொல்லா மழிந்த
அமாய நித்த போவதுமாயச ச—முமாய விடுவகானும.
மாமே ஏ-று (க0)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

சூசுமு வுருவசெனலிற் றுலகாரணம் தாரு மாககிய ம
னாதினமாத சினைவடி வசேசனம் - ஆனமா சூசுமு ரூபமா
கையாற் காணப்படாமென்னில? அநதச சூசுமும் ரூபமென்றது
ஸதா ரூபத்தை யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமுமாய் மனோபு
த்தி டகவகார பஞ்ச தனமாத் தினைகள் ஐடமு பகேசமுமாகை
யால் உற்பத்தி காசதசையுடையது —பின்னீக்கியசூசுமும்சேச
நிறப்பதோருரு வு ண்டென்னில-முத லானமாவல்லவென்று நிரா
கரித்த சூசுமும் ரூபத்திலே சசூசுமும் ரூபமாகநிறபது ஆன
மாவென்னில?— ஆககிடுமுருவமெல்லா மசித்துமா யநித்தமா
மே - நீசூசுமும் ரூபத்திலே நிறகுமென்ற ரூபம் கலாதிப்பஞ்ச த
த்துவங்களினுலே யுண்டான புருஷத்தயம் ரூபமானதெல்லா
மொருத்தராலுண்டாகக்கப்பட்டதே யாகையால், ரூபங்களெ
ல்லாஞ்ஞடமுமாய் யழிவதுமாய் இதனால் நீசோனன சசூசுமும்
ரூபம் மானமஸ்வரூப மல்லவென நிதனபொருள

*“அவகுஷ்டமாதரம் புருஷநிசகாஷ்டயமோபலாத” என்
னும ஸருதிடனுசாரமான புராணவசனத்துக்குக் கதிபேதென்னி

கருடு0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ல்? இருதயகமல மகாபதில ஜகாசம அவர்களவாகங்குஷ்ட
மாதிரி மிகைவசகிருஷ்ண யிருக்கிறதவசாததை உபாதிவசாத
புருஷனையும் அங்குஷ்ட மாதிரி மென்றதனை வாஸதவமல்ல.

* அங்குஷ்ட—மாதிரி ம புருஷம் - அங்குஷ்ட பரமாணு
முள்ள சீவனை + நிசகாஷ - இழுத்தான் + யமோபலாத்-யம
னவலிமையாக

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

பரமாணு முதற் பதாரதம் போலச் சூகசும வருவாய்
நேத்திரத்திற றே எழுதிருக்குமென்ன, மறுக னுணராததுகிண
றா

சூசுக்ரும வருவதெனில் - சூசுக்ருமசீராகநானே யான
மாவெனில் ஸ்முஷ சொல்லிய சிலவாழ்விபா மதததினால், — து
லகாரண மகாசூம-துவசீர்த்துசுக்ரு முதற் காரணமாம், — ஆக்கி
ய மனாதி தன்மாந்தரையடி வசேகனம் - சூசுக்ரும தேகமாகப்
பண்ணப்பட்ட கலைமுகற் பிருதிவி முடிவாகிய தததவங்களை
த தவங்களை வைத்த உததக் கரணங்கள் தன்மாதிரைகள் ச
டம், ஆனமாவாகாது — பின்னீசுமி, சூசுக்ருமத்தே நிற்பதோ ரு
ருவு அடெனில் - அமிக நாற்போ லானமா வல்லவென்று த
ளளிப் சூசுக்ருமசீர்த்துசுக்ரு ளிருக்குறொரு வடிவுண்டு, அத
வேறு ன மாவென்று நீ சொல்லி, ? அதுவசாரிகுயி—தகில்,—
ஆக்டி முறையும் - சிவத்தவ பஞ்சகரூப பரதேகமாம் — அதெ
ல்லாமகித்தமா யதித்தாமே - சிவத்ததவமுதமம் சடமாய்
நாசமாமே! — ஆனமசததததக்கு விபு நிதிதி, சிகதென்று
பொருளுநாதலாத பரதேக மெப்படி யானமாவாம், ஆகாத
தானே!

ச—நுத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கருநக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பூதமபோலக காட்சிப் புலனாத்ருரிய தூல வருவாதலி
னறிச் சூகருமவுருவாய நிற்பது உயிரெனினி? அது தூலவுரு
வைததோற்றதுவிகளுஞ் சடமாகிய புரியட்டகவுடம்பே யாகலா
னும், அப்பரிபட்டக தேகததுள் அதிசூகருமவுருவாய நிற்பது
உயிரெனினி? அது கலையாதி மணனநகடாயுள்ள பரவுடம்பாசல
னும், அவவுருவநக ளனைந்ததும் அசிந்தாசல மசத்தாசல மொ
ருதலையாகலானும், அவவியல நிலாதவயிர உருவப்பொருளா
மாறு யாண்டையசெனபதாம்

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்னே நான சொல்லப்பட்டவுருவம் சூகருமாய்க் கா
ணுமிருப்பது என்றுசொல்ல மீளவு மவனைமறுத்தருளிச் செய்
கிலா.

சூகருமவுருவதென்னிற தூலகாரணமகாகும் - ஆனமாத
சூக்குமதேகமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லி, தூலகாரணமா
யிருக்கிற தேகததுக்கு அது உபாகாரணமா யிருக்கும் அதனை
மைபை பொழிந்தது— ஆக்கியமருகினமாதநிலைவடி யசேக
னம் - நீ சூக்குமமென்று சொல்லப்பட்ட விது மனம் புத்தியா
ங்காரமும் சத்த பரிச ரூப ரச கசுகமும் ஆக இவை எட்டிங்கு
டின புரியட்டக தேகமுமா யவை யசேகனமுமா யிருக்கும்—
பின்நீக்கிய சூகருமதேக நிற்பதோ ருருவு ஈடெனனில் - ஆன
மாவல்லவென்று நீ சொல்லப்பட்ட சூகரும தேகத்திலே ஒரு
வடிவாய நிற்குமென்று சொல்லி,— ஆக்கி முருவமெல்லா

கருநா

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மசித்தமாபதிதமாமே-அபபடிச சொல்லில் உண்டெனறசொ
ல்லப்பட்ட வடிவுகொல்லாம அச்செனமுமா உழித்தபோம்

இஃஞா சொல்லிபது, அனமா குதகமமாயிருக்கு மென
றவனைப் பல பிரகாரத ராலுஞ் சூக்குபமென்று சொல்லப்பட்டா
கென்று முறைமை உறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சூக்கும வருயதெனவி 1- பூசரபோலக காட்சிபுலுஞ்
தந் குரிய தூவுருவாதலிசநிச சூசும வுயிராஉநிப தயிரெ
னி 2- தூலகாரணமகாகும-அற தூவுருவைத் தோற்றவி
கருா, - அச்சென மருதி தன்மாத்கிரை யாசியயடிவு- சட
மாகிய மருதி தன்மாத்கிரையா னுககப்பட்ட புரியட்டக வு
டம்பேயாகலான, - பின்னிச்சிய சூசுமதகே நிதபகோ ருருவு
ண்டெனவில்-பின்னிச்சப்பட்ட புரிட்டதேதது எதிசூசு
ம வருயாயநிதப துயிரெனி 3- ஆக்கிமுருவமெல்லாம-அஃகா
ககப்பட்டகையாதி மண்ணகதமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானு ம
வருயவகளைத்தது, - அசித்தமா உசித்தமமே- உசித்தா
தலு மசத்தகாதலு மொருநிலையாகலானு மயவியல் பிலலாத வுயி
ருருவப்பொருளாமாறு யாண்டைப் தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ஊடுவூடு—

மீளவும் சூபாருப மென்பாணமறுத் துணாத்கினார்

அருவுரு வென்னிலானமா வருவுரு வாவகின்று,
முருவரு வாகாதாகுமொருபொருட் கிரணத்தன்மை

ச—சூத்திரம். அவதத்தைஇலககணம் கநடுக

வருவது மில்லையாட வன்னிபோன மருவுமென
னி, வருவமுத காணவேணி முணமைபு மழிந்து
போமே. (கக)

(இ-ள்) அருவுரு ஆனமாவருவாயு முருவமாயு மிருக்குவ
வெனனிலா காணு மெனதுசொல்லில்?
னமா

அருவுரு வரவ அருபததி லுருபமானதுண்டாகாது.

தின்றம

உருவருவாகா உருவத்திலே வருவமுண்டாக மாட்டா
தாரும த?

ஒருபொருட்கு பசுபதாராத மொன்றாயிருக்க வந்தவா
ரண்டு தன்னைவ னமாவது கிரணமிதனை யுண்டாகாது.

ருவது மில்லை

காட்டவனனி உருவாபிய மரத்திலே வருவமான வன
போனாருவுமெ னியானதுண்டாளுதபோல, உருவமான ச
னனின்? நீரத்தி விடத்திலே வருவமாபிய வானமாத
தோன்றுமென்று நீ சொல்லில்?

உருவமுக கா விராஜரீபானது பிரேரித்தவிடத்திற் க
ணவேணி முண ணணித கண்டாருபோல வானமாவையுந
மையு மழிந்து தேகத்திற் கண்ணுற காணவேனும காணப்
போமே. படு மெனபையாகித் சத்தியமாயுள்ள பதார
ததவ காணப்பட்டழிந்துபோம என்று (கக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு

மேலிரண்டு விருத்தத்தினாலே ஆனமாவே அருபமாயிருந்
து ஸ்தல ரூபமாகப் பரிணமித்து மீளவும் ரூபமாக உபசங்காத

தனது யடையுமாதலால் ஆனமா ரூபரூபமென்னும் கௌளிகனை நிராகரித்தல்

அருவுருவெனவி லானமா-ரூபரூப மானமாவெனவி லு?—
அருவுருவாவதென்ற முருவருவாகாதாகு மொருபொருட் கரண
மிதன்மை வருவதாயில் - அருபமான வஸது பொருட்காலும்
ரூபமாகாது, ரூபமானது அரூபமாகாது, அஃதெனப்போலவென
வி லு? ஆகாசம் ரூபமு மிருதிவு அரூபமுமாகாததுபோல ரூப
ரூப மிச்சிரமாயிரு குமெனவி லு? விருத்த தரும் தவயாசரய
மாக பொருவஸதவு மில்லை —காட்ட வனவிப்போன மருவுமெ
னவி லுருவமுங் காணவேண்டு முன்னையு மொழிந்ததுபோமே -
அபபடியேன சொல்லுகிற, காணப்பட்ட காஷ்டத்திலே கா
ணப்படாமல் அகனி நின்றதுபோல ஆனமாயும் ரூபரூபமாய்
நிற்குமெனவி லு? காஷ்டமே அகனிபல்ல, அகனியே காஷ்டம
ல்ல அதனறியு மாகனியு மருவது திரையமே'காஷ்டத்திலே த
னனுடைய அபிவிருத்திபானதே யுருவது இது உபமாபாசம்.
இதனறியு மகாஷ்டத்தினுடைய ரூபத்தைக்காணப்பட்டதுபோ
ல ஆனமாவனுடைய ரூபத்தையும் காணவேண்டு, காணல் ஆன
மா நித்தியமெனகிற தல்லாமல் அழிந்துபோயவிடுமென நினை
பொருள

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

உயிரருவுருவென்று கௌளகனசொல்ல மறுத் துணர்த்து
கின்றா

அருவுருவெனவி லானமா - உயிரருவமாயு முருவமாயு மிரு
க்குமென்று நீசொல்லி லு?— அருவுருவாவதின்றும் - நிஷ்களமர

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கருருரு

இருக்கின்ற பொருளதானே தற்காலத்துச் சொருபத்திலுலே
 களமாகாது. அப்படி, — உருவருவரகாதாகும் - சுகள நிஷக்
 ாமாகாது, விருத்ததன் மமாகையால், — ஒருபொருட் கிரண்டி த
 னமை வருவது யில்லை - எக்காலத்து மொருபொருட்கு விருத்
 ததன்மங்கள் இரண்டினடாகா — அப்படி யாகிற சிவனுக்குச் ச
 கள நிஷக்ளத்துவ மெப்படிச் சொல்லப்படு? உா ளது, நிஷ
 களத்தைக் குறித்துச் சுகளமென்றும் சுகள ததைக்குறித்து நிஷ
 களமென்றும் உத்கியுத்கிவத்தி லுரைக்கப்பட்டது, உதாசின
 சதக் சிவத்தி ல் இருக்கு நிஷக்ளத்துவமும் பிரவிராதக் சிவத்தி
 ல் இருக்கும் சுகளத்துவமும் தற்காலத்திருக்குமென்று பொரு
 ளன்று பிரவிராதக் சிவத்திலும் அட்டத்திரிமசத சதத்கலாசா
 கீததிய மாதிரி ததைக்குறித்துப் பரமாததமா யிருக்கும் நிஷ
 களத்துவம், — காட்டவண்ணிபேரன் மருவு மென்னில் - காட்டமு
 ம வண்ணியும் ஒருபதாரத மென்று, அப்படி அவகீசரித்தாலும், —
 உருவமுங் காவணயேனெடு மு ளையு மழித்தபோமே - காட்டப் ப
 குப்புக் கண்ணிமுற காணப்படுவ தபோல் உயிரினது உருவப் ப
 குப்புத் திருட்டிக்குத் தரிசனப்படவேனெடும், அநீததியமாயும்
 விடும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இனிக் கவுளா சுருவுருவப்பொரு ளாயிரென்பர் ஒன்று
 பிற்சொன குகாமையானும், மறுதலைப்பட்ட இரண்டி தனமை
 ஒருபொருட் கிணமையானும், காட்டமும் வண்ணியுக் தமமுள
 வேறுதலின் ஈ ணடைசுரு எடுத்ததெகாட்டாதல் செல்லாமை
 யானும், அது பொருந்தா தென்பதாம்.

கடுஞ்சி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— — 0 — —

மேலானமா அருவுருவாயிருக்குமென்றவனை நேரக்கி அப் படி யிராதென தருளிச் செய்கிறா

அருவுரு வென்னி லானமா வருவுரு வாவதின்றும்-ஆனமா வருவமுமா யுருவமுமா யிருக்குமென்று சொல்லில்? அருவாயிரு ப்பது உருவமாகாத, — உருவருவாகாதாகாது — உருவமாயிருக்கிற து பின்னை யருவமுமாகமாட்டாது அதவன்றியும், — ஒருபொ ருட கிரணிதன்மை வருவதில்லை - ஒருபொருளாயிருக்கத்த கக வானமாவுக்கு இரண்டுதன்மையுண்டாகமாட்டாது அப படியேன சொல்லுகிறார். ஒருபொருளுக்க கிரணிதன்மையுண்டாம அதெப்படி யென்னில்? — காட்ட வன்னிபோல மருவு மென்னில் - விதகி லகணிபோலப் பொருத்தமென்று நீ சொல்லில், — உருவமுங்காணவேண்டு முண்டையுமொழிந்துபோமே - ஆனமாவுக கொருவடிவு முண்டாயக காணப்படவேண்டு மாகையால், காணப்பட டவை பெல்லா மழித்த முறைமைபோல இவனுடைப வுண்டாகுகு ம அழிவு ன்டாகா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா வருவமுமா யுருவமுமா யிராதென்றும், ஒருபொருளுக்க கிரணிதன்மை யுண்டாகாதென்றும், காஷ்டத்தி லகணிபோல வென்னில்? ஆனமாவுக காணப்பட வடிவுகளபோல வழிந்தபோமாகையால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது ஆனமாவினுண்மை யல்லவென்று முறைமை யறிவித்தது.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கருகிள

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அருவுருவானமா வெனனி v-இனிக கௌளரருவுருவப்பொ
நள உயிர என்பொனி ச?—அருவுரு வாவதினரும உருவருவா
நாதாகும - அருவுருவு முருவருவுமாக ஒன்று பிறிதொன ருக்கா
மமபானும இரனநி சனமை பொருப்பொருட்கு வருவதமிழ
ல்,—மதுதலைப்பட்ட விரனநி தனமை பொருப்பொரு— குண
—நாதலினமைபானும,—காட்டவனனிப்போன மருவுமெனனி—
காட்டமும யனனிபுமபோ லருவுருவப் பொருளெனனி?—உ
ருவமும கானவே நநி மு ன்னையு மொழிந்தபோமே- அவவிர
னநிக தபமுனயேருகலி வீணடைக கெடுத்தக காட்டாதல்
செல்லாமையானு மது பொருந்தா தென்பதாம

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருவரு—

மீளவு மவ னருவுருவென்று சொல்ல

மதத துணாததுகூரா

சநதிரன வடிவுபோலத் தானரு வருவமெனனி
ன், வநதுநங் கண்ணிறஞ்ஞானம வடிவுள தாமுபிரக
கு, மீநதடு, னுருவநதானு யெழுந்தது முயிரேயெனனி
ற, பநதமா யசித்தகாயானமாப பௌதிக மாருமன
தே. (கஉ)

(இ-ள்) சநதிர எப்படிச் சநதிரனுடைய வடிவமான த
ன வடிவு ருவமு முருவமுமாப்தத, அதபோல வகத
போலதகா வானமா வருவமாயு முருவமாயு மிருப்பனெ
ன ரு வருவமெ னனில?
னனில

கநுநிடி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வந்தநவகண அந்தசசந்திரனைக் கண்டாற்போல விப்
 ணிற ஞேனநம பொழுதல்லாரும் பிரததியடசமாகக் கா
 வடிவுள தாமுயி னைதக்க வடிவுண்டாகவேணும்.

ராகு

இந்த ஐனருவ அஃதனி யிந்த தூலகேசமா யெழப்ப
 நதாரா , டெழுவ டட சரீரநனையு முயிரென்று நீ சொல
 ன முயிரேயென லில்?
 னில்

பந்தமா யசித இப்படியானமாவைச சொல்லிற் கலாதி
 தா யா னமாப் கனாற பெச்சுணாயச சடமு ராயப் பூதபரி
 பௌதிக மாசும் னாமமுராய விநிவகாண், ஆல்லாற கூடாது.
 னதே எ-று

சந்திர னருவமென்பது பூரண, அருவமென்பது அமாவா
 சையி னொருக்கலையின்கண மறநக கல்கள சூசுசுமித தடங்கி
 ந்பதனைபெனவறிச (கஉ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சந்திரனவடிவுபோலத் தானருவருவமெனலில் வந்தநவ
 கணணிற ஞேனநம வடிவுளதாமுயிராகு - சந்திரன அமாவா
 சைநாள காணப்படாமலிருந்து மேல திரொருக்கலையாய *வரீ
 ததித்த பூரணசந்திர னுனதுபோல + தரிசுயா தரிசுயமென
 னில்? ஆனமாவாகு நமமுடைய கணணிலே காண்பதா பொரு
 ரூப மு னடாகவேணும், அப்படிக்க காணப்படா தாகையால் ரூ
 பா ரூபமென்பது கூடாது —இக்கலுனருவநகாரு டெழுவதமு
 யிரேயெனலிற பந்தமா யசிதகா யானமாப் பவதிகமாகுமன
 தே-ஆனமாவின் ரூபமெனக் காணப்படாது, மாதாவி + னுதர

சு—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகுக

த்திலே அநுபமாகப் பதித்து தினக்கோறும் விருத்திபையடை
ந்து அநுபமாகப் பிறந்து இந்த மாமசாதி மயமாய் விருத்தியா
ய்க் காணப்பட்ட ரூபம் ஆனமாவேனல்ல? இந்த ஸ்தூனத்தே
மானது பூதகாரிபமுமாய் ஐ—முமாய் ஆனமாவையப் பதிகி
தனமா மொழிந்து ஆனமாவல்ல இந்தத் தேகானமவாதம் பூர
வமே நன்றாக நிராகரிக்கப்பட்டது ஆகைபால் ரூபாரூபமென
ஐம் ஈ வருத்ததரும் ஐதவய பரமதவம் + அனைகாரதிக
தோஷமென நினைப்பொருள்

* வாதத்தால் - வளராதல், + தருப்பம் - காணத்தக்க
த, + உதரம் - வயிறு ஈ வருத்த - வேறுபட்ட, ஐதவயா
பரமம் - இரண்டுகிடம் + அனைகாரதிகம் - ஓர்நியமமில்லா
த

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

வேறுகாரண மெடுத்தரைக்க மறுத் துணாததகினரார்.

சுத்திரன் வடிவம்போலத் தானருவருவ மெனல்ல - அமா
வாசை பூர்ணகளிலே சுத்திரன்வடிவு போல உயிர் அருவருவ
மென்று நீ சொல்லி ஐ பூர்ணகளிலே சுத்திரனுக்குப் போல, —
வந்து நங்குண்ணிற மோனமு வடிவுளதா முவிசுக்கு இந்த ஆ
னருவந்நாடு பெழுந்து முயிரே யெனல்ல - இப்போது காண
ப்படுகு சடகாரிபமாய்ப் பரிணமிப்பது அருவாகிய ஆனமாவா
தல்ல உயிர் அருவருவென்று நீ சொல்லி?—பந்தமா பதித்
தா யானமாப் பவுகிக மாகுமனதே - கட்டப்பட்ட உயிர் கட்
டாய்ச் சடமாய்ப் பூதோதபததிமத்தாமே.

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கடுகக

மாய்ச் சேகனமுமாய்ப் பவுதிகமாகிய பூககாரியமு மாகா நி
றகும்

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா சந்திரனுடையவடிவுபோ
ல அருவருவல்லவெனநூம் கண்ணுக்குக் காணப்பட்டிராதென
நூம் சரீரமாக வளராதெனநூம் அப்படிவளரி லசேகனமாய
ழிந்துபோமெனநூம், இப்படி சொல்லப்பட்டனையல்ல ஆன
மாவ னுண்மையெனநூ முறைமை யழிவிடத்தது

‘உருவியி’ ‘சூககவுரு’ ‘அருவரு’ ‘சந்திரன’ ஆக நாலு நிரு
விருத்தமும் பாருசராததிரி இத்தகுப பிரமாணம் பரபகூடம்
அவன் மதம் எ-செ. மாயையாயுபிராயமாயா காரியமாகிமன
னி, மாயையாற் பந்தஞ்செய்து வாங்குமி மவனுலையி, மாயை
போகாசென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பினை, மாயைபோ
ம் போளுந்மாயன் வைகுண்டம் வைப்பன்னதே” எனநூம்
துவ கண்டுகொள்க

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தானரு வருவமெனனின் வந்துநங் கண்ணிற்றேனநூம் வ
டிவுளதாம் சந்திரனவடிவுபோல - தலை யுவாவினருவாய நின்
தே பின் முறைமுறைபான் வளாகது பூரணியிற் றுலவருவா
ய் விளங்குதன் மதியினகட கண்டாமனதே, அதுபோல, —உயி
க்கு மிகத் ஐனருவந் தானுயெழுவது முயிளோ மெனனில் - உயி
ரு மருவாயநின்றே கருவுட்பட்டிப் பதிந்தது முறைமுறையான்
வளாகது இவவுடம்புருவாயத் தோனநூமாற்றா னருவருவெ
ன அமையுமெனில்? —ஆனமா அசித்தாயப் பவுதிகமாயப் பந்த
மாரமுனதே - சித்தாய நித்திபமாய்ப் பந்தத்திப்பட்டு நீங்கு

கருசுஉ சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ரம்.

வதாசிய வுயிர் அசித்தகாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய
வுடம புருவமாமாறு யானடைய ஷென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருவம்—

ஒரு விகாரமனநி யருவமேயா யிருப்பதோ

ரானமாவென்று டரினுவாதி சொல்ல

மறுத்துணாத்துக்கனரா.

அருவவி காரியானமா வாகாயம் போலவென
நி, னுருவினைக் கடடியாட்டி யோட்டி மீட டிலாவப்ப
னணி, மருவிநிற பித்திருநிக் கிடத்திமண் புட்டி
மறும, பெருவிகா ரங்குளெல்லாந் தருவதென பே
சிடாயே (கந)

(இ-ன) அருவவி ஆகாசமபோல வானமா வருவியுமாப வி
காரி யான ரியுமாயிருப்பனென்று நீசொல்லி?

மாவாகாய

மபோல வென
னில்

உருவினைக் க இருதச்சீர்ததிலை பந்தப்படடுக கொ
ட்டிடாட்டியோ ணடாட்டியு மீளவுமோட்டியு மதுமுதலிய
ட்டிமீட டிலாவ பெரிபவிகாரங்குளெல்லா முண்டாகரு
ட்டினணி மருவி வானேன? ஆகலால் அருவல்லவென்று செக
நிறபித் திருத்தி ல்லாய, பேதாய! ஏ-று
க் கிடத்திமணபு
ரட்டி மறும
பெரு விகாரங்க
ளெல்லாக் கருவ
தென டேசிடா
யே

உருவென்பது முதனிலை தீபகம்

(கந)

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகந

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

—o—

மேல்சேசுவா சாங்கியா ஆனமா ஆகாசமபோல அருபி யாகையால் x அசுரி, னுமா யொன்றேயும் பற்றற்று நித்பனெ ன்பதை மறுக்கல

x அசுரிபன் - சொழிவற்றவன்.

அருவவிகாரி டானமா வாகாசமபோல வெண்ணில் - ஆன் மா அவிக்காரி * “பவீதாமஹதி+அருபதவாத ஆகாசவத” என னில்? இதை அதுமானத்தகு விகாரிதவம் பிரதயட்ச மாகை யால் + காலாத பாபதிஷ்டஹ அசெனபோல வெண்ணில்?— உருவீனிக கட்டியாட்ட யோட்டிமீண் டிராவபபண்ணி டருவி நித்பித திருத்திக் கட்டிதி மண்புரட்டி மறறு + பெருவிகாரங்க ளெல்லாத தருவெனை பேசிடாபே - தேகத்தை வேறற்பபொ ருக்கிக்கொண்டு அநேகம் அபிரபங்கபை பண்ணுவித்துப் போ கருவரவு சஞ்சாரம் நிததவிருத்தந் கட்டதல் புறளல இதழு தலான வசநாதிக் கிரிபைந் ளெயெல்லா மிகவுரு செடவிககிறவ ன் விகாரவான. அல்லாவிட்டால் எவ்வாறுனடாரு சொல வாயாக இசுனறியு + ஆகாசவத எனகிற ிட்டாக்கமும் ஸ்வி ஷமம் அசெவவாறென்னில்? ஆகாசரு ஐடமாணகயால் அவிக்கா ரதவம் கூடு + ஆனமா ஞானககிரியா ரூபியாகைபா லது சுடா த ஆகையா லானமா அருபிபாகியும் விகாரவாசென நிதன பொருள

இதை விருத்தத்தில் விகாரமென்றது கிரிபையென வறிக

* பவீதாமஹதி - இருக்கக்கூடும் + அருபதவாத-ருபமில் லாதபடியாலே + காலாதயாபா திஷ்டன-ஒரு ஏது வாயா சம, அதாவது வேறு பிரமாணத்தினாலே பாதிக்கப்பட்ட னாக் யமுள்ள ஏது. ஸ்வி ஷமம்-சரியல்லாதது.

கடுகூசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சேசுவர சாங்கியன மதம பாஷித்துப் பராசரிசுகுணரூர்.
அருவவிகாரி யானமா வாகாயம போலவெண்ணில் - ஆகா
யமபோ லுயி ருருவிலி கிருவிலியென்று நீ சொல்லில்?

சரீரத்தினக ன பெருவிகாரமெனறுகூடடுக

மற்றவை வெளிப்பொருள்

இதனது தாறபரிபம சிறச்சுதியின்றுசங்கம ரூபமாய்த்
திரிவற்ற அசைவற்ற விகாரத்தினாலே திரிவுற்ற வசைவுற்ற கட
டுத லாடுசல ஒடுதன் முதலிய விவகாரங்களைச் சரீரத்திற்பண
னுமென்பதே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனிப பாதஞ்சலா ஆகாயமபோல் அருவாய அவிசாரியா
ய் திறபது உயிரென்பா அதபொருநதாமை காட்சியளவை
யான உடம்பின்கணிகழு நிகழ்ச்சிபற்றி உறியப்படுமென்ப
தாம்

திரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

அருவமா பொருவிகாரமுற்ற திருப்பது ஆனமாவென்று
பரிணமவாதி சொல்ல, அவனை மறுத தருளிச்செய்குரூர்

அருவவிகாரியானமா வாகாயம போலவெண்ணில் - ஆகாச
மபோல ஆனமா அருவியுமாய அவிசாரியுமாய் திருப்பனென்று நீ
சொல்லில்;—உருவினைக் கட்டியாட்டி யோட்டியீட்டி மிலாவ
ப்பண்ணி மருவி நிற்பித்திருத்திக் கட்டத்தினை புரட்டிமற்றும்
பெருவிகாரங்களெல்லாக தருவதென பேசிடாயே - ஒருதேகத்

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகடு

தை யெடுத்தகொண்டு நடிப்பித்தம் ஓடவும் மீளவும் உலாவ
வும் பண்ணிவித்துப் பொருந்த நிற்பித்து மிருப்பித்துக் கிடப்பி
த்து மண்ணிலும் புரட்டிவித்து முன்கொன்னவை பொழிந்து
மற்றும் வேறு விகாரங்களை யெல்லா முண்டாகுவா நெனச்
சொல்லாய், ஆகையால் அவிகாரியல்ல

இதனா சொல்லியது ஆனமா அவிகாரியென்று சொல்ல
ஒரு தேகத்தை யெடுத்தகொண்டுப் பல தொழிலகையுஞ் செ
ய்கையால் அவிகாரி யல்லவென்னு முறைமைய நிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஆகாயம்போல அருவவிகாரி யானமாவெனின - இனி
பபாகஞ்சுலா ஆகாயம்போலருவா உவிகாரியா உநிறப் தயிரெ
னபரெனின? அதுபொருந்தாது, — உருவினைக்கட்டியாட்டி - த
னுவைப்பொருத்தி உதன்கண்ணே நடித்தது, — ஓட்டிமீட்டுலா
வப்பண்ணி - போக்குவரவுசெய்தது, — மருவிரிப்பித்திருத்திக
கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருத்தி நிறை விருத்தல கிட
த்தல மண்ணிப்புரளுதலமுகவிய மற்றுளானவு மாகிய, — பெ
ருவிகாரபக னெல்லாம தருவதெனபேசிடாயே - இப்பெரிய வி
காரங்களெல்லாம தருவதெனனை சொல்லுக

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருவம்—

மீளவு மவஞானமாவுக கறிவில்லை யசேதனமெ

ன்று சொல்ல, மறுத் துணர்த்துகின்றது.

அசித்தெளி னுணராதானமா வசிகத்துச்சித் தா
ருமெனனி, லசித்துச்சித் தாகாதாகுஞ் சித்தசித் தா

கடுகுகு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வதில்லை, பசித்தொரு புறமாயொன்றிச் சித்தொரு
புறமாயநிலலா, தசித்தொரு சித்தேயெனனி லசித்த
டைந தயிவதினொரு (கசு)

(இ-ள,) அசித் ஆனமா வசிகதென்று நீசொல்லி? ஒன்

தெலிநுண ளையு மறியமாட்டாது

மா தான

மா

அசித்துச சித் அநகவசேதனந தானே போரவதரத்
தாரு மெனனில லே சேதனமாயிருக்கு மெனனி?

அசித்துச சித் அசேதனமாகிய கட்படாதிக்க சேதன
தாரு தாகும் மாகரமையி னொக்கக காரிப பட்டமாட்டா

சித்தசித்ததாவ சேதனமாகிய வானமா வசேதனமாகா
திலலை துகாண

அசித் தொரு பிறிகப்படாத வொரு பொருடானே
புறமாய பொன் பொருபுறம் சித்ததாயு மறிநொருபுறஞ் சேத
நிச சித் தொரு னமாயு நிலலாதுகாண

புறமாய நிலலா

து

அசித்துச சித் அசேதனமெனகிறது கூடாது சேதன
தேயெனனில மாமே யிருக்குமெனனி?

அசித் தடைந அசித்தாகிய விதிநிபாதிக்கையு மந்தக்க
தறிவ தினொரு ரணங்கனையு வகூடி யானமா வறிபவேண்டா
வகாண எ-று (கசு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல மீமாமசகன ஆனமா அசித்து ஞானாபரமாய மா யிருக
கு மெனபவனையும், சைவைகதேசி ஆனமா சித்தோடே கூடின

சு—ருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகுகள்

பொழுது சித்தம் அசித்தோடே கூடினபொழுது அசித்தம் மா
தலால் சித்தத்தென்று சொல்லுமவனையும், சுததசித்தென்று
சொல்லும் சுதயத்துவைந் வாதிடையும் நிராகரித்தல்

அசித்தெலி னுனராகானமா - ஆனமா சித்தருபனல்ல
* சிதாஸரயனெனினி¹ ஒன்றையு மறிமமாட்டான² + க—ரு
டடியகளைப்போல ஜடமாக — அசித்தசு சித்தாகு மெனினி
ல - ஆனமா வாணவத்தைப் பிறியற நின்றபொழுது அசித்தம்,
நஸவர சித்தத்தி³ + யோகமானபொழுது சித்தம் மா யிருக்குமெ
னினி⁴ — அசித்தசுசித் நாகாகாக்குஞ் சித்தசித்தகாவதிலை யசி
த கொருபுமாயொன்றி⁵ சித்தொருபுமாயிலலா - ஜடமா
னது ஒருக்காலும் ஞானஸரூபமாகாது, ஞானஸரூபமான
து ஒருக்காலும் ஜடமாகாது, அகையா லாதநா நீஸவரன
போல சித்தத்துருப மெனினி⁶ § அழாதத கிரவிமமுமா ப
விபுவுமாயையால் ஆனமா சித்தொருபுமும்⁷ அசித்தொருபுமு
மாகாது — அசித்தது சித்தேகமெனினி லசித்தடைந் திடுவகின
றும் - ஆனமா அஞ்ஞானத்தைப் பொருந்தாக சுதத சைந்நம்
மெ மெனினி⁸ ? அசித்தாகிய கலாநிகளைப் பொருத்தி யறிபா
மற றுனே யறிபவேண்டிமென நினைப்பொருள்

* சிதாஸரயன் - சித்தசுக்கிடம், + குட டியம் - சுவா
+ யோகம் - கூடுதல், § அழாதத - ரூபமில்லாத.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

ஆனமா அசித்தநாப்ச சித்தநாசிரயமா யிருப்பனென்னு
கையாயிக மீமாம்சமதம் நிதரிசித்து நிராகரிக்கின்றார்.

கடுகது சிவஞானசித்தியார சுபகூழம்.

சிதகெனில்- சிவனைப்போல நீருலசித்தனனில்?—அசி
ததிறகனை—உதிரை—பாசகரண முடகரணங்களைப் பொ
ருத்தின் லுணர்வுகின்றார்
மற்றவை வெளிப்பெருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சுபபொருள் சித்தாசலுஞ் சித்தபொருள் ச—மாகனும்
உலகத்தினமையால் உயிர் சுடவென்று, அது பின் மனத்தோ
ருங்குடி—சித்தாசல நியுமென்று ப—கூழம் வைசேஷிகா முகலியோ
ராமகூழம், மாகூழம்—விரகநிதலமை ஒருவரு நிலலாணையா
ல் உயிர் சித்தச்சுத்தெனறுந் தைவரிலுந் தாபார மகூழம், அ
சித்தாசல கருவிடைபின் நித்திரில் செல்லாணையால் உயிர் சி
த்தேவரென்று ப—தாசுரிடா மாகூழம் அ—வெண்பகாம
உருவெனனும் பெயரொச்சுத தீது விகாரதாராற நெரு
கது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஆனமாவகரு அறிவிலே யசேதனராயி நகருமென்று யீள
வு மபரிஸுமவாதி சொல்ல, அவனைமுடி தருளிடையகரு
அசித்தென லுணரா தானமா—ஆனமாவை யசேதனமெ
னறுந் சொல்லி, இரக ஆனமா வெண்ணையு மறிபமாட்டா
து—அசித்தசுசித்தராகுமெனலில்—அசேதனக தானே யோர
வதரத்திலே சேதனத்துடனே கூடிச் சேதன மாமென்றுந்
சொல்லு—அசித்தசுசித்தநாகாதாரும்—அசேதனஞ் சேதன

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகசு

மாகமாட்டாது—சிகசசித்தாவதில்லை—சேதனநதானொருகா
தைதிலம் அசேசனமுமாகாது, அசித்தொருபுறமுஞ்சித்தொரு
புறமுமாய் நிரூபனவில?—அசித்தொருபுறமா யொன்றிற
சித்தொருபுறமாய் நில்லாது—ஒருபொருட் சேதனொருபுற
மும் அசேசனமொருபுறமுமாய் நில்லாது, அடபம்பலம்,—அசி
த்தொரு சித்தத்தையெண்ணில்—அசேசனமொன்றிது பொருந்தாது,
சேதனமாயே யிருக்கின்றன நீ சொல்லி?—அசித்தத்தைத்
றிவதன்மும்—அசித்தமாயையிலுள்ள இத்திரியாதி உத்தக்கர
ணங்களுக்கடியிற் புவேண்டாம

‘அருவவிகாரி’ ‘அசித்தெவிலுணரா’ ஆக இரண்டுவிருத்த
மும் பரிணாமவாதி இத்தரூப பிரமாணம் எங்குப் பிராகரணம்
பரிணாமவாதி மறுபடி ‘சித்தநாத வசித்ததை’ ‘நிரூப—வசி
த்திலுண்ணி’ வசித்தத்தெனது வதி—நிரூபாயிது—உத்தக்கூட
டஞ்—சுலமேதகொடபுட டருமெனச்சொற்றின்ன—நிர்கருமச
சீனாசாககாபிதா—‘ரூபமின்னென நிகழ்த்தியில’—காண
டஸ்வீரோத நிரபிதாகதிதென—‘நேயிவதுணாகுமத நியாக
ரியுடலுஞ்சித்தோசித்தின ரோவாத சித்தெனில்—கட்டடாதி
பு முடறகூட சிதைவென’ என்றும், ‘அறியொன்றிலேராக கி
தை நுருத்தவுதல்—பிறிவறிவநியச செபியிருநிடத்தோ—உத்த
காகாண வநகோரொமம்—நிவிருவகாண மேணுமெனருவ—
கெடுதொருபுறங் கொடுத்ததையொகரு’ என்றும் தவ கண
மிகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, லுணமாணவ உசித்தெனதும், அசித்
தமாய்ச் சித்தமாயிருக்குமென்றும், அசித்தொருபுறமுஞ் சித்
தொருபுறமுமா யிருக்குமென்றும், சித்தத்த தானாயிருக்குமென
தும் சொல்ல; இவையெல்லாம் அாதகமாகாதெனலு முணர்மை
பு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயநேசிக்ருரை வருமாறு.

—0—

அசித்தசுசித்தகாகாராகுமசித தெதாவதிஸீ-சடப்பொருள் சித்தாசலமசித்துபிபாநா சடமா ஸுமுலகத் தினைமயால-ஆன ராவுணரா சித்தெனில சித்து சித்தாகுமெனவின - உயிற்றிவிஸாத சடமென்று ம, டியா மனததேதாநிங கூடிச சித்தகா றியுமெனமவ கூறுமனை சேஉசா மு, டிஉசா மதமும, - அசித்தகொருபுரா பெரணி - சித்தகொரு புரமாய நிஸ்ஸாத-மாறுபட்ட வி, மந்தனை பொருங்கு நிஸ்ஸாமையா லுயிர சித்தசிக்ருரைசுரவிரிவொருபாரா மதமும, - அசித்தாசலச சித்தேயெனவின சித்தகூடத் தநிதகூடம - அசித்தகூடகருவினையினி டியிடு செலாண்டியா லுநி சித்தே யாமெனனும் பாட்டாசாரிபார மதமும-அமெனபதாம

மறைஞானதேரிநிர் உரை.

—உரைமறை—

ஆசிரகன இப்படிப பஸ்வாசுச சொல்லிப் வானம்

வணங்கும பூசணுமரு லு மினை யி டி கூடி

க க ரி பபநிவெறு சொல்லி கூடின

மறுத துணர் த து ிரு

உயிரினை யணுவடு நாணி டுபடலபல துவாரமோ
பிம், பரிஸ்டுக கடபிறுது பாரமும பரிததுசசெல்லா,
கயாவுறு மரித நாயபபு ந வறுககரி றென, ததாகு, யி
பல்வுறு மவயவ, ததா லறுவு ந விறகருமனதே (கடு)

இ-எ) உயிரினை ஆனமா வறுபுருவு மாத்திரமா யிருசுரு
யணுவ தெ மெனது நீ சொல்லின? நவததுவாரத்தை

சு—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுளக

ன்னி லுட யுடைய சரீரமாகையினாலே மலையிற்றாலே
ல் பல தவார புறப்படடுப போகாநிறகும்,
மோடும

பயி லுறக க சாவாறுகமு நெருங்கப் பதிகதகப்பட்-ர
டநினுத து,

பாரமும் பரி நனரூககடநி பட்ர-ர வேடம-ன கர
ததுச செல்லா தறநக சட்டபிக்க மாட்டாக வாறுடோலப
பாரங்க-செசு சுமநநு நட்ட-ரட்டாது,

அயலுறு பசி கறிடாணை யுடைய வசேசனமு-ர ப
த கோபப் பூதவ பபிரிசிவி முதலிய நாலுபூதங்களி னொன
னுக்களி னொன ருடவீடும,
ததாரும்

இயல்புறு மல அண்டையவெ மலயதெ-ரத் காணப்படு
யவகதா லனுவு மொரு வகத வனுவுருடமு மழிததே-ர
ரு விதக்கு மன காநிதகுங்காண எ-ய. (சு)
தே

சிவாக்ரயோகியுருண வருமாறு.

மேலிரண்டு விருதகத்திலே பாருசராத்திரி ஆனமா அனு
ருபமாய சரீணாகேசத்திலே யிருக்குமெண்டைக் கிராகரித்தல்.
உயிரினை யனுமகெனலில் - ஆனமா அனு ராதிரமெனது
வேதாதி-ளில் சொல்லுகையினாலே அனுபரி ராணமே ஆனமா
வெனலில்? வேதாதி சொன்னது, ஆனமா அநக்ககரனு, *வச்
சிககனாக இருதயத்திலே நின்று சகந-ராதி தவார விஷ்டங்
களை காலிக்குமபொழுது நெல்லினவாலி னுற்றி னொருபகசா
யிருக்கிற காடிவழித்தாகச சொல்லுகையால் அநத உபாதிவினு

கருளஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஸே அந்த அவஸ்தையிலே ஆனமாவை யணுவெனதே யொழிப
 † வாஸ்தவமல்ல இதனறியும்,—உடல்பல தவாரமோடும் பயி
 ல்வுறககட்டுது பாரமுதரிததச்செல்லாத- தேகத்திலே
 வத்வார முண்டாமிருசனகபா லொருதகா தேகத்தை பந்த
 நாதி பாதைகலைப பண்ணு பொழுதும் பாரமான் சுமைகளை
 பெருசுகுமபொழுதும் அந்த தவாரங்கள்ஒலே புறப்படடுப்
 போகலாய் விரிம இதனறியும்,—அபாயது மசித்தாடப பூதவ
 ணுகளினொறகாரு - நாசத்தை யடையுது ஜடமுராய்ப் பி
 ருதியா நதி பூதாணுகளோடே ஆனமாவும் ஒரு அணுவென்று
 சொல்லும் பெருததூய விவாய.—இப்பது மவயவததால
 ணுவுரு விதசுகுமனதே - அநுநாம அவயவத்தாகிய விபஸ்டையு
 லை-தகாதையால் சாவயவமெல்லாம் நாசத்தை யடையுமென
 நிதவபொருள

* அவசசிகம - கூடினது † வாஸ்தவம் - உண்மை.

x சாவயவம் அவயவத்தோடேகூடியது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

உயி ரணுருப மென்னும் பாருசராத்திரமதம் பாஷித்தத்
 தவிச்சுகனரு

உயிரினை யணுவெனென லுடல்பல தவாரமோடும்- ஆன்
 ர அணுருபென்று நீ சொல்லின்? சரீரங்களில் நவததவார
 கள ஒன்றிலினதும் புறம்பே புறப்படடுப் போம்,— பயில்
 நக கட்டுறுத-நிலேச்சமசாரம பண்ணத் தனகி நில்லாத,—
 ராமும பரிததச செல்லாத- சரீரத்திற் சாவாங்கமும் கலை
 நிறதல் கூடாமையாற் சுமை தரிததச் சரியாத,— அபர்

சு—சூத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கடுஎக

வுறுமசித்தாம-அஞ்ஞானம் பெருநதிய சடமாய்,— பூதவணு
க்களினொன்றதாகும் - பிருதிவிபரமானு அபபுபரமானு அக
கிளிபரமானு வாயு பரமானுக்களிலே யாதாமொன்றும்,—
அணுவரு-அந்த அணுவியவத்து,— இயல்புறு மவயவததால்-ஞ
ரத்தத தன்மையாலெனும் ஒதுவாற சித்தித் தியததை பெரு
நதிய சாம்சத தன்மையாற காண்பிக்கப்படட காரிடததன்மை
யால்,—இதக்கு மனதே - கெட்டுப்போயானே

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி உடம்பகருணைப் பாமாணுவளவிரமுய நிர்ப்பது உயி
ரெனனும் பாருசராசுகிணை மகமுடராத என்ன? அணு
வாயின் ஒருதுவாரக்கா னோடப்போவதன்றி, உடம்பிற் க
ட்டு வடற்கும பாரகாரகசுரு முடம்படா தென்பதமுதலிய
குறதக தவகுமாகலா வென்பதாம்

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல சூசைகன், இப்படிச சொல்லப்படடி வருகீர் வான
ம வணுவந பூதவணுக்கா காலம் இவை தன்னிச்சுடடி காரி
யப்படடி வருமென்று சொல்ல, அகனை மறுத் தருளிச்செய்
கீரா.

உயிரினை யணுவதெனனி லுடல்பல துவாரமோடும் - ஆன
மா வணுமாததிரமா யிருசுருமெனது நீ சொல்லில்? தேகம் பல
துவாரவகையு முடைததா இருக்கையானே அகையிற்றாலே
புறப்பட்டுப் போகாநிற்கும்.— டயில்வுறக கட்டுண்டு - ஒரு

கடுஞ்ச

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தேகத்திலே செறிவு பொருள்க்கக் கட்டுப்பட்டு நில்லாத, —பாரமுதரிததுச் செல்லாத - ஒரு சமைக்கோயும் பொறுக்க மாட்டாத, —அபாவுறுகித்தாய்ப்பூக் வணுகுகளிலொன்றாகாகும்-பிரஞ்ஞயில்லாத உதேசனமுறாய்ப் பூசுவணுகுகளிலே யொன்றா நிற்கும், —இப்படிது மவயவததா ஸ்னுவுருவிறக்குமனதே - அணுவுக்கு முறைமையான அவையவங்க ஞ்னடாயிருக்கையிலுலே யந்த ஸ்னுவுருவ மழிக் துபோகா நிறகும.

ஆனமாவை அணுவென்று சொன்னவன் டிசைகன இதற்குப் பிரமாணம் பரபகூடம் அவன்மதம் உ-செ, “வரம்பிலா உறியலு சிவைதா டுட பொருள்கடாண்ட, நிரம்பிய யணுகளைத் திட்டபுண்ணல்கால சீவன், பரமியை நீண்டபாணமை பாரதகடினஞ் சேதக, நருடபுணல் சுநிரதீயாயுச் சலித்திடு முயிர்போதத்தாம” எனனுதுவ ககாங்கொள்க

இக்குற சொல்லியது, ஆனமா வணுவல்லவென்றும் அணுவானது சரீரத்திலுண்டான தவாரவண்ணுடே போயவிடுமென்றும் தேகத்திலே கட்டுப்பட்டு நிறு ஒரு பாரவகளைத் தரிடாக்கென்றும் அசேதனமாயிருக்கிற பூசுவணுகுகளிலொன்றாய்விடு மென்றும் ஆகையால் ஆனமா வணுவல்லவென்று முறைமையை மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

உயிரின் யணுவதென்னின் - இனி உடம்பகத்தப் பரமாவனவிறமுய நிறபதயிரென்னும் பாஞ்சராததிரிகண் மதமும அடாது என்னை?—உடல் பலதவாரமோடும-அணுவாகிப் பலதவாரத்தி லொரு தவாரத்தாலோடிப் போவதன்றி, — பயி

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கதிஎடு

வ்வுறக்கட்டுனுது-பயிற்சி பொருக்கக் கட்டுப்படற்கும்,— பா
ரமுநகரித துச செல்லாது-பாரகதாங்கிச செல்லுதற்கு முடம்ப
டாது —அபாவுறுமசிதகாரா - அழிவெயதரு சடமாதலும் —
பூசுவணுககளினொனதகாகு 0 - பூசப ராணுககளோ டொனரு
தலுமாம,— இப்பபுறு மகய உதகால் -இயன்புபொருத்திய அவ
யப்பகு - பு னமைமான்,—அனவுருவி? கருமனறே-அணுவடிவா
யின அழிவெயதலாகிய குறாக அவகுமாகலான்

மறைஞானதேதிக! உணா.

—உணு—

மீளவு மவனுடலிறு சோகேச வியாபிபெனறு

சொல்ல மறுத் து ணாததுகரா.

உடலினி லேகூதரி யுநீரெனி லுருவாய்மாயும்,
படாவுறு மலிவிடறெங்குரு கடரோளிப் பண்பதென
னிற, கடாடுதொயுற சடுவதெதுடுத தொட்டி லறிவு
ண்டாகு, மடாபுல னீட்டததுமொகக வடிவெழ வே
ணமிமனறே. (கசு)

(இ-ள) உடலி	ஆனமாத சரீரத்திலே பொருபிரகேசத்
னிலேகேச	திலே யிருப்பனெ னறு கீசொல்லி உருகமு
சியுயிரெனி	ண்டாய கடபடாதிக்கொப்போ னுசமுண்
லுருவாய்மாயும்	டாம
படர்வுறு மறி	ஆனமாவ மொருகானத்திலே யிருக்கா
வினதென்கும்	லாயி னப்பொழுது எவவிடத்தம பரமபிண
	வறிவிலலைபாம

கட ரொளிப்	விளக கோரிடத்திலே யிருக்கப் பிரகா
பண்ப தெனனி	சமென்குமாஹபேசல், ஓரிடத்திலே நின்
ல்	றெவவிடத்தினு முாளகாரியங்களை யான்
	மா வறிவணகாணு மெனனில்?

கடுக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சுடர் தொடி விளக்கினவடிவைத் தொடடா லொழிந்
ந் சுமியது து சுடாதாகையால், இவனிருந்த விடத்தி
லவவிடம்தகைக்கருக்கந் தொழிந்த மற்
நவிடத்திலுள்ள விடயங்க ளொன்றைச் செரிடாது

எவருந் தொட அபபடியனறி பெங்கு மறியுமென்றதே
டிடி லறியுண்டா சாமானியம். எவரு மறியுமாகில் அக்கனியை
கும செநாட்டாற சுமொறுபொலத் தொட்ட
விடங்களுல்லாம அறிபயேனும் அஃதன்றி

அடாபுலனிடத் ஆசை நெருங்கின பஞ்ச விடயங்களி
து மொக்க வறி னு மொக்க வொருகாலத்திலறியு மறியுண்
வெழ யேனும் டாகவேண்டும், அஃதுண்டாகக் கண்டோ
னதே மில்லையே! ஆகையா லதுகூடா தெனயறிக

எ-று

(கசு)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேலிதவுமது

உடலினி லேகதேசி யுயிரொனி லுருவாயமாயும்-ஃதேகைக
தேசத்திலே யிருக்கும் ஆனமாவென்னிவ்? நுபமுமாய் கசுத்
தையடையுமென்று காமுனசொன்ன துஷணமே,—படர்வுறு
மறிவினதெவகு ௦-ஃ அபபஞ்ச ஸ்திபி ஸ்ரேஸ சிரசுருசு சுசுமும்
முள்ளுந் தைகையிலுலே பாதத்தகுக்கு வேதனையுமென்று ஏக
காலத்திலே வியாபித் தறிபக் கூடாது—சுடரொளிப் பண்ப
தென்னில-கரஹத்திலே தீப மொருவிடத்திலே யிருக்க வகிண
டைய பிரகாசம் கரஹமெல்லாம நீரைத்ததுபோல், ஆனமா
தேகைக தேசத்திலேயிருக்க ஆனமதருமமான ஞானசரீரமெல்
லாம வியாபித்தறியு மென்னிவ்?—சுடர் தொடிந் சுமியது - ஆகி

சு—குந்திரம். அவத்தையிலக்கணம். கடுள

ல் தீபத்தைத் தொடடானேசரிம, அப்படியே ஆனமாவிலே ஸ
பரிசிதக விஷயத்தை டொழிப நினைவைக்கே யறிபாது
அப்படியேன — எங்கு தொடடிட மறிவுண்டாகும் - ஆனம
தருமமாகிய ஞானம் பருத்துவாரங்கனையுடைத்தாகிய குடத
துக்குள தீபபிரகாசமானது தவாரங்கடோறும் புரப்படு
வதுபோல், ஆனமஞானமானது வித்திரிப தவாரங்கனினுலே
புறப்படடு விஷயங்களை யறியுமெனவிலை — உடாபுலிடத
துமொக்கவறியெழுவெனாதே - குடதக்ல் தவாரங்கனிவே
யெல்லா மேககாலத்திலே தீபபிரகாசம் புரப்படுமாப்பொ
ல, எல்லா வித்திரிபங்கனிலு மேககாலத்திலே ஞானம் பிர
காசித்தது எல்லாவிஷயங்கனையு மேககாலத்திலே யறிபடுவ
னரிம அது கூடாதாகையால் பிரகியடச விரோதம் இஃத
னறியும் ஆனமா உறுவாப ஏகதேசத்திலே யிருக்க* ததத
ருமாறான ஞானம் விபாபிசுரு மெனபற கூடாது, காயினைவி
ட்டு தரமம் விபாபிசுருமெனபது + சாவந்விததம், தீமும்த்த
பிரகாசமுடபோ வெனததருகுப் பிரகாசம் திரவியாககாமாமை
யால் அது நிமானவாகம் நிஸதகேனெ நிகனப்பொருள்.

† கேகைகதேசம், கேகவுக்கேசம் - கேகததினோரிடத்
தில் + அபயருசனம் - எனனெயிடடுக கொளளுதல் * வ
தசுருமம்-அதனதருமம், + சாவந்விததம் - எல்லாநிலும் தள
ளப்பட்டது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிணைமவன சுருத்துரைத்து நிராகரிக்கின்றார்.
கெளிப்பொருள்

௧௫௭௮ சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி மிருதிநூலா உயிராவது உடம்பகத்தப புன்னுனித்
தளிபோல் ஏகதேசமாய இயததானத்தினிதப, அவவுயிரின
நிவு விளக்கொளிபோல் பாங்கனும் வியாபிககுமென்பதம் அ
டாது எனவே உயிரேகதேச ராயின மேல் உருவுயிரென்றாக
கு ஒதிய குதறமனைத்தம் எடதுமாகலானும், குணங் குணிய
ளவினனி மேறசெல்லாமையானும், விளக்கினொளியாவது வி
ளக்கினை குக்கு மவடிவேயன்றிக் குணமன்றக்கலான கிஃது
நானடைக் குணம் யாசாமைபானும், ஆமெனவெ கொள்ளினு
ம் அதனோ முதலினை வேற்றுமை பெரிதாகலானு மென்ப
தாம்

உயிரினை யனுவென்பபாகரு கிஃதொக்கும்.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பஞ்சராத்திரி ஜன ரா சரீரத்திலே ஒருதானத்திலே நித்ப
னென்று சொல்ல அவனைமறுத்த தருளிச்செய்கிருா.

உடவினி லேகதேசியுயிரொனி லுருவாம்பாயும்-தேகத்திலே
யோரிடத்திலே பூனமா யிருப்பானே நென்னில்? உருவமுடா
யடிவுமுண்டாம அதுவன்றியும்-படாவுறு மறிவினறெவரும்-
ஒருதானத்திலே யிருந்த மறையுள்ள விடங்களில் விடயங்களை
புரறிப்பமாட்டாது -சுடரொளிப பண்பென்னில் - விளக்கு
ஒரிடத்திலே யிருக்கப் பிரகாச மெவருமாஸுப்போல் ஒரிடத்
திலே விருது 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2

சு—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கதிளசு

ட்டாஸொழிந்த சுடாத. ஆகையாலே இவ்விருந்த விடத்தின் விஷயமொழிந்த மற்றுள்ள தானங்களின் விஷயமொன்றாக தெரிபாது — எவருக்தொட்டிட மறிவுண்டாகும் - அப்படிய னறியே தொட்ட விடமெல்லா மிவ்வுக கறிவு னடாகா நிறகு ம் அதவனறியுந், — அடாபுலவிடத்து மொகக வறிவெழுவேண் டி மனறே - நெருங்கின பஞ்ச விஷயங்களினு மொகக வறிவுண்டாக வேண்டும்

இத்தனா சொல்லியது ஆனமா சரீரகதினே ஒரு தானத்தி லே யிருப்பனெனினி? வடிவா யழிந்தபொருளென்றம எவவி டத்த மறிபமாட்டாதென்றம, விளக்குப்போ வேரிடத்தி லே யிருந்து எல்லாத்கையு மறியனெனினி? அது திட்டாகத் மல்லவென்று மாகையால், இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்டவை யர் ததமாகாத்படியாலே, ஆனமா வேகதேசி யல்லவென்னு முறை மையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிர் உடலினின் ஏகதேசியெனின் - இனி யிருதி நூலார் உயிராவது உடம்பகத்தப் புண்ணுவித்தளிப்போ நேகதேசமா ய் இருக்கயத்தானத்த நிர்ப அபவியினறிவு விளக்கொளிப்போ ல யாக்கணம் வியாபிக்குமென்பத மடாத. என்னே, — உருவா ய்மாயும் - உயிரேகதேசமாயின் மே லுருவியி ரென்றாக கோதி ய குற்றமனைத்த மெய்சிய வெயதுமாகலானுந், — எங்கும் ப டர்வுறுமறிவின்று - குணங்குணி யளவினனநி மேறசெல்லா மையான், எவவிடத்தும் வியாபரிதகல செல்லாமையானும், — சுடரொளிப் பண்பதெனலில் - விளக்கெனையாவது விளக

கடுமிய சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கிண சூக்ருமவடிவேயனநிக குணமனருகலான, அஃதீண்டை
க குவமையாகாமையானும், ஆமெனவேகொள்ளினும், — சுட
ராகொழுகுகியது - விடாகுண சுடர்தொடினன்னநிக சுடர்தா
கையால், இருந்தவிடத்ததற்கு மானுள்ளவிடத்துப பரிசத்தா
னுமறியமாட்டாத — எவருந்தொட்டிட மறியுணடாகும் -
எவவிடத்தும் பரிசத்தாகாது நினைவம் — அடாபுனிடத்த
மொகக வறியெழ வே எம்மெனே - விடாக கோரிடத்திருந்த
மறமுள்ள வடவகியுர விடாக எர போலுநி னறியு நெரு
ங்கிய வைமபுலிடத்த நெருங்கே மறியவேனநிக அவ்வா
றின்மையி னத்தேறு டிகுலிடை மேறமுமை பெரிதாகலான மெ
பைது

மறைஞானதேசியர் உரை.

— உருவம் —

தேசமணரி நிக அடவாதி உருமாச சீர

மெய்துமயுரத்த நிக அறிபுமெனன்,

அவனை தேசிய புராதனதேசியர்

உருவியி னிவ ிந்துரி யாப நணாமகிமி முயிர
தென்னினை, மற சிதா துரகசமவாப லமவொகக வ
ழங்கவேனமெ, பெருங்குருகுநாகும பாபம பேரு
டற சிறுதுடமகனா, வறமுடற குறைககவொககக கு
வைந்துபின் மாயுமனமே. (கன)

(இ-ள்) உருவியி ஆனமாவுடன முழுது நிறைந்தநிக தறி
நிறைந்தநிக கடுமியெனது நீ சொல்லினை?

எதங் கு

ணர்ததிமி முயிர

தெனவின்

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கதிஅக

மருவிடாதுற அபபொழு தான்மாவுக கவததைகள் வ
க்கம் கது பொருகசமாட்டா

வாயிலறி பஞ்சேசுத்தியங்களு மொவ்வொன்று ய
வொகக வழங்க நியாமற் சேர வொருகாலத்திலே தானே
வேணும் கூடா சிவிககவேண்டு

பெருகிருசுரு அபபொழு சநியானது பெரிப சரீரத்தி
வருமபோதம் லே பெற்றி வாகவேண்டும், சிறிய சரீரத்தி
பெருடற சிறு லே மற்பவறிவாக விப்படிப பேசுத்தக
டறகண கரவவேண்டு

வருமுடற கு இப்படிச சிறுத தம் பெருத தருண்டாய்,
றைகக வொகக சரீரத்தைச சிறுகப பெருகச குணந்தா லா
க குறைகது பிண ன மாவுரு சிறுசுப பெருகச குணகதபபடி
மாயு மனதே ப பிணபந வானமாவு மோரிடத்திலே யவ
ஸதை யடைகது போயவிடுவகாண எ-து.

போக மென்பது கதிதிலைக தீபகம் (கௌ)

சிவாகரயோகியருடா வருமாறு.

—0—

மேல் சரீரபரிமாணம் ஆனமாவெனலும் ஐந்தாமத நிரா
கரணம்.

ஆனமாவானவன் தேகபரிமாணமாக நிறைகது நின்ற
விஷயங்களை யறியனெனவில்? சுஷூபதியாதி யவததைகள்
பொருந்தாதாகவேனும் அநக அவததைகள் ஒன்றினாலே ஞா
னம் பிரதிபகசமாக வதனாலுண்டான தெனவில்? ஞானம்
பிரதிபகத மில்லாத சாக்ஷிராவததையிலேகான பஞ்சேசுத்திய
ங்களும ஏககாலத்திலே சமமாகவே விஷயங்களை காணிக்க
வேண்டும். இஃகனறியில் பெரியதேகத்தக்துப் பெரியவறியும்

கருவுட

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிநிய தேகத்துக்குச் சிநியவந்வுமாகவேனமும். தேகத்திலே
மோ ரங்கங்குறையி லநிவுந குறைந்த, தேகசமானமாக* சங்
கோச + விகாசவா ளுக்கையாலே கேகத்துக்கு நாசம் வருகிற
பொழுது ஜனமாவுக்கும் நாசம் வரவேனமும், ஆகையால் ஐஜ
நாதம்வாதம் நீரஸ்தமனறென நிதனபொருள்.

* சங்கோசம் - சுருங்குதல், + விகாசம்-விரிதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

. சங்கோச விகாசதன்மியானமாவென்னு மருகனமத மி
சைத் தசைக்கின்றா

உருவினி வ்ஹைத்து நின்றவ ருணாஉதிபி முயிரதென்னி
ல - சரீரத்துள் ளுயிரிருந்து சரீரமெங்கும் பூரித் தநியுமென்று
நீ சொல்லில்?— மருவிடாதுநகம் - அறிவற ரஜிதமாயிருக்கி
ன்ற நீத்திரைபை பொருந்தாது அதுவனநியும்,—வாயிலநி
வொக்க வழங்கவேண்டும் - பஞ்சேந்திரியங்களுங் கிரமத்தி லு
ண்டாளு சத்தஞானம் பரிசுஞானம் உருவஞானம் இரசஞா
னம் ககதஞானம் ஐந்தையும், ஒருபக்க உண்டாகக்கேண்டும்.
முறுக்குப் பணியாரம் புசிகு மிடத்த வேறிடத்தப் பிஞ்சு
பிஞ்சு வரு மைநதறிவுகளும் புஞ்சமாய வருவது கண்டோமெ
னவில்? அவரும் முறைமையி லநிக்குனே தூறு தாமரை வி
த மூசியாற குத்தினே னென்பது போஸை பகுத்தறிந லரிதா
தலால் ஒருமிக்கப்போலே தோன்றினது அதுவனநியும், —
பேருடற் சிறுடற்கண் பெருகிஞ் சுருங்கும் போதம் -பெ
ரிய காடத்தி லநிவு மலரும், சிநிய காயத்தி லநிவு குவியும்,
அப்படி யாகட்டிமெனவில்? சிலவிடத்திற் பேருட லுடையா

ச—சூத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கடுஅந.

ஊக்குச் சிற்றறியும், சிறமுடலுடையானாகும் பேரறிவு காணப்படுதலால், சங்கோச விகாசஞ் சொல்லும் சமணமகம் சார மதறதாதலால், அப்படிச் சாற்றப்படாத அதவனறியும்,—வருமுடற குறைக்க வொக்கக் குறைந்து பின்மாயுமணநே - காணவந்து பொருந்தஞ் சரீரத்தைச் சிறிது சேதிக்க, அநதச் சரீரத்தோடு தானுஞ் சிறிது குறைந்து, முற்றஞ் சேதிக் கத் தானும் முற்றங்குறைந்து நாசமாகே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச் சமணர் உடம்பளவினிற்றைத் தின்று உராவது உயிரென்பா அவர் உதகசமுறுதலும் ஐம்பெறிபினும் ஒருவகையறியு நிகழாமையும், அவ்வுடம்பளவிறகுத் தக்க வறியாத வினமையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்னோரணைவற்றை நோக்கில்லாக்கலால், அவர் மதமும் அடாபென்பதாம்.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலமணரில் நிகண்டவாழி ஆனமாச் சரீரெங்கு நிறைத்தநினைறியுமென்று சொல்ல, அவனைமறுத் தருளிச் செய்குறா.

உருவினினிற்றைத் தின்று நவ குணாகங்கி முய்க்கெனினில் - தேகமெல்லாம் வியாதகமாகின்று ஆனமா வறியென்னது நீ சொல்லில்?—மருவிடாதறககம் - இவனுக் கவத்தைகள் பொருந்தாத. அதவனறியும்,—வாயிலறிவொக்க வழங்கவேண்டும். பஞ்சவித்திரியங்களும் ஓரவதரத்திலே சீவிக்கவேண்டும்;— பெ

கருபு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ருக்கின சுருங்கும் போதம் பேருடாநிறுடறகண் - பெரிவுட
லுக்கு மதகான் வறியும், சிறியவு - லுக்கி பமான வறியுமாக
வேண்டும் - வருமுடா குறைக்கவொக்கக் குறைத்துச் சமாயு
மனறே - உண்டாகப்படாத சேகதனைச் சேதித்தால் ஆன
மாவும்மொக்கச் சேரட்டடிக்ப் பிசுபு ஆனமாவும் மொக்கவழித்து
போகவேண்டும், இரண்டொன்றான முனாமைக ளிலலாதப
டியானே உனமா சேமெவரு நிறைத்து நிலலாது

உருவினின்றைதந்தநிலை ிவ குணாக நி முயிரது எனறது
நிகலையாதி இச்சகுப ப்ரமாணம பரபக்ஷம் சிவனமதம-
செ, “ந்ரதலோதி லை போதலா மையை நிகததந்தநிலையதி றோ
கமு, மு ிரபயை கதை நிலை நுவியு ரவாபிபு மாறுகா
ன, சிறதகாலமன பெய்து முழயி காடேவிரிதை வானதே
பெறக்கேறுவரு சாபைபோதி, பொருகியுா பேசலே” எ
னது, சிவனாபிபு எ ிவ ிவதது ிமெ பசீய வினத
தாக்கிட ிவ, குணா பிபு தானுமிவதா ிவாககயே
குணாபிபு, பிறததுபோ முயிரகட மி, நகிபாது நீகுடத, த
வதததுவ-நகிபுசகுட முயிரதயவாற தொக்குமே” எனனும்
துவ கலவகெராக

ஆதனாசரவரையது, சரீரமெங்கும் ஆனமா நிறைந்து
நீதக வதுததை யுடாகாரதென்று எல்லா விஷயங்களையு
மொசக வறியமென நமென்றும் பெரிய வுடலுக்குப் பேரறிவு ம
சினனவுடலுக்குச் சிறாறிவுமா யிருக்கமெனநிமென்றும் சரீரங்
குறைந்தபோது ஆனமாவு மொசகக் குறைந்து கெட்டுப்போக
வேண்டுமென்றும், இவ்வாறு சொன்ன முறைமைகளில்லாத
படியாலே ஆனமாச் சரீரமெங்கு நிறைந்துநின் தறியாதென
து முறைமையு மறிவித்தது

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கதிஅடு

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உருவினி விறைநதுநின்றவ குணாதிநி முயிர்தென்னின்-
இனிச் சமனா உடம்புவி ன்றைநதுந் து உணர்வது உயி
ரெனப் பெரிசு?—உறக்கமருவிடாது வாயி லறிவொக்க உழை
கவேண்டும் - உறக்குமுறைமையு ம ிடு பொறியிலு மொருங்கே
உறிவுநீழ்ச்சுழம் வேண்டும் அவ்வாறு இனமையானும்,—
பேரு—தெறுடாகட பெரிநிடும சுருங்குமபோதம் - பேரு
டமபிற பேரளவுரு சேறாட்டபிற் சேறாறிவுரா மவவுடம்பள
விறகுதாக்க அறிவாத வினமையுடா,— வருமுடாருரைக்க - வ
ருக்கரை புடம பிறப்பினைக்குறைபய,— ஒக்கக் குறைந்த பின்
மாயுமனதே - கூடக்குறைவும் பின்மாயசுழ் மின்மையாகி
ய இனநீரானனவற்றை நோக்கிலராகலா லவாமதமு மடா
தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருவம்—

மேற் படடாசாரிப வெவவிடத்து மானா வியா
பித்துநின் தறிவனென்று சொல்ல, அவனைக்கு
றித்து மறுத தணாத்துகின்றா

எங்குந்தான வியாபியாய்கின்ற னுணருமீவ வான்
மாவெனன்றி, தங்குமி மவச்சுதைபோக்கு வரவுகள் சா
ற்றவேண்டும், பங்குமா புலனென்னெனஞாயப பார்
த்திடல் பகர்தல்வேண்டும், மங்கெலா மொழிந்தானிற்
ப தெவ்வன மியம்பலவேண்டும். (கஅ)

கடுமிகு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

(இ-ள) எங்கு ஜனமா வெவவிடத்தம் வியாததனாய்
தானவியா நின் றறிவனென்று நீ சொல்லில்?
பியாய நின்றன
ரு மிவவானமா
வெனவில்

தனகடு மவத இநதச சரீரத்தின்கண வந்து பொருத்தப்
தை போகருவர பட்டவவகதைவிர போகரு வரவுக னுடை
வுகள் சாரதவே ததாயி நசகிறதற்கு வகைமெனக்குச் சொல்
னகிம லகேனும்

பனகமார புல இவனிடகசிற செறியப்பட்ட விடமங்க
னென நென்ற லை பொய்வொன்றாயின றறிதிற முறையு
ய்ப் பாததிடவ மெனசகு விவகச சொல்லையேனும்.
பகாதல வேண
கிம

இ வ் கெ லா சனகாரகாலதொலானமா வறிவினறி மல
மொழிந்தா விற ததான மரைப்புன டிருக்கைடாலே பறிவா
பதெனவன் மிய யிருக்கிற வானமா வெககாலததினு பறிவா
ம்பலவேணகிம யிருக்க வேண்டாமோ, அது கண்டோமிக்கை
மே! ஆதலா விபபொழு தெப்படியிருப்பன்,
அதற்கு வகைசொல்லவேணகிம. எ-று. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தத்திலே பட்டபாஸ்கரர் லக்ஷணத்
தை நிராகரித்தல்

இவவானமா வெவகுத் தான் வியாபியாய்கின் றுணரு
மென்வில் - மதயலோகவர்த்தியா யிருக்கிற ஜனமாவானவ

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கதிஅள

ன் றுன சாவவியாபியாய் நின்று சாவத்தைப் பறியு மெனனி
ல்? ஓகுகும் —பேரகரு வரவுகள் சாற்றவேணமும் - சாவவியா
பி சவாககநக பூலோகாதிகளிலே தேகாததர பரிகசிரகம ப
ணணி போசுகு வரவுகள் செபகரத்தருக காரணமேத சொல்
லிகாண?—பககமார புலனெனெனெனைய பாரத்திடல் தங்கி
முவத்தை பகரவேணமும் - சாவனென டரிசகநமான் இத்தி
ரியககளிலே யொவ்வொன்றிலே பிரவேகித்த ஒவ்வொரு விஷ
யங்களாக வறிந்த கருசுகருகுகைக்கும சுருத்திபவதகையி
லே அருகுகுகைக்குக காரணஞ்சொல்லவேணும் மேலுமினை
யே தருடமபணஜுகித்தா—இககெலா மொழிகதா நிறபகெவ
குகென றிபமபவேணமும் - சாவமுாதத்த திரவிய சமபோகித்
வம விபாபிதவம,கககாலத்திலே பெப்பொருளையும் யதா கதாக
வறிவத சாவனெனத்தவம கிழ்சொனன அவதகையும் பேர
சுகுவரவும் ஒவ்வோ ரிகதிபககளாகபபறி யறிவதமாகிற
பொழுதே யோரிடத்திலே யு ண்டாகிறபொழுது நின்றவிடங
களிலே யெல்லாம் வியாப்தி பொழிகதாம் ஆகையால் சாவ
வியாபியும் சாவனெனமா யிருக்கிறவன ஏகதேசியும் கருசுகுச
னுகியும் நிறகைக்குக காரணஞ் சொல்லவேணமும்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

பட்டபாஸ்கரன்மகம் பராகரிசினஞர்

இவவானமா-இகதவியா,—எவருந்தான் விபாபியாய் நின்று
ருனருமெனலில் - எவவிடத்தும் விபுவாய் மனதாபறது விரித்
து விளங்கிய அறிவுடையவனாகி யறிவெனலில்?— தங்கமும்
கந்தை பேரகரு வரவுகள் சாற்றவேணமும் - அறிவு ருநதிகரு
க்திய் போய் மனதயுரு சாககிர முதலிய பஞ்சாவத்தைப் ப.

கருஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மொனேன? சொல்லவேண்டும்.—ஒரி--ததே இருந்தறியுத தன
மை பண்ணுத தனமை யிருக்கப போதல் வருதல்பு புரிவா
னேன சொல்லவேண்டும் — பங்கமார புலனென ஞானைய
ப பாரததில் பகாதலவேண்டும் - கேடுகிறதத சதத டரிச
ருப ரசகருகுகளே பொருகிக அறிபாமல ஒவ்வொருயக்
காணபது கழாயேண்டும், — இயக்கலா மொழிநகாணிப தெ
வ்வனயியமப வேண்டும் - இவயுததத ச சீமுதலிய சமசார
ர முறதும் நீங்குல நீர்குமிடம் நீசுததல் வேண்டும்

சாவசவகாரததப பிரளய கேவலிபா யிதபப திசுறித
தி-சாதி சாதனங்குளேச சாராது முததனய வ்விவனென்ப
து தாறபரிடம்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி ஐதயவாதிகள், முதலவலபோல எவருளும் வியா
பியாய் நின்று அறிவ ஞானமாவென்பா அகவனம் கூறுவார
கரு, அவததை போகருவரவுத ஞானததும் ஐதபுலன மொருவ
கே யறிபாமையு, எல்லாமாய வியாபிததொழிநகாணக் உ
டமபினு கேகதேசமாய நிதததும் எயவாறு கூடுமென்பதாம்.

ஒழிநதா நென்றது முறததசம

எல்லாமென்றது வியாபகமுணரநின்றது

ஆககசசொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிநதாவென்ப பாடமோதி சங்காரகாலத்தின எல்லாப்
பொருளு மறிததவழி நிதப தெவ்வனமென றுரைதது மூர்த்
தப்பொரு ளுணததினுஞ் சையோக மாதலே வியாபக மென
வும், அவை யுணததினுயு மறிதலே முற்றுணா வெனவும் கெடா.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கருஅக

ண்டு, அநவநவ கூறுவார மதத்தை அவா மதமேபற்றி மறுத்
தா ரெனினு மமையும.

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

மேல் பட்டாசாரியின எவவிட கது மானமா விபாததமாய்
நின்றிடுமென்று சொல்ல, அவனை மறுத ாருளிச்செய்கரு

எவருத்தான விபாதிபாதின னுனரு பிடவானமாவென
வில்-ஆன மா எ-விடததம விபாதசுருதின றிதினெனறுகி
சொல்லி, -சுவரீ மவதனைபோக்கு வரவுகா சாததவேண
ம - பொருத்தபட்ட வபதனைகளிலே இவருதல் ஏறுதல்
சொர்க்க ராகவாஸிலே போக்கு மிளப புலோககதிலே வருவ
தற்கு வழிசொல்லவேயாநிம இதுவன்றியும்—பவகமார் பு
நென்னென்னுயப் பாரததில் பகரவேணம - குறத்தையு
டைய விஷய கவீ யொவ்வொன்றாகின்றிதிசு உழியுரு சொ
ல்லவேணம, —இக்கெலாமழிதால ரீதப தெங்கன ம்பமப
வேணம-இத்தத கேகதிப பிரபஞ்சமெல்லா மழிதால் எவ
கே நிரூமென்றுரு சொல்லவேணம

எவருத் தான வியாபி என்றவன் பட்டாசாரியன் இதற்
குப் பிரமாணம் பரபகூடம் அவன்மதம்-க-செ. “நித்தமாயெ
கருமு டாய நிமிரறிவுதானே, புத்திகாணுதியாய கருவியி
ன்புறத்ததாசெ, சுததமாமருவமாகித் தொல்லவல வினைவின
றன்மைக, கொத்தகோ ருருவமடறிப புலனவழி யுணராகிற்
கும”என்று, அவன் மறுப்பு-அ-செ “நினைவெனகுமாகிலுபிர்
கெறிநின்றுபோயவருத் ல்லவினறதாமுடலிலே, ஐதைவின
தெலாமுமுள ருடகத்தமாகிலவை விடநின்ற வாமருதியா, வு
ணதனைமாதவர்க ருடவினறு போய்வறிதொ ருடல்கொண்

கடுக 0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மீனவ துணராய், மறைதந்த வாய்மையதி நிறைவின்றி யேயுந்
கின் மலைகின்றதாழ் னுறையே” எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

இக்ஞாற சொல்லியது, ஆனமா வவததைப்படுகையாலும்
சொர்க்க நரகங்களிலே போகருவர வுடைத்தா யிருக்கையாலும்
ம எல்லா விஷபங்களையுஞ்சேர ஒருக்காலே யறிபாதபடியாலும்
ம எவரும் வியாததமாயநின் றறியாது எனனு முறைமையு மறி
வித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

— 0 —

எங்குத்தான் வியாபியாயநின் றுணருமிய வானமாவென்
னில் - இனி ஐக்கியவா திகள் முகலவனபோ லெங்கனும் வியா
பியாயநின் றறிய னுணமாவென்னின்?—அவததைதங்கடும் போ
கருவரவுகள் சாற்றவேண்டும் - அவ்வண்ண கூறுவாராகு அவத்
தைப் போகருவரவுகள் உறுத்து மியமபவேண்டும், — பங்கமா
ரா புலனென்றென்றாயப் பராத்கூடலபகரவேண்டும் - குற்றம்
பொருந்திய ஐம்புலனு மொருங்கேயறியாமையும் கூடவேண்டு
ம்,—அங்கெல்லா மொழிந்தா னிறபதெவ்வண் மியமபவேண்டும்—
இவ்வண்ணெல்லாமாய வியாபிதத லொழிந்தாளுகி லுடம்பினு
ளேக்கேசமாய் நிறறலு மெவ்வாறு கூடுமென்பதனைச் சொல்ல
வேண்டு மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— 0 —

மேலைக்கியவாதி யாணம் சத்திபை மாயைகா
னு மறைத்ததென்று சொல்ல, அவனைக்
குறித் துணர்த்து கின்றார்.

சு—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகுக

சுத்தமா மான்மசித்தைத் துஷ்ளுடன் மறைத்த
இதன்னின, வைத்திடா துடறகணவாய்ல் கரணங்கள்
அபியானஞான, மொத்தது மலமறறாறு முறுமலம
விடுமின்றும், பெத்தமு மடையானமுத்த யையபிர
காசனமே. (ககூ)

(இ-ள) சுத்தமா அநாதியே சுத்தமாயிருக்கப்பட்ட வான
மானம சி மாவினுடைய சைதனனிடத்தை மாடாகாரி
ததைத் து யமாகப் பொருத்திப் தனுவே மறைத்ததெ
இருடன் மறைத் து நீ சொல்லீ?

சுத்தவதிடா ஆறு லுடலிடமாக வித்திரியங்களுர், அக்
தககரணவக லினவககை கூடிநின்ற றுணமா
கரணவக வுக்கு ஞானமுண்டாகக் மாட்டாது.
அபியான ஞா
னம்

சுத்தது மலம அநாதிசுத்தஞானவனைப் பொருத்தின ம
முறுமல மலம போலுலம் பின்னையும் மலமவகது
பொருத்தா நீர்கும், அது வணுககளுக்குச் சு
பாவவகாணு மெனவில?

விடு மின்னும் மோட்சத்தை உடைக்கானென்பதவும்
பெத்தமு மடை பொய்யாய் வடுவகாண, அநாதியே சுத்தஞ
வான முத்தன வவன சேதன வியாபியானவன பின்னைப்
வ் பிரகாச ன பந்தத்தவம் பொருத்தவது மிலையாவன,
முத்தனனயே பிரகாசிமா நிற்பன. ஏ-று.

இதற்குக் கிரணத்தம் சுவாயம்பு வ மிருக்கேதிரத்தமறிக.
“வெகு நிறையினுயி நீசனைப்போ லாவதொறுத - தங்கு
செவனிது தான.”

கடுகூஉ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

இஃது லானமாச சேதனவ்யாபி யெனபரணை மறுத்த
தாவிற்று (உக)

சிவாகாயோகியநா வருமாறு.

கேவலசுதா வாசிவசுனம்

சுதமமா மாணமசுதனை நுகருடன மறைந்துதெனணி
ல - நினைவுமான் ஆனமஞ்சுரனை சுருவான கேக மாவரித்
ததுகந்த வுபாதிவிவல ஜவரதாதிரு நூலாடுமனவிவசி
பொழுது தேகவிவரமே மேரெ மாசுடே வாயிடு, ஆர்வ உலோ
காயசுதாரு முடிசுரும பேதமில்ல உனதியு - நயத்திடா
துடாரு நயவியிலகர அங்கா உதிபாருநாம - தேசம ஞானா
வாரசமாசுல இசுததேசகதில நூலேந்திரிபவனரி ஆலம் அக்
தக்கரண வனரி ஆலம் விஷய * கோசர ஞானம் பொருதல்
செய்பாறு மேலுடு - உத்தம மலர் குறுமுறுமலம் நிமின்
சும - பொருடே ஆலம் சேகராசிய மலர் விஷய அக்ரல மு
ததுகாரு அகேனெனவிவசி அருதி மாம நூலஸவருப
மாகிய ஆனமாவது புதுததுகமலம் கேக மலரி - குடுவபத
லுல மேகாநா கந்தரமுமபாசம டாம ஆதலால - பெத
சமுமனை - மான் முதகருயப பிரசாசுருகே - அருவிருதிய
சுதக சித்தாருப ஸயபாசு - ஆர்வ ஞானா பதனை பொருக்கா
லு மடைபாச நிதிசுமுதகருயப ஸயமபிரகாசுருகேயே
யிருப்பன இசுதலசுதனருயியனைக்கே நிவானமாவுகரு அசம
பவம்

ஜீவானமாவென்ற வொருநா ஞாதிபொருமை.

* கோசரம் - விஷயீகரிக்கிறது, + ஆகருதகம் - நிமிஷம்
க்தது

கடுகூசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

நீரு மறுதலையாயத தடைசெய்தல் கூடாமையானும், முன் சு
ததமாயிருந்தவுயிரை அது பந்தித்தவெனின் கீழ்பெறறவழியி
ட உடனிடப்பட்டி முத்தியெனப்பது இவ்ருடமுடியு ரகலான
ட, சித்திபொயின் னுருபெனின் அநாதியேயோயி இதனிடையி
பெறாமையி னுடையான அநாதியே பந்தமுறுதலினிதி முத்தி
ருட விரைமுதல யேனமொன்றாமெனப்பதாம்

“அடியி னை செலவாக” என்கரு செய்யு னமுதலி இதனின
யட பிநு கை கொட்டி ஒணகமலத்துமை கொள்ளா
சுபகீழம், சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம், சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்
என்கருபுரையாய் காட்டப்பட்டன

இவ்ருடமுதல யேனமொன்றாமெனப்பதாம்
என்கருபுரையாய் காட்டப்பட்டன

அநாதியே, பந்தமுறுதலினிதி முத்தி
ருட விரைமுதல யேனமொன்றாமெனப்பதாம்
என்கருபுரையாய் காட்டப்பட்டன

திரம்பவழியருரை வருமாறு.

மேலயிச்சுவாதி முனசொல்லப்பட்ட ஆனமா அநாதியே
சுபகீழம், சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம், சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்
என்கருபுரையாய் காட்டப்பட்டன

சுபகீழம், சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம், சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்
என்கருபுரையாய் காட்டப்பட்டன

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகடு

எம் உடலினிடத்து இரத்திரியதி கரணங்கள் வழிபா லான
மாயைக்கு ஞானமுண்டாக மாட்டாது இதுவன்றியு, —ஒத்த
தமனாழ்வு முதுமலம-ஆனமாவைப் பொருத்தியிருக்கிற மா
யாமல மறைக்குமென்றபடி ஒரு உவகரத்திலே போனாலும்
பின்னியமத்த ஸம்மயாது பொருத்தா நிற சூம் — நிமின்கூம் -
இப்படி மாயைமால் ஒரு-தா டுமோசு, முதி லைபாட அனமா
கத்திலே தித-புதா சந்தா ிதப னெவ்விய-—ஒத்த
முண்டான முகத்து ப பிரகாசனமே - அரங்கியே தெ
தத் துமையு அடாகால் முத்தானமாயுமா மகாப பர
காசன மாடன

சுத்தமாமானம் சித்ததை துண்டல மறைக்குணாவ
ன். இக்கடாதி ஒத்தாட ிர ிர ம சந்தரப நிதாசனமஅவ
ன்மதம “உலகத்-தாயவ னுமி சது மானபயி ன்ருள-விருவி
கைத்-தொனகயி லுருவிதை தருளா-சுருமுடி லடர வந்திருக
திர் போள-தறிதா முயிதா ப்ரிபயேயு” என்றம,அவனமதுப
பு “சுத்த-தெய்வெ லிற பா டுந் செபி-பாபா - உருவிருவிதை
யால் வருதிரு வினையு-முருவா லடாநி மருவா திவரந்நை-முத்தி
யுத்தேசா உரகாண வ திகோ-“தகைவ னடுக் சான்-ல பென
வின-“நிறாபநிநுப் கூடககூடு” எனனும்தவ கரந்கொளக
இதனா சொல்லிபது, ஆனமா உராதியிற் கத-எல்ல
தெனனும் மாயாகருவிக றநிலைக கொடுக்கையா லவை மறை
புக்கெனனும் ஒருகாலத்திலே உதற மாடைமனாகக் பெத
நமுத்தியிரணி மு னடாகாது என்னமுனையுமறித்ததது.
ஆனமாவின் வடி-யு’என்ற திருவிருகத முல்-சுத்தமாமா
யம் சித்த’என்ற திருவிருகத மீறாகப் பதிசூகத திருவிருகத
தும ஆனமா விலையென்ற சமையிகள் மதமுமதுபு

கடுகுக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சுப்ரமணயதேசிகருண வருமாறு.

—o—

சுப்ரமணயதேசிகருண வருமாறு மறைந்ததென்பது
 ன - உயிர் பெருமை விபரமாயின நறிவதாயிற்று மாரா
 காரிய மவதறிவைக் கரு - செடது நிறுவின உறகமு கருண
 புற நேகதேசப பரிசுதாயிடுகென விதிப்பின அது பரிசுதாயின
 து - ஞானமொன்றும பரையின கருணைகள் உழிபு நடைநி
 ணை வைத்தருன - அழிபுவிருகுதா கேதுவாயி புலன் கரு
 ணைவகருண மாயாகாபித மருகு மறுதலையாய தண்டித
 யத் து - ஞானமொன்றும - மருகு மறுதலையாய தண்டித
 முன் சுதாராயிருந்தேயின யது பகறித்தகெனின விதிபு
 தயிபு முறு - பப - முதிபெனப தினரு முபுரகரு
 னு - டிகுத து - பான் முததாயப பாக - சருமே - வி
 திபெருதி தருமெனின அருதி - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித
 மையின தாயான அருதி - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித
 னவருத - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித

அறிந்தே - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித
 யுமுதிரு ஞான கொ - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித
 யிகுத து - பான் முததாயப பாக - சருமே - வி
 திபெருதி தருமெனின அருதி - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித
 மையின தாயான அருதி - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித
 னவருத - ஞானமொன்றும - மருகு
 மறுதலையாய தண்டித

மறைஞானதேசிகர் உரை

—o—

ஞான வுமருடைய கொள்கையாகிய வானமலகூண
 யாடுத னு வின வுணா து துகிரா

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகன

அந்நதரு வியாபகமபோல் வியாபக மருவமிடா
றாய், வசிகதிட வரும் வியாபி யெனும்வழக குடைய
னம், நசித்திடா ஞானசெய்யதி யநாயே மறைத்துநி
ற்கும், பசுத்துவ முடையனாகப் பசுவென நிதிருமா
ன்மா. (20)

(இ-ள்) அசுத்த ஞானாகி மூர்த்தமுடைய மலாயையி
ரு வியாப தை வியாபகமபோல உருபசுத்தமான வி
கம போல யாபகத்தைப் முடையது மல்லவாய்,
வியாபக மருவ
மினமும்

வசிகதிட வ இப்படி யல்லாத வானார் விபுவாகையி
ருமவியாபி யெ னுவே தானெரு தேசத்திலே யிருக்கையி
னம்வழக குடை னே யவன் புச்சுக்கொடும் மேலாகவே
யருகி ஞானேயிலே யிருக்காது மகந்தொ
ருவ உலகித டவ்விடத்துடன் திவ்விடத்துப்
போகமாகையால் வியாபியெனும் டபுடையுடையன் உ
தோரயாகோர் விடத்திலே விருத்தக முண்டாம், அடங்க
திலே சரீரமுமுண்டாம், அய்விடத்துக்கே போகும் முண்டாம், அ
தினம வியாபித்துவமு ண்டென்பபெறும் பூபடபாபினும்,
நசித்திடா ஞானமாவிலிடத் தென்பொருதுங் கெ
னசெய்யதி யநா டாதிருக்கி விச்சாஞானக் கிறிபகனாய
தியே மறைத்து நாதியே மறைத்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட
நிற்கும் பசுத்துவ பசுத்துவமெனும் பெயரையுடைய வான
முடையனாகப் ப வ மறைக்கப்பொருந்தி யமமலத்தின பே
சுவென நிற்குமா ராகிப் பசுவெனனும் காரணத்தால் லப்பெ
ன்மா. யணப் பெற்று நிற்கும். (21)

கடுகமு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அருபமான வியாபக மனநெனவே யறிவே ஸ்வரூபமான
வியாபியா டந்தவறிவை மலமறைத்திருக்கு மெனறபடி.

இதற்குப் பாரக்கிடையினு மதவகததம பௌடகரதத
மறிக (௨௩)

சிவாகாயோகியருரை வருமா று

—0—

இவ்வா றுனமலக்ஷணம ரூபம் அருபம் ரூபாரூபம் அசித்
த சித்த சித்தசித்த கிருகிருகிரு ஏகதேசி அனுபரிமாணம் ம
தட்டரிமாணம் *அவிகாரி †அகாசதா ‡அபோகதா சுதத சை
தரம எனபவா முகலான பூவபக்ஷங்களை பெல்லாம நிர்
கரித்து, மேல வைசேஷிக ராணமல—சன § நிராகாண பூவ
மாக சிஷ்பனுகருச சித்தநாதவ கூறுகின்றது

அசித்தரு வியாபகமபோல் வியாபக மருவமனரூபம் - வை
சேஷிகன காலம திகு ஆகாசங்களைப்போல ஜடமும அருப
மும விபுஷமெனப் தல்லவாய், பின்னை எப்படி மெனவில்?

வசித்திடவருமவியாபி யெனவழக குடையனாகி - முத்
திபரியாதந தனனை வஜீரிகித்துகொ ண்டி வருகு சிவனைப்போ
லே வியாபியெனனு முறைமை யுள்ளதாய், சிவனைப்போலே
யெனையால் சித்தருப வியாபி யெனையால் மூாததத் தீ
வியத்தககு வியாபகத்துவந கூடாதபடியாலே அருபம். இவ
வாறு சிவனைப்போலே நித்திய வியாபக சித்தருபமாய் ஜன்
ம லக்ஷணமென அப்பிராயம்.

தஜு—கூம் உரிமொடி — வஸொ நாவுக வி
ய—ஸு ஸொதவனவா விஜொஷணாத் |

வளஜொவ — வுாவகஸிநயஸுஞ் ஸிவஜ்
சுஸ்வவஸுநதம் |

ச—ஞத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கடுகக்

ஆகில் சர்வஞ்சு சர்வ வ்யாபித்வங்கள் சர்வானமாகக
ஞக்கு முண்டாகவேணும், அது காணாதபடியாலே பிரத்தியக்ஷ
வினோதமெனினில்? அஃதல்ல உபாதி + வசாத அவையிறுளுள்
சர்வஞஞததுவம் அபிரகாச மென்பதாக —

கசிதகிடா ஞாகசெக்சிதி யகாதியே மறைத்தகிரகும் ப
சுத்தவ முடையனாகிப் பசுவெனநிற்கு மாணமா - நித்தியமா
கிய ஆனமஞாகக் கிரியைகளை அகாதியே தித்திதநிற்கு மாணவ
மல் சததியை யுடைதநாகையால் பசுவெனனும் பெயரையடை
த்தாயநிற்கும் இந்த பசுத்தவ மீயவரானுககததினாலே நீ வ
கிலல்லது சாவஞஞததுவா தினை பிரகாசியாது

தஜகூபு ஜெமெரெ - கத-புஸகிரணொ மிடு
த பாவமெவெஸுஸகியக் | தஜகூபுதபா வெ-ஜெ-
நாவாதி மிரந-மெவகி ||

ஆன ர பசுவென்று பெயரானுனெனது ஆனமசததத்
துககு x விபுதபத்தி ஞாகநுபமாகையினாலும், பசுத்தத்ததுக்கு
அர்த்தம் அஞ்ஞாக மாகையினாலும் மெனவறிக.

இதற்கு சிலா ஆனமாவுக்கு — அசாதாரண ஸ்வரூபமில்லை,
கடினத்தின தன்மையென்று சொல்லுவார்கள், அது அகேகாத
வாதம், அருமதம்.

* அவிதாரி - விகாரமில்லாதவன், † அகர்த்த-செய்யாத
வன், ‡ அபோகா - புசிககாதவன், § நிராகரணபூவம் -
நிராகரித்தலை முன்னிடம். + வசாத - வசத்தாலே, x விபுத்
பத்தி - அர்த்தம், ÷ அசாதாரண - சொந்தமான.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

ஆன லுமமுடையவுயிரி நிலக்கணக கொள்கை பெப்படி
யெனக் கூறுகின்றா

அசித்தரு வியாபகமபோல் வியாபக மருவியினராய் - ச
டமா முருவிய விபுப்பொருளொப்ப விபு வருவிலியன்றி, - வ
சித்திடவரும் வியாபி பெனுவழக குடையனாகி - முததியில் சி
தந்நவியாபக வஸ்துவையுடையகி அதற்குஞ்ஞாய, வசிகர
ணமடனணிப பிரேரிகக விரியும விபுவெனனும் நீதிமானாய்,
பெத்ததகின்மலம் மூடாற தன்வசமாகமாதிரம் பண்ண
பபட்சி முததியிலே விரியும் விபுவெனனும் நீதிமானாய், - நசி
தகி - ஞானசெய்தி யநாதிபே மறைத்த நிதகும் பசுத்த
வமுடையனாகி பசுவென நிற்குமானமா - கெடா தநாதிசித்
தமாயிருக்கின்ற சாவஞ்ஞாதவ சாவகாதநிதத்தவருப சிவத்
துவதனை யறியாமை பண்ணுமையெனனும் பசுத்தவமரக்கு
ம், பசுத்தவமெனனும் நாமததையுடைய மலசமடநிதாபகி
வஞ்ஞாபவனானும் பசுவெனனும் பெயாபெற்று நிற்பன.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

ஒருவாற்றானும் அசித்தாத லரிய வியாபகப்பொருள்போல
ஒளபசுநேடிக வியாபகமாதலும், அதபற்றி அநிருகமுகித்
தாதலுமின்றி அவதவவாய வசிப்பு ன்ணும் வியாபகமாதலும்,
அநாதியே பசுத்தவமெனப்படும் ஆனவமலத்தின் மறைப்பு
ண்டு கிடக்கும் இச்சாஞானக் கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசு
வெனப்படுக துலசித்தாதலுமுடையது உயிரென்பதாம்.

சு—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௬௦௧

“உறபபால் - தீண்டா விந்த லரிது” என்றும்போல அருமை ஈண்டினமை குறித்த நின்றது.

அருவமென்றது, “இல்லா உருவாகி நின்றனை” என்றும் போல, அதிசூககுழுவாதலையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது

இதற்குப் பிறரெல்லாம் இப்பபறவுரைத்தாரா

இதனுணை உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுணமை கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன மூறைமைகளெல்லாம் ஆன்மாவினுண்மையல்ல வெண்ணில? ஆன்மாவினுண்மை யெடபடிபென்ற மாணாகனை நோக்கி அருளிச்செய்குநர்.

அசித்தருவியாபகம்போல விபாபக மருவமன்றாய் - அசேதனமான வாகாசம்போல வருபமல்லவாய் என்கும் வியாத்த மும்ல்லவாய் ஆனால் ஏகதேசியா யிருக்குமோ வெண்ணில்?— உசிக்கிட வருமவியாபி யெனும்வழக குடைத்தாய - ஒரு தத்துவத்தைப் பொருந்தினால் அதிலேவியாபித்தறியத்தக்க மூறைமையினை யுடைத்தாகி,—மற்றும் - இதுவனறி வேறும் வசித்தவிடமெல்லாம் வியாபித்திருக்கத் தக்கவனாய்,— நசித்திடா ஞானச்செய்தி உநாதியே மறைத்ததிற்கும் பசுத்தவ முறை—கூனாகப் பசுவென நிரகுமானமா - கெடாத விச்சாஞானக கநிபையகளை அநாதியே யாணவமல மறைத்து நிறகதக்கக அக்கப் பசுத்தவதையுமுடைய பசுவென்கிற பேரைப்பெற்று நிற்பன் ஆன்மா.

இதனூற் சொல்லியது, ஆன்மா வாகாசம்போல வருபமும் கிலவாய் வியாத்தம மல்லவாய் இப்பகொன்றிலே கெண்டன

சித்தரால் அதற்குள்ள வியாத்தமெல்லாம் தனக்குண்டாய் ஒரு காலத்திலு மழிவில்லாத தனது இச்சாஞானக் கிரிபைகளை மறைத்து நிற்கிற ஆணவமலக் தானேயாய், பசுவென்கிற பெயரைப் பெற்று நிற்பனெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகஞான வருமாறு.

—0—

அசித்தரு வியாபகம்போல் வியாபகம் - ஒருவாற்றினு ம சித்தராகல் அரியவியாபகப் பொருளபோல ஒளபச்சிலேடிக வியாபகமாதலும்,—அருவமின ருய-அதபற்றி யதற்குஞ்சித்தராத்னு மினறி,—வசித்திட வரும் வியாபி பெனும் வழகருடைய னாக-அதவதுவாய் வசிப்புணனும் வியாபகமாதலும்,—அநீதி யே பசுத்துவ மறைத்தநிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப் பரிம ஆணவமலதின் மறைப்புணிகிட்குரு,—சசித்திடாஞானச் செய்தி யுடையனாகி - அழியா விச்சாஞானக் கிரிபைகளை யுடைத்தாய்,—பசுவென நிறகுமானமா- பசுவெனப்படுக னுல சித்தராதனுமுடையது உயிர

இகளுனே உயிரக் கராதி நிலையாகிய தன்னுணமை கூறப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

—000000—

இப்படி யான்மா விபுவாயிருக்கினு மாயை மலத்தி னுனே மறைப்புணிகி சிந்த ஞானக் கிரிபைகளை
சீ வி கரு மு கை தமை யுணர்த்துகென்றார்.

ச—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௧௦௩

மாயையின வயிற்றுண்மன்னி வருஞ்செயன்
ஞானமிசைச, யேயுமக கலாதிமுனறா லேகதே சத்தி
னேயநதிங், காயுமுக குணங்காநதக கரணங்க ளாதி
யெல்லாம், காயபந தங்காக்க கலநதுட னிறகுமாண்
மா (௨௧)

(இ - ள்) மாயை இதை, (மாயையின வயிற்றுண்மன்னி வ
யின் வயிற் று ௧௧௧) கலாதி முனறா லேயுஞ் செயல் ஞானமி
து ண்ம ன ச்சையேகதேசத்தி னேயநதி எனப் பதமா
னி வருஞ்செயன் றுக) மாயையினிடத்திலே நிலைபெற்று வரு
ஞானமிசையே முனசொல்லிய கலைவிசைத் திராக மிவையு
யுமக கலா தி மு னறி னுறு முண்டாகாநிற விசசாஞானக
னறா லேகதேச சீரிடைக்ள யானமா வேகதேசத்திலே பெ
த்தி னேயநது தது விடயாதிக ளெல்லாதையும் புத்தி
யாதி தததுவங்களைக்கொண் டொருக்கா
லேயறியுநதன்மை யிலலாதபடியாலே கருகிருஞ் னெனப்பட
டான. இப்படி யானமாவதுகுப் பரியாயப்பெயர் பலவுள, ஆண்
டாணமி வந்தழிக் காண்க.

இவகாயுமுகு இவவிடத் தானமாவினது வியாபாரத்
ணங்களைநிக க தை யாராயநதிறு மிடத்த முக்குணங்க ள
ரணங்க ளாதி நதிக கரணங்க ள முகற் பூகமீமுணவைக
யெல்லாம் காய ளெல்லா மிவையிறறைக கலநது தேகத்தி
பத் தங்க ளாக்க லே பநதிகபபட் டதவது வாகவே தின
கலநதுட னிறகு றுசேவிபா நிறகும ள்-று.
மாத்மா.

என்றிக் கலைமுதலிய முன்னையுங் கூறவே பஞ்ச சூத்திர
க் கூறியதாயிற்று.

குணங்க ளளவிலாத படியாலே யாயுமும் குணமெனச் சி
றப்பித்தாரா

பந்தங்களென்று பணமைகூறியது, துலகுசூழ்மங்க ளா
கிய வைங்கோசங்க ளாற சரீரங்களாகாநிழ கையாலெனவறிக

இதற்குச் சித்த தந்திரத்தம் பாரக்கையிலும் பெளடக
ரத்தமறிக (உக)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—o—

ஆனமாவதுகு அசாவருளுதைக்கு உபாதி சொல்லி, மேல்
அவயாபித வததுக்கும கிருசுருளுதைக்கும உபாதியும் ஏதவு
று கூறுகின்றது.

மாயையின் வயிற்றுணமணனி- பிரளயகாலத்திலே மாயா
மண்டல மதயத்திலே கேவலாவஸ்துறு யிருந்து சிருஷ்டிகா
லத்திலே,—

வருளுசெயல் ஞானமிசை யேயுமக கலாதி மூன்று லேக
தேசத்தினையுநது - ஆனமா சிற்சத்தி ரூபமாக யுண்டாகுந ஞா
னேசமாக கிரியைகளுக்கு சகாய பூதமாகிய கலாவித்தியாரா
கங்களினுலே ஏகதேசத்தைப் பொருந்நிதிக்கும்

ஏகதேசமென்றது ஆனமாவையல்ல, ஆனம் ஞானப்பிரகா
சம்

ஏகதேசமாகையால் தருமைக தேசத்தினுலே தருமியை
யும் ஏகதேசியமென்று உபசாரமாகச் சொன்னதே.

ஆனமா விபுவாய் ஞானஸ்வரூபியாயிருக்க ஆனம் ஞான
ப்பிரகாசகதா நேகதேசமாவானே நெனனில்? ஞானப்பிர
காச மாணவத்தினுலே தடுக்கப்பட்டதென்று முடிவே சொ
ன்னோம், அந்தத் தடைபை மாயாகாரியமாகிய கலைத்திறீக்
கூடையினுலே யேகதேசப்பிரகாச மென்றது.

தியகதக்கரணங்கள் சூசுகுமகாயமாக ஆனமாவதற்கு இரண்டா
ம்பதமும், புத்தியாதியான பெளதிக தேகேதிரியங்களை மூ
ளமும் பந்தமுமாகையால் பந்தங்களை நிறுத்தி பஹுவசனம்.
இவை பந்திததது, ஆனமாவை ஆவரிதததோ — பரிச்சேதிதத
தோ யெனனில? விபுவாகையினு லாவரணங் கூடாது, பரிச்
சேதமே! பரிச்சேத மெவ்வாறெனனில? —

× அவஸ்தாநம - இருபபிடம், ஓனகம - உட்பொருள் உ
ணாததில — பரிச்சேதம - அளவு, ஏகதேசம

கலந்துட விரிசுமானமா - பொருந்தின தத்துவங்களு
டைய விபாபதி யெவவளவு, அவவளவே தன்னுடைய ஞானே
சகாக கிரியைகா விபாப்தியாக ஆனமா நிற்பன, இதவே பரி
ச்சேதம மடாகாச மதயே கடாகாசமபொலவென நிகன
பொருள்

இவ்வாறு ஏகதேசத்தகருங் கிருசிகுருதைகரும் ஏதவா
ன கலாதி தத்துவம் பொருந்தி யுள்ளவில் ஆனமா விபுவா
யும மாயாகாரியங்களுலே பரிச்சேதிகப்படுகிருன, சாவஞ்
ஞாயு மொருததராலே யறிவிக்கப்படுகிருன, ஞானக்கிரியா
சுதததர சத்தியை யுடைததாயிருந்தம், அறிகிறததிலும் செய்
கிறததிலும் கலாதி தத்துவங்களை சகாயமாக அபேக்ஷிக்கிரு
ன, தனக்கு ஐநகாதிசுள்ளறியிலே இருந்த மொருத்தராலேஜ
காதிக ஞானடாகப்படுகிருன், சுததரஞ்கியும் விபாபாரத்தி
லே + பரததிராருகிருன, நிரவிகர ஞானஸ்வரூபியாயும் ஞா
னேதிரியங்களுகரு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கிருன்,
தானமக இத்திரியங்களுலே விஷயங்களை யறிவிக்கப்படுகி
ருன, சுததிககிறததரு அவவிஷயமா யிருக்கிற மஹிமைமையும
புதுமை பொருந்தின குணராசிடையும் லேரக யீ விஸட்சனமு

ச—ருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௧௦௭

மாய் ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே சிவனாலே x நிர்வாண சிவ
பத டி சாமராஜயாபிஷேகத்தைப் பண்ணப்படமெவனுமாம்.

+ பரதந்த்ரண - ஒருவனுக்கு வசப்பட்டவன் ஏ விலக்க
ணம்-வேறுலக்கணம், x நிர்வாணம்-மோகம், டி சாமராஜ்
யாபிஷேகம் - ராஜ்யப்பட்டாபிஷேகம்

தடி-தூ காசிகை — வுாவுதெ வுாவகூாவி
மஜுதெஉஜெகாவிவ | சுஸஹாடஸூஹாயஉ ஸாயக
ஸாவுதெஸாய || ஸதந்தூ பரதந்திராவஸா
யதெ கஜுணாஃ ஈஹ-ஃ | விநாதுஸூதயத துா
நுஸ்யந்தெயதெ தயா|சுவினா உஹிஸூய-உ-
ணராபிராஸாகிகு | நிவ-ராண படி ஸா டிராஜே 3
தெயதெவதெஷாவிஷிவதெ || ஊதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

விஞ்ஞானப் பிரளய கேவலங்களில் அசர்வஞ்ஞத்தவம்
அசாவகாததிருத்தவம் இரண்டிக்கு முபாதிபுரைத்த சகலத்த
க ங்குசுஞ்ஞத்தவம் ங்குசிதகாததிருத்தவ மிரண்டிக்கு முபா
தி புரைக்கின்றா

மாயையின் உயிற்றுணமன்னி - சாவனியாபியா யிருத்தா
ஹம் மலமறைத்த அறிவு தொழிலுடையனாப்ச சூகசுமதேச
த்தினாற் சிந்தித்து தொழில் விளங்கலாற் சூகசும தேசேபா
தியினாலே மாயோதரத்தில் உசித்தா— வருஞ்செயல் ஞான
மிசைச யேயுமக் கலாகி முனாரு லேகதேசத்தினேய்த்த- தன்
ஞேடு பொருத்திய கலை விததை யிராகங்களினால் முரைணம்

கக௦அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

யிற் றொழிநிறிவு விருப்பங்களை அகதகாரததிற் ரீபத்தினுற் க
ண னெளியைப்போல ஒரு பிரதேசத்திற பொருகதி

இவகு ஆயுமுககுணங்கள எனபது முதலியன வெளிப்
பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனம் பசுத தவமாதகிரையாற் கேவலப்பட்டு நின்
நவானமா, அதன்பின் அசுததமாதையில் அனந்தேவராற க
லககு ணட பாகமாகிப் காரணசரீரத்தைப்பொருகதி, அவ்வறிவி
சுசைசெயல்கள பொதுவகையாற சமட்டிருப்பமாய விளங்கப்
பெறும் அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுக தோன்று
ங் கலாதிகளாகிய கருசுகசரீரத்தைப்பொருகதி, அவை வியட்
டிருமாயப் பிரித்ததோனறிச் சிதப்புவகையானவிளங்கப்பெ
றும அதன்பின் அக்தககரணமுதலியவற்றைத் தமமுண்டககி
நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருகதி அவ
வறிவிசுசைசெயல்களை முன்னாக கூறப்படும இருசரீரங்களிட
மாக வரும்விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறு மென்பதாம்.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாதையிறகல்ககுணடபாகத்தை வயிறுக் உருவகஞ்சி
ய்தாரா.

மேலே மாயாடனவயிறதெனறதும்து.

அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்ளெனை
வைத் தெண்ணப்படுவதுஉமெனக்.

மனவிவருமெனனும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப்
பொருட்டாய் நின்றது.

ச—சூத்திரம். அவதந்தைஇலக்கணம். கருக

‘ஏகதேசத்தினேய்து’ என மூனவருதலின் ஈண்டு வரு
மென்பதற்கு அது பொருளாதலிற்

“அன்பினா ரெல்லாக தமக்குரியா” எனறதபோல, எல்
லாவற்றாலுமென்னுஞ் சாரியையுட உருபும் விகாரத்தாற்றொக்
கன

காயம ஆகுபொடா

ஆகக்கலந்து நிரகுமென ஒழிமைடறிக குணவினை கு
ணிமேலேற்றப்பட்டது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

வேறாத ஆன்மா மலத்தடனேகூடி மலமாப்பினது தன்
மைபோல, மாயையிலுண்டான தத்துவங்களு—னேகூடி யது
வதுவாய் நிரகு முறைமை யருளிச்செய்கறா

மாயையின் வயிற்றுண மன்னி - அதோமாயையி னுதரத்தி
னே நிலைபெற்று,—வருஞ்செயல் ஞானமிச்சை டேயுமக்கலாகி
மூன்ற லேகதேசத்தினேய்து- உண்டாக்கப்பட்ட இச்சாஞ்
னக கிரிடை கபோப பொருத்தி நிற்கிற அந்தக் கலாதிக லைந்தென
து சொல்லப்பட்ட மூன்றினும புருடனாகிய வொன்றாயப்
பொருத்தி,—இவகாயுழ்ச்சுணங்க எருக்ககரணங்க ளாதிபெ
லாவ காயபந்தங்களாகி- இந்தப் புருடனுக்குப் பின்பாக இவ
வீடத்தில் ஆராய்ந்தறித்த க்கு முக்குணங்களு மணம்புத்தி
யாங்காரஞ் சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் வெ
குவிதமான தேகங்களுமாய்,—கலத்தட நிற்குமானமா - ஆன்
மா விவையிற்றுடனே பொருத்தி யது வதுவாய் நிற்பன.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா மலத்தடனேகூடி மலமா
யதன்மைபோல, மாயாகாரிபமாகிய தனுகரண புண்போகம்

களுடனே கூடி அத வதுவாய நிற்குமெனனு முறைமை யறிவி
தந்த

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

ஆனமா - அவ்வனம பசுத்துவ மாததிரையாற் கேவலப்
பட்டு நின்ற ஆனமா, — மாயையின் வயிற்றுண்மனனி - அத்
னின் அசுத்தமாயையில் அந்தத்தேவராற் கலக்கு னடபாகமா
கிய காரணரீரத்தைப் பொருந்தி, — ஞானமிச்சை செயலவரு
ட-அவ வறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டிருப்பமா
ப் விளையப்பெறும் — அக்கலாறுமுன்று லேகதேசத்தி னேய்ந
திவசேயும்-அதனின் னமமாயாதத்தவத்தி வினதற்கு ரோ
னறுநுகலாதிதளாகியகருக்ககரீரத்தைப் பொருந்தி டவை விய
ட்டிருப்ப மாப் பிரிந்து ரோனறிச் சிறப்புவுகையான விளங்கப்
பெறும் — அந்தக்கரணங்களாதி யெல்லாம்-அதனின் னந்தக்
கரண முதலியவற்றை, — ஆயுழக்கு னங்கள் காயபகுதிகளாகிக்
கலந்தடனிரும் - தம்முட்கக் நிற்கு முக்குணங்களாகிய ரூ
ணரீரத்தைப் பொருந்தி டவவறிவிச்சை செயல்கண் முன்னு
கக் கூடப்படு மிருசரீரங்க ளிடமாக வரும் விட்டவகளின் வி
யாடரிக்கடபெறும்.

இவ்வனம் பரசரீரம் முவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வனம் கூறிப் விருவிதமான சரீரத்தைப்பொரு
ந்தி யானமா போகவுகொள்ளு முறைமையைத்
தொகுத்துணர்ந்துகின்றார்.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். சசுக்க

சூக்கும தேடியாகித் தூலதே கத்தின்மன்னிச்,
சாக்கிர முதலாயுள்ள வவததையுட டங்கிடெவரும்,
போககொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண ணியங்கள்
பாவ, மாகடியும் பலனகளெல்லா மருந்தியு நிறகுமா
ன்மா. (உஉ)

(இ-ள) சூக்கும துனமாச சூக்கும சரீரத்தடன பொருந
தேகி யாகி கியகன காரிபமயமாகிய தூலதேகத்தைப்
த் தூலதே பொருந்தி நின்ற,
கத்தின் மனவி
சாககிர முத சாககிரமுகலான பஞ்சாவதையிலை—
லாயுள்ள வவத வே யடைதது,
தையு— —வகி

எவரும் போக எண்பதது நான்கு தூறாயிர போலி
கொடு வரவுமெல் பேகவகளி லதற கத்தேற சரீரங்களை
லாம புரிந்த யெறித்தது,

புண்ணியங்கள் கிந்தந்த ஜநகங்கடோறு மிருவினை
பாவ மாகடியும் லை வராஜங்கித,

பலனக ளெல் இவையிற் றின பிரயோசனங்களை யகத்
லா மருந்தியு நிற் கதச சரீரத்தே யகத்தைப் புணவகடோ
குமானமா றுவ கணமத்தக கிடாகப் பொருந்திப்

போகங்களைப் புரியாதற்கு மாணமா. ஏ-று

துனமா வெண்பத கடைநிலைத் திபகம்.

இதற்குச் சித்தகந்திரமென உறிக (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

—0—

மேல் சூக்கும தேகத்தோடே ஜநக மரணங்களைப் பொ
ருத்தி வரும்படி யுணர்த்துதல்.

ஆனமா சூசகம தேகியாகித் துலதேகத்தை மனனிச் சா
க்கிரமுதலாயுள்ள வவததையுட டங்கி - ஆனமாவானவன சூ
சகம தேகியாகி யதனாலே ஸதுலதேகத்தைப் பொருத்தி சாக
கிரமுதலான வவததையு மடைந்தது,—என்கும போசுகொடுவர
வுமெல்லாம் புரிந்த புண்ணியங்களபாவ மாசுதியும் பலங்களெ
ல்லா மருந்தியுநிற்கும் - புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணித் தன்
பலமாகிய சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பகாக வெவவிடத்தும் சநந
மரணங்கையும் பொருத்தி, இவ்வாறு கணம் வசனாகி நிற்ப
னென உறிகவென நினைப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படித் துலஞ்சுகம தேகங்களோடு கூடிப் போகமபு
சிசுகமுறைமை புகலக்கனரா
வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அமமுன்னதையும் முறையா னெய்தியின், சூசகமதேகத்
தைப் பொருத்திப் போசுகுவரவு செய்த சூசகமவினைப்பயன
களை ஈட்டிய நுகார்தம், துலசரீரத்தைப் பொருத்திப் போசுகு
வரவு செய்த துலவினைப்பயனகளை ஈட்டிய நுகார்தம், இவ
வாறு அதீதமுத லஞ்சவததைப்பட்டு நிறகுமென்பதாம்.

சாககிரமுதலெனத்த ஒடுவகுமுறைப்பற்றிக் கூறியதென
வறிக.

சு—சூத்திரம். அவத்தை இலக்கணம். கககந

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமக் கனமத்துக்கிடாக மாயையிலுண்டான தத்துவங்களுடனேகூடி யதவதுவாய் நிறகுமென்ற தெப்படியென்ற மாணக்கனோககி மேலு மருளிச்செய்குறா

சூசும தேகியாகித் துலருபத்தின் மணலி - சூசுமசுரீரி யாய்த் துலசீரத்தினே நிலைபெற்று விஸவ விபாபாரததையு மறிந தனுபவித்தறின்று மது சொழிந் தும,—சாககர முதலாயு ள்ள வவதகையிறறங்கி - சாககர முதலாயுள்ள பஞ்சாவத கைகளிலேபட்டு மீளவு மவையிறறைவிட்டுத் துலதேகத்தினே வரது,—என்கும போக்கொடு வரவுமெல்லாம புரிந்து - எவவி டத்திலும் போக்கு வரவுக ளெல்லாததையும் பொருந்தி,—பு ண்ணியவகள பாவ மாக்கியும் - தனமா தனமங்களைச் செய்து ம,—பலககெல்லா மருந்தியு நிறகுமானமா - இவையிறறின பிரயோசனமாகிய சுததுககவகளைப் பொருந்திந்ற்கு மாணமா.

இதனாற் சொல்லியது, சூசும தேகியாய்த் துலதேகத தையும் பொருந்திநின்ற விஸவ விபாபாரததை யறிந்து மீள வு'ம் சூசும தேகத்தினே யவததைப்படும் சொக்க நரக பூலோக மென்றும் சொல்லப்பட்ட வெல்லா விடவகளிலும் போவது வருவதாயும் கனமங்களைச் செய்து மருசக கனமகை னைப் புசித்தும், இப்படிந்ற்கு மாணமாவெனனு முறைமையறி வித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

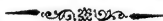
ஆன்மா - அகங்கனம் பரசுரீர மூன்றையும் முறைபா னெ ய்திய ஆன்மா,— சூசுமதேகியாகி - பின்சூசுமதேகத்தைப்

கக்கசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

பொருத்தி எங்கும் போககு வரவுசெய்த புண்ணியங்கடன
பாவப்பலனக னெல்லா மாககியு மருத்தியும சூககுமமாகியவிரு
வினைப்பலனகளை யீட்டியு நுகாநதம,— துலாபத்தினமன
னி-பிண்தூல சரீரத்தைப் பொருத்தி,— எங்கும் போகுகொடு
வரவுமெல்லாமபுரிந்து - எவவிடத்தம போககுவரவு செய்
து,—புண்ணியங்கள் பாவப்பலனக னெல்லாமாககியு மருத்தியு
ம்-துலமாகிய வினைப்பலனகளை யீட்டியு நுகாநதம,—சாககிர
முதலாயுள்ள துவததையுட டங்கிந்ற்கும-இவ்வா ருதிதமுத லை
நதவததைப்பட்டு நிற்கும

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலோகாயதன முதலாயினு ராநந்தகோச முதலிய

வொவ்வொரு கோச மாணமா வெனை,

அனறென மூனாத்துகின்றா

மருவாநததம் விஞ்ஞான மனோபிராண னன்னம
ய, முருவாநதனமையுண்டாயமுன் னொன்றுககோன
து சூககுமமாய, வருமாமனன மயமபறயி மாயைமுத
ற்கா ரணமாகு, மருவாமானமா வைவகோசத் தார்ப்பு
ண்டவறயி னகம்புறமாம். (உரு)

(இ-ள்) மருவாந வேதாந்திக ளாநதமடமே யான்மா வெ
நதம னபர்கள்.

விஞ்ஞானம் பெளததன விசிட்டமான வறிகைப்பொ
ருத்தி யிருக்கிற விஞ்ஞானமயமே யான்மா
வெனபன.

மனோபிராண அகங்காரவாதி மனோமய மாண்மாவென்
னன்னமபம பன. அருகன பிராணவாயுதானே யகன

ச—ருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கககதி

மாவென்பன உலோகாயதி னன்னமயமா
யிருக்கிற சரீரத்தை யான மாவென்பன

உருவாக தன அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம் வி
மையுண்டாயமு ஞ்ஞானமய மாந்தரயொன முதற்கண் வ
ன டிலைப பெற்று, இவைகளின் முறைமைப
விசாரிசகு மிடத்து

ஒன்றுக கொ முறகூறிப் வண்ணாயத்தைப்பற்றப் பிரா
னது சூக்குமமா ணமயஞ் சூக்குமமாயவரும், அதனைப் பற்ற
ய மனோமயஞ் சூக்குமமாயவரும், அதனிலும்
விஞ்ஞானமயஞ் சூக்குமமாயவரும், அதனைப்பற்ற வாகந்தம
யஞ் சூக்குமா யொன்றுகொகொன ததிகமாக வியாபித்து நிற்கு
ம

வருமா மன்ன அந்த வண்ணாயத்தைப் பற்றியே நின்ற
மயம் பற்றி காலு கோசமு முண்டாகா நிற்கும் ஆறு
லிவைக ஸல்லாததிற்கு மிதுவே பரமகா
ரண மாமோ வெண்ணி? இஃதன்று

மாயை முகற் இந்த வன்னமயத்திற்கு முதற்காரண மா
காரணமாகும் யையா யிருக்குமென வறிக முகற்காரண
மெனவே அன்னமயக் துணைக்காரணமென
வறிக.

அருவா மான அருபமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற வாஸமா
மாயைக்கோச வானவ விவநனவ கூறிப் பஞ்ச கோசங்க்
த தார்ப்புண்டு ளாலே பகதிககப்பட்டுக்கொண்டு,

அவற்றி னகம் இவைபிறந்துக் குளஞ் புறமபுராய வியா
புறமாம. பித்துநினை நற்பா நிற்பன. எ-று.

மயமென்பகணையுங் கோசமென்பதணையு முற்றுங் கூட்டுக.

இதற்குச் செய்தியத்தஞ் சாவசித்தாரத சங்கிரகத்தமுதிக.

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேல் டருசகோச ஸ்வரூப முனாதததல்

மருவானந்தம் விஞ்ஞான மனோபிராண னன்னமய முரு
வானந்தமையுண்டாமுன - முன்னே பொருத்தப்ப - வா
னந்தமயம் விஞ்ஞானமயம் மனோமயம் பிராணமயம் அன்னமய
மென்று மியவைவறையு முன்னுவனையான ரூபமாக வுடைபுகா
ம - ஒன்றுக்கொன்று ரூகரூபமாய வருமாணன மயமபற்றி -
அன்னமய முதலாக வெரணறுதகொன்று ரூகரூபமாகியரும, -
மாணப முகரகாரணமாகும் - இவையிற்றுக்கு மூலகாரண டசு
தசகாசக மாணயக்ளாகும் அன்னமயம் பிராணமயமாகிய ஸ
துல தேகத்தகும் மனோமயமாகிய ரூகரூபம தேசத்தகும்
அசுத்தமாணய காரணமாக விஞ்ஞானானந்த மயமாகிய கார
ண சரீரத்தகும் சுகரமாயை காரணமாக இவ்வாறு, - அரு
வா மாணமா வைவகோசக தாராபுண்டவற்றி னகரபுறமாம -
வடிவறுதியான ஆனமா விரத பஞ்சகோசத்தனூறுவ கட்டுப்
பட்டுக்கொண்டவற்றினை குளஞ் புறமபுமாம்.

உளஞ் புறமபுராமபடி, அன்னமயமாகிய ஸதுல சரீரத்
தில நித்குமபொழுது அகரகுளளாயு, மருப பிராணனைக கூடி
யிருந்த ஸதுல சரீரத்தை யறியுமபொழுது யகோமபததைக் கு
ளஞ் அன்னமயத்துக்குப் புறமபுராம விஞ்ஞான மயத்தினி
ன்று மனோமயத்தை யறியுமபொழுது விஞ்ஞானமயத்தக குள
ஞ் மனோமயத்துக்குப் புறமபுராம சிவஞானத்தால் விஞ்
ஞானந்த மயத்தை யறியுமபொழுது அகரகுபுறமபுராம சிவா
* பிவித்தகியானபொழுது சாயவியாபி யாகையால் இவையிற்
றுக்குளஞ் புறமபுமா விருசகுமென நிதனபொருள.

* அபிவியத்தி - தோரதம்

சு—சூத்திரம். அவத்தைதிலக்கணம். கசுகள

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

பஞ்சகோசங்களி லொவ்வொருகோச மானமா வென்பவர்
கலை மறுத னுணர்த்துகின்றா

வேதாந்திகள், காரணசீர மென்று மவ்தகையாகிய ஆ
னந்தமயகோசமப ஞானமா வென்பார்கள் புத்தா, விஞ்ஞா
னமய கோசமய ஞானமா வென்பார்கள் அகவசார வாதிகள்,
மனோமய கோசமய ஞானமா வென்பார்கள் அருகா, பிராண
மய கோச மபஞ்ஞானமா வென்பார்கள் உலோகாயதா, அன்ன
மய கோசமய ஞானமா வென்பார்கள் நடுகருப் பஞ்சகோச
மும் மாயோபாதானமா யிருக்கும் துலசீரத்தம சூசுக்கும் ச
ரீரத்த மடங்கும்

மதறையை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

காரணசீரமுதலிய வவவைவந்தா, அவ்வாறு மாயையினி
னதுங் தோன்றி ஆனமாவதுக்கு வடிவாய, முறைபே ஆனந்தமய
கோச முகலிய ஐவகைப்பெயா பெற்று ஒன்றாகொன்று துல
மாய் நிற்க, கேவலத்தி லொன்றுமின்றி மலமாததிரையாய் நி
ன்றவானமா, இவ வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய வசிப்பு
ன்றி ஏகதேசமாயப போகருவரவு செய்து நிற்குமென்பதாம்.

கேவலத்திலொன்றுமின்றி நின்றவானமா, மாயையிலங்
வனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கடப்பொருத்தி அறிவிசனை
செயல்கள் பொதுமையா னவவளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்தி
றையே அம்மயக்கறிவா லோரானகத முண்டாகப் பெறுதலின்
இஃதானகத மயகோச மெனப்பட்டது.

ககக௮ சிவஞானசித் தியார் சுபகூடம்.

வணையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்ததணர்ந்துகொள்க.

இவ்வைங்கோசங்கடரு வேறுவேறு பொருள கூறுவார் மதங்களையெல்லாம் மறுத்தாபொருட்டி, இவ்வாதெடுத்ததோ தி, மாயை முத்தகாரண மாகுண்டென்றுங் கூறினார்

ஆனமா வித்தரைசீழேமேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நியிடத்தினக ணலாருமட்டி கொண்டு திரிதரலபற்றி, இஃவை வ்கோசங்களை ஐந்தபரவையாகவும; அவற்று ரொரோவொன னை ஐயவைப்படுத்த முகமுதலிப வுறுப்புக்களாகவும வேதத்த னு ஒருவசுக்குசெய் துணாததிய வாதெனக

ஆனமாவின்னையுணாதற்கு இவற்றை யிவ்வனம் பரு தத்திதலு மொருநாதன் மென்கொள்க

இவை முன்று செபயுளானும்; பசுததுவவுபாதியான மறை ப்புணர்நின்ற வயவறிவிசை செயல்கள,பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்குவரவுமுதலிய வுறுதாருரிட உபாதி கூறுமு கத்தால் வசித்திட வருமாறு தெரித துணாததப்பட்டது.

இன்னும் ஆனமாச சாரந்தித வண்ணமாய் வசித்திடவ ருமாற்றிற்குச் சருவஞானோதகரத்திவ அவவச்சராபு விசேட ம்பற்றிப பூசானமாமுத லறுவகைப டித்தத கொகுத்தம் வி சித்த மோதியதுமே ஈண்டுய்ததுணாந்துகொள்க.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் மாயையிலே நின்று முண்டாக்கப்பட்ட துணுஞ் சூழமென்று சொல்லுகிற வடிவு பஸ்பிரகாரமா யிருக்குமென்று அருளிச் செய்கிறார்.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கககக

மருவானந்தம் - பொருந்தப்பட்ட ஆனந்தமயம்,—விஞ்ஞானம் - விஞ்ஞானமயம்,—மனோபிராண னன்னமயம்—மனோமயம் பிராணமயம் அன்னமயம்,—உருவாதன்னமையுண்டாய் - இவை யிறறையே தேகமாகத்தக்க முறைமையினை யுடைத்தாய்,—முன னொன்றுக்கொன்று சூத்திரமாய் - அநாதியே அன்னமய முதலாக கொண்டுக்கொண்ட சூத்திரமாய்,—வருமாம னன்னமயம்பற்றி - அன்னமய பிரசங்கைப் பற்றி தீவற நாலு கோசமும் உண்டாகாநிறகு உடையது அக்குக காரணமேதெனினி?—மாயை முதற்காரணமாகும்—இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கோசமைதத்க்கு உச்சத்தமாயை முதலுபாக்காரணமாக யிருக்கும்—அருவா மாணமா வைவகோசத் தாபபுண்டவற்றி என மபுறமாய் - அருவமாயிருக்கிற வானமா இதத் பருசுகோசத் தாலும் பத்திக்கப்பட்டு அவையிறறுககு உடனும்புறமுமாய் இருக்கும்.

இதனாற் சொல்லிபது, மாயையிலேநின்று முண்டாக்பட்ட அன்னமய முதலான கோசங்களாலே பத்திக்கப்பட்டு அருவமாய்நிற்கிற வானமா உருவமாய் இவையிறறுககு உடனும் புறமபுமாய் நிற்குமெனது முனையு மறிவீதத்தது

சுப்ரமண்யரேசிகருரை வருமாறு.

மாயைமுதற் காரணமாக முருவாத்தன்மை யுண்டாய் - காரண சரீரமுதலிய வயவைகளுடையவாறு மாயையின்னதக் தோன்றி யானமாவுககு வடிவாய்,—அருவாதத் விஞ்ஞானம் மனோபிராணனன்னமயம் - முறையே பொருந்திய ஆனந்தமய கோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிரா

னமய கோசமும் அன்னமய கோசமுமாகிய வைவகைப் பெயர் பெற்று,—முன் ஞானதுக்கொண்டு சூசுருமமாய் வருமாமன் னமயமபற்றி - அன்னமயமுத ஸொன்றுக்கொன்று சூசுருமமாயனமயக துலமாய் நிற்க,—அருவா யானமா - கேவலத்தி ஸொன்று மினறி மலமாததிரையாய நின்றவானமா,— ஐங் கோசத்தாராபுண டவறி னகமபுதமாம - இவ வைவகோ சங்களி லது வதுவாய் வசிப்புண டேகதேசியாயப போகருவ ரவு செயதுநிரகும்

இவை முன்று செய்யுளானும் பசுத்துவ வுபாதி யான ம னைப்புணமி நின்ற அவவறிவிசைச செயல்கள பின்னொருபுண ன்ளவகி, மவத்தை போசருவரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபா தி கூடமுக்கததான வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தப் பஞ்சகோச மயமாயிருக்கிறசரீரத்தை யானமாப பொருகதி யதற்குவேறாய நின்று நடத்து முறைமை யுணர்த்துகுறா

தோறபாவை கூடதுநதொலலை மரப்பாவை யிய க்கமுஞ்சிறை தோபபாரிற் செலவுமவேறாய்ச் செலுத் துவோர் செயதிதானும், பாபபராய வேடங்கட்டி யாடுவோரா பரிசும்போலும், மாபபராய காயநதனனை யா ன்மாநின் றுட்டிமாறே. (உச)

(இ - ள்.) தோற் கூடதாடி யானவன றேவிஞர்செய்த யி பாவை கூ ராவணன் முதலிய கூத்தைக்கட்டி நடிப்பி ற்த்தும் ப்பதும்,

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககஉக்

தொல்லை மரப் பழையக க பழையக தொன்றதொட்டு மரப்
பாசகிமைக கயிறறினவழியே யாட்டுவிகு
மும முறையையும்,

சோததோடபா சிற்ப சாததிரத்தினபடி சிறப்பினை யுடை
ரிதசெலவு ம ய அகமுதலிய பெரிதது போசகுவரவு புரி
கையு ம,

வேறுய்ச செ சிறபாசாரிபானவ விவையிறறைச செப்
லுத்தலோர செ யினு மவையிறறுககுத தானவேறுப நினறு
யதிதானு ம டேலுத்த முறைமைபோலவும்,

பாபபாயவே பெருகுடமருவிப பிராமணா முதலாயின
டனகட்டி மாமி கூத்துக்களாக கட்டி கடிக்கிறவாகண மு
வோர் பரிசு ம னைமைபோலவும்,
போலும்

ஆபபாய கா ஆனமாவ யிந்தப பத்திககப்பட்ட சரீரத்
யந்தனை யான னைக்க கனமானு கு ணமாக வெடுத்தககொண
மாநின ருட்டு டத்தகுவேறு யிந்திரியங்களைக கொண்டே
மாறே. டேட்டிககு முறைமையு மப்படி எ-று

சிகரமுதலிய மோ பத்துவதி மு ணடாகைடாற சோததே
ரொனச சிறப்பித்தகா

இதற்குச் சிந்தியமுற காரதபுராணமு மெனவறிக, (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் தேகமானது யந்திரமும் தேகியானவன் யத்திரியு
மெனப துணர்த்ததல்.

தோறபாலைக் கூத்துக தொல்லைமரப்பாலை யிமக்கமு
ஞ் சீர்த்தீர்ப்பாலிற செலவும் வேறுய்ச செலுத்தலோ

ககஉஉ சிவஞானசித்தியார் கவசூதம்.

செத்திதானும் - ஆனமாவானது தேகத்தைச் சேட்டிகளும்பு
பெப்படி யெண்ணில்? தோலினால் மரத்தினால் பண்ணப்பட
ருபவகளை x சூத்திரிகளுவன ஆட்டுவிக்கிறாப் போலும்
ரானதை யகதிரிக ணடத்தினுற போலும் ஆனமாவானவன
கத தேகத்திலே நின்று சேட்டிப்பன — பாரப்பாய வேட
கட்டி யாடுவோர் டரிசுபோலு மாரப்பாய காயகதனை உ
ணமான ருட்டுமாறே - பலபலவேடங்கட்டி யாடுகிற கூ
தாடிகளைப்போல் ஆனமாவான கன்மத்துக் கிடாகத தனைப்
நதிசுபட்ட லெண்ணிறக சரீரங்களிலு மதுவதுவாயநி
து நடிக்குமென நினைப்பொருள்

x சூத்திரிகன் - ஆட்டுகிறவன்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

பஞ்சகோசத்தகரு ஆனமா அன்னியஞாய பஞ்சகே
ததைப் பிரேரிப்பென்பது படிக்கின்றா
வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

அன்னமயகோசமுதவிய வைந்தினும் ஆனம வேற்று
யினறி நின்று செலுத்தமாறு, முறையே கோப்பாரிற் செ
ம் மரப்பாவை யிப்பகமுற தோற்பாவைக் கூகதும் வேரு
செலுத்தயோர் செய்தியும் வேடங்கட்டி யாடுவோர் டர்
போலுமென்பதாம்.

வேருப் ச செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாட
ர வேசத்தை.

ச—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககஉஉ

இவைமுன்னறையே முறையே ஞானற்கொன நத்தரங்கமாய்
அவவைவகோசங்ளினு மானமா நின்ற செய்முமார்த்திரகு உ
வமைபாமாறு தெரிந்துணர்துகொளக

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தாரா.

காயம சாதியொருமை.

இதனானே ஞானமா அநுபவம் வசிகதிடவரினும், அவையே
தேசப்பொருளாக்ரு வேராய் விபாதிபெனும் வழக்குணைய
லாகல் அவநிறைச செலுத்தமாறறினவைத் துணாததப் பட
டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன சொல்லப்பட்ட வானமா, இந்தத் தேகத்திரகு உள்
ளும் புறமபுமாய நின்ற இந்தத் தேகத்தைக காரியப்படுத்த
முறைமை மேலருளிச செய்குறா

கோற்பாவைக்கூததும்-தோற்பாவையினது கூத்தாடடு
ம்,—தொல்லாரப்பாவையியக்கமும் - பழைபதாய் வருகிற
மார்பாவையினது சஞ்சரிப்பும்,—சோத்தோப்பாரிற் செலவு
அழகிய தேரின பகுதியிலுள்ள போகமும்,—வேராய்ச் செலுத்
துவோர் செய்கிறானும் - இவையனஞ சொல்லப்பட்ட விவை
யிற்றுக்கு வேராயிருந்து இவையிறறைச செலுத்துகிறவர்கள்
முறைமையுட, இவையனநியும்,—பார்ப்பாய வேடங்கட்டி யா
டுவோர் பரிசுப்போலும்-பிராமணிய முதலாயுள்ள பலவேடங்க
ளிக்கட்டி யாடுகிற கூத்தாடி முறைமையுமபோலும்,—ஆர்ப்பா
யகாயத்தனை யானமரின் ருட்டுமாதே - கண்மத்துக் கீடா

ககூஉச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கப பந்திகசுப்பட்ட கேகத்தை ஆனமாக கூட்டிநின்று ஆட்டு
கிற முறைமையும் இதனமைத்து

இதனாற் சொல்லிபது, தோற்பாவையையு மரப்பாவையையு
ம தேரினையு ம இவையிறறை யிபற்றுக்கிறவன வேறாயநின்று யி
யற்றுக்கிற முறைமைபோலவும், பல கோலங்களைச் சமைத்து
ஆதகதக கோலக் தாளுய நின்று ஆடுகிற கூத்தாடி முறைமை
போலவும், பந்திகசுப்பட்ட காயத்தை ஆனமாநின் குட்டுகிற
தனமையும் என்று முறைமையு மறிவிக்கது

‘அசித்தருவிடாபகம்’ ‘மாயையின்’ ‘சூககமதேதி’ ‘மருவா
னந்தம்’ ‘தோற்பாவை’ ஆக ஐந்து திருவிருத்தமும் சீஷன

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சூரப்பாய காயத்தனை யானமா நின்று ஆட்டுமாறு -
பந்திகசுப்பட்ட அனனமய கோசமுதலிய வைநகினு மான
மா வேற்றுகையினி நின்று செலுத்தமாறு,—தோடபாரிற்
செல்லும் - இவைமுறைபே உனனமயகோசத்திற் சிறப்புடை
யதேரைப பாரிற் செலுத்தவோர போலும்,—தொலலைமரப்
பாவை யிபகசுமும-பிராணமய கோசத்திற் பழப மரப்பாவை
யின் யிடகருவோர போலும்,—தோற்பாவை கூத்தம்-மனோ
மய கோசத்தின் கோற்பாவையை யாட்டுகிறவர போலும்,—
வேறாயச் செலுத்தவோர செய்திதானம்-விஞ்ஞானமயகோச
த்திற் பரகாயப பிரவேசஞ் செய்வோர் போலும்,—பார்ப்
பாய வேடங்கடடி யாடுவோர் பரிசுபோலும் - ஆனந்தமயகோ
சத்திற் பலவேடங்கடடி யாடுவோர பரிசுபோலுமாம்.

ச—சூத்திரம். அவந்தைஇலக்கணம். ௧௧௨௮

இவைமுன்னதையே யொன்றற்கொன்று அக்தரங்கமான. அவ்வைவகேசங்களினு மானமர்நின்று செய்யுமாற்றிற் குவ மையாமாறு தெரிந்தணாந்து கொள்க. ஓ. மாவங்கனம் வசி த்திட வரினு மவவேகதேசப பொருள் ட. வரூய வியாபி யெனும் வழக்குடையனாகல் அவநாளைச் சிலந்ததமாற்றின் வைத் துணாததப பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மே லிச்சரீரத்தக கானமா வேறென

முணாததுகின்றா

என்றுடல் பொயிபிராணன கரணமென னுணர் வெனதககாற, நன்னினவே றுகுநீயென நனமீனயெ னறவெல்லா, நின்னினவே றுகுமெனனி என்கிடா வி வைபிங்கெனனி, னுனனின வாடநீயா முகாமபி ருக்வு நுகாணடி. (உரு)

(இ-ள்) என்றுடல் தற்கிழமையாகச் சொல்லப்பட்ட வெண் ட பொறி னுடைய சரீர மிகநிரியம வாயு கரண மறி பிராணன வென றெருவன சொன்ன விடத்தவைக கரணமென னு ளெல்லா மவனுக்கு வேறாயிருக்கும். இஃ ணாவென தக தனறி, காற்றனனின் வேருகும்

நீயெனற ம பிறிதின் கிழமையாக வரப்பட்ட வெண் னையெனற வெல் த நிதிபெனவு மெனது கீடெனவு நீ பிரித் ளா நின்னினவே துச் சொல்லப்பட்ட விவைகளெல்லாத்நை துக்கும் வும் விசாரித்தறியி லவையுனக்கு வேருகும்;

ககஉக

சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

எனனி நீங்கி அப்பொழுதிவைகளெல்லா மெனைவி
டா விவையிங டடு நீங்காதுகாணுமென்று நீ சொல்லி?
கெனனின்

உனலினவாகி கருதப்பட்ட தனுகரணங்களெல்லா நீயா
நீயாம மாகில்

உகாமயிருசுவு எனனுடையதென றபிமானம் பண்ணப்
பட்ட நகங்களை விழுந்தபோதும் மயிலா வ
பணமபண்ணித் தள்ளினபோது மதனைத் தி
ணடினாறு கை கழுவவென ருசாரங் காண்கைபால் இவையெ
ல்லாந் யல்லகாண் எ-று

எல்லா மென்பதனா லெனனுடைய கிராம மெனது பசு
மாடு முதலாயின வெனவறிக

இஃது விருந்த முகலாக (அறிவுடல்) ஏனப் தீருக வைந்த
கருளு சித்தியாகமம (உரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதே தேகாதி ஆனமாயுக கனனிடமென றுணர்த்து
தல்.

எனனுடையதிதகம எனனுடைய ஞானேந்திரிடம எனனுட
ய பிரானவாயு எனனுடைய மனோபுத்தியசங்கார சித்தங்கள்
ள எனனுடைய வறிவென்று சொல்லுங்கபால் உனக்கிவை வே
றும். அவைவா றெனனி? நீ எனனை எனமாறி எப்பினி
என்று சொன்ன கெல்லா முன்கரு வேறுனதபோல அப்படி
யே இந் தேகமென்கரு வேறாக நீங்காக்கானேனெ எனனில்?
தேகமே நீ பெனகுபே! தேகத்திலே ஏகதேசமான கசமும்
மயிரும் பல்லும் சமூகக் காண்கையா வித்த தேகமு மய்வாதே.

ச—சூத்திரம். அவத்தை இலக்கணம். ௧௧௨௭

சமுத்தம். உன்னுடைய மாதாபிதாக்கள் மரிகக, அந்த தேகமிருக்க, அந்ததேகத்தைக கடடிககிடந்த மாதாபிதாக்கள செத்துப் போனார்களென்று தககப்பட டந்த தேகத்தைச் சாமபலாகச சூதிதலுரு செபகாயே! ஆதலா லிந்ததேகம் ஆனமாவல்லவென நறிவாயாகவென நிதனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிணம பஞ்சகோசங்க ளானமாவக சூடைமைப் பொருளாகப் பங்கிதப்பி மாதலாற பிண்ப பொருளகொன்று பேசுகின்றா

இவை - சரீராதிகள், — உனவினவாகுநீயாம் - உன்னுடையகாகிய நீ நானென நிமிர்விரித்தொடும், — உகவும் - நீயகவும்.

மந்தவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தன் மனமுதலியவற்றோ டொப்ப எனதென்று வழங்கப் பட்டுச் சில நீவருகலுங் காணப்படுதலால், இதனும் ஆனமாவவற்றிற்கு வேறென்பத அறியப்படுமென்பதாம்

உனவினவென்பது இன் சாரிபை பெற்ற வகாகீற்றுப் பலவறிசொல்.

அற்றைல் உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முலியவற்றை எனதெனறதுபோலன்றி இராகுவினது இயென்றும்போல அபேதம்மற்றிக் கூறும் கருத்தையாகவி

ன, உரைப்போர குறிப்பொழிபிடுதற்கு காணுங்கால் அவயிரு வகை வழக்கிற்குத் தமமுள வேறுபாடுண்மையின், அவைதமமு ளொக்குமாறு யாவது மென்பாரை கோக்கி வேறுவழையெ ழித்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தவருஞ்செய்யுள்ளபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுலோகாயசன இதஞ் சரீரத்தகரு வேறாயிருப்ப தொ டுணமா வில்லையென்று சொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய் கிருர்

என்னுடல் பொறிபிராணன கரணமென னுணர்வென்றக் காத றனவியவேறாகும் - என்னுடையதேகம் என்னுடைய விந் தரிமம் என்னுடையவாயு என்னுடைய கரணம் என்னுடைய வ ழிவு என்று சொன்னபொழுது இவையெல்லாம் மப்படிச் சொல் லுத்தவனுக்கு வேறாயிருக்கும், —நீ பென்றனமனை பென்ற வெல் லாம் நினைவியவேறாகும் எனவிய - நீபெனவிரி எனமாறி என்ன டுணம் எனகிற விவையெல்லாம் மப்படியே யுனக்கு மவேறாயிருக் கும் எனவிய? —நீங்கிடா விவையிங்கெனவிய - அவையோல விவையெல்லாம் என்னவிடநீ நிகராதென்று நீ சொல்லில்? — உனவினவாகி நீயா முகாமயிருகவுங்காணடி - உன்னுடைய கா யமுநீயாயிருக்கிற வுக்கு மயிரு முநிரகது போகவுங் காண்கிரு யாகலால் இவையெல்லாம் நீயல்லவென நிதியாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சரீரத்தகரு வேறாயிருப்ப தொ டுணமா வில்லையென்று சொல்ல, பஸ்பிரகாரத்தாலும் சரீரத்த கரு வேறாயிருப்பதொரு டுணமா யுண்டென்று முறைமை யி றிவித்தது

—

ச—சூத்திரம். அவத்ததஜிலக்கணம். ககஉக

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கீ என்றன மனைபெனதவெல்லா நின்னின் வேராகும்- எ
ன்பதி எனமனைவி என அபேதமாயவழங்கி வந்தனவெல்லா
ம் உனகருவேராகல் கண்டாறபோல்,—என்னுடல் பொறி பிரா
ணன் கரண மென்னுணாவென்றக்கா னீகனனின் வேராகும்-உ
னதனருகிய உடல்பொறி பிராணன் கரணங்களைத் தனித்தனி
யெனதென்று மங்ஙன முணாந்த பாசவுணாவை மென்னுணர்
வென்றும் அபேதமாகக் கூறிக்கொணரி நீடவைகளின் வேராகு
ய் நிரூபிக்காண,—இவையிவகெனனி னீகக்டா வெனனின் - பதி
மனைவி முதலியபுறப் பொருள்களை யெனனின் வேராகல்கூடும்,
உடல் பொருள முதலியவை யெனனின் விடநீங்குவதினறெ
ன்னின்?— உனனின்வேராகுநீயா முகர்மயி ருகவுங்கா னடி -
உன்னுடையனவாகிய பேதமாய் எனதென்று வழங்கப்படநீ க
கமயிரமுதலிய சில நீங்கப்படுதலா விதனுறு மானமா அவத்திற்
கு வேறென்பது அறியப்படும்

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

இதவுமது.

பொன்னணி யாடைமாலே போதுமே லானபோ
திங், கென்னணி யானென்றுன்னி யிருந்தனை பிரித்
தபோது, நின்னணி நீயுமல்ல யாயின காயநின்னி, எ
ன்னிய மாகுமுன்னே யநிருதுநீ பிரிந்துபாரே. (உக)
(இ-ங்.) பொன பொனஞற் செய்யப்பட்ட வாயரணமு
ன ணி யா ம், அநீதேமுதப்பட்ட வாயையும் கல்லமா

டை மாலை லையினையும் மணம்பொருத்திய பூவினையுத் த
போது மேலான ரிததிருக்கபொழுது,
போது

இவ்வுகைன இவ்விடத்தி னுனதரித்த தென்னுடைய
ணி யானென்று வாரணமென்று மது நானென்றுநீதது
ணி யிருக்கை நீதானே வேறெனதையும் விசாரித்தா யில்
லை கா ன்.

பிரித்தபோது நீ பணிமப்பட்ட விவைகொல்லாததையும்
நின்னளி நீயும் வாங்கக் கடக்கவைத்தபோது நீ பகவணி
லலை மாயின யல்லவாய் விட்டா யாகையா லுவமித்ததுச
சொல்லிபது

காயநின்னி ல அதுபோல உன்னுடைய தேகமு முனக்
னனிபமாகு ம கு வேறாயிருக்கவகாண்.

உன்னையறிந்த இப்படிமாயிருக்கதென னுன்னைய வு
நீ பிரித்துபாரே ண்மைமையறிந் திருந் தேகத்துகரு வேறா
க வேராரணமா வுளன்னென்று தரிசனப் பதி
வாயாக ஏ-று (உசு)

சிவாகரயோகியருண வருமாறு.

—0—

மேலு மதற்கே யுதாரணம்.

பொன்னுற சமைக்கப்பட்ட வாரபரணங்கள் பட்டுமுதலா
கிய வாடைகள் சந்தனம் பூமாலை இவைகளைத் தரித்துக்கொண்
டிருக்க பொழுது என்னுடைய வாரபரண்திக ளென்றும் யாவி
தற குடையன்னென்று யிருந்தாரே! 'அதை யொருவா கொண்டு
போக வது வுன்னுடைய உடைமையு மல்லாமல் நீ யதற்குடை
யுவனமல்ல வானாயே! அவ்வாறு தேகம் நீயல்ல உனக்கனனி

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கௌடக

யமாகு மெனபதை யறிந்ததேகேககிரிபாதிக்கைப் பிரித்து நின்
இன்னுடைய வுணமைக்கை யறிவாயாக வென நினைபொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதவுடைய

சுவச மலேதனப பிரகிபகூத்தினிஞல் உண்ணைச் சித்தருப
ன யறிந்த பிறிந்த சீரத்தைச் சடருபமாகப்பாரே
மறறவைவெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உடல்பொறி முதலிபவற்றை என்னென்றால், இராசுவின்
தகலை பென்றாற்போலச் சிறுபாணரை வழங்க மாதலினிப்
பெருமபாலும் யாண்டு மாரும் வழங்கக்காண்லின், அவற
றை யபேகா டாழிபகருதகா ஸ்னெதனனை மெப்பபடுதத அ
திகுல முதலிபவற்றை யவ்வா றென தென்னப்போல அறிந்த
பிறிந்த பாராத மடமையே பிறிதவறென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவு முடல்வேறு நீ வேறு பென்னு முறைமைபை விசா
ரித்தப் பாராத அறிபென்று அருளிச்செய்குறா.

பொன்னணியாடைமாலை போதமே லானபோத-பொன்னு
றே செய்யப்பட்ட ஓபரணமும் புடவையும் மாணியும் பூக்களும்

நீயணியப்பட்டபோது,—நீ யிவகென்னணி யானென்றுன்னியிருக்கை— இவ்விடத்திலே என்னுடைய வாபரணமென்றும் யானென்றும் கினைத்திருக்காய்,— பிரிகப்போது நின்னணி நீயுமல்லவாயின்— அவையிறறை வாகுகன்போது நீ யணியப்பட்ட வாபரண முதலானவை யெல்லா நீ யல்லவாய விட்டது அது போல,—காயநின்னி லநகரிமாரகும் - தேகமும் உனக்கு வேறாயிருக்கும்—உன்கைநிந்த நீபிரித்தபாரோ - ஆனகயா லுன்னுடைய வுண்ணமைய யறிந்து இவையிறறை நீயுகி நின்று காண்பாயாக.

முன்னின்று திருவிருதாரும் இதவும் உலகாயதன் இகற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோகம் ௩-ஆ, உ-வெ, “என்கென்று மாட்டி வெனதலா கெனறு, தனதலா தனகைகா லாகுகை - யென்கென்று, மெனவறியகென்று முறைத்துநீ நீநிற்கா, லுன்னல்லவையே முனா” என்றும், பரபகூடம் அவன மதம் கக-செ, “காயத்தின் குணமகனறிக காண்டகாண்டா வு னடாயின், மாயத்திற சொல்லிடாதே மனமுத லாநின்றுகும், தேயதக தாக வேண்டு மனறியே நிகழத்தமுண்ணை, தேயத்தின் முபற்கெம் பெல்லை செபபுவார செத்தியாமே” என்றும், அவனமுபபுகற-செ “அறிவுபூதம் தென்னிவ்வேறு புறதகறிதகை கண்டிலகு - செறிவுதாண்ட லததெனிறசவ மாணபோதுடல தேறுமோ- குறிகொளா துடல் வாயுயானது கூடிடாமையி னென்னி ல்நீ-பிரிதராதயிர நிறகஞான முறககமென்பிற வாததே” என்னுமதுங் கண்டு கொள்க

இதஞா சொல்லியது, பொன்னுலே செய்பப்பட்ட வாபரண முதலானவையிறறைத் தன்னுடைய சரீரத்திலே தரித்துக்கொண்டிருந்து அவை தானாயிருந்தும் அவையிறைக் கழறிநின்போது அவை தனக்கு வேறாயிருந்த தன்மைபோலச் சரீ

ச—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௧௩௩

ரத்தையும் தனையும் விசாரித்தப் பார்த்தவிடத்துச் சரீரமும் தனக்கு வேறு யிருக்குமெனனு முரைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பொன்னணி யாடைமாலே போதுமேலானபோது-பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்க ளாடைகண் மால்கள பூக்க ள முதலிய புறப்பொருள்களை யணிந்தபோது,—இங்கென்னணியானென்றுன்னியிருத்தனை - இயவிடத் தென்னணி யானென்ன நபேதமபதரிய கருத்தா னினைத்திருத்த நீ,—தின்னணி நின்னின் பிரிந்தபோது நீயும்ல்லவா யினை-நின்னு ல்லன்யப்பபட்ட புறப்பொருள்களாகிய வணிகள முதலாயின நீங்கியபோது உனக்கு அன்னியமாய் நீயல்லவாயினுற போல,—காயகினைவினன்னியமாகும் - உடலபொதி முதலியவனைத்த மன்னியமாயிருக்கின்ற,—உன்னையறித்த நீ பிரிந்து பாரே-உன்னுண்மையை யறித்து நீயிவற்றை நீங்கிநின் தறிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகிறார்.

உடலியா னல்லேனின்த வுணாவியா னல்லவான, கடனியா தென்னின்வேறு கண்டுணர் வென்னதென்கை, யிடரிலா யென்றானைமா வென்றபோ தான்மாவேறே, திடனதா வுர்ரைவேறு கண்டிடார் செப்பலேகாண். (உள)

(இ-ள்.) உடலி இத்தகச்சரீர கானல்லவென்றதொக்கும், யானல்லே கானறிந்த யறிவுகள் கானல்லவென்று நீர்

நிகத வுண சொல்லிய கெக்காரணத்தா லென்று கேட்
ர் விபானல்லவா கிரு யாகி?
ன கடனியரெந்
னனின

வேறு கண்ணி என் னுடைய உறிவென்று நீ திடீராக வெ
ணாவெனன தெ பபடிச சொல்லுகுமுட் வேறெனநிறுவாயா
னகை க

இடிரிவா பெ சூழநிலையாவனை வாராய, இப்பொழு
னற ஞானமா சொந்தக சொன்னைய வானமா வெனற
வெனறபோதா ல ஞானமா வேறு சொன்னவன் வேறுஅ
னமா வேறே ஸ்லோகாண

தினசா வுயி அபபடி பொன்னுடைய வானமா வென
றையேறு கண்டி னு சொல்லுகிறவர்கள் ஞானசாரியானவே
டார செப்பவே ஞானதீகை செயப்பபட டானம் கரிச
காண. னபபடாத பேசைகள் சொல்லுகிற தொழி

க ஞானமாவி னுணரைபை க அருக வறிகத்
வாக ஞானஞ் சமாவென்று சொல்லார்களா காண ஏ-று.

ஒகாரம் எகிரமறை

(௨௭)

சிவாகரயோகியருண வருமாறு.

—|—0—|—

மேல் தேகேத்திரியம் அநதக கரணங் களைப் பிரித்த பார்த்
தினகக டானல்வென்றும், இவைகளை யறிப்பபட்ட விஞ்ஞா
னமே யானமாவெனன, விஞ்ஞானமு மானமா வல்லவென்ப
துணரத் ததல்

உடலியானல்லே நிகதவுணர்வியா னல்லவான கடனியா
தென்னில் - இதை தேகேத்திரியங்கள் நானல்ல வென்ப தறித்

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௧௩௮

தேன; இப்படியறிப்பபட்ட அறிவே நான், இதை நானல்லவா
எ முறைமை யெவ்வா நென்னி?—வேறு கண்ணினா வென்ன
தென்கை-அந்தக்கரணத்தினை யெல்லாவ கண்ட தென்னறிவே
ன்கையால், உன்னுகென்ற துணக்குவேறும் —இடிரிநா யென்ற
ஞானமா யென்றபோ தானமாயேறே - மகாத்மாயே' என்னு
டைய ஜ்ஞனமா யென்றபொழுது ஜ்ஞனமா யே'றபாரேர் வென்
னில்?—திடீனதா யுபிரையேறு கண்ட—ரா செப்பலேகாண் -
சாக்ஷாத்காரமாக ஜ்ஞனம் தரிசன-படாதபோகா ண்வயாறு
சொலவது

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞா வஞமாறு.

—0—

மே லகையே வரபுதுகதி யுன கது கெனரா

உடலிபானல்வேன - நீர் சொல்லிய முறைமையிற் சாரீரே
கதிரியங்குள நானன்று,—

இந்த உணர்வு யானல்லவா கடைபிடிக்கெனவில் - அறிவு
இருவிதம், நிருவிதமு மென்றும் சவிதரப மென்றும். அவந்
துள் —

நிருவிதரபம், ஜ்ஞனம் அறத்தெயின் கதிசு நெதிநாய்ப் பி
ன்னமின ற்நிருப்ப திகொன்று நிருவிதரபமு ளவைக்க புத்தி
விருத்தி பின்னமினறி யிருப திகொன்று புத்தியிருத்தி ஞான
ஞ சித்தத்தி விருத்தியிற்பிரிந்த நானல்லாதிருக்காலும் கிற்ச
த்தி விருத்திடாகிய ஞானம் நானல்லவாகியமுறைமை யேதெ
ன்று நீசொல்லில்?

வேறுகண்டு- உடைமை யுடையன என்னும் பிரிவு கருதி,—

உணர்வென்ன தென்கை - அறி வென்னதென்பது, ஆத
லாஷ், அறிவு காணென்பது கூடாது. சத்தி, சத்திமத்தொழிற்

கூககூ சிவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

பேதம் பிரிப்பினி யுள்ளுண்டென்று சான்றோர் சாற்றுகலால், இப்படி நீர் சொல்லில்?

இடரிலா வென்றான்மா வென்றபோ தானமாவேறே-வேறென்று அதபோல் அறிவு வேறன்று சத்தியம், நீ சாற்றியது வேறல்லவென்பது?

திடனதா யுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - நிச்சிதமாயத் தற்பெரு ளறிவாய்த தனமியாகிய ஜனமாவைப் பிறப்பொரு ளறிவாய்த தனமமாகிய சிற்சுகதியினினம் பிரிவினறிப் பிரித்தறிவாதா அபேதமாயப் பேசுவகேகாண்.

எனநன் எனபதற்குப் பொருள், பிறப்பொரு ளறிவாகிய சிற்சத்திருப் தனமமாகில், ஜனமா என்பதற்குப் பொருள் தற்பொரு ளறிவாகிய சத்திமத்தருப் தனமி

எனநன் எனபதற்குப் பொருள் தனமி லக்ஷியமாகில், ஜனமா வென்பதற்குப் பொருள் தனம் லக்ஷணம்

தற்பொரு ளறிவாகிய தனமியும், பிறப்பொரு ளறிவாகிய தனமும், ஒன்றுக்கொன்று அது தானே யிதகாளுயும், இது தானே யிதகாளுயும் இருக்கலாற புரமபிற பிரிக்கும் பேதமில்லாம லிருக்காலும், உள்ளே பிரிபாமற பிரிக்கும் பேத முண்டென்று பெரியோர் பேசுவார்கள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஜனமாவை யெனதெனல் வேறுக்க காணும் கருத்தின்று இராருவினத தலைவென்றபோல ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறுபாணை வழக்காகலின், அஃகேதம்பற்றிய வழக்கெனவமையுமீ; விஞ்ஞானமய கோச மானந்தமய கோசங்களை பெனதென்றல் ஏனைக்கோசங்கள் போல வேறுக்ககாணும் கருத்தினை

ச—சூத்திரம். அவதந்திலக்கணம். ௧௧௩௭

எல்லாரானும் வழங்கப்படும் பெருபான்மை வழக்காதலின்,
அஃததுபோல் அபேதம் பற்றிய வழக்கென வமையாமையின்,
அவையுமேனையபோல் உயிரின் வேறையாமென்பதாம்.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறுதல் கூறவே, இனம்
பற்றி ஆனந்தமயகோச முயிரின் வேறுதல் மறுத்த கொள்கை
படும

உணர்வெனனதென்கை வேறுதல் டாகலான இதவுண்
ரவு யானல்லவான் கடனென்கை கூடுக

கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இததச் சரீரம் நானல்லவென்பது மனநிச் சரீரத்திலே நி
ன்று அநிக்றவறிவு நானல்லவெனற தெப்படி மென்றவன் மறு
த்து அருளிச்செய்குரா

உடலியானல்லே விகத வுணர்வுயானல்லவான் கடனியா
தெனவில-இததத தேகத்தான நானல்ல, இததத தேகத்திலே
நின்று அநிக்றவறிவும நானல்லவான் முறைமைபை பெப்படி
மெனவில?—வேறு கண் மினா வென்னு தென்கை - என்னு
டைய வறிவென்று நீவேறாக வனுபவித்துக் கண்டு சொல்லுகை
யாலே,—இடமிரா யெனறனுமா வென்றபோ தானமாவே
று - தயரமில்லாதவனே! என்னுடைய வானமா வென்றபோ
து நானென்றும் ஆனமாவென்றும் வேறுண்டோ! எல்லா மக்
த வானமா தனனைக் காணும் இத்தமயக்கம்,— திடனநாவு
யிராவேறு கண்டிடார செப்பலேகாண- உண்மையாக வான்
மாயைப் பிரித்துக் காணமாட்டாதவர்கள் சொல்லுகிற வார்
ததைகாண் நீ சொல்லுகிறது.

இதனூற சொல்லியது, சரீர மாணமாவல்லவாயின் இந்த வறிவு மாணமாவல்லவோ வெண்ண, என்னறிவு என்கையால் அறிவு மாணமாவல்ல வென்றும், என்னுணமாவென்றால் அது கொண டிவனுக்கு வேறேவென்று நீசொன்னது ஆனமாவின் ணமை தரிசுபபடாதவர்கள் சொல்லுகிற வாரததைகாண எ ன்னுமுறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இடரிநா வென்றனுமா வென்றபோ தானமா வேறே-
ஆனமாவைக் குறதமில்லாத வென்னுடைய ஆனமா வென்ற
போது யானவேறு ஆனமாவேறு அனருகவு மென்கெனதல்,—
திடனதா யுயிரைவேறு கண்டிடார செப்பவேகாண - உறுதி
யாக யுயிரைவேறுகாணும் கருத்தினிற் யிராகுவினது தலை
பென்றாபோல ஒருசாரா கூறும் சிறுபாணமை வழக்காக
வின், அஃகேதம் பதநிய வழக்கென அன்றியும்,—இதவண்ணர்
யுபாணல்லவான் கடனியா தென்னின் - இதவின்ருநான மய
கோசம் அனந்தமயகோசங்களை யானல்லேனாகிய முறைமை
யாதென்னின்?—உணரவெண்ண தென்கை வேறுகணி - இவ
விருவகக கோசங்களை பென்றெனதல் வேன்கோசங்கள்
போல வேறுகக காணும் கருத்தால் எல்லாரானும் உழங்கப்படு
ம பெருந பாணமை வழக்காகவின் அஃகதுபோல பேதம்பற்றி
ய வழக்கென அமைபாணமயின் அவையும்,—உடனியானல்லேன
வேறு-உடன்பொறி முதலியனபோல உயிரினவேதேயா மென
பதாம்

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கககக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேலுமவனைப்பாராத தன்மட்டல்லகாண, அதிலில்
லாகார சிலரிடபடியுஞ் சொல்லுமாகொன்று
மோசக கொண்டாட்ட முனாததகூர

புருதியை மனமதென்று மனமது புருதியென்று
ஞ, சிந்தையைய சுவனென்று, ஸ்வீகரிக்காததென்று
று, புருதியை பாசுமாவென்று மானமாவை புருதியென்று
ன்றும், வந்திடு மென்றானுமா வென்றது மறநென்று
தைககாரண (உ-)

(இ-ள்) புருதி ஓரிடத்திலே புருதியைமனமென்றும் ம
பை மனம் எனமுத புருதியென்றும், அம்மனத்தை யோ
தென்றும் ஓரிடத்திலே புருதியென்றும்
கருணைபாச ஓரிடத்திலே சித்தத்தை யானமாவென்
வனென்றும் ம

ஓவனை ச சக ஓரிடத்திலே யவவானமாவைச் சித்த
தைதென்றும் மென்றும்

முருதியை யா காரணங்களுக்கொல்லாம பரமகாரண
ன்மா வென்றும் ஓகிய சிவனை யோரிடத்திலே யானமாவெ
ன்றும்.

ஆன்மாவைமு அவவானமாவை யோரிடத்திலே சிவனெ
ந்தென்றும் னதும்.

வந்தியும் இப்படியோர வதரங்கனிலே புபகார
மாகவுஞ் சொல்லப் படுங்காண்.

என்றானுமா எனவனைய வானமாவென்று நீ முந்தி

வென்றது மற் யதமதிபேதத்தால் வேறே யொருபொருளை
ஞெனறைக ளா ககாண ன-று.

ஊ.

இஃகனிப் பாரதத்த மவதரப்பெயர்க ளாகச் சொல்
லும் அஃதாவது தற்காலோசித மானபொருளைக் கிருக்கிற
ஞானம் புத்தியென்பபெறும், மேலவரப்பெற்ற பொருள்களை
யறிகிறவறிவு மதிபென்பபெறும், யாதாமொருவன் முன்சொன்
ன காரியங்களை யறிபுமறிவு யிருத்தியென்ப பெறும், முற்காலத்தி
லுண்டாய வியாபாரத்தை யறியாநீதிற வறிவு பிரஞான
மென்ப பெறும், இதைப்பிரஞானமானே முக்காலத்த மறிவு
யிருத்திருந்நால் லகை வறிவு பிரதிபை மென்பபெறு மெனவ
றிக (உ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

என்னறியென்று சொன்னது விஞ்ஞானத்தைக்காண் ண
னஞானமா வென்றது தன்னைச் சொன்னதன்று, பரமானமா
வை மென்பது மேலுண்டதாதல்

புத்தியை மன தென்றும் - இது காரணஸகூண் அஃதா
வது? காரியகாரண பேதபாடசாரததினாலே காரியத்தைக் கார
ணமாகக் கூறினது - மனமது புத்தியென்றும் - இது காரியஸ
கூண். அஃதாவது? காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறியது -
சிகதையைச் சேவனென்றும் - இது சம்பலஸகூண் அஃதாவது?
கவகைக்களையிலே யிருக்கிற பேராக கவகையிலே யிருக்கிறார்
களென்று சொல்லுவதுபோல, - சேவனைச் சிகதையென்
றும் - இது * தர்மானுகருதி லஸகூண். அஃதாவது துணவநீ
தைச் செவந்ததையினு லாதிசத்தியைப் பரசமென்றது பேர

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககசக

ல—மூத்தனையான்மாவென்றும்—இது அங்காங்கி லக்ஷணை,—
ஆனமாவை மூத்தனென்றும்—இது ஆகாரலக்ஷணை. அஃதாவது
† மஞ்சா † குரோசகநி யென்றதேபோல,—வந்திறம்—ஆகையா
லிவைகள் மூக்யாதசமுமல்ல கௌனாதசமுமல்ல, † லா
க்ஷணீ காராததமாக விவவாறு வரும்

தஜ—தூம் உபமஸிஷு — ஆயாரெ காஸுனெ கா
வெய் ஸதீவெபெவொவகாஸுகெ | யஜ—தஜ ந—கூ
தளவெதி லக்ஷணாம் ஸஞரயொஜநஃ||உதி.

அங்காங்கி யென்றது ஓதிபத சத்தியால் கூறப்பட்டது
என்ற ஞானமாவென்றது மறஞ்ஞைநககாண—என்னுடைய
ய ஆனமாவென்றது ஏகனாகி டகேகான மாகஞ்சும பிராண
னாய் நின்ற பரமானமாவைக் காண இருதயத்தைத் கொட்டி
காணென்கிறபொழுது கந்த இருதயவாசிய—யிருக்கிற சீவானம
வானதேவால் யென்னுடைய ஆனமாவென்றது சீவானமாவி
லே அந்தாயாமியாய் நின்று பரமானமாவையே எவறிதன
பொருள்

* கர்மானுகிருதி—தருமத்தை பொகருதல், † மஞ்சா—கட
டில், † குரோசகநி - கூப்பிடுகிறது † லாக்ஷணிகம—லக்ஷ
ணையால் வந்தது

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அதவனறியு மவவிடது கானமா வென்றது இலக்கணையி
னுலே பின்னப்பொழுது மாமென்று பேசுகின்றார்.

புத்தியை மனமென்தும் - காரிபலககணயினுலே புத்தி
னை மனமென்தும்,— மனமத புத்தி யென்தும் - காரணங்க

ணையினாலே மனத்தைப் புத்தியென்றும்,— சிந்தையைச் சீவனென்றும் - உபகார லக்கணையினாலே சித்தத்தை யானமாவென்றும்,— சீவனைச் சிந்தையென்றும் - சமீப லக்கணையினாலே ஆனமாவைச் சித்தமென்றும்,— முந்தனை யானமாவென்றும் - உபகாரலக்கணையினாலே சிவனைச் சீவனென்றும்,— ஆனமாவை முந்தனென்றும் - தனமானுகருதி லக்கணையினாலே சீவனைச் சிவனென்றும்,— வந்தநிம - இலக்கண்களினாலே பொருளுரைக்கப்படும் ஆதலால்,— என்ற ஆனமாவென்றது மறநொனைக்காண் - ஆனமோப காரகராயிருக்கின்ற சிவனைக்காண்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அல்லது உம, உள்ளவாறு கோக்குவார்க்கு என்றானமாவென்னும் வழக்கில் ஆனமாவென்றது தன்னோடிபுனையப் பிறிகொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்குமாக்கலான், அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாநிலை பெண்பதாம்

ஆகலானவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாநிலை பெண்பது குறிப்பெச்சம்

அவ்வாறு குகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை பெரிதற்க்காட்டுவாரா, புத்திவை மனமென்று மனமது புத்தியென்றுஞ் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்று முந்தனையானமாவென்று மானமாவை முந்தனென்றும் வந்தநிமென்றார்.

ஏனெனவகைக்கோச மாததிரையே வேறெனக் கொண்டு விஞ்ஞானமயகோச மானந்தமயகோச மிரன்னிம முறையே சீவானமாவும் பரமானவு மாமென்பார மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டி, அவற்றையெல்லாம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு

சு—சூத்திரம். அவத்யைஇலக்கணம். ககசக

இவைநான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கினைவைத் துணா
ததி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இப்படி யென்னுடைய வானமாவெனறது யானல்ல வெ
ன்ற பெபடியென்று கேட்டவனுக்கு, இப்படியென றருளிச்
செய்குறா

புத்திபைமனமெனறும் - புத்தியை மனமெனறும்,—ம
னமது புத்தியெனறும் - மனத்தைப் புத்தியெனறும்,—சுத்தை
யைச் சிவனெனறும் - சித்தத்தை யானமாவெனறும்,—சீயனை
ச்சித்தையெனறும் - ஆன்மாவைச் சித்தமெனறும்,—முத்தனை
யானமாவெனறும் - பரமேஸ்வர னுனமாவெனறும்,—ஆன்
மாவை முந்கனெனறும் - ஆன்மாவைப் பரமேஸ்வரனெனறு
ம்,—வந்திம - ஒரோரவதரத்திலே இப்படிச் சொல்லப்படு
ம்.—என்றனுனமா வெனறது மறஞென்றைக் காண - என்னு
டைய ஆன்மாவென்று நீசொல்லுகிறது வேறேயுனக்குப் பிரா
ண னாயிருக்கிற பொருளைக் காண

இதனாற் சொல்லியது, அந்தக்கரணங்களை யு மவையிற்று
க்குப் பிராண னுப்நிற்கிற வானமாவையும் ஆன்மாவுக்குப் பிரா
ண னாய் நிற்கிற பரமேஸ்வரனையும் ஒரோ ரவதரங்களிலே னுன்
தை பொனருகச் சொல்லப்படுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

‘என்னுடல்’ ‘பொன்னணி’ ‘உடலியான்’ ‘புத்திபை’ ஆக
கூறு திருவிருத்தமும உலகாயதன.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

புத்தியை மனமதென்றும் மனமது புத்தியென்றும் - ஒவ்
வோரிடங்களிற் புத்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புத்தியெ
ன்றும் — சிந்தையைச் சீவனென்றும் சீவனைச் சிந்தைபென்று
ம - சித்தத்தை யானமாவென்றும் ஆனமாவைச் சித்தமென்று
ம, — முத்தியையானமாவென்றும் ஆனமாவை முத்தியென்றும்
வந்திம - காரணங்கட கெல்லாம பரமகாரணஞ்சிய சிவனை
யானமாவென்றும் ஆனமாவைச் சிவனென்றும் இங்ஙன மொ
வ்வோரவசரங்ங்ளிந்து முபசாரமாகக் கூறப்படும் — என்றனா
மாவென்றது மதஞ்ஞென்றதைக் காண - அல்லது முளளவாறு
நோக்குவாக கென்ற னுனமாவென்னும் வழக்கில், ஆனமாவெ
ன்றது தன்னோ டிபைபுடைய பிறிதொன்றனமே லாகுபெயரா
ய நீற்றாமாகலான வழக்குப்பற்றி நின்கருத்த நிரம்புமாறு
இல்லெனப்பதாம்

ஏனை மூன்றுவகை கோசமாததிரையே வேறெனக்கொ
ண்டு விஞ்ஞானமயகோச மாந்தமயகோச மிரண்டு முறையே
சீவானமாவும் பரமானமாவும் மென்பார மதத்தை மறுத்தற்
பொருட் டவற்றையிங்ஙனம் வேறெடுத்தோடி வலியுறுத்த
வாறு

இவை நான்குசெய்யுளானு முலகவழக்கினைவைத் துணரத்
தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

முற்கூறிய புத்தியாகி, ஆனமாவைப் பொருந்திக்
காரியப் படுத்தகையா லான்மாவென்பதற்
கு திட்டாகதமிட டுணர்த்துகிறா.

ச—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௧௪௫

அறிவுடல் சிந்தையான்மா வீணாதலா லான்மா வென்ப, ஞாபகம் விளக்கருககு மிடத்தையும் விளக்கெனறறபோல், பொறிபுலன கரணமெல்லாம புலப்பதும் பேதமாடிப, பித்திரா தவிவதானமா வயிபொருள பின்னமாமே (௨௬)

(இ-ள்) அறிவுடல் இரத்திரியங்களை சரீரங்கள் அநதககரணங் ள் சிந்தை கள் இவைபொருந்திக காரியப்படுத்தமதொயானமா வுதித்து இவைகளுக்க கானமா வென்னு ம் பெய ணைதலா லா ன் பொப்படிப பொருந்தமென்று சொல்லின? அவைகளைக் கலந்து நின்ற வைக்கியத்தினாலே மாவென்பா ஆனமாவென்று சொல்லுவார்கள் காண அவைமெல்லா வென்னில ?

ஞாபகம் விளக்கருககு மிடத்தையும் விளக்கெனறறபோல் பிரகாசமவிட்டு விளங்காநின்ற விளக்கிற் காரணமாகிய தானத்தையும் விளக்கெனறறபொருத்தாற கூறுவதுபோல் ஆயினைவ விரண்டு மொனறறமோ அவனனில்? அன்று பொறிபுலன இரத்திரிய விஷய மநதககரண முதலான கரணமெல்லாம வவைகளெல்லா மானமாவுக்கு வேறாய் நின்ற புலப்பதும் பேத மாடி அகாரியப்பதும் ஆளுவிவைகளுக்கும் பின்னமாய் நின்ற காரியப்படுத்தமோ வென்னில ?

பித்திரா தவிவதானமா ஆனமா விவைகளைப் பிரிபாமனினறு பிரபோசனங்களைக் கொள்ளுவன அறிவானு மறியப்படும் பொருளு மொனறறவென்னில்? அறிபொருள் இவனு ளறிப்பட்ட பொருள்களெல்லா பின்னமாமோ. மிவனு கன்னியமா யிருக்குகாண ள்-று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும் தேகாதி விஞ்ஞாநபரியத மானமா பொருநதி நி
ற்கையால் ஐககியத்தினு லிவைகளை யானமாவெனப் தொழி
து அவைக ளானமா வல்லவெனப் துணாத்துதல்

அறிவுடல் சிந்தையானமா வணைதலா லானமாவெனப் பொ
றிசுடா விளக்கருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல் - வி
ஞ்ஞாநாநத மயமாகிய காரண சரீரத்தையும் மனோமயமா
கிய சூசும சரீரத்தையும் அனனமயம் பிராணமயமாகிய ஸ
துல சரீரத்தையும் ஆனமா பொருநதி யிருக்ககூடல் அவை
களையும் ஆனமாவென்று சொல்லுவார்கள் அகெவவாறென
வில்? மிகுநத பிரகாசத்தை யுடைய விளக்கிருக்குந் தகளி
யை விளக்கென்றாற்போல் —பொதிபுலன கரணமெல்லாம் புல
ப்படும பேதமாகி யறிபொருள பின்னமாமே - (பேசுமாரி
யென்றபதம் நடுநிலைத் தீபம்) விஷயங்களும ஞானேந்திரிய
ங்களும் அநக்ககரணங்களும, எல்லாமெனனவே விஞ்ஞானேச
சாப பிரபத்சினைங்களும், ஆனமாவுக கனயமாகவே விஷயீ
கரிககப்படும அனயமாக வறிநத பொருளெல்லாம் ஆனமாவு
க கனயமே பொதிய ஸவருபமல்ல ஆகில சிவன * ஞேய
மும், ஆனமா † ஞாதாவுமென்னும் பொழுது, சிவனுக்கு மான
மாவுக்கும் சாக்ஷாத் அனயமே மெனில்? —பிறிதரா தறிவ
தானமா - ஆனமா சிவனைப் பிறிவறவே யறியும் அகெவவாறெ
னனில்? ஜிஃவையானது தன்னிடத்திலுள்ள ரசத்தைத் தா
னயமாகவே யதுபவிக்கு மாப்போல

* ஞேயம் - அறியத்தக்கது, † ஞாதா-அறிசிறவன்.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககசன

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

—o—

திருப்ப உபகாரியோபகாரகாதே யாதார விலக்கணசளி
ஞலே அறிவுமுதலாகியவை யானமாவெனச் சொல்லப்படுமெ
ன்று சொல்லுகின்றா

அறிவு-இந்திரி ம, புத்தி விரதசிப் பிரகாசமுமாம்—உட
ல்-துவசரீரம்,—சிகந்த-சித்தம், அதனாற் காண்பிக்கப்படுமக
ங்காராதிஞ்ஞமாம் இவைகளை,—ஆனமா அணைதலால்-பொரு
நதுதலால், அவைகளை ஆதாரலக்கணையினாலே,—ஆனமாவென
பா - அசெனபேரெனனில்—எறிசுடா விளக்கருக்கு மிடத
தையும்-தகளிடையும,—விளக்கென்றபேரால்,—பொறிபுலன
கரணமெல்லாம்-புறக்கரணமாகிய விரதிரியங்களு,சனமமாகிய
சந்திராதிவிடயங்கள், அநக்கரணமாகிய மனம் புத்தி யகங்கா
ரங்கள் முதல் முற்றம்,—புலப்படுமபேதமாகி-ஆனமாவக கண
யமாயும ஒன்றுசெனான்று வேறுபுறநி பப்படும்—பிறிராதறிவ
தானமா-வியாபிததுஅறி பப்படும் பொருளைக்காண்பதுஉயிர்—
அறிபொருள் பின்னமாமே - அறிபப்படும் பொறி முதலியன
கணம் மாதலால் வித்தை கரணமாக அறியுங் காத்தாவுக்கு
வேறுகானே

—

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

—o—

ஆனமாவின் வேறுகிய வவவைக்கோசங்களை ஆனமாவெ
ன வுபநிடதங்களிற் கூறினதும விளக்குத ககழியை விளக்கெ
ன்றதபேராத தா னிபாகு பெயராதற் குரிய வினைப்புற்றியே
யன்றிப் பிறிதில்லை யாகலால், அவை யெல்லாவற்றின் கண்ணு

ம் அபேதமாகப் பிறிதலினை உறிவதாகிய வானமா அவற்றி
றகு வேறென்பகாம.

அறிவுடல சிந்தையென்றதும் பொறிபுலன கரணமென்ற
தும் உபலககணம்

எல்லாவற்றின்சண் ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்
கென்னும் நான்காவதும் விகாரதகாத ரெருக்கண்

அபேதமாகப் பிறிகராதென்றது “ஞான திரோதகமாய
மறைத்துக்கொடு நிற்றல்” என்றறபோலக் கொள்க

இதனானே ஐங்கோசங்களை யானமாவெனனு முப்படுத்தி
ததிறகுத தாற்பரிபவகூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—U—

மே ல்சேதனமாயிருக்கிற வநதக்கரணங்களைச் சேதனமா
யிருக்கிற வானமாவாமென்று சொன்ன தெப்படியென்ற மா
ணுக்களை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

அறிவுடல சிந்தைடானமா வளைதலா லானமாவென்பா-
தேதேகத்திரிய வநதக்கரணங்களை ஆனமா பொருந்தி நிறையா
லே அவையிறறையும் ஆனமாவென்று பெரியோரா சொல்லுவார்
கள் அதென்போலவெனலில்?—ஏறிசுடா விளக்கிருக்கு மிடத்
தையும் விளக்கென்றறபோல - விட்டு விளங்காநி றற பிரகாச
தையுடைய தீபமிருக்கிற விடததையும் தீபமென்று சொல்லு
கிறாப்போல ஆளுலானமாவும் தத்துவங்களும் தன்னிலொன்று
பட்டிருக்குமோ வெனலில்?—பொறிபுலன கரணமெல்லாம் பு
லப்படும் பேதமாகி - இந்நிரிபங்களை விஷயங்களை அநதக்கரண
ங்கள் இவையெல்லாம் ஆனமா ஒருவிஷயத்தை யறியுமிடத்

ச—ருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககசக

து வேறறநின் மறிவிடத்தம் வேறும்நிற்கும்,—பித்தராதறிவ தானமா - இவைவிறறைப் பிறியாமல் நின்னு எல்லாத்தையு மறிகிறதானமா,—அறிபொருள பின்னமாமே- இவனூலறியப் பட்டபொருளகளெல்லாம் இவனுக்க கனியமா யிருக்கும்.

இதனூற சொல்லியது, அசேதனமாயிருக்கிற தத்துவங்க ளும் சேதனமாயிருக்கிற வானமாவுடனே பொருத்தினால் அது வுஞ் சேதனமா மென்பார்களென்றும்,தன்னி தகனி திரி ரெம்பை ககூட்டி அதிலே தீபத்தைக்க கொளுத்த அனையெல்லாம் தீப மென்றோ போலத் தத்துவங்களுடனே ஆனமா கூடி யதுவ தவாய் நின்னு அறிந்தாலும், அறிப்பப்பட்ட விஷயங்களுற ஆ னமாவும் தன்னில் வேறாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவி த்தது

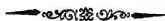
சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமா வறிவுடல் சிக்கையண்கலால் ஆனமாவென்பா-ஆ னமாவின் வேறுகிய அவவைக்கோசங்களை, யானமாவென வுப ிட்கங்கள் கூறியதும்,—எறிசுடா விளக்கருக்கு மிடத்தையுமி டமென்றோபோல - விளக்குத் தகனியை விளக்கென்றோபோ லத் தா னியாகுபெயராதற்குரிய வியைபுடற்றியே யன்றிப் பி றிதிலலை யாகலான்,—பொறிபுண கரணமெல்லாம் புலப்படும பேதமாகி -பொறிபுண கரணமுகலிய வெல்லாவற்றின்கண் ணு மறிப்பபடு மபேதமாய்,—பித்தராதறிவதானமா - பித்த லின்றி யறிவதாகிய ஆனமா,—அறிபொருள பின்னமாமே-அறி யப்படும்பொருட்டு வேறென்பதாம்.

இதனூனே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடத ங்களுக்குத் தாற்பரியம்கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வானமா தானே யு னரவறறே வெனிந் ? தனக்கெ
னச செடலிலாமையாற காத்தாநின் றுணாதத் வுண
ாவனெனத் தொகுத் துணாததுகின்றா

கணடுணா புருடனவேறு கனவுகண டொடுங்கிக்
காய, முண்டியும் வினையுமினறிக் கிடந்தாயித கிடவு
ணாநது, கண்டிடுங் கனவுஞ்சொல்லி யொடுக்கமுங் கரு
திவேறா, யுண்டியும் வினையுமுறறிய குணாதகிட வுண
ராநிற்கும் (ஈ0)

(இ-ஊ) கணடுண இசிரிபாதிதளிஞ்ே யெல்லாதசையங்
புருடன கண்டறிந்த வானமா சரீரத்தககுப்பின்ன
வேறு னம் அஃகெவவண்ண மெனவில் ?

கனவுகண்டொ நனவுக்கு வேறுகிய கனவினகண் ணுனை
டுங்கி யேறவு மாலைஞ்ூடவுகண் டப்பாலு மூலா
தாரமளவு மொடுங்கி,

காய முண்டி அப்பொழுது சரீரமானது போகத்திற்
யும்வினையுமினறி புசிப்பாகிய விருவினைகளி லுச்சாக்மினறிக்
க கிடந்தாயித கிடந்து முச்செறிய
கிட

உணர்ந்த சிவன் கருவிகரணசிகளைக் கூட்டிப் பிரே
ரிகக வுணர்ந்த பின்பு சாககிராதிதனும்,

கண்டிடுங் க சொப்பனத்திற முன் காணப்பட்ட வி
ணவுஞ் சொல்லி யாபாரங்களைல்லாம நனவினகடபிறாகஞ்
சசொல்லி

ச—சூத்திரம். அவதந்தஇலக்கணம். ககடுக்

ஒடுக்கமுங்கரு பினபதக் கனவுங்காணும் லொடுங்கின
தி முறைமையினையுங் குறித்து,
வேறாய் பின பதற்கு வேறாகிய சாககிராவத்தை
யைப் பொருந்தி
உண்டியும் வி போகத்தினைப் புசிப்பதற்குச் சாககிரத
னையுமுறையு முடையனாய்,
இவகுணாததி இவவிடத் தானமாவைச் சிவனுணாததி
ட வுணராநிறகு ட வவனு மிர்தச சரீரத்துக கனனியனாய்
ம ணரா நிறபன

இது முதல் மூன்று விருதகத்துககுச் சுப்பிரபேதமென
வழிக (நா)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேல் பஞ்சாவஸ் * தாதுசயூத ஞானமா வெனப் துணா
ததுதல்

கண்ணினாபுருடன் - சகலாவஸ்தையிலே ஞானேந்திரியங்
களினுலே சததாதி விஷயங்களைக் கண்டு இது இவ்வாறென
றநிக் புருஷனே,—வேறுகனவுகண்டு- இந்நக இந்நிரியங்களை
வேறாகச் சொற்பனாவஸ்தையிலே பஞ்சவிஷயங்களையும் மனப்பவி
தது,—ஒடுங்கியுயிர்த்துக் காயங்கிடந்திட -இந்நகச் சொற்பனா
வஸ்தா கருவிகளெல்லா முபாதிடாகச் சுழுத்தி யவஸ்தைபை
யகடத்து பிராணவாயு உறவாச நிரவாசத்தைப் பணன,—
உண்டியும் வினையுமினதி - தேகமானது பிரேதமபோலே கிட
க்க ஞானேந்திரியங்களுக்கும் பிராணவாயுவுக்கும் போகமும்
தேகத்துக்குச் சேஷடையுமற்றுக் கிடக்கும். ஆதலால் தேகே

கச்சுட சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நதிரியப் பிராணவாயுக்க ளானமாவல்ல ஆனமா வேறேயென்
 ன, இதற்குவாதி சுழுத்தியென்பது ஆனமாசமே, † புருத்
 தான மென்றது ஆதமாநதரோபத்தியே! பஞ்சாவஸ்தாதுச
 யூகலகி நித்தியனாக வோராணமா வில்லையெனில்?— இ
 னகுணாநது கண்டிங் கணவுஞ்சொல்லி யொடுக்கமுநகருதி
 வேற யுண்டியுமவினையுமுற்று - இவவிடத்த விழித் தெழுநதி
 ருநது சொற்பனாவஸ்தையிலே தான கண்டதெல்லாரு சொ
 ல்லிச் சுழுத்தியிலே சுகமாக நித்திரை பண்ணினேனென்று
 சொல்லிப் போகத்தையும் புசித்தச சரீரசேஷடைகளையும்
 பண்ணுகையினால் பஞ்சாவஸ்தாதுசயூத னானமா ஆகில் † அ
 தீதாவஸ்தையை யடைந்த ஞானக்கிரிபை எற்றிருந்த ஆன
 மாவககு புருத்தான மெவவாறெனில்? - உணாததிட வுண
 ராநிற்கும் - சகலாவஸ்தையிலே எஸ்வர சிந்தத்தியானது கண
 மாறு குணமான சுகதுக்கங்களை யெல்லாம் புசிப்பித்தச சொ
 ர்பனா வஸ்தையிலே சூசுமனேக போகத்தையும் புசிப்பித்
 தத் துலகூசும தேகபோக ஏதுவான கணமம் பரிபாகமல்லா
 ம லிருக்கையால் சுழுத்தியை யடைவித்தது மேல துலகூசும
 தேகபோக ஏதுவான கணமபரிபாகாறு குணமாக ஆனமஞாந
 ததைப் பிரகாசிப்பிக்க, ஆனமஞாநமானது கரணேநதிரிய த
 வாரா விஷயங்களை யறியுமென நினைப்பொருள்

இதற்குச் சமமதி சிவஞானபோதவசனம்-௩ - சூத்திரத்
 திலே மெழுகப்பட்டதே!

*அதுசயூதன்-கலந்தவன், † புருத்தானம் - மறுபடியெ
 ழுதல். ‡ அத்தீம - கடந்த

ச—சூத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். கட்டுஉ.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பெத்தானமா முத்தானமாவாக, முததிக கருவிகளைக்கொ
ண்டு சிவன காண்பிக்கக காண்பனென்று காண்பிக்கின்றார்.

கண்ணாபுருடன் - சாககிராவதகையிற சத்தாதிபுனக
ளையு முளளபடியறிந்த ஆனமா,—வேறுகனவுகணி - சொப்ப
னாவதகையில் நித்திராவசத்தினாலே அதுவென்றபும பொரு
ளிடவென்று கோற்ற, அபபடியமங்கி யறிந்த,—ஒடுங்கி-சுழு
த்தியவதகையிற புறப்பொரு ளறிவினி ஆகதர தேகமாதகிர
வறிவாய்,—காயமு னடியும வினையுமினநிக டிடந்தையித்திட-
திரிபாவதகையிற பிராணவாயுமாததிர மியங்கிடச சரீரம புசி
ப்புத தொழில்களினநித துயினறு சூக்கும வறிவாயும்,—உ
ணாத - திருமப சாககிரத்திற சுகமாய நான நித்திராபண
ணினேன என்று துரியாதீதததிற சுகாணபவ ரூப வதிசூகரூம
வறிவைச சூசிபித்த அறிந்த,—க னடிடுங கனவுஞ்சொல்லி-
சொப்பனத்திற ரோற்றிய நடபபைப்பிறாககுப்போதித்த,—
ஒடுக்கமுங்கருதி - புறநினைவொன்று மினநிச சுகமாய் நித்தி
ராபணணினேனென்று சுழுகதி துரியந துரியாதீதங்களைத் து
லசூகரூம சூகரும கமப்பிரகாரத்தினாலே சூசிபித்த,—வே
றுயு னடியு ள்வினையுமுற்று - சொப்பனத்திற ரோற்றிய புசிப்பு
த்தொழில்களுக் கண்ணியமாயப புசிப்புத்தொழில்களைப் பெற்
று,—இவகுணர்த்திட வுணராநிற்கும - சாககிரத்திற சிவன
தத்தவாதீத தேவதாத் துவாரத்தினாலே தத்தவங்களைச் சே
ட்டித் தறிவிக்க வறியாநிற்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அனனமயகோச முதலிய நான்களையும் ஒரோவொருன்க விட்டுவிட்டு அஞ்சுவததைப்பட்டு விழிகதபின அவை கூடிநின்றிவ்஑க, முறைபே சொல்லியுந கருதியு முண்டிவீனையுறுகலா ிய மறுதலையின வைத்தும, அவ்வன மவதுதைபட்ட வாரற றை தநியாசிறகு மாகலால், இதனாலும உவிரவதநின யேறெ னத தெளிபப்படு மென்பதாம

அவை கூடியபின்னனி அறிவு நிகழாமையால் அநிதற கு அவை யேதுவாதல் பெறப்பட்டது

ஒடுககமென்றது சுழுத்தினை, அது கனவுபோத சொல்ல வாராணமயிற கருகி யுனாதறபாலதாயிறது.

சிகதமுஞ் செல்லாத யேனையிரண்டிந கருசவும வாரா மையின மறுதலையினைவத துணாததறபால வாயின

உணாகதபி னென்றது உணாகதெதை திரிகது நின்றது

உணாதல் ானாதித துயிலெழுதன மேற்றது

இதனானே அவததைப்படு மிபலபினைவததுணாததி மே ளது வலியுறுத்தப பட்டது

‘தோறபாலை’ எனபதுமுதல் இதனையுந கூறிபவாந் றுன மேலைச சூத்திரத்தின ‘உற்றுச செயிருதம’ எனபது முத லிய நாற்கூற்றுப பொருளையும் வலியுறுத்தவாறு மாயிறது

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மாயாவாதி பரப்பிரமத்தின சன்னதியிலே யுடல் காரிய ப்படும தொழிதது வேறொரு ஆனமாவெனப தொன்றில்லையெ னன, மேலவனை மறுத தருளிச் செய்கிறார்.

சு—சூத்திரம். அவதந்தஇலக்கணம். ககடுடு

கண்ணொ புருடன - எல்லாததையுங் கண்டறிகீர் வான
மா,—வேறுகனவுண்ணொடுங்கி - நனவுக்கு வேறான கனவு
ககண்டு அப்பாலேபோ யொடுங்கி,நீசொன்ன பரப்பிரமத்தின்
சன்னதி பெங்குமுண்டாயிருக்கவும்,—காமமுண்டியும் வினையு
மின்றிக் கிடந்தயிரத்திட - தேகமானது புசிப்பும் உறசாகமு
மின்றிக் கிடந்து உறவாச நிரவாசஞ்செய்ய, அததன்னையும்
ன்றி,—உணாதது - மீளவுஞ் சாககிரதஞ்ஞய,—கண்டிடுங் க
னவுஞ்சொல்லி - காணப்பட்ட சொப்பனத்திலுண்டாகிய வி
ன்பதனபங்கனையுஞ் சொல்லி,—ஒடுக்கமுங்கருத் - காணப்பட
டவயதையும் நினைத்து,—வேறாய-இவையிறறையுமவிட்டு,—
உண்டியும் வினையுமுற்று - புசிப்பையு முறசாகததையும் பொரு
நதி,—இவகுணாததிடவுணராநிறகும் - இவவிடத்தண்டாகிய
சுகதுக்கங்கனையுங் காததாவறிந்து கூட்டப் புசியாநிற்பன

இவ்வனஞ் சொல்லி வந்த முறைமைகளினாலே இந்தவு
டலையும் பரப்பிரமத்தையுமன்றி ஓ ராணமா வுண்டெனனும்
துங் கண்டுகொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதப் நிராகரணம் மாயாவா
தி மறுப்பு “மன்னயக்காந்த மெனவுடல்பிரம - சன்னதிய
ளவிற சலித்தடுமாயி - னகண்டிதஞ்சன்னதி யல்திலதெவை
யு - நடந்திடவேண்டிங் கிடந்திடப்பெறவே-காந்தத்திருப்பு கா
ட்டினாப்பெறி லயஞ்-சோந்திடநீக்குஞ் செயல்தற்கிலதே” என
தும், சிவஞானபோதம் ௩-சூ,௩-வெ “கண்டறியு மிவவுடலே
காட்டொடுக்கங்காணுதே-யுண்டிவினையின்றி யுயிரத்தலால் - க
ண்டறியுமுள்ளபவே றுண்டா பொடுங்கா துடனண்ணி, லுள
ளதா முண்டிவினை யுண்ட” எனனும்துங் கண்டுகொள்க.

இஹை சொல்லியது, பரப்பிரமத்தின் சன்னதியே யுடல்
காரியப்படுமதொழிந்து ஆனமர் விலலை பெனதவனை அஹ

ககடுக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

போகத்தாலே மறுத்து; ஆனமா வுண்டென்னு முறைமை யறி
வித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கனவுகண டொடிங்கிக் காய முண்டியும் வினையுமினறிக் கி
டநதுபிரதிட வுணர்தது - அன்னமய கோசமுகலிய நானக
ணையு மோரோவொன்றாக விட்டுவிட டைந்தவததைப்பட்டு வி
ழித்தபின்,—க ண்டிடுவ கனவுஞ்சொல்லி - அவை கூடிநின் றறி
விகந முறையே கண்டிடும கனவைச சொல்லியும்,—ஒடுக்கமுங்
கருதி - சுழுத்தியி லொடுக்கத்தினைக் கருதியுணர்த்தும்,—வேறா
யுண்டியும் வினையுமுறது - துரிந துரிபாதித்ததி லுண்டிவினை
யுறுதலாகிய,—இவஞ்ஞாததிட வுணராநிறகும-இவவிடத்தின்
மறுதலையினைவதது மவங்ங் மவததைப்பட்ட வாரதறையறி
யாநிறகு மாகலால்,—கண்டிணா புருடனவேறு - இத்தொறுந க
ண்டறியப்பட்ட வுயி ரவற்றின் வேறெனத் தெளியப்படும்

இகளுனே யவததைப்படு மியல்பினைவத துணாததி மே
லது வலியுறுத்தப்பட்டது

‘தோற்பாவை’ எனபதமுத வித்ததுணையுங் கூறியவாறறு
ன மேலைசுருத்திரத்தின் ‘உற்றுச செயருறும்’ எனபது முதலி
யநாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தகவாறு

மறைஞானதேசிகா உரை.

—000000—

ஆனமாவக கொருத்த நறிவிக்க வேண்டுவதில்லை தா

னே யறியுமென நவிகாரவாதி சொல்ல, அவன

முலாக வறியானென ழுணர்த்துகுறா.

சு—குத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககடுள

புருடனே யறிவனாழிற் பொறிபுல னாகிபோதந்;
தருவதென னயிவுமாயா தனாகர னாகிபதறி, வருவதி
ககநாதிபாக மலத்தினினை மறைநதுநிற்ப, னருவனா யி
வற்றோடாளு மமைச்சரோ டனாயனபோலவன (நக)

(இ-ள)புருடனே அநந வானமா தானே யெல்லாததை
யறிவனாகி யு மறிவானதானு மென்று நீ சொல்லி ?

பொறிபுல னாகி இக்கிரிப விஷயங்களா லானமவுக கறி
திபோதந் தருவ வு னடாவ தென? சொல்லாய
தென

அறிவு மாயா ஆனமாகடரு மாயாகாரியமாகிப தனாக
தனாகர னாகி பத ரனாகினைப பதறி யறிவு னடாவ திபலபுகா
றிவருவது னுமென்று நீ சொல்லி ? அதற்குக் காரணம
யானு சொல்லவா க்கேட்பாயாக

இவகநாகிபா இவவிடத தான மாலானவ னகாதியே ம
கமலத்தினினை ம லத்தினுலே மறைபபு னடு நிற்கைபா ல இந
ரைநந நிற்பன திரிபாதிக்கொகொண டறிப வேண்டிற்றுக்
ருவனாய் காண ஆயி னிரகிரிபாதிக்களு மானமவு
மொன்றோவெனில்? அஃதென்று அஃதென
போலவெனவில?

இவற்றோ டா இவையிறந்துடனே யானமாப பொருந்தி
ளு மமைச்சரோ யிருந்தானே யாவிதும் இராஜாவானவ னெ
டனாயனபோல பபடிப படைபுடனு மமைச்சருடனுங் கூடி,
வன யிருக்கவுந் தானே தலைமைபெற்றானு அது
போல எ-று (நக)

சுவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதற்குமேலு ஆனமா சிதருபி யாகையால் தானே உறுவ
னென்பவனை நிராகரித்தல்.

ககடுஅ சிவஞானசித்தியார் சபகம்.

(ஆனமா சித்தருபனாகையால் தானே யறிவன ஈஸ்வர சி
த்சத்தி யறிவக்குமென்று சொல்லவேண்டா யெனினி?) பு
ருடனே ஈறிவனாகப் பொறிபுல னாகிப்போத நருவதென - ஆ
னமா தானே யறிவனாகப் பருசெந்நிரியவசஞ் சான்மாயுக்கு
விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பானேன? ஆகில நீதான
முதலே ஆனமா சித்தருபனென்று சாதிகக தெய்வனெனினி
ல்—அருவமா யநாதிபாக மலத்தினினை மறைத்துநிர்பன-நிரதி
யவியாபகன சித்தரு மாகில மநாதிப தனது ஞானககரி
டைகளை யானவமல சத்தியினுல தடுக்கப்பட்டு நிர்பன அ
சிஞால்—மாரா தருகரணதிபற்றி டறிவினருவருவது-மாயை
யிலுடாகிய தேகம், புரககரண முடகரண மாதியெனாத
ஹ கலையாதி தத்துவங்களையும் பொருந்தி யிருத அசுதகாத
வ வாகுகளுககு விஷயஞான முண்டாக வேண்டியது ஆ
தலால்,—இயற்றேட்டாளு மமைச்சரு மரசுமபோல்வன - இந்த
தேகேந்நிரியாதக கரணங்களுடனேகூடி விஷயங்களை கிர
ஹிக்கெதிலே தா விராஜாவும், இந்தக கரணங்கள் மருநிரிக
போப்போல்வம் நிற்குமென்று சொல்லப்பட்டது இந்தக கரண
ங்கள் ஜடமாகையால் இதைக் கூட்டுதற் கொருகாததா யே
னமும், அது ஈஸ்வர சித்சத்தியென வறியாயாக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

புருடன றானே யறிவன, அறிவிகக வேண்டியதினிலே யென்
தவிகாரவாதிபேச, நிராகரிககினுரா

புருடனே யறிவனாகில - ஆனமாவே தசசுலத்திர வறிவன
யறிபபபிம் பொருளை டறிவனென்று நீசொல்லில—பொறிபுல

சு—குத்திரம். அவதூறு இலக்கணம். கருகூ

ஞாபிபேதக தருவதென - இத்திரியங்கள் சத்த பரிசு ரூப ர
சு ககத முதற்பொருள்களினது ஞானத்தை யுண்டாக்குவதே
து? அதற்கொரு காரணமவேண்டும், சொல்லுவோங் கேட்பா
யாக அகப்படுதல், - அநாதியாக மலத்தினின் மடைத்தநி
றப் வருவனாய் - உருவிலியாய்த் தொன்றுதொட்டு ஆணவத்
தின லறியா திருப்பன் அதனால் அவனுக்கு, - அறிவு - ஞான
ம், - இவரு - பெத்தனாயிருக்கு மிடத்து - மயாகனுகரஸ்தி ப
றநிலருவது - மாயையின்னதும் சிவனுண்டாக்கிக் கூட்டிய து
லக்ஷீர குககுமசுரீரங்கனோடு பொருந்திவிளங்கும் முதலு
மவசர மாதிரித்திற சிவசுத்தி மாதிரித்தோடு பொருந்தி
விளங்கி, எங்கும் விரிந்து வியஞ்சகத்தைத் திருப்பிலுமபாம
ல இருக்கும் அப்போது இப்போது, - இவருடோடான மஹ
ச்சுரு மரசுமபோலவன் - இவன் பொறி முகலிப வறறோடு மக
திரியு மிராசாவு மொப்பப் பொருந்தி வாழ்வன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆனந்தர் முதல்வன் போலச் சுததசித்தேயாகின் மாயா
காரியங்களைப்பற்றி நினைத்தல் வேண்டா! அவ்வாறன்றி அ
மைச்சருமரசுமபோ லுடனின்றி மாயாகருவினேப் பற்றி யறி
தலுண்டையால், அநாதியே யானவமலத்தின் மறைந்து அருவ
னாய் நிறநல் பெறப்படு மென்பகாரம்.

தேற தேகாரத்தை அறியனைப்பதனோடுங் கூட்டி யு
ரைசுக

என்னென்பது என்னு வேண்டாமை குறித்துநின்றது.

போல்வனென்பது முததேசம்.

பின்வரு மனு மானததை வலியுறுத்தற பொருட்டிப் புரு
டனே யறிவனுகிற பொறிபுல னுதிபோதக தருவதென்னெ
ன்னத தருகமெடுத்த கோதினா

இதனுனே ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்திற்கும் ப
சுததுவ முடையனாகல் காரிபாறு மானத்தினைவைத் துணாததி
வலியுறுத்தப்பட்டது

‘அறிவிச்சுச் செபலகள்’ என்ற பதமுதல் இததனையும் பரம
தனகளைப் பரிகரித்து ஆனந்தாவுக லெககணை கூறுமுகத்தால்
இரண்டாங்கு கூற்றை வலியுறுத்தவாறு

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

இப்படிக்காதகாவு னாகக் வேண்டுகதில்லை, ஆனமாதா
னறி வல்லவோ! இவன் தானேயறிவ னென்று அவிகாரவாதி
சொல்ல, அவனைமறுத் தருளிச் செய்குறா

புருடனே யறிவனுகிற பொறிபுல னுதி போதக தருவதெ
ன-ஆனமா வெல்லாததையு மறிவனாக ஸ்திரியங்கள் விஷய
ங்கள் முதலான தத்துவங்களு டியனாக கறிவைக கொடுக்க அறி
வானேன்? இவையிற்றைக் கொண்டு ப்படி ய நிகையினு லிவனு
ககுத் தனக்கென வறியில்லை ஆளு லிதவனறியு மனெகருனே
யென்ற மாணக்கனேநோக்கி யருளிச்செட்குறா அறிவு மாயா
தனுநரணதிபதறிவருவது-ஆனமாவின்முடைய வறிவானது கனம
பலனகளைப் புசிக்கைப் பொருட் மாயாகாரியமான தனுநரண
புலன போகவகளைப் பொருத்தி வாராநிற்கும் இப்படிச் சேத
னலாயிருக்கிற வானமாவசுதா அசேதனமாயிருக்கிற மாயாகருவி
க ளறிவைக் கொடுக்க வேண்டிவானே நெண்ணினை—இங் ககர

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கசுகசு

தியாகமஸ்தினில் மறைத்துநிற்ப னருவனாய்-ஆன்மாவானவ னகாதியே யானவ மலத்தாலே மறைப்பு னடி இவவிடத்தத தோனருமனிறபன் ஆனாலிந்த மாயா கருவிகளுடனே யிவனை கசுகி னின்று அறிந்த முறைமை யெவ்வனே யெனினி?—இவற் றோடாளு மமைச்சரு மரசும போல்வன-இவையிறறுடனே ஆ னுமாபொருத்தினதறிந்த முறைமை யிராசசியம பன்னுகிற வி ராசாவையு மகதிரியையும் படைபையும் போல

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போகம் சு-சூ, ௫ - வெ “மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதே, லாயாதா மொ ன்றை யதுவதுவாய - லீயாத, வனவிசனைத் தன்னுள் மறை த்தொன்றாக் காட்டமபோத, தன்னைமல மன்றனைத் துன்’ எனனுமது கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லிபது தத்துவங்களுடனே கூடினவிட தது ஆன்மபோதஞ் சிவிகும தொழிந்த ஆன்மாத தானாக வ ரியாதென்றும்,இந்தத் தத்துவங்களைக்கூடி யானமா வறியவே ணடினது அநாதியே மலச்சம்பநத் னாகையாலென்றும்,தத்துவங் களு மானமாகூடி யறியமுறைமை யிராசாவையு மகதிரியையும் படைபையும் போல்வென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

புருடனே யறிவனாகித் - ஆன்மா முகல்வனபோலச் சுத் த சித்தேசயாகின, — பொறிபுல னாகிபோதக் தருவதென - மா யாகாரி யங்களைப் பற்றிநின் றறிதல் வேண்டா, —இவற்றோடா னுடமைச்சரு மரசும போல்வன - அவவாரசு நி யானாகின்ற அ மைச்சரு மரசுமபோ லுடனினின்று, —மாயாதனு கரணநி பற்றி யறிவுவருவது-மாயா கருவிகளைப் பற்றி யறிதலுண்மையால்,—

இவகநாதிடாக - இவவிடத தநாதியே,— மலத்தினினைமறைந்
து அருவனாய் விற்பன - ஆண்டவமலத்தின மறைந்த அருவனா
ய்நிறநல் பெறப்படும்

இதனானே ஞானசெய்தி அநாதியே மறைத்த நிர்கும
பகத தவ முடையனாகல் காரியானு மானத்தினைவைத் துணாத்
தி வலியுறுத்தப்படத்த

சு-ரு, ௨-அதிகாரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை

மலத்தான மறைப்புண டவத்தைப்பயிமிடத் தான

மாவே பிரதான மென்பது உம கருவிக ளப

பிரதான மென்பது உ முணாதது கணரா

படைகொடு பவனிபோதும் பாரமனனன புகும்
போதிலலிற, கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலு
மிட்டுப்பினனை, யடைதருந் தனியேயகதப் புறத்தினி
லதுபோலானமா, வுடலினு எவததையைந்து முறு
முபிர காவலாக. (௩௨)

(இ-ள) ப ஙுட சதுரங்க பலத்துடனே பவனிபோகத்
கொடு பவ விராசாவானவன் நன்தமாளிகையிற புகு
விபோதம் மபொழுதவாய்க்கடோறுமடையேயுப
பாரமனன பு பும பெயரைடநிக் கங்கங்கையனுப்பிக் காவ
ஞாபோ தில்லி நகரணரையும் வைத்து, தானே யகதப்புரத
ற்கடை தொறு திலே பிரவேசித்த நித்திரைசெய்யாநிற்ப
ய் விட்டுவிட்டுச ன;
காவலுமிட்டுப்பி

ச—சூத்திரம். அவதந்தஇலக்கணம். ௧௬௬௩

என யடைசுரு
௩ தனிபெயர்தப
புரத்தினில்

அதுபோல அநகமுறைமை போல,
ஆனமாவுடவி இத்தவானமாவுஞ் சாககரமுதலிய பஞ்
ணவததை பை சாவததைக்கு காணமாகிய நெற்றிமுதன்
௩ முறுமுயிர மூவரதார மீறாகிய தானவகடோறுந் தன்
காவலாக கருப பரிவாரமாகிய வீந்திரிபமுதலிய கரு
விகளை வாய்க்கலகடோறுந் காவலாக நிறு
ததிப பிண்பு துரிபத காணத்திலே பிராணவாயு வுயித்தோழ
ஞகலா லஃதொன்றயுங் காவலாக வைத்தது தானே யதிதமா
கிய நிததினைபைச செபவன் எ-று (௩௨)

சிவர்க்யோகியருரை வருமாறு

—o—

மேல்வததைக குதாரணம்.

ராசாவானவன் +ரத த்ஐ xதரக ி பதாதிக்குடனே
பவனிவந்த தன்னுடைய கரமுத்திவ புருமபொழுது அநதந்த
வாசங்களிலே மனுபபுரவாகளை யந்தந்த வாசல்களிலே மனுப
பிச காவலாகப் த் பாரிகாரரையும் வைத்தது, அந்தப்புரத்திலே
அநபரி லலாமற ஞ்ஞர தன் ஸ்ரீயுமே கனித திருப்பதபோல ஆ
னமாவானவன் மனைத ரதமரகவுர பிராணுகியாயுக்களை ரத
ததிற் பரிபாகவும் புத்தியை மந்திரிபாசவுர ஆங்காரத்தைச்சா
ரதியாசவும ஞானேந்திரிப கனமேந்திரிபவகளை பதாதிக்களாக
வும கூட்டிக்கொண்டு பாஃயேந்திரியங்களிற் சென்று மீண்டு
புறந்நயம் கண்டமிறுதயம் நாபியென்னும் ஸ்தானங்கடோ
றும நீக்குதத்தவனகளை நீங்கித் தேகத்துக்கு பிராணவாயுக

கனகசுந்தரி

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

காவலாகி நிறக குடும்பஸ்தானமாகிய +ஸவாதிஷ்டாணத்தினே
மரையுடனே அதிதாவஸ்தையை மடைவனென நிகைபொ
ருள்

+ ரதம்-கோட்கஜம்-யானை x தரகம்-குதிரை ரீபகாதி-கா
லாள் + பாரிகாரா - இராககாவறகாரா* புருமதயம்-புரு
வநதி + ஸவாதிஷ்டாணம்-தனவிடம்

தடின்கூட - சம்பெஜாது மிகி ஜெயம் ஸவகூடவரு
டியாளுமடி | மருடியாழிஸராராஹு நாராஹுதகூட ஸவ
ஷெவாமிடமு|| தஸாடிய ஸவரீயஸ்யுதயடா தீதகூட
வீமகடி | மிகி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அபயடியிருகதாலும் புருடனுககே முதனமை பென்பது
போதிகுகினுர்

உயிரகாவலாக - பிராணவாயு சரீரககாப்பாக
மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி, ஒன்பதுசெடியுள்ளன மூன்றாகுதிறைத் தெரிததக்
குகுகினுர்.

புருடன அவற்றோடமைச்சரு மரகம் பேரறின அரசன.
போலவற்றை விட்டுவிட்டுச் சென்று ஐவகையவத்தை யுறுமெ
ன்பதாம்.

ச—சூத்திரம். அவதத்தைஇலக்கணம். கசுகடு.

இதனானே வெவவேறவத்தை அனைதருமாறு மேற்கூறிய
வுலமையோடு படுத்த வகுத்தக கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முனசொன்னத கத்துவ முப்பததாரோடுகூடி
யானமா விசுவ வியாபாரத்தை யறியுமிடத்து அவததைப்படு
முறைமை ஒருதிட்டாகதமிட டருளிச்செய்குறா

படைகொடுபவனிப்பாதம் பாாமன்ன புருமபோதில்
லில் - பரிகலத்தடனே பவனிவந்த பூபதியானவன றன்ன
டைய மனையிலே புருமபொழுது, —கடைகொறும் விட்டுவிட
மி-வாசல்கடோறும் விடைகொடுக்கும பெபாக்கு விடைகொ
டுத்து, —காவலுமிட்டு-அதற்கதற்குக் காவற்பெயற்களையும் நிறு
த்தி, —பிண்ணையடைகருந் தனியே யந்தப் புரத்தினில்-பின்புரா
னேபொய் தனக்கேகாந்தமாயிருக்கிற அந்தப்புரத்திலே புரு
தாநிற்பன —அதுபோல்-அந்தமுறைமைபோல, —ஆனமா, —வு
டலினில்ஞ்சுவதையுறு முவிகாவலாக-ஆனமாவுந் தேகத்தி
லே யந்தந்தத் தானங்களிலே நிற்கத்தக்க கருவிகள் நிறக அ
ஞ்சுவததைப் படாநிற்பன, பிராணவாயுகாவலாக

இதனா சொல்லியது, தந்தரங்க ளுடனேகூடி பவனிவ
ந்த விராசா வானவன றன்னடைய மனையிலே புருதமிடத்து
அதற்குண்டான வாசல்கடோறும் நிறுத்தும்பெபாகளை நிறுத்
திக தானே யுள்ளேபுருத்த முறைமைபோல, ஆனமாவுஞ் சரீரத்
திலே அந்தந்தத் தானங்களிலே நிற்கத்தக்க கருவிகள்நிறக வஞ்
சுவத்ததைப் படுவன, பிராணவாயுகாவலாக வெண்ணுமுறைமை
யை உறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஆன்மா - புருடன், —படைசொடு பவனிபோ தம்பார னன்ன - அமைச்சர படைத்தலைவர முகலி பபரிசுணங்கீளாடு உலாப்போகந அவனி னன்ன —இலந்தபுகுமபோது - மீள விஸ்விகண்ட புருடபோது, — கடைசொறும் விடிலிவிடிக காவலுமிட்டி - வாயில்கடோறு மவரவாகு விடைகொடுக்க நிறுத்திக காவலுரவைத்த, — பின்ன ரந்தபுரத்திற தனியே யடைகரு மதபோல - பின்னாகப் புரத்திற தனிபேசெல்லுமாபோல, — உடலி லுயிர காவலாக - இவவுடம்பின்கண் முறையே கருவிகளி னீங்கிப் பிரணவாயுவைக் காவலாகநிறுத்தி, — அஞ்சுவத்தை யுறும் - ஐவகையத்தை யுறும்

இகளுனே வெவவே றவத்தை யணதரு ராறு மேற்கூறிய வுவனெபோடு பரித்த வகுத்தக கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சாவத்தைகளினது பெயறு மவற்றுக் கிடமு மவவிடந்
கோறுநிறகுங் கருவிகளுந் கொகுத்தணாததுகீரா

சாகடிர முப்பத்தைநது நுகலினிற கனவுதன்னி, லாகடிய விருபத்தைநது களத்தினிற சுழீனமுனறு, நீகடியவிதயந் தன்னிற றுரியத்தி லிரண்டிராபி, நோகடியதுரியாதீத நுவலினமுலத்திலொனதே. (௩௩)

(இ-ள்) சாகடிர ஆன்மாவானவன சாகடிரத் தானமாகி முப்பத்தை ய புருவ மத்தியத்தைப் பொருட்தம்போதுந்த நுதலி கருவிகண் முப்பத்தைநது. அவையாவன? னில் * “இந்திரிய மீரைந்து மீரைந்து மாத்திரை

௪—குத்திரம். அவதாரத்திலுக்கணம். கண்கள்

யு, மந்தமாய்நின்ற மாருதமீறையது, மந்த
க்கரணங்க ணுனகு மவற்றுடன், சந்தித்த சாககிர பாலனு
மாமே” எனமுடி சாககிர பாலனைப் தானமாவையெனவழிக

* இதுமுதலிய திருமந்திரம்-அ-உது தந்திரத்திற் காண்க.

கனவு தன்னி நெறந் தொடுத்தக கண்டமீறாக வந்தத்
லாககிய விருபத தானத்திலின்று சொப்பனுவததையை யுறு
ணந்த களத்தி மொழுது கருவிக ளிருபததைநது அவை
வில் யாவன? “மனவசத்தேவரு மாததிரைபத்

து, மனவசத்தேவரும் வாயுவீரையது, மன
வகத்தாய கரணங்க ணுனகுங், கனவகத்தேயு மிருபதஞ்சா
மே”

சமுனை மூன சண்டந் தொடங்க யிருதயமளவாகச ச
று நீக்கியவீதய முத்தி யவததையுறம பொழுது கருவிகண
ந் தன்னில் மூன்று அவையாவன? “சமுனையிற் சோந்து
ள மூன்றுள காட்சி, வெழுமிய சித்தம பிரா
ணனரசீவ, செழுநக கமலத்தி னுள்ளே யிருந்து, விழுமப்பொ
ருளுடன் மேவிநின்றானே”

தூரியத்தி லிர இதயந் தொடுத்து நாபியீறாகத் தூரிபாவத்
ண்டுநாபி தை யுறுதற்குத் தானந் கருவிகளிரண்டு.
அவையாவன? “கருவரமடாகிய காயந் தூரிய,

மிருவருங் கண்டித்த பிறப்பிறப் பற்றவா, குருவரம பெற்றவா
கூடியபின்னை, யிருவருமின்றியொன் றுகநின்றானே”

நோக்கிய தூரி நாபிமுதன மூலாதார மீறாகத் தூரிபா
யா தீசு றுவலி தீதவததையுற மொழுது கருவி புருடனெ
ன மூலத்திலொ ள்று மென்று சொல்லப்படும். எ-று
னதே.

அதுவருமாறு — முதற் திருமந்திரத்தில் “ஒன்குகி நின்ற
னே” என்பதனை யீண்டுக் கூட்டுக. “கலாதிக்கள்போக முணுங்கா

சகசுஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கேசு கருவி, கலாதிக்களைச் சாக்கிரத்திற் காணுங்—கலாதிக்களை, யி
னறியுமபோக முயிருக் கிலவகுமோ, துணறுபுகழாய்ச் சூழுக
சொல்” “கலாதிக்களாவிக் கொருவாக்கஞ்சு மாணையாற, கலா
திக்களைக் கடடுறையாராகற்றோ—மலாரியுரை, வகதனஞ்ரிய நெ
னபரவன நனவடிவிற, பகதனைச் சொல் லாரிதுபோற பார, என
வறிக.

இதற்கஞ்சு சிந்தியாகமம்

இவற்றுள் சாக்கிரத்தினீங்கின கருவி சோத்திராதிஞ்ஞ
ம் வாசுசாதிஞ்ஞ மாகப்பத்து

சொப்பனத்திற சத்தாதியும் வசனாதியும், அபாநாதியெ
னபது மனோபுத்தி யகவகாரங்களுமாக நீங்கின கருவிக் கிரு
பத்திரண்டு

சுமுனையி னீங்கினகருவி சித்தமொன்றும்

துரியத்தி னீங்கின கருவி பிராணவாயு வென்று

துரியாதீதத்திற்கருவி புருடனென்றுமேநிரகுமெனவறிக.

வேதாதி சாக்கிரத்திற கருவிபதினாலும் நாலும் இரண்
டு உண்ம என்னு சொல்லில், அப்போது சொப்பனத்திற க
ரணநாலுமொழிப வுயிரானந்த முதலிப கருவிகள் கூடிச் சீவி
கையாற் கூடாதெனவறிக. (நூ.)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சாக்கிராதி பஞ்சாவத்தைகளுக்குங் கருவிகளும்
ஸ்கானவகளும் கூறுதல்

சாக்கிர முப்பத்தைகது துதலினில் -நாதாதி ப்ருதவி பரி
யந்தமாக முப்பத்தாறு ததவங்களுடனும் தாதவிகவகளுடனும்
கூடி சகல விஷயங்களையும் மனுபவித்த கிற்பது ஐசப்பிரதிபா

ச—சூத்திரம். அபுத்தைஇஸக்கணம். கசகசக

சாக்ரம். விஷயபோச திருஷ்டா பாவததினலே டிபிரேகா
 ணடமாகிய சுதத தத்துவங்க னேநதம் டிபோசயிதரு காணட
 மாகிய கலாதிடேழு மகா பூதங்க னேநதம் ஆகப்பதினைழு
 முபாகியாகச சுரோதராதிக னேநதம் சதாதிக னேநதம் வா
 ககாதிக னேநதம் தாதநீகமாகிய வசனாதிக னேநதம் பிராணதி
 வாயுகள பததம் தத்துவங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்கார
 சித்தங்க னனும் ஆக முப்பதிலுடனும் கேதசிசரனா னு
 கிற ஆனமாவும் ஒருவனாக முப்பதனைநகாய் முகதசினேநதம்,
 பிரேர காணடமும் போசயிதரு காணடமும் நிர்வியாபார
 மாகையா லாணவமேவிட்டதனால் விழித்திருக்கையிலும் கண
 னெகாணாற கேடனெ கேளாமன மயங்கி யிருக்கு மவசரம்
 அபிரதபாசாகிரம்

ஈ சபரிதிபா-கோற்றதேநாடுகடியது டி பிரேரகம்-ஒவு
 கிறது டிபோசயிதரு-புசிப்பிக்கிறது

தடி-கூ - ஸ்ரோத்-கூக்-உக்ஷ-ஷீ ஜிஹா வ்ராண
 நெனுவது-பனூஸு | ஸஸஸஸஸு ருபனூ ர
 ஸொமயனூ பனூஸு || வாக்-பாடி-பாணி-பாய-
 ஸ்ரோபஸு-நெனுவ து-பனூஸு | வஹா-தாமசீந
 விஸம-நானூபனூகஸு || ப்ராணோபாநஸு-பா வுர
 நடிநானூ ஸஜாநகூ | நாமஃ கரு-ஸு குகுரொ
 நெவடி-நா யந-ஜயஃ || உநொஸ-கிரஹ-காரஃ வி
 த-க்ஷத்ர-ஜனாவய | பனூகிர-ஸக ப்ர வுத்-நெ
 ஜா-த-த்ர விநிதி-ஸு-ஸகி ||

சனவதனனி லாககிய விருபதனைநத களத்தினில் -சூக்கு
 மகேசுததில் போகத்தை டாககிய சொற்பனா உதையிலே
 சத்தாதிக னேநதம் வசனாதிக னேநதம் பிராணதிவாயுக்கள் பத
 தம் மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்கனனும் ஆனமாவும் விரு

பதனைநதம கண்டத்திலே நின்று வயவஹாரிக விஷயபோ' வாசனையையுமுத: த: தகாலிக விஷய * பிரதிபாசமாததிரததையும் அனுபவிப்பது சொற்பவஸத்தை

† தாதகாலிக - அநதகாலத்திலுண்டான * பிரதிபாசம-தோற்றம்

தடி-கூ - ஸஸாஜி வ-உநாஜிஸு ப்ராணாகி உ-நசூக் கடி | வனதெவாசுகிவெ வஸ-ஸு | ஜாயா ஸ-பெண ஜாமுத: ||

சுழினைமுன்று நீக்கிய விகயந்தனனில் - ஸ்துலசூகசூம தேகபோகசுகை யொழித்த சுழுத்தி யவததை இருதயஸதிரானத்திலே சித்தத்தடனும் பிராணவாயு வுடனும் ஆனமா கூடிநிற்பது

தரிடத்தி ஸ்ரணம் நாபி-தரிபாவஸதை நாபிஸதானத்திலே பிராணவாயு வுடனே ஆனமா கூடிநிற்பது

நோக்கிய தரியாதீத துவலின மூலததிஸொனதே - அதோமுகமாகிய தரியாதீதம் தத்துவதாததவிகங்கள் சாவதகைய நீக்கி மூலமலமாகிய வரணவத்தடனே யானமாவொருதகனமா யிருப்பது

தடி-கூ - ஸஸாஜி வ-உநாஜிஸு ப்ராணாகி உ-நசூக் கடி | வனதெவாசுகிவெ வஸ-ஸு | ஜாயா ஸ-பெண ஜாமுத: ||

பிரளயநகலதாயியாயிருக்கிற தத்துவங்க ளிருக்கையிலே தத்கிரியைக ளில்லாமலிருப்பானே நெனனில்? அயசுடனே அகனி கூடினபொழுது தாஹாநிக கிரியைக ளுண்டாய அக்னி நீங்கினபொழுது இல்லாததபோல, ஆனமசத்தியை கனமானுருணமாக ஈஸ்வர சத்தியானது தத்துவங்களுடனே கூட்டினபொழுது தத்தத்கிரியைக ளுண்டாம். பிரித்த பொழுது தத்தத்கிரியைக ளில்லாமாம்.

சு—சூத்திரம். ௨, வத்தைஇலக்கணம். ககஞ்ச

தடி—தூ — சுயஸாஜெயபா டு
சுபாநாஜாத ந ஸெவ ஸகூராகுபஸாசு ஹவெஜிதி||
† டீஸலோகப பிரதியில விட்ட டிருக்கிறத
இத சமலாவஸதை

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

இராசாத தனது பரிசார சனங்களைப்போல வானமத்த
துவகா ததுவிசங்களை நிறுத்தந்தான முணர்த்துகின்றா
இந்தரு வகை சூத்திர முடிவிலவத்தை விஸதாரத்தில
றியப பண்ணுகிறோம்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

ஆனமா அரசனபோல விட்டுவிட்டுச் சேறறகடபடுமவத
கையாவன? சாக்ரமுதலியனவாம அவவிடங்களாவன? இ
லாடமுதலியனவாம ஆண்டாண்டு நிறகுற கருவிகளாவன?
முறையே முப்பத்தைந்து மிருபத்தைந்து மூன்று மிரண்டு மொ
ன்றுமா மென்பதாம

அசிற்திப விசுவசாதாகியததில் அவத்தைகரு நிறகுற க
ருவிகளிற கலாதிகளையு முட்டன்கூட்டி மெண்ணி நார்பத்தொ
ன்று முதலியனவாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவா
கவேசுத்தத்தத் துவங்களின் ரெழிற்பாடு ஆண்டிளவென்பது
பெறப்படுதலானும், கலாதிக ளிலவழிப புருடத்ததுவ மொன
றெனவைத தெண்ணப்படுதல் செல்லாமை யானும், ஈண்டு மு
ப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மலைவாம்போ
துமெனின்? ஆகாது. கடைத்தொறும் விட்டுவிட்டென்ற அவ

மைக்கேற்ப விடப்படுகின்ற மாலையார்ப் நிற்குங் கருவிகண்மாத் திரைக்கே ஈண்டுத் தொகைகூறப் புகுந்தாராகலானும், அதப ற்றிக் கலாதிசுளி ன ஐபஞ் செல்லாமைப்பொருட்கு அவற்றைப் புருடத்தவருக்க ளடக்கி அதனையு முடனவைத் தென்னினி னு ராகலானுமென்க.

தூரிபாதித்திற காரணசரீர மாத் திரைபேயனறிக் கரு ககசரீர மிலலைவென்றது, ஆனறிக் கலாதிசுள வேறு நிலலாது அதனே டொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே! பிறிதில்லை யெ னக்கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வஞ்சவத்தைப்படுகிற தானங் களு மகதகதற் குண்டான கருவிகளா நின்ற முறைமைக் ளொ பட்டியென்ற மாணுக்களை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறார்.

சாககிர முப்பத்தைஞ்சு நுதலிவின-இலாடத் தானத்திலே சேரத்திராதியும் வாக்காதிபுரு சதகாதிபும வசனாதிபும வாயு களு மந்தக்கரணங்களு மாக முப்பத்தைந்தம சாககிரத்தி ல வத்தை —கனவுதன்னி லாசகிய விருபத்தைந்த களத்திலி- கண்டத் தானத்தில சதகாதிபும வசனாதிபும வாயுக்கள பததம ஆந்தக்கரணங்களு ம சேத்திரஞ்ஞ மாக விருபத்தைந்தோடு னுட்புரினற வவதரஞ் சொப்பனம் —சமுனைமூன்று நீக்கியவி தயந்தன்னி- இத்தபத்தானத்திலே சித்தமும பிராணவாயுவும் சேத்திரஞ்ஞ மாக மூன்றுங் டுபுரினற அவதரஞ் சுமூக்தி — தூரியத்திலிரண்டு காபி-நாபிதகாணத்திலே பிராணவாயுவஞ் சே த்திரஞ்ஞ மாகவிரணிக் கூடிநின்ற அவதரம் தூரிபம் — நோக்கிய தூரிபாதித் துவலின முஸத்திஞ்ஞமே-ஆனமாவயய

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககௌக

காதியேதோனமூல் மறைக்கிற வாணவமல மொனனுமொழி
ய வேறொரு கருவியுமில்லாமல் மூலாதாரத்திலே சேதரளுந்
தாதிரக தனித்து நின்ற அவதரத் துரியாதீதமெனதுசொல்ல
பபம்

சாககிராவததைக்குக கருவிகள முப்பத்தைந்தென்றது, மு
படத்திரோடுவகடி யானமா வசுவயயாபாரத்தை நினைநி
தகச்செய்தே யவததைப்படு மிடத்துப பூதவக லோகதுர கலாதி
க ரோமுரு சிவசுத்துவ மைந்தம சூகப பதினேழநீங்க நின்ற
பத்தொன்பதும் கொண்டுள்ளன வையிவ வாயுக்கள பத்து
ம வசனாகி லோகதும சேத்திரஞ்ஞமாக முப்பத் தைந்தமெ
னக்கொள்க

இத்தகுப்பிரமாணம திருமந்திரம் “இருதிப மீரை
து மீரைது மாதநிவாயு, மந்திரமாய நின்றமாருக மீரைது, அ
நதக்கரணவக ளு ள்குமவறனுடன், சகத்தித் சாககிரப பாஸு
மாமே” என நுமதுவ கண்டுகொள்க

சொப்பனுவததைக்குக கருவி யிருபத்திரு சென்ற சற்கு
ப பிரமாணம திருமந்திரம் “மனவகத்தேயரு மாதநிரை
பத்து, மனவகத்தேவரும் வாயுநீரைது, மனவகத்தாய கர
ணவக ளு ள்கு, கனவகத்தேயிரு பத்தைஞ்சுகாமே”

சுழுகியவததைக்குக கருவி மூன்று என்றதகுப்பிர
மாணம திருமந்திரம், “சுழுகியிற் சோகன முயனுள கா
டசி, கெழுவிப சித்தம் பிராண னற சீவன, எழுமகரஸத்தி ளு
ள்ளேயிருநது, வழுரப பொருளுடன் மேவினனானே” எனது
மதுவ கண்டுகொள்க

துரியாவததைக்குகருவி இரண்டெனததற்கும் துரியா
தீத்ததிருவி யொன்றெனததற்கும் பிரமாணம திருமந்திரம்

ககௌச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

“சருவரம்பாகிய காமத்தூரீய, மிருவருகணமர் பிறப்பிர பபிறவா, சருவரம்பெற்றவா கூடியபிணை, மிருவருமின்றி பொன் முகநிலைமுனே” என்னுடைய கண்கொளக

இந்த தானங்க லோதின மானமாவ மிந்தகருவிகளோ டொன்றாய வந்ததற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம், “முடபதோ டைந்தாய முதலவிட்டங் கையைக்காட்ச, செபினி மூன்ற யத் திமூத்திரம் டொன்றதா, மிப்பதநின்ற வியல்பையநித்தி டித, செப்பரியானமுல் சேரலுமாமே” என்றும், சிவஞானபோ தம், ச-ரு, சு-லவ, “ஒன்றன்யாமூலக தயிரீணையுநாபிவின்ற, சென்றணையுந் சித்த மிகயத்த-மன்றவே, யைபைந்தாய நன் னுதலிற் கண்டது வாகுகாதி, மெய்பாதி விட்டகனது வேறு”

இன்னுதசொல்லிபது கேவலத்தில காரிடாயத்தையி லதி தத்தி லாண்டா வாணவமாமே வடிவாய நிறகையால, ஆன மா கூடினதின னனையாய நிறமுறைமையும், இந்த அவத தைத் தானங்கடோறுங் கருவிகளினின்று முறைமையு மறிவி த்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

துகலிநிற் சாககிர முப்பத்தைந்த- ஆனமா அரசனபோ ல விட்டுவிட்டிச்சேறற்க லிலாடத்தான மாகிய சாககிராவத தையின் முப்பத்தைந்தகருவிகளும்,— களத்தினிற் கணவுத னினி லாசகியிருபத்தைந்து - கண்டத்கானமாகிய சொப்ப னுவத்கையில் ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்தகருவிகளும்,— கீ ககிடவிதய்க்குணிற் சுமுனைமுனதும்-நீக்கப்பட்ட இதயத்தா னமாகியசுமுத்தியவதத்தையின் மூன்றுகருவிகளும்,— நாபிதரி

ச—சூத்கிரம். அவத்தைஇலககணம். ககௌடு

யததிவிரண்டு-காபிததானமாகிய துரிபாவத்தையி விரண்டு கருவிகளும், — துவலின் - சொல்லுமிடத்து, — மூலத்திலேககிய துரிபாதித் மொனறே - மூலாகாரமாகிய பாராகப்பட்ட தரிடாதிதாவதையை ஸொரு கருவியுமாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

—0—

இவ்வண்ணு சொல்லிப்போந்த மீழாலவத்தை, சாககிராதி யைந்திறகுங் கருவிககொத்தகககோ முடிந்ததுமுடித்ததென னனூ கந்திரவுத்திபார றெருத்த துணாததகின்றா

ஐந்துசாக பிரததினனகு கனவினிற சுழுனைமூ னறு, வந்திமிந் துரியநதனனி விரண்டொன்று துரி யாதிதந், தந்திமினா சாககிராதி யவத்தைக டானந் தோறு, முந்திமிய கரணநதனனி செயறெறு முண னந்துகொள்ளே. (௩௪)

(இ-ள) ஐந்திரா முற்கூறிய சாககிரத்ததகருக கருவிககொ ககிரத்தின தகைஞ்சு அவையாவன? இருவகை யிறதிரிய ககொத்த (க) இருவகை மாததிரைக்கொ தத(க) வாயுக்கொத்த (க) அந்தக கரணக்கொத்த (க) புருட னக்கொத்த (க) ஆக்க கொத்த - னு, எனவறிக.

நான்கு கனவி சொப்ப னத்தகருக கருவிககொத்தநா னில னகு அவை கனமாததிராதி (க) பிராண வாயுவாதி (க) கரணம் (க) புருடன (க) ஆக - ச.

சுழுனைமூ பிராணவாயுக்கொத்த (க) அகங்காரக னறு கொத்த (க) புருடக்கொத்த (க) ஆக - ங-ம, சுழுனையிற் பெருந்தம்.

ககௌசு

சிவஞானசித்தியார் சபகூழம்.

வந்திடுந் துரி வாயுவும் புருடனா ஆட - உ துரியத்
பந்தனனி விர திற பொருந்தும்
னாமி

ஒன்று துரியா துரியாதீதத்திற புருடன (க) மே பொ
திதந் தாகிடும் ருந்திடும்

சாசுகிராதிய இத்தமுறையே சாசுகிரமுதலிய தானா
வதகைக டாந கடோறுஞ் சென்றியியா ந்தகும.

நீதாறு முந்தி
டு

கரணந் தனனி ஆனமாவக சிவைகள் சாதன மென்க கரு
ந செயற்குரு மு தியிப்படிச் சொல்லு முறைமையினை பறி
ணாக் து கொள வாயாக எ-று
னே

இஃ ரெழுங்கை மககதினா டாஅநாட்ட லென்னு மதத்
தைப் பற்றி பெனது ருரவா கூறியதெனவறித

இனைச் சுததாவதகையென்று மயகத்ததாற க்லாசொ
லலுவாராக, அசினநனைப் பின்னாக் கூறுகனா ராதலாற
கூடாடுதெனவறித (ஙச)

சிவாகாமோகியருரை வருமாறு.

மேல் தினமல சாசுகிராதி லக்ஷணங் கூறுதல்

ஐந்து சாசுகிரத்தின-நினமல சாகுகிர ஸகானமாகிய இருத
யத்திலே சுவசத்திகுரின துயோகத்தினுலே சிவபூதமாடிகார
உகார மகார விர்து நாக * ஸஹிதமரண மஸூஹவகார புத்தி
சித்த முள்ளமென்னு மைந்தடனுவ கூடிநின்று + பாஃபகர
ணவகனினுலே காணப்பட்ட சத்தாதிப் பிரபஞ்சத்தை பெ

ச—குந்திரம். அவத்தைஇலககணம். கசுஎஎ

ல்லாம் சிவாகாரமாகவும் விஷய சுகங்களை சிவாநந்தமாகவும்
கண்டு நிற்பது நினைமலசாகரம்

* ஸ்மிதம் - கூடினது, † பாஃய - வெளியிலுண்டான

நான்குசூயில்-சாகசிராவத்தைக்குச் காரணமாகிய அகா
ரம் உகாரத்திலும் பாஃய விஷயங்களைப் பற்றும் மனசு அகவ
காரத்திலும் லயிக்க, அகங்கார முகலாகிய நான்குமத்தபிரேர
கமாகிய உகாரத்திற் நான்குடனும் ஸவபன் ஸ்ரான்மாகிய கண்
டத்திலே அநதககரண விருந்தியுடனே * சோஹமென நிற்பது
நினைமல ஸவபனம்

* சோஹம் - அது நான்

சமுனைமூன்று - ஸவப்பன வத்தைக்குக் காரணமாகிய
உகார மகாரத்திலும்* கிரஹக்மாகிய அகங்காரம் புத்தியிலும்
லயிக்க, புத்திமுதலாகிய மூன்றாம் ததபிரேரகமாகிய மகாராதி
மூன்றாம் சுழுகி ஸகானமாகிய † தாலுமூலத்திலே தேகேந
திரிய விருத்தி † ரஹிதமாக ஸ்வாசாமகோசரமான ஞேயஞா
ன ஞாதரு என்குந் திரிபுடனான மாகிநிற்பது நினைமல சுழ
த்தி

* கிரஹகம்-கிரஹிக்கிறது, † தாலுமூலம் - வாயினிருபக
கத்தினடி, ‡ ஸ்மிதம் - இல்லாதது, § வாசாமகோசரம் - வா
கக்குக் கடங்காதது, ¶ திரிபுடி - மூன்றுவகை

† வந்ததிற துரியநதன்னி விரணம்- சுழத்தி யவத்தைக்குக்
காரணமாகிய மகாரம் விந்துவினும x நிராயுகையான புத்தி
சித்தத்திலும் லயிக்க, சித்தமுதலாகிய விரணம் ததபிரேரகமா
கிய விந்துவாதி விரணம் துரியாவஸகா ஸகானமாகிய பஞ்ம
தயத்திலே தேகேநதிரிய வியாபாரமும் அநதககரண விருந்
தியுமற்று * குப்திமாததிரமாய நிற்பது நினைமல துரியம்

†வந்தடுமென்றது - ஆகதநாதத்தை x நிர்ணயகம-நீச்ச
யித்தல. * ரூபதி - அறிவு,

ஒன்று துரிபாதிதம - துரிபாவஸதைக்குக காரணமாகிய
¶ ஆகத வந்தநாதம் குடிவையிலும் சித்தத்ம பிரகிருதியிலும் ஸயி
கக, நினைமல துரிபாதித்ததாக்குக காரணமாகிய * அநாகதநாத
மும் சிவநாதநாதுபவியாகிய†வுள்ளமும் அதிதாவஸதா ஸநாத
மாகிய பிரம ரந்தரத்திலேநின்று அகண்டாகார சச்சிதநாதநாத
தவய பரிபூரண சிவா † நயாபி விபத்திபைப பெறுவது நின்
மல துரிபாதிதம

¶ ஆகதம்-வந்தது * அநாகதம்-வாராகது, * அநாகதநா
தமாவது - பராசத்தி, † உள்ளமாவது ஆன்மஸைருபஞ்ஞானம்
† அநாக-வேற்ற

தந்திடுகு சாககிராதி யவத்தைக டானந்தோற்றும-இவ்வா
று சாககிராதி ஸதரணமாகிய இருதயாதி+ளிவே அகாராதி
* யபிமானிகளான பஞ்சசத்தி+ஞ்ஞம் ஆன்மாவனுடைய அதுக
ரகாரத்தமாகக் கிரமத்திலே †யுகத்தரோத்தராகுகமாக †சிவா
பிவியத்தினைக கொடுத்தல செய்யும்

* அபிமானி - தனதாக நினைக்கிறவன், † உதகரோத்த
ரம் - மேல்மேல் † சிவாபிவியத்தி - சிவப்பிரகாசம்.

ஐந்தாவ தியாதோ வெனவி? உதகரமாக.

முத்திடுகு கரணங்களைநினை செய்மென்று முணர்நது கொ
ணணி - பாஃய விஷயங்களைப் பற்று மநமுதலாகிய கரணங்
க ண்ணகு, இதைக் கரணங்களாகவுடைய ஆன்ம ஞ்ஞானமுமா
மென அறிந்து கொள்வாயாக வென்றிதன்பொருள்

இத்தகுச சமமதி —

மஹாலிபாஹஸாராவஜ்யாஹ்—ஸாஹ்யாஹ்: கர
ணெண்ணெ ஸ விஷயஜ்ஞானம் ஜாஹ்யாஹ்: ஸ

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். கககக

பொருகாணவ ஸுதி விஷயஜாநகஸுஷுவிவ
 ருடி | ஷெஹ கிதி யயுதிஹிந ஜவெவா மூஹூ
 ருதிஸுயுக் ஷெஹாக்காபரதள ஸுவிந திரா
 தீதஸிவகெபாடியனகி.

விவானு லொயெவ — ஜாமு காரண ஜோவா
 ணு பொமஸுமெடிநம் ஹுதி | உஸெயேய வு
 துயயுநாருகாணவெடிநடு || ஸுபொரு கர
 மெணெவ கெவமெம-ஷெஸுத | மீந வடு
 வுவிஷபாபுணு பொமஸுமெடிநம் யயா || மீநா
 ணுகாணம் வுதேஸுஷுவிஸாஅ ஷெஸுத || வெ
 நடுடியஸுஸுயுத ஹுதிவிவ வுதிஸுத ||
 காயுகாணயொ ருது வுதாபுடிஸு ஸும
 ஹுஸவ-பாஸுடிசு சியாவுதிஹெதொ ஹாடிஸு
 வெடிநம் || துயபுதீதாஅஸுயுத ஹாடிஸு
 ஸுஸம் ஹுதி.

* ஷுத்திரசக தத வாதிதமே மோக்ஷமென்று சாஸ்தி
 ராசனிலே சொல்ல, இவ்விதத்தச சித்தம் நிபந்திவிதமே
 மோக்ஷமென்பது விரோத மாகையால், ஐந்தெனறது சிவத்த
 துவக நேததமே மெனனில்? அத கூடாது சகலாருச்
 சிவத்ததுவகன் பிரகாரணடமு சதகாசுதத சத்ததுவகன்
 போசயிதரு காணடமுமொழிப போசகாணடமாகிப கரண
 மாகாது சித்தம் நீங்கவே தோ நிலையிலே நின்றுள்ளவில்
 வடம பிடித்தபோ கையை விட்டதுபோலும், கண்ணிகாரண
 கணினி யிடாம வினறதுபோலும், விஷதி யாபி வியஞ்சகக

ளான புத்தி முகலாகிய ஆனம தத்துவங்க ளிருபத்த மூன றும் பிரேரக போசயிதரு காண்டங்களாகிய சுத்த தத்துவங் க ளோறும் வித்தியா தத்துவங்க ளோழு மொழியும் பிரேரக போசயிதரு போசகிய கா ண்டத் திரய தத்துவங்க ளிருந்தும் சித்த மலமாய ஆனாநூனம் சிவஞான ி பரவசமா யுள்ள ன்ல கனா ன முடிக்கொண் டிருநதவனுக்கு சூரியாதிப பிரகா சங்கள் உலகு நரிசனங்களைப் பண்ணியையாசுதுபோல, ஆன மாபுக்கு விஷய நரிசனங்களைப் பண்ணியையாது ஆகையால் சித்தவியாபாரமே பந்தா, உதகம் நீங்குவதுதே மேரகூடம் இவற்றுக்கு அகாராதி சூசுகும் பஞ்சாகூரதசி னுண்மை குருவிரு ளறிந்து உலுபவிக் க விளங்கும் பரஞானத்திடுவே சித்த ஸதி ரதனைப் பண்ணின உனே பிரமாவஞ சிவனும் விஷ்ணுவும் இர திரனும் சுபராணனும் குருவும் சாவ தேவதா ஸைர்பனும் யோசிய டி தபோதனனும் பண்டிதனும் மஹாபாகனும் ** க ருஞாந்தனும் ி பரமாதத் வித்தும்

* ஷ்டதநிமசத் - முப்பத்தாறு, ி அபிவிமஞ்சகம்-தோ மறுவிசேரத், ி பரவசப் - ஒன்றிலடங்கினத், ி தபோதன ன - சமஞ்சத் தனமாகவுடையவன், மகாபாகன்-பாகயமு ளளவன், ** கருதாந்தன - பயனடைந்தவன், ி பரமாத த்வித்த - உண்மை யறிந்தவன்

தடினா த வெ னிகா லொ த ரொ — வி லெ த உலகி லு ன் வா லொ ி ஸு லொ லொ க்ஷ வ ன வ து — த வ லி த லி தி க்ஷ ப லா க்ஷ ப்ர ஜி யா வ ர யா ஸ ஸ ஃ || ஸ ஸ ஹ ஸ ஸ லி யொ வி ஸ் ஸ ஹ ஸ ஸ ஹ ஹ ந ஃ || ஸ த ஸ ஸ ஸ வ ல் லெ வ ஸ ஸ ஸ யொ த் ஸ த வொ ய ந ஃ || வ ணி தொ

ச—சூத்கிரம். அவத்தைஇலககணம். கசுஅக

ஸள ஶஹாவஃ க்யதாஹஃ பரஹாஹஃ ! உவ
பிராயஸஃ விதஃ ஜாயதெ யெநகிஸுவதி.

இக்கருதகே எட்டாரு சூத்கிரத்திலே-நட-செ, “மருவு
பசுக்கரணங்கள் சிவக்கரணமாகத், துன்னிய சாக்கிர மதனிற துரி
டாதிதக கோனறு முயல்” என்றது

இதனை இவவுரை யாசிரியர் -நட-வது,செயுளாகக் கொ
ண்கிரகநினர்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சுத்தாவததை ஸவருபரு சொல்லுகின்றார்

அந்தக்கரணத்தி பிேரக பிரணவபஞ்ச கலாருபிகளா யிரு
த்யத்கிருத்கும சுத்த தத்துவநானையும பற்றி இருதய மு
த்த பிரமரகிரமுடிவாக வருஞ் சாக்கிராதிக ஸகது மகாராதி
யைந்தருதொடங்கி மேல தீழ முறைமையில் ஒவ்வொன்று கு
றைந்துயரு மகாராதி ருபசுத்த வித்திபாதி சிவத்தத்துவ மைந
தையும முறைமையி லுடைத்தாம, வித்திகருமிடத்து வித
தரிககினரோம்

இதனை இவவுரை யாசிரியர் - நட-வது,செயுளாகக்கொ
ண்கிரகநினர்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அறிதருமுதலவததை யடைதருமிடத்தேயென மேற்கூறி
பபோகத் சாக்கிராதியவத்தைகளைகதினுள், சாக்கிரத்திற் சுத்த

ககஅஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

விதகையீராகிய ஐந்தகருவியும், சொப்பனமுகலிய நான்கினு
ம முறையே அவற்று னோரோவொன்றொழித கொழிந்த கரு
வியுங் கலாதிகளேச செலுத்திற்றகுமென்பதாம்

தானநசோறும் கலாதிகடொழிதபடு மிடநதோறும்

உந்தகில செலுத்தகில

இச்செய்யுள் பிற்கோரவதகைக கோதிய தபோலுமென
மலையாமை பபொருடிக கரணந்களனிற் செடறொறுங் சண்டி
கொள்ளென றேறகூறிபவதனை ானமி மறித துணாவுநிசுழக் கூ
றினா இஃசநிபாதா சதகாசுரு வேண்டிவாழையுரைப்ப

ந னுடைந் தநான்கு மூன்றி ானடொண்டென்றத செலுத்
துங்கருவிக லையென்பது, உந்திரென்றதநுணும் “சுததககரு
விகளைத் தவகொண்டே சொல்லவதனை நதரு சித்திக்கும
போதத்தெ ளான்றொறுநசென்றிம” என்பதருமறித

இனி, இவ்வாறணி ‘அறி கருமுகலவதகை யடைகருமிடத்
தேவை நதரு செறி கரு’ என றேறகூறிப்போந்தகையே ஈண்
டு ‘ஐந்தகாக்கிரத்தனை’ எனாணுதித்த வுளைச சொப்பனமுத
லியவற்றின் முறையே அவை நான்குமுன்றி ானடொன்று பெ
ருத்தமென்ற வாரூசுக்கொ ண நின்றததலுமொன்று

இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவதகைக லைந்தெனக் கூட
டுக

தானம் துக்ருமலியவிடம்.

உந்தகில பொருத்தகில

இவை நான்குசெய்யுளானும், மேலைதவதகையென்றவற்
றின் பெயரும் வகையு மிடமும் அவற்றதில்பு மியையென்பது
கூறப்பட்டது

இக்கூறு இவவுரையாசிரியர் - நுக - வது, செய்யுளாகக்
கொண்டிருக்கிறார்.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். ககஅக

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சகலாவதையிற காரியாவதையாகிய நிலையிறப
டு மவததைக்கும் சுததாவதையிற காரியாவததை யாகிய
மேலாவததைக்கும் கருவிகள் நின்ற முறைமை யருளிச்செ
ய்குறா

ஐந்து சாககிரததி னுன்கு கணவின்றி சுமுனைமுன்று வந்தி
டுகதரியந்தனைவி லிரண் டொன்று தரிபாதிப நதந்திம- அன
வயப பொருள நிலையிற படு மவததைக்குக் கருவிகள் சுதத
தத்துவங்கள் அவை வருமாறு —அதிபத தகருச சிவத்த துவம
ஒன்றும், தரிபத தகருச சிவத்த தவமுரு சத்தித்த துவமும்
ஆக இரண்டும், சுமுததிபருச சிவத்த துவமும் சத்தித்த துவமும்
சாதாககியத்த துவமும் ஆக மூன்றும், சொப்பனத்திறகு சிவத்
த துவமும் சத்தித்த துவமும் சாதாககிய தத்துவமும் ஈஸ்வர
தத்துவமும் ஐக நாலும், சாககிரத தகருச சுதத தத்துவங்களை
கதும், இப்படியே இந்நக கருவிகள் சிவனுலே வந்துகூடும் மே
ல் சுததாவதையிற காரியாவததைக்கு இந்நக கருவிகள் ஒன்
டுருன்குக் நீங்கு முறைமை யருளிச்செய்குறா —சாககிரதப
வததைகள் காணக்கொறு முத்திபடுகரணநூனில் செயல்
தொறும்—சுததவிததை நீங்கண் வவதரம் சாககிரத்திற சாககி
ரம், ஈஸ்வரம் நீங்கண் வவதரம் சாககிரத்திற சொப்பனம், சா
நாககியம் நீங்கண் வவதரம் சாககிரத்திற சுமுததி, சுததித்த த
வம் நீங்கண் வவதரம் சாககிரத்திற தரிபம், சிவத்த துவம்நீங்கி
வவதரம் சாககிரத்திபம், இந்நக சுதத தத்துவங்களைகதும்
ருள மேலீட்டில் ஒன்றென்குக் நீங்கு, — உணராதகொள
'ள்—இந்ந முறைமையை உபதேசத்திலே யறித்துகொளவாயாக.

௧௬௮௪ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

இதஶுற சொல்லியது, சகலத்திற காரியா வதனைக்கும் சுதந்திர காரியாவதனைக்கும் சுதந்தத்துவங்களைந்தும் ஒன ரென்றாகக் கூடின முறைமையும் நீங்குன முறைமையும் அறிவி த்தது

முன்னற திருவிருத்தத்துக்கும் இதைத் திருவிருத்தத்தக கும பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ச-சு, எ-வெ, “இலாடத தே சாககிரத்தை மெய்தியவுள்ள, மிலாடததே யஞ்சுவத்தை மெய்து-மிலாடததே, யவவய விநதிரியத் தத்துறைகள் கண டதுவே, யவவயற்றை நீங்கலது வாவரு” என்னுமதுவ கண மிகொள்க

இயவுரையாசிரியா - ௩௬ - வது, செய்யுளாகக் கொண்டி வாயிட்டனா

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாககிராதி யவதவைகள் - அறிதரு முதலவத்தை யடை தருமிடதேசேபென மேற்கூறிப் போந்த சாககிராதி யவத்தை களைகருணா,—சாககிரத்தி னைந்து - சாககிரத்திற சுதந்தவித் தையீருகிய னைந்து கருவியு, — கனவினுனகு - சொப்பனத் தின மயேச்சுர மீருகியநானகு கருவியும், — சுழுனைமுன்று-சு ழுத்தியிற சாதாககிய மீருகிய முன்றுகருவியும், —வக்திநி தரி யந்தனனி விரண்டி-வருகின்ற துரியத்திற சத்தியீருகிய விரண மிகருவியும், —தந்திநி துரியாதீத மொன்று-தரப்பட்ட சிவத்த துவமாகிய ஒருகருவியும், — தானந தோறும் - கலாதிக டொ ழிப்படு மிடந்தோறும், —கரணநதனனிற் செயறொரும-கருவி

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௬௮௫

யால் விடயங்களை யறியும்,— உத்திடு முணாநது கொள்ளே-செ
லுத்தி நிறுநலை நீது னனுணாவா னுணாது கொளவாய

இயவுணாயாசரியா - நுக - வது, செடியுளாக உரையிட்ட
னா

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருமொல—

மேல மதகியாலவததையுஞ் சுத்காவததையுந்

கொரு துணாதது கின்றா

அவிதரு முதலவததை யடைதரு மிடததேயை
ந்துஞ், செயிதரு கரணநதனவிற செயறொலுவ கண
புகொணணி, பி பிபிலா ஞானததோரும பிறபபந வ
ருளாலாயகே, குயிபொடு மைநதவததை கூயிவா வீ
புகூட (௩௫)

(இ-ள்) அறிதரு ஆனமா வெல்லாக கருவி கரணத்தினுட
முத லவத னே கூடின வெல்லாததையு மறித்த சாக்
கை உடை ராவதகையிற ருனே பருசாவததைபை
தரு மிட ததே பொருத்தி நிற்பன அதெவ்வன மெனனி
யைத் தரு செறி
தரும

கரணநதனனி வாராய மாணவகி யாதாமொருவ னு
த் செயறொருங்க ரிடத சொருபொருள்க கொடுத்தக சலங்
ணநி கொணணி கியவவிடத்து மூாசசித் கிருதநல சாக்கிர
ததி லஜீதமெனக கணபி கொளவாயாக அ
த்தமூாசசையிற சறநே பிராணவாயுவியங்களுக்க சாக்கிரத்தி
றறுரியம அபபொருளை யெவவிடத்து வைததோமோ வென
னைய்யப படுகை சாக்கிரத்திற சுழுத்தி. அபபொருளை யினனி

கக அக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

என விடததென றை யுறநிடிற் சாககிரததிற சொப்பனம்
அபபொருள்க கண்டெடுதகல சாககிரததிற சாககிரம இப்ப
டி யதிதமுதலாக வடையே டானமா வானவன மேலுங்கீழும்
பொருந்திப் போக்குவரவு செய்வன அஃதென்போல் வென்னி
ல் நித்தியஞ் சிவமபிப்பூச்சியான தெப்படி மேலுங்கீழும் போ
க்குவரவாகப் பிரவேசியா நிற்கும், அதுபோல்

பிறிவிலா ஞா சிவனிடத் திரண்டற வைக்கிடததைப்
னத் தோரும் பி பொருந்தச் சிவனமுததத் தன்மைப ய
தப்பற டைநந்ருகதற ஞாதாக்களும தாங்கன ச
னன மரணத்தைப் போக்குகையின பொரு
ட்டிட,

அருளாலாங் சிவனது காருணணியதகிஞல் லாடத
கே குறி பொடி தானத்திற சாககிராவதகையிலே நிறகையி
மைந தவத்தை லேதானே மோட்சத்தை உடைநக காரண
கூடுவா லீயிட்ட. மாக வாசாரிய னுபதேசத்த குறிப்படியே
நின்று பஞ்சாவதத்தையையும் பொருந்திச்
சமாதியி லிருப்பார்கள் எ-று.

இந்தச் சமாதியா லவத்தை சமஸமென்ப பெறும
சுதாவததை நினைமலாவததை யென்பபெறும
இந்தநினைமலாவததை சதேகை விதேகை யென விருவித
மாம

இதிற சதேகையாவது — சிவன முதத்தித் தன்மையி னிட
டையப் பொருந்தி யிருத்தல்

விதேகையாவது — முத்கியை யடைநத காலத்திற சுவா
கநகாண பூதியைத் தியாநித்திருத்தல்

முறகூறிய சதேகாவததை சடீசவிருத்திக கிரமமெனவும்
கலாவிருத்திக்கிரம மெனவு மிருவிதம்.

சு—ருக்கிரம். அவத்தை இலககணம். கசுஅள

இதினமுதலித, பீசாககிரத்தி னுச்சாரம சாககிராவத
தை, விநது மாததிபோச்சாரம சொப்பனுவததை, நாகமாத
த்ரோச்சாரம சுஷ்டுதி யவததை, சதந்யநதோச சாரம த
நிபாவததை, சுவாநநகம தரிபாதீதம இசுறட்டைவேதானம இ
தயமுத லெனவதிக அதனைவிரிக்கறபெருகும், ஆகமத்திறகா
னக (ஙந)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—ப—

மேல மத்தியாலவஸதை யுனாதததல்

அநிகரு முதலவததை யடைதரு மிடதேச னாகதரு செ
நிதருவ கரணங்களன்றி செ. ரெறுவ கணிக்கொண்ண - அநி
யபபட்ட சகலாவததையைப் பொருந்தம || லலாடஸதா
னத்திலே விழித்திருக்கையிலே அஞ்சவஸதையும் பொருந்தம

அசெவவா நெனனில? முனசொன்ன தீழாலவததை யை
நதுக்குங்கருவி பிரிந்தமுறைமையிலே லலாடததானத்திலேநா
னையநசநக கருவிகளேப பிறியு மதுவே பேதவாக வந்த வரு
சவததையையும் பொருந்தம, இது குக்குமித்தப பார்த்துக் க
ண்டு கொளையாமாக அவையாவன?

சாககிராவததையா யிருக்கையிலே புகர தாராதி மரண
சிரவனுதியிலுலே யாகுதல் இஷ்டவஸதுச சேகநகளினுலே
யாகுதல் + கதாப x பிரகரணகளினுலே யாகுதல் முாசனாவ
நத பிராணவாயுவும் ஜீவிபாமனின்ற வவசரம சாககிராதீதம்

அறபம பிராணவாயுவும் ஜீவித்துள்ளளவில சாககிர த
ரியம்.

பிராணவாயுவு மனசுகூடி † கேதமாததிரமேயாக நின்ற
து சாகர சுமுத்தி

இருபத்தைந்து கரணங்கள் கூட தத்— வேதஞ்ஞமாத்ர
மே அறுபவ்விபபது சாகரசொப்பனம்

தத்துவ முப்பதகாறுகூடி பூரவம்போலே சாவவியா
பாரததுடன மிருடபது சாகர சகலம் —

பிறிவினா ஞானதேகோரும் பிறப்பற வருளாலாவதிக் குறி
யொடு மருசுவதகை கூடியாவிகூட - குருகடாக்கத்தினுலே
ஜனனத்தை யொழிப்பகான பிறிவற்ற சிவஞானத்தை யுடைய
வாசனாகருசசாக்ரததிலே பைந்தவதையு ரபோல நிரமலசா
கராதி பைந்தவதையு மடைந்து முத்தியின பொருட்கிச் சுகசி
தானந்த மயமாகக் குறிக்கப் பட்ட சிவத்தடனே கூடியடை
வர்கள்

பிறப்பற வென்றது போகர மலமுத்தியென்றது தீ புருஷ
திபென்னில? அல்ல தீவரசத்தி நிபாதாகு தீடசையினுலே வி
ஞஞானகலப்பிராபதியாம, விஞஞானகலாககு ஜனனமில்லை
யானசயால பிறப்பற வென்றது இன்னும்விஞஞான கலாக
கு சுதேமாரம்பும் ஆனவாமலும் திரோநானமு முண்டா
னையால அதுநீங்குத்தற்கு வீடுகூட வென்றது

மோக்ஷ மென்பது-அருஞான த்மோசனம்

ஏலலாடம்-நெற்றி + ககா-கடி x பிரகாரம்-அடி + கேச
ம-துன்பம், -வேகன-அறியு தீபுருத்தி-இரட்டித்துசொல்ல
ல + மோசனம்-விடுதல்.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

—0—

கீழாலவதகையைச் சொல்லி மத்தியா லவதகையைச்
சொல்லாவினது சுத்தாவதத்தை தோற்றறவு முரைக்கின்றார்.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கசுஅசு

அறிநருமுதலவததை - சகலாவத்தை, அதிணிததில் மத
திரா லவததைத நோற்றும், டொருள விததரிக்குமிடத்து வி
ததரிக்கின்றோம்.

× இயவுரையாசிரியர் இதனை-நசு-வது, செய்யுளாகக்கொ
ண் டிராயிட்டனர்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சாக்நிராதிபவததையென மேறகூறிப்போந்த லைநகிலுள
முதலவததையாநிய சாக்நிரதநானததின் சண்ணையுஞ் சாக
க்நிரமுதலைந்வததையுளவாம அவை கருவியான விடயங்கொ
யறியுஞ் செய்கைகளோறும் அந்நுணுககமா யிடையீடினறி ந்சமு
மாறு நுண்ணுணர்வாற கண்டுகொள்ளப்படு இனி இவையே
யவறித கேலவசகலங்கணீங்கிய சுதந்ததின்னும் அவ்வாறே யை
வகையவததையுள, அவை யுண்மைபதிகாரத்து ஞ்ணாததி நி
னநனைவென்பகாம

முதலவததை யடைதரு மிடமாவது மேறகூறிய இலாட
ததானம்

அறிநருமிடததேயென விளாயும்

சுதநாவததையினியல்பு ஈண்டிககூறுதற கோரியைபில்லை
யாயினும் அவததைபெண்பபடுவன ஈண்டிகூறியவை மாததி
ரையேபோலுமென மலையாமைப டொருட்டு இவ்வாறுகூறியொ
ழிந்தார.

திரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த வவததைகள் என்னுற தரிசனப்பட்ட தில்லையென்
ற மாணுககணுக்கு, இந்த வவததைகள் தரிசிப்பிக்கவேண்டி சக
லாவததையில காரியா வத்தை யருளிச்செய்கின்ற.

சு—சூத்திரம். அவதந்தைஇலக்கணம். கககக

னவே இத வவததையிற கருவிகள் ஏற்றல குறைச்சல்களபோல அந்தக் கீழாலவததையு மென்றறித இது சகலாவததையிற காரியவவததை

அருளா லாககே குறிபொழி மஞ்சவததை - சாககிரததிற சாககிரம, சாககிரததிற சொபபனம, சாககிரததிற சுழுத்தி, சாககிரததிற ஸரிபம, சாககிரததிற, ஆக இவை யைநதம மேலாலவததை என்னுமதுவ கண்டுக்கொளக

இதனற சொல்லியது, சகலத்திற காரியாவததையாகிய நிலையிறபடு மவததையும சுததததிற சாரியா வததையாகிய மே லாலவததையும நின்றமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருளா வருமாறு.

—0—

அறிதருமலவததை யடைதரு மிடத்தே - சாககிரததிற வததையென மேறசூறிப்போகத ஐதகனுள முதலவததையாகிய சாககிரததானத்தின கண்ணையும, — ஐததம செறிதரும - சாககிரமுத கைகவததை யுளவாம — கரணதனனிற செய றெரும நீ கண்டுக்கொள - அவைகருவியான விடயங்களை யறியு மசெய்கைதோறும் நீ யதினுணுகமா யிடையினை நிகழுமாறு துண்ணுணாவாற கண்டுக்கொள்ளப்படும — பிறிவிலா ஞானத்தோரும பிறப்பற - இனியிவையேயனறிப பிறவரிய ஞானத்தை யறிததோரும பிறப்பு நீககி,—அருளாலாககே விடுகூட அவவருளா லவவிடத்து விடினையடைதற,— குறிபொழிமஞ்சவததை கூடுவா - கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுததததினு மவவாறே பைவதை யவததையைக கூடுவா அவை யுண்மையதிகாரத்ததருணாததநின்றன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

முற்கூறிய விரண்டினுக்கும் யோக சுகதாவத்தைக்
கும பல மிகென நுணர்த்துகின்றா

இருவகைச் சாகமிராதி யவததைக ளியலபுதானு,
மொருவகைக மேழேநாகடு யுறபவங் காட்டுமொனறு,
பெருகமே னோகம்தீய பிரபபறுத திடுமீயோகிற,ற
ருவதோர் சமாதிதானுந் தாழநதுபின சநநஞ்சா
ரும. (ந.சு)

(இ-ள்) இருவகைச் சமலாவததையாகிய மததியாலவததை
ச சாகமிரா ச சாகமிராதியெனவும், நினைமலா வததை
தி யவததை யிற சாகமிராதியெனவும், எனகூறிய விரு
க ளியலபுதானு வதமான வவததைகளின் முறைமைபைவி
சாரிக்கில அவவிரண்டிந் தமயி லொக்குமோ
வெனவில் ?

ஒருவகைக் கீ முகதினது மலசகிதாய மறைப்புண்கை
மேழேநாகடு யுறப யாணமாககஞ்சு கு ஜநநதை யுண்டாககிக
வங்காடமிக கீழே தாளிவிடும

ஒன்று பெருக மறற நினைமலாவததை பொல்லாதெனக்
மேனோக்கித் தீய கூறிய ஜநந மரணநுகிற செலுத்தாமன
பிறப்பறுத்திடும மேலான மோகூதத்தை யடைவிகும அ
வையாவன —

ஆனமாவானவன் புரக்கரண முடகரணமாகிய விரண்டினு
க கூடியிருக்கிற தன்னை உறிவது நினைமலசாகமிரம் அநதப புற
ககரணத்தைவிட முடகரண வியாபாரத்துடன் கூடித் தன்னை
வழிகிறது நினைமலசொப்பனம். அநத வுடகரணத்தின் வியா

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௧௬௩

பாரத்தை விடமிப் போகங்களின் விருப்புமினி நிசசலமான மனதான கூடியிருப்பது நினமலசமுததி அந்த மனதையுமீ விடமிச் சிததாகிய ஞானத்துடன் கூடியிருப்பது நினமலதரி யம். அதற்குமேலாய நிரஞ்சனமாய சுவசம வேதகியத்துக்கெ டடாத ஞானரூபமாகிய சிவனுட னைக்கியமபணனி யிருப்பது நினமல துரியாதீதம் இவைக ளொன்றுக்கொன்று சூக்குமமா யிருக்கு முறைமை சறகுருவினுடைய வுபதேசத்தா னன்றாக விளங்குமென வறிக

இஃகனறியும் பலவாகக் கூறுமவைகளை யு மறிந்துகாண்க

யோகிதரூப யோகசமாதி சாதாரண மாதலான மே தோர சமாதி லான ஞானமடைத்தருத் தாழ்ந்த யோக தானுந் தாழ்ந்து சமாதிநையப் பொருந்தினவாக ளந்த ஜநகம பின சநஞ்சாரு விடமிப் பின்பொரு ஜநகத்தை யெடுத்தி ம. ஞானசாரியனுலே ஞானத்தை யடைந்து நிராதார சமாதியைப் புரிந்து பரமமான மோட்சத்தை யடைவார்கள ள்-று.

உமமை விழிவுசிறப்பு

யோகசமாதிபாவது - போகபலத்தாலே சாகரத்தானத் திற் றான காணப்பட்ட பரவிருத்திகளெல்லா மறநினை வுநி செல்லாமற பிரத்தியாகாரத்தாலே திருமபுகல சாககிரத்திற் சாககிரம்

அபபடியிருக்கவு மனதானது வேறொன்றினுஞ் செல்லா மற் றாரணியி னிறுத்ததல சொப்பனம்

இத்தாரணியிற் றிடமாகின்று தியானஞ்செய்வது சுழு த்தி.

சமாதியிற் றற்சொருப தரிசனந தோனறுவது துரியம். அஃதாவது கேவல மறிவேமயமாயிருத்தல்.

இந்த ஞானத்துக்கு மேலாகிய சிவனைத் தரிசித்திருப்பது
தரியாதீத மெனவறிக

இதற்கு சிந்தியவ்ஸவ சாதாககியதத்திக

“ அவததை விதமெல்லாம் சிந்தியத்தாராய்க், பவததை
யறுப்பார பரந்துநிறகு - மவததைவித, முன்னொக மறறைய
நல லோத்தினுமெல் லாமுணாகத, பணடிதாபோற பாத்ம
பணிந்த” எனவறிக. (௩௬)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சமல் நிர்மல் பேதத்திலுலே கீழாலவததை மேலா
லவததை யென்னும் பேதத்தைக் கூறுகின்றது

இருவகைச் சாககிராதி யவததைக் ளிபலபுதானும்- சாககி
ராதி யவததைகள் சமலநின்மலககையிலுலே யிரண்டு விதமா
யிருக்கும் —ஒருவகைக் கீழேநோக்கி யுறபவங் காட்டும-முன்
சொன்ன சமலசாககிராதி யானது அதோமுகமாய்க் கிரமத்
திலே யதீதாவததையை மடைந்து ஜநந்ததையுண்டாக்கும் —
ஒன்றுபெருக் மேனோக்கித் தீயபிறப பறுத்திடும் - நின்மல் சா
ககிராதியானது முன்சமல் சாககிராதியிலே விபுத்தவஞ்சுத்து
வ காத்திருத்தவங்கக கிரமத்திலே *சுகஞ்சித் மானதுபோல
நின்மல் சாககிராதியிலே ஊர்த்தவமுதமாய் விபுத்தவாதிகள்
கிரமத்திலே விகாசமாய் அபரிச்சின்னமாய் பொல்லாதாயே
ஜநந்திகளை யொழிகும்.—யோசிறதருவதோர் சமாதிகாண
தாழ்ந்தபின் ஜநந்தசாரும்- சாதாரயோகத்திலு சமாதியாகி
அதீதாவததையும் நின்மல் தரிபாதிதாவததைக்கு அறபமத்து
னமா யகனல் காலந்தரத்திலே ஜநந்ததையும் பொருத்தம்
விபுவாயிருக்கிற ஆனமாவுக்கப்படிச் சுககோச விகாசமே லெ

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ககசுதி

ல்லுவா நேனென்னிலி மாபாதி யுபாதி வசத்தினுலே சங்கோ
சமூம சதவரகித மாந்தினுலே விகாசமும் சமபவிக்கும்.

* சங்குசிதம் - குறைதல், † தூதம் - குறைவு

இதனை-நசு-வது, செய்யுளாகக் கொண் மிரையிடனா

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

—0—

சொல்லிய தீழாலவத்தை மேலாலவத்தை யிரண்டினது
செய்தி யினைக்கிணரா

யோகித றருவதோர சமாதி - சாலமப சிவயோக சமா
தி,—சன்னம் - அபிரக புஷ்ணேசுர சாரூபம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த சாக்ரமுதலியவைதங் கீழ்க்கேசகி
சசெனறெடுவகுமுறையும் மேனோக்கித தோன்று முறையும் ப
தறி யிருவதைப்படும அவற்றுள் ஒடுவகுமுறையது கண்மாரச
சிப்புக கேதவாகலாற கீழ்ச்செவ்சதிப பிறவிக்கு விதகாம,
தோன்றுமுறையது கண்மதுகாசகிக கேதவாகலாற பரமபரா
யிற பிறவியுதற்குக் காரணமாய் மேற்படும இனி இதயமு
தற துவாதசாதத் மீள்கிய தானங்கனிற் புறக்கரண முடகரண
களைப் பற்றியும் பற்றாதும பிரத்தியாகாரமுத லைவகைப்பட்டு
நிகழும் யோகாவதனையும் அதுபோல ஒடிக்கியுந் தோன்றியு
மவ்வாதே பயனற்றவதனைப் பிறிதெனென்பதாம்

யோகிற்றருவதோர சமாதிபுண்பென்பதம் அனுவாதமு
கத்தா னீண்டே பெற்றும்.

தாமதம் இழிகல

சுன்னஞ்சாராதல் ஏறுதல்

இதே போகாவதனைப்பதகானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானாவததை போலுமனகொண்டு மயகஞவாரகரு அவ்வமயமகாமைப்பொருட்டு இதனை யதேனா டொப்பவைத தீனநிக கூறினா

இச்செய்யுளிறகூறிய மூன்றுபெரும்முறைமே சகலகதிதகேவலஞ சகலத்திறசகலஞ சகலத்திற சுதந்தமெனப் பரிமெனக

இன்று இருவகைப் பிறப்பறுதகிடுமென்றத தாப்பிசையாப அறிதருமுகலவததை யடைதருமிடதேதையதரு செறிதருமென வருகின்றதனேடுரு சென்றிபைந்து பொருடருமா திலான அந்நகுமியவாறுறைத்துக கொளக

இவவுரையாசிரியா இச்செய்யுள்-நுசு-வது, செய்யுளாககொண நிராயிட்டனா

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இப்படி முனசொல்லப்பட்ட அவததைகன ஒருவகைப்படருக்குமோ இருவகைப்படருக்குமோ வெனன, இரண்டு வகைப்படருக்குமெனம அந்த அவததைகளின் முறைமையு மேலுளிச்செய்குறா

இருவகைச்சாககிராதி யவததைக ளியல்புதானும் - இரண்டு வகைப்பட்ட சாககிர முகலான அவததைகளினுடைய முறைமை யான ததான எப்படியெனினி?—ஒருவகைகிழேநககி யுடவவகாட்டிம் - முன சொன்ன விரண்டிவகையில் ஒரு

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். கருகள

உகையவத்தை யிவனை கீழேகளளி ஜநந்தை யுண்டாகு
ம—ஒன்றுபெருக மேனோக்கி தீயபிறப்பறுத்திம - ஒருவகை
யவத்தை மிகவும மேலேசெலுத்தி குறாததை யுடைதகாகிய
ஜநநங்களைப் போகரும் —போகிறதருவதோர சமாதிசானம் -
முனசொன்ன விரஸ்டியகையு மனறியே சிவயோகத்தி லுண
டாகப்பட்ட சமாதி யுடையவர்களுக்கும்,—காழநதுபின் சந
கமசாரும் - இந்த ஜநந்தின் பிறப்பறது பின்பொரு ஜநநம்
மீதது ஆசாரிய கடாஷத்தினாலே பிறவாநெறியாகிய உவமை
யைப் பெறுவார்கள்

இத்தொட சொல்லியது கீழாலவத்தை ஜநந்தை யு ன்டா
கருமெனறும் மேலாலவத்தை ஜநந்தைப் போகருமெனறும்
இவை யிரண்டுமன்றி சிவயோகத்தா லு ண்டாகப்பட்ட சமா
தியுடையவர்களுக்குப் பின்பொரு ஜநந்திலே சாயுச்சிய முண
டாமெனறு முறைமையு மறிவித்தது

இவவுரையாசிரியா-நச-வது, செய்யுளாகக்கொண் டொ
யிட்டனா

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

சா—உ ியவத்தைக ளிபலபுதான மிருவகை - மேறக
றிப் போநக சாகிரமுஸ்லிய ஐந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றெடு
வகு முறைமையுமே மேனோக்கித் தோன்று முறைமையுமபற்றி யி
ருவகைப்படும்,—ஒருவகை கீழேநோக்கி யுறபவங்காட்டிம்-அவற்
றுளொன்று ஒநிவகு முறைமையது கணமாசசிப்புக் கேது வா
கலாற கீழ்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்—ஒன்று பெருக
மேனோக்கித் தீயபிறப்பறுத்திம-ஒன்று தோன்று முறை கள
மதுகாசசித் கேதுவாகலாற பரம்பணாயிற் பிறவி யறுத்தஞ்சு

ககக௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

காரணமாய் மேறபடுங்,—யோகிதறருவதோர் சமாதிகாணம்
தாழகதுபின் சன்னமசாரும் - இனி யிதயமுதற றுவாதசாகக்
மீருகிய தானஙுகன்ற புறககரண் முடகரணங்களைப் பறறியும்
பறருதம் பிரத்திபாகாரமுத லைவனகப்படடு நிசமும், யோகா
வத்கையு மதபோல வொடுங்கியும தோற்றியு மவவாதே பயன
றருவதனறிப பிதினறு

இச்செய்யுளிற கூறிப மூன்று பேசமுங், முறைபே சகலத்
திற கேவலஞ் சகலத்திற சுகலம், சகலத்திற சுத்தமென்பபடும

இவை நான்கு செய்யுளாண்டு மேல ஐக்கவத்கை பென்ற
வற்றின் பெயரும் வகையு மிடமும் அவற்றிசுமலபும இவைபெ
ன்பதுகூறப்பட்டத.

இவவுரையாசிரிபா சிவஞானமுனிவ ருளாயைத் சமுவின
ராதலின் இதனை-நச-வது, செய்யுளாகக் கொண்டனா

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேற காரணவத்கையினத பெயரைத்தொகுத்து

வகுத் துணாததுகின்றா

கேவல சகலசுத்த மென்றுமூன்றுவததையான்
மா, மேவுவன கேவலநதன னுணைமைமெடப பொறிக
ளெல்லாங், காவலன கொடுத்தபோது சகலஞ் மலங்க
ளெல்லா, மோவின போதுசுத்த முடையஹ பவந
துடைத்தே. (௩௭)

(இ-ள) கேவலச னுணமாவானவன கேவலமுதலிய மூன்

கலசுத்த மெ றவததையினையும் பொருத்துவன.

ன்றுமூன்று

வத்கை யானமா

மேவுவன

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலககணம். ககககக

கேவலகதனனு ஆனமா வியாபாரயினறி மறைப்புண்டு
 ணமை கிடதகல அஃதாவது, சககாரகாலத்தி லா
 ணமாவினுடைய விசுசாருனக கிரியைகள்
 விளங்காமன மல மேலீட்டினாலே மறைப்புண்டு மைகருழம்பி
 ணகண விழுந்த மாணிக்கமான தொளி நீங்கினுறபோல விள
 ங்காதிருமகை

மெய்ப் பொறி சிவன தனது சிறுசத்தியாலே மாயாகாரி
 களெல்லாவ கா யமாகிய கலைமுதலிய கருவிகளைத் தோற்று
 வலன கொடுத்த வித்தக கருவிகளை யானமாகக்—கூட
 போது சகலரு டிக் காரிப்படுத்திப் போகங்கலைப் புதிப்பி
 ம கை சகலாவத்தை

மலங்க ளெல ஓனமாவானவன நீக்கையினாலே மலங்
 லா மோ வின கணங்கி மேற ஜகந்மெடுப்பது மின்றி முன
 போது சுததமு போலச சுததனயிருககை சுததாவத்தை
 டைய னுறபவக யெனப் பெறும் எ-று.
 துடைத்தே

கேவலாதி மூன்றுகருந தொகைப்பட உதாரணம். “தற
 கேவலமுத்தி தானே தனிமையாம, பிறபாற சகலங் கலாதிப்
 பிறழுவதாந், தப்பாறபுரிசுதக கேவலஞ்சாக்கிரத, தப்பாற
 புரிய வதிசுததமாமே” எனவறித

இதற்குச் சுவாயம்புவம் (ங்)

சிவாகரயோகியருனா வருமாறு.

—0—

மேல் காரணவஸ்தாத திரயத்தை யுணர்த்ததல்.

கேவலசகலசுதத மென்றுமூன்றவத்தை யானமாமேவுவ
 ண - ஆனமாவானவன கேவலமென்றும் சகலமென்றும் சுதத

மெனறும மூனறவததையைப்பொருந்துவன. இவையிற்றுள்—
கேவலநதனனுண்மை - கேவலாவஸ்தையானது அநாதி சித்த
மாய மோக்ஷபரியந்தம் விடபிப பறறணி + யாகதரபநக மா
ன வானவ மலத்தைக காரணமாயுள்ளது —மெயப பொறிக
ளெல்லாநு காவலன கொடுத்தபோது சகலனும் - கேகேநதிரிய
ககளை ராவரன கூட்டினபொழுது கலாநிகளுக்கு காரண
மான மாயையால் வரும் சகலாவத்தை யுடையனுவன —மல
ங்களெல்லா மோவினபோது சுத்தமுடைய னுறபவந துடை
ததே - பராசத்தி ஸபரிசத்தினுலே யானவமாயை கனமமெ
ன்று மலகுகளெல்லா நீங்கினபொழுது சுத்தாவஸ்தை யுடை
யவனா யகலால் ஜநக மரணங்களைத் தள்ளப்பட்டவ னுவனெ
ன நிகனபொருள

இந்த காரணாவஸ்தையாகிய கேவல சகல சுத்தமுன்று
ங் காரியாவத்தை பதினெனது மாகப பதினென டவத்தை யெ
னறுசிறிதபெடாச சொல்லுவார்கள், அதுஅறிபாணம் சமலாதி
தாவஸ்தையே கேவலம் சபிரதிபா சாககிராவஸ்தையே சக
லம். நினமலா தீதாவஸ்தையே சுத்தம் ஆகையால் அவஸ்தை ப
தினஞ்சே! இதற்குச சமமதி சிவபிரகாசம் உண்ணை- கஉ-செ
“நீக்கமிலதிக மாசு நிறைந்த கேவலமா நீர்மை, சாககிரன கலா
திசோகத சகலமாகதனமைபாகு, நீக்கமி விரணடுங்கூடா நொ
ழியவோரா நிலையினிஞ, சாககிரவதித்தஞ் சுத்தத் திகைமைய நொ
குத்தானே ”

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முனசொல்லிய சீழாலவத்தை மத்தியாலவத்தை மேலா
லவத்தைகட்டுக் காரணாவத்தைகளைத் தொகுத்து வருத் து
றைக்கின்றார்.

சுருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். களஞ

உண்மை - பசுத்தனமை

மதறவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமா அவவாறுநிகழுக காரியவவவதைகளை யுறுதற்கு
காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுததமென மூன்றவதையெ
யதுவன அவற்றுட் கேவலமாவது தன்னிச்சாரூணக்கிரிப்பை
ளிலிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தானமாததிரையே யுள்ளதால் பி
ன்பு தனுகரணத்தோடுநிகழி அனையொருபுடை விளங்குமவ
தரஞ் சகலம் பின்பு பஞ்சமலங்குளி நீங்கிச் சிவததோடு கூ
டி அவவிச்சாரூணக்கிரியைக ளென்குமாய் வியாபித்த விளங்
குமவதரஞ் சுததமெனப்படு மெனப்பாரம்

இதனுள் மேற் கூறிப்போந்த அவததைகட்குக் காரண
மிகையென்பதும அவதததியல்புவு கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லியந்த காரியவவததைப் பதினைதகும் கா
ரணவவததை மேலருளிச் செய்குறா

கேவலசகலசுதத மென்றுமுன் தவததையானமா மேலு
வ - கேவலவவததையென்றும சகல வவததையென்றும சுத
தவததை யென்றும ஆக மூன்றவததையையும் ஆனமா பொ
ருத்தா நிற்பன இந்த வவததைகளின் முறைமை யென்குனே
பென்னில்?—கேவலந தன்னுண்மை - ஆனமாவின்முடைய ஆன

மை கேவலந் தானாய் நிற்கிறது —மெய்ப் பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும்—சுதுக்கரண புலனபோசன களை ஆனமாவுக்குப் பரமேஸ்வரன் கொடுத்தபோது சகலா வதனையைப் பொருத்தி நிற்பன,—மலங்களெல்லா மோவின போது சுத்தமுடைய னுறபவநதுடைத்தே - பஞ்சமலங்களுந் தனைவிட்டு நீங்கினபோது ஜநநங்கலையும் போக்கி சுத்தா வதனையும் பெருநிற்பன

இதனாற் சொல்லியது, கேவல சகல சுத்தமென்னு மூன றவதனையையும் ஆனமாப பொருந்துவன என்றும் இவையிற் றில் கேவல வவதனை ஆனமாவுக குணமையென்றும் சகலவ வதனையைப் பரமேஸ்வரன் கொடுத்தபோது ஆனமாபபொ ருந்துவனென்றும் பஞ்சமலங்களுந் ஆனமாவைவிட்டு நீங்கின போது சுத்த வவதனையைப் பெருநிற்பன என்னு முறைமை யும் அறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

ஆனமா கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவதனை மேவுவ ன் - ஆனமா அவவாறு நிகழுவ காரிப அவதனைகளை யுறுகற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவதனை யெ ப்துவன்,— கேவலந் தனுண்மை - அவற்றுட் கேவல மாவது தன்னிச்சாளுனக் கிரிபைகளி னிகழ்ச்சிச் சிறித யினறித தான மாத்திரையே யுளஞ்ஞல் —மெய்ப்பொறி களெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - பின்பு தனாகரணத்தியோடு முதல் வன் கூட்டக் கூடி யவை யொருபுடை விளங்கு மவதரய சகல ம் — மலங்களெல்லா மோவினபோ துறபவந் கொடைத்தே சுத்தமுடையன் -பின்பு பஞ்சமலங்களுந் நீங்கிச் சிவத்தோடு கூ

சு—குத்திரம்.அவத்தைஇலக்கணம். ௧௭௦௩

டி யவவிசசாஞானசீரிபைக னெனுகும் வியாபித்து விளங்கு
மவதரம சுதகம எனப்படும்

இகளுனே மேறசு நிபபோந்த அவததைகட்டுசு காரண
மிவையென்பது ம அவற்றதியலபும கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

—ॐ—

மேனிறுத்த முறைபானே கேவலாவத
கையிலககண முணரத்த கணரா

அறிவில னமுதாததனித்த னராகாதி குணங்களோ
டு, செய்விலன கலாதிதேயோடு சோவிலன செயல
களிலலான, குறியிலன காத்தாவலலன போகத்திற
கொளகைபிலலான, பிவிவிலன மலத்தினோடும வியா
பிகே வலத்திலானமா (௩௮)

(இ-ள) அறிவில தனககென வொணறைசு செயதற கறிவி
ன லலாகவன அஃகேது காரணத்தாலெனனி
ல? மலத்தினோடு மிகவு மறைபுண டிருக
கிறைசுனனியத்தை யுடைய னுதலால்
அமுதாதன தனககொரு வடிவில்லாகவன அஃகா
வது, கலைமுசலிய கருவிக்கொல வடிவற்ற
வன

நித்தன எப்போது முளவன அஃகாவது, நாச
யிலலாதவன

அராகாதிருண இராகமுதலிய வறுவகைக குணங்களு
ககளோடு செ டலுந கூடாதவன
நிவிலன

கலாதிபோதிரு கலைமுதலிய தத்துவங்களுடன் பொருங்
சோவிலன் திப போகம் புசியாதவன்

செயல்களில் தானாக வொருநெழிசை செய்தறஞ்சு
லான் செயலில்லாதவன் உல்கேதகாரணத்தா
லென்னில்? ஞானக்கிரியைகள் ஜீவியாதப
டியா லெனவறிக

குறியிலன் தானினப்படி யிருப்பனென்று நிருபித
தற கோ ரடையாளங்களு மில்லாதவன்.

காததாவல் பிரகிருதி முகலிய தத்துவங்களா லுண்டா
லன் கிய போகங்களைத் தானாகவே புசிக்கமாட
டாத படியாலே கருங்காவலலன்

போகத்திற தானே மலத்தை நீக்கக்கொண்டு கருவிக்
கொள்கையிலலா னுடன் கூடிப் போகங்களைப் புசிக்கமா
ன டாதவன்

பிழ்விலன் மல சகசமாண் வரணவ மலத்துடனே கூடி
ததினோடு விட்டு நீங்காதவன்
வியாபி விபுவாயுள்ளான்

கேவலத்திலான கேவல வத்தையிலானமாவான் இச்
மா சிதப்பினை யுடையவன் என்று

இது கடைநிலைத் தீபகம்.

உமமை - என்.

திருநாதிரும, “அறிவிலன்மூர்த்த நராகாதிசேரோன்,
குறிபொன்றிலாவித்தன் கூடோணகலாதி, செறியுஞ்செயலில்
லோன நினைகாததாவலேனான, குறியின மலனவியாபி கேவலத்
தோனே” எனவறிக (நூ)

இத்தருசு சுவாயம்புவமுங் கிரணமுமறிக

சு—ருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம் களர்தி

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல சகலாவஸ்தை சுததாவததை பிரணசிகும ட வில
கூண மாகிய தேவலாவஸ்தை ஸவருபங கூறுகின்றது

நிதனைவியாபி யானமா-நிததிபனும வியாபியு ம சித்தநா
னுரானவன,—கேவலத்தில் - கேவலா வஸ்தையிலே,—கலாதி
போதிரு சோவிலன்-கலாவித்தியா ராகங்களை பொருந்தபப
டாகவன ஆகலால்,—ராகாதி குணவகோதிரு செறிவிலன்-
இச்சாருநாக கிரியையாகிய சகசுரு நவக ளுடைய விபாபா
ம மிலலாதவன்,—அழாதனை - ஸதுலகுட்கும தேசமிலலா
தவன் அந்நால்,—குறியிலன் - அடைபாளாடு சொல்லப்படா
தவன்,—செப்களிலலான் காததாவஸ்தை போகத்துக
கொளகை யிலலான்-தேகேகதிரயாதி க்ளிலலாம விருகையா
லொருகனமதினைப பண்ணவறு காத்திராவல்லன் ஆகையால்
போகதாவு மல்லன் இவ்வளவு ம சகலாவஸ்தையில் விலகூண
ம்—பிறிவிலன் மலத்திலே மறிவிலன்-ஆணவ மலத்திடை
விடப்படாதவ ளாகலால் ஞானப்பிரகாச மிலலாதவன் ஆ
சாரிபருடைய அறுக்கிரகத்தினாலே ஞானபோக சித்தஞ்சி
ஆணவமலத்தினுடைய தடைநீங்கி சாவருளுகயாதி x ஷாட
குணணியாபி வியததி சுததாவஸ்தை யாகையால் கீழ்ச்சொ
ன்னத சுததா வஸ்தைக்கு விலகூணம்

ட விலகூணம்-வேறு சகசம்-கூடவுண்டானது x ஷா
ட்குணம்-அருகணம்.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமா - மேற்கூறிப் போகத் முனைவதனை யுறுகற்குறி யவானமா, — அறிவிலன் - அறிவு முன்னிலலாதவனும், — அமு ராதனை - உடம்பு முன்னிலலாதவனும், — நிகழன் - தோற்றக்கே டி முன்னிலலாதவனும், — அராசாதி குணங்கடோடு செறிவி லன் - புகழ் குணமெட்டினை யு முன்பொருத தாதவனும், — கலா னுமோடு சோவிலன் - கலாதிபதியோடு முன்கோத லிலலா தவனும், — செயல்களில்லான் - செயல்கள் முன்னிலலாதவனு ம, — குறியிலன் இசைமுன் லிலலாதவனும், — காதலாவ லன் - தனக்கென வொரு சுதந்திர முன் லிலலாதவனு ம, — போகத்திற கொள்கை யிலலான் - போகத்தின் முன் கொள்கை யிலலாதவனும், — வியாபி - வியாபகத்தை முன்ன டையு மாகிய விபத்தாக காரியங்களு முடையனும், — மலத் தினோடு பிறிவிலன் - ஆணவ மலத்தினோடு மாத்திரையே கூ டிநிற்பன், — கேவலத்தில் - கேவலத்தின் கண்

இன்னுனே தன்னு னன்ம கேவல மாதல் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—௦௦௦௦—

மேன்றுதத முறையானே சகலாவதனை யு னாததுகூர்

உருவினாக கொண்டுபோக போகவியத துன்ன ல் செப்பல், வருசெயன மருவிச்சதத மாதியாம் வி டயந்தன்னன்ற, புரிவதுஞ் செயதங் கெல்லா யோனியு ம புகழமுன்று, திரிதருஞ் சகலமான வவத்தையிற் றீவனசென்றே. (௩௯)

(இ-ள்.) உருவி ஆனமாவானவன் கனமான குணமாகத்

சு—ருத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௭௦௬

கைக் கொ னுலசரீரத்தை யெடுத்தக் கொண்டு

போகபோகி கலைமுசலிய கருவிகளுடன் கூடி மா
யத் துன்னல யை முஃற பிருதிவி யீருசவுளளத் தத்தவ
செப்பல் வருசெ னக்ன்ற சுகதகக ரூபமாகிய போகங்களைப்
யன் மருவி புசிக்கிரத்திலே விருப்பத்தைச் செலுத்தி
யுமுடை யுயைக் கண்மத்தக் கீடாகக் காத்த
தாவாலே பொருத்தி,

சுகதமாதியா சுகதாதி விடயங்களிலே விருப்பத்தையு
ம விடயக் தன ளு செய்து,
ன்ற புரிவதஞ் செயது

அவகெல்லா அவவிடத்தக் கண்மத்தக் கீடாக வெண்
யோனியும் பு பத்த நானஞ் தூரூயிரம் யோனிபெதங்க
கருமுன்னுதிரித ளிற பிறத் துமுன்னு திரியதஞ் செய்து,
ரும்

சகலமான வ இப்படியே சகல வதனையைப் பொருந்
வதனையிற சேவ தியிருப்பன என்று
ன் சென்றே.

இதக்கடை நிலை தீபகம்

“உருவுற்றுப் போக போகியத்திற்று, மருவுற்றபூர் ம
காதி மாண்மனவி, வரும்செயல் பற்றி நி சுகதாதிவைக்க, கருவுற
றிடுஞ் சேவன காணுஞ் சகலத்தே” எனவறின

இஃதருச சுவாயம்புவம்

(௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கேவலாவஸ்தை சுகதாவஸ்தை யிரங்மிக்கும் வில

கூடமான சகலாவஸ்தா * வஸ்திதஞ் வானம் விபாபாரவ
கூறுகின்றது

* அவஸ்திதன் - இருந் சவன்

சகலாவஸ்தை பொருந்தின ஜ்ஞமா ராஸ்வரஞ்ஜே கூட
டப்பட்ட மாயாதேகத்தைத் தரித்துக்கொண்டு போகபோக
கிய காண்டத்தை யுடையனாகிப் போகத்தை யிச்சிக்கவும் புச்சி
கவும் வசநாசிக் கிரிபுடஞ் முண்டாயச் சததாதி விஷயங்க
ளையுப் பொருந்திப் பண்ணிய பாவங்களை யுஞ்சியது அந்நுலெ
ண்பத்து நா னஞ்ஞாபிர மியோரி பேதங்களிலும் பிறந்திறந்
திரியென்ன நினைபொருள்

சகலாவஸ்தை, நித்திய சகலமென்றும் மகாசகலமென
றும் + தவிவிதம்

+ தவிவிதம் - இருவிதம்

இதில் மகாசகல லக்ஷண மிப்பொழுது கூறியது

கீழ் சப்பிரதிபாசாககிரமென்றது நித்திபசகல லக்ஷணம்

இதனா லானமா பசுத்துவ சம்பந்தத்தினாலே பசுவென்று
பெயராய் ஞானாதிக ளாற்றிருந்து கலாதிதோகத்தினாலே கரு
சித் ஞானப்பிரகாச முண்டானகனூல் சேதனென்று பெயரு
மாயப் பிராண வாயுவுடனே கூடியிருக்கையால் ஜீவென்னது
பெயருமாய் தவிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாவங்களுக்குக் + கா
ததாவு மதன்பலங்களைப் புசிக்கிறவனும் புசிக்கிற காலத்திலே
தனக்கு வேண்டாததை விடவும் வேண்டியதைக் கிரங்கவும்
இச்சையை யுடையவனும் ராகத்தேவஷாதிக்கை யுடையவனும்
தனக்குத் தோகாராதகமாகத் தேடின வஸ்தவை யதனத்தி
னாலே ரக்ஷிக்கிறவனும் தேக்கெதிரியாதிக்கைத் தானென நிமிமா
னமபண்ணு மவனும் காததவய சருதபங்களிலே சோமபுதல்ப
ண்ணு மவனும், அந்நுலே பண்ணினுமில்லையென்கிற துக்கத்

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். களக

தைபுடையவனு ி மருடையுடையவனும் குலகன விததியாதிக
ளி னே தனகருச சரிபிலலைபெனனு மபிமாஸியுரு சிறிது காரி
யத்தைச சோமபுதலறறுச செய்கிறவனும் பிராணதி வாயுகக
ளைப பிரவாததிபபிக்கிறவனும் பிரததியகூடாத தகளை யறிதி
றவனும் ததத் தாததகங்களைக கேட்கிறவனும் கூடப்படிக்கிறவ
னும் கூடிப்படிக்கிறவானோடே கேட்டுத் தரிந்த நாட்டாதிருந
தால + ஸசசிக்கிறவனும் — ஹாசயரசத்தகிலே பிரிடனும் x நய
னோன் மிலனாதிக்கிரியைகளைப பண்ணுமவனும், சாஸதிராதிக்க
ளை விசாரிக்கிறவனும் சநகோஷிக்கிறவனும், பரணா யறிவிக்க
இசையுடையவனும், புத்திர தாராதிக்களிடங்கனிலே மோக்க
கிறவனும் வசனிககிறவனும் கந்தத்தைக கிரககிறவனும் ○ அ
றுசந்தாநம் பண்ணுகிறவனும் ஒரு விஷயங்கனிலே தன்மயத்
தை உடைக்கிறவனும் போக வஸதுக்களைத் தேடுகிறவனும் இவை
முதலான அநேக பாவங்களை யுடையவனாவன

† சாதகா - செய்யவேண்டிய, ‡ போகாரதம் - போ
கரிமிதகம், § அஞ்சைப-பொருமை, + ஸசசிக்கிறவன்-வெடக
முள்ளவன், — ஆசயரசம் - ஹாசசரிபரசம், x நயனோன்மில்
னம் - கணவிழித்தல், ○ அறுசந்தாநம் - தியாநம்

இதற்குச்சமரதி —

தடி-தூ காரிகை — ததூதூதா பஸ-ராவூத
ஸூதநெ ஜீவஸூதஃ | 'பண்ணு பாவாத்தஃ க
தூ கஜெணா விவியஸூத || ததூஸூத ந-ஹா
கூத பூதிக்கூதா ஜிமாஸுகி | சூத ஸூதந-கூ
கூதூ-ஹூதூதூதி ரகூதி || கூதூ கரூதி
ஹூதூதூ பூதூ பூதிவஸூதுகி | கூதூஸூதயுகி
ஸூதூதூதூ திதூதூதூதூதூதூ || ததூதூதூதூதூ

களகூட

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஸந்தெத் ப்ராணாஜி ஸஸஹீக்ஷிதெ | ஸ்ர - னொகி
வஜ்ரெத் ஸசிஹ்-ஸத்யு-ந்ரயத்யுவி || வி-உ-ர-ய-ந்
ஸ-ஸ-ள-கி-ஜீ-ஸ-த்யு-வி-வி-ஜ-ஹ-கி | வ-சி-ஜீ-வ-கி-ஸ
ந்-தெ-த்-வ்-ய-தெ-வி-உ-ஜ-ம-தெ- || ல-அ-வெ-ர-தெ-தெ-கெ
ஸ-ஹி-நொ-நி-உ-ஜ-நி-வ-ஸ-ஹி-ரெ-கெ |

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சகலாவததையி லானமாவின் திலககனஞ் சாற்றுகின்
றா

புரிவதஞ்செய்த - விருட்புவதஞ்செய்த
மதரையை வெளிப்பொருளா

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறியவினரைகள் பத்தகமும் மறுதலேடாகிய விப
பத்தககாரிபமு முடையனாய்ச் சீவித்தநிற்பத சகலமென்ப
தாம்

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்று, போக
கிய காண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போககியமென்றுங் கூ
றினா.

உன்னலென்றது ஈண்டு விருட்புதனமேறது

செப்பலென்றது செப்பப்பட்டிவனவாய் நால்வகைவாகஞ்
சுக்கைய முனாததி அனைய காரணமாய் நிகழாதிவினமேல் ஆகு
பெயராய் நின்றது

ச—சூத்திரம். அவதத்தைஇலக்கணம். ௧௭௧௩

புரிவதமென்ற உம்மையால் துகாவதமென்ற தெஞ்சிநின்றத

உருவினைக்கொடல் அழாந்தனாகுதற்கும், போகபோக்கியததுச செறிதல கலாதிபோடுகு சோவில்ல அராகாதிருணங்க ணோடுகு செறிவில்லாகுதற்கு, உணவை செப்பல வருசெயனம ருவல அறிவில்ல செயல்களில்லான குறியிலாகுதற்கும், சதக மாதிராம விடயநகனன்ற புரிவதஞ்செயதல சுருக்காவல்ல னாகுதற்கும், உம்மையாதபோந்த துகாவதஞ்செயதல போகத்திற கொள்கை யில்லாநாகுதற்கு, எல்லாயோனியும் புசுமுழுவதல நிதனாகுதற்கு, சென்றுதிரிதரல் வியாபி யாதற்கும் மறு கலையாயவாறு கண்டுகொள்க

இசனானே ரெயப பொறிகளெல்லாங் காவலன கொடுத்தபோது சகலஞதல வகுத்தது கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல சகலவததை யாளுளிச்செய்க்குறா.

உருவினைக்கொண்டு - கனமத்தக டீடாக வொவ்வொரு சரீரங்களை யெடுத்தகொண்டு, — போசுப்பாக்கியத துணை செப்பல-புசிப்புக்குத்தகச பொரு, னை நினைப்பதஞ் செல லுவதமாய, — வருசெயனமருவீ-மஃ புகாலுர வாககாலும் வருகிற வயிறறைக் காயதகாலை கொழிற்பித லுவதமாய, — சத்தமாதிராம விடைநகனன்ற புரிவதஞ்செயத-சத்தமு தலான விடைநகனன்ற லுண்டான சுகதககங்கையும அனுவி தது, — அவகெல்லாயோனியும் புசுமுழுவததிரிகருய-அவவிடத் து எனப்பத்தரானகு துரூயிரம் யோவிகளிலும் கனமத்தக

கீடாகப் பிறந்து உழன்று திரிபாநிற்பன, — சகலமானவவத
னதயிற சேவனசென்றே - சகலமாகிய வவதகையிலே ஆனமாப
பொருத்தி இப்படி நிர்ப்பன

இதனாற் சொல்லியது, கண்டதற்கு கீடாக வொருசீர்த
தைக்கொண்டு புசிப்புக்குத்தக்க மனவாகருக காயங்களினு
லுண்டாகிய நினைவையு முண்டையு ரொழிஸையு ர பொருக்கி
சதநாதி விஷயங்களி லுண்டாகிய சுகதக்கங்கலையு புசித்த
என்பதது நான்கு நூறுமீரம் போலிகளகோறும் வட்டஞ்சுத்
தித் திரிபு ர சகலவவதனைப்ப பொருத்தின வானமாவென்னு
முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சேவன - மேற்கூறிப்போந்த தேவலதனைப் பொருக்கிய
ஆனமா, — உணவல்செப்பல - அறிவிலலாதற்கு மறுதலைப்பாப
வருபிக கூறுதற தேதுவாகிய நாலவகை யாகுதளால் நிசுழ
மறிவினையும், — உருவினைக்கொண்டு - அழாதது லாகற்கு மறுத
லைபாகிய வருவினைக்கோடலும், — இவகெல்லா யோலிபுட்கு
முன்று - இவவிடத்தி னித்தனாதற்கு மறுதலைபாகிய கோற்ற
ககேடுகளிற பட்டிமுனதும், — போககியதது - அராகாதிருணவ
ககோடுஞ் செறிவிலலாதற்கு மறுதலைபாகிய போககியகாண்ட
மாகிய கலாதையைச் சோதலும், — வருசெயல - செயல்களிலலா
தற்கு மறுதலைபாகிய தொழிலக ளுடைத்தாகிலும், — மருவுக்
ல்-அறிவிலலாதற்கு மறுதலைபாகிய விசையுடைக்கதாகலும், —
சதகமாத்யாம விடையத்தனனிற புரிவதஞ்செய்த - காதகா
வலலலாதற்கு மறுதலைபாகிய சதகதி விடயங்களின மேற்
கொண்டு செயதும், — புரிவதமென்ற வுரமையால் துகாவதஞ்
செய்து, — போக - போகத்திற கொள்கையிலலாகற்கு மறுதலை

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். களகடு

யாகிய போசுதுகாந்தம்,—சென்று திரிதரும் சகலமான வவத
தையில்-வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய வேகதேசியாதலுமா
கிய விபபததககாரிய முடையனும் ஜீவிதத நிறபது சக்லாவ
த்தை பெனபதாம்

இக்ஞானே மெய பொறிக னெல்லாங் காவலன கொடுத்த
தபோது சகலஞ்சல் வடுத தக கூறப்பட்டது

*இவவுளாயாசிரிபா இதபோன்ற விடநகனில் பகவுணாக
ள சிவஞானயோகியா பொழிபுக்கணங்கச செயவநிலுள்ள
அருமையும் புத்திதுணசகதனையும் கணங்கொளக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிறதக முறைபானே சுதகாவத்தை யுணாததுகின்றா

இருயினேச செயலகனொப்பி லீசனறன சத்தி
தோயந்து, குருவருள பெற்றுஞான யோகததைக் கு
றுகிமுன்னேத, திருமலமறுத்து பண்டைச சிறறயி
வொழிந்தஞானம், பெருகிநா யகனறனபாதம் பெறு
வது சுத்தமாமே (ஈ0)

(இ-ள) இருவி புண்ணிய பாவமாகிய விரணநிக தம்மி
னைச செய லொருகாலத்திற் றுலே பொதத வவசுரத்தி
ல்க னொப் லகனைப புசிக்க வொட்டாம லகனைத்தடுக்
பில் கும

ஈசனறன சத சிவனுடைய சகதிபதித நாளவகையி னு
தி தோயத்து ளளதி தீவரசத்தியான சிவனிடத்திற் பதி
யுமபொழுது.

குருவருள பெ ஞானஞ்சாரிய லுலே தீககையைப் பெற்று
ந்து

களக

சிவஞானசித்தியரா சபகம்.-

ஞான யோக சிவப்பிரகாச மாகிய ஞான போகத்தை
தகைக்குறுகிப் பொருந்தி “மலத்தினு மகாதிமுதனை
மயமுணாக துணாதல் ஞான, முலப்பிலா வ
வனுளவேரற நுறைதலை யுணாதல் யோகம்”
எனவந்திக

முனைந்த திரி தீபமவந்தா லந்தகாரம போமாறு போ
மல மறுத்து ல இதஞான போகத்தைப் பொருந்தின
தபோபலதகா லிவனுக்குப் பழையதாய வ
ரப்படா நின்ற முமமலமும போய,

பண்டை-சசிற இவனுக்குப் பழையதாய வரப்படா நிற
நறிவொழிந்த கிற கஞ்சிஞஞபத்துவத்தை விடநீ,

ஞானம் பெரு சிவனைப் போலச் சாவஞ்ஞத தவாநி
கி குணங்களைப் பொருந்தி,

நாயகன் தன் சிவனுடைய சீர்பாத கமலங்களை யடை-
பாதம் பெறுவ நதிருப்பது சுதநாவத்தை எ-று
து சுதசுமாமே

“இருவினையொப்பி லொழிந்த சத்திட தியாதோவெனனி
ல் சதசிபதியுந் கமோமலபாகமுறினே யொசுத வினையில லா
ரகண்ணும்” எனபதஞான, மல பரிபாகமே சத்தி நிபாதத்து
க்கு முதநகாரண மெனவந்திக

“இருவினை நேரோபயி லினனருடசுத்தி, குருவென வந்து
குணமலங்கிகித், தருமரன ஞானதந்தரா தனசெயலற்றுத், திரிம
லங்கிகி சிவமாநல சுத்தமே” எனவந்திக

இசற்குக் கிரணுகமங் காரணம்

(சு0)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சுதநாவஸ்தை யுணாத்ததல்.

புண்ணிய பாபங்களுடைய பலமானது திரண்டு ஏககர

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். களகள

லத்திலே ஸ்வாககத்திலும் கரகத்திலும் புசுகவஞ *சேஷமாயு
ள்ள சாவகனம் பகருவமும் மலடரிபாகமு மாணபொழுது பர
மேஸ்வரனுடைய திரோகார சத்தியானது மலங்களைச் செலு
த்திவந்தது ஏக்காலத்தில சமமாகவந்த வினோதிபாகிப பஸ்த
தைப் புதிப்பிக்கப்படா தானையால் திரோதாந்ததை பொழிந்
து கிருபையாக ஆனமாவ்விட்டத்திலே பொருந்த, அதகாலத்தில
கிருபையிலே சிவஞ்சாரமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிப் பஞ்ச
கலா சோகனைப்பப ண்ணி ஞான போசத்ததைக் கூட்ட, அந்த
ஞானயோகத்திலுலே யநாதியே பொருந்தயிருந்த வாணவமா
பை கண்டமெனது 'மலத்திரயத்தையு மொழிந்தது அந்த மலங்க
ளிற்ற பொருத்தின கருகிஞந்தையு மேகதேசத் வத்தையு
மொழிந்த சாவஞ்ஞத்தவாதிக ஞானடாய, ஆனம் நாயகஞ
கிய சிவனு—னே யிரண்டறநுச் சிவாநுபவிபாக நிற்பது சுத
தாவஸதை

* சேஷம் - மீது

இந்த சுத்தாவஸதையானது ஜீவனமுத்தி பரமமுத்தி
பேசத்திலுலே யிருவகைத்தாம்

இவ்விடத்திசு சொன்னது பரமமுத்தி சுத்தாவஸதை

ஜீவனமுத்தி சுத்தாவஸதை, 'துணவிய சாக்கிரமத்தன்ற
திரியாதீதம்' என்ற பத்தத்திலே கூறுவாரென நினைப்பொருள்

இருவினை = செயல்களொப்பி லென்றதற்குச் சிவசாஸ்திர
கங்களிலே + பிரம் ஹத்தியா மகாபாதக பஸமும் அஸவமேத
மகா + கிரது பஸமும் ஏக்காலத்திலே ஸ் தவய பஸமாகப்
பகருவமானபொழுது சத்திவிபாகமென்று சொல்லியிருக்க
இவ்விடத்த விருத்த கனம் தவய சாமயமும் சாவகாமம்,
பகருவமும் ஆனவால் புரிபாகமுமாணபொழுது சத்திவிபாத
மென்று கூறிப்பதென்னையோ வென்னில்? உள்ளது.

களகடி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

† பிரம் ஹத்தியா-பிரமஅகக்கோஷம், ‡ கிரத - யாகம்,
§ தல்ய - சரிபாண, ¶ சாமய - ஒப்பு

கனமமானது * திருஷ்ட ஜனம † போகயமென்றும், ‡ அதி
ருஷ்ட ஜனம போகயமென்றும் § நியத்கால போகயமென்றும்
மூன்று விதமாக

* திருஷ்ட - காணப்பட்டது, † போகயம்-புசிக்கத்தக்க
து, ‡ அதிருஷ்டம் - காணப்படாதது, § நியத்காலம்- ஏற்பட
முத்தியகாலம்

இவையிறுந்து திருஷ்டஜனம போகியமாவது? அந்த
ஜனமத்திலே பவிசுரும் * ஆயுர்வீராததிகரமான கருகி ஓர்
புதர காமேஷ்டியாதிகள்

* ஆயுர்வீராததிகரம் - ஆயுசை வளர்கிறது.

அதிருஷ்ட ஜனமபோகிய மாவது? தேகாதத்திலே
ஸவாகத்திலே யாதல் நரகத்திலேயாதல் புநர் ஜனமத்திலே
யாதல் பவிப்பது

நியத்கால போகயமாவது? மஹா புண்ணியங்களுக்க கு
ளளே பிரகாசமானது அஸவமேதம், மகாபாசுஹங்களுக்குள
ளே பாதாசனமானது பிரம் அததி. நின்ற கனமமெல்லாம் நியதி
கால போகயமல்லவோவெனில்? ஒன்றும் அஸவமேக † தவி
ஜவசகாமம் பரிபாகமல்லா காலத்திலே ‡ யிகரகனம் பரிபா
கமானால் அந்த கனமபலத்தையே புசிப்பிக்கும் இவைகள்
பரிபாகமான காலத்திலே யிகரபுண்ணிய பாவங்கள் பரிபாக
மாக்கி பலா § திகயத்தினிலே யிதரபுண்ணிய பாவங்களைத்
தாளித் தன்னுடைய பலத்தையே புசிப்பிக்கும், ஆதலால் இவை
களே நியத்கால போகயம்.

† தவிஜவதம் - பிரமஅததி, ‡ இதர-வேறு, § சூகிக்
யம் - மிகுதி.

சு—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். சளகக்

இதரபுண்ணிய பாபங்களுடைய பலம் மசத புண்ணிய பாபபோக காலா * நந்தரம் புசிப்பிக்கும். உதக விரண்டி னுள்ளே யொன்று தூபபலம் ஒன்று பரபலமுமாகில் தூப பலத்தைத் தள்ளி பிரபலம் புசிப்பிக்கும் இரண்டிஞ் சம்பலமே யாகில் புண்ணியத்துக்குப் புண்ணியமாகுகல் பாபத்துக்குப் பாபமாகுகல் தத்காலத்திலே பசுருவமாயிருநகால் சகாயப லத்தினாலே அசகாயத்தைத் தள்ளிச் சன்னுடைய பலத்தைப் புசிப்பிக்கும் இரண்டும் சம்பலமாய்ச் சமகாலமுமாகில் இதர கணமங்களை பரிபாக மாகாதிருநகால் இந்த விரண்டி கணமங் களும் + சுந்தோப சுந்தநதிபாயமாக நசிக்க இசர கண்டபல ம்களை கிரமத்திலே புசிக்கப்பபிம் சாவகணமங்களு டேககால் ததிலே பரிபாகமாகில் ஆ னவால் பசுருவ பரிபாக மாகாமலிரு நதால் சாவ கணமங்களுந் நசிக்க விருளுந் கேவலவருவன். ஆணவமலமும் பசுருவமாகில் சகதிபகியம்

* அந்தரம் - பின்பு, + சுந்தன் உபசுந்தன் - இரண்டிக் கதிருவன், இவர்களின் தாசம் பாரதிகக்கையா னுணர்ந்த கொள்க

அயாவமேக தவிஜவகென்றது ஸவாககநரக ஏதவாய * அசுடோநய விருத்தமுராய சம்பலமுமாயிருக்கிற + ஆமுஷ் மிக புண்ணிய பாபங்களுக்கு + உபலக்ஷணம். * ஜ்ஜிகத்தி லுர + நபுமசுலுக்கித்தக்கு ஏவாதன் பாபமும் புருஷன்கி ரத்தரு ஏதவான் புண்ணி மும் அநயோநயவிருத்தம் இவ வாத்தொலாங் கண்ணிகொள்க

* அநயோநய - ஒன்றுக்கொன்று, + ஆமுஷ்மிசம் - மறு மை, + உபலக்ஷணம் - ஞாபகம் * ஜ்ஜிகம் - இடமை, + நபு மசகன் - அலி

தடிந்த பள்ளிபொ — கடுங்குவிவியுடிபுடி டுடிக்கடுங்குபொவொடிக்கடுங்கு மியத கார்பொவ

னறும், சுதகாவத்தை பெனறும், காரணவத்தை மூன்றபிர
காரமாம் அநகமூனறினுள்,

சகலாவதையிற தத்தவ தாததுவிகவகளை மேல்விடிக
ல் முறைமையிற கேவலாவதையைக கீழத்திண்டி முறைமை
யிறசெலவது நெழாலவத்தை

கேவலாவதையைக கீழவிடுநல முறைமையிற சகலாவத
ையை மேரறிண்டி முறைமையிற செலவது மேலாலவத்தை

கேவலாவத்தை சகலாவத்தை யிரண்டையும் தீண்டி மத
திபமாயிருப்பது மத்தியாலவத்தை

கேவலாவத்தையைத தீண்டாது சகலாவத்தை மாதிரி
ததைத் தீண்டி நிற்பது பிரேரகாவத்தை.

கேவலாவத்தை சகலாவத்தைக ளிரண்டையும் கீழமுறை
மையில் விடிக சுதகாவதையை மேனமுறைமையிற ரீண்டி
முச சிவத்தவாபிய்யத்தி முறைமையிலுண்டாம் பொருட்கி, இ
ருகயத்தினி னறும் புருவமத்தியதுனி மட்டில், கண்டத்தி னின
றும் பிரமரந்திர துனி மட்டில் புருவமத்தியத்தி னினறும் த
வாத்சாநக துனிமட்டி லோரோட்டாக இதயத்தி னினறும்
துவாத்சாநக துனிமட்டாகற்றான், இவைகளிறபோயத் தவ
ருவது நின்மலாவத்தையென்ற போபெற்ற மேலாலவத்தை

இப்படிக்க காரணவத்தை மூன்றும் காரியாவத்தை ஐய
துவகூட்டி எட்டுப்பிரகாரமாம்

எட்டினுள் முறைமையில் கேவலாவததாலகண்ணங் காண
பிப்பரம் —

விஞ்ஞான கைவல்லியத்திற்குள், பிரளய கைவல்லியத்
திற்குள், நித்திய நித்திரா கைவல்லியத்திற்குள், சிவத்தத்துவ
த் தானமாயிருக்கும் பிரணவபஞ்ச லோகாபபூக வதிஞ்சுரு
மை முகலிய ஐத்த யாககொடு கலை முகற் பிருதிவி முடிவாகி

ச—சூத்திரம். அவத்தையிலக்கணம். களஉசீ

ய முப்பது கலைகள் மாயை மகாமாயையி னொழிவகத்தான, தொழிவற்றிருக்கத்தான, மலகலுஷிதனாய்ததான, மலகணம் கலுஷிதனாய்ததான, நிததிரா முததிரித் தத தவதாத் தவிக மலகணமோக கலுஷிதனாய்ததான, சுமமாவிருத்தல்

சகலாவதகா லகணைவ காண்பிப்பாம் —

நிருமபச சுத்தா சுத்தகலைகள் கூடச சுத்த பெத்த முததனாயும் அசுத்த பெத்தனாயும், சுத்தமாயா புவன வகளிலேயும் அசுத்த மாயா புவனவகளிலேயும் போகதனைப் புத்ததிருத்தல் நித்திய பெத்த மத்திய நித்திரா கேவல நீங்க அப்போ தப்போக போகதனைப் புத்ததிருத்தலுமாம்

சுத்தாவதகா லகணைவ காண்பிப்பாம் —

சுத்தசகலத்துவ மென்று முனசொல்லிய அபர முததியும் பரமுத்தியும், அக்க விரு முததியின்பொருட் பிபாசனையுமாம்.

கீழாலவதகா லகணைவ காண்பிப்பாம் —

நித்திய நித்திராகேவஸப்பதி முறைமையிற் பூதமைநதம் தன்மாதிரை ஐந்தம் சீவியாதிருப்ப, துலசீர சம்பந்தநா ததவிகமாயிருக்கும் வாயுக்கள பத்தம், சூகரும சரீர சம்பந்த ததவமாயிருக்கும் வாககாதி கனமேந்திரியங்களைந்தம், கிரிபா சத்தியோடு கூடிய கனமேந்திரிப தாததவிகக் கிரியை டென்கின்ற வசனாதி பைந்தம், சூகரும சரீர சம்பந்த ததவ மென்கின்ற ஞானேந்திரிய மைந்தம், ஞானசத்தியோடு கூடிய ஞானேந்திரிய தாததவிக ஞானத்துக்கு விஷயமாகிய தாசதுவிக சதகாதியைந்தம், தததவமென்கின்ற அகக்கரணவகனலுமாபுருத்ததவ மொன்றும், ஆக முபபத்தைந்தம் கேளாமற் கேட்டுத் தொடாதகொட்டுப் பாராமற் பாராததா சிபாத ரசித்த மணவாத மணத்து இலாடத்திற் சீவித்து நித்தம் கீழாலவதையிற் சாக்கிடம்.

இந்திரியம் பத்தஞ்சீவியாதிருப்ப, வாயுப்பத்தம், வசனஞ்சியைந்தம், சததாதிசைந்தம், மனமுத லந்தக்கரண நாலும், புருடத்தத்துவமொன்றும் ஆக இருபத்தைந்தம் நித்திரா மயகத்தினாலே அது வென்பதை இதுவென்று ஆபாசமாயறிந்த கண்டத்திற சீவித்து நிறறல் கீழாலவதையிற சொப்பனம்

வாயுவொன்பதும், வசனஞ்சியைந்தம், சததாதிசைந்தம், மனமுதலந்தக்கரண மூன்றும், சீவியாதிருப்ப; பிராணவாயுவு மனோவந்தா விசேஷ சித்தமும், புருஷத்தத்துவமுமாக மூன்றும் மினிமேலவருஞ் சாககிரத்தில் வசனிககப்படாத வஸ்து சித்தனத்தைப் பண்ணி, இருதயத்திற சீவித்து நிறறல் கீழாலவதையிற சுமுதகி.

சித்தஞ் சீவியாதிருப்ப, பிராணவாயு புருடத்தத்துவ மாக விரண்டு சரீரக் காப்புச் சூகசும் சித்தனக்காண்பித்து நாபியிற் சீவித்து நிறறல் கீழாலவதையிற ஹரியம்

பிராணவாயுச் சீவிவியாதிருப்ப புருடத்தத்துவமொன்றும் இனிமேலவரும் சாககிரத்திற சுகமாய நானித்தரை பண்ணி நேனென்பதனா சூசிககப்பட்டு ஆந்தர சரீர தமோ மாததிர சதை விஷயீகித்து மெளட்டியத்தன மூழ்கி வேதனத்தை யொழிக தொழிபாமலிருக்கும் சிவத்தத்துவ காப்பநாத மணந்த கலாதி கனுவிதமாய்ப் பண்ணி லிங்கத்திற சீவித்து நிறறல் கீழாலவதையிற ஹரியாதீதம்

மேலாலவத்தா லசகணங் காணப்பபாம் —

கலாதி பஞ்சகஞ்சக புருஷன பிரணவ கலைகளைத்தினு— போதமூல வதிஞ்சுக்குமைக்குக் காரணமாகிய சிவத்தத்துவ மென்கின்ற காதத்தோடுகூடி லிங்கத்தில் மலத்தோடு மணந்து சீவியா நிறறல் மேலா லவதையிற ஹரியாதீதம்.

ச—சூத்திரம். அவத்திஇலக்கணம். க௭௨௫

நிருவிகற்ப ஞானமூல சூசுருமைக்குக் காரணமாகிய சத தித்தவமென்கின்ற விக்ரவோமி கூடி நாபியில் மாயையோ மி மணந்த சீவியா நிறநல மேலா லவத்தையிற் துரியம்.

சவிகற்ப ஞானமாதலுக்கு யத்தினமாகா நிறஞம் நிருவிக ர்ப ஞானமூல பைசந்திக்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தவ மென்கின்ற மகாரத்தோமி கூடி இருதயத்திற் சித்தமூலப் பிர கிருதியோமி மணந்த சீவியா நிறநல மேலாலவத்தையிற் சுழு ததி

சவிகற்ப ஞானமூல மத்திமைக்குக் காரணமாகிய விசுரத் துவ மென்கின்ற விகாரத்தோமி கூடிக் கண்டத்தில அநதக்கர ணத்தோமி மணந்த சீவியா நிறநல் மேலாலவத்தையிற் சொ பபனம்

பிறனுடைய செவிக்ருட போய்ச சொல்லிய முறைமையில் விகற்ப ஞானத்தை யுண்டாக்கும் வைகரி வாகுக்கு காரண மாகிய சதத் வித்தியா தத்துவ மென்கின்ற அகாரத்தோமி கூ டி லலாடத் தாணத்திற் புறக் கரணத்தோமி மணந்த சீவியா நிறநல மேலாலவத்தையிற் சாககிரம்

மத்தியாலவத்தா லக்கணம் காணப்பாரம் —

முன கண்ட புருஷனைத் தூரத்திற் கண்டு நாமசாதிகளின் து மற்தி மத்தியாலவத்தையிற் சாககிரத்திதம்

பெருமூச்சுநைந்து விசாரித் தறிவோமென்பது மத்தியா ல வத்தையிற் சாககிர துரியம்.

முனகண்ட விடமாத்நிரக் தோற்றுகல் மத்தியா லவத் தையிற் சாககிர சுழுததி.

முன னவவிடத்திற்கண்ட புருஷ னிவனைப்பது மத்தியா லவத்தையிற் சாககிர சொப்பனம்.

௭௭௨௭ சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்தம்.

சுநதோஷததோடி பார்த்துக் கடடிககொள்ளுதல் மத்
தியாலவததையிற சாககிர சாககிரம

பிரேரகாவதகா லககணங் காணபிப்பாம —

பிரணவ பஞ்சகலா ரூபமா யிருதயத திருக்கிணற் சிவதத்
தவமைநதம கலைமுகல் வித்தியா தத்தவ மேமும், ஆனமதத்
தவததசுஞள அநகக் கரண நாலும், புறகக்ரண மைநதினு ன்
நுபாதிக குசிதமா யிருக்கிணற் வொனதும், துணமாத திரைக்
னொ டொறறுமை யுடைமையா யிருசுகும பூகங்க னேநததினு
ள நேத்திராதிக குசிதமா யிருக்கிணற் வொனதும், ஆகப் பதி
னெட்டுத் தத்தவமுஞ் சீவியா நிற்பது பிரேரகாவததை

அநதப் பிரேரகா வததையிற தத்தவங் ஈனின ரெழின்
முறைமை மானகப் பிரத்திடக்ஷப் பிரசங்கத்திலே காணபித்
தோம, கண்டு கொள்க.

அநதப் பிரேரகா வததையில் ஒரு பொருளைக் கண்டது
சாககிரம

நிசசயித்தது சொப்பனம்

கலந்தது சுழுத்தி

அதி லாவேசந தரியம்

அதி லவசம் துரிபாதிதம்

நினைமலாவததையெனகிணற் மேலா லவததை யிலக்கணங்
காணபிப்பாம —

அது வெகுபிராகரமாயிருக்கும், அதிலொரு பிரகாரங் கா
ணபிப்பாம

புறகக்ரண முட்கரணங்களோடு கூடத் தன்னேக் காணப்
து சாககிரம

புறகக்ரணம் நீங்கி யுட்கரண விாததி மாததிரத்தோடு த
ன்னேக்காண்பது சொப்பனம்.

ச—ருத்நிரம். அவத்தைஇலக்கணம். களவன

உட்கரணம் நீங்கிச் சொல்லுதற் கரிதாயு மறிதற் கரிதாயுந் தனைக் காண்பது சுழுத்தி.

சினமாதிரமாய்த் தனைக் காண்பது துரியம்.

சிவனுகொப்பச சிவத்தவாபிவியத்தி மாளுகத் தனைக் காண்பது துரியாதீதம்

திருமப அதிலொருப பிரகாரங் காணப்பாரம் —

பிண்டத்து மண்டத்தும் உளனும்புறம்பும் அபரநாதம் அபரவித்து, பரநாதம், பரவித்து ரூபமாய்ச் சத்காரத்தமாயிருக்கின்ற சிவத்ததுவமுதற் சத்க விததை யீரூகுளு சிவத்ததுவ பஞ்சக ரூபியாகும் பிராசாத சேடசகலைகளைப் பற்றி வருவதோ அவத்தை ஞானசித்தியிற் சொல்லப்பட்டது

மூலாதாரத்தைத் தொடரி இருகயத்திற் பிராசாத மந்திரத்தின் துறபத்தி சாகசிரம்

கண்ட முகத்தினும் பற்றிச் சமனாதமாகச் சினமாதத் திரானமா மண்பப் மந்திரம் நடப்பது சொப்பனம்.

உனமன ரூபமாய் மந்திர மகாமாயையி லயிததல் சுழுத்தி

உனமனஞ்ஞனியம் துரியம்

உனமனமூல சுழுத்தித் தானத்துச் சினமாதத் திரானமாவாகிய ஆனமத்ததுவ மாயிருந்து உனமநிபந்தக் துரியத்தானத்துப் பரமென்கின்ற பரமானமாவாகிய விததியா தத்துவமாயிருந்து சிவத்ததுவாபி வியத்திபொருந்திச் சிவமென்கின்ற சிவானமாவாகியசிவத்ததுவமாய்மாதிரீகனதிருத்தல் துரியாதீதம்

திருமப அதிலொரு பிரகாரங் காணப்பாரம் —

பிராசாத கலைகள்போல முன்கொன்ன பிரகாரம் சிவத்தது பஞ்சக ரூபியாய்ப் பிராசாதகலா கர்ப்பங்களாயிருக்கின்ற அகராதி காதாதத் பிரணவ பஞ்ச கலைகள்தொட் டிருகயமு

௭௭௨௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தற றுவாதசாந்த வியாபகப் பிரமரந்திர முடிவாகும் பஞ்சா
தாரத்துச் செல்லுந தன்னையுஞ் சிவனையும் சாககிராதி துரியா
தீதாந்த சாட்சிருப பிரமாதி சகாசிவாந்த தேவதாகாரமாயக
கணம், அந்த அவததையைநதமவிடிக கடந்த போமிடத்த
ச சமஞ்நதத்தில் தற்காண்டல சாசகிரம

தற்பரம பாரத்தல சொப்பனம்

தற்பர சடாயேசம் சுழுத்தி

தற்பரகோடியிற முக்குகல் துரியம்.

தான தவானது துரியாதீதம்

திருமப ஒருபிரகாரம் காண்பிப்பாம் —

ஞானசித்தியிற சொல்லிய மூலாவததைக்குட காண்பிச
கப்பமும் அவாநகராவத்தா பேதம் ரௌரவாதிக்கிற காண்பி
ககப்பட்டது அவைவருமாறு —

சாககிர சாககிரம், சாககிர சொப்பனம், சாககிரசுழுத்தி,
சாககிரதுரியம், காலபரம், அதீதம், பரதரிசனம், விசுவககிரா
சம், உபசாந்தம், சிவதரிசனம், சாயுச்சியம் எனனும் பேதத்தினு
லே இந்தமேலாலவத்தைப் பதினொருபேதம்

சாககிர சாககிரமுதற காலபரந்தம் ஆனமசாககிரமு
தில் ஆனம் துரியா தீதாந்தமாகிய ஆனமாவின் தஞ்சுவத்தை

சாககிரதுரியமுதல் விசுவககிராசாந்தம் பரசாககிர முத்
ற் பரதுரியா தீதாந்தமாகிய பரண தஞ்சுவத்தை

பரதரிசனமுதற் சாயுச்சிடாந்தம் சிவசாககிரமுதற சிவ
துரியா தீதாந்தமாகிய சிவன் தஞ்சுவத்தை.

சாயுச்சிய கோடிக்குட டசதுரிய முத்த றுறியகற்பனைகள்
வீழுகிறுக்கும், மேற்போகா.

அவற்றுள் ஆனமசாககிரம் காரியவிசுவவியாததி பென
கின்ற காரியவிசுவரூபம்.

ச—குத்திரம். அவத்தையிலக்கணம். களஉசு

ஆனமசொப்பனம் காரிய விசுவக கிராசம்.
 ஆனமசுழுத்தி காரிய விசுவோப சாந்தி
 ஆனமதுரியம் ஆனமதரிசனம்
 ஆனமதுரிபாதீதம் ஆனமசாயுச்சியம்
 பரசாக்ஶ்ரம காரண விசுவ வியாததி யென்கின்ற காரண
 விசுவரூபம்.

பரசொப்பனம் காரண விசுவகிராசம்
 பரசுழுத்தி காரணவிசுவோப சாந்தி
 பரதுரியம் பரதரிசனம்
 பரதுரிபாதீதம் பரசாயுச்சியம்
 சிவசாக்ஶ்ரம வாசனா விசுவவியாததி யென்கின்ற வாச
 னாவிசுவரூபம்

சிவசொப்பனம் வாசனா விஸ்வக்கிராசம்
 சிவசுழுத்தி வாசனா விசுவோபசாந்தி
 சிவதுரியம் சிவதரிசனம்
 சிவதுரிபாதீதம் சிவசாயுச்சியம்
 சிவசாயுச்சியஞ் சித்திக்ஷும பொருட்டு ஆனம் சுழுத்தி மு
 த்து காலபராந்தந தியானத்தானம், அதிதமுதல விசுவககிராசா
 ந்தம் சமாதித்தானம். உபசாந்தமுத்த சாயுச்சியாந்தம் சாக்ஷா
 த் காரத்தானம்

திருமப வசிற பிரமாதி பரகாதாந்தமாசிய வஸ்துகளளி
 லே பாராததல்,கிரக்ததல், சமுவுதல்,ஆவேசத்தல், அவசமாதல்
 அஞ்சம் ஒவ்வொன்றுக்கு அஞ்சவத்தை டறியப்படும்

திருமப முனசொல்லிய வந்தப பதினே, ரவத்தைக்கீத
 தனக்குள வைத்த ஞானசித்தியில் மூலாவத்தை அஞ்சினுடலே
 சிவத்தவாபி வியத்தி சூசுமசிவத்தவாபி வியத்தி பரசிவத்
 தவாபி வியத்திசுள கிரமத்திலே வரும் பொருட்டு மூவைத
 பதினை தவத்தைகள் காண்பிப்பாம்.

இதயத்துச் சிவபாவனை பண்ணு மிடத்தத் குவித்த, இதயமுதல இதயாக கிராந்த துவாத சாந்தத்திற சிவபாவனை பண்ணுமிடத்தில் விரிந்த, இதய முதற துவாதசாந்தம் வியாபி தகிருக்கும் பூதானம் அந்தரானம் சத்ததுவானம் சேவானம் மகதிரானம் சாலம்ப சிவயோகங்கள் ஸ்ரோனறிற்ற பூதானமா தி மகதிரான மாந்த ஆனமாக்ளினேந்தில் மதறை நாலு முள வைதச ஒன்றைச் சயம் பண்ணி, நிராஸம்ப சிவ யோகம் பண்ணுமிடத்த இதயமுதற புருவமததியாகத் மட்டாகத் துலசாக கிராதி துல தரியாதீதாந்த மாகிய வைந்தவததை துலானம் துலபர துலசிவத் தோற்ற முனலாகத் துல சிவத்தவாபி வியத்தி தோற்றம் பொருடிக் காணப்படு

கண்ட முதற பிரமரந்திராந்த மட்டாகச் சூகும் சாக் கிராதி சூகும் தரியாதீதாந்த மாகிய வைந்தவததை சூகும்ரானம் சூகும்பர சூகும்சிவத் தோற்ற முனலாகச் சூகும்சிவத்தவாபிவியத்தி தோற்றம் பொருடிக் காணப்படு

புருவமததியமுதற துவாதசாந்தமட்டாகப் பரசாக்கிராதி பரதரியாதீதாந்த மாகிய வஞ்சவததை, பரானம் பராபர சிவத்தோற்ற முனலாகப் பரசிவத்தவாபி வியத்தி தோற்றம் பொருடிக் காணப்படு.

திருமப விதுதானே ஓரொட்டாக முன சொல்லிய மூலாவதசையின் தக்கிரமுமாம்

பினலோருபிரகாரங் காணப்பிரம் —

இதய முதற துவாதசாந்தாந்தமாக, முனசொல்லிய இகதபபதினேந்தவததைகளைத் தனக்குள வைத்த மூலாவததையில இதய முதற துவாதசாந்தாந்தத் தொட்ட பிரமரந்திராந்தமாகப் பூதானமா வென்கின்ற பஞ்சபூசங்களிலே காண்க. பஞ்ச பூதங்களோடு கோத்த பஞ்சகலைகளிலேநான் காண்க.

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். களக

பஞ்சகலைகளோடு கோத தஞ்ச பஞ்சப்பாய்த் தத்துவானமா வென்கின்ற ததவருகளிலே தான காணக.

பஞ்ச கலைகளோடு கோத்த அநதரானமா வென்கின்ற அ திருக்குமாதிரி வைகரியாததமாகிய பஞ்ச வாக்ருகளிலேதான காணக.

பஞ்ச கலைகளோடு கோத்த துலதர துலஞ்சுக்கும சூசுரு மதர சூசுக்குமதம் சீவானமா வென்கின்ற அகவகாரங்களிலே தான காணக

பஞ்சகலைகளோடு கோத்த மந்திரானமாவென்கின்ற மத் திரகலைகளிலே மூலாவத்தை ஞானசித்தி வசனப்படி முன்பு தானே காண்பித்தோம்

இப்படி க காண்பித்த சுததாவத்தா பேதங்கொள்ளலாளு சாக்கிராதி துரியாதீதாதமாய முன சொல்லிய அசுததமாகிய கீழாலவத்தை ஐந்தையும் முறைமையிற் சயம்பண்ணும் பிரத்தி யாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி சாட்சாதகாரம் என்கின்ற அங்காங்கடோக ரூபமாகும் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழ ததி, துரிபம், துரியாதீத மென்கின்ற அவத்தை யைநதாய், ஒ ன்றாயிருக்கிற சுததாவத்தை பொன்றிலே சுருக்கப்படும்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிய பததனை, சுததமாதியாம் விடபநகனனிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கழித்த கேதுவாகிய இருவினை யொப்புந், போகபோககிய கருவிகளின் செறிவு கழித்த கேதுவாகிய சுத் தினிபாதமும், உருக்கழித்த கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லா யோனியும் புகழுமவதல் கழித்தகேதுவாகிய ஞானசாதனமும்

சென்று திரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தனமை கழித்தற் கேதுவாகிய மும்மலரீகமும், சத்தமாதிரியாம விடயநதனனி ஐகாவது கழித்தற்கேதுவாகிய வாதனை நீக்கமும், பாசவறிவிசைச் செயல்கள் கழித்தற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும், முறையே கீட்பப, அவற்றா னககாரியம் பததம் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல சுகதமென்பதாம்

சதகி நிபாகத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினைப்பொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபு ண்ணியமு மென்னு மினனோரன்னவற்றை ாணமிக கூறாதொழிந்தார, மேற்கூறிப் காரியம் பததம் நீங்குகற் கேதுவாவன மாததிரையே யீனமிக கூறப்புகுந்தாரனி அனைத்தன கூறப்புகுந்தார லல்லரசலின அவை யெல்லாம் முன்னாக கூறப்படும்

இதனானே மலங்கொல்லாமோவின்போது சுகசமுடை யனாமாறு வகுத்தக கூறப்பட்டது 'புருடனே யறிவனாகில்' என்றது முதல் இத்தனைபும் 'வெவவே தனைநரும்' என்ற வினாநகூறறை வகுத்தோதிய வாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சுததவவததையை யருளிச்செய்கிறார்.

இருவினைச் செயல்களொப்பில் - பு ண்ணியபாவங்க ளிரண்டினாலும் உண்டான விதாவகிதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஏறுமற் குறையாம விரணமிரு சமமாய் ஒருகாலத்திலே புசிக்க வரு மவதரத்திலே,—சுசுநனை சதகிதோய - பரமேஸ்வரனுடைய சத்தி இவனிடத்திலே பதிப அதனாலே,—ருருவருள்பெற்று -தேசிக கடாசுதமுண்டாய் அதற்குக் கடாசுதத்தினாலே,—

ச—ஞத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௭௧௩

ஞானயோகத்தைக்குறுகி - சிவஞானத்தைப் பொருந்த முறைமைகளினாலே சென்று பொருந்தி அநதப்பிரகாசத்தினாலே,—முனைத திரிமலமறுத்தது-அநாதியேயிவனைக் கூடிநின்று மறைக்கிற அநதக் காரியமாகிய மூன்று மலங்களுமே போக்கி அதனாலே,—பண்டைச் சிறுநறியொழிந்தது-பழைய வானம்போதமுங் கெட்டு,—ஞானம்பெருதி - அநாதியே யிவனிடத்திலே அப்பிரகாசமாய் நின்ற ஞானமும் பிரகாசித்தது இவ்வனஞ் சொல்லிப் போந்த முறைமைகளினாலே,—நாயகனறன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே- சகலலோக நாயகனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய சீர்பாதத்தை இந்த வானமா இரண்டறச்சென்று கூடுகிற வதுவே சுத்தவவத்தையாம்

இதனாற் சொல்லியது, இருவினை யொப்பும சத்தினிபாந் மும் குறுகடாக்ஷமும் ஞானத்தைப் பெறுகையும் பாசக்ஷமும் உண்டான வவதரத்திலே இவனாகு முன்புள்ள சிறுநறியும் போய் பேரறிவுமுண்டாய் அநத வறிவாலே பரமேஸ்வரனுடைய சீர்பாதத்தை வேற்றச்சென்று கூடுமதே சுத்தவவத்தயென்னு முறைமை யறிவித்தது

‘கேவலசகலசுத்தம்’ என்று எடுத்த இருவிருத்தத்தககு வியாக்கியானம் ‘அறிவிலன்’ ‘உருவினைக்கொண்டு’ ‘இருவினைச் செயல்கள், என்றமூன்று இருவிருத்தத்தினுடவந்த முடிந்தது.

கேவலமென்றது மாயை மாமாயை காரியம் என்று சொல்லப்பட— மலங்களுல்லாரீங்க ஆணவமலத்தாலே சருவானமாகக்ஞ மறைப்புணுகிடக்கிற் சருவ சுககாரத்தை. சகலமென்றது சிருஷ்டி தொடங்கிச் சருவசுககாரமளவுமு ஆனமாக

கள எண்பதத நானஞ்ஞாயிரம யோனிகள்தோறும் கனமத
தககிடாகப பிறதது இறநதுவருகிறதை சுததமெனறது பரம
முத்தியை இவை முன்றுவ காரணவவததை எனனுமதுவ கண்
முகொளக

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

இருவினைச செயல்களொடபின - மேறகூறிய பத்தினுள
சுததமாதிராம விடயந தன்னிற புரிவதுஞ் செபதல கழிதற
கேதுவாகிய இருவினை யொபபும,— ஈசனறன சுததிதேரய-
பேரக போககியக கருவிகளின செறிவு கழிதற கேதுவாகிய
சுததிநிபாதமும,— குருஅருளபெறது - உருககழிதற கேதுவா
கிய குரு அருளபெறுதலும்,— ஞானயோகத்ததைக்குறுகி- எல
லாயோனியும் புசுமுழவதல் கழிதறகேதுவாகிய ஞானசாதக
மும,—முன்னேத திரிமலமறுதது-சென்று திரிநருதலாகிய ஏக
தேசுததன்மை கழிதறகேதுவாகிய முமமல நீக்கமும,—பண்
டைச சுறதறிவொழிதது - சுததமாதிராம விடயந தன்னில
தகாவது கழிதற கேதுவாகிய வாதனைநீக்கமும,— ஞானம்
பெருகி - பாசவறிவிசசை செயல்கள கழிதற கேதுவாகியஞா
னபபெருக்கமும முறையேகிடைப்ப,— நாயகனறன பாதம
பெறுவது சுததமாமே-அவறறா னககாரியம்பித்து நீங்கபபெற
றுத திருவருளைக கூடுதல் சுததாவததை யென்பநாம

இதனுனே மலகுகளெல்லா மேரவினபோது சுத்கமுடை
யனுமாறு கூறப்பட்டது

ச—சூத்திரம். அவத்தைஇலக்கணம். ௧௭௩௫

‘புருடனே பறியனாக’ எனபத முத லீததனையும் ‘வெ
வவேறன் தரும்’ என்ற முனராக கூறறை வகுத தோதிய
வாறு

 ச - சூ, ன - அ, முடிந்தது.

 நான்காளு சூத்திரம் முற்றிற்று

“காறபான”

என்ற நான்காளு சூத்திரம்

நாற்பத

முடிந்தது

பாயிர முடபட செய்யுள்—௨௩௦

*ந-ச-சூ-ள, பசுலக்கண இவ்வத்காரங்களின் பெயராக
நீள உரையாசிரியர்கள் வெவ்வேறுக்க சுறுவதை முகவுணாயிற
கூறுதம்

உ

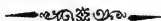
சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

௩—குத்திரம். பாசமோசநலகூடம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லஞ்சாஞ்சுகந்திர மென்னுதலிறே வெலின ? இவ்வா
னமாகாளிடகதத தமதமுதலுபகார முணாதததனுதலிறு

இததலைச்செயு னென்னுதலிறே வெலின ? ஆதக்க
ரணவஞ்ஞ மாண ராவுந் கூடியிருநதாலு லலநாததையுங் காட
மீழ்நததைக காணுப பொறிபோலக காட்டுங் கடவுள்க காணு
தென றுணாததுத் னுதலிறு

பொயிபுலன கரணமெல்லாம் புருடஞ்ஞ லயிநதா
னமானை, யயிதரா வவையேபோல வானமாகக ளு
த்துமெய்குஞ்ஞ, செவிதருஞ்ஞ சிவனறனலே யயிதருஞ்ஞ
சிவன்ககாணு, வயிதருஞ்ஞ சிவனேபெலலா மயிநதயி
விததுநிற்பன. (க)

(இ-ள.) பொறி இரதிரிபாதி விடயங்க ளானமாவோடே
புலன கர கூடி யறிபாநிறகவுமவை யநதவானமானை
னமெல்லா யறியமாட்டாத முறைமைபோல,

ம் புருடஞ்ஞலறி
தானமானை ய
நிதரா வவையே
போல

௧௪௩௮ சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

ஆன்மாதக ள சாவான்மாதகளுக்கு மெங்கும் பரிபூரண
 னேத்து மெங்கு மாய நிறகிற சிவனுலே பெல்லாததையு மறி
 கு செறிசுருகு யாநீறபாக ளானுலு மந்தச்சிவனை யறியமா
 வனறனு லே ய டடாராகள்
 நிகருகு சிவனைக்
 காணு

அறிதருகுசிவ எல்லாததையு முள்ளபடி மறியுரு சிவன்
 னே பெல்லா ம றுனை யறிக தான்மாதகனுய் மறிவதது நி
 றிகத்திவித்து நி றபன எறு
 றபன

ஏகாரம றேற்றம்

இதற்குச் சிவஞான போதம்

(௧)

சிவாகரயோகியுநரா வருமாறு.

—0—

முகிற சூத்திரத்திலே சகததகக்கு காதகா வொருவனுண்
 டெனறு ஏது *உபபத்திசுளிலுலே நிச்சயிததுப பாரிசேஷத்தி
 னுலே அநகககாததா சிவனென்றுகூறி, இரண்டாரு சூத்திரத்
 திலே சுருஷ்டிககிரமங்கூறி, மூன்றாரு சூத்திரத்திலும் நாலா
 ளுக்குத்திரத்திலும் தேகேந்திரி யாநதக்கரணுகுஞ்ஞக்கு அநய
 னுண்மாவென்றும, ஆன்மஸ்கூண மியவாரொன்றுங்கூறி, மே
 லஞ்சாரு சூத்திர மொன்பது விருகதகதினுலுஞ் சிவ னுண்மா
 ககளிடகதி லநகரியாமிபாய் நின்று பாரிகு முறைமையைச்
 † சங்கோத்தரங்களினுலு முதா ஹரணங்களினுலுங் கூறுகி
 னறது

* உபபத்தி - சாதனம், † சங்கை-சகதேசித்தல், உ
 த்தரம் - மறுமொழி

டு—சூத்திரம். பாசமோசலசூதணம். களங்க

ஆனமாகக் ளீனத்தமெங்குஞ் செறிதருஞ் சிவனறனுலே யறித்திரு சிவனைக்காணு-சாவாண்மக்களுஞ் சாவவியாபியா கிய சிவனுடைய பிரேரணையினுலே சாவ வஸ்துகளையு மறியு ம. இவ்வாறறிந்தும் சிவப்பிரேரணையினுலே யறிக்கிறே மென்கி றதகையுஞ் சிவனையும்றிபாராகள அதென்போல வெனலிஸ்—

பொறிபுண கரணமெல்லாம் புநட னு லறிதகாண்மாவை யறிதரா கையேயேபோல - அநதக்கரணங்ளுந் ஞானேந்திரிப வ்களும் புருஷனுலே விஷபங்களைக் கணமி புருஷனுலே ய றிக்கிறே மென்கிறதையும் மகதப புருஷனையு மறிபாத்ததுபோல வெனலிஸ்? ஐதகையுங்கொ ண டறிவகொண் றுண்டதானமா வைமபொறி யறித்திடாயே' என்றும், 'உணாவண் கரணமென் னி லொண்ணுபொண் றுணராவென்றும் அநதக்கரணங்க ளையு ம ஞானேந்திரிபங்க ளையு முன்னே ஐடமென்று சொல்லிப்போ க சிவவிடத்து விஷபங்களை யறியுமென்றது விரோதமெனலி ல்? அதலல இததிரியாததக கரணங்க ளறியு மென்று சொ ன்னது முகய விருத்தியாகவல்ல, லக்ஷணையாக காரணகாரி யோப சாரமாச்ச சொன்னது அது விஷபோனமுகமான ஆனம் ஞானத்தினுடைய விஷய ஞானோதயத்துக்கு இரத்திரி யாநக்க கரணங்க ளஹகாரி காரணமாயிருந்த ஆனமசமயோ கத்தினுலே சஹகாரி யானோ மென்பசையு மாண்மாவையு பறி யாத்ததுபோலவென றாததம்

லக்ஷணையானது, ஆதாரம் காரணம் காரியம் சமீபம் உப காரம் * தாமாதுகரதம் என்றாவிகமாம் அவையாவண் —

* தருமாறு கிருதம் - தருமத்தை யொசுக்குதல்

ஆதாரமாவது, மஞ்சா குரோசநதி பென்றது, மஞ்சா ஐடமாகையால் சேதனதாமமரண † ஆகரோசம் முகய விருத் தியாகக் கூடாதாகையா லந்த ‡ மஞ்சஸ்தனு யிருக்கிற புந

ஷ்ஞடைய ஆகரோசத்தை ஆதாரமாக விருக்கிற மஞ்சதது
கரு லக்ஷணையாகச் சொன்னது

† ஆகருரோசம் - கூப்பிடுதல் ‡ மஞ்சஸ்தன் - கடழ-
லி விருக்கிறவன்

காரண லக்ஷணையாவது, பொன்மழை பெய்ததென்றபொ-
ழுது மேகம் ஸ்வாணத்தைக் காவிப் பா தானையால் மேகம் வா-
ழிதது ஐ வத்தினாலே § சசயாதி யபிவிருத்தித் துவாரர தாக்
யலாபப் ¶ பிரயுக்த ஸ்வாணநாபம் வருகையால் பரமபரா கா-
ரணமாயிருக்கிற தண்ணீரை வாழித்தது பொன்மழை பென்-
பது + காரணே

§ சசயம் - பயிறு; ¶ பிரயுக்த - உண்டான. + கார-
ணே - காரணத்தினால்

காரிய லக்ஷணையாவது, பருத்திப் புடவை பென்றபொ-
ழுது பருத்தியே புடவை யாகாதான்கயால் பருத்தியினுடைய
காரியமாகிய தூறபுடவை காரியத்தினாலே காரணத்தை
லக்ஷணையாகச் சொன்னது

சமீப லக்ஷணையாவது, கங்கையிலே யிடைச்சேரி பென்ற
பொழுது கங்கை பிரவாகிக்கிற காகையால் லதிலே குடியிருக்கி-
றது முக்கியமாகக் கூடாதான்கயால் கங்கைக் கரையிலே யி-
டைச்சேரிபென்றது.

உபகார லக்ஷணையாவது, பிணை யிக்த ஆணாவிடப் ப-
பாறபோக வெரட்டா தென்றபொழுது பிணை தகையக் கை,
யைப் பிடித் திருத்த முக்கியமாகக் கூடாதபடியாலே பிணை
x செளகரியத்தினாலே இக்த ஆணாவிடப்ப போக மனதுவா-
ரா தென்பது.

x செளகரியம் - சுருவாய்ச செய்யக்கூடுமானது,

இ—சூத்திரம். பாசமோசநஸூணம். களசக

தர்மாதுகருதி லக்ஷணையாவது, சிநகோமானவகா என
தபொழுத — மாணவகன முகதியமாக சிவகமாகா னுணையா
ல் சிவகதாமமான செளரியத்தை யுடையவனென்பது.

— மாணவகன-மாணககன

தடி-கூம் உருமெடு, சூயாரெ காரணெகாரெ
ஸஜீமெ மொவகாரெ | உரு-உரு-ந-கூதள மெ
கிலக்ஷணா: ஸஞாரயொ ஜம-: || உகி .

இந்த லக்ஷணவக ளிந்த சாஸ்தரத்திலே வந்த விடங்க
டோடாவ கண்டுக்கொள்க

சிதருபியாயிருக்கிற ஆனமாவதுகு ஐடமாயிருக்கிற இந்தி
ரியாரந்த கரணவகளை திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது வீரோ
தமென்னில? அல்ல ஆனமாகக் காணத்தமென்று சாவானமா
க்களையும் * பக்த நிராததேசம் பண்ணுகைபால் சபக்தயிலலை.
அதற்குக் கேவல வியதிரேக்யானது கொண்டு வியதிரேகமாக
ஐடத்தை திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுவ + சிதமே

* பக்தநிராததேசம் - இடத்தைக் குறித்தல் + உசிதம-
யோக்யம்

தடி-கூம் ருளரவாமெடு — சிவஜாநவொய்யெ-
விதஞ்ஞாணி பெ-வொய்ய-ா ஸ்வயம்வொவி ஸம்
ஹ-ந-உகி |

ஐடத்தககுச் சிதபிரேணில்லாமல் பிரவிருத்தியில்லை
யென்பதன்றிச் சித்தககு * சித்ததராபேகையாக ஆனமாக்
களை சிவன பிரேரிப்பென்கிறபொழுது + அநவஸதை வரு
மென்னில? அதற்குத்தரமாக,—

* சித்ததரம் - வேறுசித்து + அநவஸதை - முடிவில்லாமை,

களசஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அறிதருஞ் சிவனேயெல்லா மறிந் தறிவித்தறிதற்பன் - ஆன்
மாகக் ளறியுமபடிக்குப் பண்ணுகிற சிவன அநயப் பிரகாசத்
தை யபேகியாராற் ருனே யெல்லாத்கையு மறிந்த ஆனமாகக்
ருக்கு மறிவித்தது யேற்றறிதற்பன்

சிவனேயென்ற ஏகாரத்தினுலேநானே யறிந்தும் பிறாக்
குமறிவிக்கெவன் சிவன்

தத்பிரத்யேக சைகநயமான ஆனமாகக்ள சிவனாலே யறி
கிறதொழிந்த தாவகளாக வறிமமாட்டாராக்ள, ஒருவாக் கறி
விக்கவுமாட்டாராக்ள

சைதநய ஸவருபம் சமனாயிருக்க விவவாறு பேசு மெப்ப
டி யெனவில்? கண்ணும் பிரகாசருபமும் ஆகியும் பர
காச ரூபமாயும், கண் னுதித்த பரகாசத்தினாலே காணப்
தொழிந்த தானாகக் காணவுமாட்டாது வேறொரு கண்ணுக்
குங் காட்டவு மாட்டாது, ஆதிதன் றன்னையப் பிரகாச
த்தினாலே யெல்லா வஸதையுந் தானே கண்டு கண்களுக்கருங்
காட்டுவதுபோல வெனவறிக

ஞானப்பிரகாசருனா வருமாறு.

—0—

இவ்வானமாக்களித்ததுத் தமது முதுபுகார முனாத்த
கிருா

பொதி - பஞ்சேந திரியங்களாகிய புறக்கரணங்கள் —கர
ணம் எல்லாம்-மனாதி நாண்காகிய உட்கரணங்கள்,—புலன் - வி
டயங்கள்,—புருடனல்-ஆனமாவால்,—அறிந்த-சிறுத்தியேர்
டு புணாந் துணாதுதலால் அறிந்தென றுபசுரிகப்பட்டது,—
ஆனமானவ - பிரேரகருகிய புருடனை,—அறிதரா - காணு -
அவையே போல-அந்த இருவகைக் கரணங்களேபோல,—ஆனமா

௫—சூத்திரம். பாசமோசலக்ஷணம். களசங்

ககள்,—அனைத்தும் - எல்லா விஷயங்களையும்,—எவருக்கு செறி
தருகு சிவனறனனலே - எவவிடத்தும் பரிபூரணனா யிருக்க
மீசுரனலே,—அறிந்திரும் - தூல சூகூம பரசரீங்களைப் புணா
ததிட போதிப்ப வுணநா,—சிவனைக் காணா -பீரேரகனாப நிற்
கு மீசுரனைப்பாரா —அறிதருகு சிவனே - சுதந்தர உறிவனா
கிய விசுரனே,—எல்லாமறித தறிவித்த திற்பன - முன சொல
விய முனறமையிற சகலமு முணாந துணாததி யிருப்பன

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

நானகாரு சூதகிரத்திற பசுவியல்பு கூறி பவாசிரிபா அத
னமேனினற பாசத்திலியல்பு கூறுவாராய், அதனை யுள்ளடக்கி
நிறகுந திரோதான சததியினியல்பு ஐந்தாரு சூத்திரத்திற
கூறுகின்றா

தனை யறியமாட்டாத பொறி முதலியவற்றைத் தான
றிக தறிவித் துடனிறகும புருடன் அதுபோலத் தனை யறிய
மாட்டாதவப்புருடனை அறித தறிவித் துடனிற்பது சிவமெனப்
தாம்

சிவனே பெல்லா மறிக தறிவித்த நிற்பனெனப் பொருட்
க ணேதியதனை உவமையினு மேற்குமா றிபைவித் துரைத்துக்
கொள்க

திரோகான சததியினியல்பை உபசாரத்தாற் சிவனமே
லேற்றிக கூறிடவாறு.

அறிதருகுசிவன முடிவின் கணுணமையறிவைத் தரக்கட்
வோ னாகிய சிவன.

அறி முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

களச்ச

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

இச்செய்யுள் முதலா லஞ்சாளு சூத்திரம்போல இருகூற்ற
தாமாறு கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

முனராளு சூத்திரம் திருவிருதகம் - ச நாலாளுசூத்திரம்
திருவிருதகம் - ௪௦ ஆக திருவிருதகம் - ௪௪

இது ஆனம் இலக்கணம்.

இதில் முனராளு சூத்திரத்தில் முகற்றிருவிருதகம் 'உயி
ரொனபபிவது' என்ற திருவிருதகம் ஒன்றுக்கு மறுமுள்ள நாற்ப
ததமுன்று திருவிருதகமும் வியாககியானம் அவைவருமாறு —

'உயிரொனப பிவதிருத வுடலினவே றுளதாயுறம்' என்ற
பதத்திறகு விபாகயானம், 'உடலினவே றுயிரோனிருத' என்ற
திருவிருதகமுகல் 'சூத்திரம் மாணமகிததை' என்ற திருவிருதக
மீறாக இருபதகிரண்டு திருவிருத்தகமளவும் வந்த முடிந்தது.

'செயிருறு மிச்சாஞானச செயதிக ளுடைபதாதிப, பயில
வறு மின்பதுனபபலன்களு றுகரும்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்
யானம், 'அகிதகருவியாபகம்' என்ற திருவிருதகமுதல் 'அறிவு
டலகிததை' என்ற திருவிருதக மீறாகப் பதத்துத் திருவிருதகம்
ளவும் வந்த முடிந்தது

'பாாககிற றுயிலொடு மஞ்சவததைப் பரிமுணமை தரிசா
திதம்' என்ற பதத்துக்கு வியாகயானம், 'கண்ணினா புருட
ன்' என்ற திருவிருதகமுகல், 'இருவினைச செயல்கள்' என்ற தி
ருவிருதக மீறாகப் பதினொரு திருவிருதக மளவும் வந்தமுடி
ந்தது

ஆக நாற்பத்தநாறு திருவிருத்தத்துக்கும் வகை கண்டு
கொள்க.

டு—சூத்திரம். பாசமோசநஸ்சுணம். கௌசுதி

நாலாளுசூத்திர முடிந்தது

* இதனை இவ்வுரை நாலாளுசூத்திர முடிவிற்குச் சேர்த்துக் கொள்க

மேல் உணர்த்து முறைமை.

முனசொன்ன ஆன்மலக்ஷணத்தில் ஆனமாக்கள படுகிற வகைகளைத் தன்மை சொல்லி அநாதியே யுயிரகஞ்சிராய் நின் றுணர்த்துகிற சிவனை ஆனமாகக் கிழந்த நிற்கு முறைமை க்கு ஒருகிடடாநகமிட டருளிச் செய்கிறா

பொறிபுலன கரணமெல்லாம் புருடஞ்ஞாநிக தானமாவை யறிந்ராது-இந்திரிபங்களும அநக்க கரணங்களு மறமு னடா ன தத்துவங்களும பிரபஞ்ச விடயங்களை யானமாவ்ஞலே ய றிடாநிற்கும் அநந்த தத்துவங்களு ஆனமாவ்ஞலே யல்லோ ளல்லாததையு மறிக்கோமென்று ஒன்று மறிபரம் லானமாவை யிழந்த நிற்கும் —அவையேபோல் வானமாகக் ள்ளித்து மெய் குளு செறிதருகு சிவனறஞலே யறிந்திரிஞ சிவனைக்காளு - அ ந்த விரிநிபங்களும அநக்ககரணங்களும ஆனமாவை யறியா தாறபோலச் சாவானமாக்களும சட்-சித்துக்க ளிரண்டிலும் விடமிந்நகாமல் நிற்கு பரமேசுர னுடைய வருளாலே யறிந் து புசியா நிற்கச் சிவனுடைய ஞானததாலேயல்லோ வறி ந்து புசிக்கோ மென்கிற முறைமை ஒன்றையு மறிபமாட்டா து அருளானது அந்நித்தலே வேண்டத் தக்கக் கருவிகளைக் கூட்டி யு னாதத் அநந்தக் கருவிகளைக் கூட்டி யானமாப புசி க்கும் தொழிந்த இவன் புசிக்கிற விடமெல்லாந் திருவருள் கூடிநின்று புசிக்க வேண்டியவிலில்லை என்ற சைவரை நோக் கிட்டுளிச் செய்கிறா — அறிதருகு சிவனை யெல்லா மறிந்தறி வித்தநிற்பன் - சாவுஞ்ஞான பரமேஸ்வரநானே ஆனமாக கள் முன்புசெய்த கனமத்தககுத் தக்க கருவிகளுக்கையு மறி

உள்ளு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஈத முறைபிரதாமற கூட்டிப் புசிப்பிப்பன, ஆனமாககன சி
ஞ்சிஞஞ ராகையால்.

திருவருள அதீதததில் வேண்டததககக கருவிளக கூட்ட,
அததக கருவிகளை ஆனமாககூட்ட தனகருவே ஸடின விட
யவகளை தானே புசிப்ப னென்று சைவா சொன்னதற்குப்
பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் “அறிவாய்நியு மறிவுவிரகேவ
லத-த்திவில் விருளொடும பிறிவில் னான் னல்-கலை” என்னுமது
து கண்டுகொளக

இதனூற சொல்லியது, கருவிகரணுகிகள ஆனமாவினுலே
யறிபச்செய்தே ஆனமாவை யறியாது நின்ற கனமைபோல, ச
ராவ ஆனமாககளும சிவனூலே யறிகைச செய்தே சிவனை யிழ
ந்த நின்றமுறைமையும் இதர னமைத கென்றும், இவனுகரு
ண்டான கனமங்களைச சிவனேய்நின்று கூட்டிப் புசிப்பிப்
பனென்ன முறைமையு மறிவத்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

பொறிபுன்ன கரணமெல்லாம் புருடனல் - ஐமொழி யக
தகதரண முரலிய ந மேற்கூறிப்போந்த புருடனூலே புன்ன,—
அறிந்த - தத்தம் விஷயங்களை இஃகினை நென தாவிட்டதிக
தும்,—ஆனமாவை யறிவின் அவையேபோல - அறிக்கின்ற தன
மையும் தமமை யுதிட்டித்து நிகழ செலுத்த மபபுருஷனையும்
அர்யமாட்டா அவையேபோல,—ஆனமாககளைத்து மெகருஞ்
செறிநருஞ் சிவனறனூலே - ஆனமாகக ளனைத்கிலும் எவவிட
ததம் வியாபகமாகியமுதலவனது சிறகத்தியான்,— அறித்கிடு
ஞ் சிவனைககாண-வினைப்பபனகையறிக் தனுபவிகருந் தமமை
யுந் தமமைச்செலுத்தி நிறகுந் திருவருளையு மறியமாட்டா.—

டு—குத்திரம். பாசமோசலகூணம். களசன்

அறிதருகு சிவனே யெல்லாமறித தறிவித்தறிப்பன்- முடிவின் கண உண்மையறிவைத் தரக்கடவோனாகிய சிவன், தன்னை யறிப மாட்டாத பொறிமுதலிய வற்றைத் தாண்டித் து மறிவித்த து முடனிறகும புருஷனைபோலத் தன்னை யறிப மாட்டாத அப்புருஷனை யறித்த மறிவித்த து முடனிற்பன் என்பதாம்

சிரோதான் சத்தியி வியலபையுசாரத்தால் சிவன் மே லேற்றிக கூறிபவாறு

இச்செய்யுண் முகூண லேந்தாரு குத்திரம்போல இருசு த நாமாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அருகன், சாவான்மாமகளுக்குஞ் சிவனறிவிப்பானாகின் எல் லாககு மொருபுத்தாக வறிவிக்க வேண்டாவோவென,
அத சசிவன் கன்ம தத்து கீடாகக் கொ
டுபென்ன றுணர்த்துகின்றா

இறைவனே யறிவிப்பானே லீண்டறி வெவர்க் குமொக்கும், குறைவறி கங்கடத்தங் கன்மமேற கோ மானவேண்டா, முறைதரு செயற்குப்பாரு முளரிகட விரியுமபோ, லடைத்தருந் தத்தங்கன்மத் தளவினுகக் கன்பபனாதி (உ)

(இ-ள்) இறைவ உமது காத்தா வெல்லார்க்கு மறிவுகளை நே யறிவி க கொடுப்பென றுநா சொல்லில்? அப் பானேனீ பொழு தறிவெல்லார்க்கு மொத்திருக்க வே ண்டறி வெவரக ணும்.
குமொக்கும்

கௌசுடி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

குறைவதிகங் கனமததுக ிடாகவே யான்மாக்களுக்
கடதகனகன்ம கறி வேறியுங் குறைதம வருமாதிற காத்
மேற கோமான தா வகனைக கொடுக்க வேண்டிய தில்லைக்
வேண்டாம காணும்

முறை தருகு பூமி பெல்லார்க்கும் பொதுவா யிருக்கவு
செயற்குப பாரு மிருவ ரொருகாலத்திலுமுது விரைவிரைக்க
ம் வுங் கண்டோம், ஒருவனுக்கு லீர்போகமாக
வு ண்டாயு மொருவனுக் கொன்றுங் காணும்
ற போகவுங் கண்டோம், அதுபோலவும்,

முளரிகட கிர தடாகத்திற மூமரை யரும்பி னின்றனும்
வியுமபோல பகருவமானதைத் யாதிதத் ணலாத்த மா
றுபோல மாயையாகிற தடாகத்திலே மய
வகிசகிடக்கிற வான்மாகக் ளாகிற பதமத்தைச் சிவனாகிற வா
திதகன் பருவமறிந் தலாத்தவன்

அறைதருந் த அவைபோலென றுவமிததுச் சொல்லப்
பதங் கனமதத் பட்ட சிவனும், மானமாகக் கனமததுக ி
ளவினுக் களிப டாக வறிவை யேறவுங் குறையவு முண்டா
பலுதி கருவன், காததாவை யன்றி யுண்டாக மாட
டாதுகாண் ஏ-று

இதற்குப் பௌடகரத்து மதங்கத்த மறிச (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் காததாவே யறிவிக்கச் சாவான்மாககளுக்கு மறி
வொக்க வேண்டுமென்னுஞ் சங்கைக் குத்திராம

இறைவனே யறிவிப்பானே லீனடறி வெவர்க்கு மொக்கு
ம் - சாவான்மாககளுக்குங் கர்த்தாவே யறிவிப்பானாகி லறி

௩—சூத்திரம். பாசமோசநஸகூடணம். கஸசந

வாண தெல்லார்க்கு மொருபடித்தா யிருக்கவேணும் — குறைவதிகங்க டத்தங் கனமமேற கோமான யேண்டா - அறிவினு டைய * தாரதமயமான தவாக ளவாகளுடைய கனம தாரதம யத்தினுலே வருமெனவில், அப்பொழு தீஸ்வரனறிவிப்பனெ ன்னத தேவையிலை பெனவில்? கனாளு ஜடமாணையாற ரு னே பலததைக் கொடாது கனமங் குணமாக கீஸ்வரனே யறிப்பண்ணுவ னென்பதற குதாக்கரணமாக — முறைதருகு செபற்குப்பாரு முளரிடக் கீரவியுட்போ லதைதருக் கததங்கன மத் தளவினி லளிப்பருதி - உழவு ஏருமுதலாகச் செய்யுங்கா ளாற்றுக்கேற்ற பஸனக்ளைப் பூநிகொடுக்கு ராப்போல ஆனமா க்கள பண்ணு ர பு னணிப் பாயங்களுக்கேற்ற யறிவு முதலான பஸனக்ளைக் கொடுப்பதும், பஞ்சுமரகிய தாமரை முகைக்ளை + யாதித்தியன் † விகசந ரபண்ணு ராபீப்பால மலபரிபாகமான ஆனமாகக்ளைப் பக்குவானு குணமாக சாவளுத்த தவாதிக்களைப் பிரகாசிப்பிப்பதும் பதாரத்தத் திரயங்களுக்குள்ளே ஆதிபத ி வராசயனு னிவனென்று ஆகமங்க ளைநயாநிற்குமென நித னபொருள

* தாரதமயம் - ஏறற்ககுறைவு, † ஆதித்தியன் - சூரியன், ‡ விகசநம் - மலரச்செபதல், § யாசயன் - சொல்லத்தக்கவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அருகன் ஈசுர னறிவிப்பாளுகில் அறிவு அனைவார்க்கு மொ ருபடித்தகாக வேண்டி மென்ன மறுத் துரைக்கின்றா

இறைவனே யறிவிப்பானேல-சிவனே போதிப்பானுகில்,— ன்ணடறிவெவார்க்கு மொக்கும-இவவிடத் துணாவு எல்லார்க்கு

மேருது குறைபாது ஒத்திருக்க வேண்டும் — குறைவதிகவகடத
தவ கனமமேல-அறிவின தயாசசி தாழ்சசி புண்ணியபாவ பா
க தாரத மித்த தாலென்று நீர் சொல்லில், — கோமான வேண
டா - ஒரு காரியத்தாக இருகாரணங் கற்பிப்பது கற்பனா கௌ
ரவமென்னுந் தேரவுந் வருமாதலால் ரசுரன்றிவிப்பா னெ
ன்பது சொல்ல வேண்டியதில்லை, சதஜியம், நீ சொல்லியது அ
கோரத்தினையிற்று அகெப்படி? — முறைசருகு செயற்குப்பா
ரும் - மந்த தீவிராதிநெ முற்குமந்த தீவிராதி பஸம் பஸிக்கு
பொருட்கி வேறு காரணமாகிய பூமியும், — முனரிடக்கு - பசுருவ
முறைமை தப்பா தலருந்நாமரைப பூவுக்கு, — இரவியும் போல் -
சூரியனு மொப்ப, — ஆகி-ராசுரன், — அறைதருந் தத்தவ கனம்
த தளவிற்கு அளிப்பன - சொல்லப்பட்ட பஸவிக் பசுருவ சக
காரி கனமவகளைப் பின்சென்று உயிரகளைப் போதிப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவற்றுள், முதற்கூற்றைப் பொருளை உள்ளடக்கிநிற்கு மிர
ண்டாகுந் துறை அவ்வம் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுரித்து
வலியுறுத்து கின்றா

அறிவித்தற பொருட்கி இறைவன் வேண்டப்படுமெனக்
கொளவாராகும், அறிவுக் கொருபெற்றியவாதலின்றி வேறாத
தாழவுகளாய் நிகழ்ந்தருந் காரணங் கனமமெனக் கொள்ள
வேண்டிகலின் அதவே யன்றியும் வேறுமோ ரறிவிப்பாளைக்
கோடண மிகையாமா வெனித? அற்றனறு. பங்கயத்தின் த
லாசசிகுப் பங்கயமேயன்றி இரவியும், உழவுமுகலிய செடல்
களின் பயனுக்கு அச்செயலையன்றி விளைநிலமுங் காரணமாதல்

டு—சூத்திரம். பாசமோசநஸ்க்ஷணம். களநிக

கண்டாமனதே! அவைபோல் அவ்வக கனமம பகருவ'ராகலு
ம பயனறநதலும வேறே றிறைவணையினி யமையாடைவின
மினையாதல யாண்டைய செனபதாம

குறைவதிகங்கடத்தங்கனமமெனக காரணத்தைக காரிய
மாக அபசரித்தாரா

செயல லுகுபெயா

முறைதருசெயல், உழுதல் ஏறுபபெயதல் விததல் நடட
ல நீகாலயாததல் காததலென நிபமுறையாற தரபபடும செ
யலெனக

அறநேல கனமததோடுங் கூடிய வுவினே அறநகுத கார
ணமாக லமையும, வேறுமோ றிறைவ னெற்றுக் கெனபாரை
நோக்கி பெருநதது வருகுசெயுனெனபது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

ஆனமா தானே யறியுமதொழிநது சிவ னறிவிக்கவேண்டு
வதில்லை, சிவனறிவிக்கில் எல்லாருக்கு மறிவொத்திருக்கவேண்
டும எனந அவிக்காரயாதியை நோக்கி மே லுருளிச்செய்குறா

இறைவனே யறிவிப்பானே லீ னடறி வெவாருக்கு மொக்கு
ம - பரமேஸ்வரன சாவானமாகசனாரு மறிவுக்கை கொடுப
பனென்று சொல்லிலை? இவவிடத தச சாவானமாகசனாரும
அறிவு ஒத்திருக்கவேணும் — குறை வதிகங்கடத்தங்கனமமேற்
கோமானவேண்டாம - தக்காங் கண்டததுக கிடாக ஆனமாக்
சனாக்குப் பிரளுனா மேற்சகுறைந திருக்குமாநில் காததாவே
னடியதில்லை கனமரு ஜடமாகைபாலும் ஆன்மாவுக்கு, த தன
க்கென்ன வறிவில்லாதபடியாலும் சர்த்தாவே கனமத்தையறி

கது கூட்டவேணும் கர்தகர் வப்படி யறித கூட்டில் விகாரியாகானோ வெண்ணில்? அப்படி கூட்டிலுங் காததா விகாரியாகான அதெவனுனை யெண்ணில்?—முறைதரு செயற்குப்பாரும் - கிருவீசையவார்க்குச் செய்ப்பட்ட செய்திகடீடாகக்கிரமத்திலே பவிககிற கேஷத்திரமும்,—முளரிதட கிரவியும்போல-பகருவப்பட்ட தாமனாககு ஆறிககனைப்போலவு, (செய்த செயதிககுதக்கக பயனைக கொடுக்கசெய்தே பூயியானது விகாரமற்று நின்றமுறைமை போலவு, ஆசுததனாலே காரியப்படுகைச் செய்கே ஆசுததன் விகாரமற்று நின்ற முறைமைபோலவு),—அறைதரு கததவகனமத தளவின் லளிப்பனாகி - சொல்லப்பட்ட தந்தவ கனமத்துக தீடாக ஆனமாகக்ளையும் பிரபஞ்ச விவையவக்ளையும் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகைச் செய்தையும் சிவனுக்கு விகாரமில்லை

ஆனமா தானேயறியுமென்ற அவிசாரவாகிபை மறுதகதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபிராகரணம் “இருந்தன கேஷவிரந்திரிமுபிக - ளறிவின் காயிற பொறிபுலனெனனை - மறவைபற்றி யுறற்றிரந்திரி - ளறிவெனவழங்கு முயிரெனவுகாதகல-காணுவகண்ணின்னை கைகொடுத்த விப்பி-பூணும் பொருளின் பெயர்பலபுகற-லெனனுங்கிளவ் தனனெடுத்தகுமே” என லுமதவ கனமிகொருக

இதனா சொல்லிபது, சிவன சாவானமாககருங்கும அறிவிப்பனாகி அறிந்தமுறைமை பெல்லார்க்கு மொத்திருக்க வேணும் என்தும், அவரவா கனமததககடீடாக அறிவு ஏறிக குறைந்திருக்கு மெண்ணில்? சிவன வேணடுவதில்லை என்தும், அவிசாரவாதி சொல்ல, பூயியானது செய்கசெய்த கொழிலுக்குத தக்க பயனைக கொடுக்கசெய்தேயும், ஆதிதகன தாமனாயைப் பகருவப்படுத்துகைச் செய்தேயும் விகாரமற்றிந்த தன்

டு—குத்திரம். பாசமோசநலகூணம். களடு

மைபோல சிவனும் ஆனமாகையும பிரபஞ்ச விஷைபத்தை
யும் கூட்டிப் புசிப்பிக்கைச் செயதேயும் விகாரமற நிறப்பெ
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—ப—

அறிவிப்பா விறைவனே லீனாதி வெவாகரு மொகரும்—
அறிவித்தது பொருட்டு இறைவனே வேண்டப்படுமெனக் கொ
ளவாக்கு மறிவுக் கொள்கு மொருபெற்றிப் பவாதவினறி,—கு
றைவதிகவ டத்தவ கணமமேல கோமான வேண்டா—ஏறத்
தாழ்வாய நிழத்தருக் காரணம் கண்டமெனக் கொள்ள வேண்ட
டுதவின துவே யமையும் வேறுமோ ரறிவிப்பானைக் கோடன
மிக்கையமா வெனின? அறமன்று —முனரிக்க கிரவியும் - பங்க
யதிகி னலாசுசிக்குப் பங்கயமேயன்றி யிரவியும்,—முறைதரு
ஞ் செயற்கு ம்பாநம்போல -உழுகல் எருப்பெய்தல் வித்தல்
கட்டல் நீரகாலயாதல் காத்த லிமமுறையாற றரப்படும உழ
வுமுதலிப் செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேபன்றி வினைய
முங் காரணமாகல் கண்டா மனதே! அவைபோல,—அறைதரு
கத்ததவ கணமதவினவினக் களிப்பனாகி- சொல்லுகின்ற வவய
க கணமம் பக்குவமாதலும் பயனறருதலும்— வேறேறிவை
னையினை யமையாமையின் மிக்கயாதல் யாணைய தென்ப
தரம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

உமதுகந்ததா வுணர்ந்த வேண்டா, ஆனமாதகானையறியுமெ
ன்று சொல்லுவானே கோககி மறுத்துணாததுகின்றார்

காடு

கனடுசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம்.

அறிந்திடுமான்மா வொனதை மற்றொன்று ஸநி
தலானு, மறிந்தவை மறததலானு மறிவிகக வறித
லானு, மறிந்திடுந தனனையுநதா னறியாமை யானுந
தானே, யறிந்திடு மறிவனனற மறிவிகக வறிவனன
றே

(க)

(இ-ள) அறிந்தி ஆனமா யாதாமொனதை யறியுமபொழு
டு மானமா ததானுகவறியான, ஒவ்வொரு விடயங்களை
வொனதை யொவ்வோ ரிந்திரியங்களிலுலே வியாபித
ம ற ரொனற ஸ துககொண டறிகையாலும்,
றிதலானும்

அறிந்தவை ம இப்படி யறிந்தபொருளை மலமேலீட்டி
தததலானும் னு லோரோ ரவதரங்களிலே யதனை மற
கது விடுகையாலும்,

அறிவிகக வறி ஒருபேறிவன முன்னிலையாக நின் றுண
தலானும் அதலானும்,

அறிந் திடுந் த எல்லாதகையு மறிந்த தான றிரேராதாயி
னையுநதா னறி மறைக்கத் தனனை யறியாதிருக்கை யாலும்,
யாமை யானும்

தானே யறிந் சிவனைப் போலத் தானே யறியத்தக்க வ
திடு மறிவனனற றியுக்களை யுடையனல்லன்.
ம

அறிவிகக வறி ஆகையா லொருத்தன போதிகக வறி
வனனறே யா நிற்பன ஏ-று.

இதற்குப் பௌடகரத்தம் நிகவாசத்த மறிந் (க)

௫—சூத்திரம். பாசமோசகஸகணம். களடுகி

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலானமாகக்ள எவநததரமாக வெனறையு மறியாக
ள சிவனறிவிககவே யறிவாக னென்பதை ஏது பூர்வமாகக்
கூறுகின்றா

சாவகறையு மறிய யோசகியனாகியுள்ள ஆனமாவானவ
ன சபதாதி விஷயங்களை சுரோத்திராதி விரதிரியங்களினு
லே யறிகையி னுலும், அறிந்த வஸதுககளை மறைக்கையினுலு
ம், ஒருத்தராலே போதிகக வறியையினுலும், அல்லதவிஷயங்க
ளை யறியுந தன்னைத்தா னறியாமையாலும், தானே யறிபுரு ஞா
ன ஸ்வரூபியல்ல + ஸ்வரூப பரப்பிரகாசன ஸிவனறிவிகக ய
றியும் ஞானஸ்வரூபியென நிதன பொருள

+ ஸ்வபரப பிரகாசன - தன்னையும் எதிரியையும் தெறிவி
ககிறவன

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கருத்தா வறிவிககவேண்டியதிலைக கனமத்தக கிடரக
ஆனமாவே யறிவானென்ன, மறுத்துணர்த்துகின்றா

அறிந்திரிமானமா - அறியுந தன்மையையுடைய உயிர்,—ஒ
ன்றை - சத்தமுதலிய விடயங்களி லொரு விடயத்தை,—
மறஞென்றால் - சோத்திரமுதலிய விரதிரியங்களி லொரிந்திரிய
தகால்,—அறிதலானும் - உணர்தலானும்,— அறிந்தவை மறநக
லானும் - உணராத சத்தமுதலிய விஷயங்களை மலத்தோறி
தமோருண மருவ நினை வதுதலானும்,— அறிவிகக உறிதலானு
ம் - அறிந்தவன போதிகக வறிதலானும்,—அறிந்திரி தன்னை

களடுக சிவஞானசித்தியார் சுபக்டம்.

புத்தா னறிபாமை யானும் - தன்னை காணென்று சுவசம்வே
தலுப் பிரததியடசதகிலுற் கிஞ்சிஞஞ காத்தாவாகி யறி
ககாலும், சாவஞஞனயும் சாவகாததாவாயும் சிவனைப்போ
லிருக்குந் தன்னை யுளளபடி யுணரா கிருதகலானும், — தானே
யறிக்கிமி மறிவண்ணறும் - மலம் சிறுசத்தியை மறைதகலால் ம
றைப்பிலலாத முகதியிற சுதந்திர வறிவஞஞலும் பெத்தத்தி
ற சுவதந்திர வறிவண்ணலும், — அறிவிக்க வறிவண்ணறே - சிவன
பரதேகஞ் சூகசுமதேகந் தூலதேசமாகும் திரிதேகவகளைக கூ
டடிப போதிப்பக கிஞ்சிஞஞன யிருப்பனளுனே

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இந்நான கேதககளானும் அறிவுநிகழ்ச்சிக்குப் பொறிபு
லன் முதலியவற்றோ டொப்ப வேறுகாரணத்தை மவாய்திற
பதனறி உயிர தானே யறியவற நனநென்பதாம்

ஒன்றை யொன்றி ஓலநிகலே யத னியல்பென்பாரை நோக
கி அறிந்தனைவ மறத்தலானு மென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியு
வேண்டாமையின் மறக்கலாயிற நென்பாரை நோக்கி மீளவறி
விக்க வறிதலானு மென்றும், எவ்வாற்றானு மறிகலிற் திரிபில்
லையனறே பென்பாரை நோக்கி அறிந்திடுக தன்னைபுத்தா னறி
யாமையானு மென்றும் கூறினார்.

இதளுனே சாவகியாமதம் பரிகரித்த முத்தற்கூற்றை வலி
யுறுத்தவாளுயிறறு.

விசந்தகூருத ஒன்றை யொன்றி ஓலென்ப பெரதுப்பட்ட
க கூறியது மதன்பொருட்கி.

திருத்திரம். பாசுமோசலகிணம். களஞ்சி

அற்றேல் ஈண்டொன்றினு லெனப்பட்ட மாயேயமே யத
ற்கமையும், இறைவ னெற்றுக்கெனபாரை நோக்கி மெழுகத்த
வருஞ்செய்யு ளெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஆனமா தானே யறிவன அவனுக்கொருவ ரறிவிக்க வேண்ட
யிவதிலலை யென்ற அவிகார வாந்தியை நோக்கி மேலு மறுத
தருளிச் செய்குறா

அறிந்திடு மானமாவொன்றை யொன்றினு லறிதலானும் -
தானே யறியுமென்று நீ சொன்ன வானமா ஒவ்வொரு விஷ
யங்களை ஒவ்வொரு இரத்திரியங்களைப் பொருந்தி நின்று அறிய
வேண்டிகையாலும், அதுவனறியு, - அறிந்தவை மறத்தலானு
ம்- ஒருவரறிவிக்க வறித தீவையிறழையும் மறந்த விடுகையாலு
ம், - அறிவிக்க வறிதலானும் - அந்த மறத்தவை தன்னையு மிளவு
மொருவ ரறிவிக்க வறிகையாலும், - அறிந்திடுநதனையுந் தா
ன்றியாமையானும் - இந்த முறைமைகளிலே அறிந்துவருகிற த
ன்னுடைய வுண்மைமையும் தானறிபமாட்டாதாகையாலும், -
தானேயறித்திடு மறிவன்னரும் - இங்ஙனஞ் சொன்ன முறை
மைகளால் இந்த வானமா தானே யறியத்தக்க வறிவை யுடை
யவனல்லன். ஆனால் இவனறியும்படி மேனென்னில்? - அறிவிக்க
வறிவன்னதே - பரமேஸ்வர னறிவிக்க வறியும்தொழுகது ஆ
னமா தானாக வொன்றையு மறியமாட்டான்

இகனாற் சொல்லியது, சிவ னறிவிக்க வானமா வறியும்
தொழுகது பல பிரகாரத்தாலும் தானாக வறிவென்னு முறை
மை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறிந்திடுமானமா - அறியப்பட்டிடுவரு மிவவுயிர, —ஒன்றை
மொன்றி னு லறிதலானும் - ஒவ்வொருவீட்பங்களை யொவ்வொ
ரு இத்திரியத்தா லறிதலானும், —அறிநகவை மறத்தலானும் -
அறியப்பட்டவற்றை மீளமறத்தலானும், —அறிவிகக வறிதலா
னும் - ஒருவனுணாதக வுணாதலானும், —அறிந்திடு தன்னையுந
தானறியாமையானும் - இவ்வாறறிஞ்ஈற தன்னையுநதா னறியா
மையானும், —நானோ நிகதிடு மறிவனனரும் - முதல்வனபோ
லச சுதந்திரவறிவினறி, —அறிவிகக அறிவனனறே - அறிவிகக
அறியுந தன்மையறு

இதனானே சாங்கியமதம பரிகரித்த முதற்கூற்றை வலியு
தகவாறு மரபிற்று

மறைஞானதேசிகா உரை.

—௦௦௦௦௦—

முதல் விருத்தத்திற் றெருத்தனையாமபடியே காதகாதானே

கருவிமுதலிய வொன்பதானு முணாதது முறைமை

யுணாததுகின்றா

கருவியாற பொருளாறகாட்டாற காலத்தாற கரு
மந்தனனா, லுருவினா லளவானாலா லொருவரா லுண
ாததலானா, மருவனா யுணமைதனனி லறியாது நிறற
லானா, மொருவனே யனேததினா லு முணாததுவ னரு
ளினாலே. (ச)

(இ - ள) கருவி தத்துவங்களாலும்

யாஸ

இருத்திரம். பாசமோசலகூணம். களதிக

பொருளால்	விடயங்களாலும்
கரட்டால்	சோமஞரியாகனிப பிரகாசங்களாலும்
காலத்தால்	செல்காலமுகலிய மூன்று காலத்தாலும்
கனமகதனாலும்	புண்ணிப்பாவமரகிய கனமத்தாலும்

ல்

உருவினாலும்	ததுவாலும்
அளவால்	அளவைகளாலும்
தூலால்	சாத்திரங்களாலும்
ஒருவரால்	வேறொருவராலும்

உணாதத் லானு இப்படிப் பலவித்ததா லறிவிகக வேண்டும

கையாலும்

அருவனா யுண அநத ஆனமா நமசுரு அருபமே யுணமை
மைதனனி லறி யான வடிவெனறு முறைநையை உறிபாம
யாது நிறதலானு னிறகையாலும், தேவலாவதகையிலே யருவ
ம மே வடிவாய ஒன்றையு மறியா னிறகையா
லும்,

ஒருவனே யனை தனது காருணனியத்திலே காதகா
த்தினாலு முணாத வானவ னிவைக னெல்லாவதையுங் கொ
தவனருளினிலே. ணடிவனுக குணாததா நிறபன எ-று (அ)
உமமை கொசுகது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதவுமது

நானேந்திரியங்களினாலும் விஷய பூத பதாரதத்திங்களினாலும் ிசௌராதிப பிரகாசங்களினாலும் வசந்தாதி ருதகா லங்களினாலும் பாருடைய ி ரயகேவகிதாதிக் கிரியைகளினாலும்

ஹம் பிரத்யக்ஷாநுமான ஆகமங்களினாலும் ததக்ஷத் காரியா
+ பிஞ்ஞராயிருக்கிற ஆபதராலும் அறிவிக்கையினாலும் ஆநாதி
சித்தமாகிய கேவலா வஸுகையிலே அருபியுமா யோரறிவு மற
நிருசுகையாலும் ஜக தேசநாயகனாகிய சிவனே இருபையில
லே தீழ்ச்சொன்ன சகலவதுககளினாலும் மான்மாகக் எறிவைப
பிரகாசிப்பிப்பா

ஐ செளரம்-சூரியனது + நயநேகசித்தம்-கணசாடை + அ
பிஞ்ஞா - அறிந்தவா

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

சிவனபோதிகு முறைநாயைப் போதிகின்றா

கருவிபால் - பிரகிருதி குணத்ததுவ நீங்கலாகக் கலாதத்
துவமுதல இந்நிரியமீருருவ கரணங்களால்,—பொருளால்-பூத
தன்மாதகிறமுதலிய தத்துவத்ததித்கதாதவிகமலை சந்தன
ம மகளிராமுதலிய போசகியவஸதுவினாலு,—காட்டால்- சூரிய
பபிரகாசமுதலிய வெள்ளியால்,—காலத்தால்-நியதி துணையா
குரு குக்குமகாலத்ததுவப் பிரேரண சகாய தூலகால தத்த
உகாரியமாகிய செலகால நிசுழகாலம் வருங்கால் மென்கின்ற
காலத்தால் —கருமநதனனால - புண்ணியப்பாவ மென்கிற வதி
ஷ்டத்தால்,—உருவினால-(கருவியாலென்பது குக்கும தேகத்
தாலென்று பொருளாதலால்,) உருவினாலென்றது தூலசரீரத்
தால்,—அளவால் -(முன் கருவியா லென்றது கொண்டு பொரு
ள் மறைப்புப் பொருந்தாத கருவி கலகருகு சிற்சத்திப் பிரத்
தியுட்கு சித்தித்ததலால்,(இவவிடத்த அளவாலென்றது பொ
ருள் மறைப்புப்பொருந்திய கருவிகலகரு மிலிங்கஞ்சேர்கத சிற்
சத்தியனுமானததால்,)—தூலால்-பொருள் மறைப்புப் பொரு

௩—சூத்திரம். பாசமோசலக்ஷணம். களக்க

த்தங் கருவிகலகருஞ் சத்தஞ் சாரகத் திற்சத்தியாகு மாசமத் தால்,—ஒருவனால - ஆகமத் தடவகும் உலோகவாதத்தால்,— உணாத் தலானும் - போதித்தலானும்,— உண்மைதன்னி லருவ னு யறியாணாநிறறலானும் - கேவலத்தத் தூல சூகசுமபர தேகவக் கிலலாதிருக்கவுஞ் சுதந்தர வறிவனாயத் கோறகுதிரு த்தலானும்,(சிவன் முதனியததி பண்ணுமிடத்தாக கருவியின் மறையாது பண்ணி உணாகதி நிறறலானும் என்றும் பொருள்) ஒருவனே-ஒப்பற்ற சிவனே,—எல்லாத்காலும் - சொல்லிய க ருவிமுதலிபவற்றால்,—அருளினாலே - அவற்றின்மறைத் தவற் றைச் செலுத்துஞ் சிவசத்தியால்,—உணாத் துவன் - போதிப் பன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கருவிமுதலிப வெடும் ஒருசேனைப் பொருளுங் கூடிநி ன் றெருவிடயத்தை யுணாத் த உயி ருணாதலானும், அல்லுழி யு ணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொணங்கூட்டி யறிவி ப்பா னொரு சேனைன வேறு வேண்டப்படுமரகலான், இறைவ னையினறி அறிதலமையா தென்பதாம்.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மானமத்ததுவம்.

பொருள் தாத்துவிகம

காட்டு உயிர் னறிவிசைச் செயல்களை விளக்குவனவராய க ளைமுதலியன

காலம் கனமத்தை முத்தாது பித்தாது வரையறத்துச் செலுத்தங் காலத்ததுவம்.

கருமம் கனமத்தை யேழுது குறையாது நிறத்த நிலதி தத்துவம்.

உரு உடம்பு

அளவை பிரமாணம்.

நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய் நாலவகை வரக்கு.

ஒருவிடயத்தை யறிதற்கண் இவற்று ளொன்றையினியு
மமையாமை கண்டுகொள்க.

கருமும் நூலும் ஆகுபெயர்

இயற் பெயர்பொருளாகவைத் தரைப்பாருமுளர்

தன்னுணமை உண்மையெனத் தலைககுறை

உண்மையிலென்று மில்லாதலபற்றி அருவனென்றார்

இவைமுன்று செய்யுளாணம், முறையே கனமமு முயிரு
மாயேயமு மெனநு மிவையே ஆண்டைக் கமையுமென்னு மா
ருகதா மீமாஞ்சுகர் சாகுதியா முதலியோரை மறுத்தபபாரி
சேடவளவையான அறிதருகு சிவனையெல்லா மறித் தறிவித்
துநிறைவு வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவன, ஆனமாய்க்கு அறிவிக்முடித்ததுபல பிரகாரத்தா
லு மறிவிதகர ல்றியும்கொழிந்தது தானாக வொன்றையு மறியா
னென்று மேலு மருளிச் செய்குறார்.

கருவியால் - இந்நிரியங்களுலும்;—அந்தக்கரணங்களாலு
ம,—பொருளால் - விஷயங்களாலும்,—காட்டால்-இவனுக்குக்
காட்டாய் நிற்குந் சுத்குத்துவங்களாலும்,—காலத்தால் - வி
த்தியா தத்துவங்களாலும்,—கன்மகருணால் - புண்ணியபா
வங்களாலும்,—உருவினால் - பூதங்களாலும்,—அளவால் -அள
வைப் பிரமாணங்களாலும்,—நூலால் -சாத்திரங்களாலும்,—

டு—குத்திரம். பாசமோசநவசுத்திரம். களகக

ஒருவரால் - அவன் அவள் அவராலும், — உணர்த்தலானும்—முன் சொல்லப்பட்ட இவையிறுதைக கொண்டு அறிவிக்கவேண்டிகையாலும், — அருவன யுண்மைதனை லறியாது நிறைவானும்—கனனுடைய வுண்மையான கேவலத்தை விசாரித்துப் பாராக்கில் அருபியுமாப்த தானாகவொன்றையு மறியமாட்டாமல் நிறைகயாலும், — ஒருவனே யெல்லாததாலு முணர்த்துவ னருளினாலே—பரமேஸ்வரனே யிவையெல்லாததையும் ஆனமாவுக்குக் கொடுத்ததன்னைனுடைய காருணனியத்தினாலே யறிவியா நிற்பன். ஆகையால் ஆனமா தானாக வறிபான்

இத்தொற சொல்லியது ஆனமாவுக்குக் காட்டாய நிறுத்த சத்தத்தவங்களு முல்லையுள்ள கருவிகரணங்களாலும் புண்ணிய பாவங்களாலும் அளவைப் பிரமாணங்களாலும் சாததிரங்குள்ளாலும் அவன் அவள் அவராலும் ஆக இவையிறுதைக கொண்டு அறிவிக்க வேண்டிகையாலும், தனக் குணமையான கேவலத்தில் தானாக வொன்றையும் அறியாதிருக்கையாலும், பரமேஸ்வரன் தன்னனுடைய காருணனியத்தினாலே இவை யெல்லாததாலும் அறிவியாநிற்பன், ஆனமா பாசபகதியர்கையால் என்னு முறையையு மறிவித்தது.

‘அறிந்திருங் கருவியால்’ எனற திருவிருதங் பிரேனசிகும முன்னற திருவிருத்தத்துக்கு இட்டப் பிரமாணம் எனனுமது வ கண்டு கொள்க

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கருவியால் - உயிரசெலுத்தப்படும் ஆனம தத்தவத்தாலும், — பொருளால் - தாததுவிகமாகிய பொருளாலும், — காட்டால்—உயிரி னறிவிச்சை செயல்களை விளக்குவனவாய் கலைமுத

லியன வற்றாலும்,—காலத்தால்-கன்மத்தை மூத்தாது பித்தாது வரையறுத்தசு செலுத்தும் காலத்திதவததாலும்,—கருமந்தனால - கன்மத்தை மேறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதித்தவத்தாலும்,—உருவினால-உடம்பாலும்,—அளவால் - பிரமாணங்களினாலும்,—தூலால்-தூல்கட்கு காரணமாகிய நாலவகை வாகுகளாலும்,—ஒருவராலுணராத தலானும்-ஒரு சேதனப் பொருளா லொருவிடயத்தை யுணராததுயிருணராதலானும்,—உண்மைதன்னி லருவொயறிபாது நிறைவானும் - அல்லுழித்தன் னுண்மையி லருவொ யுணராமையானும்,— எல்லாததாலும் மருளினாலே யுணராததுவொருவனே - இவை யனைதையும் கொண்டு கூட்டி யருளாலறிவிப்பானோரு சேதனனவேறு வேண்டப்படு மாகலா னிறைவனையினறி யறிதலமையாதென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும்,முறையே கன்ம முயிரு மாயமென்னுமிவையே யாண்டைக கமையுமென்னு மாருகதா மீ மாஞ்சகா சாங்கியா முகலியோரை மறுத்தப பாரிசேட வளவையா னறிதருளு சிவனே மெல்லா மறிகதறிவித்து நிறைவ் வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்

கருவியும் பொருளுங்காட்டுங் காலமுங் கன்மந்தானும், முருவமு மளவுதூலும் மொருவரு முணர்த்தலினி, யருவொ யகிலமெல்லா மயிந்தவை யாககிவேறு, யொருவனே யுயிர்கட்கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(௫)

டு—சூத்திரம். பாசமேர்சலக்ஷணம். கௌசுதி

(இ-ள்.) கருவியு முற்கூறிய வொன்பதானு மொருவராலு
மொருவரு வுணராதது வுணராமற் சாவததையு மறிநத
காட்டுந வுண படியாலே பரமகாததாவாய் நின்
காலமுந கனம றுமாபொழுது ஸூரியாயோ வஸூரியாயோ
கநானு முருவமு வெனவில்?

மளவு றுலுமொ
ருவருமுணராத
வின்றி

அருவலுமகில அநதக காததாவான் ரூபசொருபமாயப
மெல்லா மறிநது பிரபஞ்ச மெல்லாததையு முளளபடியறிநது.

அவை யாகுகி அவையிறறை யுண்டாகுகித் திகியுஞ்செ
யேறும் ய் தவையிறறுக்குத் தான வேறுமாய, ஆறு
பொபொழுதம வேறுமா யிருப்பனோ வெ
னவில்?

ஒருவனே யுலி இப்படிச் சிவனெல்லாததையு மறிந தான
ர்கட்கெல்லா மு மாககளுக்குப் பிரபஞ்சத்தககு வேறுயிருந
யிருமா யுணாத தானே யாகிலும் வியாததிவினாலே யககக
தி நிற்பன. ராததா தானே யுயிருக்குயிராய்ச சாவான்
மாககளுக்கு மறிவைக கொடுத்த தறிவியா நி
ற்பன ஏ-று

இதவிருண்டுகு நிசுவாச காரிணை எனவறிக (டு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

சிவனா நெவவா தறிவொன்னில்? மேற்சிவன ஸ்வதக்
தூண்ப பிரகாச ஸ்வரூபராய் தேகேக்கிரியாகி ரஜிதராக
கே பெல்லாததையு மறிந தெல்லாப் பிரபஞ்சததையு முண்ட

களகுக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ககி யெல்லாவுயிர்கட்டு முயிருமா யறிவித்த நிற்ப னென்பது கூறுகின்றது

கிழசு சொல்லிப்போந்த தேகேநதிரியாதி நிரபேகைகூடா கவே சகலதையு மேக காலத்திலே * யதாவததாக வறிந னு தேக + ரஹிதனாக நினைநே சகல ஜகததையு முண்டாககி ய தற கருமமுமாய, சகலானமாகக் கிடத்திலு மநதாயாயியாக நின்று பரிபாகாது குணமாக வறிவுகளைப் பிரகாசிப்பிடப் னெ ன நிதன்பொருள

* யதாவத - சரிபாய, + ரஹிதன - இல்லாதவன.

தடினும் - ருத்தியெ — நிதெஜாதிதா நவவி னுவிவருதெ நீஸரவ்யயசு | டெஜயா யிஷெய கா யடாடிள நத-மெககூடிகு பெரு || தெந ஸதிகுல ராவெகூட ருருவதீஸஸ்ய-ஜுதெ | நத- நிவிட டிஷஸஜாநம் தீஷெவ விஷய ம் ஹ ஹி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு,

—0—

சிவன கலாதததவாதி கருவி விளக்குக கலப்பினறி நின் மல சிறசத்தி மாததிரததாற சுதததிர வறிவஸூயிருப்ப னெ னபது நோற்றுவிக கிணரா.

வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இறைவனுக்குக் கருவிமுதலியன கூடி அறிவு நிகழ வேன் டாமையின் உயிர்கட்குப்போலத் தனக்குமே லொருவ னவாவ

டு—சூத்திரம். பாசமோசலக்ஷணம். களகள்

பபமும் போலுமெனனு மகவததைக கிடமினித தானே தமிய
ஞயறிநத மாககிய முணாததியு நிறகுமென்பதாம்

உலகெலா மறிந்தெனறது கேவலத்திற சூசகமவைந்தொ
ழில் செய்தனமேற்று

ஆககியெனவே இனமபற்றி ஏனேநான்கு தொழில்களு மு
டனகொள்ளபட்டிடு

அவை தூலவைந்தொழி லென்பது

உணாததி நிறபனெனறது முதலவததை யடைதருமிடத்
தே செயற்பாலனவாய ஈ ண்டெடுத்தது கொண்ட வதிசூககு
மவைந்தொழின் மேற்று

அறிதலு மாககுசுலமாகிய இருதிறத கைந்தொழிலும் மு
தல்வன செயலாதனமேற கூறிப்போந்தமையின் அனவபோ
லிவையும முதலவன ரெழிலையா மென்பார, அறிந தாககி
யுணாததி நிறபனென உடன் கூறினா

இக்ஞனே மேறகூறியதுபற்றி அநவத்தை யினரூமாறு கூ
றப்பட்டது

அறரூயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிரகசாயவா
றுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அத்ஞே நிவமிக்கப்படு
மிறைவனாக காவான் செல்லும் செல்லவே யிறைவனும் அத
முதவ னென்பபட்டி வழுவாமாசலின், இறைவன் உயிர்போ
லறிவிப்ப னென்றல் இழுகாம போலு மெனனு மவவாதிக்கை
நோக்கி டெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது

திரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

இப்படி யறிவிக்கிறதும் அறிவிக்க வறிகிறதும் எல்லா மக
தச்சிவன தானேயாயிருக்க, ஓராணமா வுண்டென்றதென நம்
பு ள்ளற பரிணமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்க்குரா.

களகூறு சிவஞானசித்தியார் சுபசித்தம்.

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கனம்தானு முரு
வமு மளவுதானு மொருவரு முணராததலின்று - இத்திரியங்களா
லும் அநதக் கணங்கள்ளாலும் விஷயங்களாலும் சிவதத்துவங
களாலும் வித்தியா தத்துவங்களாலும் புண்ணிய பாவங்களா
லும் புகழ்களாலும் அளவைப் பிரமாணங்களாலும் சாத்திர
ங்களாலும் அவன் அவள் அவராலும் அறிவிக்க வேண்டியதின
றி,—அருவரு யகிலமெல்லா மறிந்த - அநுபிப்பாபின்று பிரப
ஞசுகை யெல்லாம தன்னுடைய ஞானத்தினாலே டறிந்த,—
அவையாக்கி - அநதப் பிரபஞ்சத்தைபெல்லாம தன்னுடைய
கிரிபாசுத்தியாலே யு ண்டாக்கி,—வேறாப் - அநகப் பிரபஞ்சத்
திற றேயாமல் விஸுவாதித்ய,— ஒருவனே யுயிரகடக்கெல்லா
முயிருமா யுணராநிற்பன் - அநகப் பரமேஸ்வரனே சாவான்
மரக்களுக்குப் பிராணனுமாய் அவரவா கனமத்துக் டீடாகப்
பிரபஞ்ச விஷயத்தை யறிவித்துநிற்பன் ஆகையால் அறிவிந்
கிற முதலும் அறிவிக்கு முதலும் இரண்டு மாணமா வல்ல அறிவி
க்க அறிகிற முதல் ஆன்மாவென நறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம்-(நி)-சூ,ங்-வெய்வெய்
யோ ஹோஸிவி ஸோமிவகி விளங்காத, வெய்யோனை யாகாத மீ
னபோஸ்-வெய்யவனித, கணநிகேட மெனயிராத துறறியு மைம்
புலனைக், கணநிடலுப் மன்னுக்கலை காண்” என்னுமதுவு கண்
டுகொள்க

இதனா சொல்லியது, சிவதத்துவ முகலாயுள்ள கருவிக்
கணங்களாலும் புண்ணியபாவங்களாலும் அளவைப் பிரமாண
ங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் அவன் அவள் அவராலும் ஆக
இவையிறதைக்கொண் டறிப் வேண்டிக்கயின்றி அதேகியாய் நி
ன்று பிரபஞ்சத்தை யெல்லா மறிந்த உண்டாக்கியும் அதற்றோ
ய்வற நிற்பன்னையும், சாவரணமாக்களுக்கும் பிராணனுமாய்

டு—சூத்திரம். பாசமோசலசூணம். களசுக

அவரவா கணமத்தக டோகப பிரபஞ்ச விஷயத்தை யறிவி
த்த நிற்பன பரமேஸ்வரன் என்ன முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வகுமாறு.

—0—

ஒருவனே - இறைவனே, —கருவியும் பொருளும் காடும்
காலமும் கருமத்தானு முருவமு மளவு நூலு மொருநு முனாத
தன்னி யருவரூப வேரூப - தனக்குக கருவிமுதலியனகூடி ய
நியு நிகழவேண்டாடையி னுயிரகட்குப் போலத தனக்குமே
லொருவன வரப்படுமபோலு மென்னு மனவததைக டுடறிந
றிக தானேதமியரூப, — அகில செல்லாமறித்த - கேவலத்தி
றசூக்கும வைக்கொழிந் செயதும், — அனையபாகி - அனைய
கதொழிந் செயதும், — உயிரகட செல்லாம - அனையபாகி -
செல்லாம, — உயிருமா யுணரத்தி நிற்பன - அதிசூக்கும ஐக்கொ
ழிந் செயதநிற்பன

இதனானே மேற்கூறியதபற்றி யகவததை யினருமாறு
கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இப்படி யும் துசிவ செல்லாததையு மறித தானமாக்களுக
கறிவிப்பனா லவனாஞ் சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்ப செனில்? அ
வனசுகதுக்கங்களை யறித தனுபவிப்பதில்லை “காட்டுவாரக குண
டோகளிப் பிந்திரசாலத-தாட்டுவாரகருக தோறகூத்தாம்”எ
னபதனா லானமாககளுக்கு சுகதுக்கங்களை யு மறியு மறிக்கையு
ம் கொடுத்தத தானவிகாரியாய் நின்று சுகாதிகளையு மனுபவி

யாதிருக்கைபா லவனது சுகந்திமாததிரததா லானமாகக் எறி
வு சீவிபாதென மூணாததுகின்றா

இறைவனேறன சன்னிதிகக ணுலவினமன ரேட
டையெனது, மறைக்கு மறநகாயமாயை மருவிடான
சிவனவனக, ஹரைதரா தசேதலததா லுருவுடைய
யிரகடகெல்லா, நிறைபரன சன்னிதிகக லிபினா வுதி
கருமனதே (௬)

(இ-ள) இறைவ சிவனது சன்னிதி மாததிரததிலே பிர
னறன சன பஞ்சஞ சீவித கொடுகருமென்று வேகங்க
னிதிகக ணு ளிற சொல்லுகிற முறைமையினையு மறநகா
லகின்றன சேட யோ
டை யெனது ம
றைச ணு மறந
தரய

மாபை மருவி சிவன சர்வததையு மறிநகவ லுண்டா
டான சிவன லே யிமமாயாகாரிய மாகிய தததுவங்களை
கொண்டறிபான

அவனச ணு லுதித்தனமுன நநகார முண்டாகாத
ரைதரா தசேத வாறுபோலச சிததாயிருக்கிற சிவனிடத்தி
னத்தால் லே ம சித்தாகிய வததுசுகள நோன்றிச சீவி
யாத.

உருவுடையு யி சாவவியாயியா யிருக்கிற சிவனது சன்னி
ரகடகெல்லா நி திமாததிரததிலே தததுவங்களை காரியப்ப
ரைபரன சன்னி மிமபொழு திவவான்மாசட கறிவுதோன்று
சிகக ணிபினா தலாற காததாவின்து சன்னிதிமாததிரத்
வுதிசருமனதே திலே பிரபஞ்சஞ சீவிக்கும் எ-று

இதற்கு சித்ததநதிர மறிக.

(௬)

திருத்திரம். பாசமோசலக்ஷணம். கள்ளக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வாறு முனமாகக் கிடத்தில அநகராயாமிபாய் நின்று
† நாராவிதமாகப் பிரேரிகையால் சிவன் விகாரி யெனினி ?
விகாரமானது மாயாசம்பந்தம் சிவன் அநாதி நின்மலலாடை
யால் மாயை பொருந்தாது ஆனமாகக் கருடைய அறிவு பிரகா
சிப்பது சிவன் சந்ததிமாதிரத்திலே யென்பது மேற கூறுகி
னறது

† நாராவிதம் - பலவிதம்

மீமாம்சகன் ஈராவர னுனமாகக் கீரேரிகையால் விகா
ரியெனினி? காத்தகாவின சன்னதியிலே பிரபஞ்ச சேஷ்டையு
ணடாமென்னும வேகவாக்கியத்தை வேதவாதியாயிருக்கிற நியு
மியவிடத்து மந்தராய் விகாரமாவது மாயாசம்பந்த மானக
யால் சிவனமாயைப்பப் பொருந்தான மாயைபசுடமானகயால்
பிரகாசத்தி விடத்திலநகரார நிலாததுபோல நித்திய வி
யாபக சித்தருபியான சிவவிடத்தில் மாயைபொருந்தா ஆனக
யால் சிவன் நிரவிகாரியே! ஆகில ஆனமாகக் ளழிவைப் பிரகாசி
ப்பிப்ப தெவ்வா நெனனில? தேகேந்திரியாதிகளை யுடைய ஆன
மாககருக கெல்லா மல கனம் பரிபாகாது குணமாக வறியான
து + அயக்காரந்த சன்னதியிலே † அயக்கரு சேஷ்டையு
டானதுபோலச சிவன் சன்னதி மாததிர்ரத்திலே பிரகாசிக
குமென் நினைபொருள

+ அயக்காரந்தம்-ஊசிக்காரந்தம், † அயம் இருப்பு

தஷ்டஃ ஸிவஜ்ஞாநவொயெய்ய — த அிகாசி ஸி
வஸெந்ந காஜொயிபாவக் ஸதஸ்ஸஸி | ஐ.கி.
உ

—o—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவன சித் தசித்தகக்ளைச் சேட்டித்தாலும மாயை முதலிய சடபதாராதத்தோடு விகாரதோஷமு மசேதனதோஷமும வருமாதலாற் சமயோக சம்பந்தியாயிரான் மாடைமுத்லிய உலையும அவனிடத் தசேதன தோஷம் வருமாதலாற் சமவாய சம்பந்தியாயிரா விகாரதோஷமும ஏகானம்ப பிரசங்கமு முறைமையில் வருமாதலால் ஆனமாகக் கிடந்து மவவிருவகைச் சம்பந்தியாயிரான் காத சன்னிதி மாததிரததால இருப்பாபபதபோற் சித் தசித்தகக்ளைத் தொடரது சங்கற்பசத்திரூப விஷயீகரித்தலாகிய தனது சன்னிதி மாததிரததாற் சித்தசித்தககளிற் சாரிபங்காணு மென்று செபபுகினரா.

வெளிப்பொருள்

—o—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இறைவனு லன்றி யுயிர சேட்டியாமைக்கு மேற் காட்டிய பாரிசேட வளையையேனறி ஆகமவளவைய மினிது விளங்கக் கிடத்தலின் அக்ஷையுற்பாத மறித்த மறித்தப பிணங்குகின்றபேதாய! எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற வினைவன சன்னதியி னிகழு மவவறிவின பயன், வினைகடோய் வரும் வடிவுடைய உயிரகட்கே யுண்டா மதவன்றி இறைவனாகாதல் செல்லாத், சடமாகிய வுலகம் அவனெனிர முனைத்தநிறற் லாற்றாமையா லென்பகாரம்

மறந்தாபென்பத விளியுருபேற்ற பெயர்.

மரையும் உணர்வும ஆகுபெயர்.

ஞ—ஞத்திரம். பாசமோசலக்ஷணம். கௌசு

உயிர்கட்கு உதிசுருமென வியையும்.

பிரிநிலையேகாரம விரித்துரைக்க

ஐம்பொறிபோலனறி உணராதபய னுயிராகேயாதற்கு ஏ
துக்கம் றுவார, உருவுடை யுயிரென விசேடித்தாரா

சநகதிகக ண்டிணை வுதிசுருமெனறது மதன்பொருட்டு

“வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா - னெண்ணுன சி
வனசத்தை யின்று” எனஞா முதனுலாசிரிபரும்

இதனுணை அறிவித்தலபற்றி இறைவனுக்குத் தொடக்கின்
மை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—o—

சிவனுடைய சநகதிபிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுமென்று
வேதஞ் சொல்லுக்கச் செய்கை நீரொரு வானமா வுடைமென்று
சொன்னதென நம்புதல் என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி
மேலு மருளிச் செய்குரு

இறைவனறன் சன்னதிக்கண ணுலகின்றன் சேடடைபெ
ன்று மறைக்கற நறந்தாய - பரமேஸ்வரனுடைய சன்னதியிலே
அவனைப்பொழித் துள்ள பிரபஞ்சங் காரியப்பட்டு வருமென்று
வேதஞ் சொல்லாதின்றது, அந்தவராதனை யறிந்தாயிலே வி
ஸ்வரூபியா யிருக்கிற சிவன் விஸ்வத்தைவிட்டு நீங்கித் தனித்
தொரு முதலாயநிற்பேன வென்னில்? அவனுடைய கலப்பினாலே,
விஸ்வமாய் நின்றுகொழிந்த அல்லு விஸ்வமாகான அநெங்கு
னே யென்னில்?—மாயைமருவிடான சிவன் - நினைமலனூயிருந
கிற பரமேஸ்வரன் மாயாசம்பந்தமாயுள்ள பசு முசுலைப்போல
இந்த மாயாகாரியமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற் படான சிவனல்
லோ பிரபஞ்சத்திற் படான, இந்தப் பிரபஞ்சத்தான சிவனை

கூடி நிற்குமென்று நீ சொல்லி?—அவன்கண் ணுறைதராதசேதனத்தால் - ஆதிதன சன்னதியில் அநதகாரமில்லாதாற் போலச சத்தான சிவனுடைய விடயத்தில் அசத்தகான மாயை பொருந்தி நின்று சிவிபாது, ஆனையால் இவையிரண்டிக தன்னிற் கூடாது இவைகூடிக காரியப்படுகிற முறைமை பெறுவனே பென்னில்?—உருவுடையுமாகக்கெல்லா நிறைபரன சன்னதிக ண்மினா வுலகஞ் சனதே - தேகதனசுயுடைய வானமாக்களுக கெல்லாம அகேகியாயப் பூரணனுயிருக்கிற பரோமயர னருளாலே அநாதிபே ஆனமாக்களுகாநிலைபெறுவாள கனமத னுக்கிடாகப் பிரபஞ்ச விஷயங்கள் தோன்றிக் காரியப்படா நிற்கும

இதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் ஐ கு உ-வெ, “மன னுசிவன சன்னதியில் மறநுலகஞ் சேடடித்த, தென்னு மறையி னியல்மறநகாய—சொன்னசிவன, கண்ணு வுளமவினையற க ண்டறிதது நிற்குங்கா, னெண்ணான சிவனசத்தை யின்று” எ ன்றும, சங்கற்ப நிராகரணம் பரிஸ்ரமவாதி மறுப்பு “தனபோ லறிஞருந தலைவருமில்ரால்-மினபோ நிலைமையை யேண்டலும பழுதே” என்னு மதுவ கண்டிகொளக

இதனாற் சொல்லியது, சிவனுடைய சன்னதியிலே பிரபஞ் சங் காரியப்படுமென்று வேதஞ் சொல்லுகிற முறைமையையறி நதாயில்லை யென்றும, சிவனுக்கு அசேகனமாயுள்ள மாயாசம்ப ங்க மில்லைபென்றும, சாவானமாக்களுக்கும் சிவனுடைய சன் னதியிலே பிரபஞ்ச விடயங்கள் தோன்றிக் காரியப்படு மென் றும், பரிஸ்ரமவாதியை நோக்கி மறுத்தருளிச் செய்த முறை மை உறிவித்தது.

டு—சூத்திரம். பாசமோசநலக்ஷணம். களஎடு

சுப்ரமணயதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

இறைவனறன் சன்னதி ககண் ணுல்கினறன் சேடடையெ
ன்னு மறைகளு மறத்தாய் - இறைவனா ஸ்ரீ யுயிர சே - டியா
மைக்கு மேற்காட்டிய பாரிசேட வளவைபெயன்றி யாகம வ
ளவையு மிளிது விளங்குக கிடத்தகலின் அகனையு மறிபாது மறி
த்து மறித்தம பி ன்ம டு கி ன்ற பேதாட் - எல்லா நிறைபறன் ச
நந்திக கன் - எல்லா உறநிறு நிறைந்து நின்ற இறைவன் சன்
நிதியின்கண், - எல்லா யசேகனதகா லுருவுடையுயிரகட குதி
ககுமனறே - கி ட்டு டயவறிவ் ன பயன் வினைக க்டாய வரும வ
டிவுடைய யுயிரகடிக யு ன்டரம் - சிவனவன்க ணுரைதரா
து - அதவன்றி யிறைவன்ககாதல செல்லாது, - மாபை மருவி
டான் - சுடமாகிய வுலகம் அவனெகா முத்தது நிறலாற்றா
மையா லெ ன்பதரம்

இகளுனே யறிவித்தல்பற்றி யிறைவனுக்குத் தொடக்கின்
மை கூறப் பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உலகமே—

சிவ லிபபடித் திருமேன்கொணர்படு ச கிருத்தியங்
களைத் தன்னது சன்னதிமாதிரிநிலை நடத்து
முறைமை யுணர்த்துகின்றா

உலகமே ||ருவமாக யோனிக ஞாறுபபதாக, வி
லகுபே ரிசசாஞானக விரியையுட கரணமாக, வலவிலா
வுயிரகடகெல்லா மிருபய கைமியைநது, நலமிகு தொ
ழில்களோடு நாடக நடப்பபனாதன. (எ)

களாக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

(இ-ள) உலகமே இருதாற்றிருபத்தநாலு புவனமும் திரு
யருவமாக மேனியாக
மோனியோனா எழுவனக யோனியிற றோதறிய வெல்லா
பபதாக வுயிராசு மயனாக கங்கமாக
இலகுபே ரிச மிருக பிரகாசத்திசையுடைய விசாரா
சாராணக கிரிணக சிரியைக ளபனாக குடகரணமான சை
மையுட கரண தனனியமாக
மாக

அலகிலாவுயிர தானொருவனுயிரு தெண்ணிறந்த வான
கட கெல்லா மி மாகக ளிடத்திலும் வியாபித துநின் றவாக
ருடயனாக னொடைய வறிவுக சறிவாயநின் தத்தொ லவா
சனாக கிருபயனையு மாரசசிகபபணணி

ஐத நலமிரு சிவன சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகருத்தியக
தொழிலக னோ களை நடத்திமதே மிருகத் தொழிலாக வன
நாடகநடிப்ப வரதமும் திருகடத்தைச செயயா நிற்பன.
னான எ-று (எ)

இதற்குச் சித்தத்தந்திரத்தவ காநசுபுராணத்த மறிக

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சிவ ஜெவவாறுநின் து ஆனாரககருக கறிவைப பிரகாசிப
பிப்ப ஜெனன? விருயருபியாகநின் துணாதத்தவஜெனன மு
ஜைமை கூறுகின்றது.

புவனவச ளிரு தாற்றிருபத்தநாலும் ஸதஸ் ரூபமாகவு
ஊபத்த நானாருயிரபேத யோனியோன மயவவங்க ளாகவு
ம் மஹத்தாகப் பிரகாசிகரு மிச்சாராணக கிரியைக ளந்தகர
ணவக ளாகவுகொண டெண்ணிறந்த வானமாககருக வுஷ,

டு—சூத்திரம். பாசமோசநஸகூணம். கள்ள

யஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து நஸம்பெருகும் சிருட்டியாதி ப
ஞ்சிருத்தியங்களுக்கு புஞ்சமுரத்திகளை யதிஷ்டித்து நடனம்ப
ண்ணுவா ஜகதேகநாதஞான சிவனென நிகைபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சரீரிகட்கே காக்கிருத்தவங் காணப்படுகலாற் சரீரயில்
லாக் பரசிவஞற பிரபஞ்சங் காரிப்பபி முறைமை பெப்படி
டியென்ன? ஆன்மாவின்து சங்கதப் மாததிர சன்னிகானத்தா
ற தனது சரீரத்திற் நடத்தல் இருத்தல்முதலிய காரியங் காண
ப்படுமதபோலச் சிவனதுசங்கதப்பமாததிர சன்னிகானத்தகாற்
ற தனது சரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற் சிருட்டி மு
தலிய காரியங்கள் காணப்படும என்றும், பின் னைதச் சிருட்டி
முகலிப் கிருத்திடுஞ் சிவனிடத் தகைதலில்லாமற் பிரபஞ்சத்தி
லகைதலாயத் கோற்றுமதே நடனமென்றுஞ் சொல்லுகண்
றா

உலகமே யுருவமாக - தாதுவிக ங்குகுமதேகத்தவ பு
னவ பௌவன கைகச்சிறப்பு பொது பொதுச்சிறப்புப் பிரபஞ்
சமே உபசாரகற்பனை காட்டிய துலசரீரமாக;

அல்லது அநகப் பிரபஞ்சத்திற் பரநாகப் பிரகைத்திருக்
கும இஃகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்தவகை,
யாகித் சிவவிய விவகச்சிருக்கும் நாகநாத ங்குக்குறி சத்தி
கலா காப்ப வபரநாத பஞ்சகலா புஞ்சமேதா னுபசார கற்
பனை காட்டிய துல சரீரமாக;

அல்லது அத விருசரீரோபாதியுற்ற ஈசானி பூரணி ஆர்
த்தி வரணம் மூர்த்தியென்கின்ற அஷ்டத்திரிமசத் கலாபேத

களளஅ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பஞ்ச சததிகலையேதான உபசாரகற்பணை காட்டிய தூல சரீர
மாக,—

போவிக ஞாபபதாக - தேவ நரமிருக பசுபட்சி முதலி
யவற்றிற் தூலசரீரங்க ஞாபசார கற்பணை காட்டிய புறவுறுப
பவயவங்களாக,

அல்லது அவ்வுறுபுப பாதிபுற்ற அனந்த சததிகளேதா னு
பசார கற்பணை காட்டிய புறவுறுப பவயவங்களாக,

வியாபிரி, விமோமநபை, அனந்தை, அஞ்சை அஞ்சிருகை
ஆகிய திவ்வியப் பக்தி முச்சததிருக்குர பரநாத பஞ்சகலா புஞ்
ச முபசார கற்பணை காட்டிய புறக கரணங்களாக,

அல்லது அந்த விநதிரி யுபாகயுற்ற ஜரணி சன்னி ரோ
தயிதிரி எனவன திரிசுகலையேதான உபசார கற்பணை
காட்டிய புறககரணங்களாக,—

இவகு பேரிச்சா ஞான ஸ்ரீயையு - சர ஸமாக - திவ்விய
லிங்க துச்சநாககி மிருககுஞ்சுமருகலே உபசார கற்பணை கா
ட்டிய அந்தக கரணமாக,

அல்லது அந்தச் சமருகலே யுபாதிபுற்ற ஆதி சததி முன
பின்னுகப் பிரகாசித்தப பெரிதாகும் இவ்விவகி ஞானசததி
கிரிபாசத்தித் திரிகலா புஞ்சநான உபசார கற்பணை காட்டிய
அந்தக கரணமாக,

புறககரண முடகரண மிரணநிஞ குருகும தேக மாதலா
ல், உனமனை யுபசார கற்பணை காட்டிய பரதேகமாக,

அல்லது அந்த உனமனை யுபாதிபுற்ற பராசத்தி தான உப
சார கற்பணை காட்டிய பரதேகமாக,

இப்படி விசுவசரீர, வயிந்தவசரீர, சாதவசரீரத் திரிசரீ
ரத்தினால்,—

அலகலா யுயிரகட் கெல்லா மிருபயனாக - எண்ணிநகத

டு—சூத்திரம். பாசமோசநலக்ஷணம். களஎன்

ஆனமாக்களுக கெல்லாம பகருவா பகருவம பார்த்துப் புத்தி
முத்திக ளு ண்டாகும் பொருட்டு,—

ஐந்து நலமிகு கொழில்களோடு நாடக நடிப்பளுதன் - சி
வன பஞ்ச கிருத்திடமாகிய ந்ருதகம டணனுவன

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

புருடன் உடம்பு முதலியனவற்றைக் கொண்டுநின் துண
ருமாறு போல், இறைவன் உலக முதலியனவற்றைக் கைக்கொ
ண்டுநி த துணர்த்துய னென்பதாம்

எனவே, தன் உடல்பொறிகரணங்களைச் செலுத்துதற்கு
ண் உயிரககு விகாரமில்லாமபோல் இறைவனுக் கதுபற்றி வி
காரமில்லை யென்றவாறுயிற்று

புலன ஆகுபெயர்

இவைவன ஐந்தொழி வ செபக்ல், உயிரகளைப்பாலக் கரண
த்தானன்றிச் சங்கற்ப மாதநிரையாற செயவதென்பது தோ
ன்ற நாடகநடிப்ப னென்றா

சுண்டைநகொழி லென்றது அறிவித்தற்கடபடு மதிஞக்
கும வைநகொழிலை

இகளுநே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது

அறிநில இவை நலமிகுகொழி லா ராறு யாவ்வனமென
பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

—0—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசொருபமாய்ச் சிவசத்திகளினுடை
ய கிருத்தியமாயிருக்க ஓரானமா வுண்டென்று என்கே காணப்

பட்டமென்று பரிணாமவாதி சொல்ல, இந்தக் கிருத்திப்பங்க ளெல்லாம் ஆனமாகக்கூற யிரசூழிக்கைப்பொருட் டாகையால் ஆனமா வுண்டென்று அருளிச்செய்கிறார்

உலகேயுருவமாக - சருவலோகங்களுந் தனக்குத் திருமேனியாக, —போனிகளுதுபபதாக - என்பத்தநான்கு தூறியிரம யோனிசனும் அவைபவங்களாகச் சொல்லப்பட்ட புறக்கரணமாக, —இலகுபேரிச்சாளுனக் கிரிபையுட் கரணமாக - விடமிவ்வங் பாரிணத இச்சாசுத்தியும் ஞானசத்தியும் கிரிபாசுத்தியும் இவையுட்கருவீகளாக, —அலகிலா வ்யாபபுண்கட கறிவீசையாகக் - எண்ணிறந்த வானமாக்களுடைய வறிவுகளுக்கு அறிவைக்கொடுத்தது, —ஐந்த நலமிகுதொழில்களோடு நாடக நடப்பவருண் - அறுக்கிரகமே மிருத்திருக்கப்படாநின்ற பஞ்சகிருத்திப்பங்களுடனே திருக்கூதத்தைச் செய்பயாநிற்பன பரமேஸ்வரன்

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப பிராகரணம், பரிணாமவாதி மறுப்பு, “அத்கவியற்று மிக்தொழில்பிறாக்கோ - தனக்கோ வீணோ வெனக்கேத்யமபுக - வீணென்றபித்தா மானுறுதொழில்போற -நலைமையுற்றிவு மில்கெனவிகழவா - தனக்கெனிலிஃது மினைப்பத்தொனதனே-தனபோலநிருந தலைகருமிலரான் - மின்போலநிலைபை வேண்டலுமபமுதே ” எனலுமது கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் பிரபஞ்சமெல்லாந் தனக்குத் திருமேனியாகவும் எல்லா யோனிசனும் தனக்கவையவங்களாகவும் தனது சத்திக ளுட்கரணமாகவும் நின்று பஞ்சகிருத்திப்பங்களைச் செய்கிறது ஆனமாகக்கூற யிரசூழிக்கைப்பொருட்டாகையால் ஆனமா வில்லைபென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, ஆனமா வுண்டென்ன முறைமையுமறிவித்தது.

டு—சூத்திரம். பாசமோசலஸூணம். களபிக

ற்குப் பிரமாணம் முன்னறிநுவிருத்ததக் கிடட
பிரமாணதகிலே கண்டுக்கொளக

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு

—0—

(புருடனுடம்பு முதலிபவறறைக கொண்டுதின ஹுணருமா
ஹபோல) —நாதன் - முதலவனும;— உலகமேயு மமாக-தன்
கரு இரு தூற நிருபத்தநாலு புவனமுத திருமே ரகவுட;—
யோனிகளுதுபத்தாக - என்பத்தநானரு தூறாயிரம் போனி
பேதங்களும அயயவககளாகவும;— இலகுபே ரிச்சாளுனக
கிரிடையுட கரணமாக - மிகுந்த பிரகாசத்தை யுடைய விச்சா
ளுனக கிரியைக ளுடகரணமாகவும;—அலக்கலாவுயிர புலனக
ட கறிவினையாககி-எண்ணிறந்த வுயிரகளிடத் தறிவுக கறிவாய
நின்னுணாததுதலை கைக்கொண்டு;—நலமிகு தொழிலக கை
தொடும் - கணமை மிகுந்த வைநதொழிலகையுமே;— நாடக
நடிப்பன் - நாடகமாகநடிப்பன்

இதனுணே யதபற்றி விகாரமினமை கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருக்கிமுறை—

இப்படித் திருநடனத்தைச் செய்யுஞ்சிவ னுனமாககட

கந்திரிய தவாரத்தாலே யறிவிப்பிக்கு முறை

மை யு ண ர த் து கி ன ரு ர

தெரிந்துகொண டொரோவொனறாகச் சென்
றைந்து புலனுமபறயிப, புரிந்திடு முணாவினேடு
போகமுங் கொடுத்துயோனி, திரிந்திடு மதுவுஞ்செ

களவுஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

யது செய்திகண் டிபிரகட்கெல்லாம், விரிந்திடு முணர்
வாகாடடி வீட்டையு மளிப்பன மேலோன. (அ)

(இ-எ) தெரிந்த ஆனமாககன, பொறிகள மேறசென ரு
கொண வவொரு பொருளாகத் தனிதனியே சென
டொரோ தவறாது விடயங்களை யதவதுவாக வறி
வொன்றாகச் செ நது பின்ன ரவ விடயங்க ளைத்தீரையுஞ்
னதைதது புலனு செறிந்த நின்று சுகதுக்கமாகிய போகங்க
மபாறிப புரிந்தி னை கனமததுக வீடாக யோனிகளை
டு முனாவிறு யெடுத்தபு புசித்த,
டு போக முந
கொடுத்த

டோனி திரிக யோனிகடோறும் xபூட்டையு நீருமபோ
திடுமதுவுஞ் செ ல மாறிமாறிப பிறப்பத பிறப்பதஞ் செய்த
து

செய்திகண்டு இவ்வானமாககளபடுகிற தயரத்தை யறி
ந்த தனது காருணணியத்தி னுலே,
உபிரகட்கெல் ஞானஞ்சாரியனை யதிட்டித்தகுகொண்டு
லாம விரிந்திடு பகருவப்பட்ட வானமாககளுக கிருவினை
முணாவுங் கா யொப்பையறிந்த ஞானதீகைகையச் செய
ட்டி து சாயுஞ்ஞத்தவாதினான் ளாறுகுணத்
தையு முண்டாகக்,

வீட்டையுமளி அநதச்சிவன தனக்குச் சமமான முததி
பபன்மேலோன பையுங் கொடுப்பன எ-று

உமமை யெதிரத்தழீஇய வெச்சம
இதற்குப் பௌடகரமுஞ் சிந்தியவீசுவ சாதாகியத்தது
மறிக (அ)

x பூட்டை-இறைகூடை.

௫—சூத்திரம். பாசமோசநஸூத்ரம். களபுக்

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உயிப புலனகட கறிவினையாகக் யெறைதற் கிது சமசா
ரமே யாகையால் கிருபையினுலே கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவ
னென்ற தெப்படி யெனன? இவ்வாறு போகத்தினுலே மலபரி
பாகஞ்செப்த மலபரிபாகத்திலே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பன
னபது மேற்கூறுதல்

ஆனமா அந்தக்கரணத் தவாரா பஞ்சேந்திரியங்களைப்
பொருத்தி யிந்திரியாதத் சமயோகத்தினுலே சபதாதி விஷ
யங்களை எறிந்து கரஹிக்கும் போகத்தையுங் கொடுத்த யோநி
மாநிப பிறக்கும்படியுஞ்செப்து; இவ்வாறு சகலாயஸ்தையி லா
னமாகக் கருங்குக் கனம்*சாமயமானதை நோக்கச் கனம் சரம்
யமான வானமாகக் கருங்குக் கெல்லாம பூரவமுள்ள கிஞ்சிஞஞ்சை
யோழித்து சாவஞ்ஞத்து வாநிகளைப் பிரகாசிப்பித்து பரம
மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பன; சா †வோதகிருஷ்டனாகிய சி
வன

கீட்டையும் என்றவுளமை முனசொன்ன போகமாதிரி
மேயல்ல மோக்ஷமுங் கொடுப்பனெனபது

கீட்டையு மளிப்பனெனபது போதம், விரிந்திடுமறிவுங்
காட்டி யெனபது வேண்டாமெனவின்? சாவஞ்ஞத்துவாதி ய
பிவிபத்தித் தவாரா பரமமுத்திப † பிரதிபாதித் மாணகால்
கரமமுத்தி ஸ்ரபதிபாகநாதகமாக விரண்பி பதமுமவேனும்.

விரிந்திடு மறிவுமென்ற வுளமை பந்ததசையில கிஞ்சி
ஞஞத்துவாசிக ளன்றி முததியிலே சர்வஞ்ஞத்துவாதிபையும்
பிரகாசிப்பிப்ப் நெனபது.

* சாம்யம் - ஒப்பு, † உத்கிருஷ்டன் - உயர்ந்தவன், ‡ பி

கள அசு

செவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ரதிபாதிதம் - சொல்லப்பட்டது, ஸ்ரீ ப்ரதிபாதனம் - சொல்லுதல்

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

செவன் அவவானம் வாக்கத்தகரு மலகதின பகருவம் அபகருவம் பார்த்து, முறைநாயிற சிறநிவு பேரறிவு சிறசத்தியில விளங்குபண்ணி, முறைநாயிற பேரகமோக்ஷங்களைப் புணர்த்துவனென நுணர்த்துகின்றா

ஒரோவொன்றாக - ஒவ்வொன்றாக,— தெரிந்து கொண்டு - விசாரித்து ஐயநீரிலிற அறிவிகுருக கிருக்கமுட்படிப பண்ணி,—சென்றைந்த புலனுமபற்றி - பஞ்சைகிரியவழியறிவு விளங்குச சத்த பரிச ரூப ரச கருங்குகளோடு சம்பத்தித்து,—புரிந்திடு முணர்வினோடு - மாலையிது, சுகதனமிது, வனிசையியன், பாம்பிது, தேளிது, முள்ளிது, விஷமிது, சிங்கநாதமிது, உதிரமிதுவென ரென்றென்றிற பண்ணிடும புத்தியத்தியவ சாயத்தினது அசிதமஸ புத்தி விருக்கி, சிதமஸ சிறசத்தி விருத்தி மிச்சிர சிறநறிவேர்டு,—போகமுங்கொடுகது - திருமப வதஞ்ர புத்தியிலமலை முதலானவற்றில் ஒவ்வொரு வஸதுப் ப்ரதிவிமபத்தாற பரிணமித்த சுகதுக்க மோகங்குளிற சுகமிது துககமிது மோகமிது வென மூட சுகதுக்க மோகமயமாபவரும் உள்ளத்தியவ சாயத்தினது சிதமஸ சிறசத்திவிருத்தி அசிதமஸ புத்தி விருத்தியில் அழுகதி வித்தியாதத்துவ மாத் திரத்தோடு கிளம்பி யதினமேல விழுந்த பிரிக்கரிதாய் விளங்குஞ் சிறசத்தி விருத்தி விளங்குகலாகிய போகத்தையுங்கொடுத்தது,—விரிந்திடு மறிவுங்காட்டி - சாவஞ்ஞத்துவ சாவகாத்திருத்துவ லட்சண செவத்துவருப் சிறசத்தி விருத்தி யென்கன

டு—குத்திரம், பாசமோசகலக்ஷணம். களமுடு

தபேரறிவு பெருந்தொழிங்களை விளக்கி—கீட்டையு மளிப்ப
ன - தனக்கொப்பாகிய மோட்சத்தையு கொடுப்பன.

மறநவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இறைவன் இவ்வன் மேகதேசவறிவை நிகழ்வித்தது சிறு
போகங் கொடுத்தபு பிறவியிற படுத்தது லக்ஷுற பருகமு
தீர்வித்து வியாபகவறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொ
டுத்ததென்பாறு - டென்பதாம்

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தனநிச சிறுபோகநுகாசசி செல்
லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தனநிப பரபோகநுகாசசி
செல்லாமையு முனாத்தவார புரிந்திடுமுனாவிலேயே போக
முங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுக்காட்டி கீட்டையு
மளிப்பனென்றுங் கூறினா

இதனாலே துலவைந்தொழிறகட் படுவதாகிய அவ வதிஞ்
சுரும வைந்தொழிறகுப் பயன் கூறப்பட்டது

அறநேனும் அதன லிறைவனாக் காகக்கடவ தென்னையெ
ன்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமேஸ்வரன் ஆனமாக்ளுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்
'கு முறைமை யெப்படி ! மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற முறைமை
எப்படி ! என்ற மாணக்களை நோக்கி, இரண்டிதனமையு மருளிச்
செய்கின்றார்

தெரிந்தகொண் டொரோவொன்றாகச் சென்றாந்த புழு
ஊம்பற்றி - முறசனததி லுண்டான கனமத்துகடீடாக நா
டிகொண்டி ஓவ்வொரு விஷயங்களாக ஐந்த விஷயங்களை
யும் சென்று பொருந்தி,—புரிந்திடு முணர்வினோடு போகமுங்
கொடுத்தது - இவையிறறாலே விருமபதக்கக வறிவுகளுடனே
சுகதுககங்களை யுகூட்டி,—போலிதிரிந்திடு மதவுஞ்செய்து-எ
ண்பத்துநான்கு தூறியிர் மசுகக்களதோறு மாறிப் பிறப்ப
துகு செய்து, இப்படி எண்ணாந்த பல பிறப்புசுளிலும் பிறந்
திரந்த கனமத்தைப் புசித்துத் துலைத்து மலபரிபாகம் வந
த் வவதரத்தும்,—செய்துகண்டு - ஆனமர்களுடைய பகருவத
தைத் தனதுதிருவுள்ளத் தடைத்து,—உயிரகடகெல்லாம் விரி
ந்திடுமறிவுவகாட்டி-இந்த முறைமையிலே பசுசுவப்பட்ட ஆன
மர்களுக்கு கெல்லாம் ஜடசித்தகக ஸெல்லாம் வியாததமாயி
ருக்கிற ஞானகதையுந் தரிசிப்பித்தது,—வீட்டையு மளிப்பனமே
ஸோன - மோகூத்தையுங் கொடாநிற்பன சாவத்துக்கு மே
லாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன ஆனமர்களை செய்
த் கனமத்துகடீடான போகங்களைப் புசிப்பிக்கிற முறைமையு
டது புசித்துத் துலைத் வவதரத்து ஞானகதைப் பிரகாசிப்பி
த்து மோகூத்தையுங் கொடுப்பனெனனு முறைமையு மறிவித்
தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

மேலோ னைம்புனஊம்பற்றி யொரோவொன்றாகத் தெரி
ந்தகொண்டி சென்று - இறைவ னிங்குண மைம்பொறி வழி
யாக விடயங்களி லொவ்வொன்றா யறிந்து செல்லுதற் கேது

இருந்திரம், பாசீமோசுநஸ்தன்ம், கனஅள்

வாகிய, — உணர்வினோடு புரிந்திடும - ஏகதேச அறிவை 'நிசுழவி
தது, — போகமுங் கொடுத்தது - சிறுபோகங் கொடுத்தது, — யோ
னிதிரந்திடு மதுவுஞ்செய்தது - பிறவியிறப்பித்ததுதலா, — உயிரகட்
கெல்லாரு செயதிகண்டு அதனு லுயிரகட்குட பருவமுந்நாங்கி
து, — விரிந்திடு மற்றவுகாட்டி - வியாபகவறிவை நிசுழவித்
து, — வீட்டையுமளிப்பன - பரபோகமுங் கொடுத்ததற்பொரு
ட்டெனப்பதாம்.

இதனுணை துலவைநதொழிற்கட படுவதாகிய அவ வதிஞ்
க்கும் வைநதொழிறகுப பயன கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

— உருவா —

இப்படியானமாகட கதுக்கிரகஞ் செய்யுமிடத்துச் சிவனவே
னுமோ, முதனமையான வனுக்கிரக சத்தி உமையாதோ
வெண்ண, அவவிருவருந் தமயிற பேகமில்லையாவினு மத
றகுத் தலைமை யீசனெனப்பதற ஞாநாரணமிட மினா
தது கின்றா

அருளது சத்தியாகு மரணநைக கருநாயினி
த், தெருளசிவ மில்லையநதச சிவமினவிச சத்தியில்
லை, மருள்னை யருளாலவாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்ப
ன்கண்கட, மருள்னை யொளிபாலோட்டி மிரவியைப்
போலவிசன. (ஊ)

(இ-ள்) அருள சிவனுடைய வருட்சத்திகானே மனக்கி
துசத்தியா ரகததை யுண்டாக்கும் அவவிருவருந் தம்
கு மரண மிற பேதமோ வெண்ணில?

கள அடி சிவஞானசித்தியார் கப்பகீழம்.

அருளே யின்றி அநதச சததியையின்றி வேறேபிரகாசத்
த் தெருளசிவ மி தினை யுடைததாகிய சிவமுமில்லை இநதச சி
லலை வதகையின்றிச சததிரானே வேறெருமுத
லாக நிறக்கவற்றே வெனில்?

அநதச சிவமி ஆக்கவிகரு வெமமையானது பிற்ககப்ப
னறிச சததியில் டா திருக்குமாறுபோல, அநதசசிவசத்தியா
லை னது மவணிடத்து பிற்ககப பழவதமிழலை

மருளினை யரு ஆணையினுலே பரமேசுரன பருவருசெ
ளாலவாட்டி றிந்த வானமாககடக்குத தன்னுடைப சததி
யா லிவனாக கறி பாமைபாகிய விருளின் வலி
பைதகடுத்து,

மன னுயிரகக தன்னிடத்து நிலைபெற்றிருக்கிற வானமா
ளிபபன ககடக கணக்கிரததைச செயவன அஃதெ
னபோல வென்னில்?

கணகடக்குளி ஆதிதத ஞானவ னெப்படித தன்னுடை
னை யொளிபா யகிரணங்களிஞலே யிருளையோட்டிக கண
லோட நிமிர வி ணுகருக காட்சிபைக கொடுக்கு மாறுபோ
பைய போல லீ லச சிவனு மானமாககட குண்டாகிய வர
சன ணவாதி கோடத்தை நீக்கி ஞானத்தைப்
பிரகாசிப்பிபபன ஏ-று

இசுறகு வாதனோத்தரத்த நிசுவாசத்தமறிச
இவ்வைநது சூததிரததானும பதிபசுபாச விலககணத்
தைப பொதுவியலாற கூறி தெனவறிச (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இரண்டாரு சூததிரததிலே அருளுரு வென்றதற்கு அரு
னைபத க்ருபை; க்ருபை குணமாகையால், ஸ்வரூப மென்ப

இ—குத்திரம். பாசமோசகஸகஷணம். களபுக

தெவவாரென்ற சங்குக கிவவிடதது * சிங்காவலோக நி
யாயமாக மே லுததரவு கூறுகின்றது.

*அவலோகம - பாவை.

அருளென்றது அரனுடைய சக்தி பரிபாய நாமம் சத்தி,
சத்தி மாஸூகிய சிவனுக்கு பிரகமோ அபிகநமோ வென்னிவ ?
சதத்பைவிட்டுச் சிவனில்லை, சிவனைவிட்டுச் சதத்யில்லை ஆகை
யால் தேதமோ அபேதமோ வென்னுஞ் சங்குக கிடமில்லை,
சததி சிவநுபமென்றறி ஆகித்தன் றன்னுடைய பிரகாசத்திலு
லே யிருளைசகெடுத்தக உண்களுக்கு + ரூபவத் பதாரத்தங்க
ளைக காணுபடி செய்தாற்போலச் சிவனுந் தன்னுடைய வரு
ளாகிய ஸ்வரூப பிரகாசத்தினாலே ஆனமாகள்ளுடைய அஞ்
ஞானத்தை நீக்கி விஷய தரிசனங்களைப் பண்ணுவிடபா என
றிதன்பொருள்

ரூபவத் - ரூபமுள்ள

இதனா சாவடபிரபஞ்சமும் சிவவிடத்திலும், சிவனும் சர்
வானமாகக் கிடத்திலும் அநதரியாமியாகையால் சிவன * அந
தாப பகா வியாபதனாகி நின்று ஸ்வதநதர காததாவாகி தே
கேகியியாதிசனுகு ஆனமாபோல ஆனமாககளை அநதா + நிய
மகதையும் பகா + பிரவாததநதையும் பண்ணுவொன்றும்
ஆனமாகக் ஸீஸவர § பரதநதரொன்றைஞ் சொல்லியது

* அநதாபகா வியாபதன் - உள்ளுமவெளியும் வியாபரி
ததவன், + நியமநம் - அடக்குகல், + பிரவாததநம் - செலு
த்தல், § பரதநதிரன் - உளபட்டவன்.

தஜ-கூம் ஂஂஂஂஂ ிதாயாஂ — கூஹஹி ஸவ-
ஹஹிதாந ஜஹ்விஷாவிஸவ-மஃ | ஜாஂ ஸவ- ஸாக்ஷி
ஹஹிஹஹி நஜாநஹி ஜஹ்விஷாஹி || யஸ்யஹ்விஷா

௩௭௯0 சிவஞானசித்தியார் சபாநிதி.

ஸவ-புஷ்பம் பொய்ஸவ-பூநாரஃ வரஃ | ஸொஹம்பா
காவியா தாது காவொதவி-பூதொஜ-ஹ || ௨ || யெயுவ
ஸம்ஸுரிதம் விஸம் ஜாயாஸ-ஹ || ௩ || ருதெஜமசு || ௩ ||

சிவாகரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி

ஐந்தாருகுத்திர வியாககியானம்

ச ம ர ப் த ம

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

கடகாரியம் பண்ணுமிடத்துக் குலாலனுக்குத் தண்ட சக்
கராதிபோலச் சிவனுக்குப் போகமோட்சகாரிடம் பண்ணுமி
டத்துப் பின்ன கரணமில்லை சகசத்தியே காரணமென்று சாந்
துகின்றா

அருளது - மஹமுத்தி சிவத்தவ வியத்திருப் வனுக்கிரக கி
ருத்தியமாவது,—

சத்தியாகும - சிவனது சாமர்த்தியமாம் சத்தியின் த
ருளாகிய தொழில் சத்தியாகராதாநல்ல ஆகுபெயராகக் அருளே
அனுக்கிரக கிருதியத்தை பண்ணுவது சத்திபென்று தெரணைப்
பொருள் விரித்துப் பெருள்கொள்க —

அரணனைக்கு,—

அருளையினைத் தெருளசிவமில்லை - பிறப் பொருட பிரகா
சமாகிய தீபசத்தியே தற்பொருட பிரகாசமாகிய தீபமாயுமி
ருத்தல் போலத் தாதானிய சமவாய சமபகதினியாய்ப் பு
றப்பொரு ளறிவாகிய சத்தியே தற்பொருளறிவாகிய சிவமு
மாயிருத்தலால், அவ்வனுக்கிரகத்தைப் பண்ணுஞ் சத்தியினின்
தம் பிரித்துப் பகருவாண்ம சிற்சத்தியின் தறிவுதொழில்களை

௩—சூத்திரம். பாசமோசனவாதினம். களகத

த் தனது சத்தியாகிய கரணத்தால் அலர்த்தஞ் சிவமெனுமொரு பொருள் தரிசிப்பதன்று.

அநதச் சிவமினறி சத்தியில்லை - தற்பொருட பிரகாசமாகிய தீபமே பிறப் பொருட பிரகாசமாகிய தீபசத்தியுடையிருத்தல் போற் றுகானமிய சமவாய சம்பந்தியாய்த் தற்பொருளறிவாகிய சிவமே பிறப்பொருளறிவாகிய சத்தியாய் யிருத்தலால் அநதச் சிவத்தினின்றும் பிரித்தச சத்தியெனு மொரு பொருள் சாதிப்பதன்று இப்படி யிருக்குஞ் சத்தியே கரணமென்று சாதித்திருத்தலால்,—

கணகட்டுருளின்ன யொளியா லோட்டுமிரவினப்ப போல,—

ராசன-சிவன.—

மன்னுயிரககு- நிலைபெற்றபக்குவானமாவின்து சிற்சத்தியாகிய திருஷ்டிககு,—

அருளால் - அநுகூலசத்தியால்,—

மருளின்னவாட்டி - மறைக்கு முறைநையுடையமலசத்தினைபத்திருப்பு முறைமை யுடையதாகச் செய்து, இருநூக்கத்தோற் கண்ணொளி காண்பதே போலென்ப கேகதேசவுவமை. வியத்திருத்திய மின்றி யொளி காணப்படுதலால் என்றதில், விருப்பமினறிப் படலமுத்தி கருத்திய மாதிரத்தாற் காணத்திருத்த, பின்பு வாசனா முதலி தேசோபவியத்திகளை முறைமையி லுண்டாகும அஞ்சன தேவோததேசன கருத்தியத்தாற் கண்ணொளி விளங்கிக் காணப்படுதல் போல வெண்பதே முற்றுமையென்றெண்ணி, மலமுத்தி மாதிரத்தாற் காணத்திருத்த மலவாசனமுத்தி சிவத்துவாபிவிபத்திகளைச் சர்ப்பகஞ்சுநுத்திச் சர்ப்ப சரீர வியத்திபேதம் சுகி முறைமையி லுண்டா

கருமபோசனஞ்ஞதியோடு தத்தவியத்தியாகுதி கிருத்திடத்தாற்
சிவத்துவம் விளங்குக காணுமென்று கழறுகின்றா

அளிப்பன - விரிந்திடு முணாவுங் காட்டி விட்டையு மளிப்
பன என்று முன் சொல்லியபடி. மலமுத்தி கிருத்தியத்திற் பி
ன வாசனமுத்தி சிவத்துவாபி வியத்திகளைத் தூல சூகசூம பர
தாரதமயிகக்ரம கிருத்தியத்தால் பெருகொழிவ பிரியாத பே
ரறிவு பெருக்கிச் சிவத்துவ விளக்கஞ் செய்வன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவநுங் கொடுத்தக காட்டி மளிப்பதாகிய வககருளை
இறைவனுக் கியரங்கு குணமெனப்படுஞ் சத்திபாகலான, கு
ணங் குணியைவிட்டு நீங்காமையின் ஞாயிறற்றிற் கொளிப்போல
இறைவனுக் கவவருட குணம மோமபதிதலின் வேறா யாண்டைக்
காக்க கடவது பித்திலலை யென்பதாம்

இதனானே யவவருள இறைவனுக் கணிகலமாதல் கூறப்பட
ட்டத.

—0—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யானமாகளுக்குப் போகமோகியைக்களைச் சிவன்
கொடுப்பானாகில் விசாரி யாகாடுவென்ற அங்கார வாதினைய
கோக்கி அருளிச்செய்கிறா.

அருளது சத்தியாகு மரணனைக்கு - அநாதியே அதுக்கீரக
னாயிருக்கே சிவனுக்கு அகத வருளானது சத்தியாம். தான் வி
சாரமதரின்று அதைச் சத்தியைக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைத் தூட

டு—ருத்திரம். பாசமோசநஸ்க்ஷணம். களகூட.

த்துவன். அப்படிச் சதசியேன், அநதச்சிவன தானே யமையா
தோ வென்னில்?—அருளையனித் தெருளசிவமில்லை - இநதச்
சததியையினை யறிகைக்குச் சிவனுந் தனித்தொரு முதலஸ்
லன் ஆனால் அநதச் சததியே யமையாதோ சிவ மே னென்னி
ல்?—அநதச்சிவமினறிச் சததியில்லை - அநதச் சததியும் இநதச்
சிவனையினறித் தனித்தொரு முதலாகக் காரியப்பட மாட்டாது.
ஆளுற சிவனுற பய னேனென்னில்?—மருளினை யருளாலவாட
டிமன்னுயிராக களிப்பன-மலதகாலுண்டாகிய மயக்கத்தைத் தி
ன்னுடைய சததியாலே கீழப்படுகதி அநாதியே நிலைபெற்றஆ
னமாகக்ளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பன அநெங்கனே யெ
ன்னில்?—கணகட கிருளினையொளியாலோட்டு மிரவியைப்போ
லவீசன் - அருளிடமாக நின்று காணகிறவார்களுக்குக் கண்ணுக்
கிருளோபோட்டிக் காட்டாயநிறகு மாதிரிதனைப்போல சிவ
னும் பிரகாசியாநிற்பன

இதனாற் சொல்லியது, சிவனுக்கு அவனுடைய வருளான
து சததியாமென்றும் அநத அருளையினறிச் சிவனுந் தனித்தொ
ரு முதலல்லவென்றும் அநதச் சததியும் இநதச் சிவனையினறித்
தனித்தொரு முதலாகக் காரியப்பட மாட்டாநென்றும் அநா
தியே நிலைபெற்ற வானமாகக்ளுக்கு மலதகாலுண்டாகிய மயக்
கத்தைத் தன்னுடைய சததியாலே கீழப்படுகதி மோக்ஷத்தை
கொடுப்பனென்றும் கண்ணுக்கு அநத்காரத்தைப் போககிக்
காட்டா நிற்கும் ஆதிதனைப்போல சிவனும் பிரகாசியா நிற
்பன எனனு முன்றமையு மறிவிதரது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அருளது அரனனைக்குச் சததியாகும்-அவனைக் கொடுத்த
துக் காட்டி யளிப்பதாகிய வக்கருணையு மிறைவனுக்கு இயற்கை

கௌச சிவஞானசித்தியார் சுபநிஷம்.

க் குணமெனப்படுகு சத்தியாதலால்,— அருளையின்றித் தெரு
ளசிவ மில்லை யந்தச சிவமினறிச சத்தியில்லை - சிவமுஞ் சத்தி
யுங் குணகுணி முறைமையாக நிறகுணம குணியைவிட்டு நீங்கா
டையின,— கணகடக்குளின்னை யொளியா லோட்டு மிரவியைப்
போல - கணகடகுப் புறவிருளாக கிரணத்தாலோட்டிப் பிர
காசத்தைச் செய்கின்ற ஞாயிறனாக கொளிபோல,—மன்னுயிர
க்கு மருளின்னை யருளால் வாட்டி யீசனளிப்பன - நிலைபெற்ற வு
யிரகடகு மயக்கத்தினைத் திருவருளா நீக்கி யறுக்கிரகஞ் செய
கின்ற விழைவனாக கவவருடகுண மேம்படுத்தின வேறாயாண்
டைக காகக் கடவது பிறிதில்லை

இதனானே யவவரு ளிறைவனுக்கு அணிகலமாதல் கூற
பட்டது.

 ரு - கு, க—உ, அ, முடிந்தது.

—0—

 ஐந்தாளு சூததிரம முற்றிறது

——

“நவமும”

என்ற ஐந்தாளு சூததிரம

முடிந்தது

—

பாபிரமுடபட செய்யுள்—உருக.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சு—சூத்திரம். பதிபாசநரிசன இலக்கணம்.

—ॐ—

மறைஞானதேசிகா உரை.

—ॐ—

மேலாறாரு சூகதிர மென்னுதலிறோவெனின்? இப்படியு
பகரித்த சிவனது வழித தானமாவென மூணாததுகின்றது

மேலித் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிறோ வெனின்? அதைச்
சிவனுடைய சொரூப மறியப்படித சடம அல்ல தறியப்படாதெ
னி லபாவமாகலா லறியாதறிக்கென மூணாதது கின்றா.

அறிவுறும் பொருளோவீச னறிவுற தவனோ
வெனனி, லறிபொரு ளசித்தசக்தா மறியாத தின்றா
மெய்குரு, செயிசிவ பிரணடுமினறிச் சித்தொடு சத்
தாயநிற்ப, நெறிதருரு சதகினமுனன ரசத்தெலா
நின்றிடாவே. (க)

(இ - ள) அறிவு சிவனறியப்படும பொருளோ வறியப்ப
றும பொரு டாத பொருளோ
ளோவீச ன

றிவுற தவனோ

எனினில் எனது சொல்லின்?

அறிபொரு ள ஆனமாவி னோ சுட்டி யறியப்பட்ட
சித்தசத்தாம பொருளாக ளெல்லாரு சடமுமா யழித்த
போய்விடும்

அறியாத தின அறிப்பட்டாக பொருளாயி னாகாசுட்ப
றும் முயங்கோடும்போல வில்லாத பொரு
ளாய்விடும்.

சுவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தி.

எங்குஞ் செறி இவவிரண்டிகளும் வேறாய்ப் பரிபூரணமா
சிவவிரண்டியின் யசிவன்
றி

சித்தொடு சத சைதனிய ஸவருபனாயழிவினறி நிற்பன
தாய்நிற்பன

நெறிதருஞ் ச சாவ விபாபிபாயிருக்கிற சிவனது சனை
ததின முன்ன ர திபி லு ணமைப்பொருளோ நிறதும், அஃகல்
சுத்தொலா நின்றி லாத பாசங்கொல்லா நிலலா எ-று
டாவே.

இதற்குச் சிவஞான போதமும் வாதனோதகமும் இத
முத லேதது விருத்தத்தககு மெனயறிந் (க)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வாறு சாவவிபாபியாய நின்ற பிளாரிக்குஞ்சிவ னறி
யப்படுமவனோ வறியப்படாதவனோ வெண்ணுஞ் சங்கோதகர
ககளை மேலாருஞ் சூத்திர மொன்பது விருத்தத்தினாலே கூறு
கின்றது

அறிதரும் பொருளினாலிச னறிவுறுதவனோ வென்னில் -
ஈஸ்வரன் அறியப்படும் வஸுததேவா வறியப்படாத பொருளோ
வென்னில்?—அறிபொருள் சித்தசத்தாம் - அறியப்படும் வஸுது
வெல்லாம் ஜடமுமாய் அநித்திடமுமாய் இவ்வாறுகையா லறி
யப்படாத வஸுது சிவவென்னில்?—அறிபாத தினறும் - அறிப
ப்படாத வஸுது * ககருசுமம்போல வில்லாததேயாம் அறி
யப்படுமது அறியப்படாதது மல்லவாகி லகதச சிவனுடைய
ஸ்வரூப மெப்படியென்னில்?—எனக்குஞ் செறிசிவ விரண்டி யின்
நிச்சித்தொடுசத்தாய்நிற்பன - சாவவியா யோகிய சிவன் மா

* -ருத்திரம், பதிபசுதரிசுமஇலக்கணம், கருகன்

யாகரணங்களிலுலே + வேததியனும் + சாவான்மகா அவேத்
தியனும் மல்லாமல சசசித் ஸவருபருநிநிப்பன். மலேபுத்தி யுக்
குகாராதி கரணங்களிலுலே யேனறியப்படா நென்னில்?—
நெந்தருஞ் சதகினமுன்ன ரசகதெலா நினைறிடாவே-பரம மா
ராககததைத சரிசிப்பிகருய சதகித் ஸவருபனமுன்னே உசதத
ம சித்தமாசிய பிரததியகூருடமான சபத்ககள் பிரவரத்
தியாமல் x நிவாசதித்த விமம்

* ககருசுமம் - ஆகாசபபூ, + வேததியன் - அறியத்த
தவன், + சாவான்மகா - முழுதம, x நிவாசதித்தல-மறு
ததல

தஉதகூ வளவுரெ — நாஜுகூநாவி தமெஜ
ஜ ஹஸாஸுவிஸாஜுரூ | ஜாநஜாஹாதி வீஜம் ஸவபு
ஜா ஸவபுவஸு-மடி ||

ராளாவாஜி சரிவஜாநவொயெஉ — கூஜுஸு
வெடிஸகூவாவொ டுஜுஜென ஜீவீஜா ஹவெசு | ஸ
வொவூஉ டுஜிவெகெண மெய்ரகுபம் வீடிவெ-
யாஹி.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இபபடி யுபகரிக்குஞ் சிவம் அறிப்பபமம் பொருளோ அன்
ருவென இரண்டி பகூமு யிசையாதென றிசைக்கினரா.

ரசன - சிவன்,—

அறிவுறும் பொருளோ - சாத்திய சிவயோசியாருஞ் சி
வாகுமிக்கு அபிரத்தியகூக குறிப பரோகூலகூலாஞ்ஞானத்

தால், சித்தசிவ யோகிக்குப் பிரத்தியக்ஷ ரூபியபரோக்ஷ ஸக்ஷண் சாக்ஷாதகார ஞானததால் வேதாந்தமாய்விடும். அநித்திய மென்று பொருளுரைக்கில் அநியப்பபிம் பதாராததமோ

அறிவுராதவனோ - அநியப்பபிம் பொருளல்லவோ, —

என்னில் - எனதுவினாவில் இவ்விரண்டு பக்தித்தன, —

அறிபொருள் - அநியப்பபிம் பொருள், —

அசித்தமம் - சடமாமம், —

அசித்தமம் — அசித்தமாபை அசித்தமாபையினது காரிய மென்கினர காரண காரியப் பொருள் அசித்தமென்று சொல்லப் பரிமாயினும் சித்ததைக்குறித நுதலும் அசித்தமாதலால் அசித்தமம், அசித்ததைப்பதற்கு இவ்விடத தசித்தமென்று பொருளுரையாது அசித்திய மென்று பொருளுரைக்கில் வேதாந்தமாய் விடும், அநித்தியமென்று பொருளுரைக்கில் அநியப்பபிம் பொருளாகிய மாயை மலம் மகாமாயைபெனும் பரமகாரணப் பொருள் அநியப்பபித்தலால் அநித்தியமாய் விடும் —

அநியாததினரும் - அநியப்பபாத பொருள் முக்காலத்திலில்லாத முடற்கோடி போல அசித்தியமாம், —

எனக்குச் செறிசிவம் - எல்லாப் பொருளினளும் புறப்படும் வியாபித்திருக்கும் நிருபாதிகாணம் வாக்ஷமாகும் சிவம் சிவமாகுஞ் சிவம், வியத்தியத்தவைத்ததா லிரு சிவம் ஒப்பாகுஞ் சாதகியத்தவைத்ததாலொரு சிவம், —

இரண்டு யினதி - அநியப்பபிம் பொருளன்றி, —

சித்ததொடு சத்தகாய் நிறகும் - நிறகுமெனப் தநியப்பபிம்

சிவயோகி யில்லா வுலகத்தாரிடத்தில் மல கணம் மாராகாரியகலாபுத்தியாதி கலோபாதி மஹாமாயாகாரிய வாக்ஷக் கலோபாதிபற்றி அது கருகை, இது காவேரி அநிப்பவன விதவல்லா நான் தேவதத்தன எனப்பட முகலா யுதிக்கும் சுகித்ப ஞானமெனஞ் செயறகைச சிற்றுச சுட்டறிவிற சற்றுச, தானருதிருத்தாலும், சித்தசிவ யோகிபோற் சித்தசிவ யோகி

சு. — குத்தியம். பதிபாத்திரச்சுருஷக்கணம். என்கண

யாய்ச் சர்வபாதர்த்தமும் சாக்ஷாத்நிரித்தப்பார்க்க இச்சித்ரு
ஞ சாததிய சிவயோகிபிடத்திற் கண்ணொளி முதலிய கரணமு
தற் புறக்கருவிப் பிரததியக்ஷ மிசையாது சிவாகமவெழுத்தக்க
ண்ணிசைவு பற்றி மலக்ருஷமறைப்பச சிந்தி சிந்தன கலை வ்ள
கருமுதலிய வுடகருவி பொருந்திச சிவசத்தித் தித்திழற சிவா
கமவாகசியப் பொருளவழி செல்லுஞ சிவசத்தி விளக்கிய சிவ
பபிரமாண சிறுசத்தியினது செயலாயுந தனது செயலாகைச் சிற
றுச சுட்டறிவினு ளறற்றறுச சுட்டி விட்டுச் சுருங்குவிரிந ததி
பபுதாயும், பிரததியக்ஷ மில்லாப் பரோக்ஷ மென்று வடமொ
ழிபடிசுகும் படாகக்கைச் செயற்கைப் பேரறிவாயும் நாதப் பி
ரகுதிச சுத்த விதனை சுத்தகலைகளை யுளளுறை சோகியாய
வைத்த புத்தி யகங்காரனைனது போதகாவப் பிரவாகந்
தோயநது சவிகதபமாயிருக்கு மறிவிற பசிதாகமண முதலிய
பொருளபோல் அது வித நானென னுதிக்குஞ சிறறுச சுட்ட
றிவினாறு சுட்டியறியப்படா தாகிலும் அநதப் பசிதாகமண மு
தலிய பொருளில இது பசி இதுதாகம இதுமணம் எனறொரு
பிரகாரம் ஸபுரித்தநியாம லறியப்படும்.

அதபோல் அதசிவம் நானசிவம் எனறொரு பிரகாரம் ஸ
புரித்தநியப்படும் பொருளை யறிபொருளாய்ப் பரோட்சமாய
க குரு போதிக்கக் கேட்டுச் சுகித்தநியாம லறியப்படும் சித்த
சிவயோகிக்ஞச சிவசத்தி மனததுணைச் சிறுசத்தி சாததியத்
தியான முறறிப் சமாதி முகிழ்க்குஞ சாட்சாதகாரத்தில் அப்ப
டித் திரிசசிய மினைச சித்த திருக காததருபமா யறியப்படும்.

நீர் சொல்லிய வெல்லாம நறபொருள தானே! குக்கும்
விசாரத்தினால் யூகிக்கப் பட்டது அது, முத்தானமாகக்
ஞக்குச் சிவசம் சாமாததியஞ சித்தித்திருத்தலால் பஞ்சகிருத்
திய கர்த்திருத்தவல் காணப்பட்டது; இப்படிச் சுகததுக் தீ

சுரா அநேகராய் அநேகேசுர வாதியானீர் சததிரயமேநீசாற்றி யது. சிவனிலய போகாதிகார சததி சாமாததிரயங்களைக் கிரமத்தில பிரத்தியங்காயும் பராசகாயு மடையுமிடத்து முத தானமாகக்ளாலு மடையா திருக்கப்படாத

சிவனடைந்த பஞ்சகிருத்திரயம் பண்ணுமிடத்து முததா னமாகமன்களுக்கு சுவகோச மிலலாச சிவ சம சாமாததிரய ச ங்கற்பங்க ளிருத்தலாற நங்குள தங்குள சதகிசாமாததிரய ச ங்கற்பங்களைச் சுருக்கி யொதுக்கி வாசிக்கப்படா தாகையா ற பண்ணுவார்கள

உதிலவிசேஷ மேதெனினில் முததானமாககளுக்குச் சி தகிக்குவ கிருத்திரய காததிருத்தவம் அவசனீய சமசித்த பஞ்ச கிருத்திரய காததிருத்தவஞ் சிவனுக்குக் கிருபா சமசித்தபஞ்ச கிருத்திரய காததிருத்தவம் அவவிரு காததிருத்தவங்களும் ஒ தத்துப் பொருந்காத பொருந்திப்பிரதக்குப் பிரதான பின்ன விஷமசங்கற்பாதி காரியத்துவங்க ளின்னி இது இப்படியாக க கடவதென்ற அப்பிரதக்குத் துலலிய சங்கற்பாதி காரியத் துவங்களாகி யேகீபாவமாகாது; ஏகீபாவங்களாயிருக்கும்.

அகனூல நவ மிதுவாக்ககடவது புரான மிதுவாக்ககடவ தென்று பின்ன சங்கற்ப மிலலாமையால், அநேகேசுர வாத தத்துக்கு ஆஸபகமேயிலலை

சகதகாததாச சிவனொருவனே முத்தானமாககள சகத காததாக்களா யிருந்தாலும் பின்ன சங்கற்பப் பிரவிருத்தி யி லலாமையால் சகதகாததாக்க ளன்றென்று சித்திக்கப்படும்

“ஆரணவுருவாநதிலலையம்பலங்காணப்பெற்றே
ரோருணாவாவரென்றுமொனதலரொனருரலலா
காரணராகாரொத்தகருத்தினர்நிருத்தவினப்ப
பூரணரவாகள்வாழுமபுவனமுமபொதுவாமனே”

க—குத்திரம். பதிபாசத்தரிச்சுநிலக்கணம். கஅரக்

என்று கோவிற்புராணத்தம், “எம்மையொத்திடுஞ் சிவானுபூதி முதகி யம்பலத்தே யுண்டாம்” என்று திருவாத்தீரர் புராணத்தம் “தமமைப்போலத் தமமடிபாரகரு மின்ப ளிப்பன” என்று பிள்ளையா தேவாரத்தம் பாவனாபலம் சொல்லப்பட்டது,

சிதனோடிததாய நிறகும் எனபதற்கே செப்பிய வுரை விரிவமையும் மேலுரைப்பாம்

நெறிதருஞ் சத்திமுன்னா - முததிவழி காட்டுஞ் சிவசன தினிநானதலே,—

அசிதனெலாம்-அசித்த சத்தபரபஞ்ச மனைத்தம்,—

நினைபடையே - சிவனைகருநிகதச சொருபமாதிர மாயும், உபாதிபுற வுயிரகளைக் குறித்துப் போக்கியமாயும், போச்சமாயும், சிவனாலே பிரபஞ்சத்திற சிருட்டிமுதலிப் பஞ்சக்ருத்தியம் பண்ணும் பொருட் டறியப்படாத்து பண்ப படர்காக்கையால் அறியப்பட டிருந்தாலும் சிவனைக் குறித்துப் போக்கியமாயும், போச்சமாயும், சிருட்டிமுதலிய கருத்திய பாதிரமாய் மறியப்படாது இப்படிப் பொரு ளுரைப்பதன் றிச் சிவசனவிநானத்திலே நிலலாது ஒருபிரகாரத்தி லாலேயு ஞ்சிவனா லறிபவுமபடாதென்று பொருளுரைத்தாற் சிவனுக் குப் பஞ்சக்ருத்திய காத்நிருத்தவமாகிய சகத்காத்நிருத்தவ ம அதனால் நிருபாதிக சொருபமாய்ச் சித்திக்கும் அதனால் சர்வஞாநுவ சாவகாத்நிருத்தவ மிரண்டுமின்றிச் சடபதார் த்தத்தககொத்துச் சிவனெனும் பாதாராகரு ஞ்னியமாய்ச் சர்வகாத்நர் விவகாரங்களும சமித்துப்போம்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கிலக்கணம் ஆறாரு சூத் திரத்திற் கூறுகின்றார்.

சிவன் சுட்டியுறியப்படும் பொருளாயிற் ஜடமாயிடுதே போவதமாம், ஒருவாற்றானு மறியப்படாத பொருளாயிற் சூ னிடமாம், நெறிபாக்கிய சிவஞானதகாற தரப்படுகு சிவததினே தீர அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிது நிலலாணையிற் சிவம் அவ வீரனடி தனபையுமினிச சித்கசகதாதி நிறகுமென்பதாம்

இருவா கூற்றாய் வேறுமுடிபு கோடலிற் நினைவழு வின பையுணரக.

அசத்தெனவே அசத்தாதது மடங்குமாயினும், விளங்கு தறபொருட்கு வேறு கூறினார்

சித்தொடு சத்தாய நிறகுமெனதது மது, ஜடத்தை நீக்கு தற பொருட்குமாம்

தருதல ஈனடி விளங்குதனமேற்று.

ஆணமிச சத்தெனதது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

அசத்தது முன்னிலலாணையின் அறிபொருளாதலும் நெறிச ருசத்தாகலின் அறியாபொருளாதலு மிலலையென்பார, நெறி தருசத்தின் முன்ன ரசத்தெல்லா நின்றுிடாவாகலா வீரனடிமின றியென்றார்.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தட்டத லக்கண மெனப்படும் பொதுவிய ல்பு கோபுனருநபவம் வருமாறுணர்த்து முகத்தாற் பெறுவி ககப் பட்டமையாலு, இது சொருபலக்கண மெனப்படுகு சிறப் பியல்பெனக் கொள்க.

ஈ—குத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலக்கணம். ௧௮௦௩

அற்றுவினனறே யுன்மை யதிகாரத்தைச் சார னுண்டு வைத்தோதியது உ மெனக.

முதலு லாறுளுகுத்திரத்திற கொணட விருகூற்றொழிம் அறியாத தினுமுமெனதனை வேறு கோடலால இச்செய்யுள முகூடற்றதாய வாறு கணடுகொளக

நிரமபவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

அபபடி பிரபஞ்சத்தை வேறொரு முதலாகச் சொன்ன கெனநபடி எல்லாளு சிவசொருபமென பரிணாமவாதியைநோக்கி, அந்தச் சிவனுண்மை உனக்குத் தெரிபாதென்றும சொல்ல, அது எபபடி என்று அவன்கேட்ட முறைமை மே லருளிச் செய்குநா

அறிதரும் பொருளோவீச னறிவுறு தவனோ வெனவிஸ-
பரமேஸ்வரன ஆனமபோததா லறியப்படும் பொருளோ அ
றிப்பபடாத பொருளோவென்று நீ கேட்கு?—அறிபொருளச
த்த - ஆனமாவா லறிபதக்கக பொருளகளெல்லாம் அசேதன
மாய் அழிந்தபோகையால் இவனு லறிபதக்கக பொருளல்ல.
அந்தச் சிவம ஆனமாவா லறிபபட்டதெல்லாம் அசததாய்
தபோகையால் அந்தச் சிவனை இவனு லறியப்படாதென்று
பாடாணவாதியை நோக்கி டருளிச் செய்குநா.—சததாமறியா
ததினரு மெனக்கு செறிசிவமிரணயினைச் சிதொடுசத்தாய்
நிற்கும் - சிவம இவனு லறியப்படா தெனவிஸ? முபறகோடு
பேரல இல்லாததாய் ஆகையால் எவவிடததம் விடநீ நிகா
மல் சம்பூரணனாய நிற்கிற சிவம இவனு லறியபட்ட அசத
தானதம் இவனு லறியப்படாத சததானதம் இரண்டுமற

சைதநதிய சொரூபியாய் நிற்கும். எல்லாஞ் சிவசொரூபமா யிருக்க இப்படிச் சொன்னதென நம்பு என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மீளவு மருளிச்செய்கறா — நெறிநரு சத்கீனமுனை ரசத்தெலாநின்றிடாவே - முன சொல்லியநத முறைபைடையுடைய சிவனுடைய சன்னதியிலே யசத்தான பாசங்கள் ஒன்று நிலலாது

அறிபொருள சத்தென்று டரிணாமவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். “புவனமியாவும் புனிதனதுருவெனி - லவனமுதற்காரண மனருமெனனி - னியித்தகாரண நிசமுத்துவதெனனி - யவனே காரண மனைத்து மெனற ஹைநனை - மண்டனிறகுலாலன தண்டசக்கராதிக - காரணமுன்றுமேராபேரனைகிட - வித்தாரணியிற் கண்டதுசாற்றுக” என னனுமதுவ கண்டுகொள்க

சுகதா மறியாத்திறுமென்று பாடாணவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம், சங்கற்ப நிராகரணம், “காட்சியெனனக் காணுதுயர - மாட்சியைமுகநி யெனவகுத்துரைக்கிற - கரணபாவ மரணங்கரும் - மேயநகவா முத்தி சோகதவரணமே” எனனவே சிவனை யிவனு லறியப்படாதென்பது கருத்து.

இதனாற் சொல்லியது ஆனமபோதத்தா லறியப்பட்டது அசத்தா டழித்துபோகையால் அது சிவமுத லல்ல, இவனுலறியப்பட்டதது முபற்கோடுபோல இல்லாதது, ஆகையால் அதுவும் அநதச் சிவமுதல்லல வென்றும் ஆகையா லினையிரண்டு மல்லவாய் என்கும் பரிபூரணஞாயச சைதநதிய சொரூபியா யிருப்பனென்று முறைமையு பறிவித்தது.

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசந இலக்கணம். ௧௮௦௮

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஈசனறிதரும் பொருளோ வெனனி னறிபொருள சித்தசுத்
தாம - சிவனசுட்டி யறியப்படும் பொருளாகிற சுடமா யுழி
ந்துபோவதுமாம்,—அறிவுறு தவனோவெனனி னறியாததினறு
ம-ஒருவாறறாறு மறியப்படாத பொருளாகிற சூனிமமாம்,—
நெறிதரு சத்தினமுன்ன ரசத்தெலாநினநிடாவே- நெறிடாகிய
சிவஞானதகாற தரப்படுஞ் சிவத்தினனொ அசத்தாகிய பாச
ஞானம் சிறிது நிலலாமையால்,—எவருஞ்செறிசிவம் - எவவிட
ததும் வியாபகமாகிய சிவம்,—இரண்டுமின்றிச சித்தொடு சத்
தாய நிறபன் - அவவிரண்டு தன்மையுமின்றிச சித்தசு சத்தாகி
நிறபன்

இது சொரூபலக்ஷண மெனப்படும சிறப் பிப்பெனக்
கொள்க.

முந்நூ லாறுஞ்சூகசிராகிற கொண்ட விருகூற்றொடும்
அறிபாத சினறுமென ததனை வேறுகோடலா லிசசெட்டியுள் மு
ககூற்றதாயவாறுகாண்க

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருவம்—

மேனிறுத்த முறையானே யசேதன் மெனபதனை

யேதுக்களால் விரித்துணர்த்துகின்றா

ஆவதா யுழிவதாயி வருகலா லறிவுதானுந், தாவ
லா லுலகுபோகந் தனுகர னாகியாகி, மேவலான் மல
ங்களாகி விரவலால் வேறுமாகி, யோவலா லசித்தநா
ஞ்சுட்டி யுணர்பொரு ளானவெல்லாம். (உ)

(இ-ள்) ஆவதா எ-து இரத்தப் பிரபஞ்சக் கோன்றியு மழிக
யழிவதற்கி தம வரக் காண்கையாலும் “ஒருமொழி
வருத லால் பொழிக னினங்கொளாக் குறித்தே”என்ப
தனால் திதிக்கப்பட்டு வருகையாலு மெனப்
பொரு ளுரைக்க

அறிவு தானும் ஆனமாவது கொவ்வோ ரவதரங்களிலே
தாவலால் யறிவானது சென்று பற்றுதலாலு மனனிய
மாட்டிட்டு நீங்கிப்போகையாலும் உலகனறி

உலக போ தனுவுங் கரணமும் புண்ணும் போகுக
கந தனு க ர னுமாக விவைக ளெல்லாவ காணப்படிக
ணையாகி மே காரியப் படுகையாலும்
வலால்

மலங்க ளாகி மாயா காரியமாய்ப் பொருந்தகையாலு
விரவலால் ம்

வேறுமாகி ஓரவதரங்களிலே ஆனமாவது கனலிய
யோவலால் மாயக் காணப் படுகையாலும்

அசத்தாரு சு ஆனமாவாலே சுட்டி யறிப்பபட்டவை
ட்டியுணர்பொரு களெல்லாரு சடமாணகயா விதற்கு நிலையி
ளானவெல்லாம் ல்லையென நறிவாயாக எ-று

தனுக்கரணி யெனறது உலகபோக மென்றோதிடதென
னையோ வெனில்? தலைபடுமாற்ற மென்னுந் தந்திர வுத்தியென
வறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச சததென்று மீராமசாஸ்திரக் சொல்ல. இவ்விட
த்த அசததென்று சொன்ன தெவவாறெனனில்? மேல்வதுபூர்
மமாக பிரபஞ்சம் அசததென்று நிரூபிக்கின்றது.

க—சூத்திரம். பதிபாசதரிசுநிலக்கணம். ௧௮௦௭

பிரபஞ்ச முற்பத்தி ஞசந்நையடைந்த வருகலாலு மா
னம் ஞானமானது பிரபஞ்சத்தை விடாபித தற்கையாலுத் த
துகாண புலன போகுகளாக ஆனமாவதுகு மாறிப பொருத்தி
வருகையாலு மானமாவதுகு மடக்கறிவுக கேதுககளாகப டொரு
கதலாலு மசிவானு கிரகத்திலு வே யானமாவதுகுச சத்திய
ஞானம் பிரகாசிதகளவி லிவைகளெல்லா மானமாவது கநநிய
முமா யசத்தமாய்ப் போகையிலு னு மானமா தநக கநநியமா
ய்ப் பிந்த தறிபட்ட வஸதுகக னெல்லா மசத்தென நினை
பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அறிபொருள் சித்தாதலால் அறிப்பபடும பொருள் அசித்
தெனநிசைக கினறா

அறிவுகானும தாவலால் - உணர்வு விட்டுப் போதலால், வி
ஷயீ கரித்த ஸென்றுமாம —உலகு - புலனம், —போகம் - போ
கதிய பகார்த்தம், — தனு - தூல தேகம், —கரணம் - சூக்கும
தேகம், —பலங்களாக - மாயா மலங்களாக.

மறநவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சுட்டறிவாவது காலத்தா னேகாதசமாதலும இடத்தா
னேகதேசமாதலும அதுவதவாய்ப் பலவேறு வகைப்படுதலு
ம் மலகொடு விரவுதலும வேறுபடுதலுமாகய இவவியல்புக
ஞாடையான அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவின ஸநியப்பட்
புன வணத்தம் அசதகாவனவனி பவந்து னொருபொருளு
ஞ் சத்தாதல் செல்லா தென்பதாம்.

அசித்தா மெனபதுஉம்பாடம்

உமமை முனைபது இழிவுசிறப்பு

இதனுனை அறிபொருள்களி னொருசாரனவேயனநி அனை
தது மசுகதாத லிலலைபென்னுந் தாராடிககரை நோக்கி அறிபொ
ருளனைத்தம அசுகதெனபது உவவறிவியல்பு பற்றித் தெரிநது
ணராத் திபட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இவஞ லறிபபட்ட தெல்லா மசுகதா உழிந்துபோமெ
னா தென நட்டி, என்ற பரிணமவாதியை நோக்கி மேலு மரு
ளிச்செய்கிறா

ஆவகா உழிவதாகி வருகலால்-காணப் பட்ட பிரபஞ்ச
மெல்லாம தோன்றியுமழிந்த ம வருகையாலும்,—அறிவுகாலு
ந் காவலால்-ஆனம்போதஞ்சென்று அதுவது வென்று சுட்டிய
றிக்கையாலும்,—உலகபோகத் தனுகரஞ்சியாகி மேவலால் - மா
யாகாரிபமாகிய தனுகரண புவன்போகவுகளுமாயப் பொருந்
துகையாலும்,— மலங்களாகி விரவலால் - மாயாமலமுது கண்
மமலமும ஆகப் பொருந்துகையாலும்,—வேறுமாகியோவலா
ல்-ஆனமாவுக்கு அனவியமுமாய ஓர் அவதாரங்களிலே நீங்கு
கையாலும் இவறு ஒரு சொல்லியக்க முறைமையினால்,—அசுத
தாஞ்சுட்டி யுணர்பொரு ளானவெல்லாம் - ஆனமாவால் சுட்
டியறிததக்கவை மெல்லாம் அசுத்கியமுமாய நிலைதில்லாத
பொருளாம்.

இகளுத சொல்லியது பிரபஞ்சந தோன்றி நின்று ஒழிந
கி மீளவுந் தோன்றுகையாலும் அதுவிது வென்று சுட்டியதி

சு—குத்திரம். பதிபாசுதரிசுநினைக்கணம். சஅருக

கையினிலும் தனுகரண புவனபோகமா யிருக்கையினிலும் மன
ககளாக வந்து பொருநி நீவருகையினிலும் ஆனமபோத்ததா
லறிப்பபட்ட பிரபஞ்ச மெல்லாஞ் சித்ததல்லவா யிருக்கையின
ல சிவசொருப மல்லவெனனு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உறிவுகாணம் - சுட்டறிவாவது—ஆவதா யழிவதாகி வரு
தலால் - தோற்ற நாச முறுதல்பற்றிக காலதகா னேகதேசமா
தலும்,—தாவலால் - இடத்தா னேகதேச மாகலும்,— உலக
போகந தனுகரணதியாகி மேவலால்- புவனபோகந தனுகரண
மாகி மதுவலுவாயப பல்வேறு வகைப்படுகலும்,—மலங்களா
கி விரவலால் - மலத்தோடு விரவுதலும்,— வேறுபாடு யோவ
லா லசத்தாம - வேறுபடுகலுமாகிய விவவியல்புந் ஞானம
யான சசத்தே யாகலின், ஆனமா,—எல்லாஞ் சுட்டியுணா
பொருள் - இவ்வறிவின லறிப்பபட்டவனைத்த மசத்தாவன
வனறி யவற்றி லொருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது.

இதளுனே யறிபொருள்களி னொருசாரணவேயனறி ய
னைத்த மசத்தாதலில்லை பென்னுந் தாரகிகரை நோக்கி யறி
பொருளனைத்த மசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரிந்
தணாததப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருகிமம்—

(இதவுமது)

மண்டனில வாழவும்வானத் தாசயன் மாலார்வா
ழவு, மெண்டரு பூதபேத யோனிக ளியாவுமெல்லாம்,

கண்டவின் திரமாசாலங் கனாககழு திரதங்காட்டி, யுண்
டுபோ ழினறும்பண்பி னுலகனை யசததுமெனபர் (௧)

(இ-ள்) (மண்டலிலவாமும . அசததுமெனபர்) எ-து. இ
கத்ரசாலமுதலிய லீலைகளைப் பாராகுமபொழுது மெப்போல
த கோனறிப பின் னதனுணரையை விசாரித்தறியுமிடத் தஃ
திலைபாகு முறைமைபோல, மண்முதலாயுள்ள மூன்றுலோகத்
திலுள்ள போசுங்களுகருப பிரமாவு மாறு மொன்றுகொண்
று மாறுகொண்டடித்தபு படபுபுச்சுக்கு செல்வங்களு மூ
தபரிணாமத்தி லுண்டாகிய வெண்பத் தகானகு நூறுயிரமென
றெண்ணப்பட்ட போலிபேதங்களு மற்று முண்டாகப்பட்ட
வைக னெல்லாததையும் நிலையில்லாத வசத்தென்று சொல்லு
வாக ளறிவாறுயாந்தோரகள் எ-று (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பாருசராததிரிகளாபிராகிருத லோகமே அநித்தியம், அப்
பிராகிருத லோகம் நித்தியமாகிய திவ்ய மங்களை + விகரகரா
கிய விஷ்ணு வெழுந்தருளி யிருப்பா என்பார்கள, அதவு மசத்
தேயென்பது பேற கூறுகின்றது.

பூமியி லுண்டாகிய ஐஸ்வர்யியங்களும ஸ்வாககத்திலே தே
வேசுசிராதி தேவாக ளைஸ்வர்யியங்களும சதயலோகத்திலே பிர
மமாதிகளுடைய ஐசுவரியங்களு ர பிரகிருதிக்குமே லப்பிராகிரு
தலோகத்தில் பரவாகுதேவா முதலாகிய பெயாசளுடைய ஐஸ்
வர்யியங்களும பிரதிவயாதி பிரகிருதி பரியந்த லோகங்களு மிக்
தலோகங்களி லுண்டான கேகங்களு + மிகத்ரசாலமபோலங்
கணவுபோலும் பெய்ததேர் போலும்* தாத்நாஸிகத்திலே மெ

க—குத்திரம். பதிபாசதரிசநஇல்க்கணம். கஅக்க

ய்யாகத் தோனறிப் பின பில்லையாகையால் பிரபஞ்சத்தைப் பெரியோர்களு அசததெனறுஞ்சொல்லுவார்கள்.

அாதகாங்கி காரமாக அசதது மெனசையால் சத்தென கிறத்தையும் தோற்றிலிககின்றது ஆகையாற சதசதகாகச சொல்லவேணும் அபபடிச சொல்லி லணைகாதிக தோஷ முண் டெனனில்? அஃதன்று † சுததிகா ரசிதப பிராகதி போல + பிராதிபாசிக மாததிரமு மல்லாமல சிவனையு மா னமாககளையும்போல நித்யதவமல்லவாம — ஆபபிரளய சத் தாகையால் லோக ஸ் திருஷ்டியா சததம் சாஸதிர திருஷ்டி யா அசதது மாகையால் சதசத தெனனும் வியவகாரத்தினு லணைகாதிக வாதப ஸ் பிரசத்தியில்லை. பிரபஞ்சததககு பிர ளய முண்டெனப தெதினலே உறியப்பட்ட தெனனில் சுழு ததியிலே ஆனமாவுக்கு இந்நிரியாநககரணங்க ளிலலை யா கைடால + ஆயு ரவசானத்திலே தேகாதிகள நாசமாகையா லிநத தேகாபிமானிகு ஆயுரவசானத்திலே தேக நாசமான துபோல பிரமாண டாபிமானிபான பிரமாணுடைய ஆயுர வசானத்திலே பிரமாணடம பிரளயத்தை யடையும் மேலு ளள தத்தவ புவவனங்களு மிவவாறே தத்தத தபிமானதேவ தாமூர்த்திக ளாயு ரவசானத்திலே பிரளயத்தை யடையு மாகை யால் சாயப்பிரளய முண்டு

¶ பிராகிருதம் - பிரகிருதியுடையது x விகரகம் - சரீரம் + இத்தரசாலம் - கனகடடி வித்தை * காதுகாலிகம் - அந்த காலத்தத † சுததிகாரசிதம் - கிளிஞ்சல்வெள்ளி + பிராதிபா சிகம் - தோற்றுகிறது - ஆபபிரளயம் - பிரளயபரியகம் ஸ் திருஷ்டியா - பாவையால் ஸ் பிரசத்தி - சம்பந்தம் + ஆயு ரவா சனம் - ஆயுசமுடிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதவுமது

சமுதிரதம - கானல்,—இந்திரசால் முதலியவை கங்க
ள கங்குள சுபருபங்களை யுண்டு போற காட்டி,—இன்றும் பண
பின் - பொய்யாநதனமை போல்,—மண்டனில வாழவு முதலி
ய வெல்லாம், உண்டு போலின்றும் பண்பின் - உற்பவிததெப்
போது நிலை பெற்றிருப்பது போலிருந்து சிந்தி நாசமாதலா
ல,—பொய் போற புரிப்பது மாதிரி மெய்யே மென்று விவே
கிததறிபாத வேதாந்திகளை,—உலகினை யசத்தமென்பா, சைவ
சித்தாந்திகள் இயற்கையாற சத்தச சத்திய மெனனும் பிரப
ருசத்ததை அசத்தசத்திய மென்பாக்கள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

காணப்பட்டன வளைததம் இந்திரசால் முதலியனபோ
ல கெடுககால நிலைபெறுவபோலத் கோற்றி யங்ஙனம் விரைய
ககெட்டி மறைநதுபோ மியல்புபற்றி அவற்றை யசத்தெனற
லமைவுடைத் தென்பதாம்

அசத்தமென்னு முமமை பொருட்டனமையாற சத்தென
பதபட நின்ற வெதிமறை.

இந்திரசால் மதோனனும் பொழுதே இல்லையாய் வேறாவு
ணவரற்றுகும், சுனாககாட்சி கடைபோதலினறி இடையே யழி
யன வற்றற்றுகும், கமுதிரதம் ஒருகாரணங்காட்டி யழிவெயது
யனவற்றிற்கும் உவமையாயின.

க—குத்திரம். பதிபாசதரிசு இலக்கணம். ௧௮௧௩

இதனானே, சற்காரியவாதத்தில் அசத்தென வொன்றி ன
ரையின ராண்டறிபொருள அசத்தெனற லமையுமாறு யாவது
னமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள அசத்தகாமாறு
உவமையோமி படுத்திக் காட்டப்பட்டது

இவையிரண்டு செய்யுளானும் 'அறிபொரு ளசித்தசத்திர
ம்' என்ற முகநகூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சக்தியமபோற ரேனறி அசத்தியமாயப் போமென்ற
தெறுநமென்றும் அசத்திய மென்று சொல்லுகிறவைதான்
ஏதென்றுங் கேட்ட பரிணாம வாதிகை நோக்கி யருளிச்செப்கி
ரா

மண்டல வாமும- பூமியிலுண்டானவாசனாடைய வா
ழவுகளும்,—வானத்தர சயன மாலாவாமும- செயலோக
த்துக்கு இராசாவான இதிரன பிரமா வ்ஷணு இவர்கள்
செய்வவாறும்,— எண்டநூ பூப்பேத யோனிக ளிபாவுமெல
லாம-பஞ்சபூதங்கொன்று சொல்லப்பட்ட பூத்காரியங்களின்
வகுப்புக்க ளெல்லாம் உண்டிபோற ரேனறி யில்லையாயப
போம அதெங்கெனே யெனலில்,— கண்ட விக்ரமாரூர
லவ கலுக்கமு திரவங்காட்டி யுண்டிபோ லினரூபணபி ணு
லகளை யசத்து மெனபா- காணப்பட்ட விக்ராரூலக காண
கிறவர்களுக் குண்டாயக காட்டுகிறவர்களுக்கு இல்லையான
தன்மை போலவும் உண்மையாகக் கைய மெய்யுந் தீண்டி நி
றக விழித்த விடத்துப் பொய்யான கணவு போலவும் கண்ணு
க்குகிபோலக் தோன்றி நிரூபித்தார்த்து அதுபொய்யாய் காண

ஊனதாகத் தோன்றின் முறைமைபோல விசுவததையும் நிலை நிலலாதென்றே சொல்லுவார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்சு-சூ,க-வெ “அ சததறியாய கேணி அறிவறிந்தெல்லா, மசததாருமெயகண்டா னாயி - னசததல்லாய, நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும் பேயத்தே ரு, மோரினவையினமுமாறொப்பு, என்னுமதது கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூலோகத்தி ஊண்டானவர்கள் செ ல்வமும் தெய்வ லோகத்தி ஊண்டான பிரமம் விஷ்ணு இருதி ருணமுகலா யுள்ளவர்கள் செல்வமு மதறுமுண்டான பூதகாரிய மாசுப சாவயோனிக ளுடைய பேதங்க ளெல்லாம் காணப் பட்ட வித்திரஞாலம் போலவும் கணவுபோலவும் பேயத்தோ போலம் ஊனதாகத்தோன்றி இல்லையான முறைமைபோல விசுவததையும் நிலைநிலலாதென்றே சொல்லுவார்கள் என்ன முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

மண்டலில் வாழவும் - மண்ணில்கி னரசனாய் வாழ்தலு ம,—வானத்தர சயன மாலாவாழவும்- மேலுலகத்திற் திரன அயன மான முதலியோரா பதவிபைப்பொருந்தி வாழ்தலும்-எ ண்—ரு பூதபேச யோனிகளாயாவு மெல்லாம்- எண்பத்திகாண்ரு தூறாயிர யோனி பேதங்ளிற பொருந்தி வாழ்தலும்,—கடை வெல்லாம்-காணப்பட்டனவாகிய விவவனைத் தம்,—இருதிரமா ளாலம்-இருதிரஞாலந தோன்றும் பொழுதே யில்லையாய வேறு படமும்,—கரு -கனுககாடகிக் கடைபோதவினிற் றிடையே ய ழிப்பபடமும்,—கழுதிரதம் - கழுதிரதம் ஒருகாரணக் காட் டி-உழியப்பட்டு நின்றும்போல,—உண்டிபோற் காட்டி - கெடு

சு—குத்திரம். பதிபாசதரிசுநஇலக்கணம். கஅகடு

ங்கால நிலைபெறுவனபோலத் தோன்றி,— இனரும்பண்பில் -
அங்குணம் விரையக்கெட்டு மறைந்துபோய்மலபு பற்றி,—உல
கினை யசத்துமென்பா-அவற்றையசத்தென்றல் அமைவுடைத்
தென்பதாம்.

இதனுணை சமகாரிய வாதத்தி லசத்தென வொன்றின்
மையி னீண்டறிபொரு ளசத்தென்ற லமையுமாறு யாவன
மெனனும் சாங்குடையோசக் அறிபொரு ளசத்தாமாறு உவ
மையொடு படுத்துக காட்டப்பட்டது.

இவைஇரண்டு செய்யுளும் 'அறிபொரு ளசித்தசத்தாம்'
என்று முத்தற்கூற்றை உவியுறுத்தவாறு

 சு-கு, க-அ, முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மே லீச னறிபபடாதவனென்று சொல்லுவானே ரோ
கக் யவ னறியப்படுவனென றுணாதத்குன்றா

உணராத பொருளசத்தென்னி லொருபய னில்
லைத்தானும், புணராது நாமுஞ்சென்று பொருநதுவ
தினறாமென்றுந, தணவாத கருமமொன்றுந தருவது
மல்லவானத, திணரார்பூந தொடையுமாலமக கெழு
மபாக கபிறுமபோலும். (ச)

(இ-ஊ.) உணரா ஒருவராலுமென்று மறியப்படாத பொரு
த பொருள ளசியனென்று நீசொல்லி? அவனு லொரு
ச த தெ ன பரயேசனமு மில்லையாய்விடுங்காண,

னி லொருபட னி

உவ்வ

கடிககக சிவஞானசித்தியார் சுபகஷம்.

தானும்புணரா அதுதா னமமையும் வந்த பொருந்தமா
த ட்டாது.

நாமுஞ் சென நாமு மதைச சென்று கூடுதற கறிவின
று பொருந்துவ மையா லத்தனைக கூடவுமாட்டோம
தீனரும்

என்றுந் தீன எப்பொழுது மானமாவைவிட்டு நீங்காத
வாத கருமமொ பருசகிரதயங்களை யுண்டாகக்கமாட்டாது,
என்றுந் தருவதுமி
ல்லை

வானத் தீன ஆகாசத்திற கொத்தாநக பூவாலை யு
ராரா பூந தொ ண்டாககின் மாலையும், ஆமையின் முதுகிலே
டையுமா மைக முநக ரோமத்தா லுண்டாககின் கயிறு மு
செழுமயிக கயி ண்டெனபதற கொக்குவ காண நீசொல்லிய
றுமபோலும் து. எ-று

இதற்குப் புராணத் ததிக.

(ச)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலறிப்பபடாத பொருளை சத்தெனனி லாகாசப பூவு
மாமை மயிரககயிறுமபோல விலலைபா யதலுற பரயோசன
முமில்லை யென்னுஞ் சங்கை.

அறிப்பபட்ட தெல்லா மறிதகியம அறியப்படாத தெல்
லா நித்தியசத்தெனனில்? அறியப்படாத வஸ்துவிலுலே பொ
ரு பரயோசனமுமில்லை, அது நமமை யொருக்காலும் பொருந்
தத்தக்கதில்லை, நாமதை யொருக்காலும் பொருந் தத்தக்கதில்
லை, கெடாததாக நமக்கொன்றையது துரத்தக்கதில்லை, இப்படி.

க—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலக்கணம். கஅகள்

கொத்ததாக ஒருவஸ்த வுண்டெனகிறத ஆகாயத்திறபூவ
கொத்த மாமை மயிரகயிறு முண்டெனபதற கொக்கும்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—ப—

சிவமொரு பிரகாரத்தினாலு மறிப்பப்படாத பொருளென
ஊர்ப்ப மறுத் ஊனாததுகின்றா

உணராத பொருள சத்தெனனில் - சிவமறியப்படும் பொ
ருளெனென்று சொல்லில்—ஒருபயனில்லை - போக மோகங்
கள் வந்து பொருத்துவதின்னு—தானும் புணராத நாமுஞ்
சென்று பொருத்துவதின்னும் - சிவனானும் தமக்கொத்த சிவ
சாசியாகக் கடவாகளென்று சங்கற்பிப்பது மின்று, நாமுமொ
த்தொரு சிவசாதி பாவதின்று,—எனதுதன்னைவாதகரும் மொன
துக் கருவதமில்லை-கித்திய கண்கா னவட்டாநங்களைக் கற்பிப்ப
தமின்றி இடைவிடாது பஞ்சகாததியம் பண்ணுவதமின்று,—
வானத்தினாரா பூத்தொடையு மாமைக்கெழு மயிரக கயிறும்
போலும் - ஆகாசப பூமாவை ஆமை மயிரகயிறு போற சூனிப
ப்பொருளாம்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அறிபொருளபோல அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்ற
ககேற்றாகவியான வினமையான அகணை சத்தெனச கொண்
டாற் பறி யிழுகெனனை பெயின் ? அங்ஙனங் கொண்டதனாற
பெறக்கடவதோர பயனில்லை, ஒருஞானமும் அகனோடெமக்
காரியையுண்டாமாறு மில்லை, அதனா லரக்ககடவதோர செய

கடிகடி சிவஞானசித்தியார் கபகூழம்.

ஹில்லை யெனபது , ஆகாயப்பூவானியனற மாலை ஆமைமயிரா
னியனற கயிறுமுதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறிய
பபிதலான , அது பொருளனறெனபதாம்

ஆகாயத்தினு மாவையினு பூவுமயிரும புலனாதலினறி அ
திருக்குமமாயுள அவறறனாகறபாலனவு முனவெனக்கொண்
டு பிணங்குவாருளராபினும, அவறை மறுதகறபொருட்டு அ
றிதது செய்கொரு வினைமுதலை யின்றியமையாத காரியப
பொருண்மேல வைத்துகூறினா

இதனானே, அறிபாதது உண்டென்றற பரிமீழுககெனை
யெனனு மாணுககனை நோக்கி இரண்டாகுகுறறு வஸ்யுதகதப
பட்டது

அறநேல இவவிரண்டினின்று நிற்றும் பொருளை அநிரகச
நீபமெனனாது சித்தொடுசத்தகாய நிறகுமெனறறு யாகவன
மெனனும் மாயாவாதினெநோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெ
னபது

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமாவி னறிவா லறியப்பட்ட தெல்லாம் அசத்தகா யுதி
கது போகையால் சிவனை இவனு லறியப்படா தென்ற பாடா
ணவாதினைய நோக்கி யருளிச் செய்குறா

உணராத பொருள் சத்தென்னில் ஒருபய லில்லை - ஒருவ
ராலு மறியப்படாச பொருள் சிவமெனறு நீ சொல்லில் ?—
ஒரு டு லில்லை - ஒரு பிரயோசனமு மில்லை எனபானென, —
தானும் புணராத - அததான் காரணம் வந்த பொருந்தாது.
அதவுமன்றி, —காமுஞ் சென்று பொருந்தவ தினறும் - கா

சு—ருத்திரம். பதிபாசுதரிசநிலக்கணம். கஅகசு

மு மதைச் சென்று கூடமாட்டோம்;—எனநூல் தணவாதக
ரும மொன்றை கருவதயிலலை - எப்பொழுதும் விட்டுநீங்காத
பஞ்ச கிருத்தி பங்கனையும் உண்டாகக் காட்டாத அதவனறியு
ம் இவனூற்றிப்பபடாத சிவம்;—வானத்தினரார்பூநகொடை
யு மாமைக முகமு மயிராக கயிறும் போலும் - ஆகாசத்திலே சொ
த்துக் கொததாக நிறையப் பூத்த பூவாலே மலடிபெற்ற மக
னகட்டின மாலையும் ஆமையின் முதுவிலே முளைந்த மயிராலே
திரித்தகயிறும் போலும்

இகளுற் சொல்லியது சிவனை யானமாவா லறிப்பபடா
சென்ற பாடாண வாரிசை நோக்கி அவனூல் நமக்கொரு பய
னு முண்டாகாதெனநும்; நாமும் அவனைக் கூடுவதிலலை அவனு
ம நமமைப் பொருந்தவ திலலை, ஆகையால் ஆகாசப் பூமாலே
போலவும் ஆனம் முதுவில மயிராக கயிறுபோலவும் இல்லாக
பொருளாயப் போம், ஆகையால் அது அரித்த மாகாதென்னு
முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உணராதபொருள் சத்தெனில் ஒருபயனிலலை - அறிபொ
ருள்போல அறிப்பபடாதபொருட்குத் தோற்றக்கேடு முகவி
ய வினமையா னதனைச் சத்தகனெக்கொண்டாற பரிமீழுக கெ
னனை டெனின்? அவனான கொண்டதொற பெறக்கடவதோரா
பயனிலலை —எனநூல்தானும் புணராத நாமுஞ்சென்று பொரு
ந்தவ தினரும்-ஒருநூன்று மத்தோ டெமக் கோரிசை புண்டா
மாறுமில்லை —தணவாதகரும் மொன்றை கருவதயிலலை - அத
னு ளாகக்கடவதோரா செயலு மில்லை.பென்பது;— வானத்தின
ரார் பூநகொடையு மாமைக கொருமயிர்க் கயிறும் போலும்-

ஆகாயப்பூவா னியனற மாலை ஆமைமயிரானியனற கயிறுமுக
லிப வுணராதபொருள்களின்வைத தறியப படுதலா னது பொ
ருளனறெனக

இதளுனே யறிபாக துண்டென்றற பறிமீமுக கெனனை
யென்னு மாணாககனை நோக்கி யிரண்டாவகூறறு வலியுறுத்தப
பட்டது

 கூ - கு, உ - அ, முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உரை—

பாடாணவாழியுரதுசிவனை யறியுமிடத தேனைப பொருள
களபோல வறிகா லறியப்படாதோ வென்று வி
னவ அவனைக்குறித் தணரத்தகிஞா

தததுவஞ சத்தசத்தசு சத்தசது மனறொன்ற
லென, னுயதுணாந துண்டோயினறோ வென்றவாக
குண்டெனறோதில, வைததிடுஞ சத்தேயாரு மனந
தொடு வாகவிறந்த, சிததுரு வதுவசித்தா மனதகிஞா
றோவதெல்லாம (ரு)

(இ-ன) தததுவ உண்மைப பொருளாகிய சிவ னுண்மாகக
ஞ சத்தச ளாற காணப்பட நுனடாயிருக்கிறவனுமல
ததுச சத்த ல, இல்லாத பொருளா யிருக்கிறவனு மல்
த்தமன றொன ல், சத்த மசத்தமா யிருப்பானு மல்ல, இக்
ருலென த மூவகை யன்றியிலே காணப படாமலு
காணப பட்டி யிருப்ப தொன றுண்டென
று சொல்லுகிறதின லெனன பயனதான
உயததுக த சிவ னென்பா னொருவனுண்டே வில்லை

க—சூத்திரம். பதிபாசுதரிசநிலக்கணம். கஅஉக

ணடோ வின யோ வென்று கேட்டவாகளுக்குச் சிவனு
ரோ வென்றவா ண்டென்று சொல்லுமிடத்தது,
க கு ண டென
ரோதில்

வைத்திருந் அசிவ மு ண்டென்று சொல்லப்படு
ததேயாகும அஃதொழிப வொருநகரலுங் காணப்படா
ன. அஃதென்னெனில்?

மனத கொடு அதுதான் மனோவாசுக்கு காயங்களுக
வாகநீரகத சித கெட்டாமல நிறகிற சிதசொருபமா யிருக்கு
துருவது வசித மாகலால் நீ மனததா லுக்கித் தறியப்படுவ
தா மனத்தினுற கெல்லா மசிததாகலா லதுவழிந்து போகா
றோ கத தெல நிறகுமென தறிவாயாக ஏ-று
லாம

சிவஞானபோகம் க, சூ, உ-வெ “ எண்ணிய சத்தனற்
சத்தனறு மென்றாலென, கண்ணியூகென்றன மெய்கண்டா
ன—எண்ணி, யறிய விரண்டா மசத்ததாதல சத்ததா, மறிவறி
யா மெய்சிவனறு ளாம, எனஞா முன்னுலாரும் (ரு)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இதற்கு மேலுத்தரம்

தத்துவஞ சத்தசத்ததுச சத்தது மனநென்றாலென- பா
தத்துவஞசிய சிவ னறியப்படுல அசத்தகாம, அறியப்பட்டாளு
கில் * சதபாவமே யிலலைபாம, அதனாற சதசத்தெனலில் + வி
ருத்த தாமதவயாசரய மொருவஸதுவுக்குக் கூடாது இவ
வாறு + சுககிதமாச வொருவஸது வுண்டென்று சொல்லுகிற
தினூத பிரயோசன மெனன வென்னில்?—உய்த்துணரது துண

கடிஉஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

டோவினரோ வென்றவர்க் குண்டெனரோதின-முமுகு-க்க
ளாய் சைவமத்ததிலேயுற்றுச் சாஸ்திரங்களை யோதிசு சரீரா
திகளுககு மாணமாககளுக்கும் பரமாக யொருவஸது வுண்டோ
விலஸையோவென்று பரமனைபண்ணுமவர்களுக குண்டென்று
சொல்லு முறைமை, —வைதகிடுஞ் சத்தேயாக மனததொடுவா
ககிறதத் சித்தருவது-மனோவாககுராயாதிகளை நீங்கின் றறி
யபபிம பரம சிவம சத்தித ஸவருபமென ருகமங்குள ஸதா
பித்திம —அசித்தாமனத்தினுற நோவதெல்லாம-மனது முத
லான கரணங்களினுலே யறிவதெல்லாம ஜடமு மநித்தியமு
மாமென நினைபொருள

* சதபாவம் - இருப்பு, † விருத்ததருமத்தவயம்-வீரோ
தமான இரணிதருமம், ‡ சங்கீதம்-சந்தேகிக்கப்பட்டது
§ பரமனை - வீலு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

வேதாந்த விசேஷாகள பிரமமநிர்வசநீய மென்று சொல்
ல மறுத துணாததுகின்றா

தத்துவம் - பிரமம், —சத்தசத்த சதசத்த மனநென்று
லென - நீர் சத்தென்று சொல்லுஞ் சிவமுமன்று, அசத்தென்று
சொல்லும் பிரபஞ்சமு மன்று, சதசத்தென்றுசொல்லு மாண
மாவு மனநென நிர்வசனீயமாய் சொல்லிற குற்றமேது அ
ப்படி அநிர்வசனீயமாய அபபிரயோசனமாய ஒரு பொருளிரா
து —உய்த்தணாகது - விசாரித்தப் பாரதது, — உண்டோவி
னரோ வென்றவர்களு-அகத் அநிர்வசனீயமாகும் பிரம முள்ள
பொருளிர வல்லாதபோருளோ வென்று கட்டவர்க்கு—உ
ண்டெனரோதில் - இல்லெனரால் முயற்கொம்பொககு மெ

க-ருத்தியம். பதிபாசுதரிசுநிலக்கணம். கஅஉஉ.

ஊறு உள்ளபொருளுனை நுரைக்கில்,—வைத்திடுகு சத்தையா
க - சத்தாகிய சிவமதுவென்று சாற்றப்படும் — அச்சிவமிருத்திரி
யப பிரத்தியக்ஷ மல்லாதி நுத்தாஹு மானதப பிரத்தியக்ஷ மா
காதோ வெண்ண? ஆகாசென தனைகணறா — மனொருபொருள்க்கி
தக்கித்தருவது—முதலிய பிரகாரத்தாற சிவசத்தி வி
ளவக விளகருகு சிவசத்திப பிரத்தியக்ஷமா மநதச சிவமுகவி
உகிறபொருள் சிவசுருபம்,— மனத்திறுற கோவதெல்லா
ம - சமுலப்பிரபஞ்ச காரணங்களுடனே கூட்டமெல்லாம்,—
அசித்தாம்-சடருபமாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேற்கூறிப்போந்த இருதீரணமல்லாத பிரமப்பொருளா
வது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டிமாவதும்
ன்று வேறுமன்று என்று அநிர்வசனமாகக்கூறி பழிமுககெ
னனே யெனின்? நன்று சொன்னாய் அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்
க கூறியபழிமொரு ளொன்று உண்டோவிலையோவென வினா
யினாக்கு இல்லையெனில், உண்ராத பொருட் கோதிய குரற
மாமென தஞ்சி உண்டென்று கூறுவாயாகின், பிரமமுத பொரு
ளாவதென அநிர்வசனமாத லின் தென்பதற்கு உள் வாயமொ
ழியே சான்றாயிற்று உள்பொருளாயி னறியப்படுகவென்ற சு
ட்டினாவிதபட்டன் வெல்லாரு சடமா உழிவெய்திவிடுமாத
லாற் சட்டினாவினைக் கடந்து நின்ற சேதனப் பொருளே யது
வென்பதாம்

தோவதெல்லாமென்பது “உள்ளிய தெல்லா முடனெய்த
ம்” என குற்போல ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்.

அந்தேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததமனதென விடு

ப்பது உம சதது அசதது ச சதசகது மனறென்பதுபோல் அநிர்
வசனமாய் முடியுமனறே யெனனு மவ வாதியையோக்கி அவ
வாசனங்கை நீக்குகற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

பாடாணவாதி மத மே லருளிச் செய்கிறார்.

தத்துவஞ்சுத்தசுத்து சதசததுமனறெனருலென-நீ அநத
வுண்மைப நிருதித்த சததுமலல அசததுமலல ஆகையால்
உண்டெனறது மிலலைபென்றதும இரணமில்ல வென்றால் பி
ரயோசனமென, — உயத்தணாநது-கேட்டவாகளுக்குத் தன்
னுடைப வறிவைப பிரித்தறிந்து, — உண்டோ வின்றோ வென்ற
வாக குண்டெனறோதில் - அநதப்பொருள் உள்ளதோ இல்லா
ததோவென்று கேட்டவாக்கு அநதச சத்தியத்தைத் தரிசித்த
வன் உண்டென்று சொன்னபடியாலே, — வைத்திடுஞ் சத்தே
யாக - திவ்வியாகமங்கள் அநத உண்மையைச் சுதென்னே
சொல்லப்படும் — மனத்தொடு வாககிறநத் சித்துருவது - மன
வாக்குக்குக் காயங்களுக்கெட்டாக ஞானசொருபமாயிருக்கு
மநத்ச சிவம், — அசித்தா மனத்தினுற தோவகெல்லாம் - ஆன்
மபோத்தகாலே சுட்டி உறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து
போகாநிற்கும்

இசுமருப பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம், பாடாணவா
தி மதம் “காட்சி பெண்ணக காணுத்துயர் - மாட்சியைமுத்தி
பெனவகுத் தன்னே” எனவே சிவனை இவனுலறியப்படா தெ
னபது சுருத்து சிவஞானபோதம் சு-ஞ-உ - வெ, “எண்ணி
ய சத்தன் றசத்தனரு மெனருலென, கண்ணியுள் தென்றன

சு—சூத்திரம். பதிபாசத்தரிசகஇலக்கணம். ௧௮௨௫

மெயகண்டா—னெண்ணியறியவிரண்டா மசதகாதல் சத்தா, மறிவறிபா மெய்சிவன ருளாம ” எனனுமது கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பாடாணவாதி இவனா லறியப்பட ட பிரபஞ்சம் அசததென்றும் இவனா லறியப்படாத சிவம் சத் தென்றும் தனமதக கூறின பெருமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

தத்துவஞ்சத்தசதது சதசதது மனநெனருலென்-மேற்கூறி ட போக விருத்திமலலாக பிரமப்பொருளாவது உளபொருளு மன்று இலபொருளு மன்று இரண்டிமாவது மன்று வேறுமன்று என நிர்வாகசனமாகக்கூறிய படு மிழுசுதென்கை யெனின் நன்று சொன்னாய்,— உபத்துணாக துணடோ வினரே வென்ற வாக்கு-அவநன்ம அநிர்வாகசனமாய்க கூறப்படுமபொரு ளொன துணடோ விஸையோவென வினாயினாககு,—உண்டெனரே த்ல வைத்திடுஞ் சத்தேயாகும்-இலையெனி லுணராதபொரு ட கோதிய குறாமென்றஞ்சி யுண்டென்று கூறுவாயாகிய பிர மம் உளபொரு ளாவதன்றி யநிர்வாகசனமாத வினநென்பதற் கு ளவாய் மொழியே சான்றாயிற்று — மனத்தினாற் றோவவெல லா மசித்தாம- உளபொரு ளாயின் அறியப்படிக வென்ற சுட் டினாவிற்பட்டனவெல்லாஞ் சடமா யழிவெய்தியிடு மாதலா ல்,— மனத்தொடு வாகக்கறத சித்தருவது - சுட்டினாவினைக் கடகத்தின்று சேதனப் பொருளே யதுவென்பகாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—௦௦௦௦௦—

இப்படி யானமாவா லறியப்படாக்கி லொருமுத லு மில்லையோ வென்றவனைக்குறித் தறியிட முணர்த்துகின்றார்.

அறிபொரு ளசத்தாய்வேரு மறிவருப பொருள
சத்தென்னி, லயிபவ னறியானாடு லதுவின்று பயனுமி
ல்ல, யயிபவ னருளினாலே யந்நிய மாகக்காண்ப,
னறிபொரு ளமிவாயவேரு யறிவரு ன்ருவாயநிற
கும (சு)

(இ-எ) அறிபொரு ளுனம போகத்தாற சுடடி யிர்த்நிய யக
ரு ளசத்தா ளானேகன டகனைப் புத்தியினாலே யறிபுப
ய்வேருமறி படுமவையெல்லா மசத்தென நும இவ்வான
வருப பொருள மாவுக்கு வேரு யறிபுபடாத பொருள சத
சத்தென்னில் தென்று நீ சொல்லில்?

அறிபவ னறி ளல்லாதையு மறித்து பிரயோசனங்கொ
டானாடு லதுவின ளளத்தக்க வானமாச சத்தாகிய பொருளை
அபயனுமில்லை யறியா திருப்பானாடு லந்தப் பொருளைப்ப
தொன்று மில்லையாய் அந்தப் பொருளாற
கொள்ளும் பிரயோசனமு மில்லையாம். ஆனாற சசவிஷ்ணுனம்
பேரல வத்தியந்தா பாவமோ வென்னில்?

அறிபவ னருளி சிவனுடைய வருளினாலே பகருவானமா
லாலே யந்நியமா கக ளவனைத் தன்னக்குவேற்றக காண்பாகள
மாகக்காண்பன்.

அறிபொரு ள அறியப்படும பொருளாகிய சிவனை சத்
திரைய வேறாய போகமாசவும வாக்குமனாதித் கோசரனாக
வந் தனக்குவேற்ற வறிவாகள

அறிவரு ன்ரு அவனுடைய சத்தியே தாரகமாய நின்று
வாய நிறகும. சுவானு பூகியாகிய மேலான வினபததையு
தறிருப்பார்கள எ-து.

க—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலக்கணம். கஅஉ௪

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலு மததகே புரநடை

அறிபொருளசதகாயவேறு மறிவுருப்பொருள் சததென
வில்-அறியப்பட்ட வஸதுககளெல்லாம் அறிக்கிடமுமா உநநிய
முமாம் அறியப்படாததே நிக்தியமெனவில்-அறிபவனறியா
லாகி லதவின்னு பயனுமில்லை-அறியவேண்டிய ஆனமாவ் னாலே ய
றியப்படாநாகி லத்தவஸதுவேயில்லை,அதனாற பிரயோசனமுமி
லலை யெனவில்? அந்த வஸதுவு முள்ளதே, அறியுமபடியுமியவா
றென்பது-அறிபவனருளிநாலே யநநியமாகக் காண்பன- அறி
யவேண்டிய ஆனமா பராசதகி யோகத்தினாலே தனக்கநிய
மில்லாமலே உநநச சிவனைத் தரிசிப்பன தரிசிப்ப நென்றபொ
ழுதே காண்பானுகாடசியு முண்டாம் அப்பொழுதே அநியமா
மெனவில்? அவவாறல்ல நின்மலானநக பரசிவ நிடடையிலே
நின்ற ஆனமா அந்த நிடடை பிரிந்த பிறகு சிவாநந்தாறுபவ
மாவ திவ்வாறு ண்டாயிருந்தது என்று தெரிகையினாலே யறி
வனென்ற தொழிய தாதகாலத்திலே யறிப்பட-தல்ல அந்த
பபடிப்போல வெனவில்? சுழுத்தியை யடைந்தவன் விழித்தபி
றகு சுகமாக நித்திரா பண்ணினெனென்ற றறிந்ததபோல வித
ஜீவனமுத்தியிலே பரமமுத்தியிலே சிவமே யானையினு விந்த
விசாரத்தாக * கவகாசமேயில்லை ஆகையால் பனிரண்டாரு
சூத்திரத்திலே எதிராமறையாகச் சிவமேயாய் நின்றிரிவ றென
றது -அறிபொருளறியாபவேறு யறிவருளுருவாயநிற்கும்-அறி
யப்படும பொருளாகிய சிவன் ஞானஸைகருபியாய வஸதத .
ஆனமாவுகு வேறுமாய்க் கருபையினாலே யறிவாகிய ஆனமா
வைத தமக்கு ரூபமாய் வேறாநின்றது + அறுபவைக வேதய
ராய் நிறப்பொன நிதனபொருள்.

கடிஉஅ சிவஞானசித்தியார் சுடகூதம்.

* அவகாசம் - இடம், † அதுபவைகவேதயன்-அதுபவ
மொன்றினாலே யறியத்தக்கவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முன் செபியது தன்னைத்தானே சிற்று சிறப்பித்துச்செ
பபுகின்றா

அறிபொரு ளசத்தாய வேறும் - அறியப்படும் பொருள் அ
சுத்தமாய், அசித்தநாமம்—அறிவுரூப பொருள் - அறியப்படாத
பொருள்,—சத்தெனில்-சுத்தசித்ததுச் சிவமெனில்,— அறிபவன்
நியானாகில் - சாத்திய சிவயோகி சித்தசிவ யோகியாய் அறியுந்
தன்மையுடைய ஆன்மாச சிவத்தை யறியாதால்,— அதுவின
து - அச்சிவ மாகாயப் பூப்போற போம்,—படனூறில்லை - அச
சிவந கொண்டு பெறும் போக மோக்ஷங்களும் முடற்கோடு
கொண்டுமூக பூமியிற பயிர்ப பலம்போற போம்,—அறிபவன்-
கரண கலாபயிது வென்று கைக்கொண்டு போக மோக்ஷங்களை
ச சாதிகு'ம புருஷன்,—அருளிஞாலே - இலக்ஷணயினாலிசைத்
தலால் ஆகமாதியில் வியத்தமாயும் மந்திர கலாபமாகக் கமனே
புத்தி யகங்கார விருத்தியில் வியத்தமாயும் புலவிற பற்றிய தீ
பம் போலமேல நிராலம்பமாயும் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கும்
தன் து சிறத்தியினால்,—அனவிபமாகக் காண்பன் - சாதிரா
ய மென்கின்ற சைவ சாதி சம்பந்தியாக முன் முதல் விருத்தித்
துச சொல்லிய ஞானத்தியான சமாதி சாக்ஷாத காரக கீரம்
ததிலுறிகு தியானித்துச சமாதித்துச சாக்ஷாத கரிப்பன்,—
அறிவு - அபபடிக்காணுமானமா,— அறிபொரு ளறியாயவேரு
ம் - அறியப்படும் பொருளை அறிசிவப்பொருளை யறியும் வேறது
ச சித்தநாய்,— அருவருளுருவாய் நிற்கும்-தத்துவா தீதமாகிய சி

சு—குத்திரம். பதிபாசதரிசநிலக்கணம். கடிஉசு

வணை சாக்ஷாத் கரிகுமிடத்துப் பாச வாசனை தாககாதபடிக்
குச சொல்லிய முறைமையிற் சிவசத்தி விடஞ்சுக விடங்கியத்
தன்மைச் சம்பந்திபாய நின்று சாக்ஷாத் கரிகும

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேறசு நிபபோகத் வாறஞல அவவிருதிநு மிழுகுபப
நி மெனனுமதனை யறி பவல்லா னொருவனுக்கு அசசிவப்பொருள்
தனோடொற்றித்த நின்று அவவருளானே மறியறபாலதாம்,
அவங்ங் மறிப்பபிம பொருளாகிய வறுதான் அவவறிவேயாய
வேறுமாய யுடனுமாய நிற்பதோ ரிபலபிறகுலானென்பதாம்

அறிபுமா நி துவென்பது பாரிசேடப் பிரமாணத்தா னுனா
த்துவார; அறிபொரு ளசீதகாயவேறு மறிவுரு பொருளாகத்
தென்னி னறிப்பவ்நிபாஸி லதவின்னு பபனுமில்லை; என
மேறபோகத்தனை அனுமதித்ததகொணமி கூறினா

கிழவனறிந்தான் கிழகதி யறிந்திடு னென்புழிப்போல் அ
தனையென்ன முருபேதற் கூட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க

அறிவருளுவாய நிறகுமெனக் காரணத்தைக் காரியமா
க வுபசரித்தார

உடனாய நின்றனறி யறிவையருளுதல் செல்லாமையின் அ
ஃகத்தகுசு காரணமாதல்க

அநநியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறு
ம அருளா னுபகரிகப்படும்மாறு ம யாங்ங்னஞ் செல்லுமென
பாரைநோக்கி; அறிவேயாதலும் வேறுதலும் உடனுகலுமாகி
ய முசுதிதமுக் கனகடடோன்ற நின்றதோ ரத்துவித வியைபு
டைமையின் அவவாறாகல் செல்லுமென்பார; அறிபொரு ளறி
வாய வேறு யறிவரு ளருவாய நிறகு மியல்பு முடனகூறினா.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மாயாவாதி மதம்பற்றி யா
சுவகித்துப் பரிகரித்து மூன்றாவதறு வலியுறுத்தப்பட்டது

அற்றைல் அருளா லகநிபமாகக்காண்ட லெற்றுக்கு யோ
கபாவனை செபது காணவே யமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை
நோக்கி பெழுந்தது வருஞ்செய்யு னென்பது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

இவனை மறுத தருளிச் செய்குறா

அறிபொரு ளசுததாயவேறும் அறிவுருப்பொரு ளசுததென
னில் - ஆனமாவிலுலே அறியப்பட்ட பொரு ள்களெல்லா மசுத
தா யழிந்தபோகையிலு லநிலைல்லாததுமா யிவனுக்கு அந்நிய
முமா யிருக்கையா லிவனு லறியப்பட்டாதபொரு ள் அந்நிச சிவ
மென்று நீ சொல்லிவா?—அறிபவனறிபாளுகி லதுவினாறுபபன
மில்லை - அறிபவேண்டும் பகுதியையுடைய ஆனமாவா லறியப்
படாதாகில் அந்நிபொரு ளு மில்லையுமாயப் பீர்போசுமு மி
லையாம ஆளுநகர பொரு ளை யறியுமபடி எப்படி யெனனி
வா?—அறிபவனருளிலுலே யந்நிய மாகக்காண்பன் - அறிந்
தக பகுதியையுடைய ஆனமா சிவனுடைய வருளிலுலே சிவ
னை வேறாக காணுகிறபன் —அறிபொரு ளறிவாய் - இப்படி ய
றிந்ததக்க பொரு ளானது இவனுக்கறிவுமாய, —வேறாய - இப
படிநின்று விடயங்களை யறிவிக்கையிலு மிவனுக்கு வேறு ரா
யிருக்கும் ஆளு லகநிசசிவ மிவனு க்கனனிபமோ வெண்ணி
ல அப்படி அந்நிபமாயிராது அதெவனுனை டெண்ணிவா?—அறி
வருளுருவாயநிற்கும் - அந்நி விடயங்களைக் காணு மிடத்திச்
சிவனுடைய ஞானத்தினுலே யறிகையிலு லகநி ஞானத்திக்கு
வேறந் அந்நி ஞானமே வடிவாயநிற்பன்.

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநிலக்கணம். கஅகக

இதற்குப் பிரமாணம் சகசரபநிராகரணம் பாடாணவாதி மகம் “காட்செனனக காணுததுயர - மாட்செயமுத்தி பெனவகுத்தனாகநி - கரணபாவ மரணங்கருமா - மேயகதவர் முத்தி சோகதவரனதே” என்றும், சிவஞானபோதம்-சு-சூ, ௩-வெ, “உணரபவசத்தாத ஸான்று ஸார தொனதை, யுனருந் சா னுணரா யாயி—னுனருமுனித, ருனிரண்டா மெயகண்டான டானு லுணராதலாத, ருனிரண்டாயக காணுன தமி ” என னுமதுவ கண்டுகொளக

இதனாற் சொல்லியது, சிவனை யிவனுலறிப்பபடாதாமா கில் அவனு லியனாகுப பயனிலையா மென்றும் அவனை உறியு மிடத்து அநநியமாய நின் றறிப்பபடும என்னுமுறைமையும் அநி வதகது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறிபொரு ளசித்தாப் வேறும் - அறிப பபட்ட பொருள் சு டமா யழிதலுமாம்,—அறிவுறுப பொருள் சத்தென்னில் - அநி யப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன வினமையா னகனைச் சத்தெனக கொள்ளின்,—அறிபவ னறியாணகி லதவி னற பயனுமில்லை - அறியப்பட்ட ஆனமாவா ஸறிகலவேண்டி ம அஃதிலனை லவகணக கொண்டதனாற் பெறககடவதோர ப யனுமில்லை —அறிபவ னநநிபமாக வருளினுலே காண்பன-மேற கூறிப்போகத வாதறா லவவிருகிறமு மிழுககுப படுமென்னு மத னை யறியவல்லா னொருவனுக்கு அச்சிவப்பொரு ளதனோடொ ரறித்தநின்று! அவவருளானே யறி பற்பாலதாம்,— அறிபொரு ளறிவாய வேறா யறிவருளுவாய் நிற்கும்-அவகண மறியப்படும

கடிநட சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பொருளாகிய வதுகா னவவறிவேயாய வேறுமா யுடனுமாய்
நிரபதோ ரியஸ்பிறறுகலான

இவையிரண்டு செயுளானு மாயாவாதி மகமபதறி பாச
கடிததப பரிகரித்த மூன்றாகுதற வலியுறுதகப பட்டத்

சு-நீ, ந-வது, புறநடை முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—0—

சிவனைச் சுவானு பூதிடாற காண்பதன்றி கேடுறன

முலுவ காணப்படாதென னுணர்த்துகின்றா

பாவிப்ப தென்னிற பாவம பாவகங் கடக்கிற
பாவம, பாவிக்கு மதுநாடுநன்னிற பாவகம பாவங்கெ
டபிப, பாவிப்ப தென்னிறபாவம பாவனை யிறநது
நின்று, பாவிக்கப் படுவதாகும் பரம்பர னருளின
லே (எ)

(இ-ள) பாவிப்ப பாவபதாரதகமா யுள்ள சிவனைப் பாவி
கென விற ககத்தகக தென்று நீ சொல்லில்? அதுகா
பாவம ணப்படுகையால் அசுத்தாய விடும,

பாவகங்கடக வண்ணுப்பவகளாகப் பாவிக்கப் படாத
கிறபாவம து சிவமெனலி லது வடிவறுதியாகையான
மனதாலே கறிபித்தக கொள்ளவேணும்
ஆதலா லதவுமல்ல,

பாவிக்கு மது பாவிக்கப்படுகு சிவநான காணும் நா
காணெனலிறபா னென்று நீசோகம பாவனை பண்ணுமதுவு
வகம ம பாவனையாய விடும அதவும அல்ல,

பாவங் கெடபி பாவிப்பதற கேதுவாயுள்ள கரணங்கள்
ப பாவிப்ப தெ கெடபிப பாவிக்கப்படுவது சிவமெனலி?

கூ—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலககணம். கஅகக

னனித பாவம் அப்பொழுது பாழாய் விடும், அதவுமல்ல இப்படியானால் லதெப்படியென்று கேட்குற யாகில்

பாவனை வி இசனைப பரமபர னருளி னுலே பாவனை யிருந்த நின்று பா தருது நின்று பாவிக்கப் படுவதானால் மென்ப விக்கப் படுவதா பதமாறுக எல்லாததுகரு ணேராயிருக்கிற கும பரமபர ன பராசிவனை யவனுடையவருளை தாரகமா ருளி னுலே ய நின்று சுவானுபுதியா லநிவதாரகலான ம த்ரவதருத காணப்படான் என்று

பாவகம் காணப்படும் என்னவே ஊனககணமுத காணப் படான் ஞானசுருட்டியாலே காணப்படவிய னென்பது சுருத் து “அவனருளே கண்ணுடிக கா டபதலலா, விபபடிய வியவு ருவ லிவவண்ணததி விவவிதைவ னெனதெழுதிக காட்டொ ணுதே” எனவறிக

இதற்குச் சந்தியாததம் நிசனவாச நிகிர்த்து மற்ச. (௭)

சிவாகரபோகியருணா வருமாறு.

மேல் விசார * புரஸஸரமாக சிவபாவநா + நிருபணம் பாவிப்பதெனநிற பாவம்—சிவனை யநதாயாமிபெறு நினை ககவெனனில் அப்பொழுது மனதுண்டு மனசினாலிடப்பட்ட தெல்லா மசுததானகயால்கின்றது —பாவகம்சடகசுத பாவம்— பாவ + நாதிதனெ றது நினைககவெனனில் ? அபாவம் பிரதேயா சனமிலையாம —பாவிசகு மதுநானெனனில் - நானருளே ய நதச சிவமென்று திபாவிப்ப நெனனில் ? —பாவகம் - பாவனை மாததிரமே யொழிப்ப பலனிலலை அநெவயாரதெனனில் ? கண னை ஆதித்தெனென்று பாவிதகால அதனாலே யநதகாரம போ

கஅகச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

காததுபோலவும், ஸ்ரீஜிஹ்வையைச் சாகக் காரியென்று பரவித்தார லாருடே மதரயிலலாகது போலவும், —பாவங் கெட்டிப்ப பாவி பபென்னிறி பாவம் - ஒருபாவனையும் பண்ணாமல் ஞானேசசா டிரிபததிருதிசு னெல்லாம் கெடநிற்பதே பர! பாவனை பெ லவிடத் அடபொழுது விஷ்டசுமும் ஸ்ரீந்ருபாங்கு சிதநந்தா னபவமு மிர கடுவிலைபா மாணவ கேவ மொம். மேல பவபா வனை பவவாசொனனி 2—பாவனைமீறாத நொறு பாவி னபபடு வகாடும் பரமபரொருளினுவே - மருபாவநாதுக ரிபசநின னு பேசாது யபேலக்ஷயாயப பரமரன் வானமாகக் கருங்கு பர மாபப சிவனடைப சதக்யோகத்தினுவே சிதநந்தக் கையநா மாப பவததைத் திரித்தது 4 அகிசபேந x சிவோகமென னு பாவிககப படுவகாரென நிதனப்பொருள

பு பவராம-முனனி—டு + ந்ருபணம் - சொல்லுகல் + உதேசன - கடந்சவன, ஸ்ரீஜிஹ்வை-நாகது, 4 ந்ருபாதி சம உபாதிபிலாந்து, x அகிசபேந - மீடுதிடா, + சி வோகம் - நானசவன

கருகூடுவெடுதே—உநநாநாஓவரம் ஸஞ்ஞேஸ லாவா லாவாயசுஸா | ஸவெடுஞ் யஜெநாதிதேவ கெளலாவஉவடுதே || லாவெந லாவுலாவெந லா யாகுசுலாநிராஸ்யயடி | ஸவெடாவாயி வீநிடுகூடு லாவெந மவெதவஜிதி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

விசேகபரமுததி சாக்ஷாகாரண சதேச சீயன முததி சாக்ஷாத்கார சத்திபுபாபத்தியான சாமாதி ஸவருபஞ் சாற துகலுரா

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநிலககணம கஅநு

பரம - சிவஸ்வரூபம்,—

பாவிபபபெனனில் - பாசஞானவிளக்கு விளங்குக கலக்
கும பாசஞானத்தாற நிபாணிபபெனனு செடபுகில்,—

பாவம- கடத்தலக்ஷண சிவப்பொரு நாபச சுடபிப புத்தி
போத விஷ்ட மாபபபோம —

பாவகங்கடகில் -பாவனாதிசெனனு பாசகில்,—

பாவம - தியானமாதிர மதுவெனனு ஞானத்தக கிலக
சாசிலும அதுவது அதுநானெனனு தியானத்தக கிலககா
காது —

பாவிபகு மதுநானெனனில் - பாவிக்கப்பாடசு தாரத்த
ப பாவிக்கபபிப சம்பத திதநானெனனு கிரானிகில் ரூக
குமபுத்திமானசடகு வாசியாரத்த தியாசசுடதநால இலக
கியாநதமாப வாசகுமாசிலும மககாதிமானகடகு,—

பாவகம -பாவிக்கும பாசாவகுநாதிரம, அபிரததிய
க்ஷபோதம பிரததிபக்ஷபோதம இரனபிம அண்டா தாகை
யால,—

பாவககெடபி பாவிபபெனனில் - மனசசங்கற்ப முன
னக வுதிக்கும புத்திபோதமபோக்த திடானம பண்பபபி
மெனனில்,—

பாவம -பாவிபபெனனு சொல்லுகலால் கெட்டது போ
கப பினனு மிதொரு புத்திபோதநானே பினை மெபபடித
தியாணிபபது,—

பரனருவினாலே - இலக்ஷணயா விசைத்தலாற சிவசத்தி
விளக்கவிளகதரு சிறுசத்திச் சிதது மனச சங்கற்பத்தால்,—

பாவணியிறந்து நின்று -மகோபுத்தியசங்கார சங்கற்ப
போத காவப்பிரவாகங்களை கீழ்ப்படுத்திக் கிடத்திக் கட்டது
சிவசத்தி நாரகமாயத திரிதக சிறுசத்திச சிதது மனசசங்கற்ப
முனனாகச சிவசத்திக குறிப பதிஞானவிளக்கு விளக்கு சிறு

கடிசை

சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

சத்திக்குறிப்பதிஞானசத்திபுத்திசத்திதகவகார வியாபார
ரபோதகாவககுறிப்பதிஞான நிரந்தரப்பிரவாகங்களினால்—

பாவிக்கப்படுவதாரும் - சிவயித நானென்று தியானம் ப
ண்ணப்படும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடுங் கூடிநின்ற செ
யவெனிற சகலமாயப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்ற
பாவிப்படுதென்னில் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமா
கலானும், இரண்டிமின்றிப் பாவிப்படுதென்னில் அஃகநிர்வாணீ
ய மெனப்படும் பரமாய முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப்
பாவனைக்கு எய்தாத பொருள் பெய்திப் தாக்கவதத்துப் பாவிக்க
கும பொருள் யானென்று தன்மேலவைத்துப் பாவிப்படுதென்
னில் அக்ருவாவேதார பானிலைபாகலானும், அப்பாவனையனை
ததும் நாடகமாத்திரையே யாமாகலான மெறகூறிவராமு அ
நநிதமாய் நின்று அவ்வருளார் காண்டலே யினைடைக்குறிப்
பாகனையாவதன்றிப் பித்திலலைபென்பதாம்

பாவிக்கு மதநானென்ற பாவகமென்பதனை இதுபுக
ண்ணவததரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன யொருபொருட்களாவி

இதனானே பாதஞ்சலா மதமபாதி யாசங்கித்துப் பரிசுரித
து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

அருமேலும், பரமபரனருளிணவே பாவிக்கபடுவதென
லது மலமாசு தீரந்தவழிச் சிவத்தோடொப்பகரப் வயிரிதிவே
அதனை உறியுமென்றா பரிநிழுக்கெனைடைகெனும் சமவாதனை
வரை கோக்கி யொழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

சு—குத்திரம். பதிபாசதரிசநிலக்கணம். கஅங்ள

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

அவனைப் பாவித ததிறும்தொழிந்து இவனு லாதச சிவனை யறிப்படாதென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி மீளவு மறுத தருளிச் செய்குறா

பாவிப்பதென்னிறபாவம் - அந்தப்பொருள் திபானிகப படுவதென்று நீ சொல்லி ? திபானிகபபடு மிடகத ஒரு கரு விசுடிநின்று தியானிக வேணமிகையிலு கருவிசுடிநின்று ததியப்பட்டது திபானமா யழிந்தபேயவிதிம —பாவகங்கடகிற பாவம்- தியானங்கனால் திபானிகப படாகவென்று திபா விப்பென்னில ? தியானமாததிர மொழிந்த அந்தப்பொரு ள தரிசனமாகாது —பாவிக்கு மதநானென்னிற பாவம் - தியால்க்கிற விவன தானே அந்தப் பொருளென்னில ? பெறுவா நிலைபாமை —பாவங்கடகிற பாவிப்பதென்னிறபாவம் - இந்த மூன்றுமல்ல வென்னில ? காததாவினிலையாம் ஆனால் அந்தப் பொருளைப் பாவிக்கு மது எப்படியென்ற மாணுக்களை நோக்கி அருளிச்செய்குறா.—பாவனை யிறந்ததிறின்று பாவிக்கப்படுவதாகும பரமபரனருளிலே-எல்லாததக்கு மேலாயிருக்கிற சிவனு டைய காருணிய பதசினுலே தியானிப்பதே பயன், அல்லாத தியானங்கனால் பயனிலை

பாவிக்கு மது நான் என்பது பரிணமவாதி இந்தச்செய்யுள் பாடாணவாதியை மறுத்தது இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போதம், சு-சூ,ச-வெ, “பாவகமேற தானசத்தாம பாவனு தீ தமென்ற,பாவகமா மனநென்னிற பாழதுவாரம்-பாவகத்தைப், பாவிதகல் தானென்னிற பாவகமாக தன்னருளால், பாவிப்ப து பரிமில் பாழ” என்னுமதுங் கண்கொள்க.

கடிநடி சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

இதனூற சொல்லிபது, சிவன் பாவகன்களா லறிப்பப்
டானென்றும் அவனைத் தியானிக்குமி—தது அவனுடைய காரு
ணனிட, ததினாலே திடாவிடபதே பயன் என்னு முறைமையும
அறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமானு.

—0—

பாவிப்ப தென்னிற பாவம் - நீகூறும் பாவனை பாவது க
ருவினோடு கூடிநின்று செய்கென்றிற் சகலராபப் போகலா
னும்,—பாவகம் கடக்கிற பாவம்-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவி
ப்ப தென்னிவ் அடபொழுது கேவலமவந்து தலைப்படு மாகலா
னும்,—பாவங் கெட்டுப் பாவிப்பதென்னிர பாவம் - இரண்டு
மினறிப் பாவிப்ப தென்னிவ் அஃகநிரவசனீயமென்ப பட்டுப்
பாழரடி முடியு மாகலானும்,— பாவிக்கு மதுநானென்னிற பா
வகம் - அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாக பொருளை் பெய்தி
யதாங் கைத்துப் பாவிக்கும பொருள யானென்று தனமே
வைத்துப் பாவிப்பதென்னி லகனூனுவதோரா பயனிலலை யாக
லானும்,—பரமபர னருளினுலே பாவனையிறந்து நின்று பாவி
க்கப்படுவதாகும் - அப்பாவனை யனைத்து நாடக மாத்திரையே
யாமாகலான மேற்கூறிபயாறு அநநிபமாய் நின்று அவ்வரு
ளாற காண்டலே யீனடைக குறிப்பாவனையாவ தன்றிப் பிதி
தில்லை பென்பதாம்.

இதனூனே பாசஞ்சலா மகமபற்றி யாசக்கித்துப் பரிசு
ரித்த மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

க—சூத்திரம். பதிபாசுதரிசநிலக்கணம். சுஅநக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உணர்வு—

அநகச சிவனைத் தானே வேற்றாக காண்பதனறிப பின்ன
மாகக் காணப்படாமென ஹ்ணாதததின்ரா

அன்னிய மிலாமையானு மயிவினு ணிறதலாவா,
முயலியவெல்லா முண்ணின் ஹ்ணாததுவ குதலா
யு, மென்னது யானென்றேறுது மிருஞ்செலுக கறுத்த
லாவாந், தன்னி வதனாமகாணுந் தகைமைப லால
விசுவா (பு)

(இய) அன்னி ஆனமாகளிடததுவ விபாதெயால வே
யமிலாமை ருபநிறகுத் தனமை யிலலாதபடியாலும்,
யானும்

அறிவிறுணிற இவனுடைய வறிவுக் கறியாடப பிரகாசி
தலானும் தது நிறைகயாலும்,

உணர்வு ஆனமாகள யானென்றையுளாததிருக்
லா முண்ணின் ருதினாகன அதனை யதனையறிந் ததுவதுவா
றுணாததுவ குதலானும் கவே வேற்றகின் தறிவிகைகயாலும், (வே
ணியவா வேண்டியதே யீவானக ண்டாய்)
என்பதனாலும் (குறையிலலா குறையில
செய்கின்ற முன்காண) என்பதனாலும் திக

என்னது யா யானென தென்னுஞ் செய்குகின்றி நிற்கை
மென்றேறு மி யாலும்,
ருஞ்செருக கறு
தக லானும்

தன்னறிவதன . இந்த வேதுக்கொல்லா முண்டத் தானை

நகராணுககை யா லவனை யானம போகத்தா லறியதகக்
மைய னல்ல னீச க முறைமை யுடைய னல்ல ன் எ-து (அ)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஆனமா சித்தநுபனாயிருக்க சிவஞானத்தினாலே சிவனைத்
தரிசிக்கவேண்டுமென்பானே நெனத்திற குத்தரட

ஆனமிடமிராமானும-சிவன் ஆனமாயுக கநிதியிலா
மைபாவுட, —அறிவிந் னிறநாணம-ஆனமா சிவஞான விபா
பாசருளே விபாடலியருகி நிறையாலுட, —உணவிய வெல்
லாமு னவின் னுணாகதுவருகாலுட - ஆனமா நினைப்பதெ
ல்லாதனையுட சிவ னைதரியாயிபாக நின்று நினைப்பிப்ப னுணை
யாலுட, —என்னது யானென்றோது மிருஞ்செருக கறுத்தலா
னிட - சுவரூப கநிபமாக வொரு வஸதுவு மில்லாத படியாலே
யென்று னிபானெனதிற * மமத்துவாவகார ரகிதன, கையினு
ம, —தன்னறியதருத காணுந் தனைமைப னல்லனீசன் - ஆன
மானவச சிவன் பிறியறக கருகிருகைபாற சிவஞான + வப
திரிசுமமாக ஆனமஞானத்தினாலே தரிசிக்கப்படுமவ னல்லனெ
ன திசுனபொருள்

* மமத்துவம் - எனது, + வபதிரிசுமம் - வேறு.

—0—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

பாசஞானம் விளக்கிக் கலகமும் பசுஞானத்தா ளறிகது
பாவித்துப் பார்க்கப்படான பரனென்று பாஷிக்கின்றா

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலக்கணம். கஅசக

உணவிப மிலாஸையானம் - பரிபாது பிரித துகிததப்பா
 றாகுமிடத தானமாவுககுச சிறநறிவு சிறறெழிப முசலிய
 வேறறுப பசுரகுறி மித்தைபாயப போறிவு பெருகொழி
 ன முதலிய ஒப்புச சிவககுறியுளதா யொருசிவசததி யாதலா
 னம்,—அறிவினுணிதறலானம் - காண்பவனுக்கு முன கணசுத
 திராது அகண்டா யவனது சிறறுச சுட்டறிவுக்கு மட்டுப்
 படாது உதினுளனம் புறமுடி உருவியிருதகலானம்,—உணவிப
 வெல்லாம - குறிததவெல்லாம,—உணவிப னுணாததுவளு,
 லானம் - சாஷாரத் தன்னு சத்திடால் விளககுறா பெத்தாய
 ததைப பேதிததுக காண்பவனது சிறசுததி பேறிவாயப பெ
 ருக் மோகூத சிவசாக்கூதகார முத்தியவததையாயப போம,—
 அதற கருகமலாயானயாற கலை விததை புகதி முகற கரண
 வுகளிப மறைபாது மறைந்து உளளுறை கலைமுகற கரண
 கஞ்சக கலுவிதமாயிருகருங காண்பவனகட சிறசுததி யறிந
 றகுறி விரததியைச ச்றிது சிறநறிவாய விளககப் போதிதகலா
 னம்,—என்னது மாணென்றோது யிருஞ்செருக கறுத்தலானம் -
 புகதியகங்கார விரததிச சிறறுச சுட்டறிவுச சுட்டிவிட்டுச
 சுட்டமாபச சிவசத்திராததிர சகாயமாயத தனித்த சிறச
 ததியற சிவகலாசும நோக்கக துககியிருதகலானம்,—கன்ன
 நியகளுற காணுந் தணைமைய னல்லனிசன - கலைபுகதி முதற
 கரணச குறிப பாசஞான விளககு விளகக விராத்திக குறி
 ப பாசஞானம் விளசகும பரிமித சிறசுத்திக கரணககுறிப பசு
 ஞானக கடபாரவை விராத்திககுறிப பசுஞானத்தால் ஈசன
 பாரககப்படுவ குறியுடையனனறு

கலை புகதிமுகற பாசஞானகலை மேறகிளம்பாமற கிள
 ம்பக் கீழப்படுகதஞ சிவனது சததி கரணககுறிப் பதிஞான
 விளககு விளகக விராத்திககுறிப் பதிஞானம் விளககும பார்ப்

பவனது சிவசுத்திக் கரணக்குறிப்பதிநூனககடபராவை விரததிக்குறிப்பதிஞானதகார ஸீசன பராககப்படுவ குறியுடைய ஸெனது பரமசித்தநாகம்

போகத்தினை பொருட்டார மாலே சந்தன மகளிர மூசுற போசுக்கபக குறிப்பொருட்டார மோகூததனை பொருட்டிப்போககிப்பகுறி பொருந்தாச சிவப்பொருட்டார பாரப்பவனது சிவனது கரணக்குறிச் சிவசுத்தினை விளக்குவ கலேமுட்டார தது வங்குருக நாததுவிச விளக்க விரததிசுஞாம சிவனை சத்தினை இயற்கைக் கரணப்பலவகனா யிருக்குரு சிவசுத்தியுற சிவசுத்தி விளக்க விரததிட்டார பாரப்பவனது சிவசுத்திக் கரணதனை விளக்குதலாற செபநகைக் கரணங்கொன்று செய்யப்பட டிருந தாலும் இயற்கைக் கரணங்கள், இயற்கை செயற்கைப் பலவக் ளாகா

அப்படித்தான சிவனைப் பாரப்பவனைக் குறித்தச சிவசுத்தி யிற்றைக் கரண மென்றிசைக்கின்ற தற்பொருளறிவு சிவம், புறப்பொருளறிவு சிவசுத்திபாதலால், தற்பொருளறிவாகிய சிவக்குறிச் சிவசுத்திபால் ஈரறிவு நிறப்பொதுவறிவுப் பிரவாகி ரு ரூபமாயிருந்த, சிவன புறப்பொருளறிவாகிய சிவசுத்திநூப ஸவநூப தற்பொருளைப் பாரப்பவ

சிவசுத்தியாற சிவன பராககப் படான, பராககப் படுவனூத புறப்பொரு ளறிவாதலாற சிவசுத்திக்குச் சிவன புறப்பொருளாயப் போவன, பிரமிதி பலமுற பாரப்பவனுக்கெறிச் சிவனதாம் ஆகலினால் ஆகிக் கனது கிரணத்தால் விளக்கப்பட்ட கணபோலச் சிவசுத்தியால் விளக்கப்பட்ட பாரப்பவன சிறுசுத்திபாற சிவனனை சத்திமுகலிய பொருள்களுடன் கூடப் பாரப்பவனாற பராககப் படுவனென்பது பரம சித்தநாகம்.

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலககணம். கஅசந

பிரமாபிரமாணப பிரஸதாபததிஸேயும பிரதரிசிபிததோர்
மொததுககாணச

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அசகிவம் ஒருரூப வேறு யுடனுமாய நிறபசொனருகலா
னும், அநநிலை அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமென்ப பகுத்தறிப
வாராஸைடானும்; அஃதுயிரறிவா ஸநிபப்பபிவ தொனறநறெ
ன்பதாம

‘உன்னியவெல்லா முண்ணின் துணத்தவன்’ எனபதற்கு
மேல் ‘அறிவருளு நயாய நிறகும்’ எனபதற்கு உரைத்தாகு குரை
கக

செருக்காலு னடாகிய பகுத்தணாவை செருக்கெனவுப
சரித்தாரா

அறநேல் அமமுத்திறம் ஆனநிவென்ப தெறறா பெறுது
மென்னுமவரை நோக்கி யஃதுணாததுதற கெழுத்தது வருளு
செயயுளென்பது

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

இவன் அநக வருளைக்கொண்டு அநிககாணாமாகில் அநகவ
ருளை இவனு ஸநிப்பபடாதோ வென்ற சங்கிராத வாதிபை
நோக்கி யருளிச்செய்குரா

அன்னிபயிலாமையானும்-ஆனமாவுகு வேதலலாதபடியா
னும்,—அறிவினுணிதலானும்-இவனுக்குப் பிராணனாய் நிறகை
யாலும்,—உன்னியவெல்லா முண்ணின் துணத்தவனுதலானும்

க. ம. ச. ச. சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ம - இவ னினைத்தவைபெல்லாம உளளேநின்று அறிவிக்கையினு
லுடையபடிக்காட்டுகிற முதலையிவன காணுதிருப்பானென்ன
னி?—எனறதுபானெனறோது மிருஞ்செருக கறுத்தலானும-
யானெனதென்கிற பெரிப மமனையாயிருக்கிற ஆனமபோத்த
தககு அப்பாறபட்டிருக்கிறவனுக்கையினுலும், இவ்வனரு சொ
ல்லி வந்த முறைமைகால, — நன்னறிவதொரு நாணுந் தகை
மை எனல்லனீசன் - பரமேஸ்வரன் ஆனமபோத்தலா விது வ
துவென்று சுட்டியறிபதக்க முறைமைபயனடையவனல்லன்

இத்தருப பிரமாணம் சிவஞானபோதம் சு-சூரு-வெ “அ
றிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னு, லறிப்பபடா னறிவி னு
ளா—னறிவுகருக, காட்டாகி நின்றானை கண்ணியா மெய்பெ
னனக, காட்டா தறிவறிந்து கண்டு” எனனும் தவ கண்டுக்கொ
ள்க

இத்தொரு சொல்லிபது, சிவ னானவாக சூயிராயநின்று
சாவதனையு முள்ளேநின்று உணாகதிக்கொண்டி நிறைவால அ
வனை யானமபோத்தலா லறியப்படானென்னு முறைமை யறிவி
த்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நான்னைப மிலாண்டயானு மறிவினு னன்றறலானு முன
னிய வெல்லா முண்ணின னுனாததுவ னுதலானும-அச்சிவமொ
னருப யேரு யுடனுமாய நிறப தொனருகலானும, — என்ன
து யானெனறோது மிருஞ்செருக கறுத்தலானும - அகநிலையறி
வானு மறிபொருளு மறிவுமென்ப பகுத்தறிய வாராமையானு
ம, — நன்னறிவதொரு காணுந் தகைமைய னல்லன் - அஃது
யிரிவா லறியப்படுவ தொனதனது.

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலக்கணம். கஅசடு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருஜுவ—

இப்படி மயங்கியறித்தது ஆனமாவ்விடத்தது அவனி

மகித கலப்பினுலே சிவனென்று மாறுகுகின்ற

காக சூறித்தது ஆனமா சிவனல்லகா

னென நுணர்த்துகின்றா

ஒன்றென்று மதனொலொன்றென நுரைப்பதுண்டா
கையாலே, நினமனன வேறாயத்தான் வீங்கிடா நிலை
மையாலே, பின்மிய வுணர்வுக்கெட்டாப் பெருமைய
ன பிழையாளோ, யென்றுநின் விதிதலாலே யவ்வ
னென்னலாமே (சு)

(இ-ள) ஒன்றெ. அந்த ஆனமாவ்விட சிவனு மொன்றென்று
ந மசனல் காலுமென்று நீசொல்லுதவ னாதலால்
ஒன்றென நு அந்தப் பிரம் மொன்றென்று சொல்லுந்
காடபதுண்டா தவானமா வொரு பொரு ண்டாயிருந்
கையாலே கையினுலே, என்னவே கேட்பாரினை யுரை
யாடாதென்பகாம

நினமனனவே அந்தப் பிரம் மானமாவ்விட வேருடிற
றாய பனகாண

அஃகாவது, அந்தக்காத் தாவை யதுவென்று சொல்லி நின்
தறிக்கிற வறிவு வேறேயொன்றுண்டாகையால்

தனனி வீங்கி அந்தச் சிவ னுனமாவ்விடத் தெள்ளுந்
டா நிலையா ரு ளெண்ணெப்போலக் கலந்து வபாபித்த
லே பின்மிய வு நிறிதவ னுண்படியாலே மலசம்பந்தமான
ணர்வுக்கெட்டா வானமபோத்த்காற சுட்டி யறிதப்பகாத
ப் பெருமையன பெருமையையுடையன.

கட்சக சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம்.

அறிவினுள்ளே அப்பொழுதிந்த வானமாவு மவனுடை
மென்று நினநிமி ய வடாபகத்தினுலே யடங்கி நிறைகயாலே
தலாலே

இவனவ் செ இநசவானமாவுஞ் சிவனு நிரகிற னங்கய
னனலாமே ததினாலே மிகசவானமானவச சிவனென்று
பசாரத்தாற சொல்லலாம ன்று

இநக விருத்த மிணைகிக்குஞ் சாவஞானோதகர மென
வநிக (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவ மேகமென்று சாவ சுருகிகளுக்கு சொல்ல வியவிடத்
தநேகாதாரஞ் சொன்ன செவ்வாறெனன்² மேலுத்தரம்

ஊறென்று மதனூலொன்றென னுரைப்பது ன டாகையா
லே - சுருதுகளிலே பிரம மொனதேபென்று சொல்லுகிறதே
யென்னில்³ ஒன்றென்று சொல்லுகிறவ னெருவ னுண்டாகை
யாலா—நில நன்னவேருய - பிரம மொனதென்று சொல்லு மா
னமாககளுக்கு வேருகநின்றானென தறிப்பப்பட்டது அவவாறு
வேரூயும் --தன்னி ிங்கிடாநிலைமையாலே- சிவனு மானமாவும்
பிறிவறக கலந்தது நிறைகயாலே,—பினறிய அணாவுககெட்டா
ப பெருமைய னறியனுள்ளே மென்றுநின் நிடுகலாலே யிண
வென்னலாகும் - விகற்பவறிவாகிட புத்தியாதிகளினாலே ய
றிப்பபொகாத சிவ ஞானமாவிலேடு எககாலமும் பிறிவறநிற
ையினால் இநக ஞானமாவையும் ஸ்விஸவ ஏகநாயகனாகிய சிவ
னே பென்று சொல்லலாமென நிதனபொருள்

§ விஸவ ஏகனாயகன் - ஸோகத்தகுகொரு காதன்.

௪—சூதகரம். பதிபாசதரிசுநிலக்கணம். கஅச௪

சைவபரிபாலக சிவாகநிரயோகிச௪ பண்ணின

சிவஞானசித்தியாரூருசூதகிர வியாககியானம்

சுமாபதம்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

வேதாந்த வியேதரிசுநிலக்கணம் செபபிஞ
னென்று செபபிஞரு

நீ சொன்னதென்றேதும் பிரமம் அறிந்த சொல்லப்படு
பொருளோ, அப்படியாகிற சொல்லியபின் வேறொருவரு
டெரிநிஷ்டையுடையோ, அப்படியெல்லாமன்றோ, அந்
தெனில் மு
தகொம் பொத்து நீஷ்டிரமாமா
சுடம் பிரகாசமாயத
தன் மாதிரித்தகளுச சதகா மாதிரமா யிருக்க
மெனில்
பிரமஞானம் சாதகனுக்கு முதுக
சாதனமென்பது
செடநி
ஷ்டிரயோசனமாம் அந்தப் பிரமம் அடக்கமாயப் பண்ணி உ
னக்குத்தானே உபயோகமா யிருக்கப் பண்ணிக்கொள் இங்
கு வேணுவதில்லை அப்படி ஏன் சொன்னீர் அந்தப் பிரமம்
அறிபாமலறிப்பபிர, சொல்லாற சொல்லப்படு, கேளாமற்
கேட்கப்படும், அப்படி நீ

ஒன்றெனத்தொல் - அந்தப் பிரமத்தை யொருபொருளொ
ன்றறிந்து பிறாக்கறிச் சொல்லுதலால்,—

ஒன்றென நுரைப்பது - பிரம்மொன்றென்றேதும் நீ
முதலிப் பொருள் ஒர்ப்படும் பிரமத்துக்கு வேறாயுள்ளதாம்,—

ஆதலாலேயினதென வேறாய் - அறிபவனாகிய பிரமாதா,
அறிந்து சொல்பவனாகிய வதகா, சொல்லக் கேட்பவனாகிய சு
ரோதா, அறிதல் சொல்லுதல் கேட்டற் றிரிடைக் கருவியானம்

பிரமாணம், வாகஞ், சுரோத்திரம், அறிவு சொல்லுதல் கேட்டற கிரியையாகும் பிரமிதி, வசனம், சிவவணர் அறியப்படுமது, சொல்லப்படுமது, கேட்கப் படுவதாகிய பிரமேயம், அபிதேயம், சுரோதவவியம் என்று நானமூன்று பன்னிரண்டு பேதமாய்ப் பொருள்கள் பாரக்கப்படுதலால் சொல்லப் படும பிரமமென ஒரு சிவன் சொல்பவனுக் கணவிடமாய் நின்றானால், நீ ஒன்றென்று சொல்லியது என்றால் மலடி யென்பதற்கொரு ம சத்தியமே நீ சொல்லியது, ஒன்றுகானே இரண்டாம் அதிலலாதது பிரமமென்ற சுருதிச்சொல், சொல்லுக்கு முந்தி முதலுமாறுதலால், முதலானவர்கள் சிவனுக்கு ஒப்பவர்களென்றேற்பபடுவார்கள, சிவன் முதலானவர ஒப்பவனென்று ஒப்பபட்டால் ஆதலால் ஒப்பதற்கென்று கொள்ள நன்று நீ சொல்லியது, முதல் முதலி பிறதமுதலி யென்பதம் விசாரிக்குமிடத்தா சிவனுக்கு பந்தமேயில்லாமையால், முதலியே யில்கூடுபென்பதம் மல்கதைக்குறித்து வந்த செடநகைவாரத்தை மலத்தைக் குறிபாமல் அவனுக் கொப் பிவர்கள் இவர்களுக் கொப்பு அவனென்பது இயற்கை வாரத்தை இடநகையால் இரு சிவமாயொசு தொரு சிவசாகியாய ஒரு சிவமாயிருக்காது சிவபிரமம் வேறறச சாதிப் பொருளோ டொப்ப தனென்று பொருள் —

பின்னிப் புணர்வுக் கூட்டாப் பெருமையன் - பாசஞானம் விளக்கக்கல்குற தூல் சங்கதபச சிறுதுசு கூட்டறிவுச சித்சத்தி விரத்திப் பஞ்ஞானத்துக்கு மட்டுப்படாத மகிமைமையுடையன் சிவன், —

தன்னின் - சிவசத்தி ரூபகருவிப் பதிஞானவிரத்திப் பதிஞானம் விளக்கத் தெளிக்கும் சூக்தம் சங்கதபச கூட்டாது கூட்டுப் பேரறிவுத் தன் சிறுசத்தி ரூப கருவிப் பதிஞான பதிவிய விரத்திப் பதிஞானத்தில —

சு—ருத்திரம். பதிபாசதரிசநிலககணம். கசிசக

நீங்கிடா நிலைமையாலே - வியாபித்த மேன மஞ்சிபபோ
காத படியினாலேயும்,—

அறிவினுள்ளே யென்று நின்றிடுதலாலே - அந்தத் தனப
திஞானக கோடிகுட குறையா தொத்துவியாபித்துக் கல
வாது கலந்து ஒரு சிவசாதியாய் நிறநலாலும்,—

இவனவ நென்னலாமே - அவலிவனென்று மாறிக் குருச
ங்கமாதியில் அவலிவனென்றும் அதவனறி இவனவ நெனப
தின்கூணை மெனமெண்ணி அவருனென்றும், அதி அளமி அ
ந்தத் திசைத்துச் சோடரு சோகம் இவைகாட்டும் சீவோயம்
சீவோகம் என்று ஒன்றைமொன ருக்காவிடரு மிரண்டு பாவனை
யியற்றலாமே

இவ்விரு சிவத்தியானத்திறசிவசாதி குறியாது சிவபடொ
ருள மாசுதிரவ குறித்த சிவத்தியானம் பொய்யாச் சிலம் கருட
மாந்திரிக தாதானமிய பாவனைபோல சத்திய பலன்கொடாது
விடாது அரத்ததாசாரியா சதா வேகுதாறடரியதில்,

“உலிகம் சிவதாதாதமயபாவம் ததாபிவிஷ்டமடரமார
ஷ்டி” என்றிடபாவனையைத் தானே படித்தாரா

ஸ்வரூபசிவதாதாதமிய சிவத்தியான மதனுணமுசீமுசீகு
ரு சிவசாதி விசேஷ்டசிவத்தியான மிரண்டும் சத்திபலமுட அ
படிப்பலிகும்

ஸ்ரீமத் சுந்தரமூர்த்தி, ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசா, ஸ்ரீமத்
அருணகிரிநாதர் எனனு மிவர்கள் தேவாரத்தும், திருவாசத்த
தும், அலங்காரத்தும் “உழித்தலைப்படுவான் முயல்கின்றே னு
னைப்போ லெனைப் பாவிகக மாட்டேன” என்றும் “ஆன
தவாசமுலே யொப்பாக வொப்பிவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளி

ருக்கும்” என்றும “என்னை யுனலி லொன்றாய் விதித்த” என
றும, இடபாவணையாத தானே படித்தார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவமுமுயிரு மொனறென்பாரை நோக்கி அவனுமறிவ
நொருபொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேராயநிறல பெறமுட
வேறென்பாரை நோக்கி அறிவுகசறிவு பிரிந்ததோனருமைபற்றி
வேறென்றறிவுக் கெட்டாது உடனாது பெரும அவ்வள
வே சுறுவாரை நோக்கி அவவறிவினுள்ளாக நீர்நீழல்போ லொ
ழித்தது நிறதலபற்றி உயிரே சம்பெனுமபடி ஒன்றாதல் பெறமு
ட ஆகலான் அப்பெற்றித்தாட வத்தவநிலையை மருளிஞாலே
மநகரமமாகச் காண்டலே தக்கதென்பதாம்

இவையிரண்டு சொயுளானு சிவசமவாதி மதமபற்றி யா
சங்கிததுப பரிசுரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரமபவழகியருரை வருமாறு

இப்படி யறிந்ததிரிந்தது தானல்லோ உருதச் சிவம் என
ற பரிசுமவாதியை நோக்கி மருளிச்செய்குறா

ஒன்றென மதஞால் - இப்படி யறிந்ததிரிந்தது நானும் சிவ
மும் ஒன்றுகாணுமென்று சொல்லுகிற வதஞால், — ஒன்றென்று
டைட்டதண்டாகையாலே நின்றனனவேருப - அது வென்று சு
ட்டி உறியப்பட்ட சிவமஅது விது வென்று சுட்டியறிந்து சொ
ல்லுகிற விந்த ஆனமாவக்கு வேராயிருக்கும் அருதச் சிவத்தை

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநிலககணம். கஅருக

யினதீத் தானே யறிவதொரு வானமாவு முண்டே ! அப்படி யுண்டாகில் அந்நச சிவத்தை இந்த வாக் மாவா லறியாதோ யென்னில்—தனலில் நீங்கடா நீலேமையாலே - அந்நச சிவ தை இதவென்று சுட்டி உறிகைக்கு அவனுக்கு இவன் அனை யமாயிரான ஆனால் இப்படிந்ந ரறிகிறதானே சிவமெனனி ல்—பிணறிய வுணாவுக்கெட்டாப் பெருமைப னறிவினுள்ளே யென்றுந்ந றித்தலாலே யிவன்வென்னலாகும் - ஆனமபோ தத்தால சுட்டியறியப்படாத் பெருமைடையுடையவன் எப்பொ முதம ஆனமாவுக்குப் பிராணனாய் நின்று அறிவ்க்கையினாலே ஆனமாவைச் சிவமென்றுரு சொல்லலாம

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராந்ரணம், “ அகிலமுக மெளிப வறிவோனருனு - மகிலமுமறிஞரடை நிவீப்போனு-மறி ஞாக்நிவா யறிகனருனு - மறிவிறஃறிபொரு ளாயோனரு னு - மகிலமுமேனி யானவென்னதும் ” சிவஞானபோகம் சு- சூர்சு யெ, “ அதுவென்னு மொனறன் ததுவனறி வேறே, யது வென் ரறிவறிவு முண்டே—பதுவென், ரறியவிரண்டல்ல ஞ வகறிவுந்தற, லறியுமறிவே சிவமு மாம ” எனனுதுவ கண்கி கொள்க

இதனாற சொல்லியது சிவன் சாவான்மாககருகரும் உயி ராயந்நது அறிவ்க்கையினாலே இந்த ஆனமா தானே சிவமு மாம என்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒனறெனுமதன லொனறென் றுரைப்பதுண டாகையா லே யேறாய் நிறநன்ன - சிவமு முயிரு மொன றென்பாரை

கடிருஉ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

நோக்கி யவனன மறிவதொரு பொருளுண்டெனபது பற்றி வே
ரூபநிறை பெற்றும்,—தன்னி னீங்கிடா நிலையாலே பிணி
றிய வுணர்வுக கெட்டாப பெருமையன் - வேறென்பாரை நோ
க்கி யறிவுககறிவு பிரிந்து தோன்றாமப பற்றி வேறெனனு மறி
வுக்கெ—டாது உடனூதல் பெற்றும்,—அறிவுனுள்ளே பெனனு
நின் நிமிதலாலே யிவனவ னென்னலாமே - அவ்வளவே கூறு
வாரை நோக்கி யவயறிவு னுள்ளாக நீர்நிலைபோ லொற்றித்த
நிறை பற்றி யுயிரே சிவமெனுமபடி பொன்றூதல் பெற்றும்,
ஆகலா னப்பெற்றித்தாய அத் தவித நிலையை யருளிஞாலே யந
நியமாகக் காண்டலே தக்கதெனபதாம்

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதமபற்றி யா
சங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது

சு - சூ, ஒழிபு—முடிந்தது

சூ - சூ, ஒழிபு—முடிந்தது

“பினைவமுட”

என்ற சூருஞ்சூத்திரம்

ஒன்பது

முடிந்தது.

பொது முடிந்தது.

பாயிரமுடபட - சுஉஅ

சிவமயம்

அருணாந்தி சிவாசாரியார்

இயற் ற விய

சிவஞானசித்தியார்

சுபகாஷ்மீ

எ—அ—க—க0—கக—க2 — சூத்திரங்கள்.

மனறநாணதேசிகர்

சிவப் பெற்றஞ்சு, பா கியா

ஞாநம்மயிஞாடி, கி. ர. ச. ர.

சி வா ன் அடைபெயர் யாகிய

தி ஸ்ரீ ம் ப ^{மயப்ப} ழு கி ய ர

சு ப் ர ம ண் ய தே சி க ர.

இவர்களின் உரையுடன

செவ்ஞானபோதயந்தரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பட்டன.

சென்னை - சிந்தாதூரிப்பேட்டை

சலியுகாதி சகசுக—விரோதி (௨) ஜனம்

உ

சிவமயம்

சிவஞான போதச் சித்தி யுபாயம்.

— 0 —

உகமகிழந்திட நாம அடையும்பொருள்கள், அழியாக்கவையு
 ிதுதினம தருகலால், இப்பொருளின் ப மெப்பொழுதும் பெறு,
 உயவகை நாடி மெய்வகை யீதென, ஒப்பரும் பொருளான உயா
 ஞானத்தைச், செப்பியவழியே சோந்தறுதினமும், நீட்டைகூ
 டி நோந்தபேரின்பத், தவவழியிருந்தே உதுதினமவாமுக, அவ
 வழியின்பம் உடைவுடன் பெற்றாகுச், செவ்வழிகாணுது தியங்
 தியகாலை - மெய்ப்பொருள் காட்டி மேனமைபடச் செய்யும்,
 ஸ்பிராகஞரவனை உணமையினுடி, அவாபணிநின்ற அவாகுறிப
 ினவழி, அதுதினநடக்க அடையுமெய்ஞ்ஞானம், இப்படிச் சிவ
 னருள் ஞானபோத்ததை, மெய்ப்படக்கண்டவன் செபிட்டத்
 தமிழில், அவனகுறிப் பினவழி யனைவரு மினபம், உவப்பினிலெ
 பதி உணமைசித்திபெறச், செப்பின்ன கலைகடோ சோஅருண்
 ிதி, இப்பொருள்தனை யாவருமெளிதில், தப்பற யுரைவகை சாற
 ினாதமமை, முறைபெறவினகு வரைஉறைசெய்து, அவதறின
 தறிப்புடன் அச்சிபற்றினைத், நம்பரன்னபாகள் நாதுசெய்வெ
 னுது, தம்பாற கண்டு தான்களித் தினை, அன்பினால் யாராக
 தம் அறிகையிட டின்பச், செம்பொருடோந்து சிவன பகம்
 வாமுகவே.

— 0 —

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியா உற்பத்தி

இஃதா விடற்றிய பூரிடக அருணகல் சிவாசாரியாரா கதரகா
லததிரகு முரகாலம் அது நுது வருஷத்திதகுச சதறுமுன பி
ன துதிசைவ பாரமலனகுல திலகாரபச சிவனடியார பலாக
குப பொகதகாச ிடரும ிக்ஷாகுருமுமாய விளங்கி, மலபரிபாக
ரே ிட்டரல கிருஷ்ண வெயம்பதிச சைவவே நாரா மரபில
திருவவகாரவகொண்ட ரெய்க னட்டேசுவா அடியாரகளு நார
பத தொனபதின ருட சிறதது இந்நூலு இருபாவ்ருபஃ தெ
ன ந மாசிரிய சிஷப சமயாதாரன அந்நூலு யிதறின ரென
பகத எமமா ல்சிபுதறிப சிவஞானபோக பாண்டப பெருமா
ள விருத யெனாயில மெய்க னட்டேசுவா கோதறப பிரபாவத்தி
னும துத தூலிதகு முகதபுகமாகிய பாபகூதது முகவுரையி
னும இந்நூலில சிவாக்ரயோகியா உரையின் முகவுரையினும
மறைஞானதேசிகா உரையிற் பாயிரகதி நும விவகரித்திருப்ப
தால இவ்விடதது மீட்டிம விளக்கதபாற தன்னென்பது யாரக
கும தணிந்த பொருளோபாம

உரையாசிரியர்களின் வரலாறு.

திரு மறைஞான தேசிகா — சீகாழிப பதியில திருஞானச
ம்பகத மூரகதிகளின் திருவடியாரகளில் உள்ளலகை அறுபத்து
நாலவருள் ஒருவராகிய ஜீவகந்தவள்ளல சந்தானத்தைச் சோ
கதவா பாரமமண குலத்தவா வைதிகசைவ பரிபாலகா, பதிப

சுபாசப பதுவல் முதலிய தூல்களுக்கு உனாயிட்நியவா பரம ததிமிரபானுமுதலிய தூல்களையியற்றியவா இவா இந்நூல்க்குக் காண்டி கையுரை சண்ணழிவுரைமென இரண்டிரை யிடற்றினா அதனால் இஃது காண்டிகையுரை இவவுரையே யிக நூற்கு முத்திய வுரையெனப் பித்திய வுரையாசிரியாகக் கொட்டிப் பதை அவ்வவா சமவாத மறுப்பு முகவுரைகளான நெளள்கிற நெளியப்படு.

சிவாகநிரயோக்யா — சிவக்கொழுந தாசாரியா என்வடி வழங்கப் பெறுவா அகரம் = கொழுநது இவா நிர்ம லுகம னை வடரிபாலக சதாசிவ யோகீகதரின் மாணுக்கா சிவஞானபேர தத்திறகுப் பன்னிராயிர ஸலோக உதாரணங்களுடன் குரும கையெனனும் ஹையிற்றினவா சைவ டரிபாவைமுதலிய பன்னிர ண்டிநூற்க டிபற்றியவா இவா இந்நூல பரடகை சுபகூறு கட்டுச் சிவாகமஸலோகங்களை யுக்கித்த மடரிப்பிரவாளனா யோருரையும் தெளிவ தமிழகடையி லோருரையு யியற்றினா. இதனால் இஃது மணிப்பிரவாள உரை இவா சோழநாட்டில் சோழகுலத் தரசாமரபின் றொருவரால் ஐதரிக்கப் பெற்றுச் சூரனாகோவிலில் மடாலயபதிபாப விநிற்றுகதன்ம இவ்வா தினம தற்காலததத் திருவாவதிதையர மெதபாவையிலி ருந்து வருகின்றது.

ஞானபிரகாசா — யாழ்ப்பாணத்தில் வினாகாணபுரம் சா லிவாமிசுர நகரத்தில் காகாதத்தவேளாளருள் முடிசொட்ட வேளாளராய பாண்டி மழவா குலத்தில் முன்னாறு வருஷங்க ளுக்குமுன் தோன்றி ஞானபிரகாச ரென்னும் நாமதேய மு டையராயிருந்தனா இவா திருப்புகலூரை மடைகது ஆகிசை வராகிய பெரிய அண்ணாசாயி குருக்களிடம் திகைப்புறந்து சிதம பரவாசியாய் சிலகால மிருந்து அங்கிருந்து கெளடதேய மடை கது அவ்விடத்தினா சமஸ்கிருத பரணடிதய முற்ற ஓர் பராம

மண சந்யாசியாற் றமது சீடாகட்குத் தாகக மீமாஞ்ச வே
தநத சாததிரங்களைக் கற்பிப்பதைக் கண்ணுற்று அவவிடத்
தே அவர்கள் வாசிகளுந் தோறும் சென்று அப்பொருள்களைச்
சிந்தனைசெய்து வந்தனா ஓநாள அலவரசிரிபா இவனானோ
கதி நீவா யாவா' நீ இச்சாததிரப பாடங்களின் சாரத்தை
யுற்றுக் காண்தோறும் சுவனிப்பதின நனகு புலப்படுகின்றன
வா வென்று வினவியதற்கு இவாகூறிய விடைகளைக் கேட்டு
ஆச்சரிய முற்று இவருக் கச்சாததிரங்களை முற்றும் க்ரமமா
க கற்பித்து வந்தனா ஞானப்பிரகாசா ஓ வருடத்திற்குள்
விதாபாரங்கத ரானமை கண்டு ஆசிரியா விடைமளிக் கீட்
பிம் திருவண்ணாமலை யாதீனத்தை மடைந்து அக்காலத்தி
ள மடாற்பு றிட்டுத்துச் சநயாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களை
யோதி யுணர்தனா பின் அவருடது சித்மபர மடைந்து
பொஷக ராகம் விருத்தி சிவஞானபோத விருத்தி சித்தநாத
சிகாமணி பிரமரண தீபிகை பிராசாத தீபிகை அஞ்ஞான வ்வே
சனம் சிவயோகசாரம் சிவயோகரதம் சிவ சமாதி மகான
மிய சவச்சமம் எனப்பவைகளை வட்டுமழியி வியற்றினா ஓ
நாள இவர தன்பரி லொருவா இவ ரிருக்கு மடத்திற கடுதத
நிலத்தில் நீதிக்குவை யிரு-பதாயத தெரிவிக்க அவர் அதனை
கொயி ஓ திருந் குளமு அகனருகில் திருமடங்களுந் அ
டைபித்தனா இக்குளம் ஞானப்பிரகாசா குளமென வழங்க
ப பெற்றிருக்கின்றது இவா சாயுச்சிய முற்றது பங்குனிமாதம்
பூச கஷ்டத்திரம்

சிவஞானயோகியா — திருவாவதிதறை யாதீனத தம்பிரா
ன்களின் சிறந்தவா இவா சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவு
ரையிற் கூறப்பட்டுளது ஆங்குக் காண்க இவா சாயுச்சியமுற்
றது சித்திரமாதம் ஆயிலிய கஷ்டத்திரம்.

நிரம்பவழகியா —கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் சந்தானத்துக் கருணை ஞானபரகாசரின் தீக்ஷாவிசேஷம் பெற்று மதுரைப் பதியின் வாசஞ் செயத் வேளாளஞ் லிலகா. சேதுபுராணம் தமிழின் மொழிபெயர்த்தவா திருவருட பய னுக்குப் பொழிப்புரை புகன்றவா இவருரை தென்னாட்டவாக்குத் தெளிதிக தமிழின் இனிமைப் பொருள் பயந் திருத்தலுமன நிச சிவஞானபோத் உதாரண வெண்பாக்களின் செறிந்த பொருட்குச் சித்தியின் விருத்தம் இன்னங்கக் காட்டியிருத்தலு மொன்றும்

இவ்வுரையே முந்திய வுரையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைச் சிவாகரயோகியா முகல சிவஞானயோகிய ரீரூப ஒருவரமே லொருவ ராசேஷபங் கூறிவருவதால் அவ்வவர்களின் கருத்துவகை நன்குபுலப்பட அவாக ஞுரைகளின் பின் வைக்கப் பட்டது.

சுபரமணயகேசிகா —திருவாவழிதறை யாதினத்தில் கள்வது பட்டத்த மடாதிபதி இவா தமது இளைய பட்டத்த நமசிவாய தேசிகருக்கு இந்நூ லுரை கற்பிக்கும் பொருட்டி சிவஞானயோகிய ரியற்றிய பொழிப்புரைக ளினங்க அப்பொழிப்பின் பதங்கனையே உரைப்பொருளாகக் அப் பொழிப்பினது மேம்பாட்டை விரித்துக் காட்டி அமமுனிவாக கோபெரும் புகழ்நாட்டினா, இம்மடத்தின் மடாதிபதிகளில் தமிழ் சமஸ்கிருதங்க ளிரண்டினும் பாண்டியத்திய முறையத் தமமையடைந்த விதவான்கள முத்வியோரை மிகவும் ஆதரித்து வந்தவரிவா ஒருவரேயாம்.

உ

சிவமயம்

மறைஞானதேசிகா

—அஷ்டாங்கம்—

முத்தியுத்திர முதல, -கஉ-ஞ, நுத்திராவரை

உனாயாசிரியர்கள் எடுத்ததுகாட ?

பிரமாண நூல்கள்

நீரனுகமம்

வாயுமம்

(சந்திர-விசுவம்)

பெளஷ்டகம்

ஸவச்சந்திரம்

இரத்தந்திரம்

சாவஞானேதகம்

மதந்திரம்

மருகேந்திரம்

காந்திரம்

சூகசம் ஸவாயமபுவம்

நீருந்திரம்

வருணபந்திரம்

காலோததிரம்

அமசுமான

சைவசந்திரம் கிபினக

சுத்தந்திரம்

ஞானந்திரம்

வாதுளம்

கொளவம்

மருடோததிரம்

மோகனம்

தேவிகாலோததிரம்

நிசுவாசம்

சிவந்திரமோததிரம்

மருடம்

கொளகாபிபம்

அசுதம்

ஸவாயமபுவம்

பராசரோபபுராணம்

சாவந்திரந்திரம்

பஞ்சபரமம்பாவம்

மோகசுரோததிரம்

மூலந்திரந்திரம்

வாலஞானந்திரம்

பராக்ஷம்

வாயவயசமஹிதை

சிவஞானசந்திரம்

சுபரபேதம்
கரணதிகாரம்
சிவதாமம்
சிவஞானபோதசங்கரம்
ஒத்சங்கற்பம்
ஸகரந்தபுராணம்
ருக்மேதம்
யாஜுரவேதம்
சாமம்
அகாவணம்
சைவபுராணம்
சூதசமஸ்தித
பருகுசாபதரம்
பட்டணத்துபயிர்
தேவரம்

சாரணம்
சித்தாந்தசம்போதி
புராணதவம்
சிவநந்தரம்
இரகசயசாரம்
ஆகநே புராணம்
சிவஞானபோதம்
பதரகி
பரமமகிதை
பெரிய கிரணம்
சாவமதோபநயாசம்
பாரமேசுரம்
சூக்ஷ்மம்
ஸகந்தகாலோதசரம்
விசுவசாரோததரம்

* திருவாசரம்
அளவைநூல்
குறள்
தாக்கபரிபாஷை
வாதராசயங்காரா
நிசவாசோத்தரம்
சுந்தியலாகமம்
சுத்தரகம்பை
காலிங்கம்
பரமசுநிராகரணம்
பரமமபத்தி

சம்புபத்தி
வாதுளோத்தரம்
சித்தாந்தசாரசங்கரஹம்
தெய்வப்புலவகுறள்
சாரபுநூலார் திருவருடபயி
சாவசுரோத்தரசங்கரஹம்
சுத்தரகம்பை
சுத்தரகாரம்
சித்தமபரமஹேனமயம்
சித்தாந்தசாராவளி
பாரதம்

பராத்தம
இருபாவிருபஃது
சாராதாதிவகம்
சிவபிரசாசம
வாதுளசுததாகைப
சுபாஷிதம்

பதிபசுபாசப்பருவலுரை
சௌந்தரயலகிரி
ஸவசசநதாவைரவம்
சிததநதரயம்
விசவசாதாகயம்
நிசவாசகாரிகை

ஆகரூஉ

சிவாகரயோகியா.

சிவஞானபோதம்
தேவிகாலோத்தரம்
சிவஞானபோதம்சமஸதருதம்
மத்வகம்
பௌஷ்டகரம்
காமிகம்

மருகேந்தரம்
ததவபிரகாசிகை
பராகயம்
சித்தாந்தபோதம்
காலோத்தரம்
ஸவாயமபுவம்

* வீராகமம்
வாதுளம்
ஆம்பாஸதவம்
புறமிநஸதவம்
இதரநூல்
சித்தாந்ததிபிகை
நைஷ்டகம்
சைவாகமம்
நபாயசாராயம்
ரதநதரயம்
ஹைந்தரமம்

காளிதாசா
ஆதிதயபுராணம்
பரமஹாணபுராணம்
பூஜாஸதவம்
தேவாரம்
சிவதாமோததரம்
சூரமபுராணம்—சிவவிதை
பாரதம்
விஸ்வசாரோத்தரம்
கிரணம்
சாவஞானோத்தரம்

கக

விசுவாசகாரிகை
ஞானோத்தரம்
சிவபிரகாசம்
சித்திராதசாராவளி
விடகதந்தரம்

காபிலம்
ரௌரவம்
ராமவர்க்குதை
ஸவச்சந்தம்

ஆசு
ஞானப்பிரகாசம் .

—0—

திருமந்திரம்	பராகைய
தொலதாயம்	மகுடம்
காமிகம்	இராமாயணம்
உகோரகிவாசாரிபாபத்	பிரமாண்டபுராணம்
சோமசம்பு பதந்திவிருத்தி	சுபரபேதம்
காலோத்தரம்	ஸவாயம்புலம்
நீரனுகமம்	பௌஷ்கரம்
மேருகந்தரம்	தேவிகாலோத்தரம்

* ஞானமந்திரம்	விசுவசாதாகயம்
வாதுளம்	மோக்ஷகாரிகை
இரத்தந்தரம்	கோயிற்புராணம்
மதங்கம்	திருவாதவூரபுராணம்
காரனுகமம்	தேவாரம்
மருகேந்திரம்	சிவதருமோத்தரம்
ரௌவயருத்தி	சதாவேத தாற்பரியம்
பாரமேஸவரம்	திருவாசகம்
சிந்தியம்	கககரலங்காரம்

ஆசு

சிவஞானயோகியர்.

— 0 —

சிவஞானபோதம்	திருக்குறள்
சோமசுப்பந்தி	சங்கற்பநிராகரணம்
வருணபத்தி	அமரநிருவந்தரதி
* ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம்	தேவாரம்
வேதாந்தநூல்-உ-ஆதிகரணம்,	வாயசமூகத்தை
க-உ-பாதம்	வாதுளம்
நாஸ்திகம்	துஷ்டபாசம்
இரத்திரயம்	சாவஞ்ஞாதிரம்
சியபரகாசம்	உபநிஷதம்
சுதாவேதாந்தபாசயகரணம்	

ஆக ஆ

நிரம்பவழகியர்.

— 0 —

சங்கற்பநிராகரணம்	திருக்களிற்றுப்படியார்
சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சித்தியாரபரபணம்	தேவாரம்

* ததவலிளகம் திருமகதிரம்
காளத்தியந்தரதி

ஆக ஆ

ஆமொத்தம் உதாரண சாத்திரங்களில் உருக-நி
தனிப்பெயராய் வந்த சாத்திரங்கள் கருதி

* கோட்டிதரு மேலுள்ள பெயர்கள் கூ-ஞ, முதல் பன்னிரண்டாரு குத்திரவையுள்ள உதாரண நூல்கள் கோட்டிதருக் கீழுள்ளவை இதில் வருவன நீங்கலாக க-ஞ, முதல்-க - உரை யுள்ள பெயர்கள்.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியா சுகூடம்.

எ-முதல்-கஉ-வது சூகதிரவரை அதிகரணப்பிடிவு.

—C—

சூ-அ

பி — க—அனைத்தஞ்சுத் தென்னி லொன்றை
யறிந்திடாது

சுகூதி-சூ

உ—அசத்காலெனனின் முனைநிதா தச
தது சத்தின முனலிரு னிரவி
முன்போல

0 0

ங—நனைப்பது கசுகேமெனனிற சக
தினமுன விலாமையானும், தனைக
கொடொன றுணராதானும் தான்
சத தாகுமனதே

சுகூஉ

—0—

சி—க—மனனும்ருள

சுகூதி

உ—குருவாகவந்து

உரு0

ங—மனனவன்றன் மகனவேட ரிடத்தே
தங்கி வளராதவனை யறியாது மயங்
கிறப்ப பின்னவனு மெனமசநீ பெ
ன்றவிற பிரித்துப் பெருமையொடு
தாளுகப் பேணுமாபோற னுன்னிய
வைமபுலவேடா சுழலிதபடிகத் து
ணைவனையு மறியாது துபருமாநொல
லுயிறை

உஉசுக

௪—ஆவரினீக்கி மலமகறறித தாளுக்கி ம
லரடிககீழ வைப்பன்

உஉருஅ

—0—

௬—௧—பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்
மபாரப்பரிய பராபரனைப் பதிஞா
னத்தாலே தேசமொடு முள்ளத்தே
நாடி

உஉரு—

௨—ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே
ராமென நறிந்தகல வநநிலையோகும்

உருஉரு

௩—பாதநிழற்கீழ நிலலாதே நீங்கப்போ
தின பின்னுமோசைதரு மைஞ்செழு
த்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுளளத
தேபுகுந் தனிப்ப னூனமெலா மோட

உருருஉ

—0—

௧௦—௧—இவனுலகலிதமகிதஞ்செய்த வெல்லா
மிதமகி மிவனுகஞ்ச செயதாரபாலி
சையு மவனிவனாய நின்றமுறை பேச
னாகில, சிவனுமிவன் செயதியெலா
மெனசெயதியென்று செயததென்க
கிவனுகஞ்ச செயததென்றும், பவம
கலவுடனாகி நிற்குகொளவன் பரி
வாறபாதகத்தைச் செய்திடினும் ப
ணியாககிவிடுமே

உரு௦

௨—அரன்பணியி னினநிடவு மகலுங்கு
றறம்

உருஅ

—0—

௧௧—௧—காயமொழிந்தாற சுத்தனாகி யான
மா காட்டக்கண்டிந தனமையுடை

கரு

ய கண்ணக கேயுமுமிர கரட்டச் க
ணடிமமாபோல லீச னுயிரக்குக கா
ட்டிடக கணடிநீயன

உ—இததை யாயுமறிவுடைய னு யனபுசெ
யய வநநிலைமயிநநிலையி னடைநத
முறையாலே மாயமெலா நீங்கியர
ன மலரடி ககீழிருப்பன மாறாதசு
வானுபவ மருவிககொண்டே

உசுகள்

—0—

கஉ—க—செங்கமலத தாளினைகள் சேரலோ

பாத திருமலங்களுகது

உருசுரு

—ராசநேசரொடு செறிந்திடு

உருருந்

—அங்கவாதந் திருவேட மாலயங்க

ளெல்லா மரனெனவே தொழுதிதை

ஞ்சி யாடிப்பாடி

உருசுக—கஉ

—0—

புதநடை

எங்குமிபா மொருவாககு மெனியோமலலோ

மியாவாககு மேலானோமென திருமாப

பெய்தித திங்கண்முடியாரடியா ரடியோ

மெனறுத திரிந்திவிவா சிவஞானச செப

தியுடையோரே

கருஅஉ

—

அதிகரணத்திறகு உகாரண விருத்தத்தொனக

—0—

-சு

-சு-விருத்தம்

—(க—உ)அதிகரணம்

ய-ந

ய

சி-ரு-விருத்தம்

ய-க-அதிகரணம்

ய-உ ,

ய-ந ,

ய-ஸ ,

க-ரு-விருத்தம்

ய-க-அதிகரணம்

ய-உ ,

ய-ந

க0-ரு-விருத்தம்

ய-க-அதிகரணம்

ய-உ ,

கக-ரு-விருத்தம்

ய-க-அதிகரணம்

ய-உ ,

கஉ-ரு-விருத்தம்

ய-க-அதிகரணம்

ய-உ ,

ய-ந ,

ய-புரணம்

ந

அ

க

க

உரு

க

ந

அரு

க

ஸ

க

க

அரு கஉ

க

க

ஸ

அரு க

க

க

ரு

அரு கஉ

க

க

ந

உ

அரு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

எ—சூத்திரம்.

ஆன்மதரிசன இலககணம்

இத முன் சூத்திரத்திற்குப் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

எ—சூ, க - ௨ - வது அதிகாரணம்.

க அனைத்தஞ்

சித்தசித்தநாகிய விரண்டினையும்

ஆன்மாவேயுணருமெனறது

(சி) சிவாததவைதவாகி ம

றுபபு இவவிடத்துச் சிவஞா

ன போத்ததிற கூறப்படும்

சித்தைச் சத்தெனப் பரியா

யமாகக் கூறப்பட டிருக்கி

றது (சிவ) சாதனவியலபு

கூறுகின்றது (நி) டரினும்

வாதி மறுபபு

ச அநுரூ

எ—சூ, ஈ - வது, அதிகாரணம்

¹ உ சத்தசத்தறிய

சித்தசித்ததைப் பிரித்தறியு மு

றைமை (நி) சிவஞானபோ

தம், எ - சூ, ஈ-வென்பா

க அகூஉ

ஈ சத்தமெயஞ்

சித்தசித்த தானமாவின் னுள

ளவென்றும் சிவனுக்குச் சத்த

தமும் ஆன்மாவிற கசுத்தமு

மநாகியெனறது (நி) சிவஞா

னபோதம் எ-சூ, ஈ-வெ.

க அளஉ

கஅ

சு அறிவிக

அறிவிககவறிகிற ஆனமா சுதந்
தரனல்ல வெண்பதம காத
தாவே சுதந் தரனென பதம

கஅஅஅ

அ—சூத்திரம்.

ஞ"ஞஞஞான இலககணம்.

—0—

இது பாசஞானமபோமபடி பதிஞானமறிவிக்கு முறைமை.

க மனனவனநன்

ஆனமாவிதருளள மயக்கத்தை
த தீர்த்துக் குருவா லுணா
தத்பபட்டி முததி உடையம
வகை (ஞா) ஞானபாத மு
ணாதகி யோகபாத முதல
முப்பொருளு முணாதகி
னறது

கஅஅஅ

அ—சூ, க - வது, அதிகாரணம்.

ப உரைசூ

ஏழுசூத்திரமளவும பதிமுகலி
உவதறைப பொது விதியா
லுணாததி ஆனமாவிதருசு
சததின்னபாதான குணமாக
த தீககைசெய தறுக்கிறறி
கரு முறைமை விசேஷவு
ரை (நி) சிவஞானபோதம்,
அ-சூ, ஈ-வெண்பா

கஅஅஅ

ஈ பல்விதமாசான சகலாக்கு ஆசாரியன் செய்யுந்
தீககை

ககஉச

சு பாலரொடு	நிரடீசமு நிரதிகார லக்ஷண மும	கக௩சு
டு ஒதியுணாக	சு. சீசதீககை சிவதனமணி லோ கதனமணிபென இருவகை	கக௩சு
சு உழிவிலா	ஆறத்தவாவின சுததி (சீ) தீ கூடாபேதத்தால் முத்தி பே த மிலலை யெனபது	கக௩சு
௭ மந்திரங்க	மந்திரமுக்ஷிய னவநதமபஞ் சு ககேயில் வியாபித திருப்ப து கலாசோதனை விசேஷம்	கக௩சு
அ விகதையின	விததை சாரதிகலைகள்	கக௩சு
௯ சாந்தியாதீத	முறகநியதை முடித்தக கர டடுறது	கக௩சு
௧௦ மூனறுதிநத்	சிவ ஓசாரியனை யதிஷ்டித்து சு சஞ்சித கனமங்களை மந திரத்தாலும் பிராரத்தகன மததைப் புதித்துத் தொலை ததம் ஆகரமிய மேறாமலும் மிருகக உணரத்ததல் (நி) சிவஞானபோதம் அ - கு, ந-வெண்பா.	கக௩சு

அ-கு, உ-வது, அதிகாரணம்.

கக புறச்சமய இததீககையினறி முத்தியிலலை
யெனபதம் புறச்சமயத்தினி
ன்று சதகருமானுஷ்ட டான
ததால் சைவசமய வதிகாரி
யாவென்பதும் (சி) மல

- பரிபாகக கூறுகின்றது (ந்)
சிவஞான முண்டாமபடி கூ
றுகின்றது சிவஞானபோக
ம அ - ரு, க-வெண்பா ௨00
- ௧௨ இமமைபே ஸ்லோகரயதின் முதலியோரமு
ததிச சிறப்பினமையும் சித்
தானக முததிச சிறப்புடைய
தென்பது (நி)முததித தொ
டை கூ - த விசேஷ வுரை ௨0௧
- ௧௩ ஒதுசமயங்களை மெலு மிச்சித்தானதமே சிற்ப
புடைகென்பது (ச) வேக
சிவாகமங்களே சாததிரம
சிவஞானமே ஞானம் என
பது ௨0௩௨
- ௧௪ அருமனா வேதாகமமாகிய மூன்றாவ மு
தலிய மூவிக மிதற குளது
(ச) வேத சிவாகமங்களே
சித்தானதம (நி)வேதாகமங்
கனி ஸெல்லா மடங்க மறநு
ள்ளுநா வேதக கென்பது
கூறுகின்றது ௨0௪௩
- ௧௫ வேதாரா சூதியி ஞானமொன்று யிருக்
க வேதாகமங்களென விரு
வகைக கூறியது அதிகார
பேதத்தா ஸென்பது ௨0௫௨
- ௧௬ சித்தானததே சிவ ஞானரிசனை அசிவத்திதது
மலங்களை நீக்கி முததியடை
விப்ப னென்னும் அவருண

	மை யுணாவாரில்லை எ - து	
	(சி) சித்தநாத முதலியோ மு	
	ததி எ-து (நீ) பாடாணவா	
	தி மறுப்பு சிவஞானபொந்	
	ம அ - ஞ, ச-வெண்பா	உருக ௨
௧௭ இறைவனுவா	சிவனுக்கே அறிந்து அனுகூலி	
	கருந தனமைமென்பது	உருக ௧
௧௮ சனமாரகரு	சிவனது சரிவசயாது ௨-து.	
	சகமாரகந்	உருக ௨
௧௯ தாதிராக்கரு	தாதிராக்கம ௨-து	உருக ௨
௨௦ புத்திரமாரகம	புத்திரமாரகம ௨-து	உருக ௨
௨௧ சகமாரகம	சகமாரகம ௨-து ஆருகந்	
	இயல்பு வச்சேவையுரை	உருக ௨
௨௨ சனமாரகம	சனமாரகமாரகிய ஞானமார	
	சகமாரகம ககம ௨-து	உருக ௨
௨௩ ஞான நூநீன	கருமடாகத்தினும் ஞானயாத	
	மே சிறப்பு (சி) னைவா எழு	
	வருநா நாலவாக்குரிப பஞ்ச	
	மஹா யகம ௨-து	உருக ௨
௨௪ கேடலுடன்	மேறகண்டஞான முண்டயா ர	
	டையும் பலம் (சி) ஞான ய	
	கயத்தினபேத் நானகும ௨ -	
	து (நீ) நீட்டை கூடாதோ	
	கக்குருடாயநிட்டைக-து	உருக ௨
௨௫ தானமிபாக	வேதவழி நினைவாசனம் தான	
	ஞ செயதவாசனம் சரிவச	
	யாதி யதுவடித்தவாசனம்	
	அபரமுத்தி மடைவ ரென்ப	

	தம பகருவர் பரமுத்தியை யடைவா என்பதம் உ-து	உ.க.க
உ.க. சிவஞானச செலவ	மேலெய்தியது விசைக்கிசிறப் புவிதி	உ.க.ரு
உ.எ ஞானதநால்	ஞானகதாலேதானமுத்தி எ-து (ஞா) மீமாஞ்சநன மறுபு விசேஷ வுரை (நி) சைவா மறுபு சிவஞான போதம் அ - சூ, க - வெண்பா	உ.க.ரு
உ.அ ரீடகாதந	அருட்சிவ ஸாசாரிய மூர்த்தமா யதுககிர கிகு முறைமை (சி) சிவஞான சித்தி யுபாய மும அதனூற தரிசனமும (நி) பாடாணவரதி மறுபு சிவஞானபோதம் அ - சூ, ரு-வெண்பா	உ.க.க
உ.க மீக்கதொரு பகருவ	சீவனமுகதித் தனமை (நி) சி வதரிசனம் உண்டாமபடி	உ.க.எ
உ.௦ அறியாமை	சீவனமுத்திர ஞேயத் தழுந்து முறை (சி) சிவதரிசனம் வரு வகற குபாயம் (ஞா) விசே ஷவுரை	உ.க.அ
உ.க புண்ணியமே ஞேகரு	ஞேயத்தழுத்தின சீவன முத்த ன நேகாநத்ததில பெறுமாப லன பரமுத்தி எ-து (சி) ஜீ வனமுத்தி பரமுத்தி கரமம் (ஞா) விசேஷவுரை (நி) சி வஞான மிருவினை யொத்த	

விடத தண்டா மெனபது.

சிவஞானபோதம் அ - சூ,

உ-வெண்பர.

உஉ௦௭

நஉ ஞாலமதின

சீவன முததாதனமை

உஉ௧௯

நந தேசமிடக

நெழ

உஉ௨௭

நச இநநிலைதா

இஃ திலலாங்கு வே றுபாய

நிடடை

உஉந௬

நரு சாங்கிரக்தே

தேதனமையோர் சிறப்பும் அ

ஃ திலலாதோர் சிறப்பின

மையும்

உஉ௪௩

அ—சூ, ந - வது, அதிகாரணம்.

உச கருவிக்றிக்காற கருவிகரணம் நீங்கிற காணப

தென னென்ற சங்கிரகத

வாதி மறுபடி

உஉ௪௮

அ—சூ, ச - வது, அதிகாரணம்.

உ௬ பன்னிதங்கள்

நிடடைகூடி நீங்கின விடத

தக கருவி கரணதிகரூட

ன கூடினு மதனவழித த

னநென்றது (சி) வருத்தி

ஞான மொழிக்கு முபாய

க கூ-த (நி) அவிகரர

வாதி மறுபடி, சிவஞான

போதம் அ - சூ, (சு-௭)

வெண்பர

உஉ௫௮

ந௮ எகருத்தானெ

சிவன சாவ வியாபியாய நி

ன்று சிவ ஞானதகைக

கொடுத்த ததனாற்றேனற

உசு

நிற்பன எனப் பரிஞ்ஞம
வாழியைநோக்கிக் கூ-து
சிவஞானபோதம் அ-ஞ்
அ-வெண்பா

உஉசுஅ

உஉசு பாசிபதிரு-ட

இப்படி நில்லாராக்ரு வேறே
தூபாய முணாததல (ங்)
சிவனைக் கூடியவானமா
மீளவும் இந்நிலையங்களைக்
கூடவற்றே வென்ற பரி
ஞ்ஞவாதிமுறுபு சிவஞா
னபோதம் அ-ஞ் க-வெ

உஉசு

கூ—ஞ்ஞதிரம்.

ஆனமசுத்தி இலககணம்

—0—

இது முகூதிய நிலைநிலலாக்ரு வேறேருபாய

நி—டைகூறி யானமசுத்தி உ-து

கூ பாசுந் நதகா “சேசமொடுந் திருவடிகழ
நீங்காதேனாக” என்பத
னை விரித்துணரகின்றது
(நி) சங்கிரகதவாதி ம
றுபு

உஉஅஎ

கூ—ஞ் க - அநிகரணம்.

உ வேதசாதகிர மேறறேருத்ததை வருத்து
ச சததப பிரமவாழியை
மறுத்தது (சி-ஞா-சிவ -

உரு

நி) பாச பசு பதி ஞானங்

கனி வியலபு கூ-து

உஉகக

ந கரணங்கா கெட ஞானஞ் சூரியமென்ற பா

டாணவாதி மறுபபு (சி)

அநககரணங்கா கெட

டிருப்பதே முததி என்ற

வைசேடிகனை மறுத்தல்

உருகி

ந சிவனை வன

அநக கரணங்கா லறிய

க கூட்டினை சிவஞானத்

தா லறியவேண்டிய தென

னென்ற அகங்காரவாசி

மறுபபு (நி) சங்கிரந்த

வாதி மறுபபு சிவஞான

போதம் கூ-ஞ, க - வெ

உருகி

ந கனடிநய

சிவனை பாச ஞானத்தால்

றியக் கூடாதென்றது(நி)

சிவஞானபோதம் கூ-ஞ,

உ-வெண்பா

உருகக

கூ—ஞ, உ - அதிகாரணம்.

க குறிப்படி

சொல்லியமுறை நிரகமஞ்

தாக்களுக்க கருக்கிரங்கு

முறைமை (நி) ஜீவபர

மொன தென்ற பரிஞா

வாசியை மறுத்தது சிவ

ஞானபோதம் கூ - ஞ,

கூ-வெண்பா,

உருகக

கூ—சூ, கூ - அதிகாரணம்.

எ சண்டவிலை	மாயாவாதி சீவபர மொன தெனறோத விரண்டென கசூறுதல் (நி) பரிணாம வாதி மறுப்பு சிவஞான போதம் கூ-சூ,நு-வெ	உங்ஙஉ
அ அஞ்செழுத்தா	இந்நிலை மயங்கி னோரகரு மேலோ ருபாய நீட்டை கூறு கின்றது சிவ ஞான போதம் கூ-சூ,கூ-எ வெ	உங்சங்
க காட்சிமீதயந	பிருதிவுமுதல் சிவ மீருன த தவங்கரீத தியரவிகரு முறை(சி-ஞா - சிவ) அந் தாயாகக் கூறியது(ங்)சிவ ஞானபோதம் கூ-சூ, அ - வெண்பா	உங்ருச
அநதரியாகந	அநதரியாகத்தக குரிய உப கரணமும் அதனபரயோ ஜனமும்	உங்ஙஉ
புறம்பேயு	அநநிடை பிரிக்ககாலத்தி ல் புறம்பூசை செப்பவிரு மபின் அதுசெய்யும் விதம்	உங்ளக
இநதனத்தினெரி	சாவ மயாபிதவதனை ய னித்த வழிப்பட்ட வான மாகரனுகஞ்ச சிவன் கொ டுதகும் வரிசை	உங்ளஎ

உள

க0—சூத்திரம்.

மலமோசன இலககணம்.

இது பாசவாழை நீங்கி சீவனமுததாநிரகு நீலைமை கூ-து.

உ இவனுலகி

சீவன முதகாக் காகாமிய

மேறா யனை

உருஅது

க0—சூ, க - அதிகாரணம்.

உ யானசெய்தே

இந்நிலைமை ஞானம் பிரகாசி

ததாாக சூனடெனபது

மஃ திலலாக் திலையெ

னபது (நி)நிலஞானபோத

தம க0-சூ, க-வெண்பா

உச00

க0—சூ, உ அதிகாரணம்.

உ இத்திரிபடேனை

இடமுறை நிறகாது இத்திரி

யாந் வசத்தாகி லகத

கோ ருபாயம கூறுகின

தது (நி) சிவஞானபோத

ம க0 - சூ, உ-வெண்பா

உச0அ

ச சலமில்லாப

சீவன கைபடாறு கருநாத

ஐக்கிர பிப்பது சுபாவம்

(சு-ஞா) ஞானிகடகு ரா

காதிகளால் பாயபுணனி

மமேறாது (நி) சிவன சில

ரை மகிபபால் பகூ

பாந் யாகாரே, வென்ற

அவிகாரயாந்பை மறுத்

உஅ

	தல சிவஞானபோதம-க0	
	சூ, ஈ-வெண்பா	உஅகள்
நாடுகளிற்	ஞான மில்லார சிறப்பின	
	மையும் அஃதளளார சுற	
	ப்புடைமையும் (சி) ஞான	
	தகாஸல்லது காரிய யோ	
	கங்களில முததியிலை	உஅஉ
அவசியத்தினை	ஜீவனமுதகா வாதனையினு	
	ற கணமங்களைச் செய்தா	
	லு மாகாமிய மேளுத(நி)	
	சிவஞானபோதம ௧0-சூ,	
	(நி-ச) வெண்பா	உஅநக

—0—

கக—சூத்திரம்.

டககிவி ஸிலககணம்.

—0—

இது டாகத்தினின்று நீக்கின சிவவிடத்து பதகிசெய்யு

ராயமொழிக	காணுவ கணனுக்கு ஆனமா	
	காட்டாய் நின்றதுபோ	
	ல ஆனமாவசுசு சிவனு	
	பசரிக்கு முறைமை (சி)சி	
	விவிடத்து அநதரங்கபத	
	திசெய்யு முறைமை ஞா	
	னத்திற கிரியை	உஅசுந

சுக்—சூ க - அதிகாரணம்.

௨. பரஞானதந்தா மேலந்த சீவன முததா க
ணையத நமுத்த முறை
மை ௨௪௫௩
௩. அநாதியுட மேற சிவசமவாதி சரீரநீங்
கி முதகிபெறவேணுமோ
முத்தியினு நிகதியுதவ
ம பெற நிருக்கலாமோ
வெனறத்தகு வினட (சி)
வயிரவ தந்திரவாதுகா
தேக நிதயமென்பதை ம
ஹதில (சூ) சாரூபமுத்
விய முத்தி பரமுத்தி ய
னறு ௨௪௬௧
௪. தெரியரிப சீவனமுததா மல வாகனை
கெட்டு நிறபதற சூதார
ணம (நி) சிவஞானபோ
தம கக - சூ, சு-வெ ௨௪௬௨
௫. ஆணவந்தா முத்தியில ஆணவங்கெடுமா
யின ஆணமாவுங் கெடு
மெனறவாககு மறுபபு
(சி) சைவா ஆணவங் கெ
டா தென்பதை மறுத்த
க கெடுமென்பது (நி) பே
தவாதி மறுபபு ௨௪௬௩
௬. வெல்லினுக்குத ஆணவம முததானமா ககளை
ப பொருத்தாது பெத்தா
னமாககளைப பொருத்தம

	(சி) ஆணவம் நீத்தியம் அது கெடா தென்பதும் ஆனமா ஆணவாதி பாச நீங்கு முறைமையும் (நி) சமவாதி மறுபடி	௧௭௭௨
எவ்விடத்து	சிவனறிருவடி சுநி முறை மை யிவ்விதமென ஐக்கி யவாதினைய மறுத்தல்(நி) அவிகார வாதி மறுபடி சிவஞானபோதம் கக - ரு, உ-வெண்பா.	௨௭௮௬

கக—ரு, உ - அதிகரணம்.

எககுநதானினை	சிவனசாவ வியாபியாயின ம பக்குவாண்மாதகளுக கனறி காணப்படான(நி) அவிகார வாதி மறுபடி சிவஞானபோதம் கக-ரு, ந-வெண்பா.	௨௭௮௭
சென்றையு	சிவனுட னுனமாகுடி நீங்கு முறை அவ்வச சமயிகளை வினவி மறுத்தல்	௨௮௦௩
செம்பிரத	செம்பிரத குளிகையிற் கல கதபோ துண்டாய தன மைபோல் ஆனமா சிவனை க கலகத விடத்த நிறகு முறைமை (ரு) சிவாத	

கக சிவன சீவ	து விதியை மறுதல் (நி) பேசுவாதினை மறுதல் ஆனமாவும் சிவனு மொன ராயக கூடியிருப்பதே மு ததியென்பாளை மறுதல் து(நி) ஐகயவாதி மறுப்பு	உருகச உருஉக
க- இருமனைபக	ஆனமா சித்தென்ற சிவனா பிரயோசன மிலை பென பாளை மறுதல் (சி) ஐ வன முததிபேசு மேழவி த மெனபது (நி) சிவனா னபோதம் கக-சூ, ச-தி- வென்பா	உருஉக

கஉ — சூத்திரம்.

அடியவ ரிலககணம்.

—0—

சிவனையுணர்த ஞாதாக்கள தமது முகலெனக்
கருதிநிற்கு முறைமை

கஉ — சூ, க - அதிகாரணம்.

க செவகமலத்	பிரமா முகலாயினுரால் சி நதிககப படாத பதியை சிவன முததா சிநதிதலு கக கண்டு வழிபடு மாறு (சி) சிவனான சரிதையா கிய பஃபபத்தி கூ-து.	உருசுரு
------------	--	---------

கஉ-ஞ, உ - அதிகாணம்.

உ ராசனுகனடிலலா சிவன சாவ வியாபியாத
 லாற சிவபததாக்களிடத
 தனபு செயு முறைமை
 (நீ) சீவனமுததா சிவன
 டியாரிடததுககூடுதலும
 அடியா ரல்லாகா ரிடத
 துச சேரலாகாமையும
 சிவஞானபோதம் கஉ-ஞ,
 உ-வெண்பா உநிநிந

கஉ - -ஞ, ந - வது, அதிகாணம்.

ந அநிவிரியான சிவன திருவேடகநானாயு
 ண்டாககி சாவரனமாக
 கசையு மீடேறறுகையின
 பொருட டோர சிறப்பு
 விதி கூ-து (நி)சிவஞான
 போதம் கஉ-ஞ, ந-வெ
 ண்பா உநிசுக-கஉ

ச திரு-கேரயி சிவன சாவ வியாபியாயிரு
 கதாலும தன்னிடத தன
 புடையாராககு வெளிப்படு
 முறைமை(ச-ஞா) . 1 விந
 கததை வழிபடு முறைமை
 (நி)சிவஞானடேடதம்-கஉ
 ஞ, ச-வெண்பா. உநிசுக-கக

நீநீ

நீ ஞானயோக

இங்ஙனம் இலிங்கத்தினையுந்
திருவேடததாரையும் வழி
படு முறைமை யுணர்த்தி
ஞானஞ்சாரியனை சிவனை
வழிபடு முறைமை

உருஎஞ்

கஉ—ஞ புறனடை.

ஞ மந்திரத்தான

ஆசிரியரைச் சிவஞகப பாவி
ககாவிடின அவருபதேசி
தத மந்திர முதலானவை
பலிபா தெனபது

உருஅஉ

எ பரமபிரம

ஆசிரியரை பரமசிவ மென
க கருதினாகஞ்ச சிவன
னுக்கரகஞ செய்ய முறை
மை (நி) சிவஞானபோத
ம கஉ-ஞ, எ-வெண்பா

உருஅஎ

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார சுடிக்ஷம்

நி ர ம ப வ ழ கி யா

சிவஞானசித்தியாரில சிவஞானபோத

வெண்பாககளின் கருத்தை வகு

ததுக காடய விரவம

சிவஞான	சிவஞான	கு—வ	
சித்தியார	போதம்	ச உ	—
கு—வி	கு—வெ	,, ந	,, ந
க உ	க க	,, ச	,, ச
,, நக	,, (உ-அ-ச)	,, ந	,, ச
		,, உக	,, உ
உ உ	உ(உ-ந)	,, நக	,, ந
,, ந	,, (ச-ச)		
,, ச	,, ந	ந ந	ந , ந
,, உஉ	,, க	,, க	,, உ
,, நக	,, அ		
,, நஅ	,, க	க ந	க உ
,, சக	,, க	,, க	,, ந
,, கக	,, க	எ	,, ச
		அ	,, ந
ந உ	ந க	,, க	,, க
,, ந	,, ந		
		எ உ	எ ந

நக

” ந	ந	”	”	க	”	அ
அ	உ	அ	ந	க0	உ	க0 க
”	க0	”	”	”	ந	” உ
”	கக	”	க	”	ச	” ந
”	கௌ	”	ச	”	கௌ	” (ந-ச)
”	உௌ	”	க			
”	உஅ	”	ந	கக	ச	கக கௌ
”	நக	”	உ	”	ௌ	” உ
”	நௌ	”	(கௌ-ௌ)	”	அ	” ந
”	நஅ	”	அ	”	கஉ	” ச
”	நக	”	க	”	”	” ந
க	ச	க	க	கஉ	உ	கஉ உ
”	ந	”	உ	”	ந	” ந
”	கௌ	”	ந	”	ச	” ச
”	ௌ	”	ந	”	ௌ	” ௌ
”	அ	”	(கௌ-ௌ)			

உ

சிவமயம்

இந்நூ லச்சிடுவதற்குப் பிரதிருபங்க
ஞுகவிசெய்தவாகள.

—0—

மறைஞானதேசிகருரை

ம-ா-ஸ்ரீ, புரட்சை - பொன்னம்பல செனை இராஜகீய
வித்துவான முதலியாரா அ சாவகலா சாலை
உபாத்தியாயர்.

சுகதாதிரிப பேடடை

பு - தெய்வசிகாமணி மில்லா கலாசாலை
முதலியாரா அ உபாத்தியாயர்
காகுசி - அருணகிரி பர
தேசியாரா அ
,, நாகலிங்கமுதலி தியலாஜிகல் அச்சிய
யாரா அ-ள க்தரசாலைத் தலை

சிவாகரபோதிய ருரை.

கொட்டையூர்-சாமிநா திருவணந்தபுரம் ரா
ததேசிகா அ ஜகீப சாவகலாசா
லை உபாத்தியாயர்

திருப்பராதிரிப் புலியூர்-

சிவ சிதம்பர முகலி

யாரா அவர்கள்

திருமயிலை-முருகேசமுத பச்சயப்பமுதலியார்
லியாரா.அ. கலாசாலை உபா

;

ததியாயர்

ஸ்ரீமத-யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் - ஆறு சைவப்பிரகாச வித
முகநாவலா சுந்தான யாபிவித்தித த
மசுதாசிவமபிள்ளை அ லைவா

ஆச

ஞானப்பிரகாச ஞான

விதவான சுந்தரமபிள்ளை அவர்கள்
,, புரணை பொன்னம்பல மு இராஜகிய கலாசா
தலியார அவர்கள் லை உபாத்தியாயா
செனணை ஐயாசாமி தே சைவகரிமா திசுத்திதா
சிகா அவர்கள்

ஆட ந

சிவஞானயோகிய ஞான.

திருப்பாதிரி-புலியூர்-சிவ
சிகமபர முகலியார அவர்கள் க
நிரம்பவழியு ஞான

அஷ்டாவ புரணை-சபாபதிமுதலியார அவர்கள்
தானம் ,, செனணை-ஐயாசாமி தே சைவகரிமா திசுத்திதா
சிகா அ-ள

ஆட உ

சுபரமணயதேசிக ஞான.

விதவான திருவடவச்சுரம்பேட்டை- பச்சயப்ப முதலி
சிங்காரமுதலியார அ-ள யார கலாசாலை உ
பாத்தியாயா க

* இப் பிரதிபலகளை வெளியிட வுதவிபுரிந்த காரணய
புருஷர்கள் சிவதருமோத்திரம் சிவஞானதான வியலிற் கூறி
யுள்ள பலன்களைப் பெற நினபுதுமபடி இப்புத்தகத்தை யன்
போடுபாராட்டிப் படிப்போர யாவரும் சிவபெருமானைச் சிங்
தித்தல் வேண்டும்.

உ

சிவமயம்

சிவஞானபோத யநதிரசுலேயில

அச்சி ட டி ரு க ரு ம

புத்தகங்களுக்கிவரம்.

—0—

தபாற செ

லவுடப

நூ அ-பை

சமஸ்கருத சிவஞானபோத சவலியாகக்கியாநம் } 0 - 0 - 0
அகம் உதாரணங்களுடன்

கிரிஸோஸ்தோமசாரிபா சித்தாந்த சாராவளி அந் }
நக்சிவாசாரிபா வடமொழி வியாக்கியாநத்தி } ௨ - ௬ - 0
ற கிணங்கய தமிழ் விசேஷவுணாயுடன்

காமிகாகாம சமீமுணாயுடன் அரச்சுருபடலமவணா அ - அ - 0
தபாறசெல வுடபட ..

நெழி நூதன சஞ்சிகை ஒனதுகரு 0 - அ - ௬

அகோர சிவாசாரிபா கரிபாகரர யோதி தமிழ்

பொழி-புரை - சஞ்சிகை - சந் 0 - ௬ - ௬

சகலாகமசார சங்கரஹம் மூலம் க - ச - 0

சிவஞானபோதத்திறகு ஸமஸ்கருத - க௨ - ருத்தி }
ர பரதிபத வியாக்கியாநம், பொலலாபப்ளீன }
யா - ரூணங்க, மெய்கண்டசேவா வாரத்தி } க - அ - 0
கம், பாண்டிபெருமாள் விருத்தி, சிவஞான }
யோகிகள் சித்தாநா ஆக ஐந்துரு சோத்த }
அச்சிட்டது

சிவஞானசித்தியார பரபக்ஷணா .. க - க௨ - 0

சிவஞானசித்தியார சுபக்ஷம் ௬ - அ - 0

சுரு

	தபாற் செ ல வுடபட நு அ-பை
திருவுத்தியார், திருக்கனிற்றுப்படியார், இருபாவி ருபுத்த, உண்மை விளக்கம், திருவருட் பயன், வினாவுண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறிவி ளக்கம், போற்றிப் பஃரெடை, சுகதபநிரா கரணம், இவற்றினுரை . . .	உ - க - 0
திருமூலா திருமகதிரம் . . .	க - 0 - 0
காமபுராணம் . . .	உ கச - 0
இலிங்கபுராணம் . . .	க - கந - 0
* குருகமசிவாயா சரித்திரம் . . .	0 - 0 - க
விநாயககவசம், சிவகவசம், சததிகவசம், திரிபு ரை அகவல், திரிபுரைதேரத்திரம், காமாசுதி யம்மன அகவல், விநாயகா அகவல், கந்தா சஷ்டி கவசம் . . .	0 - 0 - க
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம் . . .	0 - 0 - க
அபிராமி யந்தாதி . . .	0 - 0 - க
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரைபும் . . .	0 - 0 - க
சரஸ்வதிதேரத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி . . .	0 - 0 - ந
ஸ்ரீமத-சிவஞானபோகிய ரியற்றிய வைரககுபபா யம் . . .	0 - உ - க
நெய்யா கம்பராமாயண முதறசெய்யுள் சுககோ ததரம் . . .	0 - உ - க
* இக் குறிப்புள்ளதமுதல் புத்தக மொவ்வொன்றிற்குத் தனித்தனி தபாற்செலவு அணு-உ.	

இங்ஙனம்

கொ - ஷண்முக சுந்தர முதலியார்
செனனை - சுகதாதிப்பேட்டை,

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

எ—சூ ஆனமதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேழாஞ் சூத்திர மென்னுதலிறோ வெனின் ?

மே லதற்குப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது

சூத்திரம் - பிண்டசூத்திரம், கொக்கசசூத்திரம், வகை
சசூத்திரம், குறிச்சூத்திரம், செய்கைசசூத்திரம், புறனடைச
சூத்திரம் என அறுவகைப்படும்.

இனிப் புறனடையாவது- ஒத்துப்புறநடை, அதிகாரப்புற
நடை, சூத்திரப்புறநடை, பிண்டப்புறநடை, நூற்புறநடை—
என்ப புறநடை ஐந்துவிதப்படும்.

அவற்று ளிஃசியாதெனில்? சூத்திரப் புறநடைபென வறிக
அஃதாவது, முறக்கிய சூத்திரத்துட் சொல்லிய பொருளை
யாப்புறத்தானு மச்சூத்திரத்து ளில்லாத பொருளைத் தழீஇ
யானுநிற்பது அச்சூத்திரத்திற கூறுபாடுசெய்த சததையு மச
ததையும பாதகாதது, அதிநிற கூறுபாடு செய்பாத வானமா
வையும விளங்க வறிவிககைபா லெனவறிக

இத தலைச்செய்யு ளென்னுதலிறோ வெனில்? சித்தசித்
துக்களாகிய விரணநிற தமமிற செறிபமாட்டா வாதலால் அவ
விரணடினையு மானமாவே யுணருமென்று குளகமாகவுணர்த்து
கின்றது.

கஅருசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னிலொன்றை யறிந்திடா த
சுததாலென்னின, முனைத்திடா தசத்துச்சத்தின முன
னிரு ளிரவிமுனபோ, நினைப்பதிய கசத்தேயெனனி
ற சத்தினமுன நிலாமையானுந், தனைக்கொடொன
றுணர்தலானுந் தானசுத தாகுமனறே. (க)

(இ-ள) அனைத்த ஆனமாககளெல்லாம பிரமமென்று சொ
ஞ்சுத தெ லலில, அப்பொழுது அந்நப பிரமம் சுத
னனி லொன தசத்துக்களை விகற்பித் தற்கைக்க டீடயில
றையறிந்திடாது லை
அசுததாலென சங்கிராந்தவாதி யறிந்திரங்க டாமே ய
னில நியுமெனனில், உடல்போல வழிந்தவருவ
து மாயையாகிய வுபாதிவசத்தாலே காணு
மெனனில் ?

முனைத்திடா க ஆதிதன சன்னிதியி லந்தகாரஞ் சேட
சத்துச் சத்தின டியாத வாறுபோலச் சித்தினமுன்னே யசி
முன்னிரு ளிரவி ததாகிய பிரபஞ்ச முண்டாயக் காரியப்ப
முனபோல டாத.

நினைப்பதிய க மனததாலே யல்லோ யாதொன்று சிந்தி
சுததேயெனனில் ககிருன ஆகையாலே அசுதத்துத் தானே சிவ
னை யறியுமெனனில் ?

சத்தின முன அசுததாயுள்ள பிரபஞ்சத் தாளுகவறியா
நிலாமையானும து, சத்தினமுன லிலலா தாகையாலும்,
தனைக்கொண அந்த மாயா காரியங்களைக் கொண்டிந்
டொன்றுணரத் தற்கையாலு மிகத் வேதுக்க ஞ்ண்டாகை
லானும் யால்,

தானசுத்தாகு அந்த மாயை தானு மசித்தாகையா லத்
மனறே. னைக்கொண்டறிவா ஞ்ஞானமா வுண்டி
எ-று.

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலககணம். கஅடுடு

ஒரிடங்களிற் சித்தெனரதையே சததெனவும், அசித்தெ
னரதையே யசததெனந்ரும கூறுவது தமயிற பேதமில்லை, ஆத
வர விழுககா (க)

சிவாகரயேரகியருரை வருமாறு.

இகறகுச சிவாதவைதவாதி சித்த அசித்ததெனந்ரு இரண்
டே வஸது இதிலே சித்த சிவன, அசித்த பிரபஞ்சம் அந
தச சித்தே சதத, சடமே அசதத இவவாறு இரண்டேவஸது
சிவனுக்கு வபதிருகதமாக சித்தருபியாக ஆண்மாகக ண்ணடென
பது * யுகதியுகதமுமல்ல, சுருதி விரோகமுமுண்டி பிரததியகூத
மாக நானாதமதவங காணப்படுகிறதே யெண்ணில்? அதவு
மதவத திரயோபாதி வசததினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்று
சொல்ல, இதற்குமேல் ஏழாரு சூத்திரம் நாலுவிருதததினா
லே சுவகையு முத்தரமுங் கூறுகின்றது

* யுகதியுகதம் - யுகதியோடு கூடியது

இந்தச சிவஞானசித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்
தில், சிவஞான சித்ததெனந்ரும பிரபஞ்சத்தை யசித்ததெனந்ரும பிர
திபாதித்திருக்க, இவவீடகதுச சிவன சததெனந்ரும பிரபஞ்சம்
அசததெனந்ரும பிரதிபாதித்த தெனையோ யெண்ணில்? சித்
தானகே சதத, அசித்தகானகே அசததானகையால் பரியாயநா
மமாகக கூறப்பட்டது ஆகில் அசித்ததாகிய வரணவ மாயை கண
ம் மசததேபோ யெண்ணில்? அவைகளும + ஆமோகூதமே சத்
தது அதவரு சாஸ்திர திருஷ்டியினாலே முகத்திருஷ்டிக்கு அச
ததே.

+ ஆமோகூதம் - மோகூதபரியதம்.

கயிருசு

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

தடி—தும் டெஹிகாஹாதரெ — ஹெத— ந—பாஸி
உவநாஸி நாஸி கடுஸலாவதஃ | கஸஹி—குத தீஃ
ஸவ—புநாஸிஹாகொ நவளசிகதிதி.

அனைத்துரு சுகதெனவில் - சாவானமாககருரு சசசிசு
வநபமாகிய சிவனே பெனவில்?—ஒன்றையறிந்திடா - அநத
வொனருகிய சிவத்தை யறியாமல் சமசாரியாய துககப்படுவா
னேன?—அசத்தாரெனவில் - அவவா தறியாமனிதப தசத்தா
கிய மாயையினுலே பெனவில்?—முனைதகிடா கசத்தச சதகி
ன முனனிரு ளிரவிமுனபோல - ஆதிததன் சனனிதிவி லிருள
நிலலாததுடோல சத்தின் முன்னே அசத்து நில்லாத,—நினை
ப்பதிவ கசத்தேயெனவில் - † அகம சுகி § அகம் துககி, என்ற
துவு மஹவகார மமகாரதகைப் பண்ணுவதும சிவனசன்னதி
யில் மாயா விகாரங்களே யெனவில்?—சத்தின்மு நிலாமை
யானுத தனைசுகொடொன றுணாதலானும தானசத துவரா
தனதே - சத்தாகிய சிவனமுன்னே யசித்தாகிய மாயாவிசா
ரங்கள் பொருந்தா தாகையாலும், மாயாகாரிபங்களை க கரண
ககளாகக்கொண்ட டானமா வறிக்கையினுலும் ஜடமாகியமாயா
காரியங்க டாளுக வொண்ணையு மறியாது

† அகமசுகி- நானசுகமுள்ளவன், § அகமதககி-நானதுக
கமுள்ளவன்,

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

முற் சூத்திர முடிவிற்குறிப பொருளைத்தானே வரபு
முத்தனைஞா.

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅடுஎ

அனைத்தஞ் சததெனனி லொன்றை யறிந்திடா-சித் தசித் துக்கௌளலாஞ் சிவமென்று நீசொல்லில்? அசசிவம் சித் தசித் துப பிரபஞ்சத் கொருபொருளையாளுலும் சிநுட்டிககத் தீதிக கச சவகரிக்கத் திரோபவிகக அனுக்கிரகிகக வேணுமென ரறி யாத

தனனைத்தவிர வேறேனறிலாமையால் தனனைத்தானே சிநுட்டிககும் திதிககும் எனபது முதல் மாறுபடும் வாராததை வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்க வேதனாபோகமுஞ் சி வாததுவைதியும் வேதாந்தியும் சிவனுக்கும் பிரமத்துக்குஞ் செ பபவேணும் பிரம வ்யகிரித்தஞ் சாவ மிததைபென்று சொ லலுதலால் அவவேதனையு மிததையாமே ! அப்போது மித தைபென்று நீ சொல்லியது மிததையாமே ! அப்போது சி ததுப பிரபஞ்சமுஞ் சிவனு மொனகுதலால் அவவேதனைசி வனுக்கு,—

அசததாலெனனில்-அசித்ததுப பிரபஞ்ச சங்கததாலெனனி ல்,—இரவி முனனிருளபோற் சததின முன னசதது முனைத்தி டா -சிவத்தின முன அசித்ததுப்பிரபஞ்சம் பிறா பிரயோசனம் பிறா போககியம் பிறா போசகம் ஸவதிருசயம் இவைமுதலி யவாயத் தோற்றினாலும் ஸவப்பிரயோசனமா யப்படித் தோ றமுது சிவனுக்குச் சொருப மாததிரமாயக தோற்றமெனபது கருத்த —இங்குசத்தே-அசிதபிரபஞ்சத்திற சில வந்தக கரண முதலியதே சதசனனிதானத்திலே,—நனைப்பதெனனில் - பிற பபொருள் யறிந் கதற்கருகமாகு முட் சுகதுக்க மோகங்களை யனுபவிப்பதென்று நீ சொல்லில்?—அசதது - அந்தக கரண மு தயலியன,—சத்தினமு னிலாமையானும் - சிவத்தினமுன னி னைத தாலாலும் அது கோடு முதலானதற்குப்போ லோரறிவினா மையானும்,— தனைக்கொடொன முணாதலானும் - விளங்கை

௮௫௮ சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

ளக்காகக் கொண்டு கண் காண்பது போலத் தன்னைக் காட்
கக் கூட்டிச் சிறிசிவசித்தக் கணவியமாய் ஒருச்சத்தானம்
துப் போக்கிப் பொருளைப் புசித்தலானும், — தானசத்து
ராதனதே - புசிபாது தானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

நாலாரு சூத்திர முதலிய மூன்றாண்டு பொருளிப்பு கூறி
வாசிரியா, நிறுத்த முறைபானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமை
னப்படுகு சாக்னங்களிப்பு மூன்று சூத்திரத்தாற கூறு
னருடங்குறா

அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாகித்
பெறுகற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேட
னவயின்வைத் துணாததிற செழுந்தது ஏழாரு சூத்திரம்

மேலேச சூத்திரத்து வரைசெய்துணாத் திய சத்தசத்துக்
ரப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினாவினாக்கு, சத்தா

சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறிவதெனச் சிவா
விகைசவா விடுப்பின, சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாக
ல் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்த நிற்பதன்றி ஏகதேச
ப்ப பகுத்த ஒன்றை யறியுமா நிலை அற்றேல், சிவம் வி
பகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவி
னவள்ளிடமாக நின்று அவ்வனம் பகுத்தறிதல் கூடுமென
இரவிமுன் விருளபோலச் சத்தெகி ரத்தது முனைத்த நில
மயின் அசத்திடமாய் நின்று அவ்வனம் மறியுமென்பதங் கூ
து இனிவிகாரமின்றி நிற்கு மாண்மசநிதியில் அசத்தாகிய
வியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவ தெ
: சிவசுவரோகத வாதுகள் விடுப்பின, சத்தெகி முனைத்த

எ—குத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅடுகூ

நில்லாதென மேற கூறினமையானும், பிற்தொன றுணாவதற்
குத் தான கருவியாய நிற்பதனறித் தனக்கோ ரறிவில்லாதாக
லானும் அசத்தச சததை மறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேட வளவையான இவவிரண்டினும் வேறா
யெஞ்சினின்ற பசுப்பொருளே இவவிரண்டினையும் பகுத்தறியுமெ
ன்பது பெறப்பட—து

படவே, முதலா ஸேழாஞ்ஞத்திரம்போல இச்செய்யுளும்
முககூற்றதாய்வாறு காண்க

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க

அறிவதென்பது அவாயநிலையான வகத்து அஃதசத்தாத்
லென்பதனோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது

முனைத்திடாமை யாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென
கமமனோராத் கூட்டியறியப்படு மாறுபோல முதலவனாத் கூட்
டிப்பறியப் படுவதாய வேறு நிலலாமை.

இதனுட்போகத் முககூற்றினும், முன்னே யிருகூற்றினும்
விரிக்கக்கடவதாய விசேடயினமையின் அவற்றை யீண்டே வி
னாவிடைகளாத் ரெஞ்ஞத்தணாததி, ஏனே மூன்றாககூற்றை மூ
ன்றுசெய்யுளான விரித் துணாதது கின்றா.

அவற்றுட பாரிசேட வளவையாத் பெறப்பட டெஞ்சினி
ன்ற பொருளை இனித விளக்கி யதனியப்பு வரைசெய் துணாத்
ததற் கெழுத்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

எல்லாததையு மறித்தது சிவமென்று சொல்லுக்கைச் செய்
தே இப்படியோ ரானமாவுண்டென்று எங்கே காணப்பட்டது
எனற பரிணாமவாதியை நோக்கி மே ஸ்ருளிச்செய்குரர்.

முன் சூததிரத்திலே கூறுசெய்தவததை விளங்கச் சொல்லியது

அனைத்துஞ் சத்தெனனி லொன்றை யறிந்திடாது - எல்லா சதையு பறித்தது சிவம ஆனமாவென்ப தொனநிலை எனமுந் சொல்லில் பிரபஞ்ச விஷயத்தைச் சிவனுக்கறியவேண்டுமெனில் கருவிகளானது சிவனையறியாநிற்க அவனமுன் விவைநிலலாதென்றதென நமது என்ற சங்கிரகநவாதிபை நோக்கியருளிச்செய்குறா - அசத்தாலெனனில் - அசத்தானது சடமாய நிலைநிலலாதபடியாலே அறியாது அதென்போல வெனனில் - முனைத்திடாவசத்துச் சத்தின் முன்னிரு எரிவியமுன்போல் - சதகாகிய சிவனுடைய சன்னதியில் சத்தாகிய பிரபஞ்சநதோனருத்து ஆதிததன் சன்னதியில் அத்தகாரக தோனருதாரபோல அப்படி யனறுகாணும், - நினைப்பதின கசத்தேயெனனில் - மாயாகருவிகள் தானே காணும் எல்லாததையு மறித்தது என்றுந் சொல்லில் - சத்தின்முன் விலாமையானு - ந் சொல்லுகிற மாயாகருவிகள் சிவனுடைய சன்னதியிலே நிலலாததானையாலும், - தனைக்கொடொன் றுணராதலானும் - அவையிறறைக கருவியாகக்கொண்டு ஓரானமாரினற்றிகையாலும், - தானசத்த னுணராதன்றே - அந்ந மாயாகருவிகள் சடமாகையாலே காணுக வொன்றையு மறியமாட்டாது அறிந்ததுவேறே யொரு முகல்.

அனைத்துஞ் சத்தென்ற பரிணமவாதிபை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கதப நிராகரணம் “தன்போலத்தொருந் தலைவருமில்லா - மின்போலநிலையை வேண்டலுமபழுதே” என்றும். அசத்தாலென்ற சங்கிரகநவாதிபை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம் “அவைமூற்றுனபத் தடைக்கரு - திருவருளமருவ வுரியனவெனனி - வருளுருமாயா விருவினதான்

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅசுசு

கொல்-சததபரிச ரூபரசுகறை-பெத்திறத்தினதரு ளியம்பு
கவனநியு- நிறைநதுரியாய நினதனைபெனது-மறநகைமபுரூ
யவாராயென்றுங - கரணமெல்லாங கடநதனை யெனது - மர
ணைமறைநதி னபபுததென்று - முனைருட டலைவாபண்ணி
னரெனவு- மினையையொழிய வறிஞுவதெவ்வா - மொறநநிறக
லிக் கொன்றி பவிச பங-சூறுததருமருட பேறினையனறே' என
ஹமதுங கண்கொளக

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்சஞ் சிவனுக்கு விடயமா
காதெனனும் அநகப் பிரபஞ்சஞ் சடமாயிருக்கையால் சிவனை
யறிபாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அனைத்துஞ் சத்தெனனின்-மேலேச சூத்திரத்து வரைசெய
துணர் கதிய சத்தசத்தககளைப் பகுத்தறியும்பொருள் யாதென
வ் ஓபி ஓராககு* சதகாகிய சிவமேயசத்தாகிய பாசமனைத்தி
னையு மறிவதெனச் சிவரத்துவித சைவா விதிப்பில்,—ஒன்றை ய
றித்தீடாது-சதகாகிய சிவம் வியாபக வறிவாதலான எவற்றி
னையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி யேகதேசமாய ஒன்றை
ப் பகுத்தறியு மாநிலை.— அசத்தாலெனின் - அநறேற சிவம்
வியாபக வறிவாயினு முயிரின பொருடடு அசத்தெனப்படுங் க
ருவிகாணங் களிமராக நின்னு அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெ
னின்?— இரவிமுன னிருங் போலச சத்தினமுன் அசத்தமுனை
த்தீடாது - இரவி முனனிருங் போலச சத்தினமுன் அசத்தமு
னைத்து நிலலாமையின் சத்தீடமாய நின்னு அங்ஙனம் மறியு
மென்பதுங் கூடாது — இங்ஙசத்தே நினைப்பதெனனில் - இனி
விகாரமின்றி நிற்கு மாணமசகநிதியி லசத்தாகிய கருவியே சத

க 4௬௨ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தாகிய சிவத்தைச் சிவதரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கி
ராகதவாதிகள விழிப்பில, — சதகிமுன விலலாமையானும் — ச
தத்தொ முனைத்து நிலலாதென மேற கூறினமையானும், — த
னைக்கொடொன ஹனாதலானும் — பிற்கொன ஹனாவ தற்குத்
தானகருவியாய நிற்பதறிநித் தனக்கோ ரறிவிலலா தாகலா
னும், — தானசத் ஹனராதினே அசத்துச் சதகை யறியுமென
பதங் கூடாதென்பதாம்

எனவே பாரிசேட அவையா விவ விரண்டினும் வேறாய
எஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே யவ விரண்டினையும் பகுத்தறியு மெ
னபது பெறப்பட்டது

படவே முதனூல ஏழாகு சூக்திரமபோல இச்செடயுள்
முககூற்றதாய வாறுகாண்க

இதனுட்போகத் முககூற்றினா முனை யிருகூற்றினும் வி
ரிக்கக் கடவசாய விசேடமினமையி னவற்றை யீண்டே வினா
விடைகளாற் றெழுத் துணாததி, ஏனை முனையுக்கற்றை முன
ய் செ யுளான வறித் துணாக துக்கூர

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீராம —

மேலிவவாறு முறகூறிப் சிக தகித்தகக்கொப் பிறித்
தறியுமுறைமை யுணாததுகனூர

சக்தசத் தயிவதானமாத தானசகது மசத்தும்
லாறு, நிறத்தனாயச் சதசத்தாமி நினயிடு மிரண்டினபா
லு, மொத்ததுட னுதித்ததுநிலலா னுகியாது நினயிடா
து, வைக்கடுந் தோற்றநாற்ற மலரினில வருதல்
போலும்

(உ)

எ—சூத்திரம். ஆனமதரிசன இலககணம். கஅகக

(இ-ள்) சத்த ச சகதிது வென்றும் அசத திதுவென்றும்
த கறிவதா விவேகிததறிவ தானமா
னயா

தானசத்தம அந்தவானமாதகான முறகூறிய சத்தம
சத்தமனது லல அசத தமல்ல

நிதநஸூபச அநந வானமாதகா னிதநஸூபச சத்தா
தசததாசுநிநி கிய சிவததையும் அசதகாகிய பிரபஞ்சத
றிநிமிரணடின கையும் பொருகிநிந தாவதவாக விர
பாலும ணடினையும்றிவன

ஒத்தடனுதித அருவுந் கருவு முருவுக் குருவுமதவதவா
து நிலலான கக கூடியிருநகானே யாகிலும் பிரபஞ்சத
தைப்போல விதுவென்னத தோன்றி நில
லான சிவனைப்போல விதுவென்னத தோ
னராமலு நிலலான

உதியாது நின உதயமுமதனுககிலை யஸததமானமு மி
றிடாது ல்லை இயவிரணி மிலலாமத தனக கான
மலாபததையே பார்த்து நிற்பன ஆனாலநத
வானமா நிறகு நிலையாதெனில்?

னவத துநிக மலருடனகூடி மணந தோன்றிஹுறபோ
தோறா நாறற லத தேகத்தடனகூடி யானமாத தோன
மலரினி வருதல றும எ-று
போலும்

பூ உடல, மணம ஆனமா என வுயமித திவனுங் கூடினது
தாலுய நிறறலா லெனவறிக (உ)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஆகையால் சததாகிய சிவததையும் மசததாகிய பிரபஞ்சத
தையும் அறிவ தானமாவென்று மேற் கூறுதல.

சத்தசகத்தறிவதானமா - சத்தநாகிய சிவததையும் அசத்தநா
கிய பிரபஞ்சத்ததையு மறித்த தானமா, — தானசத்த மசத்தம
னது - சிவப்பிரேரணையனறிபிற ருணையொன்றையு மறியாதா
கையால் ஸவநந்தர சித்தென்று சொல்லவுமபுடாமல ஞான
சகிரியா சத்தியை யுடைத்தாகையால் சடமுமல்லாமல், — நித
தநாயச சசசத்தநாகி நினநிமி மிரண்டினபாலும் - ஆனமா நித்தி
யனுமாயப பராசத்தி பந்ததபொழுது வெணைப்போலே * யநி
வாரித சிந்தத்திப பிரகாச சுவருபநுசுவம் அல்லாத ஆணையகே
வலத்தினுலே ஞானம் பிரகாசியா திருக்கையால் ஓடம்போலு
மியவாறு சித்தித் தவஸைகளை யடைவதாய நிற்குய ஆகின
மாயாகாரிய மாகிய விவக சரீரத்தடனே ஆனமாபபிறபய து
ண்டாகையா விரபபது முணமி நிகதியெனன்று சொன்ன
தெய்வா நெனவில? — ஒத்தடனத்தித்த நிலலா ததியாது நின
நிடாது வைத்திநிக் கோதநநாதற மலரினில் வருதல் போலும் -
விவகசரீரமாயையிலே தோனமகிறபொழுது ஆனமாவு மாயை
யிலே நினதுகூட வுறபத்தியான தலய பிரளயத்திலே மாயாம
ன — ல மத்தியவா கதியாகநினது விவகசரீரோறபத்தி யுடனே
ஆனமாவின ஞானேச்சாசரிமைகளைப் பிரகாசிக்கையால் புஷ்
பஞ்ஞாசு விருக்ஷாநிகளிலே, யுறபகதியுண்டு, கக்கம் xவஸது
வந்தரமாகியிருக்கவும் புஷ்போறபத்தியே கந்தோறபத்தியா
கச சொல்லுவது போல, ஆனமாவுக்கு விவகசரீரோறபத்தியுட
னே யுறபத்தி யெனதுபசார மாகச சொல்லுவதனால் நாசவத
தலய, ஆனமா நித்தியமே

* அவிவாரிதம் - தனையப்படாதது x வஸதுவந்தரம் - வேறு
வஸ்து.

எ—ருததிரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅசுரு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சத தசததுக்களைத் தற்பிர யோசனமாய் விரும்பி யறிவ
து சதசததென்று சாற்றுகின்றா

சத தசத தறிவநானமா-மோக்ய போககருநிச சுவப பி
ரயோசன காரணமாக முறைமையின் சிவப்பிரபஞ்சங்களை வா
ருசித்தறிவ துயிர,—தான - அந்த வானமா,— சததமசத்த
மன்று-சிவமும் அசித்துப் பிரபஞ்சமும்,—நிததமாய- நித்தி
யப் பொருளாய,—சத தசததகாசி நின்றிடுமிரண்டின் பாலும் -
சாவருளுத் தவ சாவகாத்திருத்தவ ருப் சிவத்தவததையும், அ
சாவருளுத் தவ அசாவ காத்திருத்தவ ருப் சிவத்தவததையமு
டையனாக, அநதச சிவத்தவ பசுத்தவ வியறகைச செயரகை
யிருகனமகாளினே இபறகை செயறகை கனயியாயிருக்கும் —
ஒத்தடனுதித்த நிலலாது-இருளோ டொளிபோற பசுத்தவத
ரோடு சிவத்தவம் ஒத்த ஒருகாலத் ததயமாகாது அப்போது
அப்பொருளாகாசப் பூவாம் அப்படிச சொல்லவேண்டா,—
உத்யாது நின்றிடாது - பசுத்தவரு சிவசத்திசினன தீக்ஷா
வகியவகனால் மறையச சிவசத்தவம் பரததுவிரியும் அப்போ
கானமாவினமுன் காளுக சிவத்தவம் காணப்படுமாகிற சற
காரிய வாதததைத் தாககித்தளனி யசததகாரியவாத மாவிரப்ப
விகரும் அப்படிச சொல்லவேண்டா,—வைத்திறிக தோற்ற
காற்ற மலரினில வருகலபோலும் - அரும்பிற ரூககுமித்திருந
து பூவினமணம் ஆவிரப்பவித்தத கொகரும்

மலம் நீரகு முன் மலமடக்கி யிருக்குரு சிவத்தவத்தின
ததயம் “சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது” என்று திருமக
திரத்திருப்பது முணாக.

௧௮௬௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அப்படியாகிற் சிவத்துவங் காரணாகார சத்திரூப பிராக
பாவமாயிருந்த காரியாகார வியதிரூப சத்தியோ சாதமா
யத் திரிந்து பரிணயித்தலால், அதிலு லீகாரித்தவம் அநித்
தியத்துவம் ஜடத்துவம் முறைமையில் வருதுவிழும் அடபடி
நீ சொல்லிய துஷ்ணமிங்குசையாத், ஆனமாவிற சிவத்துவம்
அபரோகபிரவாததி ரூப வண்பிவித்தது டெனுரு சத்திரூப
மாயிருந் திப்போ பரவிருத்திரூப வியதிரூபமான் தன்று

பின்னொபபடி பாவது அப்படி யப்போ திப்போ தெப்போ
தும் வியதிரூபமாயே யிருக்கும் அப்போ திலுலையெனும் பொ
ருட பிராகபாவப் பெயர் சூக்கும் பாவரூபசத்தி பூகமாயுந்,
இப்போ துள்ளதெனும் பொருள தவிநாபாவப் பெயர் பெறுந்
துன்பாவரூப வியத்தி பூகமாயுமிருந்து வருததென்பதும் லோ
பாதி வருவித்தது அப்படித் திருமந்திரத்தரு சொல்லப்பட்ட
து “அனுகி சிவரூபமாகியவானமாத், கனுகிமலத்தாழிநை—ப
படுகின்றது, தனுகிமலமுந்தடைபற்றபோதே, யனுகிசிவரு
பமாகியவானே” என்றும்,

ஆகலால் மலம ஆவிராதசி நிவிராதத்சொற சொல்லும் மறை
த்தல் திருப்புகலென்னு மீ ரேக சுவபாவசத்தி மத் காதலா
ல், மலசத்தியின்து ஆவிராத்திரூபத்தைத் தீக்ஷாகனமத்தசு செ
ய்யு முதசி யாகுதியாற் பகுப்பற்றுப் பிரித்தற் கரிதாகிய அநத்
ராக நிவிராததிரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணாமத்தால் மலமுத்தி
பண்ணிப்பின் செய்வரத்கமபூச சிவப் புபாதினையப் போகக்
படிக்கென்னம் துலகக் விளக்கத்தை யிருந்தபடி யிருத்துவது
போலத் தீக்ஷா கனமத்தசு செய்யும் விவத்தியாகுதையால், ம
லத்தினால் மகாமாயையில் வைத்த மாமாயாகாரிய மலவாச
னமுத்தினை, மமாய லீனமாய வாசனையிருப்பதாய் முறைமை
யிற்பண்ணிச் சத்திசாமாரத்தியப் பெயாபெறும் சிவத்துவத்.

எ—ருத்திரம். ஆனமதரிசனஇலக்கணம். கஅசுள்

தினது சாவார்த்தக கிரியா விநுபூத சாவார்த்த ஞானவிராத தியானது இயற்கை யபிவிா கதிபை யிருக்கபடி யிருத்தவகே , இப்போது புதிதாயச செய்த்தவாறு வியத்திபைப பண்ணுவ தென்பத

ஆகையாற கரணீயபெ லலாம மலவாசனையவதி மாததித்தி ல மாறுகலாற நிரிவி யறி இயற்கையால விகாதிவிட டிருக்கப டி யிருத்தரு சிவசதுவாபி வியத்திபு ளெககே நீ சொல்லும அநித்தியத்தவம் வந்தெப்தம் இல்லாதானே! ஆகையாற சா வாராதக கிரியாவிநுபூத சாவாராதக ஞானம் இருக்கபடியிரு த்தலால் அந்த = சாவாராதகக் கிரியா விநுபூத சாவாராதத் ஞா னபாயமெனும் அஞ்ஞானம் மலத்திடத் திபதகை ஞாநுகதி யந்தர பாவரூப மோகவஸ்துவாயிருந்த ஆனமாவின் ஞானம் பிராகபாவமபோ லபாசித்தலால் ஆனமாவின் ஞானப்பிராக பாவஞ் செயற்கை யாதலால் உபசரிக்கென றாகித்தலால் ஞா னம் வியத்தித்தகா யிருக்கபடி யிருத்தலால் அந்த ஞாநாபா வம் திபதகையாலிலை பென்று அஞ்ஞானம் ஆனமாவின் வஸ துவன்று மலத்தில மெயவஸ்து ஆனமாவின் பொயடே! அப பொயபைப்போகக் வேறுசாதனம் வேண்டுவதில்லை அப்பொ யபை மெய்பென்று பண்ணு மலசகதி முததி மலசகதி யாசநா முததிபண்ணி யிருக்கபடியிருக்கும் ஞானவியத்தி காண்பித்த முததிவியத்தி சாதனமே சாதனம் அந்த வியத்தியே அஞ்ஞா ன நிவிரத்தி, வேறொன்றிலை மணிமகதிர மந்தது பொருந தும் விருமபு மொருசதசியால் ரோக சததி முததிபானது கன து மாரண விருத்தியினது நிவிரத்திருப ஸவரூப சத்தவபரிணு மகதாற பண்ணப்படுமத போலத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவமந்திர சத்தியால் மலசததி முததியுந் கனகாவிரத்தி நிவிரத்தியினது நிவிரத்தி ரூப ஸவரூபசத்தவ பரிணாமத்தாத் பண்ணப்படு மாத

லால், ஆவிரத்தி நிவிரத்தி சுவ விரத்தியோடு நித்தியமல தன மிதனம சததிகு அநித்தியத்த துவமே யிலை

ஆனமாககளுக்கு மல மேகமாணல மல சததிக எவரவாக கு வேறுவே ருதலால் அசேதன மநேகமாகலால் மல சததிகள் அநித்தியங்களு மெனினி? அநித்தியங்களு, நித்தியமல தனமி தனமங்களுதலால்

அப்படியாதிற தனம தனமிசளுகு வியாபக பேதமாத லாத தனமிக்கு நித்தியத்தவப பிரசங்கம வரும் ருதலால் அசேதன மநேகம அநித்தியமெனாத தனமிபை குறித்துச் சொல்லி பது, தனமதனைக் குறித்துச் சொல்லிப்பதன

அப்படியானில் நமது பாரவையாத பின்ன சாதியாத லால் ஏகம ஏகமாயிருந்தாலும் பாரவையாத சததிக முக மாதிரிமாய அசேதனமா? அநேகமாயிருக்கும் மாயை மகாமாயைகள் அநித்தியங்களுய விடும் மாயா சததிகள் மல சததிகுபோல ஸவரூப சத்தவ மிதறித் திரிந்து பரிணமித்த லால் மாயை மாமாயைக் எநித்தியமாமே? அநித்தியங்களு னு பாலதயிரானது போத சததிகள் முற்றும் பரிணமியாமற கிருத காடினனியம போல ஏகேசத்திற பரிணமித்தலால், அ பப்பாது ஏகேசத்தி னுசமாகடமும், அதவுமில்லை ஏகேசத்திற பரிணமித்த சததிகள் வியத்தி ரூபங்களாயிருத்தலால் வியத்திருப காரியங்களும் முனசத்திருபமா யிருத்தலாத காரண காரிய பிரணமி நிதியமே

அப்போது மலசததிகள் அநித்தியங்கள் மாயா சததிக னேகேசத்தில் நித்தியங்க ளெனப்பதெனனை? ஸவரூப சத்தவ ஸவரூபத்திரிவு பரிணம பேதத்தாத படித்துச் சொன்ன மாத திரம பாரமாகத்தததா லெல்லாம நித்தியங்களை? 'வைத்தியி க தோதத காற்றமலரினில் வருகல் போலும், எனப்பதனாசிவ

எ—குத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅகக

ஜோதி கூடிச்சுவனாயும் பாசததோடு கூடிப் பசுவாயும் இருப்ப
னென்ப திசையாதென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

தமமுஞ்ஞிமையிலலாத வவவிரணடினைய மறிவது ஆன்மா
வேயாம அதனா னவ விரண்டறகும வேறாய இரண்டன்பாலு
ம மலரினக னுற்றமபோல அதுவதுவாய நின்று சதசத்தாவ
கோருரிமை புடைதகாகலா னென்பதாம்

உயிர அவ்விர ணடின வேறாயும் அதுவதுவாய நிற்பதொன
றெனற விதஞ்ஞே, சதசத்தத்தறிவதாகிய வானமாக தன்னை அ
றியுமோ வறியாதோவென்க கடாயினாககுஅவைபோலத் தனி
ததறியப்படுவ கொன்னறி அவ்விரணடினையு மறியுமுதகான
றியப்படுவகா மெனத் தன்னையறியுமாறு கூறியது உ மாபிறறு

அற்றேல, சிவன சீவ விரணடுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர
முனைதது நிறறலாறறகு வசத்தச சீவஞ்ஞறியப் பறிவதாய அ
தனெதிர முனைததறிற லாறறுத்தற்கு எனையோ கராயமெ
ன்பாரை கோக்கி பெழுந்தது வருஞ்செய்யுளைப்பது

திரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இந்த விரணடும ஒன்றையொன றறியாத ஆனால் பின்னை
யறிதிற முதலெது என்ற பரிணமவாதியை நோக்கி யருளிச்செ
ய்க்ஞா

சதசதத் தறிவதானமா - அததச் சிவத்தோடுகூடிச் சிவ
ததையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சததையும் அ

நியமது ஆனமா அவையிரண்டினு மானமா வேதெனினி?—
நான்சத்தம சததமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக
கில் அகதக காணப்படாத சிவமுமல்ல இகதக காணப்பட்ட
பிரபஞ்சமுமல்ல இரண்டிமையென்று சொல்லில் ஆனமா
வெண்பெகாரு முகலி லீலபாகவே னநிம என்றுநீசொல்லில்—
நிகதஞ்சு சதசதகாகி நினைநிநிர ணடினபாலும் - தனதகொரு
அழிவிலலாதவனுமாய்ச சிவததுடனே கூடினபொழுது சிவமு
மாயப பிரபஞ்சததுடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய
இரண்டி பகுதியிலும் நிற்பன ஆனாலிதக முகல் காணப்பட்டி
நிறகுமோ காணப்படாத நிறகுமோ வெனலில்—ஒகததுதி
ததுநிலாததுயாதநினைநிடாத - சிவதகோநிசூடிச சிவமென
வும பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும நினைதாகிலும்
பிரபஞ்சமபோல இதுவென்னத கோணநியு நிலலாத, அகதசசி
வமபோலத தோணமுமலும் நிலலாத ஆனாலிததோன்றி நினை
முறைமை பெறுவதே வெனலில்?—வைதகநிக தோற்றநாத
த மலரினில் வருதலிபோலும் - இவ வுடம்போடுகூடித தோன
முறைமை சொல்லுமிடத்து பூயோடுகூடித தோனலுந் தம
னமபோலும்

இத்தகுப பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம் “கடவுளுநு
டலின் கணபடல தஞ்சு - லிடாநலமுதுந் லிறங்குதலேறுந் -
லெதுவகையேனுஞ் செய்கையின்றதலும் - பலகலையுலகி விலவு
தலாலும் - மெண்ணிறுந்நொருநு மிரவியுமொழிபக - கண்ணெ
னவொன்று காண்கையிலும - பாசப்பருகியு மீசனுமொழிப
ப - பசவுமுண்டென நிசையவேணடினதே” என்றும், சிவஞா
னபோதம் ௭-சூ, ௩-வெ, “உருவருவந் தானநிக லாயிழையா
யானமா, வருவருவ மன்றகு முண்மை—யருவருவாயத, தோ
னநியுட விலலாத கோணுத நிலலாத, கோணல மலாமண
மபோத ரெகரு” எனலுமதங் கண்டுகொள்க.

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅஎ

இதனாற் சொல்லியது, சதகையு மசத்தையு மறித்த தானமா
வேனறும் இதனுடைய வுண்மை சத்தமல்ல யசத்த மல்லவே
னறும் அழியாதவனுமாய் சதகோமி கூடினபோது சத்தம்
அசத்தகோமி கூடினபோழுது அசத்தமாய் நிர்கையாலசத்த
தென்றும் திரிசியமாகத் தோன்றி நிலலாகென்றும் தோன்ற
மல நிலலாதென்றும், இது தோன்றுகிற முறைமை மலரினமன
மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

சத்தசத்தநிவதானமா-தமமு ஞ்ரிமையிலாத் சத்து அச
த்தென்கின்ற வயவிரணடினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான
சத்து மசத்தமன்று - அதுதான் சத்தசத்தென்கின்ற அவவிர
ணடினாகும் வேறாய்,—இரணடின்பாலு மொத்தட னுதித்துநில
லாத - அவவிரணடின பகுதியினும் விளங்குகதோன்றி யவற
ஞ்ரொடொப்ப நிறபதமன்று,—உத்யாது நினறிடாத-விளங்கா
து சூரிமமாய் நிறபதமன்றாய்,—வைத்திநிக் தோற்ற மலரின
காற்றம் வருகாபோலும்-நிறகுமுறைமை மலரினகணற்ற மல
விருவகையுமன்றி யதன்க ண்டங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—ச
தசத்தநாகி நிறத்தனய்நின்றிம-சத்தினுமசத்தினுஞ் சாரசத்த
னவண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான அஃக
வைபோலத் தனித் தறியப்படுவ தோன்றாந் தி யவவிரணடின
யு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ றுரிமையுடையதா யறிவினி
நிற்கும் எனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சுததாசிய சிவனது சநநதியி லசுததாசிய பிரபஞ்சஞ
 சீவிபாதென்று ஆனமாவின் கண்ணே சீவிகரு
 முறைமை கொருத்த முடித்தது, மேற சிவனாக
 குச சுததமுமானமாவுச சுததகமு மநாதி
 யென்றுணராததுகின்றா

சுததமெயஞ்ஞானமேனிச சோதிபா லசுததஞ்ஞான, மொத்தஞ்ஞானமெல்லா முறவிடு முயிரினகண்ணே, சுதததுள போதேவேறஞ்ஞானசுததது மசுதது மெல்லாம, வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம போலும் (ங)

(இ-ஈ) சுததமெ சுததனுமாய் ஞானசொற்புறமாய்ப் பர
 யஞ்ஞான ஞானசொதியாகிய சிவனது சநநதியி லசு
 மேனிச சோ தது மஞ்ஞானமுங்குடி நிலலாத,
 திபா லசுததஞ்ஞான மொத்த
 ஞான

ஞானமெல்லா ஆனமாவின்லத்தி லிந்தக ஞான மெல்
 முறவிடு முயிரின லாம பொருங்கா நிற்கும சுதத ஞானதற்கு
 கண்ணே ம, சிதஞ்ஞானதற்குங் காரணம யாகெனில்?
 படிசமுந தாமிரத்தகருங் காரண மிலலாத
 வாறுபோலச சிவனுக்கு மானமாவுக்கு மநாதியெனவறிக

சுதததுள போ சுததான சிவ னநாதியான போதே யவ
 கேவேறஞ்ஞானசுதத னுக்கு வேறுகிய சுதததாசிய வானமாவு
 சுதத மசுதது மசுத்தாசிய பாசமு மாக விம்முன்று பொரு

எ—சூத்திரம். ஆனமதரிசனஇலககணம். ௧௮௭௩

மெல்லாமவைத் தூ மநாதிபெனதே வேதாசமககன சொல
திமெநாதிபாக லும கஃதெனபோல வெண்ணில?

வாரிநீரலவண அநகச சிவன கடலைப்போலவு மானமா
மபோலும நீரைப்போலவும பாச முப்பைப் போலவு
மென லுவமிதகது எ-று

ஈண பிவணம் தொசுகதெனவறிக

இப்படி யுவமித்த கெககாரணதநா லெனில? கடலு நீரு
முபடுகு சகசமாயிருக்க உப்பானது நீரைப்பொருந்து நிறப்
தொழிந்து கடலைப் பொருந்தாத வாறுபோலப் பாசமும பசு
வைப்பொருந்தும் தொழிந்து பதிப்பைப் பொருந்தா தாதலா
லெனவறிக (௩)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேலசகது மஞ்ஞான மாயிருக்கிறது அநாதிரினமல
நிதகிமஞ்ஞானப் பிரகாச ஸயநுபங்ககைப் பொருந்தா தாகை
யால பாரிசேஷத்தால, ஆனமாககைப் பொருந்துமென்பதுகூ
றுதல்

சுததமெயஞ்ஞானமேனிச சோதிபால சகதஞ்ஞானமொ
ததுற-நிர்மல நித்தஞ்ஞானியாகிப் சிவவிடத்தேஸவருநி அநிதய
ஞாகமாகிய ஆணவாகி பாசங்களைப் பொருந்தாது,—குற்றமெல்
லா முற்றி முயிரினகண்ணே—ஆணவ மாயை கனமமெனனு மல்
குகளெல்லாம ஆனமாவிலிடத்திலே பொருந்திமே,— சுததுள
போதேவேறாது சுதசதத மசத்தமெல்லாம - சதசித்தொருப
மாகிய சிவனைப்போலே அநாதியே சிவனாகவேறாக ஜடமாகிய
ஆணவ கேவலத்தில் ஜடம்போலும் பலசத்தியோக சுததாவத
நையிலே சித்தருபமாகவும் நிறபதுண டாகையால் சித்தசித்
தெனனும் விவகாரததையுடைய வரணமாக்களும் அசத்ததாகிய

க௮௭௪ சிவஞானசித்தியார் கபகூம்.

ஆணவமாபை கனமங்களு முளளது சிவன விபுவாகில் சிவனு
கருவேறுக் ஆனமாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும நிறகுமென
பதற கவகாசமில்லை இவைகள் சிவனுக்கு அந்நியமாக நிற்கு
மென்னில் சிவன விபுவென்பது கூடாநெனனுஞ்சுவகைகருமே
லதிட்டாநக புரஸஸரமாக உத்கரங் கூறுகின்றது,—வைத்திடு
மநாதிபாக வாரிநீர லவணமபோல - ஆழம் நீளமஅசலமாகிய
சமுத்திரசல வாகாச பரதமாகிய ஆகாசமும் அஹி சலமும்
ஜலத்தைந் கலந்து நிற்குமுப்பும் போல பதியும் பசுவும் பா
சமு மநாதியே இப்படி நற்கும அவகாசப பிரதமாகிய
சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற் கலந்துநிலகிற வுப்பில்லாத
துபோலச சிவன விபுவாயிருந்தும் சிவனிடத்திலே பசுபாசங்க
ளினின்றும் அந்நப்பசுபாச தாமங்கள் சிவனிடத்திலே பொரு
நகரென்று வேதாக்கமங்கள் ஸதாபிக்கும்

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—0—

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மானமாவுக்கே
சிவனுக் கில்லையென்று செப்புந்நரா

சுதத மெயஞ்ஞானவேணிச் சோஷபால் - சுததச சித்த
நுபசிவன்கள்,— அசத்தஞ்ஞான மொத்ததூ - அசத் தமல மா
ரோபிக்கும் ஞானாபாவ முாசசா மோகம பொருந்தா —உயிரி
ன்கண்ணே - பசுக்களிடத்தில்,— குறதமெல்லா முற்றிம -
மூாசசா மோகம பிரஞ்ஞாமோக முதலிய தோஷமெல்லாம
பொருத்திம —சுத்தளபோதே வேறும்- சிவசங்கதப சாந்தி
திய மு ஸ்டாக நீங்கும் —சுதசத்த மசத்த மெல்லாம - பசு
வாகசம பதிவர்க்க மிமமுனறும்,—வாரி-நீருக்கிடங் கொடுக்கு
மாகாயம்,—நீர்-அவவிடத்தி லிறையும் ஜலம்,—லவணமபோ

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅளநு

ல-ஆகாயத்திற ரோயாத சலத்திறரோயமுப்பு இவைகள் போ
ல-—அனாதிபாக வைத்திடும-நித்தியமாய நிச்சயிக்கப்படும்

வாரிக்கொப்பு பதி, நீருக்கொப்பு பசு, லவணத்தகக்கொ
ப்பு பாசம்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அநாதிபாகிய முப்பொருளாளுட சிவமுயி ரிரண்டும் நித்த
வியாபகசிக்காரிற் பொதனமயா லெககுமாயினும், அவற்று
ட சிவம் அதிருக்கும் சித்ததாதலின் ஆனதி அசத்த நிறநலாற்றா
து, உயிர துலசித்தாதலின் அகனெனிர முனைத்து நிறநலாற்றா
மென்பது கடலு நீருந் துயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலா
ற்றாது கடனீரின் மருவிநிறகு முப்புப்போலு மாகலான ஆன
டைக்கு வேறு காரண மில்லை பெண்பதாம்

இலவணமென்பத னிகரம் விகாரத்தாற் றெககது

சுத்தமெய்ஞ ஞானமேனிச சேரகிபா லசத்திஞ்ஞான
மொத்தஞ், எனந விதஞ்ஞே முனை யிருக்கறையு மொரு
வாற்றானே வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று

துலசித்தென்பது உயிரெனனும் பெயரானு முவமைஉர
னும் பெறுதம்

அதறேல், சிவமதிருக்கும் சித்தென்பதம் உயிர துலசித்
தென்பதம் ஏற்றாறபெறுது மென்பாகா நோக்கி டெழுந்த வ
ருஞ் செயயுள்ளென்பது.

அகலகசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி மருமணமும்போலச சரீரத்திலேதோனறிநின்ற
நித்திரைதகா னல்லோ அந்தச சவமென்ற பரிணாமவாதியை நோ
கஞ்ச சரீரசம்பந்தம் பசமுதலுக் கொழிந்து பதிமுதலுக் கிலலை
யென்று அருளிச்செய்குறா

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோதிபா லசத்தஞ்ஞான மொ
த்தறா - நின்றுமாயே - உற வுண்மைஞ்ஞானமே திருமேனியாயு
ள்ள சிவசொற்புத்திலே அசத்தாகிய பாசஞ் ஐடமாவையாலே
சென்று பொருந்தமாட்டாது - குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரி
னக னனே - இந்த அஞ்ஞானங்களைய பாசம் ஆனமாவின்ட
ததிலே பொருத்திநிற்கும் இவனுக்கு இந்த அஞ்ஞானம் எந்த
வதரத்திலே கூடினது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளி
ச்செய்குறா - சத்தளபேரேதோவேறஞ் சுத்ததது மசத்தமெ
ல்லாம வைத்திடமினாதி யாக வாரிரீலவணம்போல - பதிமுத
லுள்ளவனதே அந்தப் பதிக்கு வேறாயிருக்கும் ஆனமாவும்பா
சமுமுண்டாகையாலே இவை மூன்று முதலும் அநாதியெனதே
வேதாகமங்கள் சொல்லும் அதென்போல வென்னில்? ஆழம்
கலமுண்டாகிய கடலும் அதிற தண்ணீரு மதி லுபயம்போல

இதற்குப் பிரமாணம் பரிணாமவாதி மறுப்பு சங்கதப்பிரா
கரணம், 'பிறாக்கென்றபிறரும் பிறாக்காமப்பொருளும் - பொரு
ட்குமை கருவியு மத்தற்குபாதானமுஞ் - செய்கையுமொன்றே
ரைவகைத்தொனாதி-மாறுசகைவாசுராரென்றால்-நினைத்தகாதத்
மவசுத்தகாதமென' எனவும், சிவஞானபோதம், எ-ஞ், நு-வெ,
மெய்ஞ்ஞானத் தன்னில் வினையா தசத்தாத், லஞ்ஞான முள்ள
மனைதல்காண - மெய்ஞ்ஞானந்தானே யுள்ளவனதேதன்னகடல்நீ

எ—குத்திரம். ஆன்மதரிசனஇலக்கணம். கடிஎஎ

ருப்புப்போல், தானே யுளமுளவாய்க் தான” எனனுமதுங் க
ணுகொளக

இகளுற சொல்லியது, அநாதியே சிவனுக்கு நின்மலமாயி
ருசுகிற ஞானமே திருமேனி யாகையால் அவன்டத்தில் அஞ்
ஞானமாயிருக்கிற பாசம் பொருந்தாகென்றும், அநாதியே யா
னமாவின்டத்கிலே பாசங்களை பொருக்கி நீர்குமென்றும், சிவ
னுள்ளவனதே ஆன்மரக்களும் பாசங்களும் ிக மூன்று முக்
லு மநாதியே நின்றமுறைமை சமுத்திரமும் அதிமரணந்ரும
உப்புமபோலும் எனனு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதே சிகருணா வருமாறு.

—0—

சுதத மெளுஞானமேனிச சோதிபா லசதகளுஞான மொ
த்தரு - அநாதியாகிய முப்பொருளுட சிவமுயிரிரண்டு நித்த
வியாபக சித்ததாகற பொருதமையா னொகமுமாயினும், அவற்று—
சிவ மதிருக்கும சித்ததாதலி னுண்டசதது நிறநலாற்றது —
யிரின கண்ணே குற்றமெல்லா முற்றிம - உயிர ஆல சித்தகா
தலி னதனெதிர முளத்தது நிறநலாற்றும்,— சகதளபோதே
வேறஞ்சுதசதது மசததுமெல்லா மாநாதியாக வைத்திடு
ம்-சததாகிய அச்சிவமென் றுள்ளதனதே வேறாகிய சதசதகா
கிய வுயிர்களு முளளவாக அலவுயிரகளை யசததராகிய பாசங்
க ளநாதியாகப் பற்றி நிறநல,—வாரிநீர் லவண்மபோலும்-சட
லுந்ருக னாயனவே யாகவும் கடலின் மருவலாற்றது கடனீரி
னமருவிநிறகு முப்புப்போலு மாகலா ணைடைக்கு வேறுகா
ரண மில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகலா லானமா சுதந்தரனல்ல வென்றதூஉங் காத்தாவே

சுருகிர னென்பதுஉ முணாதது கின்றா

ஆறிவிகக வறிதலானு மழிவினயி நிறறலானு
11, குறிபெற்ற சித்துஞ்சுததுப கூறுவ ருயிருக்கி,
செய்நிதிக முதகசுதத சித்தென நிறபெனனும், பி
றிவிப்பன மலயக னெல்லாம பினனுயிரக கருநின்
லெ. (1)

(இ-ள்) அறிவிக ஆனமாவுகருக கூறுவம் யாதெனவில் ஒரு
க வறிதலா ததறிவிக்கத தான பின் பதனையறிக்கையா
று மழிவின லும், அஃ தெக்காரணத்தாலெனவில் சுருச
றி நிறறலானு ததெனனும் பெயருண்டாகையால் அறிவ்தத
சுறிபெற்ற ச்த போது அறிக்கையா லறிவாயிறற அல்லாத
துருச்சுதது கூ போ தறியாதிருத்தலா'லறியாமையாயிற்று
துயருயிரகரு என்னவே அறிதத்யமு நித்தியமு மென்று
கூறியகாம அழிவதாயிருக்கி'சுவததச்ச
னைப்போல வழிந்த போகாம லெக்காலு

நித்தியமாயிருக்கையாலே நித்தியமென்று சொல்லப்படும், ஆ
னமாவுடன் கூடிநின் முனம்போதமாகச சீவிதத தத்துவங்க
ளாகிட பசுபோத மழிந்த போக்கையா லறித்தியமென்று சொல
லப்படும் இத்தமுறைமையாயிருக்கு மானமாவக கடையான ம
றிதாமலு மறிவு நித்தியமு மறித்தியமு மாகிய சுத ச்ததெனது
சொல்லுவா

11+ நெறிநித சிவனுடைய நெறியாதெனில் ஒருசுராலு
த முத்த சுதத மழிவில்லா தவனுமாயகாநியே மலம்லா

எ—குத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅஎக

சித்தென நிறப தவனுமாயச சுததனுமாயச செபபினை யுடை
னென்றம யதாயச சித்தென்னுமபடி பெயரைப பெற்
று நிறபன உஃதனி

பிறி வி பபன அநதச சாவஞஞனவ னுனமாகக ளி
மலங்க னெல்லா டத்து வைதக காருணனியத்திலுலே பின்
ம பின்னுயிரக க பு ஞாஞ்சாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு
ருளிஞலே சிவதீககையிலு லானமாககருக குண்டாகி
ய வானவாதி பாசங்களை விடுவித்து மோ
டசத்தை யடைவிப்பன எ-று.

இதற்குக் கிரஹகமக்தம் வாயவயத்து மறிக (ச)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருகத்தினு பொருளும் மேல்
விருகத்தினுக் கொஞ்ச தூனாகுகின்றது.

அறிவிக்க வந்தலானு மழிவ்வினறி நிறதலானு ருநிபெற்ற
சித்தஞ் சத்துவ கூறுவதயிராகு-ஆனமாவானவன சிவனந்வி
கக வறினகயிலுலும் நாசமில்லாம னிறகையாலு மாணவத்தா
* வினோதிககப்பட்ட சித்தருபனும் நித்தியனுமென்று சொல
லுவ தானமாவே யென்றறி —ஈச நெறிநித்த முத்தசுத்த சித்
தென நிறபனென்றம- சிவன நித்தியனு மநாதிமுத்த சுதகசித்
து ரூபனுமாக நிறபனென வறிக. ஆகையா லானமாககருகரு
ளு சிவனுக்கு மிவவாறு பேதமுண்டு —பிறிவிப்பன பெத்தமெல
லாம பின்னுயிரக கருளிஞலே- அநாகிமுத்தலுக்கிய சிவன ஆன
மாகசளுக்குப் பந்தமாகிய வானவ மாயை கருமங்களைத் தன்
னுடைய சமவாயசத்தியிலுலே நீக்கிவன, நீக்கவே ஆனமா
குகள சாகிமுத்தராவர்கள்.

இதனால் அசித்தானது அசததாகையால் சித்தாகிய சத தின்புன விலலாத தாகையால் சதது சித்தது ஸவருருகிய சிவ ன றனக கன்னியமாக வொன்றை யறிவதுமில்லை பிரபஞ்சஞ் ஐடமு மசத்தமாகையா ஸததப் பிரபஞ்ச மொன்றையறிவது மில்லை. † பரிசேஷாத நிதிகியமாகிய சிவதகையு மநித்தியமா கிய பரபஞ்சதகையு மறிவ திவவிரணடுக்கும் † பிரதககாந வானமாவென்று கூறியது

தமிழக சிறிய ஜாநெஸாயெ — நானிசு லிசு லு
 னியிள சிதந நவிதஸெ உமெலிமு | ப்ரவனுசிய
 யொவெ-தா யலு-தா-தயொ-வமு-தி

அனனிய மிலாமை யரற்கொன்றுணர் வினரூ, மன்னியமி
லா னசதன்கை கா னபவனே,—லன்னியமாயக, காண னவன
முன கதிமுன விருளபோல, மாணவசத்தினமை மறது

* நிரோதிததல்-தகைதல், † பரிசேஷாத-ஒழிவினாலே,
பிரதக - வேறு

ஸ்ரீமத் ததிவாணஸூர மாசாரிய வாய் சைவ
பரிபாலக சிவாகரயோகி பணணின்
சிவஞானசித்தி ஏழாளு சூததிர
வியாக்கியானம் சமரபதம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஆனமாச சிவனபோற சச்சிதானந்த ரூபமெப்பது சா,
முகினைரா

அறிவிக்க வந்தலானும் - சிவன் சகலாவதனையிலே கலா
தி தத்துவங்களில் தத்துவ தேவதா பாரம்பரியமாய வந்தும்

எ—குத்திரம். ஆன்மதரிசனஇலக்கணம். கஅஅக

ஹைது நினது அவைகளைச் செலுத்தி அவரவர் பருவ மருகமா கப் போதிகக உணாதலானும்.

உம்மையினுற சததாவததையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷா லக்ஷணத் தனது சத்தியால சிவன முனசொல முறைமையில் முற மும் மலமுதத் மலவாசனமுததி சிவத்தவ வியத்திபண்ணி அறிவிககத் திருமபத் திருமபச சிவசத்திவிளக்கு விருமபாதவி , நிஸவயம் பிரகாசமாயப் பதிமுதலிய சாவபதாராதகங்களைப் போக்கிய போததிருத்தவத் தன்மைவிட்டு இடைவிடாது எ பபோர் ளாண்மைமாததிர மாயப் பாரததிருத்தலானும்,—

அழிவினறி நிறறலானும் - நித்திய சத்தியமாதலானும்,—

குறிபெறற்சித்தஞ் சததவ கூறுவருயிருககு-(ஒரு மொழி யாழிதன் னின்னுகொளற குறிதகே எனபதஞல்) தன் திலக்ஷணமாக அடைந்த சச்சிதானந்தருப் முயிருக்குப் பெரியோர் பேசுவா,—

அறிவினறிநிறறலானும் என்றுபாடங் கொண்டால் குறிபெ றறவசத்தஞ்சுத்த மென்று பாடங்கொண்டு சதசத் கானமா வென்பதற்குக் காரணமாயக் கேவலாவஸ்தையிலே பிரஞ்ஞா மோகமினறி மூர்ச்சாமோகியா யிருத்தலானும்,—

குறிபெறறவசத்தஞ் சததவ கூறுவா உயிராகு - தனது செயற்கை லக்ஷணமு மிபற்கை லக்ஷணமுமாயக் வடைந்த பசுத் தவ சிவத்தவமு மானமாய்குப் பெரியோரபடிப்பார்களா,—

ஈசனெறி நித்தமுத்தசிகத் சித்தெனநிற்பன்னதே-சித்தெ னபத்தை நாஸிடத்தவகூட்டுக,—

பிறிவிபபனமலங்களைல்லாம பிணனுயிரக் கருளினுலே- முன சொல்லிய பிரகாரம் மலமுததி சிவத்தவ வியத்திபண் ணுவன.

௩௮௮ சிவஞானசித்திபார் சுபகூடம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாமை
யால உயிர் தூஸ்சித்தெனபதுஉம், அவவுயிரின் கண்ணகாகிய ம
லத்தை நீங்கிபறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற சிவந ச
னக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிஞ்சகம் சித்தெனபதுஉ
ம், இனிது விளங்கு மெனபதாம்

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிறறிஞ்ஞளிகளின் வைத்துக்
கண்டு கொள்க

சித்தியல்புபோறசத்தியல்பினுள வேற்றுமை காட்டுவார்,
அழிவின்றிநிறறலாற சத்தந் கூறுவகெனஞர்

அறிவிககவறிதலானு மறிததின் னழிவின்றி நிறறலானு
மென்றுரைக்க

அறிததின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தெனபது கூட்டியுரைக்கப்ப
டும

பிதிவிப்பன் மலங்கனெல்லாம் பின்னியாக கருளிஞ்வே ள
ன்றவிதனால வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றவாய் செயத்
து உமாயிற்று

இவைமுன்று செய்யுளானும் முறையே உயிரகஞ்ச சத்தசு
ததிரண்டிணையு மறியமுரிமை யுண்மையும் அதற்குக் காரணமும்
அஃ காண்பொதாமாறுத் தெரிததுணாததிப் பாரிசேடவளவை
யாற பெறப்பட்ட முனஞகூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட
டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

அறிவு ஓன்றாயிருக்கும் தொழிந்த இரண்டு பகுதியா யிந்
க்குமோ, எல்லாமொன்றென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, சிற்ற்

எ—சூத்திரம். பதிபாசதரிசகஇலக்கணம். கஅஅக

நிவென்றம பேரநிவென்றம் இரண்டாயிருக்குமென்று அருளிச் செய்கிறார்

அறிவுக்கவறிதலானும்—ஒருவ நறிவிசக அறியுமகொழிந்ததானாக வொன்றையு மறியாதிருக்கையானும்,—அறிவின்றி நிறலானும் - ஒருகாலத்தினு மனிததிபயின்று நிகழ்பமாய நிலைபெற்று நிற்கையானும்,—குறிபெற்ற சித்தத்து சத்தவ கூறுவது யிருக்கு - குறிசகப்பட்ட ஆணவமலத்தாலே அநாதியே பங்குகப்பட்ட வறிவென்றம இப்படி மலசம்பந்தமா யிருக்கையாலே யசேகனமென்றும் ஆனமாவாருச சொல்லுவார்கள் பரமேஸ்வரனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில்?—எசு னெறிநித்தமுத்த சுத்தத்தென நிறபன்னதே-பரமேஸ்வரன் அநாதியே நிற்கிற முறைமையிபாகதுமாய மலரஹிதமுமாயிருக்கிற சுத்தஞானமே தனக்குச்சொருபுராயநிறபன இதுவன்றியும்,—பிறிவிபபன மலங்கொல்லாம பின்னுயிரக கருளிஞலே-அநாதியே யானமாகிஞக குள்ள பாசபந்தங்கொயெல்லா முனசொன்ன முறைமையிலே கனமம புத்திதத தொலைது மலடரிபாகமவந்த பின்பு தன்னுடைய காரணணியத்தினாலே விதிவியாநிறபன

இதஹ சொல்லியது, ஆனமாகக ளறிவிசக வறிகையினும அநாதியே பாச பந்தியாயிருக்கையினும சிறநறிவாயிருக்குமென்றும், பரமேஸ்வரன் அநாதியே மலரகிதனுமாயச சிற சொருபனுமாயச சாவஞ்ஞஹ யிருக்கையினாலே தனது காரணணியத்தினாலே ஆனமாககளுடைய பாசங்களை நீக்குவிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

உயிருக்கறிவிசக வறிதலானும் - உயிரினுக்குத் தன்னறிவு

நிகழ்ச்சிக்கு வறிவிக்க அறிதலாகிய வியஞ்சகதையினறி யமை
பாமையானும்— அழிவின்றி நிறமலானும் - அறிந்தபின் னழி
வினறி நிறமலானும்— குறிபெற்ற சித்தஞ்சத்தங் கூறுவது-
தூவசித் தென்பதூஉம் தூவசத் தென்பதூஉங் கூறப்படும்,—ந
சனுவிராகு மலங்க ளெல்லாம் பிறிவீபப னருளிணவே-முகலவ
னவபுரிந கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிகடும் வியஞ்ச
கப பொருளாகலான,— நெறிநித்த முத்த சுகத் சித்தென நிற
பன்னதே - சிவனானக கொடுவியஞ்சகம் யேண்டாக அதிஞ்
சகும் சித்தென்பதூஉஞ் சத்தென்பதூஉ மினிதுவிளங்கு மென
பதாம்

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையேயுயிராகஞ்சு சதசுத
கிரண்டனையு மறியு முரிமையுண்மையு மதற்குக் காரணமு மஃ
நானொ காமாறும் தெரித துணாததிப பாரிசேடவளவையா
றபெறுபட்ட மூன்றாவ் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட
டது

எ-ஞ, க-உ-ஈ-அதிகரணங்கள் முடிந்தன

எழாகு சுகதிரம் முற்றிற்று

“நனிநானஞ”

என்ற ஏழாகுசுகதிரம்

நானஞ

முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட - உருவ.

உ
சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.
அ—சு ஞானஞ்ஞான இலககணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை

மேலேட்டாளு சூத்திர மென்னுதலிறறே வெவின்? முற
கூறிய பாசஞானம் போமபடி கருப பதிஞான மந்விக்கு மு
றைமையின் யுனாததுத னுகலிறறு

மேலிதக்லைச செய்யு னென்னுதலிறறே வெவின்? இநக
ஆனமாவுக்கு மயக்கத்தை தீர்த்துக் குருவா லுனாததப்பட்டு
முத்தியடையு முறைமை யுனாத்துகினதது

மான்வனறன் மகனவேட ரிடத்தேதங்ஙி வளா
நதவனை யயியாது மயங்ஙிநிறப்ப, பின்னவனு மென
மகன் யெனறவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானு
கா. பேனுமாபோற, றுன்னியவைம புலவேடா சூழ
ஶீர்ப்பட்டுத் துணைவனையு மயியாது துயருநதொல
லுற்றை, மன்னுமருட குருவாக வநதவரினீகங் மல
மகறயித தானாக மெலரடிககீழுவைப்பன (க)

'இ-எ) மன்ன ஓரவதரத்தி விராசாவி னுடைய பிள்ளை

வனறன் ம யானவன் வேடரிடத்திலே நின்றவனாகது
கனவேடரி பின்பு தன்னுடையபிதா வினனாரென நறி
டத்தே தங்கி வ யாமன் மயக்கத்தை யுறுநிறக்
ளாகதவனை யறி
யாது மயங்கிந்ற

கடி அக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பின்னவனுமெ
னமகன் யென்ற
வரிற் பிரித துப
பெருமைபொழிக
தா னாக ப பே
ணுமாபோல

பின்பகத ராசாவு மயக்கீங்கிந் யென்ன
டைய பிள்ளையா யிருக்கு மென்றவனுடருப
பிரப் புணர்த்தி யகவேடடுவச சேரியிவி
னதும் விடுவித்துக் கொண்டு தனக்குண
டான வரிசையுடனே தானாகப் பராக்கு மு
றைமைபோல,

தன்னிப வை
ம்புலவேடா சுழ
லிற்பட்டுத் து
ணைவனையு மறிபா
து தயருந்தொ
ல்லுயிரை

கெருங்கிய பருசேந்திரிபமாகிற வேடா
சுழலிலே யகப்பட்டுத் தனக்கொரு காததா
வுள்ளென்னு முணர்விலுத் த மடக்கமுற்று
வருந்துகிற வானமாவை சிவனறனது காரு
ணனியத்தினாலே

மன்னு மருட
ருருவாக் வந்து
அவரின்கி

ஞானத்தைப் பொருங்கிய குருவை யதிட
டித்துக்கொண்டெழுந்தருளி வந்து
அகச்சித்திரிப மாகிய வேடரிடத்தினி
யு விடுவித்து

மலமகதறித்
தா னாகக் மலராடி
க கீழவைப்பன

குருவினாற் செய்யப்பட்ட தீசுக்கையினா
லே மலங்களைச் சோதித் துணைவலிபைக் கெ
டுத்தது தன்னையேபோல வெண்குணத்தையு
முடைய லுக்கித் தனது சீர்பாதத்தை யடை
வியாக்கிறபன் எ-று

சிவனென்பது - தோன்றா வெழுவாய்

வைப்பன் - பயனிலை

ஆன்மாவஞ் சிவனிடத்திலே பாசங்களுமளி யிருந்து பின்பு
பாசங்களோடேவந்து கூடினானே வெண்ணில்? அப்படியன்று.
இராசாவின் மகன் பிரதனனதே தனையு மினனானென்றறியா
மற முயத்கப்பனு மினனானென்றறியாது வேடரிடத்திலே னர்

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞானஇலக்கணம். ௧௮௮௭

நதாரதபோல விரதவானமாவ மநாகியே தன்னையுஞ் சிவனையு
மறிபாதே பாசதனோடே கூடிநிற்கின்ற தன்மைக்குச் சொன
னதாயிற்று அந்த வேடாகன காமாதியாகிய வனத்திலே சரு
சரித்துச் சதநாதி விடயங்களாகிய நாயகனைக்கொண்டதற்கு
கரணவழியேசென் றுணமாவை மயக்கஞ் செய்கையினு லேக
தேசவுவமை கூறின ராயினும், முற்றுவமைபாகக் கி வந்ததொ
ன்றி யாராதுமுடித்த லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற கூறியதென
வறிக

தயருமென்பது தயருமென விகாரப்பட்டது

தொல்லுயிரென்றா அநாதியாக வருகையினால்

தனைவனையு மென்னு முமமை யெகிரது தழீயவெச்சம (௧)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லெட்டாளுஞ்சூத்திர முப்பத்தொன்பது விருத்தத்தி
னுலே சிவன் ஐனமாகக்ருடைய பாச * மோசனமபன்னும
படிக கூறுகின்றது

தன்னிமவைம புலவேடா சுழலிறபட்டுத் தனைவனையு ம
றிபாது தயருந்தொல்லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவ
ரினீக்கி மலமகற்றிகதானாகி மலரடிகழி வைப்பன் - ஐனமா
வானவன் தன்னுடைய பொருளைப் பறிகும் வேடரைப்போ
ல சபநாதியான விஷயங்க ணெருங்கித் தன்னுடைய வறிவைக
கவர அகினுலே பிரயித்தது தன்னுடைய ஸவருபத்தையுந் த
னக்கு + சகிருத்தாகிய சிவனையுமறியாம லநாதியே இவ்வாறு
தயராததைப் பொருத்திட மஸரிபாகத்தில் பூமியின்க ணுசா
ரிப மூரத்தியை யதிட்டித்தவந்த நின் நக்க ஆசாரிய ரிடத்தி
லே கிருபையையும் பக்குவானமாவி ணிடத்திலே விரயத்தை

யுஞ் சிவனேயுண்டாகுகி டந்தவாசாரியராலே யதுக்கிரகத்தைப் பண்ணி இததிரியாதுகளை யானமா தனக் கண்ணியமாக வறிதது பிரியுமபடிசெய தானவ மலததையும் நிக்சிச சிவன ருனே யாகுகித தம்முடைய பாதாரவிநதத்தின கீழேவைப்பன.

தாளுக்கியென்பது போதும், மலரடிக்கீழ் வைப்பெனென்பது வேண்டாவெனலில்? அப்பொழுது சிவசமமேபாம சிவனுட னநரிமெனெனப் தில்லையாம சிவனுட னநரிமெனெனத்தற்காகக் கூறவேண்டியது. அப்பொழுது சிவன வேறறக் கலந்திருப்ப நென்பதுபோதும், பாதத்தினகீழெனென தேனெனலில்? § சாவத் பாதமாணகயால், பரிபூரணஞ் சிவன் வியாபியும் ஆனமா வியாபியமு மாகையால், முத்தியிலு மானமா சிவனை வியாபியாதோ வெனலில்? ஆனமா வியாபித தறிந்ததெல்லாமசுத்தாகையால் சிவ னெருக்காலும் வியாபியனல்ல வியாபகளை ஆனமா சாவ வியாபிபெனென தெவவாதெனலில்? சாவப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்தறியு மாகையினாலே சாவவியாபிபெனெனது சிவன் வியாபகளை! ஆனமா சாவாவஸ்தையிலும் சிவனுக்கு வியாபியனே! சிவனுக் ஈ கருமமாகவே சிவாநந்தாறுபவத்தை யறுபவிகக் வுறித்தாகிய ஆனமா சிவனுக் கருய பாவதசையு மடைந்தது கிஞ்சிஞ்சுனையையு மடைந்த நின்ற கெவதுன் சிவ ஞ்சாரிய மூரத்திமாளுகி யெழுந்தருளி யறுக்கி ரகித்த தெவவாதெனென? இதற்குமேல் துட்டாகத்தமாக.

மன்னவனநன் மகன் வேட்டிடத்தே தகநி வளாகதவளை யறியாத மயங்கிறிதப்ப பின்னவனு மெனமகனீ யெனறவறித பரித்தப பெருமையொடுந் தாளுகப் பேணுமாப்போல்- ராஜாவினுடையபிள்ளை வேட்சசேரியிற பிறந்தது வேட்டிடத்தே வளாகது பிகாவாகிய விராஜாவையு மறியாமல் தான் கூத்திரியனென்கிறதையு மறியாமல் +கிராதபாவததையும் தரித்திரத்தையும்

அ-சுத்திரம். ஞானஞ்ஞானஇலக்கணம். கடிஅக

பொருத்தி மயங்கிநிற்க வவனுக்கு வேடனாயிருப்பதிலும் ராஜா வாயிருப்ப ததிகமென்னு மறிவுண்டாகியபின் பிதாவாகிய விரா ஜா நீ மென்னுடைய பிள்ளையென நிளவரசுப்பட்டங் கடடினா தபோல வொருகும்

இத்ஹை சிவ ஸாஸிரிபமுாத்திபை யதிடடிததககொன
டுவநத பகருவானமாகசனே நீ யிகதிரியமாகிய வேடோடே
கூடியிருந துன்னுடைய ஸவருபத்தை யறிகரு யிலலெயென்று
போதிகக வந்த அநபனாகிந பகருவானமாவும் சபதாதி விஷ
யேசசைகனே விட்டுத தத்பதவாசகியமாகிய பரமசிவத்தை ய
டைவனென நிதனபொருள

* மோசனம் - விழித்தலை, † சுகருத்த - ஆபத்தை,
‡ விரயம் - வணக்கம், § சாவத - நாலுபதக்கத்திலும், ¶ அந
நியபாவம் - வேறாயிருக்கை, + கிராதபாவம் - வேடத்தன்
மை

தடித்த சிவஜ்ஜாநவொயெ — ஸ்கூர் ஸமென்
 உயவொமெவ ஸாநவெய்திவொயித்; 2-மெக
 தாது உ-நா-ணாநநொ யநொப்ராவொகி தக்
 வடித்தி.

தடி-தூதெ — பெரணபெரகஸ்ரீ தாது
 பெரணபெரகஸ்ரீ தாது | கரு-தூதெ
 கரு-தூதெ | கரு-தூதெ | கரு-தூதெ
 கரு-தூதெ | கரு-தூதெ | கரு-தூதெ |

த.அ.க.0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அவ்வள விவவளவா யாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள போதித்துச் சில கலப்புப் பகுப்பாயப் பொதுச்சிறப்பாகப் போகபாது முதல் முப்பாசப் பொருள போதிப்பதற்கு முயலுகின்றா

இராஜா நீ யென்று ராஜா ராஜபுத்திரனுக்கு ராஜகுலம் போதித்ததுபோலச் சிவன குருக்குறி கொண்டு தீக்ஷைபண்ணித் தீக்ஷாவகமாகுஞ் சித்தாரந்த மஹாவாககியஞ் செப்பிச் சிவகுலப் போதித்துத் தியானிப்பித்துப் பசுத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவங் கொடுத்தது தானாகக்

இவ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுரைதலால் சிவாகுதையைநி ஒரு பிரகாரத்தாற சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பார்கள் ஆதலால் கருதரணபோன்றப் சென்று மேறகாடநுமபடிக்குத் தன்னைபோலாகக்; மலரடிக்கீழ் வைப்பன-மலரடியின் கீழே வைப்பன

இவ்வு மிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற துடதத் லக்ஷணந்தாக்கும

இலக்ஷணவினா; அடி - சிவசத்தி என்றுரைக்கில் ஆன்மாவின் சுடத்தன்மை விடாத வியாபியத்துவம் சங்கிரந்தவாதந் தான் சாரும்

அதலால், மலரடியென்பது மலருமடி; மலராரின்றுவடி; மலராகவடி என்றுவிரியும்

வினாதொகை யாதலாற தனது சத்திபோற பிறப்பொருட் பிரமேய மாதிரித்தில அறிதற நெழில பண்ணி மலரந்த தற்பொருட் பிரமேயமாகிய எதிர்முக சிற்சத்தி மாதிரி

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞானஇலக்கணம். கஅகக்

ததி லதிதம் றெழில் பணணி, மலாகதி திருமபியமுக கெசத்தி
ருபியாகச செயவன

மலரடி வியத்த கெசத்தி யென்று தாறபரியம்

சத்த ஸபரிச முத லைப்புலத்தை விஷயீகரிக்கு மைமபொ
றியை ஐம்புலமென றுருபெயராற சொல்லியது

சுழல் என்று தன் வழிக்கழுங்கு மொருபால் தனைவன

சுவன தனது வியாபகத்து எடங்க வியாபியமாய வைய
பனைன்று சிலா பொருளுரைத காராகள

அவாகள வியாபியஞ்ஞல ஜனமா சடமாவனென்றம்
ஏன செப்பா கிருந்தாராகள

திருமப வியாபிய வியாபகலக்ஷணத்தால வேற்றுமை வ
ரும, ஐகதியமேயில்லை என்பது ஏன அறியாதிருந்தாராக? ஆத
லால் அப்பு ஒரு சாந்யைககியமே யநிபததவம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைகுத்திரத்தாற சாதித்தபபெறுமுரிமை தனசகேயு
ண்டென்பதுணாகத் வுயிரககு, அப்பேறு தனககு வேண்டறபா
ல தென்பதுஉம அதற்கு சிறந்த சாதனமாவ திதவென்பதுஉ
ம அதவருவாயு முணாந்தனறிச சாதனஞ்செய்க்கற்கு மனவெ
ழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேற்றபொருடும் அவற
றையு னாதத்துற செழுந்தது எட்டாருகுத்திரம்

உயிர தனவிலையிற பிரமுந்த ஐம்பொறிக்குடபட டறிவி
முந்த வருந்தமாறறை, நித்கமுதக்கத்த கிததென்பபடுமவ லீ
சன, குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளியவத, தவமுதிராச்சி
நோக்க யுணாததி, மீட்டித் தொனவிலையிற பிரமுது வைத்து
வாழ்விப்பெனப்பதாம்.

இங்னம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்கு கடப்பாடாத வினி
து விளக்குவாரா, பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடரு
டபட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தனசாதிக்குரிப பெருந்தகைமையி
ழந்த இழிவொழிப பிறிற் வருந்தும் மனவகுமாரனாவா
னெருவனுக்கு அவனறத்தை செய்முதவியை யெடுத்துக்காட
டிக் கூறினா

முமலசசுழலிற்பட்டு வருந்ததல் காட்சிப்புலனாதல் செ
ல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெளிதின
றிப்பபிவதாகிய ஐம்பொறிசுசுழலிற படுதலே யீண்டெடுகதுக
கூறினா, தூலவருந்ததிகம்பதறிச் சோபானமுறைமையின்
வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்

துணைவனையுமெனறு முமமை தனையறியாமையையன்றி
டென இறந்தது சீழீஇபது. சிறப்புமாம்

மனனமருனெனறது ஈண்டிறப்பி தவத்தின் மேற்றது.

முனரவது விரித்தரைக்க

எனமகனீயெனறென உவமையுட கூறுகலாற பொருளினு
ம் உணராதியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது

“தவத்தினுணராத” என்றா முதலுலாசிரியரும்.

இகலன் முறைத்தவாற்றான் முதலு லெட்டாருருத்திர
ம்போல இச்செய்யுளும் நூறகூற்றகாமாது கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருனா வருமாறு.

—0—

மேல ஞானத்தினையுணரு முறைமையின் யுணர்த்துத் துத்
லிறறு

இப்படிப் பாசபகதியாயுள்ள வானமாகக்கூர் யவரவர்கள்
பகருவத்திலே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி இர
ஷிககிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞானஇலக்கணம். கஅகூகூ

மன்னவனநன் மனவேட ரிடத்தேதங்கி வளநதவனை யறியாத மயங்கநிற்ப - இராஜாவினுடைய புத்திரன் வேடரி- ததிலேநின்ற வளநத வேடருடைய வாதனையாலே தன்னு டைய பிதாவைத் தானறியாமல் மயங்கநிற்ப அந்நப பிள்ளையு டைய வழியாகமே நீங்கி வவதாத்கிலே,—பின்னவனு மெனம உனீ பென்றவரிதபரிதநப பெருமைமொடு தானாகக்கப் பேணு மாபோல் - இவனுக்கு பிரஞ்ஞையு ண்டானபின்பு அநத இரா ஜாவும் எனனுடைய பிள்ளையாயிருக்கு நீ என்று அநத வேடரி ட ததினின ஆம் விடுவித்தது பெருமையுடனே தானாகப்பார்த்த அநதப் பிள்ளையை இரங்கிச்சிற முறைமைபோல்,—தன்னிய வைமபுலவேடா சூழ்விதபட்டு - கணமததந கிடாக வானமா வைப் பொருந்தப்பட்ட ஐந்த விஷயமாகிய வேடருடைய கழ லிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,— துணைவனையுமறியாத தாருந் தெரலனுயிரா - தனக்குப் பிராணஞாய நிறக்த சிவனையு மறியா மல் அநாதியே தகக்கப்படுகிற ஆன்மாவை,—மன்னுமரு— குரு வாக வந்தவரினீக்கி- அநாதியே யிவனிடத்திலேநிறக்த ஞானந தானே ஆசாரியஸூாததியாக வெழுந்தருளியவநது அநத ஸ்புல வேடரிடத்த நின்றும் விடுவித்தது,—மலமகற்றித் தானாகக் மல ரடிக்கீழ் வைப்பன் - அநாதியே யிவனுக்குண்டான மலக்கூ- யுமபோக்கிச் சிவசொருபமாக்க்த தன்னுடைய சோபந் கமலத் தினகிழே வைப்பன்

இதனாற் சொல்லியது, கணமததக்கிடாக அநாதியே பெ- ருந்தப்பட்ட சததாதி விஷயங்களிலே மயங்கிச் சிவனைய மறி யாமற் றுக்கத்தை யனுபவிக்கிற வானமாவுக்கு அநாதியே யி வனிடத்திலே நிலைபெற்றநிறக்த ஞானநதானே ஆசாரிய ஸூா ததியாக வெழுந்தருளியவநது அநதச் சததாதி விஷயங்களின னதும் இவனை விடுவித்தது அநாதியே இவனுக்குண்டான மல

கயுகச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வகையும போககி சிவசொருபமாககித தன்னுடைய சோபாத
கமலத்தினகிழை வைப்பன்னென்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மன்னவனறனமகன்-மன்னவன் குமாரனெருவன்,—வே
டரி-ததே தங்கவளராத - பிள்ளைமைப் பருவத்து மடமையா
ல வேடருடபட்டிப் பரதநதிரனும் தன்னாதிசூரிப் பெருகத
வைமையிழை திழிதொழில் பயிற்றி வளர்த்து—அவனையறியா
துமயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனையும் தன்னையும் மறியாது மயங்கி நி
றக,—பின்னவனு மெனமகன் யென்றவறிற் பிரித்தது - தந்தையா
கிய அவ்வரசனு நீபென் மகனென் றறிவுறுத்தி யவ்வேடரினின
தும பிரிப்பித்து—பெருமையோடு தாளுக்கிப் பேணுமாயோ
ல-பெருந் தகமையோடு தாளுமவண்ணஞ் செய்யுமாறு பேர
ல,—தொல்லுயிர - நிலைபெற்ற வுயிர,—துன்னிய வைமபுல வே
டாசுழலிற் பட்டு - தன்னிலையிற் பிறழ்ந்த கெருங்கிய வைம
பொறியிற்பட் டறிவழ்ந்தது,—துணைவனையும் மறியாது துயருறு
ம-சுன்னையும் தலைவனையும் மறியாது வருந்தமாறறை—மன்னும
ருளின்-இறப்பிற் றவமுதிரசினோக்கி,—குருவாகி வந்தது - நித்த
முதக சுத்தக சித்தகெனப்படு மவளீசன் குருவடிவங் கொண்டெ
ழித்தருளியந் துணாததி,—அவளினீக்கி மலமகதறி- பொற்பினி
ன்று நீங்குமாறு மலவலிமையைக் கெடுத்தது—தாளுக்கி மலர
டிக கிழவைப்பன்-மீட்டித் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்தது
வாழ்விப்ப நென்பதாம்.

இவ்வன் முறைத்தவாற்றான் முதலுலெட்டாளுருத்திரம்
போல இச்செய்யுளு நாற் கூற்றதாமாறு கண்ணுகொள்க

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கஅக!

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—॥॥॥॥॥—

முதற்குத்திரமுத லேழாஞ்ஞாதிர மீருகப் பதிமுதவியமு
பொருளையும் பொதுவிதியா லுணர்த்தி, மேற பதி மூ
வகைப் பட்ட வானமாகக் கருசு சதநிதி பாதாது கு
ணமாகச் சாதார நிராதார தீகைகசெய தனுக்கீர
கஞ்செய்யு முறை தொகுத துணாததகனரா

உரைதருமிப் பசுவாகக் முணரினமூன்றா முய
ருமவிஞ ஞானகலா பிரளயாகலா சகலா, நிரையினம
ல மலங்கனம மலங்கனமமாயை நிறகுராத லீருவாககு
நிராதாரமாகிக், கரையிலருட பர ஹவிதா சதநிதி
பாதத்தாற கழிப்பனமலஞ சகலர்க்குக் கனமவொப்பி
ற, தரையிலாசான மூர்த்தியா தாரமாகித் தரித்தொழி
ப்பன மலஞ்சுதாததா சதநிதிபாதத்தால். (உ)

(இ-ள்) உரைத் வேதாகமங்களிற் கூறுவதாயுள்ள வா
ருமிப்பசுவ னம வாகக்களை விசாரித் தறியின மூவ
ராகக் முண கையாம் அவாயா ரெனில்?

ரினமூன்றாம

உயரும் விஞ உத்தமொன ரோதிய விஞஞானகலர் ப்ர
ஞானகலா பிர ளயாகலா சகலொன மூவகையாம
ள யா கலா சக
லா

நிராயின மல நிறனிரைப் பொருள் கோளாக வடைவே
மலங்கனம மல விஞஞானகலா ஆனமாகக் கருடைய ஞானக
வகன்ம மாயை கிரியைகளைத் தடுக்கும் தாகிய வானவமல
நிதகும் மொன்றையு முண்டியர்க்கு, பிரளயாகலா

மூலமலத்தினுமிங் கனம மலமாக விரண்டு
டன சம்பந்தரா யுள்ளார, சகலா மலக கனம மாயை யெனக்
கூறிய மூலமலங்களுடனுங் கூடினவாகள.

முத லிருவாக முதற்கட கூறிய விஞ்ஞானுகலர் பிரள
கும் யாகல ராகிய விருவாக்கும்

நிராதாரமாகி எல்லையிலாத கிருபா சமுத்திரமாகிய சி
க கரையிலருடப வு றுனேவகது தீவிரந தீவிரதரமாகியச
ரண றுவிதாசத் ததிநிபாத மிரண்டினையும் பதிவித தவலோ
தி நிபாகததாற கனம பண்ணி யவாகளுக குளளே நின்ற
சுழிப்பன மலம பாசத்தினைச் சேதித் தவாகளறிவினை விள
ககுவன, பிரளயா கலாக்குச் சிவனருனே
தேவகுருவரய் வந்த மலகனமங்களை யவலோகனத்தினுலே
போககி யவாகளறிவை விளககுவன, “முதகிதரு—நன்னெறி
விஞ்ஞானகலா நாடுமல மொன்றினையு, மனவினையே யுண்ணின்
தறுத்தருளிப—பின்னன்பு,மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக
குத்,தேவாயமலக கனமநதிராததருளி” எனனும் போற்றிப் பஃ
மெருடையானு முணாக

சகலாக்குக் க சகலர்க்குச் சிவன யாவனொரு வில்வியா
னமவொப்பிற் ற னவ னோரிலகைக்கட்டித் துக்கி டசைவற
ரையிலாசானமூர் நின்றகாலமபாத கெய்யு மாறுபோ லர
ததி யாதாரமாகி னமாககள் செய்க புண்ணிய பாவங்கள்
ததரித்தொழிப்ப தொலையாதத காலமபாததுப் பூமியின
ன மலஞ்சுதாத கண னுசாரிய மூரத்தியை யதிட்டித் துக்
தா சத்தினிபாத கொண்டு மகதமாஜியான நாலவகைச் சத்
ததான, தினி பாதானுருணமாகத் திகைகயினைச் செ
ய் தவரவர்கள் பாசத்தைச்சேதித் தவாகள

றிவை விளக்கி யதி பக்குவரக யுள்ளவர்களை அவாகத்தானு பூதி

௮—முத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௮௮௬

யிற்றினைத் திருக்குமபடி முத்தியை யடைவிப்பன். மகதபா
கராயுளவாகளை விததேசரர் பதததின மந்திரோசரர பததி
லு முறத்திராக ஞுடைய பதததின மடைவிப்பன். ௭-து.

சுவன கழிப்பன்,

பரன் ஒழிப்பன்,

என விரண்டெழுவாயு யிரண்டு பயனிலையும்

இதற்குச் சிந்திய விசுவத்து மறிக்.

இது பொழிப்பு.

மேலகலம்.

அவையாவன?—

விஞ்ஞானகலத்துவ சித்தி யெக்காரணத்தா லெனில்? ஆ
சாரியனாலே தீக்கையிற் கலாதத்துவ மளவாகக் கனமங்களைச்
சோதிகப்ப படுக்கையாற ஞுன மாயையினுடைய மானமாயு
டையவும வியாபாரங்களைப் பித்தத்தின்கின்ற ஞானத்தினாலே
தா ணந்த வாகாரயோக திபாஸ்திபிறமுன் மிகுந்த தபசினு
டைய சித்தியினாலேதான் கனமாறுகுணமாகத் தனுவை பெடு
த்துக் கனமங்கள் புசித்துத் தொலைந்த காலத்திற்றான் வை
ராகியத்தான் சன்னியாசானுடான தகாற்றான் எல்லாக்
கனமங்களு நசிக்க வதற் காதீனமாயிருக்கிற மாயை மிணி
யானவ மலமொன்றுஞ் சேட்டித்து நிறையினு லுண்டான
பெயரென வறிக

பிரளயாகல சித்தி யெக்காரணத்தா லெனில்? ஆசாரி
யனாற் றீக்கிதரான சகலா பிரகிருதியையு மானமாவையு முள
ளபடி யறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப் பிரகிருதியினின்று மு
த்தியைச் சிந்திக்காலத்திற் பிரகிருத கேகதையெடாமல்
மாயேயமாகிய சரீரத்தைப் பொருத்தி யகிலுண்டான கனம ப
வங்களை யந்தத்தப் புலனங்களிற் புசித்துத் தீர்க்கவாற் றுண

௧௬௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தத்தவத்துக்கு மேலுண்டான கனமமு மாணவமு மாகவிர
ணமிடனு கூடினவாக ளாகையினு லுண்டாகிய பெயரென
வறிக

சுலலத்துவ சித்திகளுக்கு காரணம யாதெனில்? ஆணவ மு
தலிய மூன்று பாசத்துடனுக்கூடி யாணவத்தாற தடுக்கபப
ட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையராய மாயையினுலே மோகித்
து நானுவிதமான கனமங்களைப் புசித் ததனைப் புசிக்கிற கா
லத்தி லாகாமியமேற் யதனைச் சஞ்சிதமாகக் கட்டுப்பட்டத
னைப் புசித்தத் தொலைக்கை காரணமாகப் புரியட்க ரூபியா
யப் பிராகிருதமான வடிவையெடுத் ததிலுண்டான போகங்
களைப் புசிக்கிறவ னாகையா லுண்டாயபெயரென வறிக

முறையிய விஞ்ஞானகலர், அபகருவர் பகருவா எனவிரு
வகையாம

அபகருவமாவது - ஆமம். அஃதாவது நெனமுக்கலிய தா
னியங்கள்.

பகருவமாவது புசிக்கப் படுவது அஃதாவது, சோறுகறி
முதலானவைகள்

இத்தனமைபோல ஆனமாக்கள சங்காரத்துக்குக் கார
ணமாகிய மலமும் பகருவமெனவு மபகருவமெனவு மிருவிதப்
படும் ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் பகருவமல ரபகருவமலரென
விருவகையா

இதிற பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிருதியாலே சிவஞா
னே மறுக்கிரகமெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடையுமவா.

அபக்குவ மலராவார் மலபரிபாகமாகியத்தாலே சிவனவர்க
ளுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுவிருகஞ் செய்யப்பட
டிருகையினும் சுத்தரத்துவாவுக் கதிகாரிக ளாகையா லதிகார
மலத்தைப்பொருத்தி யிருப்பர்கள்.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கஅகக

இந்த அபரமுத்திபெற்றவர்கள் யாவரெனில்? உத்தமராகிய பிரணவா சுதாககியா சிவா தீர்த்தா காமணா சுசிவா சூரபுமா காலா தேசசர் அங்கு எண்ககூறிய அனுசநாசிவா பதினமரு மதோமாயா புவனத்தள்ளாராகுப பகருவம் வந்த விடத் தலுக்கிரகஞ்செய்து சதாசிவத்தத்துவத்திற் போகவகளைப் புகித் தந்த மூரத்தியைசகூழ்ச சேவித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்களுக்குப் போகத்தில வைராககியம் பிறந்தாலுபொழுது சிவன பிரசன்னராகி மேலான்பத்தனை யடைவார்கள்.

இனி மத்திமராகிய அட்டவித்தியேஸ்வரராவார அநந்தா ஞகருமா சிவோத்தமா ஏகநேசதிரா ஏகருத்திரா திரிமூர்த்தி சீகண்டா சிகண்டி இவ்வெண்மரு மீசுரத்தத்துவத்திலிருக்க மீசுரனைச் சூழ்ந்திருந்து மாயையிற் சீமுண்டாகிய சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் சிவன தேவலாற் செயப்பவர்கள்

இவர்களுக்குப் படைப்புமுதலிப் தொழிங்க ளெக்காரணத்தாலெனில்? சாததமூரத்தியாயிருக்கிற சதாசிவ லிவர்களை மனாயுந் தமது சரீரத்தினின்றுத் தோற்றுவிக்கையா லுண்டா னதெனவறிக

ஆனால் லிவர்க ளெண்மருந் தமயி லொசகூமோ வெனில்? அநந்ததேவ நாயனாப்பதற் மற்றவர்களுந் கெல்லா மொவ்வொருகலை யடையே குறைந்தகுறைந்த வருதலா லுத்த ரோத்தர மொருவாகக்கொருவர் விசிட்டொன வறிக.

முத்தின வந்ததேவ நாயனாககு அதிகாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தா லவரைச் சிவன சங்கராசகாலத்திலே மோகூத னை யடைவிப்பன். அதன்பின் னவர்க்கித்த குசகம ரவவதிகாரத்தைப்பெற்றுக் கிருத்தியங்களை யவரைப்போலச் செய்வர். மற்றவர்களு மிவ்வா றடையே யதிகாரத்தைப் பண் னுவர்கள்.

எல்லாருக்கும் பித்தின சீக்ஷைநூலைய பதம் பாழகிடவாமற் சிவன விஞ்ஞானகலரிற் பகருவ மூண்டானபேரி லொருவனா யடைவே பெண் மரிற் குறையாமற் கூட்டுவா.

இதற்குப் பெளடகரம், வாயவ்வியம், சுவசசகதம், இர தநினத்திரயம், லௌரவம், சாவஞானோத்தரம், மதவகாகம் தது மறிக

இனி யதமராகிய சத்தகோடி மகாமந்திரங்களின் மூன்ற னாககோடி பெயரை மஸபரிபாக மிகுதியாலே கீழுள்ள கிருத தியங்களிலு மேலுள்ள போகத்திலும் வைராகியம் பிறந்த வெறுப்புண்டாகையால் விஞ்ஞானகலா விஷயமாகவு மாயா காப்பாதிக்காரிகளே விஷயமாகவுஞ் சிவ விரதிகரணமாகத் திகைப்பண்ணுதற்குக் காரணமாகப்பண்ணி யவர்களை மகரப்பிர ளயத்திலே முததியை யடைவிப்பன்

மற்ற மூன்றாககோடி பெயரையுஞ் சிவ னதோமாயை வி லுதிக்குந் துலகாரியங்களுக்குக் காததாவாக்கிச் சுத்தவித் தையி லுண்டான போகங்களைப் புசிப்பித்தத திதிகாலத்திற் சகலா நிமித்தமாக வரசாரியரை யதிட்டி டதுக்கொண்ட டனு க்கிரகஞ் செய்யுங் கனமத்தககான பூதமாக விருந்த மஹாப பிரளயத்திலே முததியை யடைவிப்பன்.

அபகருவரான விஞ்ஞான கேவலிகளாவா ரிடாவொலிஷ்டீ ஞ்ணவ மிகுதியா ளளவற்ற வானமாக்கள ஞானக்கிரியைகள் மிகவு மறைப்புணடி மஸபரிபாகம் வருமளவுஞ் சுத்தவித்தைக் குக் கீழாக மாபைக்கு மேலாக கடுவே கெடுங்காலது கேவலத் தைப் பொருத்திக் கிடக்கையால் முததானமாகக் ளெனப்பெ ஞ்மல் விஞ்ஞான கேவலிகளெனப் பெயர்பெற்றிருப்பார்கள ஞ் தலால் விஞ்ஞானகலா கால்வகையொன் வறிக.

இதற்கு மருகேதரத்துவ காமிகத்து மறிக.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௬௦௪

இனிப் பிரளயாகலர பகருவமலர் அபகருவமலரென விருவகையரம்

பகருமலர் யாவொணின்? மலபரிபாக மிருதியாலே சிலாக கெல்லாக கண்மழும் பகருவமலர் யுள்ளவிற சிவன் தீவிரத் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்திபைப் பதித்த நிரதிகார தீககையாற்றிறுக்கனசாததி யவாகளபாசத்தைச் சேதித் தவாகள ஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

மற்ற வபகருவகாக கண்மாறுகுணமாகப் போகத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப் புவனசதேகமாகிய யோவிகடேரமும் பிறகதுழன்று திரித மலகண்மங்குள் பரிபாகமானவாறே சிவன் சத்தியைப்பதித்தவாக ளறிவைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்

புரியட்டகத்துடனே கூடினவர்களுட் சிலரை யகந்தேவனாய்நூ அப்பு தத்தவத்தி லமசேசராதியாகிய புவனத்தி லிருக்குங் குயயாட்டகராகிய வெண்மரகும் டேயுவி லரிசசுகதிராதி புவனத்தி லிருக்கும் அகிருயயாட்டகாகும் வாயுவி ல் தெபையாதியாகிய குயயாத் குயயாட்டகாகும் ஆகாயத்தில் வத்திரபதாதிபராகிய பவித்திராட்டகாகும் அககாரத்தில் சகலண்டாதியாகிய தாணுவட்டகாகு மாகப் புவனூதிபாகள காற்பதினமனாயு மிவாகளை யடைவே யதிபராகி டோசியாநிற்பன்.

முறகூறினவாகளணிச சேடித்துள்ளாருட் சிலர்செயதகண்மததாலே பரளயாகலரர் யிருக்கார்களேயாயினு மவாக ளுக்கு மலபரிபாகம் வாராத்படியாலே யகந்ததேவ காடனூர் மரயாகர்ப்பாதி காரிகளாக கலாமத்தகத்தி லிருக்கும் ககசேகராமுதலிய வெண்மனையுங் குணத்ததவத்தி லிருக்குங் குராதர் முதலிய வெண்மனையும் ஊறு குத்திரர்க்கு மதிட்டா

நாவாய்ச் சூகசூர் ப்ரகிருதியி லிருக்கும் கீரபத்திரரும் குணத் தவத்தி லிருக்கும் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுர னதற்குகழ்ப்பட்ட புவனங்களுக்கும் பிரமா மூலாயினாகும் பிரமாண்டத் தரகிய கபாலீசரமுதலிய வருத்திராக ணுற்றவரு மாக னுற நெருபதகெண்மரையுங் காத்திராக யோசியாநிற்பன

ஆகப்பிரளயாகலா மூலகையரெனவறிக

இவாகள் சிருட்டிகாலத்தி லதிகார பகததாளே கலாதி களுடனே கூட்ட பகத்பபடினுங் கலாதிகளாற சகலாபபோஸ வசியரல்ல

அஃதெனபோலவெனவில்? பாம்பின் கண்டத்திலிருக்கிற விடமிருக்கணு மதனை வாதியாதவாறுபோல விவாகளு மதனா ல்வாசையுறாக னெனவறிக

இதற்குச் சித்தியவிசுவத்து மிருகேசத்திரத்தவ கிரணத்த மறிக

சகலராவார யாவரெனில்?

தேவாக னிருடிகள் மாணுடாமுதலாயினு னெனவறிக.

அவாக ளுதிபக்குவர் மகத்பக்குவர் அபசுக்குவொன மூவ கையா

அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் தானவாகண் முதலாயினு னாச சிவன தீவிரமுதலிய நாலவகைச் சத்தியைப் பதித்துத் திவ்வியமான திருமேனியை யதிட்டித்தக கொண்டவாகள பர சதகைச் சேதித் தவாகள ஞானககிரிபைகளை விளக்கித் திதிகா ல முடியுமளவுரு சுததாததுவாவிற் போகங்களைப் புசித்திரு கது மகா சுகாரத்திலே மோட்சத்தை யடைவார்கள்

தேவாகள் முதலென்பதனால் ஐயமாற்றுக வெனவறிக

சிவன மகத மலபாகராயுள்ள வைகடிகர் முதலாயினுரை மகத மகததரமென்று சொல்லப்பட்ட சுத்தியைப் பதித் தாசா

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககலூக.

ரியனை யதிட்டித்தவர்களுக் கறுகுணமான தீக்கையைச் செய்
தவாக ளவர்கள் யாதொரு பதத்திலே யிருந்து போகம் புதிக்க
விருமபினாக ளைத்தகதப பத்திலே யோசியாநிற்பன.

மலபரிபாகம வாராத வபகருவரை யவாக ளவர்கள் செய்
தகணமத்தக கீடாகப பெளனசீரத்தை யெடுப்பித்தப் போ
கககளைப் புசித்துத் தொலைக்கவாதே மலபரிபாகம பிறப்பித்
தாசாரியன தீக்கையைப்பண்ணி மோட்சகதை யடைவிப்பன

இகற்குக் காமிகத்திற பத்தாறுக்கிரகபடலத்து மருகே
நீரத்தம் குக்குமசுவாயமபுவத்தம் சிந்தியவிசுவத்த மறிக.

“இமையா ரிமைப்பவ ராகுஞ்சகல” ஞானநூல் திருவாக்கிலு
ம், “மூமலங்கூடி முயங்கி மயங்குவோ, ரம்மைச சகலத்தா
தேவரசரர நர,ரிம்மையின வேதா விரியு கீழ்நத்த, தம்மிறை
யொளிபுககாரசுச சகலரே” எனவறிக

இமமூவனாயுந தொகுத்திறிய பதினம் ஞானவறிக.

“விஞ்ஞானா நஸ்வரு மெப்பிரளயாகலர், தஞ்ஞான மூ
வருந தவகுஞ் சகலத்து, ளஞ்ஞான மூவரு மாகப்பதினமரா
ம, விஞ்ஞானராசியா வேற்றுமைதானே.” (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—க—

மேல மூவகை யானமாககருக்குஞ் சிவ னறுக்கிரகமடண்
னு முறைமை கூறுகின்றது

உணாதருமப பசுவர்க முணரின்மூன்றும் - கீழ்ச்சொல்லிப்
போகந ஆனமாக்க ளறியுங்கால மூன்றுவாககமாம் அவைக
ளாவன —

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - அதேமர
ணைக்கு மேலாயிருக்கும் விஞ்ஞான கலரென்றும், மாயாமத்

திய வாததியான பிரளயாகல ரெனதும், மாயாதோபாகவர்த, தியான சகலரெனதும்.

விபுவாவிருக்கிற ஆனமாககஞ்சுரு மாபைகதேசித தவனூ செல்லுகிறது * அதுசிதமெனவில்? உண்மை. மாயாகாரிபக களிஞலே யேகதேசத்தை யடைகையிற்றை கூடும.

* அதுசிதம் - தகாதது

மாபைகிதகி யானவமொனறேயான விஞஞான கேவலர்க கேகதேசத்தவ மெவவர நெனவில்? அதோமாயையி லுண் டான போககுகளெல்லாம் புசித்ததச சுத்தமாயா போகத்தக ருச சிவாநுகவரக மில்லாதிருக்கையான மாயாத்வய மத்தியே † யவஸதானஞ சொல்லப்பட்டது —

† அவஸதானம் - இருப்பு

தடி-கூம் பளவுரெ - தாயாடி வ-டிரெ வானெ க-ஜெ'ெனெஷாம் வுவுவூகி; | சுவஸூநனு வபெந நஞஷு'ெதெனெர் வி-ஹ-கூத; || விஜாந கெவலா ண-நாம் வபுநஸ-ஜ-வனவவூ | ஜெஸு வபாவக கெவந தாயானெ ஸ்ஹூகி;கடி || ஹ-விபு-ஜஹா ப்ராஜாஸ-பாய்யாய-ப-ரொடித; | ஹாஷுஜாண் தயாதஸு ஹ-கூகெவநெதாஸு || சுவ-ரா துவு லிதாஜெபு பெபாகாவிஜாநகெவலா; |

நிராயினமல மலக்கனம மலகனம மாயநிற்கும்-நிறை நிரடே விஞஞானகலாக் காணவ மலமொனதும், பிரளயாக ளாக காணவமுங கம்மமும்,சகலர்க காணவமுங் கனமமு மா டையும் பொருத்தித்திற்கும்.

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கக்ரீதி

ஆகுதம், கன்மமானது மாயாகாரியமாகிய புத்திக்ருமம்
ரளயத்திலுமாயேயே யதற்காதாரம். கன்மத்துக்குக் கார
ரமு மாதாரமு மாயை யாதலால் பிரளயாகலாகு மாயைவி
லாமல் கன்ம றெடபடியிருக்கும் கன்மமில்லாமல் விஞ்ஞான
லுக்கும் போகமெப்படி யுண்டாமெனவில? இவ்விடத்திற் பி
ளயாகலாகு மாயை யிலலைபென்றது லக்ஷணையாக மாயை
ரயேயமாகிய பிரகிருதியை விஞ்ஞான கலாகுக் கன்மத்தி
றலேயல்ல, போக மாணவ பரிபாகத்தினாலே

இனிச் சகலா பிரளயாகல ஞானத்துக்கும் விஞ்ஞானகலனா
தத்துக்கும் ஏதுஞ்ஞானதமகமாயிருக்கிற பிரகிருதி புருஷவீவே
ததைப்பண்ணி பிரகிருதி விகாரத்தை நீங்கின ஞானவன்
ரளயாகலன்.

† குணதமகம் - குணவடிவு

பிரளயத்திலே கலை நீங்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலனெ
ன்று பெயருண்டாகையால் பிரளயாகல நிருவகைத்தாம்

பிரகிருதி புருஷ வீவேகத்தைப்பண்ணி பிரகிருதி நீங்கின
தகிரத்திலே முத்தென்னனும் பிரளயாகல னென்பானே
ன்னவில? பிரகிருதிகளுமேல் மாயாகாரியங்களாய் புலனா
ரங்களான வைகத்துத்தவங்க ளிருக்குது, அந்தப் புலனவ
னிலே கன்மவகளுமிருக்குது

இதனறி ஆனமஞான ஸ்நீகரோதகமான வாணவ மிருக்கு
நாகலரல சிருட்டி காலத்திலும் அபகருவ மலனாகிய பிரகிரு
தனாகாமல பிரளயாகலனாகவே நிற்பன இதற்குப் பிரகிருதி புரு
ஷ வீவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையு மானமா
கவுடும் பிரகிருதி நின்றறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலனாவ
ன. இவ்வாறறிந்த சகலனும் விஞ்ஞான கலனாவன.

ஸ்நீகரோதகம் - மறைக்கிறது

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலகணம். கசு௦௪

ஜாநா நகலாபெரவி சூயடி || ஹவெக் டுணவிலெ
கொவி யுதஸுஜாநயாபதி | ஜாயாஜவி யபாவிஜா
சுப யாநபாநுஷாவிடி || விஜாநகெவலாஜீவா
ஸவனவஸகொஹவெக் | ஜாயாஜதீத யத-ஜெய
ஜாபுடையகெவலா || தஜாஸொவி ஸஜாபுடொ
விஜாநகலஸம்புயா | ஜாயொயு வத-ஜாநொ வி
ஸொயா விஜாநகெவலா || ஜொநுந மெவதநொ
நுதிகுதிசுடுதெ | அபாவ புயம் ஸொவ புடொ
விபுவிஜாநகெவலாதி.

சகலன் பிரளயாகல ஸுகிதததசகும் விஞ்ஞானகல ஸுகி
தததகும் + ஏதவநதரம தததவகளுடைய பிரளயத்தி
லே கலைநிகுளுகயினுல் ஸதுல சூககும்தேக மிரணம விடப்
படபிப பிரளயாகலனென்று பெயராவன நிவிருத்திப் பிரதி
ஷ்டாகலா சாவகனமமு மேறசொல்லுகிற வுபாயத்தினுலே
நசுக்க வகனல் பிராகிருகமாயிருக்கிற ஸுலகுகும் தேகமிரண
ம விடப்படபி மேல் மிராகததவாவிலே புசிபபகான கனம
ந்தையுடையவன் பிரளயாகலனாவன

+ ஏதவநதரம - வேறு ஏது

திஸூயிலே கலாதததவபரியநத சோதனையினுலே யாத
விவேகமாயாபுருஷத்தினுலேயாதல யோகாப்பியாசத்தினு
லே நமமுண்டானத்தை யெல்லாமறிந் தநதக கனமாறு கு
மான தேகங்களை யேககாலத்திலே யெடுத்த சர்வகனம ப
ங்கனையும் புசித்ததனுலேயாதல் பஞ்சிகரண பஞ்சகோச வி
வகளுன யுகத் சநிபாசத்திலே யாதல் சர்வகன்மங்களு

ககரஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிகக விக்தக்கனமகளுக்குக் காரணமு மாகாரமும் தததுகு
ணமாயிருக்கிற ததுவாதிசுளுக குபாதாக காரணமாயிருக்கிற
மாயையுந்ததுவாதிசுளுக கேதுவாயிருக்கிற கனமீ வகுக்கையினு
லே தானும் நிகக வாணவ மலமொன்றுமே சேஷிக்கையினு
ல விஞ்ஞான கேவலனுவன —

தடிஹுக் பௌஷ்டொ — தகூநா உஹஸஹா
ரொபு ஹயாக் கஜெனொயுவா | துதஸுஹுஷுஷுஷு
பெஹா வனஷுயாக்ஹாமமிஷுநுமெநு||சுபபெஹு
கஜெமிபஹுஷு உஷுதா ப் ஹயாக்வா | கலா த
கூலாஹுஹாயிநு ஜஹுஷுயாஜாநதொவிவா || யொமெ
நுஹாமதொவாயுஸனுயாஸாஹாவரிஷுயா||கஜெனா
தஹுதடியத் ஜாயாயாஹுஹரிஷுயாக் || உவவனகொ வ
பிஹுஸுயாத்ஹாஹிஜாநதொவொஹதி.

கனாயிலருடபரண நிராதாரமாகி முகலிருவாக்குத் தவி
தாசத்திநி பாதத்தான மலங்குழிப்பன - வரமபிககக் கருண
சித்தியான சிவன விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலதகு ஸபரிசத்தி
னாலே மானயும் மந்திரோபதேசத்தினாலே கனமததையும் -
கீககவேண்டிவ திஸகை யாதலால் ஆதார தேகாதிக ளன்றி
முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலா பிரளயாகல ரிரண்டு வகையிற
பகருவருக்குத் தன்னு சிறத்தி யபிவியத்தினாலே அஞ்ஞானத்
தை நீக்குவன. அதெவ்வா ரெனவில்?

திவர சத்திநி பாதத்தையுடைய விஞ்ஞான கலையாம
பிரளயாகலையும் பிரளயாதியிலும் பிரளயாகத்திலும் அது
ககிரகம் பண்ணுவா, அவாக ளப்பொழுதே சிவனுவாகா, வி

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலகணம். ககரக

ஞ்ஞான கேவலர்களிலே தீவர சத்திநி பாதத்தை யுடைய வாக்ளே சிருட்டியாதிவிலே அதுக்கிரகம் பண்ணி யதிகார மல மாததிரம நிறுத்தி சாவஞ்ஞானவாதி x ஷாடகுணணியாபி விபததராசிப பண்ணி சுததாததுவ புவநபதிகளாய் மருதி ம மகதிரேசுர மகதிரமமேஸவரா அணுருத்திரா அனுசதா சிவ ஞெனும்படிசஞ்ச சுதத விததியாதி தத்துவங்களிலே மஹாபோகவகளைப் புசித்த ருத்திர மமேஸவர சதாசிவ தல்லியரான அபரமுத்தரா யிருந்து பிரளயகாலத்திலே பர மமுத்தரி யடையுபடி பண்ணுவா விஞ்ஞானகலில தீவரசுத் திபாதம் வாராத போகள பழயபடி கேவலராயே யிருப்பா.

x ஷாடகுணியம் - ஐங்குணம்

பரமோயகலிலும் தீவரசத்திநி பாதத்தை யுடையவாக்ளே யதுக்கிரஹித்த அதிகார மலமாததிரம நிறுத்தி ஷாடகு ணணியாதி குஹி வ்யதசியாகப் பண்ணி அசுதத மாயா புவ நாதிகளாகிப் பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தரி யுடையபடிச் செய்வா இருவகையில் தீவரசத்திநிபாதத்திலே பிரளயாதி யிலே அதுக்கிரஹிக்கப் பெறரபோ பிரளயாத பரிமநதம் நினை மல சுமுத்தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிகாலத்திலே சுததா தவ அசுததாதவாககளில் புவநபதி யாவாக்ளே பிரகிருக் கணம் க்ஷயமவாராமல பிரளயத்திலே க்ஷேழ்ந்து பிரளயாக லொன்று நின்றபேரிலே அபகருவரானபோ சிருஷ்டி சாலத் திலே சகலரே யாவாக்ளே

தஜுக்ஷ ஜெயெந்திர — யாஜ்ஜெயயதி ஸாவெ ஸிவாஸுஜெயவந்திரித | ஸம்ஹதள வா ஸஜுக்ஷ ஹந்திர வணவாஷநயொயவெதி ||

தக்புக் காஸிகாயா — குடிஸிஜாபகத-ஹொ
ஸிஜாபகத-ஹொ சித்யஸிஜா சித்யாநந-மூ ஹொ
ஸிமொ விஷிஸகெயிமொஜயதஷ்டா || உஜ்ரூப
கொராதபுராரா ஸெவொதாராகொட்டஸத | ப்
பொகமெஷ-யெஷா வகெ உககெ-ணி வுஜ்ஷ
நெ || காஸிதந-மூஷவிதாதி ஹ-வந வகிக
ஜெஷஸாஸெஷா || செஷாஹவ-கிலகமாஃ கமாதி
பொதாஷகெ-மெஷகாமகி.

கரையிலருட்பரண நரையிலாசானமாததி யாதாரமாகித்
தரித்துச் சகலாக்குக கணம ஒப்பிற சதூதகா சததிநி பாதித்
தானமலமொழிப்பண - சகலாகு ஸபரிசத்தினுலே மாயை
பையும் மந்திரோபதேசத்தினுலே கணமததையும் பாவனையிலு
லே ஆணவதனயு மொழிக்க வேண்டிகையால் பூமியினகண
நாளுசாரிப லக்ஷணம் + லக்ஷிதமான தேசத்தை வேறற அ
திட்டித்துக்கொண்டு நின்று சகலரிலே கணம சாமயமு மாண
வமல பரிபாகமு முற்ற விடத் துண்டாம் மகதம் மகதத்
ரம் தீவரம் தீவரதரம் எனனும் நானுவித் சத்திரிபாதாதுகு
ணமாகச் சகலா சோதனையிலே தத்துவங்கனையும் கணமங்க
னையும் மாபைபையும் ஆணவமல சத்திகனையும் நீக்குவன

சத்திரி பாதித்துக்கு மலபரிபாகம் ஏதுவென்பது விஞ்ஞான
கலாகதே யாதலால் சகலாக்குக கணமவொட்டிலே என நிவவி
- த்துக் கூறப்பட்டதே ஜெனனிவி சகலாக்குக கணம சாமய
மே ஏதவல்ல சத்திரிபாதத்துக்கு மலபரிபாகமே ஏதுவென்ப
து மூவகையானமாகசனாக்கு-மதுகத் தித்தமராகையா தீம, விஞ்

2-ருத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். கக்கக்

ஞானகலாகருக் கனமில்லாம லிருக்கையினும சகலர்க்கு விசேஷித்தக கனம சாமயமும் வேணுமென்ற தெனவறிக.

+ லக்ஷித - குறிக்கப்பட்ட

- அநுகத சித்தம் - சொல்லாம லோபப்பட்டத.

தஃகூம் பாஷ்ரெ — ஸகலாநாநு ஸவடூக
உலாபு மகாஸுணா | கஃனொபுஸு ஸாபு
வி பவெதததரெவி || தகூபுதெ வெஸுஸ்
கிரபஸவடூகி தவிடெ |

சதஸிபாதமாவது, ஜனமஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆ
வசத்தி யதிகார நிவிருத்திக்குப் பகருவமவந்து நழுவின அவச
ரத்திலே முற்பிற்பாடற சகதேக பந்துவான சிவனுடைய சிற
சத்தியானது பதிகது ஜனமாவினுடைய நித்திடஞானக கிரிபை
யை யபிவியத்திபாகருவது

தஃகூம் உமெடு — தஃகூயிகாஸுமிவ
தள தகூபுரிவாசுள | வுநசி டுகியாநஃஜ
மகூஸுநாஸுவிவஹி.

இந்த ஜனவமல பரிபாசாது குணமாகச் சிறசத்தியான
ஸ் அறாம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஜனவ சத்தியு மதபந்நகும்
அதிகம பிரகாசிக்கிறபொழுது அதிக நீங்கும்

சிறசத்தி யபிவியத்திபானது ஜனவமல பரிபாசத்தை ய
பேசுங்கவும், ஜனவமல நிவிரத்திபானது சிறசத்திப பிரகா
சத்தை யபேசுங்கவும் வேண்டுகையில் * அநயோகநியாஸுரய
மெனனில்? அதல்ல குறியோகயமு மநக்கார நிவிரத்தியு ம் மு
ற்பிற்பாடற வேககாலத்திலே யானதுபோல் சித்தபிவியத்தியு

மஞ்ஞாந நிவிர்த்தியும் ஏககாலமாகையால் அநயோகயாஸ்ரய
தோஷ மில்லை

* அநயோக்யா ஸ்ரயம்-ஒன்று மற்றொன்றைவேண்டிதல்
தஷுதம் ப்ராபெயு — ஸ்வெவ்விவ்யுதெ ஸ்
வ் ௦ ஹ்ஜஹ்விவ்யுதெ | யாடிசுக் தாடிசுக் ஸ்வெவ்
ஸுப்ரஜீவஸிவிரொயா ||

சதநிபாதம் நாலென்றது, நிவிருத்திசத்தி பதிநதபொ
முத மநதம் அடபொமுத நித்தியா நித்திய விவேகத்தைப
னாரி விஷயங்களிலே † விரகதிவரும்

† விரகதி - ஒழிவு

பிரதிஷ்டாசத்தி பதிநதபொமுத மநததரம், அப்பொ
முத முதலுண்டான விவேகமும் விரகதியும் பிரதிஷ்டிதமாம்
இவ்விடத்து தரப்புப்பிரகதியம் நியுநததிலே.

வித்தியாசத்தி பதிநதபொமுத சிவஞானம் பிரகாசம்,
இத தீவரசத்திநிபாதம்

சாகதிசத்தி பதிநதபொமுத தீவரதரம், இவ்விடத்தத
ரப்புப் பிரகதியம் அதிகத்திலே நிர்விகார ஞானத்தினு லுபசா
நதிவரும்

இந்த சத்திகளுக்குச் சதசிமாஸ்யிருக்கிற சிவனுடைய நர
மமும் நிவிர்த்திசன பிரதிஷ்டேசன வித்யேசன சாகதிசன எ
ன்று வியவஹிக்கப்படும். சத்திசிவனுக்கு ஆகாரதேக கரணநி
ளாகையா விவ்விடத்துச் சத்திகள் ஸதானமென்றுஞ் சொல்
லப் பெறும்

தஷுதம் ப்ராபெயு — நிவத்யுகி ஹ்-தாநிய
யாஸாஸ்யுநிவத்யுகி | நிவத்யுகிரிதி தக்ஷாநம் த
தெஸொவிநிவத்யுகிநாது || நிவத்யுதஸ்யு மதிவ்விரு

யொ யாஹு¹ உவவக்ஷணா² | நிகழிவ³ தெ⁴ ப்⁵
கிஷா⁶ ஸா⁷ ஸா⁸ ந⁹ த¹⁰ உ¹¹ ஸ¹² த¹³ க¹⁴ வ¹⁵ கி¹⁶ || த¹⁷ க¹⁸ ஸ¹⁹ த²⁰ ம²¹
ஜ²² வி²³ ஷ²⁴ ய²⁵ ய²⁶ யா²⁷ ஜ²⁸ ந²⁹ த³⁰ யா³¹ த³² ல³³ னா³⁴ || ஸா³⁵ வி³⁶ ஜ³⁷ ஸா³⁸
ந³⁹ ஜ⁴⁰ ப⁴¹ ஸ⁴² வி⁴³ ஜ⁴⁴ ஸ⁴⁵ த⁴⁶ ஜ⁴⁷ ஸ⁴⁸ ரா⁴⁹ || ஸ⁵⁰ வ⁵¹ ஜ⁵² வ⁵³ ப்⁵⁴
ஸ⁵⁵ ஜ⁵⁶ ந⁵⁷ ய⁵⁸ யா⁵⁹ ஸ⁶⁰ க⁶¹ ஸ⁶² த⁶³ ஹ⁶⁴ ரா⁶⁵ || ஸா⁶⁶ ஸா⁶⁷ ன⁶⁸ கி⁶⁹ ஸ⁷⁰ க⁷¹
ப⁷² ஜ⁷³ ன⁷⁴ உ⁷⁵ கி⁷⁶ த⁷⁷ க⁷⁸ க⁷⁹ வ⁸⁰ த⁸¹ ல⁸² ல⁸³ ஸா⁸⁴ வி⁸⁵ ஸா⁸⁶ ன⁸⁷ கி⁸⁸ ஜா⁸⁹ மி⁹⁰ கி⁹¹.

இவ்வாறு கனம் சாமயமு மலபரிபாகமுமான காலத்திலே ஆன்மாவின்னுடைய ஞானதிருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஈஸ்வர சத்தியானது பதிலும் அது பதிகமாகத்திரத்திலே யானவமலத்தினுலே யானமாவை விஷயோனமுகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதாந சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல்விடும். அந்தகிரோதாநசத்தி நிவிருத்தியான மஹானமாவசூதது ககந் சாகரமாகிற சம்சாரத்திலே ஸீசுதி வைராக்யமுண்டாம கண்ணைப் பெற்றவன் காஷியை யிச்சுகுமாப்போல ஞான திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாகாரவிந்த தரிசனத்திலே யிச்சையுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன், எப்பொழுது பகதத்திலே நின்றும முத்தனுவேன், ஆரவரைத் தரிசிப்பிக்கிறவரென்று புகுதியுடையவனும் இவ்வாறு சம்சாரத்திற பயப்பட்டிருக்கிறவனை யாசாரிய மூர்த்திமாளுகிய சிவனசத்திநிபாதாது குணமாக வதுககிரகம்பண்ணுவன்.

‡ சாகரம் - சமுத்திரம்

§ சிறு - சீதிரம்

சத்திப்பாதாறு குணமான அநுகிரஹமாவது? மந்த சத்
திப்பாதததை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகளையி லுண்டான புண்
ணிய பாபங்களைச் சோதித்தப் பிருதவியாதி யாகாச பரியந்த

முண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்த நீங்குமபடி யுபதேசித்த
துப பிரமாணடோர் பரிஸோகங்களிலே + யோசிப்பது.

¶ உபரி - மேல்

+ யோசித்தல் - கூட்டுதல்

மகத்தர சத்திநிபாதத்தை யுடையவர்களுக்கு நிவிாததி
பிரதிஷ்டை யிரண்டுகளையில புணைய பாபங்களை யுஞ் சோதித்த
துப பிருதுவியாதி பிரகிருதி பரியந்த முண்டான தத்துவங்க
ளைத் தரிசித்த நீங்குமபடி யுபதேசித்த புருஷோபரி தத்துவங்
களிலே பிரளயாகலனாக விருக்குமபடி யோசிப்பிடுத

தீவரசத்திநி பாதத்தை யுடையவனை நிவிாததி பிரதிஷ்
டை வித்தியை முண்டுகளை யுஞ் சோதித்த பிரதிவயாதி மா
யாந்தரத் தரிசித்த நீங்குமபடி யுபதேசித்த சுத்தவீத்யாதி யப
ரமுகதி ஸகாந்தமாகிய சுத்தாத்தவ x வாசியாகப் பண்ணுவது

தீவரதர சத்திநிபாதத்தை யுடையவனைப் பஞ்சகலையுஞ்சோ
தித்த நாமாஹிசமும் நிராதாரமும் பிரதியகூடா - கமயமும்
அனுமானாகமயமும் § ஷ்டதிரிமசத ததவாதீதமுமாய அகண்
டாகார சச்சிதாநந் தாதவய பரிபூரண பரமசிவத்திலே வேற
தத ததாக்காரமாமபடி யோசிப்பது

x வாசி - இருக்கிறவன்

- அகமயம் - அறியக்கூடாத்த

* ஷ்டதிரிமசத - மூப்பத்தாறு.

தடிஃகம் பௌஷ்டொ — கஜஃஸாஜிஜஃஸுஜாவிவி
வாஃகஸஹகாரிணஃ | வததடிஃகீவீநீ ஸகி ஸத
ஃகஃஸுஹகாரிணீ || தஸுஜஃவகிதஜாத்ராயாஃஜஃ
ஸுஜாயொகிதாஜிகா | ஸகிஹிவதஃகதஸுஜஃகிவ

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கக்கதி

தாயா உமாத்தநா || வெவாத்தா ஜாயதெ கதிபு
 ஸம்ஸாராதி உவலாமாசு | உபகாஜாயதெ ஸம்
 ஹொபாடிபங்கஜயொஸவி || கபாடிக்காதி டெவெ
 ஸம் ஜொகெடிமக வையத்க்கா | கொவா உஸாடி
 தாஸ்வொநிதிஸம்ஜாயதெகதி || வனவம் ஸம்ஸார
 தொந்த உநம் உமாதி உஸாடி |

பெவிகாத்தொ — சுநாவெத்தா கிராலா
 வெ சுமாராவொநாநவஜிதெ | கிஸ்கெ யொஜி
 தொ உகமகிஸாஸிஸ் || யொஜலம் ஜெ
 கதிபு கதிபெகதிபு வுதெவெத்தா | கவிபெகதிபு
 வெத்தா உபாத்தா உபாத்தா கதி ||

வைராக்ய ஏதபத்த அவையாவன? வியாதி பீடையாலே
 வரும் ஜந வைராக்கிய மொன்று,

தன்னுடைய தேஹதோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேஹவை
 ராக்கிய மொன்று,

சகல ஐஸ்வரியங்களையுங் குறைவற வனுபவித்த இனிப
 போதமென்று வரும் ஐஸ்வரிய வைராக்கியமொன்று,

ஆதியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக நாபத்திரயங்க
 ளினாலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியமொன்று,

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதினாலும் மிரகதிகிறதினாலும் கள
 ளா கொண்டுபோகிறதினாலும் யாதொரு தக்க முண்டானதி
 னாலும்வரும் திரவய வைராக்கியமொன்று,

கிசுககி சிவஞானசித்தியார் சபகம்.

மாதா பிதா ஸ்திரீ புத்திரன் இஷ்டபக்த ஸ்நேகித நிவர்
களைப் பிரிந்த ததினாலே கூட்டமெல்லாமபிரிந்த காலத்தில் துக்
கத்துக் கேதவென்று வரும் சங்க வைராகிய மொன்று,

காமுகனா யிருக்கிறவன் முன் மோகமாயிருக்கிற ஸ்திரீயி
னிடத்திலே குணத்திலே யாகிலும் தேஹத்திலே யாகிலும் வை
ராகிய ஏதுவான் கொரு தோஷத்தைக் கண்டு விரகதிவரும்
ஸ்திரீ வைராகிய மொன்று,

அன்னபானுதிக ளொருபொழு தில்லாதிருக்கிலும் தேகம்
நில்லாது, எத்தனைநா நெத்தனை வகையிலே புதிததாலும் திரு
பதியை யடையாதென்றுவரும் புசிப்பு வைராகிய மொன்று,

தாந்தத்துக்குப் போயத் தள்ளுண்டதினால் வரும் பிரங்க
கிரஹ வைராகியமொன்று,

தேஹத்திலே யாகொரு ஏதுவுமில்லாமல் பூவஜநம் சிவ
பூஜா புண்பல்கதினாலே தேஹாதியான் சாவ யஸ்தககளிலும்
வரும் வைராகிய மொன்று,

ஆகப்பதது

இவற்றுள் நிரு ஏதகமாக வருகிற வைராக்கிய முததமம்.
நின்ற வொன்பதம் மத்யமம்.

பளஷ்டொ — சுய வெவராது மெஷொவி ஸம்
கெஷெபணாயுநொதுதெ । வ்யாயுஷி வீயித
ஸ்யாஸ்ய ஸஷெஷெவிவிராமதா || ஸகூஷ்டஸ்ய
காமெஷ்டு நிஸ்யஹகா ஜமஸகி । சூஷ்டி
காஷ்டுஷெஷொ வெவராதுநியதம் ஹவெசு । சூ
ஜாநொகூஷெஷொ ஹாஷெஷு விணஸ்யசு ||
ஷுஷெஷு நிஷுஷுஷு வெவராது ஸஹஸ்ய

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கருகள்

வெகு | ஸ்ரீமாத்விபுலோகநஸ்தாபாநிபெநவீரீ
 து || ஐஹவஸுகாஸணம் ஸௌஹதி உகா விராஜு
 தெ | காஜகஸ்த்விபுலோகநிபெநாமுகாஸ
 ணம் || ஸஜெராவெராஜாபாகிஸ்யம் ஸ்ரீபா
 திகாஸணம் | ஸதஞ்ஞயதெஜெஹ்வாநியாஜன
 நயாநயா || வனகாஹஸுராவ்யபாயெந ஸ்ரீநிப
 யாகிதக்ஷணாக் | ஐஹிஞரெய உதொ ஹெ
 தொவெராஜாபஜாயதெ || க்ஷயிசுபுதிமுஹா
 ஜெஹ்வா வெராஜாபஜாயதெ || க்ஷயிசுபுதிமுஹா
 ஸ்ரீநிபுதக்ஷணாக் || ஐஹிஞரெய உதொ ஹெ
 தொவெராஜாபஜாயதெ || க்ஷயிசுபுதிமுஹா

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சகலனுக்குமாதீரம் அனுகரஹமென நெண்ணவேண்டாம
 முவருக்கு முண்டெனனு முறைமை யுரைக்கின்றா.

நிராதாரமாகி - நிரதிகரணஞ்நினைந்து,—

தவிதா சகதி நிபாதததால் தீவிர தீவிரதர சததி க்ஷு
 லாந நிவிரதரததாந் பரமுததி, தீவிரததால் அபரமுததி."

தீவிரததளரூம மகத மகதகர சததிநிபாத முண்டு.

அபரமுததி யனுகவிதமாததால் நிரதிகரணனுக்கிரகஞ்
 சக்ஷாகு மேகதேசத்திற் சாற்றியதுண்டு,—

கககஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஆசான மூர்த்தி ஆகாரமாகத் தரித்து - சாதிகரணஸூய
ருகது,--

சுதாந்திராசத்திநிபாததகால - மந்ததராதியால்,--

மலங்கழிப்பன - மலத்தை யொழிப்பன

ஒழிப்பனெனபதாரூபின சிவத தவாயிவ்யதத்யும் செய்
வனெனபது செபபுக

விஞ்ஞானாகலரெனபது தலைக்குடையாதலால் விஞ்ஞா
னகலரென நினைந்து

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவீவேகஞானத்தால் கலை
முலை முப்பது தத்துவதகால மூடப்பட்ட சூகருமதேகமில்
லை யாது சில பெயர்களுக்கவாகள விஞ்ஞானகலாகள

பிரளயத்துக் கலைநீங்கினபெயா பிரளயாகலா

ஆதலால், இருவரக்கத்தகரும நிரதிகரணாகுகிரகம்

சிலபெயா அனந்தாதி யணுசசாசிவாதிப ரிவாகளை விஞ்ஞா
னாகலாக னென்றும், அபர மந்தரேசுவரர்களாகிட ஸ்ரீகண்டா
தியாகளைப் பிரளயாகல ரென்றும் பேசுவராகள, அவர்கள மல
மலகனம் முததராயப் பதிபதாராதத்தன அந்தாப பவித்து
மலமாததிரகலுவித விஞ்ஞானகலசுருதி மலகனமமாததிர
கலுவித பிரளயாகலசுருதி, பிரியாது தரியாமையால் அப்படிப
பேசுதல் அறியாமையாலென வறிக

பரியோ சிலவிடத் தப்படிப் படித்துப் பேசியதேது ?
முன்னிருப்பைக் குறித்துக் கூறிய தென்க குறித்தறிக

பிரளயாகலாக்குத் தேவகுருவா யனாகுகிரகம் பண்ணுவ
ரென்று சிலா பேசிய தேது? தேகமில்லாப் பிரளயாகலாக்குத்
தேவகுருவாய்வக் தனாகுகிரகம் பண்ணுவ ரெனபது செயதிதெ
ரியாது செப்பியது.

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். கருகக்

இருவாகும நிராதாமாசி யெனுமாசிபா வசனகதகரு
ம சிவாகமததகரும விரோகச சொல்லுமாம

ஆனமதததுவ யிருபத்தினுனகிறகு மேல பிரகிருதி முத்சரா
யிராகாதி கலாதமாமிய தததுவங்கனி னிரஞ்சனா தவிரச
சாஞ்சனரா யிருப்போகன பிரளயாகலாகனென்று சிலா பே
சிய தேது? ஸ்ரீ நத காமிகாகமத்தில் ஏகதேசத்தில் அப்படியிரு
ததலால், இசைததாராகள

அச்சகல விசேஷ பிரளயாகலரைக குறித்த உருத்திர தே
வாகளிற தேவகுரு வென்பது கூடும், தேகமல்லாப பிரளயாக
லாக்குத தேவகுருவென்பது கூடாது, மறந்து பிரசித்தப பொ
ருள

விஞ்ஞானகலாகள பரிபக்குவ மலாகள அபரிபக்குவ மல
ாகள எனறிருவகையா

அந்த இருவகையருகதுட பரிபக்குவ மலாகள சிவானுகிர
கமபெற்றுப பதிபதாராதகங்களாய ஆதிமுத்த சிவனகளாயும் அ
ணு சகாசிவா அநந்தாதிகள மந்திராகள புவனவாசிகள என்னு
ம அபரமுத்த சிவனகளாயும் போயிருப்பார்கள

அபரிபக்குவமலாகள மாபைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக்
கீழ மலமாத்திர கலுஷிதாங்களாயப பசுபதாராதகனா யிருப
பார்கள

பிரளயாகலா பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விரு
வகையா

அவவிருவகையருள பரிபக்குவமலாகள் சிவானுகிரகம்
பெற்றுப பதிபதாராதகங்களாய ஆதிமுத்த சிவனகளாயும் ஸ்ரீ
கண்ட கிரபத்திரா முதலிய அபரமந்திரேஸ்வராகள புவன
வாசிகளென்னும் அபரமுத்த சிவனகளாயும் போயிருப்பார்கள.

அபரிபக்குவமலாகள சிருஷ்டிகாலத்திலே சகலரவரர்

கூஉ.0 சிவஞானசித்தியார் சபக்சம்.

சகலர்கள் திரிபந்திகளென்றும் விஞ்ஞானிகளினுலே கண் மகாசம்வந்த விஞ்ஞான கைவல்லியம் வரும்ளவும் துவிபந்திகளென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள்

அந்த விருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் தூலதேகிகளென்றும், அபிராத்தவாக்ய சரீரிகளென்றும், பிரகடடவாக்ய சரீரிகளென்று சொல்லப்படும் தூலவிதேகிகளாயும் இருப்பார்கள்

திருமப அந்த நால்வகையோரும் தனித்தனிப் பரிபக்குவ மடைகொள்ளும் அபரிபக்குவ மடைகளென்றும் எணவகையா

அவ வெணவகையருள், பரிபக்குவ மடைகள் என்னும் நால்வகையினரும் சிவானுகரகம் பெற்றுப் பதிபதாரத்தங்களாய ஆதிமுத்த சிவனகளாயும் நானுபத முததராயிருக்கும் அபரமுத்த சிவனகளாயும் பேரயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவ மடைகளெனும் நால்வகையோரும் சமசாரிகளாயிருப்பார்கள்.

ஓக மூவகையோரும் பன்னிருவகையரென்பது பாரததிக

சகலானுககிரகங் குருத்திருமெனி குறித்திருக்குஞ் சிவன பண்ணுவது.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

இவற்றுட் 'குருவாகிவந் துணாததி' என்ற முதற்கூற்றுப் பொருளை ஒன்பதசெய்யுளான வகுத்தக கூறுவான ரெடங்கி ஞா

எண்ணரிய வுபாகனெல்லாம் பகதவேறுபாட்டான மூவகைப்படும் அவற்றுள் முடிமலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற் கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையினைவத்து அரிதுணர்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௧௨௧

த்த வேண்டிதலின், அவையிரகடகே குருவாகி வந்தனாததி
யென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது ஒருமல மிரும
லமுடைய மறறை யிருவாகத்திறகுந் தீவிரந் தீவிரநரமென
னம் இருவகைச் சத்திரிபாதத்தினை வைத்துணராதத் வடையுமா
தலின், சகலவாககமபோற குருவடிவின மறைத்து நின்ற பட்
ரககையா னுணராததப்பட டரிது. னர வேண்டாது அவவிருதி
றத்தியாகடகும் முறையே உன்னின்று முன்னின்று முணாத
துவதாகிய நிராதாரதீக்கை செயப்ப்படு மென்பதாம்

இதனுணே தீக்கை இருவகைத் தென்பது உம் அவவிருவ
கைக்குமுரிபா நிவரென்பது உவ கூறப்பட்டன

இனி இவவிரண்டனுள் ஈண்டெடுத்தகொண்ட சாதார
தீக்கையிற் படும பாகுபாடும் அவற்றதியஸ்டும் வகுத்துக் கூறு
தற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்க ளென்பது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

முன்னே சொல்லப்பட்ட வானமவாதக முனறுவகைப்
பட் டிருக்குமென றருளிச்செய்குறா.

உணாதருமிப் பசுவாக்கமுணரின முனறும்- திவவியாகமக
களிற் சொல்லப்பட்ட விக வானமவாககத்தை விசாரிக்கல்
முனறுவகைப் பட்டிருக்கும். அவையாவன?—உயரும் விஞ்ஞா
னகலர் ப்ரளயாகலா சகலா - மேலான விஞ்ஞானகலரென்று
ம் ப்ரளயாகலரென்றும் சகலரென்றும் — நிராயினமல மலங்
கனம் மலங்கனம்மரபை நிறகும் - இந் அடைவிலே விஞ்ஞா
னகலர்க்கு ஆணவமல மொன்றும் ப்ரளயாகலர்க்கு ஆணவமல
மும் கனம்மலமும் ஆக விரண்டும் சகலர்க்கு ஆணவமலமும் மா

யாமலமுங் கனமமலமும் ஆக மூன்றாமலமும், இவை யநாதியே யுள்ளதாய் நிற்கும் — முதலிருவராகும் - முற்பட்ட விஞ்ஞான கலரிற் பிரளையாகலரிற் பக்குவராயுள்ள விரண்டிவகைக்கும்,— நிராகாரமாசுக்க கரையிலருட் பரன்னுவிதா சக்திநிபாதத்தார கழிப்பனமலம் - எல்லையிலாக வனுககிரகத்தை யுடைய பர மேஸ்வரன் அவர்களுக்குப் பிராணனுட நின்ற முறைமையிலே தீவரம் தீவரதரம் என்று சொல்லப்பட்ட விரண்டு சக்திநிபாத ததாலு மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் — சகலாகு - சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு,—கனமவொ பபில்- புண்ணியபாவங்களிரண்டும் தனனி லேராமற் குறையா மல் இரண்டுமொத்த வவதரத்திலே,—தனாயி லாசானமூர்த கி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலம் - பூமியிலே ஆசாரி யமூர்த்தியிலே யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று மலங்களைப்போ க்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் —சதாதகா சததினி பாத ததால்-மந்தம் மந்ததரம் தீவரம் தீவரதரம் என்று சொல்லப் பட்ட நாலுவகைச் சததினி பாதத்தாலும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-அ-ஆ,ங்-வெ“மெ யஞ்ஞானக் கானே விளையும் விஞ்ஞானகலாக, கஞ்ஞான வச சகலாக கக்குருவாய்—மெயஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்து மனநி ப பிரளயா கருரு, முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்” எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் மூவகை யானமவா க்கத்தில் விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவாக ஞக்கு நிராதாரமாயின்று தீவரம் தீவரதரம் என்கிற சத்தி நிபாதத்தாலே மலங்களைப் போக்கி இரட்சிப்பென்னும, சக லரில் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்குக் கனமவொப்பில் பூமியிலே ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று மந்தம் மந்ததரம் தீவ

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கககக

ரம தீவரதரம எனகிற நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்தாலும் இர
ட்சிபப சென்னுமுறையையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

உரைக்கு மிப்பசுவாகம - எண்ணரிப வுயிரகஸௌலாம,—
உண்ணி - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலா பிரளையாக
லா சகலா-உயாதத விஞ்ஞானகலரும் பிரளையாகலரும் சகலரு
மென,—நிறையினமல மலங்கனம மலங்கனமமாபை - முறை
யே ாரணவமலமு மத்கேடு கனமமலமு மவைகளோடுமாயர
மலமுமாக,— நிறகுமுனரும் - இப்பந்த வேறுபாட்டான மூவ
கைப்படும —சகலாக்கு கனமவொப்பில்-அவற்றள முமமலக
களுடைய சகலவாக்கத்திற்கு இருவினை பொப்பினகன,—சுத
ரத்தா சத்திநிபாதத்தால்-நாலுவகைச் சத்திநிபாதமுறைமையி
னவைத்தது தெரித்துணாதத வேண்டிதலின்,—நரையிலாசா
னமூத்தி பாதாரமாகித் தரித்தமலமொழிப்பன - இவவுலகின
க ணவவுயிரகட்கேகுருமூத்தியாதாரமா உதிட்டித்தநின்ற
மல நீக்குவதாகிய சாதாரதிகைசெய்து,—முதலிருவாக்கும்-ஒ
ருமலயிருமலமுடைய மறறை யிருவாக்கத்திற்கு 0,—துவிகா
சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம தீவிரதரமென்னு மிருவகைச் சத்
திநிபாதத்தினைவைத் துணாத்தலையு மாதலின்,—கரையிலரு
டபரண மலங்கழிப்ப னிராதாரமாகி - அளவிடுதற்சரிப கரு
ணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவாக்கம போற்றருவடிவின் ம
றைத்து நிறுபடாக்கையா ணுணாததப்பட்டரிதுணர் வேண்
டாது அவுருகிறத் துயிரகட்கு மலங்குத்தற்கு முறையே புண
ணினறு முன்னி ணுணாத்துவதாகிய நிராதாரதிடசை செ
ய்யப்படுத.

இதனானே தீக்கை யிருவகைத் தென்பதும் அவ்நிவ
கைக்குமுரிபா ரிவரெனபதாவ கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இனிச் சகலாக காசாரிபன செய்யுந தீக்கையாதி

தொகுத்தனாத்தகின்றா

பலவித மாசாபாச மோசனநதானபண்ணும்
படிநயனக தருளபரிசம் வாசகமானதமு, மலமலசா
த திரமயோக மவுத்திராதி யநேகமுள வவறயினவுத
திரியிரண்டாமயி, னிலகுஞா னங்கிரியை யெனஞா
னமனததா லியறறுவது விரியையெழிற குண்டமண்ட
லாதி, நிலவுவிததுச செயதலவிரியா வதிதானினு
நிபட்சிமபிச மெனவிரண்டாய நிகழும். (௬)

(இ-ள) பலவித ஆசாரிப னுனமாக்களுக்குப் பாசத்தை
மாசன பா ச சேதிககையின் பொருட்சி செய்யுதிக
ச மோசன கை பல்பிரகாரமா யிருக்கும் அஃதெவ்வா
கதானபண்ணு மறநெனிய சாதிபெத்ததாலுமலபாக தா
படி ரதனமியததாலும பல்வாக்க கூறியது அ
வையாவன ?

நயனத தருள் மீனுது சினைபைப் பாரதத மாததிர
பரிசம் வாசகமா ததிலே யதனைப் பேதித்தத தனைபைபோ
னதமுமலகிலசா லாகமுமாறுபோ லாசாரிப னுணமைப் பொ
ததிர மியோகம ருளிலே சித்தத்தை வைத்தத திவவியமா
ன நயனத்தினுலே பாரததவனுக்குக் கட
பீட்டப் பகதவகளைச் சோதிக்கும்து நயன தீக்கை.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௬௨௫

வாரணமானது போல வாசரரியன் தனது வலது கையிற் சிவ அததது கதபித்துச் சோதிருப மாகத் தியானமபண்ணி மாணவகன் தலைதொடங்கிச் சாவாங்கும பரிசித்துப் பின்னாலே விடுவது பரிசுதிகை

ஆமையானது போல ஆசாரியன் தனது முதலாகிய வன்மைப் பொருளிலே சித்தத்தை வைத்துப் பரமமான சோதியுடன் கூடித் தியானித்துச் சங்கடம் கிரியா விதிக்குச் செய்யுமாறு போல மந்திரக் கிரியா பாவனைகளுடன் வழுவின்றி ஏறலாததையு முள்ளபடியறிந்து சோகம்பாவனை பண்ணா யிதரவையிக் கியத்தினாலே மாணவகன் பாசகத்தைச் சேதிப்பது மாணத்திகை மந்திரவகளை யந்தந்த வன்னங்களுக் குடைய மாத் திரைகளை உறிந் தேற்றுமற் குறையாம லுச்சரிக்குமது வாசக திகை

ஆசாரிய ஞகமத்திற சொன்னபடியோ தியுணர்த்தி மாணவர்களுக் கையந் திரிவின்றி யந்த வாங்கத்தின் பொருள் யறிவிகை சாத் திர திகை

ஆசாரிய ஞடிசந்தான மாகத்தினாலே மாணவர்களுடைய வித்ய கமலத்திற பிரவேசித் தவந்த்ய கமலத்தி னடுவே வந்தருபமான வானமாவைச் சுழமுனை நாடியிற பிரமரந்திர மளவாகக் கொண்டு சென்று சிவவிடத்திற் யோசிப்பித்து நிமத்ததை போகத்திகை, ஆகவறுவனை யெனவறிக

அவுத்திராதி ஓம் சமமந்தமாகிய அவுத்தரி யென்று யநேக் முன சொல்லிய திகையை விசாரிக்கி லேகத்ததுவ திரித்ததுவ முதலாகிய திகைபலவு முளவெனதறிக.

இந்நவிகற்பம் வருணபத்தியிறகாண்க

இத்தீட்சையினுக் கதிகாரி யாவரெனில்? தண்ணிய சாத்திய

ஞானகு அவுத்திரி யாகாமையி னித்திகைகளைக் கூறியதென வறிக

இமமுறைமை காலோதகரதசிற காண்க
“ஆனலியாகும் பாசமுதத்திக பாவையினுற-தன்னத
கைவததுத் தலை” எனவுறிக

அவற்று எவு அவைகளை விசாரித்தறியி விரண்டிரகா
த்திரி விரண்டா ரமாம அவைபாவன?
மறியில்

இலகுஞானங் கந்தவவுத்திரி, விளங்காநின்ற ஞானதிக
கின்பை யென கைபெனவும கிரியாதிகை யெனவுமாம

ஞான மனத தீவிரக தீவிரகரமென்னும சத்திநிபாதத
தா லியற்றுவது தையுடைய மாணுககணுக் காசாரியா கிரியா
திகைகையப்போல மனோ வியாபாரத்தினு

லே சொபது முடிபபது

முறகூறிய ஞானதிகைகக்கு மிதரதும் பேதமயாதெனில்?
சாமானிய விசேடமென விருவந்தமாம

அவற்றுள விருஞான திகைகபென்று சாமிகத்ததுஞ சிந்தி
ய விசுவத்துங் கூறுகைமா லீனமிக கூறியதே விசுட்ட மெனவ
றிக, அதனைவிரிகந்த பெருகும்

கிரியையெழிற விதிவழி குண்ட மண்டலமிட்டு வடககும்
குண்ட மண்ட ண்டபத்தைப்பதினூறுக்குப்பதினூறு குத
லாதி நிவவுவித திரோதறி ஞாறறுப்பத்தொன்பத பகமாக
துசு செபதல கிநடுவொன்பது பத்ததில் மண்டலேசுர

பூசைக்கு வேதிகையும் இதற்குமேதருங் கிழ
சுரு மிட்டலிவக பூசைக்கு வேதிகையும் கு
ண்டமும் குண்டத்துக்கு வடக்கே குமப

த்திறுக்கு வேதிகையும் அதற்குமேதகே யாசாரிய ரிடேகத
துக்குக் குமபத்தாபிகக வேதிகையும் அதற்குமேதகே பஞ்சோ

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௬௨௪

விதி பஞ்சதத்துவக்குப பலவம வைக்கவும் ஆக வேதிகை யஞ்ஞ சக்ஞவ குண்டத்தரகுப பசம (௫௪) மதறவிருபத் தேழி லா சாரிய நிருக்கவுஞ் சீடனிருக்கவும் தாலீபாகமபண்ணவும் பஞ் சகவயந் தாபிக்கவு மெனவறிக இதனைச் சூழச் சஞ்சார பத் மொன்று மதனைச் சூழநது குமபமுதலிய குமபந் தாபிக்கவு மெனவறிக

சிரியாவதிதா ஆநதக் சிரியாவதியை விசாரிக்கிற சரீரம் விண்ணு நிரபட்ச நிரபட்சம் சாதிகாரை நிரதிகாரை யென மட்சமென விர நாலவகையுந் கொஞ்சததியு மிடத்துச் சரீர ண்டாக நிகழும். திகை நிரபட்சதிகைக்கென விரண்டாக விளங்கா நிறகும ௭-று

இதற்கு வருணபத்ததியினும் அஞ்சுமாலினு மறிக (௩)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி யாசாரியன் பாகுவானமாசகளுடைய பாசவிமோசனம் பண்ணுவ தெவ்வாறெனவில?

(பலவிதமாசான பாசமோசனம் தானிரண்டாகிநிகழும்) இத ஆவய மாக்குவது ஆசான பாசமோசனம் பண்ணும் படி பலவிதம் அவவிதங்களாவன;—

௧. னததருள* அவலோகனமானது சருங்காரமென்றும் நிக்ரகமென்றும் அறுகக்ரகமென்றும் முன்று விதமாம்

* அவலோகனம் - பாவை,

அதிலே யாசாரியன் சிஷ்யனிடத்திலே பண்ணு மவலோகனம் கருடபாவனை கைவந்தவன் பாம்பினுலே கடிபட்டவனைப் பாம்பாகவுந் தான் கருடனாகவும் பாவித்தக கருடனு

ஈடய கிரகாவலோகனம் பண்ணி விஷந திரதவாதே யவ
னுடைய + சராததி நிவிரததி யாததந தான சந்திரபாவனை
மைப பண்ணி யவனை யமிரதகலையினுலே யபிஷேகம பண்ணி
னதாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணின தபோல , சிறபாவநா
சித்தஞான வாசாரிபண பாசநிவிததியாததமாக நிககிரகாவ
லோகனமும் ஆனமாவினுடைய + வாபியாய நாராததமாக
அருசகிரகாவலோகனமும் பண்ணுவது சக்ஷ-ஷக்ஷ-தீக்ஷை —

+ சிராததி - இனிடபு.

+ ஆபியாயகம் - திருபதி,

பரிசம் - ஆசாரிப நக்ஷிண அஸதததிலே கக்கலேபனத
ரைப பண்ணிச் சிவனை யாசநமுாததி மூலம் விததியாதேகம்
பஞ்சப பிரம ஷ்டவக மூலமந்திரங்களினுலே புஷ்பவகொ
ணி பூஜித்தத சிஷ்யனுடைய மஸதகததிலே வைத்து, ஸபரி
சுவேதி ஸபரிசுத்ததிலே காமபராதி லோகங்களினது கனிமபு
ரீவதி ஸவாணமான தபோல, சிஷ்யனுடைய பாசத்திரயம் நி
ககிச் சிவமாமபடி பண்ணுவது ஸபரிச தீக்ஷை —

வாசகம்-வாணஸரம? றகுணமாக பஞ்சாக்ஷரத்தை யுப
தேசம் பண்ணுவது வாசகதீக்ஷை —

மானதமும் - ஆசாரிபண றன்னுடைய ரோசகவாயுவினுலே
புறப்படமி சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினுலே இருகயத்திலே
பிரவேசித்து சிஷ்ய சைதநததனை தவாவகி துவாதசாகதமள
வாகக் கொணரிபோயத தமமுனடய இருகயத்திலே சிவசை
தகயத்துடனே கலந்து உப்பு மப்புங் கலந்து ஏகரசமானது
போலப் பாவித்து சிஷ்ய சைதநததனை சிஷ்யதேகத்திலே
பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மாநச தீக்ஷை —

அலகிஸாததிரம் - முடிவற்ற சாஸதிராத்தககளை பெ
லாம சங்கிரஹித்து பதிபசு பாசத்தினுடைய ஸக்ஷணககளை

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ககூஉக்

யுஞ் சிவ ஜீவாகளுடைய ஐக்கியத்தையும் சத சம்பிரதாயமாக
ப போதிப்பது சாஸ்திர தீக்ஷை —

யோகம் - நிராதார சிவயோகத்தை யப்பியாசம் பண்ணு
விப்பது யோகதீக்ஷை —

அவுத்திரி - ஓமாத சஹிதமாகப் பண்ணுந் தீக்ஷை அவு
த்திரி —

ஓமாதசஹிதம் - ஓமாததோடு கூடியது

ஆகி யநேகமுள் - கீழ்ச்சொன்ன தீக்ஷைக ளாநியாக வி
ன்னு மநேக தீக்ஷையுண்டு —

அவதரி லவுத்திரி யிரண்டாம், — அவதரித்துருக குள்ளே
அவுத்திரி தீக்ஷையானது இருவகைப்படும் —

அறியல் - இரண்டையு மறியல், —

இலகு ஞானங் கிரியைமெனும் - பிரகாசத்தை யுடைய
ஞான தீக்ஷையென்றும் கிரியாதீக்ஷையென்றும் சாஸ்திரங்கள்
சொல்லு, —

ஞான மனத்தாலியற்றுவது - மனதினாலே சிஷ்யனுடை
ய தேகத்தை பிரவேசித்தநாடி குண்டத்திலே சிவாகக்னி முக்
கிசண்டு இருந் ஓம பூவமாக ஷடத்தவ சுத்தியைப் பண்ணு
வது ஞானதீக்ஷை —

கிரிகைமெழிற குண்டமண்டலாதி நிலவுவித்தசுசெய்தல்,
சிறப் ஈ கௌசல்யத்தடனே குண்டமண்டப வேதிகளைச் ச
மைத்த ஆகமோகதமாகக் கலாசோதனையைப் பண்ணுவது, —

ஈ கௌசல்யம் - சாமாததிரியம்

இன்னங் கிரியாவதிதா ஸாபாஸீச சபீச மென விரண்டா
கி நிகழும் - மேலுமருகக் கிரியாவிதியானது ஸாபாஸீச தீக்ஷையெ
ன்றும் சபீச தீக்ஷையென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சகலாக கணுகிரகவ குருத்திருமேனி குறித்திருக்கும் சிவ
ன பண்ணுவது பல பரகாரமென்ப படிக்கின்றா

ஆசான் - குருக்குறி குறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்,--பாச
மோசனம் பண்ணும் படித்தான்-அணுகிரகஞ் பெய்யும் பிரகா
ரம்--பலவிதம் - வெகுபிரகாரம் -- நயனத்தருள் - அத்துவா
மார்க்கவ குறியாது குறித்து சுருக்கிப் பாசங்கழல்ப பார்த்தல்
சாக்கூ-வீத்யென னுந் தீன்கூ,-- பரிசம்-அபபடிக்க குறித்துச்சிவ
அத்தமவைத்தல் பரிசுதீன்கூ, -- வாசகம்-அபபடிக்க குறித்துப்
பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்கூர முபதேசித்தல் வாசகத்
தீன்கூ,-- மானதம்-அபபடிக்க குறித்து யோகமாரக்கத்தில் சீ
வ்னது இருதயம் பிரவேசித்தது சித்தித்தல் மானசதீன்கூ,--
அலகில்சாததிரம் - அபபடிக்க குறித்து ஜன்மப்பொருளைச் சு
ருக்கி யுபதேசித்தல் சாததிரதீன்கூ,-- போகம் - அபபடி
க்க குறித்து யோகமாரக்கத்தால் சீவ்னது இருதயம் கமலத்தில்
பிரவேசித்த நக்ஷத்திரமபோ லிருக்கின்ற சீவனைப் பாசம்
பறித்து துவாதி சாதத்திற சிவன் டத்திலே யோசித்தல்
யோகதீன்கூ இவ வறுவகை தீன்கூயும் அவுத்திரி தீன்கூ
க கருக மல்லாத் பெயாக்குப் பண்ணுவ தெனவும் அவுத்தி
ரிக்க கருக மெனவு மறிக -- அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரகா
னமாயிப்படித் தீன்கூகளா-- அநேகமுள் - வெகுபேதமுண்
டு,--அவறறுள் அவுத்திரி இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானாவ
ததிரி என்றும்,-- கிரியை-கிரியாவுத்திரி என்றும்,-- இரண்டிதி
றமாம் - இருவகையாம் அவறறுள்,-- ஞானம் - ஞானத்
தீன்கூ அது சத்தி சாம்பவி யென்றிருவகை அதில் சத்
தி - யோகதீன்கூ, சாமபவி - ஞானதீன்கூ. அதில் சத்தி--ம

அ—ருக்கிரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககங்

‘னத்தா வியதவத - புறமபேபோற குண்டமண்டலாதி மன
சுறபபு சங்கறபதகாற குறித்தப பண்ணுவத சாயபவி -
மேனாதிக சிறசத்தி மனச்சங்கறப பூவசிறசத்திககடசிறபு
பபாபவ்யயாற் பாசம முறைமையிற் பறியப பாரத்தபண்ண
னுவது கிரியாதிகை. —கிரியை எழிறகுண்ட மண்டலாதி நில
வுவித்தச செயதல கிரியாவதிநா னினனும் நிரபீசஞ ச ‘சமெ
ன நின்று இரண்டாய் நிகழும் - வளங்கும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவையுயிரக கண்ணகரீகிய மலபரிபாகம பலவதைப் படுத
லிற் அமமலத்தை மோசிககுஞ் சாகாரதீக்கையு மதற்சேறபத
நிருநோகக முதலியனவாகப் பல்வேறுவகைப்படும அவற்றுள்
வளைத்தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்காமாகவுடைத்தாபச சிறநத
ஒளத்கிரி தீக்கையாவது, ஞானவதி கிரிபாவதியென நிருவகைப
படும அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கு நெப சுருசுருச் சுரு
வமுதலிய வளைத்தம் மனத்தாற கறபித்துக்கொண்டு வீதிப்ப
படி யகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி அ
வைப்பனைத்தம் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறமபே யகக்கிரைப்
செய்வது கிரிபாவதி யெனப்படும. இங்ஙன மிருவகைப்பட
ஒளத்கிரி தீக்கைதான் இன்னும் நிரபீசஞ சரீசமென வெவ
வே நிருவகைப்பட்டு மென்பதாம்

கிரியையியற்றுவதென மாறாக

ஒளத்திராதி யெனறதஞ்ஞா சரம்பவதீக்கை முதலியனவு
க் தழுவப்பட்டன.

கயனதீக்கை முதலிய ஆறும், சுதந்திரமாயச் செய்யப்ப

கூகூஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிவனவும் அவுத்திரிக கங்கமாய்ச் செயயடபநிவனவுமென நி
ருவகைப்படும

அவற்றுள் முன்னையவை ஓளத்திரிகசூரிய ரல்லாதாராகு
ச் செயயடபநிவனவெனக் கொள்க

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

சிவன் ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்தக கொண்டு நின்
று சரஸ்ருடைய பாசத்தைப் போகக்குந் முறைமை பலபிரகா
ரமா யிருக்குமென தருளிச் செய்குநா

பலவித மாசான் பாசமோசனம் பண்ணுமபடி - சகலரு
டைய பாசத்தை ஆசாரியன் மோசனம் பண்ணுமபடி பலபிரகா
ரமாயிருக்கும் அவையாவன?— நயனத் தருளபரிசம் வாசக
மாணதமு மலக்ஷ சாதத்ரி மியோக மவுத்திராதி டநேகமுள-
தனது காருணணியத்தினாலே திருக்கணசாததியும் சீபாதக
ள் பரிசித்தம் உபதேசித்தம் தன்னைப்போல நினமலஞ்சுப பா
வித்து எண்ணிறந்த நூலுரைகாட்டியும் பொருளோடு கூட்டியு
ம குண்டமண்டல மிட்சிச் செய்யுந் தீட்சைமுதலாக அநேகமு
ளவி — அவற்றி லவுத்திரி யீரண்டா மறியில - அவையிறைவி
சாரித்துப் பாாக்கில் அவுத்திரி யென்கிற தீட்சை இரண்டிவ
கைப் பட்டிருக்கும் — இலகுஞானங் கிரியைபெனும் - விளங்
காநின்ற ஞானவதி யென்றும் கிரியாவதியென்றும் சொல்லும்
அவைகளுகே பெண்ணில;—ஞான மனத்தா லியற்றுவது - ஞா
னவதியாவது ஆசாரியன் தன்னுடைய மனோ பாவகத்தினாலே
மலங்களைப் போக்கி இவனுக்குப் பிராணஞாய நின்றகிவன தன்
னைப் பிரகாசிப்பித்து—கிரியை யெழிற குண்டமண்டலாதி நி
லவுவித்துச் செய்தல்—கிரியாவதியாவது அழகிய குண்டமண்ட

௮—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௬௩௩

லங்களை யிட்டு விளங்கச் செய்தல் —கிரியாவதிதா வினனுந்நா
பரீசம் ரீசமென விரண்டாகி நிகழும - கிரியாவதியாவது இ
னனமுமநாபரீசமெனநும சரீசமெனநும் இரண்டாய் விளங்
காநிறகும

இதனாற் சொல்லியது சிவன ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழு
கதருளிச் சகலாக்ருப பாசமோசனம் பண்ணுகிறமுறைமை பல
பிரகாரமாயிருக்குமெனநும் இவர்களுக்கஞ்ச சமயம் விசேட நி
ருவாணம் என்கிற தீட்சைகள் செய்யுமிடத்துக் கிரியாவதியாக
வும ஞானவதியாகவுஞ் செய்யலாமெனநும், கிரியாவதிதான
மேலும் நாபரீசமெனநும் சரீசமெனநும் இரண்டிவகையா யி
ருக்கும் எனனுமுறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பலவிதம் - அவையிராக கண்ணதாய மலபரிபாகம் பலவித
ப்படுத்தின, —ஆசான பாசமோசனைநான பண்ணுமபடி - அத
தசேறப் ஆசாரியனும் அமமலத்தை மோசிகுமபடி செய்யுந்
சாதார தீக்கையும், — நயனத்து - திருநோக்கமும், — அருள்
பரிசம் - அருளுகின்ற பரிசுமும், — வாசகம் - வாசகும், — மாண
தமும் - பாவனையும், — அலகில் சாததிரம் - மிகசுநூல்களும், —
யோகம் - யோகமும், — அவுத்திராதி யநேகமுள் - அவுத்திரி
முதலிப்பனவு மாகப் பல்வேறு வகைப்பபிம் — அவற்றின்வதுதி
ரி - அவற்று ளேனைத்தீக்கைள்ளலாம தனக் கங்கமாக வுடை
ததாய்ச் சிறந்த அவுத்திரி தீக்கைபாவது, — இலகுஞ்ஞானங்
கிரியையென விரண்டிதிறனும் - விளங்கும் ஞானவதி கிரியா
வதியென நிரண்டி வகைப்பபிம், — எழிற் குண்டமண்டலாதி
மனத்தாற கிரியை யியற்றுவது ஞானம் - அவற்று எழுகளை யு

டைய குண்டமண்டல மங்கி நெப சுருசுரு சுருவமுதலியவனை
தத மனத்தாற கற்பித்துக் கொண்டு விதிபபடி யகத்தே யா
குதிமுதலிய கிரிபைசெய்வது ஞானவதி—நிலவுவி கதாச செய்த
ல சீரிபாவதி - அவையனைத்தும் புரத்தே நிலவக்கொண்டு புற
மபே யகசீரிமை செய்வது கிரிபாவதி யெனப்பரிம,— தானின
ஹ - இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட அவுத்திரி தீக்கைதா னினன
ம,— நிராசம் சர்சமென விரண்டாகி நிகழும் - நிராசஞ் சர்
சமென வெவவே திருவகைப்பரிம

மறைஞானதேசிகா உரை

மே னிறுதக முறையானே நிரைநிறையாக நிராபர்

சமு நிரதிகார லக்ஷணமு முணாதத்கனஞா

பாலரொடு வாலீசா விருததாபனிமொழியா
பலபோகத தவாவியாதிப பட்டவாகருப்பணனுஞ்,
சீலமது நிராபர்சஞ் சமபாசாரந திகழுகத்தி சம்பிபுத
திராகருநிகதத், தேலுமதி காரததை யியறயித்தா
னு மெழினிரகி காரையென நினவிரண்டாயவிளங்கு
ஞ், சாலநிகழ தேகபா ததகினோடு சத்தியநீரு வாண
மெனச் சாற்றையகாலே (ச)

(இ-ள)பாலரொ முன்று வயதக்குமேற் பதினாறு வயதள
டு வாலீசா வாகிய பாலாகும், கனம் முள்ளபடி உண்
விருததாப டடிகக மாட்டாது மிகவு மறிவிலலாத வ
ன் மொழியா ரகளுக்கும், எழுபது வயதக்குமேற பட்டவி
பலபோகததவா ருததாசுக்கும், யாதாகும், போகத்திலே மிகவு
வியாதி பட்டவ ம விருப்பததை வைத்த விராசாகக் ளுக்கு

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௯௬௭

ராகுப் பண்ணு மவியாதியின வ வருத்தமுறு மவர்களுக்கும்
கு சிலமது நிரப இவர்களுக் கெல்லாஞ் சரீராத மனுடிக் க
பீசம் த தக்கதான கனமங்களைத் தையும் தீசுநா
காலத்திலே யாசாரிபா நிறைவேறின தாக
ச செய்த முடிக்குந தீகை நிரபபீசம்.

சமயா சாரக அக்காலத்தி லாசாரியன குண்டத்தி லக
திசுழ சுத்தி கீனியிலே நந்தியாதி சண்டேசு ராதமரண
வேட்டுக்கணங்களுயும் பூசித்த சுவாவராக
தமாகத் தாபபண மந்திரதீபணங்களை யொவ்வொருக்கா லோ
மமபண்ணிச சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தா ல் ஞ
ஞ ஞானு தீபணணிப பூரணஹுதி கொடுத்த முடித்த இவா
கள் சமயபாசத்தை யிந்தயாகதேவவைக் களைவருங் கரியாகச்
சமயாசார சுத்திசெய்வது இதற்கு அதிகாரி யாவரெனில்?

சமயி புத்திரா சமயா சாரத்துடன் கூடின சமயிக்கும்
சுரு புத்திரகளுக்கும் செய்வது இவாக் கெனதக்
கிருத்திடத்தினாலே யேவப்படுவ ரெனில்?

நித்தத் தேனு “புன்னமூழ்கித் தாபபித் தமலனடி பூசித்
மதிகாரத்தை யி தனலோமபலாதி நித்தியம்” எனபதனுள் ச
மயறி மயிக்குப் புன்னமூழ்கித் தாபபணஞ்செய்து
தாத்மராக்கஞ் செய்வது புத்திரக் கனதுவுரு
செய்த சிவபூசையு மக்கினிகாரிய முதலாயினவும் புத்திரமராக்
கமுஞ்செய்வது. இவ்வுருவரையு மிக்க கருமங்களுக் குரிமை
யாக்க கற்பித்தது

தானுமெழி னி அநத்த தீகைசுபுடைய சமயிக்கும் பூசா
நதிகாரை யென தியி லகிகார மில்லாத படியாலும் புத்திர
களுக்குத் தீக்கைபிரதிட்டைமுதலிய கனம்

ஞாயெய்க்குந் கதிகார மில்லாத படியாலே யத்தத் தீக்கை நிரதி
சார தீக்கையெனப் பெயர் பெறும்

நினைநிரண்டா எனபதனை, சார்ந்துங்காற் சாலநிசுழ தே
யவளவகுஞ் சா கபாதத்தினோடு சத்திய நிருவாணமென
லங்கழகேகபாக நினைநிரண்டாய விளங்கும் எனப்பொருள்
ததினோடு சத்தி கூடிக அததீக்கையை விசாரித்துப் பா
ய நிரவாண மெ த்துச் சொல்லு மிடத்துச் சத்திய நிருவாண
னச் சாற்றுவகா தீக்கை யெனவு மசத்திய நிரவாண தீக்கை
லே யெனவு மிரண்டாக விளங்காநிற்கும் ௭-து.

இவ்விரண்டினுக்கு மதிகாரி யாரெனில்

தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் காணற்சோறெனை கருதி மிகவு
ம விரததிராகிய பக்குவாக்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சித்தத்தையும்
பிராரத்தவதத்தையு மாகாமிய கனமகநையுந் தீக்கையிற் சோ
தனைப்பண்ணி கிரியை முடிந்தவாறே சரீரம் பாதமானவுடனே
மோட்சத்தை யடைவது சத்திப் நிருவாண தீக்கையெனப்பெ
றும்.

நிகழ்காலத்துப் பிராரத்த கனமபோகம் புசிசுக்கையின்
பொருட்டு வைத்து ஆசார மனுடிகக் மாட்டாத வாலீசா மு
தலாயினார்களுந் தீக்கையிற் சத்தியைப் பண்ணி யாகாமிய
மேறாதடி தியானபூசை முதலிய கனமகனைப் பண்ணி யெ
டுத்துச் சரீரத்துக் கமைத்த பிராரத்தகனமம் புசித்தத் தொ
லைகவாறே சரீரபாதம் வந்து மோட்சத்தை யடைவது அச்
சத்திய நிருவாண தீக்கை யெனப்பெறும்

இதற்கு வருணபதத்தி, சைவ சன்னியாச தீபிகை, கா
லோத்தரம், சித்தார்த்த சேகரத்து மறிக. (சு)

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககங்

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலிவவிரண்டு சீக்கைகளுக்கும் அதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது

பாலா-பத் தவயதளவு, —ஒந்-அசை, — வாலீசா-இருபத்தைஞ்சு வயதளவு, —விருதகா எழுபத்தைநது வயசுக்குமல், —பனிமொழி பரா-ஸதிரீ ஜனங்கள், —பலபோகத்தவா-அநியம புஞ்சுக்களா, —வியாதிப பட்டவாக்குப பண்ணுஞ சீலம தநீபாபீசம்-தீராகக் கோகத்தை யுடையவாக்குப பண்ணுமிக்கா விதியாவது டீசாக்க ரதீதமாக மகதிரங்களிலே ஒமமும உபதேசமு மாகையால இவர்களுக்குச் சீசாமபவ தீடையமில்லை ஆசாரி யபிஷேகமு மில்லை —

தடி—கம் லிபாஹ்வொயெ — லொவ லொவீஸவ்ய லவீ வாவக்யக் லொமஸாயகம் | வ்யாயித்ய வஜ்ஜொந்நந்நொரெஸீ-ஜிவிவஜ்-ஜெதம் || யாவநம் த்ரஸ்தொவ்யாப-ஜொதாவஸுஸாதீவ்யஸஹவ்ய | வஜயாதிதி-ஜிஷ்நாலி க்வ-ஜந் ஸாஹவவஜ்-ஜெதம் || ஜிஷ்நாவ ஜி-ஜிவிவீ நக்ஷாந்நாயிகாநஹதிஸ்யததி.

சமயாசாரக திழ் சுததி-இநக நிரபீசதீக்கையப பண்ணுந்நபோக்கு சமயாசாரக கிரியைக்கு ஏதுவா யிருக்கிற காம பீசத்தையும் சுததிபபண்ணப படுவது —

சமயிபுத்திராக்கு நித்தத்தேஹ மதிகாரத்தை யியற்றி-சுரீ ஜீக்கையயுடைய சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் கைமித்திகத்திலே ஆசாரிடனுக் கொழிய அதிகார மில்லையாகையால் நித்

தியத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, — தானுமெழி விரதிகா
ரையென நன்றிரண்டாய விளங்கும்-நிர்வாண தீட்சை யுடை
யவாகளுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகார மென்றும் நிர்
திகார மென்று மிருவகைத்தாபச சொல்லப்படும் — சாலநிகழ
கேசபாதத்தினுமி சததியிருவாண மெனச் சாற்றுகாலே -
இன்னுமநத நிருவாணதீக்ஷா பேதங்கூறுகால நிகழ்காலத்த
த கேசுப்பதன்மாயப்பொழுதே பரமமுத்தியையுடையபபண
ணுவது x சததியோ நிர்வாணமென்றும் சீவன முத்தி+வியவ
தாநமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வாணமென்று மிரு
வகைத்தாம்

¶ அநநியம் புபுகூ - நியமமில்லாமல் சாபிடவிருப்புவன
§ சாமபவம் - சமபுவினது பதநம்-விமுகை, x சததியோ நிர்
வாணம் - உடனேசுகம் + வியவதாநம்-மறைவு

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞா வருமாறு.

—0—

இருவகை தீக்ஷைக்கு இருகரை முறைமையி லீசைக்கினரா
ராய நிர்வாணதருகரை நிகழ்த்துகினரா

பாலா-சத்திபாத லக்ஷணங்காணபிக்குஞ் சாமாததியும
டையராயச சமயாசார மனுஷ்டிக்குஞ் சாமாததியிலராய நி
ரமப ஒதி யுணராதவாகளாயப் பதினாறு வயதுடபட்டவா, —
ஒமி-அவாகளோமி, —

வாலீசா-வாலீசா வாலீசரென நீட்டியவாறு சத்திபாத
சின்னங்களாயும் ஒதி யுணராதார, —

விருத்தா - சத்திபாதசின்னங்களாய ஒதியுணராதாலும்
அனுஷ்டானத்தில் அசத்திரா யெழுபது வயதுக்கு மேற்பட்
டார, —

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

பனிமொழிபார - உளபடி யோசியுணரது சமயச்செய்தி சாங்கமாயனுஷ்டிகஞ்ஞ சாமாதியி மிலலாதாராயச சத்திபாடி சினனிகளாயச சஞ்சரிகும மகளிரா,—

பலபோகதகவா - சாக்திர பாததிரராயச சக்திபாத சினனதாகக்த தூக்கவும போகவாஞ்சை போகஞ்ஞ முககமிலலாதாரா,—

விபாதிபபட்டவா - உரைத்தவை யெல்லா முடையராயி னு முரோகதகா இவாகடஞ்ஞ,—

பண்ணுஞ்ஞ சிலமது - செய்யுஞ்ஞ செயற்கையுடைய திகை,—

சமயாசாரா திகழுகதகி,—செய்யுஞ்ஞ சொல்லுஞ்ஞ சைவ சங்கேதானுஷ்டாணப பொருளில் விளங்கும நிரசொற சொல்லுஞ்ஞ சோகனைப்பொருளா,—

நிரபட்சம-திகைக சாதகா ஆசாரிபா இருவாசஞ்ஞ தகாதாதலால,—

சமயி புத்திராகஞ்ஞ - புத்திரரென்று நிருவாண திகைதகா கருப பெயா பேசுதலாற சமயவிசேஷ சாதகாபிடேக கைமிக திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்திய கிருத்திய மாதிரி ததிற சாமாதிகியவானகள ஒரு பிரகாரஞ்ஞ சாதிகாரிகளாஞ்ஞ ம அவருள நித்திய முற்றம பண்ணுஞ்ஞ சாமாதிகியமில்லாப பாலா முகத சமயி விசேஷி சாதகாபிடேக கைமிகதிகாதிகார மில்லா நிருவாணிகடஞ்ஞ

நிககததேஹமத்காரதகை வியாதி - முழுஞ்ஞ, தாபித தல, சபித்தல, நுருஞ்ஞபேயல, பூசித்தல, ஓமித்தல, கேடடு சஞ்ஞத்திதத நெளிரது தியானித்தல, சமாதித்தல, சாக்ஷாத கரித்தல முகலிய நித்தியகணமத்திற நுருஞ்ஞப பேயலா கைமிகதிக கணமத்திஞ்ஞ சிறித்திற காமியத்திஞ்ஞ சிறித்திற சாமர்

ககச௦ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தத சமயீமுதலோர பண்ணும் கிருத்தியத்தில இயன்ற கிருத் தியத்தைப் பண்ணுவது, கூடாதிருந்தாற குருகருறிப் பேவல மாததீரமபண்ண, அதுவும் கூடாதிருந்தாற புத்திராதிகளாற் பொருள்கொடுத்து வேண்டிக் கொண்டாதல பிறராறறான பே ணை குருவைக கொண்டு கறபிக்கப் பண்ணி —

தானும் - அந்த நிர்ப்பீசதீக்ஷையும்,—

எழினிரதிகாரையென நின்று - வடிவுறு நிர்ப்பீசை தீக்ஷ யெனநிருந்தும்,—

இரண்டாய விளங்கும் - ஏலங்கிருத்தியம் ஏலாக்கிருத்தி யும் குறித்துச் சகதிகாரையாய் நிரதிகாரையாயும் இருத்தலா ற சிசையாயும் நிர்ப்பீசையாயும் இருவிதமாய ஒருவகை சாற தத்கோறறும்,—

சாலநிகழ தேகபாதகதிஹி-பண்ணுமென்று கொடுத்த லால், பண்ணுவகாலே பெனப் பண்ணுக சிசீதீக்ஷாயோக்கிய ராகுள இயற்கையாற சீரவைராககிய முடையோராகும், நிரப் பீச தீக்ஷாயோக்கியாகுளளும் வியாகி முதிசகி விருத்தத்த னமை மிகுதி முகலியவற்றாற சீரவயிராககிய முடையோராக் கும, சஞ்சரிகருங் காயமுடன் முறறுவ கழிப்பபண்ணும் நிரப் பீச தீக்ஷைகானே,—

சத்தியோ நிரவாண மெனசாறறும் - முத்திவிருமபினாக் கு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்று நாட்டப்படுந் தீக்ஷை சத்தியோ முத்திப் பிரதமாஹ சத்தியோ நிரவாண தீக்ஷையென்று போ பேசப்படும

சிலவிடத்திற் சித்தி விருமபினாககுப் பவதிதீதீக்ஷை யெ ன்று பாராகப்படுந் தீக்ஷை சத்தியோ புத்திப் பிரதமாஹ சத்தியோ போதீதீக்ஷை யென்றுபோ சாறறப்படும

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கௌசக

விதேக விஞ்ஞானகலாக்ரும விதேக ப்ரளயாகலாக்ருவ
ஞ்ஞதேக தேகியல்லாச சிவஞல நிபரீச திகைக்யாயப பன்ன
னு முன சொல்லிய நிராதார திகைக்யென்னும நிரதிகரண தி
கையும இவவிருவகைப பெயாபெறுமென்பதறிக

தேகபாதயில்லாமற செய்யும நிபரீசதிகையும சரீசதி
கையும அசத்திபேர நிவாணதிகைக்யென்பதறிக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவவிரண்டனுள் நிபரீச திகைக்யாவது, மலபரிபாசமு
டையவராயுந் திகைக்யபின் ஒருதலையான வழுவினறிச் செய்ய
கடவனவராய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்ரும ஆறாலறிவில
மாயிராகரு, ஆசாரிபனுவா னகையுணரகது ஏனைக கையங்
கோடுசுடச சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற சுத்திசெய் கொ
ழித்தது, ந்தசியகனம மாதத்தினாயின ஏனாவா தனுட்டிக்ரு
மதிகார முடையராகச செயவகாம ஆயினும சமயாசாரங்க
ளைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின் னைமிககிகத்ததுவ காயிபத்
து மதிகாரக கொடாமையான இது நிரதிகார திகைக்யென்ப
படும த்ததிகைக்ய முன்னுள்ள சமயமும் விசேடமு மொரோ
வொன்றையாம ஏனை நிருவாணதிகைக்ய தேகாதத்தின் முத
திகைக்ய பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழு
தே முத்திகைக்ய பயக்குஞ்சத்தியோ நிருவாணமெனவும், இரு
வகைப்படு மென்பதாம

சமயாசார சுத்திபேர செயப்படும நிருவாண திகைக
யும் அதற கவகமாயுஞ் சுதந்தரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவி
சேடக்யுளும் நிபரீச திகைக்யெனக் கொள.

திரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல நிராபீசதினை யின ஞாககென்றும், நிரதிகாரை அ
திகாரையின் முறைமையும், சத்தியோ நிருவாணம் அசத்தியோ
நிருவாணத்தின் முறைமையும், அருளிச்செபகூர

பாலரொடுவாலீசா விருதசாபனிமொழியார பலபோகத்
தவாவியாதிப் பட்டவாககுப்பண்ணுஞ் சேலமதநிராபீசம்-சிறு
பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களோடு அயோககியாகும் வபோதிகா
கும் ஸதரீகளுக்கும் வெகுவிதமான புதிதபுகளை யிச்சித்தவா
களுக்கும் வாத பித்த கிலேதம் முதலான வியாதிகளினாலே
துககடப்பிக்கிறவர்களுக்கும் செய்கிற தீக்ஷையினுடைய முறை
மை, ிசங்கடாமலிருக்கிற தீட்சையாம் - சமயாசாரநதிகழ
சுத்தி சமயபுத்திராசகு - சமயாசாரங்கள் விளங்கா நின்ற
சமய தீட்சையிலும் விசேஷ தீட்சையிலும் நின்றவர்களுக்
கு,—நித்தத்தேவ மதிகாரத்தையிபாறி - பொருநகப்பட்ட நி
த்தியமான வதிகாரத்தைக் கற்பிக்கிறது அதுதான் நேதென்
னில்?—தானுமெழில் நிரதிகாரையென நின்றிரண்டாய விளங்
கும் - அதுதானும் அழகிய நிரதிகாரையென்றும் இத் தொழி
கது அதிகாரையென்றும் இரண்டாய விளங்கா நிற்கும். இன்
னமும்,—சாலநிகழ தேகபாதத்தினோடு சத்திபநிரு வானமெ
னச சாற்றுகாலே - மிகவும் விளங்காநின்ற நிருவாண பிரண
டு வகைப்பட்டிருக்கும் அதெவ்வனே யென்னில்? தீட்சை செ
ய்வடனே சரீரத்தைக் கமனமாககிறது சத்தியோது தேகா
நிருவாணமென்றும், தீட்சை செய்கப்பின்பு கில்காள சரீரமிருந்
தத்திலே முததியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாண
மென்றது சொல்லப்படும்.

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலகக்ணம். ககசுந

இதனூற சொல்லியது, பாலராயுள்ளவர்கள் முதல் வியாதி யுத்த ரீருயுள்ளவர்களுக்குச் செட்கிறமுறைமை நிர்ப்பீச தீட்சையென்றும், சமய தீட்சை யுடையவனுக்கும் விசேஷ தீட்சை யுடையவனுக்கும் அதற்குத்தக்க நித்திய கனமங்களைக் கற்பிக்கும்து நிரதிகாரை யென்றும், விளங்காநின்ற நிரவாண மிரண்டி வரைபட டிருக்குமென்றும், அவையாவது தீட்சைச் செய்வதுடன் சரீரத்தைக் கமனமாக்குகிறது சத்திய நிரவாண மென்றும் தீட்சைச் செய்க பின்பு சரீரம் சில நாளிருந்து தேகரத்தினிலே முதலிபைக் கொடுக்கிறது அசத்தினோ நிருவாணமென்று முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நிதரீசம் - அவ்வீரண்டினுள் நிதரீச தீக்கையாவது மலபரி பாக முடையவராயுந் தீக்கைப்பி னொருதலையான் வழுவினதி ச செய்கதடவன்வாய சரியாசாரங்களை யுதுட்டிக்கு மாற்ற லறிவீராகிய,—பாலரொடுவாஸீசா விருத்தா பனிமொழிடார பலபோகத்தவா வியாதிப டட்டவாக்கு - பாலருடன் ஞானர றும் முதியோரு மாதரும் பலபோகத்தினை யுடையவரு மிக்க நோயினை யுடையவருமாகிய விவா முதலரியோக்கு,—சமயா சாரக் திகழுகத்தி -ஆசாரியனாவா னதனையுணர்ந்து ஓனைகன மங்கனோடு கூடச் சமயாசாரத்தையு மாருதியாற சுத்திசெய் தொழித்தது,—நித்தத்தேவ மதிகாரத்தையியற்றி - நித்தியகன ம மாதநினாயி னேனறவா னுதுட்டிகு மதிகார முடையரா கச் செய்வதாமாயினுஞ் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழி ததமையின்,—எழிவி ரதிகாரைபென நின்றபன்னுஞ் சீலம் - நைமித்திகத்ததுவ காயித்தது மதிகாரவ கொடாமையா னது அ

முகுபொருந்திப் பிரதிகார சீக்கை யெனப்படும — அத - அத
சீக்கை முறைனுள், — சமயிபுத்திராககு - சமயி புத்திராககுச
செய்வதாகிய சமயமும விசேடமும ஒரோவொன்றே யாம் —
சாற்றுவகால - ஏனை நிருவாண சீக்கைபைச் சொல்லுமிடத்
து, — சாலநிகழ தேகபாதத்தினோடு சகதிய நிருவாண மென
விரண்டாய்வினவகும் - மிக்கு நிகழ்நின்ற தேகாதத்தின் முத
தியைப் பயக்கு மசத்திபோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே
முத்திடைப் பயக்கும் சத்தியோ நிரவாணமெனவும் இருவகை
ப்படுமென்பதாம்.

சமயாசார சத்திபோடு செய்யப்படு நிருவாண சீக்கையும்,
அதற் கங்கமாயும் சுகந்தரமாயும் செய்யப்படுஞ் சமய விசேட
கங்களும நிதர்ச சீக்கையெனக் கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீராம —

மேனி றத்த முறையானே சர்ச்ச சீக்கைபெனவும், அதற்

சுக்கு சிவ தன்மணி லோகதன்மணியென விருவிற

மா மாறுமுறையே யுணர்த்த கின்றா

ஒதியுணர்ந தொழுகுகநெறி யிழுக்க நல்ல வுத்தம
ர்க்குச் செய்வதுயா பிசய்வாதமமை, நீதிபிண னித்திய
நையித்திக் காமியத்தி ள்றுத்திரிராம பதிகார நிகழ்த
துவதுஞ்செய்து, சாதகா சாரியரு மாகவீடு தருவிக
கு முலோகசிவ தருமீணியெளவிரண்டா, மாதலிண
னதிகாரை யாஞ்சமயவிசேட நிருவாண மட்டேக மி
வற உடயகுமனறே. (ரு)

(இ-ள்) ஒதியு ன ள்சாரிடவிடத்திலே யாகமங்களை போதி
ந்கொழு யது இஃனமைப் பெருளை யறிந்து சமடாசா

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககசஞ்ஞ

ககநெறியி ரங்கனே வழுவுற வனுடடிபென ருசாரியன
மூக்கா நல்லவுத சண்டேசுரன சன்னதியிற கற்பித்தபடி நட
தமாக்குச செய வாரிணை உதகமராகிய மாணுகதற்குச செய
வ துயாட்சம யுந சூக்கை மேலான சூட்சுமெனப் பெறும்

இவாதமமை இந்தக் தீக்கைபெற்ற சாதகராயு மாசா
ரிபனாயு முத்தமாதிகாரிகளென்று சொல்லு
மிருவரையும்,

நீதிவி ஞானிக சாதகரை நிகதியசனமங் காமிக கனம
திய நைமித்திக மாகிய விரண்டு முறைமையிற் செயதற்கு
காமியத்தி னிது காரியாகக் கற்பித்து, ஆசாரிபரை “புனை
ததி மூழ்கித் தறபித் தமலனடிபூசுத -தனலோ
மபலாதி நித்தியம்” “பரமபிரகிடனட தீக்
கை பண்ண - கருதினிகா னைமித்தி கம்” “உலாததமலன வர
கலை யுனன்கொள்ககற் பாரகு-விரித்தலுனை மித்திகமாமே “சி
த்தியினைவேனடியருச சிகசைசபம் பண்ணலென-ஐராதவிதங்
காயகமென றோ” இவ்வனங் கூறிய நித்தியமுதலிய மூன்று
கிருத்திய மாசாரியற்கும், நித்தியமுங் காமியமுமாகிய விரண்
டுஞ் சாதகற்கும் இம்முறைமையாற் கற்பித்தது

நிரமப திகார இம்முன்று தொழிலையுஞ் செயதற் கா
நிசமுத்தவ தஞ் சாரிப ருநிதகாதலாற் ருனு மனுடிகதற்
செய்து சாசாரியராய் அதிகாரமபெற்று மாணுக
தற்கு முபதேசமபண்ணி நடக்குமபடி கற்
பித்து,

சாதகாசாரிய சாதகற்குச் சாதகிய மந்திரத்தையுங் கற்
ருமாகி பித்துச் சாதகாபிடேகமும் பண்ணி யாசாரி
யற்குச் சருவ வித்தியாபிடேகத்தையுஞ் செய
யது;

வீடு தருவிக்கு அதீதத்தை யபரமுத்தியைக் கொடுக்கு முனோக சிவனை மூலக தன்மணி தீக்கையெனவும் பரமுத்தி மணியென நிரண யைக் கொடுக்குஞ் சிவதன்மணியெனவு மிடரம் ருவகைப்படும அவையாவன,—

நிருவாண தீக்கையி லாசாரியன் மாணுக்கற்குப் பாவ கன் மதத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல் வைத்துச் சிகாச சேதமு மின்றிப் பதப்பிராபகியாகிய புவனங்கள் லே யோசனைசெய்யும் தீக்கை லோகதன்மணி மோட்ச காமியாகிய மாணுக்கற் காசாரியன் புண்ணியபாவமாகிய விரண்டிணையு நாளுவிதமாயிருக்கற் சஞ்சித் கன்மங்கள் லையுஞ் சத்திசெய்யாது விதிவழிச் செய்யப்பட்டுச் சிகா மந்திரத்தினு லேழுபிரகார மயிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய் ஞானசத்தி ரூபமாயிருக்கற் கத்திரிணையைக் கொண்டு பிரம ரந்திரத்தினுக்குமேலே பன்னிரண்டங்குலமுடைய சிணையில் சத்தி வியாபினி சமண யுனமண பெண்க கூறிய சத்திகள் நாலுக்கு மேற் சிவம் வியாபித்து நிறையா லடியி லெட்டங்குலமவிட டானமாக்களுக்கு மூலபாச மா யவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ் செய்யுத லிரோதான சத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கற் மேல் நாலங்குல முடைய சிணையை யத்திரத்தாலே சேதிக்குமது சிவதன்மணி தீக்கையெனப் பெறும்.

ஆனதின ல்லதி இச்சிறப்பினை யுடைத்தாக்கையினாலே சபீகாரையாம் ச தீக்கை சாதிகாரை யெனப்பெறும் மேல்

கத விருவணையினை முடித்துணர்த்துகஞா. சமய விசேட இவ்வனங் கூறிய நிர்ப்பீச தீக்கையி லுண்டாகிய நிரதிகாரை சமய விசேடத்தி லுட டேக மிவற்றட னாகும், சபீச தீக்கையி லுண்டாகிய சாதிகாரை நிருவாண தீக்கையு மபிடேகமு மடங்கும். ௭-து.

அ—ஞக்கிரம். ஞானஞான இலக்கணம். கச்சுள

சமயாசாரத்தடனே கூடி யனுட்டித்து வருகையாற சரீ
சமெனஞா இது வடமொழி

நிறுச்சத்தைப் பற்றச் சரீசஞ சிறப்புடைத்தாகையா லுப
ராட்சமெனச் சிறப்பித்தாரா

ஆசாரிபனுக்குஞ் சாதகமும் செய்தொழில் வேற்றுமை
பாதலால் நீதியெனச் சிறப்பித்தாரா

உலோகதன்மணி பராபரபோக வேதுவாதலாற சிவதரு
மணிபைத் தருமெனச் சிறப்பித்தாரா

இதற்கு வருண்பதகறி ஞான ரத்தினாவலியிலுங் காலேர
தரத்துங் காமிகத்தும் வாதுளத்து மறிக (டு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சரீச திக்ஷாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது

ஒகியுணர்ந தொழுகக்கெறி யிழுககாநல்ல வுத்தமாரகஞ்ச
செய்வ துயாட்சம் - கண்மகாண்ட சாஸ்திரங்களைப் படித் தக்
றுடைய பொருளைப் பறித்து அந்தப்படியே உழுவாமல் துறவிக்
டாநங்கலையும் பண்ணிவரு முத்தமாரகஞ் பண்ணுமது சரீச
திக்ஷை —

நீதியினு னித்தியனைமிகதிய காமியத்தினிற்றுத்தி நிரம்ப
சிகரார நிகழ்த்தவதுஞ்செய்து சாதகாசாரியருமாகி-அவர்கள்
வாக ளதிகாராறுஞ்ஞமாக நிதர்ப கண்மமாததிரமாகவும நித
தியனைமிகதிக கண்மமும் நித்கியனைமிகதிக காமிய கண்மமும்
மபண்ணு மபடி னதாரித்த திக்ஷை பிரதிஷ்டை பிராட்ச்சித்தகா
தியான சாவாதிகாரரத்தையுங் கொடுத்த சாதகாசாரியாபி
ஷேகமும்பண்ணி

சாதகாசாரிய னென்றது; நைஷ்டிகாசாரியனைப் போல அ
கக்கி காரியாதி கண்மங்களினறி சாவமும் ஞானத்தினாலே பண

இது அச்சினிகாரியாதி சாவகனமங்களையும் பண்ணும் பௌதி
காசாரியனைச் சொன்னது —

விடுதலைக்கு முலோகசிவதன்மணி பெணதிரண்டாம் -
மோகூததைக் கொடுக்கு மநிரவரண தீநகூதாணும் லோகதன்
மணியென்று சிவதன்மணிபென்று மிருவதைத் தரம்

உலோகதனமலியாவது கிரகஸதுகரு பெளதிகாசாரியா
சிகாசசேதமனநியிற பண்ணுர தீக்கை

சிவதன்மணியாவது : நைவடி காசாரியன் நைவடிகு
சுரு சிகாசேததுடனே பண்ணுமதிசைது

நாஷ்டிகாசாரிபன் பௌதிகனுக்கு உலோக தன்மணி தீ
செய்யும் பண்ணலாம்

பெளதிகாசாரியன் வைஷ்டிகனுக்கு திணைத் துணை லா
காது —

தடிக்கக் காலொத்தொ — தெய்யா நிவடாணதீக்ஷா
 ஸுபுளசிக் ஸிவயதிடுணீ | ஸிவா^ஹதெ^ஹடி^ஹ விநா வ^ஹ
 ஜெயாஸா^ஹதொகயதிடுணீ || ஸிவா^ஹதெ^ஹடி^ஹ ந ஸம்ய^ஹ
 கா ஜெயா ஸாஸிவயதிடுணீ | தீக்ஷயா தொக யதிடு^ஹ
 ணா ஸுளதிகாது தீக்ஷயெசு மஹம் || ததெயெவப^ஹ
 வயதிடுணா நெந்வி காது தீக்ஷயெசு மஹம் || நெந்
 வி கொ நெந்வி கா^ஹ நெய^ஹ ம^ஹ ஹஸா தீக்ஷயெசு
 க^ஹ சாசு || ஸுளதிகஸம்^ஹ ம^ஹ ஹஸா^ஹ நாநெ^ஹ தீக்ஷா^ஹ
 ஸஜா^ஹதொசு.

ஆகலிஞ் லதிகாரையாளு சமயவிசேட நிருவாண மபி
டேக மிவறறடவகுமணறே - சபிச திணைக்கூடானது அதிகாரத
அடனே கூடினதானகயால் சமய விசேஷ நிருவாண மாசாரி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககசக

மாபிஷேக மெனனும் நாலு தீக்ஷையு மவரவா ஞானத்து
கீடாகப் பண்ணப்படுவது. தீக்ஷையை யநேக பேதமாகச் சொ
ல்லிப்போக தியவிடத்து நாலென்று சொல்லுவானே னென
வில்? அநக தீக்ஷா பேதங்களெல்லா மிகத் நாலு தீக்ஷையே
யந்தாப்பவிக்கு மென நினைப்பாரா

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

சபீசத் தருகரைச் சாற்றுகின்றா.

ஒதியுணர கொழுக்கநெறி யிழக்கா நல்லவததமாககு-ச
ரீச தீக்ஷை படிப்பிக்கப் பண்ணும் விசேஷ விதகையாகிய இவா
கமங்களைப் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறி
ந்து அச்சமயாசார மாரகநடக்கை தப்பாதனுஷ்டிக்குஞ் சா
மாத்விபவ காண்பிக்ருஞ் சாமானிய விதகையாகிய தாககச்
தத் வேத வேதாநக மீமாம்ச புராண முந்லிய முற்று மறற்
ருகமா மிவைகளில் ஒவ்வொன்றைத் தானப்படித்துப் பார்த்து
ப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசாரமாரகநட
க்கை தப்பா தனுடயாநீன்று காண்பிக்ருஞ் சாமாத்விப் மூ
டையராய்ச சத்துதத்கமாநி காரிகளாகுஞ் சமயி விசேஷி நிரு
வாணி சாதகாசாரியாகளா மருகாக்கு —

செயவது - பண்ணுவது,—

உயாரீசம்-கலைகடை குறைதலால் முக்கிய சபீசதீக்ஷை,—

இவா தமமை - இவையைவரையும்,—

நீதியினால் - அவரவாக்கு அருகமாக,—

நீத்திய நைமித்திய காமியத்தில நிறுத்தி-சமயி விசேஷி
நிருவாணி மூவரையும், நீமுழுஞ்சல், தாப்பிததல், ஜபிததல்
பூசுததல்-ஓமிததல் கேடமிச் சுந்தித்தத தெனிந்து தியாவிதத

ல், சமாதிததல், சாக்ஷாதகரிததல் முகலியாவரவர்க் கருகமா
ன கனமங்களை விதிப்படி விழாதுசெய் நித்தியாதிக்காரத்திற
பிரகாணமாய் நிற்பித்துக் குருக் குறிப்பேவல்லாற் சிறியியன்ற
நையித்திகாதிக்காரத்திலும், சிகாச்சேதவாளுகிய நிருவாணிகட
கு விசேஷித்த நையித்திகத்தி லக்கிர மூண்டென்று காமிக்
முகலிய சிவாகமஞ்செபுதலாற் குரு கற்பணையாற் சகல நை
மித்திகாதிக்காரத்திலும் சிறிது விரும்பிற குருகற்பணையாற் சிறிது
காமியாதிக்காரத்திலும் நிற்பித்துச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச்
சாத்களுக்க குறித்து அவனைச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சா
த்திய மந்திர ஜபபூசை யோக முதலிய காமியாதிக்காரத்திற பி
ரகாணமாய் நிற்பித்து, நித்தியாதி காரத்திலும் குருவாளுஞ்
யினாற் சகல நையித்திகாதி காரத்திலும் நிற்பித்து, ஆசாரியாபி
ஷேகம் பண்ணி ஆசாரியனுக்க குறித்து அவனை யாசாரியாபிஷே
கம்பண்ணி ஸ்ரீகைபிரதிடடை சிவாகமபோதனை முகலிய நை
மித்திகாதிக்காரத்திறபிரகாணமாய் நிற்பித்து நித்தியாதி காரத்தி
லும் பராராததம் சிறிது சுவாராததமாசவும சிறிது காமியாதிக்கார
த்திலும் நிற்பித்து,—

நிரம்பவதிகாரம் நிகழ்த்துவதஞ் செய்து-நிரப்பிச் சீர்க்கு
போல் ஏவாதிக்கார மாத்நிரமாய் ஏவாவதிகாரக் குறையாய் இ
யற்றுவிபட்டினறி, இப்போது சொல்லிப் நித்தியாதிக்காரி காமி
யாதிக்காரி நையித்திகாதிக்காரி மூவாக்கும் அவரவாக் கருகமாய்
நிறைய வதிகாரம் பண்ணுவது பண்ணுவித்து, அவர்களுள் எ
ருவரை —

சாதகர் சாரியருமாகி - சாதகர் சாரியார்களா லுஞ் சிகா
ச்சேகமாத்நிரஞ் செய்த நிருவாணியாலு மோரிருவர் முறையி
ல் வைக்கதிர்க்களாய்க் குருவாளுனையினாலும் பண்ணப்பட்ட
தனாகும்—

அ—ருத்னிரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். அக்ருக

நீதி தருவிக்ரும் - மோக்ஷவகொடுப்பிக்ரும் மூவருள ஆசா
ரியன ஸவதநதிரமாயச சாவாதி காரியாதலாற சாவசமபூர
ண சரீச சாதிகாரதீக்ஷாவாஸூதலா லவனுக்கே சாதிகார தீ
க்ஷையென ப தியலபிஞா செலலும

திருமப அருதச சரீசதீக்ஷை,—

உலோகசிவதனமிணி யெனறிரண்டாம - உலோகதனமி
ணிதீக்ஷை சிவதனமிணி தீக்ஷையென றிருவிதமாம,—

ஆதலினால் - சொல்லிப நீதியினால், சரீசதீக்ஷா பேதமெ
ல்லாம நிபரீச தீக்ஷையில் நிரதிகாரையாய் முன சொல்லிய
சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷைகளை நீக்கி —

அதிகாரையாம-என்பது தலைகடை குறைதலாற சாதிகா
ர தீக்ஷையாம —

சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற தடவகுமன
றே அன்றே என்பதசை

உலோக சிவதனமிணி யெனற விடத்துச சிந்திசையாதது
விசேஷித்திசைப்பாம

முறைமையிற் சரீசதீக்ஷபேத மாகுஞ் சிவதனமிணி தீ
க்ஷை உலோகதனமிணி தீக்ஷை யிரண்டி றகுள சிவதனமிணி தீ
க்ஷை பரையென றரைக்கும் நயிஷ்டிகீதீக்ஷை யென்றும் அப
ரையென றரைக்கும் பவுதிகீதீக்ஷை யென்றும் இருவிதமாம,—

அவறதுள், பரம்பரையாயும் சாஷூர்த்தாயும் நிரதிசபசர்
வஞ்ஞாதி சிவகுணமணப்புற முததிமாததிர காயிகராயுஞ்
சாதக காரிய காயிப சிவதனம் உலோகதனம் கணமானுஷ்டாண
பலப்பற் றற்றவர்களாயும் அவரவர்க்கருகமாஞ் சாமானிய வி
சேஷ சரியைகரியை ஜப சாஸமப சிவயோக நிராஸமப சிவ
யோக ஞான திரிபதார்த்த ஞான சிவத்துவ பசுத்துவ விவேக
ஞானவான்களாயும், அகந்தைச சிவதனமானுஷ்டாண சிலர்க

ளாயுரு சீரீகண்டாதி சதாசிவாரத சாலோக சாமீப சாரூப ச
மபலத தியான சாததிய சார்பல மூர்த்தி சாயுச்சியங்கனையு
ம சதாசிவ தத்துவத்திறகுமேற சததி சிவதத்துவ கலாபுவ
ன சாதார நிராதாரங்களிற பரசிவ லோக சாமீப சாரூப சதது
ச சித்தச சமபலதடஸத மூர்த்தி சாயுச்சியமுற்றுப பெற்று மூ
ராதமுதநிஸவருப சாயுச்சியங்கனையும் அவரவரக்கருகமாயச சா
ருதறகருகாகளாயுமிருசகும் சமயீபுத்திராசன புத்திரவிசேஷ
நிரபிஷேக நிரதிகார நிருவரணிகள சாபிஷேக சாதிகாராசாரி
யாக ளிவாகடகு யோகசிய மந்தித சாவசிவ புண்ணிய பசு பு
ண்ணிய பாவசஞ்சித கனமசுத்தி மதி பாகவும் அதிலலாதாகவும்
அஷ்டாங்குல மட்டு விட்டறுசுருகு சிகாசசேத வசியாகவும் அ
திலலாதாகவும் பண்ணுமது நயிஷ்டிசீ சிவதன் மின்னீ தீனகூ

கூடவுத்திகஞ்ஞாயேய மாகாமாயேய புத்திஞ்ஞ வன்னீமாதி
குண குணஞ்ஞ சிற்றுப பலமாகத்தான், அதித பலமாகத் தா
ன, அதித பலமாகவுத்திகஞ்ஞ சீரீர நிரவதிக சாதிசப சாவ
ஞ்ஞகாதி சிவகுண மணப்புறற போகபோகாரத மோக்ஷ கா
மிகளாயும மகாபிரளய பரியந்த மந்தச சீரீரததைத தானே
மரண மடாதபடி அதிமாகக மாந்திர சாததிரப பிரசித்த
வீசேஷ சிவ தீர்த்த மருத்த மந்திரயோக முதலிய சிவதன்ம
வீசேஷா னுஷ்டாணததாற சித்தி பண்ணிக கொண்டு தாமிரு
கருப புலனமது விட்டு முட்டினதி விரும்பிப்போம புலனங்க
டகணங்க வேடந்தித்தது வடிவு விரித்தது மாயாவதி சரிசுகும்
சாமாததிய வாஞ்சா வாணகளாயும சீரீரம் விட்டு விரும்பும
வேறு சீரீரம் பரித்தது மகாமாயாவதி சரிப்பவிரூபந தரிப்பவ
ராயுங் காமிய சிவஞ்ஞரனத்தியான ஜப பூசா சேவாதி சகாமா
ராதனை அல்லதனுபக்ஷப பிரமாதி நாத சிவமூர்த்தி பாணமாரு
ட சம்புபக்ஷ பிரமாதி நாதசிவமூர்த்தி சம்புபட்சமாதிர சதா
சிவ மூர்த்தி லாகப் பஞ்ச பஞ்ச கலேனவர மூர்த்திகளு

௮-குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம் ௧௬௫.

ள அவரவாக்கிஷ்ட பலராக கலராக கலேசுவர மூர்த்தி ஞானத் தியான ஜப பூஜாசேவாதி சகமாராதனை அல்லது அப்படிசு கருதிக்கப்படும் காலாக்கனிபாதி அநாகிருதாரத புலனேசுவரான அவரவாக கிஷ்டபலராக புலனாக புலனேசுவர ஞானத் தியான ஜபபூசாசேவாதி சகமாராதனை யென்கின்ற அதிமாராக மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவதனமான ஷ்டான யானுசர வானகளாயு மிருக்குஞ் சாதகாக்குத் தீக்ஷாணதர மனுஷ்ய டீக்ஷா சிவபுண்ணியத்தக கொத்து மாறினற்சேரும முனசெய்த சிவபுண்ணிய மாததிரம அநதந்தச சாதகரடையும பலராக கலராகவகளாய அநதந்தச கலாமரியாதி யிற சேஷித்து நிறகச சாவ பசுபுண்ணிய பாவசஞ்சித் கனம சுகிதிமதிபாகவும் தவாசசாவஞ்சுல மட்டுவிட்ட துசுக்குஞ் சிகாசசேதவதியாசவும் புண்ணுமது பெளதிகசிவதனமிணி தீக்ஷா

மாயாவதிமட்டு முட்டிம பிரஞ்ஞாப பெருக்குத் தனது தனது வசதி அவதி சுருக்கும் பின் கூடவுதிகருநான சிறுபபலமாக அதிக பலமாக வதிகரும் சாதிசய சாவஞ்ஞாதி சிவஞவ மனப்பறது மாயாமண்டலத் திருநதாலும் சிறிதபெயரிடத் தப்பிரஞ்ஞாபபெருக்குமாயோபரி அபரிமிதமாக விரிக்கும் மாயேயபுத்தி அணி மாதிகுணமனப்பறதும அதுவனநி வைதிகாத தியானமிக சாததிரப் பிரசித்த யாசாதி பசுத்தனமந தன கோடிசுருளடக்கும் லௌகிக சாததிரப் பிரசித்த தண்ணீர்பநகர தடாகமுதலிய லோகதனமந தழுவீபொழுதியும லோகதனம சிவதனம தலாகோடிசுருக்கு- சிறிகொருதலைபற்றி முனசொலலிய அதிமாராக மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவ தனமது லாகோடி கொழுவீ, அச் சிவதனமான ஷ்டானத்தால மகாமாயாபூதி வீருமபில தனனோடு கூட வுதிகரும் மகாமாயேய புத்திகுண அணி மாகுசலிய குணபலம் சிறுப பலமாகத்தான

அதிகபலமாக வுதிகருஞ் சாதிசயா சாவஞ்ஞதாதி குணமணப் புறறு முதிகரும போசபோகாந்த மோக்ஷகாமிகளாயும், ம காபிரளய பரிடநக்கு சிவதனமிணி பவுதிதீதீக்ஷயில் செரலலிய இருவகை முறைமையிற சரீரந தரித்தச சரிபப விருபபந த ரிபபவராயும், சிவதனமணபபுறற லோகதனமம உலோக தன ம மணபபுறற சிவதனம், இருதனமானுவட்டான சீலாகளாயு மிருக்கும் சாதகாக்கு அநந்தநதச சாதகா பொருந்த வ்ருமபும அநந்தநத பலாாக கலாாகங்களாய அநந்தநத கலாமரியா சியி தபசுபு ணணியங்குளசிவபுண்ணியங்குள பரிசேஷித்தநிறகப பா வ கனமங்குள அநந்தநத கலாமரியாதியிற் பரிசேஷியாது பரி சுத்தியாக அப பரிசுத்தி மதியாகவும அநந்தநதச சாதகருசுருட சதாசிவத்ததவோபரி சததிசிவத்ததவ போக காமிகடருக துவாத சாவஞ்ஞமட்டி விட்டமுகருஞ் சிகாசசேதவதியாகவும ப்ருகிவி தத்தவாதி சதாசிவத்ததவாந்த போக காமிகடரு ச சிகாசசேதவதியுணியும் பரைபாகவு மபரையாகவு பண்ணு மது உலோக தனமிண் பவுதிதீதீக்ஷ.

ஸ்ரீம ககோர சிவாசாரிபா பதகதிமுத்த சிந்திபகத்திக ளிற பவுதிதீ சிவதனமிணி தீக்ஷ பவுதிதீலோகதனமிணி தீ க்ஷ இரணபுறரும இருதீக்ஷாபலாாக கலாாகங்களாயப பசு புண்ணிய சிவபுண்ணிய தனம கனமங்குள பரிசேஷித்த நிற்க கப பாவகனமங்குள மாதிரம பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகப பருசகலாசுத்தி யொருமிக்கபபண்ணி வ்ருமபிய வ்ருமபிய புல னைபோக போகாந்தத்தப புநாதீக்ஷாபேகைக் யபேக்ஷித்தச சாக்ஷாஹமோக்ஷம் சாரமபடிக்குச சிவனி—தது யோசனை செப்பியிருப்பத சந்தித் தறிக.

நீா தீக்ஷா பரீக்ஷ பண்ணியது ஞாணியதுகானே, கரு ஹஸ்தாசாரியா விரக்தாசாரியர் என்று விசேஷியாம லாசாரி

அருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககடுதி.

யர்கட்டு நயிஷ்டிகிதீகைக் கென்று முனசமுராயத்திற் சாந்
 தினர்¹ அதகாலோத்தராதியில நயிஷ்டிகாசாரியா நயிஷ்டிகா
 க்கும் கிரகததாசாருந தீகைப்பண்ணுக, பவதிகாசாரியா பவு
 திகாசாரு மாத்திரம் தீகைப்பண்ணுக வென்னும் பாடத்தாற்
 கிருகஸகாசாரியாக்கு நயிஷ்டிகிதீகைக் நாட்டப்படாதென்று
 நாட்டப்பட்டது நீ சொல்லிய துள்ளது, ஆசாரியாக்களுக்கு ந
 யிஷ்டிகிதீகைக் கென்னுஞ் சாவஞ்ஞானோத்தர சாமானிய வ
 சனத்திலுளும் நயிஷ்டிகா சாரியா நயிஷ்டிகாக்களுக்கு மாத்திரம்,
 கிருகததாசாரியா நயிஷ்டிகாக்கடும் பவுதிகாக்கடும் பண்ணுக வெ
 ன்னு மாகமாந்தர விசேஷவசனத்தாலும் நயிஷ்டிகி தீகைக்கி
 லுலே தீகைத்தனையிருக்கும் கிரகததனும் கிரகதனும் வாஜிககப
 பட்டது வாஞ்சிக்கும் பிராரததகனம் பலபோகவாஞ்சை மா
 த்திரத்திலுலேதான் மணிமந்திர மருந்து முதலிய சாதனமா
 த்திர சாதகியகாயிக போகவாஞ்சை மாத்திரத்திலுலேயுநதா
 ன மலடரிடாகதாரதமயிதகால நையிஷ்டிகிதீகைக் வைத்தி
 ரிய மாத்திரத்தால இவகிருந் த வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரீராத
 த்திரருனேவரும் பராபர புத்தி யபரபுத்தி போகவாஞ்சை
 மாககிரத்திலுலேயுந் தானசாதக சாதகிய பவுதிக தீட்சா ப
 ல புவன பகிபூதி வாஞ்சையிலலாமையாற் பவுதிகனன்று நயி
 ஷ்டிகனருனே கென்னுஞ் சோமசரபுவிருத்தி வசனத்தாலும்,
 கிரகததாசாரியாக்கட்கு நயிஷ்டிகிதீகைக் கென்னுந் நாட்டப்பட்
 டது

நீர்பபடிச சொல்லிய பவுதிகாசாரியா பவுதிகாக்கட்குத் தீ
 கைக் பண்ணக் கடவாக னென்னும் வசனம் நீஷ்பலமாய்
 அப பிரமாணனியத் தானமாபப் போகாதோ ? நீயப்படி
 ப பேரமென்று சொல்லியதெப்படி, போகாது சபலமாகத்
 தானே சோமசமபு பதத்தி வியாக்கியானத்திற் கருக்கியுரை
 த்திருப்பது விரித்தரைப்பாம்

முறைமையில் நிஷ்டை யென்று மோகூதத்திற்கும் சமா-
திக்கும் வீரத முதலி பவறதிற்கும் பெயராதலால், பாலியவய-
து தொடுகது மரணாதம் 'வீரகம் நியமித்தது துறவிகளாயிரு-
கும் நயிஷ்டிகப பிரமசாரிக னென்றும் கண்ணகா கலயாண்-
காலா யதி வீரகம் நியமித்தது துறவிகளாயிருக்கும் பவுதிகப-
பிரம சாரிகனென்றும் இருவகையராயிருப்பா வீரகதாசாரி பா-
களும் கிரகத்தா சாரியாகளும் தனித்தனி சரீராதததிலவரும்
மோகூத விருப்பத்தினாலும் அவரவர்க்குட புலன்பதி பூதி விரு-
ப்பத்தினாலும் அவ்விருப்பத்தக கருமாயநயிடடி வீதினைக் பவு-
தித்தினைப் பண்ணு வித்தககொண்டு மூன்று பகுப்பாசன்கு-
ம கனித்தனி அட்டாறுகுல சிகாசசேதமுடைய நயிடடி காசாரி-
களென்றும் தவாதசாறுகுல சிகாசசேத முடைய பௌதிகாசா-
ரியாகளென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள ஆதலால், கிரகத்தா-
சாரியாகள நயிடடிகா சாரியாகளாயும் பவுதிகா சாரியாகளாயு-
ம குருத்தவம் பரிப்பார்களை உபது பசுமரத்தாணி போற் ப-
தித்த நாட்டுள்ளும் வசனங்கள் சபலங்கள் தானே! அஃதெ-
படியாகட்டும், ஸ்ரீகாமிகாமத்தில் நாலாம் வருணத்தில் நயி-
டிகாகட்டே கையித்திக கனமகாத்திருத்தவ குருத்தவம், கிரக-
தகருககு நித்தியகாமிய கனம் காத்திருத்தவ சமயிபுத்திர சா-
தகத்துவ மாததிரம், குருத்தவ மிலலை பென்று கூறியதேத?
அது உள்ளது ஆராதத்தக மடம முதல் மடகுரு மனகடுறிப்பு-
பிரிப்பினால் மடப்பகுப்பாகமங்களிற் சிறிதாகமங்களிற் கூ-
றியது.

காலோதகராதியில்,—

கருமஸதஸஸாவவானேஷு—பூஜ்யோகுருருகாகிருத-
ஸதஷ்டிக தவதமோ கடுஞ்யோ பௌதிகந துவிசேஷத்
சதாஸ்ரமபிவாணநாமலி கங்காமகருவிறிணமி

ஆசாரயத் தவம்சிலேந ஸமிகஸித்தாதேதபா திபாதிசம்

அ—குத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். சுகதி

என்று கூறுதலானும், கிரணுகமத்தில் பிராமஞ்சாரிபா மு
தில் ஆசாரிபா காலவாகும் முறைமையின் கானகு முன்று இர
ண்டி ஒரு வானகங்களில் சல்பாணம் விதித்திருத்தலானும், சா
வாகமங்களும் அபபடிச சாற்றுவாம் ஓராகமத்திற் தள்ளிய
து கொண்டு தள்ளினால் பிராமணனே குரு, மதனற வருணதகா
ர சாதகா புகழிரா சமயிகள மாதிரிமா யிருப்பார்களெனும்.
பிராமணை பிராமணை முதல் காலவாகுங் குருவெனும், அ
ரசன அரசனமுதல் முவாசகுங் குருவெனும், வணிகன வணிக
னமுதல் வீருவாசுகும குருவெனும், குத்திரன குத்திராககுச
குருவெனும் மேருக்கிரத்திலும் காமிகம பாராககிபை முத
லிய ஆகமங்களிலும் முறையின் நிஷேதித்தம் விதித்தம் இரு
தலால் ஒருவசனத்தைப்படித்துப் பிராமணன் முனை குரு
மற்றவ ரல்லரென்று பேசவேண்டும் அபபடியாகுமி மென்று
நீ சொல்லில் மறையாகுங் குருவெனும் அநேகாகமவசன
களுக்கும அபபிராமணியப் பிரசங்கம் உரும

பிராமணனில் பிரஞ்ஞாவானக எல்லா திருந்தால் அரச
ன் முதலோர்க் கரசன்குரு, அரசரிற் பிரஞ்ஞாவானக எல்லா
திருந்தால் வணிகன முதலோர்க்கு வணிகன குரு, வணிகரிற் பிர
ஞ்ஞாவானக எல்லா திருந்தால் குத்திராககுச குத்திரன்கு
ருவெனும் வசனங்களுக்குப் பிராமாணணியம் சொல்லலா
மென்று நீ சொல்லில், காலாம வருணத்து நயி—டிகிற பிர
ஞ்ஞாவானக எல்லா திருந்தாற் கிரககதன குருவெனும் வ
சனத்துக்கும் பிராமாணணியம் நாம பேசுவோம் அபபடித்
தான். சொலுமென்று நீ சொல்லில் அதவுங்கடாது கிரககத
ன் சாவவானங்களிலும் பூசகியனாகுங் குருவென்று கூறுதலா
ல் காலாமவருணத்து நயிடிகா பிரஞ்ஞாவான்களா யிருத்தா

ஹம் கிரகததரும பிரஞ்ஞாவானகளா யிருததால், இருவகை யாருங் குருவென்று கூறுவோம்

அபபடிததாநாகுடடு மென்று நீ சொல்லி? அதவுங் கூ டாது. மததப பிரஞ்ஞாவாநாயிருததாலும் பிரவாக சதததிப் பி மசிததப பிரஞ்ஞாநாயிருததகின்ற குருபுததிரனைத தியாசசிய மபண்ணலாகாதென்று சிவாகமஞ் செபபுததலால் ஒன்றுங் குறி யாமத பிரஞ்ஞாவானகளா யிருதததேஷாக நுதவியாக அவ னேகுருவென்று கூறுவோம் இப்போது சொல்லுவதல் வசனங் களாலே விரதிகளில் பிரமசாரியும் கிரகதததும் குரு, வான பி ரதததனுஞ் சநநியாசியங் குருவல்லவென்று கூறப்பட்டது

ஸ்ரீ காமிகாகமததில சனநியாசிரகும் குருததவ் மு ண்டெ ன்று கூறிபதேது? ஁ளளது சாததிர திடசைமாததிரததிலெ ன்று சமாதானம் சாடசாததிருத சிவாதிபகார்த்த சித்த சிவ யோகியாகில சாமபவ திசைமாததிரததிலென்று சமாகான மாம

காலாம வருணததாசககுப பிரணவமாகாதென்று பிரா மணா முதலோர பேசுவதேது? ஁ளளது. குருத்தவம் வித்த திருததலாத பிரணவ பூரவப் பிராசாததமதிரததவன குருவல்ல ஁ன்று கூறுதலாலும், ஸ்ரீ மகுடாகமததில

“நிர்வாணதிஷ்டிதே குததேர

பரணவஞ்ச நியோஜதேது”

என திருததலாலும், காமிகததிலு மட்டடி யிருததலாலும் பிர ணவமாகமென்று பேசுவோம்

சோமசடபு பத்ததி முதத பத்ததி காததாசுகள நீஷேதி யாதபடியிலே விசிஷ்ட சமயி முதலாநோசகும் பிராமா ணணியங்கொடுததருததலாலும் ஆமென்பதுகுசிககப்பட்டது.

பிரஞ்ஞாயிலலாப் பிராமணா சிலா காலாம வருணததிர ச நநியாசி இல்லென்று சாததவாரசல், அது நவிட்டிகப பிரம

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கருடு

சாரிக்குள் ளடக்கிப் பிராயச் சித்தாதி விதிதல்லாலேயும், சிந்தி ய விசுவசாதாகியத்தில் பிராமணாமுகந பததச சாதிசுரு ம பிரமசரிம கிரகததம் வானடபிரததம் சந்யாசமென்று நான காச சிரமமு முனடென்று விதிதல்லால் சைவத்திற பிரசி ததம்

வைதித்ததினும் ராமாடணத்தில் கிருகாயுக்க கிரமத்தி ல பிராமணா முதல்நாலவாசுகும தபோமுககியஞ் சாறறுவது போலப் பிரமாண்ட புராணத்தி ல் ருசயுகத்திரகுப் பிராமண சநியாசி முக்கியன, திரேகாயுகத்திரகு ஸ்தத்திரிப சநி யாசி முக்கியன, துவாபர யுகத்திறகு வைசிப சநியாசி முக கியன, கலியுகத்திரகுச் சூத்திர சநியாசி முக்கியன எனனும் வசன முதல் வசனங்கூறல் பிரசித்ததநானே

சிகாசசேத மில்லாநகு ஆசரிபாட்டே க மாகாதாசலால் கிரகத்திரிலும் விரகத்திரிலும் நயிட்டி தீட்சாவாணகனால் நயி ட்டி காசாரியர்கள் உனடென்று நாமுன காட்டுதலால் அவவ்ரு வதை நாலவருணத்தம நயிட்டி காசாரியர்களே சாற்றிப்பரிபா னையில் சைவத்திற சநிபாசங் கொடுக்க வேண்டும் வைதித் தாகுப்பேரலநகுருத் துவமில்லாத சநிபாசங் கொட்டிதன்று

பஞ்சுருஷ் கோத்திரத்தில் சிவபிராமணா சாவாதிக்காரிக னென்று காமிக்கத்திற சாறறுதலால் அவர்களிடத்தில் சிவநிட த்திற போல நயிட்டிகாசாரிப டவுதிகா சாரிப ரெனனும் டரி யாலோசனை சநிபாசாதி டரிக்கிரகம் பண்ணும் பொருட்டிப ப ன்ணுவதினதென்று சமபுத்தி பண்ணுவதே சாஸ்பு அடையும், இ னியப்பால் நடப்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனிச சர்ச்சமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக கந்தறிவு மாற்றலுட மிககுடையராயினாகு, ஆசாரியனாவான் உம், நிக் கு சமயாசார கணமமாத்திர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுதந்திரப் தொழிதது விததிப கணமமுதலிய முனறினும் பேரதிகார மு டையராகச் செய்வதாம் ஆகலின் இது சாதிகார தீக் கையெ னவும் பெபா பெறும் இததீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வே றுபாட்டாற சாதகரு மாசாரியருமென நிருத்திப்படுவா இக் தச சர்ச்சதீக்கைநான் இல்லற முடையாராகுத திரோதான சுதந்திரப் சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகநருமிணியுந் து ரவா முடையாராகுத திரோதான சுதந்திரப் சிகாச்சேதத் தோறி செய்வதாகிய சிவநருமிணியுமென நிருவகைப்படும. இ வை முறைபே பௌதிக தீக்கை கைட்டிக தீக்கை மெனவும் பரியாயப் பெபா பெறும் சமய விசேட நிருவாண மட்டேக் மெனனும் பேதமெல்லாம் நிரப்பிசஞ் சர்ச்சமெனனும் இவ்விர ண்டனு ளடங்கு மெனப்பதாம்

சமயாசார சுதந்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அகற் கங்கமாயச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களுஞ் சுயச் தீக்கையெனக் கொள்க

உதகமத்தி லுத்தமரென்பாரா, கல்ல வுத்தமரென்றா.

ஒதியுணாதலும் ஒழுக்ககெறி யீழுககாமையுமாகிய விரண மெழுடையார் உதகமத்தி லுத்தம ரென்பது உம், இரண்டு மில்லா தார உதகமத்தி லகமரென்பது உம் பெற்றும்

பெறவே, நிரப்பிசஞ் சர்ச்சமென நிருத்திப்படுஞ் சாதார தீக்கை குரியார் இவ்வாறு முத்திரப் பதியென்ப தாயிற்று.

அ—குத்திரம். குத்துஞ்ஞான இலக்கணம். கருகருக

இவ்வண் கூறிய வற்றால் ஒளத்திரியெனத் தொகைடா னென்றும், ஞானவதி கிரியாவதென வகையா விரண்டும், ஞானவதி நிரபீசஞ் சரிசம கிரியாவதி நிரபீசஞ் சரிசமென விரியா ஞானகுமாயவாறு காண்க.

நிரபீசஞ் சரிசமெனனும் இவற்றின் விரிபாகிய சமயவி சேட முகலியவற்றி விபல்பெல்லாம் ஆகமவர்களு— காண்க

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாகார தீக்ஷையின் வகை யும் அவற்றியல்புகளுக் கொகுத்தக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருனா வருமாறு.

—0—

மூன் சொன்ன நிரபீச சரிசமெனற விரண்டின் நிரபீச மருளிச்செய்த மேல் சரிச தீக்ஷையின் முறைமையும் உலோக தன்மணி சிவ தன்மணியின் முறைமையு மருளிச்செய்கஞா

ஒதியுணாக் தொழுககெறி யீழுககா நல்ல உததமாகஞ்ச் செய்வ தயாரிசம - வேதாசம சாததிரங்க னெல்லாததையு மிதிகரித்த அவையிறறி லுண்டானவா தங்கலையு மறித்த அக தச சாததிரஞ் சொன்ன முறைமையில் ஒழுகஞ் கப்பாமல் நட ககிற உத்கமரி லுத்கமரா யுள்ளவார்களுஞ்ச் செய்வது மேலா ன சரிசதீக்ஷை—இவாதமணம் - இத்தவததமாதங்கலை—நீதி யினால் நித்திய நைமித்திய காமியத்தி நிறுத்தி- அவரவர்களுத் தக முறைமையாக நித்திய கனமததையும் நைமித்திய கனம ததையும் காமியத்ததையும் கற்பித்த நிறுத்தி—நிரமபதிகார நிகழ்த்தவதஞ் செய்து - பரானுககிரக முகலான எல்லாவதி காரத்தையுந் குறைவறக் கொடுத்தி—சாதகராசாரி பருமரக டி நிருவிதற்ப சமாதி முதலானவையிற்தையுந் கற்பித்த ஆசா டியபிஷேகமுஞ் செய்து—நித்திருவிதரும் - மோக்ஷத்தையுந்

கொடுப்பீரோம் அது—உலோகசிவ தன்மணியென நிரண்டா
ம் - ஆசாரிபன இந்த வானமாவை இவன போகங்களுக்கு இச
ையான புவனங் களிலே யோசிப்பிக்கிறது உலோகதன்மணி
யென்றும் சிவனுடனே யோசிப்பிக்கிறது சிவதன்மணி யென்று
ம இரண்டிவகைப்படடிருக்கும்.—ஆகலி ஓ லதிகாரையாம்- இ
ப்படிச் சொல்லியவந் திணைகளின் விசேஷங்களினால் இவை
யெல்லா மதிகாரையாம் —சமயவிசேஷ நிருவாண மபிடேசம்
வறறடங்குமன்றே - முன் சொல்லியவந் திணைகளெல்லாம்
சமயத்திலும் விசேஷத்திலும் நிருவாணத்திலும் அபிஷேகத்தி
லும் இந்த நாலு திணையிலும் அடங்கும்

‘பாலரொடு வாலீசா’ என்ற திருவிருத்தத்தில் ‘நிமதிகாரை
யென நின்றிரண்டாய விளங்கும்’ என்ற பதத்துக்கு விபாகயா
னம் ‘இவறடங்குமன்றே’ என்ற வளவும் வந்த முடிந்தது;
இது அதிகாரை என்னுமதுவ சண்டுகொள்க

இதனா சொல்லிபது, வேதாகம சாஸ்திரங்களை ஒதியுண
ரந்து அந்தச் சாதகிரகு சொன்ன முறைமையினாலே நிற்கிற
உள்ளத்தவர்களுக்குச் செய்வது சீர்திணை யென்றும், இவர்
களுக்கு முறைமையிலே நிக்கியம் கைமித்தியங்களையும் கறிக்
கிறது அதிகாரையாமென்று இக்கத் திணைகளெல்லாரு சம
ய விசேஷ நிருவாணம் அபிஷேகமென்கிற நாலிலு மடங்குமெ
ன்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயாட்சம் - இனிச் சரிசமாவது,—ஒதியுணர்ந்த தொழுக்க
நெறி யிழுககல்ல வுத்தமாசுரு-மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்
தறிவு மொழுககவழியில் வருவாது செய்ய மாற்றலு மிசுருடை
ய வுத்தமத்தி லுத்தம ராயினுர்க்கு நிறுத்தி,—செய்வது - ஆ

௮—குத்திரம், ஓரோரோரான இலக்கணம். கககக.

சாரியனாவா னைத்திதது சமயாசார கணமமாததிர நிறுத்தி யேனையவற்றைச சுத்திசெய தொழிந்தது,—இவாத்தமை நீதியி னுன் - இவரை முறைமையான்,—நித்திய நைமித்திய காமியத தி விரமபதிகார நிகழ்த்தவதஞ் செய்து - நித்திய நைமித்திய காமியமாகிய முன்றினும் பேரகிகார முடையராகச் செய்வதா கலின்,—அதிகாரையாம் -இது சாதார்த்திசைபேனவும் பெயர் பெறும் —சாதகாசாரியருமாகத் வீந்தருவிக்கும் - இததிசைகை ப பேறுடையார திசைகை வேறுபாட்டாற் சாதகரு மாசாரிய ருமென் நிருவகைப்படுவா —உலோக சிவதருமணியென நிர ண்டாம் - இந்நக சட்டிசைகைதா னிலை முடையாராகுத் தி ரோதான சத்திருப சிகாச சேதமின்றிச் செய்வதாகிய வுல கதருமணியுந், துறகற முடையாராகுத் திரோதான சத்திருப சிகாச சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமணியுமென் நிருவ கைப்படும இவைமுறையே பவுதிக திசைகை, நயிட்டிக திசைகை யெனவும் பரிபாயப் பெயாபெறும்.—ஆதலினுற சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மனதே- இவ்வாறுதலிற் சம யவிசேட நிருவாணம் அபிடேசமெனனும் பேதமெல்லா நிறுச்ச சட்டிசமெனனு மியவிரணி ளடங்கும்

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யு நிருவாண தீரணையும் அ தற கங்கமாயச செய்யப்படும சமய விசேடங்களும் சட்டிசதிசை கை யெனக்கொளக

ஒதியுணாதின மொழுககெறி யிழுககாரையுமாகிய விர ணை--ய முடையார உத்தமத்தி லுத்தமர ளனவே இவவிரண் டினி னொன்றிலாதார உத்தமத்தில மத்கிமொனவும் அவவிர ணி மில்லாதார உத்தமத்தி லதமொனபதமபெற்றும்.

இவைமுன்று செய்யுளானுஞ் சாதார திசையின வகையும் அவற்றியல்புகளுக் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற றிகை யிருவித்த தொனரு னத்துவா சுத்தியெயவ

து உ மவ வத்துவா வாறென்பது உ மதனது வியாப

தியின முறைமையு முணாதத்குணரா

அழிவிலாக விரியையினு லாதலசத்திமததா லாத
லத்து வாசுத்தி பண்ணிமலமகற்றி, யொழிவிலாச சிவ
ம்பிரகா சித்தமகுஞான முகிப்பித்தது பவநதுடைப்ப
னானொருமூவாக்கும், வழுவினா வழியாறு மநகிராக
ள்பதங்கா வனனங்கடபுவனங்க டத்துவங்களுக்கள,
கழிவிலா துரைதகமுறை யொனயினொன்றுவியாததி
கருதுகலை சத்தி பினகண சத்திசிவனகண்ணாம (சு)

(இ - ள்) சுழிவி கேடிலலாத கிரியாவகியெனனூ திகை
லாகவிரியை யினுலே யாதல,

யினுலாதல

சத்த மததா அநதரங்க வியாபாரத்தாற்செய்யு ளுண
லாதல திகையினுலே யாதல அவரவா சத்திரிடா
தானுஞ்ஞமாத

அத்துவா சத தத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம
திபண்ணி பாசபந்த மாகவா னவைகளைப் பஞ்சகலை
ளினுமடைததுச் சுத்திசெய்து, இஃதாற
பல மியாதோவெனறால்?

மலமகற்றி ஆனவமுதலியன மூன்று பாசங்களைச்
சேதிப்பதஞ் செய்து

சுழிவிலாச்சி அஞ்ஞான நிகவே யிவனைவிட்டு நீங்கு
வம் பிரகாசித்த து, சிவஞான பிரஸுடதத் தரிசனமரணவீ

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான நிலக்கணம். கக்கி

ந்ருஞான முதிப் ன பொருட்மிச் சாவஞ்ஞாதவாதி ஞானம்
பித்த களைப் பிரகாசிப்பித்த,

உத்பவதத மேத நிருமபிவதத சன்னமெடாதபடி
டைப்பன செயவன ஆஃ கெனபேரெனில? நதியித
ஜம சமுகதிரதகிலே பொருத்தி லககன
மையாயத நிருமபாத வாறுபேரல விநதவானமாவு மசீரியு
மா யசலனுமாய நிருமலனுமாயச சாவஞ்ஞாதவாதி ஞானம்
ன யுடையனுமா யாதி முதக சிறசத்தியித பேராததததை
யனுபவனுமாயச சிவத்தை டடைந்தருப்பன

மகுடோத்தரம், ஞானவமநித

அரஞ்ஞமூவ இப்படி. பெல்லாருடைய பாசனகையும
ர்க்கும அரிககையினு, அரனென்னு சிருகாமந்
கையுடைய சிவன முறகூழிய நிராதார சா
தாரதிககை பேதததான மூவகைப்பட்ட வானமாககளுக்கு
மனுக்கிரகஞ் செயவன அததவர சுத்தி செய்யமிடத்த,

உமுவினா வ ஆனமாககளைப் பரத்தி யடைவிப்பிககைக
ழிபாநும காரணமாகக குறதபிலலாத மந்திராதது
வாமுதலிய மாககமறுவிதப்பபிம அவை
யாவன?

மத்திரகளை அததருபஞ் சூத்தருபமாகிய மத்திரபத வ
பதங்கள் வன்ன னன புவன தததுவ கலைகளைனு சொல்லி
ங்கள் புவனங்க ய வரதததுவாவும்,
டத்தவகளை க
லைகள்

கழிவினா த இவ்னனங் கூறிபவாநிநு னொன்றுங் கு
றாத் முறை னைபாமற் சொன்ன முறையிலே யொனதி
யொன்றி னுன லே யொன்றாக வியாபித்திருக்கும். அஃகா

அவ்யாததி வது, மந்திர மக்காவகாசின கூட்டமாகிய பகதிலே வியாபித்திருக்கும், அப்பதம வனனத்திலே வியாபித்திருக்கும், அவவனனம் புவனத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்புவனன தத்தவதகிலே வியாபித்திருக்கும், அதத்தவனம் கலைகளிலே வியாபித்திருக்கும்

சுருதுகலை சத இவ்வாறிருக்கும் சதகியே துணைகார தியினகண சததி ன மானையாற கலை ளகளை வியாபித்திரு சிவனகணனும் கரு அசசுத்தி சிவனாகரு ச சமவாய மா தலாற சிவனிடத்திலே வியாபித்திருக்கும்.

எ-று

கண்ணென்பதேழாமுருபு

இதற்கு வருணபதகதியும் ரெளரவமுமென வறிக (௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

சரி! தீக்ஷை யென்றும் ஞானதீக்ஷை யென்றும் சாமப வ தீக்ஷைபென்றும் மூன்றுவித மானையால் இதை மூன்றுவகை தீக்ஷாதிகாரிகள மூவாககு முததிபேத முனடோவென விதிபேதமிலலை யென்பதம் கண்டாய் மாசசித்தத்துக்குவழியி தென்பதம் மேற் கூறுகின்றது.

அரனெரு மூவாககு மழிவிவாக கிரியையினாலாதல் சத திமதகாலாதலத்தவா சததிபண்ணி மலமகந்தி பொழிவிவா ச சிவம் பிரகாசிக்க ஞானமுகிப்பித் திறபவந துடைப்ப ன - பக்கு வானமாகக் ஞாடைய பாசத்தை ஹிககையினுலே அரனெனனு நாமத்தையுடைய சிவ ஞாசாரிய மூர்த்தியை யுதி ஷ்டாதுதநின்று கிரியாதீக்ஷாதிகாரிக்கும் ஞானதீக்ஷையிற் பேத ம சாமபவ தீக்ஷை யானையால் ஞானதீக்ஷாதி காரிக்கும் சாமப

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான நிலக்கணம். கககக

பவ தீக்ஷாதிகாரிசுருயித மூண்டபேருசகும் ஆசுவமெனறது
x வியவஸ்தித விசுதபமாதலால் கிரிபாதிக்காதிகாரிக்குக கன
மகவைகலயமில்லாத கிரிபாதீக்ஷையிலும் ஞானதீக்ஷாதி கர
ரிக்கும் சிறசததி டி சகிதமான மனோ பாவனையிலே பண்ணும்
ஞான தீக்ஷையிலும் கேவல சிசசகதிமாதரத்திலே பண்
ணுஞ சாமபவ தீட்சையிலும் அதாவ சுத்திபப பண்ணி

அதாவசுத்தியாவது, ஷடத் தவாலிலும் சஞ்சிதமாயிருந்
த கனமங்களை யெல்லாம் நசிப்பித்தல், கனமங்க ணைக்கவே
மாயையும் நீங்கும் ஆ னவமலத்தினுடைய தடைடையு மொழித்
து நித்திபஞ்ஞானந்த மயமானசிவ மானமாவ்னி—ததிலே யபி
வியத்திபாவகிருமுன் விராகாதி+கலுஷி+மா யிருக்கிற பசு
ஞானமடோக ஆமைசுவரு ஞானத்தை பிரகாசிப்பித்து மேல ச
நந்தக ளெடாதபடி சஞ்ச சுத்தம் பண்ணுவன் பதியுர ஆனமாவ
மவிபுரா யிருக்க அதாவாவென்ற தாருக்கென்னில் ? ஆனமா
மாயேத்தினிலே பந்திகப்பட்டு வகிதசத்தை யடைந்ததிரு
கினுளாய் நின்று தீக்ஷாக கிரமத்தினிலே யொவ்வொரு தத்து
வங்களாக நீங்கி ஸ்வஸவரூபமான விபுத்தவத்தையும் சாவஞ்
ஞானத்தையும் பெற்றுச் சிவத்தை யடைவையினு லத்தவா
வென்ற தொழிந்து தேசீ | ஆதசாதரத்தை யடைந்ததென
ரதில்,

ததேகம் ஸ்ராயணவெ — வகிப—வெவா வி பு
வ—கெவவி டிராயி லெஹா தயொய—யா | தயொ
யு—தெயு—ண—ஹ மநயந் வ—ஹஸ்யு ||
க்ஷாககி—கருமெனாகிரயாவரிணதாயகம் | வெவா
யாவரிணதிலுஸா லெஸா கிஸயவகி—கீ || ஸ—வ
யாவரிணதிலுஸா கிஸயவகி—கீ || ஸ—வ
யாவரிணதிலுஸா கிஸயவகி—கீ || ஸ—வ

[illegible]

இதனையும் ஆனமாவூருக் கனம் மராலிக் கிறத்தூரு
வழியென்பதாக,—

வழுல்லாவழி பாற மக்கிரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள்
புவனங்கடத்துவங்கள் கலைகள் - தப்பறக கண்மமானதென்று
மாராகமாருகும் அவை யாதோவென்னில் மகத்திரங்களை ஈய
தாத்தா - நுகாதக ஸ்வமிதப ிரசயங்களுடனே தப்பாம
நுச்சரித்தாற புண்ணியமென்றும் தப்பினுற பாவமென்றும் வி
யாகரணத்தை யறிந்த பதங்களை ஸ்ரீத்தத்தனாற புண்ணியமெ
ன்றும் கறியாதே பிரித்தாற் றதும் வன்னங்களை
ரஸவ ிதோக்கப் புதுதம வழுவாம லகந்தை ஸதானங்களில்
யுச்சரித்தாற் புண்ணியமென்றும் அல்லது பாபமென்றும் புவ
ன நாயகரைப் பண்ணின் பூஜாதிக்களினுலே புண்ணிய மென
தும் தத்திரவியாபகார நிகதாதிக்களினுலே பாபமென்றும் ஞா
னேகதிரிய கனேகதிரி யாகத்தக்கரணங்களினுலே பராகர
பண்ணின் ஷபகாரத்தினுலும் விசிஷ்டத்திரவிய போக்கியத்
தினும் புண்ணியமென்றும் பிராகுப் பண்ணின் அபகாரத்
தினும் விசித்த திரவிய போக்கியத்தினும் பரபென்று

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான. இலக்கணம். -கக நக

டஞ்சுலாபி மானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்கும் டணனின் ப்
சர பூசைகளினாலே புண்ணிய பாபமென தம்,—

கழிவிலா தறைதகமுறை பொன்றி ஸொன்று வியாததி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்களானும் - ஒன்றையொன்
று நீங்காத முறைமையாய்ச சொல்லுகையால் மந்திரங்களை வி
யாபிய முட பதங்கள் வியாபசுமுட, பதங்கள் வியாபியமும்
வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாபியமும் புன்ன
ங்கள் வியாபசுமும், புன்னங்கள் வியாபியமும் தத்துவங்கள்
வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாபியமும் கலைகள் வியாபகமு
ம், கலைகள் வியாபியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வி
யாபியமுஞ் சிவன் வியாபகமு மாம் —

இவ்வாறு சிவன்சாவ வியாபி யாகையா லாதத்துவாக
ளினாலே டேறப்பட கணமங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறவனும்
புசியாதபடிக்கு தீக்ஷையினாலே யொழிக்கிறவனுஞ் சிவனையா
மென நினைபொருள்

¶ சூத்திரம் - சம்பாதிக்கப் பட்டது, x வியவஸ்திதி-
கட்டுப்படு * வைகலயம்-குறைவு § சக்திம-கூடினது + கலுஷி
தம்-கலங்கினைது † உகாதம் - உரத்தச சொல்லல் - அது
தாதம்-மொளச சொல்லல் ‡ ஸவரிதம் - உச்சரிப்புப்பேசும்
○ பிரசயம் - கூட்டல், ● ரஸயம் - குறிவு + தோககம்-
கெடுதல் ‡ புலுதம்-அளபெடை

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

மேதநிபாவகி தீக்ஷையினுதான சாம்பவி தீக்ஷை
யோகி சாத்தி யென்று சாததம் ஞானவதி தீக்ஷையினுதான

னசுடத்துவ சுததிபண்ணி முததிவியத்தி பண்ணும பொருட்டு
அறியுஞ் சுடத்துவாக்கள கீழமேற செல்லும கிரமத்தினே யொ
ன்றி னொன்று வியாதியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபக
வக்ளாயப போயத தவகலை வியாபிக்குஞ் சிவசுத்தியொடு கூட
ச சாவவிபாபக சிவனுக்கு வியாப்பியவகளா யிருக்குமென்று
விளம்புகின்றா

மலமகற்றி என்னபதஞல முததி செய தீக்ஷாலக்ஷண சிவசு
த்தியாற பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவமபிரகாசிகுமஞான முதிபித்தெனபதஞல், விபத்தி
செயதீக்ஷாலக்ஷண சிவசுத்தியாற சிவசாக்ஷாத காரோத்திரே
க காரண தீக்ஷித சிவத்துவ லக்ஷண சுறசத்தியினது வாததி
ரூப சாவபதாராத காரப சிவ சாக்ஷாதகார சமுத்திரேக ரூப
விபத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உதபவகதுடைபப என்னபதஞல, மீதத்திருமபுதீலிலலை
யெனபது விளம்பப்பட்டது

சிவஞானசு சிவசுத்தி வியாபய மெனறது சிவசமவேதை
யாறசெலுதப்பப டிருத்தலா லுபசாரம

பற்றவை வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அரன குருமாததியை யதிட்டித்தநின்ற, மந்திரமுதலறு
வகைப்படு மத்துவாகக ளொன்றினொன்றடங்க இறுதிககண
னதகலை திரோதான சுத்தியினும அது சிவத்தினு மடங்குமாறு
ணரது அவவாறடக்கி ரிபபிசமெனத் தனித்தனி யிருவகைட
பிமென மேற்குறிப்போந்த ஞானவதி கிரிபாவதியென்னு மு

அ—நூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கசுள்க

நண்ட னொருநீசகையானே உதமததிவத்தமாமுதலிய வந
மூவாசகும் அறுவகையதவாசகையுஞ் சோகிசுமுததகாற
பிறவிககேதுவாகிய மலதனதக கெடுததச சிவமபிரகாசிததற
கேதுவாகிய ஞானதனதக கொடுக்குமென்பகாய,

கிரியை ஆகுபெயர்

ஒளததிரி யிரண்டிதிறன மிகுஞானவகிரியையென முத
ற்கெனெடுததச கொண்டு முடிவின்னை அழிவிலாக்கிரியை யினு
னாகல் சத்திமததாராளுதலென முடிசுதனையின், இடைக்கட கூ
தப்பட்டனவெல்லாம் இவவிரண்டற்கும் பொதுவாமாறு கா
ண்க

சோமசம்புபதததி உருண்பதததி முதலியவற்றினும் இய
வாறே கூறப்பட்டன

இதனானே ஆசிரியன் தீகனை செய்யுமாறு தொகுத்தல் கூ
றப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பாமேஸ்வரன் கிரிபாவதிபாலாதல் ஞானவதியாலாதல்
அததவாககளைச் சோதிதது ஆனமாசுகள் மலங்களைப் போக
குதிற முறைமை மே வருளிச்செய்கிறார்

அழிவிலாக்கிரியையினுலாதல் சத்திமததாலாதல்-அநாதிப
ந்ததியமாயுள்ள கிரிபாவதிபாலாதல் ஞானவதியா லாதல்,—
அத்தவாசுத்திபண்ணி - அததவாககளிலே பெல்லையற ஜன
னவாசுருகு ஏதுவான கனமங்களை யெல்லாம் சுத்திகரித்தது,—
மலமசுதறி - மலமாயாதி கனமங்களைப் போக்கி,—ஒழிவிலாச
சிவம்பிரகாசிசுரு ஞானமுதிடபித துறபவந்தடைப்ப னரென

னசுடத்துவ சுத்திபண்ணி முத்திவியத்தி பண்ணும பொருட்டு அறியுஞ் சுடத்துவாக்கள ழீமேமற செல்லும கிரமத்திலே யொன்றி னொன்று வியாதநியை யுடையதாகி வியாபிய வியாபக வக்ளாய போயாத தவகளை வியாபிக்குஞ் சிவசுத்தியொடு கூட ச சாவவிபாபக சிவனுக்கு வியாபியங்களா யிருக்குமென்று விளங்குகின்றா

மலமகநி என்பதனால் முத்தி செய தீக்ஷாலக்ஷண சிவசுத்தியாற பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவமயிரகாசிகுமஞான முதிபித்தென்பதனால், வியத்தி செயதீக்ஷாலக்ஷண சிவசுத்தியாற சிவசாக்ஷாத காரோத்திரேக காரண தீக்ஷித சிவத்துவ லக்ஷண சுறசுத்தியினை வாததி ரூப சாவபகாராத காரப சிவ சாக்ஷாதகார சமுத்திரேக ரூப விபத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உறடவநதுடைப்ப னென்பதனால், மீட்டத்திருடபுக்லிலலை மென்பது விளம்பப்பட்டது

சிவனாகுச் சிவசுத்தி வியாபய மென்றது சிவசமவேதை யாறசெலுத்சப்பட டிருத்தலா லுபசாரம

மறறவை வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அரண குருமூர்த்தியை யடைபுத்தநின்று, மந்திரமுதலறு வகைப்படு மத்துவாக்க ளொன்றி னொன்றடங்க இறுதிககணி னாகல் திரோதான சத்தியினும அது சிவத்தினு மடங்குமாற ணராத அவவாறடக்கி ருப்பிசமெனத் தனித்தனி யிருவகைட பரிமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரிடாவதியெனனு ம

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கசுளக

ரணடனு னொருநீசுக்கையானே உதமததினுத்தமா முதலிய வற
மூவாசுக்கும் அறுவகையததுவாசுக்கையுஞ் சோதிக்குமுகதகாற
பிறவிககேதுவாகிய மலததைக கெடுததுச சிவம பிரகாசித்தந்
சேதுவாகிய ஞானததைக கொடுக்குமென்பதாய்.

கிரியை ஆகுபெயர்

ஒளத்திரி யிரண்டுதிருநு மில்குஞானவகிரியையென முத
ற்கனெடுததுச கொண்டு முடிவின் கண் அழிவிலாக்கிரியை யிலு
னாகல் சத்திமததிராளுதலென முடிதனை யின், இடைக்கட கூ
தப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டரும பொதுவாமாறு கா
ண்க

சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ
வாறே கூதப்பட்டன

இதனானே ஆசிரிபன தீகதை செய்யுமாறு தொகுத்தது கூ
தப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

பரமேஸ்வரன கிரிபாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல்
அததுவாசுக்கையே சோதித்து ஆனமாக்கள மலவகளைப் போக
குதிற முறைமை மே லருளிச் செய்கிறார்

அழிவிலாக்கிரியையிலுலாதல் சத்திமததாலாதல்—அநாதிப
தித்தியமாயுள்ள கிரிபாவதியாலாதல் ஞானவதியா லாதல்,—
அத்தவாசுத்திபண்ணி - அததுவாசுகளிலே யெல்லையற்ற ஞான
னந்தருக்கு ஏதுவான கனமங்களை யெல்லாம் சுதநிகரித்து,—
மலமசுதறி - மலமாயாதி கனமங்களைப் போக்கி,—அழிவிலாச
சிவம்பிரகாசிக்கு ஞானமுதிட்டித் துறபவத்துடைப்ப னரென

ககௌட சிவஞானசித்தியார கபக்யம்.

ருமுவாசகும் - உயிர்க்குயிராய் அநாதியே இவனைவிட்டு நீ
காமல நிறசிற சிவப்பிரகாசத்தை யுண்டாக்குகிற பரஞான
சையுந் தோற்றமவிய்து ஜனனத்தையு மறுப்பன பரமேஸ்வ
ன மூன்றுவகைப்பட்டஜ்ஞனமாககளுக்கும்,—வழுவினாவழிப
ரும - மலததைப் போசுருகைககு ஏதுவாயிருக்கிற குறதமந்
அத்தவாக்கள ஆறுவகைப்பட்டிருக்கும் அவையாவன?—மகந்
ரவகளபதங்குள வணனங்குளபுவணங்குள தத்தவங்குள கலை
ள - மந்திரங்குள பதங்குள அக்கரங்குள புவணங்குள தத்தவங்
களு கலைகள என்கிற விறத ஆற்றினுன்னமயும்,—கழிவிலாதை
ததமுறை - வழுவுற வேதாகமங்குள சொன்ன முறைமை,—
ஒன்றிலொன்று வியாததி - இந்த ஆறு அத்தவாவும தன்னில்
ஒன்றிலே யொன்றாக வியாபித திருக்கும் இவையே திடமாக
நிறகுமென்று விசாரிக்கல்,—கருதகலை சத்தியின்கண் - மறறு
ள்ள அருசத்தவாக்களுக்கும் நிறகைக்கிடம இதுவென்று கரு
தப்பட்ட கலைகள்,இந்தக் கலைகள் நிறகைக்கிடமாயிருக்கும் சத்
தி, இத்தச்சத்திக் கிடமேதென்னில்,—சத்திசுவன்கண்ணம்- இ
வை யிதற்கெல்லாம் மேலானசத்தி பரமேஸ்வரவிடமாக நிந்
கும்

இதனா சொல்லி பத ஆன்மாககளுக்குப் பரமேஸ்வரன்
அத்தவாக்களைச் சோதித்து மலததையும் போகக் அநாதியே
யுயிரக்குயிராய் நிறகிற தன்னைத் தரிசிப்பிக்கிற ஞானத்தையுந்
தோற்றமவிய்து இவாக்கள சன்னதையு மறுப்பனென்றும்,
அத்தவாக்கள ஆறுவகைப்பட்ட இருக்குமென்றும், இவையொன்
றிலேயொன்று வியாத்கியா யிருக்குமென்றும், இந்த அத்தவா
க்கள சத்தியிடமாக நிற்குமென்றும், இத்தச்சத்தி சிவனிடமா
கநிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககௌந.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

அரண்-முதல்வன, குருமூர்த்தி யறிட்டித்தநின்று, —மந்திர வுகள பதங்கள வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைக் ளாறும் வழுவிலாவழி-மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவ ம கலைகளென நறுவலைப்பபிம் வழுவிலாத் அத்துவாசுகள், — கழிவிலாதுரைத்தமுறை பொன்றினென்று வியாததி- நிகருக் கினித்சொல்லிய முறையே பொன்றினென்றடங்க, —கருதக் கலை சுத்சியின்கண் - இறுக்ககண்ணிற் கருதகின்றகலைத் திரோ தான சுத்தியினும், — சுத்திசியன்கண்ணும் - அத்திரோதானசு த்திசிவத்தினு மடங்குமாறுஉணர்ந்து அவ்வாறடக்கி, —அழிவி லாக கிரிபையினுலாதல் சுதசிமத்ததாலாதல் - நிற்பீசம் சுரீச மெனத் தனிதகனியிருவகைப்பபிமென மேற்கூறிப்போந்த ஞா னவதி கிரிபாவதியென்னு மிரண்டனு ளொருதிக்கையானே, — ஒருமூவாககு மத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி- உததமத்திலு த்சுமாமுதலிய வமமூவாககு மறுவகை யத்துவாககையுஞ் சோதிக்கு முகத்தாற பிறவிககேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்தி, —ஒழிவிலாச சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானமுதிப்பித்த - எ வவிடத்தம் வியாபகமாய் விளங்குகின்ற சிவம் பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்தது, —உறபவம் தொடைப்ப ன - பிறவிபைபொழிப்பன.

இதனுனே ஜசாரிடன தீகைச்செய்யுமாறு தொகுத்தக சு-ற ப்பட்டத

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—௦௦௦௦௦௦—

இவ்வனம் வியாப்தியினை முறைமை தொகுத்தக கூறி யத்தீகையின் மந்திர முதலிய வைந்தினையும் பஞ்ச கலை

களில் விடாபித்து நிற்கு மதனைப் பித்த தடைவே
முன்று விருத்தத்தா லுணராததுகின்றா.

மந்திரங்கண் முதலேநதுங் கலைபைநதினவியாத்
தி மருவுமந் திரமிரணி பதங்கணலே, முந்தநிலை யெ
முத்தொன்று புலனநூறறெட டவனிதத் துவமொன
று நிவிாதகியபனறெயவம, வநதிடுமந் திரமிரணி
பதங்கண்முவேழ வனனங்க ணுலாறு புரமைம்பத்தா
று, தநகிமிநதத் துவங்குநிநு பததுமுன்று தருமபிர
திட்டா கலைமா லகிதெயவநதானும (எ)

(இ-ள) மந்திர மந்திராததவா முதலிய வைத்தம் நிவி
ககண் முத ாததிமுதலிய கலைகளிலே வியாபித்த நிற்கு
லைநதுங் க ம அஃதாவது,

லை யைநதின வி
யாததி

மருவு மந்திர சத்தியோசாதம இதயம் ஆக மந்திரமிர
மிரணி ணடு

பதங்க ணுலே பதாததவாவிற் பதங்கனலும நமோ நம
மு வென்னும பதமுதலாக மஹாதேவ என்னும
பதமீராக விருபததெட்டு

அந்த நிலையே அந்தமுறையே அசகரம கூகாரமொன
முத்தொன்று று.

புலனநூற் புலனங்கள ராஜி அவையாயன —
செட்டு

பிரமாண்டததட காலாககினியாதி புருத்திரபுலன .

மீராகப் புலனம் க

கபாலீசாதி திரிதேசாதிபதி யீராகக் கீழத்தித்தி

ற் புலனம் ௭௦

௮—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககௌதி

அக்கிவி யுருத்திரராதியாக ஸூயாததரீராக அ		
ககித்திகித் புவனம்	க௦	
யாமிய யுருத்திராதியாக அதனம ரீராக யமதிக		
கிற புவனம்	க௦	
நிருதியாதி நௌஷ்ட்ரிகனீராக நிருத்திகித் புவ		
னம	க௦	
பௌஸ்தி சுதாததருத்திர ரீராக வருணத்திகித் பு		
வனம	க௦	
சீககிரூதியாக மேகவாகன னீராக வாயுத்திகித்		
புவனம	க௦	
நீதிராதியாகப் பிரகாச ருத்திரரீராகக் குபேர		
த்திகித் புவனம	க௦	
வித்திபாதிப ராதியாக பவிப்பிரிய ரீராக வீசான		
த்திகித் புவனம	க௦	
அ ண்டகடாகத்தகருக கீழாக மாயஸ்தி யநதி		
வசசிர தெவகடடி ரனீராகப் புவனம	க௦	
அண்டகடாக வோடமிகருமேல் சம்புருத்திரா		
தியாகத் திரிஸோசன ரீராகப் புவனம	க௦	
இவாகளுககு மேலாக கீரபத்திரா பத்திரகாளி		
புவனம	௨	
	அஹ புவனம்	.. க௦௮
அவனித்த துவ	பிருத்திவித்த துவம் - க.	
ரொன்று	இப்படி வியாபித்திருக்கும்	
நிவாததியயன	நிவாததி கலேசுரு அதிபதி பிரமமா என	
தெய்வம்	வறிக	
நிவாத்தியெனனுரு சொற்பொருள தன்னிடத் தடைந்த		
பக்குவாகளுககுச் சங்கற்பங்களை விநிவித்தத் திருப்புவிகளை		
பா நிவிர்த்தியெனக் காரணத்தாற்பெயராயிற்று.		

கசுஎசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மேன்பிரதிட்டா கலையில் வியாபிககு முறைபாவன
வகசிடுமந்திர வாமதேவம சிரச ஆகமந்திர பிரண்டு
மிரண்டு

பதங்கள் மு மகேசுர நென்னும பதமுதலாக அருட.
வேழு அருபின் என்றபதமீராக பதங்களிருட
தொன்று

வண்ணக ண ளகாரமுதல் டகாரமீராக வெழுத்துக்
லாறு ருபத்துநாலு

ரண்டு ளகாரம டகாரம தம்பெயர் கிளத்தலால் பெ
ழிககு முதலாகக் கூறிட்கெனவறிக

புர மைம்பத புவனங்க னைம்பததாறு, அவையாவன
தாறு

அபபுகத்துவத்தின் அமரேசாதி லகுளீசுர ரீரு
கபபுவனம் அ

தேயுவில் அரிச்சுகதிராதி வைரவ மீராகப்
புவனம் அ

வாயுவில் இபகூாதிப ராதியாக ரீமேசுர ரீராகப்
புவனம் அ

ஆகாசத்தில் வத்திராபராதி தானவருத்திர ரீரு
கப புவனம் அ

தனமாத்திரையில் சகலண்டம் துவிரண்டம்
மாகோடம மண்டலேசுரம ஆகப்புவனம் ச

கனமேந்திரியத்தில் காலசோமம் என்னும்
புவனம் க

ஞானேந்திரியத்தில் சங்குகன்ன
மென்னும் புவனம் க

மனத்தில் துலேசுர மென்னும் புவனம் க

ஆங்காரத்தில் தலேசுர மென்னும் புவனம் க

ஆகப் புவனம் ... அ

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கசுஎங்

புத்தியில் பைசாசமாதியாகப் பிரம மீருகத தே

வயோவிக ளாகிய புவனம்

அ

பிரதிருதி குணத்தில் அகிருகை முகல் சேண்ட

புவன மீருகப் புவனம்

அ

ஆ புவனம்

ருசு

தகதிருத தத்து அப்பு தததவமுகற் பிரதிருதி யீருகத்
வங்க ளிருப்பத தத தவங்க ளுங் தகதிருமென்பதனை பிரதி
து மூன்று ருதி மாதாவாகையால் தகதிருமென்ப பொ
ருள் வருவிகக.

தரும் பிரதிட் இவைக ளெல்லாததையும் பிரதிட்டாக
டாகலை லை தனனிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு பின்
புண்டாகும்

மா லதிதெபவ இச்சிறப்பினை யுடைய பிரதிட்டா கலை
நதானும் கரு மாயன காரணேசுர ஞாலால் எ-று

பிரதிட்டை பென்னுஞ் சொற்பொருள் தன்னையடைகத்
வாண்மாதகரு முன்சொன்ன சங்கற்ப விகற்பங்களை விசே
டித்து நிலைநிறுத்தவாற பிரதிட்டை பென்ப பெயர் காரணக்
தா லாயிற்று. (எ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் பஞ்ச கலையிலும் மந்திர பத வனன புவன தத தவங்
னிறகு முறைமை கூறுகின்றது.

மந்திரங்க ளு முகலைதங் கலைபாதின வியாததி-மந்திர
பத வர்ண புவன தத தவங்க ளைத் தம நிவிரத்தியாதி பஞ்ச
கலைகளினாலே வியாபிக்கப்படும

மேல் வெளிப்படம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆறத்துவாக்களுக்கும் மந்திரமுத லேதங் கலைபந்தின வியாத்தியை யுடைய தாதலினால், வியாபகமாயிருக்குங் கலை களுக்கு வியாப்பிப மென்றுஞ் சூசிப்பித்தது சடத்து வாவில் மந்திரத்தப் பஞ்சப பிரமங்களுக்குச் சங்காரக கிரமம் சத்தி யோஜாதாதி யீசானந்தம்

நேத்திரம விடமிச சடங்கங்களுக்குச் சங்காரககிரமம் இருதாயாதி அததிராந்தம்

பதங்களுக்கு ஓமாதியோமார்த்தம்

வன்னங்களுக் குக்ஷாகாராதி அகாராந்தம்.

புவனங்களுக்குக் காலாக்ஷிபாதி யகாசிருகார்த்தம்

தகதுவங்களுக்குப் பிருதிவியாதி சிவத்ததவார்த்தம்.

கலைகளுக்கு நிவித்தியாதி சாந்திபதீசையந்தமென்று சி நதித்துக்கொண்டு, சங்காரக கிரமத்தில் மந்திரமுதலேதங் க லையையநின்று முறைமை மூன்று திருவிருத்தத்தால் வருத்த ரைக்கின்றா.

இத முதல்-க-வது, செய்யுள்வரை வெளிப்படட.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதனை க-வது செய்யுளரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லி வந்த அத்துவாககனாறில் மந்திரமுதலான ஐந்தத்துவாவும் கலை டத்துவாவிலே வியாத்தியாயிருக்கிற மு னைமை மே லருளிசெய்கிறார்.

அருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கருக

மந்திரங்கள் முதலித்துங் கலையைத்தில் வியாத்தி - மந்திரங்கள் முதலாக வெண்ணப்பபட்ட ஐகத்தவாவும் கலைகளைத் திறும் வியாததமாயிருக்கும் அதெவ்வனே யெனனி?—மருவு மந்திரமிரண்டு பதங்களுலே முதலிலே பெருகதொன்று புவன னாற்றெட் டவனித்தவமொன்று நிவிரத்தியயனறெயவம் - நிவிரத்தி கலையிலே பொருகப்பபட்ட மந்திரமிரண்டும் பதங்க ளிருபததெடநிம் அதிலே நிலைபெற்று நிறமும் அககரமொன்று புவனம் னாற்றெடநிம் பிருதவி தத்தவமொன்றும இகற குத் தெயவம் பிரமமாவாமாகும் —வந்திடுமந்திரமிரண்டு பதங் களமுவேழ வன்னங்க ணுலாறு புரமைப்பததாறு தத்திடுக தத்தவங்க ளிருபததமுன்று தருமபிரதிட்டாகலை மாலதிதெ ய்வததாறு - பிரதிட்டாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும் இருப த்தொரு பதமும் இருபத்தகால அககரமும் ஐப்பததாறு புவ னமும் இத்தருள்ள இருபத்தமுன்று தத்தவமும் மாகப பொ ருததம் இத்தருத் தெய்வம் விஷ்ணுவமாம்

இஃஹ சொல்லியது, மந்திரங்கள் முதலான ஐகத்த வாவும் கலைகளைத்திலும் வியாததமாயிருக்குமென்றும் நிவிர் ததிலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தெடநிப் பதமும் ஓ ரககரமும் னாற்றெடநிப் புவனமும் பிருதவி தத்தவமொன்று தெயவம் பிரமமாவாமாகப் பொருத்தி நிற்குமென்றும், பிர திட்டாகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்த கால அககரமும் ஐப்பததாறு புவனமும் இருபத் தமுன்று தத்தவமும் தெயவம் விஷ்ணுவும் ஆகப் பொருத்தி நிற்குமென்ன முறைமையு மறிவ்த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

மந்திரங்கணமுகலைத்துவ கலைபந்தில் வியாத்திமருவும்-
அசுத்த மிச்சிரகு சுத்தமென மூவகை யத்துவாககளு மந்திர
ங்கள முகலாக வைக்கப்பட்டு ஒன்றினொன்று வியாததியாய் மு
றையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குரா நெவ்வன மெனிக?—
நியாததி - அவற்று னியாததிகலையின்கண,—அவனி தத்துவ
மொன்று - பிருதிவித்தத்துவ மொன்றும்,—புவன நூற்றெட்டு-
நூற்றெட்டுப புவனங்களும,—அந்தநிலை யெழுத்தொன்று-இது
தியாகிய யெழுத்தொன்றும,—பதங்களுலேழ-பதங்க ளிருபத
தெட்டும்,— மந்திரமிரண்டும் - மந்திரங்க ளிரண்டும்மாக விவை
களி லொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—அயனறையவம் - அத்
ற்குப்பிரம னத்தெய்வமாம் — தருமபிரதிட்டாகலை-தரப்பட்ட
டபிரதிட்டா கலைக்கண,—தகநிம தத்துவங்கள் இருபத்தழு
ன்று-தரப்பட்ட தத்துவங்க ளிருபத்தழுன்றும,—புர மைம்ப
த்தாறு-புவன மைம்பத்தாறும்,— வன்னங்களுலாறு-வன்ன
ங்களிருபத்தினாலும்,—பதங்களுமேழ-பதங்க ளிருபத தொ
ன்றும,—வந்திடுமந்திரமிரண்டு-வாராநின்ற மந்திரமிரண்டுமாக
விவைக ளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—மர லத்தெய்வந்
தாலும் - அதற்குமால் அதிதெய்வமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

மேல் வித்தை சாந்திகலைகளை யுணர்த்த னின்றார்

வி ததையினமந்திரமிரண்டு பதநிலைந்து விரவுமெ
ழுத தேழுபுர மிருபத்தேழு, தத்துவமு மோரேழு தவ
குமதிதெய்வந் தாவினுருத திரனாகுஞ் சாந்திதன்னி

ல், வைத்தனம் திரயிரண்டு பதங்கள் பதினொன்று ன
ன்னமொரு மூன்று புரம் பதினெட்டாகு, முத்தம்மா
ந் தத்துவமு மொருமூன்றாகு முணரிலதி தேவதைபு
முயர்சனமே. (அ)

(இ-ள) விததை வித்தியாகலையில் அகோரகு சிகையாக
யின மந்தி மந்திர மிரண்டு.

மிரண்டு

பதநாலைத பதங்க ளிருபத அவையாவன? வியாபி
னவியாபினன்னம் பதமுதலாகத் தியான

காராயாவென்னம் பதமீறாக வெனதறிக

விரவுமெழுத குகார முதல் வகாரமீறாக வககரங்க
தேழு னேழு

புரமிருபததே புவனக ளிருபததேழு அவையாவன
மு புருட தத்துவகதில்

வாமாதி ஏகவீராதபுவனம் க

இராகத்தில் பிரசண்டசதி யாகச சிவாந்தமான
புவனம் ரு

நியதிமுதலிய தத்துவங்களிற் குரோதராதி யா
க சிகேத ருத்திராதமாக வொவ்வொன்றி லி

ருவராக வெணம் ரிருப்பாள் அ

மாயையில் மகாத் ததிமுத லங்குட்ட ருத்திராத

தமாகப் புவனம் அ

ஆகப் புவனம் உள

த த் த வ மு புருடதத்துவமுதல் மாயை மீறாத தத்
மோரேழு துவங்கள் எ

தங்கு மதிதே இநதககலையை யதிட்டித் தக் கொண்டு
யவந் தாவிலுரு முந்தருளி யிருக்குங் கேடில்லாதிருக்கிற் வரு

த்திரலுகம் ததிர மூத்தியாகும்.

வித்தியா கலையென்பதன்பொருள் அதனை யடைந்திருக்கி
ற வானமாகக் ளறிவைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் விதையெனப்
பெற்றபெயா மேற்சாந்தி கலை

சாந்திதனனிச் சாந்திகலைக்கு மகதிரந் தற்புருடம் கவ
வைதனை மகதி சம ஆக உ.

ரமிரண்டு

பதங்கள் பதி நித்தியயோகினைபெனனும் பதமுதல் வி
னென்று யோமவியாபினையெனனும் பதமீருகப் பத
ம்பதினென்று.

வன்னமொரு ம-ப-க-எனவெழுத்த-ங்.

முன்று

புரம் பதினெ சுததவித்தியா தத்துவத்தில் வாமைமுதல்
ட்டாகும் மனோனமனி புவனமீருகப்புவனம் க

சாவரத்தத்துவத்தில் அகந்தேசவரராதிபாகச சி

கண்டியீருகப்புவனம்

அ

சாதாககியத்தத்துவத்தில் சாதாககியபுவனம்

க

ஆகப் புவனம்

கஅ

உத்தமமாகக் உத்தமமாகிய சுத்தமாயையிறேற

த்தவமு மொரு றிய சுத்தவித்தை யீசுரஞ்சாதாககியம்

முன்னாகும் ஆகத் தத்துவம்

ங்

உணரி லதிதே இக்கலைக்குத் தேவதையைவிசாரிக்கி லீசு
வதையு முயர்ச வரமுாததிட்டாடாத-எ-று.

னமே.

சாந்திசுலைக்குப்பொருள் இத்தக்கலையை யடைந்திருக்கிற
வானமாகக் கிராகத்தவோடயில்லாதபடியாலும் சங்கற்பித்
த தனவழிச் செல்லாமற் பரமமான சாந்திவருகையால்பெற்ற
காரணப்பெயா.

(அ)

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம், ககஅக.

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—ஊ—

வித்தையில் இதவுமது.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

வெளிப்படை.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

க-உரையில் காண்க.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் வித்தைக்குஞ் சாத்திகளும் அத்துவாக்கள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்க்குநர்

வித்தையினமதிரமிரண்டு பதநாலைநது விரவுமெழுத்தே மு புரமிருபத்தேழு தத்துவமுமோரோழு தநகுமதிதெய்வத் தா வினுத்திரனாகுய - வித்தியாக்ஷையிலே பொருநதபபட்ட இரண் டி மந்திரமும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும் ஏழு தத்துவமும் இதற்குநிற்கு மதிதெய்வம விட்டி லீ வகாத உருத்திரனுமாகும்.—சாத்திதனனில் வைத்தனமந்திர மிரண்டு பதங்களைபதினொன்று வனனமொரு மூன்று புரம்பதி னெட்டாரு முததமமாந் தத்துவமு மொருமூன்று முணரிவ திதெய்வ முயர்சனமே - சாத்திகளைக்கு மதிரமிரண்டும் பதி னொருபதமும் மூன்று அக்கரமும் பதினெட்டிப் புவனமும் நன்

சுருஷ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மைப் பதியினையுடைய தத்துவமூன்றும் விசாரித்துப்பார்க்கில்
அதிதெய்வம் மேலான மஹேஸ்வரனுமாகும்

இதனாற் சொல்லியது வித்தியாகலையிலே யிரண்டு மந்திர
மும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும்
ஏழு தத்துவமும் அதிதெய்வம் உருத்திரனும் ஆகப் பொருந்தி
நிறகுமென்றும், சாந்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் பதினொரு
பதமும் மூன்றக்கரமும் பதினெட்டிப் புவனமும் மூன்று தத்து
வமும் அதிதெய்வ மஹேஸ்வரனு மாமென்னு முறைமையு மறி
வித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

விதனையின் - வித்தியாகலையின்கண், — தத்துவமோரே
மூ - தத்துவமேழும், — புரமிருபத்தேழு-புவனமிருபத்தேழு
ம, — விரவுமெழுத்தேழு-விரவுகின்றவனனமேழும், — பதநாலை
நது - பதங்களிருபதம், — மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டு
மாக விவைகளொன்றிடுனொருக வடங்குவன, — தாவினுருத்தி
ர னதிதெய்வமாகும் - அதற்குமுடிவிலதாத உருத்திர னதிதெ
ய்வமாகும், — சாந்திநன்னில் - சாந்திகலையின்கண், — உத்தமமாகத்
தத்துவ முமொருமூன்றாகும் - உத்தமமாகிய தத்துவமூன்றும், —
புரம்பதினெட்டாகும் - புவனம்பதினெட்டும், — வனனமொரு
மூன்றும் - வனனங்களமூன்றும், — பதங்களபதினொன்றும் - பத
ங்களபதினொன்றும், — மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டு மா
க விவைகளி னொன்றிடுனொருக வடங்குவன, — உணரினுயரீச
னதி தேவதையுமாகும் - உணருமிடத் தத்தற்கு மயேச்சுர னதி
தெய்வமாகும்.

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௯௮௫

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற சாந்தியாதிதகலையி னடைவு முறகூறிப்போக்த
வறறையு முடித துககாட்டுகின்றது

சாந்தியா தீதகலை தன்னினமந்திரங்க டாமூன்று
பதமொனறக கரங்களபதினறு, வாயநதபுர மூவைந
து தத்துவங்களிரண்டு மருவுமகி தேவதைபு மன்னுச
தாசிவமா, மேயநதமுறை மந்திரங்களை பதினொன்றுப
தங்க ளெண்பத்தொன றககரங்க ளைமபத்தொன்றாகு,
மாயநதபுர யிருநூற்றே டிருபத்துநாலா மயிதருதக
துவமுபபத் தாறுகலையைநதே. (கூ)

(இ-ள்) சாந்தியா சாந்தியா தீதகலையில் வியாபிதகிருககு
தீத கலை மந்திரங்களை ரசானம அததிரம மூல
னனின் மந மந்திரம ஆடங்.

திரங்க ானமு

னறு

பதமொன்று ஒம் எனனும் பதம-க

அக க ரங்கள சுகாரமுதல் ஐடு வரை

௧௯.

பதினறு

வாயநதபுர மூ சததி தத்துவத்திலிருக்கும் நிவிர்த்தி பி
வைநது ரதிட்டை விததை சாந்தி சாந்தியாதிதமெ
னக கூறியபுவனம் (டு)

இச்சததி தத்துவம் நிரவயவ மாதலாற் புவனமிருக்குமென்
றது கூடாதெனின்? ரசர தத்துவத்தககு மேல் சாதாகவிய
தத்துவம், சாந்தி புவனபரியந்த மிருக்குமென றுகமமோதகை
யால் சாந்தியாதிதகலை யிருக்குமென வறிக.

கக அக சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

கீழுள்ள குணத்தவ முதலாயின வற்றுக்கு மிவ்வாறண
ரந்தகொளக.

சிவத்தவத்திற் புவணம இதிகை திபிகை ரோசிகை
மோசிகை ஊரத்தவகாமினி வியாபினி வியோமரூபினி
அனகதை அநாதை அநாசிருதை

ஆட ௧0

ஆட புவணம-௧௫.

தத்தவங்கள் சத்தித்தவம சிவத்தவம ஆட ௨.
ரண்டு

மருவு மகிதே இத்தககலை கதிட்டாதா சதாசிவநேவ
வகையு மனனு ச நாயனா
தாசிவமாம

இவகன மோதியவறறை முடித தணாததகினரா
ஏய்தை முறை இப்படிப பஞ்ச கலை வியாபித்த நினை
முறை,

மகதிரககள் ப ஈசான முகலிய பதினொருமகதிரம
தினொன்று பதவ மகதிரககள் பலவுண்டாயினு மவற்றுட்
க ளெண்பத்தொ டலைமயாதலா விதனையே யோதினா சி
ன நககரகனைம் றிகாகமங்களில் மகதிரம நேத்திரககடிப்
பத்தொன ருரு பனவிரன டெனறுரு சொல்லும், கணனி
மாயநதபுர மிரு ஸலாதவனபோ லெனவறிக.

தூற்றோ டிருபத்
தநாலா மறிகரு
தத்தவ முப்பத
தாறு கலைபத்
தே

ஓம் கமோ கமவெனனும் பதமுதலான வெண்பத்தொரு
பத்தகரு அகார முதலாக வெழுத்த முன்னுற் ருருக வாக
மங்களிற் கூறும். பஞ்சமுகங்களிற் ரோதறிய பதமகதிரக

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்தணம். ககஅள்.

வீசான முகத்திற் றேற்றின் வாகையா லவைகளைக் கூறு திவை
உளைச் சிறுபட்டதோதினா.

சிறிதிடத்திலே பதத்தைத் தொண்ணூற்று நாலென்றும்
பதங்களுக் களவிலலை பென்றும், காலேரத்திரத்திற் கூறியது
பெருமபானமை

பிரதிஸோமக கிரமத்திலே கூடகார முதலாக வககரங்
கள் - ருக். இதனைச் சிறிதிடங்களில் லகார ளகாரங்களுக்குப்
பேதமிலகையென நகசுரங்க ளைமபதென்று சொல்லும்.

புவனங் காலாகக்கனி முதல் - உஉஸ்

இகளை மகநகமுதலிப் வாகமத்திற் சுததாத்தவாவில்
புவனங்கண் முப்பத்து மூன்றெனவும், அசுததாத்தவாவி லிரு
நூற்று நாலென்று மாகப் புடைபுவனமகூட விருநூற்று முப்
பத்தேழு எனக்கூறும் அப்புடை புவன மிதி லடங்களுக்கையா
லதனைக் கூறிற்றிலா.

தனிததனியே காரியப்பாட்டை யுடைய பிருதிவி முதலிய
த்ததுவ முப்பத்தாறு நிவிரத்தி முதலிய கலைகளைத்து. எ-று.

அருவமான கெல்லாம பூக் சரீரத்தி லுருவத்தை யாசிர
யித்துக்கொண் டிருத்தலால் இக்கலைஞருக் கியுத்தானம் அடை
யாளம். ஆகிருதி நிறம் குணம் அவத்தை நாடி வாயு இவைக
ளைக் கூறுமிடத்து விரியுமாதலாற் கூறிற்றிலா.

இக்க மூன்று விருத்தத்திற்கும் வருணபத்ததியினும், கா
லோத் ததம் சித்தியத்துமென வறிக (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

சாகதியா தீதகலை

மேலிதவு மது.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—0—

பொருள் பதத ததிகவகளிற பிரசித்தம.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அத் தவாகுகள ஓனறிஞென்று வியாததியாய் முறை யானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாகவனமெனின் ? அசுத தம் மிச்சிரஞ சுதகமென்னும மூவகை யத்தவாகுகளும் ஐவகை பபட்டுப பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வை த்தெண்ணி யிவவாறு கண்டுகொளக வென்பதாம்.

மந்திரமுசலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாததி கூறியது பர ம்பரையின் வியாபிபமாதல பற்றியாகலான, மேல் ஒன்றிஞெ னறு வியாததியென்பதே ஓரி முரணுமையிசு.

சாகதியாதிகலை நீட்டுமவழி நீட்டல்

இவைமுன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்து வாக்க ளொன்றிஞென்று வியாததியாத் லநிரத்தவகுமாறு வ் குத்துக கூறப்பட்டது

அறநேல், இறைவனி வவனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித் துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசுத்திசுளை பொழித்த அ த்தவசுத்தியே மிகுத்தக கூறியது எனையென்பாரை நோக க் பெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சாகதியாதிக் கலைக்கு அத்தவாக்கள் நின்றமுறைமை யும் இரத அத்தவாகுகளுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

அ-குத்திரம். குரலஞ்ஞான இலக்கணம். கக அக

சாகதியாதிதகலை தனனில்மந்திரங்கள் தானமுன்று பத
மொன தககரங்குள பதினாறு வாயந்தபுர மூவைந்த தத்தவங்
களிரண்டு மருவுமதிதேவதையு மனனூதா சிவராம - சாந்தி
யாதித கலைக்கு முன்றுமந்திரமும் ஒருபதமும் பதினாறு அககர
ங்களும் வாயந்தபுவனங்கள் பதினைந்தும் இரண்டு தத்தவமும்
இதற்குப் பொருந்தும் அதிதேவதம் நிலைபெற்ற சதாசிவமா
கும். (மந்திரங்கள் முதலேந்தவ கலையைநதி வியாததி என
தபதிததகு விவாககியானம் இவவளவும் வந்த முடிந்த)
மேலிந்த அதிதவாககளுக்குத் தொகை யருளிச் செட்குறா —
ஏயந்தமுறை - இ-படி முன் செரன்ன வடையே, —மந்திரங்
களபதினாறு பதங்களைப்பதொன தககரங்க லீமபத
தொன்றாகு மாயந்தபுரமிருநூற்றே டிருபததநாலா மதிநுத
தத்தவமுபததாறு கலையைந்தே - ஆச மந்திரங்கள் பதினாறு
மும் பத மென்பத தென்னும் அககரங்க லீமபததொன்றும்
ஆராயப்பட்ட புவன மிருநூற்றிருபதத நாலும் அறிப்பட்ட
தத்தவ முபததாரும் கலைடைந்தமாம்

இகளுற சொல்லிபத, சாகதியாதிதகலைக்கு முன்று மந்
திரமும் ஒரு பதமும் பதினாறு அககரங்களும பதினைந்த புவன
மும் இரண்டு தத்தவமும் அதிதேவத சதாசிவமும் பொருந்து
மென்றும், ஆறு அதிதவாககளுக்குத்தொகை மந்திரங்கள்-கக
என்றும், பதங்கள் - ஆச - என்றும், அககரங்கள் - நுக - இன்
றும், புவனம் - உஉச-என்றும், தத்தவங்கள் - நுக-என்றும்,
கலைகள் - நு - என்றும், ஆக ஆறத்தவாககளுக்கும் உகை இப்
படி பென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாந்தியாதித கலைநல்ல - சாந்திபாதித கலைகண்.—
தத்துவநக ளிரண்டு - தத்துவநக ளிரண்டும்,—வாய்ந்தபுர மூ
வைநது - பொருந்திய புண்ணம் பதினைந்தும,—அக்கரங்கள் பதி
னாறு - வண்ணங்கள் பதினாறும,—பதமொன்று - பதமொன்று
ம்,—மந்திரங்க டானமூன்று - மந்திரங்கண் மூன்றுமாக விவை
கொண்டுநின்றொருக வடங்குவன,—மன்னுசதாசிவரா மன்னு
மதித்தவகையுமாம் - அதற்கு நிலைபெற்ற சகாசிவா பொருந்தி
ய அதிசயவமாம்.—ஏழந்தமுறை - பொருந்திய விடமுறை
யே,—கலையைநது-நிவிரத்திமுதற்கலைகளைந்தும,—அறிதருத்த
தவ முப்பததாறு - அறியப்பட்ட பிருதுவித்ததவ முதலிய மு
ப்பததாறும,—ஆயந்தபுர மிருநாறேழுருபத்தநாலாம்- ஆரா
யப்பட்ட காலாக்னி புவனமுக விருநாறிறுபத்தினாலும்,—
அக்கரங்க ளைமபத்தொன்றாகும் - கூடகாரமுதலிய ஐம்பத்தொ
ரு வண்ணங்களுள்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோ
கம் முதலிய எண்பத்தொரு பதங்களுள்,—மந்திரங்கள் பதி
னொன்று - சத்தியோசாத மிருதய முதலிய பதினொருமந்திர
ங்களுமாகச் சங்காரமுடையவைத தெண்ணி யவவாறு கண்
பிடுகாளாக வெண்பதாம்

மந்திரமுதலிய வற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூற்பு
பரம்பரையில் வியாபியமாகல்பற்றி யாகலான மேலொன்
னொன்று வியாததியெண்பதனோடு முரணாக வறிக

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீகனைசெய்தற்கு ணதீ ஆவா
க்க னொன்றினொன்று வியாததிபாத லறித் தடங்குமாறு வகு
த்தக கூறப்பட்டது.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கககக

மறைஞானதேசிகர். உரை.

—உருவம்—

மேற சிவ ஞசாரிபனை உதிட்டித் துகுகொண்டனேக யோவியி
 லுனடாய்க் கட்டுப்பட்டுப் புவனச தேசத துகுக கார
 ணமாயிருக்கிற சஞ்சித கனமங்களை மந்திர சாமர்த்திய
 ததினிலே புசிப்பித்ததத் தொலைத்தப பிராராத கனமம
 புசித்ததத் தொலைத் தாகாமிய மேராமலு மாணவபுக்
 குமபடியையு முணாததுகிரா

மூன்று திறத் தனுகுகளசெய்யுங் கன்மங்கட்கு மு
 னனிலையா மூயிரண்டா மததுவாவி, ஞானமுறை ய
 வையருகதி யறுததுமலமுநிவித் தருமபருவ மடை
 தலுமே பாசானுகி, தோனயிநுக ராதவகை முறசெ
 யகனமத துகளறுததங் கததுவாத துடககறவேசோ
 தித், தேனறவுடற கனமமறு பவத்தினு லறுத்திங் கி
 னிசசெய்கனம மூலமல ஞானததாலிடி பபன (க0)

(இ-ள) மூன்று ஆனமாசுகள மனோ வாசருக காயமாசிய
 திறத் தனூ மூன்று திறத்தினுலே யனுபவ வேதவாகச்
 ககள செய் செய்யும வினைகட்குந் திரனும் வகையுங் கூறு
 யுங் கனமங்கட பாடாரும்

கு

மூன்று திறத்தனுகுக ளென்பது, மூன்றாம வேற்றுமைத்
 தொகையென வறிக. இககருத் தறியாதார மூன்றெனறது மெ
 ண்ண விளக்க, விஞ்ஞானகலா முதலியன மூன்றபெய ரீட
 த்தினு மேற்றிக கூறுவா. அஃ தபசித்தாதத மாதலால் கூடா
 மிதனக் கொள்க.

முன்னிலையா தனுகரணதிகளுக்கு முன்னிலைபாண வத்
 ருவிரண்டா ம துவா வாரிணு மமைந்த கனமங்களை
 ததுவாவின

ஆனறமுறைய அமைந தமைந்த முறையிலே யந்தந்தக
 வையருத்தி டது கனமங்களை யதுவதுவாகப் புசிப்பித்தத
 தது தொலைந்தவாறே

மலமுதிர வித் ஆணவ மலத்தைப் பக்குவமாகருவது செ
 து யது

அரும்பருவ ம மாணுகறக்கு கிடங்கிறகரிதாகிய மிக்க
 டைதலுமே பசுருவ முண்டானவாறே

கேகாதி பிரபஞ்ச மெய்யென்று புத்திபண்ணினவனறு
 னே மீண்டதனைபெல்லாம் பொய்யென்று மதித் திருதச் சங்
 சார சமுத்திரத்தைக்க கடப்பிப்பான் யாரோவென்று தேடு
 மறிவுண்டாகைடா லருபருவமெனச் சிறப்பித்தார.

ஆசாராதி சிவ னாசாரியனை யதி—டித்துக்கொண்டு யந
 து பாசத்தைச் சேதம்பண்ணுவன. அஃதெங்
 கனமெனனில்?

தோன்றி துக முற சந்தத்திற புசித்துச் சேடித்தக
 ராதவகை முறசெ னமம் புசித்துத் தொலையாகபடியாலே
 ய்கனமத் துகள யநேக யோனிகடோறு மாாசசிகத கன்
 றத்த ம பந்தமாதலால், புசித்துத் தொலைக்கும்
 படி வாசுகரி வாசுகரி—ததி னோருடலிறருனே பிறருகஞ்ச்
 செய்த இமசை செளரிப முதலிபனவற்று லுண்டாகிய வு
 திகனகலகளையும் வாவி கூவ தடாகமுதலியனவற்று லுண்
 டாகிய வித கனமங்களையும் வேதத்திலவிதிவழி செய்யப்ப
 ட்ட வககனிடோமாதிக்களாகிய விதாதிக்கனமங்களையு மொ
 ண்ஞெழிபாமல் திக்ஷானுருணமாக

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான நிலைக்கணம். உசுகக.

அவ கத்தவா சோதிக்கு மவவிடத் தாறத்தவாவிவன்
த் தடக்கறவே டான பாச பநககளைத் கொந்திப்பறச்
சோதித்த சோதித்த

ஏனறவுடற க எறித்த கேசத்தக கமைதக பிராரத்த
னம மனுவத்தி கனமத்தைப புசிப்பித்தத் தொலைப்பிய
ஸஸுத்த து செயது

இககவிசசெய திகைகருமே லிவவிடத்தேறின வாகா
கன ம முலமல மியத்தையு மாணவமலத்தையும் ஞானுககி
ஞானத்தா விடி லியாலே தகித்துப்போடுவன எ-று
பபன

சிவன - எழுவாய்

இடிப்பன - பபனிலே.

(க0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சஞ்சித ஆகாமிய பிராரத்தவகையு மாணவமலத்
யு மொழிக்கு முறைமை கூறுகின்றது

அணுககன மூன்றுதித்ததுசெய்யுங் கனமங்கட்கு முன்னி
லையா முவ்ரண்டாமத்தவாவி ஞானமுறையவை உருத்தியறு
த்த - விபுராயிருத்தம் குசுருமதேகத்தளவிலே ஞானககிரியா
வியாபார மாகைபா ஸ்னுவென்று பெயருடைய ஆனமாக்கள
மனோவாகருக் காயமென்னுந் திரிவித கரணங்களினாலே பன்
னம புண்ணிப பாபங்கட்கு ஏதுவான வாறுவழியிற பொருக்
தின கனமங்களைப் பசுருவ முறைமையிலே புசிப்பித் தந்தகன்
மங்களை எசிப்பித்தது.—

மவமுதிர்வித் தரும்பருவ மடைதலுமே யாசானுகத்தோ
ன்றி-மலசத்திகளை நீங்கும்படிக்குப் பக்குவமாக்கி உரிதரவிகு

க்கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறத்தவடனே சிவ ஞ்சாரிய மூர்த்தி யை உதிட்டித் துககொண்டி சாநித்தியம் பண்ணி,—

நுகராசுவகை முறசெய்கனமத் துகளறுக தங்கத்தவாத் தொடக்கரவே சோதித்த - அத்தவாக்களி லே சஞ்சிகமாயிரு ககிற புண்ணிய பாபங்களானவை பசுருவமா யிவன புசியாதப டித் தவநகம்மச சத்திபண்ணி,—

ஏனரவுடற் கனம் மதுபவத்தினாலுத்த - பொருநனை தேகப் பிராத்தகனமபலம் புசிப்பதம் - சுவாநுபவத்தினுலே யவனுக்குப் பரமமபடி பண்ணி —

பரமமமாறு -புஷ்டிகாரியம் தேகதருமமாகவும் சபகா திகளை கிரகப்பது சுரோத்திராதி கருமமாகவும் சோசமோக * அரஷ்டுதிக ளைக்ககரண தருமமாகவும் கனம் தா னிவை யிறறுககுச் சாஸ்திராய்ச சிவனுடன் வேற்றநிறகை —

இங்கினிச்செய கனம் மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன்-இவ விடத்தருநு வறுக்கிரகத்துக்குமே பண்ணு மாகாமிய கனம் ததையு மாணவ சக்திடையுஞ் சிவன் ஞானத்தினுலே பொடிப ண்ணுவரென நிதன்பொருள்

* அரஷ்டணம் - சகதோஷம்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சுருவதிகாரணஞ் யிருக்குஞ் சிவன் தத்தவசோதனை பண் ணுமுறைமை உறைகின்றா

மூன்று திறத்தணுக்கள் செய்யுங் கனமங்கடரு - ஆனமா க்கள் படுவாக்கருக் காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத் தாற புத்தியில் வாசனையாயப் புழுத்திப் பண்ணுங் கனமங்கட் கு—

அ-குத்திரம் குருகுரு இலக்கணம் கருதி

முன்னிலைபா மூவரண்டா மத்துவாவின் - சஞ்சிதமாய்க் குறித்துப் பகுத்தமைக்குத் தானமா மூவிரண்டா மத்துவாவின்,—

ஆனந்முறையவை யருத்தியறுத்த - அநதச்சஞ்சித கண மங்களை யபசகுவங்களை விடநிப் பசகுவங்களைப் பிராரத்த க ணமமாககிப புசித்தது தொலைத்தது,—

மலமுதிராவித்த - அநதககணம போக நேகசமபதினாலே மலசத்தியை வளராத தநகமுதிராச்சிபினாலே யநதமலசத்தி,—

அருமபருவ மடைதலுமே - பழுத்துப் பகருவமாயுள்ள னவில்,—

ஆசாஸி - சிவன குருவதிகாரணனாகி,—

தோனறி - பிரசன்னனாய், (தோனறி யென்பது நடுநிலைத் தீபக மாதலால்) தோனறி நுகராந்படி - திருமபச செனமித் துப் புசிடாதபடி,—

முறசெய கணமத் துகளறுத்தது-மலபரிபாகத்தினது தீவிர தரத் தனமையாற பகருவங்களாயும் மாநதியத்தினால் அபசகு வங்களாயிருநதாலுந தீக்ஷாமநதிர சமஸ்காரத்தகாற பகருவங் களாயிருக்கின்ற சஞ்சித கணம மலதகைக கலைகளிற் பகுத்தது தீட்சா பலாராக கலாரகங்களாய்ச் சேஷித்தது நிறகவும நில் லாமலும் சுத்தி பண்ணி,

அங்கு அத்துவாத் துடககறவே சோதித்தது-சுடத்துவக க டிவிடச சுத்திபண்ணி சுடத்துவாவிற புருதுப்பதித்தச் சஞ் சித கணம மோசனமாகும் சுத்தியே அத்துவ சுத்தி யென்றுதா ற்ப்பியம் —

ஏனற உடந் கணமம்-பிராரத்த கணம மலதகை,—

அனுபவத்தினாலறுத்த - புசிப்பினுற் போககி,—

இங்கு இனிச்செய் கன்மம் - தீக்ஷைக்குப் பின் பிராரத் தம் புசிக்குமிடத் தபிமானத்தினு லேறும் வைதிகாதி சாத திர மாதகிரப பிரசித்த காமிய கனம மலம சிவதனமினி தீட சாதகனிடத்தி லுவாததனையில் விதைத்த விதைதோ லுக் கிப் பேரம் ஆலால, சிவசாததிர மாததிரத்தில விதித்த கனமம் பண்ணுகல் விதிதல் நிவித்த கனமம் விதிதல் பண்ணு தலெனுஞ் சுத்தாசுத்த மனோவாசுக்கு காய வியாபாரத்தால சுத்தா சுத்த புத்தியிற புத்ததம் புண்ணியா புண்ணிய காமிய கனம மலத்தையும்,—

மூலமலம் - தீட்சைபிற் சேஷித்த ஆணவ மலத்தையும் தீட்சா பலாபக கலாபகங்களாயப் பரிசேஷித்தும் பரிசேஷி யாத்மிருப —

ஞானத்தாலிடிப்பன் - தான கற்பித்த சாலமப் நிரால் மப் புவன்பதி விஷய திரி பதார்த்த காப்ப சிவ விஷய ஞானத் தியான காரிய சாக்ஷாதகார காரணமாகுஞ் சாலமப் நிரால் மப் புவன்பதிவிஷய சமாதி சிவவிஷய சமாதி யிருந்த சமாதி யினு லிலயிப்பபன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அநாத்மறைப்பாகிய வாணவமலமும் வாத்தனைபற்றி நிசமு மாகாமியவினையும் ஒளிமுன் விருளபோல இறைவனது ஞானச த்தியா ஸொழி உறபாலன் அவவாணவமலத்தை முதிர்விதற் பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறைபா னுகர்விக் கப்பட டெஞ்சிக்கிடத்த கனமமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடு தது நிரகும முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரிபாசத்தியா ஸொழியுற்பாலன். உடம்பு முகத்துகொண்ட பிராரத்தகனமம்

அ—குத்திரம்: குருகுருள் இலக்கணம். கககக்

அனுபவத்தா ஸொழியறபாலன். இங்ஙன மாகலாம் கிரியா
சுததி விருத்தியாகிய தீசகையால் எஞ்சிநின்ற கனமங்கனையுஞ்
சுத்திசெய்தற பொருடும், அவற்றிற்குப் பறமுககோடாகிய வ
ததவசுத்தியே ஈணதிக கூறப்பட்டன வென்பதாம்

இவவாறு வகுத்தோதற்பாலன்வற்றை விரிவஞ்சி பொரு
முடிதாக வைத்தோதினா

இரணமும் ஒருபொருள் வினையாகந்ருரிய வியைபுதோன்றி
அருத்தியறுத்தத தோன்றிபறுத்தென உடனகூறினா

ஆன்றமுறை பகருவமானமுறை

மலமுதிராதலாவது தனது சுததி தேயதற்குரிய துணைககா
ரணமுக ஸௌலாவறறோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவவித்தாத்
ல

உயிர பருவாடைதலாவது அறிவித்தவாதே யறியவல்லுஞ்
செவவித்தாதல்

அருமபருவமென்றா, எய்துதற்கருமை நோக்கி.

அது வருஞ் செயுளிற பெறப்படும்

பருவாடைதலுமே யாசாளுகித் தோன்றிடென்றதனுனே
பருவமடைதலாகாக்குத் தீசகை செய்தலும் அடைந்தாக்கு அ
து செய்யாமையுமே பழுதென்பது பெற்றும்

இதனுனே உத்தவசுத்தியின் கிறப்புக் கூறப்பட்டது.

‘உரைதரும்’ எனபதமுத வித்ததுணையுங் குருவாகிவருதணர்க்
தி, எனலும் முதற்கூற்றுப் பொருள் விரித்தணாத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லப்பட்ட ஆறத்தவாக்களிலும் ஆன்மாக்களு
க்குக் கட்டுப்படிக் கிடக்கிற கனமங்கனைக் கர்த்தா புசிப்,

பித்தப் போகக்குறப்படி யெப்படியென்ற மாணககளுக்கு மே ஸருளிச் செய்கிறார்.

மூன்றுதிறத் தணுகளசெய்யுங் கனமங்கட்கு முன்னிலை யா மூவிரண்டா மத்தவாவின - மூன்றுவகைப்பட்ட வான மாககளும் அநாதிமேசெய்த கனமங்கன அநாதியே கட்டுப்படு கைக்கு முன்னிலையான ஷ்டாததவாககளிலே,—ஆனந்தமுறை யவையருத்தி யறுத்தமல முநிர்வித்து—அவரவா செயததற்கு த்தக்கதாக வரைத்தது, அடைததவடைவிலே அவையிறறைப பு சிப்பித்தது தலைப்பித்தது, மலததையும் டகருவமாகருவித்து,— அருமபருவ மடைகலும் - இந்த வானமாககளுக்குச் சொல லுத்தகரிதான மக்கப பக்குவமு னடாகவே,—ஆசாருகித்தோ னறி - பரமேஸ்வரன் தனது காருணனியத்தினிலே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளி வந்து,—துகராதவகை முறசெபக னமத துக்கத்தது - முன்பு செயப்பபட்ட கனமமாய் அதது வாவினே கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிகமான புண்ணிய பாவ ங்களையும் இவன் புசிப்பாத்தபடி நாசமாகி,—அங்கத் தவாதது டக்கறவே சோதித்து - அந்தப் பாசநாசம் பண்ணின் வவதர த்திலே அத்தவாககளி லுண்டான தொந்தனைகளையும் மறுத் து,—ஏனறுவுடற கனம் மனுபவத்தினிலுறுத்து - தேகத்துக்கு அடைத்த பிராரத்த கனமத்தை அனுபவத்தினிலே நேராகவி லையாகி,—இவரு இனிச்செய்கனம் மூலமல ஞானத்தா லிஷப் பன-கனமங்கனெல்லாம் போக்கியும் சரீரமிருக்கையாலே மீளவு மபிராரத்தமும் ஆகாமிபமும் வாதனையாலே போகாத, அது போகைக்கு இவவிடத்திலே மேற செய்யப்பட்ட வாகாமிபத தையும் அதக் கேதவான ஆணவமலததையும் பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞானத்தினிலே இவனுக் கிலையாகி விடுவன

இதனை சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் மூன்றுவகைப் பட்ட ஆணமாகளும் செய்தகனமம் அத்தவாக்களிலே கடனை

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கககக

மகடக்கிறவையிறறை அடைவிலே புசிப்பித்தத தொலைப்பித்த மலத்தையும் பாகமவருத்தி ஆனமாவுக்கு மிககதொரு பசுருவ ததிலே ஆசாரிபழாத்தியாக வெழுந்தருளியாக அத்தவசோத னையினாலே சஞ்சித்தகையும் அனுபவத்தினாலே பிராரத்தத்தை யும் மேல ஏறுகிற வாகாமியத்தையும் ஆணவமலத்தையும் தன னுடைய சிவஞானத்தினாலே போக்குவனெனறு முறைமையு மறிவித்தத.

‘பலவிதமாசான’ என்ற திருவிருத்தமுதல், ‘மூன்றுதி றத்தணுக்கள்’ என்ற திருவிருத்த மீரக, எட்டுத் திருவிருத்த மும் சகலரைப்பற்றி டெனக கொள்க

இத்தருப பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-ஆ, ஈ-வெ, ‘அ ஞ்ஞான வச்சகலாக கக்குருவாய—மெய் ஞ்ஞானம், பின்னுணா த்தம்’ எனனுமதுவு கண்டுகொள்க

‘உரைநருமிப் பசுவாக்கம்’ என்ற திருவிருத்தத்தில் ‘சகலாக் குக கனமவொப்பிற றரையி லாசான மூர்த்தி யாகாரமாகித் தரித்தொழிப்பன மலஞ் சதூதகா சத்திரிபாத்ததால்’ என்ற பத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும உருது முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

மூலமலம் - அநாசிமறைப்பாகிய வரணவமலமும், —இங் கிளிச செய்கனமம்-இயவிடத்த வாசனைபற்றிநிகழும் ஆகாரிய வினையும், —ஞானத்தாலிடிப்பன-ஒளிமுன் னிருளபோல விறை வனது ஞானசத்தி-ரா ஸொழிபறபாலன், —மலமுதிராவித்தத-அ வவரணவமலத்தை முகிராவித்ததபொருட்டி, —அணுக்கள் மூன் னுதிரத்துச் செய்யுங்கனமங்கடகு-ஆனமாககண மனவாக்குச் காயமென்று முத்திரத்ததா லீட்டப்படும் கன்மங்களை, —மூலா

ண்டா மத்தவாவி னுன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்த, — ஈட்
டிய முறையானனி யாறத்தவாவின பசுருவமுறையா னகாவி
ககப்பட்டு ஓசிகடிகை கனம் மலமும், — முன்னிலைபா மரு மப
ருவ மடைதலுமே யாசாஓசை தொன்றி பறுத்த - அகற்கு - டற்
றுககொடுத்த நிற்க முன்னிலையாகிய மாபேயமலமும் பசுருவம்
வந்தழிக் குருவடிவாய வருநலாற கிரியாசத்தியா லொழித்தற
பாலன், — ஏன்றவுடற்சனம் மனுபவத்தினுன்றுத்த - உடரபுமு
கத்து கொண்ட பிராரத்த கனம் மனுபவத்தா லொழித்தறபால
ன், — றுகராகவகை முறசெடிகனமத் துகளறுத் தவகத்தவாத்
தொடக்கறவே சோதித்த - இவ்வனமாறலாற கிரியாசத்தி வி
ருத்தியாகிய தீசகையா ஓசுகி நின்ற கனம்வகைச சுதகிசெ
யத்த பொருட்கி அவற்றிக்குப் பற்றுக்கோடாகிப் அவவத்த
வாசத்தியே யீனடுக கூறப்பட்டன

இதனானே யத்தவா சுதகியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
'உரைநடும' எனபதமுத லித்தனையும் 'குருவாகி வந்துணா
த்தி' எனலு முகற்கூறறுப் பொருளை விரித்தணாததியவாறு

இது அ-ரு, முதலதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை

— உரை —

மே லிகத்த தீசகையின்ப பரமமுத்தி யடையப்படா
தென்பது உம புறச்சமயத்தின்க ணினறுஞ்சுத்தக
னமா னுடடானத்தினுலே சைவசமய வகிகர
ரியாவ னென்பது உ முணாததுகின்றார்
புறச்சமய நெயிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் பு
கன்மிருகி வழியுமுன்றும புகலுமாச்சிரம, வறத்துறை

2-ஆத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். 2005

க ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைக
ள பலதெரிந்து மாரணங்களைபடித்துஞ், சிறப்புடைய
புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச சிறப்பொருளை மிகத்
தெளிந்துஞ் சென்றற சைவத, திறத்தடைவ ரிதற்சரி
யை மிரியா போகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற சிவ
னடிபைச சோவா. (கக)

(இ-ஈ) புறச்ச உலோகாயுதம் பௌதகம் ஆருகதம் மீர
மய நெறிநி ஞசம மாயாவாதம் பஞ்சராததிர மென்னு
னது ம ந ஸுமாகிய புறச்சமயங்க ளாநில் நின்று
ம,

அகச்சமயமபு சைவம் பாசுபகம் வாமம் வைரவம் மா
ககும் விரகம் காளாமுக்ம் என்னுஞ் சூகருமீமாகி
ய உடசமயங்க ளாநினுர்புசுரு நின்றும,

புசுநயிருதி வ மனுமுதலிய வாசாரிய ராற்சொன்ன த
ழிபுழனறும னமசாததிரம் பதினெட்டினவழி யனுட்டி
த தம்

அவையாவன? “மனுவே யத்திரி-சுறஞ் வாசிட்ட மயம் ம
கசிரசம்-யோகசிரமேவருணம்பராசரஞ்-சாகாதவமே சமவர்
ததம்மே - யுசநசமலிகிதம் விட்டுணுதகடசமம் - பிரகற்பதி ரத
மே கவுகம்மென்றே கட்டுரைசெய்வா அவா பதினெண்மா” மிரு
திபைப டண்ணினா பெயரால் எனவழிக்,

புகலுமாசசிர வேதத்திற கொண்டாடிச் சொல்லப்ப
மவறத்துறைகள் டாநின்ற பிரமசரிப முதலிடன வாசிரமங்
வை யடைந்தும் காளநான்கினவழிநின் றனுட்டித்தும்.

அவையாவன?

பிரமசரியம் நயிட்டிகம் பௌதிகம் எனவிறுவிதமாய்.
இல்லறம் சாருகன உதரகின்ன என விறுவிதமாய்.

வானபிரஸ்தம் சபத்தினிகள விபத்தினிகள என விரு
விதமாம்

சன்னியாசம் வித்துவான விபிதஞ் தவசவி என மூன்று
விதமாம்

இதனறி வைத்திதில் ஓய்வொன்றை நந்நானகாககிப
பதினொருகசகூடம் அவையாவன?

காயத்திரம் பிராமம் பிராசாபத்திரம் டைடிகம் எனப்
பிரமசாரிப நானகு

வாத்தா விருத்திசாலுநீ விருத்தியாயா வாமகோசார
ம எனக கிரகபதியு நானகுவிதமாம்.

ஹரிஞ்சம் வாலசிலலியம் தெனபம்———— என
வானபிரஸ்தம் நானகு விதமாம்

*வேகூடகம் குமசகம் அங்கசகம் பரமஅங்கசகம் எனச
சந்நிபாசமும் நானகுவிதமாம்

அருந்தவங்கள் அனுட்டித்தற கரிதாகிய பஞ்சாககினி மு
புரித்தம் தலியவரநினி நரிடத்தசககைசசெய்து,

அருங் கலைகள் கற்பகற கரிதாகிய கலைஞானககை யா
பலதெரித்தம் ராய்ந்தம் “கற்பிலேன கலைகள் பலஞான
ம இளபமருதுறை யெந்தைபிரானே” என
ஹ் திருவாககானு முணாக.

ஆரணங்களை ப “நாலவகை வேதம் இருககு தயித்திரியம்-
புத்தம் சாம் மதாவணமெனச சாத்திரா புலவா”
எனகூறிய வேதங்ககைச சந்தை யிரட்டை
முதலியன விலககனத்தோ டோதியும்

சிறப்புடைய சிறப்புடைய பதினெண் புராணங்க ளோ
புராணங்களுண தியுணரத்தம் அவையாவன?

ரத்தம்

௮-சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨.00௩

பிரமம் பாதமம் வயிணவமே - சைவம் பாகவதமென
ச சாவருகாலம் - நாரகம் மாககண டேயமாகக்கேயவ-
கைவாதக மிலிங்கம் வராகவ-காநகம் வாமனவ கருத்த கூர்
மம் - மச்சிபவ காருட மதிககிற பிரமாண்டம்-பதினெண புரா
ணம் பண்ணினா புரவா

வேதச சிற்ப வேதாநததிற சொல்லிய உபநிடதக
பொருள் மிகத் கள முப்பத்திரண்டினையு மோதித் தெளிந
தெளிநதும் தும் அவைபாவன?

பிரகதாரணயம் சாநதோகக்யம் கடவலி முண்டகட - ,
ண்டனீயம் கைத்திரிபம் சாபாலம் பிரகதசரபாலம் அதாவசி
ரசு அதரசிகை பிரமமோபநிடதது கைவலியம் சுயேதாச
வதகரோபநிடதது நாராயணோபநிடதது காலாச்சினியுருத்தி
ரோபநிடதது சாவசவகற்பம் கூசிகெ யுருத்திரோபநிடதது
சசோவாசோபநிடதது நாரசிவகம் தாயோபநிடதது சுவரோ
பநிடதது கோபாலோபநிடதது பரம் அமசோபநிடதது சரப
லோபநிடதது வாசுதேவோபநிடதது காதிசாகை கௌதமீப
ம் பாரத்தவாசியம்

சென்றாற் சை இவர்கள் நாடோறு மண்டித்த தபோ
வத திறத்த டை பலத்தாலே சைவசித்தாநதமாத் காமிகா
வா கம் மிருபத்தெடடையு மறிகரித்தற குறித்
தாவர்கள்

இத்த சரிபை இங்ஙனங் கூறிப் வாகமங்களிற் சொல்
கிறபாயோகரு லியபடியே ஞானசாரிபநிடததில் தீகை
செலுத்தியபின் டைப்பெற்றுச் சரிசை கிறபாயோக மிவை
களின் வழிநினை நனுடத்த தபோபலத்தி
லே கிரியை யென மருவுமவையாவு ஞானங் கிடைத்தற
கு நிமித்தமெனக் கிளகருமென வறிக

ஞானததார ஞானததிஞலே தானே பரம முத்தியை
சிவனடியை சயடைவா எ-று
சொவா

இதற்கு யோகசத்தஞ் சித்திய விசுவஞ் சுபிரபேதம்
தேவிகாரோததரம சைவபுராணத்து மறிக (கக)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலிந்த மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது
புறச்சரய நெறிநின்றும் - வேத * பாஃயமான பௌதகா
திமகங்களிலே பிரவேசித்த அந்தந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்ன
படி தவமபண்ணி உதரூய,—

* பாகியம் - வெளிப்பட்டது,

அகச்சமயாபுக்கும் - தருமாதிரிபான சதாவித் புந்நாரா
த்திததையுரு சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி,—

புன்னமிருந்நவழி யுழன்றும் - ருஷிகளாற பண்ணப்பட்ட
ஸ்மிருதி யுத்ததாறுஷ்டான மாககத்திலே நின்று வருந்தியும்
மனு முசுவியன்,—

புந்நு மாசிரம வறத்ததைகளையுடைந்து மருந்தவங்கள்
புரிந்தும் - மேலு மகச ஸ்மிருதியிலே சொல்லு பிரமசரிபகர
கஸ்திப வாகப்பிரஸ சகநி ராச மென்னு மாசிரமங்களை உடை
ந தந்தவாசிரமங்களுக்கேற்ற தருமங்களை உறுஷ்டித்தும்,—

அருங்கலைகள் பலநெறிந்தும் - வேதாங்கங்களுக்கிய விடா
கரண்தி கலைஞானங்களை யுணர்ந்தும்,—

ஆரணங்களை படித்தும் - வேதாத்தியயநத்தைக் குறை
வறப்பண்ணியும்,—

சிறப்புடைப புராணங்களுணர்ந்தும் - அஷ்டாதச மகா
புராணங்கலையு மறிந்தும்,—

௨—நூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௦தி

வேதசு சிரப்பொருளை மிகதெளிந்தும் - வேதார்த்த சிரவ
ண மகர + நிதித்தியாசநவகளைப் பண்ணியும்,—

சென்றால்-இவ்வாறு உத்தரோத்தர மாகசு சநவகடோ
று மபியாசம பண்ணிவந்தால்,—

சைவத் திறத்தடைவா - அந்த புண்ணிப் பலத்தினாலே
சைவ சமயங்களைப் பொருந்துவார்கள் —

இதிற சரிக்கெரிபாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானஞ்ஞான
சிவனடிபைசு சோவா - இச்சு சைவத்திலு சரிக்கெரிபை
யோகமெனனும் மூன்று விதத்தையு கிரமத்திலே யுறுஷ்டிக
தவை யிறுக்ககளின் பலமாகிய சாநோக சாமிப் சாருபங்களை
யடைந்து பின்பொரு சனமத்திலே யாசாரியனுடைய வறுக்கி
ரத்தினாலே சிவசாயுச்சிபத்தை யடைவாக்கொன நிதனபொ
ருள்

+ நிதித்தியாசநம - திபாநம

ஞானப்பிரகாசநூரை வருமாறு.

—0—

சிவசமாதி சித்தநாதத்தனநிச சேரப்படாதென்று செப்
புகின்றா

புறச்சமய நெறி நின்றும் - உலோகாயதம் பௌத்தம் அரு
கம் மீமாம்சம் மாயாவாதம் பாஞ்சராத்திரம் எனும்புறச்சம
யங்களினின்றும்,—

புகன மிருதி வழியுழன்றும் - அப்பொருளவழி பொருத்தி
ப்போய,—

வேதசு சிரப்பொருளை மிகதெளிந்தனஞ் சென்றால்,—

அகச்சமயம்-சைவம் பாசுபதம் வாமம் உயிரவம் மகாவி
தம் காளாமுகம் என்னு முள்ளமசமயம்

புகளும்,—

பின்வசுவத்திறத்தடைவா - சைவசித்ததாதத்திற பிரவே
சிப்பா

இதிலென்ப பொருள் வழி பொருத்திப் பொருளுரைக்க ப
தக்கிரமத்திற பொருளுரைத்தாற சமயக்கிரமம் மாறுபடும்,—

ஞானததால் - சிவ திக்ஷாக நிராலம்ப சிவ சமாத்யி
லுல்,—

சிவனடியைச் சோவா - சிவசத்தி சமாணமாயத் தமது சி
தசத்தி விரிவு திருத்தி யிருப்பார்கள

பேசுமாததிரத்தை நிமித்திகரித்தவரு மலபரிபாகத்தி
றகும், மலபரிபாகமாததிரத்தை நோக்கவருஞ் சிவசத்திநிபாத
த்துக்கும், சிவதிக்ஷானுக்கிரகத்திரகு, ஞான த தியான சமாகி
சிவனமுத்தி சாட்சாதகாரகருதித் தீட்சாவகத்துக்கும், மோ
க்ஷத்துக்கும், சாதிக்ரம மரச்சிரமக் கிரமஞ் சமயக்கிரமங் கா
லதேசக்கிரமங் கருதி வருத லிலாம்பையாற சமயக்கிரமத்தினி
ன்று சைவத்திறத் தடைவரென்பது தத்திரமன்று

சகல சமயிதஞ்சு மீலிவகோதகாரஞ் சைவத்திற சொல்
லுதலால், சைவத்து வந்தல்லது பரமுத்தி சித்தியில்லை, பதமு
த்தியென்று தாறடரிபம்

மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி, மனனுமருளா லுணர்ச்சி' எனனு மிரண்டாவ கூற்
தினை இருபத்தைத் செய்புள்ள விநித்தணாததுகளு

மேற்கூறிய அருமபருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமு
றையாற பலபிரவிகளினு மேறபட்டு நிகழ்த்த முறறுப்பெறுவ

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨00௭

தனறி, ஒருங்கே யொருகாலத்த முற்றுப்பெறுவ தனறென்ப
தாம்

சைவத்திறமென்றது சைவகூடாநின் முடிபாகிய சித்தா
ந்த சைவத்தை.

சென்றொன்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது

இன்னுணே மேறகூறிய பருவமடையுமுறைம கூறுமுகக
நான் மன்னு மருளுரைதன வகையும் அவற்றிற்கு வாயி லிவை
பென்பதுமே வருத்திக கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சிவஞானம் ஆனமாகக் கரு
கரு உண்டாமபடி யெப்படிமென்ற மாணக்களை நோக்கி மே
லருளிச் செய்குறா

புறச்சமய தெறிநின்றும் - உலகாயதன் முதல் பாஞ்சராத்
திரியீராகச் சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களிலே சொன்றுசென்
து அநதந்த சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே யனுட்டித்
தம்,—அகச்சமயமபுகும் - உட்சமயமாகிய பாசுபகம் மாவீர
தம் காளாமுகம் வரமம் வரீரவம் என்றுசொல்லப்பட்ட அநத்
ந்தச் சமயங்களிலே புகுந்து அநதந்தச் சாத் திரங்களை சொன்ன
முறைமையிலே யனுட்டித்தம்,—புகல்மிருதி வழியுமுன்றும் -
சொல்லப்பட்ட மிருதிவழிகளிலே திரிந்தம்,—புகழுமாச்சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்தம்-தொண்டாடப்பட்ட ஆச்சிரம
மான தன்ம தெறிக்கோச் செய்தும்,—அருந்தவஸ்கள் புரிந்தம்-ப
ஞ்சாக்களியை முதலான அரிய தபசுகளைவிரும்பிச் செய்தும்,—
அருங்களைகள் பலதெரிந்தம் - அரிய சாத் திரங்களை பலவுமோதி
புணர்ந்தம்,—ஆரணங்கள்படித்தம்-வேதங்களை யோதியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் - நன்மைப் பகுதிகளைச் சொல்லுகிற புராணங்களை யோதியறிந்தும்—வேதசுரபபொருளை மிகத்தெரிந்தும் - வேதார்த்தத்தினைத்தகையகையிலும் ஆராய்ந்து இதவே யதாகமென்று அறுதியிட்டறிந்தும்,—சென்றற சைவத்திறத்தனை—வா - இவையிறறை வழுவறச்செய்த முடித்தது யாதொரு ஜன்மம், அந்த ஜன்மம்போய் மறற ஜன்மத்தினே சைவநெறிபைச் சென்று பொருந்தவாராகன —இதில் சரிதைகிரியாயோகரு செலுத்தியபின் - இந்தச் சம்பதத்திலே நின அசரிதை கிரியாயோகங்களைச் செய்து அவையிறறின முதிர்ச்சியினாலே ஞானத்தைகப்பெற்றது,—ஞானத்திற சிவனடிபைச் சோவர் - அந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தவாராகன.

என்னவே கிரியையாலே மோகூடமென்ற சைவனா மறுத்த ஞானத்தினாலே மோகூடமென்றதெனக் கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், “பல்பணி ஞான காரணமெனலிற ரெல்பணி தொறுமபயன் ரொபடுபத லுலு-மொருபணிசெய்யாச் சிரப்புரச் சிறுவரு-மரசராய் கருணத்தலைவரு-முதிர்பரசமையத் திதமுறுமரசரு - ஞானப்பெற்ற நன்னயினாலு-மீனமீலபணியருட கேதவனறனாலு- ஞானோற்பத்தி நிமித்தயித்தொழிலென- வேனோற்றிறைநா லியம்பிற் றெனலும்” எனவும், சிவஞானபோதம், அ சூ, 5-வெ, “தவஞ் செய்தா னென்ற தவனோகரு சாரத, பவஞ்செய்த பற்ற அபபாராகத் -தவஞ்செய்த, நற்சாரபில் வந்துதித்த ஞானத்தை நன்னுக்கலை, கற்றாசூழ சொல்லுமாங் கணமி” எனனும் தங் கண்டிகொள்க

இஃலுற சொல்லியது, உலோகாயதன், புத்தரில் சவுந்திராரத்தனை யோகாசாதுன் மாத்தியகன் வைபாடிகன், அமணரி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨00௬

வ்விசண்டவாதி ஆசீவகன, மீமாஞ்சரில் பட்டாசாரியன பிரபாகரன் ஸ்வயாயிகன மாயாவாதி பாறகரியன நீரீசசுரசாகிய யன பாஞ்சராததிரி ஆகப் புரஸ்சமயத்திற பேதம் பதினாலும், அநதநக முறைமைகளிலே நின்றும, பாசுபதம் மகாவீரதம் காளாமுகம் வாமம வயிரவம் எனகிற உடசம்பத்திற பேதம் ஐந்திலும் புக்கு அநதநக முறைமைகளிலே நின்றும 'புகல் மிருதி' என்ற பதமுதல் 'வேதசுசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும்' என்றபத மீறாக உழன்றும் அடைந்தும் புரிந்தும் தெரிந்தும் படிந்தும் உணர்ந்து மிகத்தெளிந்தும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைகளை வழுவறச்செய்து முடிந்தால் சைவநெறியைப் பொருந்தவார்களென்றும், இதிலேநின்று சரிதைகரியை யோகங்களை யனுடடிந்தால் அநருமுதிாச்சியினுலே ஞானமுண்டாயந்த ஞானத்தினுலே சிவனுடைய சிபாதத்தை யிரண்டறச்சென்று பொருந்தவாக்கள என்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

புறச்சமய நெறிநின்றும் - புறச்சமய தூஸ்வழியே யொழியும, - அகச்சமயம் புகரும் - அகச்சமய தூஸ்வழியே சென்றொழியும, - புகனமிருதி வழியுமுன்றும் - சொல்லப்பட்ட மிருதி தூஸ்வழியே சென்றொழியும, - புகலுமாச்சிரம் வறத்தறைகளையடைந்தும் - வேதங்களிற கூறியவாறு ஆச்சிரம் தருங்களிற்குறைவின்றியொழியும, - அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செய்தந்தரிய தவங்களைச்செய்தும், - அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - அரிய கலைஞானங்களைப் பலபயின்றும், - ஆரணவகள் படித்தும் - வேதங்களை யோதியும், - சிறப்புடைய புராணங்களுணர்

நதம் - சிறப்புப் பொருந்திய புராணங்களை உற்றதம்,—வேதச
 சிறப்பொருளை மிகத் தெளிந்தம் - உபநிடதப்பொருளை மிகவு
 மாராயந்து கெளிவுறதம்,—சென்றாற சைவத்திறத்தடைவா-
 இவ்வனஞ் சோபான முறையாற பலபிறவிசுனிந்து மேறபட்டு நி
 கழந்து சென்றாற சைவக்கூற்றின் முடிவாகிய சித்தாந்த சைவ
 ததைக்கலைப்படுவா,—இத்தசரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தி ப
 டின்-இச்சித்தசாந்த சைவத்தினுஞ் சரியையெய்யா யோகங்களை ய
 னுட்பித்தமுன்னியபின் — ஞானத்தாற சிவனடி யையச் சோவ
 ா-ஞானத்தைப்பெற்று அத்நாற சிவனருளைச் சேரவருகலின்
 மேறகூறிய பருவமடை தல ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப
 பெறுவதன்று

இத்தனையே மேறகூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுநத
 தான் மனனமுன்னதனை உகையும் அவதறிதரு வாயி லீவை
 யென்பது உம வகுத்துக் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒருதலை துணிதலென்னுந் கந்திரவுத்திடா லுலோகாயதன்
 முகலியோ முத்திச் சிறப்பினையுஞ் சித்தாந்த
 முத்தியே பாமுத்தியென்று முணரத்தகிணரா

இமமையே பீடொட்டாண டெய்தியெழிலாரு மே
 ன்திழையா முத்தியென்று மிருஞ்சுவாககமுத்தி, யம்
 மையே யென்றமுத்தி யைநனுகந்த மறக்கெடுகை யெ
 ன்றுமடட குணமுத்தியென்று, மெயம்மையே பா
 டாணம் போலகைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி யெ
 ன்றுநதன் மெய்வடிவாளு சிவத்தைச், செமமையே

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௧௧

பெறுகைமுத்தி பென்றுஞ்செப்புவாகள சிவனடியை
ச் சேருமுத்தி செப்புவதிவடியாமே. (௧௨)

(இ-ன) இமமை இந் தவ்வுகதகின மடநகைப பருவமுடை
யே யீடெட ய மாதருடனகடி உவருட னுடுத லுணாத
டான டெ ல் பிரிவுற்றவிடத்து வாகிகல வணங்குத லி
ய்தி யெழிலாரு வைகளே யாரிப தபசுபண்ணுத லவர்களிடத்
மேக திழைபா ரி லுண்டாகிய சுகததை யடைகிறதே முத
முத்தி யென நும தியென நும

இருஞ்சுவாகக வேகத்திற் கிரிபாபாகததைப்பற்றி யனு
முத்தி யமமை டடிகுரு மீமாருசுகன சோதிட்டோம முத
யே முததிபென லிப வனுட்டான,தகாலே யொரு கனம மு
நும ண்டா யதுகானே பலததைக கொடுக்கும்,
சுருதி வாககிபாதமகமாகிய சுகதமே தேவ
கைபொழிந்து வேறொரு தேவதை கனமபலததைக கொடுக்க
வேண்டிவதிலலை சுவாககததை யடைகிறதே முததி யென நும.

கந்தைமேக புத்தித்ததவ முதல சீழுள்ள தத்துவங்க
மறக்கெடுகை எடங்கலும் கூடினிகமாயிருக்கும், ஆனமாவ
யென நும மீசுரனு மெனப தொனதிலலை, முததி பூத்த
தினுடையதா யிருக்கிற கூட்டமேயென நும,
ரூபக்கந்தமும், சுகதுக்க ரூபமாயிருக்கிற புத்தியினுடைய சுகத
தியென நும வேசலுக்கந்தமும், யாகொன நுகு யாதொரு க
தக கூட்டங்களுடைய சுகத்தி சுகஞாகந்தமும், ஞான மிடை
விடாம லிருக்கிறதே ஞானக்கந்தம், இந்ந ஞானத்தை விசேடி
த்தறிகிற சுகத்தியே விஞ்ஞானக்கந்தம், ஆக விந்தப பஞ்சகந்த
ங்கனும் நேராகக கெடுகிறதென நறிகிறது மிகத் துலை யுபதே
சித்த சுகத பகவானையே வழிபடுகை முததியென நும

உட்குண மு அருகசாததிரஞ் சொல்லிய அருந்தஞா
ததிபெனறும னம் அருந்ததரிசனம் அருந்த லீரியம் அருந்த
சுகம் நிரநாமம் நிடகோகதிரம் நிராயுஷ்
யம் சகலசம்மியகபாவம் எனக்கூறிய குணங்கொட்டி

இது தொகை

அதனை வகுத்ததறியில் அருந்தஞானம் ஐந்தவகைப்படும்.
ஆகாவது? மிதி சுருதம் அவதி மனப்பரிபாயம் கேவலம் எனவ
ரும இதனை ஞானஞவாணிப மென்பார்கள்

இனித ஈரிசுஞவாணிபம் ஒன்பத பேதப்படும் அவையா
வன்? சடசுதரிசனம் அசடசுகரிசனம் அவதிதரிசனம் கேவல
தரிசனம் நித்திரை நித்திராநித்திரை பிரசலை பிரசலாபபிரசலை
திடானக்கிரந்தியென வரும்

இனி வேதநீயம் இரண்டி சாதவேதநீயம் அசாத வேதநீ
யம் எனவரும்

ஆயுஷியம் நாலு, தேவாயுஷியம் திரியக்காயுஷ்யம் மனுஷ்
யாயுஷ்யம் நரகாயுஷ்யம் எனவரும்

இனி மோகஞவாணிய மிருபதகெட்டு மிகதியாதத்தவ
ம் மிகவு மித்தியாதத்தவம் சமயிகம் பிரகிருதி அருதானசுநி
குரோதம் மானம் மாயாலோபம் அபிரகதி யாசகியானதி
குரோதம் சசுவலனம் அநிககுரோதம் அதிமானம் அதிமாயம்
அதிலோபம் சிபிப்பு அரதிருதி சோகம் பயம் நிரதை மாதாவே
தம் புருடவேதம் அலிவேதம் சததாவலோகனம் மாதிருநரி
சனம் சாகாகிரகணதரிசனம் ஞானம் எனவந்தி

நாமந தொணனூற்று மூன்றுபேதப்படும். வம்யம் சந
தம் இரகம் பரிசம் உத்தியோகம் உசுசுவாசம் வாதாமபரியா
த்தி அபரியாத்தி குசுசுமவியாததி பிரசித்தம் அப்பிரசித்தம்
சேவக துற்பக அதேய அநாதேய சாகாய சகீர்த்தி அபகீர்

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௧௩

த்தி அருரு இவது உபகாதா பரகாதா ஁னுபூவி இதமுதலா
கப பிண்டாபிண்ட பிரகிருதி பேதத்தினுலே யவைகளை யறிக.

இனி கோத்திரயிரண்டு உயாந்த கோத்திரம் தாழ்ந்த
கோத்திரம் எனவரும்

இனி அநதராயம் அஞ்சபேதம், ஞானாதராயம் இலாபா
நதராயம் போகாநதராயம் உபபோகாநதராயம் கீரியாணியங்
நராயம் எனவரும்

இந்த வட்டவித கணமத்தை விசாரித்தறியில் நூற்று நா
ற்பத்தெட்டென வறிக

இதனமேல விரிககிற பெருகுமென வறிக

மெயம்மையே உண்மையாகவே கருவிகரணதிகொல்லா
பாடாணம் போ கழிந்து பாடாணம்போலே கிடக்கிறதெ
லகை முத்தியெ ன்ணம் பாடாணவாதி முத்தியும்
னறும்

விவேகமுத்தி மாயாவாதி சுமுத்திரத்தி விடத்திலே தி
யெனறும் ரைதோணி யதிறளுனே யொடுங்குமாறு
போலப் பிரமத்தி விடத்திலே சக்தத்த
தோணி யதினேதானே யொடுங்கு ழாயையிற காட்டில் வில
ட்சணமான பிரமசுரூபத்தை வேதாந்த ஞானத்தினுலே விவே
கித நிற்கிறதே முத்திபென்பதும்

தன் மெய்யடி சிவசம்வாதி யானமாவுக்குச் சபாவமா
வாளுசிவத்தைச் சைகனணியத்தின முறைமையினையும் சி
செம்மைபே பெ வனது சோபாதத்தினையும் தானனைசலையு மி
றுகை முத்தி னறி மயக்கத்தாற றுணையே சிவனை
மறிகரு முத்தியும்

என்றுஞ் செப உண்மையாற சங்கிராந்தடாகிய பாசபங்
புலர்கள் முத்தியும் சமாவேசமாகிய காபாஸமுத்தி

காலாதரத்திற் றிருமபு மதுவு மாகாத.
சித்தாகிய சிவனிடத்திலே மலரகிஞ்ஞ வானமாத தோன்று
மெனில்? யாதொன றநேகமுமா யுறபத்தியை யு முடைத் தத
நாசுமடையு ர் இதந் மாவிரத முத்திபன்று

இப்படி ச சமயங்கடோறு முத்திபைப் பலவாகக் கூறும
தனை மெய்பென்று கருதிப் பலவகொள்ளக் கருத லெதனைமை
க கொக்குமெனலில்? அக்கவிபை வீருபினவன் மினமினியி
ண்டத் ததனைப் பெறுவேமென றுசைப்படு மதற்கொகரும்
அவைகொல்லாரு சிருட்டிகாலத்தில் அழிந்துபோகிற முத்தி
கள் அழியாமுத்தி யாதெனின்?

சிவனடிபைச் சீக்கையில் மும்மலங்கனையுஞ் சோதித்த
செருமுத்திசெப் ச சிருட்டிகாலத்தில் கீழே திருமபாமல சிவ
புலிது வகியாமே னைப்போல சாவஞ்ஞத்தவா ஷ்டஞ் னவக
ளபிவியதகமாகிறதே யாருசொல்லும் பரமு
ததி. எ-று (கஉ)

செமமையே டெறுகைபென்னும் ஏகாரந் தேற்றம்

யாமே - ஈரரசை

யாம - எழுவாய் செப்புவம்-பயனிலை

இதற்குச் சிந்தியம் மிருகேந்திரம் நிசுவாசம் “நானமகச்
சேதோ” என்னுஞ் சுலோகத்தது மறிக.

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பரமதமுத்தியைத் துவித்த ஸ்வமதமுத்திக் கூறு
கின்றது

இம்மையே மீரெட்டான் டெய்தி டொழிலாரு மேத்திழை
யார முத்தியென ஆம்- இகமேயுள்ளது, பரமென்பதில்லை, சுவர

௫—குத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௧௫

‘கம் நரகமென்ப தேசெனினி’* மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்
பாதி செளகியமே சுவாக்ம, இவைகளினி தரித்திரத்தினு
ம வியாதியினும பீடிககப்படுகிறதே நரகம், அழகையுடைத்தா
கிய வயவவங்களை யுடைத்தாய பதினாறு வயதாய † மதனக
லா வல்லபைகளாயிருக்கிற ஸுதீர்களுடனே கூடி யனுபவிக்கிற
வேளையில் ‡ நிவிவிடுகிறதே மோக்ஷ மென்னும் ஸோகாயத்
தனம்,—

* மஜ்ஜனம் - ஸ்நாநம், † மதனகலாவல்லபை - மனம்
ததூலில் கெட்டிககாரி ‡ நிவி - துணிமுடிச்சு

இருஞ்சுவறகமுத்தி யமமைபேபெனறும்- வேதோகத்த கன
மாதுட்டானங்கள்னுலே யிகதப் பூதபரிணாம நேகத்தை விட்டு
தியவிய தேசியாய மறுமையிலே பெரிப்போகத்தை யுடைத்தா
கிய சுவாக்மத்தை யடைவதே மோக்ஷமென்னும் பூவயிராம
சகனும்,—

ஐந் துசந்த மறககெடுகை முத்தியென்றும்- ரூபம் வேதனை
குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சஸகந்தமும் § சந்தா
னமின்றியே நிசசேஷமாகக் கெடுகிறதே மோக்ஷ மென்னும்
பெளத்தனம்,—

§ சந்தானம் - பரமபரை.

அட்டகுண முத்தியென்றும் - அனந்தஞானம் அநந்தசரி
சனம் அனந்தநிர்ப்பம் அனந்தசுகம் நிராகரம் நிராகோத்திரம்
நிராயுஷ்யம் சகலசமயபதா பாவமென்னு மெண்குணப் பிராப
த்தி மோக்ஷமென்னுஞ் ஜயினனும்,—

மெய்மமையேபாடாணம் போல்கை முத்தியென்றும் - ஆத்
மா சடமாய ஞானசுரமாயிருக்கும். அதெப்படி யெனவில் ?
விளக்குத்தங்களியும் விளக்கும்போல் அந்த ஞானத்தினுலே கூக
துக்கானபவ முண்டாயிருக்கும் ¶ ஷோடச பதார்த்தத்தவ

¶ ஷோடசம் - பதினாறு

ஞானத்தினாலே சுததகங்களுக்கும் ததேதுவாயிருக்கிற ஞானமும் நீங்குப பாஷாணம்போல வோரறிவு மற நிருப்பதே மோக்ஷமெனனும் நியாய வையேஷிகளும்,—

விவேக முததிமென்றும் - பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி பிரகிருதி விகாரங்களுக்குத் தான்னனியமாகக் காத்திருத்தவ போகத் திருத்தவங்களுந் நிற்பதே மோக்ஷமெனனும் நிரீஸ்வர சாவகியனும்மேல் மாயாபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோக்ஷமெனனும் மாயாவாதியும்,—

தன்மெயவடிவாளு சிவத்தைச் செமமைப்பே பெறுகைமுத்திமென்றுஞ் செட்புவாகள் - பாஞ்சராததிரிகள் மகாவிஷ்ணு வினுடைய கிருபையினாலே பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்கு சத்திப் ஸவரூபமான சுத்த சித்தாநுபாய விஷ்ணு உதல்யனாய் சிரீ பூமி நீலாசத்திதிரய வியதிநித்தகமான சகல போகங்களும் மகாவிஷ்ணுவைப் போலே நித்தியமாயுடைத் தாயிருக்கை மோக்ஷமென்றும், பூாவ சைவா சிவானுககிரகத்தினாலே யாணவ மாயை காமிகங்கண்ணிக் சத்தியமும் சுத்தமுமாய்த் தங்கள் ஸவரூபமாகிய ஞானகங்கிரியை பிரகாசிக்க வதனால் சாவஞ்ஞத்தவாதி ஷாடகுணணியாபி வியத்திபாய்ச் சிவசமமா யிருப்பதே மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால் இதெல்லாம் பதமுத்தியே —

× துல்யம் - சமானம்

சிவனடிப்பைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆன்மாவஞ் சிவனு மனாதிதே பிறிவற்றத, அநதப் பிறிவிலலாமையைத் தோனறாதபடி யனாதிதே யாணவசத்தி தடுத்திருக்கையால் நிகத் யுபாதிகளினாலே யசத்தியமாகிய போகங்களைச் சத்தியமென்று மயங்குகின்ற சிவானுககிரகத்தினாலே யுபாதித் திரயங்களும நீங்கக் கண்ணின் து காச காமலாதி தோஷநீங்கக் காஷி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௧௭

யைப் பெற்றதுபோல, சிவனுடைய பிரிவில்லாமையைச் சிவஞானத்தால் லனவியமாகக் கண்டு சிவானந்த பரவசத்தினாலே சிவமேயாய் நிற்பது மோக்ஷமென்று சொல்லிப் பரம மூர்த்தியையடைவது உத்தர சைவராகிய வெமமொனோரோயென நிக்ன பொருள்

பதமென்ற சொல்லுக்குப் பொருள் நிச்சயம், ரகைக்ஷ, இருகருமிடம், அடையாளம், அடி, ஒருவஸ்து, இததனையுமாகையால், இவ்விடத்துச் சிவனடியைச் சேரவென்றது சிவமாகியவஸ்துவைப் பொருந்தவென்றது

பொருந்த வென்றதினா லிரணமுருந்த கூடிய தல்ல, கன்னுடைய பிள்ளையானவன் விபாதினாலே மிகவும் பீடக்கப்பட்டுக் குணமானபொழு திருதப் பிள்ளையை யிப்பொழுது பெற்றேனென்றதுபோல வுபாதினாலே சிவானுபவம் விளங்காமலிருந்த விளங்கிப்பிறகு கூடியதென்று சொல்லவேண்டியது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆதலால், லோகாயதன் முதலோரா முததி, முததிப்போலியென்பதற்கு நெறிவித்து, சித்தானந்த முததித்தித்தினஞ் செப்புகின்றார்.

இரமையே மீரேட்டாண டெய்தி யெழி லாரு மேந்திழையாரா முததி யெனறும் - முழுமுதல் புசித்தல் புகுதல் முடித்தல் முதற் சுகமே சுவாககர, அந்தச் சுகமில்லாமை நரகம், மகளி ரை மணந்த விமமையே முததியென்று லோகாயதன் சொல்லுவன்,—

இருஞ் சுவாகக மமமையே முததி யெனறும் - பூர்வமீமா ம்சன் சொல்லுவன்,—

உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்கி
னது,

கனகநாத மந்த கெடுகை முதற் பென்றம் - புதகிறி
பிரதிப நிருவாணவாதி டேசுவன -

அனந்தஞான மனநகுதரிசன மனநதலீய மனநதசுகம நி
நாமம் நிராககோத்திரம் நிராயுத்யம் சகலசமயபாவ மெ
னது,

உடடருணமுததி - என்று மருக விசைப்பன -

ஞான முதலிய செடிகைக குணங்குகெட டியறகை ய
ஞஞானமே குணமாய,

மெய்யமையே பாடாணம் போல்கைமுததி என்று தார்
ககுகன சாதுவன, -

பிரகருதி புருஷ,

விவேக முததி என்றும் - சாகசிய னுரைப்பன -

தன மெய் வடி வாரு சிவத்தை - தனநித வடிவு போற
சாகார சிவமுததி சாரூப சிவா காரத்தை, -

செய்யமையே பெறுகைமுததி - பரமுத்தியாகப் பரிப்பது
முததி,

என்றும் - சிவசமவாதி, -

செப்புவன - இப்படி வாதிகள் செப்புவார்கள்

சிவனடியைச் சேருமுததி - சிவசத்திக கொத்த விரிகரு
ஞ் சாடருண்ணிய சிற்சத்தி நாம சிவத்துவாபி விபத்தியா மு
ததி, -

யாம இவகுச செப்புவதே.

சில ஆதரிக சைவாசாரியா யாரு சொல்ல மிகத முதித
யைச் சாரூப முததி சாறறுகு சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திரு
பி கமது சிவசித்தநாகத் சித்த சிவசாதிர்ச்சி சிவசாத்தியைக்
கிட சிவசுத்தாததுவைத் முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதாந்த வி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உரகக்

சேஷசித்த விசிஷ்டாததவைத கோடி. ஞானவிசசிவ வியத்தி
யத்தவைத விசிஷ்டாததவைதப் மேலுதி விளம்பி விபி
ரலம்பராய் விட்டராகள

வாதிகளடையும் பதமுதிக் குப்பகுப்பு வகுப்பாம் —
பூகாணம் ஞானோபாய முபதேசிகு முலோகாயதனாகும்,
பூதவிசேஷப் பிராணனம் ஞானோபாய முபதேசிகும கௌக
தனாகும், விஞ்ஞானகரு விக்ஞானோபாய முபதேசிகும
பூதநுமரண விக்ஞான கனமேசுவர ஞானோபாய முப
தேசிகும மீமர்ஷணகரு, சோதிராணம் ஞானோபாய முபதே
சிகுரு சோதிராத்ர விதநகளுககும, சூரிபாக்ஷி சமாத்
ம ஞானோபாய முபதேசிகுரு சூரிபாக்ஷி சாமயவாதிகடகு
ம, அவரவாக்ருகமான பஞ்ச பூகபுவனப் பிராபதிதானே
மோட்சம்

பூகாண்டகாரணப் பிரம் ஞானோபாய முபதேசிகும ஸ
மாததாக்குத் தனமாத்ரி புவனப் பிராபதி தானே மோட்ச
ம்.

இத்திரியாணம் ஞானோபாய முபதேசிகு முலோகாயத
னாகுனொருவனுக்கு இத்திரிடபுவனப் பிராதத்தானே மோட்ச
ம்

மலாதம் ஞானோபாய முபதேசிகு முலோகாயதாக்கு
னொருவனுக்கு மலோ புவனப்பிராபதிதானே மோட்சம்.

அகங்காராணம் ஞானோபாய முபதேசிகும வைசேஷிக
னுக்கு அகங்கார புவனப் பிராததிதானே மோக்ஷம்.

புத்தியாணம் ஞானோபாய முபதேசிகும கைபாயிதனக்
கும, புத்திவித்தி யாணம் ஞானோபாய முபதேசிகும புத்தன
ககும புத்தி புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

சைஞ்சல சதசதகுணம் ஞானோபாய முபதேசிகு மரு
கனுக்குக் குணபுவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

பிரமகாரியான்மா ஞானோபாய முபதேசிகும் பரிணத வேகரத்திக்கும் நாராயணப் பிரகிருதி காரியான்மா ஞானோபாய முபதேசிகும் பாஞ்சராத்திரிகும் பிரகிருதி புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்

சததப் பிரம ஈரீடாப் பிரம சித்திரப் பிரமவாதிப் பிரமுகாசகும் பிரகிருதிபுவனப் பிராபதிதானே மோட்சம்

மோகோபாய முபதேசிகும் பாகஞ் சன்னுகும் பிரகிருதி புநஷ விவேக ஞானோபாய முபதேசிகுஞ் சாக்ஷியனுக்கு ஞானநியாசோபாய முபதேசிகும் விவரத் வேதாந்திக்கு மானம் வாதிக்களாதலால் புநஷபுவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோப கிருத சாகார சிவாதம் பாவனோபாய முபதேசிகுஞ் சிவவாதிகளாகும் ஸைவரித ஸைவ பவுராணிகாக கிராக புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்

சாகார நிராகார சிவபாவனா பரசோம சித்தாந்திக்கு கலாக காபப் வித்திபா புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

சிவாவேச வாதிபாகுந காபாலாகுந கலாபுவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

காலேசுர வாதிக்கு காலத்தவப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

சுவகிராத வாதிபாகிய ஸைவபாசுபதர் வைதிகபாசுபநாகுஞ் சமுத பதநிவாதிமாவிரத விசேஷாசுமமாயா புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

கலாதததுவாத சோதிநியாகிய தீட்சாவானகளுக்கு விஞ்ஞான கைவல்வியாகானே மோக்ஷம்.

சாவஞ்ஞததவ மாதிரவாதி மகாவிரதர்க்குச் சுத்த வித்தியா புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

அ—குத்திரம். ஞாலஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௨௬

பிரயோசகிய காதறிருததுவ வாதிடடகும் பிரவாகே
வர வாதிடடகும் அகேசவர வாதிடடகும் ஈஸ்வர புயனப
பிராததிதானே மோக்ஷம்

சதாசுவ சாமிப வாதிபாகிய சிவசமவாதிஞ்ஞாசு சதா
சிவ புயனப பிராபதிதானே மோக்ஷம்

சுததசாததாசுசு சுததி புயனப பிராபதிதானே மோ
க்ஷம்

வரம தக்ஷிண காருட பூதகாநதிரிகாசுசு சுததிஸ்ஸா பு
யனப பிராபதி தானே மோக்ஷம்

சிவ திக்ஷா சாகலலிய சுததராயிருததுத் சிவவிமத்தியை
ககியஞ் செபபு மிப்போதுள்ள சைவாசுசு

“சுதஷ் கலததுஜாநீயாத
புருஷம் லோகபாவநம்”

என்னம வசனத்தினுற சுததி புயனப பிராபதி தானே
மோக்ஷம்

திக்ஷா வைகலலிய வானகாசில முறசொலலிய புருஷ
புயனப பிராபதி தானே அஸ்ஸது சிவலோகப பிராபதிதானே
மோக்ஷமென்று சித்திககப்படும

சிவனுக்கு வைநதய சரீரம வாஸகவ மென்னுஞ் சாமாஸி
ய சைவாசுசு சிவகததுவ புயனப பிராபதிதானே மோக்ஷம்

உலோகாயதாதி வேகாநதியநத ஜுனமவாதிஞ்ஞாசு மா
னம விவேகப பிரவாததிமானகளாநகபாற சிவவாதிகள பண்ணு
ஞ் சிவவீவேகத்திறகு மானம விவேக மடிப்படையாதலா
ன அவவானம விவேககடகு மலபரிபாக நோசுசுசு சிவசமாந
பரமுததி பார்சுமபாதிரமாநு கால மெண்ணிககைக கிசை
யுமாநலா லவரவா முத்தி சாதனங்குள சபலங்குளதானே, நித
பலங்குளன்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனைச் சமயநூலார கூறு முதனிகளாவன? சோபானமு
தையால் நுழைந்த ஞானியாக கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்
க ளிடைச்சுப் படுவனவாய் அரிவைய ரின்புறமுதத் முதலாயி
னவாம் வேதாசுமநா லுணமையு னாகத் தாய் கூறுமுத்தியா
வது, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனடி
பைச் சேருமுத்தியா மென்பதாம்

ஏத்கிழைப்ப பென்னு மிர னடாவது விகாரத்தாற் றெக
கது

ஆரமுத்தி வினேததொகை

உரையைய எசுரது சுழிநீயிறுக்கி ாணநிசுருத் சமய
முத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க

இதனான புறச்சமயநெறிதிறந முல்லியனவெல்லாஞ்
சைவத்தி ிகதடைகறஞ்ச சோபானமுறையான வாயி ராமாறு
அவற்றது பபன் கூறுமுத்தினானே இ ித வி ாக்கப்பட்டது

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல முதலிததொகை யருளிச் செட்குறா

இமமையேய்ரெட்டான டெயதிடுழிவாரு மேந்திழை
யார முதலியென்றும் - இமமையிலே பதினாறு வயகைப்பொரு
ந்தி அழகியையு மொருங்கி ஆபரண வகையுந் தரித்திருப்பதாயுள்
ள ஸ்திரீகளுடனே கூடி அவர்களிடத் துண்டான சுகத்தை
உறுபவிக்றதே முதலிபென்னும் உலோகாயதன் முறைமையு
ம்:—இருஞ்சுவரக்கமுத்தி யம்மைபென்று - எகியாதி கணம்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௨௩.

களைச்செய்த மறுமையிலே சுவர்க்கததைப் பெறுகிறதே முத-
தியென்னும் பட்டாசாரிபன் முறைமையும, —முததி யைநதுக
தமறக கெடுகைபென்றும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவ
னை விஞ்ஞானம் என்கிற பஞ்சகந்தவகனும் நேராகக் கெடுகிற
தே முததியென்னும் பொதததில் சவுததிராதிகன முறைமை
யும, —அட்டருண முததியென்றும் - எட்டி பதினெழு ஆன
என்னு மூன் றுவகையாயுள்ள குணங்களைவிடுகிறதே முததியென
னும் சமணரில் கிகண்டாவாதி முறைமையும, —மெய்மமையே
பாடாணம் போலமைமுத்தியென்றும் - உணமையாகவே ஆன
மா ஒன்றும்நியாமற கறகளைப்போலே கிடப்பதே முததியென
னும் அகச்சமயத்திற பாடாணவாதி முறைமையும, —விவேக
முத்தியென்றும் - இந்த ஜீவானமாவத்கு விவேகஞான முன
டாகிறதே முததியென்னும் மாயாவாதி முறைமையும, —தன்
மெய் வடிவாருசிவததைச் செரடையே பெறுகை முததியென
னும் - ஆனமா தனக்குள்ளா விரகச்சரீரமானது ஸவருபத்தைப்
பெற்று நித்தியமாபிருககிறதே முததியென்னும் அகச்சமயத்தில்
சமவாதி முறைமையும, —செப்புவாகள் - இப்படிப் பலவாகச்
சொல்லுவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிற விவை குற்றததைப்பொ
ருத்தின் முத்திகளாம், —சிவனுடையச் சேருமுத்தி செடபுத்தி
நகியாமே - ஆகையால் பரமேஸ்வரனுடைய சோபாதத்தைப்
பெறுகிற முததியே இவ்விடத்தில் முததியென்று சொல்லப்ப
டுவதும், யாவ கொள்ளப்படுவது மதவே.

இமமையே யீரோட்டாண டெயதி மெழிலாரு மேநகிழை
யார முததியென்றது உலோகாயதன் பிரததிய—ச மொழிநது
அனுமான முதலானவை கொள்ளாத படியாலே இமமைப்பய
னகிய மகளிரிடத்துச் சிற்றின்பமே முததியென்று கொண்டா
டுகின்றனக்கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-௨௦-செ “ஊடு வதுணாவதுறற கல்விமங் கயராயுளகி, வாடுவதடிவில் லீழநது வருந்தவ தருந்தவம்பின், கூடுவதுணாவு செடிக குணமெலா ம வேடகைபாகி, நீடுவதினமுத்திவித்தினி னராகள முததா, எனும், அவன் மறுமைப்பயன் கொள்ளானென்பதற்குப் பிர மாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-௨௧-செ “லீடினையுளதென் றேடி மெலிவதிடு கண்ணிலி, காட்டுவோர் கண்டோரகேட் டோர் கரியனையுண்டேற காட்டார், நாட்டினிலரச னுணைக கிசை யவேநடந்த நாளு, மீட்டியபொருள்கொண் டிங்கே யின்பத து ளியைந்திடே” எனும்துங் கண்டுகொள்க

இருஞ்சுராக்கமுத்தி யமமையென்றது பட்டாசாரிய ன் இமரையிலே கித்திப கனமங்களைச் செய்ய நன்மைப் பரு திக ளா ண்டாமென்றும் சோமயாக முதலாயுள்ள யாகங்களைச் செய் ய மறுமையிலே மகத்தாகிய சுவாமகத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்றும் கொண்டான் எனக்கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-௧௧- செ “நீத்பாலந்தக்கனம் நிகழத்திட சுபத்தைநீங்கார, தீதிலாவிச சர கனமஞ் செந்தழிலாமிசசெய்ய, வேதுதானவேண்டித் தெல்லா மெய்தலாருச்சோமயாக, மாதிரா னுகைவீசி யமைத்தி ட லீடதாமே” என்ற திருவீருத்தத்திற கண்டுகொள்க

அவன் செயல்களே முததியைக் கொடுக்கும் தொழிநது ஒரு காததா வுண்டெனுகொள்ளான் என்பதற்குப் பிரமா ணம் பரபட்சம், அவனமதம் ௧௨ செ “கருதியகனமஞான மி ரண்டி காலாகக்கொண்டி” என்ற திருவீருத்தத்திற கண்டுகொ ள்க.

முத்தி பைந்தகந்த மறகசெடுகை யென்றது சவுத்திராந்தி கன்பிருதிவி யப்புதியு வாயு என்ற பூகருபம் நாலும், அறிவுக்

௨—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௨௫

த மிரதம் வனனம் எனகிற உபாதான ரூபம் நாலும், ஆக ரூப கந்தம் எட்டு குசலாவேதனை அஞ்சலாவேதனை குசலா குசலாவேதனை எனகிற வேதனாகந்த மூன்று சோததிரம் தொக்கு சடசு சிவகுதை ஆகராணம் மனம் எனகிற குறிப்பு கந்தம் ஆறு பொய்சொல்லல் கோடசொல்லல் கோபித்துச் சொல்லல் பயனில் சொல்லல் எனகிற வாககிண்குணம் நாலும், களவுக்குப் பேரகல் வறிதே தொழிவு செய்தல் தொலைச்செய்தல் ஆக காயத்தின் குண மூன்றும், கொலை நினைக்கை காமப்பற்று ஆசையெனகிற மனதின குணம் மூன்றும், ஆகத் தீக்குணம் பத்து மெய்யுணாததல் வாராததை இனியன்கூடல் பயன்படு சொல் எனகிற வாககிண்குணம் நாலும், பள்ளிவலம் வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ் செய்தல் எனகிற காயத்தின் குணம் மூன்றும், அருணியை ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று எனகிற மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆக நற்குணம் பத்து ஆக பாவனை கந்த மிருபது சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தம் சித்தம் எனகிற விஞ்ஞான கந்தமாறு. ஆக இவ்வனம் நூற்பத்து மூன்றாக வெண்ணப்பட்டு வருகிற பஞ்சகந்தங்கள் ஐந்தாம் காரணங்கடக்கக் காரிபங்கடக்குமென்பது மிகுத்தனர யில்வழக்குமாய்ப்பந்தத் துக்கமுமாய் இது குற்ற விடென்றும் கந்தங்க ளாந்தம் நேராகக்கெட்டு விட்டின்பத்தை யடையுமென்பதுவே முத்தியின்பமாகக் கொண்டாணெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரப்படசம் அவனமதம், நக செ, “ஒங்கியவுருவமோடு வேதனை ககுறிப்பினோடு” எனலுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டு கொள்க

அட்டகுண முத்தியெனறது நிகண்டாவாதி அட்டகுண மூலாயுள்ள மூன்றுவகைக் குணங்களையும் விடுகிறதே முத்தியென்று கொண்டாணெனக் கொள்க.

மூன்றுவகை குணமாவன, ஞானவாணியம் தரிசனவாணியம் வேதநீயம் மோகனீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அகராயம் எனகிற குணங்கள் எட்டும், பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றம் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்தல் யோவை கேதம் மதம் அதிசயித்தல் புசிப்பு பிறப்பு உரசுகமெனகிற குணங்கள் பதினேழும் அரசுகம் இந்நி ஆரம் சோகம் சுருக்கை பயம் எனகிற குணமாறும் ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குணமுதலான மூவகை குணங்களையும் விட்டு பூவத்திலுண்டாகிய கனமங்களை புதிதுத் தொலைந்த வவதரத் தானே வீட்டினப் பெண்கொண்டானெனக் கொள்க

முதற்சொன்ன ஞானவாணிய மாதிரியுள்ள எட்டிற்கும் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமதம் - உ-செ, “நிலாநீன் வனந்த ஞானமுக லெ ஸ்குணங்களெனு மொண்குண, மாநிலாதமதி மேவுதிதமென மனவிவானவா உணங்கவே, வேறுலாவகுண ஞானவாணியம் தாதிமெட்டினையும் விட்டசி, ரோறுபான்மையு டை நீவிவாழ்நக செங்களுக்கிறைவ நென்றனன்”

இரண்டாவது சொன்ன பசித்த லாகிரியுள்ள பதினேழு குணங்கட்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம் - ச - செ. “பசித்தலதாகபய செற்றமோடுவகை மோகசிந்தனை பழித்தல் நோய், நசித்தலவேர்வினாடி கேதமோடுமதம் வேண்டலீன டகி சயித்தலும், புசிக்கவந்திரி பிறப்புறக்கவிட விட்டொர டட்குண பூதலாய், வசித்தவனனுலகின் மேலிருந்தொருசொ லிகலனுக்கருளு மென்றனன்”

மூன்றாவது சொன்ன அரிசுகிரியுள்ள குணங்களாகித் தும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-அ-செ.“ஏனுமொன்று டைய வாக்கியென்குமணு வாயிருமபுகன் மரங்களும, பூணுமயு

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞன் இலக்கணம். ௨0௨௪

குருவே லாமுமாகுமிவை புற்கலப்பொருள்க னென்னலாந், கா
ணுமருசுறு வகைத்தொழில்களவை கடடுவிட்டநெறி கணமமே
ல், மாணநிறுவரு மாறிமாறிமுன் வகைநததுணடுவிட மாட
சிபே” என்றும் பிரமாணங்கள் கண்டுகொள்க

மொழிமையே பாடாணம் போலகைமுகதி யென்றது பா
டாணவாதி அறிவிலாதவர்கள் அநீதப்பட்டுக் கிடக்கரு தன
மைமபோல ஆனமாசு சுத்காவததையிலும் ஒன்றுமறியாமல் கல
லைப்போலே கிடக்கிறதேமுத்தியென்று கொண்டானெனக்கொ
ள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “கொத்தை
மாந்த ருத்ததுதயில்போற - காட்சிபெனனக் காணுததுபர-
மாட்சிபைமுத்தி யெனவகுத்தனரே” எனலுமதுவ கண்டுகொ
ள்க

விவேகமுத்தி யென்றது மாயாவாதி நின்மலமாயிருக்கி
ற ஆகாயத்தை மேகத்தைதக் தனமைபோல சுத்கமாயிருக்கிற
பரப்பிரம மாயா வுபாதிக்களினுலே வாதிக்கப்பட்டு இந்தவுட
லிலே மயங்குகிறதற்கே ஆனமாவாவது, அந்த ஆகாயத்திலே
ஒரு வாயுத்தோன்றி அந்த மேகத்தை நீக்கின தனமைபோல
தன்னிடத்திலே ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி யந்த மாயாவவி
த்தைபை நீக்குகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொ
ள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “இவவியத்
பகதப் பவவமதகல - விண்முத்தந்தக் கொண்டாபபடலத் - தி
ருளறவுதித்தக் காறகவிவேகந் - தன்னிறோன்றிச சாக்க மனை
தகைய - மன்னகப்பீரிடபு மடியிழைவாகவலும் - போலஞா
லம் பொய்யறசகழீஇத - தானேதாளுய்த தன்னிறறனைத்-
தானேகண்டு தன்னலமுதறும்” எனலுமதுவ கண்டுகொள்க.

தனமெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத்
தியென்றது சமவாதி வேடுவாளி பொன்னுமறியாத பசுவை

பழுழுவையெடுத்ததே தற்சொருபமாகினை தன்மைபோல ஓர்
 ஸாரியாமற கிடக்கிற வானமாவையும் சிவனுடைய ஞானமெ
 மிடுத்துத் தற்சொருபமாகி அநதவடலே நித்தத்தவத்தை பெ
 ருபபுத்த முத்திபெனக கொண்டாலெனக கொள்க இதற்
 ருப பிரமாணம் சதகதபநிராகரணம், “முன்னேனறனது மு
 திரொளிஞான-மறிபாபச்சுசை சிறுபுழக்கவாரந்த-வண்டென
 வுயிரைக் கொண்டிடுமுயிரது-தன்னினேராககித தன்னுருவாகி-
 வைவகைத்தொழிந்து மெய்வகையுணர்வும - பிரிபாவாறு பெற்
 றது - கிரியாபெரியோர திரஷ்டிசோகதிடுமே” எனனுமதுங்
 கண்டுக்கொள்க

செய்யவாகளெனறது உலோகாயதன முகலாயுள்ள எழு
 வகை முத்தியையுங் குற்றத்தையுடைய முத்திபென்ற ரொ
 கொள்க அவை வருமாறு —

உலோகாயதன முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்
 தியெனறது, பன்றிடானது கனமததுக கிடாக விட்டடைவிரு
 ம்பிப புசிகருந தன்மைபோல வசுத்தமாகிய மகளிரிடது தண்
 டாகிய சிறுநின்பதையுங் கனமததுககிடாக விரும்பிப புசிக்
 கையினுலெனக கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் பரபடசம், அ
 வனமறுப்பு-உஅ-செ “ஆசையுறறுமுல குகரங்க ளசுத்தமேவி”
 எனகிற திருவிருத்தத்திற கண்டுக்கொள்க

பட்டாசாரியன முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியெ
 னறது, கனமத்தினுலும் ஞானத்தினுலும் மோகமென்று சொ
 லலுகையில் கனமத்தினுலே ஆசையுண்டா யதினுலே முத்தியு
 ண்டாகா தாகையினு லெனககொள்க இதற்குப் பிரமாணம்
 பரபடசம் அவன மறுப்பு,க0-செ “கருமங்கண் ஞானமது வு
 டனினறலானமருவு சத்திதங்கலாவ தெனினீ” எனனுந் திருவிரு
 தத்ததிற கண்டுக்கொள்க.

௨-குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௨௯

சவுத்திராந்திகன முத்தி குற்றததைப் பொருந்தின முத்தி யென்றது, கற்பூரவிளக்குபோலக் கந்தைநருதமுதிக செமிக யினுலே பெறுவானிலலாத படியினுலெனக் கொள்க, இதற் குப்பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமறுபடி நுக-செ “ஐதகந தம் சந்தானத்தழித்பலபத துகக” மெனனு திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க

நிசண்டாவாதி முததியைக் குற்றம் பொருந்தின முத்தி யென்றது, குணங்களை விட்டவிடந தவமாகா தென்பகாலும் பூரவகணம் நிசசயிததுப புசிககைக்கு இவவிடத்த ஆனமாவ ககுத தனககென வேரோரறி விலலாதபடியாலு மெனக்கொ ள்க இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமறுபடி-நுக-நுக-செ “ஆறுகாரியங்கள் மாறவேதவங்க ளாமெனில்” எனனு திருவிருத்தத்திலும் “பூரவகணம் மறதி-ப புதிதபினபு” என னுந் திருவிருத்தத்தில” தெண்கடலநீர் வறந்தபினபு பூனை மீன் ருத்த நீனறதே” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க

பாடாணவாதி முததியைக் குற்றததைப் பொருந்தின மு த்தியென்றது அவன கேவலப்படடுக கிடக்கிறதை முததியென் று சொல்லுகயினுல அது முததியாகாது எனக் கொள்க இ தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் அவன மறுபடி “கா டசியெனனக் காணுததுயர - மாடசிலை முததி யெனவகுத்து னாககிற - கரணபாவமரணங்கரும் - மெயநகவாமுத்தி சோந தவரனறே - யினையகதிக்கோ முனைவருமவேண்டா - தனிதரு துயர மெனுமிதிதிடமே - பாடாணத்திற கூடாமுத்தி” எனனு மதுங் கண்டுகொள்க

மாயாவாதி முததியைக் குற்றததைப்பொருந்தின முத் தியென்றது, இவவிடத்திலே தோன்றின விவேகஞானம் முன பே யுள்ளதாமாகில் இவனுக்கு மயக்கமவர வழக்கில்லை, பின்பு

ண்டானதாகில் ஆகாயப் பூப்போலே இல்லாத துண்டாகாது. ஆகையினாலெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கறட நிராகணம், “பந்தமக்கல முத்தவிவேகம் - வானவளிபெனத் தனிற் றுனேதோனறின - முன்புக்காயின மங்காதிவென்ற பின்புநாதாகா திவதுளவெனிலவெளி-மலரது தருமணம்” என னுமதுங் கணிக்கொள்க

சமவாதி முதலினைப் குற்றத்தைப் பொருத்தின முத்தியென்றது. அருவினைப்பொருத்தின ஆனமக்களுடைய மாபாதேகநசானே நித்திபகததுவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்திபாம அதொழிந்து சாயுச்சிய மாகாதாகையினாலும் யாகெர்ருபாதொரு சரீர்தொத்தனை யுள்ளமட்டும் மூன்று மலங்களுந் தக்காதாகையினாலும் மெனக்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கறட நிராகணம், “முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை-சோவரென்றனை சாரதருமுத்தி - சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமேற- பந்தமுற்ற கந்தலசுழிதத-வறிவினோடறிவு பிறிபாபபெற்றி - வேண்டிமென்பதற் றினடிவரிவவா - நிருபபவென்பதற் குருத்தானவேணும்” என னுமதுங் கணிக்கொள்க

“சிவனடிபைச் சேருமுத்தி பெபுவதிங் கியாமே” என்றது கருப் பிரமாணம் பரபட்சம், செளந்திரநாதகன் மறுப்பு-ஈசெ “அனுதிமுத்தனாயப்பரனு யசலனபெல்லா வறிவுதொழிலனுக்கிரக முனையவரண்களா, அனுதிமற்ற மெத்தவிடத்தே சத்திபாத துழைவித்த மலங்களுல்லா துவகதேனக்க, மனாதி கரண வகளுல்லா மடக்கத் தனனை வழிபடுந் லறியருளி ராக் கருணைசகையா, வினாதிபிறப்பினினது மெடுத்ததாமாறு - கீன பமுத்திக்கே வைப்ப வெனங்கள் முத்திபிதவே” என னுமதுங் கணிக்கொள்க

இவ்வுற சொல்லியது, உலோகாயதன் முதலாயுள்ள சமயிகள் கொள்ளப்படு முத்திகள் குற்றத்தைப் பொருத்தின முத்

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௩

தியென்றும் இவ்விடத்து முத்தியென்று சொல்லப்படுவதற் பர
மேஸ்வரனுடையது பாதததைப் பொருக்கிறதே முத்தியென
னு முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஏனைச் சரியானாலாகுந் முத்திக ளாவன? சோபான மு
றைபா னிலமுத ஞானமீரூபக கிடந்த முப்பத்காறு தத்துவங்க
ளிடக்கட படுவனவரம் அவற்றுள்,—இமமையே யீரெட்டா
ண்டெய்தி யெழிலாருமேந்திழைபா முத்தியென்றும் - உலகா
யகநூலா ரியடக்கைகண பதிற்று ஆனனொள அழகுபொருந
திய ஆபரணங்க ளணிந்த அரிவைய ரின்புறுசலே முத்தியென
பா —அமமையேயிருந் சுவாசக முத்தியென்றும் - மீராமசை
நூலா யாகாதிக்கணங்களை செபது அமமைககண சுவாகாதி
போக மனுபவித்தலே முத்தியென்பா —ஐந்தகந்த மறக கெ
டுகை முத்தியென்றும் - செளத்திராதி கநூலா உருவமுகலிய
ஐந்தவதை கந்தாசுரு மறககெடுதலே முத்தியென்பா —அட
டருண் முத்தியென்றும் - ஆருகநூலா அருகநூன் முத்
லிய ளுருண் மடைசலே முத்தியென்பா,—மெய்மையே பர
டாணம் போலகைமுத்தி யென்றும் - மெய்மையாகப் பாடா
ணம்போற கிடக்கை முத்தியென்பா வைசேஷச நூலா — வி
வேக முத்தியென்றும் - சாங்கியநூலா பகுத்துணரும் விவே
கநூன்மே முத்தியென்பா —தன் மெய்வடிவாரு சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவச
மயவாதிகளை முதலியவர்கச சமடநூலார்களும் தன்னுடை
ய வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைப் பெறுகலே
முத்தியென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.—இங்கு டாஞ்செப்புவது *

வேதாசமநா லுண்மையுணர்ந்த யாங்கூறு முததியாவது:—
சிவனடியைச் சேருமுதலி - மும்பககாறு தத்தவங்களுக்கு மப
பாறப்பட்ட சிவனடியைச் சேருமுதலியாம்

இகளுனே புறச்சமயநெறிநிறை முதலிய வெல்லாரு சை
வத திறத்தடைகறஞ்ச சோபாணமுறையான வாயிலாமாறு அ
வாறது பயன்கூறுமுததானே யினிது விளக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை

—ॐ॥—

மேலிதேச சித்தாநகமே சிறப்புடைத்தென
றுணர்த்து கினரா

ஒதுசமயங்களபொரு ளுணருநூல்க னொன்றோ
டொன ரெவவராம லுளபலவு மிவற்றுள, யாதுச
மயம் பொருணா லியாதிங்கெனனி விதுவாகு மதுவல்
ல வெனும்பிணக்க தினமி, நீதிபிடு விவையெல்லா
மோரிடத்தேகாண நிறபதியா தொருசமய மதுசமய
ம் பொருணா, லாதலின விவையெல்லா மருமறையா
கமத்தே யடங்கிபிடு மவைபிரண்டு மரனடிகு முட
ங்கும (கஉ)

(இ-ள்) ஒதுசம இடபடிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சமய
ய வ க் ள க்களையு மத்தகதற் கேற்ற கேவதைகளையு ம
பொரு ளு தற்கதற் கேற்ற சாததிரங்களையு முதலி பெ
ணரு நூல்களொ றுமதங்களையும பலவாக வுரைத்த, இவற்று
ன்றோ டொன ளுணமையான சமயம் யாது வுண்மைப்
ரெவவராம லுள பொருள்யாது அச்சமயத்திற்குக் கூறுமாக

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௩௩

பலவு மிவந்துள மங்கள யாது என்று கேட்கிற யாகில்? அ யாதசமயம்பொ வைகளை யுணர்த்துதம்.

ருணா லியா திங் கெனலில்

இதுவாகுமது தத்தஞ் சமயத்தி லிழிபையுந் தேவதை வல்லவெனு ம பி கள முறைமையினை யு மந்த நூல்க ஞ் னடா ய வழியினை யு நோக்கரது சலமபற்றி னி ன யெனு லிவையெல மெமது பொருளே யு ணமை மறவென்று மு ணமைப பொருளால் வென்னுஞ் சநதேக விகற்பமினதிக கடாவிடையானும் பிரமத யாதொருசமய ம ப பொருள்க னெல்லா மெப்பொரு ளு னதுசமயம் பொரு மென்று விஞ்ஞவிஞ்ஞ திருட்டாந்தத்தாலு ளால் ம அவலியாபதி முதலிய குற்றங்களாற சோவுபடாத வுண்மைப பொருளு மித

வே சமயமு மதவே இநதசமயதுட டினிநது கூறப்பட்டதே பரமமான மோட்சமென்று கூறும் வாலோனமததா வாகக் கி ய மலையுமாறுபோல முன்னொடுபின் மலைவினறிப பிறமதங்க னைந்த தன்னுண்மைப பொருள் யறுதியிடமுனாததுகின்ற ச மயநூலாகிய நூலே நூல்?

ஆத லிஞ் லி இச்சிறப்பினை யுடைய தானகயினாலே அ னையெல்லா மரு ச சமயப் பொருள்க னெல்லாம் வேதாசம் மறை யாகமத் தக ளிரண்டினு மடங்கியிருக்கும் தே யடங்கியிடும

அவையிரண்டு இநத வேதாசமங்களாகிய விந்நாடு மதத் மரணடிகழி முட வாதமினறி விதிவாதமே கூறுகையா லவ னது திருவாககே சிறப்புடைத்தெனப பெ றும் எ-று.

இதற்கு சிந்தியம் சிவதருமோத்தரம் மருடம் சாமிகத க மறிக (கங்)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல வேதசிவாகமங்கோ சாஸ்திரமென்றும் சிவஞான
மே ஞானமென்றுங் கூறுகின்றது

ஒதுசமயங்க ளுணருநூல்கள் பொருள்க னொன்றோடொ
ன்றெய்வாமை யுடைய பிறற்று ளியாதுசமயம் பெ ருணூ
லிபாதிவ மெனினி - சொல்லுஞ் சமயங்களு மந்தந்தச் சமய
சாஸ்திரங்களு ம சாஸ்திரங்களினி டீ பிரதிபாதிசயமான பதா
ரதங்களு ம பகதமுத்தியி னுண்டய கனமைகளும் மோக்ஷோ
பாயவரும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகப் பலவாகவுள
இவையிறுக்களுந் ஞானோ பெந்தச்சமயம் பெரியது, எந்சா
ஸ்திரம் சாவதையுஞ் சொல்லுகிறது, எந்ச சாஸ்திரத்தி
லே சொல்லும் பதாரதம் யதாரதம், எந்ச சாஸ்திரத்தி
ல சொல்லு மோக்ஷோபாயம் பரமமுத்தியைக் கொடுப்பது,
எந்ச சாஸ்திரத்திலே சொல்லுந் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டி
வது, என்று விஞ்விஸ்—

ஐ பிரதிபாதிசயம் - சொல்லத் தக்கது

இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கின்றி நீதியினு லி
வைபெல்லா மோரிடத்தேகாண்கின்ற திபா தொருசமய மது
சமயம் பொருணூல்-உலகாயித்தி சிவாவாத்தவைதி யந்கமா
கச் சொல்லும் பதாரதத் லக்ஷணங்களையும் தருமங்களையும்
மோக்ஷோபாயங்களையும் மோக்ஷங்களையும் மிதுவாகு மதுவல்
லவென்று ஈ சமுத்திர கலசநியாயமாக வேதாகமங்களிலே

ஈ சமுத்திரகலசநியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப்
போட்டு மொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலத்தான வருமென்கி
நியாயம்.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௩௫

யேகதேசத்தை யறிவிப்பத பூரவபக்ஷமு சித்தநாதமு மாகத்
தாக்கப்பித்த, ஆறு குருடா யானையினுடைய ஏகதேசத்தை
ஸ்பரிசித்த யானை யிப்படியிருக்கு மிப்படி யிருக்குமென்று த
ரக்கம் பண்ணுக கண்ணு ளளவ னிராகர் சொல்லு மவயங்களு
ல்லா முடைய தியானைபென்று நிச்சயித்ததபோல, இரதசச
மயங்க ளொல்லாரு சொல்லுவது வேதராகரத்தி லேகதேசத்
தைப் பற்றி யென்று பரதகதுவத்தை யுணரவதான சமயமே
சமயம், அரதசசமய சாதகிரமே சாதகிரம், அநதச சாதகிரத்
திலே சொல்லும் பதாரதகமே பதாரததம், அதித சொல்லும த
நாமும் மோகேஷா பாயமுமே சாதிக்க வேண்டியது,—

ஆதலினு லிவைபெல்லா மருாறை யாகமத்தே யடங்கியி
ரிமவையிரண்டு மரணடி கழிபுடங்கும் - சாவத்தையுஞ் சொல
லுவது சாஸ்திரமென்ப தாதலால் வேதசிவாகாரங்களுளு
ளை சகல சாஸ்திரங்களு மடங்கும் வேதாக மோதநானுஷ
டானவகையே பண்ணவேண்டியதும், அதிலே அதிலேசொல்லு
ம பதாரததங்களே யதாரததமும், அவ ரிசமுரு வசவமுமே
சமயமும் இவவிடத்து மிரண்டாகச் சொல்லுகயிந், லிரண்
டிலே உதிகமேதென்னி? வேதசிவாகார மாகிய அபரஞானமி
ரணமும் பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே x பரிபாவசானமா
னகயால் *வேதோபப பிமிதமானது கொண்டு வைத்த னசவ
மென்றும், சிவஞான + சங்கிராந்தி சமுதபத்தி + சமாவேச சிவ
சமத்தவ மென்றி முத்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சி
ப்ப பிரதமாவையா லுத்தரவைவ மென்றும், இதை பூரவபக்ஷ
ம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமய மில்லையாகையால் சித்தநாதத்தை
வமென்றும் பெயரையுடைய வைககவைவமே சாவோத் திருஷ
டநான சமயம் வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம் இதிறசொ
ன்ன பதிபசுபாசம் பதாரதத்த திரயமே யதாரததம். விசிஷ்

டதருமமாகிய சரிதை கிரியாயோக சிவதருமமே பண்ணவேண
டுவது கேட்டல் சிவசித்தலை நெளிதல் நிஷ்டை யென்பதே
மோகோபாயமென நினைப்பொருள்

× பரியாவசாக - முடிவு டு வேதோபபிரமிதம் - வேதத்
திலே அதிகமாகச் சொன்னது, + சங்கிரகதி - சம்பந்தம்,
+ சமாவேசம் - பிரவேசம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேதசாமானிய வேதவிசிஷ்ட விசேஷவேத சிவசித்
தாரதமே சிதப்புடைத்தென்று செபபுகின்றா

பொருள் - அந்த அந்தச் சமயத்திரகுச் சொல்லும் பதார
தங்கள், — தூய - அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாதாரணம், —
ணக்கதின்று - சந்தேகமற்று, — ஒரிடத்தே - ஒருசமயத்திலே, —
காண - அடங்க வேதத்திற சாவதியடங்குந், சிவாகமத்திலே
நிரவதிபடவரும், — அரண்டிகழிடங்கும் - அபரஞான மாதலால்
வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும், சிவாகமம் வேதத்தைக் குறித்
து அபரஞான மாதலால் சிவசித்தியாகுஞ் சேதன பரஞானசி
வாகமத்தடங்கும்

மதறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கண்ணில்லார்பலா குழிஇக்கொண்டு வேழநின்றுழித் த
சுட்பட்டிக கையிலுதறையவந்து வேறுவேறு கூறு மிலகதனங்க

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௩௭

னெல்லாம் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டுகூறு மத விலக்கணத்
துள ஏகதேசமாய்ச் காணப்பட டடவகுமாறுபோல, ஏனைச்ச
மயதூலார தத்தகு சிறத்திவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வ
தூல்களிற கூறும் பொருளியலபுக்ளெல்லாம் முற்றுணர்வுடை
ய முதலவனாறு செய்ப்பட்ட வேதாசிரமங்களிற கூறும் பொரு
ளியலின் ஏகதேசமாக் காணப்பட்டு அவற்று ளடவகும.
சிவபிரானாறு செய்ப்பட்ட அவினயே தமக்கு முதலாகக்கொ
ணுகொருக்கு மவ்விருக்கை தூலும் அவ்விழைவன் நிருவடியி ல
டவகு மென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முதல் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அத்தற்குப் பொருந்
தின அர்த்தங்களும் அத்தற்குப் பொருந் தின் தூலங்களும் ஒன்று
கொண்டொருவாமல் எண்ணிற் சிறுக்கையினால் இவையி
றுள எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளை எந்த தூலை பொருளா
கக் கொள்ளுவதென்ற மாணாக்கனை கோக்கி மே லருளிச் செய
கிறார்

ஒது சமயங்கள் பொருளுணருநூல்க் கொண்டோடொன
றொவ்வாமலுள்ளபலவும் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அந்நி
தச் சமயிகள் கொள்ளத்தக்க வத்தங்களும் அத்தற்கு அறிமத
தக்க சாதாரணங்களும் இவை பொருளுக்கொன றொவ்வாமலிரு
ப்பத அநேக விருத்தியு ளடா யிருக்கும், — இவற்றுள் - இவை
யிற்றுகளுள்ளே, — யாத சமயம் பொருணா லியாதிகெண்
னில் - எந்தச் சமயத்தை எந்த வத்தத்தை எந்த தூலையு
மையாகக் கொள்ளுவதென்று நீ கேட்கிள்?—இதவா, கு மதவ
ல்லவெனும் பிணக்கதினறி - இத்தச் சமயமும் இத்தப் பொரு

ஞம் இந்தச் சாத்திரமும் ஆமென்றும், அநதச்சமயமும் அநதப் பொருளும் அநதச் சாத்திரமும் அல்லவென்றது சொல்லுகிற மாறுபா டில்லைபாய,—நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண்கின்ற திபாகொரு சமய மதுசமயம்பொருணூல் - உலோகாபதனமுதல் பாஞ்சராத்திரி யீராகப் புறச்சமயத்திற பேதம் பதினாறு, பாசுபகமுதல் வயிரவயீராக உடச்சமயத்திற பேதம் ஐந்தாம், சைவத்தில ஐக்கியவாதி முதல் சைவரீராகப் பேதம் எட்டாம், ஆக இருபத்தேழு சமய பேத்தத்தகும் அததற்குத் தக்கசாகப் பொருத்தின் பொருளுந், அததற்குப் பொருத்தின் சாத்திரங்களுந், அவரவா பசுருவத்திற்குத் தக்கதாக்கப் பரமேஸ்வரன் அருளிச் செய்தான் என்கிற முறைமையை யொருசமயத்திலே யுநியப்பட்டது யாகொரு சமயம் அதவே யுண்மையான சமயமென்பதும், அதவே யுண்மையான அத்கமென்பதும், அதவேயுண்மையான சாத்திரமென்பதும் இந்தவுண்மைடைச் சொல்லுகிற சாத்திரந்தானேது எனினில்?—ஆதலி னுலிவையெல்லா மருந்தைடாகாததே யடங்கியிடம் - சாவத் தையுஞ் சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கையினால் முன்கொல்லப் பட்டவையெல்லாம் ஒருவராலு மறிப்பபடாத வேதாகமங்க ளினால் யடங்காநிற்கும் அந் வேதாகமங்க ளிரண்டும் எங்கே யடங்குமெனினில்?—அவையிரண்டு மரனடிகுழி ழடங்கும் - அந் வேதமும் ஆகமமும் இரண்டும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானமாகிய சீராதத்தின்கீழே யொடுங்கும் எனவே சைவசமயமே சமயமும், சைவசித்தாரந்தமே சித்தாரந்தமும், வேதாகமமே சாத்திரமும்

இதற்குப் பிரமாணம் சகசர்ப் பிராகரணம் பாயிரம், “பெருங்கட லுத்துவ சருங்கடுவாங்குக - கந்தரத் தடைத்த வந்தமில் கடவுள் - பாலனா யுணாதது மேலவா பேரலக - கேட்போ

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௩௯

ரளவைக கோடபரி பொருளா - ஸருளிய கலை ஸருளில் வா
லவை - பலபலசமயப பான்மைத்ததனதே - யஃகாலனனாற்
தன்மையுனிப - மாநசரிதவே பொருளெனத்தநிலை - யனைத்
லினவேற்றோ பனுவலேற்றோக - சிசையாராறு பாடுகிறுவ
மதனால-புறச்சமயங்களை சிறப்பில் வாக்க-யருளினமாநதரை வெ
ருளுற மயக்கி- யலகைத்தேரி விலையிறற்கு - மீவகைவநிறக நீ
ககாச்சமய - ஸ்ரவிருதகுதி மேவிடதாரு - மொன்றோடொன
து சென்றுநிலையி - லாறுமாரு லீறுடைத்திவற்று - ஸெவவ
மில்லாச சைவநரசமயத் - தலகிலாகம் நிலவுதலுளதவை - கண
கமிரணி. க காருசனமீழந - தனநிசியாடகந தமனியமென்றி
வை - பலபெயர்பயப்பதோரா பொருளேபோலப - பதிபசுபா
ச விதிமுறைகளிக்கும்” எனனுமதுவ கண்டுகொளக

இக்கூற சொல்லியது, சொல்லப்பட்ட சமயங்களுந்
பொருள்களுந் சாததிரங்களுந் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல்
பலவாகச் சொல்லுகையினாலே எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொ
ருள்களை எந்த நூல்களை உண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று
மாணுககன கேட்க, ஆன்மரக்கள பகருவத்தக்கிடாகப பரமே
ஸ்வரன் இப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்தானென்று அறிகிற
து சைவமாகையினால் சைவசமயமே சமயமும் சைவசித்தநா
தமே பொருளும் வேதாகமங்களே நூலுமென்று அருளிச்செ
ய்ததென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

ஓதசமயங்களை-சொல்லப்பட்ட சமயங்களும,—பொருளு
ணரு நூல்கள் - அச்சமயப பொருள்களை யுணர்த்த நூல்களு
ம்,— ஒன்றோடொன ரெவ்வாம லுளபலவும் - மாறுபட்டன

வாக வுள்ளன பலவாகலின்,— இவற்றுள் சமயமியாறு பெ
ருணூலயா திகுகென்னின் - இவற்றுண் முதன்மையான சமய
மயாது அச்சமயப் பொருளுணாத்து நூலயா திலவிடத் தென்
லில்,—இதுவாரு மதுவல்ல வெனும் பிணக்கதினறி - கண்ணி
ல்லார பலாருழிஇக்கொண்டி வேழநின்னுழித் தலைப்படிக கை
யினுற னைவந்து வேறுவேறுசூறு மிலக்கணங்க ளெல்லாக க
ண்ணுள்ளா னொருவன் கண்டுகூறு மதினிலக்கணத்து னேகரீத்
சமாயக காணப்பட டடங்குமாறுபோல, இதுபொருத்து மிது
பொருக்கா தென்னும் பிணக்கினறி,—நீதியினு லிவைபெல்லா
மோரிடத்தேகாண் தின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையா
லிவையனைத்து மொருங்கே காணப்படநின்ற தெச்சமயம்,—
அதுசமயம் பொருணூலாதலினால் - அதுவேசமயமும் அச்சம
யப் பொருளு னாத்து நூலு ராதலின்,— இவையெல்லா மரும
றையாகமத்தே யடங்கியிம - ஏனைச்சமய நூலா தத்தொ
சிறற்றிவுக்குப் புலனாய வாறுபற்றி யவ்வநூல்களிற சூறும
பொருளியல்புக் ளெல்லா முற்றுணாவுடைய முகல்வ னொ செ
ய்யப்பட ட வேதாசமங்கலில் கூறும் பொருளியல்பி னேகரீத்
சமாயக காணப்பட டவற்று ளடங்குகலின், அவையே நூல
களும் — உவையிரண்டு மரனடிக்கி ழுடங்கும் - சிவபிராநு
ந் செய்யப்பட அதனையே தமக்குமுதலாகக் கொண்டுகை
கு மவவிருவகை நூலு மவவினைவன நிருவடியி லடங்குமா த
லின் அதுவே சமயமுமாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

ஆகமப்பிரமாண முன்னால் முகலிய மூலிதம் இசுந்

குளதென் னுணர்த்துகின்றா.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௪௧

அருமரையா கமமுதனு லனைத்துமுரைக்கையிலு
லளபபரிதா மப்பொருளை யரனருளாலனுக்க, டருவ
ாகாபின் தனிச்சுனியே தாமயிந்தவளயிற றர்க்க
மொடுத தரங்குறினா சமயஞ்சாதி கது,பிருதிபுராணங்
கலைகண மற்றுமெல்லா மெயநதூயின வழிபுடையா ற
ங்கமவேதாங்கம, சுருதிசிவா கமமொழியச சொல்லு
வதொலையிலை சொல்லுவார தமக்கறையோ சொ
ல்லெண்ணதே (கசு)

(இ-ள) அரும பொருளறிதற் சரிகாகிய நாலுவேசங்க
றை யாகம ஞங் காமிகமுதலிய விருபத்தெட டாகமமு
முதனால முகனூல் அஃதெக்காரணத்தா லென்னிஃ?
அனைத்துமு அரம்பொரு ளின்பம ஸீடாகிய நானகினை
ரைக்கையிலு யு முரைக்கிரத்தினுலே அவனே சாவஞஞ
ன “வீனையினீவதி விளங்கிய வறிவின முனை
வன கண்டதுமுதனூலாகும்” என ஞா தொல்காப்பிடனா.

அளபபரிதா ம வேத மந்த சாசனையுடைத்தாகையா
ப்பொருளை லளவிட டகனை யறிதற்கறிது அஞ்ஞெருவ
ராலு மறிப்பபடரகோ வெவ்விஃ?

அரனருளா ல சிவனது காருணணிபத்தினுலே யந்த
னுக்க டருவாக மாண வேதத்தை நாலாகப் பிரித்து வே
ளா தவியாச பகவான விளங்க வருளிச்செய்
தார

பின் தனிதத அகனையுற்று நோக்கி யாராயந்து தமக்
னியே தாமறிந்த கேற்ற கடாவாணு விடையானுத் தமதபொ
வளவிற றாக்க ருளையே மேலாககிப் பிறமத்ததைக் கீழாக
மொ டுத்தரங்க கி யந்த வேதத்தைப் பின்சென்று சமயபே

வினாற் சமயஞ் தங்கனையு மதற்கதற்கேற்ற பொருளாகனையு
சாதித்தது ஞ சாதித்தது,

மிருதிபுராண மனுமுதலி பபதினெட்டி மட்டாதிச புரா
கலை கணமற்று ணமு மறுபத்துநாலுக்கையு மறறுமுண்டாக
மெல்லா மெய் பபட்ட தெல்லா மகவேதத்தின வழிபா
நூலினவழி தலால் வழிநூலென்ப பெறும 'முன்னோ
நூலின முடிபொருளுகொத்தப பின்னோ
வேனெடும விகற்பங் கூறி யழிபாமற்பினது வழி நூலாகும்" எ
னவழிக

புடையாறவக வேதங்களுக கங்கமாகிய சிட்சைமுதலி
ம வேதாங்கம யவாறு முபாங்கமாகிய மீமாங்கசை முதலி
அத ய நாலு மாகப பத்தும புடைநூலென்ப பெ
யு

உபாங்கத்தைத் தலைக்குறைத்தலாட்கு யங்கமென்றா

வேதமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.
அவையாவன —

சைகூத கற்பம் நிருதகம் சந்தோபசிதி சோதிடம் வியாக
ரணம்

இவற்றாற பிரயோசன மியாதோவெல்லி?

வேதோச சாரணத்துக்கு வன்னத்திற ரோற்றுஞ் சுரடி
கையு மாததிரா பேதத்தினையும விளங்கச்ச சொல்லுக்கையாற்
சைகூதென்ப பெயராயிற்று

வேதமோது மதற்குக் கனமதையுங் கனமபிரயோஜ
தையுஞ் சொல்லுதலாற் கற்பமென்ப பெயராயிற்று

வேதவசனங்களுக் காததத்தை விளங்க வறியத்தக்கத
க வகப்பதங்களுடைய நிரவசந்தனைச் சொல்லுக்கையா ல்,
தகு நிருத்தெ ன்ப பெயராயிற்று.

அ—ருத்திரம், ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௪௩

வேதத்திற் சொல்லிய மந்திரங்களினது வனனத்தி னு
டைய கண்ணையினையு மாதிரா விருததமாகிய உதததைமுதலி
ய விருபகதாறு சந்தபேகத்தினையும் வன்னவிருததமாகிய பக
திபை முதல் யாரியை நிகுமுல் ல சாசையீராக வுள்ளவிலக்கண்
வகளை விளங்கக கூறுகையால் சந்தேகாப்சியம்

லெளகிக வையீக கனமங்களுக்கு முப்பேராகிய துடி
லவமுசலிய காலவிசேடங்களை யிதற்குதுவென நறிதியிடற் பி
திப்பதுசோதிடம்

சங்குகை பகங்கையு மறுவிதமான பதப்புணர்ச்சிமுசலி
ய விதியாகிய சததல்குந் ததை விாவகச சொல்லுந்நது பி
யாகரணம் எனவறித

மீராகுசை நிராயம புராணம் மிருதி இந்நாலு முபாவக
மெனவறித

“இருவாறுமருகு மொருசுதைதொடங்கித் திரிபு மேறுடை
யது புடைதூலாகும்” எனமுவிதத்தினையு மறித

இனிபாகமகதுகருக காமிகாதி யாகமங்கன் முகனூல?

கூல்கெகாரணததா லென்னில்

கநாதியே மலமில்லாதவனுமாய ஆயுளவேதத்தினையு மக
ணிதததையும் மந்திரவாதத்தினையும் இரதவாத முகலியவற்ரு
யுங் கூறுகையா லவனேசாவஞானவான அவனவாகக்கிய
தனூல

இஃசாகவேணுமோ! கபிலா பதஞ்சலி முதலாயினா உ
க்கிய மாகாதோ வெனில்?

அவாசஞ்சுக்குச சாவஞானமில்லாத படியாலு மிராகத்தது
வேஷத்தடனே கூடினவாக ளாகையாலும் அவாக்கள வாகக்கிய
முகனூலென்ப பெறு

அளப்பரிதா மப்பொருளை அந்தச சிவவாகக்கிய மாமென
ரோரிடத்திலே சொன்னதை யோரிடத்திலே யாகாதெனூ

சு. ௦௪௪

சிவஞானசித்தியார் சபையும்.

மகத வாககியங்க ளெல்லாஞ் சாபேடசை நிரபேடசையாக
வீருககுமாகலால் அகணைய எவ்விடப்படாதென வறிக

ஆனாழி பப்பட்டாசெனில் அறியும் பஞ்சியாதெனில்

ஓரிட சிவிலே சதகசாமாதியத்தாலும் வத்தசாமாத்தி
யத்தாலும் சங்கத்தாநதரங்ககோசகொண டறிவதென வறிக

நாரசிங்கமுதலிய வுபபேகங்க ளிருநூற்றேழும் வழிநூ
லென்பபெறும்

முனநூலாகிய வாகமத்தையும் வழிநூலாகிய வுபாகமங்
களாக விரண்டினையு முற்றுகோகங் யுககிரசசோதி சததியச
சோதி பிரகற்பதி பரதா முதலாகிய வாசாரி மாராற செய்யப
ட்ட போககாரிகை மோடசகாரிகை பரமோடச நிராசகாரி
கை முதலிய பிரகரணங்களைப் புடைநூலென்ப பெறும்

இத்தன்மையை யுடைத நான்கயினாலே

சுருதிசிவாகம இந்தச்சுருதியு மாகமங்களுமே பிரமாண
மொழிபச சொ சாததிரம், மறத்தக ளெல்லாவற்றிற்கும் பி
ஷுவ தெரணி ரமாணிகக முண்டென்று சொல்லப் பெறு
வதே

சொல்லுவார இதற்கு வேறாயிருக்கிற சாததிரமே பிரா
தமக கறையோ மாணியமென்று கூறும்வாசனாக்கு நாமென
சொல்லொண ன சொல்லப்போக்கேறும் ஏ-று
கே

ஒகார மீதரசை

இதற்கு அகிதம் காயிகம் மிருகேநதிர பதத்தி சுவாயம்
புவம் பராசரோப புராணம் சாவதித்தாநத சங்கிரகணை
லறிக. (சு)

௨—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௪௫

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் வேத சிவாகமங்களை சித்தாந்த சாஸ்திரமென்பது
தி-பபிததுகின்றது

அருமறைமாகமமுக்கு லனைததுமுறைகளையி லு லளபப
ரிதாமபபொருள்-முடிய வேதயுணாதத சரிதாகிய வேதசிவா
கமங்க ளிர னபுலு மெ லலாததையுஞ் சொல்லுதையி லு லதனு
டைய பொருளைப் பூரவோததர விரோதமற் வேகவாககியத
தைப் பண்ணவரிது—

அரணு ளா லணுகள தா மறிநவளவிற தாக்கமொ ந்த
தாங்களிலுற தனிதனியே பிணசமடஞ்சாதித்த ததநுலாகா-
விஞ்ஞானத்தின பொருட்பி ருவினா ஞானப்பிரதமான மந்திர
ங்களைத் தபசுடனேசுட புனாசசுரணைபண்ணி சாயமந்திர
பதியானவ ரந்தக மந்திரங்களுக்குத் தபசுக்குத் தக்க விஞ்
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்திளவு வேதாகமங்
களிலே பேசுதேச மறிந்து தாமறிந்த மட்டுவகொண்டு பூரவப்
கூழும் சித்தாந்தமுமாக வேதவேறு சமயமாகச் சாதித்த
அதப்படிபே தாங்குள சாஸ்திரங்களும பண்ணுவாள் —

மிருதி புராணங் கலைகண் மறநுமெல்லா மெபநூலின் வழி
புண்டயா மங்கம வேதாங்கஞ் சருதி சிவாகம மொழியச் சொல்
லுவதொன்றிலேச சொல்லுவார தமக்கதைபோ சொல்லொண
தே- ஸமிருதிகள் புராணங்கள் சிஞ்ஞா கதபம் வியாகரணம் நிரு
தகம் ஜோதிஷம் சந்தசு என்னுங் கலைகள் இன்னுஞ் சாஸ்திர
மென்று சொல்லப்பட்ட வைகௌலலாம யதாத தேசத்த
மான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னுலினுடைய வழிதூலும்
அதற்கு சமாந்தகதிரமும் வேதத்துக்கு அவசமும பிர
தானமாச சொல்லப்பட்டது வேதமுஞ் சிவாகமமு மொழி

யவேறிலலை, இதன் கருமியமாக சுவதந்திராகமங்கள் பிடகநா
லாதிக ஞானடென்று சொல்லுமவா வேதபாஹிய ராகையால்
அசம்பாவிதரானது கொண்டவாகோ நிதந்தரு சொல்லலா
காதென நினைப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முன்னால் வழிநூல் சார்புநூல் விதுவென்று சாற்றுகின்றா.

அனுகுகள் - ஆன்மவரகசுவகளாகிய மனு முகலிய மிருதிக
ராதாக்கள் வியாசா முகலிய புராணகலை காததாக்கள்,—ப
ண்ணின்—மிருதி-முகலியன், வேதமாகிய முதனூலுக்கு,—வழி
நூல் ஆதங்கம் புடை-சார்புநூல் முதனூலாகிய சிவாகமத்தக்
குபாகமங்கள் வழிநூல், பிரகரணமுகலியன் சார்புநூல்,—சுரு
திசிவாகம் மொழிபச சொல்லுவ தொன்றிலலை— வேதத்துக்கு
வாகமத் தம் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலா லித்தவற்றிரு
வியாபசமாபக கொண்டு புறம்பா பொருசுல்திரமிலலை,—அ
றை - உத்தரம்

மற்றவை வெளிப்பொருள்

ஒன்றிலலை பெண்பதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திர
ங்களுக்கு பிரமாணங்களாக கொண்டு இல்லையென்று பேசவே
ண்டார், கமதவதிப் பிரமாணங்கொண்டு பெளஷ்டராதிகளி
னும ஸ்ரீராமகண்ட குருபண்ணின் சாவாகமப் பிரமாணணிய
த்துக்கு சாத்திருத்தலால்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஞானப்படுவன வெல்லா மொருநிகரனவாதலினி மு
தினூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கனுலெனப் பல்வேறு

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௪௭

கைப்பட்டு மெனமேனுல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் தூல்கண் மெனமை யுடையனவாம் அவற்றுள் ஏனைச்சமய தூல்களெல்லாம் முதனுலாகிய வேதாசிரம பொருளை முழுவது முள்ளவாறுணரமாட்டாதார அவற்றுட ில்பெருநீச சமுத்திரகலச நபம் பற்றி ஆண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு தத்தமறிவளவுக்கேற்பத் தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த தூலாகலான அவைபெல்லாம் பூருவபசக தூலெனப்படும் சமயதூலல்லவாகிய மிருதிபுர ணங்கலைகள், மற்றுமென பதனாற்றமுய்ப படும் உபாகமுதலா யின வெல்லாம் அவவேதாசிரமபொருளை உள்ளவாறு ணாதோர அவற்றைப் பிறாக்கு இனிது விராகஞ்ஞாந பொருட்கி நாலவ கையாப்பினு ளொன்றான வழிப்படுத்திச் செயத தூலாகலான அவை வழி தூலெனப்படும் ஏனைக்காருடக தக்கனெழுதலிய வாகமாங்ககாஞ்ஞாந, சிக்கை கற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கங் களும, முறையே யவவிரண்டனையு முள்ளவாறு ணாதற்குச் சாராய்ப் புடைபட்டு நிகழ்வுலின், அவை சாரபுதூலெனப்படும். இவ்வாறணி வேதாசிரமங்கள் னடங்காதபொருளா பொன்ற னை பெடுத்துக்கொ ண்கி சுதந்திரமாய்ச் செய்யுதூல ஒன்றுமில்லை, உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும டேதைகள் என்கடவா ரென்பதாம்

சமுத்திர கலசநயம்பற்றி பெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கு ம அவாசுவகத்திர ரல்ல ரென்பார அரனஞ்ஞாலென்றா

பிறதூ நிகழ்பூவமென முன் வருதலின் ஈனநிவேறுகூ றுதொழிக்கார,

சாதித்தத தருவாகளென விடையும்,

ஆரென பக்களை மேலுங்கூட்டிக்.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை,

ஒன்றுமென னுமுடிமை விகாரத்தாற் றொக்கது.

அறை உத்தரம்

எல்லா மருமறையாகமதே கானப்பட்டவகுதலை இனி
து விளக்கிவராறு

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

முன் சொன்ன வேதாசமங்களிலே எல்லா மடங்குமா
மறமுள்ள நூல்க ளே துக்கென்ற மாளுக்களை நோக்கி அரு
செய்கிறா

அரு ணைபாகமமுதலா - அறிதற்கரிய வேதாசமங்களிரண்டு
மே எல்லாததுக்கு முன்னால்,—அனைத்து முணாக்கையிலுள்ள
சாவதனையும் விரியச் சொல்லுகையிலே,—அளப்பரிதாம்
அந்த நூல்களிலுண்டாகிய வதந்தங்களைச் சேர வாராயக தத்
கைக்கு அரிதாயிருக்கையிலே,—அப்பொருளை யறனருளா
ணுக்கிடருவாகள்- அந்த வேதாசமங்களை விரியச்சொன்ன வத
தங்களைத் தமவிராடா திருவருள்பெற்ற பெரியோர்கள் அ
தத் திருவருளிலே சுருக்கி ஒருநூலாகச்செய்து அந்த வதத்தி
தைப் பசுவான்மரக்களுக்குக் கட்டாணிப்பார்கள் இது பொரு
ந்தது,—பின் தனித்தனியே காமநிகத் வளவிற் றறக்கோடுக்தம்
வர்களிறை சமயஞ்சாதித்து - இந்த நூல்களையன்றிப் பின்னை
யும் பரமேஸ்வரனை யறிபாதவர்கள் ஒருவா சொன்ன தொருவ
ராகுப் பொருந்தாமல் தங்கள் தங்கள் போகத்தகுந்ததக
கைப்பங்களையும் அதனுடன் நிராகரணங்களையும் வைத்துக்கொ
ண்டு அதுகத்தற்குத்தக சமயங்களைச் சாதித்துச் சொல்லுகிற
நூல்களும் அநேகம் இப்படி யான்மபோகதகாலே சொல்லு
கிற விந்த நூல்களுமின்றி,—மிருகிபுராணங் கலைகள் மறமுமெ
ல்லா மெய்க்நூலின் வழிபுடையாம் - மிருதி என்கிற நூலும்

ராணங்கனும் சாததிருங்கனும் இவைபொழிந்து சொல்லப்பட
டவையெல்லாம் சத்தியமாயிருந்துள்ள வேதாசமங்களினவழி
யேயுந்து விரிந்ததூல்களாம் — அங்கம் வேதாங்கம் - சந்தை
கற்பம் விடாகரணம் நிருதகம் சினைக் கோதிடம் எனனும் அ
ங்கம் ஆறாம் வேதத்துக்குச் சொருபமாயிருக்கும் — சுருத்திவா
கம்மொழிபச சொல்லுவதொன்றில்லை - வேதமும் ஆகாமுமொ
ழிப வேறொன்று இப்படி சாவததையுஞ் சொல்ல மாட்டா
து — சொல்லுவாராதக கதையோ சொல்லொன்தே - அந்த
தூல்களைப்போல மற்றுள்ள தூல்களையும் தூலென்று சொல்லு
வாக்கெல்லாம் சொல்லவோ! சொல்லவென்று விசாரிக்கல்
சொல்லிமுடியப் போகாது

பின் தனித்தனிபே தாரநிற்க வளவிற தற்கமோ நிகதரங்
களினால் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன தூலென்றது பரசுயி
களைப் பற்றித்தெனக் கொள்

உலகாயதன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன தூலென்றதற்
குப் பிரமாணம் அவன்மறுபடி பரபக்டம் அவன்மகம் - க - செ
“இந்திரபுரோகித நியமபுமொரு தூலின், நகதரமென்குறிவி
னோடருளிலாமற், சக்தினைபுயத்துமண மாலேகையக, வந்தி
யுலகத்துஞ் காயதனுரைப்பான்” என்றும்,

புதவன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன தூலென்றதற்குப்
பிரமாணம் அவன்மதம் - க - செ “நீதியாரவேத தூலின் கெறி
யலாவறங்கனா, மோதியோரைகதலை முடையராயுடல்மு
டிப, போதியோனமரத்தினோவு புத்தாநாலவரினும் வைத்துச்,
நாதிதானிலாத் என்கைச் சவுத்தரங்கதிகன் முனசாற்றும்”
என்றும்,

அமணன் சமயம் சாதித்துச் சொன்ன தூலென்றதற்கு
பிரமாணம் அவன்மதம் - இ - செ. “அந்தவாய்மொழியி

ஸ்ரீலவணசரண மாநியோசமுதலானது, லிந்தமானிட மயக
கிடாதவகையிங்கயாபிபி விதனப்பாருள், வந்தகாலமுபிர
தனமதனமிபற மாறுவி னமருவு புறகலம், பந்தமகீழினோட
ஸ்ரீயாயிவை படைப்பதி னறியுள் பத்தே” எனறும்,

மீ ராங்கிசன சமயஞ்சாத துச சொன்ன நூலென்றதற்கு
ப பிரமாணம் பட்டாசாரிபன் மசம்-க - செ “வேதமேபோ
திநாக விலபென்றுவி னனினேறசு, சேதமாங்கனமஞ்செய்ய
ச செபமுனிசெப்பநூலி, நீதியேகொண்டிபட்டா சாரிபனிகத்
துநீரமை, யோதநீரா ஞாலத்துள்ளே யுள்ளவாறுரைக்கலுற்றும்”
எனறும்,

மாயாவாதி சமயஞ்சாதித்துச சொன்ன நூலென்றதற்
குப பிரமாணம், அனமதம் - க - செ “நானேபிரமமென
றுரைத்து ஞாலம்பேயதசேவெனெண்ணி, யூனேபுஞ்ஞநின்
றுயிரகட குபதேசவாஞ்ஞரைத்தவரு, மாஞ்ஞதிகே டஹமாய
மாயாவாதிபேயாகித், தானேயுணாககுமினனூலி னுணமைதன்
னைச்சாறறுவாம்” எனறும்,

பாஞ்சராதநிரி சமயஞ்சாதித்துச சொன்ன நூலென்றதற்
ற்குப பிரமாணம் அவனமதம்-க-செ “ஆதிபாயருவாரகி யகண்
டபூரணமாய்ஞானசு, சோதிபாயநின்றமாயன் னவேச்சையா,
ஹ்ருவுகொ ளிடு, நீதிபாாகருணையாலே நீளகடறறுயின னுநூலு,
மோதினென்னறுபஞ்ச ராத்திரியுரைப்பஹ்ரே” எனறும்.

ஆகசமயங்கள் ஆறுங் கண்டுநொளக

இதஹ சொல்லியது, வேதமும் ஆகமமும் சாவத்தையுஞ்
சொல்லுணையிலுல் அந்த வததமெல்லாததீதீயும் அழிகற கி
தானதுகொண்டு அவையிறறுகளுள் வேண்டத் தக்கவை யி
தைத் தமபிராஸா திருவருளேப பெற்றவாக்கள் சுருக்கிச் சொல்
ன சாத்திரங்களும் வேண்டினதென்றும் அந்த இரண்டு நூது

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௬

சமம் அத்தந் தெரியாமல் தங்களை தங்களை கருத்துக்குத்தக்க சம்பந் சாதித்துச் சொன்ன தூலகனும் அநேக முண்டென மும் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தூலகன மிருந்தமுதலான மற அமுள்ள தூலகனும் இந்த விரண்டி தூலிது முயன் கொழித்த வேறல்லவென்ன முண்டையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(தூலென்ப படியனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாசலி அறி முன்ன ல வழி தூல சராபுதா ல பூருவபகத் தூலென்ப புவேது வகைப் பட்டு மென்பே னுலகளை நோக்கிக் கீழ்ச்சீழ் தூலகள் மென்மை யுடையனவாம்),— சமயம்- அவற்றுள்ளேனே ச சம தூலகனெல் லாம்,—அனைத் தமுரைகளையி னு லளபடரிதாம்-அனைத் தது கூ றுகையி னு லலவிடறக்கி. —முதலா லருந்தைபாகம் மப்பொரு டை - முதலா லாகிய வேதாகமப்பொருள்,— அணுகளெனரு ளாற பின்நனித்தலியே - முழுவது முள்ளவா றுணரமாட்டா த உயிரகண முகிலவ னருளா லவற்றுட் சி ல்பொருள்களைச் சமு தகிரகலச் சமயமற்றி யாண்டா ன்டெடுத்தது கொண்டு,—தா மறித்தவளவில் - சுகசமறி யளவிற கேற்பத,—தாக்கமொடுதத ரங்களி னுற சாதித்த தருவாகள் - பூரவபகத் சித்தாரக்ஷகளி னுற சாதித்த ததொகுத்ததம் விரித்தம் பெ ித தூலாதலா ன வைபெல்லாம் பூருவபகத் தூலென்பபடிம் —மிருதி புராணங் க லைகணமற்று மெல்லாம்-சமய தூலல்லவாகிய மிரிதி புராணங் க லைகண மற்று ம் எனத்தகுற தழுவப்படு முபாகம் முதலாயின வெல்லாம்,—மெயந் தூலினவழிபாடம்-அவவேதாகமப்பொருளை யுள்ளவாறுணாகதேர அவற்றைப் பிறாககு இனிது விளக்குத ற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினு ளொன்றான வழிப்படுத்தது

உருஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

செய்த நூலாகலா னவை வழிநூலெனப்படும — அகம வேதா
கம புடையாம - ஏனைக்காருட தகணமுதலிய வாகமங்களு
ஞ சிகை கறபஞ்சுதிர முகலிய வேதாங்கங்களு முறையே ய
வவிரண்டையு முள்ளவாறுணாதற்குச் சாராயப் புடைபட
டு நிகழ்ந்தலின் அவ்வசாரபுநூலெனப் படு, — சுருதி சிவாகம
மொழியச் சொல்லுகொன்றிலலை - இவ்வாறன்றி வேதாங்கங்
ளின் டங்காத பொருளா யொன்றனை மெடுத்தகொண்டு சுத்
ததரமாய்ச் செய்யுநா லொன்றுமில்லை — சொல்லுவார தமக்க
ரைபோ சொல்லொனாதே - உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கு
ம பேதைகட குகதரஞ்சொல்லுதன் முடியா தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

— உருஉ —

ஆதிகாலத்திலே ஞான மொன்றுயிருக்க வேதாங்கமங்களை
விரண்டாகக்கூடப் பதென்னெல்லி? அதிகார பேதத்தா
லென்பது உ மதனுட சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்
தென்பது உ முணாததுசினரா

வேத நூல சைவநூ லென பிரணடே நூல்கள் வே
றுரைக்கு நூலிவற்றின விரிந்தநூலக, ள் திநூலநாதி
யம லனறநூலிரண்டு மாரணநூல் பொதுச்சைவ ம,
ருஞ்சிறப்புநூலா, நீதிநூலுலகங்களு சத்கினிபாக
ாக்கு நிகழ்குதியது நீணமறைபி னொழிபொருளவே
தாந்தத, நீதிலபொருள கொண்கிரைக்கு நூலசைவம்
பிறநூ நிகழ்பூவஞ சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்
(கரு)

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦நிடி.

(இ-ள)வேதநூ ஐபத வாக்கியமாகிய வேதமு மாகம
ல சைவநூ முமாகிய விரணமீமேயுபகத்திற சிறப்புடை
லென நிர யநூல்கள் ஆஃ தெக்காரணதகா லென
ணடே நூல்கள் ஓல ?

வேறுரைகரு அநாதியே மலமில்லாத நிதனமான சி
நூலிவற்றின் வி வலித்ததினன்று வாகருப பிரபஞ்சமாகப்
நிந்தநூல்க ளாதி புறப்பட்டத்தை யொருவராலு மதீயுத
நூ லநாசியமல ரிக கதிகரிககப்படாதபடியாலே, மகாசகா
னறருநூ லிரன சிவசேவநாயகா ரநனைத் திரிக தான ம
மீம களுந் குபயோகப் படுகையின பொருடநித
தமது மேலான பஞ்ச வதனத்தி னினன்று
சிருட்டி காலத்திலே வேதாகமங்களை யுண்டாகுகின்ற

அகத வேதத்திலு விரித்துக் கூறியவற்றை யுறமுநோக்கி
யகூடபாதா நியாயத்தையும்

கருதா வைசேஷி கததையும்

கபிர சாக்ஷியததையும்

சைமினிபகவான மீமாஞ்சையு ம்

வாசுதேவன் வைட்ட வததையும்

பிரபாகரன பிரபாகரததையும்

வேதாநகததையும்

வேதத்தினவழிபே யுண்டாகுகின் சாததிபங்கரும் ஆதி
நூலென்ப பெறும்

திவவிபாகமங்களை யுறமுநோக்கிச் சிலர் மாபாவாகம ஐ
க்கியவாதம் ஈசுரைசயம் சிவசமவாதம் பேசுவாதம் பாடாண
வாதி சங்கிராந்தியாதி சமவேதவாதி நிமித்தகாரண பரிண
வாமதி எனக்கூறிய சமயபேதங்களைப் பிறிததுநிதித்தி யதனை

மறுததுச சாததிரவகளாகிக கூறினவைகளு மாதிந்ராவன
பபெறும

“நூலென்பபடுவது நுவலுவகாலே, முதலுமுடிவு மாறு
கொளினதி, யுணர்மினறகனற வுரைபொடு பொருநகித, திணை
ணிதின விடகக லதவசு பண்பே” என்னு மிலக்கணத்தை
யுடைதகாசலா னூலெனறுரைத்தார

அநகமுனனூலாகிய விரண்டுநூலுந சமமி லொகருமோ
யெனனிஸ்

ஆரண நூல் வேதநூல் சாமானயமென்ப பெறும
பொது அஃகெக்காரணககாலெனனிஸ் அகோமுக
மான ததபுநடாநியான நாலுகிருமுகததி
லுண்டாகையால்

அநக நாலுவேசமுந தமமி லொகருமோ யெனனிஸ் அஃ
கேதயவா

சுகதிபாசாகத்திற நேறநிப இருகது, அனைப்பறற
வாமததிற நேறநிப மசுவேகரு சிரபபுடைத்து அகனைப்பற
ற அகோரகதிற நேறநிய சாமருநிபபு, அகனைப்பறறததிற
புருடததிற நேறநிப அதாகண்ட விசிடடமெனவறிக

எனனவே மு+பேததநா விதவு முததரோததரக தமமி
ல்விசிடடமாயிறறு

சைவ மருஞ்சி காமிகமுகலிய திவபாகமஙக ளிருபத்
தபு நூலாம கெட்டுஞ சிரபபு நூலென்பபெறும் அஃகெத்
ககாரணககாலெனனிஸ்

ராசானமுககதிற நேறறுகையாலு மததருமேற நேறற
மினனம்பாலும இததருமேலான நூலகள வேறினமையாலு
ஞ சிரபபாயிறறு.

௮—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௫௫

சிவனுடைய திருவாக கொணரூயிருச்சப் பொதுவெண் டுரு சிறப்பென்று மிருவிசப்படுதற்கூறிய தென்னையோடுவெனி ல் அதிகாரிகள் பேதததால பரம்பரமென விரண்டாயிற்று

அஃ தென்போலென்னில்? கண்ணென்னுந் தன்மை பெல் லார்க்கு மொன ரூயிருக்கவு மிராத்கிரியில் ஸ் விலாளத்தககு மாண்டுகும விசக்கண மாகச சிவிக்கக கண்டோமே! ஆதலா லததோலெனவறிக

ஸ்விநாளம் - பூனை

நீதியிடு லுல அநத வேதாசமங்களைச் சிவ னிரண்டு ப காசுருஞ சததி மிகழிக கூறினது “உலகமென்பதயானதோ னிபாதற்கு நீகழு ர மாட்டே” எனபதலால், வேதத்தில பார் தகிபது பபாாமுதலிய வன்னதாராசும சதராசி

ரமிகஞ்சும மனுமுதலிய நீதிசாதிரததி ன வழிநீன தண்டி க்கு மதிகாரிடாக்குங் கூறியது சைவாக மத்திற கூறியது, நாலவகைச் சத்திலிபாதானு குணமாகச் சிவ தீசகையினையுடைய வகிகாரி யாகிய பகருவானமாககளுக்கே கூறியது அஃதெச்சிறப்பினை யுடையதெனின்?

நீணமறையி அநேகசாகையினை யுடைய வேதநூல் சி னெழி பொருள வானமாலையு மாபையாகிய வவிததையை வேதாநதக தீதி யுமறமுமொழிவுபட்ட பொருள்களையுங்கு லபொருள கொ ளும், அந்சேதநாதத்திலே குற்றமற்ற பதி யினது சொருபத்தைத் தெளிவுபெறப் பிறி ததுக கூறமாட்டா, இதவே யநத முப்பொ ரும யும விரித்தது கூறுமாதலால்

புறநூ லிகழ வேதத்திற சொல்லுமது பூாவபக்க மெ ன்ப பெறும்.

சிவாகமங்கள் திவ்யாகமங்கள் சித்தநாத மெனப் பெ
சித்தநாத மாரு அய எ-று
ம.

சுதிசாகமங்க ளிருபத தெட்டையும பஞ்சவத்திரத்திற
ஞேன நிற நெனநும, சிந்திவசன மீசானத்திற சிவபேகம ப
தது முபாகமங்க ளுடனே கூடியும, அங்கங்க ளுடனேகூட
நாலுவேதமு முண்டாயிறநெனநுச சொல்லியிருக்க, ரா ன மசா
னத்திறஞேன தோற்றுமென நுரைத்த தென்னெனில? சிருட
டி பேசுதகா லாகமபேதங் கூறியதென ருசாரிபா தாமே வி
ரோதமினிப பொருளுறைபபது தனமமெனநு மதங்காகமத்
திற கூறுகைபா லவவழியே கொள்க வெனவறிக

இசுடருக காமிகுத தகதிராவதாரதது மாசாரியாபிடேக
ததம பஞ்சபிரம பாடியதததம் சுவாயம்புவதததம் மோகச
ரோததரதததம் மூலத்திராவதாரதததம் இரத்தினத்திரயத்
தமறிக

“வேதமோடாகம மெய்யா மிறைவநா, லோதமபொதவு
ஞ்சிறப்புமெனநுனுக, நாதனுரையிவை நாடிவிரண்டகதம்,
பேதமதெனநிற பெரியோராக கபேதமே,, எனவறிக (௧௫)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேலுமகூடே புநடை

வேதநா லசைவநா லெனநிரண்டே நூல்கள் - வேதம் சி
வாகமமென நானடே சாஸ்திரம பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவா
கள் ருஷிகள பண்ணினது சாஸ்திரங்களல்லயோவெனனிப்—

வேறுரை சரு நூலிவறநின் விரிந்த நூல்களாதி நூல - வே
தசிவாக மங்க ளல்லாமல் தேவாகளாலும் ருஷிகளாலும் சொ

௨ - சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௫௭

லபப்பட்ட சாஸ்திரங்களுள்ள மிகத் வேத சிவாகமங்களிலே யேகதேசத்தை பெரித்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசு ஞானத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வாதிசாஸ்திரம் —

அநாதியமலன் தருநூலிரண்டும் - அநாதி கின்மலஞ்சிய சிவனுலே சொல்லப்பட்ட தாகையால் வேத சிவாகம மிரண்டு மநாதி நூலென்று சொல்லப்படும் ஆசில் வேதமென்றுஞ் சிவாகமென்று மிரண்டாகச் சொல்லவேண்டியா நேனென வில்?—

ஆரண நூல் பொதுச சைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம் - வேதமானது ஞானியனமுதலாக ஈழவரனை முடிவாயுள்ள தேவாக னையெல்லா மாராதிககச் சொல்லுவதாகையாற் பொது, சிவாகமஞ் சிவனொருவனையேயாராதிககச் சொல்லுகையால் சிறப்பு நூலாகும் இவ்விரண்டிக்கு மதிகாரிக ளாரென வில்?—

நீதியினுலுக்காசுக்கு சத்திநிபாதாக்கும் நிகழத்தியது - கிரமத்திலே யஞ்ஞாதி யதுட்டாகவக ளைப் பண்ணிப் புண்ணிய வுலகங்க ளையடைய விசசிப்பவ ருலகா, அவர்களுக்குச் சொன்னது வேதம் சிவசத்தி பதித்ததனா சிவ சாயுசியத்தை யடைய விசசிப்பவா சத்திநிபாதா, அவர்களுக்குச் சொன்னது காமிகாதி சைவாகமம் ஆசில் வேதமுஞ் சைவமும் வேரேயோ வெனவில்?—

நீணமறையி னொழிபொருள் வேதாநந்த திதில்பொருள் கொணரிரைசு நூலசைவம்-வேதத்திலே தேவதாராதனைபைச் சொல்லி, யதற்குக் காஷ்ணாதி பிரதிஷ்டாநந்த முச்சவாதி தீர த்தாநந்தமான தந்நிரவக ளொன்றுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், சாரவாகாதி பூரவபக்ஷமும் நிராகரணமுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், வேதாநந்தத்திற் குற்றமற்ற சூக்ருமார்த்தத்தையும், திருவுள்ளத் தடைத்துக்கொண்டு விளங்கக் கூறிவது சைவாகம மாகையால், வேதத்துக்குஞ் சைவாகமத்துக்கும் பேதமில்லை.

20௫௮ சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

பிற தூல்திகழ்பூவஞ சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-வே
த்சிவாகமங்களுந் கருமியமாயப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பசுசாஸ்தி
ரங்க லெல்லாம் பூவபகூடம், காமிகாதி வாதூனாந்தமான சை
வாகம மிருபத்தெட்டும் சித்தாந்தமென நினைப்பொருள்

x காஷ்ணம் - இழுப்பு

ஞானப்பிரகாசருண வருமானு.

—0—

அபபடிச சமய சாததிரங்ளெல்லாம் வேதாகமங்களிற் சு
ருகிச சூசுப பித்திருக்கும், அவைகளையுருசுரேர தேவருஷிக
ள தனிதக்கி விரித் துடசமய புறச்சமய சாக்திரங்களாகப் ப
ண்ணிஞாகளெனனும், அபபடியாகில் வேதமென்று மாகமமெ
ன்றுரு சாததிரமிரண்டு வருவானெனென, பிரகரணவிரோத
ங்களிருநகாலும் விடாகருணியிற சாமானிய வ்வேருத்திர
ங்களபோற் பொதுசெற புச சாததிரங்களாயிருக்குமெனனும்,
அபபடி வைதிகசமயம் ாப விருத்தாசல் புராணுகியிலும் மாகமத்
திலும் மிருபத்தறிந்த குறித்த தாரைகளைஞா

வேத முலகாக கென்றது-லெளகிகம், வைதிகம், ஆதசியா
னமிக மென்கின்ற முச்சாததிரப் பிரசித்த வுலோக தனம வுரு
ஞ்ச சிரமவழி உழுவாமைமுத விடாகாதி வைதிகப் பிரமவி
சாராதிசுளிற் பரபுத்தி பண்ணி பொழுது மலபரிபாக் மில்லா
மாந்தாககென்று பொருள்

சிவாகமஞ் சத்தநிப்பாதாக்கென்றது அந்மாரகக மாஞ்ஞா
மென்கிற விருசாததிரப் பிரசித்தமாயுலோக தனமதி விடா
தம் விடந் மிருகஞ்ஞ சிவதிக்கூர் வான்களாய்ச் சிவதனம திரி

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௫௬

பதாராதத ஞானத திரான சமாதியுபாயஞ சம்பாதிக்கு மிச
சாவானசனாககென நம பொருள்

நீண்டமறையி னொழிபொருள்-வேதத்திற கெட்டாப பொ
ருள்

வேதாததத தீதிலபொருள் - சித்தாததததத கொத்த
விரோடாத வேதாதததபொருள்

கொண்டி - அங்குசரித்த

பிறநூல் திசுந பூரவம் - வேதவேதாதத முசலிய சாலதி
ரங்குள பூரவபட்சம்

மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

வேதஞ்சிவாகமமிரண்டி உ, ஏனையோர் செய்யப்படும வழி
நூல் சராபுநூல் பூருவபகக நூல்களி னொன்றாகவைத தெ ன்னு
ததகு ஒருவாறமுனு மியைப்பிணி அவையனைத்திற்கும் முசநூ
லாகி அநாதிமுதததததகிய விதைவனாற தரப்படுநூலாக, ஏனைய
வெல்லாம இவைவிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின் இ
வவிருவகைநூலுமே நூலென றுபாத்தத கூறப்படுவனவரம்.
அற்றேல், முசலவனாற தரப்படு முதநூல் ஒன்றாகவைத தென
னாமல் இவ்வன மிருவகைப்படுத்த தென்னியத என்னையெளி
ன? அங்கொகும் முசலவன் பெருவகரு னபான்றாகலின்
உலகதசாருயதத பொருட்டு சத்திபாத முடைபா ருயதத
பொருடிக் திருவுளத்தி, ௭ கருதி பொருள் பலபடத தோன்று
ஞ சூத்திரமும், அசனையவவா ருகவொட்டாத தெளித்தரை
க்கும் பாடியமுப்போன், முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ்

செய்யப்பட்டனவாகலான அனைவிரண்டும் முறையானே பொது நூல் சிறப்பு நூலெனப்படரசு சூதகிரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன இங்ஙனம் வேத்திதிற கூறுங் கரும்காண்டபொருள்கட்கு இன்றியமைமாறு வேண்டப்பட டெஞ்சினை நனவாய பொருள்களையும் வேகமுடிபாய உபநீட்சத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்தகொண டிவிதுவிளகருவது சிவாகமமாகலான, இசுனின் வேறாய வேத்தினை பூரவபக்கப்பொருள்கள் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூரவபக்கநூலெனவும் அதன்கித்தாந்தப்பொருள்கள் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவும் மாமெனபதாம்

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியெனபது சொற்கிட்கை முறையானும் மகுடாம் முதலியவற்றானும்

இவை முன்தெய்யுளானுப அவை நூல்கள் நியல்புகூறு முத்திரான மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

வேதமென்றும் ஆகமமென்றும் புராணமென்கிறது முதலாக இப்படி நூல்கள் வெருவிக்கொயிருக்குமோவென்ற மாணுக்கனை நோக்கி மேலு மருள்க்கெய்கிறார்.

வேத நூல் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள் - வேத நூல் என்றும் ஆகம நூலென்றும் சொல்லப்பட்ட விரண்டுமே நூலெனபதுமதமுள்ள நூல்களெல்லாம் நூலல்லவோ வென்னிஃ— வேதரைக்கும் நூலிவற்றின் விரித்தநூல்கள் - இதவொழிகது வேதசொல்லப்பட்ட நூல்களெல்லாம் இவை யிரண்டினு

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான நிலககணம். ௨௦௯௧

நின்றும் தங்களுக்கு வேண்டத்தக்க வாததங்களை பெடுத்தக கொண்டு விரித்தது சொல்லப்பட்ட நூல்களாம் —ஆதிநூல் - அகையிரண்டையு முன்னாலென்று சொல்லப்பட்டார் —அனாதிய மலன்றரு நூலிரண்டும் -அனாதியே மலரக்கூடியிருந்தள்ள பரமேஸ்வரன் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிருக்கும் வேதாகமங்க ளிரண்டும் ஒருவ னருளிச் செய்தானுமாயின் ஒருநூலே உமையாதோ இரண்டு நூ லேன்னெனில்?—ஆரணனார்பொது - இவையிரதில் வேதநூல் சாமானியமாயிருக்கும்,—சைவம் அருளுசிறப்பு நூலாம் - ஆகமந்தான் விசேஷத்தவமுடைய நூலாயிருக்கும் இந்தநூல்க ளாருக்குச் சொன்ன தென்னில்?—நிதியினாலுலகாக்கு சத்தினிபாதாகும் நிசமுததியது - உலகியல்பு வேதநூல் ஒழுக்கமாயிருக்கையால் உலகத்தி லுள்ளவர்களுக்கும், ஆகமநூல் சத்தினிபாகம் பதிந்த பகருவராயுள்ளவர்களுக்கும்சொன்னதாயிருக்கும் இந்த நூலிரண்டையும் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்றுஞ் சொன்னது எப்படியெனில்?—நீணமநாயினொழிபொருள் வேதநத்த தீதல்பொருள்கொண்டிரகருநூல்சைவம்-அனாதியாயுள்ள வேதத்திலுஞ் சொல்லாத உபதேசப் பொருளாகியும் வேதநத்ததிலே சொல்லப்பட்ட குறதமில்லாத வாததங்களுய்க் கூட்டிக்கொண்டு தெளியச் சொல்லப்பட்ட நூல் சிவாகமம்,—பிறநூல் திகழ்பூவம்-பெரிய வேகமானது வினவகாநின்ற பூவபாகமாயிருக்கும்,—சிவாகமங்கள் சித்தநாகமாரும்- திவவியாகமங்கள் உண்மையாகிய உத்தரவாகமமாயிருக்கும்

இதனா சொல்லியது வேதாகமங்க ளிரண்டும் அநாதியே பரமேஸ்வரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்டதென்றும் மறநுண்டான நூல்களெல்லாம் அந்த விரண்டு நூலிலும் விரித்த நூல்களென்றும், வேதம் பொதுவாக வுலகாக்குச் சொன்னதென

ஆம், ஆகமமஉண்மையாகச் சத்தினிபாதம் பதிந்தவர்களுக்குச்
சொன்னது என்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

வேதநூல் சைவநூல் ஸௌந்தரியாடே நூல்கள்—வேதசிவா
கம் மிரண்டும், ஏனையோர் செயப்பபிடும வழி நூல்களாபு நூல் பூ
ராவபகநூல்களினுள்ளுக்கவைத் தெண்ணுகற் கொருவாறா
னுமிடையினை யவையனைத்திற்கு முரணாக, —ஆநாதி யமல
னாறநூல்—ஆநாதி முதல்கருகிய வ்வைவனாற நிரப்பட்ட நூ
லாக, —வேதநூல்க்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி—ஏனைய
வெல்லா மிவையிரண்டி னினதும் விரிந்த நூல்களாகலின், —
இரண்டிநூல் - இவவிருவகை நூலுமே நூலென அயாதத்தக
கூறப்படுவனவாறம் அறநேல், முதலவனாற நிரப்பட்டு முநூலே
பொன்றாக வைத் தெண்ணும லிவ்வன மிருவகைப்படுத்த என்
ணிப தென்கையெனிலி அஃதொருகும், —நீதியிடு லுலகாக்கும்
சத்தினிபாதாக்கும் நிசுழத்திட்டது, —முதலவன் பெருங்ருளை
யாளனாகலின் முறையி லுலகத்தோ ருய்யந் பொருட்டுஞ் சத்
தினிபாசமுடையா ருயதா பொருட்டும் திருவுளத்திற் கருதி
ப பொருள் பலபடத்தோன்றாந் குதகீரமுமாதே யவவாறாக
வொட்டாது கெளித்தரைக்கும் பாஷியு மும போல் முறையே
வேதமும் சிவாகமும் செயப்பப்பட்டன வாகலான், —ஆரண்நூ
ல்பொதுச சைவாருஞ்சிறப்பு நூலாம்—அனையிரண்டு முறையா
னே பொதுநூல் சிறப்பு நூலெனப்பட்டுச் சூசுதிராமும பாஷிய
முமபோல் வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன —நீணமையி னொ
ழிபொருள் வேதாதத்த தீதில் பொருள்கொண் டிரைக்குநூல்
சைவம் - இவ்வனம் வேதத்துட கூறும் கருமகாண்டப பொரு

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௬௩

ளகட கீனநியமையாது வேண்டப்பட டெஞ்சி நின்றனவாம்
பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதநினை சாரமாயுள்ள
பொருள்களையும் வேதெடுத்ததாகொண்ட டிவித விளக்குவது
சிவாகம மாதலான, — பிழ்நூ நிசுழ் தாவம்-இசுவினை கேளுகிய
வேதத்தின் பூருவபக்கப் பொருளெச செடியுணர் டினை நூல்களை
லலாம பூரூபக்க தூலெனவும, — சிவாகமவள்ள சிவாகமதமர
கும-அகன் சித்தாரதப் பொருளெச சொல்லுவதாய் சிவாகமம்
சித்தாரத தூலெனவு மாம

சிவாகமத்தின் சிறுபு கூறிபவரறு

இவை முன்னுசெய்யுளானும் அவ்வவ் நூல்களிடமிட்பு கூறு
முத்தநான் மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—வருஷம்—

இங்ஙனஞ் சிறிவாகமத்திலே சிவன ஞானஞ்சாரியனை

யதிடடித்து மலங்களைநீக்க முத்தரிடைவிடப் பெ

னது சொல்லியிருக்க வந்தவுணனம் நிமிருக்க

ளிலேயென னுணாதததவ நூ

சித்தாரதத தேசிவவாழ்ந நி நுகநடைகலஞ்சேர்
திச செநநமொனறி லெய் வன முத்தரிட, வைத்தாண
டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மறிதநாந தம்பொழிநது வ
ரும்பி மாயபையயகது, முத்தாரதப் பதமலாகநீழ
வைப்பனென வ மொழிநிடவு முலககெலலா முாகக
ராகிப, பிதாரநதப் பெருமபிதாறுப பிதறயிப்பா
வப் பெருபுருநிதல யிழநதிதிவ ரிதுவெனனமிரந்
தே.

(௧௬)

(இ-எ) சித்தா ஆகமத்தின் விசுவாசத்தை யுடைய வான
 நத்ததே சி மாகக்ளை முத்கி யடைவிககையின் பொருட
 வனறன் நி டிச சிவன் றனதுகாருண்ணியத்திலே ஞா
 ருச கடைக்கண ளாசாரியனை ய திடடித்துத் திருநோக்காகிய
 சோததி திகண்கையச செய்து,

செந் மொன மநதிர சாமாததியத்தாலே வாநீசர வா
 நிலே சீவனமுத சீசரி யிடத்திலே சனிபபித் தநேக சன
 சராகவைத் தா மத்துக்குக் காரணமாகிய கனாமுதலியபா
 ணமி மலங்கமுவி சங்களைச் சோதித்துப் போகக் பெடுத்த
 கொரு சன்னத்திலே தானே வருத்தமறச
 சீவனமுத்தி தனமையை உடைவீப்பது

ஆன மாகங்களுக்கு மலம்போனது காணுதபடியாலே மல
 கூபம பிறக்கதினா மெனில? மநதிரமூாததிடைக் காணு
 ருக்கவும் விடம்போகக் கண்டோமே! அதுபோலக் கனமாநி
 புந் தமது பலவகெட் டானமாகக்ளை வாணதபண்ணு தென
 வறிக

இதனறி யொருவன நிசகை பெறுமுன்னாக தலையின்றுக்
 கப பின்புநிறுத்தா லதவினுங் குறையுமென ருக்ம மோதுகை
 டாலுமறிக

ஞானவாரிமடு இந்த சீவனமுத்தனைச் சுவானந தானு
 கது பூதியாநிற சமுததிரத்திலே உநவாதமும
 முழுதும்படி யழுத்தி,

ஆநந்தம் பொ ஆநந்தமாகக் கட லாமிசிற தம்பலம்"என ஞா
 பிந்த இவனுக்குச் சிவத்துவாபி விபத்தியை நன
 ருக்ப பிரகாசிபித்தது, அஃதாவது ஆனையினி
 -த்திலே வியாபித்திருந்த மதமானது பருவம் வந்தவாறே புற
 ம்பே புறப்படமே பிரகாசித்தலை பொழித் லெனஞர் இதன
 னம் யுடையனாதலால்,

அ—குத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். 20கடு

வருமபிறப்பை அனலிடைபட்ட வித்தானது மேலு
யறுத்து முளைத்தற்குச் சாமாததிப மிலாதவாறு
போல இவனு மீனமி மொருசீர மெடுபிபி
யாக படிபே பண்ணி

முதகாநகப்ப முததிக்கு முடிவாகிய சாயுச்சிபமாகிற த
தமலாககிழவை னது பாகமாகிற திருவடிக்கிழ வைப்பன
பபன பாதமாகிற மலரைப் பதலமலரென்றா.

என்றுமொழி சிவ னிப்படி யானமாககளுக கனுகுக
நதிடவும னு செபவனென்று திவபாகமங்கள் முறை
யிடுகையிலு மதனைபிறியாமல்,

உலகரெலா மு பிரபஞ்சத்திலு னடான வானமாகக ளி
ராககராசி நகுச சித்தகாநந சாததிரத்தி னுதிக்கத்தி
னையு முனையினையு மறியாம விவவாழக
கையினகண மயக்கத்தைப் பொருத்தி மூரக்கரானவர்கள் வி
யா ரரசனைப் பொருகி தூஸநீவினறித் திரியர்கள் ஆஃதெ
னபோலென்னில?

பி த க ர க த ப பிததுக்கொண்டவனைப் போலப் பரசம
பெருமபிதற்றுப் யிகள் சாதகிரமாகிய பசுசாததிரத்தி னொ
பிதற்றி ருப்பட டிருத்த சித்தகாநதத்தை நித்திகை
யால்,

பாவப்பெருங் ஆசுமநிறத்தை யதிபாதகமாதலால் ரௌர
குழியில் வீழுகி வமுதலிப நாகதசினே விழுந்த நெடுவகா
டுவ ரிதவென்ன லவ கிடந்த நாகசேடம் புதித்தற பொருட
பிராகதே. டி மீளவுரு சன்னத்தக கேதுவாகிருர்கள்,
இதவென்ன மயக்கந்தான் என்று

சிவன - எழுவாய், வைப்பன - பயனிலே

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் ரௌரவம் வாலஞா
ன ரத்தினாவலி இரத்தினத்திரையத்த மறிக. (கக)

சிவாகரயோகியருண வருமாறு.

—0—

மேல் சித்தாந்த முத்தியே முதலியென்பது கூறுகின்றது
சிவனான நிருக்கடைக்க விரோதநி மலங்கழவி ஞானவாரி
மந்த தாரா - மலாநிந் தாண்டுவரும பிறப்பைப்பாழித்து சன
னமொன்றிலே உயர்வு முதல்கருவதது முதலாகப் பதமலாக
மெய்யைப்பொன்று சித்தாந்தத்தே மொழிந்தி - வு முல்கொ
ல்லா மூலகராவிய பித்தாந்தப் பெருமித்ததுபித்தறிப பா
உப பெருமருதியில் விழுந்திவ ரிதுவென்னப்பிராகரே - என
மாறிப் பெருஞ்ஞானாக - சிவஞானியானது உருது கின்று பகரு
வானமருக வுக் கருளுகடாவுது * வீசுணம் பண்ணிக் கருளு
லுலத்திலே யுருது னாராசிய வருகணைக் கருவிச் சிவஞான
சமுத்திரத்தை பாணமாவிலிடத்திலே பிரகாசிப்பித்தது சிவா
ந்தமழைபெயர்த்துப் பெய்து தனது வசமாகி யிரன்
டறககரு சி ரேன வருது ஐக்கதக கேதுவான சஞ்சிதா
காமியாகனைக் கெடுத்த தேக்கமே பிராகரத்தம் புசிப்பதாக
ஜீவனமுத்தனாக வைத்தது மேக நகத்திலே சாவகரிசு முத
கிசுரு முடிவாயிருக்கிற சுமமுடைய பாதமலாகநிழ வைப்ப
னென்று விவாகமத்திலே † சங்கோததரவகளுடே விவாக
க கூறியிருக்கவு, உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதி
ப்பவரொன்றாக தங்கள் மயக்கநிவுக் கேற்ற ‡ சுஷுக் தாக்கவ
கொப் பெரிசாகக் கூப்பிடடுப் பாவமிகுதியிஹ பெரிதாகிய நா
கககுதியிலே விழுவாகா, இந்தப் பிராகரநருக் கென்ன சொல்
லப்பொருளுமென நினைப்போருள்

* வீசுணம் - பாரவை, † சங்கோததரம்-வினாவிடை,
‡ சுஷுக்ம - வீண, அதாவது அடியையே மலராகச் சொல்
லுவது போல

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௭௭

பதமெனறது-சிவம்

மலரெனறது - § ரூபகம் அஃகாவது, சிவஞானமணம்,
சிவநகரத்த தேன்

சிவஞானநகரநாறுபவி யானமா

சீழைவடபெனெனறது சிவனை யானமா வியாபியான, ஆ
னமாவது சிவன வியாபித்த ரூபம் என்கரை யறிவித்தது
ஆனந்தென்பது சிவ ஞானநகரநாறுபவதனைக் கொடுத்தது
முதலியிலுஞ் சிவ ஞானமாவை ரக்ஷிப்பனென்ப தென்கறிக

§ ரூபகம் - ஓரலங்காரம்

இதனா சிவசமவாசிகா முதநிபரி: நகமே யானமா சிவ
ஞானமென்று, சிவன் ரக்ஷிப்பனென்று, முதநியிலே ஸ்வ
தந்திரனை! சிவஞான ரக்ஷிக்கவுந் தேவையிலில், ஞானககிரிபா
பிவ்யத்தி யொழுகுது சிவநகரநாறுபவ மிலையென்பதை நிரா
சரிக்கப்படுகிறது

த ௮௮௨௩ — பஸஞ்ஞு வர்ஸாஸு ஜகூணஞ்ஞு
வாஜீகிபகிர்ஸுஜெ! ஐகி.

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞா வருமாறு.

—0—

சித்தநாகத்தின் றூப புனாதது கிஞ்ஞா

சித்தநாகத்தே - விவரகமாசார வான்களிடத்திலே,—தி
ருக்கடைக்கன சோத்தி - தன்ன தீட்சாரூபக கிரியா சத்தி ச
கற்பம் மண்ணி,—ஞானவாரிமதி தானநதம் பொழுகுது - சி
வத்துவகுறிச் சிவசத்தி சமுத்திரத்த தழுதத்ச சிவத்தவாபி வி
யத்திலடசண சிவானந்த மனுவவித்து,—முதநாகதப பாகமல
ராகழீழ்வைப்பன - நினைவ நிராசிய தனசத்திசமான சத்திமா
னக ளாகஞவன,—இதுவெனையிராததே - இதுவேறுமயக்கம்.

மறையை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இத்தியாப பெருமைத்தாகிய சித்தாரத்தெறி, வீடுபெற்றி
தரு நோவழிபென உபமனனிபன அகத்தியன் முதலிய உயாக
தோரெல்லாம வாயுசங்கதை சிவகூதை முதலியவற்றுள் வரி
தெறித்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு
வேண்டியவாறெல்லாந் துரபிமானவகொண்டு பித்தறு மயவுல
கத்தார எனகடவரென்பதாம்

ஓசாசிராஜிபென குறப்போல முததியந்தம் முததாரத்தமெ
ன மரீஇயிறறு

பித்தாரத்தம் பித்தமுடிபு, பெருமபித்தென்பதாம்

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

சத்தினிபாதம் பதித்த பகருவானமாகக்ளை சிவன இரகூதி
ப்பென்னத்தென னபபு, ஆனமாககளிலே விசேஷவான்கள
குருவாய இரகூதிக்கும கொழிந்த சிவ னவரந் மனூதித் கோ
சாஸூயிருக்கையால் அவன குருமுாததமாகான என்ற பாடா
ணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

சித்தாரத்தத்தே சிவனறனநிருக்கடைக்க ன சோதகிச செ
ன்னமொன்றிலே சிவனமுதகுராகவைத் தாண்டு மலவசமுவி
ஞானவாரியிடுத காணத்தம்பொழிந்த வரும்பிறப்பையறுத்த
முத்தாரத்தப் பாதமலாககூழ வைப்பென்னறு மொழிந்திடவு
முலக்கெல்லாம-அனவயம் - சிவனறன நிருக்கடைக்கண சேந்

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௬௬

த்தச சன்னமொன்றிலே ஜீவனமுத்தராக மலங்கழுவி ஞான வாரிமடுத தானந்தம் பொழிந்த வறுப்பிறப்பை யறுத்த முத்தராத பாதமலாகநீழ வைப்பன்னென்று சித்தாரத்ததே யுலக மொல்லா மொழிந்தி—வும என்று பொருளகூட்டித் - முனசன்ன னுகளிற் செய்த தபோபலதநாலே இருவினை யொத்துச் சத்கி னிபாதம் டுதிந்த பருவானமாகக் கொப் பரேமநவரன் தன்ன காரு ணணியத்திலுலே திருக்க ன சாததியருளி அந்தச் சரண நன்னிலே சரீரத்திலே கூடியிருந்த புச்சக்கச்செய்தே அதுவ தாககறமிறகிற வு ன்மைடையுந் குறிப்பித்த அடிமைக்கொள டருளி ஆணயமலதரா லு னடாகப் அஞ்ஞானத்தைப் போகந் ஞானசாசரத்திலே ட முத்தி சிவபந்தஸையு நீறு தது அநா ன யே தொன்றுடொட்டி வருகிற சன்னங்க ளும போகந் முத்த களுக்கெல்லா முடிவாயிருக்கிற தரு த னீரபரத்தினகீழே வை ப்பன்னென்று ஆகமத்திலே யருளிப்பொ திருக்குமென்று உயாந் தோரகள் எல்லாரு சொல்லுக்கச்செய்தேயு ம ஆனமாககளி ன விசேஷவானகளை ஆசாரிடமுத்திவென்று, —முநகர்ராக்—சா ததிரஞ் சொன்னவழி ஒன்று மறிபாமல முடராய, —பிதாந திப பெருமபித்தறுப்பித்தறி - பித்தரத சுடாவரபோல அறிவு ம அறிபாமலு மாயிருக்கிற பெரிபவராதனைக்கே யுஞ்சொல்ல — பாவப்பெருங்குழியில் விழத்திடுவா - துக்கவாளுந் கேதவா ன பிறப்பென்கிற குழியிலே விழுகிறபாகர், —அதவெண்ண பிரா நதே - இதை மதிமயக்க மேகென றுந்நிலேயார்

என்னவே ஆதமங் குருவே சிவமென்று சொல்லுமென்பது கருத்த இத்தகுப பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ - சூ, ச, வெ, “ அறிவிககவணி மறியாவுளங்ஙள், செறியுமா முனபின் குறைக—னெறிபிற, குறையுடைய சொற்கொள்ளார கொளப

வாதகிலஸீடென, குறைவிலசகன குழிகொள பவாகரு” எனது
மதங் கண்ணிகொளக

இதனாற் சொல்லியது, ஜனமாகாளுடைய பசுருவத்திலே
சிவனே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளிக் திருக்கணசாத்
தி அந்த அன்னத்திலே ஸீவிகையிலே முதநாயிருக்கதற்கு
வண்ணாயிலேவைத்து இரக்தித்து மலநாயுட்போகதி ஞான
சாகித்யிலே யுட்கதி சிவானந்தத்தையும் நிறைத்து அநாதி
பெயருகொ சனந்தொந்தவசாயு மறுத்துத் தன்னு திருவடி
ததாமணயி னநிழே வைப்பன்னது ஆகமத்திலே யருளிச்செ
டபடுமென்று பெரிபோகன சொல்லுதைச் செயடுயும, சாததி
ரக்கிடைபு மற்பாமல மூடராய்ப் பிதசரைப்போல வறிவுமறி
பாமலுமாப் பிதநிச்சொண்டி திரிந்து நரகமாகிய பெரிபகு
திகளிலே விழாநிற்பாகவெனது முறைமையு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருணா வருமானு.

சிவநாதத்தே சிவநாந நிருநகடைகண சோகதி-சி
வ ஞ்சாரிய மாசகமா பெழுந்தருளிப் பசுருவானமாககருக
ருச சன்னமொன்றிலே நிருநோகரு முதலிய தீகதைசெய்து,—
ஞானவாரிநித மாந்தகம் பொழிந்து - ஞானசமுத்திரத்தின்
மூமுதுவித்துச் சிவானந்த மேலிடச் செய்வதற்கும,—சென்ன
மொன்றிலே - இவ்வொரு பிறப்பிறாளுனே,—மலகசமுனி-மும்
மலவழுக்கைக்கி,—சீவன முதநராகவைத்து-சீவனமுத்தரா
கச சொத்து,—ஆனநிவருட பிறப்பையறுத்து-அவவிடத்து மே
வரும அறிவியை யொழிந்ததற்கும,—முதநாததப் பாதமலாக்
கீழ்வையடபன்-முததியந்தத்திற நிருவடிககி ழுடககி கிறகச்செ

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உரக

ய்தற்கும் வழியாகலான்,—என்று சித்தாந்தத்தே யுலகரெலா
மொழிந்திடவும் - இத்தகைய பெருமைதகாகிய சித்தகாந்தநெ
றி நீறிப்பேற்றற்கு நோவழியென உபமனவியன அகத்தியனமு
தலிய உயாநோரெல்லாம் வாயுசமஹிதை சிவகிதை முதலிய
வறறுள விரிந்தெடுத்த நோதவும்,—மூலககராசிய பித்தாந்தப
பெறும் பித்தறுப பித்தறி - அகனைத செளரியமாட்டாது தத
தமக்கு வேண்டியவா றெல்லாந் தூரபிமானங் கொண்டு பித்த
முடிவாகிய பெரும்பித்தாந் பித்தறி,—பாவப் பெருங்குழியில்
வீழ்ந்திவ ரிதுவெனன பிராந்தே - அப்பாவதநா னரகத்தில
வீரவா இதுவெனன மயக்கம்

மறைஞானதேசிகா உரை

—உரக—

இப்படி யெல்லா வானமாகாளுஞ் சிவனுக்குச் சமமான ஞான
ததை யடைந்திருப்பார்களே மெனவில? அநேகேசுரதவம்
வர வதனைக் குறித்து எல்லாததைய மறியுந் தனமையு மெ
ல்லா முண்டாகருந் தனமையுஞ் சாவானமாகாளுக்கும்
அனுகூலகங் செய்ய முறைமையுஞ் சிவனுக்கே யியல்பாக
வுள்ளதென மூணாத்து கின்றா

இறைவனாவான் ஞானமெல்லாமெல்லா முதன்
மையனாக கிரகமெல்லா மின்புடையானியம்பு, ம
றையாக மங்களினு லறிவெல்லாதோற்று மரபினவ
ழி வருவோராகும் வாராதோராகும், முறைமையினு
வினபததுன பங்கொடுத்தலாலே முதனமையெலா
மறிந்தமுயங் கிரண்டுபோகத், திறமதனால் வினைய
றுக்குஞ் செயதியாலே சேருமனாக கிரகமெல்லாங்
தானுதுநாஞ் சிவன்பால.

(கள)

(இர) இறைவ னாவான் பரமகாததா வான்வன யாவனெனில்?

எல்லா ஞான சாவருளுக துவதையுஞ் சாவகாததிரு
மெல்லா முனை துவதையுஞ் சாவானுக கிருகதையு மாசு
மை யனுகிருக விமமு ஸ்மினையு மொருவராத றருகினிநித
மெல்லா மியல்பு தனக சியல்பாக வுடையவன் யாவனென்று
டையான் வன் அவனை பரமகாததா றெற்றொகுதத மு
றைபானே வருத்தனாதது கின்றது

இடம்பு மறை சிவன் சாவஞ்ஞனென தநியப்பபடும அஃ
யாக மங்குளிறு தெக காரணததா லெனினில்? வேதாகாரு
ஸறியெல்லாதோ னே யுளபடியறிந் து சொல்லுகையினுலே
திறும “நனித்தது மந்திரததுக காணக கசுடன
மை-மெனுகவிவை போனமற நெல்லாம”

எனவநிக சாவகாததா வெனபதற்குப் பிரமாணம் யாதெ
னில்? அன்னவயததாலே யவன் கருகதாவென தநிக பெண்
முதலா காரியத்தைப் பெற்று என்பதனாறிக

இதற்குப் பாரககையை மிருகேதிரம வாயவ்ய சங்கதையி
றாறிக

மரபின்வழிவ சிவன் சாவகாககனென தநியப்பபடும
ருவோ ராகும அஃ தெககாரணததா லெனில்? ஆனமரகசு
வாராதோராகு டோறுந் காணனினியமாய நிறைநுதிந் த
மமுறைமையினு வனருளிச்செபத தியயாகமங்குளிற சொ
லின்பததுன்பங் கன்ன வுறியே புண்ணியஞ் செயபுமவாகளு
கொடுகதலாலே சுரு மகனவழி வாராமற பாவஞ் செயவோ
முதனமை யெ ரகரு மகதந் தவினையழி பிறழாம லிருவினை
லா மறித்தும் ப பலவகையுஞ் கொடுக்கையாலே யிவனாகு
ச சாவகாததத்துவ முண்டென தநிவிக
பபட்டது சாவகாதத நெனபதற்குப் பிரமாணம்.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௭௩

“ஆன்னுவய வெநிரேகத தாலவனறிவை- யுணனுக் வேத
கருத்தா வுறம்” எனவறி

இதற்குப் பராகணைப் மிருகேந்திரத்த மறிக

மூலங்கிரணி ஆனமாகக் கு அபரபோகம் பரபோக
போகத திறமத மாகிய விரண்டினையு மவாகளசெய்த வினை
ஞல வினைபறுத க ட்டாக வந்ததத நேசத்திலே யிருந்த
குஞ செயதியா தயப்பித்த அதுதொலைந்தவாறே பரமமூ
லே சேருமனுகத் ததியை யளிக்கையாலு மிவனசாவானாக கி
ரகம் ரகனென்று மதுவு மறிகேர மாதலால்,

எல்லாவகாணு இவ்வனங் கூறிய சாவஞ்ஞத்தவஞ் சர்
தநாஞ் சிவனபா வ காத்நுத்தவமுஞ் சாவானுக்கிரகமு மா
ல க விம மூன்றுஞ் சிவனிடத்திலே யுண்டா
கையா லவனே பரமகாதநா எ-று

இதற்கு மிருகேந்திரஞ் சித்தியவிசயத் து மறிக

அந்தராதிகளுங் காததாவல்லோ வெனிய ? “ஆகையு
டைய வதிகாரியாக கெல்லா - மரகையிலானேபதியாவான”
“முண்டடைப்ப னுக்கையிலா மூலனுயிர்கடகவஞற - பின்ப
டைப்ப ராககையுபெற ஞா” எனபதஞற பரமசிவ விவாக
ஞக்குப் படைப்பு முதலிய தொழிலைச் செயொ ன்று கற்பித்த
ப்பின் பவ னேவலாற பஞ்ச கிருத்தியங்க ாயுஞ் செயவாக னொ
ன வறிக

இதற்குப் பௌடகரத்தம் வாயவவிய சந்தையினு மறிக
(௧௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சாவஞ்ஞத்தவ சாவ காத்நுத்தவ சாவாறுக்கிர
ஹத்தவ முடையவனே பரம காததாவாகையா லித்த லக்ஷண

மகனெல்லாரு சிவனுசகே யுள்ளநீரகக் கரணப்படுகையால் சிவனே பரமகாததாவென்று கூறுகின்றது

இன்றவனாவா நெல்லாருநான மெல்லா முகனமை யதுககி ரசமெல்லா மிபல்புடையான-சகதது ஸவாமிடாகிதவ நெல்லா வறினையு மெல்லாததுகருங் காததாவாகையு மெல்லாததொழிநு மறுககிரகமே யாகையையும் ஸவபாவமாயுடையவன்

அதனாரு சிவநகே - நாங்காண்பதுகு சிவநகே இநகல னுந் தவர்களா நாரு சிவனிடத்திலேயே காண்கிறோமாதலால் சிவனே பரமகாததா; இந்த லக்ஷணஞ் சிவனிடத்திலே கண-தெய்வா றெனினில்?

இயமபுமறை யாகமங் களிஞ் ஸ்ரீவெல்லாநதோற்றம் வரைவின வழி உருவோககும் வாராதோர்க்கு முறைமையா லின்பத துன்பங் கொடுத்தலாலே முகனமையெல்லா மறிந்து முயங் கிரணிபோகத திறமகனூல் வினையறுசுருஞ் செய்தியா லே சேருந் துககிரகமெல்லாங் காணுதம் - சிவன சொல்லபட்ட வேதாசுமங்குளினூலே சாவஞ்ஞனென்ப தறியப்பட்டது அந்த வேதாசுமங்குளினபடியே நடந்தபோககும் நடவாதபோகருங் கிரமத்திலே சுகததையுந் துகததையும புசிப்பிசுதையினூல் சாவ காததாவென்ப தறியப்பட்டது புசிக்கப்பட்ட சுகதகக போகங்குளினூல் புண்ணிய பாபங்களைப்பொழிந்த, புண்ணிய பாபங்களொழிபவே சத்திரிபாதி முண்டாம், சத்திரிபாதிசத்திலே உதுககிரகமபண்ணுவா ஆதலால் சிவனே பரமகாததாவென்பது சித்தமென நிகன்பொருள

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

சிவன சாவஞ்ஞன சாவகாததா சாவாநுககிரகன என நு சாற்றுகின்றார்.

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௭௭௫

எல்லாஞானம் - சாவஞ்ஞாநதுவம்;—எல்லாமுதனமை-சர்வ காததி நுத்தவம்;—எல்லா மஹாகிரகம் - சாவாஹுகிரக துவம் இமமுன்தும;—இயல்புடையான் - வேதாநதிகள் சைவ ரித சிலா சாற்றுக தடதகலக்ஷணமனதிச ஈதத சைவ சித்திர திகள் சொல்லுஞ் சொருப ஸக்ஷணமாகவுடையன் — இறைவ னாவான் - சாவசகத காததாவான்வன்;—இடமடிகை மாக மங்களினுல அநிவெல்லாந நோற்றும்-சாவஞ்ஞாநதுவ மனும்பி ககபபிம் —வரைவினவழி வருவோராகும் வாராநோராகும்- விதிவிஷேகப்படி நடப்போராகும் நடவாதோராகும்;—முள்ள மையினு லின்பததுன்பவ கொடுததனானே முதனமை மெல லாமறிதம் - சாவகாததி நுத்தவ மனும்பிசைவ;—முடங்கு ணரி போகத்திறமசுஞல - அநுபவிக்கப்படு மிருக்கதசக வே தனைவினே;—வினையதுக்குஞ் செய்தியாலே - வினையால வகிப்போககும் பரிசினுல;—சைவகே-சைவகேதகே — சேருஹுகிரக மெல்லாம் - பொருதுஞ் சாவாஹுகிரக;— காணுதகாம் - அனுமானிததறிவோம்

சிவஞானயோகியருடைய வருமானம்.

முதலுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானாகே யளவென பது மேதகூறியவாற்றாத பெறப்பட்ட மனையாகம் மிமடிகு னமுதலிய மூன்றேதுவானும் முறைமையிற் கிடத்தலான, அவனன் மிமூனதுருண மியலபாசவுடைய வாமுதலவன் சன் னமொன்றிலே திருக்கடைகண் சோததி ஞானவாரிமதித தா னகதம் பொழிததரும் அசசனன் மொன்றிலேதானே மலகக முவிச சீவனமுதகராக வைததாணமி உருமபிரபபையதுதகற் றும் பாதமலாகிழ வைதததரும் வல்லவஞுவானென்பகாம்.

இறைவனென்றது வல்லவென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பலசுன்னங்களிலு மாகாதவரன்றெல்லாம் ஒருசன்னத் துணையோட வந்துவருமாக்கச் செய்துமாறு யாகவனுமென்பாரை நோக்கிய பாவாசங்கைக்கி ரெலத்தை வலியுறுத்தியவாறு

இத்த சப பிறரெல்லாம் ஒரையபனமுதன் மேலுங் கூறிய து, ஸ்ரீமத மூர்த்தி வைத்தாரைப்

இவையொன்றிசெயுளானுரு சைவத்தித தடைசிற சிற புகாரட்டத்த

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு

என வருந்த காத்தாக்களில் சிவனே காத்தாவென்றதற் குட பிறாரை மென்னவோ வென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்சொட்கு

பிறையருவான் - காத்தாவென்று சொல்லப்படுகிறவன், — ஞானமெல்லா மெல்லா முநனை உணக்கிரகமெல்லா மியல்பு உடையான் - சாவஞ்ஞத்தவம் சாவகாதத்தவம் சாவானுக்கி ரகம் என்று சொல்லப்பட்டவைபிரண்ட அநாதியே தனக்கெ னன் வியலபாடிவுள்ளான் இந்த முறைமைகளே யுடையவனே உறியுபடியெப்படி யென்னில்—இடம்புமறை யாகமங்களினு ளிவெலாக கோறும் - முன்னால் வழிநூலிசறியே தனதுச னையாலே அவனருளிச் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களினுலே அவனது சாவஞ்ஞத்தவ மறிக்கோம், — வரைவினவழி வரு யோரகமும் வாராதோரகமும் - அவ னிடமித்தவழியே வருகிற வாகளுக்கும் அந்தவழி வாராதவாகளுக்கும், — முறையையின வின்பத துன்பம் கொடுத்தாலே முநனைமயலாமறிதம் - அவரவாசெய்த கனமத்தக டீடாகச் சுதகங்கைக கொடுக்க

௮—சூத்திரம். குாளுஞான இலக்கணம். ௨௦௭௭

கையாலே அவனது சாவ கிருதயமெல்லா மறிந்தோம்,—முயன்
கிரணி போகத் திறந்தாலு வினை மறுக்குஞ் சொதியாலே—அவ
ரவாக்ருப பொருத்தப்பட்ட சொக்க நரகங்ளிலுண்டாகியவி
னபதனபங்க புசிப்பித்தது துலைப்பிக்கிறமுறைமையாலே,—
சேருமனுக்கிரகமெல்லாங் காணுதம் - பொருத்தப்பட்ட சாவா
னுக்கிரகமெல்லா மறிந்தோம்,— நாஞ்சிறந்தே - இங்ஙனஞ்
சொல்லியந்த முறைமைக் கொல்லாம நாம் சிவனுக்கேயுள்ளதெ
ன மறிந்தோம், ஆகையால் சிவனே காதகர

இதஞ் சொல்லியது, சாவஞ்ஞததுவமும் சாவ முகன்
மையும் சாவாநுக்கிரகமும் இவை மூன்றும் அநாதிபே யியல
பாக வுடயவனே கதகாவெனதும், முன்னாலினந்தியே வேதா
கமங்குத நானே யருளிச்செய்கையாலும், அந்த நூலினவழி
வந்தோரஞ் இன்பதையு மந்த நூலினவழி வாராதவர்களுக்
குத் துன்பதையுங் கொடுக்கையினாலும், இடபடி இன்பதது
பங்குப புசிப்பித்தது கணமததைத் துலைப்பித்து இரங்கிக்கை
யினாலும், முனசொன்ன முறைமைக் கொல்லாம சிவனுக்கே யு
டாயிருக்கையினால் சிவனே கதகாவென்ன முறைமையும் அறி
வித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

எவ்ளாளுந மெல்லாமுகனையெல்லாமுக்கிரகஞ் சி
வற்கே காங்காணுதம் - முறையுந வுடைமையும் முடிவிலாதற
துடைமையும் பேரருளுடைமையும் ஆகிய மூன்று சிவபிரானு
ககெ ஁வென்பது,—இயமபுமறைக் ளாகமங்குளினு லறிவெல்
லாக தோற்றம்- சொல்லுகின்ற வேதாக்கங்களை யருளிச்செய்
த வேதுவா கொல்லாளுந முடைமை தெரிபப்படும,—மரபின்

வழிவருவார்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையினு லின்பத்த
னபங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லாமறிதும் - வேதாகம
ங்ளளி னெறிச் சேலலுவோராகும் செல்லாதோராகும் முறை
யாற சுகதுகக் மனிததலாகிய யேதுவா னெல்லா முதன்
மைதெளிப்படமும்—முடிங் கீழ்விடு போகத் திறந்தனல் வினை
யறுகருளு செய்திபாலே யறுகீரக் மெல்லாரு சேரும் - அது
பவ்யாசினற் சுததுகமராகிய சுடறுபாட்டா லதற்கேதுவாகிய
விருவ்வினைகளை நீசுருமேதுவா னெல்லா மனுக்கீரக் முடைமை
தெரியப்படும்—இயல்புடைபா னிறைவனாவான்-அங்ஙன மிம
முன்றுகுண மியல்பாக வுடைய வம்முதல்வன் சன்னமொன்றி
லே திருக்கடைக்கணசாரத்திருநானவாரிமடுத்த ஆனந்தமபொ
ழித்தரும் ஜ்ஞான மொன்றிலேதானே மலங்கழுவி சீயனமுத்த
ராகவைத்த ஆணவியறும் பிறப்பை யறுத்தற்கும பாத்தமலா
க்கிழ வைத்தற்கும் வல்லவனாவான்

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைத்தற் சிறப்
புக கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யானமரக்களுக் குபகரிக்கிற சிவனது சரிபை
முதலிய தொழிலைத் தொகுத் துணாத்துகின்றா

சனமார்க்கு சுகமார்க்கு சிறப்புதரமார்க்கு ந தாத
மார்க்கமென்றுஞ் சங்கரனையடையு, நனமார்க்கு நான்
வைதான ஞானயோக நறமிரியா சரியையென்று நவிற
றுவதுஞ்செய்வா, சனமார்க்கு முக்திகளசா லோகடிய
சாமீபடிய சாருபடியசாயுசசியமென்று சதுர்விதமா,

அ—குத்திரம், ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௭௬

முன்மராகக ஞானத்தா லெய்துமுததி முடிவென்பர்
முன்மினுக்கு முத்திபதமெனபா. (கஅ)

(இ-ள) சனமா சனமராககமுதலிய நல்லவழிகள் சிவனை
கருசுகமா யடையு மதற்கு நான்கு முததரோத்தரந்
ராககஞ் சரபு தாமதநக பலத்தை யுடையன அவை யாவை
ததிரமாராககக யெனினில?
தாத்மராகக மெ
னனுஞ் சங்கரனை
யடையு நனமா
ககநாலு

இவைதான அவைகளுக் கடைவே ஞானபாதம் மோ
ஞானயோக நற பாதம் கிரியாபாதஞ் சரியாபாதமெனது
கிரியா சரியைபெ பரியாயப பெயராதிப் பிரித்துக்கூறுவார்கள.
ன நவிறனு வது தான - அசை
ஞ செய்வா

இவ்வனம் கூறிய நாலுக்குப் பெறுமபல மியாதெனில?
சனமாராகக சைவரடையு நல்லவழி சனமராகக முத
முத்திகள சா லிய நான்கின்கு எதிர நிறைநிறையாக வ
லோககிய சாமீப வனுடன் புசிக்கப்பட்ட சாயுச்சியமு மவ
பிய சாநுபிய னைப்போல மாணமழவுங் காளகண்டமுமா
சாயுச்சியமென யிருக்குஞ் சாநுபமும அவன சமீபத்தி லிரு
று சதூவிதமா க்குஞ் சாமீபியமு மவனுலகத்தி லிருக
ம குஞ் சாலோகமுமாக நான்குவகைப்பட்டி
ருக்கு

முன்மராகக முதற்கண் கூறிய சனமார்க்கமாகிய ஞா
ஞானபாதத்தின் வழினை நனுட்டிசு கு மனை
கமுததி முடி லடையுஞ் சாயுச்சியமே பரமமா முத்தி,
வெனபா

மூன்றினுக்கு மதற மூன்றினையும் பதமுததியென் றுந்
முத்திபத மென மம வலலோரா சொல்லுவாரகன எ-று
பா

உமமை - எதிரதாழ்இய வெச்சம

தாதமாராககத்தை முதற்கூறுத சனமாராககத்தைக கூறி
யது தலைநெமாற்ற மெனநுந தந்திரவுத்தியாற கூறியதென
வறிக

இதற்குக் காமிக முததரோததர விசிடட பலததரு சிந
திய விசுவததரு சிவஞான சங்கிரகததரு சுபபிரபேதத்த ம
றிக (கஅ)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

மேல மூனசொன்ன சிவதருமத்தைத் தொகுத்துக் கூறு
கின்றது

சங்கரனை யடையு நனமாராககஞ்சனமாராககஞ் சகமாராககஞ்
சதபுத்திரமாராககந*தாதமாராகக மெனநுநா லு ஈகததைக்கொ
டுக்கையிருல சங்கரனென்னு நாமததையுடைய சிவனை யுதகே
சித்தப பண்ணுந் தருமநெறிபானது சத்தியநெறியென்றும்
தோழநெறியென்றும் புத்திரநெறி பென்றும் தாதநெறி யென
றும நாலாம இதற்குப் பரியாயநாமம்

அவைகான ஞானயோக நற்கிரியா சரிவையென்று நவீற்று
வதுஞ்செய்வா சனமாராகக முதறிகள சாலோசகிய சாமீபி
யசாரூப்பிய சாயுச்சிடமென்று ஈசதாவிதமா மூனமாராககஞா
னததாலெபது முததிமுடிவென்பா மூன்றினுக்கு முததிபதமெ
ன்பா - சரிதை யதுட்டித்தவனுக்குச் சிவசாலோககிடமும், கிரி
நய யனுட்டித்தவனுக்குச் சாமீப்பியமும், போகஞ்சாதித்தவனு

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௮௧

கஞ்ச சாரூபியமும், ஞானசாதகனுகஞ்ச சாயுச்சியமும் பலம்.
இவையிறுமுள் முனசொன்ன ஞானசாதகனுகுப் பரமமுதநி,
நின்றமுன்றுபேருக்கும் பகமுதநி

பதமுதநியாவது, காலாந்தரத்திலே † புருநபவ முள
ளதென வறிக

*தாத - பிதா, †சதாவிதம் - நாலுவிதம், † புருநபவம்-
மதுபிதப்பு

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

புறச்சமயமெனும் விருத்தத்திற சரிபா கிரிபா யோகஞ்செ
வததியின் ஞானத்தாலென்றுசெப்பிய கா லுபாயத்தின் செய
தி சிவகனோககாற செப்புநீனா

ஞானயோகாதிருநகஞ்ச சனமாரகக சகமாரககாதிபே
றுஞ சாதற்பட்டுமென்று பொருள்

சனமாரககச சொரூபஞ சொல்லுவாரம்

சிவசாஸ்திர சமுதபன்ன நிராலம்ப சிவபரோகூ ஞானே
ப காரோப கிருதமாயு ம, அஃதெனநி நிராலம்ப சிவசாகூத கா
ரமென்றும் நிராலம்ப சிவாபரோகூ ஞானமென்றுஞ சாதற்ப
படும நிராலம்பாவகி சிவபேரகத்திறகு அவகசிவ யோகமாகவு
மிருகஞ்ஞ சாதக் மனசசவ கற்பக கிரியையுன் மனக்கும் அப
ரோகூம்போ லீகயக்குறிச்சாகத் பவுத்த சிவஞானச சிறப்பு
ப பிரவாக லக்ஷண நிராலம்ப சிவத்தியான மூலத்தின் முளைத
த தியானத்தின் தணைவருத்திறுநி நிராலம்ப சிவசமாரகியே
சனமாரககம்.

* சகமாரககச சொரூபஞ சொல்லுவாரம்

சிவசாஸ்திர சமுதபன்ன சாலம்ப சிவபரோகூ ஞானே

பகாரோபகிருதமாயு மதனநிச சாலம்ப சிவசாஷாத்தாரமெ
 னறுஞ் சாலம்ப சிவாபரோக்ஷ ஞானமென்றுஞ் செரல்லப்படு
 ஞ சாலம்பாவதி சிவபோகத்திற கங்கச சிவபோகமாயுநிருக்கு
 ம பிராகிருத மனசசங்கதபக கிரியையுணர்ணகரு மபரோக்ஷம
 போ லிநபக குறிப பிராகிருத பவுதக சிவஞானச சிறப்புப பி
 ரவாகலக்ஷண சாலம்பசிவசமாதி மூலசாலம்பசிவத்தி டானமே
 போகமெனுஞ் சகமராககம்,—

சுதபுதகிர மாராககம் - சிவபூசாதி,—

தாத்மாராககம் - சிவசேவாதி,—

சனமாராகக முத்திகள் - நல்லமாராகக முத்திகள்—

சுதாவிதம் - நானருவதை,—

முனமாராகக ஞானதகால்-சனமாராகக சமாதிபால,—

முடிவென்பா - பரமுத்தியென்பா

மறையை வெளிப்பொருள்

சனமாராகக முத்திய நானரும பொதுச் சிறப்பாகச ச
 னமாராககத்திற சனமாராககம் சனமாராககத்திற சகமாராககஞ்
 சனமாராககத்திற புத்திரமாராககஞ் சனமாராககத்திற குதமாராக
 கம், சகமாராககத்திற சனமாராககஞ் சகமாராககத்திற சகமாராக
 கஞ் சகமாராககத்திற புத்திரமாராககஞ் சகமாராககத்திற குதமா
 ராககம், புத்திரமாராககத்திற சனமாராககம் புத்திரமாராககத்திற சக
 மாராககம் புத்திரமாராககத்திற புத்திரமாராககம் புத்திரமாராககத்
 திற குதமாராககம், தாத்மாராககத்திற சனமாராககம் தாத்மாராககத்
 திற சகமாராககம் தாத்மாராககத்திற புத்திரமாராககம் தாத்மாராக
 கத்திற குதமாராககம் எனப்படி சனமாராககமுத்திய நானருந் த
 னிததனி ஸ்ரீகண்டநாத அனந்தேசுர சதாசிவ சாலோககியாரதி
 அவரவா சம்பல சாயுசியாநதமுத்திகளாயுஞ் சதாசிவ தீப்தி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௮௩

வத்தககுமேற சததி தத்துவத்தான சிவத்தவத்தான தத்
தவத்திதமாகிய பரசிவத்தான முதநானை: ன்வே பரசிவ சா
லோக்கியாதி சாவததிர பரசிவ சம்பல பரசிவ சாயுச்சிபாரத
முத்திகளாயிருக்கும் நயிஷ்டிதீ திக்ஷாமுததிகளாயுங் காலாக
கினியாதி யனுசிறு தாகத் புவனபதி சாலோக்கியாதி புவனபதி
சம்பல புவனபதி சாயுச்சிபாரத முத்திகளாயிருக்கும் பவுதிதீ
திக்ஷாமுததிகளாயும் அனந்தவிதமா யிருக்குமென்பதிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வுன்னஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார சிவனடிபைச் சேரத்
தருகிய நெறி காதமாரங்கமுதலிய நான்குக்கைப் படுத்தலின்,
அவையே சரியைமுதலிய பெயரான வழங்கப்படும் அவற்றிற்
குப் பயன் முறையே சாலோக்கமுதலிய அபரமுத்தியுரு சாயுச்
சிபமாகிய பரமுத்தியுமா மென்பகார

சாலோக்கிய முதலிபவதிறகுப் பொருள் வருகின்ற செ
ய்யுடக னுனகினும் ஆசிரியா தாமே மொழிபெயர்த் துணாக்கின்
தவாத்ரு னறிக

இகளுடன், சைவத்திறத் தடைந்தாராத் செலுத்தப்படுஞ்
சரியை முதலிய நான்கும் முததி நெறிபாததகட்படும் பேதமு
ம் அவற்றின் பயனாக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முனசெல்லப்பட்ட சிவனை யானமாகிகள் செ
ன்து பொருந்தகிற முறைமை ஒரு பிரகாரமாயிருக்குமோ பவ

பிரகாரமாயிருக்குமோ வென்ற மானுக்கனை நோக்கி நாலுபிர
காரமாயிருக்குமென்று மேலருளிச்செய்கிறார்

சனமாரகஞ்சகமாரகஞ் சத்புத்திரமாரககந தாதமார
ககமென்று சங்கரணையடையு நனமாரகக நாலவகைதான்-சன
மாரககமென்றுஞ் சகமாரககமென்றும் நல்ல புத்திரமாரகக
மென்றும் தாதமாரககமென்றும் பரமேஸ்வரனை பொருந்தகிற ந
ல்லவழி நாலவகையாயிருக்கும்;—அவைதான் ஞானயோகக கி
ரியாசரிசைதென்று நவிறுதுவதுஞ் செய்வா - ஞானமென்றும்
போகமென்றும் கிரியைபென்றும் சரிசைதென்றுஞ் சொல்லுவ
துஞ் செய்வாக்கள் இதுவன்றியும் சனமாரககமுத்திசுள சலோக
கிய சாமீபிய சாருப்பிப சாயுச்சியங்களென்று சதாவிதமாம்-
சனமாரகக முகலான நாலு மாரககத்துக்கு முத்திகை சொல்
லுதிடத்து சாலோககியமென்றும் சாமீபியமென்றும் சாருப்பி
பமென்றும் சாயுச்சிபமென்று நாலு பிரகாரமாயிருக்கும்;—நா
னமாரககஞானத்தா லெய்தமுத்தி முடிவென்பா-முன சொல்
லப்படட சனமாரகக ஞானத்தாலே பெறுகிற மோகூத்தைத்
தே முடிந்த முத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்;—
மூன்றினுக்கு முத்திபத்தமென்பா - நின்ற சாலோககிய மாதியா
யுள்ள மூன்றினையும் பதமுத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லா
நிற்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரனை ஆனமாரககள் பெ
றுகிற முறைரை தாதமாரகக முகலாக நாலுமாரககமாயிருக்கு
மென்றும் ஞானபாகமுதலாக நாலுபாதமாயிருக்குமென்றும்
சாயுச்சிய முதலாகப் பேறு நாலாயிருக்கு மென்னு முறைபய
மறிவித்தது

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௮௫

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சங்கரன் யடையு நனமாசகம்-அங்னென சைவத்திறத
டை நதார சிவனடினையசேரகத குறிய தெறிபாவன, —நாத
கு சதபுத்திர மாரக்கஞ சகமாரக்கம் சன் மாரக்க மென
லு-நாசுதெறி பென்று நனமையாகியபுத்திரதெறி பென்று
நாதனாறி பென்று நனதெறியென்று நான்கு வகைபடநி
யவை தான சரிபைக் கிரிபா போக ஞானமென வந்த யவது
யவை அனையே சரிபை நல்லகிரியை போக ஞானமென
யவை உழங்கப்படுக, —சாலோகசிய சாம்பா சாநுபய
யவை மென்று சன்மாரக்க முத்திகள் சதாவதமாம -
யவை பயன முறையே சாலோக சாம்ப சநு சாயு
யவை நெ நலென்றியாகிய முத்திகள் நான்கு வகைப
யவை நிறுத்திக்கு முத்தியுதமென்பா - சலோக சாம்ப சாந
யவை ம அபரமுத்திக ளாகிய பதமுத்திக பென்பா, —மு
யவை ஞான ததா வெபதுமுத்தி முபவென்பா-சருதகன
யவை யொயொதுஞ் சாயுச்சய மாகிய பரமுத்தியே மு
யவை கதியாம
யவை கிய மு
யவை னே சைவத்திறத தை- நதாராத செலுத்தப்படுந்
யவை விநா நான்கு முத்திதெறிபாதகம் - பிற போதமும
யவை ன னுங் கூறபட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

—0—

மேற மூதமாரக்க முனாத்த சீனஞா

நாத மாரக்கஞ சாதயிற சங்கரனறனகோயிற உல
கி. லகுத்திரு மெழுகுஞ்சாதகிய, போதுகளு

திதிருவிளக கொட்டையி னுண்டாகிய தனறிக் கயிலை
கூட்டு முதலிய பசுவியெய்யாத நிர்ருவிளகமும் பா
ரதது, தீபமெனவே தூபமுங் கூறிபதாயி
ற்று இதனைப் பிசனற கூறிய தென்னெனில் ?

“ விருமபுர விலகருத்தூபம் விதியினி லிடவல்லாரக
ருக, கருமபிளிற் சட்டிபோலுங் சட்டரூவீ ரட்டரூபே” இரனு
ட டிபத்தைக் கூறிபது பலாதிக்கத்தானும், தூபமினறித் தீப
மின்மைபாறுமென வறிக் “ விளக்கிடார பேறுசொல்லின
மெய்க்நெறி ஞானமாகு, மனப்பில் தீதருசொன ஞாக் கடிசடா
மருளுமாதே” எ - ம, “ தீபமாலை தூபமுஞ் செந்தக் கையா”
எ-ம. அறிக

திருநந்த வன கோட்டுபூ முதலிய நால்வகையினையு மு
முஞ்செய்து ண்டாகி, எவ்வே திருக்கோயில் மடமுத
லானவுங் கூறிபதாயிற்று

திருவேடங்க அதிலெழுந்தருளி யிருக்கு ண்டடிகா மு
ண்டாலடியேன தலாயினூக்குத் தானே யேண்டியதருசெ
செய்வ தியாது யது வணங்கி யவ ரேவினதுங் கேட்டு, “எவ
பணியீ ரென்று ரேனுகாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறு கா
பணிக் தவாகம் ணலாமே” “ஆமாததூமேயா னடி யாடப
பணியுயிற்றதுவ பெற்றனன் பெற்றனன் போகது போக திற
து வானமக்கே” எ.எவும “நிலைபெறுமா ரெண
ணுகியே அலருகிலையே” எனவுமறிக

இச்சரிசைச் இரட்ச சரிமைத் தொழில் செயலோரா சி
ய்வோ ரீசனால்கி வன துலகத்தை யடைவாகள் எ-து.
ருப்பா

செய்வோரா - எழுவாய், இருப்பா - பயனிலை

இதற்குக் காமிகம் சுபிரபேதம் காரணதிகாரம் சிவதன்
மம் சிவஞானபோத சங்கிரக யோத்சங்கிரகத்தது மறிக. (கக)

உ-௦-௮-௮ சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல * தாசோகம + பாவிதனா சமயபண்ணுஞ் சரிதை
யிலக்கணங் கொஞ்சதுக கூறுகின்றது

இதற்குப் பொருள் வெளி

* தாசோகம - நா னநிமை, + பாவிதன - பாவிக்கப்ப
ட்டவன்

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தாத்மாராகக் முத ளானகின்ற ஸைரூபம் நான்கு திருவிரு
த்தத்தாற் சொல்லுகின்றார்

இத் பெளடபொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறத்கொழிந் மாககிறையானே உருவத்திருமேனியைப்
நேரக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரிசெய்யப்படிக் கொண்பதாம்

—

நிரமபவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லியவகத் தாதுமாராகத்ததில் தாத்மாராகத்ததி
ன் முறைமை மே லருளிச்செய்கிறார்

தாத்மாராகங்கு சாற்றில் - பரமேஸ்வரனுக்கு அநிமைப்
பட்டு அநிமைத்திறஞ் செய்கிறவர்களுடைய வழிபாட்டைச்

௨-சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௮௯

சொல்லில்,—சங்கரனறனகோயிற றலமலகிட டிலகுதிருமெழு
 கருஞசாத்தி - சிவலிங்கப்பெருமா ஞானஞான எழுகருளியிருந்
 திற திருக்கோயிலுக்குத் திருவலகுமிட்டி விளங்கத் திருமெழுக
 ருஞ்சாத்தி,—போதுகளுங்கொயது பூதகாரமாவை அணி புனை
 திருகுப் பலசமைத்து - திருப்பள்ளித் தாமங்களுமெடுத்த பொ
 லிவினை யுடையதாகிய தொடையல மாவைகோவை கண்ணி தம்
 பிராணாக்ருச சாதுசிறப்புக கிடாகப் பலவாகப் பத்திப
 ணி,—புகழ்தபாடி-அவனுடைய கோத்திகையுஞ்சொல்லி வா
 முத்தி,—திரு நிருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற திருவிளக்குகளு
 மிட்டி,—திருநந்தவனமுஞ்செய்து - நன்றாகத் திருநந்தவனங்க
 ளுமவைத்து,—திருவேடங்கண்டா லடியேனெய்வ தியான
 பணியினொன்று பணித சுவாதாரணியுயிறுத்து - சிவனுடை
 ய வடியாராகிய திருவேடதகாரைக் கண்டால் அடிபேண செ
 ய்யத்தக்க பணிவிடை யாதென்று கண்டனபண்ணி யருளிச்
 செய்ய வேணுமென்றுகேட்டு அவர்களுளிச்செய்த பணிவிடை
 யுஞ்செய்து முடிபபது —இச்சரிதை செய்வோ ரீசனுல்கிருப்பா -
 இநதச் சரிதைத்தொழிலைச் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையி
 லே செய்து முடித்தவர்கள் சிவலோகத்திலே யிருப்பார்கள்

இதஹ சொல்லிபது தாத்மாராகத்ததுசுருச சொல்லப்ப
 ட்ட திருவலகிக்கிறது முதற் சிவனடியாரை வழிபடுகிறது யீரு
 கச் சொல்லப்பட்ட திருத்தொழில்களை இந்த முறைமையிலே
 செய்தவர்கள் சாலோகக்கியதைப் பெறுவாகொன்னு முறை
 மையை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காத்மாக்களு சாதநில - தாதநெறியைச் சொல்லுமி—த்
 சங்கரன றனகோயிற்றல மலகிட்டு-சிவபிரா னெழுந்தரு

னியிருக்கின்ற திருக்கோயிலுட டிருவலக்டமும்,—இலகு திருமெ
 முக்குஞ் சாததி - விளங்குகின்ற திருமெழுக்கிடமும்,—போதக
 னாகொருது- திருப்பள்ளித்தாமங்கலெடுததம்,—பூதநாமா
 லைகண்ணப்புகிதற்குப் பலசனாதது- பொலிவியுடைத்தாகி
 யமாலையி னடைமுநலிய கண்ணிசனாஞ் சிவபிரான திருமேனி
 யிறொலிவதும் வண்ணம் பலவாகவமைத்ததும்,—புதுநதபா
 டி-முதலெனைய புதுததகரிப மேலாய சோததவினை வா
 யாற வாழியுர,—தீகிறுவிளக்டிடு - குறதமற்ற பிரகாசம்
 பொருதிய விளக்குகனிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ் செய்து-அழ
 க்ப நந்தவனங்கள் வைத்ததம்,—திருவேடங்கண்டா லடியேன
 செயவ துபாதுபணியீரென்று பணிந்தது-சிவனடியாராகிய திரு
 வேடத்தாரைக் கண்டா லடியேனாற செய்யத்தககபணி யா
 தென தருநாக்கணமிமென்று வணங்கி,—அவாசம் பணியு மிய
 ற்றுவது- அவாருளிச் செய்யும் பணிவினையும் செயவதாம் —இ
 ச்சரியை செய் வோ ரீசனுலகருப்போ - இச்சரியைத் தொழுவ
 னையதுட்டித்தோரா சாலோகமாகிய பதமுத்கியைப் பெறுவா
 ளனபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ஊஜ்ஜ்ஜ்—

மேற்புத்திரமார்க்க முணாததகினார்

புத்திரமாக கம்புரலிற் புதியவிரைப்போது பு
 கையொளிமஞ் சனமுது முதலகொண்டைநது, சுத்தி
 செயதா சனமுாதகி முாதகிமாணஞ் சொதிபையும்
 பாவிதகா வாடுததுசுதத, பருமிந்ர லாசகித்துப்
 பரவிப்போற்றிப் பரிவினெடு மெரியிலவரு காரியமு.

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம் ௨-0௧௧

ம்பண்ணி, நித்தலுமிக கிரியையினை வியறதுவோக
ணினமலனற னருகிருப்பா நினைபுமகாலே (௨0)

(இ-ள) புதகிர சிரிப்பாக மாசப புதகிர மாசக்கதி
மாரக்கமபு பருதிபைச சொல்லி

கலின

புதிய விரைப பழம புவினறி மனமொருநகிட மலா
போதுபுணையொ முகலானது கொண்டு

ளிமருசன மமு

கமுதல் கொண
டு

ஐந்த சுததி புகுசுகி முதலிய பஞ்ச சுததி ஐந்து
செய்து செய்து

ஆசன மூர்த்தி ஆராதசதியாபி சகலபரிபுத்தமாக
மூர்த்தி மாறா சனம பூதிதரனலே விசதிபா ரோக
சோதிடையுமபா மூர்த்தியை சுதபித்தது ஆசனமா
விதநாவாகித்தது டாதாவா யிருக்கிற சோதிரு கை
லிக தாவாகித்தது

சுதத பககி சுதத பததிரிடு லேசாககபிரான மன
யினு லாசசித்த கை யுடைதார யிருந்து முன்னு சுதப
கனமங்கியு மேறசெய்யுரு செடிசச கட
சாரங்கியுரு செயதமுடித்தது

பரவி சுவாமி தே ரீரடானசெய்யுப சிந்தி
கதச சிவலிங்கத்திலே பெருந்தருநி யிருந்
து கைக்கொள்ள வேண்டு என்று வேண்டிக கொண்டு,

போற்றி கோத்திரரு செயது

பரிவி னெடு வைதிகம் ஐசுவம வைதிகவைமமாகிய
மெரியில்வரு கா முவித்த தருமமான வககினி காரிட த்தை வி
நிடமும் பண்ணி ருப்பததுடனே செயது.

நிததது மிகி இநதக்கிரியை நாடோறு முட்டாமலித்
 ரிபையின் யிபற நினைக ளி நகருபிடம் விசாரிக்கில சுவன
 ஹேவாக னிந து சமீபத்திலே யிருப்பார்களே எ-து
 மலனற நனருந்
 ருப்பா நினைபு
 கரே

இப்பநுயோரா - எழுவா , இருப்பா - பாவிலை,
 'நீளாமலிகாமன ஸ்ரெமுகை நறுமலா, புக்கமிரு வளரொ
 ர் நினைபுணல கொடுக்கனை, நினைவொடு நிகமும வழிபடு மடிய
 வு, ஸ்ரெமலில் பதமன தரவருள குணமுடை யிதைவே" எனவும
 "முட்டாரிதே நாடோறு நாடுமுழுகிடப்பறிதது முன்னுபேராதன,
 கட்டாரிநா வினைடை கொண்டடிசோகது மனதனை" எனவும
 "மலனற பொருந்திசு கைவிட நாணகடவேனை" எனவுநதிக
 இக, குக காமிகம் அஞ்சுமான ஞானரகதினுவலி இவை
 சரிஸ்திக (20)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேல் புத்திரகன பண்ணுவ கிரியாலக்ஷணந கொருததரை
 ககிணுத

இகதகுப பொருள வெளி

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

விரைப்போத - மணம் பொருந்திய புஷ்பம், —புக்க ஒளி-
 துபதிபம், —இநத சுத்தி- ஆன்ம ஸதான திரவிய மகதிர த்விதக
 சுத்தி, —ஆசனம் - சுத்தியாதிசுத்திபரியநத பதமருப விநது, —

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௬௩

மூர்த்தி - விநாயகமதத்யத தெழுந்த தண்டா சிருகியாய்த திரு
மப வித்தியா கேகருப வியாபகமாயிருக்கும் நாதம்,—மூர்த
திமானுஞ் சோதி - வித்தியா தேகததகருச சீவனம் பர சிவ
தேஜஸ்

மதததய வெளிபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

புறத்தொழி லகத்தொழி லென்னு பிரண்டானு அருவுரு
வத திருநேனிபை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கீரியையெனப்ப
டு மென்பதாம்

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

மேல புத்திரமாரகக மருளிச் செய்கிறா

புத்திர மாரககம் புகலில் - பரமேசுரனுக்கு உபதேசத்தி
னாலே புத்திரராயுள்ளவர்கள் செய்யுங் கீரமதரைச் சொல்லி
ல,—புதிய விரைப்போது - நவமாயிருக்கப்படாநின்ற திரு
மொய்ப்புச்சமுதலான பலசுகந்தத் திரவியங்களும திருப்பள
ளித் தாடமும,—புனம்பொளி மஞ்சன மமுதுமுதல் கொண்டு-
துபதீபம் திருமஞ்சனம் அமுது முதலானவை பெல்லாம் நன
ருகவரத் தேடிவைத்துக் கொண்டு,—ஐந்தசுத்தி செந்த-பூத
சுத்தி ஆனமசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி விநாயகத்திமென
துசொல்லப்—உ மஞ்சி சுத்திகளையும் பண்ணி,—ஆகனமூர்த்தி
மூர்தமானுஞ் சோதியையும் பாவித் தாவாசித்த-ஆகன மூ
ர்த்தியும் மூலமாக சாதித்து அநதமூர்த்தி மாணுன சோதிமம்.

தியானிகுமபடி பிரமாமுதல் சதாசிவ மீளுகத் துவாதசரக
தத்திலே கூடிக் கோடிசகதிரப்பிரகாசம் போலே பாவித்தது
இந்ததபொருளைச் சிவவிவகப் பெருமா விட்டதிலே ஆவாகனம்
பண்ணி,—சுததபத்தியினு லாசசித்த-அழுக்கதறுநினமலமாயி
ருக்கிற அனபுடனேகூடியிருந்த ஆசத்தது,—பரவிப்போற
தி-புகழ்த் தோததிராவதஞ் செய்து,—டரில் லெடு மெரியில்
வருகாரிபமுதபண்ணி - யிருப்பத்துடனே அகனிகாரிடமுஞ்
செப்து,—சிதாலும்க் கிரிமையினே யிழந்துகொள்கா - நாள
தோறுஞ் சாகதிரஞ் சொன்ன முறைமையிலே இப்படி சிவனை
பாசசித்திறவாகள்,—நினமலனற னருக்குப்பா நீடிபுங்காலே-
மலரகதஞ் யிருக்கிற சிவனுடைய சமீபத்திலே யிருப்பார்கள வி
சாரித்தது பாராகுமிடத்தது

இதனற சொல்லியது புத்திர மாகசத்தகஞ்ச சொல்ல
ப்பட்ட புகிடவிறை போதுமுதல் அக்கனிகாரிப மீளுக நாள
தோறு மிகமுறையையிலே செய்த முடித்தவர்கள் சாமீபி
யத்தைய பெற்றிருப்பார்களென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

புத்திரமாரகசம் புகலின் - புத்திரநெநியைச் சொல்லுமி
டத்தது,—புகியவினாபாத புகைபொளி மஞ்சனமுத முத
லகொண்டி-புகிதாசிய வாசனை பொருத்திய பாதகளுந் துபதி
பதிருமஞ்சன மமுதமுதலியனவெல்லாம் கேட்குததுகொ
ண்டி,—ஐந்தசுத்தியெய் ஆசனமூர்த்தி மூர்த்திமாறும் - ஐவ
கைச சுதக்கொய் மபண்ணி யாசனமூர்த்தி மூலங்காலிலே மூர
ந்திமாறாகிய சிவத்தை,—சோதினையும் பாவித்த-வாகித்த-
சுத்தியுருவாகப்பாவித்தது ஆவாகனமபண்ணி,—சுததபத்தியி

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உருகு

ஞானச்சித்த-நிருமலமாகிய மெய்யனபினூர்ச்சனை செய்த,—
டரிவ்ஹெடும பரவிப்போற்றி-விரூபத்தேடுதுதித்த வழிபா
டியற்றி,—நித்தலு ரெரியிலிரு காரியமுமபண்ணி-நித்தியாக்கி
னி காரியமு மபண்ணி,—நினையுகாலவரிடையினை விடற்றுவோரா
கா,—நினையுமிடத்துக் கிரியைவினைமுடடித்தோரா,— நிருவா
னநனருகிப்பா - சாமீபமாகிய பச்சமுசதி பெறுவா என்ப
தாம்

மறைஞானதேவிகா உரை.

—உருகு—

மேதசகமாராக முனாததுசினஞா

சகமாராகம ிலஹெடுமிகுத் தழித்ததுவளி யிரணி
ஞ சலிப்பற்று முச்சது முதலாதாரங்க, ளகமாராக ம
றிந்தவற்றி னருமபொருள்களுணாதய கணைநதுபோ
ய மேலேயி யலாமதிமண்ட நதின, முகமாராக வ
முதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சேடு நினைந்திருத்த
ன முதலாகவினை, ஞகமாராக வட்டாரங்க யோகமு
ற்று முழத்தலுமுந தவாசிவனற வருவததைப்பெ
றுவா.

(உக)

(இ-ள)சகமாராக டோகபாதபாகிய சகமாராகமாவது,
ம புலஹெடுக. முதம முகவிய வாதனவளி லொணி
விருந்த புனவழி செல்லாதபடி யாமை
யான வயவங்களை யுள்ளே யடக்குமாறுபோல வடக்கி, இஃ
தாசனம்

தடுத்தவளிய ரேசகபூரசுகளில் வாடிச்சலிகருமகளைத்
ரணிஞ்சலிப்ப தடுத்தக ஞாபித் திருந்த பிரானவாயுவை
ந்து ச ஞானியிலே நிறுத்தி, இதுபிரானாயமம்.

முச்சுதர மு தனது சரீரத்தினுள்ளே முககோனமுத
தலாதாரங்களுக தலிய வாரா காரங்களி ன தாகிருதிடையு
மாரக்க மறிந்து மஃநிருக்குந தரணங்கனையும் வடிவுமுதலிய
வறறை யதுவதுவாக வறிந்து,

அவ்நின்றும் மூலாசார முதலிய வாதாரங்க டேர்நு
பொருள்களுண் மிருகசம பதமதளங்கனையும் மனைகளி லி
ரந்து ருக்கு மந்நேவகைகளையும் மனைகளி லிருக்
கு மககரங்கனையும் மறிந்து திடானித்து

அங் கண்ணத மூலாதாரத்தி லிருக்கு மகசினி மண்டலத்
போய் மேலேறி தி னகசினியைச் சொலிப்பித்து, அநகச சக
யலாமதி மண் திரமண்டலமாகிய நாடித்தானத்தி லிருக்கு
டலத்தின் முக வுரு ணடலினி சத்திச் சொருபினி யாயிருக
மாரக்க வ மு கிற வமிரத்ததை யுருசுப பண்ணி மறறவா
துடல முட்டத் தாரங்க ளனைத்த மதோமுடிமான பதம
தேக்கி வுகளினது கிரந்திக்ா யடைவே யதனைக

கொண்டு பேசித்தது, பேலேசென்று விரதத்
தானத்தினை யுழையிறங்கப் பெருகாரின்ற வமிரத் தாராப் பிர
வாகத்ததைத் தனதுடலமுழுது நிறைந்தவாறே யியனுக்கு மந
திரசாககர முச்சரிக்கிற தெல்லாம விளங்கா நிற்குமா

முழுசு சோதி தான முன தியானம் பண்ணப்படுமது,
நினைத்திருந்தல் பொருளி னிடத்திலே யடிகுகிற காற்றான
தெப்படிசலியாமல் வியாபித்திருக்கும், அ
தபோலப் பரிபூரணமான பிரகாசாததத்திலே உழுநகி யிரு
தலை சமாதி இதுஐற பயன் யாதெனில்?

முகலாகவினை இடமைக்கண் கனமுதலிய பாசங்கள்
எனது வலிகெட்டுப் போம்படியு மறுமைக்க
ண் முத்தியடைகையின் பொருட்டும்

௨—குதகிரம் ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௬௭

மாரக வட சகமாரக மாகிய யோகபாதத் தட்டா
டாகு யோகமு வக போகத்தை யியமநியம முதலாக கா
றது முழந்த லு டோறும் வருநிச சாதித்தவாகள்,
மூநவா

சிவனற னருவ சிவனது திருமேனியைப் போலத் தாகு
தைப்பெறுவா ஞ ரவடிவை பெடுத்தகொண்டவன் சமீ
பத்திலே யிருப்பாக்கள் எ-று

சகமாரகத்தைத் தலைக்குறைத்து மாரக வட்டாகு
மென்றா “இயமநியம பிணங்காந்நமயாம், மயாவில் பிரத
யாகாரமாகு—முயலுவகாற, ஞான யோடு தியானஞ் சமா
திபு மென, ஞோருநாணகுமே போகு” எனவறித

இது பொழிப்பு

சேகலம்

மூலாதாரமாவது —குதத்துக் கிரண்டவகுலத்தைக்கு மே
லிலி வகத்துக்கு இரண்டவகுலத்தைக்குக் கிழிவனவறித

இதற்குவடிவு முக்கோண மாரிருக்கும் செந்தாமரை யி
தழக னுக்கு

இவ்வள்ளி நீரகு மககரங்க ளாவன வ ஸ ஷ ஸ எனநா
னகு

இவ்வீரமுஞ் கதிதேவனைக் ளாவன் வினாயகன் வைர
வன சேஷதரபாலன் சண்டன் எனநாலவா

சுவாதிஷ்டான மாவது —இதற்குத் தான மிவிவமுலம்.

இதற்குவடிவு அறுகோணம் அநேக கரத்தியினை யுடைய
வாறிகழத் காமரை

இதனிதகு மககரங்க ளை ஹ மய ர ல

ஆறிதழுகளி விறகு மதிதேவனைக் ளாவன் பிரதிபடை
சுத்தபிரிவி பாவனை இருடி பதமணி பதமயோகி எனநறுவா

மேல் மணிபூரகம் —இதற்குத் தான நாயி.

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர
ணமி இவ்வளவி லிருக்கு மககற்ககா லெகூ எனவிரணமி

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர
டதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர
புன பதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர
ணமி இவ்வளவி லிருக்கு மககற்ககா லெகூ எனவிரணமி

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர
புன பதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர
புன பதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர

இதற்குப் பதம் தளவுகளாவன? செந்நாமரை தளவுகளிர

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

சகலாககம் - தோழநெறியாவது, — நடுதது வளிபிரணமி
ம் - உசுவாச நிசுவாச மிரண்டையு மடகக்சு சுழுமுன, மாரக
ததிலே பிரணவாயுவை நிறுத்தி, — புந்நோடுககி - விஷயாக
ளின்வழி மனசைப் போகவொட்டாமற் நிரப்பி, — சலிப்பற்
று - அதை மனோவியாபாரமு மனறி லடசியத்தலே நிறுத்தி, —
முச்சுதர முதலாதாரங்க ளகமாரகக மறிந்த - திரிகோண

மாயிருக்கிற மூலாதார முதலான வாரூதார்த்ததிலுந் தாமார்
 தத காமத்தை உறிந்து அந்தத் தாதாரங்களின் தேவதைகளைத்
 தியானித்தது,—அவற்றின்ருட்பொருள்க ளு ன் னாந்து - அந்தவா
 ரூதாரங்களிலும் அச்சேப சத்தி சிவாதமகமாக நிற்றும் முறை
 னடைப்பார்த்தது,—அங்குணந்தபேரய மேலேறி - மூலாதார
 நதவககி விநாயகன் முதலாயின தேவதைகளைப் பெருகதி
 யுட்பூசம் பண்ணிகொண்ட டாரூதாரத்தககு மேலாகிய
 பிரமரந்தர மளவும் அசடையுடனே சென்று,—அலர் மதிம
 ண்டலத்தின் முகமராகக் கவமுதடல் முட்டத்தேக்கி - பிர
 மரந்தரத்தி ன்கோமுகமாய்ச் சகஸ்ரதளமாப் வானழப்பூ
 பபோலே யிருக்கிற காமரை முகைபை ஜ்யோதிர் ஜ்யோதி
 பஞ்சோச்சாரணத்தர லுதிசுசுப்பட்ட * சிவராகக்ஞலே யஸ்ரச
 செய தந்தத் காமரைப்பூவின் + சேசராககிரத்திலே யுள்ள சக
 திர மண்டலத்தை + ஆகுஞ் சனத்தினுலே மூலாக் கனிபை வுண்
 னி : ஜோசசாரணத்தினுலே மெழுபடி நாடிசுக்கிரததைப் பே
 தித்தது அந்த அகலிபினுலே சந்திரமண்டலத்தை விளகப்பண்ணி
 அந்த வமிரத்ததைச் சாவநாடி முகவழி,தநாய நிரப்பி பவவிட
 ததிலு ன்டாகிய சுகோகூத்திலே கனமயாவதையை யடைந்
 து நின்று இவைமே ழும் பிரத்திபங்கமாக,—முழுச்சேதி நீனை
 கதிருத்தல் முதலாக-முன்கொன்ன சோமஞ்சிரபாக் கிவிப் பிரகா
 சாதிகளாகிய ஸ்ரீகண்டஜ்யோதிசுக்க ளெல்லாம் சூரிபோகயத்தி
 லே கண்தரத்தி பிரகாசங்க ளடங்குறபோலக் கண்ணிடத்
 தடங்க சாவதோமுகமாய் வைப்பரடபிரசாசமாயிருக்கிறபூரண
 பபிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரதானாகமாக இவ்வாறு,—வி
 ஷேஷஞ்சு வட்டாங்க யோகமாகமுறது முழத்தலுமுறவா
 சிவனை னுருவத்தைப் பெறுவா-சஞ்சிகாகாமிய கனமங்களுள்
 லாம கசிகுமுபடிசஞ்சு சொல்லிப்போந்த வட்டாங்க யோக

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகடுக

த்தை பெல்லா ஈ முத் யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச் சா
தித்தபோ சீரீகண்ட பரமேஸ்வரனுடைய சாரூபியத்தைப்
பெறுவா

* சிவஅரக்கன் - சிவஞ்ஞான, † கேசரம்- தாது, ‡ அகுஞ்ச
னம் -சுருகருதல், பிரகதிபங்கம்- அங்கநீதாறுதல், § கண்டஜ
யோதிசு-பரத்யேகமான பரகாசம், || உத்தேசம் - முடிசு

தடுத்தது வளியிரண்டு மென்றது பிராஞ்ஞானம்

புலனெடுக்கி யென்றது பிரதயாகாரம்

சலிப்பற நென்றது தாரணை

முச்சுதர முதலாதாரங்க ளகமராகத் மறித் தென்றது
தியாகம்

அவற்றி னருபபொருள்க ளுணர்தென்றது சிஷ்யுடைய
அங்கனைத்துபோப மேஸேறி யென்றது பூபம்

அலாமதி மண்டலத்தின் முகமாகக் கழுதுடல முட்ட
ததேக்கி யென்றது சமாதி

முழுச்சோதி லுணைநதிருத்தன முதலாகயென்றது பிரதா
னாகமாகிய யோகம்

தடிக்கம் உயிமலிஷு — பூரணாயாஜி உயி
மாபொயாபாணாக லாநவிக்ஷணை | ஜப ஸூதாயிநீ
ரித்யுமாந லுயிமலிஷு ஸூயிநி

இதற்குப் பூரவாகம்-இயமநியம ஆசன மென்று மூன்று.

இவைகளி லாதிருக்கில் யோகங் கூடாகாகூடால மூல
விருத்தத்திற் கூறுதிருக்கவும் கூட்டிப் பொருளுரைக்க வேண்
டும்,

இவையிற்றிற் இயமமாவது x அஹிம்சை சத்யம் + அஸ்

அ-சுத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உக௦௩

[illegible]

இந்தப்பத்தம் ஞானமகக கிரிபாத்தம் பகவதாஸ்

நியமமாவது — தபசு சந்தோஷம் * ஆஸ்திசயம் தாகம்
 ஈஸ்வரபூசை ஞானசாஸ்திரத்தைக்கேட்டல் + லக்ஷை புத்தி
 ஜபம் விருதம் எனப் பத்தவீதம்.

* ஆஸ்திரேலியா - தைவமுண்டைகை, † லசகை - வெடகம்,
தயோமரீ — தவஸுனொமஜாவிக்கு ஞான நீஸா
பஞ்சமரீ | விஜாநுஸுவண்ணெவ ஹீரீதீஸா ஜ
பொவருதரீ || ஸந்தெவ நியாரீபொநாஹி

இவையிதழ்க்களின் லக்ஷணங்கள்.

தமுடி — வெவெவொரு நபு காருண கபு
 அாடி அபணாடிஃ | ஸரீர சொஷணம் வக்தவ ஹ
 தபுஅபுதெ ஸபுமெயு || ஸொஹம் உக்திஃ கபு
 கெநஸம்ஸாரம் ப்ருதிபநவாது | ஹத்யாவொஹந உ
 யுஜாஸயஜம் ஸந்திபவிதாஃ || யபுஜாஹதொ
 நிக்ருவீதிபாஜாயதெ நபுணாடி | தக் வகொ
 ஷம்விடிஃ ப்ராஜா வரிஜா நெகதக்ஷவராஃ || ப்ரு
 ஹாதிவொகவயக்து விரக்தஸுபவாத்தி | ப்ரியம்
 யதெ ஹவா ப்ராஜாஸுதொஹம் வரஜம் விடிஃ || ஸுள
 தெஸாரதெதுவஸாரவொ யஸுதாஸ்கபுஅபுதெ
 நபுயாஜித யநகஸாணம் ஸுபயா வெவெகெகி
 மெஜு || சுநபுயா யக்ஷப ிமெயத தஜாநம்பொஅபு
 தெஹபா | சுமெவெகிய விபுயாடிதம் யநகமிவ
 ஹ || நொவகாராய ததஸு ஹஸநீயா ஹம்
 ஹவி | ஸுரம்ஹணம் விஷ்ணுதீஸாநம் வெஸுஷகி
 யவாநுமெயு || யமுஸக்துஅநம் ஹத்யா யதீஸா
 வபுஜநடி | ஸாமாடிவெதம்ஹபுடிப வாயக்தொ
 நபுதாதிநாடி || ஹிம்ஸாடிஸாநித காய வநதவெஸ
 ரவபுஜநடி | ஸகஜாநநககது வராநதம் யபு
 வம்பாடி || ப்ருதபுவிதபுவமதபுக்ஷ வெதாஹ ஸுவ
 ணம்ஸபாடி | ஸிவாஹுஸுவணம் ப்ராஹ்மிஜாநா

ஹோவ ஹுகு_௧ஜெணவ | உளவெ-_௧ரா_௧வ_௧ரிவி_௧பெ_௧
 து_௧கு_௧நா_௧பா_௧த_௧வ_௧உ_௧ய_௧ || பெ_௧ஜா_௧ஸ_௧ந_௧ம்_௧ ஹ_௧வ_௧சு_௧பு_௧ர_௧
 ஹ_௧ஸ_௧வ_௧-_௧ரெ_௧ஸ_௧ம_௧ ஹ_௧யா_௧ப_௧ஹ_௧ || டி_௧க்ஷி_௧ரெ_௧ண_௧த_௧ர_௧ உ_௧ஹ_௧
 ஹ_௧உ_௧க்ஷி_௧ரெ_௧ண_௧ர_௧ண_௧வி_௧ந_௧ஸ_௧ || பி_௧ஜ_௧-_௧கா_௧ய_௧ ஸ_௧ஜா_௧வீ_௧
 த_௧வீ_௧ஸ_௧ந_௧ஜ_௧ஹ_௧த_௧ || உ_௧ஹ_௧ள_௧வ_௧ப_௧ஷ_௧ண_௧ஸ_௧பு_௧
 க_௧-_௧வீ_௧ய_௧ந_௧பு_௧க்_௧பா_௧ஸ_௧-_௧யோ_௧க்_௧ஷி_௧வெ_௧சு_௧ || டி_௧க்ஷி_௧ண_௧
 ஸ_௧வ_௧-_௧ம_௧-_௧ஹ_௧ந_௧ யா_௧டி_௧க்ஷி_௧ண_௧ம_௧-_௧ஹ_௧ || ஹ_௧ஸ_௧ள_௧உ_௧ஜா_௧
 ரெ_௧நா_௧ஸ_௧ஸ_௧ப_௧ வ_௧ர_௧ம_௧-_௧ஹ_௧ப_௧ வ_௧ய_௧-_௧ப_௧ || நா_௧
 வ_௧ர_௧ம_௧ப_௧ந_௧ மிரீ_௧வெ_௧க்ஷ_௧த_௧ ஹ_௧வ_௧சு_௧பிர_௧ஹ_௧வ_௧ந_௧ம்_௧ ஹி_௧
 த_௧சு_௧ | உ_௧ஹ_௧ள_௧வ_௧ப_௧ஷ_௧ண_௧ஸ_௧பு_௧வீ_௧வ_௧ந_௧பு_௧க்_௧பா_௧ஸ_௧-_௧
 பெ_௧ய_௧க்_௧ஷி_௧வெ_௧சு_௧ || பா_௧ஸ_௧-_௧பா_௧டி_௧ள_௧வ_௧ பா_௧ணி_௧ஹ_௧ப_௧ந_௧
 ஹ_௧ஸ_௧ப_௧ர_௧ வ_௧ம_௧பி_௧ஸ_௧ || ஹ_௧ஜா_௧ஸ_௧ந_௧ம்_௧ ஹ_௧வ_௧ ரெ_௧த_௧பி_௧
 ஷ_௧ரெ_௧ஸ_௧ம_௧பி_௧நா_௧ஸ_௧ந_௧ || பி_௧வீ_௧ப_௧வீ_௧வ_௧நீ_௧ ஸ_௧ந_௧க்ஷ_௧ர_௧
 டி_௧க்ஷி_௧ரெ_௧ண_௧த_௧ர_௧ம_௧-_௧ஹ_௧த_௧ || வ_௧ர_௧ஜ_௧ வ_௧ர_௧ஜ_௧ந_௧ம_௧-_௧ஹ_௧ந_௧
 த_௧ஸ_௧ந_௧ஜ_௧ம்_௧ ஹ_௧வ_௧சு_௧ | ரெ_௧ஜ_௧ப_௧ர_௧ப_௧ரி_௧வி_௧நி_௧க்ஷி_௧வ_௧ ஸ_௧
 வ_௧-_௧ம_௧-_௧ஹ_௧த_௧த_௧ப_௧ரி_௧ || ம_௧-_௧ஹ_௧ந_௧ஸ_௧ப_௧ர_௧ வ_௧சு_௧ஷி_௧வ_௧
 ஜ_௧த_௧ஸ_௧ந_௧ஜ_௧ஜ_௧ஜ_௧ | க_௧ள_௧ப_௧ர_௧ம_௧ள_௧ ஜ_௧-_௧பி_௧ஸ_௧ர_௧
 ஷ_௧ நி_௧க்ஷி_௧ப_௧ந_௧ர_௧வி_௧வ_௧ஸ_௧-_௧யோ_௧ || ஹ_௧ந_௧ஜ_௧ர_௧ம்_௧ பா_௧ணி_௧
 த_௧வெ_௧த_௧ப_௧ரி_௧க்ஷி_௧வெ_௧சு_௧ம_௧ஜ_௧ந_௧ஸ_௧ || ஸ_௧ஜ_௧-_௧த_௧ஸி_௧
 ர_௧பா_௧டி_௧ள_௧டி_௧ண_௧வ_௧வெ_௧ப_௧ஸ_௧ஸ_௧ந_௧ || ஜ_௧ய_௧-_௧ந_௧ஸ_௧ந_௧ஜ_௧
 த_௧சு_௧ஸ_௧பு_௧க்_௧ ஸ_௧வ_௧-_௧பா_௧வ_௧ப_௧ர_௧ண_௧ஸ_௧ந_௧ || யெ_௧ந_௧கெ_௧ந

யா உஸுமெஸுமெந் : | திருவத-வடத்துரம் வாடி திரு
வத-உஜாஸுமெவவா || ஷட்குதுகா சூவரெனிக்
ஸுமெஸுமெ திருஷ்டிஷ்டு | நாயுஸுமெ உவாஸுமெ
வருஷ்டி சிவநாப லக்ஷிதடி || ஸுரீஸு மவ-தா தீவி
வருமெருஷ்டுஸவதி-நம் : | நாடிவியுத ஸீதெருசு
விமதசு விவஸுருவகி || யாவ மெருதாமி ஸவ
ஸெருதாவமெவம் ஸகாவரெசு |

மேல பராஸுமாம லக்ஷணம்

யிரகாநா ப்ருவ-உஜாநா மெவஸுமநாநு த
மெயவவ | ஸுருபுராணாநு தயாவீணா ப்ராண
ஸாபுந-உஜ-மெ || உமெநாநு ஸிவஉஜுவா மெவ
வாயாநவாநயா | மிதெமெவ ப்ருக-வியுத ப்ரா
ணாபாஜாஸுமெஷாபு || உயயா விவமெஷாபுஸு
பவநுத-ஸு-தரஷ்டிதஜா டிரிகடி | துஜவம்
ஸபாஸுநமெக ஸுநமெகடிஸுவி டி-ஸுவி டி-ஸு
கடி || ஸ்ருமவதஜா ஜிவிமெ-உஜ-மெஷா உ-வருதெ
ஸகாசு-த : | யொதாஸுஸுமெதாமிதம் ஸுயக-
மிருதஸுபு || ப்ராணஸுமெமெநெமெவ ஜாநாந-
தோவியுதி | வாமுதம் ப-ருணாவாபொரு-
டிமெவ-ருகொகலிஸு || ஸவ-ருண-க-வவ
யொபாஸுண-க-வகொவெசு | வவிய-ருவக-

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகரசு

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

புலவெடுசிகி - பிராணா மப பிரததியாகாரங்களினு லீக்
திரியங்கோ நிறுத்தி, - தடுத்த வனியிரனமே - பிராணன திடை.

பிங்கலைகளிலியக்கம மடக்கி,—முச்சதுர முதலாதார மகமா
 ரக்கம - சுமுமுனை நாடிவழி பொருதிப பிரமாதி தேவதை மு
 சிலியன,—அலாமதி மனடலம் - புருவமத்தியார,—முமுச சேர
 தி நினைத்திருதகல்-அருகப் புருவமத்திய பதுமத்தில் விந்து நாந்
 ரூபமாயிருநருந தேஜோலிங்க சக்ரவிஷ்கள சிவத்தை. இருத
 யத்தித சகாகிவ முசலிய சக்ர செதனத்த தான நியாலித்தசு
 சமாதித்தல்,—முதலாக - சங்காரக்கிரமத் தாதியாகச சிருஷ்
 டிசிரமத் ததச ராக,—அஷ்டாங்க யோகம் - இயமநியாமி ஆச
 னபிராஞ்ஞாமப பிரதக்ஷிகார தாரண கியான சமாதி பென
 று மெட்டங்முமுடைய சக்ர சக்ரங்கள் சிவ சாசுதாதார ரு
 ப அருகிவ யோகத்தை,—முற்றம் - அங்குலின மிணி,—முத
 தி ஸ்ரீநகவா - அந்த உட்டாங்குகளினுற சாதித்தலைப பண்
 ணினவா

மரணைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

உசத்தொழின் மாதகிரபானே அருவத் திருமேலியை
 கோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப் படுமென்பதாம்

சகமாரக்க முழத்தலென வினைமுடிக்க

இவவியோக முழத்தவென எடுத்தகொணநிறைக்க

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் சகமாரக்க மருளிச்செய்குறா

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககக

சகமாரக்கம புலனொழிககி - சகமாரக்கமென்று சொல்லப் பட்டது ஐம்புலன்களையும் விஸ்வ வியாபாரததிர செல்லாமலடக்கி,—தமிழ்து வளியிரண்டு சுவீபபற்று - பிராணயாமத்தினாலே உபவாச சீபவாசகவென்றனம் தமிழ்து சததுஞ் சலனமற்று,—முச்சுதர முதலாதாரங்க ளகமாரக்கா நிறுது -மூன்றுசுதரமான மூலாதாரமுதலான ஆறு சூதாரங்களுக குண்டாவ வழிகளாய்நிறுது,—அவற்றி னருமபொருள்க ஞ்ணாத தங்க ளெந்தபேராய்மேலேறி - அவைவிரிநிறுடைய வறிதான அந்தவததவகையு மநிறுது அபவீடங்கள்ளிலே பொருந்தி அந்த ஆரங்களுசகு மேலேசென்று,—அலாமதிமண்டலத்தின் முகமாரக்கவமுதுடல முட்டத்தேக்கி- விரிந்த சுந்திரண்டல முத்தினவழிவி னுண்டான வழுகத்தைத ள்ளனுடைய தேக்குமுதும நிரம்பத்தேக்கி,—முமுச்சோதி நீண்டதிருத்தலமுதலாக வினைகளுகமாரக்க - எல்லாப் பிரகாசமுங் கூடிநிறைந்த பிரகாசத்தைப் பொருளாகத் திடானித்திருப்பது இவனுடைய கண்மங்க எல்லாம் சமமாகத் திகவழிக் கேதுவாம், இதுவன்றியும்,—அட்டாவக யோகமுற்று முனழத்தலுழந்தவா- இயம்பிய ஆகனம் பிராணயாமம் பிரததிபாகார தாரண த்யாக சமாதி என னுமட்டாவகயோகந் துடங்கி மதனுள்ள யோகங்கெல்லாரு சாதிக்கிற விது யோகமாம் இப்படிச் சாதித்தவர்கள்,—சிவனர னுருவத்தைப் பெறுவா- பரமேஸ்வரனை யொத்த சாரூபமான் திருமேனியைப் பெறுவார்கள்

இதனூறு சொல்லியது, சகமாரக்கத்துசகுச சொல்லப்பட்ட புலன்களை யொழிககுத்தமுதல் அஷ்டாவகயோக மீறாக இதை முறைமையிலே செயது முடித்தவர்கள் சாரூபியத்தைப் பெறுவார்கள் என்ன முறைமையை உறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சுகமாரகக முமுததல - தோழ நெறிபைசு சொல்லுமிட
தது, — புலனெடுக்க - விடயங் களிற் செல்லு மைமபொறிக்கீ
யு மடக்கி, — வளிபிரணிக் தடுத்தது - உச்சவாச நிசுவாசமாகிய
வாய்விர்ணடினையுந் தமபித்தது, — ஸிபபற்று - சுழுமுனை மாரக
கத்திலே மனோவியாபார மின்று ச சலனமற்று, — முச்சுதர
முதலாதாரங்க ளசுகமாரகக மறித்து - சிரிகோணமுதலிய மூலா
தாரமுதலான வாஞாதாரத்தினு மநதிரக்கிரமத்தை யறிந்து, —
அவற்றி னரு பொருள்க ளுணர்ந்தது - அந்த வாதாரங்கள்ளி
தேவதைகளை சியாலித்தது அவ வாஞாதாரங்களினு மசபை சிவ
சொருபமாய் நிற்கு முறைமை யுணர்ந்தது, — அங்குணந்தது போ
யமேலேறி - மூலாதாரந் தொடங்கி விநாயகர் முதலாயுள்ள
தேவதைகளைப் பொருந்தி பிரமரத்திர மாவும் சபையுடனே
சென்று, — அஸாபதி மனடலத்தின் முகமாரககம் - விரிந்தசுந
திரமண்டல முகத்திடை யுண்டாகிய, — அமுததல முட்டத்
தேக்கி - அமுதத்தை தண்ணுடைய தேசமுமுமை நிறப்பத்தேக்
கி, — முமுச்சோதி நினைந்திருந்தன முகலாக - எல்லாப் பிரகா
சமுங்குடினின்றைத் சோதி சொருபமாகத் தியாலித்ததன முத
லிய வற்றான், — வினைசூக மாரகக வட்டாங்க யோகமுற்று
முமுததலா - வினைசூக கெடுத்தரு வழிபாடுப வியம நியமமுத
லிய வட்டாங்க போகத்தை யனுட்டித்தோர், — சிவனற னுரு
வகளைப் பெறுவா - சாருபமாகிய பதமுத்திபைப் பெறுவா

மறைஞானதேசிகர் உரை

—00000—

சுகமாரகமாகிய ஞானபாத முனர்த்த கிண்கூர்.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககக

சனமாகக்கு சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்க
ள் சமயங்க டாமபலவுமுணாநது, பனமாககப பொரு
ளபலவுப கிழாகமேலம பதிபகபா சநதெரிததுப ப
ரசிவனைக்காடகி, நனமாகக ஞானத்தை நாயு ஞான
ஞேயமொயி ஞானருவு நாடாவண்ணம், பினமாககச
சிவனுடனும் பெறயிஞானப பெருமையுட யோ
சிவனைப பெறுவாகானே (உஉ)

(இ-ள்) சனமார சிவனைடைதற்கு நல்லவழி யாதெனிய
ககம

சகலகலை புரா அறுபத்தநாலு கலைகரியானம் நாலுவே
ணவேத சாத்திர தம பதினெண் புராணம் வேதத்தாசுப பு
ரங்களை சமயங்க தம்பாயுள்ள லோகாயதம் பௌதகம் ஆருக
டாம் த மிகதச சாதிரங்களை வேதவழி யாகிப
தர்க்கம் வேதாநதம் பிரபாகரம் பாட்டம்
வைசேடிகம் சாகுநிய மெனக கூறிய சமய சாத்திரங்க ளாறு.
சாத்திர மென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப பொருளுரைக்க

வேதாகமத்தின் வழிவின தனுடடித்த வானமாகக்ஞக
குச சுகத்தைக் கொடுக்கையாலும் ஜனை மரணங்என்ற மயக்
குறா தெரித்த விடுக்கையாலுஞ் சாத்திரமென்ப பெயராயிறது,
இதவடமொழி

பலவும் “தறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னு மிவந்
தைத், திறம்பெற வேதாகமங்கள் செடபு
ம—தறாத் தவறுகள், வீட்டினைவிடல்லா வினைதனையும் விளங்
கக, காட்டிமது சாத்திரமேகாண” “மருநதின்வித்ததைப பணி
யினை மாறாத், திருந்தவே செய்யுந் திரமும் — மருநதினெடு,
மந்திரமுஞ் சொல்லி விடத்தினையு மாறறிவிசுகும், தந்திரமுஞ்

சாததிரமே கான” “எழுத்தின் விதிசொல் விதியெழுவாயும்,
விழிக்க விளக்க விளம்பு — மொழிகுறிதமும், காலவிதனை
னைப் பலததின்யுவ காட்டுமதற், கேதநாலாஞ்சாததிரம்” பிற
வு ம வந்துழிக்காணக

உணர்நது

இவைக ளெல்லாதையு மறிநது

பனமராகசப

இவகனநு நிய சமயிக டமதுகோடபா

பொருள பல்வுறு

டடை பரமென்று நிறுவ வதனையாகாதெ

சிழாக மேலாம

ன்று கிழபடுததிக சித்தநாத வசனத்தா வி

பதிபசு பாசந

ராகரித்தற கெல்லாம விசிட்டமான பதிப

செரித்து

சுபாசமாய்க் முப்பொருளகொ யுள்ளபடி ய

றிநது

பரசிவனைககா

ஞானமாகிய வறிவுடனு மதினூறிப்பப

ட்டு நனமராகச

மும் பொருளாகிய நேபத்தடனு மறிவுனை

ஞானத்தைநாடி

யொருமுத லெனக் கருகாது கேவலம் நின

ஞானநேயமொ

று ஞானசத்தி முதலிய மூன்றினுக்கு மப்

டு ஞாதிருவு நா

பாறப்பட்ட சிவனை, ஞானஞ்சாரிய னுபதேசத்

டாவண்ணம

தவழியே தரியத்தைக் கடந்த சமாதி பொ

ருந்தாற பொருட்டு ‘ஞானமொடு நேய

மொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம பரமசிவனைக் காட்டும நன

மராகச ஞானத்தை நாடி’ என மாறிப் பொருளுரைக்க

பின் மராகசச

அந்தச் சததிகளுடன் கலந தப்பாறபட

சிவனுடனும் பெ

ட பின் சமரசிபாவரா யாநந்தத்தைப் பொ

தறி ஞானப்பெ

ருந்தி யதனை யனுபவித்த ஞாதாககள் பெறு

ருமை யுடைபோ

மபலன யாதெனில்?

ரா

சிவனைப் பெ

சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி யடைவா

றுவாகானே.

கள். எ-று.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககதி

ஞானப் பெருமை யுடையோர் எழுவாய், பெறுவர் பய
னிலை

இசராகுக் காமிகம் சுகதிபம் காரத்புராணத்த மறிக (உஉ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

-0

மேல ஞானமாரகத்த தடைவு கூறுகின்றது

பின்மாரகத்த சிவனுடனும்பெற்றி சனமாரகம் - சரிபா
சரிபா யோகமாரககாணுஷ்ட—ரானத்தகருபின் வந்தததுவ மா
ரகத்திறுலே சிவ சாயுச்சியருதை யடையுந் தனமை சத்திய
நெறி

சத்தியநெறி என்றது சரிசைகயாதி அறுஷ்டாணங்களும்
அதனுடையும சாலோககியாதி முத்தியுளும் அநித்தியமாகை
யால் அசத்தியம் ஞானமும் இத்திற பெறும சிவசாயுச்சிப
மு நித்தியமானையாற சத்தியம் ஆகையாற சத்தியநெறிபெ
ன்பதற்குப் பரியாயமாகச் சனமாரக்க மென்றது அஃதாவ
ன —

சகலகலை வேத்புராண சாததிரங்கள் சமயங்க டாமபல
வு முணர்த்து-

கலேபுராண வேகமென்றது ஐந்தியொருமை
உணர்த்தென்பதை பதநே, நானு மொட்டிப்பொருளுக்கக,
இவ்விடத்துக் கலைகளென்றது பாசஞானங்களே
இதற்குச் சமமகி

‘மொயதருபூதமாதி’ என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட
டது.

அந்த ஞானங்கடா னெவையிறறுக்களினுலே யறியப்படு
மென்னில்?—

வேதங்களுணாகது - வேதங்கையோதி வேதார்த்தப்பொருள்களை யறிந் ததனால் வேதாததரியயந்ததற்கு அதிகாரமில்லாத ஸ்திரீ சூததிர துவசிபநதுமகனா,—

புராணங்க ளு ணாகது - புராணங்கையோதி யதன்பொருளை யறிந் ததனால்,—

இதனறிச் சிவ தீக்ஷாயுதந்ராய * விசிஷ்டமாகிய சிவதாமிகளானபோ காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை யோதி யதிலே பூராவபகூடமாகச் சொல்லும் சாரவாகாதி சமயங்குளினுடைய பலசநதி ல் கூணங்களை எல்லாமறிந்தது,—

இதற்குச்சமமதி சித்தநாகதபோதத்திலே,—

வெஜானா ஸ்வணம் தஞ்சிவணபூநாம் விய்யமொ|
கூடஜாக்யபுஸ்ய விலான பௌராணம் ஸஞ்சிவணி-
நாம் || ஸூதாஸ-ஸூ-குஷ்டாநீஷா ஸவ-ஸூஸ-
ஷ் ஷிஸ-நாஸ | ஸஞ்சிராணாம் வுத்யொயாவா உ லா
ஸூ-த்யொமெ-ஸூ-நாஜாக்ய-ஸூ-மெ || ஐதரெஷாம்
விரகாநாம் ஹாஷாபா தகூவெஷநடி ||

பன்மாககப் பொருளபலவும் கீழாகமேலாம் பதிபக்பா சம்தெரிந்தது - பலசமயிகளுடைய நெறியிற சொல்லும் பதாராதங்களதாழ் சாநேவாணனதமான பதிபக்பாசமாகிய பதாராதத்திரியங்களைத் தெரிந்தது

தெரிந்தெனறது தெரிந்தென விகாரமாயிறது

இவவளவும் பரஞானம்

மேற பரஞானங் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சமமதி யளவையிலே 'அகாரதியே யமலங்கு' என நதிருவிறுத்தத்திலே எழுதப்பட்டது —

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உககன

பரசிவனைக் கரடரி நயமாகக் ஞானத்தைக் கரடி - சிவ
ருத்திராதி சதாசிவ டரிடநதம் சிவாதிஷ்டித் விசுகிருஷ்ணசூத்
கெல்லாம் சிவனென்று நாம மு ன்டரதல்லால் இவர்கள் பரசிவ
னென்று சுருதநாப நிஷ்டகன சிவனைப் பா டிவெ ள்ளாது. அந்
தப் பரசிவனைத் சரிபிடிக்கும் ஞானம் நய மாகக் கெண்டது,
சரிதைபாதிக்கப்போல் காயக்கேசாதி இல்லாமல் துபிபா
சாவஸ்தையிலும் ட்சுக்ரமாகையால்.

இலிச சூரி ப்னையுந் தன்னையுந் தரிசிச்சிறுவனையுந் தரிசி
சகும் நரிபபிரகாசமபோல், சிவனையுந் தன்னையுந் தாராண
யும் நிசிபிப்பதான சிவசமயேக் சிதாசுநினைத் தரிசுந
தினல் சிவனைத் தன்னிடத்து வேறாகக் கெடு

இது விசுகற்பஞானம்

மேல் நிர்விகற்ப ஞானமாவது?—

ஞானஞே டொடு ஞாதிருவு நாடாய்ணடம் - கர டிபரக
சிவஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையுந் கரணபவக
ன தன்னையும் பகுத்தறியு முறைமைபினை தரிவரக் கிதபத,—

ஞானப்பெருநையுடையோர் சிவனைப் பெறு மாகாதே -
இவ்வாறு ஞானதிருத்தினுலே சிவாநத்தாறுவதனைத் தா
னமலாபமாகப் பெறுவராகுலா விரக் துறுபவதற்கு ஞானபி
யாசத்தினுலே நீயு மனுபவிக் தறியாமாகவென் திறன் டொ
ருள்

ஓக்ரமம் - ராற்றை

* விசுகுடம்-மேலானது, ட்சுக்ரம்-சுருவாய்ச் செய்யக்
கூடும

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

— 0 —

1. மாமாகக ஞானத்தால் - சிவாகமத்திற் பிழி சரிசுருகு சிவசாஸ்திர விரகதல் விளங்கிய சிதசதத சமூலததில் முளைத்த வாழ்வு எக்டருது யோக்கக-உ தொடருது நடுகிறகு பதிவினா - உயர்-மாடி-அதுவிதுவல்ல வதுவென்றிதரு ருப சரிசுருகு பிண மகாமந்திரத்திற் பிழிபற்றி முற்றம் போய் (2) ருப பிணியாரு வியசததி விளக்கல் விளங்கிப் போய்ச் சரிசுருகு தனக்கே பற்றி விசேஷித்தருப தரிசன முற்றம் ருப பொருளுதலித் தியானமுழித துபரி விரியுருகுபததி வித்தின முளைத்தக காட்சிபோற காட்சி நடுகிறகு தானிறப்புகுறித் தியானக குறியாய்ச் சிதசததி மகாமந்திரம் உரிதம் மணந்த பிண சோதக சிதபோததகாற நிறுப சத-ஞானஞே மொடு ஞானிருவு நாடாவண்ணம்-திருமாயமா, சுவானம் பண்ணபடுமாம், தியான முப பிணியாரு சிவ மிமமுறறெருகு சிதநாகத வாசகியாசததவக (3) தெரியாருக தோற்றமுன்னிலை? நீததிரை முததினா நினைபதுமாதலாற, சிதசததப் பததி வித்தம்முதகுரு சூக்ஷ்ம போசு விசுதப் சாச்சிர சசுசு தரவக போதப் பிரவாசத்திற் கருவனத்தினை துறைப்படுத்தி நிர்வியோசன நிர்விகற்ப நீரகத, ருப சல நிலைரவக போதப் பிரவாக சமாதியிலும் “ஸுருப ருப பியஸமாதி” எனும் பருஞ்சலி வசனதகா லொரு தெறி போசுமாய முசுருளியம் போல முபபொருட விளளாது வினாடு ருப குதுகோதத நோக்காது நோக்கி, - பிணமாககசுகிலு (4) உபேற்றி ஞானப் பெருமை யுன-யோரா-முன்பின் சொன பிணமாகக நராலம்ப சிவயோக சிவசாஸ்திர யுதைப்புறத சததக்கா-சிவனைப் பெறுவாகாணை - சிவவேதி சமமாய ம

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககக

லத்தால் மறைந்திருந்து, மலமுத்திரால் வியதகியாய் விரிந்து
விளக்குஞ் சிவத்தையத்தை ஸவருப லகூ அமாகச் சாக்ஷாதக
ரித்திருப்பா தானே

மறறைய வெளிப்பொரு

சிவஞானயோகியருடைய வருமானம்.

—0—

அந்ததொழி லகூதொழி வீரனாயினறி அறிவுதொழினை
மாத்திரையானே அமரமுன்னுந்ருமேனிக்ரும மேலாய் அகண
டாகார நித்தவியாபக சப்ததானகப பிழம்பாய் நீண்டதந்ற
கிணற் சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படு
மெனப்பாமை

அய்வழிபாடிவைமெனப்பதுமுன்னர் வகுத்தகச் சடப்ப
பும

நான்நிவேதமெனறது வேதஞ்சிவாகமமென்று மிரண்டிது
முன் கருமகாலாதனை

சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும

கீழுள்ளவற்றைக் கீழிதாக கண்டிகழித்தாலன்றி மேலாய்
என பண்டடாவென்பார், கீழாகவெவ்ஞா

கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்

பதிப்பாசக மெரிதல்லாவது அமரமுன்னுந்ருமேனிக்ரும த
டத்தலக்கனத்தினை வைத்து வகுத்தனாத்தலை

பரமசிவனைக் காட்டலாவது, அமரமுன்னுந்ரும பதிப்பொரு
ள ஞானப்பாசகங்களுக்கு மேலாத லீலிதவிய வகச் சொருப
லக்கனத்தினைவைத்துணர்த்துதல்

நான்நிஞானமெனறது ஞானசாஸ்திரத்தின் மேற்று.

தெரிததககாடநி ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெஸ்
லாந தூலாருந்ததிநியாபமபற்றி இங்ஙனமிருப்பகுதிபட நிகழு
மெனபசாயிற்று

நாடுதல சிகழித்தல்.

நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும ஒதற்கேட்டல்
உரும உடன கொள்ளப்படும

பின்மாராககசுவன வினைதொகை

பின்னூதல் அததுவிதமா யின்பதல்

நாடாவுண்ணம் பின்னிய சிவெனனறுரைக்க

மாராககம் இடைப்பிறவரல்

சனமாராககமாவதுணாந்து சுழித்த நாடியுடனும்பெற
திடென வினைமுடிபு செக

மேல் இச்சரிணையிகுகிரியை யென்றறபேரல ஈனநிம இஞ
ஞானப்பெருமைபெனச் சுடநி வருவித்துரைக்க

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்தகொண்ட சரி
ணமுதலிய நான்கற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது

திரமபவழுகியருநா வருமாறு

மேல் சனமாராககத்தி முறைமை யருளிச்செய்து

சனமாராககஞ் சகலகலைபுராணவேத சாததிரவுகள் சமய
வுகள் தாபபலவு முனாந்து - சனமாராககமாவது பலகலை ஞா
னவுகள் வேதவுகள் பலசாததிரவுகள் புராணவுகள் உலோ
காயதன் முதலாயுள்ள புறச்சமயவாக் ளுட சமயவகளுென்று
சொல்லப்பட்ட பலவகையிறறையு மாராயந் தந்தது, அப்படி
யறிமவே பல மாராககத்திலுள்ள பொருள்களுெல்லாஞ் சத்திய
மபோலே தோன்றி அசத்தியமாயப்போம். சூகையாலே,—பன

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகஉக

மாராககப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம பதிபசுபாசந்தெரித்
து - பலசமயங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட வததங்களெல்லாங்
கீழப்படுத்தி எல்லாததற்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனு
டைய விலக்ஷணத்தையும் ஆனமாகக்ருதைய விலக்ஷணத்தை
யும் பாசங்ருதைய விலக்ஷணத்தையும் கூறுசொது,—பரசி
வனைக்காட்டுக மாறாகக் ஞானத்தைநாடி—மேலான பரமேஸ்
வரனைத் தரிசிப்பதைக்கரு நல்ல வழிபாண பரஞானத்தை யா
சாரியுலே யறிந்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவ
ணைம - இவனுக்குக் காட்டுகிற ஞானமுங் காணப்படுவதாயி
ருந்துள்ள ஞேயமும் அதனோடு காண்கிற ஞாதருவாயினானும்
என்கிற சங்கதப்பங்களுட பொருத்தாதபடி,—பின்மாராககச் சிவ
னுட ஞாமபெற்றி - பின்பு இத்தஞானத்தினவழிதகாய் தற்போ
தஞ் சிவியாமளிறாகவே சிவனைவிட்டு நீங்காமலிறங்கி ஞானத்
தைப்பெற்று ஞானமேயாய் விடுவார்கள இந்நிலை கூடினவாக
ள்,—ஞானப்பெருமை யுடையோர் சிவனைப் பெறுவாகாணை -
இப்படிப் பரிபூரணமான அந்த ஞானத்தைப் பொருத்தினவா
கள் அந்த ஞானத்தினுலே சிவஞோடே கூடிச் சிவஞாயிற்பா
கள்

பின்மாராககச் சிவனுடனும் பெற்றியெனறது ஆனமதரிச
னம்.

ஞானப்பெருமை யுடையோரெனறது ஆனமசுத்தி
சிவனைப்பெறுவாகாணை மெனறது ஆனமலாபம்
எனறும் தங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சன்மாராககமாவது வேதாக்கம் பு
ராண சாத்திரங்க ளெல்லாவதையும் மாராயநத்திந்து உடசம
யம் புறச்சமயங்களிலுள்ள பேதங்களையும் அவை பொன்றசொ
ன்னது ஒன்றுசொல்லாத வததங்களையும் மறிந்து அவையிற்றை
க் கீழப்படுத்தி யவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற பதிபசுபாசமார்க்கத்

தினுண்மையை யறிவதென்றும் அந்தப் பதிஞானத்தாலே சிவ
னுடைய திருவடிவையப் பெறுகிறது சாயுச்சியமென்னு முறை
மையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமானு.

—0—

சுனமாரகம் - நன்னெறி யாவது, — சகலகலை புராண
வேத சாததிரங்கு - சகலமான கலைஞான வசனம் புராணங்
களும வேதாக்கமயுகளி லுள்ள கருமகாண்டங்களும் மதறாசா
ததிரங்களும், — சமயவக டாமபலவு மு னாகது - ஏனைச்சமய
ஞால்கள பலவுமாராய்ந்து, — பணமாரகப் பொருட்பலவுங்
தூக-பலவழிப் படுகின்ற பொருண முழுவதும் செழுக கொ
ண்டி கழித்தது, — மேலாம பதிபசுபாசக தெரித்தது-மேலான ப
திபசு பாசமாகியமூன்று பொருளையுந் தட்டத் தலகிணத்தி
வைத்து வருகதுணர்த்தி, — பரசிவனைக் காட்டு நன்மாரக
ஞானத்தை நாடி - அமமூன்றனு - பதிப்பொரு ளேனைப் பாச
ம பசுக்களுக்கு மேலாத வினிதவிளக்கச் சொருபலகூணத்தி
ன் வைத் துணர்த்தலாகிய நல்லவழிக்கேதுவான ஞானகாண்ட
தனைப் போதல் கேட்டல் கருதன சித்தித்து, — ஞானஞேய
மொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பின்மாரகச சிவனுடனும்
பொறி-ஞாதுரு ஞானஞேய மாகிய பருப்பிணி யித்தவிதபா
யகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிகானந்தப் பிழம்பாய் நி
னைத்த நிறகின்ற சிவபிரானோடு கலக்குந் தன்மைத் தாகிய
ஞானப் பெருமை யுடையோர், — சிவனைப் பெறுவாகானே-ஞா
னத்தை யனுட்டத்தோரே சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப்
பெறுவா.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உகஉக.

இவை நான்கு செய்யுளானு மே நெடுத நககொண்ட சரி
யை முதலிய நான்கிற்கு மிலககணம் உட்ப்பட்டது

மறைஞானதேவிகா உரை

—உருக்கலம்—

கருமமாக முதலியவற்றால் பல மனையாபடாரோ

னின் ஆவற்றிலும் ஞானமாகமே சிறைப் புடை

ன னுணராதது கிணரா

ஞானநா தனையோத லோதுவிதந லா பெருந்த
க கேட்கிதத றுன்கேட்டனனரு, யிவாய்லாப டாபு
ளதனைச நிருதிததலைநது மினைவனடி யடைவி" கும
ழினஞானபூசை, புநடிலாக கனமாக டபருவென்பதா
யான மொனறுககொன றுமருமைப் புடருவாக
க, மாளமையான மேலான ஞான நதாலாடீர் யாப
பபா யிடெயந வுநிந்தோரெலலாம். (உ)

(இ-ர) ஞானநா சாமிகாதிமான தியமாகா

றனையோத ல ஆனாவது, ஆனாரிபன ஆகதி சதி

ல லே வடகருக சிழகரு முகமாக விருது ஆ

சீரண முதலிய குற்றவகளை நீக்க சந்த

முன்னே மெழுகி யறிதபருதிகளைக் குடிலைக்கு நடுவே

யும் பககததிற குருவையும் கணபதிபையும் புதித, அறிவு

தியழிச்செய்த பந்திர ிட ததை வைத தன்னமேலே பரிவ

டம் விரித தகிலேவைத்தப பூசித்தப படித்தல்

நுதவித்தல் அநாதசாரிமன மாளுக்காக காகபயக்க

போதிக்கு மிடத ததிமுகமாக மாளுக்களை

யிருவென்று கற்பித்தச சிருட்டிகாலத்தி லாகமங்கள் டாமப

ரை பரமசம்பந்தம் தற்சம்பந்தம் அந்நராளம் அதிவவியம் தி
லாபநியமம் எனவாறு சுபபந்தத்துடன் ஆசாரிடா பாரமப
மா முத்தூகதித் தனராசாரிய பரமபரையாக ஆகமங்கேட்ட
முள்ளையுண, தழிப பின்பு தானசொல்லப்போதிற பொருளை
பு மீதொருமும் பலதகிலையு மவனாகுகொள வுரைத்தல்

நரபொருளைக் “கருத்துப் பரப்பொருள் காட்டு வினா
கேட்ட தலை விடை” எனக் கூறிய வைந் தறுப்புடன்
மாறுசகாசகு விவாகசியான ஒரு செயவது

தாக்கேட்ட ஐபந்திரியதத் தனஞ்சிரிய விடமாகக்
கேட்டல்

ராமா விவமி தான கேட்ட பொருள்களைத் தனக்கொ
லாப பொருள் தத் சம்பிரகாயினுடன் கூடியிருந்து நா
கோச சித்தித்தல் டோற்றுஞ் சிந்தித்தல்

கருது மின்றவ ஒலமுதலிய வைநதிலையுங் குறமமற்ச
மாபாண்ட விக் சொபகாங்குச சிவனது திருவடிவைய பண்ட
ஞா விச்சும அல்கைக்காரணத்தால் லெனிய

புதின ஞான அமகிய ஞானபூசை பென்று கிவவியாக
புள்ள

புதின ஞான அமகிய ஞானபூசை பென்று கிவவியாக
புள்ள

செயவது மானதமுதலிய மூவித்ததால் ஐபஞ்செ
ய்வது

தபாணம் “காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும
பொருளு-மாண்பாக தியான வகை” எனப்
புதுற நனசகு வேண்டியதொரு பொருளை யாததூர்நான தி

அ—குத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௨௫

டையாரும் லொழுஞ்ஞானபோலத் தியானஞ் செய்தல தியான
யாகம்

ஒன்றுக் கொ மனமததைப் பற்றத் தவம் பதினமடங்
என்றுமும் ஞானபுருஷம், அதனைப் பற்ற ஒபம் ஞானம்
டங் கதிகம், அதனைப் பற்ற தியானம் ஞான
மடங்கதிகம், அதனைப் பற்ற ஞானயாகமானது சாதனைப் பிர
யாசமறப்பமா ப மகத்தீர யளவற்ற பலத்தைக் கொடுப்பதா யி
ருக்கும்

கனம் முல்லிய நான்கிணையு மனுடிகத்தாற் பெறுமபலனை
யாதெனின் ?

அமைந்தபின் அவைகளின் வழிதின் தனுடிகத்தவாக
து டோகம் ஞானகுப் போகதனைக் கொடுக்கும் அநக
போகமும் புத்ததைத் தொலைத்தவாறே மற்ற
ஞெரு சீர்ப்பெடுக்கதற்குக் காரணமாக

அனமை பால இதனமை யுடைத் தாதலிஹலே
மேலான ஞா மோட்சத்தை யடையக் கருதின ஞான
னத்கா லறனைய வான்கள வ்சிட்டமான ஞானபூசனையே ய
ாசசிப்பா ம் டெ னவரதமுஞ் செயவாகள் எ-று
யாத வறிகதோரெ
ல்லாம

ஞானபூச யடைவிகர மெனவும் அறிகதோ ராசசிப்ப
ரெனவும் எழுவாய பயனிலை கூடிக

இதற்குச் சிவதருமோத்திர மெனவறிக. (௨௩)

சிவாக்ரபோகியருநா வருமாறு.

மேல் சைவா அநாதிசைவா ஆதிசைவா மூநாசைவா அது சைவா அவாநதரசைவா பிரபாநசைவா அநதிசைவா என்தே முபேத்தலிலே அநாதிசைவரும் பிரபாநசைவரும் அநதிசைவருந் தவகலாக நின்றநாயுபேருக்கும் விசேஷ நாமமாகிய பஞ்சமகா யசமம் கூறுதெறது

ஊனமிலாக கனமகங்கள் தபருசெபந் திபானகந்நிவை யொன்னுசுகொன றுபரு முடடுவது போகம் ஞான ஸாநனை போத லோதவிதத னாபொருள்ததானசேட்டல டெடபித்த லானரு பீஸுமிடாப பொருளகனைச சந்திதந லேதது மெழின் டுரபூசை இறைவனடி யடைவிகது மாணமையான் மேலா னஞானததா லரனை யாசசிபபா விடெயதுவ ரந்திதோலொல லாம எந் மாநிப பொருளுரைக்க

ஊனமிலாக கனமகங்கள்* பிராம முகூர்த்தத்திலே பெ முத்திருந்து சிவசந்தனை முதலாகச சிவபூஜை யகநிகாரிபம் துரி யசந்தி டரிபந்த மாகமோகதப பிரகாரங்களிலே அநந்த வானுஸரமத்துக்கு வேறாக டிரியைகளை யேற்றாக குறைச்சல தப பண்ணுவது கனமயக்கியம்

சுவம் - சாக்திராயணம் இருசுசிரம மாசோபவாசப அஷ்ட டெமியாதி தயகசன விரதங்களினாலே தேகததைத் தபிடபிக்கி றது தபோயக்கியம்

ஜபம் - அநந்தகவானுஸரமத்து ஞானமான சுவமந்திரத கை வாககமாகத்ததான த உபாமசுவாகத்ததான மாணசமாகத் தான மேஹசொலலும் பிரகாரகதிில ஜபிபபது ஜபயக்கியம்.

திபாகம்-இரு யாதி ஸகானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த திகளைப் பலகாலும் தியாநிபபது தியாநயகமம்.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகஉஎ

இவை பொன்றுகொன்றுயரு மூட்டுவது போகம் - இக் காலம் ஒன்றுக்கொன்று அதிக பலங்களைக் கொடுப்பதாய்ச் சிவலோகத்திலே மூலா போகங்களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதியிலுலே புரா ஜாநுநை யுடாசமம்

ஞான ஞானி யோத நோதுவிகதல் ஈழிபாருல்தகா
னகேட்டல் கேட்பிதநல நனறா- ஞான ஈஸகிதந ததா
ன முன்னெடு பிள மலைவற ஆசாரிபனிடகதிவே படிதகல், கா
னபடிததபடி மொருவாசதப படிபிததல், பாசபசுபதிவென
னுமூன்று பொருளுசஞளனோ ஞானநகத ஸவருபி ஈஸகயா
கதபொருளாசிய பதிபை மனமுதலான கரணவகல ரீகசிபபர
விக்ருமபடி மாசாரிபனிடகதிவே தான கேட்டல் ஆயவாறு
தன ஈஷா ஞானபோகிததல் —

ராஜமலைப் பொருள் தீண்டித் தகல் ஐந்து மெழிவஞர்
 ஸ்ரீசை யிறைவனடி யடைவிதரு மாணவியான மேலானநா
 னதசா லரணையாசசிப்பா விடெய்துவ ரநிகநோரொலலாட-பா
 சமாறது ஐட் மு மலமு மாகையினுலும் பசு ஆக மலசாபநக
 மாகையினுலும் ஒரிமுசகு மல்லாமல் ஸவ்பாவ நினைமலமாய ரித
 தியானநமயமா யுளா பரமபொருள் யானமாவிலே வேற
 தப் பாவிதகையா லவ்வவந்தும் முனசொன்ன நாலு பசுபாக
 ளிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞான யகயம் இற சிவசாயுச்சித்ததை
 உடைவிதரும ஆதலினுலே பாச பசுஞானத்ததரு மேலான
 சிவஞானத்தினுலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவாகா மோகூத
 னை உடைய வநிகதோராக ளென நினைபொருள்

* பிராமமுகூதகம் - வெடிய ஐந்தாழிகை, + அநசந
ம - சாப்பிடாமை, | உபாரசு - ருறஸயம்

செவ்வாஸவ வியா ஜெ யா வெஷார வெஷா
 பூணுஷ்ட | சுநாதிசெவ்வாஷாஜ் சூதிசெவ்வா

உகஉஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அதீதபகஃ || துதீயஸு- ஶ்மாஸெவ ஸுத-ஸு- ஶ்
 ந-ஸெவகஃ || பஞ்சுஜோவாஞ்சுஸெஸுவஷ்ஷஜபுவ
 ஸஉயுதெ | வபுஜொ வாகுஸெஸு ஸெஸவா
 நாம் ஶெஷ உயுதெ || சுநாதிஸெவ ஸஸிவ ஸாதி
 ஸெஸஸிவவிஜஃ | விபுஸெஸுவ ஶ்மாஸெவ ஶ்
 க்ரியொ ஸெஸு வனவ || சுந-ஸெவ ஶஜாவ ஶா
 தாஸுருஶ்ரஶாஜா ஶுதாஃ | ஸவண-ஶ்ஷ
 ஶஜாஸு- சுஷாஸு பாஸய ஶுஸா || புவாஸெஸு
 வசுபுதாஃ ப்ராபுதெ ஶாஸுஸிவா | சுந ஶா
 வாவெவ ஜாதீநா ஶுஸெஸுவ ஶ்மாஸெவ || சு
 ஶுபஞ்ஜாதி காய-ஸெஸு ஶெஸெஷ-ஶ்ஷ-விஸெ
 ஶுதாஃ | சுஷ-புஜ ஶஜாவுதாஃ தவ ஶாஸு-பாஸு
 ஶ் || ஶாஸுபாஸுபுஷ-புஷா ஶிவஜு-ஸு ஶக்
 சியா | யுநயஜ ஶஜாவுதாஃ ஶிவவிஜா-ஶ்ஷ-
 ஶ்ஷ-ஶ் || சுஷ-புந ஶஜுபந வுஷா ஶுவண
 விஜந் || ஶனவ பஞ்ஜு-காஸுயா ஶாநய-
 ஶ்ஷ-ஶ் || உதஸுதாஸெஸிஷு-ஸெஸ-
 பஸிஷ்-ஶ் || பஞ்ஜாநாஸி யஜாநாம் ஜாநய
 ஜோஷி-ஶ் ||

அ—ருத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகஉக

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவசித்தராத சாதிரி ஞானமு மறிநீரே தியானசாதி
பண்ணப்படு மாநலரல், சாக்காதகார சாதன சாக்காத தனமா
ராகக் ஞானபுரையாரு நிராலம்ப சிவததியான சமாதி முநிலய
வறழைச் சாதிப்பிகுமாதலால், சனமாரடிக ஞான புரையா
மென்று சாதிநுகின்றா

செந்தா லுருபின தெளிதல எனபதைசட்டி ஞானென்று
பண்ணு

சாலம்ப சிவசக மாராகக் ஞானராதிய சாலம்ப சக
மாராகத் தியான சமாதி முநிலயவறழைக் குறித்து நிராலம்
ப சிவசனமாராகக் சாதிரிஞான முயாந்தது, நிராலம்ப சிவச
னமாராகத் தியான சமாதி முநிலயவறழைக் குறித்துநாதிக
தென்பதிக

அப்படிச் சிவாகமஞ் செப்பியது காணப்பாரா சிறிபாவா
னகன பத்துப பெயாக கதிகன சாதிரியான முதற நபவிரதி,
தபவிரதிகள் ஞானபெயாக கதிகன சபசிலை, சபசிலாக ளா
யிரம் பெயாக கதிகன சிவஞானி, சிவஞானிகளில் லக்ஷம்பெயர்
க்கதிகன சிவத்திபாணி, சிவத்திபாணிகள் கோடி பெயாககதிகன
சிவசமாதிமான, சிவசமாதிமானக் ளனந்தம்பெயாக் கதிகன சி
வசாக்காதகரவான

சிவத தியானம் சிவ சமாதி சிவ சாக்காத காரங்களும்கி
ரியோத்திரேக விசிஷ்டச சிரப்ப ஞானங்களதானே

பதப்பொருள வெளிப்பொருள

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவதருமோத்தரகடுத கூறிமவாதே ஒன்றா கொண நேற்று
மாத்ய கனமீவாவி சுவயேவி சபிவனவி தியானவேனவி
ஞானவேளவீமென்று மைநகறுந, முன்னகானகும் போசத
கைட்டிவனவாக, ஒதனமுத லீவகைபபட்ட ஞானவேளவி
பொன்றுமே லீபிபேறறைத கருவதாகுநாண் அஃதணாககோ
ரா லகநந மைவகை ஞானவேளவீயே யேடகதபாறறென்ப
தாம்

செளிதற்கும் திடடைக்கும் தூஸ் வேண்டாமையின் தூலா
நுகதபாலனவாய ஏனையெநதுமே ஈண்டி வேளவீமென தெரித
துசுகொள்ளப்பட்டன

நற்பொருள்தீதானகேட்டல கேட்பித்தலெனக கேட்ட
தருப்பின் வைத்தோநாமையான, ஈலக கேட்பித்தலென
தது, ஆசிரியனை வழிபட்டித தான கேட்டலினறியும் ஒசவு
மோதுவிசகவும் பெற்று தூலினக ணகிகாரமுடையராயினா
அகநாற்பொருள்த தமது மறிநுடபததாலுணாகத தமமாலோ
துவிசகப்பட்டாராகு உரைதகலை யென்பதுபெற்றும்

கேட்டதகுப பின்னாததாகிய ஏனைய கேட்பித்தல, பிறா
க துரையிடகதே தூஸ்கலப்பாருமென்பவாகலித சிககித்ததபய
ததாய் அதனாடககுதலின், வேறுவைத தெண்ண வேண்டா
வாயிற்று

அதற்குலின்னதே வருஞ் செயுளின் கேட்ட தருப்பின் சிக
கித்தலே கூறியொழிந்ததுமெனக

21—சூததிரம். ஞானஞான இலக்கணம். உககக

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன பரஞானததாலே சிவீசைக் கூடுதற கரிதெ
ன்ற மாண்ககளை நோக்கி அபரஞானததாலே கூடுதற முறை
மை மே லருளிச்சொகரு

ஞானநூல்களையோதல் ஒதுவிததல் நற்பொருள் கேட
பிதக குண்டேட்டவையு முயமிலாப பொருதனைச் செதி
தலைதும் - ஞானசாஸ்திரங்களைத் தட்டேஸ்ஸும் பிறையு அந
தச் சாஸ்திரங்களை யோதுவிததும் அநதச் சாஸ்திரங்களை
ஞான நல்ல வததங்களைப் பிறருக்கு சொல்லுதும் தான்
பிறரிடத்திலே கேட்டலும் நன்றாக குற்றமுற வந்தபொரு
ளை யாராய் சதிக்குவென்று சொல்லப்பட வைதும், — இ
தையுடி உடைவிககு பெழிநஞானபுனை - இவ்வஞ சொ
ல்லப்படவை பெல்லாவ சாதநாயுரு ஆழிய ஞானபுனை
யாயிருக்கு மானகாலே அவனைடய திருவடியிலே பொருது
மட்டிபண்ணும் — ஊனமிலாக கனமவடா தவஞ்சபவகதியா
ன மொன்றுக்கொன்று யருமிவை யுடையது போகா-குறதமில்
லாத எவ்வாறு கனமங்கள் தபசுக்கொபண்ணுங்க ஐவங்கள்
தியானங்கள் இவை தனனில் ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்டிருக்
கும் அப்படியிருந்தாலும் புசுபபுக் கேதவொழிதது இவையிற
றிலே போகும்முண்டாகாறு — ஆனனாமால் மேலானஞானத்
தா லரணையாச்சுபா லீடொத வறிகதோரெல்லாம் - ஆனையா
லே இவையிறறுக்கு எல்லா மேலாயிருக்கிற சிவனைப் பெற்றுக்
கொறுபவததை அனுவிததகொண் டிருப்பார்கள மோகூதத்
தைப் பெறுகிற முறைமைபிறை பெரியோர்களெல்லாம்

இதஞற சொல்லியது, ஞானசாஸ்திரத்தை யோதுகிறத
முதலாயுள்ள அபரஞானததாலே பரஞானத்தைப் பெறலாமெ

னறும் கனம் வெக்டமுதல் நாலும் ஒன்றுக்கொன்று மேலாயி
ருக்குமென்றும் அவையிறறிஞல் போகமொழிந்த மோகூட மு
ண்டாகாதென்றும் ஞானத்திஞலே மோகூடமுண்டாமென்றும்
அறிந்த பெரியோர்கள் அனவரதமும் அந்த ஞானத்திஞலே
சிவஞானே சூடியிருப்பார்களென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒன்றுக் கொன்றுயரும் - சிவதரு மோதகிரத்திற் கூறிப்
வாறே யொன்றறக்கொன றேற்ற மாகிய, — ஊனமிடாக கனம்
வகடவஞ் சபந் தியான் மிவைபோக மூட்டியது-குறைவிலாக
கனமவேளவி தபவளவி சியானவேளவிஜபவேளவி ஞானவே
ளவி பென்னுமைந்தனுள முன்னைய நாளுகும் போகத்தை யூட்
பிவனவாக, — ஞானநூற்றை யோதல்-ஞானநூற்றை யோதலு
ம், — ஒதுவித்தல்-அநநூலைப் பிராக் கோதுவித்தலும், — நடு
பொருளைக்கேட்பித்தல்-அநநூற் பொருளைத் தமது மதினுட்ப
ததாற் பிராகஞ்சு கேட்பித்தலும், — தானனருக கேட்டல்-அந
நூற்பொருளைத் தானனருகக் கேட்டலும், — ஞானமிடாப் பொ
ருள்தனைச் சிந்தித்தலைந்து ரெழினஞான பூசை யானமையான்
- குறைவிலலாக வடபொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய வைவகைப்
பட்ட அழகிய ஞானவேளவி யாகவின அஃதொன்றுமே, — இ
றைவனடி யடைவிகஞ் - விநிபேற்றைத் தருவ தாகலான், —
கீடெபதவறிந்தோ ரெல்லாம்-அஃதுணாகநோ ரெல்லா ராலு
ம், — மேலான ஞானத்தா லரீனையருச்சிப்பா-அநுநுணைமவகை
யான ஞானவேளவியே வேடகதபாற்று எனப்பதாம்

—

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௩௩

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ॐ॥—

மேலகத ஞானத்தினை யுடையவர்கள் பெறுமபல மிதனை
பதுஉம அஃதிலலாதார பெறுமபல மிதனைபதுஉம
வரையறை செய தனாரத்தனைஞா

கேட்டலுடன் சித்தித்த நெய்நலிடடை விரி
த்தலென விரிபணடாங் விளகலினஞான, விடைய
டைந் திவிவாநிடடை மேவினோகளை மேயாது தபய்
னவா மேலாயபதங்கட, கீடடியபுண ணியநாத தாங்
னப மினிதுநுகாந தரனஞாந ஸ்ரீதபபாமை, ஞா
டியநம குலத்தினிலவந் தவதரிததுக நுநவாந ஞான
நிடடை யடைந்கடைவா நாதனறாநோ (௨௧)

(இ-ள்) கேட்ட உபாசமொருவா தாம ஞானாநிபுண்ட
லுடன் சிந் தனோதின தியயாகமங்கலிந் யாகக்
தித்த நெ டைதகன்குப புலபடக கேட்டலு மனை
ளிந் விடடை கி மறவாமல நாடோறு மிவநிசுந் தத்தலாந்
ளாததலென லீரி னை யறிவிற நெளிகலு மெளிகத மேலான
ரணடாங் கிளக ஞானத் தடனே கலகது நிடடைபுரிக்க
கிண மெனச சொல்லில நாறுப பிரகாரமாம

ஞானகி—டை இவ்வாறு சமாதியை யடைந் தவர்கள்
யடைந்திவாநி பரமமாந் மேடசுதனை யடைவார்கள் நி
டடை மேவினோ டடை மேவினோகளை கீட்டை யடைந்
ராகள யோ எனப பதமாறுக

மேவ, துதப்பி இராகத் தியேஷத்தடன்குடி நிடடை
னவா பைப பொருந் தியிருக்க மாட்டாதவர்கள்
பிரித்தவாறே

பொருள் பதவ் அநந்த தீபாபலதகாரீஸ் சிவலோகமு
க டீயு யபுஸ் தவிய புவனங்களுக் கதிபராய
க டீயு யபுஸ்

இனப லிது கிவாந் நிருப க்ஞொரு ஸ்ரீமூர்த்தி ஸ்ரீ
புர டீயு யபுஸ் டாஸ் பொருளுடன் சிவலோகத்தி னூறு

தோடி கற்பகால மிருந் தானநி னா போக
புர டீயு யபுஸ் தொலைந்தவாதே பின் மாய னுபாந பிர மன பிர
புர டீயு யபுஸ் பிந்திரனபுரி கந்தருவாபுரி யிவாக ஸ்ரீமகாத்ம
புர டீயு யபுஸ் பெருங்குளிராண்டை கக்காலவனாயுமிருந் தானநி
புர டீயு யபுஸ் தீபாவதி க்ஞொரு ஸ்ரீமூர்த்தி ஸ்ரீமூர்த்தி
புர டீயு யபுஸ்

க டீயு யபுஸ் சிவன நனதுகாரு ன்ளிபகதி னூலே இ
து நடநிலைத்தீபகம

க டீயு யபுஸ் திருப்பழமியின்கன வேதாசமங்களிற் ட
புர டீயு யபுஸ் தபப - நல்லசாதிவினும் நல்ல ஸ்ரீமூர்த்தி
புர டீயு யபுஸ் தபப - நல்லசாதிவினும் நல்ல ஸ்ரீமூர்த்தி

க டீயு யபுஸ்

புர டீயு யபுஸ் ஞானசாரிய விடாமாகச சிவவணம் மன
புர டீயு யபுஸ் - வம் நித்திபாசனம் முற்றுகலாநம் புரவ
புர டீயு யபுஸ் வகிஷயிநூலும் எயயுரவ இவ நகருச் சிவ
புர டீயு யபுஸ் ஞானதிடம் பிறக்கு மவவனாயு மகாவதி
புர டீயு யபுஸ் தபப - நல்லசாதிவினும் நல்ல ஸ்ரீமூர்த்தி
புர டீயு யபுஸ் தபப - நல்லசாதிவினும் நல்ல ஸ்ரீமூர்த்தி

க டீயு யபுஸ் சிவனது சிவபாத கமலங்களைப் பொருந்
புர டீயு யபுஸ் தியிருப்பாக்கள் எ-ன

புர டீயு யபுஸ் மேலிநூ ளனடவா ஒழிபினும் எது, மேலாகோ
புர டீயு யபுஸ் மெடுத்தக் குருவாலடைவரென எழுமாய் பயனி
புர டீயு யபுஸ்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௩௫

இதற்கு நிசுவாசம் சிவநுமோததரம் சிந்திய விசுகம் ஞ
பபிரபேதமு மெனவறிக (௨௪)

சிவாகரயோகியருந்ர வருமாறு.

—0—

மேல ஞானயக்கியம் நா லுபேதமாயிருக்குமுறைமை கூறு
கின்றது

கேட்டல் - பதிபசுபாசகதினுடைய லக்ஷணங்களை யாசா
ரிய முகத்திலே நின்றுங் கேட் - ல் - டனெந்தித்தல் - கூடப்
படுத்திப்பெருடே யந்த லக்ஷணத்தற்கு அய்யாபத்தி அதிவி
யாபத் அசம்பவதோஷயிலலாமற் சேர்ந்த ல் - தெளி ல் -
மூன்று பொருள்களினுடைய ஸவருபத்தை நிச்சயித்துப் பாச
* னா டமெனமும், பதி + யுபாதேயமெனமும் பாசத்தைநிகழ்ப
பரிதாப பிரிவற நிற்பாறென்றும் துளித ல் - நிடை திராத
சுல - உத்தப பதியுடனே வேறறகின்ற பேரினப் வளாரகியைப்
பெறுதல், - என விரிண்டாம் - இவ்வாறு ஞானுபபியாசம்
நா லுவிசிடாம் - னொக்கல் ஞானநி - டை யடைந்திவா நிடை
டைமேவினோகல் - சதாவித ஞானுபபியாச பலத்தை விசா
ரிக் கல் ஞானத்தினாலே யுண்டாம் பரமமுத்திறைப், நிடைபொ
ருத்தினபோக ண்டைவராகல் - மேவாறு தப்பினவா மேலாய
பகவத கட டயபு ண்ணபநாதராகி யினப்பிவிது துகாந்த - நி
ட்டை பொருந்தாது சேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாவிலே
கேகத்தை விட்டபோ பிருதிவியாகி புத்திரத்துவ பரிபகதங்
கடந்து இவையிறுந்துகருகு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்திலு
சிவலோகத்திலே சாலோச சாமீப சாரூப பகவத்குருகேதுவா
னபு ண்ணபகல் யுடையவரா யவவிட்டத்த துககமென்பது ச
தாமிலலாமல் கூகமே யுறுபவிப்பா அனுபவிககையிலும் போகத்
தில் மனப் பற்றிலலை ஆகல், - அரனருளால் - சிவனருளால் நி

—கூடி பிரளயகால மளவும் அவ்விடத்துச் சீவன்முததரா யிருந்து பிரளயத்திலே பரமுத்தியை யடைவா அவ்விடத்துப் போகபரவசத்தினாலே றிடடை கூடாதிருந்ததாகில்,—இந்தப் பாாமேல் நாட்டிய நற்குலத்தினிலவந்தவதரித்த—இந்தப்பூயி யினமேல் ஈனகுலத்தினரிச் சிவகருமபண்ணுவோர் குலத்தி லேவந்ததித்து,—குருவான ஞானநிடையடைந்தடைவா நா தனருளே—ஆசாரியா கருணையினாலே ஞானநிலைமைபைப் பெற தஞ்ஞல் சிவனை வேற்ற சிவசாயுச்சியத்தை யடைவாகொன் றிதன்பொருள்.

* ஹரணம் - நீக்குதல்; † உபாதேயம்-எடுக்கத்தக்கது,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சாவாதிகக நிராலம்ப சிவ சாசூராதகார சாதன நிராலம பசிவசமாதி முனசொல்லிய ஞானத்தினு முக்கிய மெனபது ஆசாரியரு மறிவிப்பிக்கின்றா

கொத்தல் - பண்ணுதல்,—இந்தப்பாாமே லெனபது நியம மன்று “புலகே குரவஹ” என்று சிவாகம வித்துக்கொ செப்புவா ரகளாதலால், பேரயப் பொருந்திய புலனத்திருந்தபடி பூமியி ற்றிருமபாது ஸ்ரீமத ஸ்ரீகண்டருத்திரகுரு சுதாசிவகுரு முத லோரால் நீரீகூறிதார்களாயக கொண்டுப் பரமுத்திமாண்களா வராகள

மறறைய வெளிப்பொருள்

x புலனத்தோறுவ குருக்கள்.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உக௭௭

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிய ஞானவேளவி யைநதனுள முன்னையமூனறின
ம் ஆசிரியனறிவுறுசகு முணமைஞானம் நிகழாமையின், உணமை
ஞான மெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல்சிக் திததலகருகு சிக் தித
ததனைப்பின்னாத தெளிதலுந்தெளிந்தவாரே யதனபி னிடடை
கூடுதலுமென்னு நானகேயாம் இம்முறையே வந்த நிடை
பொருந்தினோ வீட்டினைத் தலைப்பிவா இந்நானகினுண மே
வுதலினறித் திகையி லத்தவசுகதி பண்ணப்பட்டு ஓதலோ
துவித்தல கேட்பித்தன மாததிரையினின்று தப்பினவா, பத
முததிகளின் வைகி நீங்கிடதுணையானே ஆசிரியன் மாடிக கே
ட்டனமுதலிய நெறியா னிடடையினைத் தலைக்கடி வீழ்பெற
யதுவ ரென்பதாம்.

ஒகனமுதலிய மூனறினினுராகருக கேட்டனமுதலிய ஆ
சிரியனையினறி யமையாதென்பது உணாததுததபொருட்டு, 'இ
கதப்பாராமே ஞாடிய கதகுலத்தினிலவந தவதரித்த' என்றது
ணையோகலின் அதுவே நியதமனநெனக்கொள்க, சரிபமுத
லியவற்றி னினுரும 'அங்குநாதனே முன்னிறிகி னனுருவாகற
ருளே, என வருகு செய்புளிற கூறப்படுதலின்

இனிமேவாறுதப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டனமுதலிய
மூனறினினு தப்பினவரென றுரைப்பாருமுளா

கேட்டபின்னாக கேட்கவேண்டாமையானும், சிக் தித்த
பின் ஞால வேண்டாமையானும், தெளிகதவழி நிடைமேவுத
ற்கு இடையீடனமையானும், கேட்டன முதலியவற்றி னினு
ரா சததத்தவபுவனங்களின் அபரமுததராக வைகியவாரே
பரமுத்தியைத் தலைப்பிவதனறி மீளுகலின்மையானும், அவர்
களைச் சரியமுதலியவற்றி னினுரோடொப்ப வைத்த அவ்

நனமுரைததல் சிற்றிதமேலாமையானும், மேலைசெய்யுளோ
டிபையுபபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியெ
னறெழிக

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
த்தனைப் பகுதித் தென்பது உம அவற்றுட் பொதுச்சிற்ப பா
மாரும் அவரறிதருரிய பயனவேறுபாடு முணாததியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த நிட்டை கூடாதென்ற மாணாககளை நோக்கி மேலு
மோ ருபாடநிட்டை உருளிச்செய்குறா.

கேட்டல் - முறசனனங்கன்றசெய்த சரிதை கிரியை ரோ
கங்களின் முறறுதலினாலே ஆசாரிய னருளிச்செய்த ஞானேப
தேசங்களை ஏகாகிர சித்தஞ் பகலொகாமி விருமபிக கேட்ட
ல் - உடன் சித்திததல் - முனசொல்லப்பட்ட திரிபதாரத்தங்க
ளைக் கேட்டபொழுதே இப்படியோ பதியினுணமை, இப்படி
யோ பசுவினுணமை, இப்படியோ பாசத்தி னுணமையென வா
ராயவது சித்திததலாம் - தெளிதல் - இப்படி யாராயப்பட்ட
பாசத்தினுணமை பசுவினுணமையிற் கூடாமல், பசுவினுணமை
பதியினுணமையிற் கூடாமல், பாசஞானம் அஞ்ஞானம், பசுஞா
னம் சுசுநிரஹீனம், ஆகையால் பதிஞானமே உணமையாகவு
ள்ள இதவே பொருளைனத் தெளிவதே தெளிதலாம் - நீட்
டைகிளாததல் - பதிஞானம் பெததத்தி லானமாவொழிந்த
தானொரு முதலிலலைபெனன அந்த வானமாவாயநின்ற தண
மைபோல இந்த வானமாவும் அந்த ஞானமொழிந்த தானொ
ருமுதலிலையெனன அந்த ஞானந் தானாய நின்றதுவிதிதல் நீட்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகநக

டைகூடுதலாம் — எனலிரண்டாம் - இப்படியே கேட்டல் சீர்திதகல தெளிதல நிடைபென நாலுங்கையாம் — ஞானஞ்ஞான ஞானநிடை யடைநடுவிவா நி டைமேவிநேரகா - இவை யிறறுக ரூபடான பேறுகோச சொல்லுமிடத்து நிடை யிலே பொருந்தியவாகள ஞானத்திலே யுண்டாகப்பட்டவைய சிவந்ததைப் பெறுவாகள — மேவாது கப்பினவா - அவற்றுள்

நிச சிவத்தினை மெளிகமாதத்திதகிலே நிடைபென வாகளகருகஞ் சாயுச்சிய முன்னாகாது — மேலாய் பசுவாட்டி உயிர் பண்ணி பநாந்ராகி - மேலாய் சாலோககியாதிபான பதமுத்கிசீர்ப் பெற்று அதற்குக் காததாககளாக விருது, — இப்படியே துறசாகது-அவ்விடங்களி லுண்டான சுகங்களி னுருக வரவா விசது, — அனஞ்ஞான விரதப்பாரேல நாட்டியாற்றுகலக்திவ வகவகரித்தது-அது தொலைநாடினபு கமபிராணருடை காரணாணிபத்தினுலே இந்ரப பூமியின்கண்ணே வேதாந்ரபா - னலே சொல்லப்பட்ட தபாபொருத்தியிருகரு நல்ல ஜாதிக்களிலே வந்துதேவாந்ரி அந்ர ஸுநநகநனிலே, — குருவாஸ் ஞான நிடைபென தடைவாரதனஞ்சோ - ஸ்சாரியனுலே ஞான நிடைபென பகசுடி பரமேஸ்வரனுடைய சோபாந்ததைப் பொரு நசா நிறபாந்ர

இதஞ்ஞான சொல்லியது, கேட்டல் சிவத்திதகல தெளிதல நிடைபென ஞானம் நாலுங்கைப்ப - டிருக்குமென்றும், நிடை கைகூடினவாகள சாயுச்சிபகதைப் பெறுவாந்ரென்றும், நிடைகூடாதவாகள சாலோககியான பதமுத்கிகளைய பெற்று அதற்குக் காததாககளாயிருது அந்ரபபோகதகைய யனுபவித்தது தொலைநாடினபு கமபிராணருடைய காரணாணியத்தினுலே பூமியின்கண்ணே நல்ல ஜாதிக்களிலே வந்துதேவாந்ரி சூசாரியனுலே ஞானநிடைபெனப் பெற்று அதினுலே பர

மேஸ்வரனுடைய சோபாதத்தைப் பெறுவார்களென மூறை
பெய் மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

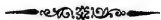
—0—

ஈளக்கிண ஞானம் - மேற்கூறிய ஞானவேள வி பைந்தனா
மு ஊனா மூனறினும் ஆசிரியனறிவுறுகரும் உண்மைஞான நிக
ழ ளையின உண்மைஞான மெனப்படுவன, —கேட்டலுடன் சிந
கித்தகரெளி தனிடை சிளத்தலென விரிந ண்டாம-ஏனைக்கேட்ட
லசித்தித்தல்களுஞ் சிநதித்தனைப் பின்னாததெளித்தலுந் தெளி
நதவாதேயகனிபி னிடடை கூடுதலுமென நானகேயாம —நி
டடை மேலிஞார்கள விடை யடைந திடுவா - இம்முறை
போவத நிடைபொருந்தினோ ளீட்டினைத் தலைப்படுவா, —
மேவாது தப்பினவா - இந்நான்கினுள் மெவுதவினறித் தீக்கையி
லத்தவ சூத்திரபண்ணப்பட்டு ஒதல ஒதவித்தல் கேட்டித்தலமா
த்குரையி னின்ற தப்பினவா, —மேலாயபதங்கட டீட்டிய பு
ணையிந்நாதராகி - மேலாய பதமுத்கிகட டீட்டப்பட்ட புண
ணுட டீட்டிடால், —இன்ப மினிதறுகாதது - இன்பத்தினை யி
னிதாக உறுபலிக்கலாகிய பதமுத்கிகளினவைக், —அரணுளா
லிந்தப் பாரமேல்-முகலவ ஞானையானவைகளினின்றாகி யி
ல வுலகத்தின், —நாட்டியநறகுலத்தினிலவந தவதரித்தது - உய
ராத நறகுலத்திறுமேறிய தனைபானே, —குருவான ஞான
நிடை யடைந்தடைவா நாதனருளே - ஆசிரியன் மாடிக
கேட்டன முகலிய தெரியான நிடையினைத் தலைகூடி விடு
பெருடைவா,

௨—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உகசு

இவ்விரண்டு செய்புள்ளு மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
ததினைப் பகுதித்கென்பதும அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமா
று மவற்றிற்குரிய பயனவேறுபாடு முனாதசியவாறு

மறைஞானதேசிகா உரை.

நிடடை கூடாதோ திருமபுதலனறி வேசத்தினவழி நி
னது கானஞ் செயதோ பெறுமபேறும, சரியைமு
தலியவழியிநினனுடடித்தவா அபரமுத்தியை
யடைக்கற்கும, பக்குவா பரமுத்தியை யடை
வ ரென்பது உ முனாதது கினரா

தானியா கந்தாதத மாச்சிரமந்தவங்களு சாந்தி
விர கங்கனம் யோகங்களுசரித்தோ, ரீனம்லாச கவர்
ககம்பெறு மிமைப்பளவினம்ளவ ரிசனயோ ககடரி
பா சரியைதனிமுயனறே, ஞானமிலா முததிபதம்
பெறுலகமெல்லா மொடுங்கும்போ தானமுனிவா
தொழியிலுறப்பவித்து, ஞானநெயி யடைந்தடைவா சி
வனையவரு நாத்தனே முன்னிறகி னனுருவாரற்றா
ளே (உரு)

நானம் தலாபுருட முதலிய மகாதானஞ் செயத்
வாகளும்

யாகம் அக்கினிட டோம் முதலிய யாககனம்த்
தை யனுடடித்தவாகளும்

தீர்த்தம் தீர்த்த யாததிரைசெய்த கங்கைமுதலிய
தீர்த்த மாடினவாகளும், கோடி தீர்த்தங்க

டகத குளிக்கினும் பஸ்யஸை யெனரா.

ஆசிரமம் பிரமசரிய முநிலிய நல்லாசிரமத்தின் வ
முரின தனுட டிக நவராசனும்
தவயகன் விரத சாஸி ராமனங்களுளே சீர்த
தைவாடப ப ஸ்ரீநினவாகனும்
சாகதி பரிபாரம்
விரதம் “விநோனமவேனெனா நிரலிரக நகர
ல, வாடினா ந மெனுகென ஆசோவது
நோனமே’ எனபடுனா மாதோபவாச முநிலிப விரதங்களை ய
னுட டித்தவரனும்,

க ஸ்ரீயோசன கனரபோகத்தினவழி நின் து) கத்
கள சரிதகோ வாகனும், இவாகனொலலாநம்
நனமிலாச சுருதியழி டொழிநெவாகள சுவாகத்த
வரகம்மெபா கார, எனபதனா சுவாகத்த டி ஹுடானா
மைப பஸ்வின போகககோட புசித்தத கொ நுதவாநே
ளவா இமைக கொ டி விழிக்குமு டீன பூயிவி
கணவதது பிறப்பாகா சைவாச எடையும்
பலமியாதெனில்

நசன யோசக சிவ னருளிச்செப்த திவவிபாசம் நசிரா
சிரியா சரிபை டு நிய சரியை சரியை யோகமெனா மம்ம
னின் முயனே னநினை மனுட டித்தவர்கள்
ரா

உண மிலா நுதநமிலலாக சாலோக சாம்ப நாரபமா
முத திபதம் சிய பகமுத்திககோ யடைந்திருந்து இவைபட
டெதது டொழி

கல்தாவது ஸ எனபது அவனெனதநாம அவனுலோ
கத்தை யவன சமீபத்தை அவ னுருபத்தை எனவறிக

இப பசமுத்தியாவது மிசகிராத்தவாவீத பிரளயாகல
ய பிரபத்திமைப பெறதிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன எழுத

௨௧—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உகசக

தருளி யிருக்கும் சிவலோகத்திற் பதமுததியைப் பெற்றிருக்க
லெனவறிக

மில்லா அகதமாயை சங்காரப் படுமபோது பக
மொழிகுமபோ குவறிற் சிருச சிவன சாநித்யமாங்
த மேலான நாத தத்துவத்தை யடைநாருந்
து மகாசங்கார காலத்திற் பரமுத்யையைப்
டைவிப்பது

அரண்முனிலா சிலா பகருவ மில்லாதபடியினாலும் போ
தொழியி லுத்தில் விருப்பத்தை வைக்கையி லுத்தி
அயாநஞ்சு சிவன சாநிதிமரபுத் தி
ருவடியைக் கொடுத் தருக்கரகஞ் செய்தா றிருப்பாருக்கில் அப
பொழுதவாகு

உறபவித்து அகதப் பிரதிருதியினி லுத்தி சங்கரிப்பு
டு மீயுஞ் சருடடிக்கப்பட்டு சங்கமெடுக்க
நதப் போகங்குப புசித் ததில் வையிராகியமபுத்து முன்
திய டையவேறு மென்னு மிசையுண்டாய

ஞானநெறிய முன் சந்தத்தில் விட்ட குரையிலே
டைத்து ஞான யாகத்தை யடைந்து கேட்ட மு
லியவற்றின வழியே யனுடத்து டட்டை
பொருத்தினின்று

அடைவா சிவ அகத வானமாககள் பிரதிருதி சிவலோக
னையங்கு அகத முன்புபோ லடைவார்கள்

அஃதெனடோல வெனில்? சந்தரப்பெருமா ஞானஞான சி
வலோகத்தினின்று பூமியின்கண் வந்து சரீரமெடுக்கு என்னை
யொருவனாக வகுத்தனை பென்று திருவுளஞ் செய்த ஞானநி
ட்டர பலத்தாலே பிரதிருத்தமான வடிவுடனே போகக்கண்
டோமே!

நாதனே முன அவவிடத்துச் சிவன சாந்ததிய மாகில்
 னிதக் னணுகுவ மாயைக்கு மேறபட்டி நாத தத்தவத்திற பு
 ா நறளுளே வனபோகங்களைப் புசித்திருந்து மகாசங்கா
 ரகாலத்திலே சிவ னவாகளை யவலோகனம் பண்ணிப் பரமமு
 ததியான அவனதழகியதிருவடியை படைந்திருப்பார்களே-று.

பரமமுத்தி யாதலினு னறளுளேனச் சிறப்பித்தாரா

சரித்தோர மீளவரெனவும நறளுள நணுகுவா எனவும எ
 முவாய பயனிலைக் கூடிக

இதற்குச் சிவநருமோத்திரம் சுப்ரபேதம் மிருகேந்திரத்
 துறிக

உலகமெலா மென்று சொல்லியிருக்க மாமாயைக் கூறும்
 ல் அசுத்த மாயையைக் கூறிய தென்னெனில்? ஒகத்சபதேன
 மாயாகதம்” எனறுமதங்கதது வசனமுண்டானபடியாலே மா
 யையே கூறிடதெனவறிக

சுத்தாதது வாலைப் பொருநதினவர்க ளெல்லாருஞ் சிவ
 துலவியரென ரோதுதலால் அவர்கள் திருமபார்களே.

விசுட்டமான கனம்பரிபாகத்தாலே புரியட்டக் வுடலை
 மெடுத்தப பொல்லாதென்ற சகலயோனிகளைப் பொருநதி
 யெல்லா வீடயஞ்ஞானங்களுயுங் கலைபடைவே புசித்ததுத் தொலை
 கதவாரே பிரளயா கலராய்ப் பின்பு விஞ்ஞானகல ராவாகளெ
 னவறிக

“விஞ்ஞான கனமத்தான மெய்யட டக்ககூடி, யஞ்ஞா
 னகனமத் கார சகலயோனிபுக, கெஞ்ஞானமு மெய்தி விடைபி
 டமி மீணியபோய், விஞ்ஞானராய்ச்சிவ மேவுவ துண்மையே”
 எனவறிக. (உரு)

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௪௫

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—௮—

முந்நின் விருத்தத்திலே வைதிகதரும் மிருவகை சிவதரு
மமாகிய சிவபூஜாதிகளே செயயவேண்டியதாகக் கூறிய தென
னையென்னுமசுவகையைப்பண்ணிக்கொண்டுத்ததரங்கூறுகின்றது
தானமியாகநதீரத்த மாசசிரமந்தவகைகள் சரங்கிவீரவகை
ம போகவகைகளித்தோ நீனமிலாச சுவாககமபெத நிமைப்பா
வினமீளவா - ருஷிப * புரோகதவகைளான ஸமிருகியாதி தரு
ம சாஸ்திரவகைளிலே சொல்லும் பூகானமுலாகிய தானவகை,
அகலிஷ்ட டோமாதியான யக்கியவகை, தீரத்தயாததிகை பிர
ம சாரிபாதி யாசசிர மாறுஷ்டாநவகை, பஞ்சாக்லி மத்திய
+ வாததித் தவாதித் பசுக்கை பிராயசசித்தவகை, கிருசசிர சா
ந்திராயனாதி விருத்தவகை, அடைபோகவகை ளிவைபிறனுகளைப்
பண்ணின்போ, துக்கமிலலாமல சுகமே யனுபவிக்குந தலமா
கையினால் சுவாககமென்று பெயராயுள்ள தேவலோகத்தை
யடைந்து சுகத்தைப் புசித்துக் கனமத்துக் கிடாந தேகத்தை
யெடுப்பாகை —

இமைப்பளவிலென்றது-சிறிதுகால மெனப்பதற்கு உபலக்ஷ
ணம்

நாசனியோகக்கிரியா சரினதயினின்புபன்றோ ருனமிலாமுத
திபதர்பெற்று - சிவபுரோகதமாகிய காமிகாதி யாகமவகை
லே சொல்லும் சரிதைகிரியா போகவகை யனுபவித்தபோ
குறைவற்ற சாலோக சாமீப சாரூபமென்னும பதமுத்திகளைப்
பெற்று பிரளப பரியந்தமுத அவவிடத்திருந்தது—

உலகமெல்லாம் ஒடுவகுமபோ தரனமு விலாதொழிவி லிவ
குற்பவித்தது ஞானகெறி யடைந்தவா சிவனை-பிரளயாரம்ப மள
வும் போகத்திலே வைராக்கியம் பிறவா திருக்குமாகில் அரன

வாகளிடைததில் சாகந்திதியம் பண்ணூர் பண்ணுகொழிபவே பி
ராம முடிவாயச சிருஷ்டி யாரம்ப மெவவளவுண்டு, அவ்வளவு
காலமுங் கேவலாகவஸையை யடைந்திருந்து சிருஷ்டிகுப
பிள சிந்தைப் பூமியினகண்ணேபிறந் தாசாரிபனிலே ஞானமா
ரகதத்தைப் பெற நகந்தமாரகத்திலே விவசாயச்சுமிகதை ய
டைவர்கள்

நாதனே முனநிறகி னனுகுவா நற்றூனே-பிரள யாரம்பத்
துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததாமாடுல சிவன சாகந்தி
தியம்பண்ணுவா, பண்ணவே சிவசாயச்சுமிகதை யடைவா.

சிவனே எனபது நதிநிலைதீபம்

ஏகார மி, 'றசை.

இசனால ஸமிருதியுதத் தருமத்திலும் ஆகமோகத் தரும
மதிகமென்பது சடபியது

* புரோகதம் - சொல்லப்பட்டது, † வாதத்திதவம் -
இருக்கை

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அப்படியே ஸ்ரீ 10 த ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதிபாக்களால் நிரீகூழிக
கப்பட்டா திருந்து சிலா மகாபிரளய முடிவில் சிவநிரீக்ஷணத்
தால் பரமுத்தி மான்களாவார்கள், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி நிரீக்ஷ
ணமேபேரல் சிவநிரீக்ஷணமு மில்லாதார மறநும் மகாசிருஷ்
டியிற பூமியிற புவனங்குகிற ஞானஜனமித்தப புவன குரு குல
குகளாற நீக்ஷிக்கப்படமிச சிவசமாதிபண்ணிப் பரமுத்திமான
களாவாக ளென்று பாஷிக்கின்றா

இமைப்பளவில் - நித்திய நிலையினறி, —சசன யோகமென்
றது சாலம்ப சிவயோகமாதலால் சசன யோகக்கிரியா சரியை

௨—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௪௭

தனி னினறோ நிராலம்ப சிவசமாதி நிலைசெட்டு நிலைபெறுதோ
ருமெனது வருவித்துக்கூட்டுக,— முததி - பதமுததி
மதறைய வெளிப்பொருள்

பிவஞானயோகியருணா வருமாறு

மேலேமேலே போயும் மீளுதற்கேதவாகிட படிபுண்ணிய
மஃபாலனறி, மேம்பட்ட சரிபமுதலிய சிவபுண்ணியபகளை
விகிவபிபமுதலித்தோரும் மேவாது தப்பினவரோடொரபப
த தத்கமகருயி பதமுததிகளி னெடுவகாலமயைங் முடிவின்
க னெய்யாதரும ஞானசெறிபைத் தலைப்படடே விடையது
வெளியாதாம

புறநூலே சரிபமுதலிபவறிதருப பயன் மேற்கூறிய
சாரோமுதலிய பதமுததிமாத்திரையே போலுமென்னுமா
சங்கையை நீக்கியதூமாயிற்று

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

ஞானமாகள புண்ணியங்களைச் செய்து போகவகளைப் புசி
சகும்—த்து இருக்கிற பதங்களைல்லா மொத்திராமல் ஒன்று
க கொண்டு ஏறாக் குறைந்த தென்னமபு என்ற மாற்றக்கண்கோ
கக் உருளிச்செய்குறா

நானம் - கோதான பூதான முதலாகவுண்டான கானங்
கள,—யாகம் - சோமயாக முதலான யாகங்கள்,—தீர்த்தம் -
கங்கைமுதலான தீர்த்தங்கள்,—ஆசிராமம்-தேவதாருவனமுத
லான ஆசிராமங்கள்,—நவங்கள் - பஞ்சாகதி நமி ஜலத்தின்
னடுமுதலாகச் செய்கிற தவங்கள்,—சாந்தி - நன்மைப்பகுதி

நீளப பொருதையிருக்கிற சாந்திகள், —விரகம் - மாதோபவா
சம அட்டமிவிரக முதலான விரதங்கள், —கனமயோகங்கள் -
சிவயோகமன்றியே சரீரவருத்தமாகச் செய்ப்பட்ட யோகங்
கள், —சரித்தோரா - தான முதலானவற்றைச் செய்தவாகா, —
ஈனமிலாச் சுவாககம்பெற நிமைப்பளவில் மீளவா-குற்றமற்றி
ருக்கிற சுவாககத்தைப் பெற்று அவ்விடத்திலு ண்டாகிய வின
பங்களை யனுபவித்து அது தெரலைதவாதே ஒரு கணப்பொழு
திலே பூலோகத்திலே மீண்டி வருவார்கள் இந்தப் பசுபு ண்ணிய
ததின் முறைமைபன்றியும், —ஈசனியோசககிரியா சரிதைபிளி
னினரோ - பரமேஸ்வர ண்ருளிச்செய்த சிவாகமஞ் சொன்ன
முறைமையிலே சரிதை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்தவாக
ள், —ஊனமிலாமுத்திபதம்பெற்று - குற்றமற்ற சாலோககிய
சாம்பிய சாரூபியமென்னும் பதமுத்திகளைப்பெற்று சருவச்
சுகாரம் வருமளவு மந்தப்பதங்களிலு ண்டாகிய யோகங்களைப்
புசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் — உலகமெல்லா மொயிங்கும
போது - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுகாரப்படு ம்பொழுது, —அரண்
முணிலா தொழியின் - பரமேஸ்வர விவாகளை யந்தவயகர
த்திலே முன்னின்று இரக்ஷிப்பானாகில், —உறபவித்து - மீளடுஞ்
ஜநதத்தையடைந்த, —ஞானநெறி யடைந்தவை—வா சிவனை-மு
ன்பு விட்டகுறையிலே அந்த ஞானத்தைப் பொருத்திய
தினவழிதகா யந்தஞானத்திலே சிவனைப் பெருநிரபாக
ள். —அங்கு நாதனேமுன்னிறக்கி நணுதுவாநற்றானே - அந்தச்
சுகாரகாலத்திலே பரமேஸ்வரன் முன்னின்று இரக்ஷிப்பானா
கி லப்பொழுதே யவனுடைய நன்மைப்பகுதியை யிருந்துள்ள சீ
ரபாதத்தைக் கூடாரிற்பர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது தான மியாகமுதலான பசுபுணணி
யங்களைச் செய்தவர்கள் சொராக்காது பதங்களைப்பெற்று அங்கு

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உகரிக

என் சுகங்களை யனுபவித்தது தொலைந்தவாதே இமைப்பிற பூ
லோகத்திலே வருவா+ளெனனும் சிவ பு ன்ணியமென்று சொ
ல்லப்பட்ட சரிதை கிரியை யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பத்மு
ததிகளைப் பெற்றிருப்பார்களெனனும் சுவகாரகாலம் வந்த வவ
தரத்திலே பரமேஸ்வரன் அனுகூலகரிக் கியவிட நதெனிலே
சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்களெனனும் அயவிடத்தி லுக்கிரக
ஞ் செய்கானில்லபாமாகில் மீளவுஞ் ஜனனத்தைப் பெரித்த ஞா
னத்தினாலே சிவனுடைய சீரபாகத்தைப் பெறுவார்களெனனு
முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

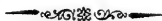
—0—

தானம் - தானங்கள் செய்தலுர், — யாகம் - யாகங்க
னியற்றதலும், — தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தங்க ளாடலும், — ரு
ச்சிரமம் - கதகநிலைகளிற தவறா குறுட்டித்தலும், — சுவங்கன்
தவங்கன்பற்றலும், — சாந்தி - பிராயச்சித்தங்க ளிதரலும், —
விரதம் - விரதங்களிபற்றலும், — கணமயோகங்கள் சரித்தோர் -
கணமயோகங் ளிபற்றலுமாகிய விவைகரே உறுட்டித்தோ
ர், — ஈனமிலாச் சுவாகம்மபெற நினைப்பரின் மீரவா - ஈன
மிககுடைய சுவாகலோகத்தினைப்பொருத்தி உறுட்டித்த மீரவ
ராகலின் மேலேமேலேபோயும் மீளுத்தேதவாகிய டசுபு
ண்பமபோலனறி, — ஈசன் சரியைக் கிரியோகத்தினினே ஞா -
முதலவன் விதித்த மேம்பட்ட சரிபைக்கிரியோகங்களாகிய சி
வபுண்ணியங்களைவிசிப்படி உறுட்டித்தோரும், — ஈனமிலா மு
த்திபதம்பெற்று - மேவாது தபின்னவ ரோடொப்பத் தகமக
ருகிப் பகமுத்திகளி னெடுவகாலமவைக், — உலகமெல்லொரு
கும்போ தரன்முநிலா தொழியின் - பிரவஞ்சமெல்லாரு சுவ

கார்பபடுமொழுது முதல்வன முன்னின்றநாளாகுகில் — உ
தபவித்த ஞானநெறியடைந்த சிவனையடவா - மீட்டுஞ் சன
னதையுற்று முடிவின் கணெவ்வாற்றினுந் குருவருளான ஞா
னநெறிநா த தலைப்படே லீடெய்த வராகவின, — அங்குநா
தனை முன்கிறகில நற்றொன்னு தவா - மேற்கூறிப் சரிபைமுதலிய
வற்றின்னறோரு முதல்வனருளபெற்று திருவடியிற் கலப்பா

இவ்ஞானே சரிபைமுரலிய வற்றிற்குப் படன மேற்கூறிய
சாலோக முதலிய படிமுதலி மாததிரையே போலுமென்ன
மாசங்கையை நீக்கியதுமாயிற்று

மறைஞானதேசிகா உரை.

மே லெட தியது விலககிச சிறப்புவிதி யுணராததுகின்றா

சிவஞானச செயலுடையோரா கையிறுநான தில
மாலை செயதிடி னு நிலமலைபோறவிகழநது, பவமாய
க கட்டிலமுந் தாதவகையெடுத்தப பரபோகந் துயப
பித்துப் பாசத்தையுத்த, தவமாரும பிறப்பொன
றா சாரப்பண்ணிச சரியைவிரி வாயோகந் தன்னிலு ஞ
சாரமே, நவமாருந் தத்துவஞானத்தைநலநி நாதன
யு க கமலங்க ணனுருவிகருநதானே. (உசு)

(இ-எ.) சிவஞான சிவஞானத்தினுடைய செயலை யுணராத
னச செய ஞாதாககளிடத்தி னெள்ளையுபொருள தா
லுடையோ னங் கொடுக்கினும் ஆசையற்ற ஞாதாககள
ாகையிற றுநந் தானமவாங்கில அவாகளும் நமடைப்போலே
திலமளவே செ வீருப்ப முடையவாக ளாகார்களோ வெ
ய்கிடினும் னில்?

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகநிக

“மெப்பியுணராதஞானி வேணவா விதிததானேனு, முய்யவே பிறையுணனி யவாகொடை யுகப்பன” எனபதனு லநிக.

நிலமலை போ நிலமானது மலையானது மெப்படி நாற நிகழ்ந்து டோடும் வளருமோ அதபோலஇந்தப் புண்ணியமும் பிரளயபரியாதமுமின தகதகதவவதரத்துக்குப் போகதகைக் கொடுக்கும்

“கருமிகட கிகைநிறகுங் கலந்தொரு பிறப்பிறகற்ற, பெரிபராத தவகதோராக கிகை பிறப்பொரு னூறுகிறகு, மரியமக திரத்தாராககிகை யாயிரமபிரப்பிறகு, முரியயோக்ககுஞானிக கூழிபேருழிநிறகும” எனபதனு லொன்றுக்கொன்று விசிட்டமென வநிக.

உவமாயககட இந்தப் பலங்கொடுத்த தாதாவை ஜநகலி லமுந்தாதவ மரணமாசிற கடலிலே கிடந் தமுந்தாதபடிகைபெயித்து கரையேறநி

பரபோகந்து அபர போகங்களைப் புசிப்பியாமல மேம்பித்தது லான போகங்களைப் புசிப்பித்தது

அவ்விருவகை யாவண்? மாயாகாரியமாகிய புவனங்களிலிருக்க மமசொதிகளான உருத்திராகன புசித்திருக்கும் போகம் அபரபோக மெனவநிக.

சுத்கமாயா காரியமாகிய சுதத்தத்துவ புவனங்கள் வித்தியேசுரா முதலாயினா புசித்திருக்கும் போகம் பரபோகமெனவநிக

சுதந் சுதத்துவ புவனவாசிகளுக்குக் கண்மயில்லாமையாலவாகளுக்குப் போகம் கூடாதெனில், பிரளயாகலருக்குக் கண்ம முண்டாதலால் அபரபோக மெனலா.

விஞ்ஞான கலருக்குக் கண்மன காரணமன்று மலபரிபாகமே காரணமாதலானும், சுதக்கண்ம முண்டென்று ஆகாமல் கூறுகையாலும் பரபோகத்தைப் புசித்திருப்பர்களை வநிக.

உகடுஉ

சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

பாசத்தை ய அநேக ஜநநமெய்தித் தடைதற கரித
முத்தத தவமா முததியை யெளிதினிலடைதற்குத் தவத
ரும பிறப பெ ர பண்ணுதற கேற்றகொரு ஜநநத்தை (
னறிற் சாரப்ப பித்தது ஞாஞசாரியரை யெளிதினி லை
ணனி டருத் தவத்தைப் பண்ணுதற கேற்றகொ
ஜநநத்தை யெயிப்பித்த ஞாஞசாரியன
ணையிலே பாசத்தைச் சேதிக்குமபடி பண்ணி,

சரியைகி ரியா சரியை முதலியவற்றைப்பொருத்தி
யோகந தனனி னாலே உருத்தி யனுட்டித் தந்தப் பலத
ஞாஞசாராமே லே யடையவேனுமென்னு ம நியமமு மி
இஃ திலலாவிடத் தெக்காரணத்தாலெ
நவமாருந தித் நினைசுருந்தோறு நினைசுருந்தோறும்
துவ ஞானத்தை மைப்பொருத்தி யிராநின்ற சத்தியஞா
நலகி தைக கொடுத்தது,

நாதனடிக க அநத்த காண பலகதினாண்டாகிய
மலங்க ணனுரு னாதானே சிவனது திருவடித் தாமச
விகருந தானே லோப பொருந்நிவிக்கும எ-று

தானம் - எழுவாய்.

நனுதவிசு கும-பயனிலை

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் மிருகேகதீரம் பௌட
தது மறிக (உ

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் காணமும் சாமானியருக்குக் கொடாமற் சிவஞா
ருக் கொடுக்கிச் சுவாகக பலமாத்கிரமனறி முததிக கேத
மெனபது கூறுகின்றது

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகநிஷ

சிவஞானச செயலுடையோராகையிற் றுனநதிலமளவுசெய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழந்த பரபோகநதுயபித்த-காஷ்டத்திலே மறைந்திருந்த அகநியானது * மகனத்தினாலே பிரகாசித்தக் காட்டத்தை மறைத்துத் தானேயாய நின்றதுபோல முன் ஞானமாவிலே மறைந்திருந்த சிவனது ஞானக்கிரியாசத்திகள் கேட்டல் சிந்திக்கல் செளிதவினாலே ஆசுமாவின்டைப் ஞானக்கிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித் தவைகளை யடக்கித் தானேயாய நிற்கும் அவ்வாறு பெற்றபோ சிவஞானச செயலுடையோர் அவர்கள் கையிலே யெள்ளளவாகிலும் ஒருவஸ்துவைப் பத்தியுடைய கொடுத்தால் அது ரகதினங்கள் முதலான சாவ வஸ்துகளையு முடைத்தாய்ப் பஞ்சாசத்திகோடி விஸ்திரமாய் யிருந்து ஸ்மிடையும ஸவாண்மயமாகிய மகாமேருவையும வேக வேதாங்கங்களையோ தியுணர்ந்து வழுவற அக் விஷ்டோமாசி சத்திரயாக பரியந்தமபண்ணுங் கணமகாண்டுகையினாலே கொடுத்த ததிலும் அதிகமாக விளங்கி இத்திரலோக முதலான வுக்கங்களிலே மேலான போகங்களைப் புதிப்பித்து,—பவமாயக் கடலி லமுக்காதவகையெடுத்தப பாசத்தையறுத்துத் தவமாரும பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி—ஆசாரியனாலே ஜநந மரணமாசிய மாயா சமுத்திரத்திலே நின்றவகரையேற்றி யானவ மாகப் கணமென்கிற பாசத்தைமொழிக் குமபடிச் சிவசுருமமாகிய + தபோத்தநுடைய குலத்திலே யொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து,—சரிதைக்கிரியாயோகந் கணனிலும் சாராமே - சரிதைக்கிரியா யோகங்களைச் சாதியாமலே,—நவமாருந் தத்துவஞானத்தைநல்கி - புதுமையாகியே பரத்தத்துவமாகிய சிவஞானப் பிரகாசத்தாக் கேதுவாய,—நாதனடிக் கமலங்க ண்ணுதவிக்குந்தானே - சுவாமியாகிய சிவனுடைய சாயுச்சியத்தை யடைவிகுஞ் சிவஞானிகள் கையிற் றுனமென நினைப்பொருள்

உகடுச சிவஞானசித்தியார் சுபகூழம்.

* மதனம் - கடைதல், † தபோதநா - தவததைத் தன்
மாகவுடையார

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

நிஷ்பிரபஞ்சமாதி நிலைபெற்றோ பெருமை நிகழ்த்துகின்ற
ரா

சிவஞானசெயலுடையோர் - நிராலம்ப சிவபோக சமா
தி மான்கள், — சித்தவஞானத்தை - நிராலம்ப சிவபோக சமா
தியை, — நல்கி - கொடுத்தது — நாத்தனடிக் கமலங்கள் - நானதுத
ஞானக்கிரியா சத்திசுமான சத்திலக்கண சிவத்தவத்தை
மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

விதிவழியின்றிப் பத்திவழியின்றிப் பதமுத்தியைப் பெ
ற்றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்படடே லீடெ
ய்துவரென்பகாம

பத்திநெறியின்றோர்க்குப் பக்குவ மிகுதிப்பாட்டாற் ச
ரிசைக்கிரியாயோகம் எளிதிற கைகூடி முரறுப்பெறுவனவன்றி
ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்ல
வென்பாரா, சரிசைக்கிரியாயோகந் தன்னினுஞ்சாராரேயென்ற
ராகலின், சரிசைக்கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற்
சிவனடியைச்சோவரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு மு
ரணுமையறிக

இவை நாண்கு செய்யுளானும் ஐவகையேளவி யாற்றிஞோ
பெறும் பயனும் சரிசைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பய

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகநுநு

ஹம் சிவஞானிக—ருசு செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தா
ற பதிகிறெறியினிறோ பெறும் பயனும் உணர்த்துமுகத்தா
னே, எந்நெறியினிறோசகும் வீடுபேறெய்துகதற்கண ஞான
நெறிபாகிய சனமாரக்கம இனறியமையாச சிறப்பிறநென்பத
கூறப்பட்டத

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

பாகதிரா பாகதிரங்களை யறிந்து தானஞ்செய்ய முறை
மை யருளிச்செய்கறா

சிவஞானச் செயலுடைமேலா கையிற முனந் தில்மள
மே செய்குறும் நிலமலைபோற் நிகழ்ந்து - தேகாதிப பிரபஞ்ச
ததைவிட்டு நீங்கியிருக்கிற சிவஞானிகள் கையிலே கொடுக்கப்பட
ட்ட சிரவிய மோ ரௌள்ளவாங்கிலும் அது பூமிபின்கண ஞான
டான மகாபேருவெனச்ச சுககிரவாள்கிரியெனன விட்டுவிடங்
கி,—பவமாயக்க—லி லமுந்தாதவகை பெடுத்து - ஓனனா ரண
மாகிய மயக்கத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற தக்கசாகரத்திலே வி
ழுந்து அமுந்தாதபடி பெடுத்து—பரபோகந்தயடபித்து - மே
லானபோகங்களைப் புசிப்பித்து,—பாசத்தெய்துதது- பாசங்க
ளை நாசமாகுமபடி,—தவமாறும் பிறப்பொன்றிற சாரப்பண
ணி—அறியதவசுகளைச் செய்யாததக்க கோத்திரங்களிலேயவந்து ஓ
ருஜனனமெடுத்து,—சரிதை கிரிடாயோகந்தன்னிலுஞ்சாராமே-
சிவஞானிகள் கையில் கொடுக்கப்பட்ட தானமாகையாலே துரி
வித் தரணங்களிலுண்டாகிய தொழிலாலே செய்யுஞ் சரிதை க்
கிரியை யோகமெனது செரல்லப்பட்டவையிறறிலும் பொருந்தா
மல்,—தவமாருந் தத்துவஞானத்தைநல்கி - நாஞ்நாஞ்'ம் புது
மையொருந் தி யிருக்கப்பட்டாநின்ற வுண்மை ஞானத்தையும்

உகடுசு

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

கொடுத்தது, — நாதனடி கமலங்களை நண்ணுவிதருந்தானே - தம் பிராணருடைய சீர்பாத கமலங்களிலேதானே பொருந்திவிக்கும்

இஃனாற் சொல்லியது, திலமளவாயினாஞ் சிவஞானிகளுக்கூச் செபதகான மகாமேருபோல மகதநாகிய பிறவிகட்டலி னே நின்றுமெடுத்தது மேலான பொருங்களைப் புசிப்பித்த பாச நாச மாம டி. தவகோதிரத்திலேவந்த ஒரு ஜனனமெடுப்பித்தது சரியை கிரியை போகங்கலையும் அனுடடிபாமல உண்மை ஞானத்தை யுண்டாககுமென்றும் அந்த ஞானனதானே தமபி மாணருடைய திருவடி கதாமரைகளிற் கூட்டுவிககுமென்று மு ஹையை மறிவித்தது

சுபராமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவஞானச் சொல்லுடைபேராகையிற் றானம் - விதிவழியி னறி படி சிவழியினின்று சிவஞானிகள் கையின்கண் தானஞ் சொ ள்களித்தபொருள், — திலமளவே செயதினா நிலமலேபோற றிசமுந் த-சுநிகராயின நிலமலேபோல வளாதலால், — பரபோகக் துப்பித்தது - மேலாகிய சாலோகாதி பதங்களைப் பொருக்கலையா கண்ணி மாணினாவாகிய வினபங்களை யறுபவிககச்செய்தது, — பவமா மகசுடலி லமுந்தாதவகைபெடுத்தது - ஜனனமரணக்கட லின்க ணமுந்தாதவண்ணங் கருணைகையா னெடுத்தது, — பாச தனையறுக்க - பாசத்தினைக்கி, — தவமாறும் பிறப்பொன்றிற் சார்பண்ணி - தவஞ்செய்தற்குரிய வுபாந்த ஞானத்தி னொரு பிறவியை யடையச்செய்தது, — சரியை கிரியாயோகந தனவினுஞ் சாராமே - சரியை கிரியாயோக மேனோககுப்போலக் காலநீ டடிப்பு மருமையுமின்றி யெளித்திற் கைகூடி முறறுப்பெறச்செ

அ—குத்திம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௫௭

யுத, — நவமாநுத தத்துவ ஞானத்தைநல்கி நாதனடிக கமலங்
கணனு குவிசுருந்தானே - முடிவின்னை ஞானநெறியைத் த
லைப்படே முதலவன கமலம்போன்ற திருவடியிற் கலத்தலா
கிய வீட்டினை யெய்துவிடும்

இவை நான்குசெயுளானு மைவகைவேளவி யாற்றினோர்
பெறுமபயனும் சரியை முதலிய வற்றிற் சரிததோரா பெறுமபய
னும் சிவஞானிகடஞ்ச செய்யும் தானப்பெருமை கூறுமுகதகா
ற பக்திநிறி தினோரா பெறும பயனு முணாதது முகததானே
பெருநெறியி னினனோருக்கும் வீதிபே யெய்துகற்களை ஞானநெ
றியாகிய சனமாரக்கமினி யமையாச சிறப்பிறநென்பது கூற
ப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை

—உரைமுறை—

அதலான ஞானத்தினுலே தானே முகதியென
முணாததுகின்றா

ஞானத்தால வீடுவனே நானமறைகளபுராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வலவாமென்னு, முனத்தா
னொகடவா ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான பந்தமுயர்
மொயருஞானந்தா, ஞானத்தா லதுபோவ தலாகதிாமு
ன்னிருன்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுகதியா
கு, மினத்தா ஞானங்க ளலலாஞான மிறைவனடி ஞா
னமே ஞானமென்பர் (௨௭)

(இ-ள) ஞானத் நாலுவேதமும் பதினெண்புராணமு மிரு
தால வீடு பத்தெட்டுத் திவக்யாகமங்களு மிவைக
னதே நான ளெல்லா ஞானத்தினுலே முத்தியென்று

உகடுஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மறைகள் புராண முறையிட்டுச் சொல்லியிருக்க அவையா
நல்லவா கமளு வன -

சொல்ல

இருக்கில், பிராமணத்திலும் உருத்திரஞ்சுத்தத்திலும் ஞா
னத்தினாலே முததியெனவும்,

இரண்டாம் வேதத்தி லாரணத்திலும் பரசுதாரணத்தி
லும் ஞானத்தினுள் முததியெனவும்,

சாமசுத்தி சாந்தோக்கியத்தி லாளுவதில் ஞானத்தால்
முத்தியெனவும்,

அதாவதில் எஸ்வர சாட்சாத்காரத்தினாலே முததியெ
னவு மகூடனாகயாலும்,

இஃதன்றிச் சைவபுராணத்தும், சூகசங்கையிலும், ஞா
னத்தால் முததியென்பதாலும்,

சுப்பிரபேத்ததும் சிவதருநே மாத்ரத்ததும் ஞானத்தினால்
முத்தியென்கையால் ஆகமத்தது கூறியதாயிற்று

அல்லவாமென இந்த ஞானத்தினாலே முத்தியிலே கன
னு மூனத்தாலொ மத்தினாலே முத்தியெனறும் சிவஜீக்ஷையி
னகடவார னாலே தானே முததியெனறும் சாவஞா

னோத்தரமுதலிய ஆகமத்ததும் காமசுபுராண
த்தும் பிருகு சரபத்திரயத்திலும் சைவஜீக்ஷையினாலே முக
தியென றேதியிருக்க, 'ஈண்டு ஞானத்தால்' என்று கூறிய தெ
னனெனில்? 'கிரியையென மருவுமவையாவுஞானங் கிடைத்த
ற்கு நிமித்தம் எனக் கிளாக்கும்' என்கையாலும்,

பாக்கிவை தேவிகாலோத்தர மென்னு மாகமங்களை
கிரியை சரியை யோக மிமமூனறும் ஞானத்தஞ் அங்கமென

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகநிக.

ஹ கூறுகையால் இவ்வாசிரியரு மிக்கருததையேபற்றி யருளிச் செயததென வறிக

அஞ்ஞானத இப்படி யறியாமற் சொல்லுகிறதத்குப
தா லுலுவததா பலம் யாதெனில், சரீரபதமான பிறப பு
னபதம் ண்டரகையால் முத்தி யடைநதானென்று
சொல்லப்பெறு

உயா மெயஞ் இநத ஞானததால் பெறுமபலம் யாதெ
ஞானத தா லு னனில்? அஞ்ஞானமான ஜநநமரணத திற
ன ததா லு து வரையுமும லவனது திருவடிபை யடை
போவது நதிருகநிறே! அஃதெனபோலவெனவில்?

அலா ககிா மு பிரகாசத்தினை யுடைய வாதிததன த மு
னவிருளபோ ல னனே யநககார நிலலாம னீவுஞ்ஞாறு போ
ஞ்ஞானமறப ப ல, அஞ்ஞான மியனைவிட்டு நீங்குவாரே
நத மறு மு கதி பாசபநதமு மற்று முத்தியையு மடைவன
யாகும்

ந ன த தா ன பரசமயிசுள தநகாந கெய்வததை யடை
ஞான க க ள ல நதிருப்பதே முத்தியென்பார்கள, உநகஞா
லாஞான ன மியர்கள் சொல்லு ஞானமபோல னது,
இநதக சிவஞானதத்குப பரமு மில்லை
சமனமில்லை யாதலால்

இ னை வனடி அநாதி பமல முத்தினுமாயச சுத்தனூரா
ஞானமே ஞான யாநதநமே வடிவாயிருக்கிற காததாவினது
மெனபா திருவடியைச சோநது சாவஞ்ஞாதவம் வி
ளவக்ச சுவாநநதானுபூதியைத் தினைத்திருப
பதே மேலான ஞானமென றறிவாலுபாநதேரா சொல்லுவா
கள் எ-று (உ௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

மோட்சம ஞானத்தினுலே யலலது சரிதை கிரியா யோக
குகளிறு விலலையென்பது கூறுகின்றது

(ஞானததால் - ஞானமென்பா) ஞானத்தினுலே முத
தியென்று நாலுவேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும்
இருபத்தெட டாகமங்களிலுஞ் சொல்ல, அப்படியன்று யக்கி
யாதி கனமங்களினுலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூரவமீமா
மசகரும், தீக்ஷாகனமத்கினுலே மோக்ஷமென்று சொல்லும்
பூரவ சைவரும், குறைந்த * மதிமானகளாகையாலே என்ன
சுகத்தைப் பெறக்கடவா அவர்கள் சொல்லுவ கனமங்களுள்
லாம் அஞ்ஞானமான மாயா காரியத்தினுற் செய்வது மாயா
காரியத்தினுலே பொருந்துவது பக்தமே' நினைமலா சத்தி
ஞானத்தினுலே யந்தப்பந்தம் நீங்குவது அகேவவாதெனில்?
விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆகித்தன்முன் விருநீங்குவது
போல இவ்வாறு சிவஞானத்தினுலே அஞ்ஞான நீங்கவே பக
தமநீங்கி முததியாம் அந் ஞானந்தான் ஞானவாதிகளாகிய
உலகாயிதராதி நீரீஸ்வர சாங்கியராதசம் ஆன பெயருடைய
ஞானமபோலே ஓதத் ஞானமல்ல, பிண்ணை ஏதெனினில்? சிவ
ஞானமே பரமமுத்தியைக் கொடுக்கும் பரஞானமென்று பெ
ரியோர்கள் சொல்லுவார்களென நினைப்பொருள்

* மதிமான - புத்தியுள்ளவன்

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

ஜடகனமததால் முததியென்று மீமாம்சன விளம்ப மறு
த்துச் சித்தகனமததாலே முததியென்று செப்புகின்றார்.

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககக

ஞானததால் லீடெனதே-நிராதார தீக்ஷயித நிரிபதார தத காபப தீக்ஷாகலா கலாபமநிந்த பண்ணவேனமி மாதலால்

சிவனது ஞானசத்தி காததியககுறித் தீக்ஷாவக ஞானமு ம ஞானம்

பின்னவனது தீக்ஷாகுறிக கிரிபாசத்திசசிதப்பிருப ப்சசா சத்தி காததியககுறிச சங்கற்ப சிறகனமமு ஞானம்

அதவவநிச சாதார தீக்ஷயில கிரிபாதாரததகாபப தீக்ஷாகலா கலாப மநிந்த பண்ணவேனமி மாதலாற குருவினது ஞானசத்தி காததியககுறிச சிவாகா கிரவண மனனததெழுந் தெளிதிற செயற்கைத் தீக்ஷாவக யோகாவக ஞானமும் ஞானம்

பின்னவனது காயிக வாறிக மானிக தீக்ஷாகனமயியாறு க காயவாகுரு மனதகைசவு பண்ணுந் தீக்ஷாக குறிக கிரிபா சத்திச சிதப்பிருப ப்சசாசத்தி காததிய சங்கற்பககுறிச சிறகனம மு ஞானம்

அதவவநிச சாதார வசத்தியோ நிருவாணதீக்ஷயித சிஷனது நிரிபதாரதத காபப யோககலா கலாப மநிந்த பண்ணவேனமிதலாற சிஷனது ஞானசத்தி காததியககுறிச சிவாகம கிரவண மனனததெழுந் தெளிதறச செயற்கைத் தீக்ஷாவக யோகாவக ஞானமு ஞானம்

பின்னவனது யோகககுறிக கிரிபாசத்திச சிதப்பிருப ப்சசாசத்தி காததியககுறிச சங்கற்ப சிறகனமமனத ஞானசத்தி காததியககுறிச சிறப்பு ஞானப்பிரவாக தீக்ஷாவக யோகாவக தியானமும் ஞானம்

தபானத தனைவறு தறகுறித தியான சாததிய தீக்ஷாவக யோகாவக சமாதியும் ஞானம்.

சமாசி சாததிய திருக்கிரியாசுருதி யோகபபேர் விதேக ப
முத்தி சாக்ஷாதகார சாதன திக்ஷாங்க சதேக சிவன முததி
சரக்ஷாதகாரமு ம ஞானம்

இஞ்ஞானங் ள்ளிற் சிந்திற் றுதானயிபமாயுஞ் சிந்தி லாரு
டமாயு மனுசரிககுஞ் சாக்ஷான மோக்ஷமும் திடைப்பிக் கும ச
ங்கற்ப திக்ஷண நீர்க்ஷணம் பண்ணுஞ் சிவக்கிரியா சத்திச் சிற்
ப பிருப பிச்சாசகதி லக்ஷண திக்ஷையும் ஞானம்

அப்படிச் சூடபிர பேதம், சுவாயம்புவம், பௌஷ்டக முதற்
சிவாகமங்களிற் சிறப்பித்திருத்தலால் திக்ஷையும் ஞான மென
பது சிவாகமப் பிரசித்தம்.

விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலரெனு மவரவாக சுருக்
மாய விடமிக் கூட்டி விதிக்கும் அநேக வித ஞானை ததால் மோ
க்ஷ மென்றே பொதுச் சிறப்பாய்,—

நான மறைகள் புராண நல்லவாகமஞ் சொல்லவல்லவா
மென்னு மூனத்தாரெனக்கடவரா - பிராக் காமிக வாசிக
மானசிக ஜடபகத கனமத்தால் முததிமென்று செபபும் ஞான
வீனராகும் கனம் மீமாமசா முதலோ ரேது பிரயோஜனத்திற்
கருகா, நிஷ பிப்போஜனாகளே'—

அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பெய ரா
ணவமல மாரோபித வ்பரீத ஞானரூப போகக் கிரிடாகாத் திரு
த்துவக்குறி போகத் திருத்துத்தால்,—

உறுவது தான் பக்தம் - மாயா கனம் தேகபோகம் கட்டு
ப பொருத்தம்.—

உயா மெய்ஞ்ஞானக் தானுணத்தால் - சொல்லிய வகைச்
சிவ திக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவ சரியாங்கி மங்கஞானத்
தால்.—

௮—சூத்கிரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககூட

அதுபோவது - அந்தப் பந்தம் நீங்குவது. காரண மிருக்க காரிய மெப்படிப்போம்?—

அவாக்நிாமுன னிருள பேரல் - சூரிய கிரண சநிதானத் தி லகதகார மொப்ப,—

அஞ்ஞான மதப் பந்தமும் - மலம் நீங்க மாயா கனமக கட்டு விடும் —

முதகிபாகுத் - பிச சிவத்துவாபிவியததி சித்திக்கும்

சொல்லிய அங்காங்கி ஞானங்களு ளங்கி ஞான முக்கிய மெனப் கதைகின்றா —

நனத்தார ஞானங்க ளல்லாஞ்ஞானம் - சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக ஞானபாததிருகனல்லாச சாங்கியன் வேதாந்தி முகலோர் சொல்லும் பிரகருத் புருஷ விவேகப் பிரம் விவேக பவுருஷ ஞானங்க ளைவைக்கேசிகள் சொல்லுஞ் சிவ சிவ ஐக்ய விஷய சிவசத்திப் பிரமாணிக பௌருஷப் பிரமிதிக குறித் தீக்ஷாங் காங்கி ஞானம்

இவைகளல்லா ஞானம் சங்கதப் சிறகனம் கிரத்திய ஞான காரண ஞானம் —

இளமவனடி ஞானமே - சிவசகிரியா சத்திச சிறப்பிருப் பிசசாசத்தி லக்கண சிவதீக்ஷையே —

ஞானமென்பா - ஞானச சிறப்பென்று சிவ சித்தாந்திகள் செபுபவாநன்

சைவ சித்தாந்திப்போல் மறைந்த சாங்கிய வேதாந்தி மதத் தாபாசாளாயச சஞ்ஞிசுக்ரு ம சிவா, திபாண சமாதிச சிறகனம்ச சிறப்பு ஞானமுஞ் செப்பாது ஞானத்தியான் சமாதி சீவன் முததி சாக்ஷாதகார தாவரங்காங்கியாயிருக்கும் தீக்ஷையு ஞானத்தாக் கங்கமென்று மாறிக்கொண்டு சீவ சிவ ஐக்ய விஷய சிவசத்திசரண நைமித்திக பௌருஷ் பொது ஞான மா

ததிரமே இறைவனடி ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞான மென்பா

அவர்கள் முனஞ்சாரியா தீக்கூடியே மோகூத சாதன மெ ன் றநேகந் திருவிருத்தத்தில் விதநித்த வாக்கியங்களுக்கு மு ன்பின் விரோதமாபப பெருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கொ ளங்கை கிணங்கப் பொருள கொண்டு முன்பின் விநீராதிக்ஷப பண்ணி யகருநவாக்ஷாங்களைப் பிராகச் வாக்கியங்களாகவும் விபிரஸம்ப வாக்கியங்களாகவும் பண்ணிப் பேசும் பேயாக ளோடு பேச்சே திருக்கின்றது —

ஏகிப்போ நீர் நிதப்பிச் செப்பிற் றென்று நிகழத்திபத? மலங்குணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங் கு ள்ஞானிதிரவியம் ன்று மலமாகுமந்த வஞ்ஞானமுஞ் சிபி யென்றி ஞானம்போ ல ஞான மாதிரிதநா னீயகும்

நன்று நீ சொல்லியது, மலங்குணம் அஞ்ஞானமாகி வத றகுசகுணியொன்று கூறவேண்டும் ஆசுவையென்னிற் பாஷா னம் போல அஞ்ஞானமான ிர் வென்னும் னைபாயிக் கையே லீக மதமாம் ஆசுவாக் கன்னிய மகருணி பெண்ணி லதுவே மலம் அஞ்ஞானமென்றது மலகு ள்மெ ன்றுமக கமிமத ஞா ஞாதியந்தா பாவ லக்ஷணம் மவுட்டியமாகும் அஞ்ஞானமெ ன்று குற்றி ிகால்லோ மகன் கொல்லோ யென்னு மையஞ்ஞான ம்போ லைபஞ்ஞான மாகு மஞ்ஞானமே

அல்ல திதவெள்ளியெனுஞ் சிபி யெ ள் விபரிய ஞானம் போற சங்கற்ப விபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே தான், நன்றி தவன்று குணியொன்று குறிக்குமிடத்துச் சாகயகார புத்தி தத்தவமாதலால், புத்தித்தத்தவமுற்ற தத்தவபிரளயத்த முத் திப் பிரசங்கம் வரும். அப்போது இருசகதிரனெனும் விடரி

21—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககடு

ய ஞானம்போற் புத்தி பொருந்தாது சரீர நானென்று சற
தேதோற்று கிாவிதரப விபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே

அதுவும் நனநன்று, ஞானம் சத்திரகுச சித்தம் விபரிய பா
ம சத்திரகு மலகலை மனநது கலந்த விதசையுரு குணியாதலா
ல, இயற்கைக் குணிமாறி மயங்கிச் செயற்கைக் கலைகலந்த வித
தியா தத்துவ முதற் தத்துவப் பிரளயத்து முத்திப் பிரசங்கம்
வரும

அதுவனறி, இரு சந்திர ஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசந
திரனெனு முண்மை ஞானத்தா லுணைக்க முற்றலு ஓடபு மா
ததிரத் ததிகருகு சிப்பி யெனளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்
பியெனு முண்மைஞானத்தா லுணைக்கம் புறநீக்க முற்று முற
றுமபோளுறபோல நேத்திரபடல திரவிய நீக்கமனறிப் புறநீ
க்க முறுத்தபோலச் சரீர நானெனனுஞ் சரீரனம் ஞானமா
கு மஞ்ஞானமுஞ் சரீரத்தக கணவிய மாணமா நானெனு முண்
மை ஞானத்தா லுணைக்க முற்றலு மொரு மலத் திரவி, நீக்
கமனறிப் புறநீக்க முறுது மல திரவியமும படலமென றிகொ
ரு திரவியப் பொருளெனு முண்மை ஞான மாததிரத்தாற் படல
மபோல மல மென றிகொரு திர வியப் பொருளெனு முண்மை
ஞானமாததிரத்தால் நீ வகாது

நேத்திர படல திரவியம் படல நீக்கு முபாய் ஞானத்தினை
யுடைய வைத்திய சத்தி சத்திர கணமததால், நேத்திர விபரீத
வ்ருத்தி நிமிசநாகதிய வ்ருத்தியோடு நீங்குவது போல, மல தி
ரவியமு மல நீக்கு முபாய ஞானத்தினையுடைய சிவதிகூடாகு
றிக கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி க்ருத்தியக குறிச
சங்கற்ப சிறகணமததாற் கலை கலந்த வித்தியா தத்துவ விபரீத
விர்த்தி நிமித்த மவுட்டிய விரத்தியோடு நீங்குமாகலால்,

சாகதியா போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர ஞானத்தால், பா
தஞ்சலா போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர யோகத்தால், வேதாந

திகளபோற சொல்லுஞ் சுவதந்திர சநியாசததால், மீமா
ஞா போற சொல்லுஞ் சுவதந்திர கணமததால், மோக்ஷமி
லலை

சீஷ பெளருஷ சிவஞானதிகளும் சீஷபெளருஷ சிவயோ
காதிகளும், சாதார வசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாவகி மாததி
ராகவகள குருசிவஞானதி குருசிவ யோகா திரஞ், சிவ சிவ
ஞான திகள சிவ சிவயோகாதிகள முறைமையிற் சாதார நிரா
தார சத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாவகி மாததி ராகவகள சீஷ
பவுருஷ சிவ ஞானதி சிவ யோகாதிகள மோக்ஷகாரிய முற்று
மொத்தச செல்லாது ஒரிடத்தில வியபிசாரிகளாதலான

மோக்ஷ காரிய முற்று மொத்தச சொல்லுஞ் சொல்லிய
சிவசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையாற றுனே மோக்ஷ மென்று ஸவ த
ந்திர தீக்ஷா சித்கணமததால் மோக்ஷம் ஸவ தந்திரமல்லா ஞா
ன சோடிகள தீக்ஷாவகங்களன்றி ஸவ தந்திர வகளாய்ச் சூ
ழநசா லு மோக்ஷ மிலையாம ஆகலாற சொல்லிய சிவ தீக்ஷா
சகசி சங்கற்ப சித்கணமததார றுனே மோக்ஷமென்று சிததா
நகம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கு நியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்
புகும ஞானமொன்றே லீம்பேற்றிறகுச் சிதந்த காரணமாவ
தென்பது வேதமுதலிய பிரமான நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாக
வும், அவற்றோடு பிணங்கி லீம்பேற்றிறகுத் தீக்கை மாததிரை
யோ பையும, ஐவகை வேளவிமுதலிய கணமங்களையமையும், ப
தநெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றம பே
தைநீரா ஒருவாற்றினுந் தெருட்டபபால் எல்லாணவும், ஞா

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகுகள

மலலாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகவின் அவவஞ்ஞானப் பகு
திகளாற பகதமுறுதலினறி வீடுபேறடைதல கூடாதெனவும,
அவவஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன்னிருளபோல் ஞான
ததின் முன்னாச சததிகெட்டொழியும் அவை யொழியவே அவ
தறாறாய பகதநீங்கும் அது நீங்கவெ முத்திநில் கைகூடுமாச
லான ஞானமொன்றே முத்திகஞ்ச சிறந்தகாரணமெனவும, ஞா
ன ததறாறந் தாராக்கிசா சாங்கியா மாயாவாதிமுதலியோரா கூ
றும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான அ
வையும் பகதமுறுதலுனவேயெனறி வீடுயதவிதக மாட்டா
மைபின் அவதறின வேறாய திருவடிஞானமொன்றே அப்பெற
றித்தாங்கிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவா அந்நூல்களி னுணமை
யு னாகதோரென்பதாம்

சொரமிரணமும் பிரிநிலைககண வந்தன

சொல்லவெனச் சிறப்புமமை விரித்துரைக்க

தாளிரணமும் அசை

ஆனத்தால் ஆனவதஞ்ஞெனக

ஆனவென்பதனு ளகரமு'ம அதஞ்ஞெனபகனு ளனசாரியை
யுந சொண்டனோககி விகாரத்தாற் றொககன? “பெற்றத்தாற்
பெற்றபயன்” எனமுறபோல

ஆகல உண்டாத்

இதனுணே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிறஞ்ச சிறந்தகாரண
மல்லவாகல இனித விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இததுணையும் ஞானததினியலும அதன பயனும் பொது
வகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுகின்றா.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஞானத்தை கல்கி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்ற கென
னப்பு, கிரியையினாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை நோக்கி மேல
ருளிச்செய்கிறார்

ஞானத்தால் விடெனநே நானமறைசுளபுராண கல்லவா
கமஞ்சொல்ல - சரிசைகிரியா யோகங்களுக்குப் பதமுத்தியொ
ழிந்து மோக்ஷ முண்டாகாது, ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்று
நாலு பேதங்களுந் திவ்வியாகமங்களுந் புராணங்களுக்கு சொ
ல்லப்போத, —அல்லவாமெனனு மூனத்தாரொனகடவாரா - அந்
தஞானத்தாலே மோக்ஷமில்லையென்று சொல்லுகிற அறிவில
லாதவர்களுக்கு ஞானமில்லாததுகொண்டு அஞ்ஞான முண்டா
ம், —அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தம் - அந்த வஞ்ஞானத்
தா லுண்டாவது ஜன்னமொன்றுமே! அந்த ஜன்னை தான்
போமபடி பெப்படியென்னில்? —உயாமெயஞ்ஞானத்தா ளுன்
தகா லதபோவது - எல்லாத் துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞான
முண்டாளு லந்த ஜன்னம்போம அல்லது போகாது அது வெ
னபோல்? —அலாகதிாமுன்னிருளபோல் - விடமி விளங்காநின்
ற வாகித்தனை சன்னதியி லந்தகாரம் போளுறபோல்; —அஞ்
ஞானமரப பகதம்றுமுத்தியாகும் - இவனை அநாத்யே மறைத்
துக்கொண்டு நிற்கிற மலசம்பந்தம் போகவே ஜன்னமற்று ஞா
னம் பிரகாசிக்கும் அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷ முண்டாம் —
சுனத்தார ஞானங்க ளல்லாஞ்ஞானம் - இதகச சிவஞான மொ
ழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் போதனினா
சொல்லுகிற ஞானங்களாம் போதவான்கள் - சொல்லுகிற ஞா
ன மேகென்னில்? —இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பா - ஆ
கையால் பரமேஸ்வரனுடைய சோபாதத்திலே பொருதுகைக

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௧௭

சூ உண்டான சிவஞான மெய்ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயராத பெரியோர்கள்

இதற்குப் பிரமாணஞ் சங்கதபிராகரணம், “ பலபணி ஞான காரணமெனினிற் - ஞெலபணிதொறுமபயன ஞெடுப்ப தஞ்ஞ-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச்சிறுவரு-மரசராயத் தரு ணத் தலைவரு-முதிர் பரசமயத் திதமுறுமரசரு-ஞானமபெற தநனமையினு - மீனமிலபணிபருட கேதுவனறென ஞு - ஞா னோற்பத்தி நிமித்தமி-தொழினென-வேனோற்கிறை லியம் பிறறெனனாம்” என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ. ௧- “ வெ. தவஞ்செய்தா னென்றுத் தவலோகஞ் சாரந்த, பவஞ்செய்து ப தறறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த, நற்சார்பில் வந்ததித்த ஞா னத்தை நனனூதலை, கற்ஞாஞ்ஞ சொல்லுமாய் கண்டு” என னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானத்தாலே ஆனமாகக்ள சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவார்களென்றும், அதற் றானத்தி னாலே ஜனன மறுமென்றும், அல்லாத ஞானங்களெல்லாவ் குற தத்தைப் பொருந்தின ஞானமாண்கயால் ஜனனத்தைப் போ ககாதெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஞானத்தால் விடெனறே - மேற்கூறிய வாற்றால் ஏனைய வெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கு ஞானமொனறே கீழ்பேற்றி தருச் சிறந்த காரணமென்பது,—நானமறைகள் புராண நல்ல வாகமஞ்சொல்ல - நான்குவேதங்களும் பதினென்புராணங்க ளும் நனமையான இருபத்தெட்டி ஆதமங்களுமாகிய பிரமாண் ணலகட்டுக்கல்லாக் தணிபரகவும,—அல்லவாமெனனு முனத் தாரொன்கடவர் - அவற்றொடு பிணங்கி கீழ்பேற்றிற்குத் திக்கை

மாததிரையே யமையும், ஐவகை வேளவி முதலிய கனமக
ளையமையம் பத்திரை மாததிரையே யமையுமென்று இவ்வா
று பித்தமும்பேகைநீரா ரொருவாறருளுந்தெருட-தபாலரல்ல
னெனவும்,—அருஞானத்தா லுறுவதுதான்பந்தம்-ஞானமல்லா
தனவெல்லா மருஞானமாகலின் அவ்வருஞானப் பகுதிகளான
பந்தமுறுதலினி லிப்பேறடைதல் கூடாதெனவும்,—அலாக
தொமுலிருளபோ லுபாமெயருஞானந்தா ளுனத்தா லதுபோ
வது - அவ்வருஞானப் பகுதிகளெல்லா மொளிமுன லிருள
போல ஞானத்தின் முனனா சத்திகெட டொழியும்,—அருஞா
னமவிடப் பந்தமுறு முத்தியாகும் - அவ்வருஞான மொழிப்
வே யவற்றாலுய பந்தநீங்கும், அது நீங்கவே முத்திலை கைகூ
டி மாகலான, ஞானமொன்றே முத்திகஞ்சு சிறந்த காரணமொ
னவும்,—அனத்தார ஞானங்கொல்லாஞானம் - ஞானத்தளஞ்
சுந்தாரகங்கா சாங்கியா மாயாவாதி முதலியோகூறு ஞானங்
களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலா னவையும் பந்த
முறுத்துவனவே யன்றி லீடெபதுவிக்க மாட்டாமையின்,—இ
றைவனடி ஞானமே ஞானமென்பா - அவற்றினவேறாப் திருவ
டி ஞானமொன்றே யப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவும்
கூறுவா அந்நூல்களினுணமை யுணர்ந்தவா

இதனானே பிறவெல்லாம் லீபேற்றிறகுசு சிறந்தகாரண
மல்லவாத லினிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

இதனானு ஞானத்தினியலுப் மதன்பலனும் பொதுவகை
யாற கூறி யிவிசு சிறப்பு வகையாற கூறுகின்றா

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வானமாவுக கனுககிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு

அருப்பாயிருக்கிற சிவன ருனே யாசாரியனெ

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௭௧.

ஹம் வடிவையெடுத்த துபகரிக்கு முறைமை

யு ண ர த து கி ன றா

சூரியகாந தககலலி னிடத்தேசெய்ய சுடாதோ
னலி யிடச்சோகி தோனறுமாபோல, ஆரியனு மாசா
னவந தருளாற்றேனற வடிஞான மானமடிற றேன
றுநதோலறத, சூரியனுஞ் சிவநதோனறுந தானுந
தோனறுந தொல்லுலக மெல்லாநதன றானோதோ
னறு நேரியனாயப பரியனமா யுடிககுட்டியெங்கு
நினறநிலை யெல்லாமுந திகழநதுதோனறும (௨௮)

(இ-ள்) சூரியகா சிவநத வாழித்தப பிரகாசந் தோனறின
நதக கலலி விடத்துச் சூரியகாநதக கலலி - த்திற கி
விடத்தே டநக அகனிப்பிரகாச முண்டான வானு
செய்யசுடாதோ போல
னறியிடச சோ
திதோனறு மா
போல

ஆரிபனு மாசா சிவனறன தனுககிரகதகால புச்சி னு
னவந தருளாற ன வாசாரியனவந திவனுக்கு ஞானோபதே
றேனற சகு செய்தவிடத்து

அடிஞான மா அநகப்படியே நாடோறு மறுசந்தானம்
னமாவிற் றேன பண்ணியிருக்கவே யிவவிடத்திலே சிவஞா
றுநதோனற னம் பிரகாசிகும அத பிரகாசத்தவாதே
'அடிகளது ஞான மடிஞானம்' எனனவே
சிவன ஞானமென்றாயிற்று "அடிகே ளுமக்காட செயவஞ்ச
தமென நமராபெருநாளை யாரூர னஞ்சி" எனவறிக

சூரியனுஞ் சிவ அருபியாயிருக்கிற சிவனும் வெளிப்படு
தோனறும வன்.

தானுந் தோன தற்சொருபமும விளங்கும
மும

இவ்விடத்து விளங்குமெனறது அசுதமாயா காரியமா
கிய தத்துவ முபபத்தொன்றும் விட்டு நீங்கினவிடத்துச் சுதக்
மாயா தத்துவருபியாய நிற்பன, அப்பொழுது திவன சுதக்மா
யா ரூபமாகிய தன்னுடைய தனாகரணங்களைக் காண்கிறதே
யென வறிக

இத்தன்மை யுண்டாகவே,

தொல இலக் பழபதாய வருகின்ற சுதக்கத்துவ புவன்
மெல்லாக் தன் ததிலிருக்கு மாணமாககளு மிவவிடத்திலே
னுள்ளே தோன விளங்குததோன்றும் இந்நதச சுதக்மாயா
மும பந்த நீங்கவே,

நெரிபளுப்பப் சிவ ன்னுவுக்கனுவாயு மகத்துக்கு மகத்
ரியுமா யுயிராக தாயு மாணமாககளுக் கெல்லாம பிராணநா
குயிரா பெங்கு யகனு யெவவிடத்தற விட்டு நீங்காமற் பிர
நின்றநிலை யெல காசித்து நிறகு முறைமையெல்லாக் தரிசிக்க
லாமுந் திகழந் பபடும ஂ-று
ததோன்றும்

“சூரியகாந்தமுஞ் சூழபஞ்சுமபோலச - சூரியகாந்தஞ்ஞ
புபஞ்சைச் சுடமாட்டா - சூரியச்சுன்னலிதியிற சுமிமாறுபோ -
லாரியனறோற்றமுன் னற்றமலங்களை” எனவுமறிக.

தேவதேவ வாதிபுராண - மாயப்படலங்கிறத் தூயஞான
நாட்டம் பெறதேன-பெறறபின் மெய்மைய நின்பெருந் தன்மை
யங் -கண்டேன காண்டலு - மென்னையுங் கண்டேனபிறையுங்
கண்டே-ன்னனிலை யனைத்துங்கண்டே- நென்னேநின்னைக் கா
ணாமாதா - தமமையுங்காணுந் தன்மையோரே” எனப் பிள்ளை
வரக்கிணு முணாக

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௪௩.

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

மே ஸந்தச சிவஞானஞ் சித்திக்கு முறைமையும் அத்நாற்
தரிசனப்படுவது கூறுகின்றது.

அரிபஞ்ஞமாசானவந தருளாற்றேனற வடிஞானமானமா
விறேறேனறும் - சாவதேவ முநிகணங்களினாலும் பூஜயஞன
சிவன சருணயினாலே ஆசாரியமூர்த்தியை யதிஷ்டித்தவந்த
பக்துவானமாவ்விடத்திலே சந்திதானம் பண்ணச் சிவஞானம்
ஆனமாவிலே அபிவிதத்தியாம் அஃதென்போலவென்ற?—சூரி
யகாரதக கலவிவிடத்தே செய்ய சுடாதோன்றியிடச் சோதி
சோனறுமாபோல - அதித்தன சூரியகாரதத்தி விடத்திலே ச
னனிகானம் பண்ண வதவிடத்திலே அகனி யுண்டானதுபோ
ல,—தோன்றாத தூரியஞஞ்சிவந்தோன்றும் தானும்தோன்றும்
சொல்லு நகமெல்லாந தன்னுள்ளேதோன்றும் நேரிபஞ்ஞப பரி
டனும் யுபிரகருயிராயெனரு நின்றநிலை எல்லாமுன் னிகழ்ந்த
தோன்றும்—இவ்வாறு சிவஞான மானமாவிலே பிரகாசிக்கவே
முன் வாக்குக்கு மனத்தகரும் விருத்திஞானத்தகரு மெட்டா
கே நின்ற சிவன ஆனமாவிலே வேறறத தோன்றவன் அகத
ச சிவவிடத்தில தன்னையும் வேறற ஸவருபஞானத்தினாலே கா
ணப்படும அநாதியாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம் பரிபூரணமான
தன்னிடத்திலே யேகதேசமாயக காணப்படும தேகததப் பி
ரேரகன ஜீவானமாபோலச் சிவன ஜீவானமாககருக்குப் பிரே
ரகஞாய பரமானமாவாய ஜடவஸதகங்களிலும் குறைவற நிறகு
முறைமையும் விளங்கத் தெரியுமென நிதனப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—ர—

அப்படிக்குருஞானுதி சாங்க சாகார சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷயினால் விசேக பரமுத்தி சாக்ஷாதகாரஞ் சத்தி விளங்கு மென்றுஞ் சீஷஞானுதி சாங்க சாகார வசதத்யோ நிருவாண தீக்ஷயினால் சசேக சீவன முததி சாக்ஷாத சார மெல்லாம விளங்குமென்றுஞ் சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தால் நாட்டி யிருத்தி விருத்தத்தா லிசைக்கின்றா

இதமுத வீரனடி செயுள் - ௩௦ - உது செயுளுமை யிறகாணக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு

—௦—

தனது கீரணத்தோடும் தோன்று ஞாயிற்றிற் சநிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கலலினசண ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தனோடுங் தோன்றுமாச்சிபின் சநிதிமாத்திரையானே மாணுநகனமாட்டி மேல 'ராரி' உடாங்குகள்கின் ஞானம்' என்றவற்றுள் முந்திய ஞானமாகிய கேடடலறிவு விளங்கித் தோன்றும் அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை பொன்றினொன்று வியாபக வியாபிய ன்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றுமென்பதாம்

அருளானென்புழி ஆன உடநிதழ்ச்சிப் பொருட்க னவந்தது “ தாவருணகயா னோங்குகடைபன்” என்றதபோல

எனநி அருளெனதது ஏறபுழி உகோடலாற கேட்பித்தலையுணர்த்திற்று.

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உகளஞ்

ஆசிரியன் தூதர்பொரு ஞானைகருமவழி ஆசிரியன் ஞானமே மாணக்கனமாட்டிச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசகனாக யறுத்ததற்பொருட்டித் தோன்றத்தோன்று மென்றா

உவமை கூறியதுமத

சடகதுக்கணநிச சிகதுக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவ கமதூதரனுபெனக

அனுவோரணாடமாமபடி. நேரிபஞ்சுலால் உயிரகருயிரா நலம், அண்டமோரணுவாமபடி. பரிபுர ராசலால் எனருநிறை லுமபெறப்படுமென்பார, 'நேரியனூப்பபரிபுரமா யுயிரகருயிரா யெங்கு நின்றநிலை' எனறா

முன்னிகழ்கதென்பதனை யாண்டுகூடநிக

முன்னிகழ்க நோற்றவாவது சவிகற்பகதககு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம்

இதனானே கேட்டலாமாறும அதனகனிசமுடிபவமுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழிகியருணா வருமாறு.

—0—

அருவமாய் வாங்கமனூதித் கோசரனாய நின்ற சிவன் உரு வமாய வந்து இரங்கித்த தெப்படியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி உருளிச்செய்கிறா

சூரியகாந்தக கல்லினிடத்தே செய்கூடா தோன்றிவிடச் சோதிக்கோன்றுமாபோல - சூரியகாந்த மென்கிற கல்லினிடத்திலே சிவந்த வாழ்த்தகா வந்து பிரவேசிக்க உருபமாயநின்ற வகனி உருபமாயத் தோன்றுகிற முறைமைபோல, —ஆரியனாமா சானவக தருளாற்றேற்றை வடிஞான மாணமாவ்ற்றேற்றும்.

சுதந்திர பருவமாயநின்ற சிவன ஆனமாகக்ளமேலே வைத்த காருணணியத்தினுலே தானதானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்ற பெதகத்தனமையி லிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயுந் தோன்றாமலநின்ற சிவஞான தன்னிடத்திலே பிரகாசிகும — தோன்றத் துரிபனாஞ் சிவநதோன்றம் - அந்த ஞானம் பிரகாசிக்கவே இதனைகாலமுந் தோன்றாமல நின்ற சிவதரிசனமுண்டாம், — தானுநதோன்றம் - ஆனம் தரிசனமுமுண்டாம், — ரொல்லுலகமெல்லாம் தன்னுள்ளேதோன்றம் - பழயதாடவருகிற விசுவநசனெல்லாம் அசுகதியமெனகிற முறைமையுந் தன்னிடத்திலே தரிசிக்கலாம் இவையொழிந்து மந்தஞானதகாலே, — தேரிபனாய்ப் பரியனுமா யுயிரக்குயிராயெங்கு நின்ற நிலையெல்லா முன் விசுழ்த்துதோன்றம் - அந்தச் சிவன அணுவுக்கணுவாய் மகத்தககு மகத்தாய சர்வானமாகக் கருகுகும பிராணனாய் எவ்விடத்தும் பரிபூரணனாய் வைவநின்ற நிலைமையெல்லாஞ் சந்தேகமற விளங்காநிற்கும்

ஆரியனுமாசானவந் தருளாற்றேனற வென்றது பாடாணவாதி

ஆனமாகக்ளிலே விசேஷவானகன குருவா யிவனை இரகூபிக்கும தொழித்து சிவன வான மனோதீதனைகையால் குருமூர்த்தி யாகானெனச்சிவனே குருவா பிரகூபிப்பென்னத்தற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோகம் - அ - ஞ, து - வெ, இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணிருமேந்திழைபால், நல்லாயுளதாமல் நீர்நீழல்போ — லில்லா, வருவாகிநின்றன யாரறிவாராதானே, யுருவாகித் தோன்றானே லுறம்” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

இகனற சொல்லியது அருவமாகநின்ற சிவன ஆனமாகக்ளமேல் வைத்த கருபையாலே யாசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்ற இவ்விடத்திலே யநாதியேயப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவ

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உகஎள

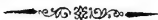
ஞானம் பிரகாசிக்கு மென்று அநக ஞானத்தினாலே சிவதரிசனம் ஆனமதரிசனம் பிரபஞ்சமாகிய பாசதரிசனம் என மூன்று தரிசனப்படுமென்றும், இவை யொழிந்து மத்திசிவன் சடசித்தகக ளிரண்டும் பரிபூரணரூபநின்ற முஹமையும் இவனுக்கு விளங்கா நிற்குமென முஹமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

தோனதியிடசு செய்கு- - தனது கிரணத்தோடு தோனது ரூபிதரிசன சநிதி மாததிரையானே, —சூரிபகரத்தக கல்லிடைத்தே சோதிதோனதுமாபோல - சூரியகரத்தக கல்லினகண நெருப்புவிளங்கித் தோனதுமாறுபோல, —அருளானவநதாரியஞ்சான்றோனது-கேட்பித்தலோடு தோனது மாசியன சநிதி மாததிரையானே, —ஆனமாவின்டி ஞானத்தோனதும-மாணக்கனமாட்டுமேலோரிரண்டாகுகின்ற ஞானம் என தவறாது முத்திடஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோனதும —தோனத்தாரியஞ்சிவந்தோனதும தானத்தோனதுநதொல்லுக்கமெல்லாக் தன்னளே தோனதும - அததோனதுவே முதலவனாகிய பதியும் ஆனமாகக் களாகிய பசுவும் பழய பிரபஞ்சமாகிய பாசமும் என்ற முப்பொருள்களுந் தன்னளே தோனதும, —தேரிபலாப பரியணமாய - அனுவேரணமாய் மபடி தேரி லுயும் அண்டரோரணுவாய் பரியணமாய் நிறதலால், —உயிரகருயிரபெருநின்றநிலைபெல்லாமுன் னிகழ்த்துதோனதும - உயிரகருயிராதலு மென்குநிறதலு மவை யொன்றிலொன்று வியாபக வியாபயிங்களாமாறு நிருவிகற்பமாய ததோனதும.

இதனானே கேட்டலாமாறு மதனக ணிகழு மறுபவமும
கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

இவ்வாரடைந்த சிவனமுததித் தன்மை

யுணர்த்துகின்றா

மிககதொரு பகருவத்தின் மிகுசத்தகிரிபாத மே
விக்ரு ஞானமவினே கோருருவினொன்றாற, புகக
னுடயுத தேரிடடை புரிநதுளோகள புதலத்தே பு
கழசீவன முதததராத, தககபிரி யாபபிரிய மீனறியோ
டயுற நபனியத்திற சமபுத்தி பணணிசரங்கரனே,
டோககவுரை நவனவரை யவரிவீன விடாதே யுடந
தையாயச சிவனனேறற மொன்றுமே காண்பா. (உக)

(இ-ள்) மிகக ஆனமாகக்கெங்கு மொகக மலபரிபாக
தொரு பத முண்டா யுள்ளவில அப்பொழுதிற சிவனி
ருவத்தின் வலிடத் துண்டாய மலத்தைக சீழுடபித்
மிகு சத்தகிரிபா திக தீவரகரமான சத்தியைப் பதித்தள்ள
த மேவுசலும ளவிற சமசாரத்தில் வைவிராகயம் பிறந்த,

ஞானம வினே ஒருஞானசாரியனை யதிட்டி ததுக கொண்
கதேரா குருவின மீ சாதிகாரை யென்னுத தீக்கைப்பெற
ருளால் று,

புககனுடயுத அவ னருளிச்செய்த வாகமத்தினவழி யா
கே நீட்டைபுரிந ராயநது வைகல்யமற வனுடயுதத் பலத்தா
துளோகள லே, காட்ட மானதுபோல வசைவினறி யி

அ—சூததிரம. ஞாநஞ்ஞான இலக்கணம். உகஎக்

ருதநி டிடடையே பௌருதநினவாகள எ
சுசுரபினை யுடையோ ரெனினி?

பூகூததேபுக பூமியினகணனே மெல்லாராலும் சீவன
சுசுசீவன முதத முதகரென்று கொண்டாடப்பட இருப்பா
ராந் கரு, அவாகள பூகலததே சருசுரிகருமிடத
து

தகசு பிரியாப ஆனமாககருசுருத தகைமைப பாடடை
பிரிபயினி யுடைய சுததகசுரு மிதருசுசுரு வென்னுடவி
சுதபயினி இஃதிலலாமையால்

ஒட்டிதநபனி எபபடி யோட்டி விடதகில விருப்பற
யத்திற சுட்டிதகி ருர அதுபோலப பொனினி விடததம விரு
பயினி பபறது,

சுருகசுரு சிவனுடைய வியாபகத்துடனே தானும்
டொககவுரைந்து வியாததரு?

அவனினி வி சிவனு மானமாககளை விடாமல் ஆனமாக
வனவனை விடா சுரு மகதசசிவனை விடாமத கலகதிருப்பா
தே கள இசுசுலபபு யாதெனினி? அநாதியநத ச
மவாய டெனபபெறும்

உடகரு யாய விசுவமெருரு சிவனவியாபித்த நிதகை
சுசிவனே ருதற யா ஸ்ஃதெல்லாரு சிவனுடைய சொருப
மொன்றுமே கா மாகவே கண்டிருப்பாகள எ-று
னபா

நிடடை புரிததனோர - எழுமாய, காண்பா - பயனிலை.
ஒகாரக தேற்றம்

இதற்குப் பௌடகரம சிவசுருமோத்தரம சுப்ர பேதத்
தமறிக (உக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

(மிகத்தொரு பசுருவத்தில் காண்பா) ஏகபாதம் ஆனவமல மிகவும் பரிபாகமான காலத்தில் தீவரசுத்திநிபாதமபதிய வொ பபற ஆசாரியனுடைய சருணையினாலே சிவஞானம் பிரகாசித் து விஷயமுகத்தைவிட்டுச் சிவாபிமுகனாகப் பொருந்து நீட்டை கூடினபோ திருநடபூமியின் கண்ணிலே யெல்லாரு மேததப்பட ட ஜீவனமுததராகி யிச்சை யுண்டாகத்தக்க பகாரத்தத்திலே பிரியமும் அல்லாத பதாரத்தத்திலே துவேஷமும் மில்லாத பொன்னையு மோட்டையும சமமாகக் கண்டு சுகத்தைப் பண்ணு கிறவராகையால் சுவகரன்னென்று பெயருடைய சிவனுடனே பி ரிவற்று, சிவன் ஜீவனமுததரைப் பிரியாமல் ஜீவன் முததா சிவனைப்பிரியாம லோரியல்பாய்ச் சிவானந்தோத்ய மொன்றை யுமே யனுபவிப்பரென நினைபொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

௩0 - செய்யுளுரையுட காண்க

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பசுருவமுதாசசியா னானா சத்திநிபாத் மேவப்பெற்றார் க்கு அக்கேட்டவறிவு மனகமாதலினறி முதிருநத முறுக விளையும, அப்பொழுத தமமாசாரியராதல் தமமோ டொருசாலை மாணக்கராய்த தம்மின் முததாருனொருவராகல் சுகதிப்பிசு கப்பெறு மக நுறப்பொறுஷின் கண்ணே சருத் தொருங்கி நுழை

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகடிக

நது முனஞ்ஞிபின் மலைவற ஏது திருட்டாகத் முதலியவற்றா
ற சிகதித்தது நீட்டை கூடுதற்கண் வேடகை மிகஞுடையாராகப்
பெற்றா, சிகதித்தற கருமமே மேற்கொண்டு மறஞ்ஞென்றம்
பறஞ்ஞென்றிச சீவன முதற்கொடொத்தப போதிவாகிய சி
வமுநு சிறுநிவாகிய தாமும ஞாயிறிறொநியுங் கண்ணெனியு
ம போலத் தவிசுமாய் நிறுநான, துணிகு தாமுநாரிக் லநிப
பெறாது சிவத்கோற்றமொனறே காணப்பெற்று நிரங்குதபரு
சவிகற்பமெனனுயிரனடிநகு மிடைநிலதிகே நிறப்பென்பகாம

மிகக்கொருபக்குவத்தின மிருத்ததிநிபாதே உகடிக்ஞ்ஞான
ம விந்நெனவே, அஃகங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலநியு
முறஞ்ஞென்றி உகடிக்ஞ்ஞெனப்பதாயிற்று

விந்நெனவழியென்பது விந்நெனத்த திரிபுத

ஓருருவென்ப பொதுப்படக் கூறினா, ஞஞ்சாலை மாணா
கராயத் தமயின முததாரையுந் தழுவுதற்கு

புரிசல் விருமபுதல்

சீவனமுத்தராக்கியென்புழி அகதச்சொல் உவமைப் பொ
ருள குறித்த நினைது. “ஆளவாரிலிமாடாவேறே” எஃகுற
போல

உட்கதையாயுறைநது காணப்பெனறது, மனழிபெது கு
ளநிறைநத் தெனறாழ்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நி
னறது.

உமமை சிறப்பு

ஏகாரம் பிரிநிலை

‘அடைபவாசிவமேயாகு மதுவனைத்தகோனறுமென்ற கட
னதென’ என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இக்ஞானே சித்திக்ஞானமாறு மதன்கணிகழு மனுபவமுங்
கூறப்பட்டன்

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

இப்படி முனசொல்லப்பட்ட சிவநரிசனம் அநமாகாளு
கருணாமாடி யெப்படியென்ற மாணுகனை நோக்கி மே ல
ருளிச் சொன்னார்

மிச்சுக்கொரு பக்குவத்தின் - இந்நவீனயோபபு வந்த ஆன
ம"கருங்கரு - சிவனைப் பெறவேண்டுமென்று மிகுத்தொரு வர
னை பெறுங்கருந்த வகையாது—மிகு சத்தினிபாத மேவுத
லும - தீவிரம் தீவிரதாம என்னும் மிகுத்த சத்தினிபாதம் பொ
ருந்த வகையு—ஞானமவிளைந்த - அந்தச் சத்தினிபாதத்தாலே
இவன் - இதிலே ஞானம் பிரகாசித்தது—ஓர் குருவினருளாற்பு
கரு - அதற்கு நிடடைபுரிந்தனோகன - இவனுக்குப் பிரான
ருபத்துப் பிரகாசித்த அந்த ஞானநரானே ஒப்பற்ற வாகா
நிடனாக வழுந்தருளின திராணித்து அவனருளிச்செய்த முறை
மையிலே வின்று நிடடைகூடினவாகன,—பூதலத்தே புகழுவ
வ முத்தராசி - பூமியிலே சொல்லப்பட்ட ஜீவனமுத்தராயிரு
பவாகன இவாசுருடைய விலக்ஷணம் எப்படி யென்னில?—
தகசுநிரியாப் பிரியமின்றி—சுகதுக்கங்களைப் புசிக்குமிடத் ததிக
ஞானம்மையான விகாவகிதங்களு மிலலைபாய,—ஒட்டிற்றம்
னிமத்திற் சர்ப்புத்திபண்ணி - மட்குடமுடைந்த ஒழிம் பொதரு
டமுனை - எத வேரடும் இரனடும் பிருதிவியென்று இரண்டையு
பொசுக்க கண்ணி இருதப் பிரபஞ்ச விமாடாரதனைவிடநீங்க
கி,—சங்கரஞ்ஞெ டொக்கவுரைந்த - பரமேஸ்வரனுடனே இர
ண்டை நவ கூடிப்பொருந்தி,—இவனவரை உவரிவனை விடாதே -

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உகஅங்

இந்தவானமா அநதச சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்க அநதச சிவ ணீந்தவானமாயைவிட்டு நீங்காமநிற்க, —உட்கனையாய - ஆன மபோதஞ சீவியாமல் அநதச சிவபோதமேயாய ஒன்றுபட்டு நிற்பாகள அப்படி நின்றவாகள, —சிவன றேறறறொன்றுமே காண்பா - பிரபஞ்சஞ சிந்திநதோனமுமல் சிவனுடைய சுக சொரூப மொன்றுமே உணங்கொண டிருப்பாகள

சங்நரேன டொகக யுறநத திவனவரை யவரிவனைவி டாதே என்றது ஆனமகரிசனம்

உடைநகையாய என்றது ஆனமகரிசனம்

சிவன றேறறறொன்றுமே காண்பொன்றது ஆனமலாபம்.

இஃனா சொல்லிபது மிகுதத பதஞ்ஞான மாக்கள ஆசா ரிபுறடைய வனுக்கெகத்தினிலே ஞானநிஷ்டை கூடி இந்நப பூதநிலே ஜீவனமுதகா விருப்பு வெறுபட்டி யிருப்பாரகொ ன்றும் அவாசுருச சிவகரிசனமொன்று மொழிந்த மறொ ன்றந றோனமுதென்னு முறைநாயு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருண வருமாறு.

—0—

மிகத்தொரு பக்குவத்தின் - பக்குவமுதிரச்சிபான், —மிகு சகதி நிராத மேவுதலும் - நாஸாஞ சகதி நிராக மேவுப்பெற றேறாசு, —ஞானம் விளைந்த - அக்கேட்டலிவு மகமாதலின் றிமுதிராத முறக விளையம் —ஓர் குருவி னருளாத புக்கு - அப பொழுது தமமாசிரியராசல் தமமோமி ஒருசாலே மாணுக்கராய த தாமின் மூததாருளொருவராசல் சுகதிப்பிக்கப் பெறும் அந ஞாற பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்க னுணைந்த, —அதுட் டித்தே நிடடை புரிந்தனோரகள - முனனெய் பின் மலைவற வேது திடடாத முதலிய வறமுற சிந்தித்த நிடடை கூடிதற

கன வேடகை மிககுடையராகப் பெற்றா, — பூதலத்திற் தகக
பிரிபாப் பிரிப் பினதி - இயவுலகினகனை விருப்பு வெறுப்பினதிச
சுகதிததற கருமமே மேற்கொணமி, — ஒட்டிற் தமனிபததிற் சம
புத்திபண்ணி - ஒநிம் செட்போயி மோககவே நோககுவுக்காய்
மற்றொன்றிற் பற்றொன் றினதி, — புகழ் சீவன முததராக்க -
புகழ்கதகக ஜீவனமுதகரோ டொதது, — சங்கரஜே டொக
கவுறைந் திவரவனே யவலிவரை விடாதே யுடைநதைப்பாய் -
பேரறிவாகிய சிவமுற் சிறுநறிவாகிய தாமும ஞாயிற்றி னொளி
யும கண்ணொளியும போலத் தவிதமாய் நிறைலாங், — சிவன
ஜேற்ற மொன்றுமே காண்பா - ஜனநித் தாமும்காத் லறிப்ப
பெறாது சிவநஜேற்ற மொன்றே காணப்பெறது நிரு விகர்டஞ்
ச விசுறம் மென்னு மிரண்டிதரு மிடைநிததே ந்தப ரென்ப
தாம்

இதனானே சுகதிதத லாமாறு மதனக னிகமு மறுபயமு
கருநப்பட்டன்

மறைஞானதேசிகா உரை

— ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ —

இந்த ஜீவனமுதகா ஜேயாத்முததமுறை

யுணர்த்துகின்றா

அயியாமை யயிவகறயி யயிவினுள்ளே யயிவத
னே பருளினு லறியாதேயறிநது, குயியாதே குய்ததந
தக கரணங்களுளிய கூடாதே வாடாதே குலநுகிரு
பபையாவிற, பியியாத சிவனானே பியிநதுதோன
றிப் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந தானுயததோனலி, நெ
றியாலே யிவையெல்ல மலலவாகி நினதென் றுந் தோ
னறியிவ னிராதாரனையே

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம ஊகஅஞ்

(இ-ள) அறியா அறிபாடையாகிய வாணவத்தான மறை
மை யறிவ டபு னடி மயககமுறுங் கேவலககிடையுங் க
கற்றி ருவிசுரணங் கூட ன சகலாவதையு மாக
விரண்டிடுணங் கூடாமல்,

அறிவினு ரே சுததாவதமிதஞ்ஞானவன இவ்விடத்திலே
யறிவுகளை அறிவுசுகதிலாயத் தோன்றித்திருங் ஞானப
பிரகாசத்தினே,

அருளின லறி சிவனது சிருஸாயிலே பசுரணத்த
யாகேய நிறு டன கூடி யறிபாமத சிவகர னேர தனுவாய
நின்றநிறு,

அறியாதே குறி பாராடே பராதது, அஃதாவது —
தது

“ஊனக கண்ணிஞ் ஸீதெனறுகூட்டி யறியாதே பறிந்து,
அருடகலைசுது மவரருள பெறருளே” எனவும், “எண்ணென
நின்றி நினைதயாநாமபா னு ண்ணின னுமகிழ்தனன” எனவு
மறிக

அநதசகரணங் சிவன கருதிக் ஞானலாற புசுகியாதி
களோமிங் கூடா கிழுக'மாதலாஸ அநதக கரணகதர லறி
தே யாமல்

வாடாகே அவதனைகளிலும் பொருந்தாமல்
குழைந் திருப் அநத ஞேயத துடனகடி ஐககயமாயிருப்
பையாகில பையாகில

“பெபொழுதம நிறைவு வேண்டுமீர் வனவியூர் மனதயு
ளானகழற குறுவு செயமினே” எனவுறிக

பிறியாகேசுவ சாவாணமாகக் கிடத்திலு மிரண்டற வி
னானே பிறிக யாபித்திருக்கிற சிவன ஞானே யிவனி -ததி
துதோன்றி லே பிரகாசித்து,

உகவுக

சினஞானசித்தியாசபக்சம்.

“என்னிலாருமெனக்கனி யின்னமபூரீ-சே” எனவநிக
பிரபஞ்சபேத விஸ்வதகிலுண்டாகிய சராசரங்க ளெல்
மெல்லாக தானு லாதனையு மவன் விபாப்தகிருகனையா லந
யாததோன்றி தச சிவனுடைய சுருபமாகவே காணப்ப
ட்டு,

நெறிபாலே யி அவனுடைய வுண்மையை விசாரித் தறி
வையெல்லா மல் யில இந்தப் பிரபஞ்சசொருப மெல்லா மல்
லவாகி லவாய்,

நின்மென்றுந இவை யனைத்தகுகும் வேறாக பிராகார
தோன்றியிவ வி னுகநின் நெப்பொழுதும் தோன்றியிவன்
ராதாரஞயே எ-று

உமமை - எதிமமை

சுவன் - எழுவாய்

நிற்பன் - படினிலை

இதற்குத் தேவகாநோததரம்

(ங)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சிவதரிசனம் வருவதற் குபாயங் கூருகின்றது

அறிபாமை யறிவுகற்றி - அறியாமையாகிய கேவலாவஸ
தையை மறிவாகிய சகலாவஸ்தையை யுஞ் சிவஞானபலதகிரு
லே தள்ளியிட்டு, — அறிவினுள்ளே யறிவுகளை உருளினு லறியா
தே யறிந்தது - ஆனமாவின்னிடத்திலே சிவனைப் பராசத்தியினுலே
வேறாக வறியாதே வேறறவேயறிந்தது, — குறிபாசேகுறித்தது - ஆ
னமாவின்னிடத்திலே சிவனைக் காண்கையாற சிவனுக் காணமா
வாதாரமென்று குறிபாதே ஆனமாவிறகு சிவனிடத்திலே அ
வகாசமென்று குறித்தது, — அநதக்கரணங்க ளோடுங் கூடா

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம் உகவுள

தே- அவ்விடத்துச் சிவசத்தி பதிகையாற சிவகரணமான விச
சா ஞானக கிரியைகளு-னேகூடிய சிவாணந்தத்தை இ-சுத த
துபபற்றி யனுபவிப்பதஞ் செயாராதே,—வாடாதே-அவ்விடத்
து ஞானலயமுமவாராதே —குனழந்திருப்பையாகில்-இளகியவு
ளாததனூ யிருப்பையாகில்,—பிறியாதே சிவனருனே பிறித்த
தோணி-பெருத்ததிலே பாஸிலிடத்துநெய் பிறித்த தோணா
த்துபோலக் கோனமுதிராத சிவன தயிரினிடத்து ரொ போல
ததனனுடை ஸவருபந் தெரிய கதோணி,—புரட்சுபேதமொ
லலாக காநாய் ததோணி - அநேகபேதமா யிருக்கா ற்பரு
சமொலலாரு சிவாகாரமே பென்று பபிசருக் காணப்படுத,—
தெரியாவே யிவையெல்லா மலலவாக் - ஞானமா - கதினூ
வே பிரபஞ்ச மெல்லாம சதசிமலலவாகவுக் தே-அவ்வித
து,—நின்றொ றுந்தோணறிய விராதாரனூயே-ஆ-அநேகா
திருளிலலாம லசனாடாகார சச்சிதானந்தாவய ம-உவெ ிர
காசுப்பென நினைபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

சூரியககாந்தக் கலிலிவிடத்தே,—

செய்யசுடா தோணறியிட சோதினோனறுமாபோல - சூரி
ய சன்னிகாணமாக நெருப்பிருக் கெழுகதது போல —

சூரியருவாசன வந்த தோணி - பூ-அவனாக்ய பருப்பரு
வது கருதி விருமபி வெளியாக,—

அருளால் - அசுருபண்ணிய செயற்கைத் திகழாகருதிக
கணமத தாவிாபபித தியற்கைத் திகழாகருதியுறா சிவககிரி
யா சத்திசு சிறப்பிருப பிச்சா சத்தி கிருத்தியக் குறிச சுகமதப
சிறகனமத்தால்—

ஆனமாவ லடிஞானநதோனறும் - உயிரினகணனே யெ
னறு படித துபசரிககப்படுங் கரணகருதி ஞானககிரியா லகூ
ணைம தன்ம சின்ன முன்னுள்ள சிறசத்தியின் தற்கில பண
னுதல சிருத்தியாகிருதி சாக்ஷாதகாரரு சடிதமல முத்தமாய
வடத்தமாம் —

தோனற - அப்படி யாவிரப்பவிகசு,—

அரிபஞ்ஞ சிவநதோனறும் - மலசத்தியா ல மூரத்தமாகு
முன சிறசத்திககண மறையப் பிரததியகூமணி யிருந சிவன
பிரபொருளறிவி லுதித்த சாக்ஷாதகாரத்திற பிரததியகூமா
வன் —

தானுநதோனறும் - அப்படி முன்னிருந ஆனமாவந் தற
பொரு டியி லுதித்த சாக்ஷாதகாரத்திற சிவனுக்கு ஒத்தது மு
ருகூப பிரததியகூமாவன் —

தொல்லுலகமெல்லந தன்னுள்ளே தோனறும் - அநாதி
சுகத ஈட்சித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லந மொத்த வியாபகமாயு
மொயவா வியாபயமாயும பிரததியகூமாம் —

நெரிபஞ்ஞப் பரியனமா யுயிரக்குயிரா யெனஞ் நின்ற நிலை
யெல்லாமும் நிகழ்நது தோனறும் - பிரததியகூமாகிய சிவ
னுட சிறப்பா ணுவுக்கணுவாய் மகத்தகரு மகத்தாயப் பசு
வாககப் பிரேரகனுய முத்த மயித்திரஸுயிருக்கு முறை
முறனுஞ் சாட்சாதகாரமாம் (உஅ)

மிகத தொருபகருவத்திள் - தீவிரதர பகருவ மல காலத
தில்—

மிகுசகதி நிபாத மேவுதலும் ஞானம விளநது - பாஷா
ணபகன் பயமபண்ணுதலபோ லனுககிரக சத்தியின்து சமசார
பயமபண்ணுஞ் சங்கதபம் பொருநதுதலும், சமசார பயஞ்சிறி
து ஒரு பிரகாரம் பரோக்ஷ சிவ புத்தியும் பிறககத தீக்ஷித சிவ

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம். உகஅக

சொ ரூபத்தைச் சிவசாதிரதகாற பரோகூத ரூபதரிசனப் பரி
ததித திபாணிப்பிததுச சமாதிப்பிததுப பின சிவனைப் பிரத்தி
யகூதராயக காட்டிங் குருணைத தேடி யோடித தினைக்கச சிவ
னயனைக காட்டிக் கூட்டக்கூடிய,—

ஓர் குருவினருளால் - கடாங்கித தவன்பரணை தீக்ஷாக
னமாருட சாக்ஷாத தீக்ஷாலக்ஷண சிவசக்தி சங்கற்ப சிறகனம்
ததால் சிவாகமக கோவிக் கருநாகளாய,—

புககனுட்டித்தே - கேட்டுச் சித்தித்துப் பரோகூத சிவ நிச
சயம் பன்னிப் பின்னப்பரோகூதம்போ லபிதயித்த நடுகரும தி
யானஞ் செய்தே,—

நிடை பரிததனனோரகன - தியானத துறைப்பு ரூப ச
மாதி சாதித்தோரகன,—

புகழத்தே புகழ் சிவன் முதகாரக - சதேக சிவன் முததி
சாக்ஷாதகார வானக ளாகுக்கைக்குக தோததிக்கும் யோக்கியா
களாய,—

தக்க பிரியாப் பிரியமினி - விருப்பு வெறுப்பு மினதி,—

ஒட்டிற்றிலமணி ததித சம புத்தி பணணி - ஓடுஞ் செம்பொ
னனு மொப்ப நோக்கி,—

சங்கரனோடாகக வுறைதது - சிவ சததி வியாததிக
கொப்பத தங்கன சிறசததி விரிவு சித்தித்தது,—

அவனிவரை யிவரயனை விடாதே யுட்கையாய - நிரந்தர
நினைப்புறறு நிரந்தர நினைப்பு நீங்காகே,—

சிவன கோற்ற மொன்றுமே காண்பா - சமாதி முடித்கு
ஞ் சாக்ஷாத காரததிற் சிவன் முதற சித்த சித்தவஸத முற
றுங் கைத்தலத்த நெலிககவிக்கனோக்கத்ததிற் போலுறறு வி
ளங்குமாணும சமாதியி லேகாக்கிர மாததிர மாதலாற சிவ
விதகு நிலமாத்திரஞ் சித்திப்பபங்கள்.

பிரதீபியகூமாயப பார்ப்பாக்க னென்று பேசவேண்டாம், சிவ இதராதிகட்குப் பாதஞ்சலா முதலோராகுப் போற சமாதி போகமன்று, சாஷாத காரமாகு மங்கபோகத்திற கு அவகமாதலால்

“ஸாவராத பாசகம் ஞானம்

சிவபோகந்த சாசவதம்”

என்றிருத்தலானுஞ் சாஷாத காரமாகும் சிவபோகத்தக ககம சாஷாதகார யோகமே!

தியானம் சமாதி லோக மென்ப தவகமாயையா லுபசாரம் (உரு)

தியானம் ஞானத்துதிசுரு முறைநையும், சமாதி தியான தகசிரகு முறைநையும், அதேக சீவன முதறி சாடசாதகாரஞ் சமாதியின் முகிழ்ககு முறைநையும் சாந்நுகின்றது

அறியாமை யறிவசுற்றி மென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருநதி ருவாப மலாக துபதேசிசுரு மொரு வாராதனையென ஸுரு ரைசகும் வசுமாத ஸ்ரீருதுப ப்றறிருசுழி யொருமொழியிற் “நேர வாமமகிம்” என னும் வடமொழி வினாவினக கரமொப்புசெப புகலாகு மயமதறிபாதி படாககை முன்னிலை தன்னம் முககு றி மூவாசயம் முழுமுப்பதம் முழுமுப்பக றொடநி மூவெழுத த முழுமுப்பததில் மூவெழுத்திற குறிகரும் வாசசிய லக்கிய விருமுப்பொருள்.

அவ்விரு முப்பொருளில் இலக்கியப் பொருளாகும் ஹ்னம் பரசிவ முககுறி முப்பொருள்களின் முறை பொருண முறைமயி றறாககுஞ் சுழுத்தி துரியம் துரியாதிதம் முசகுறி மூவவதனைச் சாககிரஞ் சொப்பனந தாசகுஞ் சமனை மட்டுமுடமிஞ் சகிச குமபகோப சாகதிமேல உனமனை மூலாததோபரி யுபாததகுகளி ல அப்படி யப்பொருள் தாக்கப் பண்ணப்படற்கு கேவல குமபக

௮-சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௧௯௧

ஞானியுமபக ஞானியாத குமபக முகருதி முகருமபக சாம்
பவி கேசரி சாககிரஞ் சொபபனக தாகக்ய தாதலால.

அபபடி யபபொருள தாகருஞ் சிவமுததரை மவுன முத்தி
ரை மவுனநிமுத்திரை முகருதி முகமுத்திரை

அபபடியபபொருள தாகருத தியானஞ் சமாதி சாடசாத
கார முகருதி மூலநிவ முனசொல்லிய முபமுபபதகளினு மும
முபபத மொட்டி மூலவ முத்தககளினும, நடுபபத முபபெழுத்து
கருகருத வாசகியபபொருள அனுபபத சிவயோகன
சூறிக்கால, பூதானம சத்தவானம அநந்தானம சீவானம மக
திானம் பஞ்சானம்,

சாபுபபத சிவருப சிவயோகருதித்தால, குருவிவக சவ
மாதி,

இலக்கியபபொருள முரைமையி னுமனை யுற்ற சிவமா
த்திரானமா அநதிக கராத வந்தக சிவமாததிர பரசிவம்

முகருபத முகருமுத்தககருஞ் வாசகியபபொருள பி
ராமதி பரசிவமுத்திரைசான முத்தி பரிபத அனுபபத அப
ரசிவம்

நாசத தளனெழுத தொளிருஞ் சுதத பூதாதி யுபாசியுற்ற
பஞ்சானமாவுஞ் சூகரும பரசிவ ரூபியாயி நந்தாலு ரொரு பிர
கார மீசானமுத்தி முகல அனுபபத அபரசிவ ரூபியாதலா
லப பொருளம்

இலக்கியப பொருள அதிககிராத வந்தக பரசிவ மாகு
மனுபபத சமபுபபத இருபரம்

முடிவிற பதமுடி வெழுத்துகருஞ் வாசகியபபொருள தி
யாத சமாதி யுபாதி தியாசகியத்தினை சொருபபதசன சிவ
கோடிக்குட சூதிசுரும தியான சமாதி யுபாதி யுற்ற அனுபபத

சம்புபட்ச சினமாத் திரானம் பரவுகள் இலக்ஷியப்பொருள் சு
தத் சிவமாகு மனுபட்ச சம்புபட்ச இருசிவம்

ஆனமாத் தியானத்தானம், பரஞ் சமாதித்தானம், சிவம்
சாட்சாத் காரத்தானம்

பின்னொரு பருப்பு மிதபோ லிரு சிவத்தியானங் குறித்
தச் செப்பப்படும, அது செப்புவாரம்

சிவசத்தி யநக தேசா சத்தியாதித துவாரத்தினுலெ ப்
சாத்திராதி லோகாதி பாருடமாய் சுத்தராக் அசுத்த கலை யசு
தத் வித்தை யிவற்றின மறைந்த விளக்கின சிறு செட றகைப
ட்சுரண மென்றும் பசுபிரமாண மென்றும் படிக்கபட்டிந் த
தபொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறுசத்திக்ளைப் பொதுச் சி
தப்பாய் மணந்ததினாலு மிபறங்கியினாலு மசுத்தப்பிராக்ருத்
மனோகங்கார புத்திகள் பசுரணங்களுள்ளும் பசுப பிரமா
ணங்களுள்ளும் படிக்கபட்டிட

சிவசத்தி சாட்சாத் சிவாகார ரூடமாயுஞ் சிவமந்திரா ண்
டமாயும் நாகத்தது னெழுந்தொளிருஞ் சுத்த மனோகங்கார பு
த்தி காப்பமாயிருக்குஞ் சுத்த ராகஞ் சுத்தகலை சுத்தவித்தை
யிவற்றின மறைந்தவிளக்கின சிறு மியறங்கியினாலு சிவக
ரண மென்றும் பதிப்பிரமாண மென்றும் படிக்கபட்டிட

ததபொருளறிவு பிரப்பொருளறிவு - அசுத்திக்ளைப் பொ
துச்சிறப்பரய மணந்ததினா செடறையினா சிவகரணங்க
ளுள்ளும் பதிப் பிரமாணங்களுள்ளும் மந்த முந்தச் சொன்ன
மனோகங்கார புத்திகள் படிக்கபட்டிட

முறைமையில் அதிற் சிவாகம வழிச்செல்லு மனோகங்கார பு
த்தியிற படிப்பவனது பசுத்துவ சிவத்ததுவ விவேகத் சிரிபநா
ராதத் விவேக பரோகூத் தீக்ஷாயோகாங்க விசுறப் சங்கறப் கா
வபோத் ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணும், சிவமந்திரவழிச்செ

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௧௬௩

ஸ்ல மனோகவகார புத்திகள் காலாகக்னியாதி யனாகிருதாந்த புவனத தந்திரம அபரசித்தி பராபரசித்தி பரசித்தி முசசித்தி கள விருப்ப முறைமையிற் சித்திரமும் பொருடும் முடிவின் முத்தி சிக்ருப்பொருடும் பிருதிவிமுதற் றணமீருகும், அசுத்த கோடி பிரகருதி முதற் கால மீருகும், சுதகாசுத்த கோடி சுத தவிதனை முதற் ஸ்வமீருகும், சுத்தகோடி முககோடிகுறிற் சா டசாக தரஹசனாயு மணிப்பிபைபோ'லுடரி விரியும் விடாபார த துவாரததினும் பூதானமாதி மந்திரானமாகத் பஞ்சான ம சாலாப சிவபோக பஞ்சமாக்கவசளி லொருவழியிற் பிர வேசித்த விகற்ப சுவகற்ப காவ போக வியாபாரவகற்ப பல விசமாப பண்ணும் அந்த விகற்ப சுவகற்ப காவ போதக க ராய—

அறிபாணமறிவசுற்றி - அறிவகற்றி அறிபாணம் பகற்றி யெ ன மாறுக அறிவகற்றி பென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினு லே ஆனமசுத்தி காணே பண்பப்பட்ட தாழ்வும் தத்துவசுத்தி பிரதானமானையால் தத்துவசுத்தி பண்ணிடென்றே சாற்றப்ப டே—

அறிபாணம் அகற்றி என்பது மலமல வாசனா சுத்தித்துவார ததினாலே யானம் சுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆனமா பசு த்துவ மென்னும் மலோபாதிபாற் பசுத்துவ மென்றுவேறுசத் தவமாய் படிக்கப்படு மாதலால் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத் துவ மென்று படிக்கப்படும்

மலத்துவ மென்று வேறு தத்துவமாய் மதிக்கப்பட்ட தில்லையாதலானும் ஆனம் சுத்தி பிரதான மானையால் லானம் சுத்தி பண்ணி டென்றே உரையப்படும்.

• இது தொலைப் பொருள்

அறிபாமை புகுதக தத்தவமென்றும் அறிவு சுத்தத தத்து
வெண்ணுஞ் சொலவாருமுளா

வகைப்பொருள்

விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத துரைப்பாரம் —

அறிவசுதறி - நிருவிகற்பம் புணாக ததிலுநிக்குஞ் சவிக
தபமாயத் தேவா நராமுதர பசுவாகுத மாயா சகல வாகசுத
சிற காணப்படுஞ் சுதறறிதல் சிறந்து செயற ரெழிபகையும
விபரீதவேதன விக்ஈரக போகங்கலையும் பண்ணார்படி சிறிதும்
லஞ்சிந்தித்தும் அசுத்தகலாதி சுஞ்சுகலா வசுத தத்துவ தொ
நிந்திரியசுந்ரிசுதத சகலத்துவமுதறுகஞ்சுந்ருதத்துவ ிஞ்சி
த காத்திருத்தவ லட்சண சித்தவ சின்ன அசுத்த போகக கிரி
யா காத்திருத்தவமாகிய வசுதத போத்திருத்தவ மாத்திர
பொதுக்குறித் துல புருஷத் தத்துவத்தினது புத்திரப போலிப
போககிய போத்திருத்தவ போகோப போத்திருத்தவமாகிய
வசுதத போத்திருத்தவச சிரப்புகுறித் துல சீவத்துவ மே
கம்

நிர்விகற்பம் புணாக ததிலுநிக்குஞ் சவிகற்பமாய் பநதிரேஸ்
வர மாயாசுதத சகலபதி வாகசுத்திலும் மந்திர மந்திரமேஸ்
வா மகாமாயா சுதத சகல பதிவாசுததிலும் காணப்படுஞ் சா
திசயப் பேரறிதல் பெருஞ்செயற ரெழிபகையுமதப விபரீத
வேதன விக்ஈரக போகங்கலையும் பண்ணார்படி மரிபாதிபில
மலவாசனை துடைக்குவ கலாதி கஞ்சுகமுதறுக கலாவசிபத்
துவ வைதிரியக் குறிச சுதத சகலத்துவ முதறுச சாதிசய சா
வஞ்ருத்தவ சாவ காத்திருத்தவ லக்ஷண துல சிவத்துவ சின்
ன சுததபோகக கிரியா காத்திருத்தவமாகிய சுதத போத்திரு
த்துவமாத்திரப பொதுக்குறிச ழுக்கும் புருஷத்துவத்தினது

21—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உககூடு

புகதிரப்போலி போககிய போததிருத்தவ போகோப போத
திருத்தவச சிதப்புக்குறிச சூகசும் சேவத்தவ மேகம்

இலக்திர மகேசுராதி யபரபதிவாககத்தக கூறிய கு
றியுட கூடிய சுதத சகலத்தவ முத்த பொதக்குறிச சிறிது சின்
னமுஞ் சூகசும் சியத்தவ விவரகு விகிதக விசேஷ்ட சகலத்த
வ முத்த சிதப்புக்குறிச சிறிது சின்னமுமுடைய வணுசதாசிய
வணுயவகபயி வாககத்தின் முனசொல்லிய பொதக்குறிப பர
புருடத்தவத்தி உது புகதிரப்போலி போககிய போததிருத்தவ
வ போகோப போததிருத்தவச சிதப்புக் குறிப பரவேத்தவ
மேகம்

இம் முப்புருடத்தவப் புகதிரப் போலி முசசேவத்தவமு
முபாதிச சித்தவமும தூல சியத்தவமுஞ் சூகசும் சியத்தவமு
ம நிரசியப் பரவியத்தவ சொருபலட்சண சிவ சமசுத்த சிவஞ்
யிருக்கின்ற நமக்குச் சொருப லட்சணமன்று, தடஸத லட்ச
ணமேயென்று மகாவாககிய நடுமுத் லிருபதங்களுக்கு வாசசி
யாராத் தடத்த லட்சணமத்தவ தடஸத லட்சண சிவத்த
வ சுத்திக்ருறி முப்புருத்தவப் புகதிரப்போலி முசசேவத்த
வ சுத்தித் தத்தவசுத்தி பண்ணித்தானே வேறுபதனை யின்றிப்
பண்ணப்படு மாதலால முசசேவத்தவ தடஸதவறிவு விளக்காத
லா வறிவென்று பசரிக்கப்படுத தத்தவங்க ளா, லா லறிவக
றி பிபென்பதற் காத்த மிதுயரகத்த தத்தவசுத்திபண்ணி,

நாநமமுறை பண்ண வெண்ப இசைக்கின்றம்

சாதக சாமாததியுத்தகருத் ககக சிவஞானத் தணைச சி
த்த சிவகனமேயாகி பண்ணுத தத்தவ தடஸத ஆனம தடஸத
சிவ முப்பகாரத்தவகளின் திஸட்சண வபரோட்ச நீரீட்சணக
குறித் திரிபும;

ஒன்றுக்கொன்று தத்தவ முத்த நிரிபதார்த்த லட்சண

விலட்சண பபோடச பரீட்சாருப நீரீட்சணக குறித திரி தரிச
னம்

மனோவிகற்ப சங்கற்ப பிரவீரதகமாபச சிவோகரு சிவோ
யரு சிவ சிவ வென்பது முதற பலவித வகங்கார புத்தி விரத
திப பிரவாக சுண்ண தியானகருதி தியானசித்தி சினை சமாதி
கருதி திரியோகரு சமாதி சித்தி சினை சாட்சாதகாரக குறித
திரிபோகம்

மூலமந்திர முச்சரித துள்ளிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதித்து
த்தொடுத திருநயர்க்குத் தொட்டுத் துவாக்கசார்க்கு குறித்துச்
சமனாத மட்டு முட்ட முறைமையிற் போயப் போயத்தான்
தேசகால சத்திக்குத்தக்க திருக்கயத் திருநதநான் குணிப்ப பி
ராசாத முச்சரித துள்ளிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதித்துத் தொ
ட்டுத்து தத்துவங்கையு மான்மாவிலுஞ் சிவனிடத்திலுந் தத் துவ
தடஸத்தநிலை வையதக் திடஸத்த தினைக்கையு மறுத்துக்
காரணத் தடைவிலொடுக்க யகணடிகுவகாராகப் பண்ணப்பட
டனபோ லடக்கித் தனது தத்துவ வசியத்தவந் திபாச்சியம
பண்ணித் தத்துவங்கள் தனக்கு வசியங்காக்கி தான வசியா
யிருத்தலாகுந் தரிசுத்தி

இவைகளே தானபண்ணிச் சிவஞானத் துணைச் சாத்திய
சிவகனமயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோக்ஷரூபத் தரி
சனம் யோகங்கூடிய மரியாதி மனோவாயு ஜபவச மாததிரத்
தினிலே யொரு பிரகாரத் தனவச மாசுருதலாகும் தரிசுத்தி

இவைகளே தானபண்ணி யோகசாமாநுஜிய மிலஸாதிருந்
தால், நேடுகேகி நியகலட்சண சிவகனம் மாததிரத் துணைச் சா
த்திய சிவஞானயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோட்ச
ரூபத் தரிசன மநாத மநாத மாபிமானத் தியாகமாகுந் தரி
சுத்தி.

௮—சுத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨.௧௬௭

இவைகளைத் தானபண்ணி, அதிமல பரிடக்குவதர லாவி
ராபவிக்கு மதிமோட்ச வாஞ்சையின் தாவேசத்தாற்றான்
அத வணறித் தேசகலா சத்தி சங்கடத்திற்றாறான் வத்தார
சுகதி விருப்பமிலையேல் மமகார வகங்கார மாத்திரத் தியா
சசிய மாதிரிமாகுஞ் சுத்தி தானபண்ணி,

அல்ல திலகுயாத தத்துவ தாதவீசப் பிரபஞ்ச மனை
தது நிராகார நிராலம்ப மாயா மகா மாயாத கோற்ற மாத
லா லப்படி யக ண்டிதமாயக காரணகார நிராதார நிராலம்ப
நிஷ்பிரபஞ்ச சுத்தனைமாதிரிமாகுஞ் சுத்திதான பண்ணி,

இப்படிச் சுத்திபண்ணு மிடத்துச் சுத்திமார்க்க பேதமு
ண்டு, அது சொல்லுவாம

முத்திமாத்திரம் விருமபின் நிராலம்ப சிவயோகம் பண்
ணும் பொருட்குரு போதிப்பச சிவாகமஞ் சிவாக்மராக்
மாத்நிஞ் செப்பு வ குருவாக்கிய மாத்நிராதான கேட்டுச்
சுத்தித் தத் தெளிந்த இருகடமுதற் றவாதசாரத் வியாபியா யிரு
ககும் பிரமரத்திர முடிவாகும் பஞ்சாதாரவகளிற றவந்த தவ
கிக கமல முடிசுகக் கவது திறந்து திறந்து தத்துவமூலிய முப
பகாரத்த ரூப தரிசனமூலிய பண்ணிப்பண்ணிப் பழகிப்பழ
கிப்பின் றுணவகளிற றவகாது சூதிச் சுற்றே தாகந்த தாககி
முன் சாத்திய முறைமையின் முச்சிவயோகிகளபண்ணு முடப
குப்புத் தத்துவமூலிய முப்பதாராத முச்சுத்திபண்ணி, ப
ண்ணுமிடத்து,

பிரமாத் பரசிவமூத்தி ஈசானமூத்தி பரிபந்த சிவமூத்
தி பதவகளில் விருமபிய சிவமூத்தி பதமுத்தியெனு ௦ பரமுத்
திககுறிச் செதிக்குறித்து, முச்சிவயோகிகள பண்ணு முறைமை
யிற சுவாவதி சுத்தியோடு விருமபிய தத்துவ தத்துவாருகா
னம் சிவமூத்தி சிவசிவ மூத்தி திரிபுப தரிசன யோகபோகவ

கடோப பண்ணுமிடத்தும் சித்திரகுப்பின் முத்திவிருப்பின் முத் திவழி பழகச் சுதனியோடு பண்ணுமிடத்தும் பவுகிக தேகாதி கருறிப் பூதாதி மந்திராத் தைம பொருள்கட்குத் தத்துவ ன்கொன்று பெயர் சாற்றப்படு மாநலாற் பூதானம் தத்துவா னம் உத்தரானம் சீவாஃ மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகமா ரகங்குளிற்பழநிய வொருவழிவை ததப் பின்வழிபடக்கிச் சுத த பூதாதி தொடரிச் சமனாதமடபி முடபி பூதானம் சத்து பாதித் தூல சேககருறிப் பூதவகன்றிற் றான தத்துவானமசித் து பாதிச் சூகருந் தேக்கருறி தத்துவங்களிற் றான அந்நரானம் சித்துபாதி பரநேக்கருறி யந்தரத்திற் றான சீவானம் சித்துபா தி பகவகார மாதிரிகருறிச் சீவனிற றான மந்திரானம் சித்து பாதிக்கருறிப் பிராசாத முதலிய மந்திரத்திறுந் ருப் தரிசன டோகபோக சுததிக்க பண்ணப்படும்

அறிவுகற்றி யென்பதற் காதச் சிவவள வமைந்தது —

அறியாமை யகற்றி- மாயா சகல பசுவாக்கத்திற் காணப் பட்டுச் சரீரம் நான், இது சுகம் இது துககம் இது மோகம், நான் சுக நான் துகக நான் மோக மென்பன முதற் பிரஞ ஞாமோக வஞஞான மூல பசுத்துவ மலத்தின் ததோநியாமி காசத்தி வைத்தி போத்திருத்தவசருறிப் புருஷத்துவ ரூபமா யப் போதலாற் தத்துவசுத்தி யானம் சுத்தி யாமாதலால் மல த்தின் தாவாரக சுகதி வைத்தி நித்திய கேவல நிதகிரா முத திரித் கஞ்சிஞஞானக கிரியா குணிய வறியானைகருறி மூச்சா மோக மூலசித்துவ குணியகருறி யறியானைமபே ரசித்துவ தூ லதர பசுத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவ்முதற் கலாந்த தத் துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோக்கள டண்ணு முறைமையிற் சிறிது மலசுத்தி தவாரத்தினுலே சுத்தி பண்ணி,

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உககக

பிரளயாகல விஞ்ஞானகல மூட பசுவாககத்திற காணப
பநீ னுல சாதிசய சாய ஞானக கிரிபா சூனியக குறி மூரசசா
மோக னுல மூலசிவத்தவ சூனியககுறி மறிபாணபபெய ரசித
தவ னுல பசுத துவத்தை மாயா தத தவ சத்தியின மாயா த
ததவ சத்தி சத்த வித்தியா தத தவ சத்திகரு நடுவினை கத்த
வ சத்திபபடி முசசிவ யோக்கள பண்ணு முறைமையின முறறு
மல சத்திக தவாரத்தினுலே சத்தி பண்ணி

பிவ மக்சிரே ஸவர மக்சிர மக்சிர மகேஸுவர மாயா சகல
மகாமாயா சகல பகிவாககத்திற காணபபநீரு சூகரும சாட்ச
ய சாவஞ்ஞானக கிரிபா சூனியக குறியாக்ச சத்தி போகோப
போகப பிரஞ்ஞா மோகததிலமுத்திய மூரசசா மாக மூல சூத
ரும சிவத்தவ சூனியககுறி மறிபாணபபோ சிவத்தவ சூகரும
டசுத்தவத்தைச சகல வித்தியா தத தவ ஸ்சா தத்தவ சத்தி
சூட டசுதவ சத்திபபடி முசசிவ யோக்கள பண்ணு முறை
மைபிந ஞானதிகார மல மூல னுல மல வாக்ஞ சத்தி தவார
தத்தினுலே சத்தி பண்ணி

பிண்ணுசகாசிவ வண்ப பிரமாநக மகாமாயா சகல பதி
வாககத்திற காணபபநிம பரநி திடப சாவ ஞானக கிரிபா சூ
னியக குறிச சகல போகோப போகப பி, ஞ்ஞா மோகத தமிழ்
நதிய மூரசசாமோக மூலபர சிவத்தவ சூனியககுறி மறிபாண
பபரசிவத்தவ பர பசுத்தவத்தை சகாசிவ தத தவ முகல
முத்தித்தவ சத்திசூட டசுதவ சகலபபடி சகருப திரோ
தானசத்தி சத்தியோடு முசசிவ யோக்கள பண்ணு முறைமை
ற சூகருமாதிகார மலமூல சூகரும மலவாக்ஞ சத்தி தவார
தத்தினுலே சத்திபண்ணி

அறியாமை யகற்றி பெனபதற்கு இயவளவு பொருளமை
கத்த —

அறிவினுள்ளே - துலகுகுமபர முச்சினமாத் தி ரானம த்துதவ முமமூலமுமே தத துல குகுகுமபர முபபர வித்தியாத த்தவமும மரமபமுதத துல குகுகுமபர முச்சிவ சிவதத்தவ மு பபழங்களை விருமபப பரிமாதலாற சமனைக்குக கீழிருபகுப பா னம பரசிவ த்துதவத தியாச்சியத்தினுலே சமனா சாதிகுமே லுனமனாநதாவதி பரசிவத துவாபி வியத்தி சித்திகுமளவும் சா க்குப பரமல யாசனை யாபாசிகு மாதலா லுனமனா மூலாத்ம ஸவச்சந்த சாவஞாநுநர சுருநிடபடி சிவசத்தித் துண யாயச சென்று திரோதான சத்தி நிசரக கிரத்திப பரா சத் தியனுககிரக கிரத்திப மத்தியஸக சிவசினமாத் தி ரானமாவி னுருடச செலலுந்லாற செலலுஞ சிவசினமாத் தி ரானமாவி னும, —

அறிவுகளை - முறைமைபி லனுபர சிவங்கள் சிவபர சிவங கலெனு நாலுசித்திகளாயும், —

அருளினால் - சமனைமடபி முடபிம பிராகிருத மனோ கவகா ர புத்திகளில் மறைந்து சாலமபித் துணமனையுற துபரி ந்ராலம பிசுருரு சிறசத்திவிளகரு விளக்கய சிறசாதத் மனோ கவகா ர புத்தி விகற்ப சங்கற்ப சிறனுங்கற்ப சவிகற்ப காவபோத நி ருவிகற்ப ஞானங்களால், —

அறிபாதே யறிந்து - திருச்சிபமாய நோக்காதே தடதக லக்ஷண நிரமுகத் எவ விலருப லக்ஷண சாவதிருக் காததிருரு ப லக்ஷண பரோக்ஷ நீரிடசண சிவகுருநிச சிவருபம தடதத் ல டசண விலடசண ஸவருப லடசண பரோடச நீரிடசணருபசா ஸநிரீயபரிடசா விலடசண குகுகும பரிடசாக குநிச சிவதரிச னமெனா தச காரியத் திரு காரியம படுத்திப பாராதது, —

ஆறியாதேகுறித்து - முனசொல்லிய சாதமனச்சங்கற் ப முனனாகச சாதநாகவகார புத்திப ப்ரவாகச சிறப்புக் கவ

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௦௧

போதஞானங்களா வியற்கையினு லனு பட்ச தற்பொருட் சி
வககுறிப்பினுறானு, —

சமபு பட்சப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்ட தற்பொருட் சிவககுறிப்பினுறானு

செயற்கையினு லாரோபித சமபுபட்ச பிறப்பொருட் சிவககுறிப்பினுறானு,

திருச்சிய மனநித சாவதிக சாததிரு ரூபமா யப்ரோட சம போ ஸ்டியித்துச சிவோக றெனறுதான இயற்கையினுற சமபு பட்ச வேற்றுமைச சிவககுறிப்பினு ஸ்பபட்ச ஓயோய மென்று தான சிவ சிவ வென்றுதா றெனறின மறத்து மொக் க ஸ்புரிகக் அததிபஸி யருக மருவப்பொருத்கிப் பண்ணும் சிவதசியானசகுறித தசகாரியத் தொருகாரிய சிவயோகமப ணணி. —

அநங்க கரணங்களோடுங் கூடாதே - இங்குக் கொடுத்த விடுத்தத கொடுத்தச சிவத்திற சினைப்படுத்ததஞ் சிவத்தியா னத்திற சிறிதிடங்க னடு தாசக்ச சமனையிற் சருங்க்ச ஞ்னியப் போலியாயப்போன மனசைத் திருமப் வெழுப்பித் திருப்பி விவ்யத்திற் வீழ்த்துஞ் சகலத்தன்மை தொடடுவ்டடுத் தட்டாதே, —

வாடாரே - திருமபத் திருப்பி யோக நிககிரா முதகிரித மனத்தைப் பிரகருத் நித்திரையிற் முழுவிசுருங் கேவலத்தன்மை தாக்காதே, —

குழைந்நிருப்பையாகிற் - தியானத்தின் தாகசாவாவஸ தாரூபமாய ஞாதிரு ஞானஞ்ஞயச சிறப்புத் தியாதிரு தியான தேய ஞ்னியப் போலியாய் ஞேயத்தமுந் தியத்தேய மாசதிரத் திலங்கு ஞானச சிறப்புத் தியான விசேஷசமாதி பணணி யிரு பையாகிற், —

பிரியாசிவனருனே - கூடுதல் பிரிதல் குறிக்கிற குறையு
ண்டாதலா லநாதிதொடங்கிப் பிரேரகப் பிரேரியத தன்மைச்
சம்பந்தியா யிருந்த கீகரன் ருனே,—

பிரிந்து தோனறி - அந்தச் சம்பந்தம் விட்டுச் சாந்ருசிப
மாதிரி மிதிர சம்பந்தியாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டி, அ
துவனறி,—

பிரபஞ்ச பேத மெல்லாந் தாறுபத தோனறி - சீத அசு
ததச் சித்சிததுச் சித்திரப் பொருள்கட் கெல்லாம வியப்
கமா க தாரகமாட்ச சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டி,—

நெறிபாலே - கிருக்குத் திருசியக ட்றிக் குறிப்பினே,—
அனையெல்லாமல்லவாகி-அந்தத் திருக்குத் திருசியப் பொ
ருள்களி னென மனறி,—

நின்றெனறு தோனறிய விராதாருயே - தனக்கொரு
தாரகமணி நிராகாரஞ் யிருந்தும் சமாகி சாடாகதியுத்திறு
லுதிக்குஞ் சாட்சாத் காரகதினூல சாட்சாத் கரிக்கப் படுவன்

பராதச் ஸ்வராகதாரகதப் பிரதிபாத தப்பிரதூய
ததச் சாவாதத சீவன முதளி சிவ சாட்சாத் காரஞ்சமா
தி சாமாதி யத்தினுற் சித்திகரு மென்று தாறடரியம்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு

ஆசிரியன் நிருவருளா விருவகைப்பாசன்களு நீங்கிக்கேட
முறையிற் கேட்கச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின்னை
புச்சுட தடங்கி நிற்கப் பெறுவார்க்கு, முகலவனிப்படி கேட
டறகாலத்தப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேசுமாடத் தோன்றிச்
சித்தித்தற காலத்தக் கலப்புப்பற்றி யபேசுமாடத் தோன்றித்

௨—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௦௩

தெளிந்தபின் இவ்விரண்டினிதி நேரிமனும பரிபணுமாயகோர்
முறைமைபற்றி எவற்றினு மொற்றித்த நினதே ஒன்றினும பற
நிலனாய வேறு தோன்றுமெனபதாம்

நின்று நிராதாரனாயத தோன்றியெனெனக கூடமெ

செளசலாமாறு மசுனபயனு மினித விளங்குதற பொரு
டநி மேற்கூறிப் போந்தவற்றையும் அனுவதித்த உடன் கூறி
ஞா

கூடாதே வாடாதேபென ராணிக கூறவே, ஏனாக கேட
டல சிந்தித்தகலகளி னெரோவழிக கூறிதலும் வாழிதலும் நிகழு
மென பதாயிற்று

அற்றகலின்னதே ஆன டிவவா நினிதுவிடங்கப பெருதா
யிறனெனபத

இருத்தலருண்ம கோகக் இருப்பையாய்எனஞா

இன்னுனே தெளிசலாமாறு மதன் கணிகழு மனுபகமுங்
கூறப்பட்டன

நிரமபவழுகியருணா வருமாறு.

—0—

இந்த வு ன்மைமைய யடியேன பெறுமபடி யெப்படியென
த ிரானுககனை கோகக் மே லருளிச்செய்கஞா

அறியாமையறிவாதறி - கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஒன்று
மறியாமற கிடக்கிற வதீகா வதகையையும் முப்பத்தாறு த்த
வங்கனொடுவகடி வ்ஸவ வியாபாரத்தை யறிசிற ஜாககிராவ
தையும் நீக்கி, —அறிவ்னுரோயறிவுகளை யருளிஞ லறியாதே
யறித்த - ஆனலாவுக்குப் பிரானனாய நிறகிற ஞானத்தினை ஆ
னமபோதவ கூடாமல் அந்த ஞானக தன்லுலே அறித்த அக்

த ஞானத்தின் வழிதகாய் நிற்கவே ததாரிசனமுந் தனனைத்
தோன்றாமல் மறைத்துநின்ற பாசத்தின் முறைமையுந் தோன்
றும் இந்த முறைமையையும்,—குறியாதேகுறித்து- ஞானதநா
லே கண்டோமென்று கரணோத க்ஷமி நிற்கக்காட்டின ஞான
ந் தனக்குந் கரணமாம்,—அநதக் கரணங்களுமிங் கூடாதே
வாடாதே குழைந்திருப்பையாகில் - அநத ஞானக்காட்டத்தா
ன் தாண்டிற் காட்சியையு யிழந்துநிற்க அவவிடத்தி லவதனை
யாம் அநத அவநைதாய மயங்காதே அநத ஞானத்தோடே
கூடித் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் நிலைபெற்று நிற்பையாகில்,—பி
றியாத் சிவனருளேபிறந்துதோன்றி - ஆன்மாவுடனேகூடி யா
ன்மாவொழிக் தில்லையெனனுமபடி யநாதியே மறைந்துநின்ற
சிவன ருளே சிவனுமொரு முதலுண் டெனனுமபடித் தோன்றி
அபிரகாசமாய் நின்ற தான் பிரகாசித்ததுவு மன்றி,— பிரப
ஞ்சபேதமெல்லாந் தானாயத்தோன்றி - காணப்பட்ட வீரவ
ததிலுள்ள பேதங்க ளெததனையுண்டு அததனையுந் தனையொ
ழிக் தில்லையெனனுமபடி தானாகக் காணப்பட்டி,—நெறியாலே
இவையெல்லா மல்லவாகி - சடசித்துக்க ளிரண்டிக் தானாயநி
கச்செய்தே இவையிறிற ரேயவநநிற்கிற் முறைமையாலே யி
நதப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தானல்லவாய் நிற்பன,— நின்றென்று
நதோன்றியிவ னிராதாரஞயே - தானன்றி வேறொரு முதல்க
ளுமற நிற்கச்செய்தேயும் தானு மொன்றினுந் தாக்கற நின்று பி
தகாசியாநிற்பன

அறியாமையெனத்து கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஆன்மாப்
பாடாண்மப்போலே யொன்று மறியாமற் கூடகருமதே முததி
யென்று பாடாண்வாதி கொள்கையினால் அதாகாதேனறதென
குகொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதநிராகரணம், “காட்சி
யென்னக் காணாதுதடர் - மாட்சியைமுத்தி யெனவருத்ததைந்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௦௫

கீழ் - கரணபாவ மரணங்கருமர - மேயநதவாமுத்தி சேர்ந்த வரணே - டனையகடிகோ முனைவரும்வேண்டா - தனிதரு தயர மெனமிதுதிடமே - பாடாணத்திற் சட்டாமுத்தி” எனனு மதுவ கணமிக்கொள்க.

அறிவுகற்றி யெனறது, வயிதவ சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிறதே முத்தியென்று சமவாதி கொள்ளுகையினால் அதாகாதென்ற தென்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சுவகற்பிரகாரணம், “அகந்து-நீங்கியு முருவ நீவகாதாயி - ஞோவக்டமுத்தி யாவதெனுகாகச - செடியுடலுனாக குடி லைகொடுக்குமென - ரோதினைநீயே பேதாயப்பகட்டிர் - லொளிசினி முச்சித் தளிர்மெனமிதுககு” எனனுமதுவ கணமிக்கொள்க

அறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளி லுலறியாதே யறிந்து என்றது ஆனமகரிசனம்

அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகல் என்றது ஆனமகத்தி

நின்றதே தோன்றிவிவனிராதாரனயே என்றது ஆனமலாபம்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் - ௨௬-செ, ஆககப்படாத பொருளா யனைத்தினிலுந், தாககிதகா ஞென ரோமிக சாககாதே—நீசக்யுட,ன்றகும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய், நிறைக நிராதாரமாம்” எனனுமதுவ கணமிக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, கேவல சகல பிரணடினையு நீங்கிச் சுத்தத்தி லுண்டாகிய ஞாதரு ஞான ஞெயங்கனையுங் கழன்று இதை நிலையிலேநிற்கி லகாதியே தோனாரமல நின்ற சிவன தோன்றிப் பிரகாசிப்பன எனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

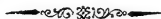
அருளி ஸ்ரீஸ்தியாமை உதிவசுததி - ஶ்ரீபிரியை நிருவருளா ல
 திபாமைபு மதிதலுமாகிய விருவசைப்பாசங்களு நீங்கி,—அதி
 வினுளளே யதிவுடனே யதியாதேயநித்த—தன்னறிவினகண்ணே
 கேட்டலநிவினக கேடருமுறையிற கேட்டு,—ததியாதே குறி
 தது - சித்திசுரமுறையிற சித்திதது,—குறைநகநகதககரணயக
 னொடுங் கூடாதே வாடாதே யிருப்பையாகல் - பின்பு அன்பு
 செயது அநதககரணயுகளிற சோராதகங் நிறகப பெறுவா
 ராகு,—பதியாதே சிவனருளே பிறிதது தோனதி - பிறிதலில
 லாத் முகலவனியுட்பு கேட்டற காலததுப பொருட்டன்மைப
 தறிப பேதமாயத தோனதி,—பிசுவஞ்சுபேத மெல்லாக காளு
 யாத தோனதி—சுநித்தகத காலத கனய கலப்புபதறி யபேதார
 யாத தோனதி,—இவைமெல்லா மல்லவாக - செளநக பிரிவை
 யிரன்னிமினதி,—நெதியாலேயெனது நின்னு நிராகாரரூபே
 தோனதிவன - நேரியனும் பரிஹமாயகோர முறைமைபற
 நி யெவதறினு மொற்றிதது நின்னு ஒன்றினும்பதறிலலு வேறு
 தோனதும்

இதனுனே தனக ணிகமு மனுபவமும தெறித லாமாறும்
 கூறப்பட்டன

* இச்செய்யுளின் முதரபாதியே “பாவிநித்த ஸுலெல்லா
 ம பாரதததியச சித்திதனி ஶ்ரோ விருததப்பாதி போதம்” என
 னும் சிவபோக சாரததானும் “பாவிநித்த ஸுலெல்லாம பாதி
 விருததததால் சாதித்ததார பொண்ணடிவையச சாருநாளெனரு
 னோ” என்று தாயுமானூர பாடலானும் கூறியதென சாமபிர
 தாய் வழக்காயத கூறுவது இதனைச் சிநித்தகதிக

21—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். 220௭

மறைஞானதேசிகா உரை.

இப்படி நேபதகமுதான ஜீவனமுத நுனவன

தேகாகதத்தற மெறுபபும பமுததி

மென அனாததுக்கொறா

புண்ணியமே நேககுவிக்கும் பாவமகீழ்நாகும்
புண்ணியப பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணிய
ஞானத்தினாலியையுண்டாக்கிது ஞாலமொடு கழமே
புண்ணியமே, யெனாறுநீக லேகத்தே முததிபெ
றுபிவொறு மெனகெழுலென ஞாயிறெமக கெனாறு
மைவொடு ககாறுதற னிவொடுதனிற் கலநதுகாய
பாகழித்தககா லெவருமாயக கருதலாபேனரி மபன கக
(இ-ள்) புண்ணி புண்ணியரு சுவாககாதி பலகதை உடை
யமே நே விக்ரும, பாவம நாகசமுழியிற் பந்தசைய
கருவிக்கு டைவிக்கு மாதலா லவவிரணமே பொனவி
மபாவமகீழ் லவகுமிருப்பு விலவகுமென வறிக
நாகும

புண்ணியமே புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனை பூசித்த
பூசித்த புண்ணி சிவ புண்ணிய பலதகாலே
யத்தினாலே

நண்ணிய ஞானம் கனம் கனம் பிறவாவிடத்த முதகிடு
னத்தினாலே லிரண டாதபடியானே யிவனுக்கு சிவனை வடிபடு
டினையும்மத்த தலா லுண்டாகிய சிவபுண்ணிய மாகிற் றா
னவாளா லவவிரணடினையு மேறநேடமுத
படி யுத்த,

“ஞானவா னேகதுமைபா நாதப்பறைபறையி” என்றா
ஞாலமொடுகி புண்ணியதகாற பாவத்தாற புண்ணிடபா
முமேலு நண்ணு வத்தாலும்

கண்ணுமுயிர இமமுனறு லோகத்தையும் பொருந்தாத
மேலந் தி வரைய,
எண்ணுமிச இந்த வுலகத்திலே யுண்டிடுத்கிருந்த முத
லோகத்தே முத தியினை யடைபக கருதுஞ் சீவனமுதகிருண
திபெறு மிவன வன,
முன

எவசெழிலென இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்கள வேறு நமக
ஞாயிறெமக கெ கு வேண்டியகொரு குறைசஞ் சிலையென
னறு குறைவின ககருந் யாதித்திய நெவவிடத் துத்தாலு
நி க தாமுவிடையென நிருப்பாக்கள

“இங்கிப்பரிசே யெமககெங்கீகா னலகுதியே, லெங்கெழி
லெனஞாயி றெமககேலோ ரெம்பாவாய” எனவறிக

கண்ணுத நன இந்த ஜீவன முதத்தனுகருக கனமதகா
னிறைவதன்ற க லுண்டான வாதனைகெட்டுச் சரீரமொழிந
லத்துகாயங்கழி தவாரே கடமான தொடைநதா லத்தனா
நதக்கா லெங்கு ளிருக்கும் விளக்கான தெப்படி யெங்கும்
மாயக கருதரண பிரகாசிகரு மதபோ லிந்த வானமா நெற
போன்றபன. நியிற கண்ணினையுடைய சிவனது வியாபக
த்தைக்கலந தவனைப்போல சாவக்கியத்து
வமுதவிய குணங்களுடனுங் கூடியிருப்பன எ-று

ஆனமா - என்பதெழுவாய

நிறப்பெனப்பது - பயனிலை

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம தேவிகாலோத்தரம மகந
கம இரத்தினத்திரையத்து மறிக. (௩௧)

௮—சூத்திரம் ஞானஞான இலககணம். ௨௨௦௯

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவனமுத்தி பரமமுத்திக் கிரமங் கூருகின்றது
புண்ணியமே நோகருவிக்கும் பாவங்கீழ் னுக்கும் - ஆன
மா லிவ்விடத்து ஸதாலதேகம் விமீமபொழுது புண்ணிய கனம்
மே பரிபாகமாகில் மேலாகிய சுவாககபோகத்தை யனுபவக்
கூட. பாபகனம்மே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தள்ளும் மேல்
ஞாலமோ டென்கையால் புண்ணியபாப மிருவகைக் கனமங்க
ளேற்றக குரைச்சலாக பரிபாகமாகிற் பூமியிலே சுக துகக மிர
ண்டையு மனுபவிக்கப் பண்ணும் -

புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணியஞான
த்தினால் லிரண்டினையுமுதுத்து-புண்ணிடமுாததியாகிய சிவனைப்
பூசித்த - சுஞாதத்தினாலே யுண்டான ஞானத்தாலே புண்ணி
டபாப மிரண்டையுமுதுத்து;—

ஞாலமொடு மேலகீழ் நண்ணினால் - தேகாதிசஞ்சுக் கேது
வான புண்ணியபாப மிரண்டும் போகையால் பூமியினி--த்து
பூசபரிஸ்ரம தேகத்தையும் தேவலோகத்திலு பூச்சார சரீரக்
சையும் நரகத்திலு பூச சரீரத்தையு மினிமேற் பொருந்தாவ
னாய்;—

எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் - கனம்பூமியென
றெண்ணப்பட்ட வந்த பூலோகத்திலே தானே ஜீவனமுத்தி
யை யடையும் இவ்வாறு ஜீவனமுத்தியை யடைந்தவன், —

இவனானெங் கெழுகோ ஞாயிறெமக்கென்று - இவ்வா
று ஜீவனமுத்த நாணவன் மகோத்பாதமாக வாதித்தன் றிசை
மாறி யுதிக்கனு மஞ்சாமல்;—

கரயங் கழிந்தக்காற குறைவின்றி கண்ணுதறன் விற்றவக்
கிறகலந் தென்குமா யரன்போல் திரப்பனென - கருதுபிராரத்

தனக்கொழிந்தால் முன்னின்ற யேகக்கெதிததுவமீ வக்சி சிவ
னுடைய பூண்டத்திலே யப்போடே உருத் உப்புப்போலக் கலந்
து அப்புள்ளவு முப்புள்ளதுபோல + சிவனுடனே சாவவியா
பியாயிற்றுப்பன, முத்தானமர் வென்று புத்திபுண்ணென நித்
னபொருள்

— சுகிருதம் - நரசெயகை

ஞானபிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி ஈசதசியோ நிருவாண தீட்சாவாணாய பின் சிவா
கமக கேள்வி முலிகயவற்றான முறைமையில முடபதாராதத் தி
வேச பசுத்தவ சிவத்தவ விவேக சிவ ஞான வாஞ்ஞயப பின் சி
வத்தியான வாணாய பின் சிவசமாதிமாணாயப பிச சீவன முத
தி சிவ சாட்சாத்காரவாஞ்ஞயச சரிமாதசியவா னல்லாகிருந்தா
ல, மரியாதி மகித்தக கட்டாதிக்குஞ் சிவ தீட்சாநுப சிவ ச
த்தி பதிந்த ஞானஞ் மூன்றி நென்றிரண்டு மூன்று முறைமை
யினுடையனாத தாவிருந்தவன சரீராகத்ததிற சத்தியோ நி
ருவாண தீட்சாவாண போலப் பரமுத்தி சிவசாட்சாத்கார சி
வ சாதிருச்சிய சுவயா ஞானென்று சாற்றுகின்றா

புண்ணியமேனோக்குவிக்கும் பாவங் கீழ் நாகஞ்மு புண்ணி
யனை பூமித்த புண்ணியத்தினாலே - மரியாபூசையிலேதான் தி
கூதா மாதிரித்தினாலேதான்,—

கண்ணிய ஞானத்தினால் - முன்சொல்லிய முறைமையில
டைந்த ஞானத் திபாண சமாதி சீவன முததி சாக்ஷாத்காரக
கூட்டப்பிவி ஞானபூசையிலால்.—

இரண்டனையுமற்றத - புண்ணியபாவங்களை மலத்தோடு
பிரதி தினம் மரியாதிவிற்போக்சி,—

21—சூக்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உலகக்

எவசெழுக்கோ ஞாயிறெமக்கென்று எண்ணும் இக்லோகத்
தே முகத்திபெறு மிவனஞ்ஞான - பதிக்கபடுகு சிவனமுதற்கு
னவன்,—

காயக சாதிக்கக்கால குறையினறிந் கண்ணுதறன் னிறை
வதனிறகலாது - சிவசுததி பரி பூரணத்தெலாத்து வியாபித்து.

ஞாலமொழி டிடி மேலும் நன்னுஞ்சி எவஞ்ஞாயக கருத
ரணபோலிப்பன் - எவஞ்சு வியாபியாய்த தானறியான்தத சி
வனுக்கொத் தென்கும வியாபித்துச சாவஞ்ஞத்துவ சாவ கா
ததிரு ருப சிவனுயிருடபன் அபபடித் திருமந்நிதத்துஞ்ஞ சொல
லப்பட்டது

“முபபதமாறும் படுமுததிகேணியா

யொடபிலாப பேரண்டக துன்னொளிப்புகஞ்ச்

செப்பவரிப சிவன் கண்ணென்றவ

ரப்பரிசாகி யமாகதுறினருரே”

இப்படிப பிறப்பொருட சிவசாதி விசிஷ்டாததைவக விதி
ஷ்ட கத்சிய விபத்திசுசுதநாததைவசஞ்ஞ சொல்லி பிருககஷம
பிரமித்துசு சித்திசுடகது மசாநசரப போலிவசந துக்கி பெடு
ததகநொணி பிறப்பொருட சிவ விபத்திசு சுதநாததைவசம
பிறப்பொருட சிவ விபத்தி விசிஷ்டாததைவசநநான விள
ரபுக்கோர யேதாநநி ரா ராணு யேஷ்டககொணி வேற்றுசு ச
மயிகளாவாரகன்

சிவ சாயுசகிபசசொற செடபு ந நிருப சாவ வைக்கியம
ன்று

ஒகாணமப பிரசங்கம உரு பபலால், சிவ சமயோசமு
மனது

விகாரப்பிரசங்கம வருபத்தால் சிவ சமவாயமுமன்று.

ஏகானமப பிரசங்கத்திற கிடவகொடுக்கு மாதலால், சிவ தாதானமியமுமன்று

சமவாயத்திறகுச் சொல்லிய துஷ்டனம வருமாதலால் சிவ ததவ ரூபம்போ விருப்பது சிவ தாதானமிய மெனனில் சித்த சாதனமாட, சிவ லயமுமன்று

துல்லியப்பொருள கொள்ளாதிருநகால் விஞ்சுப பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவானனனியமுமன்று.

துல்லியப்பொருள கொள்ளா திருநகால் வேதாந்த மதாந்தரமாதலால் சிவ சாங்கரியமு மன்று

பரிணதவேதாந்த பாஞ்சராத்நிரி மதாந்தரமாதலால் சிவ ஸவஸவாமித்துவமுமன்று

பரமுத்தி பங்கம் வருமாதலால் சிவப்பிரேரக பிரேரித்தியத்துவமு மன்று

ஸவஸவா பித்தவத்துக்குச் சொன்ன தோஷம் வருமாதலால் சிவ காரண காரியத்துவமு மன்று

காரண காரியத்துவம் பிரேரக பிரேரியத்துவ மென்று பொருளாதலால் ஸவஸவாமித்து வத்துக்குச் சொல்லிய தோஷத்தானே வருமாதலால் சிவ மேஷ்டக கீழப்படுதலு மன்று

விநாசதுல்லிபமா மாதலால் அருக்கன கண்களுக்குப் போற சிவ வியங்கியத்துவமு மன்று

பிரதிபந்தப் பிரசங்கம் வருதமாலால் சிவ வியாபக வியாபியத்துவமுமன்று.

ஜடத்துவ நித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவப் பிரதிவிம்பமுமன்று

மேதசொல்லிய துஷ்டனம் வருமாதலால் சிவகுண சங்கிரஹதியு மன்று.

திருஷ்டாந்தமில்லை யாதலால் சிவாவேசமு மன்று

௨-௧-௧-௧. ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௧௩

சுவாதந்திரிய குலியம் வருமாதலால் சிவகுண சமுதபுத
தியுமன்று

அநித்திடத்தவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவநுகக்ர
யாதுகக்ராகத்தவமு மன்று

அது வியங்கிய வியஞ்சகத்தவமாதலால் விது பிரதிபந்த
பிரசங்கம் வருமென்று முன்றளளப்பட்ட படியால் சிவ
போககிய போததிருத்தவமு மன்று

ஜடப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ ஞாபிப ஞாபகத்த
வமு மன்று

அபட்டி திருச்சியமாகில் ஜடத்தவப்பிரசங்கம் வருமாதலால்
ல ஸ்வஸமவித புரணுபாவியாறுபவி தருத்தவமு மன்று

ஏகானமப் பிரசங்கம் வருமாதலால் பரஸமவித புரணுந்
யோகத்தருத்தவமு மன்று

சாவபதார்த்த சாயுச்சியப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ
சாநித்தியமு மன்று

ஒன்றுக்கொன்று சாந்நாதகாரமே சாநித்திய மாதலால்
அப்போது சிவ சாந்நாதகாரன தானே பாசடமும், “ஸாவார
தபாசகம்ஞானஞ சிவயோநது சாசவதம்” என்னும் வசனத்தி
னாலதுவு மொருநிலைக்கும

ஆனால் முடிதக பக்தமேது, சிவ சாதிடென்று செப்பப்படும்
ஞசிவ சாதிருக்கமே சிவ சாயுச்சியம் ஆகியுள்ள அஞ்சுரு
ததன என்னுஞ் சிறித வைசாதிருச்சிய மிருத்தலான முற்றுஞ்
தாதிருச்சியஞ் சிவ சாயுச்சியமென்று செப்பப்பட்டது

அப்படிச் சொல்லப்பட்டது ஆகியுத்தனனாதி முத்ததனெ
னும் சிறித வைசாதிருச்சிய வாரத்தை மலோபாதி தொடங்கி
த வெகிரகவாரத்தை யென்றும், முதலுக்கு அவாசசநீய ச
ஞசித காததியம் சிவனுக்கு கிருபாசமசித்த காததியமென்ன

ஞ்சிந்த வேற்றுமை வாரதையும் வேறு கரணியமில்லாமையா
வென்று, முற்றுஞ் சிவசாதிரிசிப மென்பதே கருதற்கு வார
தகை யென்று முடிதலான முற்றுஞ் சிவசமாதிருச்சிபமே சிவ
சாயுச்சிப மென்று சித்தகந்தம் சித்தித்தது

ஆகையா வெல்லாம் கருதலானே¹ சிவ முற்றுவமை சி
வையுமென்று சிவா பெய்யுதே த² சதநிப³ அது நிருப
சரித வைககிய மன துபசரித வைககிய மப்படிசு சுருதி சொல்
வியறினது கருதபுராணங் சுழறுதலால்

சிவா னன்னியத்துவமே சிவ சாயுச்சிபமென்று சிவ சிவ
சித்தகந்திகள் செப்பிய தேது⁴ அது பரிசுஷ பண்ணுதபடித்
தது

சிவ⁵ னு அன்னியத்துவ மென்னுமிடத்து அன்னென
பது அன்னியப்பொருட் விருத்திப்பொருள் அபாவப்பொரு
ளாக் முப்பொருட் சொல்லாதலால், முப்பொருளுள் சிவனுக்
கன்னிபமாய் முத்தானமாவிலை யாதலாது சிவா னன்னிபமெ
ன்ற பாவப்பொருட் டொகை விரித தருத்தஞ் சொல்லிய விவ
ரத்த வேதகந்தாரம்

சிவனுக் கன்னிப மல மாயா கனமங்கட்கு விருத்தஞ்ஞாலா
ல் சிவா னன்னிபமென்று விருத்திப் பொருட்டொகை விரித கா
தத்தஞ்சொல்லிய சிவனுமப்படி யென்று சிவ சதிரிசிபஞ்ச செ
ப்பப்படுவன

சிவனுக்கு அன்னிய மலமாயா கனமங்கட கன்னியன் வி⁶
ருத்தஞ்ஞால சிவா னன்னிப மென்று அன்னியப் பொருட்டொ
கை விரித தாதத்தஞ்சொல்லிய சிவனுமப்படியென்று சிவ சதிரிசு
சிபஞ்ச செப்பப்படுவன

இப்படி அவாகட கிட விகாசமண்ணுஞ் சிவா னன்னி
யச் சொற சொல்லி யேதுப் பிரயோசனம் விசேடித்தக கட்

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம் ௨௨௧௫

புககொண்டது, ஒழுமியிலை சுகள சதாசிவ சாதிருச்சியமாந்
திரஞ் சிவ சமாதி மதம்

அது சித்தநாதமனரென தறிந்த முற்றுஞ் சிவ சாதிரச
சிடமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவ சித்தநாதம் பண்ணிச் சுகியா
யிரு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வியாபகமாகிய வுயிர் அவவியல பிழந்து கிழிமேலு மேக
தேசப்படடுச் சோரருக சாரணம், அவ்வாடு சென நவவப்ப
யா நுகரசெய்யு மிருவனைத் தனையேயாகவியி, அதத்தி யிரண்
டனையும் ஞான னூ லோதன முதற் சிந்தித்தலிருகிய ஞானபூச
யின் பயனாய் நிச்சுத தெளிநிலுணர் வெண்டபிடு அரத்தான்
அறுக்கப் பெற்றாசுருக காரண மின்மையிற காரிபமாகிய ஓக
தேசச் செலவு மின்னா பொழிபும் அஃ சொழிவே, அவா க
ரணங்களின் வயத்தராதலினிற் மேலவகணந தோனிற வினை
வந்து வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவி
னந் இமமையே சிவன முதந்நாக், மாசு நீங்கியவழி ஆடையி
ன வெண்மை ஆடைமுழுதம் விளங்கினுறபோல, இவருளி வா
கருக கலம்போ லுழுவாகாகிய வியவுடம்பு நீங்கப்பெ றும் ப
நமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபக மெவ்வனும் அறிவு விளங்கப்
பெற்று முதல்வரு டொதது நிற்பரென்பதாம்

சிவசும மாதற்குரிய சாதாரண தனியாவ திஃதென்பார,
எவருமா யென்றா

தெளிந்தாராகருக கண்ணுகற விறைவகலிற் கலத்தற்க
ணிடையீடினமை யினிது வ்ளக்குவார, இடை யீடாவன வி
வையென்ப தும அனை கழிந்தவாறு முடன கூறினா.

கண்ணுதற் றிறைவதிறை கலந்தாசுருப பணடை யே
கதேசவுணவு தூரநது போதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்
புண்பததிருகு ஏதையசிய உறபாத முதலியவற்றை நோக்கி
வாககடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென ஞாயிறெ
மக்கென்று குறைவின்றி நிறபாராயினு ரென்பது

“தனக்குவனா யிலலாகான ஞானசோநதாரக கல்லான் -
மணக்கவலை மாற்ற லரிது, என யெதிராமறை முகத்தாற கூறி
உது மிதுபற்றிமெனக

கலந்த முகதிபெறு மிவனென விடையும

இவ்ஞானே றிடடை யாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட
டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இக்கச சிவஞானம் இருவின் மொத்தவிடத்திலே இவ்னுக்
குண—ரமென தருளிச்செய்குறா

புண்ணியமேல நோக்குவிகும - நலவினையானது மேலா
யிருக்கில் சுவாககத்திலே கொண்டுபோய்வைத்து இன்பத்தைப்
புரிப்பிகும,—பாவங்கழி தூக்கும் - தீவினையானது நாத்தி
லே தள்ளித் துன்பத்தைப் புரிப்பிகும இவையொழிந்து—
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - பரமேஸ்வரனைப்
பூசித்த சரிசைக்கரியா போகங்களின் முற்றுகலினு லுண்டான
சிவ புண்ணியத்தி னதிக்கத்தினாலே,—நண்ணிய ஞானத்தினாலி
ரண்டினையும்றுத்து - பொருட்கப்பட்ட சிவஞானத்தினாலே ஆ
னம்பாவ மென்கின்ற பாசங்களி ண்டினையுஞ் சோதித்து, அப
படிச சோதிக்கையால்,—ஞாலமொழிதழிமெலு நண்ணுஞ் -
கண்மத்தை யாஜாஜிக்கற்பூமியிலும் அனுபவிக்கிற செவாககரந

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௧௭

கருகனிலுஞ் சென்று பொருந் துதலிணி — எண்ணுமிகலோகத்
தே முத்திபெறும் - எல்லாப் பாகுபிதங்களுக்கு மேதுவென்றெ
ண்ணப்பட்ட இரகலோகநதனிலே மோகூததை அநதச் சிவ
ஞான ததாலே பெறுகிறபன் — இவனாரு நெருங்குமுகோருயி
ரொமகென்று குறைவின் நி-இப்படிப் பெறா அநதச் சிவஞ் ஸி
யானவன் பொல்லாத காலத்துக்கு ஞாயிறு திகைமாறித் தோ
னாப பிரபஞ்சத்தி லுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் விதன்மையும
இவன் எவ்விடத்திலே யுதிக்கால் நன்று நடுகென்று ஒரு சல
ஸமுயினி, — கண்ணுந் தி னின்றவதறிதகாத - பரமேஸ்வர
னுடைய பூரணத்தடனே காணுகமுடி சரீரமுள்ளமயி நின்
று—காயங்கழித்தக்கால் - பிராரதகா புகித்தது தொலைந்து
சரீரம் வீட்டபொழுது, — எங்குமாய்க் கருதரனபோலிறபன் -
சிவஞானத்தினுலே யறிதிரிட டறிப்பபட்ட சுகசொருபியாயி
ருக்கிற பரமசிவனைப்போலே தானும் பூரணஞய நிற்பன்

கண்ணியஞானத்தினு லிரண்டினையுமறுத்து என்றது ஜ்ஞ
மதரிசனம்

குறைவின் நிக் கண்ணுந் தி னிறைவதன்றி கலந்த என்றது
ஆனமசுத்தி

காயங்கழித்தக்கால் எங்குமாய்க் கருதரனபோலிறபன் எ
ன்றது ஜ்ஞமலாபம்

இசுதகுப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௮-சூ, ௨ - வெ,
“ பசித்தனுமி பின்னும் பசிப்பானை யொகரு, மிகைத்து வருவி
னைபின்னப்—மிகைதக, விருவினையொப்பி லிறப்பிற நவதகா
ல, மருவியுறும் ஞானத்தை வந்த” என்னுமதுவு கண்டுகொள்க.

இதனா சொல்லிபது, புண்ணியாவங்க ளிரண்டும் சொ
ரக்க நரகங்களிலே கொண்டிபோ மென்றும் சிவனைப் புகிதச்
சிவ புண்ணியத்தினுலே உண்டாகிய ஞானத்தினுலே இரகி வி

ரண்டு விளைகளும போமெனறும் இவை போனூஸ இஃனுக்குப் பூமிமீலும் நரக சுவாககத்திலுமுள்ள தொந்தனை யுடைகா கெனறும் இந்தச் சரீரத்தோடே கூடியிருக்கச் செய்தே விரு பபு வெறுப்பதற்குச் சிவனுடனேகூடி பொன்றுபட டிருப்பாக னெனறும் இந்தச் சரீரம் நீங்கினால் பரமுத்தையப் பெறுவாக னென்று முறை யு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருநா வருமாறு.

இவனருனே-வியாடகமாகிய வுமி ரவவி பலிழந்து-சீழ னூ-மம மேலநோக்கும் பாவபு ண்ணியாம் - சீழ்மேலு மேக்கே சபா டிச சேரற்குக் காரண மவநு நனுகென்று அவ்வப்படி னுக் கச்செய்யு மிருவினைத் தனையே யாகவின-இரண்டினையும்-கத தனையிரண்டினையும்-பு ண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினு லே - சிவபு ண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால்,-ந ளைய ஞானத்தி னூலுத்தது - ஞான நூல் ஒகைமுகற் சிகதித்த லீருகப் ஞான பூசையின் பபலுப் நிகழந் தெளிச் ஸ்நாவெனப்படும அர த்தா னனுக்கடபெற்றோர்க்கு,-ஞாலமொடு சீழ்மேலு ந ண்ணு ளுகி - காரணமினன மயாற காரியமாகிய பூமி நரகம் சுவாக்கத் திற செல்லுதலாகிட வேக்கேச்சச் செலவு மின்ரு யொழிபும -க ண்ணுத்த னிறைவத்திறகலந்து-அஃதொழியவே யவா கரணந் களின் வயத்தராதலி னறி மே லவநனைத் தோனறிப் விறைவன து வியாபகத்தைத் தலைப்படடு,-ஞாயிறெகெழிலென னெம் சகென்று குறைவினந்-ஞாயிறெவவிடத்தெழினு மகனூலி தம் ககாவசேரா பயனின்மை செரித்தவராய ஒருவாற்றாணு குறை வினையையடைந்து,-எண்ணு மிகனோகத்தே முததிபெறு ம - இவ்வித்மாசுக கருது மியமையே சீவன முததராகி,-கா

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலககணம். உஉகக்

யங்கழிந்தக்கா ஸெங்குமாயக சுருதரனடோளிப்பன - மாசு நீ
ககியவழி யாடையின் து கெணமை யாடைமுழுவதும் விளங்கி
ஞறபோல இவருளி வாங்குவ கலம்போ லுழலவநாக்ய விவ
யுடம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலைபிற தமது விடாபகமெவ
சுன்னு மறிவு விளங்கப் பெறறுக கருதுகின்ற முகலவனோ டொ
த்த நிதர்பா

இதனானே நீட்டையாமாறும் அந்நடா னும் கூறப்பட்ட
டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

— ஸ்ரீராம —

மேல் ஜீவனமுத்தர நன்மை யிரண்டு

செய்யுளா லுணாததுகின்றா

ஞாலமகின் ஞானநிடடை யுடையோருக்கு நன்
மைபொதி சீனமநிலை நாமிவதொனயிலலை, சிலர் லீலத
தவமிலலை விரதமோடாசசிரமச செயலிலலைத நியா
னமிலலைச சித்தமலமிலலைக, கோலமிலலைப புரன்லலை
க கரணமிலலைக குணமிலலைக குறிநிலலைக குலமுநில
லைப,பாலருட னுணமத்தகா பசாசாகுணமருவிப பாடலி
னோ டாடலிவைப் பங்னறிபுறமபயிலவா (நஉ)

(இ-ள) ஞாலம் இருதப பூமியின் கண்ணே நீட்டைபை

தின் ஞான பொருத்தின் ஞாதாக்களுக்கு,

நீட்டையு

டையோருக்கு

நன்மையொடு கிருடபு மெறுப்பு மில்லை உகையா லிரு
திமையிலை கிணையு மெறுவ தில்லையா,

நாநிவ தொன தனக கெதுவதொலுரு சிவன செயலெ
றிலலை எனக கருதி யவ னவ ளது வென்னுரு சுடநிப
போதமு மிலலையாய்,

சேலமிலலை இன்னபடி யாசாரமாய நடக்க வேணு
மெனனூக தனமையு மிலலையாய்,

தவமிலலை சாகநிராயண முதலிய விரதங்களை யண
டடி ததச சரீரத்தை வாட்டுகல் செயவிப்ப
து மிலலையாய்,

விரதமொ டா பிரமசரிய முதலிய விரதத்தடனே கூ
சுசிரமச செயலி டின நாலாசசிரமதகின வழிவின ரனுடிக
லலை க வேணுமென்று நியமமுமில்லை,

சுயானமிலலை யாதாமொரு சூதாத்தித் தியானமுமில்லை,
சுதக மலமிலலை மாவழககு மில்லை,

சேரல மிலலை இப்படி யிருக்கவேணு மெனகிற நியமு
மில்லை,

பலனிலலை விடயங்களின வழி யொழுகுவது மில்
லை,

சுர னமிலலை சிவகரணமாய சிவிப்பதன்றி யவகர
ண மிலலையாய்,

குண மிலலை பொல்லாத குணங்களுடனகூடி நடப
பதுமில்லை,

குறியிலலை ஓரடையாளங்க ளுடனே கூடியிருக்கவே
ணுமெனகிற நியமமுமில்லை,

குறமுமில்லை இன்ன சாதிபென்று வரைதலுமில்லை,

பாலருடனும இமமுவரையு முவமித்த தத தங்களுக் கே
ந்தா பசாசா கு தறதே செயதிருக்கையாற கூறியதொழிப

அ—ருத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௨௨௧

னமருவி இவாகளைப் போல வறிவற்ற தெனறுசுநிய
தனறு,

பாடலி னோ பாடியுமாடியுந் திரிததாலுந் திரிவராகள
டாட ஸிவைப்பி எ-று

னநிடினும்பயில

வா

உமமை ஐயம்

இதற்குச் சாவஞானோகதிர மகவகததமநிக (௩௨)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு

— 0 —

சேன முததா பண்ணவேணபிவ தொருநியமுமில்லை பென
பது சுருகினறது

ஞாலமதின ஞானநிடடை யுடையோருக்கு நனையொயி
சீமையிலை - பூமியினகண்ணே சிவஞான நிலைப்பேறறை யுடை
யோருக்கு நனமைபாகிய புண்ணியமுமில்லை,—

ஒநி- உடலிசுழதல் தீமையாகிய பாபமுமில்லை —

நாடுவகொன்றிலலை - புண்ணிய பாபக்கிரியைகளைப் பண்
னாஞாக்களாகிலும் ஒரு பலததை நாடுவதிலலை,—

சீலமில்லை- சமயாசாரங்கள் பண்ணவேணபிவது மில்லை,—

தவமில்லை - சாகதிராயணதி தபசைப் பண்ணவேணுமென
பதுமில்லை,—

விரதமில்லை -கைஷ்டிகம் பாசுபதம் — அதியாச்சிரமம், ப
ஸமசரியை இவைகள் முதலான விரதங்களைப்பண்ணவேணபிவ
து மில்லை,—

ஆச்சிரமச் செயலில்லை - ஆசிரம தருமங்களை மனுவக்டிகக
கேணபிவது மில்லை,—

தியானமில்லை-மூலாகாராதி ஸதானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டியது மில்லை —

சித்தமில்லை - சித்தமான தலமருசலில்லை அலமருசலவிகாபபம் —

கோலமில்லை - சமயத்துக்கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேண்டுமென்பது மில்லை,—

பாலில்லை - சபதாதி விஷயங்களை விடவேறும் பொருத்தவேண்டுமென்றும் நியமமுமில்லை,—

கரணமில்லை - அநந்தகரணங்களை யடக்கவேண்டுமென்பதுமில்லை

இவ்வாறு விஷயங்களற்ற செல்லாமற் கரணங்களை யடக்கவேண்டியது ஞான சாதகனுக்கே! ஞானசித்தானுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகலவஸ்துக்கள் சிவாகார மாகையாத் கரணங்களை யடக்கவேண்டுமென்னும் சங்கதப்பயில்லை,—

குணமில்லை - தாமச ராசச குணக்கிரிபைகளை யடக்கி சாதனிக் குணக்கிரிபைகளைச் செயல்படவேண்டுமென்னு நியமமில்லை,—

குலமில்லை-குல நுமத்திலே நடக்கவேண்டுமென்பதுமில்லை,—

பாலருட னுணமததா பசாசாகுணமருவி - பாலாகுணமாவது பசித்தகேரம புசிப்பதன்றி யினிமேற் புசிப்புக ிதுவேண்டுமென்று தேடாமலும் மாதாபிதாவுக்குவந்த பேறிழவிற் சநதோஷமூக துக்கமூக தனக்கில்லாமலும் பிரயோசனத்தை யிசியாம லொருதொழில் செய்யவதும்

+உணமததா குணமாவதுவொரு தனையாய் வைதவனாயும் வாழ்க்கின்வனாயும் பருத்து நோக்காமல் தேக சவுக்கியங்களை யு மிச்சிடாமலிருக்கை

பசாசாகுணமாவது பேய்ப்பிடியுண்டவன் தேகத்திலேயொ

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௨௩.

ருதகா பண்ணு மிதாஸிதங்குள பிடித்த பேயக்கேயாகத் தனக
குப பாரமற நிரப்பது,—

பாடலினோ டாடவியை ம மினறிதனும் பபிலவா-நுநக
மேலீட்டிஞ்சில சிவனைப் பாடுதலுக் காமாநிரலுஞ் செய்வா

உமையினுல நிரவ காரமாயிருக்காலு மிருப்பா இவ்வா
து அநநியமமே நியமமாகையால்,—

குறியிலை-இ-த நபடிததாயிருப்ப நினடைடி செய்வொன
ரோரடைபாளநு சொல்லப் பெறுவதிலை வெளித்தன்பொ
ருள

— அதியாசசிரமம்-ஆசிரமத்தைக் கடக்கது, | உனதத்தா-
பித்தா

தாடாடி — யடி-பாடி-புறவநாஸி நதிஸை — லா
சிகசி-யா | ஸநு'ஸைஸஸை-கடி-பாணி மொகா லாஸ
ஸஸைஷதஃ || ஸஸ்யா லாஸ நிஸஸைஷாது குத்குதா
து யநாமிவ || ஸஸைஷா விகஷா யெவாநெடு கூ
வடிஷ்டகா ஐதி||

ஞானப்பிரகாசருனா வருமாறு.

—0—

சியானமுலத்து முளைத்து மருதமாயும் தீவிரமாயுஞ் சிவ
னமுத்தி சாஷாத்தார பரமுத்தி சாஷாத்தாரப் பழாபழுக
குஞ் சமாதி விருகுகம் வளாததவ ம மஃமை யிருவிருத்தத்தால்
வருத துரைக்கின்றா

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இந்த நிடைபுடைபாராகு விதிதசன செடதலும் விலக
கியன வெரமுகலும் வேண்டாம், அவா செபதன் வெல்லாத
தவமா மென்பதாம்

பாலா குணம் அறவொழுந்தருள், உண்மததா குணம் ஒரு
காதசெப கொருகாஸொ'ந்தருள், பிசாசாகுனஞ் செயலிழப
பி நின்று செயலாரு முவமையாயின

இவ்வாறணி, ரேலுணவு சேடாமை முதலியவற்றிற் கு
அமழன்று முவமையாயின வென்பாருமுளா

இச்செய்யுளி நெடுதுக்கொண்ட பொருளோ டியைபின்
மையானும் "பால குணமததா பிசாசரிஸைவு - முறங்கிஹு
னகை வெறுமபாக்கெனவுந - தானேதவிரதாஸுல" எனப
பிராணநிக தவிரதன மாததிரைக்கே அவுறறை எடுத்த காட்டி
ய வாறறாணு, அஃதீண்டைக் கேலாமை உறிக

பாடலிஹுடாடலிவை பயிறல பரமானகத பேலீநீ நோ
ககி நிகழவதெனக

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

இந்த உண்மைநிடை கூடின ஞான வானகளினிலக்கன
மே லருளிசெய்கரு

ஞாலமதின் ஞானநிடை யுடைபோருக்கு - இந்தப் பூயி
யிலே ஞானநிடை கூடியிருக்கிரவாசருக்கு, —நனைபொடு
தீமையிலை - விருபபு வெறுபபு மில்லையாய, —நாடுவதொன்றி
லலை—இன்னது வேணுமென்று ஒரு நாட்டங்களு மில்லையாய்,—

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௨௫

சேயில்லை - ஜாதிகொழிந் குணதொழிந் முதலான சேயு
 களுமில்லையாய்,--கவமில்லை - பஞ்சாக்கணி கெயும் ஜலததின
 டிவு முதலாகச் செய்கிற தவங்களு மில்லைபாய்,-- விரதமொ
 டாச்சிரமச் செய்வில்லை-மாசோபவாசம் அட்டமிவிரக முசலா
 னையு ஒரு ஆசிரமங்களு மில்லைபாய்,-- திபானமி லை-
 அதாரம் பிராசாதம் முசலாயுள்ள திபானகாரு மில்லை
 யாய்,--சித்தமலமில்லை - அனமாவக்கு அகாதியே சகசம் விரு
 சகு மாணவமஸமு மில்லைபாய்,--கோலமில்லை - இப்படி இருந்
 கவேணுமென்று ஒரு வடிவமில்லைபாய்,--புலமில்லை - இக்கிரிப
 வியாபாரங்களு மில்லைபாய்,--கரணமில்லை- அந்நக்கரண வியா
 பாரங்களுமில்லைபாய்,--குணமில்லை- சாகதவித ராசக தாமச
 மெனகிற குணங்களுமில்லைபாய்,--குறியில்லை - ஓரடை யானமு
 மில்லைபாய்,--குலமில்லை- பிராமண கூத்தசிரி ன் முதலாயு
 குவதன்மமு மில்லையாய், இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்டவை பெ
 லலாமில்லைபா யிருக்கையி ல் இவாகுளிலக்கணம் ஏப்படி வெண்
 வில்--பாலருட னுணமதகா பசாசாகுண மருவி - இயாகோ
 னையும விதபியாமல நிருவிகற்பமாயக காண்கிற பாலபாப
 போலவும் வைகாரையும வாழத்தினுடைய சடடி யறிபாச
 மதுபானஞ் செய்தவாக்கோப்போலவும் ஆகாரம் நித்திராபய
 மைதுனம் எனகிற நாலு காரியமு மில்லாத பசாசனா போல
 வுமிருக்க குணக்களைப் பொருத்தி,--பா விஜேஷ்டாடலிவை
 பவின நிபுணமயில்லா - தவங்களுக்கு ஊடான சுகத்தினமிருதி
 யாலே பாடுவகாடுவதாய் திரிந்ததுளூ திரியாநிற்பாகள

இதற்குப்பிரமானம் கிருவாசகம் புனாச்சிப்பத்து-அ-செ-
 , 'நெக்குநெக குளஞ்ருகி யுருகிந்நு மிருந்துவ கிடந்தமெழுந்த,
 நகருமழுந்த தொழுதுமவாழத்தி நாளுவிகதகாற கூத்துநவி
 தறிச, செக்காபோலுத்திருமேனித் திகழ்நோக்கிச சிவாசிவா

ததப, புசுருநீறடசெனறு சொல்லோ வென பொல்லாமணியைப்
பட்டணாகதே” எனனுமது கண்டுகொள்க

இஃஞா சொல்லியது, உண்மைப பெற்ற நெனமுத
தராயுள்ளவாளுஞ் விருபு வெறுபு முதல ஜாகிதனம
யிருகச சொல்லியது முறைகொல்லா மிலையெனறும அ
வாகு, பாலருனமதகா பசாசா குணங்கொப பொருகதி ந்த
பாசுனென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞாலமதில ஞானநிடடை யுடையோருசுரு - இவவுலகத்தி
லுள்ள ஞானநிடடை யுடையோருசுரு, — உண்மையொடு தீயையி
தீய - உண்மைதீயைமகளாகிய விருவினைஞ்ஞமில்லை, — நாகியதொன
தில்லை - வினைகளேச செயதாராயிற்று மொருபலத்தை நாகியதுமில்
லை - சிலமில்லை - சமயாசாரங்க ளனுடிகக வேண்டியதுமில்
லை, — தவமில்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டியதுமில்லை, — விரத
முடா டாசசிரமசெய்வில்லை - விரதாஹுடா னங்களுட னுசசிர
ம தருமங்கொயுறு - டிகக வேண்டியதுமில்லை, — தியானமில்லை -
தியானபாவனைஞ்ஞமில்லை, — சித்தமில்லை - சித்தகசனமுமி
ல்லை, — கொலமில்லை - அவயச சமயத்துக கேற்ற வேடத்தைத்த
ரிக்கவேண்டியது மில்லை, — புலனில்லை - விடபங்கொவிதிலபற
றுதல வேண்டுமென்ற நிபரமு மில்லை, — கரணமில்லை - அக்க
கரணங்கொயடக்கவேண்டியதுமில்லை, — குணமில்லை - தாமதரா
சுசுருணங்கலை யடைக்கச சத்தவகுணச செய்கைகளேச செய்ய
வேண்டுமென்ற நிபமுமில்லை, — குறியில்லை - ஒருகுறியினக ணிற
கவேண்டுமென்பது மில்லை, — குலமுமில்லை - குலதன்மத்திலே ந
டக்கவேண்டியது மில்லை, — பாலருட னுனமதகா பசாசாருண

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௨௨௭

மருவி-பாலரைப்போலத ஓழுகலும் உதாதசுரைப்போலொரு
காரணமாக கொருகொழிந்துமேய பிடியுடைவா போல
செய்வழியினின்று செயலுறாநிய குணங்கொடுப்பாருநதி,—
பாடலினை பாடலினை பயிற்சிநிலும் பயிற்சு- பரமநாத
மேலீட்டாற பாடலாடல்க ளாகிய தொழில்களைச் செய்திடி-
னஞ் செய்வா

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உரை—

தேசமிடங் காலநிற்க காசனங்கனியிற் செய்வ
தொன்று போலுசெய்யாச ரெயலுதனைச் செய்தங், கூ-
சலபதி மனமினறி யுலர்வனிறழ் வுறககருணா வுணயு-
பாடியு னிநிருத்தலமிடத்தன, மாசதனிற் றாயமைமிலி-
ல வறுமைவாழ்வில வருந்தகதிறி நிருத்தத்தின னை-
துனகதிறகினத்தி லாசைநில வெறுப்பிலினை யு-
ல்லாதுமெல்லா மடைந்தாலு ஞானிகடா மரையுயை
யகலார

(௩௩)

(இ-ஈ)தேசமிட காசு முதலிய பு ணணிய தேசகதிவருக்க
ங் காலநிற்க வேணுமெனனுந் நியமமும கவகை முதலிய
காசனங்க கசிககணா யிடத்தி லிருக்கவேணு மெனனு
னினை நியமமும உபராசமுதலிய பு ணணிய கால
ககளை வேணுமெனனை கருதுகலு மின்ன

திகளைப் பாரகதிருந்து ஜபானுடானஞ் செயயவேணுமென
பதுமபதமாதன முதலியமோ ராதனங்களிலே யிருக்கவே
ணுமெனனுந் நியமமுமினை

உஉஉஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

செய்வதொன் யாதாமொன்றை யவாகன செய்யுமிடத்
 றுபோற செய்யா தவாகள கோட்பாடு வேறுறுமையாற செய
 சசெயலத் தனை சலக னொல்லாதனதயுஞ் சிவன செயலென
 செய்து வே கருதிப் பணியற நிறறலாலும்,

“யாதேசெய்யினு நாமலோமநீயெனி, லாதேசெய்யு மள
 விலபெருமையன்” எனவறிக

அங்குசுல பம் ஊசலான தெப்படிப் போகருவரவு செ
 மனமினறி யும், அதுபோன்ற சஞ்சல புத்தியுமினறி

உலா வனி தற ஞானிகளானவாகள நடத்தன முதலிய
 லுறக்க முணாவு வியாபாரங்களைப் பொருத்தின விடத்தூர்,
 ணடி படடினியி இஃதெனறி யாதாமோ ரவததைக்கோட பொ
 ருத்தல கிடத்தல் ருத்தின விடத்தும், வாயுவான தெப்படி வி
 ாசுகின்ற றூப னாவி லடிதநாலு மாகாசத்தைவிட்டு நீர
 மையி னிலவ று காந வாறுபோலச் சிவனது திருவடிநீழலை
 மை வாழவில்ல வ விட டொருக்காலு நீங்காரகள் எ-று

ருத்தத்திற நிர்ரு
 தத்தகின மைது
 னத்திற சினத்தி
 லா னைசயினில
 வெறுட்டிலிவை
 யல்லாத மெல்
 லாமடைநதாலு
 ஞானிகடா மர
 னடியையகலார,

மாசு - அஞ்சியான விடத்தும்,

துயமை - சுத்தஞயிருநத் விடத்தும்

இதற்குச் சாவ ஞானோத்தரத்தும், நீசுவாசத்த ம
 றிச. (௩௩)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

மேல்தையே விரித்ததைதல

தேச மிடங் காலந்திக காசனங்களினி-இனி எனபதப
தந்தோரு மொட்டிப பொருளுறாகத *ஆரியாவாதனாதி புன
ணியதேசத்திலே வசிக்கவேண்டுமென்றுங் கிட்ட கேரராக யிக
தேசத்திலே வசிக்கலாகா கென்பதும் சிவாலய சமீபத்திலே
தீரத்த சமீபத்திலே இருக்கவேண்டுமென்பதும் — இக்காலத்திலே
யிருக்கலாகா கென்பதும் இன்ன காலத்திலே யின்னகரி
யையையச் செய்யவேண்டு மின்னகாலத்திலே யின்னகரிநடை +
செய்யவேண்டா மென்பதும் இன்னகிருமுதமாக இருக்கவே
ண்டும இன்னகிருக்கிலே இன்னகிரு தலையாகப் படுக்கவேண்டு
விடாககிராசன முதலான வாசனங்களிலே இருக்கவேண்டு
பூமியிலே ஆசனமில்லாம லிருக்கவொண்ணு சென்பத மீ-நி
சுவஸ்திக பதமாசனாதி யாசன பந்தங்களிப பண்ணவேண்டு
வேண்டாமென னும் நியமங்களில்லாமல்,—

செய்வகொன்றுபோற செயலாசெயலதனைச் செடசங்
கூசல்பமி மனமினநி - பலத்தை யுத்தேசித கொரு கனம் பெ
ண்ணுகிறவர்களைப்போல் பலத்தைக் கொடாய்கையாகவே ஸ
நாக தாநாதிக் கிரிபைகளைப் பண்ணி யிவவிடத்த இது இவ
வாறு மிவவாறால் இது பண்ணலா மிது பண்ணலாகாத என
து மனதினுடைய சஞ்சலமினநி,—

உலாயநிற லிருத்தல கிடத்த லுண்டி படடினி யுறக்க
முணர்வு - இவ்வளவு கூறிய செயல்களைப் பிராகிருத சனங்க
ளைப்போலே செய்து —

மாசத்திற் றாபமையினில் வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற
நிருத்தத்தின மைதுனத்திற சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பி

விவையல்லாத மெல்லா மடைந்தாலும் - இவ்வாறு சொன்ன
வைசன முதலான விதி * நிஷேத கனமங்க ளநேகஞ் செய
ந்ராகளாஃலும்,—

ஞானிகடா மரணடியை யகலார - ஞானசித்தா சிவனை
வந்தித் தொழிற டெய்வரல்லா ஆதலாற புண்ணிய பாப மவா
கட்கில்லை இவ்வாறு விகாரக சிரிப்பகரேப பண்ணுகையிலே
சிவனை நங்காத் தெப்படிபெனனில் ? வாயுவானது சைத்திய
+ சௌரபிய மாந்தியததுடனே தென்றலாகவு மிதரகு விப
ரீதமான குராவளியாகவும் இவ்விரண்டு சிரியை முதலாக மேக
ததிலே சரித்தும் ஆகாசத்தை நீங்காத்ததுபோல,

இத்தரகுச சமமசி,—

யயாவாயுஸு - ஸீவோவிஷு - கா காஸந் து
தி | லெயநிக்ஷிப வித்ஸு - விஷயஸு ந
துதி ||

இக்ஞாஸ பிராராத கனமம் நாஸுபேத மாகையால், கோ
பவாஸுசியும் சாந்திமாஸுசியும் விரகதிமாஸுசியும் ராகவாஸு
சியும் பாகவாஸுசியு மிருப்பார்களாகையால் சீவன முதலாக
ஞாண்டா லக்ஷணமியவாறென தரிப்பபோகாதென்று கூறியது

இதற்கஞ்ச சமமதி

ராநீகஸி திரகொநுஃ கொயொ நுஸாந்திரா
து வஸு | ஸுஸு கஜி - நாநாஸாஸு கயுஷ் நிய
ஜுதெ ||

* ஆரியாவாதகம் - ஒருபுண்ணிடதேசம், — இதரம் - வே
று, + வியாகக்ராசனம் - புலித்தோல், * நிஷேதம் - வில
ககு, + சௌரபியம் - வாசனை

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான் இலககணம். ௨௨௩௧

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தேசமிடங் காலந திக காசனங்கள் முகலியவை திபாண
த திசுக்கப்படுவன, சமாதியில் வேணநிவதனநெனறு பொ
ருள

மதறைய வெளிப்பொருள

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

விகாரமுறுதற்கேதவாகத் தம்முண மாறுபட்ட சொழி
ல பலவற்றையஞ் செபதாராயினும், அவைபற்றி யவா சிந்தி
விகாரமுறுவாரல்லா , உண்மையானோசுக்குவார்க்கு அவா செய
யுஞ் செயல் வேறுகலாணென்பதாம்

செய்யாச செயலதனைச் செய்கறஞ் வேறொரு நியதியும்
வேண்டாமென்பாரா, தேசமிடங்காலந திககாசனங்களினி
யென ஞா

இன்றிச் செயவ தெனவும அடைந்தாலு மூசலபடு மனமி
னறி பொனவு மிடையும

அடைந்தாலு மெனனு முமனம் சிறப்பினகண வந்தது
‘உவரி தோன்றிவாழ தொழிலவாயினு மயிலை திருசுனையுபு
ன’, எனறாற போல

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நீட்டமேவினோகார தா
சாரண கூறப்பட்டது

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இப்படி முன்கொன்ன வுண்மையைப்பெற்ற சிவஞானிகள் எவ்விடத்து மந்தச சிவஞானமேயாய நிற்பார்களென்று மருளிச்செய்கிறார்

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களினி - நல்ல விராச்சி
டம் பொல்லாவி்ராச்சியம் என்கிறதேசங்கள் காசி கிருவமபல
முதலாயுள்ள தானங்கள் விஷ்வயன் சுகிரமங்கள் முதலாயு
ள்ள காலங்கள் கீழ்க்கு தெற்கு முதலாயுள்ள திக்குக்கள் சித்
ராசனம் பதமாசன முதலாயுள்ள வாதனங்கள் இவையுமில்லை
யாப்,—செய்வதொன்று போறசெய்யாச செயல்தனைச் செய
து - சரிதை கிரியாயோகங்களை வழுவுறச்செய்து சாலோககி
யாகி பதங்களைப் பெறுகிற முறைமைபோலச் செய்யாத செய
லாகிய மவுனயோகத்தை யாசாரியனாலே பெற்றுச் சிவானு
போகத்தை அனுபவித்து, அப்படி அனுபவிக்குமிடத்து,—அங்
கூசலபடி மனமினி - அவ்விடத்து ஊசலின் ரொழிலை யொத
துப் போக்குவருத்துச் செய்யதக்க மனமும்இல்லையாய்,— உ
லாவல் நிறைவு - நடந்தாலும் அசைவற நின்றாலும்,— உறக்க
முணர்வு - உறக்கின்றாலும் விழிக்காலும்,— உண்டி படடினி -
புகித்தாலும் பகித்தாலும்— இருத்தல் கிடத்தல் - இருந்தாலு
ங் கிடந்தாலும்,—மாசதன்றி றாயமையினில் - அசுத்தத்தில் சு
தத்ததில்,—வறுமை வாழவில் - மிடியில் செல்வத்தில்,— வரு
த்தத்தில் திருத்தத்தில் - துக்கத்தில் சுக்கத்தில்,— மெதுனத்தி
ல் சினத்தில் - சங்கு சாரமாகிய பிரிபத்தில் கோபத்தில்,—
ஆசையினில் வெறுப்பில்—விருட்பு வெறுப்புக்களில்—இவையல்
லாது மெல்லா மடைந்தாலும் - இவ்வன மொன்பது உகையில
பதினெட்டாகச் சொல்லப்பட்ட விவையுமன்றி பெற்றஞ் சிலங்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௩௩.

கத பொருத்தித்தாகிலும்,—ஞானிகடா மரணடியை யகலா-
உண்மைஞானிகளா யுள்ளவாகள பரமேஸ்வரனுடைய சீபாத
தை விட்டு நீங்காமல் அனவரதமு மதவே நிலையாக நிற்பா
கள

இதனாற் சொல்லியது, சீவன முததராயுள்ளவாகள பிரா
ததம் புதிததுத் துலையுமளவு மெளனேரூப தேசத்தோடுங் கூடி
இருப்பாகளென்றும் அவவிடத்து ஆகாரம் நித்தினா பய மை
து முத்தலாயுள்ளவை வந்து தரக்கூறும் பரமேஸ்வர னுடை
ய சீபாதமே பற்றுக்கோடாக நின்று விடுவாகளென்னு முறை
மையு மறிவித்தது

‘சூரியகாந்த’ ‘மிசுகதொரு’ ‘அநியாமை’ ‘புண்ணியம்’
‘ஞாலமின’ ‘தேசமிடம்’ ஆகவாறும் உண்மை நிட்டை

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சு. னிகடாம - ஞானிகளாவார,—தேசமிடங் காலந்திக
காசனங்களினிற் செய்வதொன்றுபோல— ஓாதேய மோர் கா
ல மொருதிக்கு ஒரு ஆசனமுதலியவையினிற் செய்வதாகிய ஒ
ருதொழில்போல,—செய்யாச் செயல்தனைச் செய்து—செய்தற
கரியதொழில்களை யியற்றியும்,— உலாவனிற்றல் - உலாவுகலி
னும் நிறதலினும்,—உறக்கமுணாவு - உறக்கத்தினு முணாச்சுயி
னும்,—உணடிபட்டினி - உண்ணாதலினு முணனூதொழிதலினு
ம்,—இருததல் கிடத்தல்- இருததலினும் கிடத்தலினும்,—மாச
தனிற்றுபமையினில் - மாசுடைமையினுத் தூயமையுடைமையினு
ம்,—வறுமைவாழ்வின - வறுமையினும் வாழ்வினும்,—வருத்
தகத்திற்றிருத்ததில் - துன்பத்தினு மின்பத்தினும்,—ஈமதுன
த்திற் சினைத்தில்-புணர்ச்சியினுங் கோபத்தினும்,—ஆசையினிற்

உஉ௩௪ சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

வெறுப்பின் - வீருப்பினும் வெறுப்பினும்,—இவையல்லாத மெ
லலாமடைந்தாலும்-விசாரமுறுத்த கேதுவாகத் தம்முணமாறு
பட்ட தொழில்பலவறையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்குசுப
டுமனமின்றி யரனடியையகலார - அவ்விடத்து அவைபற்றி ய
வா சிற்றும் விகாரமின்றி முகலவன்றிருவடிவைய விடநீங்கார
என்பது உண்மையானோக்குவாராககு அவாசெய்யுஞ் செயல் வே
ருகலான

இவை இரண்டு செய்யுளானு நீட்டை மேவிநோரது ஆசா
ரந கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—ॐ—

இஃதல்லா தோர்க்கு வேறுமோருபாய நீட

டை யுணர்த்த கின்றா

இந்நிலைதா னிலையே லெலலாமீச னிடத்தினி
னு மீசனெல்லா யிடத்தினினுடையனற, வநநிலையைய
யநதந்தக கரணங்களடக்கி யயிவதொரு குயிருநவின்
ருளினுல யிந்த, மனனுசிவன ற்ளையடைந்து நினைவ
னறனாலே மருவுபக கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துண்
னியசாக கிரமதன்றி துரிடாதிதந தோறையுயல சி
வானுபவஞ் சுவானுபுகிகமாம் (௩௪)

(இ-ள) இதநிலை இந்நிப்பாவனை வைவாராதாகல்

தா னிலை

யேல

எல்லா மீசனி சராசராத்தக மாகிய வானமாகக் கொண்
டத்தினினு மீச லாம சிவவிடத் தைக்கியமாகின்றகு முறை

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௨௬௫

னெல்லா விடத் மையினையு மந்தச்சிவனானு மாயாதி தன
தினினு மிபனறவ வினு லுயிரக ரூபிராய வியாபித்த நிறகு மு
நிலையையறிந்து ஹைமையினையு மறிந்து, அநென்போல வெளி
ல? சிவசாராகசக்ய முதலியநா லு பெப்படி
பொன்றாகக் கனம் சாராகசக்யத்திலே வியாபித்து நிறகும்,
அது போல மாயாதனு முநலியவற்றிற்று னணுப்பிரவீட்டபாக
வியாபித்த நிறபனென வறிக

“கனம் சாராகசக்யத்திற் கலந்ததலபோலநாதி, நின்மலன்
வனேமாயா தனவினு நிரைந்துநிறகு, மனனிப மநாத்தன்னுட
கலாதியு ஞாயிருநுவைகுரு, சினமயன சிவனபாலு முன்னிலை
சிவன்பாற சிவன்” “உண்டுமனமாதபத்த தூவதெனாநீபா உ
வற்று ஞானமிரு நனகச னுயிருட்டிகுருக கண்டனிவா மற
றைப தானவசுனிநு முநாமி மனமாதியவற துறதவுயிரு— சிவ
னானுநதி” எனரு ரெமதகுருவா

அந்தக் கரண அந்தக் கரணங்களைப்படி னனவழி செல்லா
குகாடசகி மல—ககி

அறிவொருகு ஞானசாரிபன் கடாசுத்ததாரே யவவிட
நிஞ்ருவி னருளி ததறிபத் தக்கதோ ருபதேசத்தை முகற
னாறிகத பிரழாமற பெற்று

மன்னுசிவனற அந்தக்குறிப்படியே நிலைபெற்ற சிவனைக்
னை யடைந்து நி கண்ணிமைக்கு மாவாதல அமபெய்தா ல
னறு தபோய விழாமளவாதல பசுக்கரக்கு மள

அவனறானுலே அந்தச் சிவனது கடாடசத்தா லநாகியே
பலத்தடைன கூடியிருக்கிற வானமாவுக்கு,

மருவு பசுகர பசுகரணமாயச் சிவிகிற விச்சாஞானக்
ணவகன சிவகர கிரியைகடாமே யனுக்கிரகத்தைப்பொருத்தி

ணமாக யிவனுக்குப் பரமமன சிவகரணமாகச் சீவி
யாநிற்கும்

தண்ணியசாக சருவகண்ணைநத சாகக்ரீர வததைபின்
க்ரூகவிற நூரி க னின்னு நாடோறுந துரியாதீதனுமா யுவ
யாதீதந தோன வமையு மில்லாத சிவதன்ந மடைந திருப
ரமுபல பாயாக

யிவனு பவரு ஆகையா லிபபடி நிடைபையப் பொருநகி
சுவாநு பூதிகமா வரவே மதமுதறுதலாலே சிவனிடத் துண
ம டான வானநத மான துபோல னனனிடக்கி
லே சாகே யனுபூதியான துண்டி கா ந்ரு
கும் எ-று

இது பதடபொருள்

சுவ எ-து உகைகு

அனு எ-து பின்புண்டாம

பூதி எ-து ஆனந்தமாயினும் ஐசுவரியம் எனவறிக

“நிவினாவடியாக கெனறும் வாராத செலவமவருவிப
பா” எ-ம “முத்தநெறியறியாத மூககருடன முயலவேளை
உச்சென்னக்கருளியவர ஞாபெறுவாரகசோவே” எ-ம “கோ
லாகரி யரித சுவாதீமனமத தமமைபோலத்தன்னடியாக கின்
பாபிப்பவா பொருள்கள விடமுண்டநீலத்தாரா மிட றாணலா
ர சிபுரகொழவின் நிபாலவே” எனனுக திருவாகக்னுமறிக.

இசைகுச சாவஞாலேததரத்தம மதவகம் குதசவக்கை
விஷ நிக (நசு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சொல்லிப் போகதவா துணமையாகிய நிடை கட்டாதிரு
க்கில் நிஷ்டை கூடு முபாயம் மேல கூறுகின்றது.

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௩௭

இந்நிலைதா விலலையேல - சிவனில் வேதாந்ருச சிவனே யாய்ச் செய்யுஞ் செயலெல்லாஞ் சிவனசெயலாய நிற்குந் தன மெகூடித் திலலையாகல்,—

எல்லாமீசனிடத்கினிலு மீசனெல்லாவிடத்தினினுநின்ற வ னனிலையை யறிந்து-சித் தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவ னிடத்திலே பவகாசமாய நின்றமையுஞ் சிவனெல்லா வஸ்து களினு மந்தரியாயியாக நின்றமையு மறிந்து,—

அந்நககரணங்களுட்கு யறிவகொருகுநிருவி னருளினு லறிந்து - மரோபுத்தி யகங்கார சித்தகங்குளின் வியாபாரமன றியிலே சிவனை யறிவதாக கொரு லக்ஷியத்தை, ஆசாரியஞ் லரு ள் பெற்று,—

மனனுசிவன தனையடைந்து நின்றவன்நானுலே மருவுபுரக் கரணங்கள் சிவகரணமாக - கனனிடத் தந்தரியாயியாக நின்ச சிவனைச் சரணமாகவடைந்து பிரிவறநின்ற வந்தச் சிவப்பிரகா சத்தினுலே யளத்திற்பட்ட புறபோல ஆனமாவுக்கு போகசா தனமாகப் பொருந்தினை உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களுஞ் சிவ கரணங்களாக,—

தன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோனதமுயல-புரு திலியாதி நாக்காத முப்பததாறுந் தாததலிகங்களுந் நெரு ங்கினினை யுள்ள ஜாக்கிராவஸ்த்தையிலே நின்மல தரியாதீதம் பிறகுமபடி முபதசிபண்ணும் இவ்வனஞ் சொன்ன நின்மல த ரியாதீதம் பிறகுமாகல்,—

சிவாநுபவஞ் சிவா * னுபூதிமாம் - சிவாநந்தானுபவம் அநந்திய வனுபவமாமென நிதனபொருள்

இதந் நின்மலாவஸ்த்தை முதலே 'ஐந்தசாக்கிரமதனில், ஏ

னற விருத்தத்தில் விரித்தமையா விவவிடத்த விரியக கூறிய
தில்லை

* அனுபூதி - அனுபவம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

நிராகாரத் திடானசமாதி சாமாததிய மில்லாதான குரு
கற்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமாதிபண்ணச் சாலம
ப சிவ சமாதி சாக்ஷாத்கார பூர்த்திச் சுகாண்புதி முன்னாக நி
சமு மநிராலமப சிவ சமாதிபாண து பரசமவீத சிறுசத்தியில் மு
றைமையின் முகிழ்க்கும் நிராலமப சிவ சமாதிச் சிறுபூர்த்தி
திச் சமும நிராலமப சிவ சாக்ஷாத்கார முறைய பூர்த்திச் ச
கமுரு சுவ சமவீதசிறுசத்தியின் முகிழ்க்குரு சுவானுபூதியினு
லனுபவிக்கப் படுமென நறைகின்றா

இந்நிலைநா வில்லையேல் - நிராலமப சிவயோக நிலை நிறகச
சத்தி போதாதிருந்தால்,—எல்லா மீசனிடத்தினிது மீசனெல
லா விடத் திவிதுநின்ற வநநிலையைக் குருவினருளாலிந்த - ஒ
ருபிரகாரம் அண்ணந்த சகலவியாபக சிவருபக குருச் சொல்ல
இத ததவாதிச் சிறுசத்தி விஷயம் புத்தி கோசரமனறென்ப
து அறிந்தது—அறிவகொரு குறி குருவினருளினாலறிந்த - புத்தி
யினுற்றிபாணிக்கப்படு மொரு சிவ விக்கிரக மகருரு கிருபையினு
ற கற்பிக்கவறிந்தது,—அந்தக்கரணங்கள்—ககி - விஷயத்தில் வி
ழாதமேலெழுப்பியசகங்களசிவ முகமாகக் — மனனுசிவன்றனை
படைத்தநின்ற மருபுபசுக்கரணங்கள்—அந்தவக்ககரணங்கள்,—
அவன் தன்னாலே - முறசொல்லிப் முறைமையிற் சுத்தவிததை
முதலிடவற்றோடு கூடி,—சிவகரணமாகி—திபாணித் துச் சமாதித்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௬௬

துசசாக்ஷத்கரித திருப்பச சாககிர சாக்ஷிராதிக கிரமத்தில், —
தன்னியசாக்ஷிரமதவித துரிபாதிதந தோனற முயலசிவாறுப
யம-நிஷ்டகள சிவ சாக்ஷாககார முறதுபபூததி ஸபுரிக்க பண
ணுந துரிய சமாதிச சிறதுபபூததி—சுவாறுபுதிக்கமாம-ஸவா
றுபவாறு பாவியமாம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகமபுறமென னும ஸெ
வகணு மேகநிலையாக கணமி இறைநிறைவி லமுந் துவங்கிட நி
டடை ரேவுத லரிநாயப பண்டைப் பயிற்செய்யத்தாற கூட்டுன
ராவதறிப் பிரபஞ்சவ காட்சிப்பட யருமாயின அந்நேக காணு
ம பொழுதே இறைய னகறஞ்ஞானாயுட புறமாய் நிறகு நிலையு மு
டன்கணமி, அவ்வா ற ண்டத்திவிதகுநிலை அறிதலரிநாயிற் பி ண
டத்தினிறகு நிலையு ளொணறினவைத தறிந்து அதுவாயிலாகப்
புதுநதாதல அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆனநிக காணுந
கரணங்களைல்லாம பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருங்க
ளோடுக சொழிற் பட்டு நிரபநாகிய சகலசாக்ஷரத்திறஞ்ஞ
கருவிபொன்றனோடுங் கூடாது தொழிவிதந்து நிறகும் நினைவு
துரிபாதிதநிலை கை கூடுமபடி முயலவாரா, சிவானுபவந் தமதா
கக்கொணமி அனுபவிககப் பெறுவா ரென்பதாம்

அந்நிலையை யறிந்தென்றது அண்டத்தினவைத் தறிதலை
பெனவும, அறிவகொருகுநி குறிவினாலறிந்தென்றது அவ்வறி
விற் கேதவாய்ப் பிண்டத்தினவைத் தறிதலையெனவு முண
ர்க.

சிவன ஆருபெயர்

அகரசகூட்டி வருவித்துரைக்க.

முயலெனபது முன்னிலை யேவல்.

சிவானுபவஞ் சுவானு பூதிகமென்புழித தொககுநின்ற வா
ருவது முறையே செயப்படு பொருண்மைக கண்ணும் வினைமு
தற பொருண்மைக கண்ணு ர வந்த காரகம் அமிழ்ந்துண்டி
கடவுளருளடி மென்றற போல

இதனானே அந்நிடை மேவப்பெரு தாாககு அது பெறு
முபாடங் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

இப்படி முனசொன்ன ஷுண்மை நிடை கூடாதென்ற
மாணுககனை நோக்கி மேலொரு உபாயநிடை யருளிச்செய்கி
ரா

இன்னிலைதானிலையேல் - இதை மெளன உபதேசத்தைப்
பெற்று அதைநிலையே நிலைபாக நிறுத்தகூடாகாக்கல் - எல்லா மீச
விடத்தினின்று மீசனெல்லாவிடத்தினின்று நின்றவன்னிலையையறி
ந்து - ஐட்சித்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட சாவமும தம்பிரா
னா தாரகமாக நின்று காரியப்படுகிற முறைமையும் அதைச் சா
வத்திலும தம்பிரானா நிற்கிற அதை நிலைமையையும் சிவஞான
ததாலே யறிந்து - அதைக்கரணங்களடக்கி - சாவமுஞ் சிவனி
டத்திலே நிற்கிற முறைமையும் சிவனவவிடங்களிலே நிற்கிற
நிலையும் அதைஞானங் காட்டாகத் தான்காண்கிற காஷி
யையும் முதலுத தற்போதஞ் ஜீவியரம் வந்த ஞானமாய் நின்
து, - அறிவதொருகுறி குருவினருளினுலறிந்து - ஞானமாய்நின்
து அவவிடத்திலே உறியத்தக்கதோ ருபதேசத்தை ஆசாரியனு
டைய உணுகக்கூத்தினுலே பெற்று அப்படிப் பெறாது ஸகாதி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உஉசக

யே தன்னிடத்திலே தோன்றாமல் நிலைபெற்று நின்ற சிவம் பிரகாசிக் கும் —மன்னுசிவன் தன்னைடைநதநின்று - அப்படி நிலைபெற்ற வந்தச் சிவனைக் கூட்டிநின்று, —அவனறாளுலே - அநாதியே யானமாவைப்பொருந்தி நிற்கிற அந்தச் சிவனுடைய பிரகாசத்தின் மேலீட்டாலே,—மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னியசாக்கிரமத்திற் றுரிபாதிதந தோன்றமுயல்-அநாதியே யானமாவைப்பொருந்தி நிற்கிற தத்துவங்கள் தானே சிவகரணமாம் முப்பத்தாரேடுங் கூடிநிற்கிற ஜாக்கிராவஸ்தைச்சூ ஸ்தானமாகி யவவிடத்திலே சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம சாக்கிரத்திற் சொற்பனம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி சாக்கிரத்திற் றுரியம் என்கிற நாலுங் கழன்று சாக்கிராதிதாபுரிந்த நிலை அப்படி நிற்கவே பசு கரணந்தானே சிவமாம்,—சிவானுபவம் சுயானுபூதியமாம் - அப்படிச் சிவமாயநிற்கிற வதுதானே யுனக் கணுபூதிமாம்

அன்னிலையை யறிந் தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவதொரு குறிஞ்சுவ் னருளிலுலறிந்த ஆனம் தரிசனம்

மருவு பசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னியசாக்கிரமத்திற் றுரிபாதிதந தோன்றமுயல் ஆனமகத்தி

சிவானுபவஞ் சுயானுபூதியமாம் என்றது ஆனமலாபம் எனனுமது கண்டுகொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியாரா, கட-செப்பா லேனையதலபாடியதம் பாம்பொழிப்பபாடியதம், காலனையன் தேயிக் கராவகொண்ட—பாலன், மரணந்தவிப்பதவு மதற் வாக்கு நத்தவ, கரணம்போ லல்லாமை காண” எனனுமது கண்டுகொள்க

இதனா சொல்லியது, முன்சொன்ன வு னமை நிடைகூடாமல் வாதனை மேலீட்டால் ஜடசித்துக்க ளிரண்டும் பரமே

ஸ்வரவிடமாகநிற்கிற முறைமையையும் அவவிடங்களிலே பர
ஸ்வரநிற்கிற நிலைமையையும் மகத ஞானத்தாலே யறிந்த
அப்படியறிந்த தற்போத்புறம் கெட்டுநிற்க உகத நிலையாமென
றும அகொழிந்தது ஆசாரியனாலே தனக்குப் பிராணனுய்நி
கிற சுவணை யறிந்து அவனாலே பசுக்கரணுந் தானே சிவகரணமு
மாபச சாக் கிராதிதமும புரியுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுபராமண்யதேசிகருண வருமாறு.

—0—

இந்நிலைநா னிலலையேல் - இவ்வாறு கூறியமுறையானே
யகமபுற மென்னுமல எவகணு மேக நிலையாககன டிறைநிறை
வியமுதவதாய நிடடை - மேவுதலரிசாயப் பண்டைப் பயிற்சி
வயத்தாற சுட்டுணாவுபற்றிப் பிரவஞ்சங் காக்கிப்பட வருமாயி
ன, - எல்லா மீசனிடத்தினினு மீசனெல்லா வீடத்தினினு நின
ற வநிலைப்பயிர்த்து - அகணைக்காரணு ம டொழுதே யிறைவனத்
தருளளாயும புறமாயு நிறகுநிலையுமுடன் கண்டு, - அநதக கரண
வகளுடக்க - அவவாறண்டத்திவிரகு நிலைபநிலரிசாயின மன
திகளுடக்க, - குருவி னருளால் நின்றறிவதொரு குறியுமறித்த -
குருவருளாற பிண்டத்திவிரகு நிலையு னொன்றின்வைத தறிக
து, - ஞானசுவனதனை உடைத்து - அதவாயிலாகப் புகுந்தாத் த
வவியல்பைத் தலைப்பட்டறித்து, - நின்றஅவனதனாலே மருவுப
சுக்கரணங்கள் சிவக்கரணமாக - ஜனங்ககாரணு ம கரணங்களுள்
லாம பேரினப்பமாகப்பேணி, - தன்னிய சாக் கிரமதனிவ - இவ்வா
று கருவிகளோடுக கொழிற்பட்டு நிறபதரகிய சகல சாக் கிரத்தி
றாறானே, - துரியாதீதக் தோன்ற முயல் சிவானுபவம் - கருவி
யொன்றனாலேயுங் கூடாது தொழிவிறத்து நிறகு நினைமல துரியா

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௪௩.

திதநிலை கைகடுமடடி முபலவார சிவாநுபவத்தை, —சுவானுபூ
திசுமாம - தமதாக்ககொண டநுபவிக்கப பெறுவா

இதனானே யநநிடடை மேவப பெருதாராக கதபெறு மு
பாயநு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை

—அநுபூதி—

மே லிததனமை யுடையோ சிறப்பு மஃதிலலா
சிறப்பினையு முனாத தகினரா

சாகமிரததே யதீதத்தைப புரிநதவாக ஞாலயிற ச
ாவசங்க நிவிராதவிவநத தபோதனாகனிவாகள, பாகநி
யதத்தைப பகாவதுவென னிமமையிலேயுயிரிள பற்ற
றுகதுப பரததையடை பராவுசிவரனறே, வாககுமு
டி கவிததரசாண டவாக ளரிவயைரோ டனுபயிதநிவ
கிருநகிதனு மகப்பறறறறிருப்பா, நோகயிதி புரி
யாதோர புறப்பறறறறற நுழைவாபிறப டினிலவி
னைக ஹுபயிடாவே (௩௫)

(இ-ள்) சாககிர இந்தப பூமியிலே சஞ்சரித்திருக்கவம சக
ததே யதீ லாவததையிற றானே சாககிராதீதத்தை மு
தததைப னகூறிப்படி பொருநதினவாகள சிறப்பை
புரிநதவாக ஞால விசாரிககி லவாகளே சாவசங்க பரிததியா
கிற சாவசங்கநி கம பண்ணினவாக ளாகலா லநத ஞாதாக
விராததிவநத கி கள பண்ணின பாககியதனா நாமென்ன
போதனாக ளி சொல்லப போகிறோம் அஃதெக்கா ரனத
வாககா பாககிய தரவெனில?

தததைப பகாவ

துவென

இமையிலே சமுத்திரத்திலே யகவறதமும் மசசமா
யுயிரின் பறற்று னது கூடியிருந்தாலும் அநக உபயினது தன்
ததுப பரததை மையை யடையாத வரறுபோல இநத தீ
யடை-பராவுசிய வன் முத்திரான ஞாதாககளு மிகதச சரீரத்
ரனறே தடனேகூடி யிருந்தாரகளே யாயினு மிகதச
சரீரத் தடன பறறுமற்றுப புறப்பறறுகிய
வானமாய் களித்த துண்டாகிய பறறையும் விட்டுப் பரமமான
சிவனுடனே கூடியிருக்கையா வித்தப்பூயியிலே பிரண்டாரு சிவ
னெனக் கருதமவரக்கே யாபுநால்.

கூக்குமுடி கவி விதிவழியு னடாகரு முடியைய யிராபுரையா
தநரசு உ - வ கருத்தற கயிடே - கம்பனாரி டு தனைச் சூட்டப
ர களரினைய பட்ட ததுக் குறிப் மடவாருடன கூடியிருந
ரோட னு பவித் தாராகளே யாயினு மதனூல உயிரால் வா கூஃ
திவ கருகிட்டுத் தென்போ லெனினி? சுருபபெருமா டுய
மகப்பறறறிரு ஞா மடவாக்கலவ்யுடன கலந்திருந்த மெய
யபா படிப் பறறுகவிசுறி யிருந்தா ரதபோல
இவாகளு மப்படி யே யிருவகைப் பறறையு
மதறிருப்பாகர

கோக்கியித பு நிடடைபைப் பெருமைபென விசாரித் தக
ரியாகோர புறப் னவழி நிலாராகளேயாயி னவாகளொருவ
பறற்று ளு ன ராலும் விதித்தறகரிய விருவிதப் பறறையும்
ழைவா பிறப்பி விட்டாரகளே யாயினு மப்பலத்தை யுறா,
ன்னவினைகளுவ ஜ்ஞன மரணப்படடுத் திரிவாரகள், அஃது
கிடாவே ண்டாகையா லத்தருக் காரணமாகப் வினை
களுவ கெடாது எ-று.

உதாரம் - எஜாமறை

நவகுதல - கெடுதல

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௪௫

‘பறங்கபறறறான பறநீன யபபறபை-பறங்க பறறு
வீடறகு’ எனவறிக

அகபபறதே சிறப்புடைதகென வறிக

இதறகுச சரவஞாஞேததரம, சிவதருநீ ராத மமுலென
வறிக (௩௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல ஜீவனமுததாகளுடைய வடபியந்தா வேறுபாடு
புறத்தறவினாலே முதத்தியிலே யென்பதுவ ச-ருகென த

சாக்ஈரத்தே யதீதததைப புறிகநவாகள - சகலரென ச
அகரத்திற கருவிகளெல்லாம பிற்பாம லிருககைகிலே உமல
தாரிபாதீததைப பொருந்தின போகள,—

உவகற சாவசுகநீவிரத்திவகத தபோனாக ரவாகள
ககியததைப பசாவதுவெ விமடையினையினிள டாருசசதப
பரததையடை பராவுசிவரனறே - பூமியினக லெல ரபத
றையு மொழிந்த தவமே பொருளாக வுள்ளவாக உயர்வுள்ள
ய செலவததை யிவவளவென்று நமமாற சொல்லவரித இப
மையிலே தானே யானமாவினுடைய பந்தமரகிய வர உவமா
பை காமியவகளை யறுத்தப டரமசிவனை வேராக கலந்த புல
யினக ணுள்ள வானமாகளை யீடேறறுவது டொரு டாகச
சஞ்சரிக்கிற ஜீவாகளல்லவோ, ஆமே! —

ஒகாரம - எதிராமறை

அவாகளாக்குமுடி சவீததரசாண டரிவைபொ ட ணுபவி
ததிவ கிருத்தினு மகபபறறறிறுபா - அந்த ஜீவனமுதசரா
னவாகள நவரத்தினகளினாலே பண்ணப்பட்ட முடிதை
தரித திராச்சியததையாண் டகேக மடநகையாகளைப புனா
க திகதப பூமியினகண்ணே பஞ்சபூ காணமகமான தேகதகிலே

யிருந்தும் சிவோகம் பாவனையை விட்டுச் சிவோகமென்றே யிருப்பா லிவனு மிகத் துனமாவே காமாயிருந் பஞ்ச பூகானமக மாபிநந்தி தேகத்தை யதிட்டித்திருப்பா —

கடாஹி — தயாயிடுவதுதெ டெவி பெதி வீஜா
மாநுரூபு ! பன்னுறுதாது தெ டெஹெ ஸியஸ
மெருவ திஷுகி ||

தாயிடுவது புரிபாரேரா புறப்பறதறதுவா வினையுந்
கிடா துழையாபிரபயின - சிவஞானசிவோ சிவனை
மாநுரூபு கரு ஜீவபாவத்தை விட்டு சிவபாவனைப
மாநுரூபு கரு கருப பரமமாண — போககம் வஸதுககோ
மெருவ காசுளாஹி புண்ணிய பாபங்கள் கெடாது ஆத
லா நத்தை மெருபபொஸ் திகனபொருள்

பாரம ருதேகாரம

போககம் - புசிககதககத

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு

—0—

மன முததி சாக்ஷாத்கார சித்திமாண முததித் தடைத்
புடனென்று சாற்றுகின்றா

மெளப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—0—

இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துணிய சாக்ஷி
ரத்தினினை கொண்டுநானே கரணங் கடந்த வதித்ததைப் புரி

௮—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௪

நதார, கருவிகளினி வதி நிடடை மேவீனோரோ டொடபச்சிற்
கதாரே யாவாரா அவவுணமை உறிகதார உணமிடுத்தப் பூசி
மூடித்துச் செய்யுந தொழிவொடபுணர்பேபறி யவரை உலகத்
தாரோடுகைத் தெண்ணாக வெண்டதாம

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்

இகளுனே உயவன முயனரூரது பெருமை கூறப்பட
டது

ஞானவதிதாரப பட்டமைபற்றி யீ னடுக கேட்டலுடன்
வைத்து ஓநவாரூரது ஞெருந்தோடிய இனனோரணையை பெ
ல்லாம வருகின்ற சூக்திரவசுளான விரித்துக் கூறப்படும்

புறச்சமய தெறிபெண்பதமுத வித்துணையும் இரண்டாக்
கூறாத தெரிமதுணாததியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சாகசிராஜீரம் புரிந்தநிற்கும் ஞானவான்கள்
பெருமைமே லருளிச்செய்குறா

சாகசிராதே யாதீததைப் புரிந்தவாகள் - அருளு—னை
கூடி இர னடற நிலைபெற்று தேயத்துடனே உழந்தகிற சாகச
ராதீதவ னைவருவாகள் —உலகிற சருவசங்க நீவிரத்திலுநத்
தபோதனாகள் - பூமியிலே சருவசங்கப் டரித்திடாகம பண்
னின் தபோதனாகள், —அவர்கள் பாகரியத்தைப் பகாவது
வெண் - அவர்கள் முன் ஜன்னங்களிலே செய்த சிவ புண்ணிய
த்தை வாககாலே கோசரிப்ப கெப்படி? —இரணமயிலே யுயிரி
ன பற்றறுத்த - இந்த ஜன்னத்திலே ஜன்மாவுக ஞானடான
பாசப் பற்றுக்க ளெல்லாததையுந தவர்களுக்குப் பிராணஞய

நற்கீத ஞானத்தினாலே யறுத்து, —பரத்தையடை பராவுசிய
மனஞோ - எல்லாததக்கு மேலாயிருக்கிற சிவத்தைப் பொரு
கதி சுவமாயிருந்துள்ள இவர்களை சஞ்சரிபாநின்ற சீவரஸஸ
யோ! — ஜெகுமுடி கவித்தரசாண்டவாக ளரிமையமோர் டனுப
யத்தகவுருந்திடுனு மகப்பதரிதறிருப்பா - அவர்கள் பண்ணப்
பட - வயிதேவுக்குழஞ்சு இராஜ நிபம பண்ணவர்களுடனே
சுடி யனுபவித்து அவர்க டிருந்தாரகளாயினும் உ - பதரிந்
பபார்கள, —கோட்கயிது புரியாதோர் புதப்பதரிந்ருஷம் அ
வையாபிதபலிவி - இப்படிப் பார்த்து இருந்தவ ளுடையிலே கூ
டாறவாசம் புதப்பதரிந்ருக்க ளதறிருந்தோ யாயினுஞ் சன்னத்
மை உடையா நற்பாக்கா ளுணையாலே, —வண்ணப் பங்கடாயே -
ய்சாந்தி கன்மமு மது புசினையி லுண்டான வாகிய்ய கன்
மவாளுங் பெராத

இத ஸ்ரீ ஸ்ரீ சொலவீயது, கருவக்கொல்லாங்குடி இவாடத்
தானாத்திலே நிறைச்செய்தே அனையிற நிற ரோய மல சுவத்து
டம்மா ஸ்ரீ சுவமாடி ச சாக்ராதீதம் புரிந்துநிற்கு ஓனவா
வந்தருகு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மருமென்முடி கீத வண்ணமை கூடாகவா
வரு ச் ச் ஸ்ரீ ஸ்ரீ மருமென்முடி முறை ஸ்ரீ ஸ்ரீ மருமென்முடி

சுப்பமணயதேசிகருண வருமாறு

சாக்கிரதேய தீர்த்ததைப் புரிந்தவர்கள் - இவ்நன்ம பசு
கரணம் சீவகரணமாகத் துணியிப் சாக்கிரதேய நன்மகொண்டு
நீரே கரணங் கட்டத் தீர்த்ததைப் புரிந்தார், — உலக சாவ
கவக நிவிர்த்தியாகத் தபோநனாகள் - இவ்வுலகினசனனே கரு
வகநீராக நீட்டமேவிற்றோ டொப்பசு சிறகதயேயாவ
து - இவ்வுலக பசுக்கீர்த்தைப் பகரவதுவென - இவர்கள் முறியி

அ—குத்திரம். குஞ்ஞஞஞான இலககணம். உஉசக

நவியிலெய்த சிவபுண்ணிய தகைச சொல்லவொன்னுணையார்
ல, — இமமையிலே யுயிரினபற்றறுத்த — இமமகக க ண னுயிர்பப
று நீங்கி, — பரதகையடை பராவுசிவரனிறு — மேலாகிய சிவத
தைப பொருந் தி யிரண்டற நிதையாற் சூழ் சிங்கின சிவமே
யாவா, — அவாக னாக்குமுடி கவித்து அரகர டரி நவா ரோ
டனபவித ரங் கிருந் திஹு, — அவாகளாக்கபட்ட முடியின
லிருநது அரகாக்கிசெய்து அரிவவாரோ டினைபுற நிருந் திஹு
ம, — அகப்பற்றற நிருப்பா — அகப்பற்றி நீங்கினவரோ டவா — நோ
ககியிது புரிபுகோர புறப்பற்றறறும் — ஆராயந் தியவநபந்
து நீங்காதோர புறப்பாறு நீங்கினு, — வினைசெய் வந்தா டிரா
பினினுணைவா — யி ரகரே றறுசலின் பிறப்பின யனை — வா டியவு
ணையா நிகர நுணநித்தப பூசமுடித்துச் செய்க கொழி
லொப்புமையேபற்றி யவரை யுலகத்தாமோநிவைத் தெண்ண
றக

புரட்சமய நெறிவானபற முத லித்தகைய பிரண்டாங்
கூறதைக செறித்துணாக் தியவாறு

 21-ந், உ-அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உனா

— உணைவா —

இப்படி கருவிகரணங்களை நீங்கினுற காண்பதெனெ
ன்று சங்கிரகவாதி சொல்ல வுணர்த்துகின்றார்

கருவிகழிந்தாறகாணு ரொன்றுமென்ற கானு கா
ணுதார கணவிதைதான காமரசங்கா ணுண, மருவியிரு
வரும்புணர வந்தவினபம வாய்முற பேசரிது மணந்
தவாதாமுணாவ, ருருவினயிர வடிவதுவு முணாந்தி

லர்காண்சிவனை யுணராதா நுணர்வினா லுணர்வதுகற்ப
 லாகா, ண்ருளபெயிலவ விருவனாயு மயிசிறந்ததங்கயில
 மிபாரேற பிறப்புமஃடா தானவமுமறுதே. (௩௬)

(இ-ள்) கருவிக ளுணமாககா கருவிகரணங்க ளெல்லாத
 மிககாற கா தையும் விட்டு ஈங்கனவிடக தொனதையுங்
 ளு ரொன்று காணமாட்டாராக ளெனவிய?

மெனில

காளு காளு ளுணம யறிவி ள்லாகா ரொனையு மறி
 தார யாநா காண அஃகனபோல வெண்ணி?

கனவிகை சா கருவி கரணங்களு-ளை கனவியானவ
 ண காமரசங்கா ளு கூடியிருக்கவு மந்தக் காமந்தகாலு ளுடா
 ளு ளு ன வினபத்தை யறியாதிருக்கக் கண்டோ
 மே! அஃகெக்காரணத்தா ளெனில? அவரு

சுருப பகருவமினமையா ளெனவறிக

பருவதசிலவந்து பயறுறறப ணி-லயனை படைத்தபர
 ண' எனவறிக

ளு ளா சீராதா கருவிகரணங்கா கூடாமற சிவதரிசனப
 பரிய தெபபடிபென்று ஈ கேட்குளுயாகில?

மருவியிருவரு பருவமான மா ா கரண்களைக் கூடின விட
 ம்பு ளா வரசவி ததுண்டாகின வினபத்தை வேறொருவாக ளு
 னபம வாயிடுற னனபடி யிருக்குறென்று வாசகாலே வசனி
 பேசரிதா ளுணந சகப்படுமோ! ளுதலா ளந்தக் சிவனுட ளுடிக
 தவாதா முணா ன வினபத்தை அதஃப பகருவானமாக்களே
 ளா யறிவார்கள

கருவினாயிவ அஃகனறியும் கருவிகரணங்களைக் கூடியி
 ளுவதவு முணா ருக்கிற வானமா சீரத்தின்கண ளென்குதி

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உஉடுக

நதிலர்காண னிறகவு மதனுடை சுருபத்தை யுளபடி
உறியமாட்டாராக்ள காண

சிவனையுணரா ஆநக ஸவருபனயிருக்கிற சிவனை ஞான
கார சாரியுடைய புபதேசத்தாலுணரார காண
நான ஆநக தரிசனப்பட டேனென்று சொ
ல்லுகிற கால

உணர்விலு சிவனுடைய ரூபம் பாலிந்தமாசு சிவானி
ணாவது கற்ப கையா லதவு மநகமென்று வானரூப
னைகா அனம்போதந்தாற ஈட்டியறினாயா அது
வரு சுகதபஞான மாயவிடுவகாண உலா
ஸ் உரூபம் வன்னரூபம் மானகமெனப் பெறு அநு லுமனட
ய வானகத்தான யாதெனின ?

அருள்பெறில் சிவ னருள்பெற்ற ஞானாககளை சுருவிக
வ விருவரையும ரணுகிசுளுடன் கூடாமற தேவன மாயமாச
றிவிதக்கது கறி சிவனைக் கலந்திருத்தலை பரமமான ஆநக
வா மென்று சொல்லுவாகா

அறியாரோற்பிற ஞானசாரியனுலே முன்னற சொல்லிய
பபுமலிடா தா கற்பனைகளு மனநென்று கருதி மகந்த கற்ப
ணவமுமருதே னை யில்லாததுமாபச சாக்ஷதமுமாய்த துரி
யவகடந்ததுமாயிருப்ப தியாகொன்று அது

வே பரமமான வானகமென்ற விததை உறியா கிருப்பார்களா
கில் அவர்களுக் கொருக்காலுஞ் ஐனன மரண வாயையு மொழி
யாத, அஃதண்டாகவே யானவ மலமும விட்டு நீங்கப் பெ
ருத எ-து

மணக்கவா எழுவாய்

உணர்வா பயனிலை

“வைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானும்” “அவனருளே கண்ணா
கூ காண்பதல்லால்” “இப்படிய நியவுருவ நிவவண்ணத்த
விவ நிறைவ னொன்றெழுநூற் காட்டோனாகே” எனவந்த
இந்நாருச சிவசிய விசுவததியு மறிந் (௩௩)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

கூமல துரிபாதித்தகிலே சோகதிராகி சிவநயிதுகியாக
சுவகி லொன்று மறிவதுலை யென்பவனைக் குறித்தாக கூறுகின்
றது

கருவிநிதிதாறுகாறு ரொன்றுமென்ற காணா காண்கா
ர - கூ வகுகொல்லாம நீங்கினு லொன்றையுங் காண்பதில்லை
மென்பது? அவ்வாறு கரணங்க ளென்கினு லொன்றுமறிபாமறு
மையுள்ளு போலே ஆனமா விருக்குமென்று முத்தியினி
பத்துந்த காணுதபோ காணுந்ருவி சம்பிரகாயிகளான காணு
தாரொன்று சமயிகளே சிவனுடனே கலக்கவென்பது வேண
டாம்? சிவாறுசுகாததினாலே சுவஸைருபாவி விடத்தியா யிருப
புதி பொதுமெனவில—

கூனலிகதான சாமரசுகாரண - ஷோட்ச கலையும நி
கூடத் துன்புபேர்ப்பாப பதினாறு வயதும் நிறைந்த அசுச
நிதர வடிவாய்மதன் கல்கடாக் கற்றுடையவளாயினுங் கண்ணி
னக் சாமரசுகதை யறியான் மேல—

மருவியிருவறுமபுணர வந்தவின்பம் வாயிரதற்பேசரிது
மண - சுவாகா முணாவா - வாழ்க்கைப்பட்டு பாதகாவும்
ஸ்திபுமாக வொருக்கை காமமன்றி யிருவரு மொத்தக் குண
மா ப புணர ஆதக கலவியினுடான சுக மிவவாறென்று
கூட கண்ட கணுப்போலப் புத்ததியாருக்குச் சொல்லப்போ
காது அனுபவித்தபேரே யறிவாகள.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௫௩

ஓதலா லானமாவஞ சீவனுங் கலந்தவிடத் தல்லது ஞான
நதானுபவ முண்டாகாத கலந்தணடான அனுபவ மந்தஞாசா
ககஞ்சகே அனுபவமொழிப புத்தியாககுச் சொல்லப்
காத —

சிவனை யுணராகா ருருவி னுயிரவடிவத்து முணரநிறா
காண - சிவஞானத்தினுலே சிவ தரிசனடபடாசுபொ தேகேந
திரியாதிக் கந்திமமான ஆனம ஸவருபத்துயா ரிசித்தவ ரல
லாகாண காணெனறது மாஞ்சுகந முனலிலே சிவஞானத்தி
னுலே சிவனையு மானாவையுந் தரிசிக்க வென்பா ின, ஞான
மஞானத்தினுலே தரிசிக்கலாகாதேர வெனலி லு—

உணரநார உணரவிலு லு னரவது சுறப்பனாகா ன - ஞானம
ஞானத்தினுலே யறிவேனென்கிறது சுகந்திம மாகுதபமு ன
டானபொழுதே விதபமுனலி விசாபம அத தவைந மாகா
து மேலெயவாறு சிவ சீவ தரிசனெனலி லு—

அருள்பெறி லவவிருவனாயு ரறிவிரநசுக சநிவ ரிபா ிறா
பிடி புறவிடா தாணவமுறாதே - சிவனுடைய பராசகதி லு,
னமாவிலே பிரகாசிக்கப்பெறற லந்த சிவ சீவனிரவடிபொ
யு மானமாவிலுடைய விருத்திஞானம் ஸயிகக ஸவருபஞானத்
தினுலே வேறினமையை யறிவாகா இவ்வாறு ஞானாவை
யஞ சிவனையும் அறியாகாளமாகி லவாகளுநது ஞானமு மொ
ழிபா தாணவமலமு நீவகாதென நினைபொரு—

ஞானப்பிரகாசஞா வருமாறு.

—0—

பசுக்ரணங் கழன்ற விடத்தஞ சிவசத்தி விளகரு விளக்
கிய சிவசத்திசுரிச சிவ கரணத்தினுற சிவனையுந் தன்னையும் சி

வகரணத்தி லுதிக்குஞ் சிவ சாக்ஷாதகார பூததிசத்தியு ம
நிசநுபவப்பன, புத்துபோததார லனறென்று போதிக்கின
ஞா

காண்காரன் வ கரணததால் நோக்காதார, — காணா-ப
சுதரணத்தாரா சிவருப சிவசநாதி சிவ சாக்ஷாதகார சித்தப
பூததி (மாறுப பூததி) சுக முகலியவறறையு னாகதனுபவி
யார, — னாவிய ஸ்நிவது - சுதகவித்தை பொருந்நிய சுதந
சித்ததுவ புத்திபோகார ஸ்நிவது, — சுதபனைகாரன - சருபந
சுதரணத்தார மாறுப காணனறே, — அறிவிறகங் கறிவ
ர - சாஸரப வகாசு மாரகசுததபபோயப புத்திபோகார க
ருது சிவனை சாக்ஷாதி சிவசத்தி வியகதி சுகசத்தி யுணர்வி
றலுல லா, சிவாகாரன மாணாருட சிவசத்தி வியகதி பூமிபூ
த சுகசத்தி புத்தி போகானுவித்த சிவசத்தி யுணர்வினா ப
மோகா ராயப பரமபரையாயப பாரபபா

மாறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

—0—

இவருமபு ஸா வர விறபம பேசரிநாயின மணந்தவ
ர சாஸராயா அசுக்காரசவ கன்னிகை காணா அதுபோ
ல அருப பெறி லை விருவரையு நிறிவிறகங்கறிவா காணமாட
டாதி வடகருவ ருனைக் காணா தாமேயாகலான அவருக்கு
உணர்த்து வாயிலிலை இத்திரக, பன்னிறகுகளான மயங்கி
த கலனெளியிறக பஞ்சுப்போல உருவான மயங்கியே யான
ம சொரூப முணரப பெறினா அதனை யுணராதார அப்பெற
நிதகாரய வருவுணாவால் அவவானமாவுக ஞானாகிய சிவனை
யு மறிசாமெனநல பாசுமரத்திறையேயாகலாற கருவியறிவி

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௫௫

நகத நின்று அருளானறியப் பெருதார்க்கு ஏகதேசமாய்கிய கரு
வியுள்ளவது மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழி
யாத டிவங்கு மூலமாகிய வரணவமலமும் பற்றறக் கழிபா
வெப்பராம

இஃது எடுத்திக் காட்டியவை

நாணிரு வென்றது கலையாதி மண்ணநதமாகிய கருவிக்
ட்டததை

ஒரு பதபெடாரு கண் வந்த வைந்நாமுருபு

கூறுபாதிபொருள் விருதி

உணராகார விவளை யுணர்வதென விவையர்

உயர்வாய் சிற புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது

உணராகார வென்றது சிவசங்கிராத வாதிகோ கோக்கிக்
கதிபு

காற்றாணவிக் க நிரகக் கவந்த வனநிலை

இஃது மேலாகுணங்களை சிவகரணமாகத் துணை. சா
கிரததைப் பொருள் அதனமேலுங் கருணை நடந்த உதித்த
தைப் பரிசுதரு கிறிவு செல்லுமாறு யாவன மெனனது சிவ
சங்கிராதவாதிகோ மறுக்குமுததால், 'துணையவையாபுல
வேடா கழிவிற்பட்டிக் துணையினையு மறியாத தயருநக நோ
லலியர்' என்ற மூன்றாகுறு வலியுறுத்தப்பட்டது

பிரம்பவழகியருண வருமாறு

கருவிகளாக கொண டறியும்கொழிந்த கருவிக் ஸங்கி
லச்சிவனைக் காணப்படாதென்ற சங்கிராதவாதியை கோக்கி
மே லருளிச்செங்குரா

கருவிகழித தாற்கால ரொன்றுமெனின - கருவிகொன
 று சொல்லப்பட்ட பாசஞான நீங்கினால் ஒன்று மறிபாக்கொ
 னறு நீசொல்லிவிடாது காணாதார - உண்பபோ லுண்
 னை மறிபரிதவாக எல்லாவே அசேசனமாயிருக்கிற காணுக
 னீங்கினால் ஒன்றையு மறிபாரம் விருத்திவாக காணங்கொ
 கொண்டறிபாரம் ஒன்றையறியும் கெடப்பெயின - உண்க
 து சொன்னால் தெரியாது அகனைபோலவென - கனவி
 கைதான் காமரகத காண் - பக்குவப்பட்டுப் புறமாக கூடா
 த ஸ்திரீ காமரக மறிபா க முனைமைபோல் காமரகமானது
 சொல்லப்பட்டாக வென - கருவி யிருவருமுள்ள உத்சவி
 னபம் வாயினுற பேசுகிற - அந்த ஸ்திரீ புறான கிருவருந் தந
 களித கூடிய நடனசகம் வாககாது சொல்லிவிடாது அந்
 னாகக் கருதா விலலிலேயே வெண்ணில - மருந்தவா ர முன்
 னவா - கூடுபு புறானகவாக எறிவரிதனை உண்கயால் - கரு
 வினுயிர் வடிவதுவு முறானகில்காண் சிவனை யுணராதா றுண்
 ராவிலு லுணரவது கற்பனைசாண் - சிவஞான - ரு ஞானதகி
 னே சிவனை யறிபாதவாகா கேலாதிலே நிகிற வானமொசா
 ருபதையு மறிக்காராக விடில் காண் முன்சொன்ன முனைமை
 பெயழிந்து ஸ்ரீமதபோகத்தோடு கருவிகொக்கொண்டறிப்ப
 ட்டதெல்லாந் சங்கறியுதா கொண்டவைகாண் ஆனால் சிவ
 னையு மாணமாவையு மியன்றியு படி பெங்குனை எவன - அ
 ருபெறிலங் கிருவையு மறிவிதத்தக கறிவா - முறணைங்க
 ளித கொ்க கபோபலங்களிலே ஆசாரிப னுதுக்காக்கனதப
 பெறில் அந்தக் சிவனையு மாணமாவையுந் தறிபாக்கு சிவியா
 ம - அந்த ஞானததோடேகூ டு ஞானமாய் நின்றே யறிபாநி
 பாகள் - அறிபாரேற் பிறப்பு விடா தாணவரு மருதி - இப
 படியாகத் ஞானதகிலே சிவனையு மாணமாவையுந் சரிசியா
 களாகில் ஜனனமு மருது அருஞானமும் விடிலிங்கத

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௨௫௭

கருவிகழிந்தார காணா எனற சங்கிரகதவாதிபை மறுத்த
தற்குப் பிரமாணம் சங்கதப நிராகரணம் - நினைந்து நீபாய நி
ஸ்தனை பெனறு - மதநகைம் புலருய வரா பெனறுங் - கரண
மெல்லாக கட்டத்தையெனறு - மதனமைமையத்தி னபபுத்த தெ
னறு - முன்னருட டலேவர பன்னிள ரெபாயு-யினையவை பெ ர
ழிப வறிகுயத்தெய்வா - தெனற நற்கலிம கொன்றிய வ்னபவ-
கூறு மருமருட டேரினையுள்ளே ” எனறுமதுங் கையகொள்க

இத்தொற சொல்லியது, கருவிகளெங்கிரு லொன்றுத தெ
ரிபாது கருவி மனக் கொண்டே சிவனை உறியவேறுமெனறு ச
ங்கிரகதவாதி சொல்லும் கருவிகள் பாசஞான மானகயால் ப
திருநாததவாதியே பதினைய உறியக்கூறுமெனறு முறைமை உறி
யத்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

மருவ் யிருவருட புணர வந்தவின்பம் வாயினுற பேசரிது -
பொருத்த யிருவரும் புணரவந்த வின்பம் வரக்கூற பேசுவதரி
தாயினுற - ஸாரவாதா முணாவா காமரத்தம் கன்னினைதா
னக் காண - மணகலவாக்கா முணாவான்றிபக் காமமச்சத்தனைக்
கன்னிகையறிபாள் அதபோல், - அருள்பெறியவ வ்ருவரையு
மறிவ்ந்தவ கறிவாக்காண - கிருவருள்ப பெற்ற தனைபுந தலை
வையு மறிவ்ந்தவ கறிவா, - அறிபாரேறகா டா-அறிபமாட
டாத அபகருய ரகனைக் கா டாதாமே யாகலா ன்வாக குணா
த்தம் வாயினில் இதுநதக, - உருவனுயிர் வடிவதுவு முணா
கதினா - பன்னிறககாரண மடவக்தனைனெனியிழந்த படிமம்
பேரல வ்ருவரண மயவக யானம் சொருப முணரப பெற்றி
யா, - உணராதருணாவ்ருற சிவனையுணர்வது கற்பனைகாண -

அதனையுணராகா ரப்பெற்றிததரகிய வருவுணரவா லவவான
மாவுக குளளாகிய சிவனையு மறிவாமென்றல பாவக மாததீரை
பொயகலால்,—சுருவிகழிந்தாற காணுரொன துமெனிற காணா
காணுதார—சுருவியறிவிறந்து நின்று அருளானறியப் பெறுதாாக
கேகதேசமாகிய சுருவியுள்ளளவு மேககேசககாஷி நீ வகாமை
யால்,—பிறப்புமவிடா ஆணவமு மறுதே,—பிறவியொழிபாது
பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும பற்றறக சூழியாது

இகளுனே பசுகரணங்கள் சிவ கரணமாகத் துன்னிப் சா
கசிரத்தைப் பெற்ற ரதனமேலுங் கரணங்க—நத அதிதத்தைப்
புரிதற்கு அறிவுசெல்லுமாறு யாவனவன மென்னும் சிவசங்கிரக
தவாதிகளை மறுசுருமுததால் ‘துன்னியவைப்புல வேடா சுழ
லிற்பட்டுத் துணைவனைய மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர்’ என
ற மூன்றாவது வலியுறுத்தப்பட்டது

 அ-ரு, கூ-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

இப்படி நீட்டையைப் பொருந்தி நீங்கினவிடத்துக
சுருவி கரணதிகளுடன் கூடினயேயாயினு மத
னவழித் தனநென துணர்த்துகின்றா

பன்னிறங்க ளவைகாடடும படிசுமபோலுள்ளம
பலபுலனக ணிறங்காடடும பரிசுபார்த்திட, டினனிறங்
க ளன்னிறமன நென்றுதனற நெழினிறங்கண் டரு
ளினு ளன்னிறத்தினவேறாய்ப, பொயநறிவைம புல
னிறங்க ள பொயயென மெயகண்டான பொருந்திடுவ
னசிவத்தினொடும போதான்பினனை, முன்னிறைநீர் சி

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨.௮௬

ஹைமுரிய முடுகியோடி முநீராசோந தநீராயப்பின்
னீங்கா முறைபோல். (௧௭)

(இ-ள்) பன்னிற படுகமான செப்படித தன்னிடத்திற் கூ
ங்க ளவை டின் வன்னங்களை மேலிடத் தனக்கெப
காடும் ப பொழுதுஞ் சுபாவமான சொற்பத்தைக் க
டிகம்போல ரதது கன்னையடுத்த பதார்த்தத்தின தன்
மைபே காட்டி நிற்கும் அதுபோல்?

உள்ளம் பலபு இந்நிரிபத்தற்கு வேறுபட்டிருக்கிற வா
லனக ணிறங்கா னமா வதனைக் கூடினவிடத்தத் தன்னருசு
டும் பரிசுபாா சுவபாவமா யிருக்கிற வடிவமனைத்த விந
ததிட்டு திரியங்களை காட்டிநிற்கு மென்பதனை யறி
கது

இந்நிறங்களை ஆனமாவு யிந்த விரதிரிபங்களின் வியா
னநிறமன நென பார நமக்குணமைபலல வென்றுகருதி

சுற்ற நெழி இந்நிரியங்களின்வழி பொருந்தமது உ
னிறங்குண்டு பாதிபெனக கருதி யானமாவ்சு சமூகு சத்த
லாயிருகுகிறதே யுணமையெனத் தரிசித்தது
இவ்ஹ வறிந்ததற்கு வல்லனெனவெனில்?

அருளின லிந மத்தியான காலத்திற் படுகமானது
நிறத்தின் வேறு கொடுத்த ததனைக் கவராது வேறு பட்டாற
ய போல இவ்ஹ திருவடிமைக் கூடினவிடத்
து நமக்குச் சுபாவமனநென்றுகருதி யதற
நவேறைய

பொய்நிறவை அசத்திய ரூபமாகிய விரதிரி யாதிகளைப்
மபுல நிறங்கள் பொய்யென்று கருதி யதனை விட்டிடுங்கித் த

பொய்யென மெ ற சொருபத்தைத் தரிசித்தவனே யுனமை
ம. கண்டான ஞ்ராவி,

பொருநகிழிய சிவனைப் பொருநகினைவன பின்பதச சி
ன சிவத்திடுநெடு வதததுவசனை விட்டு நீங்கான் அஃதெ
ம போதானபின் னபோ லெனனின் ?
னை

முன்னிதறீர் போககற நிறைந்த நதியான் துடைந
கொழுநிற முதி தவாரே, அஃ துடைந்தால் விரைவிற செ
க்யோடி முநீர் னறு சமுதகிரத்தைப் பொருகதினைவிடத்
சோந் தனனீர தந்த வுப்புநீரோயாயப் பின்பது திருமபாம
யப் பின்பீங்கா லிருக்கு மாறுபோல விந்த வானமாயு மந
முறைபோல தச சிவமேயாய மீளவுந திருமபா எ-று

* முறைபோ லென்பதஞ்ர காஷ்டத்திலே யடங்கியிருந்த
வனவிபான தெப்படி மிகுந்த பிரகாசமு ண்டானது பின்பத
அரணியிற புகாத்வாறுபோலவும், தயிரான தெப்படி பெயரா
னது பின்பு கயிராகாத வரறுபோலவு மறிக

மெய்கண்டா னென்பது எழுவாய

நீங்கா னென்பது பயனிலை

இத்திருசு சுபபிரபேதம், ரௌரவ சூததிரம நியுவாசத்
து மறிக

“தொண்டலாற அணையுமில்லைத் தோலலா துடையுமில்
லை; கண்டலாதருளுமில்லை கலந்தபின் பிரிவு மில்லை, பன்ன
டைநான் மறைகளகாண்ப பரிசனை யெனறெனறெனணி, ய
ண்டவா னவர்களேத்து மைய னையாறஞாககே”. (கூள்)

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௬௧

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

—o—

மேல் வருகதிஞான மொழிப்ப தெவ்வாறென்ற மாணாக
ஹக கமமுறைமை கூறுகின்றது

பன்னிரங்களைவகாட்டிம் படிக்கம்போலுள்ளம் பல்புலன்க
னிறங்காட்டிம் பரிசுபாரத்திட்டு - பல்நிறப் பொறுன்கள் ஸப
டிகத்தை யடுத்தள்ளளவில் ஸபடிகத்தினுடைய வெளிபாண
து அடுத்த பொருளி நிறமாகத் தன்னைப் பிறற்றுக காட்டினது
போலச் சத்தாதி புலன்களைக் கவருஞ் சுரோத்திராதியை யா
னமாவினுடைய வருத்தி ஞானமானது மனதினுடனே கூடப்
பொருந்தினவிடத் தந்தச் சுரோத்திராதிக ளானதாகவே கா
ண்பிக்கு மியல்பைக் கண்டி,—

இன்னிறங்க ளென்னிறமன் றென்றுதன்ற நெழிவிருங்க
ண டருளிஞ லன்னிறத்தின் வேறாய் - இங்க விஷ்பஞ்ஞானங்
களெனுடைய ஸவருப் மனறென்று தன்னுடைய ஸவருப் ஞா
னத்தை சிவஞானத்தினாலே கண்டி அந்த வருத்தி ஞானங்களு
க்கு வேறாய்,—

பொய்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான்
பொருத்தியவன் சிவத்தினொழிம் போதான்பின்னை - விஷ்பஞ்ஞா
னங்களானது மூன்று லக்ஷணத்திலே கெடுவதாகையால் அசத்
திபமென்று தனது சத்தியஞான ஸவருபத்தை சிவஞானத்தி
னாலே தரிசித்தவன் சிவ ரூபத்திலே கலப்பன் அவவாறு கலந்
தவன் திருமப ஜனனத்தில் வாரான அநென்போல வெண்
னில்?—

முன்னிறநீர்சிறைமுறிப் முடிக்கோடி முகநீர்சோக தன்
னீராய்ப் பின்னீங்காமுறைபோல் - முதலே கட்டுப்பட டிருந்

கங்ள

த வேரிநீர் கரையுடைய மிகவும வினாநதுசென்று சமுத்திரத்
கைப் பொருந்தி யாத உப்புநீரோயரயத் திரும்ப நனை ராகா
தது போலவென நிதனபொருள.

ஞானபிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவஞான துணைச் சிவகனம் யோகிகளல்லாச் சில சிவநிய
திகனமக துணைச் சிவஞான யோகிகள் பண்ணும் பசுத்துவ சிவ
த்துவ விவேகத்தை யிருந்து மனமடக்கிப் பலபடப்பண்ணும்
வறும டாசமுதகி சிவத்துவாபிவியத்தி மாறாய்ச் சிவனோ டொ
த்துத் திருப்பத் திரும்பாநென்று செடபுகின்றா

பனவிற்றுக் ளவை காடும் படிசும போல - செம்பரகத
ம பு முதலிய தடஸத லக்ஷண சிவப்பு முதலிய தனமங்களைத்
தன்னு ஸவரூபலக்ஷண சுக்கில முதலிய தனமங்களைப்போற் ற
ன்னடத்திற காண்பிக்கும் படிக்ககற்போல,—

உள்ளம் - ஆனமாதகான்,—

பலபுலன்க ணீறகாடும் பரிசும பாரத்கிடும் - பலபுல
ன்களென்பது மல முதலியவற்றைக் காண்பிக்கும் குறிப்பு மொ
ழிபாதலான, மல முதலிய தடஸதலக்ஷண பசுத்துவ சிவத்துவ
முதலிய தனமங்களைத் தன்னு ஸவரூப லக்ஷண சிவத்துவ முத
லிய தனமங்களை போலத் தன்னிடத்திற காண்பிக்கு முறை
யுங் கண்டு,—

இந்நிறங்க ளென்னிற மனறென்று - இப்பசுத்துவ சிவத்து
வ முதலிய தடஸத லக்ஷணங்க ளென்று ஸவரூப லக்ஷணங்களை
னறென்று,—

அருளிஞல்-சிவ சத்தி வியத்த சிறசத்தியால் விவேகித்து,—

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௬௩

தனற நெழிவிதங்கண்டு - தனது ஸவருப லக்ஷண சிவத் தவ கரிசனம் பண்ணி,-

இந்நிதத்தின வேரூய - இச சிவத்துவ லக்ஷண விலக்ஷண மாய,-

பொய்நிற வைரபுலனிதங்கள் - எனபதற கசத்திய னவந் புல குணங்களென்று பொருளுரைக்கல் மாயாவாச மகமாமா தலால், ஆனமாவுக்குத் தடக்க லக்ஷண மாநிலால் சிவத்துவ மபோத ஸவருப லக்ஷண மாயுள்ளன வன்றி மல முதலிய பாச ல கட்டுச சுவருப லக்ஷண மாயுள்ள பசுத்துவ சீவத்துவ முந விய தனமங்கள்,-

பொய பெண மெய்கண்டான் - தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களா யுள்ளன வனதென்று மல முதலிய வறழிற் கூறாக்க க குணங்களா யுள்ளமை யுனாகுான் சிவத்துவ விவேகியென்றுமாய,-

முன்வினாநீர் சிதை முறிய - கட்டுவிட,-

முடிந் போடி - வினாநது சென்று,-

முந்நீர்சோத தனநீராய - சமுதந்தித தடைக துடபுநீராய,-

பின்னீங்கா முறைபோல் - திருமபத திருமபாத செடிகி போல,-

பொருத்திவன சிவத்தினோடு- அமூர்த்திரவிய பராரத் தனகட்டுப்பொருத் ததல் பிரிதல் கலதால் போதிப்பத நீதியன ருதலால் சிவத்தினோடு தாதானமிய சம்பந்தக்கரால் தனது சிவ தத்துவத்தோடு சாதிருச்சிய சம்பந்தத்தால் சிவனோடு சம்பந்திப்பன -

போதான பின்ன - பசுத்துவ சிவத்துவமுத லுபாதிப்ப டான.

நீருப்புச் சொபாதி, சிவததவம் நீருபாதி, கீர்போ யுப
புப பொருந்தகு சித்கிருந்தபடி யிருந்த சிவததவ மிசையு
மாதலால் முறறுவமையன்று, திருமபத்திருமபா நென்று ஸ்ட
டாகதம்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

சனனையுதித பனனிதங்களி வியலபே தனமாட்டுக்காட
17 நித்கும பொதுவியல புடைய படிமபேல, அனமாவுந் த
னனா சாரபட்ட கருவிளளி வியலபே தனமாட்டுக காடடி
நித்கும தனது பொதுவியலபே முன்னற சிந்தித்தறித்த
கொண்டு, பின்னா அபபடிக்கொளி யவற்றின வேறுள காயி
னா போல, தனது சிறப்பியலபு இவற்றின வேறுபுணடென்ப
து முணாந்த, பின்னவருநா பொது வியலபேயே தன்னியல
பாகச செய்தநிற்கு மககருவிஞானம் பொதுவியலபேயா யொ
ழியுமபடி தன்னியலபு விளக்குகற்கு ஏதுவாகிய வுணமை யுண
மந்தா தைதன்னியலபின் விளங்குத தோன்றுகு சிவததை பு
றுவன, மீள வககருவிக கூட்டத்திற செலவா னல்லன் சிறை
பாட்டநீர் முறிந்தவழிக் கடலிற சென்றடங்கு மீளாதவாறு
போலு வென்பது

கருவின அபபேறிப வாயவழி அவற்றை நீங்கு யருள
பெறுமாறு யாகவனமென்று கோசலுதுவாரக்கு உபாயக கூறி
யவாறு

சோகற்கு இடையீடு னமை விளக்குவார, முடிக்கோடி
யெனரா

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௬௫

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இப்படிசு சாததாவி னருளிஞ்ஞலே யானமாகக ளறிவாக னென்ற தென்னமபு, அவன நீரும நிழலும்போல விகாரமற நிற க இவனைச் சென்று கூடுவெனன்ற அவிகாரவாழியை நோக்கி மே லருளிச்செய்குறா

பன்னிறங்களுவைகாட்டிம் படிசுமபோல - பஞ்சவன்னங்களி ணுண்மையைக காட்டுசிற படிசுததைப்போல,—உள்ளம் பலபுல னக னிறங்காட்டிம் பரிசுபாரததிட்டி-ஆனமாவானது பஞ்ச வி நதிரியமகளுடைய சுபாவமே தானாவகாட்டிசுதமுறைமையை ய நிறுது,—இன்னிறங்க னென்னிறமன்னென்று-இநகஸவாநப மெ ன்னுடைய சுபாவ மல்லவென்று,—தனறன்னழி வ நிறங்குகண்டு- தன்னுடைய வழகிய சுபாவத்தை யநிறுது,—அருளிஞ்ஞ லிணனி தத்சினவேறாப - அநதப பஞ்சவன்னங்குளப்போலத் தனவச மாக்கிக்கொண்டு நிறகிற வசகதியமான விந்தவிநதிரிபங்களைக குருவிஞ்ஞலே தனகரு வேறாகவநிறுது,—பொயநிற வவம் புலநி தங்குள பொயயெனமெயகண்டான பொருந்திவன சிவத்தி னெடுமிப் பேரதானபின்னை - அசத்தியமான சுபாவத்தையுடைய பஞ்ச விந்திரிடங்களின் வன்னங்க னெல்லாம் அசத்தியமென நநிறுது சத்தியகதைத் கரிசித்தவன அநதச சத்தியமாயுள்ள சிவனுக் கடுமையென்றநிறுது அநதச சிவனெடுமிக கூடிப் பின்பு சிவத்தைவிட்டி நீங்கான அகெனபோல வென்னில்?—முன்னி றைநீர் சிறைமுறிய முடிக்கியோடி முகநீர்சோந தன்னீராபப் பின்னீங்கா முறைபோல - முன்னே சிறைசெய்ய நிறைநது நின்ற நீரானது அநதக கரை முநிககபோது விரைந்துசென்று சமுததிரத்தைக் கூடி யுபபுநீராயப் பின்பு பழைய நீராகாத மு னைமைபோல வானமாவுந் தன்னைச் சிறைசெய்துநின்ற விகதி

ரியங்களைக் குருமுகமாகத் தனக்குச் சிதையென்றறிந்து இரதிரியங்களை நீங்கிச் சிவனுடைய சோடாதத்திலே பொருந்தி உழுகதின வானமா, மீண்டும் அசுரகாரியமான வந்திரியங்களில் வந்து கூடப்படாது

‘பன்னிறங்களுவைகாடும் படிசுமபோ லுள்ளம் பலபுலன்க ள்நிறங்காடும்பரிசுபாரத்திட டின்னிறங்களுன்னிறமன்றென்னுதன்ற னெழி நிறங்க ளறநுள்ளி லின்னிறத்தின்வேறாய்ப பொய்நிறவைப்பு நிறங்களபொய்யென மெய்கண்டான் பொருந்தியின் சிவத்தினெழும் போதானபின்னை’ என்றது அவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “ஆகலின் வாய் ள்ளவினின்றுலி - லேதமிழ்நியுயிரக கெய்துதலிலதே” என்றும், “நீர்நிழலினை சோபெறுகடவுளோச- சோநதவாக்கின்பம வாயந்நிமிமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேசனமனமையி - னிழைத்தோராவமி னென்பதற்குண்பதற- வினைத்தோராதமின வெறுப்பு மொன்றிலதே” என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, சு - வெ, “பன்னிறங்காடும் படிசுமபோ ல்நதிரியந். தன்னிறமே காடும் தனைநினைந்து—பன்னிறத்து, பொய்ப்புலனை வேறுணாகது பொய்பொய்யா மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருடத்து சையவமாம வேறு”என்னுமது கண்கொள்க

‘முன்னிறைநீர் சிதைமுறிட முடிக்கியோடி முன்னீர்சோந தன்னீராயப் பின்னீங்கா முறைபோல’ என்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம், அ-சூ, எ-வெ, சிதைசெய்யநின்ற செமுடிபுனலிலுள்ளது, சிதைசெய புலனுணாகது தீர்த்து—சிதைவிட, டலைகடலிற செனதடங்கு மாறுபோல மீளா, தலைலிரை பாகத்தை யுறு” என்னுமது கண்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா வந்திரியங்களோடு கூடித் தன்னை உறியாது மயங்கி நிற்குமென்றும் முதனியிற்சிவனுக்

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உட்கள்

கடுமையா விருப்பனென மும் குருமுகமாக விக்ரிபங்களைத் தன
கரு வேறென நிறிந்து நீங்கச் சிவனுடைய திருவடியே இவனு
கருத் தாரகமாமென்னு முறைடையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பன்னிறங்க ளவைகாடும் படிமபோல - தன்னை யு
தத பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாடிக காட்டி நிற்கும் பொ
துவியல்பையுடைய படிமபோல, —உள்ளம் பல்புலனக ணீறம்
காடும் பரிசுபாத்திட்டு- ஆனமாவந தன்னொற சாரப்பட்ட க
ருவிகளி னியல்பே தன்மாடிக காட்டி நிற்கும் தன்னு பொது
வியல்பே முன்னற சுந்திதூற்றுகொண்டு, —இன்னிறங்க ளொ
ன்னிறமனறென்று தன்னெழிவித மருளிஊற கண்டு - பின்ன
றப்படிக்க வொளி யவற்றின வேறுளதாயினுற போலத் தனது
சுறப்பியல்பு இவற்றினவேறு யுண்டென்பது மருளா ஊணாக
து, —இன்னிறத்தின வேறுயப் பொய்நிற வைப்புலநிறங்களை
பொய்யென மெய்கண்டான-பின்பவநனம் பொதுவியல்பைத்
தன்னியல்பாகச் செய்து நிற்கு மக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்
பையாயொழியுமபடி தன்னியல்பு விளங்குதற் கேதுவாக உண்
மையுணராதான, —சிவதனுஞ்ஞெடும் பொருந்நிதிவன் - கன்னியல்
பின் விளங்குத்கே மன்னுஞ் சிவத்தை யுறுவன், —பின்னைப்போ
தான-மீள் வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன், —முன்னி
றைநீர் சிறைமுறிய முடிசீயோடி - சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவ
ழி விரைந்தோடி, —முநீர் சேரந் தந்நீராயப் பின்னீங்கா மு
றைபோல - கடலின் கடசென் தந்நீர் யடங்கப் பின் மீளாத
வாறுபோலும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருபு—

பரிநாமவாதி சிவனை பெத்தானமாகக் கை யோடிக
கூட்டுனென்ற கெனை? யவன சாவவியாபி
யோ யேகதேசியோ வெனை அவனை
குறித்தனாததுகின்றா.

எய்துநதா நென்னினு மெய்தவேண்டா மெங்கு
மில் ளென்னினவே றிறையுமலன, அங்கஞ்சே ருயி
ர்போலவ நெங்குமங்கத் தவயங்கள் கணபோலக
காணுதானமா, இங்குநா மியமபுநதத துவங்கள்ளவை
தவயவ திறைஞானந் தநதுதா ளீதலகடரிழநத, துங்
கவிழிச சோகியமுட சோதியுமபெற்றறதபோற சோ
திககுட சோதியாயத தோனயிவெனகானே (உஅ)
(இ-எ) எங்கு அவன சாவவியாபியெனபிராகி லபபொ
தா நென முத்தவனை நாமசென்று கூடவேண்டும தில்
லரி னுமெய லை
தவேண்டாம

எந்ருபில நெ சாவவியாபி யல்ல வென்பிராகில் அப
னனி வேறிதை பொழுதவன காததாவுமலலவாய வேறே
யுமலலன யொரு காததாவை உபேட்சிகத வேண்
டும்

அங்கஞ்சே ரு அஃ தனறிச் சரீரதநிலே யிருக்கிற வான
யிர்போலவன மாவைப்போ லேகதேசமாய விடுவன.

எங்குமங்கத் த சரீரத துண்டாகிய அவயவங்களைக் கண்
வயவங்கள் கண் ணுனது காணுமதனை யவயவங்கள் காணுத

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உஉசுசு

போலக கா ஞ வாறுபோலச சிவ னென்கும வியாபித்த
நாண்மா நினருனேயாகிலு மவனை யானமாக்கள கா
ணமாட்டார்கள், ஆனமாவையு மறறுள்ள பி
ரபஞ்சனுகளையுஞ் சிவன கண்டுநிற்பன அஃதெனபோல வென
னில்?

இவருநா யிப இவவிடத்த நானு சொல்லப்பட்ட கால
மபுந தத்தவக முதலிய தத்தவகளை வியாபித்தகுகொ
களின் வைத்தறி ணடுநின்று விஸ்வத்தை நடத்து முறைமை
வது போல,

இறைஞான சிவ ஞானமாக்கடஞ்ச சாவஞ்ஞாதவா
நத்துதாளீதல் திகளே விளக்கி முதத்தியை யடைவிப்பது
அஃ தெனபோ லெனினில்?

சுடரிழந்ததங் படலத்தாலே யொளியை யிழந்த கண
கவிழிச சோதியு ண்ணது பனெடுத்தன வியாபாரத்தாலே பட
மு—சோதியு ம லநீங்கினவாதே நல்ல விழியியை மதற்குக்
பெற்றறறபோல காட்டாபநிற்கிற கருவிழியுங் கரிவிழியிலிரு
ககும பாவையையும் பெற்றறறபோல

சோதிகுட அப்பொழு துயிரசகுயிராத* கோன்றப்ப
சோதியாய்த டட சிவனை பவவிடத்துக் கலந்ததைக் கூறி
தோ ன நிறிவன யது எ-று
கானே

என்னவே சிவனு மிவனுக்கும் சாவஞ்ஞாதவ முண்டாத
ல் சறகுண சமானத்தாற சமரசிபாவங் கூறியதாயிற்று இச்
சமரசிபாவம் பாலும் பாலுங்கூடினது பிறிக்கப்படுவதன்று

இந்த வைக்கியம் பின்னமே யதனால், கண்ணிற் பிரகாசத்
தையும் ஆகித்தட பிரகாசத்தையும் உவமித்துக் கலந்ததெனரு
ரெனவதிக.

“திருவேயென செல்வமே தேனேவாறோ கண்ணைகண் ணுட கருமணியே மணியாடு பாவரயகாவா, யருவாயவல்வினை நோ யடையாவண்ண மாவடுதன் றெதயுணாயு மமரரோதே” எ ன்ஹம் வாகக்கயத்தநிக

இஃதற்கு நிசுவாசம் சித்தாரந்தரகசிய சாரத்த மறிக(௩௮)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல சிவன சாவவியாபியாய நின்றும் பாச பசு ஞானத் தினால் அறியப்படாமல் சிவாஞானத்தைக் கொடுத்ததால் தோன்ற நிற்பனென்று கூறுகின்றது

எங்குநகரானென்னி னு மெய்தவேண்டா - சிவன சாவ வி யாபிபென்னில் ? நாம புத்தாகப் பொருந்தவேணு மென்ப தி லலை,—

எங்குமின்னென்னில் வேறின்றயுமல்லன் - சாவவியாபி ய லலபென்னில் ? ஆன்மாமகசளுக்கு ஆனலியமாக ஆன்மாமகளி டத்திலே பிரிவறநின்று அந்தா நியமந்ததைப் பண்ணுகையால் அந்தரிபாமிபென்று பேருமாயச சுவாமிபென்று சொல்லப்படு மவா அவ்வாறில்லைபாகில் காததாவே யல்லவாம அந்கரிடாமி யாகில் அவரைத் தெரிபாதே யிருப்பானே னென்னில்,—

அங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னெங்குமங்கத் தவயவங்க கண் போலக்காணுதானமா - தேகத்திலே யானமாவின்னு சேஷ டிசுருமாப்போல ஜடசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லா மீழுவரன் நிரந்தரநின்று பிரேரிப்பன் ஈஸ்வரன் ஜடசித்துக்க ளெல்லா ததையும் பிரேரிப்பாளுமாகில் ஜடங்களுக்கு மறிவுண்டாக வே ணுமென்னில் ? தேகத்தி லவயவங்களெல்லாங் கண்ணைப்போ லேகாணுந் தன்மையிலை, அவ்வா ருதல் சித்தாகிய ஆன்மாமக

௨—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௭௧

ஞானே யறியுந் தன்மை, ஁டங்களுக்கில்லை. ஆனமா சித்தாகை யால் தானே யறியுமெனவில்?—

இவகுநாமியமபுந் தத்துவங்களில்வைத்தறிவ திறைஞான நகந்த - இவவிடத்த நானுசொல்லுந் தத்துவங்களிலே ஆன மாவின்னுடைய வருத்திஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை யறியவக காத நாவின்னுடைய ஞானசக்தி — பிரசாதத்தினாலே யே! இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கு மெனவில்?அல்ல இந்தஞானங் குருட னுக்குக் கோல் கொடுத்த வுறி காட்டுமாப்போலக் கலாதி தத்துவங்களைக்கொண டானமாவுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பது.—

காரீதல் ஁டரிமுத்த துக்கவழிச்சோதியு முட சோதியும் பெறுபபோத சோதிசுருட சோதியாயத்தோன்றிவிவனகானே-மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குரு சிவஞானமானது காச காமலாதி தோஷத்தினாலே பிரசாசந் தடைபபட டவயவத்திற குறைவற்றிருந் கண்ணுக்கு சலார்காருசனாதி வைத்தியக் கிரியையினாலே யாகுதல் தேவதா பிரசாதத்தினாலே யாகுதல் கண்மீதி லொளியும் ஞானியம்சமான ஁ளனொளியும் பிரகாசித்தாதபோல், ஆசாரிபண்பண்ணும தீக்ஷாக கிரியையினாலே யாகுதல் பராசக்திப் பிரசாதத்தினாலே யாகுத லாணவசத்தி நீங்கி யான மா ஜோதியு மகணு பரமானம் ஜோதியு மபிவியத்தியாவது கரண மோக்ஷஞானமென நினைப்பொருள்

— பிரசாதம் - அணுகிரஹம், † அஞ்சனம்-மை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாத புறப்படும, பொருத் திடுவன சிவத்தினு டென்பது பெருது, சுவாயம் புவத்தித்

சொல்லியபடி பசுததனமை மறையத தனபதித் தனமை விள
ககதகோடு பதிவெளியா யறிவில் விளவருவதே பொருந்தவ
தென்று போதிக கிணரா

எவருந்தா நெனவில் - சிவன சிகத சித்தப பிரபஞ்ச மெ
ல்லாம வியாபியா யிருப்ப நெனவில்,—

நாமெயத் வேண்டாம - ஆறுநீர் சமுத்திரத்திற் சென்
று கூடுவதுபோ லவனை நாருசென்று கூடவேண்டிய தில்லை,—

வேறெங்கு மில்நெனவில்,—சாவதகையு மறிதல் பண
னுதல் கூடாதாகையால்,—

இளையு மல்லன் - சாவ லுக்கத் காததாவு மல்லனாகி விடுவ
ன் உமையால் சாவகாத திருத்துவ மில்லாமையாற் சாவ
ருளுமல்லாதே போவன

பின்னவனை யடைவ தில்லை யெனில் அறிவது தியாலிப்ப
து சமாதிப்பது சாக்ஷாதகரிப்ப தெப்படி யெனவில், அநகச
சிவனெவரும் தனக்குச் சரீரம்போ லுபசரிக்கப் படுஞ் சித்தசி
த்தப பிரபஞ்ச மெல்லா வற்றினும்,—

அவகஞ்சே நுயிரபோவன - இபற்கையாற் சாவவியா
பியாயிருந்தாலு மல்லிரு ஞாபதிச செயற்கையி னுற் றனது சரீ
ர விளக்குப் பொருச்சிவ வவவளவில் ஞானமு னடாகையால்
அவவளவு வியாபக நென றுபசரிக்கப்பட்ட ஆன்மா வெரப்
பன்,—

அநகத் தவயவங்கள் - அநத் ஆன்மாப் பொருந்திப் சரீ
ரத் துறுப்புகள்,—

கணபோல் - நேத்திர மாகிய வுறுப்புப்போல,—

காணவாகும் கண்ணே காணும் - அப்படியே சிவன பொ
ருகிய சித் தசித்தப பிரபஞ்ச மாகிய சரீரத் துறுப்புகளுள்
ஆன்ம சிற் சததிகுறி பொறித்த சிற்றண னுறுப்புப்போலுந்

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௪௧

யா வாகும், ஆனமசிற சத்திகுறி பொறித்த சிற்சுண்ணுறுபடே
காணும ஆனையா லானமாக குறிப்பு மொழிபாகலா லானம
சிறசத்திகுறி பொறித்த சிற கண்ணுனது,—

இங்குநாமியமபுந் தத்துவங்களின் வைதகிறிதல் - இந்ந
ச சாதிரிததில் நாமமுன்சொல்லிய போககியப பொருளை யறி
யும்போதும் பசுகரணமா யிருந்தாலுஞ் சுகள சிவனை யறியும்போ
து சிவகரணமா யிருக்கின்ற புத்தி முதலிய தத்துவங்கள் காட்
டாகப் பண்ணும் பதி ஞானக்குறி பொறித்த வோருணாதல் ஈ
தொரு சோதி,—

தாள-தத்துவா தீதமாகிப் சிவசத்தி,—

இறைஞானநகரது - கருவிப் பதிஞானக்குறி பொறித்த
சிறசத்தியைவிளக்கி,—

ராகல் - தொழிற்பதிஞானக்குறி பொறித்துக் கொடுக்க ஆறி
தல் ஈதொரு சோதி இந்ந இருசோதியும் பெற்றது,—

சுடரிழந்த துங்கவிழி - ஒளிமறைந்த பொறியாகக்கண்,—

சோதியு முட்சோதியும் பெற்றறப்போல் - புறவொளியு
முள்ளொளியு முற்ற தொப்ப,—

சோதிக்குட சோதியாய்த் தோன்றிவினகாரணை - சோ
கதிஞான உட்சோதிக் கென்று மாறுந் சொல்லிய ஆனமசிறசத்
தியி னநதரங்க நிருபாதிக் சோதிக்குட சோதியாய் நிஷ்கள
னாக,—

தோன்றிவின காரணை - திருச்சியமன்றித் திருக்கு ரூபி
யாய் திருசியன்றானையாவன

சோதிக்குடா - சிவசத்திக்குற தோன்றிவின - வினவ
ருவன என்று சிலபெய ருரைப்பா பராகருரூபியாகிய சிவசத்
தியில் சிவன தோன்றுவனாகில் சிவசத்திக் கன்னியைப் வினவ
னைப்பது முற்ற றாநிஷ்டம் பிரமாணப் பிரசங்கத்திற் பேசியத
றிக.

அதுவன்றி பெருததல் முடிததல இசையாது பகைக்கும்,
பாரப்பவன பலபிரமித்யனறிப பிறா பிரமாணப பிரமிதி பல
முமரம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உயிர் கரணங்க ளெல்லாளு சிவமயமே யெனின் வேற்று
மை யின்மையாற கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகல நிலைபை கைவி
ட்டுத் திருவடிவையத் தலைகட்ட வேண்டாமொன்று, அதுபற
றி யெல்லாளு சிவமரசு வி ல்லைபெனி ன் எனறறினும் விபாபக்மா
யுடனினு செலுத்தவ தாகிய வவன் கிறைநாடுக்கு இழுக்காய்
முடியு மாகலானும், இருவகையு மின்றிக் கலப்பினு லு—மபின்
க ணுவிர்போல் ஒப்பநிற்ப னென்பது பெறப்படு மாகலான,
உடம்பின் க ணு வாகிய வையத்திரியங் களினும் உயிர் ஒப்ப
நிற்பினும் ஏனை யித்திரிபங்க ணுன்கும ஒளியா லவவானம் போ
தத் தோடும் விரவிச் சேயமைக்க ன்ணதாகிய விடபதசையு ம்
வியாபிதத்தியுங் க ண்ணிர்திரிபம்போல் வியாபிதத்திய மூட
டாவாய்த் தமமாடபிவந் விடயங்களை நின்றாருகு நின்று இ
மைந் தறிவனவே யாமன்று, அது போல் வானமாவினுத் தத்த
வகங்களினும் வைத்துப் பாரத்த வேற்றுமை யறித்து கொள்ளப்
படுமாகலான, அப்பெற்றிததாகிய வுயிர் அப்பெற்றித் தாகிய க
ருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானத்தத திருவடிகளை
யியப்பெறுதல், ஒளியிழங்க கணமாசு நீங்கியவழித் தன்னு
ளிடையுந் தனக்கு உளனொளியாய் நின்று செலுத்த மாணம்
போதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலு மாகலான, அவையி
யிறைவன் ஆனமாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவா னன்றி

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உஉ௭௫

ஏகதேசமாகிய வேளைக கருவியறிவிககு ளறிவாய்த தோன்று
வாணலல னென்பது

இறைவ றெுபப நிற்பினும் ஏகதேசப பொருள ஏகதேச
ப பொருளே வியாபகப பொருள வியாபகப பொருளே யெ
னபார; உவமை யெடுத்தக காட்டி ஆனமாவினும் காமியமபுந
தத்துவங்களினும் இவகுவைத தறிவ தென்றா

நாமெனனு முளடபாட்டித் தன்மை “நாமதையாமத தெ
னனே வநதுவைகி நபநத்துவே” எனகுறப்போல ஈஷடிழித்
தறகுறிபபுத் தோன்ற முனனிலைக்கண வகதது

அறிவ தென்றது வியக கோள; “கோளளபப்டாத மற
பபது;” என்பது பொல

இவகென்பது உவமவுருபு தோன்ற நின்றது

ராதல ஆகுபெயா

இழநத் வென்னும் அனபெருத வகரஹீற்றுப பலவறி சொ
ல விழிககோ யுணரத்திப பெறகுறப்போ னெனும் பயனிலை கொ
ண்டது

மாசந் தகந தோன்றத் துதகவிழிச சோதியென்றா

யாண்டிமொபப நிறகுளு சிவத்தினேமீம பொருநதினவன்
மீளினும் அதபறறி யிழுககெனையென்னுளு சிவாத் தவிக சை
வரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும் வழியும் வேறதன்மை யுண்டென்பது
உவமைமுகத்தா லினிது விளக்கிப போதான பினையென்றத
னை வலியுறுத்தியவாறு

நிரமபவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

எல்லா வருவனகளுளு சிவமென்று சொல்லுகைச்செய்தே
யிவனசென தவனைக கூடுவெனெற தென்னமபு எனற பரினும்
வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிரா.

எவருத்தாமென்னினு மெய்தவேண்டாம் - எல்லாவுருவங்
களிலுந்நின்றதிகிறது சிவனே யெனவில? அவனுடைய திருவடி-
யை நாஞ்சென்று பெறவேண்டியது இல்லையாம் ஆனால் சிவன
இத்தப பிரபஞ்சநுபங்களுக்க கனலிப்பனோ வென்னில,—எவரு
மில்னென்னில வேற்றையுமல்லன - எவவிடத்திலு மில்லை யெ
ன்று நீ சொல்லில அவன் பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுமாய ஏகதே
சியுமாயக கத்தாவுமாகான எல்லா வுருவங்களும சிவனே
யாகில ஆனமாவென்ப தொன் றெங்கே காணப்பட்ட தென்னி
ல்?—அங்களுசே நுயிர்போலவ னெங்குமங்கத தவயவங்களு
கண்போலக் காணுவான்மா விவரு நாமியபுந தத்துவங்களில
வைத்தறிவது - சிவனுலே எல்லாவுருவங்களுங் காரியப்பட்ட
தாமாநிலும் பிரபஞ்சத்தைப் பாரக்க வானமாவதுகு விசேடத்
துவ முண்டு அதெங்கனே யென்னில? சரீரத்திலே எல்லா வவ
யவங்களுக்கும் ஆனமா பிராணஞாய நிற்கிற நிலையாத் திருக்கச
செபத்தேயு மெல்லா வவயவங்களுக்கும் காணுந் தன்மையிலையா
யக கண்ணுக்குக் காணுந் தன்மை யுண்டாளுறபோல் இவவிடத்
து நாஞ்சொன்ன வவயவங்களைப் பாரக்கக் கண்ணுக்கு ஒரு வி
சேஷ முண்டாளுறபோல், பிரபஞ்சத்தைப் பாரக்க ஆனமாவ
கும் ஒருவிசேஷ முண்டென்று வைத்துப்பாரக் தறிவாயாக
ஆளு லநத்தவான்மாகுகள் சிவனைக் காணு திருப்பானே னென்னி
ல்?—இறைஞானந்தாது தாளீதில் சுடரிழநத் தங்கவிழிச்சோ
தியுமுடசோ தியும் பெற்றாபேரல்-முன்னே காணுமென்ற கண்
படனத்தாலே மறைப்புண்டு காணியினறி நின்ற வவதரத்த
அந்தப் படன நீங்கிப்பொழுது காணுந் தன்மையுங் காட்டு
மொளியின தன்மையும் பெற்றாறபோல் பரமேஸ்வரன் தன்னு
டைய ஞானத்தையர் தந்த அந்த ஞானத்தாலே ஆனமாவ
குண்டான் பாசநீங்கத் தன்னுடைய சீர்பாத்தத்தையர் தர அந்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௭௭

த சோபாததகைப்பெற ததுவாய நிறகவே,—சோதிகருட சோ
திபாய்த தோனறிநிவனகாரணே - ஆனமாககனே இவனுக்குப்பி
ராணனாப நின்று பிரகாசிப்பனென்று அறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம், “புவனமிபா
வையும் புனிதன தருவெனி-லவனமுதறகாரண மன்றமெனனி-
நிமித்தகாரண நிகழ்ததகெனநீ - யவனேகாரண மனைததமெ
னறறைதனை - மண்டனிதருலால் தண்டசக்கிராதி - காரண
மூன்று மோபுனைதிடவித் - தாரணிபதனிற கண்டதுசாற
றுக” என்றும் “சிவஞானபோதம், அ சூ, அ-வெ, “எவவுருவு
ந்தானெனனி லெயதுவாரிலைகா, எவவுருவின் வேறே யி
றையல்ல—ஒனவவுருவுங், கணபோல வைடகங்கள் காணுவக
கண்ணிலார, கணபேறே காணக கழல்” எனலுமதுங் கண்டு
கொள்க.

இதனும் சொல்லியது, எல்லா வயவவகாரு மாணமா
வாலே காரியப்பட்டு தேகக கண்ணுக கொரு விசேஷ முண
டாநாறபோல பிரபஞ்சமெல்லாம் சிவனுலே காரியப்படுகைச
செயதே ஆனமாவுக்கு ஒரு விசேஷ முண்டென்று, பக்குவான
மாககளுக கல்லாது சிவ தரிசன முண்டாகாகெனலு முறைமை
யு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

எங்குநகாணெனனி னுடெய்தவேண்டா - உயிா கரணக
ளெல்லாரு சிவமயமே யெனில் வேறறமை யினமையாத் கரு
விவழிச செல்லுரு சகலநிலையக கைவிட்டுத் திருவடிநையத் த
லைக கட வேண்டாமையானும்,—எங்கு மில்லெனனின் வேறி

றையுமல்லன் - அதபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதவில்கையெனின் எவற்றினும் வியாபகமா யுடனினு செலுத்தவதாகிய வவனது இறைமைக் கிழுககாய முடியுமாகலானும், —அங்கஞ்சே ருயிர்போலவ நென்னின் - இருவகையு மின்பநிக கலப்பினு லுடம்பின்க ணுயிர்போல ஒப்பநிற்ப நென்பது பெறப்படுமாகலான், —அங்கத் தவயவங்கு கண்போலக்காணு - உடம்பின்க ணுளவாகிய வைத்தித்திரிபங்களினு முயி ரொப்பநிறப்பினு மேனையித்திரிபங்க ணுண்கு மொளிபா லவவானம் போதத்தோடும விரவி சேய்மைக் கண்ணதாகிட விடயத்தனதயும் வியாபித்ததறியும் கண்ணித்திரிபம்போல வியாபித்ததறிய மாட்டாவாய தம்மாட்டிவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின் நியைநகறிவனவே யாமன்று அதுபோல—, ஆனமா இவ்வுருநாயிமபுத்த துவங்குகளின் வைத்தறியது - ஆனமாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பாரத்து வேற்றுமைபறித்து கொளப்படுமாகலான், — இறைஞானநதது தாளீதல - அப்பெற்றித்ததாகியவுயி ரப்பெற்றித்ததாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்ட இறைஞானநதது திருவடிகளை யீயப்பெறுதல், —சுடரிழந்த துவகவிழிச்சோதியு முட்சோதியும்பெற்றாற்போல - ஒளியிழிந்தகண் மாசுநீ வகியவழி தன்னொளியையும் தனக் குள்ளொளியாய் நின்றுசெலுத்தது மாணம்போதத்தையும் ஒருவகே பெற்றாற்போலுமாகலான், —சோதிக்குட் சோதியாய்த தோன்றிடுவனகானே - அவ்வழி இறைவ னுனமாவின்றிவுக்கறிவாய்த தோன்றுவானன்றி யேகநேசமாகிய யேனைக் கருவியறிவுக்கு எறிவாய்த தோன்றுவானல்லன் என்பதாம்.

௮—சுத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௨௭௬

மறைஞானத்தேசிகா உரை.

—~~உரை~~—

இதப்படி நிரகமாட்டாதாககு வேடு ருபாய
முனாததகிணரா

பாசிபடு குட்டகதிற கலவினைவிட்டெறியப் படு
மபொழுது நீயியது விடுமபொழுதிறபரக்கு, மாசு
படு மலமாயை யருங்கனமமனைத்து மரனடியை யுண
ருமபோ தகலுமபினனனை||, நேசமொடுந திருவடி
ககீழ நீங்காதேதுங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவா நி
லைரிதுவேயாகு, மாசையொடு மங்குமிங்கு மாடியலம்
வருவோ ரருமபாச மறுக்குமவகை யருளினவழியுரை
பபரம் (௩௬)

(இ-ள) பாசிபடு இததனமைபோல

குட்ட

கல்

ட்டெறியப் படு

மபொழுது நீங்கி

யது விடுமபொ

ழுதிறபரக்கும

ஆசுபடுமலமா குறறததைப் பொருத்திப் வாணவாதி ம
யை யருங்கனம லங்களு மிகத் ஜீவனமுத்தா திருவடியைப்
மனைத்த மரன பொருந்தி யிருக்குட்பொழுது, நீங்கும அது
டியை யுணரும னைக கூடாவிடத் தீட்பொழு தவைகளவந
போ தகலுமபி திவனைப் பொருந்தாநிறகும். ஆதிலால்
ன்னனையும்

நேசமொடுந் தி சிந்தையுடன் கூடித் திருவடியில் வைத்த
ருவடி க ளீழ்நீங் வுண்மையைப் பொருந்தி யனவரதமும பீரி
காதே தூங்கு நி யாம விதுவேயெனக் கருதி நிற்க வெண்ணு
ணைவுடையோர் நி ஞ ஜீவனமுததாக ளிதுவே நிலைபாகநிற்பா
னநிடுவா நிலையி ளள
துவே யாகும்

ஆசைவொடு ம இந்த முறையி னிறகமாட்டாதா ராசை
ங்குயிவரு மாகிய யிலே விஸ்வத்தின்கட் கூடியும் பிறித
லமவருவோ ரரு மிருக்கும்வாகனம் பாசத்தை யறுத்து மு
மபாச மறுக்கும் ததி யடைகையின்பொருட் டியாமருளின்
வகை யருளி நவ வழிவிறகு முபாய ங்டடை மேற சொல்
ழி யுரைப்பாரம் வரம் ஏ-று

நினைவுடையோர் நின்றிடுவா எ-ம. யாம உரைப்பாரம்
எ-ம. பொருள் கொள்க

யாம எ-து தன்மைப்பெயர்த் தொகத்து எனவந்தி

அருளிச்வழி பெண்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக (நுக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பாசவாசனை நீங்குமுறைமை கூறுகின்றது

பாசிபடுகுடத்திற் கல்லினைவிட்டெறிப்ப படுமபொழுது
நீங்கியது விடுமபொழுதிற் பரக்கும் - பாசிநிறைந்த குளத்தி
லே மெனமேலுங் கல்லுகொண் டெறிப் வந்தக கல்லுபடுகிரோம
பாசி நீங்கி ஜலந் தூயகாயிருக்கும், கல்லெறியாமல் விடும
பொழுதிற் பரக்கும் பாசியா னதுமுடி ஜலமலினமாம். இது
போல—

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨௮௧

அரனடியையுணரும்போ தாசுபிமலமாயை யருங்கனமம
னைதது மகலுமினனையும் - சிவபாவனைபு பண்ணுவகா
லத்தது குற்றத்தை விளைகு மாணவமு மாண்புந் கனமமும்
நீங்கும், சிவபாவனை யொழிந்த ஜீவபாவனை வந்தபின் மும்ம
வகளும பொருந்தம ஆகலால்—

நேசமொழிந் திருவடி கழிந் நீங்காதேதுங்கு நினைவுடை
யோரின்நிறிவா நிலையதவேயாக - உண்ணாயினால் ஞானகத
டனம் பத்தியுடனும் சிவனிடத்து நீங்காது நின்றால் தரியாதீதா
வஸ்தகைபைத் தானே யடையு மிசையுடையோர் சுத்தாவ
ஸையே நிலைபெறுக நிர்பர்கள்,—

ஆசையொடு மவகுமிருமாநி யலமவருவோ ரருமபாச ம
றுகமவகை யருளினவழியுரைப்பாரம்- விஷயங்களிலே யொரு
ககால் விருப்பு மொருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்புவந்த கா
லத்து சிவபாவனையும் விருப்புவந்த காலத்து விஷயாநுபவமு
மாகச் சமூலமவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை யறுக்கு ஞான
நெறி கூறுவாமென நினைபொருள

சிவாகரயோகியா பண்ணின

சிவஞானசித்தியார எட்டாஞ் சூத்திரம்

வியாகயாநம் சமாபதம்

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞான வருமாறு.

—0—

ஞானத் திபான சமாதி சஞ்சல சேவன முகதி சாட்சாத்
கார சமயமாததிரத்தில மனமுதலிய பாசம் பறியும். அவை
குணியிற் பரக்குமென்று பாஷிக்கின்றார்.

அருளின்வழி மெனப்பத- அருளதரு மாகமமார்க்கத்தால்.
மறறைய வெளிப்பொருளா

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவத்தைப் பொருந்தியவன ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீ
ள வருமாயின் அத நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பாராதது வந்தது த்
லைப்படும் வாகனைபற்றி நிழுவ தாகலின், அவ்வாசனை முன்ன
ராக கூறப்படு முபாயத்தைக் கடைபிடித்துச் செய்து நீக்கிக்
கோடற பாற நெனப்பதாம்

இவை முன்னு செய்யுளானும் 'அவரினீக்கி மலமகற்றித் தா
ளுக்கி மலரடிகீழ வைப்பன்' என்ற நாலாவது கூற்றுப் பொரு
ள வலியுறுத்தப் பட்டது

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த வானமா சிவனை யறிந்தது கூடினதே யுண்டாகில் மீள
வந்த இந்திரியங்களுளோடு கூடவற்றோ வென்ற பாடாணவாதி
யை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

பாசிபடுவருடடத்திற கலவினைவிடடெறிய - பாசிபொரு
ந்தின் குளத்திலே கலவினைவிடடெறிந்த விடத்து,—படுமபொழு
துநீங்கி யதவிடுமபொழுதிறபரகமும்-அந்தக்கலனுபபட்டபொ
ழுது பாசிவிட்டு நீங்கியும் ஏறிகிறது தவிராதபொழுதே மீண்டு

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௨-அங்

மந்தப பாசிவந்த தண்ணீரை மூடிக்கொள்ளாநிற்கும் அதத
 னமைபோல,—ஆசுபடுமலமாயை யருங்கனமமனைத்த மரனடி
 பையுணருமபோ தகலுமபின்னணையும் - குற்றத்தைப் பொருத்தி
 ன மலமாபை காணுகதகரிய கனம் மிவைபெல்லாம் பரமேஸ்
 வரனுடைய திருவடியை வேற்றக்கணி கூடுமபொழுது அந்த
 மலமாயா கனமகக ணாகும் இவன சகலஞ்ஞாபடியாலே அந்
 தத்திருவடியை யுணராந்பொழுது மீண்டு மவை வந்தகூடும்,
 இந்தப் பாசங்கள் மேலிடாமல் நீங்குமபடி யெவ்வனே யென
 ற மாணக்களை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா —நேசமொழி திரு
 வடிச்சீழ நீங்காதேனாவும் நினைவுடையோர் நின்றிடுவா நிலை
 யதலையாக - சினைகத்தடனே தனக்குப் பிராண னுயர்நிற்கு
 பரமேஸ்வரனது சீபாதத்தின் கீழே யனவரத்தும் விடமிந்ந
 காமல் அதுவே பற்றுக்கோடாக நிற்கத்தக்க வறிவினையுடைய
 வாக ளதுவே நிலைபாக நிறபாகள் மீளவு மந்தநிலைகூடா தவா
 களுக்கு பாசமநீங்கும் தெப்படிமென்ற மாணக்களை நோக்கி
 யருளிச்செய்கிறா —ஆசையொழி மனகுயிர்க்குமாகி யலம் வரு
 வே ரருமபாசமறுக்குமவகை யருளினவழி யுணர்ப்பாம் - பிர
 பஞ்ச வியாபாரத்தை விடமிச சிவனைப் பெறவேணு மென்கிற
 வாசையுடனே யந்தத் திருவடியிலே கூடிநின்று மலத்தின் மே
 லீட்டாலே யந்தத் திருவடியை விடமி நீங்கிப் பிரபஞ்ச வியா
 பாரத்திலே கூடிச் சமுனது அதவாய வருகிறவாக்குடைய நீ
 ங்குத்தகரிய பாசத்தை நீங்கின முறைமையினத தம்பிராணு
 டைய காருணணியத்தினுலே மேற சொல்லா நின்றேன

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். அ-கு, க-வெ

“ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்ததரசிவனை, யைம்பொறியை விட்டது கனைசகல—னைம்பொறியி, நீங்காநீடபாசிபோல் நீங்கி மலகனமமவரி, நீங்கானே நீங்குநினைந்து” என னுமது கண்டு கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, இந்த வானமாச சிவனைப்பெற்றும் பிராரத்தம புசிக்கவேண்டிய மல மாயாதி கனமகளுோடு கூடுமென்றும் இந்த மலகனைத் தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற சிவனாலே நீக்கிக்கொள்ளு முறைமையு முறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

நேசமொடுந் திருவடிகழ நீங்காதே துயகு நினைவுடை யோ - இடையருத் அனபோடுஞ் சிவத்தைப் பொருந்தி உதித்ததையடையு மிச்சையுடையோ, —நிலையதுவையாகி நின்றிடுவா - சுத்தாவதையே நிலைபெறுக நிறபா ஒரோவழிக கருவிகளி ன மீளவருமாயின அது, —பாசிபடு குட்டத்திற் கலலினைவிட்டு டெறியப்படும்பொழு திதநீங்கி யதுவிடும்பொழுதிற் பரகரும - பாசிபொருந்திய தடாகத்திற் கலலெறியும்போது நீங்கியு மஃது இல்லாதபோது நீர்ப்பாசிபோல, —ஆசுபடுமலமாயை யருககனம் மனைகத மரனடியை யுணருமபோ தகலும் பின்னணுகும - குதறம் பொருந்திய மலமாயை கனமகளுள்ளா முதலவன் திருவடியை யுணருமபோது நீங்குதலு மதினை யுணராத வறமப்பா ரத்தத் தலைபடுதலும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், —ஆசையொடு மனகுமிககு மாகி மலம் வருவோரா அரும்பாசமறுகரும வகை யருளினவழி யுரைப்பாம் - அவவாசனை பற்றி விருப்பத்தோடு சன்னமரணங்களிற் சுழலுத்த கேதுவாகிய அரிய

௨-சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலகணம். உஉஅடு

பாசங்களை நீக்கும்வகை யுள்ளவழி முன்னாக கூரப்படு முபாய
ததைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக் கோடற பாற்று

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் ‘ஆவரிணீக்கி மலமகற்றித் தா
ஞககி மலாடிககீழவைப்பன’ என்ற நாலாவகூரறுப பொருள
வலியுறுத்தப் பட்டது

 ௨-சூ, ச-ம, அதிகரண முடிந்தது.

—உஉஅடு—

 எட்டாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

—0—

“நாற்பதினி லொன்றிழிந்த”

என்ற வழாஞ் சூத்திரம்

முப்பத்தொன்பது முடிந்தது

—0—

பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-உகக

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

—ஸ்ரீ—

சு—சு ஆனமசுத்தி இலககணம்.

—ஸ்ரீ—

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ஸ்ரீ—

மே லிசுருத்திர மென்னுகல்தேரே வெணின? முற்கூறிப்போந்த
வானமாககளுக் கந்த நிலைநிறக்க கூடாத படியினாலே
யுபாய நிடைடயா லானமசுத்தி யுணர்த்தத் துலித்தது.
இததலைச செய்யு னெண்ணுதல்தேரே வெணின? 'நேசமொடுநதி
ருவடிககீழ நீங்காதேனாக' எனபதனை விரித் தணாத
துத் துதலிற்று

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பாபபரி
ய பரமபரிணைப பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு பு ளளத்
தே நாடிப்பாத நீழற்கீழ நிலலாதே நீங்குப்போதி, இ
சைதரு முலகமெலா மலசைத்தேராமென றநிறதகல
வநிலையே பாகும்பினனு, மேசைதரு மஞ்செழுத்
தை விதிப்படி யுச்சரிக்க ளுளளத்தே புகுநதளிப்ப னூ
னமெலாமோட (க)

(இ-ள) பாசஞா மேலான காததாவைச சுத்த மாயாகா
னத்தாலும் ரிய மாகிய வாசருக்க ளாலும் மாயாகாரி
பசு ஞானத் ய மாகிய கலாதி ஞானத்தினு மறிவது

தாலும பார்ப்பரி பாச ஞானம். ஆனம போகத்தாலு மவன்
உபரம்பரனை சுதகஞாதலா வறியப்படான அஃதெக்கார
ணததா னெனின்? இவவிரண்டினு மவ
னையறிந்த முத்தி யடையப் படாமையால் ஆனத காணுமபடி
யாதெனின்?

பதிஞானததா ஆனமா வானவ னவனசனவைகத நேச
லே நேசமொடுமு தகாற சிவஞானமிடமாகச சிவனைத் தரிசி
ள்ளததே நாடிப த தவனத திருவடிநீழலிற் பொருந்தி யத
பாத நீழற்கீழ னைவிடாமல் நிறகி லப்பொழு தானம சுத
தியாம

நிலலாதே நீங் உலக மயக்கததா லகனைப் பொருந்தாம
கிப்போதின ற் பிறிந்த விடுவானாகிள்,

ஆணசதருமுலக ரெய்யுணா விலலாமையா விவனுக்கு மெ
மெலா மலகைத் யப்பொருளபோலத் தோனறும் பிரபஞ்ச
தேரா மென்றறி த்தை நிலைமலலவென்று கருதி மவவஞ்ஞா
நககல வந நிலை னததைவிட்டு நிறையாகி லுனககு முறகூ
யேயாகும் றிய வுணமையான நிலைமையுண்டாம இது
வும நிறகவரிதாகிள்,

பினனு மோ அநக நிடை கூடாதபின்பு ஸ்ரீ பஞ்சாக்
சைகருமஞ்செழு கரத்தை யந்த வனனத்தக குண்டான மா
ததை விதிப்படி ததிரா முதலாயின வறறை உதுவதுவாக
யுச்சரிகக வுள்ள வே யறிந் தோசையேறாமற குறைபாமற க
ததே புருந்தளிப ருதி யுச்சரிககி லப்பொழுது வாசசிய வாச
ப னு ன மெலா கத துணமைப் பொருளாய நின்ற சிவன ரு
மோட னே யானமாவினகண வந்த பிரகாசித் தா
ணவாதி குறறங்களைப் போக்கிச் சுவரநக
தாணுபூதியைக் கொடாநிற்பன. ௭-று.

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௨௮௬

விதிப்படி யெனபதனைப் பின்னாகக் கூறுகின்றா.

நில ஏவல வியங்கோள்.

அரன எழுவாப

புகுநடுயின பயனிலை

இதற்குச் சிவஞானபோதித்தது சுவாயம்புவத்த மறிக
பிரணவத்தது ஓரொழுத்தென ரோதியிருக்க விதனைக் கூ
றிய தென்னெனெனில்? அது பொதுவிதியாக வேதரகமவசுளிற்
கூறினா

“வேதநானகினு மெய்ப்பொருளாவது, நாதநாம நமச்சிவா
யயே” எனவறிக

இதற்குச் சிவதருமோத்தர மெனவறிக

(சு)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

— ௦ —

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பாரப்பரிய பரம
பரனைப் பதிஞானத்தாலே நேசமொழி முள்ளத்தேநாடி - சுத
நாசுததா மாயா காரிபவசு ஓடனேகூடி யறியுமறிவினாலும்
ஐவயிறறுக்களை நீங்கிய ஆனம வருத்திஞானத்தினாலும் காண்
பதற் கரிதாகி பரமாகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனை சிவ
ஞானத்தினாலே சிவராகத்தானே யானமாவின்னிடத்திலே வே
றறக்கணமி அவனே தானாய்நிற்பது நிடை, அப்படி நின்றவ
ன சுத்தானமா —

தடி—கூ ஸாய—ஹ—வெ — வதி ஜாமெருக உஜே
தடிதரெஷா உமொவாடி | தெமதசுஜோந மிடி—க
ஸு—காமெதவொவ்யெதவ—மெயே ||

பாதநிழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கிப்போதின் - பாதமென்பது
பாசராம. நிழலென்றது தாபத்தினாயக்கணாக நிமி - -

லால கௌணமாகச் சொன்னது சிவநாதானுபவியாக நில்ல மனீங்கி யந்தக்கரண வழித்தாகவரில்,—

ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தேராமென் றறிந்தகை வநிலையேயாகும் - ஆனமாககளுக கிசைசையைக் கொடுக்கு மு கங்கௌல்லாம பேயத்தோபோல அசத்திய மென்பதை யந் நதூபிரபஞ்ச வாசனையை நீங்கி நிறகவே முனசொன்ன நிஷ டைகூடும்;—

பின்னும்-இன்னியும்,—

ஒசைநுமஞ்செழுந்தகை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளதே புருஷஸிப்ப னுநமெலா மோட - அஞ்செழுத்தின் வாசகத் தால் உவாடாம வாசகியங்களை யவரவாகள வாணத்துகட மாகீரமததசருளு சொன்னபடியே * யனுசந்தானமபண்ணை காஷ்டத்திலே அகனி பிரகாசித்ததாறபோலச சிவ ஞானமாவ் னிடத்திலே பிரகாசித்த பாசத்திரயங்களும போமபடிக்கு ஞா நாதநாதானுபவியாக பிரகாசிப்பதென நிதனபொருள

* அனுசந்தானம் - ஜபஞ்செய்தல்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முன சொல்லிய சமாதி நிலை குலைந்தாற பின் கூடு முபா யறு கூறு கின்றா

பாசஞானத் தாலும்-புத்தியாதி தத்துவ தாதவிக விருத தி ஞானத்தினாலும்,—டஞ்ஞானத்தாலும் - பாசவிருத்தி விளக கிய ஆனம சிறத்தகி விருத்தி ஞானத்தினாலும், பிரம நானென னுத நான பிரம மென்னும் பசுவாசனை தாக்கும விபரீத்தி யான ஞானத்தினாலும்,—பார்ப்பரிய பரமபரனை - காணுதற்

50—சூத்திரம். ஆனமருத்தி இலக்கணம். உஉகக

சரிய செயற்கைச் சிவகரண மாகிய பாச ஞான விஷய சகல
சதாசிவா தீத நிஷ்கள பர சிவனை,—பதிஞானகாலே நேச
மொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாகீழறகீழ நிலலாதே நீங்கப்போ
தில் - ஆனமாவிற் சாக்ஷாத் சிவ சத்தியால விளங்கிய சிறுசத்
தி விராதிப் பதிஞானத்தால சாமாததிய மரிபாதியிலநிததி
யானித்தச சமாதித்தச சாக்ஷாத் கரித்தச சிவசத்திப் பிரபை
சாரகமா யிராத விட்டுப் போதில்,—ஆசைதரு முலக மெலா
மலகைதே ரா மென றறிநசகல வநிலையேயாகும் - பிரதிபக
தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்தம கானலபோற் பொயபோல
கோற்று மாயாகாரநிராகாரமாய நோக்கத் திருமபச சமாதி
நிலைதானேயாம் —பின்னும் - அதுவனநியும்,—ஒசைதரு மருசெ
முதலை விதிபசடியுச்சரிக்க - சிவமுதல் நமஸ்காக சபிக்க,—ஊ
னமெலாமோட - நமப் பதாராத் பாசம் பறிப் பிஞ்சிநின்ற,—
உள்ளத்தே-சுத்தபஞ்சாகரத்தில் நடுவெழுத் தரைக்குஞ்சின
மாத்தி ரானமாவிலே,—புகுநது - முகலெழுத் தரைக்கும் பா
தத்தைப் பதித்தது,—அளிப்பன் - ஈறறெழுத் தரைக்குஞ்சிவத்
தை யினக்குவன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலேச சூத்திரத்தார பேறுமுதலிய வறறை யுணர்ந்தா
னுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்த
க கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

மேற் கூறியவாறறால் ஏனையிருவரை ஞானங்களான மெ
யததற் கரியனாகிய பரமபரினை அவனது திருவடிஞான மொ
ன்றானே தன்னறிவினகணவைத் தாராயநக லோடு - - -

வடிக்கிழ நீங்காதே துங்கப் பெருதவழிப் பற்றுச் செய்தற்
கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நினையுழி நிலலாது
பெயருங் காணற்றேரி வியலபினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அ
ததிருவடி ஞானம் விளங்கி யநிலை கைகூடப் பெறும் அதன
பின்னு மவ்வாறு பாசுகை டொருவி ஞானத்தைப் பெற்று
ஞெபத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாழ்நைபற்றிச் சலி
யாமைப் பொருட்கி, அப்பொருள் பயக்குச் திருவரு செழுந
தை யவவிதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க வென்பதாம்

ரண்டு ஊன் மெனறது வாத்தொ மலத்தை.

நில்லாதே நீங்கப் போதி னெனவே, அவ்வாறு சிற்றலு ம
நுவாத முசுதகா னீண்டு விதிக்கப் பட — தாயிறறு

ஆகவே இச்செய்யுள் முதலு லொன்பதாரு சூத்திரம்
போல முக்கூற்ற தாயவாறு கண்டு கொள்க

— —

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இத்திரிபங்களைக் கொண்டு சிவனை யறியுமதொழிந் த இந்
திரியங்கண்கி யறியவேணு மென்பா னெனென்ற சங்கிரந்த
வாதியை நோக்கி மே லருளிச்செய்குறா

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பாரபட்டரிப்பராம
ரணை - இத்திரிபங்களா லறியும் பாசவறிவாலும் இத்திரிபங்களை
கூடி லொழிந்து அறியாத பசுவறிவாலும் அறிதற்கரிய வெ
ல்லாததுக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை, — பதிஞானத்
தாலே நேசமொடு முள்ளத்தேநாடி - அந்தப் பதிஞானத்தா
லே பதியை விருப்பத்தடனே ஆனமாவிலே யாராய்கதறிந்து
அவனுடைய திருவடி சிழவிலே நிற்க முன்கொன்ன நிலையாம், —

சு—சூத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௨௬௩

பாதநிழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கிப்போதின் - இப்படித் திருவடி யின்கீழ் நிலலாமல் வாழ்ந்தாலே யிகத் நிலைபுமநீங்கிப் போ தவனாகில், —ஆசைசுரு முலகமெல்லா மலகைத் தேரா மென றறிந்தகல் வநநிலைப் யாகுமபின்னும் - ஆசையை யுண்டாக குகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பேயத்தோபோல நிலைபல்லவென றறிந்து விடநீங்கி முன்சொன்ன நிலைகூடு இதத் நிலைகூடா தாகில், —ஆசைசுரு மஞ்சமுததை விசிப்படியுச்சரிசிக் லுள்ளாக தேபுருகுகளிப்பனா எல்லாமோட - வேதாகமங்களிலே சத்தி யமாச்சு சொல்லப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தி னுண்மையை ஆசா ரிப்பனேயறித் துச்சரிசிகல் அந்தப் பரமேஸ்வரன தானே கு றுறத்தையுடைய பாசங்களுள்ளாம் ஒடிப்போ மபடி அன்மா வுக்குப் பிராணனுய் நின்றநிலையிலே பிரகாசித்து இராத்திராநி துபன்

இத்தொ சொல்லியது, ஆன்மாவைத் தீவிதரான பின்பு கேகததிலே நிறுத்திப்படியாலே பாசவாதனைப்பை பல பிரகாச ததாலுஞ் சுத்திப்பண்ணிக்கொள்ளு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் - மேற்கூறி வா ற்ரு லேனைப் பாசஞானம் பசுஞானங்களுக்கிய இருவகை ஞான ன்களாலும், —பாரப்பரிப் பரம்பரனை - எயதுதே தரியறைய பர ம்பரனை, —பதிஞா ததானே யுள்ளாதேநாடி - அவனது திரு வடி ஞானமொன்றுனே தன்னறிவினகண்ணவைத் தாராயத்து, — கேசமொடும் பாதநிழற்கீழ் - கேசமொடுங் திருவடிகீழ், — நீங்கி நிலலாதே போதின் - நீங்காதே துங்கப்பெறுதவழி, — ஆசைசுரு முலகமெல்லாம் - பற்றுச் செய்து கேதுவாகிய வெ

தத்திரபபட்ட பிரவஞ்சமு - அலகைத்தேராமென றநிந்தகல-
நினறுழி வில்லா தபெயருங் காணறேரி நியல்பினவாகக் கண்டு
சுழிப்பவே, - அநநிலையே யாகும் - அததிருவடி ஞானம் விளங்
கியநிலை கைநட்டபெறும் - பின்னுமுள்ளகதே புகுந்தளிப்ப
ணைமெலாம் ஓட - அதனபின்னு மவவாறு பாசத்தை பொருவி
ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி யொரோவழி
வாழ்நீபபற்றிச் சலிபாமைப் பொருட்டி, - ஒசைசுரு மஞ்சுமு
ததை விதிப்படி யுச்சரிக்க - அப்பொருள் பபகருந் திருவஞ்செ
ழுதகை மவவிதிப்படி - நிந்த உச்சரிக்க

இச்செய்யுள் முகூடம் ஒன்பதாரு குத்திரமபோல முக
கூடமாகாயவாறு கண்டுதொளக.

மறைஞானதேசிகா உரை

— ஸ்ரீமத் —

மேனிறுதக் முறையானே தொகுத்தவற்றை வகுத்தச
சத்தப்பிரமவாதியைமறுத் துணாததுகிரா

வேதராக் கிரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்ப
சபை வைகரிபா திககிறங்கணமேலா, நாநமுடி வான
வெலாம் பாசஞான நனுமியான மாமிவைகீழ் நாட
லாலே, காதலினு னுன்பிரம மெனனுஞானங் கருதுப
சு ஞானமீவ னுடலிறகடபின, டோகியுணர்ந் தொன
றேனா ஷுணாநதிடலாறபசுவா மொனாருகச சிவனி
யலபி னுணாநதிமீவனகானே (உ)

(இ-ஈ) வேதசா சுததமாயா சன்னியமாகிய வைகரியிற்
தகிரமிருதி ஞேனறிய நாலு வேதமுந் காகக் முகலிய
புராணகலை வாறு சாஸ்திரமு மட்டாதச் புராணமும

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௨௬௫

ஞானம் விருமப சித் முகலிய வறுபத்தநாலு கலைஞானமும்
சுபை வைகுரிபா எல்லாரு நாடோறு முச்சரிசுபட்டட ஆச
தித்திறங்கணமே பைமந்திர முலோக நாத்தீருக வுள்ளவைக
லா நாத்தமுடிவா னெல்லாம் பாசஞானம் ஆஃ தெக்காரண
னவெல்லாம் பாச ததா லெனின் ?
ஞானம்

நானுக்கானமா இரத + சதசபிரமத்தை மறிந்த வான
விவைத்த நாட மாயுங் கீழுவந்து சுசுதக்கமாயிப் விருவி
லாலே னைப் பலங்மொப புசிகக காங்கையிலுலே
ய் னைப் பிரதிஞாநா ஏதுவினாது மறிவித்
தனை வறித

காசலிநா னு, வேதாதி விருபபத்ததன நானுனே
னபிரம மெனது பிரமமென யகங்கரித்துக்கொண்டு சொல் லு
ஞானங் சருதுப சித் ஞானமும் பசுஞானமென தறிப்பபிதம்
சுஞானம் அநத அறிவையு மாகாடுனது கழித்த தெக
காரணததா லெனின் ?

இவனுடலித க இரத வானமா வானவன் தனக்கென
டடுண டோநிய ஒரு செய விவரணமயாத கணத்ததக கி
ணாச தொனொரு டாக வெருந்ந கரசுரு நிகழ்க கூட்ட
னா வுணாக தி கீழித க டிபபட்டி கொண்டு சகல சாஸ்தி
டலாத பசுவாம ரங்கன் யோதி மனபொருளை மறிந்திருக
கவு மிககிரியாக னெல்லாவதையு மொரு
காலசத்திற றுளுக மறியமாட்டாசபடியா லொதறி யொதறி
டொன றுணருகவே பாச மேலிட்டா லறிகையாலும் பாவச
மாய நிறையாலும் களைப் பசுஞான மெனா இரத விரண்
டுஞானமு முததிகுக் காரணமெனது ஆறு லெனியாடுனில ?

ஒன்று கச் சிவ அநதிச சிவனுக்கு மலமில்லாமையாலும் ச
லியலபி னணாக ராவஞ்ஞானகலாஹ மிகப்பிரபஞ்சத்தினு ன
திருவன காணே டாவயானமாக்கள செபத வினைப்பலத்தை
யொருகாலத்திலேதானே உநிந் துளபடி யே பலத்தைக கொ
டுகனக பதிஞானமவரது பிரகாசத்தைய பெற்றயாக்கள ஞான
திருட்டியாற காண்பார்கள் எ-து

யுகார மீ, ௧, ௧, ௧

சிவன எழுந்த

உணர்ந்நிவன புவிலை

இந்தருச் சந்தியத்தம நிசுவாசத்தமறிச

ரோத பதிஞான முனாத்தனைய ஸானிகேகாணக (௨)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல பாச பச பதி ஞானங்களிடைவ வியப்பு கூறுக
றது.

வேத சாஸ்திர மிருதி புராணகலை விநாயகபை வைசரிபா
தித்திரங்களை மேலான காசமுடி யான செல்லாஞானமுத பாச
ஞானம்-வேத சாஸ்திர மிருதி புராணகலை விநாயகபை வைச
ரியாகித்திரங்களை மேலான காசமுடியாக வுடையானவையிறு
க்களினுலே யுதிக்கும் ஞானமெல்லாம் பாசஞானம் அதேனெ
னவிலு—

நனுகி பானமர விவையிழந்தலானே-ஆயமா சிவஞானத்
தைப பொருகதி யியையிறுக்ககோ மெல்லாக தனக்கு விபாப
பிபமாகக காண்கையாலே —

காண்டிரம மெனதுஞானம் - பாசதனக நீங்கி பதிஞான
த்தினுலே ஆனம் தரிசனப்பட யிள்ளளவில் பதிஞானத்தினு

க—சூதகிரம் ஆனமசுததி இலக்கணம். ௨௨௯௭

ஸே தரிசனப் படடோமெனப் தறிபாம விதுநாணல்ல விதுநா
ணல்லவென துல்லாகையுந் தாளி வநகோரம் இநத ஸவருப
ஞானத்தை யல்லவென்று கள்ளப் போகா சபடியாலே யிதுஞ
ன இதாகருமே ஸொனதுமில்ல யாணபடியாலே நானேபிரம
மெனபது பசுஞானம்

பசுத்துவமாவது அஃதாநானம் ஞானஸவருபியா யிருக்கிற
ஆனமானவ பசுவென்பானேயு—

இவனுடையிரு கடங்கு ஸோதிபுணர்ந் தொனஞென்ற யுண்
றாகிடலாற பசுவரம் - றியவான் உயர்வானவன் ஸதுவர்க்குந்
தேகவசுளிறுநீர் க ிடப - ி சாஸகிரவக் ரபபத கஞ்ஞ
ஸே சிந்தித்தல் றுறு உயர்வோ ரிந்திரிபாகுந் ப தறி யொவ
யொந விஷபங்க ராககீய யறிக்கையிலுறு மானமரவுக்கூப பசு
வென்று பெயராம்

ஒ னற்குச்ச சிவனி பலநீ று னாகதிவிவன காச ிஞ்ஞகருது
கானே - ஓதுது மொருக்கரா லுணர்ந் தொனஞென்ற யறி
தலுமினி சிவன ஸவராவ நீ னமஸஞான ஸவருபிபாகையா லே
ககாவுதசிலே பலலாகையுந் யதாவக தாகவறிவன றுதலா
லகத்சசிவனே ஸோ ம வண்டியேவருநெனது டாசையுனே வி
சாரிப்பாடாக வென நினைப்பொருள்

காசெ ஸவநது மரபுககனமுண்ணிலே

ஏகார மீறதசை

கருது எனதது கருதுவது கரணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவப்பிரமாணமாய்ச் சுதத கோடியிற பிரவேசுக்கும சிவா
கம் மகதமாஞ் சாஸ்ததிரவசனும், பிராசாத மகதிர மகதமாம

உஉக அ சிவஞானசித்தியாஃ சுபகீழ்ம்.

மந்திரங்களும, சிவதத்துவ மந்தமாந தத்துவங்களும, சித்தா
முதலியவற்றின் விருத்திகளும, பாச ஞானமென்றும், நான் பி
மமென்பது முதலிய ஞானம பசு ஞானமென்றும் பட்டிகளு
றா

இவை நனுகியான ஸாஸ்திர மரபுக ஆநதப பசுவர் ஸ
வன — சிவனியலபினை — சய தத்துவம் பெறா காலத்தில் பதியா
ய,—ஒன்றாக — உன்னடது யொருமிக்க எல்லாப் பொருள்களையு
ம்,—உணரக்கூடியவன் கானே — தறிவன் றானே! சுவமுன்னருக
வியலபிணைநதமியென வுரைக்கலுமா

மதறைய பெரிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேறகூறி-போந்த மூவகை ஞானங்களுட பாசஞான
மாவது நாலவகை வாக்கின்பகுதிப் வாக்கிய வேதமுதலிய சொ
ற பிரபஞ்சமும் நிலமும் ஆசுமித்ய பொருட பிரபஞ்சமுமெ
ன்னு மிவைபற்றி விசுமு மேகமீக்கசுஞான மடத்து மாமெனவு
ம, ஏனைப்பசு ஞானமாவது இவ்வாறப் பொருந்திய வாணமா
இவை யனைத்தந் தன்கூழ வியாபிய மென்றறிந்த நீங்கித் தா
னவற்றிற்கு மேற்படுதலான அவ்வனமதுபற்றி விசுமவகோ
செருக்கால அநாதி முத்தனைப் போல முக்கூடுகிய யானு ளவ
வாறு பிரமமாவே வெணச சப்திவி ள மல்கக வருவதோர சிவ
சமவாத ஞான மெனவு முனாக வெநடகம்

ஞான வேதறுமை தெரித்துக் கூறியவாறு

அறநேல, அறிந்த நீங்குதலின் வேதறுமை யினமையாற
சம்பிரம ரென்ற ஈழுக கெனனை யென்னு மாசவகை கீக்கு
தற பொருடது அநாதி முத்தகூடுகி ஆதி முத்தவநிடை யறிந்த

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலககணம். உஉசுசு

நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாகல காட்டுவார, இவனுடலிற
கட்டின டோதியனாக தொன்றொனரு வுணாக திடலாற பசு
வா மொனருகச சிவனியலபி னுணாக தீயின காணையெனரு.

பசுததுவ நீங்கிய வழியு மவவாறு மதிதகல பசுததுவ வா
களை பற்றி யாகலா னது பசுஞானமேயா மென்பத

நானடிரம மென்னுஞானம் ஏசானம் வாழ்மபற்றி நீங்கு
ஞான மெனினு மரம்

நாடலா லெனவும் உணராதிடலா லெனவும் ஁ணரத்திய
லெனவுங் காரிடத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார

நாடிமுடி வானவெல்லா மெனதது மது

நனுகிய வெனனும் பெயரச்சத ககரம் விகாரதகார
ரெககது, ஁சருவரியனபு” எனறற போல

ஒன்றாகச சிவனியலபி னுணரத்தியின காணே எவறத
னற பதிஞானத் தியலபு இது வெனபதும பெறப்பட்டது

ஆச்சுவனமாக வைகரி யாதித திறங்க லெல்லாம பாச
ஞானமெனக் கதிப்பின், வைகரி யாதித திறத்தடபட்ட ஞா
ன ஞானை போத லோது விதகன் முகலியன் ஞான புகையெ
ன மேறகூறிது போலியாய முடியும் போலு மெனின்” முடி
யாது பதி ஞானம் விளங்குதற்கு ஁துவர முகத்காற பயன்படு
த லுடைடையின்

நிரமபவழுகியருரை வருமாறு.

இப்படிச சொல்லப்பட்ட பாசஞானம் பசுஞானம் பதி
ஞானமெனனு மூன்றின் து மூரைமைமையு மெப்படிபெனற மா
ணுககளை நோக்கி யருளிச்செய்க்ஞா.

வேதசாததிரயிருதி புராணகலைஞானம் விரும்பசபை வை
கரிபாசித்திறங்களைமேலா நாசமுடிவானவெவ்நா பாசஞானம் -
நாலுயேதங்களுந் பலசாஸ்திரங்களு யிருதி புராணகஞ்ஞம் ப
லகலை ஞானங்களுந் விரும்பத்தக்க வசபையும் வைகரி முகலாக
நாலுயாகஞ்சுந்நம் எல்லாத்குரு மேலான நாசமுடி வு னடா
சுபட்ட வ்வையெல்லாம் பாசஞானமாந் இவையிறறை யெல்
லாம் பாசஞானமென்று சொல்லவேண்டியது, — நன்னுயான
மாவியைத்த நாடலானே-துனமா வ்வையிறறைப் பொருத்தி அ
தோ மாணாயிவ்வுண்டாகிய திருவித் காணவசுநிஞ லாசுயநது
அறிகையிலே, —காதலிலுல நானிரம் மென்னுஞானங் கரு
கடசுஞானமாகும் - எல்லாத் தவங்களுந் கழன்றவிடத்து
அசையி ந மிசுதியிலே நானே காததாலென்று சொல்லப்பட
ட்ட வறிவு சுட்டறியு பசுஞானமாகும் அநெயுருநெ யெனனி
லா —இவ்வுடலிறகட்குண டோதியுணாந தொனெருனறு வுண
நாட்டலாறபசுவரம் - இந்த வானமா கனமத்தக டீடாக ஒரு
கொஞ் தேகங்கனிலே கட்டிப்பட்டு ஒன்றை யறியுமிடத்து ஒரு
வரானே சிலவயி ளைக் கற்றறிந் தும் விஷயங்களை நியமத்த
ரத்த ஒருவோ ரிடுகிரியங்கனிலுலே ஒருவொரு விஷயங்களை
யறித் திறகையால் இவனைப் பசுவென்று சொல்லப்படும், —
ஒருசுசுவனியலி றுணாநக்டிவன காணே - இப்படியன்றி
யே பரமேஸ்வரன தன்னுடைய ஞானகதினிலே சாவத்கையு
ம வககாலத்திலே ஒருவரறியாமல் தனக்குள்ள வியலபாகத்
தானே யறித்தறிதபெனன நறிவாடாக

இதஞ்ஞா சொல்லியது, வேதசாஸ்திர முதலானவைபெல
லாம் துனம்பேரத்ததின லறியப்படுகையிலுல பாசஞானமென
தும் கருவிகளெல்லாக் கழன்றவிடத்து நானே காததாலென
னுமறிவு ஒரு சரீரத்திலே கூடிநின்று ஒன்றாக வறிகையி

சு—ருத்திரம். அனமசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௦௧

பஞ்ஞானமென்று பதிபதிவாணது ஓசை ரதிபாமல் சா
பதசையு மொருகாலத்திலே சாணேயு நிகையினுலே பதிஞான
பென்னு முறைமையு மறிவிதத்த

சுபரமணயகேசிகருரை வருமாறு.

பாசஞானம் - மேறாநிபபோகந் துவகை ஞானங்களுட்
பாசஞானமாவது, - வைகரியாகித்திருக்கான் - வைகரியுக்கவிய
நாலவகை வாக்கித பதிபதிவாணது - வேசசாதிர மிருதிபுரா
ணகலைஞானம் விருமப பை-வேசகருகரு சாபநிராகரு மிரு
தியு புராணவாந் து மதிக சிலைஞானவாந் து விருமபுந் து அ
சபையுமாகிய சொற்பிரவஞ்சமு, - மேலாநாந் து மிடவாண வெ
ல்லாம - மேலாகிய நிலமுத லு சமீருகிய பொருட் பிரவஞ்சமு
ம எனது மிவைபதறி நிசமு மேகசேச ஞானயனை துறாம, -
கருது பஞ்ஞானம் - கருதுகி வந் வேண்ப பஞ்ஞானமாவது, -
ஐகியானமா விவைதமுதாடலாலே - இவாநாந் து பொருந் து
வானமா இவைபதறி து தன்மு விவாடபிப மெனந் து நீ
கருத் தானவாந் து து தபந் துலால், - சாதலிண ஐனபிரம
மெனது ஞானம், - அவாணமதுபதறி நிசமுலகோசெருக்கா ல
நாதி முத்தனைபோல முத்தலுக்கியாறு மிடவாறு பிரமமாவே
ணைச சநிதியின் மச்சுக்கருகருகோ லு சாஞானமாம் அற
நேலந் துந் து கருதலின் வேறாமையினமையாந் து சமபிரமமெ
னந் து கருகருகனை பொன்னு மாசநகையை நீசருதற பொருட்
து அநாதிமுதகருகருக அநிமுதகருகருக - நிகது நீகருதலின் வே
ந்துமை பெரிதாதல காட்டுவாரா, - இவனுடலித கட்டுண்டு - இ
வவானமாத துலகுக்கும தேகங்களாந் து கட்டுண்டலானு, -
ஒதியுணர் துதொனெருணருயுணர் துதிலால் - நானுணர்

ணாதத வுணாததலானும் ஒவ்வொரு இரத்திரியங்களினு லொவ்
வொரு விடயங்களை யுணராதலானும்,—உசுவரம்—ஏகதேச அந்நி
வையுடைய பசுவெனப்படுப பசுத்துவநீங்கிய வடிபு மவவாழ்ந்
மதிதசை பசுத்துவவாதநீயை பறநி மாசவா னது பசுஞான
மேடாம,—சிவன்—பதிஞானமாவது,—இயலிடுவென்றாக வுண்
நாத்திரியங்களுணை,—உருவனொருததவுணாசுவிரித தானேமு
மூவதுபநிதகாவ சநியும பேரநிசெவபகை யுணரகவென்பதாம

மறைஞானதேசிகா உரை.

— உருவம் —

மேற பாடானவாதி நீர பகிஞானத்தினுலே பகி தரிசனம்
படுவது முததிபெனநீர, அஃதன்மகா ன் ஞானஞ் சூனி
யம் பிரகதிருக்கிறதே முததிபெனன், அவன் மறுத துண
நாத்தினைஞா

காரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்திபாடுமனனிற க
தியாகுஞ் சினைமுடடை கருமா உருபாரிகண, மரணங்
கொண யுடவுறங்வி மயங்வி, முரரச்சிகை வரமுத்தம பனைப
ணை வலவீடததை நயடையச சரணங்கா புகுநிழலபோ
ற மனையடைபுஞ் சமாதி தவிராது மலம் துவும் பசுஞா
னமாகு, மரணங்க ளெரித்தவனற னயு யையய்யிநந்த
ங் கயிறநிடை செயிரந்ததுக ளகந் தீடிரே. (உ)

(இ-ள்) கரணம் சருவி கரணங்கள் தீவியாமந் றுககந்
கள் கெட ருப்பதுகரண முததிபெனது நீ சொல்லித்
விருக்கை

முத்தியா மென

வில்

சு—சூத்திரம். ஆன்மசத்தி இலககணம். ௨௩௦௩

கதியாகுளு அபொழுது மீவிற்றேறாநிய சினைமுண்டை க
டகதிநு றேறாநிய வுயிராநும உதவீஜததி
ருமரத்தி னுயிர த்றேறாநிய பெரிப மரங்முதல இவைபெல்
'கன லாகதிநு மிருகது மானமபாசகக கொ
லா மொக்த மனையேறாநிய இஃதெனநி,

மரணங்கொ இஃதெனபாற நேகம விடையாக்ஞம நி
ண்டிட வுரங்க தகொகொனநி கிததலபுஞம சன்னி
மயங்கி மூச்சிக வாக முதலிபவர நுமபாற வந்து கிடக
கவாயுததமபணை தயாக்ஞம மரமுதலிபவநி வினநு வ்மு
பண்ணவலவி ந்த மூச்சிக தகசீடாசவாசுமயோகசா
டகதையண்டய மாதகிபதகாடே பிராநவாயுனைக கமபித
தககொண டிருந்தவாக்ஞம பாரப முல்லா
ன விஷ மேலீட டிஹேல யறிவினநி கிடகசொசஞ மாக விவ
ராகொல்லார்குரு கரணங்கா தீவிடாசுந்நையாநி, இவாக
ொல்லாநு முத்தியை யண்டயக கண்டலபாண நுல்லாலப
படிபனநு

சரணங்குபு ஒரு நாழிகைக் கொண்டகொரு அடியா
குநிழல்போற நயநிநா நிழல் பொழுதே நுமகாசுஞ செல்ல
ணையண்டயுஞ ச க குறைகது குறைந்த வந்து மப்திபாசகா
மாநி லத்திநு றுணவையக அடியிடு நிழலடங்கி
கிணமுறபோலக கருவிகர வங்காணைத்து நி
றகிண வானமஞாணததைப பொருநி பவநி னுணமைகொ
யுணாநது அயவழிபினக ணினநு பிரிததுபோகது கூணைமை
யினகண ணடங்கித தளராதிருந்தகேல முதநி யாகுமென்று நீ
சொல்லில?

தவிராத மல நீயிப்படிச சொல்லுகிற தெல்லாம் பசு
ம்தவழி பசுஞா ஞான மாயவிநி மாதலா ல்கெனநி யாணவ

னமாகும் முடிவிலி நீங்காத, அஃ துண்டாகவே வி
நுஞ்ஞான கலக துவழும் கூடாது, அஃ திவ
நானாயாற பரமபுதிய முண்டாகாத காண அஃ திடையும் வ
திடாதென்று கேட்குமாநீ?

கரணங்கொடு சிறிபுரத்தை பொரிசெய்த சிவனது இருவ
தத்தவனது னபு டுபைப் பதிநான்குதடனெப்பொருநகி நிஷ
ப பறிவிறந்த டைடைப் புரிந்திருங்களை அப்பொழுது வந்
த சிறந்த உரிசை னிடத் தசை—அடிம முடிப் போய்விடும் அ
நகத்துகள்கற்றி து போனவாமே சாயுசிபுததையு மடை
ரே விரகம் எனு

இதவுமென்றவுமையெதிரது தழிப்பெவச்சம

ஒகாராராராசை

இதற்குச் சந்தர்ப்பம்

(ங)

சிவாகாயோகியருண வருமானு.

—0—

மேல அநசககரணங்கள்கெட வோரறிவுமற நிருபபதே
சகியென்னும் டைசேடிகன் வாங்குபததை மே ல்லுவதித்த
நககல்

கரணங்கள் கெடவிற்குங்க முததியாரெனவில் - கரணங்
ளலநாகுகெட வோரறிவுமறதுக கல்லுப்போலே யிருபபத
ரகூதெமன்று கொல்லி—

கதியாகுரு சிவமுடைய கருமரத்தினுயிரகளை—கிணியிலே
நக நுனமாகசுளுகும் முடையிலேயிருந்த ஆனமாகசுளுக

§ காப்பாசயத்திலே யிருந்த ஆனமாகசுளுகும் மரமுதலா
'ககிய ரரங்களுகும் மோகூதமாக வேண்டும் இதனறியு
'வத்ய தேகத்திலே —

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௦௫

மரணங்கொண்டிட வுறங்கியவங்கி மூர்த்திக வாயுததம்
பனைபண்ண வலவிடத்தையடைய - மரிப்பதாக்குப் பதகாம
வஸதஸ்தவந தோரறிவு மறறிருத் ஆனமாவும் சுழுத்தியி
லே யறிவறறிருந் ஆனமாவும் மயங்கி மூர்த்தியைநபொழு
து அறிவறறிருந் ஆனமாவும் கனமேகாகநிஞலே வாயுஸ
தாய்ச சறிவறறச காஷ்டமதேபாளே யிந்ந ஆனமாவும் வ
லிதாயி விலக்பங்கி க தினுதல பாபபு சந்தகாதல தலைம
ண்டைகொண்டறிவறறிருந் வானமாவும் மோகாமகவே
ணுந கதியாகுமென்பது முகனிலை தீபம் உபிரகனென்பது
கந்திலை தீபம் —

சரணங்கள் புருஷம்போற தீயையடையுஞ்சமதி - தன
னையறியாமலுடந்த ஞானபாவமாகிய வஞ்ஞாபத்தை மென
னவுதாரணமாகச் சொல்லி மறுக்கின்றா நேகதேவியானது
வரவரக்குறிகி மத்திபானமான பொழுது காட்டுந் தனது
தபேரல ஞானத்தினாலே மனோவீரத்து ஞானவகீர விடநி வி
ட்டடைவிறறுக்கி நீங்கின ஞானமுந் தனனிந்த நிலை பொரு
ங்க வோருணாவு மறறி நுபபது சமாதி அநந்த சமாதிமேயா
யிருக்குமேகதேவனது சொன்னே சொல்லி?—

தவிராது மலிதுவும் பசுஞானமாகும் - இரகச சாரதியி
னாலே அஞ்ஞானநீங்காதது, இதுவும் பசுஞானமாகையால்.
மேமெவ்வா நெனனி?—

அரணங்கொளிக் கவனற னடிபையறிவிறத்தக கந்திதீரர்
செறித்தக ககநிதிரே - முப்புரக்கையும் நகையினாலே பெரி
த்த பரமேசுரனைச் சரணமாக வடையு மதினும் உமைய பொ

ருநகின் வானவமாயை காமிகங்களை நீக்குவன இவ்வாறு நீக
கக்கொள்ளுங்கோ னென நினைப்பொருள்

ஏகாரசிம்மம் எதிரானத

§ காப்பாயம், சிவவிருக்கும் பை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அநந்தகரண விருத்தி சமுல நிவிர்த்தியே சமாதியம் முத
தியும் ததொரு எறிவு பிரப்பொரு எறிவு முகமுகமும் ஸவ
வேதன சிவ வேதனாதி விர்த்தி வேன உயக்கிலை யெனும் பா
ஷான வாதி முன்னோர மகிம பாடித்துத் துணிச்சினுரா

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அநந்தம நானபிரமமென நிகழ்ஞானமே யன்றி ஆனமா
வ்வைநிழநாடி நீங்குதன மாதகீரையே முததியாத லமையுமெ
ன வத்தரு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமுட, சேய்
மைக்கட சென்ற வொருவனிழல் உச்சிப போதினக ணநகன
ரு சேதலொழிந்த அவனடியுளவந தொழிங்கிறுத போலக க
ரணங்களிற சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்தழி யவனரு
சேதலொழிந்து தன்மாடமிக தொன்றி நிராதாரமாய நிற்கு
மதுவே முததியாக லமையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தி
ன பின்னாக, நிகழும் பேதவாத ஞானமு மெனனு மிவையு பசு
ஞானம். இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக்கு கேதுவாகிய பசு

சு—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௬௦௭

'த தவ வாதனை இவற்றைக ளைவிட்டுச் சிவஞான தகாற் சிவனை
ஆர் தாமையு மறிப்பெ றறாக சுனறி நீங்குகென்பதாம்.

ல் இதவும் உரமை இறகத்த சழீர்வியற்று

க் கதியாகு மெனறது செயவெனஹ வாய்பரட்டு வினையெ
ரசவகளோடு தனித்தனி சென்றியையும்

சினமுடடை கருமரத்தி னுயிரகண் மருவவென றுரைக்க
மருவவென்பது சொல்லச்சம்

முத்தியா மெனனி லென்பதனைத் தனைமடையுஞ் சமாதி
யென்பாடுநிவ கூட்டுக

ஞாயிறைக் காண்ப பெருகாராகு இருநீங்காத வாயு
போலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியெ னப்பா சிவனையறிய
ப பெருமையி னவாசகு மவர் தவிராதாயிற் றென்பது

கதியாகு மெனவுந் தவிராது ல் லெயுந் தாண்டிக் கூறி
யது, மேலைச் செய்யுளின் உணர்ந் திடலாற் றவர மொன்றாக
ச் சிவனியல்பி னுணரத்திவ சென்றாற் றேவ ஆசுவதை நீக்கி
அவை பசுஞான மாதலை வலியுறுத்துகற் பெருடடு

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

கருவிகளெல்லா நீங்கி நுனமா லொன்று மறியாமல் பா
டாணமபோலக் கிடக்கருந்திய முகத்தென்ற பாடாண வாதி
யை கோக்கி யருளிச்செய்கிறா

கரணங்கள் கெடவீருகை முத்தியாமெனவில் - அந்தக்
கரணங்களை கெட்டுப்போய ஒன்று மறியாமலிருக்கிறதே மோ
ஷமென்று சொல்லில்?—கதியாகுஞ் சினமுடடை கருமரத்தி
னுயிரகள் - சினவிலும் முட்டையிலும் பெரியமரசதினு முள்ள

பராணிகளுக்கெல்லா மோகூட முண்டாகவேணும் இதவனநி
யும்,—மரணங்கொண்டிட - ஆனமா தேகத்தை விட்டபொழு
தும்,—உறங்க - நித்திரைகொண்ட வலகரத்ததும்,—மயங்கி
ராசசிகக-மிஞ்சாத மயக்கத்தினாலே மூரகசை வந்தவிடத்ததும்,—
வாயுத்தமபனைபண்ண - பிராணவாயு விவாகரமல தம்பிக்க
டத்ததும்,—வலவிடத்தையனை—- சீர்த்ததற்கரிய வலிபவிடத்
தைப பொருந்தினவிடத்து முததி யுண்டாகவேணும் அவவி
டங்களில் முததியல்லாம விருக்கையால்,—சரணங்குள புஞ்சி
முறபோற ற்ணையையுஞ் சமாதி- மததிரான காலத்தில் அடி
களு அடங்குந் திழிபேரல் ஆனமா தண்ணை பொருளென
றறிகறவிடத்திதும்,—கவிராத்தமலம் - ஸுணயமலம் விட்டுநீ
காது,—இதயும் பசுஞானமாபு - இவ பசுஞானம் முததி
மைப பெறுகிறபடி பெப்படி பொன்னில்—அரணங்க ளொறித்
தவனற னடியை யறிவிரக்கங் கறித்திரா செறிந்ததக ளகரறி
உறா - திரிபுரக்கணம் பண்ணின பரமேஸ்வரனுடைய சீபாத
ங்களைத் தறபோகத்தை விட்டு நின்றவிடத்திலே ஆசாரியனு
லே அந்த வுண்மையைத் தரிசித்து அங்கத் தரிசிக்க ஞானப
பிரகாசத்தினாலே அநாதபே சம்பந்தித் தூகொன்றி நிற்கற
மலமாயா கனம்வகளி லுண்டாகிய குற்றங்களைப் போக்க

“செறிந்ததக ளகற்றிரா” என்றது ‘கேடும்ச சொல்.
‘கரணங்குள கெடவிருகைமுத்தி’ என்ற பாடாணவாதிபை
மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்குதபநிராகரணம், கரணபாவ
மரணங்கரும - மோகநவாமுத்தி சோகநவரனதே - யனை
யக்கிக்கோர முனைவருமவேண்டா - கனிதருதயர மெனுமிததி
டமே எனனுமதங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிபது, கரணங்க ளொடுக்கினவிடமே மு
த்தியென்ற பாடாணவாயை திகோக்கிக் கரணங்க ளொக்டு.

சு—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௦௬

செவிட முத்தியெனில்? சினைமுதல் வல்விடத்தைப் பொருத்தினவாக ளீருகச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாததக்கு முய்தியுண்டாக வேணுமென்றும் அது இல்லாதபடியாலே கரணங்கள் நீங்கிவிட முத்தி யாகாதென்றும் சிவனுடைய ஞான தடனேகூடி ஆன்மபோக்கு ஜீவியாம வந்த ஞானததாலே சிவனுடைய திருவடியைப் பொருந்தினுநொழிந்த மலமு நீங்காது முத்தியு முண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கரணங்கள் கெடவீருகதை முததியா மெனவில் - அவனனம் நான் பிரமமென நிகழு ஞானமே யனநி யானமாவிலை கீழநாடி நீங்குதன் மாததிரையே முததியா மெனவில்,—சினமுடடை கருமரத்தி னுயிரகணமருவ - சிணையிலு மு டையிலு வ கருப்பாசயத்தினு மரத்தினு முயிரகள் பொருந்த,—கதியாகும்—முத்திடைதல் வேணமே அந்நன் மின்மையின் இவ்வனவ கூறும் பாடாணவாத ஞானமும்,—சரணங்கள் புருநிழல் போற தன்மையையுஞ் சமாதி முததி யெனில் - சேயமைக்கட சென்ற வொருவலிழ னுச்சிப்போதினக ணவனஞ் சேறொழிந்த வ னடியிலவந தொடிக்கொரபோல் கரணங்களிற் சென்ற த னனநிவு பக்குவம் வந்தழி யவ்வனஞ் சேறொழிந்த தன்மாட்டுவந தொன்றி நிராதாரமாய நிற்குமதவே முதத்தெனில்?—மரணவகொண்ட வுறவக மயங்குமூச்சிக்க வாயுத்தம் பனைபணை வல்விடத்தையுடைய - மரணமாகிய பததாமவத்தை ய டையுமிடத்த முறக்கத்த மயக்கமுற்று மூச்சையுமமிடத்தம் பிராண வாயுவியங்காமற தம்பித்த வீடத்தம் கொடியவீடத்தைப் பொருந்தினவீடத்தம்,—இதுவுக கதியாகும்—இதுவுமுத்

சியாதல வேண்டும். அங்ஙன மின்மையி னதுவே முததியாதல மையு மென்க கூறும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிடையும,— பசுஞானமாகும் - பசுஞானமாம்,—அரணங்க ளெரித்தவகை னடியை யறிவிநதங் கறிந்திடா - சிவஞானததாத சிவனையு தரமையு மறிவிநதங் கறியப் பெறுங்கா,—செறிந்ததக் ளகட றிநீர - உமமைப் பந்தித்த மலததிலின்று நீங்குமின,—மலந தவிராத - மேற்கூறிய டசுஞானங்கட தேதுவாகிய பசுத்தவ வாதனை யிச்சிவஞான முடையாகட கனறி நீங்கா தென்ப தாம்

மறைஞானதேசிகா உரை

—உருமரு—

சிவனை யகங்காரவாதி யந்தக்கரணங் ளா லறிபலாயிருக்

கச் சிவஞானதகா லறியவேண்டுமென்ப தென்னெ

ன்றுவினவ, அவனைக் கூறித் தணர்த்துகின்றா

சிவனையவன றிருவடிஞா னத்தாதசேரச் செப்பு வது செயலவாகஞ்ச சிந்தையெல்லா, மவனையனு கா வென்று மாதலானு மவனடியவ வெள்ளிஞான மாத லானு, மிவனுய்யான துவகருதிர மிதைச்சிமேதை யெனுமசைச் சுககிலமோ விநதியககொத்தோ, பல மகல வெனையறியே னெனுமையமகல வடிகாட்டி யா னமாவைக் காட்டலானும. (சு)

(இ-ள்) சிவனைய ஆனமாகக் ளாதச் சிவனைக் கூடுமிடத் தவன றிருவ தவனது திருவடி ஞானமாகிய சிவஞானத் திரு ஞானத் தாலே கூடியிருக்க வென்று வேதாசமங்க தாத சேரச்செப ளகூறியிருப்ப, மனமுதலியவற்ற லடைய புயத லாமென்று சொல்லுவ தென்னெனினில்?

சு—சூத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௧௧

செயலவாகு அவனவாகு மனாதித் ஸுகலா லவனை
ச சிநகையெல மனுவாகுத காயங்கலா லடையபபடா
லா மவனையனு ன கான
காவெனறும

‘ மனையினு லயனாநமாலான மனத்தினுல வாககானம
றறும; சூதைவிலா வளவ்னாலுற கூறெனுதாக்கிநிற, வீறைய
லா’ எனறு முன்னாக கூறினாராகையாலும;

ஆதலானும இத்தனையையுடையனாநுதலாறும;
அவனடி யவ அயனுடைய திருவடி விளங்கா நிறற
வொளி ஞானமா ஞானப பிரகாசமர யிருக்கையாலும
தலாறும

இவனு மியான இவ்வானமா வேகமென்று புத்தியன்னு
றுவகருதிர மிறை கு சதத் தாதுககளோ, இரத்திரி பங்கள சமு
சகிமேதை யென கங்களோ, அல்லயே!
புமசசை சுககில
மோ விந திரியக
கொத்தோ

பவமகல வெ என்கருண்டாகிய ஜகநமரணங்ககோ வி
னையறியேனெனு டடுக கணையேற வேண்டுமெனறு மறிவுண
மையமகல டானகயின பெருட டந்தமயக்கக திரகது

அடி காட்டி இப்படி யானமாவுகருத் தனது திருவடி
யானமா வைக யாகய ஞானதரைப பிரகாசிப்பித் தவனை
காட்டலாறும யுனாததி நிறகையாலும வி-று

செயலென்பது காயத்தின் ரொழில்

லுக்கா மெதிராமறை.

இதற்குக் காரணத்துறு காமிசுத்திரநிக.

(சு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சிவனையவன் நிருவடி ஞானதகாற காணச்செபபுவத செ
யல்வாகஞ்ச சிர்கையெல்லா மவனை யனுகாவென்னுமாதலானு
ம - சிவனை யவனுக்குப் பிறிவற்ற பரஞானதகாலே காண்ச
சொல்லுவதேனெனலில்? இநதிரிய விமபாரஞானமும வாச
ய வாசகஞானமும புத்திவிருத்திஞானமுஞ் சிவனைபெக்காலத
துங் கிட்டமாட்டா தாகையாலும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞா
னமாதலானும் - அந்தச்சிவனுடைய ஸவரூபமானது பிரசித்தி
யான ஸவரூபபிரகாச ஞானமாகையாலும்,—இவனுமியானது
வக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்பு மச்சை சுககிலமோ விரதரிப
ககொத்தோ வவமகல் வெனைபறியே நெனு மைம மகல் வடி
வோடடி யானமாவைக்காட்டலானும் - இந்த ஆனமாவும் யானெ
ன்பு முகலாகிய வுடிபபுகக்ள கூடிய தேகமோ இநதிரியக் கூட
டமோ வென்னுவ குற்றமகல் வென்னுண்டய ஸவரூபத்தை அறி
கிறேனிலலை யென்னுந் சந்தேகந தீருமபடிக்குச் சிவன றன
து ஞானசத்திபை யாணமாவின்னிடத்திலே பிரகாசிப்பித்த அ
தனால ஆனம் ஸவரூபகையுந் தரிசிப்பிப்ப ராகையாலுஞ் சிவ
னைச்சிவஞானத்தினாலேயே யணையச் சொன்னகென நிதன்
பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிதசத்திக் குறிப்ப
திஞானத்தாற சிவானம் சொருபத்தெரியு மென்று செபபுகண்
ரா

வெளிப்பொருள்.

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உட்கா.

அடுத்தடுத்தச் சொல்லியது சொல்லிற் கூறியது கூறலென
ஐங் குற்றம் வராதோ? வராதது சமாதிதிடம் பிறகுமட்டி சா
ற்றியதாதலால்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஈண்டு கூறிப்போகந் ஞானங்களுள் முட்பொறி முகலி
யன்பற்றி டேக்கேசமாய் நிகழுஞ் சுடமினா வாகிய பாசஞான
ததிரகும், தத்சொருபமே யறிமமாட்டாது பலகலைப்பட னை—
யுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத் திரகும், தானே தற்பிரகாசமு
ம பரப்பிரகாசமுமா மெல்லாப் பொருளையு மினிது விளக்குவ
தாகிய பதிஞானமே போல விளக்கு மாற்றல் செல்லாமைமால்,
அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞான மொன்றானே பதிப் பொருள்
யகுவன மறியற் பாதறென மேற்கொண்ட தென்பதாம்

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனை மறியவேண்டு மெனந்
தென்னம்பு என்ற சங்கராநதவாசியை நோக்கி யருளிச்செப்
புகூர

சிவனையவன் நிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செய்யுது - பர
மேஸ்வரனை யவனுடைய சீராதமாகிய ஞானத்தாலே கூடவே
ஐமென்று சொன்னது அதெப்படியென்று நீ கேட்கில்?—செ
யல்வாக்குச் சிவனையெல்லா மவனை ஐனாகாவென்று மாதலான
மவனடியவ வொளிஞான மாதலானும் - அவையம், அவனுடை
ய சீராதமாகிய வகதஞானம் விடீயிளங்காநின்ற ஞானமா
கையால் மனவாகைக் காட்டாது உண்டாகும்

ஸவும நினைக்கவும் ஒண்ணுதாக்கையாலும், இதுவஸ்தியும் ஆனமா தன்னையும் இந்திரியங்களு லநியப்படாத அதெபபடி மெனனி ல²—இவனுமியான ஸுவகருநிர மிதைச்சிமேதை யென்புமச ஸை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ - ஆனமாவானது கோ லோ விரத்தமோ மாமிச்சமோ நிஸமோ யெலுமபோ மூனையோ சுக்கிலமோ இந்திரி பக் கூட்டமோவென்று, —பவமகல வெனை யறியே னெனு மைமமகல - ஜனன வக ளெல்லாம விட்டு நீ வ ச்ருமபடி எனனை யறிக்னறிலே னென்கிற சநேகநதீர, —அடிகா டடி யானமாவைக் காட்டலாலும் - தன்ன ஞானத்தினாலே தன்னுடைய திருவடியுந் தரிசிப்பித்தது, — ஆனமாவையுந் தரிசிப் பிசகையால் பாசஞான மறியாத ஸுகையால் பதிஞானமே பெ லலாத்தையு மறியும.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “சத்தப்பரி ச்ருபரசநறை - பெகத்திறத்தினதரு ளியம்புகவஸ்தியும் - நிதை நதூய்ய நினைநையென்று - மறைநகைம புலஞய வாராயெ ன்றுவ - கரணமெல்லாக் கடந்தனையென்று - மரணமெயைந த்நபபுறத்தென்று - முன்னருட்டலேவா பன்னினரெனவு - மி னையையொழிய வறிஞுவதெவ்வா - நெனநிறசலிக் கொ னன்றியவ்நபவ கூறுதற்கு மருட பேறினையனதே” என்று¹, சிவஞானபோதம் கூ-சூ-க-வெ, “நாடியோவெனபோ நரமபுசிக் கோழையோ, தேடிமெனையறியேன நோந்தவனை, — நாடிய ரன், நன்னுலேதனையுங் கணபிதமைக் காணு, றொன்னுமென வறிவாரின்று” எனனுமதுங் கண்டுகொள

இதனாற் சொல்லியது, பாசஞானத்தினாற் பாசத்தை மறியு ம்கொழித்தது, பதியை மறியாதென்றும் பதிஞானத்தினாலே ப தியை மறிய வேணுமெனது முறைமையு மறிவித்தது.

க—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம் ௨௩௧௮

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

செயல்வாகுகுச் சிதைபெல்லாம் - எண்ணிக் கூறிப்போங்க
 ஞானங்களுள் மனவாக்குக் காயமாகிய முப்பொருள் முதலிய
 னபற்றி—அதனையென்று மணுகாவாதலானுள்—அவன் யென
 ஞானம் மணுகாமையா னேகதேசமாயநிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகி
 யபாசஞானத்திற்கும்—இவனும்—இயவானமாவும்—யான் னு
 வகருதிர மிதைச்சி மேனையெனப் பசைசை சுக்கி—மேர் வந்திரி
 யக் கொத்தோ—யான் றேவிரத்த மிதைச்சி மேனையெனப் ப
 சைசை சுக்கில மிகழியக் கூட்ட முதலியனவாகப் பலசீலைப்பட
 டு—அவமகல வெனையறிபே னென மையாமகல - ஞானமகல
 த கற்சொருபமே உறிமாட்டாசெயுற்று நிரபதாகிய பசுஞான
 த்திற்கும்—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - முதலவ
 ன ஞானசக்திதானே தற்பிரகாசமாய் நின்றும்—அவகாட்
 டி யான்மாவைக் காட்டலானும் - தன்னையு மானமாவையும்
 விளக்கி பரப்பிரகாசமுமாயநின் றெல்லாப் பொருளையு மிணிது
 விளக்குவதாகிய பசிஞானமபோல விளக்கு மாற்றல் செல்லா
 மையால் அவனறிருவடி—ஞானத்தால்—அப்பெற்றி கதாகிய ப
 தி ஞானமொன்றானே—சிவனைச்சேரச்செபுபுவது - பசிப்பொ
 ருளை யவநுண் மறியதபாறநென மேற கொண்ட தென்பதாம்.
 சிவஞானத்தால் னறி யறியப்படாமைக் கேது காட்டிய
 வாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

மேல் சிவனைப் பாசஞான முதலிய வற்று ஸ்றி ப்படா
 தென்பது உமவ னவைகளாக் கண்டிருப்ப செ
 னபது உமணர்த ககின னா

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங்காணு கரணங்க
டமைக்காணு வுயிருங்காணு, வுண்டியம் ருயிர் தானுந் த
னனைக்காணு துயிராகருயிரா மொருவனையுங் காணுதாரு
ங், கண்டசிவன றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணாக
ககரணங்கள் காணுமன்றிப்பன, கொண்டரனை யுளத்திறக
ண்டிடுகூடிற்றபாசங் கூடாது கூடிடினுங் குறிப்படியினி
யுத்தே (டு)

(இ-ள்) கண்டிடு விஸ்வத்திற பதாரதங்களுக்கெல்லாங்
கண்டனை காட்டாய் நிறகிற கண்ணுனது தனனையு ம
ககாணு நியமாட்டாத,
கரணங் காணு அதுவுந் தனக்குட கரணமாய்நின்று ஜீவி
ப்பிக்கிற கரணங்கனையு மீதென்று கண்ணுன
தறிபமாட்டா

கரணங்க ட அவைகளுக்குக் காட்டாய்நிறகிற கரண
மைக்காணு கங்களுந் நாமே யெல்லாததக்குங் காட்டாய்
நிறக்கிறே மென்னுந் தனமையு மறியமாட்
டாது

உயிருங் காணு அந்தக் கரணங்களுந் தனக்கு மேலுமாய்
ப பிராணனுமா யிருக்கிற வானமாவையு ம
நியமாட்டா.

உண்டிடுமருயி இரத்தக் கருவி கரணத்தினைக்கொண்டினை
ந்தானுந் தனனை ராவாகிய சுகத்தக்க மோகங்களைப் புசிக்கிறே
ககாணு மென்னு முணாவையு மானமாவு மறியமாட்
டான.

உயிராகுயிரா அந்த வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமாய்
மொரு வனையுங் கருயிருமாய் நின்றுணர்த்துங் கர்த்தாவை

சு—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். உககள்

காணுகாரும் ய முணரமாட்டா ஆதலா லிவைக ளிப்படி
பொன்றுக கொன்று நூனவிருத்தியு மதிக
விருத்தியுமாய்க காரிப்பபடு முறைமை யறிந்து,

கண்ட சிவன இப்படி யெல்லாத் துகளுமேலா யெல்லா
நனைக்காட்டி தரையும் வியாபித்திருக்கிற சிவன பகருவா
னமாககளுக்கும் தற்குருபத்தைக் காட்டி,

உயிருங்காட்டி ஆனம ரூபத்தையும் சரிசெய்தது,

கண்ணுக்க கருச்ச சிவன கரணங்களிடத்தினு மனுப்
கரணங்கள் கா பிரவிஷ்டஞய வியாபித்த உவைகளாத ரூ
ணமனிதபன ன காணப்பட்டாம லதற்கு வேறாய் நிற்பன

கொண்டரனை இப்படிச் சிவன வியாபித்த நிற்குமுறை
யுளத்திறசண்ட மையை உனவிடத்திலே கண்டு மயக்க விக
டிகூடிற் பாசங் தபயிணி உவனுடைய திருவடிபைய யெப்
கூட்டாது பொழுது நினைத்திருக்கி லுன்னிடத் துண்டா
கைய பாசங்கள் விட்டுநீங்கும்

கூடிடினவ கு அதவந்த மேற கூடி தமே யாவினு முன்பு
நிப்படியினிதத் போல நிறக லந்தப பாசங்கள் வருத்தாத
தே ஏ-று

இப்படிச் சொல்லவே சிவ னுனமாககளுக் குபரிக்கு
முறையு னாததிகதாயிற்று

உரணம்-ஐயத்தின்கண் வருத்தது

இதரஞ் காலோத்தரம், வாயவய சங்கதையினு மறிக (நு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

ஆனம தன தருணத்தினாலே சிவனைக் காணும் சிவனுத் த

னது ஞானத்தினாலே ஆனமாவைக் காண்பனென்றி லிவ்வாறு கூடாதென்னு முறைமைபைக் கூறுபிறந்து

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரண பகாணு - ரூபவத் பதாராததங்களைக் காணுங் கண்ணுனது கண்ணையுங்காணுது தனக்கு முதலாகிய அந்தக் கரணவகையுங் காணுது;—கரணங்கடமைக்காணு வுயிருங் காணு - அறியுந் தன்மையை யுடைய புத்தித்தத் தவ வித்தியாதத்துவங்கள் தம்மை யுமறியாது கமக்குக் காத்தா வாகிய ஆனமாவையுமறிபாது;—? ணடியம் நுயிரதானுந் தன்னைக்காணு வுயிராகஞயிரா மொருவனையுங் காணுகாகும் - விஷயத்தைப் பொருநதிறிநகிற ஆனமாவும் பந்தத்திலே தன்னைபுந் தினக்குயிரா யினை யறறவனுந் நிறநிற சிவனையுங் காணுது;—கண்டசிவனறனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுந் திக் கரணங்க ள்காணு நிற்பன - ஆனமாத்கையுஞ் சாவ பிரபஞ்சங்களையும் வேறொரு சகாயத்தையு மடேகூழிபாமல் ஏக்காலத்திலே யதாவத்காகக் கண்டிருக்குந் திவன றனது ஞானப்பிரகாசத்தினாலே ஆனமாவுக்குத் தன்னைபுங் காட்டி யந்த ஆனமாவையுங் காட்டித் தானந்த வானமாவி னி - கசில அநந்தியமா யிருந் தம் பாசபசு ஞானாகமயியுந் யிருப்பன ஆகலால்,—கொண் டரனை யுனத்திறுகொண்டி கூடின பாசங் கூடாது கூடிடி றங் குறித்தடியினிந்துத்தே - அந்த சிவஞானத்தைக் காட்டா க் கொண் டரனை யானமாவிலே வேறறக்கண்டத் ஸவரூப மையாகிற பாசநீங்கும் நிஷை—திரிதது கரண விபாபதியைப் பொருந்தின நேரத்தப பாசவாசனை பொருந்தித் தாமாநிலத் துமபடி கரு முன்போலச் சிவபாவனைபைப் பண்ணிச் சிவத் தினிடத்திலே யுண்ணுடைய போதத்தை மலைவற நிறுத்தென்தென்பொருள்.

கூ—குத்திரம் ஆன்மசத்தி இலககணம். ௨௩௧௯

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

மேற்செல்லிய பறி ஞானமே சிவ முதலிய திரிபகதார்த
து காணுங் கண் கண முதலிய வறறிதருக் கண்ணென்பது, க
ண்ணுந் குபகாரம் பண்ணுதலாற் கண்ணென நுபசரிக்கப் பட
ட தென்று காண்பிக் கின்றா

கரணங்காணு - கரணங்களைக் காணு, —உயிருங்காணு - உ
யிரையுங் காணு, —கண்ட சிவன் - இவையெல்லா வறறையும
பிரத்தியக்ஷ மாகப் பராசருநு சிவன், —தனைக் காட்டி - தனைக்
காட்டி - தனக் கியறனைக் கண்ணாதி உயிராகு + செயறனைக் க
ண்ணாகிய தன்னு சத்தியிலுல உயிராகு இடறனைக் கண்ணாகிய
சிறசத்திவை விளக்கித் தன்னு ஸவருபத்தை யுயிராகுக் காண
பித்து, —உயிருங் காட்டி - உயிராகுயிராச் சுவருபத்தை யுங் கா
ண்பித்து, —கண்ணாகி - உயிராக் கியறனைக் கண்ணாகிய சிறசத்தி
வியஞ்சுக் தன் சத்தி சமவாய சம்பாசத்தி லுயிராக் குறித்து
பசரித் செயறனைக் கண்ணாகி, —காணு - காணுமா, —அடி கூடி
வ - சிவசத்திக் கொப்பச சிறசத்திக் கண்ணைத்திறந் கொளிப
ரப்பித் திபாணிகில, —குறித்தடியி னிறுநீரே - கிருமப்ப பா
சம நீருமுடடி சிவ சிவனை பண்ணிச் செயபியபடி சிவ சத்தித்
தாரசு மாகக் காணே நில

மறைய வெளிப் பொருள்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பாசபச ஞானங்களை பரப்பிரகாசமாய் நிறுவினார் சுத்பிர
காசமாய் நிறைவு செல்லா தென்பது கணமேலவைத் தறியக்கி
டததலானும; ஏனைப் பதிஞானத் திறகுத் தத்பிரகாசமாய் நிற்

தலஞ செல்லு மென்பது தானவ விர னடிதருங் காட்டாயக்
சனககொரு காட்டி வே ன டாது நிறைபதறி உறி பப்படுத லா
னும், சிவனை அவன றி நயடி ஞானத்தாற சேறலே பொருதக்
முடைக தென்பதாம்

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு
காணுநென்னும் தயர்வி விகாரத்தாற ரெருக்கத்
கண்டிடு மென்பதனைக் கரணங்க ளென்பதனோடுங் கூட

மிக

உண்டிடுதல ஈணிப பரடபிரகாச மாகுன மேற்று
உண்டி யமரதலு மது
எடுத்தககாட டுவண்ம
தனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக் கண்டசிவ னென வியை

யும

காட்டிக் கண்டசிவ னென்றது அனுவாகமு
கண்ணுந் பென்பது கட்டாகி பென்றவாறு சொன்னதி
யுள் கண்ணு வென்றது போல
கரணங்களாற காணுமென மூன்றாவது விரித்துரைக்க
கரணங்க ளெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப
பொருண்மேல் வைத்து உபசரிக்கார

இரண்டாவ் கூற்றுக்குத் தோற்றவாய் செய்வார, பாச
ங் கூடாது, கூட்டினங் குறித்தடி யி னிறுத்தே பென்றா

இவை நான்கு செய்யுளானும் முகற் கூற்றின பொருள் வி
ரக்கப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

அந்த முத்தியில் பதியும் பசுவும் தரிசனப்பட்டதே புண்

கூ—சூத்திரம். ஆனமகத்தி இலக்கணம். ௨௧௨௧

டாகில இறதப பேதத்திலும் கரிசனப்பட வேண்டாவோ வெ
னற பாடாணவாதினைய நோக்கி யுள்ளிச்செய்குறா

கண்டிடுங்களை டனைக்காணு - அவை வங்கடாக காண்கிறகளை
தனைக்க காணமாட்டாது—கரணங்காணு-அது வனறியும அந
தக கரணங்கள் காணெல்லா விடயகதகரு மறிவாய நிற்பினும்
தனை யறிபமாட்டாது,—உயிருங்காணுது - அதக்ககரணங்க
ளைக் காரிப்பபித்தின்றிற்ற பிராணவாயுவந தனைக்க தான கா
ண மாட்டாது,—உயிர்யம ருயிரகாணு தனைக்காணு-கண்
மத்தக டிடாக்க சரீரத்தைப் பொருத்தி சுகதுக்கங்களை யனுப
விக்கிற வானமாவந தனைக்கதான காணமாட்டாது,—உயிரக
ருயிராமொருவனையுங காணுகாகும்-தனக்குப் பிராணனாயநின்
அணாததுகிற பரமேஸ்வரனையும் ஆனமாக காண மாட்டாது.
ஆனாலக்ச சிவனை உறியுடடி யேனென்னி, ?—கண்டசிவனற
னைக்காட்டியுயிருங்காட்டி-எல்லா உணையுமறிப தாக்சிவன பே
தத்திலிந்த வானமாவக்குத் தோனாராமல நின்ற முத்தியில த
னையுங்காட்டி யிகத வானமாவையுங காட்டிக,—கண்ணுக்க
கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன - சிவன தனைக்க காணக்கரு
ஆனமாவக்குத் திருவடிமாயக கரணங்கள் லறியுமிடத் தத
தோனாராமலுநிற்பன. அந்தக் கரணங்களாகிய பாசஞானம் நீ
ன்குமபடி யெப்படிபென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யுள்ளிச்செய
கிறா—கொண்டரனை யுத்தத்திற்கொண்டடிக்கிற பாசன்கூ
டாது - அப்படி வாதினை மேலிடால் தனக்குப் பிராணனாய்
நிற்கிற சிவனை யவனுடைய ஞானத்தினாலே தன்னிடத்திலே
கண்டு கொண்டு அவனுடைய சிபாதகனைப் பொருத்திய மயக
கவிகற்பங்கள் பொருந்தாது,—கூடிடினங் குறித்தடியினிமத
தே - அந்த மயக்க விகற்பங்கள் கூடித்தாயினும் ஞாதிருவென
கிற தனமை பெயர்ஞானமாய் நிறகவே முற்பட்ட நிலை கூடும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧-ஆ, ௨-வெ, ௩-வெ, ௪-வெ, ௫-வெ, ௬-வெ, ௭-வெ, ௮-வெ, ௯-வெ, ௧௦-வெ, ௧௧-வெ, ௧௨-வெ, ௧௩-வெ, ௧௪-வெ, ௧௫-வெ, ௧௬-வெ, ௧௭-வெ, ௧௮-வெ, ௧௯-வெ, ௨௦-வெ, ௨௧-வெ, ௨௨-வெ, ௨௩-வெ, ௨௪-வெ, ௨௫-வெ, ௨௬-வெ, ௨௭-வெ, ௨௮-வெ, ௨௯-வெ, ௩௦-வெ, ௩௧-வெ, ௩௨-வெ, ௩௩-வெ, ௩௪-வெ, ௩௫-வெ, ௩௬-வெ, ௩௭-வெ, ௩௮-வெ, ௩௯-வெ, ௪௦-வெ, ௪௧-வெ, ௪௨-வெ, ௪௩-வெ, ௪௪-வெ, ௪௫-வெ, ௪௬-வெ, ௪௭-வெ, ௪௮-வெ, ௪௯-வெ, ௫௦-வெ, ௫௧-வெ, ௫௨-வெ, ௫௩-வெ, ௫௪-வெ, ௫௫-வெ, ௫௬-வெ, ௫௭-வெ, ௫௮-வெ, ௫௯-வெ, ௬௦-வெ, ௬௧-வெ, ௬௨-வெ, ௬௩-வெ, ௬௪-வெ, ௬௫-வெ, ௬௬-வெ, ௬௭-வெ, ௬௮-வெ, ௬௯-வெ, ௭௦-வெ, ௭௧-வெ, ௭௨-வெ, ௭௩-வெ, ௭௪-வெ, ௭௫-வெ, ௭௬-வெ, ௭௭-வெ, ௭௮-வெ, ௭௯-வெ, ௮௦-வெ, ௮௧-வெ, ௮௨-வெ, ௮௩-வெ, ௮௪-வெ, ௮௫-வெ, ௮௬-வெ, ௮௭-வெ, ௮௮-வெ, ௮௯-வெ, ௯௦-வெ, ௯௧-வெ, ௯௨-வெ, ௯௩-வெ, ௯௪-வெ, ௯௫-வெ, ௯௬-வெ, ௯௭-வெ, ௯௮-வெ, ௯௯-வெ, ௧௦௦-வெ.

இதனாற் சொல்லியது, பேதகதின் மலசமபகமா யிரு கையால் பதியையும் மலசமபகமா தரிசிககபபட்ட திலலையன் று முததியி லுந் மலசம பகமா லயவிரண்டையுந் தரிசிக பபடுமெனது முனரமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கண்டிடுங்களை டனைக்காளு சரணங்காணு - ஒருவிடயத் தக் காண்கின்ற கலை நுனது தனவியலபையுங் காணமாட் டரது, தனக்கு முதலாய அந்நக் கரணங்கனி வியலபையுங் கணமாட்டாது, —காண்டிடுங் கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங் ணு - அறியுந் தனவையுடைய புத்திமுதலிய புறக்கரணமும், ததியா தத் துவமாய்கிய அக்கரணமும், தமயியலபுங் காண ட்டா, தமக்கு அவவிடயத்தைக் காட்டி முதலாய நிறகுமுயி யும் அவை காணமாட்டா அவைபோல, —உண்டியம் ருயிர னுந் தனைக்காளு வுயிரகருயிரா மொருவனையுங் காணுகா - ஒருவிடயங்களைப்பற்றி நிதின்னது ஆனமாவு மவவாதே தன வியலபையு மறிபமாட்டாது, தனக்கு முதலாய யுயிரக ருயிரா ராததிநிறகு முதலவனையுங் காணமாட்டாது ஆகலின், —க ட்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சோருபத்தை யானமசோருபத்தையும் விளங்கச்செய்து தனக்கொரு கா ணறி அறிந்தாவ கறிந்த நிறகுஞ்சிவன், —கண்ணகிக் கரண

சு—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம் ௨௩௨௩

தகள் காணுமன்றிபன் - காட்டாகித் தனக்கொரு கரணங்கள்
வேண்டாது நிற்பனாகலின்,—கொண்டரண யுளத்திற கண்டு -
அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு முதலவனை யவ்வறி
வீனிறகாணப்பெற்று,—அடிகூடிற் பாசககூடாது - திருவடி
யைத் தலைகூடிற் பாசீவசம்,—கூடிடினங் குறித்தடியிலிருந்
தே-நீங்காதுசலந்தடினுஞ் சிவபாவனைபை விடாதசெய்த சிவ
னை யவன நிருவடி ஞானத்தோற் சேறலேபொருத்த முடைத்
தென்பதாம்

இவை நான்குசெய்யுளானு முதற்கூற்றினபொருள் விளக்
கப் பட்டது

சூ - சு, க-அதிகாரம் முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரைமுறை—

மேற் சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்றுநிரகு ஞாதாகக்
ருக கனுக்கேரஞ்செய்ய முறைமை யுணரத்தகிருா

குறிப்படியி னினமட்ட குணமெட்டுச்சிறதி கோ
கனகன முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்து
நெறி யறுவகையு மேலொடுகீழடங்க வெறுமபொ
யென நினைந்திருக்க மேலொடுகீழிலலா, னிறுத்ததுவ
கோர் குணமில்லான றனையொருவாககு நினைப்பரி
யா னொன்றுமிலான நோபடவநதுளளே, பொறுப
பரிய பேரனபை யருளியதனவழியே புகுந்திடுவ னெ
யகுமிலாப் போகத்தைப்புரிந்தே. (சு)

(இ-ள்) குறிப்ப ஞானசாரிய ஐயதேசித்த முறையின
டியினின்று து,

அட்டகுணம் “தோற்றமநந்த ஞானத்தோ டநந்தரி
சனமும், தோற்றமநந்த வீரத்தோ டந
நதசுகத்தினுடன், மாற்றிடநாமமினமை கோத்திர மினமை
யாயுவினமை, மேற்றிடகோடழி யாவிபலபெபை ரோதிழை
யே” எனஞா பாரத்திபமுடையார

எட்டுச்சித்தி விருதகம் அனுவின்னுன னுருவுகொள
வணிமாவர மவற்றி ஊதிவேகத தியங்கியு
நதோய வற்றவுடலகிமாத, திணிபபெருவரைபெனமெயச சிறப
புறுகைகிரிமா, சிந்தித்தபலமெவையுஞ் சிறப்புறுகை பிராத்தி,
பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடுமபு:னாச்சிபெறுகை பிரதாமி மீசி
தைமாவலியுமடி பேணி, மணமலார்போ லெவராலும் வானுசிக்க
பபடுகை வசுவசிக்கைவலிபராற தடுப்பரியவாழகே” எனஞா
மதகுறவா எனவறிக “அட்டமாசித்திபுறக லினைத துள்ளபே
றுகளுந், கட்டமாங்குதிகடரும் பரகதிநாணககொடா, மட
மிலாமாலையாய வியாபகமாடநிவாங்க, கட்டலாகாமுத்தியது
மற்றிவற்றுகுடையாதே”

கோகனகனமு பிரமா முதலாயினு ரனுபவிகும போ
தலவரழவு குலவு கவளெல்லாத்கையுஞ் சீயென னுவாதது.
பதமெல்லாமு வெ

றுகது

கெறியறுவகை ஆறத்தவாவினையும் பந்தமெனக கருதி
யுமேலொடு கீழ் வெறுத்தது
டங்க

வெறுமபொ அவைகள் அபாபோகவ கொடுத்ததற் கே
யென நினைந்திரு தவாகையால் அசத்தியமெனக கருதி ஞா
க்க ஞாசாரிப னுபதேசித்த நிட்டையைப பொ
ருத்தி நிறப்பேயாகில அப்பொழுது

சு—சூத்திரம். ஆன்மசத்தி இலகணம். ௨௩௨௫

மேலொழிழி கான் பூரணனாய்த் தனக காத்பநதரு
ல்லாநிறுத்தவ மில்லாதவனுமாய்ச் சுதந்தனாகலாற தனக
தோ குணமில் னவைக்கப்படுவ தொரு வண்ணருபங்களு
லான தனனை மில்லாதவனுமாய்த் தான் சாக்தனாதலால்
யொருவாககு நி தன்னுண்மையினை யினைபடியென றொருவ
னைபடரிய னொ ராலுமறிதற கரியனுமர யாதித்தனெப்படித்
னறுமில்லான தனக கொன்றை விருப்பிச செயயா தான்
மாககளுட குபகாரரு செயுமாறுபோல இ
வனுந் தனசுகென யோர கைமமாறு கருதா தானமாககளுக
குபகாரரு செயவனாதலால்

நோபடவந்து இச்சிறப்பினை யுடைப சிவ னிகத முதநா
ள்ளே பொறுப்ப னமாவை யனுக்கிரகரு செயதற பொருட
ரிய பேரனபைப டாகவந திவனிடத்திலே தறிததறகரிதாகிய
ருளி சிறுசத்தியைப பிரகாசிப்பித்து

அந்நவழியே அநதச சிறுசத்தியுடன் கூடியிருக்கிறவாக
புருந்திரிய னெ ளுக்குத் தன்னிடக துண்டான சுவாநந்தர
கருமிலாப போ னுபூக்பைத் தின்பிப்பன எ-று
கததைப்புகிறதே

வெறுதகென்பதனை நடுகிலேத் தீபகமாக்கி யிருபாலுங்
கூட்டுக

கோகன்கன-சாரணக்குறி

நினைப்பரியான எழுவாய்

புரிந்திடுவன பயனிலை

இதற்குச் சிவதருமோததரத்தும், சர்வ ரூனோத்தர
த்த மறிக. (சு)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

0

மேல் பிரபஞ்ச வைராகியமவரிற் சிவன் றுனே திறக்கி
ம பண்ணுவனென்பது கூறுகின்றது

சூரிதகடியி னின்றட்ட குணமெடிக்சுசதி கோகன்கனமுத
வாழவு குலவுபதம் நெறி யறுவண்சயு மேலோடுகி ழ்டனக
வல்லாம வெறும பொய்மென வெறுத்த நினைத்திருக்க-லன்பி
மாமகிய சிவபதகதிலே நின்று பசாசுபக முதலாகப் பிரமபத
ரீருக வடைவே பிரதிவி யப்பு கேசோ வாயு வாகாசம மனசு
நகங்காரம் புத்தி இருத வெட்டு தத்துவங்களிற கிரமத்திலே
யெட்டு பதத்திலு மொவ்வொரு குணமதிகமாக வெண்குண
மாண வணிமாதிபாகிய வெட்டுசுசத்தியையும்,

இந்நிருசசமம்

[illegible]

க—ருத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௨௭

பிரமாதிகளுடைய ஐஸ்வரியங்களைப் பவர்கள் வாழுமுடைய கங்கையை மகதிரபத முதலான பதங்களை மகதிரபத வன்ன புவன தத்துவங் கலைகளென்னு மாறத்துவாவு மூதவ மாயையதோ மாயையென்னு மிரண்டு மாயையினுடைய காரிய மாகையாற பயனற்ற பெய்யென்று வெறுத்துச் சிவபததையே யிச்சித்து நினைத்திருக்க,—

மேலொடுகிழிலலான நிறுத்தவதோர குணமில்லான நன்மையொருவாக்கு நினைப்பரியா னென்றுமிலா னோபடவந்துள்ள பொறுப்பரிய பேரண்பை யருளியதன்வழியே பெருகுமிலாபபோகத்தைப் புரிந்தேபுகுந்திடுவன - முடியுமடியுங் காண்பரியான இன்னதொரு குணவானென றெருத்தரா விச்சயிக் கப்போகாதவன கண்ணுடைய ஸவருபத்தை இவ்வாறென நறிவகிற கரிபவன தேக்கேந்திரிபாதி கரணங்க ளொன்றுமில்லாதவன் சுநந்தானமபண்ணி யானமாவிலிடத்திலே தரித்தற கரிதாசிய சிவராகுகளைவிளைதகந்தச சிவராகம வழியாகப் பூமிமுதல் சதகியலோக பரியந்தத்தில் மறுவியா நந்தமுதல் பிரமாத நந்த முடிவான யானந்தங்க ளெல்லாரு சரி இவ்வி விளைஞஞ் சிவநந்தத்தை விளைத் தானமாவிலிடத்திலே வேற்றக கலந்திடுவென நினைப்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசுத்தி தாரகமாய் நின்று செய்வ தரைக்கூறா.

நெறியறுவகையும் - ஆறத்துவாவும்,—வெறும் பொய்யென - அசத்தியம்போற காணுங் கண்டிதமாக,—புகுதே - விள

ங்கி,—போகத்தை - சிவத்துவ விளக்கமாகுஞ் சிவானந்தப் பெ
யாச சிவபோகத்தை

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

குருவினருடா லறிவதொரு குதியினக ணுறைதது நின்று
கொண்கி, காலாகக்வி புயனமுத லநாசிருத புயன மீரயுள்ள
எவ்வகைப் பட்ட புயனமும் இதற்குமுன் னண்பவித்தக கழி
ததமையிற் கான்ற சோறெனக்கண் டருவருதது விட்டு, அது
வகை யத்துவா யுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுவ காரணரூப
ததிற ச்றிதுவ காண்ப படாமையாற் பித்திகைவடிவம் கா
ண்பார்க்குக் காண்பபடாதா யதன்கண் மனாத் சித்திர வடி
வம் போல முழுப்பொய்யெனக் கண்கி, அவ்வாறு கண்ட கா
ட்சி சலியா திருக்கப் பெறின, அப்பிரபஞ்சததிற்கு விலக்கண்
மாண ஞான சொரூபம் ஆண்டிலிது விளங்கித் தோன்றும்
தோன்றவே, வறியார்க்கு நிதி வாயத்தழிப்போல அதன்கட்
பெருங்காதன் மீதுறம் அது மீதுறவே “இன்பி லிவிதெறை
லின்றுண்டே லின்றுண்டா - மன்பிலையேயது” அல்லான
அவ்வனபின் வழியே பேரி னப மமமாயப் புருதது உயிரின் கண்
விளங்கித் தோன்றும் அதனஞானததிற்கு முதலாகிய ஞெய்மெ
னபதாம்

அட்டகுண மெட்டுச் சித்தி கோகனத நெனறது பைசாச
பதத்தி ண்டடமா சித்தியை நோக்கி எண்மடங் கேற்றமாகிய
வட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமென வதனபெருமை கூறிய
வாறு

கோகனதன் ஆகுபெயா.

சு—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௨௯

ஒற்று மிகாமை வடநூன்முடிபு

வாழவு குலவுபதம் திப்பிய மகளிரும் அதிவிசிதகிரமாகி
ய மாடமு மாளிகையு முகலிய போக்கியப் பொருட் சிறப்புக்
ளா னழகு பெற்ற பசும்

ஒற்றுமை பற்றிக் குணங் குணிடாக் வுபசிக்கப் பட்டது.

இதனானே ஆசைநரு முலகமெலா மலங்கத கோர மென
றறிக் ததலுமாறும் அநநிலைபே யாமாறும் வகுத தனாத்தி இ
ரண்டாக் கூறு வலி யுறுத்தப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி ஜீவபரமேன நிரண்டிலை பெல்லாரு சிவமே
பென்ற பரிஸ்ரமவாதிபை கோக்கிச் சிவ லின மலனென நூம் ஆ
னமா மலசும்பத்திரா யிருப்பனென்று மத நீங்குகு லொழிந்து
சிவ தரிசன முண்டாகாதென்று மமே லுள்ளிச்செங்குரா

குறித்தடியிலின்று - ஆசாரிய னறிவித்தபடியே யறிந்து
பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியிலே சிற்போதின ஜீவிபாம லந்த
ஞானமேயாய் நின்று,—அட்டஞ்ஞமெட்டிச்சித்தி—நற்குணங்க
ளாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களு மறு னமை பெருமை
அறவுரையதாயிருந்தல் மிகவுங் கணத்திருந்தல் வினமிசையே
கல பாரமெய்சோதல் வேண்டின வுருவைக் கொள்ளுதல் எங்
குதானேயாய் சிறதல் எனனும் எட்டிச் சித்தியும்,—கோகனக்
னமுதல்வாழவு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்தது—பிரமாவினுடைய
ஐஸ்வரிய முகலாகவுள்ள ஐஸ்வரி பங்கலையும் கொண்டாடப்
பட்ட பதங்கலையும் உபேட்சித்தது,—நெறிபுதுவகையும் மேலொ
டு கீழடங்க-கீழும் மேலும் எங்கும் நிறைந்து நிற்கத்தக்க சட
ததுவாக்களின் வழிபடவதும்,—வெறும்பொய்ப்பென நினைக்க

ருக்க - இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சுத்த வசத் தியமென்று இவையிதனை சிவஞானதகாலே யறிந்து அந்தஞா னமாய நிற்கவே,—மேலொடு கீழிலான - முதல் நடு விறுதி மூன்று யில்லாதவனுமாய,—நிறுத்தவதோர குணமில்லான - சொல்லப்பட்ட கொரு குணங்களுமி லலாதநிரகுணனுமாய்,— தன்னையொருவறகும் நினைப்பரிபாண் - தன்னுண்மைமைத் தா னறிவிக்க வறியும்தொழிந்து ஒருவராலு மறிப்ப படாதவனு மாய,—ஒன்றுமிலான - சாவமுத தானாய நிற்கச்செய்தே ஒன் றுத் தானல்லனுமாய நிற்கிறவன்,—நோபடவந்துள்ளே பொறு ப்பரிய பேரண்பையருளி - வேதத்திற றோன்றும் லப்பிரகாச மாய நின்றமுதல் தானே முததியி ல பிரகாசிக் த இவனுக்குள னே பொறுத்தறகரிப் பிருத்த பத்தியையு முண்டாக்கி அதன் வழியே புருகத்தியின,—எனதுமிலாப போகதனைப் புரிந்தே - அந்தப் பெரிய பத்தியழியாகத் தானுஞ் சென்றுகூடி எவ்விட த்திலு மில்லாத சிவபோகத்தைக் கொடாநிற்பன்

இதற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம், “சுகத்தியுஞ் சிவமுத தாமேநுருமென - நித்திறனுணாவுவந் தெய்துவதெ வாக்கோ - தமக்கேயெனவிற றுமுணராயையு - மமைப்பறவு ணாகலு மவாச்சுடையனதே” என்றும், சிவஞானபோதம், சு- சூ, ௩ - வெ, “ நிற்குணனுப்பின்மலனாய நித்தியானந்தனாயத், தற்பரமாயநின்ற தன்முதலவ—னறபுகம்போ, லானாவறிவா யளவிறந்து கோன்றானே, வானேமுதலகையின் வந்த” என னுமதுந் தனிக்கொள்க

இதனாற் சொல்லி பது, ஆனமோ பாசமாநிப் பிரபஞ்சத்தை யசத்தெனறறிந்து நீங்கிச் சத்தாகிய சிவம் பிரகாசிக் கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது

க—குத்திரம். ஆன்மகத்தி இலக்கணம். ௨௩௩

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அடியிற் குறித்தநின்று - குருவினருளா லறிவதோர் குறி
யினக ணுறைத்து நின்றுகொண்டு,—அட்டருண் மெட்டுசெத்தி-
பைசாசபத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி மெண்மடங் கேற்
றமாகிய வட—சித்தியையுடைய,—கோகனகனமுதல-பிரமபத
முதலியவற்றின்,—வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-திப்பி
ய மகளிரு மதிவ்சித்திர மாகிய மாடமு மாளிகையு முதலிய
போககியப்பொருட் சிறப்புள்ள நம்குபெற்ற பகமாகிய காலா
ககிவி புலனமுத லநாசிநதபுலனமீறாகிய வெவ்வகைப்பட்ட பு
லனமும் இகறகுமுன்னனுபவித்த கழித்தகமையிற் கான்றசோ
றெனக் கொண் டருவருத்துவிட்டு,—நெறியறுவகையு மேலொ
டு கீழடங்கவெறும் பொய்யென நினைநதிருக்க,—அறுவகையு
துவாவுட்பட்ட மூவகைப்பிரவஞ்சமுங் காரணருபத்திற் சிறிது
ங் காணப்படாமையான் பித்திகைவடிவங் காண்பாக்குக கா
ணப்படாதா யதன்கண்மறைந் சித்திரவடிவம்போல முழுப
பொய்யென கருண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சி சலியாதிருக்கப்பெ
றின்,—மேலொடு கீழிலலான் - மேலொடு கீழிலலா னாகியுந,—நி
றுத்துவதோர் குணமில்லான் - குறித்தறிவதொரு குணமில்லா
னாகியும்,—தன்னையொருவாக்கு நினைப்பரியான் - தன்னையொரு
வாக்கு முணராத கரியா னாகியும்,—ஒன்றுமில்லான் - ஒன்றுமில
னாகியும்,—உள்ளோவந் தநோபட - பிரவஞ்சத்திற் கிலக்கணமா
ன ரூனசொருப மாணடினிது விளங்கித்தோன்றும் தோன்ற
வே,—பொறுப்பரிய பேரண்பைடருளி-வறியார்க்கு நிதிவாயத்
துழிப்போலப் பெருங்காதன் மீனும்,—அதமீதுதவே, யத
னவழியே, “இனபினிவினெனற லின்றுண்டே லின்றுண்டா-ம
னபினிகையேயது” ஆகான அவவனபின்வழியே,—எவருமிலா

உருக உ விவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

ப் போகத்தைப் புரிந்தே - எவ்விடத்து மறிதற்கரிப் பேரினப்
மயமாய், —புகுந்திடுவன - புகுந் தயிரினகண் விளங்கித் தோ
ன்று மந்தஞானத்திற்கு முதலாகியஞேயம்

‘இதஞ்ஞே யாசைதரு முலகமெலாம் அலகைத்தேராமெ
ன்றறிந் தசலுமாறு மந்நிலேயேயாமாறும்’ பகுத்தணாதத் இர
ண்டாவ கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

சு-ரு, உ-ம, அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருக—

மேன மாயாவாதி ஜீவபரங்களை யொன்றென்றேறி

யிருக்க நீ பிரண்டாகக் கூறிய தென்னென்று

வினவ வுத்தர முணாதத்திகூர்.

கண்டவிவை யலலேனா னென்றகனறுகாணாக் கூறி
பரமு நானலலே னெனக்கருதிகக்சிந்த, தொண்டினு
மிமுளத்தவனா னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பா
ளிக்கத் தோன்றுவனவேறையி, விண்டகலு மலங்க
ளெலாங் கருடத்தியானத்தின் விடமொழியு மதுபோ
ல விமலதை||மடையும, பண்டைமறை கருமதுநா னா
னென்னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவத்தைக்
காணே (எ)

(இ-எ) கண்டவி ஜனமாவானவ வித விதவென்று சுட்டி
வை யல்வே யறியப்பட்டவைகளெல்லா வரறையு மிது
லென்னெ ன் னான்லவென ததற்கு வேராய்
கன்று

கூ—குத்திரம். ஆனமசுத்தி இலக்கணம். உஉஉஉ

காணுமேழிபர ஆனமபோதத்தகெட்டாதிருக்கிற மே
முநா ன ல லே லான பரமசிவனும நானல்லவென தறிந்த.
னெனக்கருதி என்னவே, பாசத்துசகும் பதிக்கும் வேறா
யிருப்பதோ ரானமா வுண்டென தறிவிப்ப
தாயிறம்

கசிகதசொன அநதச சிவன றுணுகாரினை அடிமைத்
டினெடு முளத திறத்தடன கூடி நின்ற வானமா விடத்தி
தவன று லி ன தக லெளஞ்சு கு ளெண்ணெயபோலவும் பூவினி
லப்பாலே டத்துக சந்தமானது பொருநதி நின்றாற
போலவு முளநம் புறம்புக கலந்துநின்ற
வைக்கியத்குலே

சோகமென்ப நானந்தச சிவனாக நின்றேனென தவன
பாவிக்கத தோ திறது பாவிக்க அப்பொழுது அவ்விடத்தில்
னறுவனவே ற அநநியமாய்கின்ற சிவன றுனே பிரகாசியா
னறி நிறபன

அசசோகம் பாவனை ஆனமாப பரமானமாவைக கூடின
விடத்தக தானென்பதொரு முத்வினறி யவனுடனே யிலவித்
தொன றுப்ப போமென்னும வேதாநதி மதம்போல வன்று இ
கவன று சிவம் பிரகாசிக்கவே!

விண்டகலும் அநாதியாக விவ்விடத்திற செறித்த நீங்
லங்களுலாம் காதிருக்கிற மலங்களுல்லாம் விடநிப்போ
காநிரகும். அஃதென்போல வெனவில்?

கருடத்தியான பாவனையிற் பட்ட கருடனாற் பாம்பெர்
ததின விடமொழியும் பாவனையே செய்யும் பலம் எனபதனா
ழியு மதபோல லிந்தப் பாவனை பண்ணவே மலமானவைக
னிங்குமென வறித.

விமலதையு ம ஆதலா லிந்த வானமா சுதத்தனும் அஃகா
டையும வது, நினைமலத்தவத்தைப் பொருந்தா நிற
கும்

பண்டைமறை இந்தப் பாவனையைக்காண பழயதாகவிரு
களு மது நா னு ககிற வேதங்கள் சோகம பாவிக்கச் சொல
னெனென்று பா லுகிறது நீயதற்குப் பொருள்கோ ளறியாம
விககச் சொல்லு ல விபரீதமாகக்கொண்டாய்காண ஆதலா
வதிப் பா வ கத லது கூடாத ஏ-று
தைக்கானே

ஸ - அவன, அவன் - நான் இதனைச் சோகமென்றா
இதவடமொழி இது செய்யுட்கண்ணும் வரப்பெறும்

“செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரித்துணர்த்துஞ் செய்யுட்கண்
வந்தவடமொழியை மாற்றுதே—சந்திர, வழுவாமற் கொண்
டியற்று மாண்பினாக குண்டோ, தழுவாம லிறகுந் தமிழ்”
எனவறிக

வழித்தலைப்படுவான சுழல்கின்றே னுனைபோ லெனனை
ப் பாவிக்கமாட்டேன் எனவறிக.

இதற்கு வா துளம் சித்தாந்த சம்போதியிலு மறிக (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வேதத்திலே சோகமென்றதஞ் சொன்னதென்ற தன்
று பிரிவற்ற வறுபவாதிசயத்தினாலே யது நானென்றதே யெ
னனு முறைமையும் பேதமாகச் சிவனுக்கு சமனாயிருக்கு மென
னு மஃதமதிகளை நிராகரித்து சிவ ஜீவர்களுக்குத் தாதாதியிய
மும் கூறுகின்றது.

கூ—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௬

கண்டவ்வை யல்லே னுன்னெதகன்று - ஆன்மபோதத்தி
றை பிரித தறியப்பட்டதெல்லா மென்னுடைய ஸ்வரூபமல்ல
வென்று நீங்கி,—காணுகாழிபரமு நானல்லென்னெக்கருதி- ஆ
ன்மபோதத்தினுலே காணப்படாமல் விஸ்வரூபத்தைய நிறுதி
சிவனுட நானல்லென்று புத்திபண்ணி,—கசிகத தொண்டி.
ஒழிமுளத்தவனரு லின்னகலப்பாலே சோகமென்ப பாவிக்க
தேகோன்றுவனவேறன்றி வினடகலு மலங்கொல்லாம விமல
கையையடையச கருத்திபானதகால் விடமொழியுத்தபோ
ல-கசிகதசமபகத்தினுடனே ஆன்மாவிலே ஜீவன வேறினமை
யாகி நின்றமையா லகதச சிவனுன்னெது பாவனைபண்ண வா
ன்மாவிலே வேறறப் பிரகாசிப்பன் சிவபாவனைபண்ணலே யா
னவாதி பாசங்கொல்லா நீங்கப்போ யானமா நின்மலத்துவ
த்தைப் பொருக்தவன். அதென்போல வென்னில? கருடபாவ
னைபினுலே விடநீங்குமாப்போல,—பண்டைமறைசுரு மதநா
னுன்னென்றுபாவிக்கசொல்லுவ இப்பாவகத்தைக்காரணே -
பழபகாசிப வேதங்களு மதநானுன்னென்று பாவனைபண்ண
ச சொன்னது நாமிப்பொழுது சொன்ன பாவனையைக் காலெ
ன நினைபொருளா

ஏகா ர மீதரசை

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவபோக நிமித்தமாகுங் குலைந்த சிவசமாதிகூடும பொரு
டநிப் பிரபஞ்சம பொய் யென நினைந்திருந்தகன் மாதிராம போ
துமோ வென்னச சித்தநாக சிவோகம்பாவனைத் தீவக வேதாஜ
த சோகம் பாவனை வேண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிலை-சேகாதிப பிரபஞ்சக சாகசி வாசசியப்பொருளாய் மயங்கி யிருக்குங் குருவிகக சங்கமாகினை,—

அல்லேனா - நித்திய நிலையங் குழையுங் கண்டித வடிவ தட்டத லக்ஷண முற்ற வயமிதம் பதவாசசியப் பொருளாயச சாலமப சிவ யோக விஷயமாயத தட்டத லக்ஷண சிவபதவாசசியப்பொருட் சிவகருறி பொறிக்கு மீடமாதலானும் வாசசியப் பொருள விட டிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிறப்பிரண்டு மெடுத்தத கொடுத்த துரைததாலுரு சிவோயரு சிவமித்மென்று படாசகைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளாய்ப் பாவிக்கப்பட்டு சிவோகமென்று தன்மைப் பொருட் சிவப்பொருளாய்த் தியாவிக்கக் கிட்டித் தட்டாதாதலானும் அகமபதத்தில வாசசியப்பொருட்டட்டத லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பூதானமாத் மந்திரானமாத பஞ்சானமக குறிதாண்டிசிட்டவிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் சினமாத் திரானமாவாயச சிவபதத்தில் வாசசியப் பொருட்டட்டத்த லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பிரமாத் சாங்க சதாசிவான பஞ்சேசுவரக குறிதாண்டிசிட்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பரகருறி பதித்துப் பின்னஸிப்பத்கில வாசசியப்பொருட் டட்டத லக்ஷணத் தன்மைப்பொருட் டியான சமாத் தியுபாத் துற்ற சினமாத் திரானமாக் குறி பரகருறி யிருகுந்தாண்டிசிட்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் சிவகருறி பொறிக்கப் பாத் திரவானுகையால்,—

கானனநென நகன்று பஞ்சவித சாலமப சிவயோக மார்க்கத் தொரு மார்க்கத்தால் முப்பத வாசசியப்பொருள் கட்டுனமையுற்று,—

காணக கழிபரமும்-பரோக வகாதிமுத்த பரசிவமும்,

கூ—ருத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உட்கள்

நானல்லேன படர்களைப் பொருளாதலாற் றன்மைப்பொருளா கிய,—

நானல்லேன எனக் கருதி - சிவோயஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாம், சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாத ஆரோபிதமா யப்படியுஞ் சிந்திக்கலாமென்றுஞ் சிந்தித்து—

கசிந்த உளத்து - ஆன்மாவில்,—

தொண்டிடுமெ - சமயதீடசையிற் றைவா செயற்கை யாயப் பாவிக்கு மியற்கையாய் வைஷ்ணவ ரெப்போதும் பாவி க்கும் தாசோகம் பாவஞ் வாசனையோடு,—

அவனருன் - சிவனருன்,—

நின்ற கப்பாலே - நிலைபெற்ற சாங்கரியத்தாலே சிவோக மென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்படாந். ஏவப்படுந் தாசத் தனையு மேவுஞ் சிவத்தன்மையும் எனமாதா மலடியென்பது போற் பகைத் தேடுபவ் துப் பாவிக்கப் ப—தாக்கையால் ஆகி லெப்படி?—

சோகமெனப் பாவிக்க - இரண்டுங்கெட்ட வைஷ்ணவ தா சோகம் பாவஞ் வாசனை தடைத்துச் சித்தநாகச் சிறப்புச் சி வோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந்தப் பொதுச்சோகம் பாவனை ய் மயங்கத் தனைத்துச் சோகமென்று பண்ணு,—

தோனறுவன் வேறினி - தாசோகம் பாவஞ் வாசனை த ள்ளியங்கத் திஸியினைத்துச் சிந்தார்த்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறிப்பொபித்து வேற்றுக் குறியி னறி சிவன் முதலியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிகப்படவ ன். நீரிடபோது செப்பியது செப்பமன்று. ஸவ்ருப் சிவபாவனை சுத்தியமானதபேர லாரோபித் சிவ்ருப் சிவபாவனை சுத்தியம ன் றசத்தியமே! அசத்திய மெப்படிப் பலவகொடுக்கும்? சத்தி யம் நீ சாற்றியது. முதலிசெய் சிவாவிர்ப்பாவ பாத்திர பாவ

உககஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சையாகலாற் சததிய சிவ பாவனையினுறபோல அசததிய சிவபர
வனையினுறும்,—

கருடத தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல மலநக
ளெல்லாம விண்டகலும் -பிரிபாது பிரிந்த நீங்காத நீங்கும்,—

விமலதையு மடையும் - சிவத்தவாபி வியத்தியும் ஸ்திதஸ்
தாபிகமாம்

விண்டகலு மென்பதனால் முத்திபலமும், விமலதையு
மென்பதனால் வியத்திபலமும்விளம்பப்பட்டன

தொண்டினு டென்பதனைநின்றகல்பபாலென்பதோடு வி
சேஷியாமற் சிலா பாவிக்க யென்பதோடு பந்தி விசேஷிதநா
ர்கள் சிவோகம் தாசனென்று சிந்திப்பார்களாய மனமாகா வந்
தியை மென்றும் வழக்குரைப பாராள்,—

பண்டை மறைகளும் -

பிரவாகா நாசிச சுருதிகளும்

உமமையினுற சிவ விடத்த சிவாகமங்களும்,—

அது நாளுநே னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது-இது
தந்மமென்று தியானிக்கச் செபபுவது,—

இப்பாவகத்தைக் காணே - இச சிவோகம் பாவனைத் தி
பக சோகம்பாவனையைத் தானே,—

சோகமென்பது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருள், ஐ
க்கியப் பிராக்தி யாகையால்

“தானோஹ மிதிஸமமோஹம் ஸோஹமே வபரிபரம்
அஹமேவ பரிபராத்தி தஸமாத்தீணி பரிதயஜேத”

என்று சிவ சிவாகமத்திற் றளளி யிருத்தலால் அப்படிச் சி
வோகம் பாவனையே பகையாமற் பாவிக்கப் படுமென்று படித்
திருந்தாலுநு சோயம் தேவதத்த மென்பதுபோற் சுருதிச்சொல்

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௩௯

ற சித்த விவேகத்தினால் சிவோகம பாவனைத் தீபமாகச் சோக
மென்று பொருவழி சொல்லலாமென்று தாடரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானெ
ன்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றன உயிராவது சுட
டுணா வுடப்பட்ட வப்பாசமு மனது சுட்டுணா விற்றதறினறவப
பதிப பொருளு மனது இரண்டறகும் வேறெனக் கண்டு, வே
றாகிய பாசத்தை மேற கூறிய வாறஞ் சொருவி, ஏனைப் பதிப
பொருள வேறாயினும் வியாபிய விபாபக பாவகத்தாற கண்
னெனியும் ஞாயிறந் ஸ்ரெனியும் போல வேறறுமை சிறிதக தோ
னறாதவாறு ஒற்றித்த நிறநற்குரிப தனது தொண்டினையும் இ
றைவன கலப்பினையும் நோக்கி நினது, கருடோகம பாவனை
பொருவன செய்யப் பெறுமாயின, அநகருட னம்மாநகிரிக் னு
கரு வேறாதலினிற் றதது விதமாயத் தோன்றி விடத்தை நீக்
கத் தெளிவு செய்யு மாறுபோல, சிவனு மிவனில் வேறாதலினி
அத்த விதமாயத் தோன்றி மலங்களை நீக்கச் சுத்தஞாகச் செ
யவன வேதாந்த மகாவாகக்கியத் திறகும் இதவே பொரு
ளாகக் கொள்க வென்பதாம்

இப்பாபனை யின்றி யமையாச சிறப்பிற் றென்ப துணாத
தவாரா, பயனு முடன கூறினா

பரமுமென்ற வுமமை இறந்தது தழீஇது.

பரம அவனெனத் திணையாகுகிறது

தொண்டாவது சாராததனவண்ணமா மியல் பைபுய வுயி
ர கழிபரமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனை
த்தலினிற் றற்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன வழித் தாய் நின்றல்.

முனைத்த நின்று செய்யும் உலகத் தொண்டி னீசுக்குத் து
க் கசிகத் தொண்டென விசேடிதகார

வேறாய் வழியுஞ் சோகமென்ப பாவிததற குறிப வியை
பு இருவா மாட்டி மு ணமை விளக்குவாரா, கசிகத் தொண்டி னெ
டு முளத்தவனா னின்ற கலப்பாலே பெனரா

கருட பாவனையை பெயித்துக் காட்டியதும் அதனக் களைப
நீக்குதற பொருட டென்பது

எனவே கருடோக மென்ப பாவிக்கு மசதுவித பாவனை
க்கு மகத்திரத்தின் தாறறலும் அவ்வாறறலவழி நின்று பாவிக்க
கும் மாத்திரிகன் தாறறலும் ஒருகலையான வேண்டப்படடு ஆன
டைக்கு நிலை பெறுமாறு போல், சிகோக மென்ப பாவிதது நி
தரு மததுவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பு மிவனது தொண்
டு ஒருகலையான வேண்டப் படுமென்பது போகதமையால்,
அவ்வாற தொண்டி செயதற குறிப ஆனமாவின் து ஞானக கிரி
யைக் கரும கலத்தருகுரிய இறைவன் ஞானக கிரியைகளும் ஆன
டுக கேடினறி நிலைபெறு மென்பது உம அருத்திபா னுணர்ந்து
கொள்க

“உனதனை குடியிரண் டென குடியிரண்டிங் குறுகிடா வன
ண் மின்பமா யென்பாற கூதகையுங் கொண்ட தெப்படி” எ
ன வியந்த கூறிப து உம இவவுணமை நோக்கி யென்க

இப்பெற்றித தாகிய சுதகாததுவிதவு ணமை யுணரமாட்
டாகார, ஒருபொருள் மறறொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மை
யின் அது நாளுனே னென்னு மொருவாராததைப் பொருள் படு
மாறு யாவ்வாறென றுசங்கித் தாரக்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்று
மெனக் கொண்டு பரிணாம கூறுவாரும், அது நானென்னு யிரு
பெயரும் விட்டிம் விடாத வாகுபெயரெனக் கொண்டு கேவலா
ததுவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திர மாரு

சு—சுத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலககணம். உகசக

பெயரெனக கொண்டு விசிடடாதது விதக கூறுவாருமா யிட
ராப படுவா

அங்ஙன மிடாபபட நிரைப்பன வெல்லாம பொருளில்ல
வென்பார 'பண்டை மறைகளும் தநாளுனே நென்று பாவிக்க
ச சொல்லுவதிப பாவகததைக காணே' எனரா

எனவே, வேதாந்த மகா வாககியமுஞ் சித்தாந்த மகாவா
ககியமும் பொருளா ஞெனறென்ப துஉம பெறப் பட்டத.

நானகிக கருடனென்றது கருடனாக கதிதெபவமாசிய மந
திர சொற்பத்தை யாகவின அப்பாவனை மெய்யாதற கிழுக்கி
னமை யுனாக

இகளுனே திரு வஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப பார
கரு வேண்டப்படும பாவனை கூறப்பட்டது

நிரமபவழகியருரை வருமாறு.

அது நானென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லுக்கைச செயதே நீரிதை
விரண்டாகச சொல்லுவானேனென்ற பரிஞ் மவாதிபை நோக
கி மே லருளிச்செய்குரா.

கண்டவின்வ நானல்லே நென்றகன்று - கேகாதிப பிரப
ஞ்சததை இது நானல்லவென்று நிப திபணனி அகத்ப பிரபஞ்
சததககுத் தான வேறும் தான வேறெனாகென்னமபு, அப்ப
டியறித்த நீ வகினதா லல்லோ அநகச சிஉமெனலில்—காணக
சுழிபரமு நானல்லே நெனக்கருதி - வாககு மனாதிமாயிருந
கிற மேலான சிவமு லல்ல நானென்றறிந்தது—கசினத் தொண்டி
லெறி முளதகவனா னினறகலப்பானே- பகதிபணனுதிந வடி
மைத்திறத்தடனே பொருத்தின வானமாவிலே யவனகூடி
கின்ற வயிககியத்தினால்,—சோகமென்ப பாவிக்கத் தோன்று

வனவேறினதி - நானவனெனே தியானித்து நிறகப் பேதத்தி
ற றோனமுமல் அபிரகாசமாயநின்ற சிவன இப்பொழுது வே
தறநின்று பிரகாசியா நிறபன,—விண்டகலு மலங்க ளெலா
ம - அவனப்படிப பிரகாசிக்கவே அநாதியே பொருந்திநிற்கிற
மலங்களுல்லாம விடநீங்காநிற்கும். அதென்போல் வெனனி
ல்—கருடத்தியானத்தில விடமொழிபு மதுபோல் விமலதையு
மடையும்-விஷநீனடினவன தனனைக் கரு—னாகப் பாவிக்க
அநதப் பாவகத்தினுலே அவனுக்குண்டாகிட விஷந தீரந்தாப
போல் இவனுமந தீயினென்று சோகம பாவஞ்செய்ய நிஸ்மல
ததுவமும பொருந்தா நிற்கும்,—பண்டைமறைகளு மதநா னு
னே நென்று பாவிக்கச் சொல்லுவகிப் பாவததைக்காரணை-
பழமைபாயவருகிற வேதங்களு மத்ததுவமசியெனகிற மகாவா
க்கியத்தினுலே அது நா னுனே நென்று தியானிக்கச் சொல்லுவ
தும் இநதப் பாவனை துணைக்காரண

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-க - சூ, ௩-வெ,
“கண்டதையனநன் நெனவிடமிசுகண்டசத்தா, யண்டனையா
னமாவி னாயநதுணரப—பண்டனைநத, ஐனததைத தானவிடு
மா னுத்தமனிலொண்கருட, தியானத்திற நீர்விடம்போற னு
ன” எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவன ஆனமாவிலே நின்ற கலப
பை யறிந்து தானவனாக கடுமையாய்ச் சோகம பாவஞ் செய்
வே தனக்குண்டான பாச நீங்குமெனனு முறைமையு மறிவி
கத்த.

சுப்ரமண்யதேசிகருனா வருமாறு.

—o—

(உடம்பே நானென்று மதநீங்கியவழிப் பிரமநானென்று
விவகனம் விபரீதமாக யுணர்கின்ற வுபிராவது) கண்டவியை

கூ—ருத்திரம் ஆனமசுததி இலககணம். உகசக

ல்லேனா - சுடநினா வுடபட்ட வபபாசமுமனது,--காணக
கழிபரமு காணலவேன - சுடநினா விறகத வப பதிப்பொருளு
மனது,--எனாககனு-இரண்டிதகும வேதெனசககூமி வேருகி
யபாசத்தை மேறகூறியவரதருவாருவி,--கருதிஅவனருணாத
துககப்பாலே நின்ற,--ஏனைப்பசிப்பொருள வேருயினும் வியாப
யியவியாபகதகாரக கனனெனியு நாயிற்றினெனியும்பொலவேற
மனம் ஏறிதக சேரனருதவாறு ஓதறித்த நிறுதருதிய,--கசி
கதல்காண்டினெமிமெனக் கருதி - தனததொனடினையு மிறை
வனகலபினையு நோகசி நின்ற,--சோகமெனப பாவிக்க - க
ருடோகம பாவனைபொல சிவ்வாகம பரவனை யொருவன செய்
யப்பெறுமாயின,--கருட தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோ
ல-அககருட னமமாந்திரிகருக்குவேருதலினி யத்தவதிமாயாத
தோனறி விடதகநீக்கக் கெளியு செய்யுமாறுபோல,--வேறி
னறித தோனறுவன - சிவனு மிவனிலவேருதலினி யத்தவதி
மாயாத தோனறி,--மலங்கனல்லாம வின-கலும் விமலகை
யுமடையும்-மலங்கன நீக்கி சுததனாகச செய்யன,--பண்டை
மறைகளுமது நானுனென்ன பாவக்கச சொல்லுவது இப்பா
வகத்தைக்க நே-வேதாரத மகாவாக்கியத்திறகு மிதவேபொ
ருளாகக் கொள்கவெனபதாம்.

இதனுன திருவருசெழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்கு
வெண்டபபிடும பாவனை கூறப்பட்டத

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருகி—

இநநிலை மயங்கிறருகன் மேலோ ருபாயங்கிடை
யுனாததுகனரா

அஞ்செழுத்தா லானமாவை யரனுடையபரிசு ம
ரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமை||மறிநகிட, டன

செழுததா லங்ககர நியாசமபண்ணி யானமாவி லஞ்செ
முததா விதயததாசசித, தஞ்செழுததாற குண்டலியி ன
னலையோமப் பிணைவரியகோகண்ட மடைநதருள்ளவ
ழிநின், தஞ்செழுததை விதிப்படி புச்சரிக்கமகியருக
க ன்ணையரெம பொறருளாறு மாணமாவ் லரனே(அ)
(இ-ள) அஞ்செ ஸ்ரீபஞ்சாககர கதனுளே சிவமுஞ் சததி
முததா லா யு முதலிநின் குணமாவை நநிவேவையுத் மு
னமாவைய னைமயு மறித்து, என்னவே' சிவ னுனமா
ரனுடைய பரிசும் சகல பாசத்தினை நீக்கி யனுக்கர்களு செப
கையா லானமாவைய சிவனுடைமை யென
ஞா

“ஊனநடன மொருபா மொருபாலா - ஞானநடன தான
முவேநாடு ‘சிவமுததேயாமாறு சேருமெதற்கும் - பவய்துவே
யோதமபடி” என்ற ருமாபதி சிவாச ரியார

“சிவஞ்சத சிவா நமாத திரோதகதிமரு-சிவமுதலே து
ஞ் சிவனைசெய” என்ற ரொமதருவார

“யாதனருபிற கூற்றியுனம் பொருளசோமருவகிவ வேற
றுவைசாரும்” எனனு மிலக்கணத்தால் மூன்றனுபு ஏழாமரு
பாயிற ரெனவறித

அரனுபு மஞ் சகல நீட னாமாகிய சதாசிவமுாத திகரு
செழுததா லமை ஞ் சகாஸ்ராததிகளு+ரும ஸ்ரீபஞ்சாககரமே
கதையு மறித்தி திருமேனியான முறைமையினயு மறித்து
டமி உவை வருமாறு,—

மகாரம லிங்கம். வகாரம நாளம், சிகாரம் மேதபதம்,
மகாரம் கண்டம், வகாரம் கீழ்ப்பதம் மகாரஞ் சத்திரோ
சாதம், மகாரம் வாமம், சிகாரம் அகோரம், வகாரம் தற்புரு

சு—சூத்திரம். ஆனமசத்தி இலக்கணம். ௨௩௪௫

மம், யகாரம் நசானவத்திரம், ஆத திருமேனிபான வாறு
காணக

“யகார மிலிங்கமாம நாளம் வகாரஞ், சிகாரரேற டீடங்
தெரிகதின—மகாரநதான, கண்டமேயாகுவி சிவினா ரடிபட்டி
ம், பண்டிகுடி நஃநாடை யரா.” “நகாரமேசத்தியோ சாகமுக
காடின, வகாரநதான வாம னெனமதிக்கச்—சிகாரம், அகார
மவகாரந சிறுபுடமாகுவி, யகார மிசானமுக மென” எனரு ரெ
மதுரவா

மேற சகாதசைக சிறிதிகதிதது நகாரம் பாதம், மகாரம்
வயிறு, சிகாரநதீதாளகன, வகாரம் முகம், யகாரந திருமுடி”
எனவறிக

“நயவிர னடுகாலதா நவீன நமவவு ந விரகாராச, சிவ
விரண்டு தாளகளாயச மேற நவயவுமவாயகார, உவவுமவயவு
முடியாதா பெழுந்தசெய்மல நோமையைச, சென்னை யோரது
நிறபதே சிவாம வைஞ்செழுத்துமே” எனவறிக

இவவிர னபிம பஞ்சாககர சரிசனமென வறிக

அஞ்செழுத்தா பரி பஞ்சாககரத்தாரலே கரநியாச ம
வங்ககர நியாசம் ககநநியாசவகளை ப லண்ணி அஃதாவது —
பண்ணி

கநிட்டாதி யவகுட்டாகதமான் கரவாளிலே யகார வகா
ர மகார சிகார நகார வகளை = சவகார நயாசமபண்ணி, பாத
முகில தலையீறான வங்கககளிலே யவயெழுத்துக்களை டடை
வே நியாசமபண்ணி இருதய முகலிய தானககளிலே டடகக
களை நியசித்தது, மறறவங்கககளிலே பிரணவத்தை நியசித்தது,

ஆனமாவின் ஆனமாவின் தாத நஞ்செழுத்தா லாசசித
ஞ்செழுத்தா லி தென்ப பதமாகுக சூரியகோடிப பிரபை
தயததாசசித்தது போன்ற ஆனமாவின்து இதய கமலத்தி
லே பஞ்சாககரமே வடிவான சிவனை பெட்

டங்குல வுயரததையுந தண்கு வேணடினதொரு நிறத்தினையு
ஞ சிவலிங்கமாகக் கற்பித் தஞ்செழுதகாற பூசைபண்ணி,

அஞ்செழுத்தா குண்டலிபெண்ப பெயரையுடைய நாடு
ற குண்டலியி ன தகானதே யிருக்கிற நாடி யட்டகோண
லைமோமடி முரைய பார்பாணது மண்டலமாகப் பே
ழைசெய திருக்கிறசைக் குண்டமாகப் பா

வித் ததினாலே ஞானாக் கினின்று சொலிசுகுகாகப் பாவித்
தநச் ஞானவன்லைச் சுழமுனை நாடியிலே மேலே கொண்டிபோ
யிடிரமநகிரத்திலே வைத்து, அந்த வனறபொதியோடு மே
கோபவிசுகுகாகப் பாவித்து, அசிலாலேகான சுதகனாயக் கி
ழேயிறக்கி நாடியி லுக்கினியிலே கூட்டிச் சகாசினைப் பூழித்து,

“அஞ்செழுதகாற சொனன ஊதத்தினையுஞ் செயயனட
வே - யஞ்செழுததே மந்திரமோலாம்” எனரு மொது குரவா

அந்த நாடியினின்று மேலே புரப்படடு வித்துதகானத
தை யடைந்திருக்கிக் கவிரசகாணாயாகப் பெருசுகிறததை மன
தாக்கிற் பாதசிரத்திலேவாங்கி விடைநங்கலைசுளக்கி சுருக்குச
சுருவங்கனாலே யஞ்செழுததை யுச்சரித் தோரஞ் செய்து

அனைவரிடகோ கருவி கரணத்தினை விட்டுச் சென்று கூடு
தண்ட மடைந்த தரகரிநாகிய புருவமத்திச் சதைப் பொருந
ருளினவழி நின் நித் கன்னுடைய வாதினையிற் புள்ளினவ
று ழியேநின்று சரதசாலத்திற் சந்திரப் பிர
பைபோலத் தியானித்து

அஞ்செழுத் “நாமுகலா போதிலுரு ண்டாது நாமும
தை விதிபடியு - து, சிவமுதலா போதரிசெனது” எனஹம்
கச்சிக்க விதியிற் று நாடோமந தனக்கிடனற மாத
திரஞ் சபஞ்செய் திருக்கல்

மகிமருக்கன ஒருக்காலுங் காணப்படாதிருக்கிற இரா
ணையரவம்போற குகேதுக்க ரூபராசத்தா லதெப்படடி காண

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௪௪

ஞானறு மான பபட்டிருக்குது அதபோஸ சிவனு மநகவா
மாவிலரனே னமா விடத்திலே வந்து பிரகாசியா நிறகு
ம எ-று.

அரன எழுவாய

தோனறும பயனிலே

இதற்குச் சிந்தியம காரணம் சுப்பிரபேத்தத மறிக

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முதலே யோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிகக
வென்றதை மேல் விரித்துக் கூருக்கின்றது

அஞ்செழுத்தாலானமாவை யரனுடையபரிசு மரணுருவம்
ஞ்செழுத்தா லுரைந்தமையுமறிந்தது - அஞ்செழுத்தினாலே யா
னமாவைச் சிவனறிமையாகவுடைய பரிசாவது —பஞ்சாக்கூரத்
தினுடைய பொருள், சிவனபொருட்டி நமஸ்காரமென்று சொல்
லும் நமஸ்கரிக்கிறவ னறிமையும் நமஸ்காரத்தைக் கொள்ளுகிற
வ னுண்டவனு மானையா லானமா வறிமையுஞ் சிவ னுண்டவ
னுமென்கிற முறைமையும், நகாராகி யைக்கெழுத்தும் நிவிரத்தி
யாதி வயந்த கலைகளுக்கும் டீஜமாத்லால் நிவிரத்தியாதி பஞ்ச
கலைகளையும் வேரற் சுகதியோசாதாதி பஞ்சமந்திரங்களு முதி
த்தசு சகாசிவாக்ருத திருமேனியானமையு முணரந்து,—

அஞ்செழுத்தா லுங்ககர நியாசம்பண்ணி - யகாராதிகர
ராதம் டீஜமாக விசாஸுதி மந்திரங்களை யங்குஷ்டாதி கறிஷ்ட
டாந்த மாகவும் ஹரஸவப பிரணவாதி யகாராதம் டீசமாக
இருதயாகி மந்திரங்களை கறிஷ்டாதி யங்குஷ்டாநசமாசவும்
† நியசித்த சீரசமுதல் பாதாதம் இருதயாதி அஸ்காத மங்
தப்படியே நியசித்தித்துப் பஞ்சாக்கூரத்தினாலே பஸீகரணம்
பண்ணி,—

அஞ்செழுத்தாலிதயத தானமாவி லாசசிதது-இருதயகம
லத்தி னிடுவே ஆனமலி வகத்திலே பஞ்சாக்கூரத்தினிலே பஞ்ச
பிரம ஷ்டக முாதத்திடாக்ய சதாசிவ தேவனா மேறசொல
லு மந்தா x யஜநப்படியே பூஜைபண்ணி,—

கு னடலிவி னஞ்செழுத்தா லனலையோமபி- கு னடலி மஸ
ககத்தி ஓபிசுண்டத்தி லைந்தவாக்கினியிலே சுகதிர மண்ட
தது லமிருகவகொண்டி பஞ்சாக்கூரத்தினிலே ஓமமபண்ணி,—

அண்ணவரிய கோதண்ட மண்டநு தருளின வழிவின்று-
போகப்பிபாசத்தினிலே யல்லது சீட்டப்போகா புருவமத்திய
த்தை மூலாக்கினியை யெழுப்பி வாயு வனனிச்சிதை யுச்சரித்
தனைவழித்தாடச சென்றடைநது நூறூயிரஞ் சுகதிர சமான
மாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதியடைநது சிவனுடைய
ஆஞ்ஞாந்ததி பிரேரிககத தான யீ பிரேரிபனய நிற்குமுறை
மை காணி, அவ்வாறே பெல்லாத தொழில்களையுஞ் செயது
நின்று,—

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க மதியருககண்ணைபரவ
ம்போற்றேன்று மானமாவிலரணே - பஞ்சாக்கூரத்தை நாலு
வாணத்தவாசனும் நாலாசிரமத் தவாக்கு மின்னப்படி ஜபிக்க
வென்று சிவாகமஞ் சொன்னப்படியே ஜபிக்கத் தனித்துக் கா
ணப்படாத் துரு கேதககளைச் சுகதிரசூரிய ரிடமாகக் காண
பித்ததபோல ஆனமாவிலே சிவநநயமாகப் பிரகாசிப்பனெ
ன்றிசனப்பாருள்

இக்கப் பஞ்சாக்கூரத்தின்கிரமம் கிரிபாதிபிகையிலே விஸ
தரித்தச் சொன்னோவ கண்டுகொள்க

† நியசிதது-நிபாயஞ்செய்து, x யஜநம்-யாகம், யீ பி
ரேரிபன - பிரேரிககத் தக்கவன்.

கூ—குத்திரம். ஆனமசுததி இலககணம். உஉசக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இந்நிலையுங் கூடாதுகோசுசுதத பஞ்சாக்ஷரத் துவார
ததினா சிவோகம பாவனைத் தீபகமா மஞ்செழுத்து சப மறை
கின்றா

அஞ்செழுத்தா லானமாவ மரனுடைய பரிசும - மறைஞா
ன தேசிகா லரித்தனாததடி. உகாரமானமா சிகாரம சிவம் எ
னபன முகனமுறையும, —அ—றுவு மஞ்செழுத்தா லமைநத
னாயு - சிகாரமகோரென்பது முதன முறைமையிற் சதா சி
வாகி ரூபமுறத்தம அறிதி—டி, —அஞ்செழுத்தாலங்க கரநியா
சமபண்ணி - கனிஷ்டாசி உங்குஷ்டாந்தகவளில் உகாராதியா
கக கரநியாசமும பாசாதி மூர்த்தகரந்தகவளில் நகாராதியா
க வங்கநியாசமும பண்ணி, —சுண்டலியில் - நாபித் தானத்
தி, —கோகண்டம் - புருவமத்திடம்

மறறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கசிகத் தொண்டிலுடு முளத்தவனா லினத கலப்பாலே
சோகமென்ப பாலித்தற்கண ஆனமாவஞ் சிவமு மகவனம் உ
டைனாயு முடைமாராய நிறகும டரிசு ணுதெழுத்தோது
முறையின் வைத்தணாத, “ஆமிமபடி கேள்” எனவும் “சே
ராகுந் தடிசுகரம்” எனவு மோதியவாறே அவன் றிருமேனி அ
ஞ்செழுத்தா லமைநத் பரிசு முணரந்த, அமமுறையே அங்க
நியாச கரநியாசவசன மவ வைந்தெழுந்தாற செய்து கொண்டு,
இதமுததி புருவ நம்பெனம மூன்றம் பூசைத்தானம் ஓமத்

தானா தியானத் தானமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு, அவனனம் வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ வஞ்செழுதகை விதிப்படியே மாறி நெஞ்சமுததி யுச்சரிதகை செங்க இவ்வாறு சிவோகம்பா வையுந் திருவஞ் செழுத்த மந்திரமும் அந்நிரபாகக் கிரியையு மெனனும் இமமுனருனும் ஒருவழிப்பட நின்று கொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவாராகு, நமசி கோளகஞ்ஞா னனை யேழும போலக் காண்டல் செல்லாத ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற சத்திராதித்தா மாடிக் காணப்படு மாறுபோல், முப்பொருள் கஞ்ஞா யானிகளை யறிக்கே னறிகுந்நிலை நெனனு மறிவிறகு வி டயமாய்த் தோன்று மேனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலன காத்தவழிப் பதிப்பொருள் அவவுச்சரிப்பி லானமாவின் மாட்டு விளங்குதி தோன்று மென்பதாம்

அறிந்திட டென்பதனை மேலுங் கூடிக

ஆனமாவை யரனுடைய பரிசுறென்ற வுமையால் ஆனமா அரனுக் குடைமையாம் பரிசு மறிதலினு லறிந்திட டென்பது உம பெற்றும்

அரனுருவு மென்ற வுமையிற் றடபு

அரனுருவு மஞ்செழுதகா லமைந் கையு மறிதல் இதரத் தி லானமாவில் அவ்வாறு கண்டு அசுசுத்திற்பொருட் டெனக்

இனி உமையை எண்ணுமமையாகி, அஞ்செழுதகா லா னமாவை யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட டெனக் கண் ணழித்து, ஆனமாவையும் அரனுடைய பரிசாகிப் திருவஞ்ஞா யுரு சிவ சொருபதசையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்று, அஞ் செழுத்தா லமைந்கமையு மறிந்திட டென்பது ஆனந் கொழிந் த மலங்கையு மைந்கெழுத்தி லுணர்ந் தென்று உணர்ந் வி ளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலிய வற்றுள் ஒதிய வாயுபற்றி யுரை த்தலு மொன்று.

கூ—ருத்திரம் அனமசுததி இலக்கணம். உகருக

இப்பொருட்கு “கற்பனவு மினிடமையும்” என்றும் போல அனாமகல் வேண்டா தொழி தனமேற்று

கை அருசனம் மலம் என்பன ஒரு பொருட்களவி

ராஸி மலமென்றது ஆணவ சிரோதங்களை

இவை கழிக தொழிநகமை பற்றி யேற்றவைத தெண்ணப்பட்டன

அணைசு திபாஸித தென்ற பாலது அணை தென்று உபசரிக்கப்பட்டது

அல்லுழிப் பயன படாமை யுணாத தவார, விதிபடியென ராஸிவ கூறினா

இக்ருணே ஆண்டைசுரு வேண்டப்படும் மகதிரமுங் கிரியையு கூறப்பட்டன

திரமாவழுகியருரை வருமாறு.

—(1)—

மேல ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஜீனமாவைச சிவனுக் கடிமைபான பத்தி டனனுக்கு முறைமை மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்சொன்னா

அருசெழுத்தா லானமாவு மாணுடையபரிசும - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஜீனமாவைச சிவனுக் கடிமையானபடி யறிந்தா—அருளுருவாருசெழுத்தா லனமந்தமையு மறித்திடும் - பரமேஸ்வரனுக்கு பஞ்சாக்ஷரத் திருநேனியான முறைமையுமறித்தா—அருசெழுத்தா லகக்கரிபாசமபண்ணி யானமாவில - ஜீனமாவிலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே அந்நியாசமுங் கரநிபாசமுருசெய்தா—அருசெழுத்தா லிதயத்தாசசித்தத - அநகச சிவனைப் பஞ்சாக்ஷரத்திலுலே விதயகாலத்திலே பூசித்தா—அருசெழுத்தால் குண்டலியி னனையோமட்பஞ்சாக்ஷரத்தினு

லே நாபி குண்டலததிலே சுவாகாவென்று அகநிகாரிபட்டு செ
யத, — அணைவரிய கோதண்டமடைந் தருளினைவழிநிறு-பொ
ருந்ததற்கரிய யிலாடகமானததின் மொன புருவமத்திபிலே
சிவன ஆனமாவடுகுப் பிராணரூப நிதகிற் கனமையை அவன
டை பஞானததிலுலே யநிற் த சோகம்பாவஞ்செய்ய அபபொ
முதே சிவனுக்கு அடி மையாவன இப்படி நிதக ஆனாசுததி
வருகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச்செய்குறா — அஞ்செழு
ததை விதிப்படியுச்சரிக்க - பஞ்சாசுரத்தை உபதேசப்படியே
யநிற் துச்சரிக்க, — மதிருக்க னணையரவம்போற் றேனறுப-
ஆதிதகவிடத்திலும் சந்திரவிடத்திலும் ஆச்சரியமாக இராகு
கேதுக்கள கூடினவிடத் த அநதச சந்திராதிதகாகளை யுண்ட
க்கி இராகு கேதுக்கள றெவிட்டு நின்றாற்போல, — ஆனமாவ
லரணே - அநதச சிவனுன்னு சோகம்பாவஞ் செயல் ஸப
பொழுதே காட்டகறி லகரீனி கோணறிஸ்தபோலச சிவனு மா
னமாவிலே கோநின்ப பிரகாசியா நிற்பன

இத்தகுப் பிரமாணம் சிவஞானபோகம,க-ஞ, சு-வெ, அஞ
செழுத்தாலுள்ள மரணுடை கண்டதனை, யஞ்செழுத்தா லாச
சித் திதயதக—ஸஞ்செழுத்தாற், குண்டலியிற செயமோமன
கோதண்டஞ் சாநிதக, ஸனடலஞ் சேடல மவஞ”

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்க னணையரவம்
போற்றேன்று மானமாவிலரணே ஏனததற்குப் பிரமாணம் சி
வஞானபோகம,க-ஞ,சு-வெ, “இதவநிற்பானவி விராகுணைக்
கண்டாவஞ், சிவனாயிறகாணற் சிவனகண்ணு—முததவே, கா
ட்டாகக்கதோனதிக கணலசேரிருமபென்ன, வாட்டாஹு மோ
தஞ் செழுத்த” எனனுமதுவ கண்டிகொளாக.

இதனற் சொல்லியத, ப்ரீ பஞ்சாசுரத்தாலே ஆனமா
சிவனுக் கடிமையென நிறிந்து பூசை யோமத் தியானம்களும்

சு—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். உகடுக

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கூரத்தாலே செயயககடவ னெனறும், ஸ்ரீ பஞ்சா
கூரத்தை யுள ளமரிடாதி யறிந்து சோகம பாவஞ்செய்ய இந்த
வானமாவை யுளடக்கிச் சிவன பிரகாசித்து நிற்பெனனு
முடைவயு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமாவை யரனுடையபரிசு மஞ்செழுத்தா லறித்திடீ -
கூடுக்கொண்டிருந் து ஊததவனரு ஸீனறகலப்பாலே சோக
மென்ப பாவித்தற்கா ணுனமாவுரு சிவமு மவனமுடைவையு
முடையானுமாய நிரகுமபரிசு யைநகெழுக்கோது முறைமை
யின வைத் துணர்ந்து— அானுவு மஞ்செழுத்தா லமைந்த
வையு மறித்திடீ - ஆடுபடிக்கேள என்வம சோகருந டுடிசி
கரம என்வம ஒதி பவாநீற யவனறிருமேனி ஐச்செழுத்தா லமை
நக் பரிசுமுணாகது—அவக்கரநியாச மஞ்செழுத்தாற பண்ணி.
அமமுறையே அவக்கரநியாசம கரநிபாசவ்ஞ மவனவநகெழுத்
தாற செயதுகொண்டு—இதயத்தக குண்டலியி னனைவரிய
கோத்தண்டி-இதய முநதியு ளுததகரிபபுருவநிவெனனு முன
றும்,—ஐஞ்செழுத்தா லானமாவி லாச்சித் தஞ்செழுத்தாலான
லைபோமயி யடைந்தரனின் வழிதின் றஞ்செழுத்தை விதிபட்டி.
யுச்சரிக்க-முறைபே பூசைத்தான மோமத்தானத் தியானத்தா
னமாகக் கறித்த தக்கோ ணிஅவனம வழிபட்டி தின்றுகொண்
டவ வைநகெழுத்தை விதிபட்டியேமாறி கெஞ்சமுத்தி யுச்சரித்
தல் செயக இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து
யக்கிரமும் அகநிரியாகக்க கிரிபையுமெனனு மிஃமனருனு மொ
ருவழிப்படநின்றுகொண்டு அச்சைக் கணிக்கப்பெறுவாராகரு,—
மதிபருக்க ன்ணையரவம்போல - நவக்கோள்களுள் ஏனைவும

போலக காண்டல் செல்லாது ராகு கேதுக்க ஞாபகத்திற் ச
நதிராத்திகா மாடிக காணப்படுமாறுபோல, — ஆனமாவிர
னேனாறும-முட்பொருள்களுள் யானிக்னையநீக்கே னறிந்நறி
லேனெனறு மறிவுக்கு விடயமாய்தனோனறு மேனைப டசுபாச
குகளபோலப் புலனாகாசவழிப் பகிடபொரு ளைய வுச்சரிப்பல்லா
னமா வினமாடிக விளங்கத் தோனறும

இதனுணே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுவ கொ
ளையும கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

— உருசு —

முதமகட டொருத்தகூறியகனறி வேறொவிதி பி
ருதிவி முகற் சிவம்முன் கததுவங்கோத்திடா
விகரு முறைமையுணாகத்தகனஞா

நாடடு மிதயநதானு நாபிதனிஸடியாய ஞாலமு
தற றததுவததா லெணவிரனாதகாய, மூட்டுமோகி
னிசுத்த விததைமலரெட்டாய முழுவிதமெட டகக
ரங்கண் முறைமையினி லுடைத்தாயக, காடடுகம
லாசனமே லீசா சகாகிவமுங் கலாழாதத மாமிவறயி
ன கண்ணாகுஞ்சத்தி, வீட்டையருள சிவமூத்தி மா
னாகிசுத்தி மேலாடி நிற்பனிநத விளைவயிநதுபோ
றறே (கூ)

(இ-ன) நாடடுமி சிவனைபுகித்தகருக கருடிகு மிருகய கம
த ய க தா லததுக்கு நாபிததானமே யடியாகச சொல
ன நாபித லும.

னி லடியாய

கூ—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். ௨௩௫௫

ஞாலமுத்தற மாணிக்க நிரம்போன்றிருக்கிற சிழுவகே
ததுவததா லெ பிரதுவித்ததுவமாய, அபபுமுதல் மாயையீ
ணவிர னுளத ரூக்க சிழுவகன் மேலே நீலநிரம்போன நெ
தாய டடங்குல வுபரததை யுடைட நாளத்தினடி

வே நவத்துவாரததையும் பவளம்போன்ற
முள்ளினையும் பொருத்தி,

மூட்டி மோகி அநநாளத்தி னுணியிலே பூவின்டியிலே
வி பொருத்திய முடிச்சு மாயையாகவும்,

சுக்க விதனை சுத்தவித்தியா தத்துவமே வெட்டிசுழி
மலரெட்டாய தாமரைப பூவாய அஃதெச்சிறப்பையுடைய

நெனில் சுவேத நிறத்தினையுடைய வெட்டி
தழிளையும் பனலிரண்டங்குல விரிவினையு முடைய கமலத்த நர
பபண னூரங்குல வுபரததின்னையும் விரிவினையும் அதிலேமபத
நோரெழுத்தை விசையாகவும் ஓடவைத்த பொன்போன்ற க
ரணிகையினையு மதனைச் சூழ அநநிரம்போன்ற அறுபத்தநாலு
கேசரங்களையு மதனுணியிலே முத்துப்போலவு மிப்படியிருக்கிற
பதுமத்தின்

முழுவித் தொ சிழக்குமுதலாகப் பிரதானமான வெட்டி
ட டக்கரங்குல தழிலும் அடைவே ஒமசிவாய நமோநம வே
முறைமையினி வக்கரங்கு ளெட்டினையும் பொருத்தி இவ்வெ
லுடைத்தாய ட டத்தழிளையு மட்டவிதமேசுர ரதிட்டித்
திருபடாக்கள

காட்டுகமலா இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதுமத்தின்
சுமேலீசா மே லீயுவர தத்துவத்திவிருக்கு மகேசுவ
ரராகவும்,

சதாசிவமு சதாசிவத்ததுவத்திற சினயாதி யா
ங் கலா மூரத்த கிய சத்திகள முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையும்
மாம வடிவாகவுடைய சதாசிவ மூரத்தியும்,

இவற்றின் கண் இவைக ளிருக்கிறதனாகுஞ் சத்தித்த
ணுகுஞ்சத்தி துவத்தி ளிருக்குஞ் சத்தி.

வீட்டையாளு சங்கிக்கு மேலாகி வீட்டையாளு சிவன்
சிவன் மூர்த்தி மூர்த்திமானாகி நிற்பன் என்பபுகுமாறுந்
மானாகிச் சத்தி முறநிறிப சக்சித்ததுவகதுக்கு மேலாகிய
மேலாகி நிற்பன் சாவானமாதாநாத மேலாட்சத்தைக் கொ
டாநிற்கு சிவசத்திய மெல்லாததுக்குநே
லாக்நிற்கும்

நாணச் சத்திபென்பது நாலாமவெற்றமை, சுவவென
ஹுருபு கொக்கது

இந்ந விவே இப்படி மனமுதல் சிவசத்ததுவமீளுக வா
நிகது போற்றே தன்முந் மூர்த்திமானாய் நிற்கு முனநமை
யிலே யுநிகது சிவனை யாராதனை செய்வா
யாக ஏ-று

முழுவிதமுதற் சிறப்பிக்கமையா லுபதன் முளதென்ற
தாயிறறு

சுதாசிவமுமென்ற வுமமையா லீசுர தத்துவமுந் கூறிய
தாயிறறு

சிவன் எழுவாய், நிற்கும் பானிலை

நீ முனவிலைதொகை எழுவாய்

போற்றும் பானிலை

இதையபதமம் வாழைப்பூடபோஸ் அகோமுசமாய் நா
லவருந் தாழ்ந்திருக்குந் தாழ்ந்திருக்குமென ரோதியிருக்க அ
கமலத்திற பூசிக்கச் சொல்லிப் சென்னெனிலி? அகனை யுந்
தம நீஜ மந்திரத்தாற பண்ணி யஃ தலாதத்தாகப பாவிதது
அதிற பூஜையென்றது

இதற்குக் காயிகம் சுப்பிரபேதம் நிளவாசம் சூத்சங்கிதை
கானோததரம் கிரணத்து மறிக்.

(க)

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௫௭

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலநதாயசனகிரமம் கூறுகின்றது

நாடூமிதயநதானும - இருதய கமலங்களிலே நிருபிக்கப்
பட்டதுதான் உமமை சிறப்புமனம், —நாபியினிஷ்டயாய ரூஸ
முதறததுவததா ஸெனவிரஞ்ஞததாய - மூலாதாரத்திலே
கூரமம் கூரமத்தகருநடுவே ஆகாரசத்தி. கூரமத்தினமேல அ
னநதனுக்கு பதமாசனம் அதன்மேலேயநநதன் நாபிமட்டார.
அனநதனுடைய கிரகிலே பிருதிவி, தாமரைக்கிழங்கு அப்பது
ததுவ முல்லாகக் காரிப மாயாதத்துவ மளவு முப்பது தத்து
வங்களும எட்டங்குல நாளம் பஞ்சாசுதபாவமுந தாமரைத்
தண்டி னுங்கள் நாளத்தின் முளஞ்ஞா தூற்றுக கொண்ணூறு
ஞெரு புவனங்கள் —மூடூமோகினி - தண்டிகு மிதமுக்கும்
நடு விசைதலை யதோமாயை அதன்மேல, — சுத்தவிததை மல
ரெட்டாய் - சுத்தவித்தியா தத்துவ மெட்டிதழாய, —முழுவி
தழெட்டக்கரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய - இந்திராதி
திகு பாலருடைய பீசமான அஷ்டாக்ஷரத்தைக் கிரமத்திலே
யுடைத்தாய் கிரமமாவது யகாராதி ஹகாராநதமெட்டிம வாயு
அகரி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன் திக
ஞ்சினங்கள், —ஈசா சதாசிவங்கள் - அனநதாதி மகேஸ்வராவ
சிப்பதான் லீஸ்வர தத்துவங்கள் கேசரங்கள் சதாசிவா வசி
க்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவம் * காணிகை, —நாடூ-காட்டாகி
ய சூரிய சோமாகரி மண்டலங்கள் மூன்றாம் தளாககிர விராத்
தத்திலும் கேசராககிர விராதத்திலும் காணிகா விராதத்திலு
ம் இவையிற்றுக்களுக்கு அதிபதிக ளடைவே பிரம விஷ்ணு ரு
த்திராகள இவ்வாறுள்ள, —கமலாசன மேல-என்றதஞ்ஞ கா
ணிகையின் மேற சத்திமயமாகிய விமலாசனத்திலே யெனக்

கொள்க,—கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் சுண்ணாளுசுத்தி லீட்டையருள்குவன மூர்த்தமாநாக்ச சத்தி மேலாக்நிறபன—ஈசானாதி பஞ்சபிரம மந்திரங்குளின் கலைகள் முப்பத்தெட்டிம சதாசிவமூர்த்தியாம் இநக்க கலைகளை சகிநியாதி முப்பத்தெட்டி சத்தியும திட்டித்திருக்கும் இனி முத்தியைக் கொடுக்கும் பரமசிவ னிசுதச சத்திகளாலாகிய தேகத்துக்குப் பிராணனுமா யிந்தச சத்திகளுக்கு அதீத கீடையாகிய நிர்வகரப ஞானநகர ஸவருபியாக்நிறபன —இந்தவிளைவறிந்து போற்றே—இந்த விளைவாவது பனாயாதி பஞ்சசத்திகளுக்கு சுத்தமராமையிலே பதிய வதனாற் சிவசாதாக்நியம் அமூர்த்தி சாதாக்நியம் மூர்த்தி சாதாக்நியம் கரத்திரு சாதாக்நியம் கனமசாதாக்நியம் எண்ணுநது பேசுமாயொனறையொன ராபுரயித்தககொண்டிருக்கும் இந்தமுறை மையையறிந்து கனமசாதாக்நியத்தைப் பூஜைபண்ணவென்றி தன்பொருள்.

இகன விஸ்தாரங்குளியா தீபிகையிலே சொன்னோங்கன கொள்க

* காணிகை - தாமரைக்காய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதயத தாசசரூப பிரகார மறைகின்றா

நாட்டி மிதயநதானும - இருதய கமலமும்,—நாபியி னில் அடியாய - கந்தமாய,— ஞாலமுத்தர தத்துவத்தா லெ ணவிர னுளத்தாய,—மூட்டி மோகினி - புறவிதழ முடிசு மா யை,—சுத்த வித்தைமலா - சுத்த வித்தியா தத்துவ முடபது மாசனம் ஈசுவர தத்துவ மாகிய,—முழுவித மெட்டாய்,—ஓம் கமசிவாயகம வென்னும்,—எட்டக்கரங்கள் முறைமையினி னு

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலககணம். உடற்கூ

டைததாய காட்டு கமலாசனமேல - காண்பிக்கப் பட்ட ப
து மாசனப் பொருட்டில், சாந்தியாதி நிவிர்த்தி யந்த சது
ஷ கலாசுத்தி மண்டலத்திற் சாந்தி யதீத கலாருப் சிவமண
டல மந்தாப்பவிக்கு மாதலால் — ஈசா சகாசியங்கள் - அந்ந
தாதி யதிஷ்டிதாக கலாரு சமபு விசுராகள உருத்திர சகாசிய
ரொருவருமே யிலிவகத்திற் பூசிய ராகலாற் கலேசுர சகா
சிய முதற் சகாசியர்களு மாசனத் கந்தாப் பவிப்பாரகள் — அ
வற்றின் கண்ணுக்கு சத்தி - சிவாசனக் திடஞ்சு சாந்தி யதீத
கலாக கொழுந்தா மித்திகாந் நாத கலா சமஷ்டி விவகா திஷ்ட
டாயக ஈசானி முல்வ மூர்த்தி யீருக்கு சத்தி சமஷ்டிக் குறி
ச சத்தி, — கலாமூர்த்தமாம் - அஷ்டக விரிமசத் கலாகாப்பிக
சகாசிய சேகமாம் — விடடைருள சிவன் - அதிகாரா வஸ
தாருட் பரசிவம், — மூர்த்திமாணா - கேத்யாக், — சத்திரேலா
க் - கேகததசுருட் சிவரூப, — நிறுடன் - இருப்பன் — இரக்ஷி
தே வந்தது போற்றி - இச்செய்தி யுணர்ந்து பூசிப்பாயாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இஃயத காசகேதாரு, நிலமுதற் சக்தி தத்துவ மீருகிய
முப்பத னைக்கணியுங் கீழங்கு முத்த ரீயமீருகிய அய்யவங்க
ளாக வுடைய இஃய கலம் ஆசனமும், அக்ஷமேற் சத்தி மூர
ததியும், சிவன் மூர்த்திமாணமா மென்பதாம்

சிவதத்துவஞ் சத்தி தத்துவங்கட்குத் தமமுள வேறுபா
டு சிறிதாதல பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணாது சத்தி த
த்துவத்தி ளடக்கக் கூறினா

சத்தி ியென்றதனாற் சத்தி மூர்த்தி யெனப்ப
உம் பெரி

அறநேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைந்த வருவெனக் கூறி
அதனபின் ஆனமாவ லாச்சித் தெனவுந் கூறி றானமீச் சத்தி மூ
ரத்தி யெனநன் மலைவரம் போலு மெனின்? ஆகாத அமமு
ன அம் முதலவனுக்கு முறையே துலவடிவுஞ் சூகரும் வடிவும
கூதிஞ்சூகரும் வடிவுமெனக் கோடலா லென்பது

அண்ட மோரணுவான பெருமை கொண்டு கரணங்க ளெ
ல்லாக் கடந்த நின்ற வவவிறைவனே அணுவோ ரண்டமாஞ்சி
றுமை கொண்டு ஆனமாகக் ஞாபகற் பொருட்டி உடம்பி னுள்ள
மவவாறு நிற்கின்றான், அதனையறிந்து செயமாகவழிப் பூசையா
ற பயனிலை பென்பார இதை வினாவறிந்து போற்றே டென
றா

தன்னின் முடித்தலால் ஒயிதகல் தியானித்தல் களிஇம்
இவ்வாறே புணர்தது செயப்படு மெனக் கொள்க

திரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

இத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சிவனை யுள்ளே பூஜித்த
அதினாலே ஆனமசுத்தி யுண்டாகுமுறைமை யருளிச்செய்கறா
நாட்டுயிதயத்தானு நாபியினி னடியாய - சொல்லப்பட்ட
விதயமாகிய தாமரைப்பூத் தனக்குக் கீழங்கு நாபித்தானமா
ய,—ஞாலமுதல் வகுத்துவந்தா லெனவிரண்டுளத்தாய - பிறிதிவி
முதல் கலை உத்தமாகவுள்ள முப்படுகொரு கத்துவத்தாலே அந்
தட பூவுக்குத் தண்டு எட்டங்குந் நீளத்தை யுடையதாய,—மூ
ட்டிமோகினி - நாளமும பூவும் பொருந்தின மூட்டி அதோ மா
யையாய,—சுகத்தித்தைகமலா - தாமரைப்பூச் சுகத்தித்தையா
ய்,—எட்டாய முழுவித் தொட்டக்கரவதன் - எட்டி அக்கரங்களு
ம் பூவுக்கு நிறைந்தவித் தொட்டாய,—முறைமையினை யுடைத்

கூ—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௬௬௧

தாய்க் காட்டு கமலாசனம் - முனசொன்ன கிழங்குமுதல இசு
முழுடிவான முறைமையினை யுடைய பிரமாசனமாயிருக்கிற மு
பபத்திரணி தத்துவத்துக்கும் நிவிசதி பிரதிஷ்டை விததை
பென்கிற கலைகள் வடிவம் —மேலீசா சதாசிவங்கன கலாமூர
ததமாம் - இந்த வாகனத்துக்குமே லீசரத்துவமும் சாதாகி
ய தத்துவமும் நடுவிற கரணிகையாம் இவை யிரண்டிக்கும் சா
ந்தியும் சாந்தியாதீதமும் வடிவம் —இவற்றின் கண்ணுக்கு
சத்தி - சத்திதத்துவம் இந்த காணிகையிற கண்ணுன் விந்து
கள்ளாம், —லீட்டையருள் சிவனமூர்த்திமாஸுசி சத்திமேலாகி
நிற்பன் - மோகூததைத் தருகிற அந்த நாதம் அதரூப பிரா
ணனுமாய் மே னிரந்தரமுமாய்ச் சத்தி தத்துவத்துக்கு மேலு
மாய் இந்தப் பூவுக்குக் கந்தமுமாய் நிற்பன் —அந்தச் சிவன்
இந்த விளைவிறது போற்றே - இப்படி பூசிக்கா லுண்டாகிய
பயனை யறிந்து அந்தச் சிவனுன்னென்று சோகம்பாவரு செய்கி
றதுதானே அநதரியாக பூஜையாம்

இதரூபப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்,க-சூ, அ-வெ,
“ மனமுதலுள் மலரவித்தை கலாரூப, மெண்ணியவீசா ச
தாசிவமும்—நண்ணிற், கலையுநவா நாதமாரு சத்தியுதன் சண்
னா, நிலைபதிலா மச்சிவனரு னேனா என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இகனாற் சொல்லியது, அத்துவா சோதனைசெய்து சிவ
னைக் கூடுகிற வந்தரியாகத்தின் முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

நாபியினில் - உத்தியில், —ஞாலமடியாய் - பிருதிவித்தத்துவ
ம் கிழங்காகவும, —முகறத்தத்துவத்தா லெனவிராளுத்தாய -
பிரதிவியை முதலாகவுடைய ஏனை யப்பு முதலிய இருபத்து

னறு தத்துவங்களு மெண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவமாகவும், —முட்டிமோகினி சுதந்திரத்தை மலரெட்டாய-அசுதந்தரையின் காரியமாகிய விகதியாகத் துவங்க ளேழுஞ் சுதந்திர ஷையுமென்றும் எட்டுசுதத்துவங்களு மெட்டிதழ வடிவாகவும, — முழுவிதழ் மெட்டக்கரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய - அவ் விதழெட்டிதழ் முறையே அக்கரங்களை யுடையதாகவும, —ராசாசனாசிவமும் சலாஸூரத்தமாம் - ராசவருஞ் சுதாசிவமென்னு மிரண்டு தத்துவமும் அறுபத்து நான்கெனப்படும கேசரவடிவமாகவும பொருட் டி வடிவமாகவும, —சத்திவிவற்றின் கண்ணுரு ம - சத்திக்குத் துவம் பொருட்டிற் காணப்படும ஐரபத்கொரு வீஜவடிவமாகவும உடைய, —நாட்டி மிகுநதானுவ காட்டு கமலாசனம்-நாட்டப்படு மிகயம் கமலாசனமும், —மேல்குதகீமேலாகி-அதன்மேற் சத்தி மூராயும், —வீட்டையுநா சிவனமூர்தி மானாகி நிற்பன் - வீட்டினை யருளுந் தன் சிவன் மூர்தி மானாகிய நிற்பனாதலின், —இந் தவிர வறிந்து போற்றே.

இம்முறையை உறிந் தாசவிப்பாயாக வென்பகரம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

முதகூறிய வநசரிபாகத்தங்கு வேண்டு முபகரணங்களு

மதனாற் பிரபோஜனங்களு முணாத தகின்றா

அநதரியா கந்தனை முதகிசுத்தனமா யறைநகி வெரதுதாறு மானமசுத்தியாகுங், கந்தமலா புலக யொளிமந் சனமழுது முதலாகக் கண்டனவெல் லாம னத்தாற் கருகிக்கொண்டு, சிந்தைகூறிய பூசித்துச சி வ்னஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் திற்பணத்தே

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௬௩

வினகக, வந்திமவ வொளிபோல மருவியரனுளத
தே வரவாவந திடுவனபின மலமானதறுமே. (௧0)

(இ - ள்) அநதரி ஞாதாகக ளிந்த அநதரியாகபூசை ஞா
யாகக சன னயோகமாதலா விதுவே பரமமான மோ
னை முத்தி கூத்தக தேதுவென்று சொல்லுயாகவ அ
சாதனமா யறை ி தெககாரணத்தாலெனில ?

நதிடுவா

அதுதானு மா அநத வந்தரியாகநதானு நாடோறு ம்ப
னமசுத்தியாகும துயே யானமாவுகருச சுத்தியாம அஃகிய
றறுமஃ தெவனமெனில ?

ககதம

சநநம அஃகாவது, போசககிற பற
நிலலாமையால வைராககியமாகாதே சந
தனம

மலா

அட்டபுஷ்பம அஃகாவது, கொல்லாமை.
யிரதிரிய நிககிரகம அஃகாவது, புறக்கருவி
யின வழி போகாதிருத்தல்.

சாரதி

அஃகாவது, உடகருவி யடசக
தயை ஞானம் சுத்தியவசனம் பேசுக
தவம் பாவம் அஃகாவது, மனவமுக்கிற நி
ருத்தல் என வெட்டிணையு மறிக
பூவார மலாகொண்டடியார சொழுவார
என்ற ராதலி னறிக

புசை

தாமம் அஃகறிந்த, பிராணாயாமம் போ
சுருவரவுடனே கூடியிருக்கிற மனமாகிற பா
த்திரத்திலே பிராணனுகிற அக்கனியை யிட்டு காவமென்பு
தொரு துபவகொடுக்கை.

ஒளி

ஞானதிபம அஃகாவது, புத்தி யெல்லா
ததையும் பிரகாசிப பிகையால் ஞானமே தி
பமாயிற்று

மஞ்சனம்

திருமஞ்சனம் நிறை

அமுத முதலா

பிரத்தியாகாரமாகிற அமருகமே னைவே
ததியம் அஃகாவது, இந்திரியத் தவாரங்
களிலே பற்றினமனகை யந்த விந்திரிய விய

ராததங்களிலே செல்லாமற் றிருமபக்கொண்டு போய்ப் பலகா
லு மிதயத்திருத்தல்

கண்டனவெல

இவைமுகவிய வெல்லாததையு மிந்தப்பா

லாமனத்தாறக

வனைகளுடனே பா வி த் துபசாரங்களைக்

ருதி-கொண்டு

கொடுத்து

சென்கையிலிற

சிவனைஞானத்தாற் சிந்கையிலிற பூசிட்

பூசிட் துசசிவனை

து எனப் பதமாறுக சாவ வியாபியாயிருக

ஞானத்தால

கிற சிவனை ஞானவிதியா லானமாவினிடத்

திலே யிப்படிப் பாவகத்தடன பொருநதி

ப் பூசிக்க

சுந்திககசு சுந

கண்ணடியை விளக்கவிளக்க எப்படி ம

திக்கத் தற்பண

லினம்போய்ப் பிரகாச மதிகமா மதுபோ

கக வந

ல் இவனு மானமாவின் கண் பலகாலும் ப

திடு மவ வொளி

லகாலும் நினைக்க நினைக்க ஞானம் பிரகாசி

போல

யாநிற்கும்

மருவி யரணுள

அனவரதமும் நினைக்க நினைக்கசு சிவனு

த்தே வரவரவந

மானமாவைப் பொருநதி யிரண்டற நிறகிற

திடுவன

சிவன பிரகாசியா நிறபன.

பிண மலமான

சிவப்பிரகாச முண்டானவாதே யிவனிட

தறுமே.

த துண்டாய மலங்களும விட்டு நீங்கும்.

எ-று.

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உட்கூடு

சுருதிக் கசு சுருதிக்க ள - து வரவரஎன விரகூட்டுறக ளி
ளாததலின் அஃதிரட்டைசு சொல்லெனவறிக.

அது - சுட்டு

தான் - அசை

உமமை - எதிரது தழீயிடவெச்சம

அறிதோர அறைவா, அரன் அமம் என, எழுவாய் பய
னிலைக கூட்டுக

“உடம்பெனு மனையகத்தே யுள்ளமே தகனியாக, மடம்ப
டு முணரநெய்பட்டி யுயிரொனு திரிமயக்கி, யிடம்படு ஞானத்
திமா லெளகொள விருதுநோக்கிற, கடம்பமா காளைதாளை
சுழலி காணலாமே” எனவும் “காயமே கோயிலரக்க கடி
மன மடிமையாக, வாயாமையே துயமையாக மனமணி லிக
மாக, நேயமே நெய்யுமபாலு நிறையவே யமையவாட்டிப, பூ
சைகொ லீசுனாககுப பேரறறவிக காட்டினமே” எனவுமறிக.

இதற்குச் சிவதருமோகதரம் சுபரபேதம் வரதுளம்
மோக சுரோததரம் பூசாததவதது மறிக.

இந்நிலை கைவாராதார புறத்தியிற பூசிகு மவைகளைப்
பாவிசுதப பூசிக்கவென்பதும் பெறும் (கௌ)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மே லிதவுமது

அநதரியாகந தனனை முதத்சாதனமா யறைந்திடுவ ரது
தானு மாண்மசுத்தியாகும் -இருதயததுள்ளே சிவனைப் பூஜிப்ப
கை முத்திக குபாயமாகப பெரியோர்கள சொல்லுவார்கள். அந்
த வநதரியாகநதா னுண்மசுத்தி யாகும்-ஆண்மசுத்தியாவது ஆ
ணவ மாயை கண்மமென்கிறவழக்கு நீங்குவது.அதுவே முததி.

மேல் பூஜைபண்ணு மடைவு,— கந்தமலரப புகையொளிமஞ்ச
 ன மழுது முதலாகக் கண்டனவெல்லர மனததாற கருதிகக் கொ
 ண்டி - ஜலம் கந்தம் புஷ்பம் தூபதீப நைவேத்திய மாதியாக
 வுண்டான வஸ்துகக் கொல்லாததையு மனத்தினுலே யுண்டா
 க்கக்கொண்டு உண்டாடும்வாறு, பிருதிவி டீஜத்தை யுச்சரித்த அ
 சாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்து
 ரம் உபவீதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூலமுத் லகேக் வஸ்துகக்
 னையும் அபு பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண அபு தத்துவத்
 திலே நின்றுஞ் ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருபஞ்சாறு மு
 தலான நெய் முதலான வஸ்துககளையும் வனவி டீஜத்தை யுச்ச
 ரித்து அசாதாரண வனவி தத்துவத்திலே நின்றும தீபம் ரத்தி
 னுபரணம் தாபபணமுதலான பிரகாச வஸ்துககளையும் வாயு
 டீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்று
 ம ஆலவட்டமவிசித்ரி சாமர முல்லான சலன் வஸ்துககளையும் வி
 யோம டீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண விடோம தத்துவத்தி
 லே நின்றுங் கண்டாநாதம் விஸ்வநாத முதலான நாகங்களையு
 மிப்படிசு - சம்பாதிதமான வஸ்துககளினுலே,— சிந்தையிலி
 ற பூசித்துச் சிவனை - ஆனம் விங்கத்தினுலே சிவனைப் பூஜித்து
 மேல,— ஞானத்தாற சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தாபபணத்தைவி
 ளக்கவத்திடு மவ்வொளிபோல் மருவியரணுளத்தே வரவரவந
 திடுவனபின் மலமானதறுமே - சிவனை யெனபது நடுநிலைத்தி
 பம் சிவனை யவனது ஞானத்தினுலே சிவபாவனையை மேனமே
 லும் பண்ணக் கண்ணாடியை விளக்க விளக்க முடிபபிரகா
 சமா யிருந்த வொளியே பிரகாசமானதபோல் அநாதியே யா
 னமாவிலே பிரிவறப் பொருந்தி யிருக்கிற சிவன சிவ பாவனை
 கைவரக கைவரச சிவனு மதிகமாகப் பிரகாசித்தப பிரகாசி
 த்த வருவன தன்னுஞ்ஞானமாக வரணவம்மும் நீங்கி நீங்கி வந்

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உககூள்

து சிவன பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் பேர
மென நினைப்பொருள்

— சம்பாதிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது

ஞானப்பிரசாசருணா வருமாறு.

—0—

இவ் வந்திரியாகமும் ஒருவழி யானம சுத்திமுன்னதாகப் பி
ன் பண்ணப்பட்டுச் சாலமப சிவயோக மூலமாகலாற் சாலமப
சிவயோக மாராகத்தகாற் சமஸ்தந்தம் போடச் சமஸ்தந்த முற்று
ப பாச முத்தி நிராலமப சிவயோக பாதஞ் சினைமாதிரானம
சிக்திக குறி யானம சுத்தியாமதனாற் சாலமப சிவயோக மவல
மபித் தந்தத்து நிராலமபித் து நிராலமப சிவயோகம் பண்ணப்
பா முத்தியா லென்று பகுகினரா

ஞானத்தால் - முன்சொல்லியபடி இருதயத்திருந்து நீரா
லமபித்துப் பண்ணும் நிராலமப சிவத்தியானத்தால், —சிக்திக
கச சிக்திக - தியானிக்கத் தியானிக்கத் தியானமுற்றுஞ் சிவ
சமாதிபால, —மருவி யரனுத்தே வரவர - சிவன அன்மசுற்
சுத்தியின்கண் சாந்தியின்கண் சாந்தியின்கண், —மலமானகறு
மே - மலமுத்திக்குறி, —பின் தருப்பணத்தை விளக்க வந்ததி
மவ்வொளிபோல ஆனார், —வந்திடுவன - சிவத்தவராய் வியத்
ததிமாற்றவன —வந்திடு மவ்வொளிபோல ஒளி வரவர மருவி
யரன வந்திடுவன, —மலமான தறுமொன் வுரையரைத்தாற் கா
ரியமுத்ததலும் காரணம் பித்ததலுமாய் வியத்தி முத்ததலும்
முத்தி பித்ததலுமாய் முறைமைத் தடபுவரும் வந்திடு மவ்வொ
ளிபோல மருவியரன வந்திடுவன னென்றாலுந் திஷ்டாநத் விரோ
தமா மாதலாலு மப்படி யுரைப்பதன்று.

மரதைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஈண்ணாடிக்குப் பொடியிடமி விளக்க விளக்க ஒளி மேலிடமி மாசு நீங்குமாறு போல, ஆனமாவிலவ்வாறு ஞானத்தாலாசசித்திலும் ஒழித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செயயசெய்ய ஆணடுசி சிவமேலிடமி மேலிடமி வந்து விளங்கித் தோன்றாம தோன்றவே ஆணவமலந் தேயந்து தேயந்து பற்றற்குழிபும அகநுன் மானம் சுத்திக்கு ஏதுவாகலான அவ்வநகரிபாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படும் முதத்சாதனமென றறிக வெண்பதாம்

அதுதானு மானம் சுத்தியாகுமென ஒற்றுமை பற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார

உமமை சிறப்பு

கந்தமலா புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாக கண்டன வெலா மனத்தாற கருதிக் கொ ண்டி சினைத்தனி லாசசிகக வெனவே, அவற்றை யவ்வனங் கற்பித்துக் கோடலு மனுவாதத்தாற் பெற்றாம்

மனத்தாற கருதுமாறு “காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் டிமைமாக” எனபது முகலிய திருவாக்குக்களாலு மறிக

ஞானத்தா லென்பதனை அாசசிகக வெண்பத லேடுங் கூடடுக

சிகதிகக வென்றது முன்னையது ஓய்த்தன மேறது

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யு மாறும் அஃகாண்டைக் கொரு தலையான வேண்டப் படுவதென்பது உண்கூறப்பட்டன.

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உட்கூ

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இப்படி யுட பூசையாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தரியா கத்த கருப்பய நெப்படி யென்ற மாணாகனை நோக்கி யருளிச் செய கிரு

அந்தரியாகத்தனை முத திசாதனமாயறைந்தியிர இப்ப டி பூசிக்கிற உடபூசையாகிய அந்தரியாகத்தை மோக்ஷே துவெ னதே சொல்லுவாக ளறிவாலுபாதேரா —அதுதானு டானம சுத்தியாகும்—அந்த வந்தரியாகத்தான உயிரக்கு விளக்கமு மாம. இந்தப் பூசைக்கு ஸ்டான வடகரணாக ளேதெனவில் 2 - கந்த மலாபுனைகயொளிமஞ்சன மமுதுமுதலாகக் கண்டன டவலா மனத்தாற கருதிக்கொண்டு - கந்தபுஷ்ப துபதிப் மஞ்சனத் தருவமுது முதலாக தூலகளிற சொல்லப்பட்டன வெல் லா ம னத்தாலே சங்கற்பித்ததுகொண்டு,—சிறையினிற் பூசிட தச சி வளை - தனக்குப் பிராணனாய நிறகிற பரமேஸ்வரனைத் தன னுடைய விதயத்திலே பூஜித்து,—ஞானத்தாற சிந்திக்கக்க திக்க - சிவஞானத்தாலே அவனைச் சந்ததமும நினைக்க நினைக்க, —தற்பணத்தை விளக்க வந்தியிமவவொளிபோல- கண்ணாடி யை விளக்கவே மேலேயுண்டாகிற பிரகாசம்போல,—மரு வியர னுளத்தே வரவரவந்தியின - சிவன ஆனமாவைப் பொருந்தி நி னறு மேலேமேலே பிரகாசிபாயநிற்பன.அவனும் பிரகாசிக்க வே,—பிணமலமானதமே - முன் அநாதியே மறைத்ததுகொ ண்டு நின்ற ஆணவமலமாகிய வந்த வந்தகாரம் இப்பொழுது திக தச சிவப்பிரகாசத்தாலே நீங்கும்

இதனா சொல்லியது பூசைக்கு வேணத்தக்க ஸ்ரீபகர

ணங்கொல்லா மனத்தாலே சுகதீபித்துக்கொண்டு ஞானத் தாலே யுள்ளே பூசிக்கிற பூசை ஆன்மசுகதியெனறும் அப்படி பூசிக்கவே இவனுக்குச் சிவபிரகாச முண்டாமென்றும் அந்தச் சிவபிரகாசத்தினாலே பாசமானது நீங்குமென்னு முறை பையு மறிவத்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தற்பணத்தை விளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல - கண்ணு டுகருப பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசுநீங்கு மாறுபோல,—சுநையிவிநிவனை—ஆன்மாவிரிவனை —கந்தமலாபுபுகையொளிஞ்சுன மமுதமுதலாகக்கூண்டனவெலாம-நந்தனம பு-பந தீபந தூபந திருமஞ்சன மன்னமுதலிப பூஜாத திரவியங்கொல்லாம,—மனத்தாந கருதிகொண்டு ஞானத்தாலப்பித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க-மனத்தாந கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தா லாசுதித்தலும் ஒமித்தலும் தியானித்தலுஞ் செயயச்செயய,— மருவியரனுத்தே வரவர வந்திடுவன் - ஆண்பிப்பொருத்திப சிவம உள்ளத்தின் கண்ணே மேலிட்டு மேலிட்டு வந்துவிளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே,—பின்மலமானத றுமே - பின்ஆணவமலம தேயத்துதெய்து பற்றறக்கழியும்,— அந்நானுமானம சுந்தியாகு மநசரிடாகந்தனை முத்திசாதன மாபயிந்திடுவா-அவ்வா மானமசுத்திகேதுவாகலா வைவந்த ரியாகம ஒருதலையான வேண்டப்படு முத்திசாதன மென்றறிக.

இவையிரண்டு செய்யுளானு மந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதானடைக்கு ஒருதலையான வேண்டப்படுவ தென்பதுவ கூறப்பட்டன

க—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௭

மறைஞானதேசிகர் உரை

—ॐ—ॐ—ॐ—

அந்நிட்டைப்பை பிரித்தகாலத்திற் புறப்பூசை

யில விருப்பமுண்டாகி லொப்பினை மு

டித்தலாக வுணர்த்துகின்றா

புறமபேயு மரணகழலகா பூசிககவேண்டிற் பூம
ரத்தின கிழுகிரந்த போதுகளுங்கொண்டு, சிறந்தாரந்
ஞாசிவனை ஞானததாலங்குச சிந்திக்கும படியிங்கு
ச சிந்தித்துப்போற்றி, யரம்பாவங் கடகுநா மெனக
டவோமெய்கு மாண்டவனைக கண்டகா லகம்புற மெ
னனே, திறம்பாதே பணிசெய்து நிறகையன்றோ
ச ரடியா தமமுடைய செயதிதானே (கக)

(இ-ள்) புறமபே புறப்பூசையுஞ் செயல்வேண்டிற் பூமி
யு மரணசுழ தனைப் பூசிகக அஃதெவ்வாற்றா னெனின?
லகை பூசிக

க வேண்டி

பூமிரத்தின கி பாதிரி கோங்கு அலரிமுதலிய கோட்டி
முதிரந்த போது னின்ற முதிரந்த பூமிதலியவற்றாற் பூசை
களுங் கொண்டு செய்க

இது மலையிலகரத்தால புறத்திஞ் சிவபூசை பூவாற புரி
வராக கரத்தினமலையிலக கேபா ம எனவறிக

சிறந்தாரங்குச சாவஞ்ஞா யெவவிடத்து நிறைந்தந்
ர்சிவனை ஞானத் தின அழகிடசிவனை யந்தரியாகம பண்ணு
தா விங்குச சிந் முறைபோ விவவிடத்து மப்படிபே கருகிப்
திக்கும படியங் பூசிப்பதஞ் செய்த தோத்திரஞ்செய்து
ஞ்சுகித் தித்தப
போற்றி

அறம்பாவங்க யாமே யிவவிடத்துச் செய்யும் புண்ணிய
டரு காமென்கட பாவங்கட கவனே தலைவனாதலா லவறநி
வோம னைச் செய்ய எமக்கென தறிவினமையா லி
வறநின்கு கெவவாறறு னுரிமோமெனறு, க
ருதி என்னவே யான்மசமாப்பணங் கூறிய
தாயிறறு

என்குமாண்ட சாவவியாபியா யிருக்கிற சிவனை யிப்படி
வனை க கண்டக த தரிசித்தவிடத் தகப்பஞ்சை புறப்பஞ்சை
கா லகம்புறமெ பென விகற்பித்துக் கருதலினறிப் பூரணத்
னனுகே வகவிட்டு நீங்காது

அறம்பாதே ப சிறப்பினையுடைய ஞாகாக்கள இந்த நி
ணி செய் து நிற லைபிற பிரிபாத்தற்றுத் தோன்றின கண்ணே
கையனரோ சீர யவன பணியேயென்று பிறழாமல் வழிபா
டியாராதமுடை மிசெய்து நிற்கும எ-று
ய செய்கிறானே

செய்து-எழுவாய்

நிறை-பயனிலை

புறம்பேயு மென்னு மும்மை யீழிவுசிறப்பு

ஏகார மெதிமறை

இதற்குத் தேவிகாலோத்திரம் சிவதகதிரம் இரகசியசா
ரத்து மறிக. (கக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

புறம்பேயு மரணகழல் பூசிக்கவேண்டில்-முனசொன்ன வ
ந்தரிப சனத்திலே மன தலம்பிறவாமற் புத்தியிலும் பூசிக்கவே
னுமென நிச்சையுடைத்தாமாகில்-—பூமரத்தின்கீ முதிருந்

போதகனாகுகொண்டி - சிவனுக்குச் சாததவிரிததாகிய பூவையு
டைய மரத்தினகி முதிருநத வந்தபுஷ்பங்கடோயும் முறைமையி
னாலே திருமஞ்சன முதலானவையிரையுங் கூட்டிவைத்துக்
கொண்டி,—சிரகநாருளு சோசசிவனை ஞானததாலங்குச சிந்திக
குமபடி பிவகுளு சிந்தித்துப்போற்றி-எவையிருக்குளு சிதப்புயி
ராயப பொருத்தி உழகுப்பெற்றிருக்குளு சிவனை ஞானததினாலே
முதல இருகடகமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர
த்திமாண்ப புறத்தியிலே கண்ணிகலிங்கத்திலே யாகுதல் ஆசா
ரியா கொடுத்தவாண விங்காநிலே யாகுதல் பூசைபண்ணி,—
அறம்பாவங்கடகுநா மென் கடவோமென்று - இந்தப்பூசை ப
ண்ணுகிறவிடத்திலே - தூநாதிகங்குரினாலும் மந்திரக்கிரியா
பாவனாத திரவியங்குரினுடைய தசாகதத்தினாலும் மைக்கலி
யத்தினு லுண்டான புண்ணிப பாவங்களுக்கு கமக்குமென்ப
போகாது சிவன் கூட்டின கரணங்கடோயுங் கொடுத்த திரவிய
ங்கடோயுங்கொண் டேவினபடியே செபதோமென்று பணிபுற
நின்று உமணம் சிதப்புமணம்,—ஜண்டவனைக் கண்டநகர லகம்
புறமெனனாதே திறம்பாத்தே பணிசெபது நிரகைபன்றே சீரடி
யாராதமுண்டப செயதிரானே - பதியாகிய சிவனை யெண்ணி
றக்கால மறிபாம விருந்தம் ஆசாரிய ருபதேசத்தினாலே சிவ
ன் சுவாமிபென்றும் நாமடிமை யென்றும் அறிந்தபின் புரு
ம புறம் பெண்ணும் வெவவிடத்துரு சிவனுக்கடிமைத தெர
ழில் செயவகன்றே வழகிய சிவனடியாரா தொழிலாவதென
றிதன்பொருள்

எட்டாருக்குத்திரத்தில 'புதியவிரைப்போது' என்று சொல்
லி பிவவிடத்தப பூமரத்தின கிமுதிருநத தெனறது விரோத
மெனனில் அச்சன்று எட்டாருக்குத்திரத்திற சொன்னது கிரக
ஸ்தவிஷ்பம், இவவிடத்துச் சொன்னது சகயாசிவிஷ்பம் சகயா

சித்தி 'புஷ்பாணஞ்ச நிருநதனம்' என்றும் மவயதம் பதிதபுஷ்பம் ஸஞ்ஞாததவயம் உதிபூஜநம்' எனனு மாகம் வசனத்தினால் வந்திடாதபால்

— நானுதிக்க குறைச்சல், + சாங்கம்-நின்றவு, * வவ
கல் உம்-குறைவு

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சகா சமாதி நிஷ்டனுக்குச் சமாதி குலைந்து மனச் சஞ்சலம் உருக்காலத்தப புறப்புகையம் பூசிகக் வேண்டியதென்று புத்தகம்

ஞானத்தால் - நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால், — அங்கு - பிராலம்ப சிவயோகத்தில், — இங்கு - முன்கொல்லிய கலாமூர்திகாங்க கற்பிக்கப்பட - சிவலிங்கத்திலும், — நிராகாரமா யுயிரகற்பிராயச கந்தித்தபபோற்றி - தியானித்தப பூசிகத், — ஆஸ்தியை என்றது பூசாகாலத்திற பூசிய பூசகத் தன்மை யா லுரைத்த சமாதிகாலத்திற சுவதநதிரமாயொப்பாக வொபட்கும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின் முறைக்குஞ் சமாதியிற் சாற்றப்பட்டது

“ நாஸதிபூஜாநமஸகாரோ நஜபோதயாநமேவச

கேவலமஞேயமித்யுகதம் வேதிகவயம் நதிஞ்சந ”

என்று தேவிகாரோததரத் திருத்தலால்,

உறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—0—

அகத்தாதல் புத்தகாதல் ஒரு குறியினக ணிறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென நிரண்டா லாசகளை புரிய மிகதச்ச

கூ—குத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உருளறி

சம போஸப புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தகலிணி அதவே நி
தவே நெனப் பிரித்தக காண்டலுமினி யாணி மொரு பெற
றியராய இட்டபணி செய்த நிறறலே மெயடடிபாரசெய்தி யா
கலான, அசுதகே காணுமபடி புறத்தேயு மொரு குறிவிற் சண
டு அரண்கழல் பூசிக்கற பறறு அதற ரூபகரணம் வே னடுமா
லின, முபனறு வருகதுதலு மாகாணமடன, மரத்தினிடி முதிர்
ந்த பூசுகளும் ஆறுகுள முகலியவறறி னுளதாசிய நீரும் உடாசக
மாய வந்த அமுது முதலாயினவமே ஆண்டைக் கண்டயு மென
பதாரம்

பேர்ந்திப பூசிக்கவென விடையும

புறமடேயு மென வுமமை இறந்தத சழி இயிரறு

போதகளு மெனற வுர்னா எதிரத சழி இயத

இதலுனே புறப பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூற
ப பட்டத

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

ஞானவானகளுக்கு இந்த வுட்பூணை பொழிந்த புறப்பூ
ணை வேண்டுமோ வெனற மாணுககளை கோசக்ப புறப்பூணை
பூஜிக்கவேண்டி னாலும் அந்த ஞானத்திலுலே பூஜிப்பார்களென
தருளிச் செய்குரா

புறமபேயுமரண்கழல்கள பூசிக்கவேண்டில்-உட்பூணை யொ
ழிந்த புறத்தினும் பரமேஸ்வரனுடைய சோபாதங்களை யாசசி
ககவேண்டியிருந்தா லதலுலே,—பூமரத்தின்கி முதிர்ந்தபோது
களுநகொணி- பூவுள்ள மரத்தின்கிமே யுதிரப்பட்ட புஷ்பங்
கள திருமஞ்சனம் திருவமுத முதலான நிரவியங்களுக கேடி
உகொணி,—சிறந்தாரருளு சோசகிவனை ஞானத்தாலே சித்திகு

மபடி யவகு சிகித்தபுபோற்றி- சிறப்புப்பொருந்திய வழங்கிய
பரமேஸ்வரனை சிவஞானததாலே யகருடபூஜையிலே கரிசிக
து இரண்டற நிறகிற முறைமைபோல இவ்விடத்திலும் அபபடி
யோ கண்டாசகித்தத கோத்திரமுரு செயவது இந்த முறை
மையிலே நிறகையிலுலே,—அறமபாவங்கடகு நாமென கட
யோம- பிராரததகண்டம் தூய்யுமளவுக தேகத்திலேநின்று சுரு
துககககிப புசித்தாலும் வீருடபு வெறுப்புக்கும நமக்கு
க தெரிநனை யுண்டாகாது நாமஞானமாய நிறகையிலுலே,—
என்குமாலிடவனைக கண்டககால் - எவ்விடத்திலும் நமனம் ய
டிமைசொரு - பரமேஸ்வரனைக கண்டவிடத்து,—அகாபுற
மெனனாதே-உள்ளெனறும் புறமடெனறும் நீளையாதே உள்ளும்
புறமபு மொருநீர்மையாகக் கண்டி,—திருப்பாதே பண்ணெயது
நிறகையனறோ சீரடியாரகமமுண்டைய செய் திறானே - இந்தநிலை
நிரியாமல் எவதுமவன் பரிபூரணனாய நிறகைபால் எவ்விடத்
திலும் வழிபாடுசெயது நிறபதலலோ திருவுளத்தக குவந்த வடி
யார்களுள் செயல்கா

இதனாற் சொல்லியது, ஞானவானகளுக்கு உடபூஜைய
மையுமென்று புறப்பூஜையே வடிவிலும் அந்த உடபூஜையை
பபோல வாசகிகவேனாமெனறும் பரமேஸ்வரனை வழிபாடு
டகது எவகும் பூரணமாய நிறகிற முறைமை யறித்து உள்ளும்
புறமபு மொருநீர்மையாக வழிபாடு செயவகேனா மெனனா மு
றைமையு மறிவத்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

அகாபுற மெனனாதே யாண்டவனைக கண்டககால் - அந்த
நாதில் புறத்தாத மொருகுதியினக ணிறைவனைக காணப்பெறி

க—சூத்திரம். ஆனமரத்தி இலக்கணம். உருள

ல்,—தறம்பாவமகடகு காமெனகடவே மென்றும் - அகம்புற
மென்றிரண்டா லாச்சுண்புரியு மிகதச்சகம்போல புண்ணிப பா
வங்கனக குறிதகவினநி,—திறம்பாகே பணிசெயது நிறகைய
னரே—அதயே நிதவே நெனப பிறிததக காண்ட லுமினநி யா
ணம்மொரு பெறநியரா யிட்டபணிசெயது கிறதலே —சீரடியா
ரா தாரமுடைய சொத்திகாணே - மெயபடியரா செய்தியாகலா
ன,—சி நதாருளு ிரிச்சியனை - அசுதகே காணுமபடி சிறநது
விரககுசுனற முகலவனை,—ஞானதகாலங்குசு சந்திகுமபடி-
ஞானதகா லுளகேகண்டாமபோல,—புறபபேயு மிககுரு சிந
த்தது - புறதேயு மொருகுநியிறசனநி,—அரணகழல்கள போ
தறிபபூசிகக - அரணகழல்கள பூசிக்கறபாறது —வேணுந பு
மரத்தின கீழுகிரந்த போதகளுங் கொணநி பூசிக்க - அதறகு
பகரணம வேணநிமாயின, முபன்னு வருத்ததலும் பிறவுயிர
களை வருத்ததுசலு மாகாணமயின மரத்தினகீழுகிரந்த பூசுகளு
மாறு குமுதலியவறநி னுளவாகிய நீரும் அயாச்சகமாய வந
த அமுதமுதலாயினவுமே யாணடைக கணையும

இசுஞனே புறபபூசையு மாணடைக கங்கமாதல கூறபப
ட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—அருள்கூறு—

சாவ வியாபிததுவததை யறிந்து வழிபட்ட

வானமாககளுக கவன கொடுக்கும் வரி

சை யீதென றுணாததுகின்றா

இநகனதகி னெரிபாலி னெயபழகதிவிரத மெ
ள்ளினக னொண்ணெயுமபோ லெவகுமுளனிதைவன,
வந்தனைசெய் தெவவிடத்தும் வழிபடவேயுள்ள மல

மறுபுறமோ ரானமாவின் மலரடி ஞானத்தாற், 'சிந்தனை
செய நாசகிகிற சிவனுளதேதேதானயித தீயிரும
பைச செயவதுபோற் பீவனரலனைப், பந்தனைபைய
புத்திததா னுகவததனானுருவப் பரபபையெலாக
கொடுபுருந்து பதிப்பனிவனபாலே. (கஉ)

(இ-ள்) இத்தன மரத்தின்க ண்ககவி யடிதொடுகத நுனி
ததினெரி யளவாக வியாபித்த நிரகுமாறுபோலவும்
பாலினெய பாலினக னெய யெங்கும் யயாபித்த
நிரகுமாறுபோலவும்

பழத்திலிர பழத்தின்க ணிரதம் வயாபித்த நிரகுமா
றும் றுபோலவும்

பள்ளினக ள்ளினிடத்தத கைலம் வியாபித்த நி
னை னெயும் றகுமாறு போலவும்
போல

பங்குமுன் னி இன்றவ னெங்குமுன்னென்ப பதமாறுக
ளவன் சிவனு மிப்படிச சாவவயாபியா ரிருப்பன்
வந்தனை செய அகடபூசை புறப்பூசையெனக் கூறியவற்
தெவ விடத்தம் ரென்றுள வழிபடவே யநகச்சிவன் றுனை
வழிபடவே யரு சாநந்தித்யமராய நின் முனமாகச்செருக சனுக
ளும் கிரகத்தைச்ச செய்வன்

மலமறுபுற மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனைசெய நாசகி
ரானமாவின் ம க்கிலானமாவின்மல மறுபுறமோ னென்பக
லரடி ஞானத் மாறுக மலரபோன்ற அவனது திருவடிக
பாற்சிக்கனைச னையடைவக் கருதம் ஞானத்தாலே வீரு
ய நாசகிக்கிற பபத்தடன பாவித்தப பூசிக்க லகச வா
ன ராவிகண னுதியே பொருந்தின் னுண்
மாந் குறதம் போம்படி

கூ—சூத்திரம். ஆன்மநத்தி இலககணம் ௨௬௪௬

சிவ ணாததே தனனை வழிபடாநின்ற வானமாககளிட
தோன்றி ததி ஊனடாகிய கிருடையிலே யவரிடக
திலே பிரகாசிபாநிறபன ஓரிடகதே பி
காசிபப நெனரீராகில அவனேககேசரிட விடாநெனெனெ
சிவனது விபாபக சடைபடாதாகையா லகமகாணியில

தீயிருமபை அககவிபானது தனனைச் சேராத லிரும
செய்தது போற பை பெபபடித கறசொருபமாசசி ௨௦. ஆன
சிவன் மனனைப் போல இருதச சீவனாக தனனைப் பொருத
பந்தனைபையு ன வானமாககளுடைய லுணவாநிடை
ததுக தானாகி போககியவாக ளறிவை விளக்கச சரசொ
ருபமேயா

கனனருவப தனனைப் போலச் சாவஞ் சூத்தவாடி கு
ரபபை யெலாய னவகையு மிச்சாநானக கிரினை கையு மி
கொடுபுருத ப நத வானமாவிடகதிலே கொணெயவநது ப
திபப விவனபா தியாநிறபன எ-று
லே

ஆனமா விச்சாநானக சிரிபாசொருப நெனறு முனனே
தியிருக இப்பொழுது கொடுப்பனெனற நெனனே பாவென
னிலத பாசுததடன கூடினபோது வருத்திகாரியமாசு சிவ
கருமாணநி நிச்சயநபமாகவே சீவிகு மதனையே யி-பொழு
து கொடுக்ககெனக கூறிபதெனவறிக.

இறைவன - எழுவாய

எகருமுளன-பயனிலை

அநக விறைவனே பதிப்பனென்பதம பயனிலை

ஒருமுலாயு மிரண்டுபயனிலையுற கெரண்ட கெனவறிக

இதாசுசு சாவஞாநேததரம சூககனேய புராணதது

மறிக

(௨௨)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுமகரகே புரநடை

இறைவ லிந்தனை தந்நெரி பாலினைய பழகதினிரத மௌளி
னக ணெண்ணையும்போ லெங்குமுள னெவவிடத்தும் வந்தனை
செய்த உழிபடவேயருளும் -போல என்பத கடைநிலைத்தீபம்,
பதந்தொறு மொட்டிப பொருளுரைசக சகதகாத்தாவாகிய சி
வன் சராசராத்தமகமாகிப் பிரபஞ்சமெங்குங் காஷ்டமு மககி
லியும் போலவும் பழமுளு சுவையும் போலவும் எள்ளுமெண்ணை
யுரபோலவும் பிரிவதலின்னுள்ள ஆதிலால் சராசரப பேதங்க
ளடே 11 எந்தழாததியிலே சிவபாகனைப் பண்ணிப் பூசித்து வழி
படினும் அசுதகத்தகேதரபலங்களைப் பூமியாதிபத்தியம் சுவாக
சமுதலாக சிவசாமிய பரிடநகமும் போகங்களை யெல்லாவ
கொடுப்பன இவ்விடத்தனைக திட்டாநதங்களுள்ளே அதவை
தம் திட்டமண்ணினது —மலமறுப்போ ரானமாவின் மலரடி
ஞானகதாற சிந்தனைசொ 11 தாசசிகக - போகமானது அசகதிய
முமபகதமுமாதலான மேரகூமே வேணுமென நிசகிதக்டபோ
ஆனமாவிலிடத்திலே சிவஞானத்தினுலே சிவதரிசனத்தைப
பண்ணிச சிவ ஞானமாவிடத்திலே வேதந ந்நைமையாலே நா
னே சிவலாகப் பாவித்து ஞானபூசையைப் பண்ண, —சிவஞான
தகே சோனறி பந்தனையை யறுத்துத் தீயிருமபைச செயவது
போத சிவனறனைத் தாளுக்கித் தன்னுருவப் பரடபை யெ
லாவ் கொடுபுகுத பதிபப னிவன்பாலே -முனசொன்னவாறு
ஞானபூசை பண்ணவே சிவ ஞானமாவிலே பிரகாசித் தாண்
வாதி பாசங்கலையறுத்து அக்கினி யிருமபிலே பொருந்தி யிரும
புடைய நிறங்கதையுஞ் சூடுகதொழிலையுங் காட்டியதுபோல ஆன
மாவைத் தாளுக்கசெய்து, தாளுக்க செய்த லானமாவிலுடைய

சு—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். உஉஅடி

கிருசிருஞ்சையும பாரதந்திரிடததையு மொழித்தததனதாகிய ச
ராவஞ்சு சாவ காத்திருத்ததுததைப பிரகாசிப்பித்த அகஞ்சு
கிருத்தியங்களை பண்ணிவிப்பது இவ்வாறு சீவனமுத்தி பவ
வையிலே செலுத்திப் பரமமுத்தியிலே தன்னுடைய ஸவரூப
மாயசு சுத்திய ஞாஞ்சு தங்கடாக குறைவற விநதபரமமுத்த
னிடத்திலே ஸகாபிப்பனென நினைபொருள

கொடுவென்றது ஆனமாவை தமமைக்கிரகித்தெனவும புரு
கதென்றது ஆனமாவைக்குத் தமமைக் கொடுத்தெனவு மறிக்க இ
த்தருசு சுமமதி திருவாசகம் “கருதனுநனைக்க கொண்டதெ
ன்றனைச்சு கருகரா ஏகார மீற்றசை

X பாரதந்திரியம் - உஉ படபுருககை,

சுவாககிரயோகிடனென்ன சிவஞானசித்தி

ஒன்பதாஞ் சூத்திர வியாககியான

ச மா ப த ம

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சேவிகா லோதசரத் துரைத்த ஞஞ்சார முற்று முற்று
முலோகாசாரப் பற்று முற்று மதறவாக்கே பஞ்சாசுஷர மாத
திரத்தாலங்க நடாச மதஞ் லந்திரிபாக மதஞ்ற பூமரத்தின
கீழ் வீழ்ந்த பூப புறப் பூசை, இம் முகத்திப் பொறிகளுக்கு சிறகு
றி ஞான பூசை, உலோகாசாரமு ஞாஞ்சாரமு மொத்த மே
றியுங் குறைந்த மிருக்கு மவாகரு பதச்சுதிப் படிக்குப் பலகுறி
க கிரிபாபூசை, சிவத்தியான வுயிரிடறசைச் சிவஞான பூசையி
ன்று சிவன் சீக்கருஞ் சாந்திய மாயசு சிவத்தவாபிவித்தி செ
ய்வ நென்று செடபு கெனரா.

இந்நனத்தி னெரி பெண்பத முதல் உவமை முற்றுவ
மை யன்று பிரபஞ்ச மாத்நிரத்தி லேகதேச வுவமை முற
துவமையாகிப் பொரு ளுரைக்கில், இந்நனத்தி னெரி பெ
ண்பதொரு காஷ்டத்தி னவயவமாயக காஷ்டத் திருக்கு
மக்களிப் பரமானு வுக்கும். அப்படி யிருக்கும் பிருதிவிப் ப
ரமானு அப்புப் பரமானு வாயுப் பரமானுக்களுக்கும் சமயோ
கசம்பந்தம் அந்த இந்நனத்தனுக்கு மெல்லாப் பரமானு
க்களுக்கும் சமவாய சம்பந்தம்

அக்களிப் பரமானுவுக்கு மெரிக்கும் சமயோக சம்பந்தம்
சொல்லப்படு —

பாலினெய் பெண்பதினாலு ளளளினக னெண்ணெ பெண்பத
னாலு மப்படிபூதித்துச சம்போகசம்பந்தமும் சொல்லப்படு —

பழத்திலிரத மெண்பதொரு கேவலஞ் சமவாய சம்பந்தஞ்
சாற்றப்படு மாதலாற பிரபஞ்சத்திரகுஞ் சிவனுக்கும் மிச்சம
பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்பட்டுச் சிவன் விகாரியாய்ச் சட்பாயு
மேகாண்ம வாத்திற இருப்பு ராவன் ஆதலா லிச சம்பந்தக்
களை விட்டுச் சித்த சித்தப் பிரபஞ்ச முற்றும் வியாபித்தது,—

எககுமுள னிறைவனென் - அதனாலே எவ்விடத்தும் இலி
ங்க சித்தி யாதியில்,—

வந்தனை செய்த வழிபடவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங்
கள் செய்து போற்றி—

அருளும்- பதமுத்தி கொடுத்தப பரபோகந் தயப்பித்த
மகாப் பிரளயத்திற பரமுத்தியும் பவிப்பிக்கும் திக்காலத்
திற பரமுத்தி துலப மாணலும்,—

மலமறுப்போ - உத்தரோகதர சுத்த போக மாத்நிர
முற்று மூலே கீழ்கமுவாத்படி ஒத்தமல பரிபாகத்தால மகாப்

கூ—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உ.க.அ.க.

பிரளயத்த மதிதல்லபமாயவரு மிருந்த மலபரிபாகதார தம
மிபத்தால் நிரதிகரண சிவதிக்கூ சாதிகரண சத்தியோ நிரு
வாண சிவ திக்கு யிரண்டிற்கு மருகா சிலா தவிர வசத்
போ நிருவாண திக்கு மாதகிரத் தருகராயத் தானகளிற்
தருகாது சரீராகத்ததச சிவத்துவந தடையின்று மடையும
பொருட்கித் திக்குயிற பிராரத்த கணம போகத் திக்குநத் சி
ஷ்ட மலமுத்தி விருப்பு யோரா

ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத்தால் - சிவசுத்தி விளக்கில்
விளங்கிய சிற சத்தியால்,—

சுருகனை செய தாசுசிகக் -சுவோகம பாவஞுத்தியான
புனை பண்ணு,—

சிவனுடத்தே கோன்றி - ஆன்மாவில் மலக்கூப கரசுவக
தப சாநித்தியலுயச சீவன முத்தி சிவ சாக்காதகாரநதா
ன பரமுத்தி சிவ சாக்காதகாரகோடி பரிசிகு முத்தகம சிவ
சமாதி மாதகிரந்தா னுதிக்கப பண்ணிச் சரீராக கத்திய,—

திபிருமபைச் செயவது போல - முற்றுவமைமன நிதவு
டா ஒத்த சிவத்துவப பிரகாச மாதகிரத்தி லேக தேச திஷ்
டாகத்தம் முற்றுவமை யுனவில் சிவாவேச காபால் மகமா
ம, அது சித்தாக மண்டு தடத்த லக்கூண மாகலால் அனை
ச சொருப லக்கூண மோகூ சுருதி துரத்தம ஆனையா லவ
வா வொப்பிஞல்,—

சீவன தனைப பகனை யறுத்துத் தாளுக்கி - அச்
சேஷித்த மலத்தினை மாற்றித் தனைப போற தரபொரு ள
றிவிற சிவஞக்கி,—

தனனுருவப பரபபை யெல்லாந கொடு புருந்த பதிப்பனி
வனபாலே - இவ்விடத்தம் லக்கூணையாற பொருளுரையா திரு

நகபடி யுரைத்தாற சங்கிரகவாதி பாசபதி மதமாம அத
சித்தாரத மன்று. தரணப பொருளைக் கொடுபுகுத பதிப
னைபது கூடாத சிவஞானிய அனமாவிலே தனது சதகிக
கொத்த பிறப்பொரு ளறிவுச ிறச கதிசுருதிச சிவகுதய தரண
முதலும் பிரகாசிப பிபன சிவப பிரகாச முகத சிவ சாத
திரவகளிலே திரிமலமு மகல வுயிருள சோமுத்தி யெனபது
முல் வசனங்களுநரு மிலகூலையினுற பொரு ளிபட்டததா
னே பண்ணலேனெடு சொரபொருளிருந்தபடி பொருளுரை
ககிற பாசபதி முதலோர மதமாம அதசிவசுத்தாரத மனநெ
ன்று செபட் யப்பொருள தள்ளிய தாகையா விப்பொருள நற
பொருள

சிவஞானயோகியருள வருமாறு.

—0—

இறைவன் அகம்புறமெனனும் பிரிவினறி யாகவண்ணு முளன
சலான, மேறக நியபடி அசதகாகல புறககாகல யானி வழி
படினும் அனுககிகருமென்பதே கேதறம் அவனன்மாயினும்
ஆனமாவின் கண்ண தாகிய வாதனமல நீக்கலுமவராகரு அக
பபூசையா லவவாறு வழிபடுத்த லொருகலையான வேனெடு இ
றைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனைப்ப பற்றாத தடைத்த
தருக தனவண்ணமாகித் தனது பேரானககு பெருஞ்செல்வ
முழுவதும் அவனதாகசு செய்ததற்கு உரிமையுடைய விசேடவி
யைபு ஆண்டையதாகலா நென்பதாய

இகனத்தினெரி உலகத்தாராகருச கிறிதந் தோன்றதவா
து மறைத்து உடனாய நிறததரும், பூவினெய் மகததரமலபாக
கூடயாராகரு ஒருவாறறத் தோன்றியுந் தோன்றதும் மறைக

சு—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலக்கணம். உக அநி

த உடனாய நிறதற்கும் பழத்திவிரதம் மந்தமலபாகமுடை யாராகது உயகதணருமவழி விளங்கித் தோனறுவதாய உடனாய நிறதற்கும், எள்ளினக ணெண்ணெய தீவிரமலபாக முடையாசகு இவிற விளங்கித் தோனறினும் பிரிததநிப்பபடாத உடனாய நிறதற்கும் உவமையாவின்

எவகுமுள ளிறையனென்றது எவவிடத்தம் வழிடடவே யறளுசதருரிய வியையு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்ற துத் தோன்றி யறுததாக்கப் பதிப்பெனென்றதம் ஆனமாவிற சிநக்சைசெய காசசித்தற்குரிய விசேடவியையு விளங்குதற்கு ம, ஏதுவாய் நின்றன

சன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவனபாலே பதிதலாவது, தீ திருப்பைச செய்வதபோல இறைவனுக்குரிய முற்றணாவ முக விப எண்ணுணங்களும படி கம்போலச சாரகதின வண்ண மியலபுடைய ஆனமாவுகுரிய குணமாமபடி அகதுவீதவியை பாலே இவனமாட்டு விளங்கித் தோனறுதல்

அதுவே சிவானந்த மேலிதித லென்பது

அாசசிக்கவென்றது வியங்கோள முடிபு வேருகலிற பா ல் வழுவினையுணாக

அாசசிக்கவென்பதனை எசசமராகக்கொண்டு பாடமோது வார பாலவழுயாகியையும் நோக்கிற்றிநா போலும்

மேல அநதரிபாந தனனைபென்ற செயயுளிற பெறப்பட டகளை ஈணடுங கூறுதல் கூறியது கூறலாம போலுமென மலைய தக, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்த விசேச ய்யுளாகலின்

இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத தென அதனபெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செயுளானும் மூன்றாகுதறின பொருந்த
தெரித் துணாததியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உட்பூசை மகததாக வருளிச்செயகடுகை நமடி என்ற மா
ணுககனை நோக்கி மேலு மருளிச்செயகருா

இந்தனத்தினெரிபாலிடுமா பழத்தினிரதம் என்னிதனை
ணெனையுமபோ லெங்குமுளலிறைவன்-காட-த்தி லுக்கலிபோ
லவும் பாஸி னெய்யைப்போலவும் பழத்தின் சுவைபோலவும்
எள்ளினிடத்தூண்டாகிய எண்ணெய்ப்போலவும் பரமேஸ்வ
ரனும் சட்சித்துக்களா யெவவிடத்திலும் விபாயியா யிருப்ப
ன்,—வந்தனைசெய தெவவிடத்தும் வழிபடவேயுருந்த- ஆனக்
யாலே பரமேஸ்வரனும் தன்னை யாகோரிடத்திலே நமஸ்கரித்
து வழிபாடுசெய்யவே அவரவா கருத்துக்குத் தக்கதாக வனுங்
கிரகியா நிற்பன்,—அத்தன்மைபொழிந்த மலமறுப்போரான
மாவின்- ஆனமாவுக கநாதியேயுள்ள மலத்தைத் திருவருளிநா
லேபோகக் விசாரிக்கிறவா்கள,—மலரடிஞானதகாற சித்தனை
செய்தாசசிக-எவவிடத்திலும் விட்டு விளங்குகின்ற சீபாத
மாகிய ஞானதகாலே சிவனை யறிந்த தன்னுடைய விருகய கம
லத்திலே யாசசிக,—சிவனுளத்தேதோனறி- ஆநாதியேதோ
ன்றாமல் நின்றசிவன் ஆனமாவிலே பிரகாசித்து,—தியிருப்பை
ச்செயவத்போற சிவனறனைப்பநகனையை யறுத்ததகாளுக
கி- அக்கலியானது தன்னைக் கூடின விருமபை யிருப்பின்றன
மைமைய மறைத்துத் தாளுக்கின் முறைமைபோல சிவனுந் தன்
னைப் பொருந்தின வானமாவை அவனுடைய பாசசம்பந்தங்க

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உகஅள

னையும் விவேசித்த தன்னையேபோல நினைவனாகி அப்படி உருப
'மாக்கின்ற மனநி'—கண்ணுருப பரப்பையெல்லா கொடுபுரு
த பதிப்பனிவனபாலே—தன்னையே சுக்கொருபத்தின வியா
த்சிபெல்லா மிவனுக்கு பராணரூப நினைநிலையிலே காட்டி
யனுபவித்த அசைவறநின்று பிரகாசிப்பாநிற்பன

இத்தனா செல்லியது எவ்விடத்திலும் வியாததமாயு
ள்ள பரமேஸ்வரனை ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் அங்கு
தங்களுக்குப் பிராணரூபநிதந்த முறைமையைச் சிவஞான த
தாலே உறிந்து யுள்ளே பூசிக்கத் தங்களுக்கு குண்டான மலச
மபந்தமும நீங்கச் சிவனைப் பெறுவார்களென்று முன்றமைநிய
வித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இறைவ ஸ்தனத்தினெரி - இறைவ னகமபுறமெனனும்
பிரிவின நி யுலகத்தாராகஞ்சு சிந்தந் தோனருகவாறு மறைந்து
டனாப நிற்கும் விரகநிப் போலவும்,—பாலினெய - மந்ததர
மலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாறற்ற றேனறியுந் தோனருத ம
றைத்துடனாப நிற்கும் பாலினெய்போலவும்,—பழத்திரசம-
மந்தமலபாக முடையாக் குயகதுணருமவழி விளங்கித் தோ
னறுவதாய உடனாப நிற்கும் பழத்திரசம போலவும்,—எள்ளி
னக னெண்ணையும்போ லென்குமுன்ன - தீவிரமலபாக முடை
யார்க்கு இனிது விளங்கித் தோனறினும் பிரித் தநிடப்படா து
டனாபநிற்கு மெள்ளி னெண்ணெய் போலவும் யானடுமுளனாக
லான,—எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்த வழிபடவே டருளும்-
மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாணடுமவந்தித்த வழி

உகஅஅ சிவஞானசித்தியார் கபகம்.

படினு மறுக்கிரகக்கு மென்பதே தேற்றம்—ஆனமாவின் மல
மறுப்போர - அநுநாமாயினு மானமாவின் கண்ணதாகிய
வாதனாமல நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலரடி ஞானதகூற சிந்தனை
செய தாசுக்க - அகட்பூசையா லவவாறு வழிப்பிகா ஒருந
லைபான வேணம - சிவனுளதேதோன்றிப் பக்கனையெறு
தத - இறைவனுள்ளே விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப் பற்ற
தத் தடைத்தற்கு— தீயிருமபைச செயவதுபோற சீவனற
னைத்தகாளுக்கி - தீயிருமபைச செயவதுபோல வுயினாக் கன
வண்ணமாகி,—தன்னுருவப் பரப்பையெலாவ கொடுபுகுந
மிவனபாஸேபதிப்பன் - இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முகலிய
வெணஞ்ஞகஞ்ஞம் படிக்கம்போல சாரத்தின் வண்ணமா மிய
லபுடைய ஆனமாவுகுரிப் குணமாமபடி அததவிச இபைபா
னே இவனமாட்டி விளங்கித் தோன்றுதலாகிய சுனதுபேரா
நந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவது மிவனதாகக் செய்ந்தரு முரி
மையுடைய விசேட விடைபு ஆண்டைய தாகவா ந

இதனானே புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தெ
ன் அகனபெருமை கூறப்பட்டது

இவை ஆறுசொயுள்ளன முன்னுங் கூற்றுப் பொருளைத்
தெரித் துணர்த்தியவாறு

—உகஅ-உ-அ—

 கூ-சூ, உ-ம, அதிகாரண முடிந்தது.

ஒன்பதாம் சூரத்திரம் முடிந்தது.

—உகஅ-உ-அ—

“எரறு என்ற”

ஒன்பதாஞ் சூரத்திரம்

பன்னிரண்டு முடிந்தது.

உ

சிவமயம்

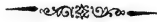
சிவஞான சித்தியா சபகூடம்.

கௌ—வது, மலமோசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை

இனிப பததாளுகுததிர மெனனுதலுறறேவெனின

முறகூறிப பாசவாதனை நீங்கிச் சீவனமுததா

நிறகு நிலைமை கூறுத னுகலிதறு

இத தலைசெய்யுள் எனனுதலிறே வெனின ? இச்சீவன
முததா காகாமிய மேறதபடிக்குக் காரணங் காட்ட யுனா
ததுத னுகலிதறு

இவனுலகி விதமகிதஞ் செயதவெல்லா ம்தம
கித மிவனுக்குச் செயதாரபாலிபையு, மவனிலைய நி
னறமுறையேகனாகி யரனபணியி னினயிடவு மகலுந
குறறஞ், சிவனுயிவன செயகியெலா மெனசெயதி
யெனறஞ் செயததெனக மிவனுக்குச் செயததென
றும, பவமகல வுடனாகி நினறுகொளவனபரிவாறு பா
தகததைச் செயகியுனும பணியாகமி விடுமே (க)

(இ-ள) இவனுல இதைச் சீவனமுததா இதை வுலகதகின
கி விதமகித கண்ணே செய்த புண்ணிப்பாவநு ளவரக
ஞ் செயத ளிடத்திலே ஆகாமியமாய வநதேருத அஃ

கசுடு

வெல்லா மிதமதி தென்கே செனறடையுமெனன, சிவனீவாக
தயிவனுக்குச் செ ன்ருக கிதமதிக்கு செயதவாக விடத்திலே
யதாராபா லியை தானே செனறடையுமபடி திருவுளஞ் செய
யும் வன. அஃ தெக்காரணத்தா லெனில் ?

அவ் விவரைய காட்டத்தி லக்கணியானதுபோல ஐக்கி
நின்றமுறை யே ய முறறுக கூறுகையா லந்த வைக்கியத்தி
க ன்ருக ய ர னப ன முறைமையிலே யிவன செய்கிற செயல்
விரியி னி னி டி டவு களெல்லாஞ் சிவனேவெனக் கருதிப் பணி
மக லு வ குறறம் யறுத்துக்கொண்டு நிற்கவே யிவனுக் காகா
யிப் மேறும் விவனுக்குச் செயதவாக விட
த்திலே தானே யவ்வினைகள் போயடையும்

பாதே செய்யிது நாமலலோ நீயெனி, லாதே செய்யு ம
ளவில் பெருமையன், மாதே வாகிய வாய்மூர் மருகனா, போ
தே பென்று புஞ்சுதம் போய்கொலோ” எனவறித.

இச்சிறப்பினையுடைய ஓதலாலே

சிவனு மிவன் பரமேசுரனும் இரக உலகத்தின்கட் சிவ
செய்கி யெ லா னமுத்தஞ் யிருக்கிறவன் செய்கிற விருவி
மெனசெய்தி பெ னைப் பலவுக் ள்னைத்தினையு மிவன் செய்தா
னறும் னெனக் கருகாதவைக் களெல்லா நாமே செ
ய்ததெனக் கருதி

செய்ததெனக் யாதாமொருவ ரிந்தச் சிவன் முத்தனாக
கிவனுக்குச் செய குச் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைக் ள்
ததென்றும் னைத்துஞ் சிவனுக்கே செய்ததென்று

பவமகல் வுட் இந்த ஞானவான்கள் சுத்தராகையாற
ஐகி நின்றுகொ சனை மெடாதபடியாலே சிவனு மவாக
ளவன் ஓடன கூடி யொன்றுபட்டு நின்றுகொள
வன்

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உககக

பரிவாற பாத சிவனிடத்திலே நேசத்தாலே இவன் ச
கத்தைச் செய்தி ண ாளரைப்போல மகத்தாகிய பாபங்க
டினும் பணியாக னேச செயதானேயாகிலும் இவனுமவனு கூ
கி வ்ருமே டியிருக்கிற வைக்கிடத்திலுலே யக்குறமு
நனமையாய்விடும எ-று

ஏகார மீற்றசை

இதற்குத் தேவிகரலோத்தரம் சிவஞானபோதம்

“சொன்ன ஞாவி தீனைத்துதித தாரவா, முன்னரு செப்
யற முற்று மடைவாக, னின்னல் சொன்னவ ரேயவா வனப
வ, மன்னுவாரைச்வஞ்ஞானஞ சேரவரே”எ-ம அருத்துக் வம
லன்றனை யகத்துணாகவரையன்னங், கருத்திருநதவாககுச
செயத் பூசனைகடவுள கொளவ, னெருத்தருக் குபகாரங்க ஞ
டலிடைபுல்காசொயா, பிரித்தட லுயிரைபடேனும் பெற்றி
டையாரே பெறறா ” எனறோதின ரெமதுகுறவா (க)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஞானநெறி சொல்லி மேல்பததாரு சூத்திரத்தில் பிரபத்
திநெறி கூறுகின்றது பிரபத்தியாவது மாராஜஜால் சிசுவைப்
போலத் தன்செயலறச் சிவனவழித்தாய் நிறை

அவனிலுற யேகனாகி நின்றமுறையிலுலே பரணபணியி னி
னறிடவு மகலுக்குறதம் - அவன்-சிவன், இவன்-ஆனமா, என
பத லோகபரசித்தம் சிவ ஞானமாவிலே ஸபிவிடத்தியாய் ஆ
னமாதானாக வொன்றுபட்டு நின்றமுறைமையிலுலே ஏ பிர
பந்நானவ செல்லாச் செயலுஞ் சிவனதாகவே செய்திறிற்
கையால் புண்ணிய பாபங்களென்கிற குற்ற மிவனைப் பொருந்
தாது. இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற மாதத்திறமையு

ம.—சிவனுமீவன செயதியெலா மெனசெயதி யென்று மிவனு
கஞ்சுசெயத தென்கஞ்சு செயத தென்றும் பவமகலவுடனாக் நி
னனுகொளவன பரிவாற பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக
கிவிடுமே-சிவனு மிந்த பிரபன்னன கோபப பிரசாதங்களினாலே
பன்னின நிககிரசாறுக கிரகமெல்லாம் நாமபண்ணினதேயெ
ன்றும் இவனுகொருதகா பன்னின உபகா ரபகாரவெல்ல
லாம் நமக்குப் பண்ணினதென்று மிவனுகு சன்னத்துக கே
துவான வாகாமியகனம் மேறும் ஸொழியுமபடி வேறறநின் நி
வனைத தாளுகவே யங்நெரித்துக் கொளவன இவ்வாறு பெற
ற பிரபன்னன புத்திபூர்வமாக மகாபாதகங்களைப் பண்ணினு
னாகிலும் அதுதமதேவலாயாக்கிக் கனமகதை யொழித்துவிடும
எனார் மீதறன விரிவென்னென்று விநிமெனது விளைமுதறு
நாளுகூட சூதீயெனக் கருடும் கவு கொடி ஸமெத
ரவி |

என்றும் வாககியத்தினாலே பன்னின கனமமானது பலத்தத
கொடாதே போகாதே மென்னின? மெய் ஒருவனபண்ணின
கருவியினுண்டாகிய தானியம் அவன்புசியாமல் அந்நிராலு
ம புசிசகப்படுமே! அதுபோல வென்பதற்கு,—இவனுக்கிலிதம்
கிதஞ் செயதகெல்லா மிதமகிதியினுஞ்சு செயதார்பா லிசையு
பம்-பிரநநுணவன சனங்களுக்குப் பன்னின நன்மைக் கனமை
கள் விதிபுத் தாசாரங்களு அஞ்சாரங்க ளாசாரங்க ளிவையிற்
நின் பலங்கள் எல்லா மிவனுக கிதம்பண்ணின்னவாக ளிடத்தி
னும பொருந்தம்

தயோஜனம்—பிராஸங்கம் ஹோஜதொ நமெயுக் ஸெ
ஷ்ஜாநெநநஸ்யுகி | திதீயதிதாசு கருடகெஷி
வியவாதிநா திகி ||

கூ0—சூத்திரம். மலமோசன இலகணம். உருகூந

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

இப்படி யெட்டாரு சூத்திரத்து மொன்பதாரு சூத்திரத்
து முத்தி சாதன சிவயோக மநேகம் பிரகாரமாய் நிறைந்து சிவ
யோகபல சிவபோக சிவ சாக்ஷாதகாரமுஞ் சிற்றித சிற்றித நடு
வே செப்பி, வடமொழிப் பததாரு சூத்திரத்திறுநே செப்பி
யிருத்தலாற் சிவ சாதிர மாதிர சாதகிய சிவ யோகாவகக
குறித் திரிபகாரத்த சிவத்துவபசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொ
து ஞானமுஞ் சிவபோக சாதன சிவயோகம் பாவக சிவ சமாநி
ககுறிச் சிவயோகமுஞ் சிவயோகபல வபரோக்ஷ சாக்ஷாதகார
ச ஈறப்பு ஞானககுறிச் சிவபோகமும சிவயோக மக்கையுஞ்
செபுகுண ஞான யொன்பதாரு சூத்திரத் தந்தத் துரைத்த ச
மாதிமான மக்கை சாற்றுகுண ஞான

இவனுக்கி லீதமக்கை செய்தவெல்லாம் - பூமியின் கண
னின் சமாதிமான செய்யு மிதமக்கை முன்னாகப் புத்தியின் முளை
கரும் புண்ணிய பாவங்கள் முற்று முவாதகரையில் வினைத்த
வித்துப்போற் பலியாது, —இதமக்கை மியன்குஞ்சு செயலாபா
லிசையும்-இவன்குஞ்சு செய்த விதமக்கை முன்னாகப் புண்ணியபா
வங்கள் செய்வவர்கள் புத்தியிற் பொள்ளென்ப பெரிதாய முளை
கரும். அதுகொண் டவை வருமென றுபசரிக்கப்பட்டது அது
வன்றி யவைவருமென றுரைத்தால் முதலானமாவிற சிவசுத்தி
சங்கிராந்திக்கும், திஷ்டாரத் மில்லாமற் தேடும சங்கிராந்த
வாதி திருஷ்டாரத்தாராகப் பண்ணிச் சித்தகாந்தியைச் சயிப்ப
ன ஒருவனது புண்ணிய பாவ மொருவனிடத்திற் போகாத அ
வனைக் குறித்துப் பண்ணினு லவனது புத்தியின் முளைக்கும், —
அவனிலுப நின்றமுறை யேகனாக - சோகம்பாவித் திருப்ப

துபோ லொகத் சிவகருநி யுளஞ்சிப புனனிச சிவன முனஞ்சு
ப பின்னென்று சிந்தித்து-அரன்பணியி னின்றிடவும,—

“ஸமாதி ஸமதாவஸதா ஜீவாதமா பரமாதமநோ”

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால சிவசம சிவாவஸதாவேச வச
னாகிச சீவித்திருநக, அப்படிச சிவன விதித்த சிவ சமாதி யனு
ஷ்டானத்தில் நிற்கத் தானவனுதலால், சமயி பண்ணுந் தா
சானுஷ்ட டானத்தினின்று தறசெய்லறுத தான கெட்டு நிற
க வென்று பொருளுரைப்பது நன்றன்று சமாதியினும் நானெ
ன்பது அகங்கார விவத்தி யுபாதி விரகதி மாததிரம விட்டு ஸவ
தகதீர புத்தியோடு தோற்றமுற ரோற்றி நிற்கு மாதலால்,—
அகலுங்குற்றம்-பாச முத்தி சிவத்துவாபி வியத்தி பலிக்கு, —
பணியாகக் கிடுமே - நிஷிதகானுஷ்டான மாளுவஞ் சண்
டேசசுரன் முதலோசகுட போல விதிதானுஷ்டான மாடுக
கிடுமே

மறநறய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வனம் வேண்டிஞ் செய்கிமுறைமைகள் முன்னுஞ் தி
ரத்தால் வருத்தோதிய வாசினியா, நிறுத்தமுறையானே அச
சாதனத்தாற பெறப்படும பெத்ததீசகமும் முத்திப பேறுமாகி
ய படவியல்பு முன்னுஞ் திரத்தாற கூறுவான் ஐட்டங்குலா
அவவிருவகைப பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்செழு
நத்த பத்தாளுஞ் திரம

பதிஞானத்தா லவநனக காணப்பட்ட வினைவன் பெக
தநிலைய ஹுடனா நிறயினும் வேறு காணப்படுமாறினறி ஆனமடி

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உககூடு

வேயா பொற்றுமைப்பட்டு ஆனமாவின் வழிநின்ற முறைமை போல, எண்டானமர அமமுதல்வனோடு மிடனாய நின்றதிறிநுந தானென வேறு காணப்படாதவாறு உவனோடு டொற்றுமைப்பதறி அவ்விறைபணியின் வழுவாறு நிறகப்பெறின, அங்ஙனமேகனாகி நிறறலான யானெனதென்னுஞ் செருசகறுதலின் அவ்விறைவனும் இவன் செய்யுமிதமகிதங்க னெல்லாம் யான செய்யுமிதமகிதங்கனென உடனாயநின்று ஏனறுகொளவன் அரண்பணியிற்றறலான இந்நிரியங்கனின் வசமாயநிற்கும் பாதகநிரிய மொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கென்பததனபதுகாசசியாமாறு பிறாசெய்யுமிதமகிதங்க னெல்லாம் எனசுருதுகாசசியாமாறு செயதனவேயாமென உடனாயநின்று ஏனறுகொளவன் இவ்விருதிததானும் முறையே, இவன்செய்யுமிதமகிதங்க இவனுக்குப் பணியாயமுடியும் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செயதாரமாட்டு அவ்விதமகிதங்க அவ்வளவினனி மீருதிப்படுத்தரு முறையே துணைக்காரணமாயிடையும் இவ்வளம ஆரஸிபும நுகாசசியும் இவனைப் பகதியாதொழியவே, ஏனைச்சுருசிகவினையு மாடையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கண் மூன்றும இவனைப் பகதிக்கமட்டாவாய வ்ணடொழியு மென்பதாம்.

நின்றிடவென்பதனை ராரிடத்தது கூட்டி நிரணியையாக வைத்து, எனதென்னு மெச்சுங்களைக் கொளவென்பதனோடு ந தனிதகனிகூட்டி, இவனுலக்லென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாககி விடுமேயென்றதன் பின்னாக வைத்ததுரைத்தகொள்க

நின்றிடவுமென்றவுமமை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினும்மென்ற வும்பையாறு பு னணியத் தைச் செய்திடிற் பணியாககிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று:

அவை யிகுதிப்படுகதகுத துணைக்காரணமாயிடையுமென்
பது நுறமலாற பெறறும்

அது அவாதாளு செயதவினை தன்னு னஸமுடனே பிறா
செய்வனை யூட்டி யொழிப்பாளுமென முன் வருகின்ற வார
றான்றிக்,

அச்செய்யுளின் கருத்துமுனராத இவனசெய்த இதமகி
சங்கே இவன்மாட்டிச் செங்காசகையுமென்றுரைப்பின்,
இவன்மாட்டிச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் கேற்றெனலாய்
முடியுமெனக் கடாயினோக்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புத
வாரிவஞானச் செயலுடைபோர கையிறுநக திலமளவே
செய்து நுற மத்காணமே நிலைமலைப்போற நிகழுமென்றாற்போ
றவன்வந்திருநீ முரணுதலுமாகிய குற்றங்க ளுளவாமா னுண்
ராக

உலகத்தார பாவைககு இவன் செய்தனவாகவும் அச்
செயல் இகமகிதமாகவுந் தோனற்படுவன மாத்கிரையேயன்
றப் பிற்சிலையென்பார உலகிலென்றா

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாகிய வழககு
இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்ப
தேவநி முடியவைக துரைப்பார்ககு, ஏனையன் தம்முளவாய்
நின்ற ஒருபொருண்மேல வருவனவல்லவாய் முடிதலின் முக
ணுமேலொத்த ஒருபொருணுதலிய சூகதிற்றமாத்த கேலாமை
யறிச்

இச்செய்யுளிற கூறப்படுமுககூறமுள், ஒருவாறறு னீண்
டு வலயுறக்கப்படு மிறுதிகூறு பதினோராளு சூத்திரததில்
இவைபுபாறியெடுத்தகொண்கி தடைவிடைகளாற சாதிகக
நின்றதன்மயின், முன்னையிருகூறுமே வெற்றிததகொண் டோ
தப்படுவனவெனக் கொள்க.

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலககணம். உககன்

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலிபபடி யுள்ளே கண்டு புகித்து வருகிறேனென்ற மர
ணுககளை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

இவனுக்கி லிதமகிதரு செய்வெல்லா மிதமகிதமியனுக்குச்
செய்தாராபாவிசையு மவனிவனு நின்றமுறை பேசுநாடு - அன
னுவாய், பெத்தத்தில சிவன ரோற்றமின்றி யிருந் வான்மாவாய
நின்ற முறைமையோல இவனுந் தனரோற்றமின்றி சிவனிடத்
தேகருய நிலலாமல நானுந் தனியே ஒரு முதல், சிவனுந் தனி
யே ஒரு முதலென்று இப்படி யிரண்டாக விசாரிக்கிறவாக
ருக்கு விசாரிக்கிற நினைவு கிடைக்கையினாலே சிவனருந் ஒரு மு
தலிலுலையெனமுமபடி யாக வான்மாவேயாய நிறபன், ஆகை
யால சிவனைக் கூடுகை யுடாகாது இப்படித் திறரோற்றமற
றுச்சிவனுக்கின்ற விவன இந்தப் பிரஞ்சுதிலுசுத்துக்கங்களை
புசிசுக்கிறவிடத் துண்டாகிய பிளிபாப்பிரியங்க ளெல்லாம இந்த
ஜீவன் முத்தரு யுள்ளவனுக்கு முன்புள்ள புண்ணியபாவ மெல்
லாம இல்லையாயப் போனபடியாலே இவனுக்கு விருப்பு வெறு
பபுகள செய்வாக்களி-கலே சென்று பொருந்தாநிற்கும் இத்
தன்மை கூடாதொழியில் மேலு மோ ருபாய மருளிச்செய்கி
றா —அரன்பணியிலின்பிடவு மகலுங்குதறம் - அப்படி நிறக்க
கூடாதபொழுது சிவனுடைய வேவலென்றும் சிவனுடைய நிய
தியென்றும் நிறகவு மலமாயா கனமமாகிய குற்றங்களைவகு
ம் —சிவனுமியனசெய்தியெல்லா மெனசெய்தியென்று - இப்படி
தனசெயலற்று நிறபனையாகில காததாவும் இவனுலே செய்ய
பபட்டதெல்லாந் தன்னுடைய செயலென்றும,—செய்ததென
ககிவனுக்குச் செய்ததென்றும்-இவனுக்குச் செய்த நன்மைதீமை
யெல்லாம நமக்குச் செய்ததாயிருக்குமென்றும்- பவமகலவுட

௨௩௯௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஶுகி நின்றுகொள்வன - இவனுக்குண்டான ஜனனங்களெல்லாம் விட்டுப்போம்படி ஆனமா வென்பதொரு முதலற ஆனமா தானேயாய ஒன்றுபட்டு அசைவறநில்லா நிற்பன,—பரிவா த்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாககிவிடுமே - முன்சொன்ன முறைமையிலே நின்றவிவன சிவனளவி லுண்டாகிய பத்தியினுலே கொலைமுதலாக வுண்டாகிய பாக்கங்களைச் செய்கா நேயாயினும் பரமேஸ்வரனு மிவனை விட்டு நீங்காமல் நின்ற கலப்பாலே அதுவுந் தன்னுடைய பணிவிடையாககி விடுவன

இதற்குப் பிரமாணம் திருத்தோனோக்கம், “தீதிலலைமா ணிச சிவகருமகு சிதைத்தானேச, சாதியுமவேதியன றுதைதனை ததாளிரணமும், சேதிப்பவீசன நிருவருளாற நேவாகொழப, பாதகமேசோறு பற்றினவாதோனோக்கம்” எனனுமதுங் கண்டு கொள்க.

இஃனா சொல்லியது, பெத்தத்தில பரமேஸ்வரன ஆன மாவாய நின்ற முறைமைபோல வந்தவானமாவ மிப்பொழுது தற்றோற்றமறச் சிவமாய் நிறகவே மலமாயா கனமங்க ணீவ குமென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அவனிலுஞ் நின்றமுறை - பதிஞானததா லவறங்க காணப்பட்ட விதைவன பெத்தநிலையி லுடனாய் நிறபினும் வேறு காணப்படுமாறினறி யானமாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன மாவின் வழி நின்றமுறைபோல,—ஏகஞ்சி யரன்பணியி னின்றுநிடவும - ஈண்டானமா அமமுதல்வனோ டுடனாய் நின்றநியிலுந் தானென வேறு காணப்படாதவாறுவனோ டொற்றுமைப்

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உககக

பற்றி அவ விதைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெற்றின்,— பவமக
ல-அவநுன மேகஞ்சிறிற்றலான யானெனதென்னுஞ் செறுக்க
துதலின்,— சிவனுமீவன செய்தியேலா மெனசெய்தி பென
று முடனாகி நின்றென்று கொளவன் - அவவிதைவனு மிவனசெ
ய்யு மிதமகிதங்கொல்லாம யான செய்யு மிதமகிதங்களை உட
னாயின் தோனறுகொளவன்,—இவனுக்குச் செய்த தெனக்கு
சசெய்த தெனறு முடனாகிநின் தோனறுகொளவன் - அரன்ப
ணியி னிறதலா னிறநிதியங்கனி.ன வசமாய நிற்கும் பரதந்திரி
ய மொழிதலின் அவவிதைவனு மிவனுக்கின்பததன்ப துசாச
சியாமாறு பிறா செய்யு மிதமகிதங்கொல்லா மெனக்கு துசா
சசியாமாறு செய்தனவே யாமென வுடனாயின் தோனறு கொ
ளவன்,—பரிவாற பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாகக்கி வி
மமே-இவவிருதிதததாறு முறையே மிவன் செய்யு மிதமகிதங்
களிவனுக்கும் பணியாய முடியும் — இவனுக்கி விதமகிதஞ்
செய்தவெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தாராபா லிசையும் -
இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தாராமாட்டு அவவிதமகிதங்கள் அ
வவளவினனி மிகுதிப்படுத்திற் முறையே துணைக்காரணமாக
வியையும் — குறறமகலும் - இவநுன மாசசிப்பு துசாசசியு மி
வனைப் பந்தியா தொழியவே யேனைச் சஞ்சிதவினையு மாயு
மானவமுமாகிய குறறங்கண் மூன்று மிவனைப் பந்திக்க மாட
டாவாய வினடொழிபும

இச்செய்யுளிற கூறப்படு முககூறாறு ஒருவாறறு வினை
வல்யுறுக்கப்படு மிறுதிக்கூறு பதினோராருருத்திரத்தி வியை
புபற்றி யெடுத்தக்கொண்டு தடைவிடைகளாற சாதிகக நின்ற
மையின், முனனை யிருகூறுமே வேறெடுத்தக்கொண்டோத
ப்படுவன வென்கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலைமை யானென சென்னுஞ்செருக்கற்றதஞ்ஞல

ஞானம் பிரகாசிக்கதாராக குண்டென்பது உமம்

தில்லாதாராக குண்டாகாதென்பது உமு

ணாததுகின்றா

யானசெயதேன பிறாசெயதா ரென்னதியானெ
னாறு, மிக்கோணை ஞானவெரி யாலவெதுபயிர்மிர்த்தது
த், தானசெவவே நினயிடவத தத்துவனறானேரே த
னைய ிர்த்து முன்னிறதும் வினையொளிகதிடடோடும்,
நாஸசெயதே னெனுமவாகருத தானயினை நணனு
விக்கும் போகத்தைப பண்ணுவிக்ருங்குமம், மூனசெ
யயா ஞானநதா ஸ்திபயினலலா ஸொருவாகரு ம்பா
னெனநிங் கொழியாதனறே (உ)

(தி- ன) யானசெ நானேயிலனுகரு நனமைசெபதோன ஒ
பசேன பிறா ருவராலுஞ் சாதித்தக கெடாக சாரியத்தை
செயதாரென நானே நிறைவேற்றிக் கொடுக்கோன என்று
னதிபானென்னும் பிறரேபெனக கிருத்ததீமை செயதாரென
மிக்கோணை தகங்கரித்து நின்றும், எனதென்னு மபிமான
மும யானென்னு மபிமானத்தினையு முடைய
வாகருக் காகாமியங்களுறுங் குற்றம் அஃதென்போல் வென
லின்

ஒருவன் வீட்டி ளாகருருவியுங் கோழியும் வளாத தக்கா
லகனைப பூனா பிடித்தவிடத தப்பொழு ததனிடத தபிமா
ணம் பண்ணுதபடியாலே துக்கங்கணடிஸம், கோழியை நரிபிடி

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச0க்

தந்தென்னு மபிமானத்தை யதனிடத்து வைக்கையா லததை
நரிபிடித்தவிடத் தென்னுடையது போயத்தென்னுந் துககமுற
முறபோல யானெனதென்னும் பந்தத்துக்கு மிஷேக்காரண மா
தலா லெனவறிக

ஞானவெரியா அதனைஞானமாகிய அக்கினியிலே வெது
ல வெதுபபிநிமிர பபிநிமிரத்து
த்து

தானசெவவே அநத பந்த தைசபைக் கருதாது முத்தித்
நினைபுடையோன சிவனே யெல்லாத் துக
கும பிரேரகனெனக் கருதி யவனவழித்தா
ய நிறடா, அப்பொழுது

அதிகத்துவன அநதவுண்மைப் பொருளாகிய சிவனிடத்
ருனேரே தனை யநிதமுனே பிரகாசியாநிறகவே யிவனிடத்
ளிகது முனவிற தேநின் வினைகளெல்லா மொளித்தோடிப்
குமவினைபொளி போம ஒளிததல-வலிகெடுத்தல்
ததெட்டோடும்

நானொாதே நானென்னுஞ் சுட்டுப்போதத்தைப் பொ
னெனு மவாகரு ருந்நி யகககரித்து நிரகுமானமாககருடன
த தானகுகுறி சிவன கலந்த நினைருனையாயினும் அவாகரு
கருப பிரகாசியாமல நிறபன் அஃதினமை
யால்?

நண்ணு விகரு பண்ணுவிகருங் கன்ம் நண்ணுவிகரும போ
ம போகத்தைப் பதனை யெனப்பதமாறுக இப்படிநினை
பண்ணு விகருங் வாகாமியகனமம் வேருரு சரீரத்தை யெ
டுக்கப்பண்ணுவிகரும அநதச்சரீரம் போக
த்தைப் புசிக்க விருப்பத்தை யுண்டாகும்

இவ்வாறு சநக மரணத்தற்றுத் திரிக்றதே சுபாவமாய விடுங்
காண்

ஊன செபயா ஆன்மாத்களுகருக குற்றத்தைப போக
ஞானந்நானுதிப சுவதாயுள்ள சிவஞானமானது பிரகாசியா
பினல்லா லொரு தவிடத் தொருவாகும யானென தென்னு
வாகும யானெ மிமிடபை யொழிபாது ஏ-று
னதிவகொழியா
தனறே

“யானென தென்னுஞ் செருக கறுப்பான வாஜோக-ரு
யாகத் புலகம் புகும” எனவறிக.

தத்துவன முன்னித்கும என எழுவாயும பயனிலையுறிக.

இதற்குக் காலோத்தரம மகங்கம சிவசுரு மோத்தரம எ
னவறிக (உ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலிதனையே விளங்குக கூறுகின்றது

யானசெய்தேன பிரா செயதா ரெனன தியானெனு மிக
கொணை ஞானவெரியால் வெதுடப் நிமிர்த்துத் தானசெவவே நி
னறிட வத்தத்துவனரு னேரே தனை யளித்து முன்னிறகும் வி
ணையொளித்திட டோடும் -யானொருந்ருமத்தைப பண்ணினேன
ஒருத்தருக குபகாரம பண்ணினேன அபகாரமபண்ணினேன பி
ற்றெனக்குபகாரமபண்ணினொகள அபகாரம பண்ணினொகளை
னறுதனகரும் பிறருகருடா எவத்ததிரமுண்டாகவும விமிமாகி
பெண்கிபிள்ளை முதலானபொருளகளைச் சிவ நென்னிட, ததில கூ
ட்டி, ஓரென நெண்ணும 'லென்னுதே யென்னும தேகேந்த ரியாக

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். ௨௪௦௩.

தககரணவிததி ஞான மிவைகளை யெனக கன்னியமென நுன
ராமல யானேயென்னு நினைவும் வசகிரமாகிய மாயாசன்னிய
ஞானத்தைச் சிவஞானமாக்கி அகநியிஞாலே காசசி யகதக
கோடடத்தைத் தீர்த்துத் தான சிவனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும்
போதிலுமுந்நின்றிருவருத்தத்திலே சொல்லப்பட்ட சத்தியமா
க்யசிவனறன்னுடைய ஆநந்தஸவரூபத்தை யிவனுக்களித்த பந்த
த்திலே சிவனைத் தெரியாம லான மாமுனனாக நின்றதுபோல கா
னமாயைமறைத்துச் சிவனே முன்னாக நிற்பன இவ்வாறு சிவ
ன முன்னாக நிற்கவே புண்ணிய பாவமான திவனைக் கிடாம
லிவனுக்கு இதமகிதகு செய்தவரிடத்திலே விரைந்து போய்நிற
கும் நிற்பனென்பதற்கு நீரகுமெனறது வினைமுற்று — நான்
செய்தே னெனும்வாக்குத் தானங்கனி நிண்ணுவிக்கும் போகத்
தைப் பண்ணுவிக்குங் கனமம் - முனசொன்ன யானசெய்கே
னென்பதாதி யான நினைவையுடையவாக்குக்குச் சிவனவவிடத்
திற பிரகாசிப்பதினி யவாகளபண்ணின் புண்ணிய பாவங்களு
க்கேற்ற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்கும் புசிப்பிக்குமிடத்து மே
லும் புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணுவிக்கும் இவ்வாறாகில யா
னெனதென்ப தொழிவ தெவவாறெனலில்—ஊனசெய்யா ஞ
னந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவாக்கு மியானெனந்நுகொழிபா
தன தே-மாயாகரணவகளைப் பொருந்தியுறிகிற சிறுநிவனறிப
பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிக்கி லல்லது பிரமாரதி சுருக்கும்
யானெனதென்னு மகங்கார மமகாரங் கண்காரதென நினை
பொருள்

அனநென கிளவியா மெனத் தகுமே.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபோகஞ் சிவயோகத்தரம் சேருமெனறுசெப்பிகின்றார்

யான செயதேன பிறா செய்தா ரெனை தியானெனனுமி
ககோனை - உபகாரபகாராபி மானத திருக்காகு மஞ்ஞானத
தை,—ஞான வெரியால் - சிவசாததிர மாததிர சாததிர சிவா
தித திரிபதாராதத சிவத்தவ பசுத்தவ விவேக பரோக்ஷ பொ
து ஞானாகக்னிபால்,—வெதுபபி நிமிரத்த - வாட்டி மேலநி
வை நீட்டி,—தான செயவே நினைதி - சிவயோகி யானவன
தியான சமாதிக குறிச சிவ யோகத திருக்க,—சுததவன
முனேரே - சிவனெதிராய,—தனையளித்த முன்னிறகும் -
விரைவிலே திரிகாலக குறிபபு மொழிநனைச சிவ யோக்
பைக கொண்டு சாக்ஷாத கரிப்பிக்கச்ச சுததி சங்கதப சாநி
த்திய லவன,—வினையொளித்திடடோமும் - முததி முததி வி
யத்தி பிந்தி வருதல் முறைமை யாதலால் முன் பாச முததி
யாம பின் சாக்ஷாத காரக குறிச சிவத்தவ விபத்தியாம,—
ஊன செய்யா ஞானம் - சிறப்பு ஞானச சிவ யோகத்துக்கு மு
லமாய முன் சொல்லிய பொது ஞானம்

மறதைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

யானென தென்னுரு செருக சுதமுலனதி, இறைவ னுடனா
ய் நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகாச்செயு மாாச்செயும
இவனுக் கிலலாதகாலும், அதுபற்றிக் குதறமகலுதலுமாகிய வி
வை முனையே நிகழ்தல் செல்லானமயால், அச்செருக கறுகி
மையப பயப்ப துஉம அவனிலுய நினை முறை யேகனாக் நிற
கு ஞானமொன்றே யன்றிப் பிறிதினமையின், அச்செருக கறுகி
யின் பொருட்டு அவவாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான வேண்ட
டற்பாற தென்பதாம்.

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச0தி

வலியுறுத்தற பொருட்டு உடம்பாட்டு முகத்தானு மெதி
ரமறை முகத்தானுங் கூறினா

உருவகஞ் செய்ததும் அதனை யின்றி யமையாமை விளக்கு
தற பொருட்டு

ஞான மெனறது ஞான டேற புழிக் கோடலால் ஏகனாகி நி
றகு ஞானத்தினமேற ருயிறறு

இதனுனை, மேலேச சூத்திரத் தோதிப வாறு ஞாதிருவு
ஞானமு ஞேபமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே யமையும் அத
னமேலு மேகனாகி நிறற ஸெறறுக கென்பாரை நோக்கி, அவ்வா
றுநின்றானறி யானென தென்னுஞ் செருக் கறுதன முதலிய
ன முறையே நிகழ்ந்த முததியைத் தலைக் கூறிதல செல்லாதெ
ன முதற்கூறு வலி யுறுத்தப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இயா னெனதென்னுஞ் செறுக்கற்றவர்களுக் கொழிந்து
ஞானப்பிரகாச மு னடாகாதென்று அருளிச்செய்குரா

இயானசெயதேன பிறாசெயதா றென்னதியானென்னுமிக்
கோணைஞானவெரிபால் வெதுப்பிநிமிர்த்து - நான பிறருக்கொ
னறைச செயதேனென்றும் பிறா தனக்கொனறைச செயதாாக
னென்றும் யானென்றும் என்னுடைய பதாராதமென்றும் பிற
ொன்றும் பிறருடைய பதாராதமென்றும் சொல்லுகிற அஞ்ஞா
னமாகிய முட்டினது திருக்கை ஞானுகனியினுலே வெதுப்பி
கனருக நிமிர்த்து—நானசெவவே நின்றிட - தானத் தவ
ஞானமாகிய குற்றத்தைவிட்டு ஞானத்தட்டனேகூடி ஞானத்
தினவழித்தாய் நிறக்கவே—அதத்தத்துவநா நேரெதனையளித்

கசக

தமுன்னிற்கும் வினையொளித்திடடோமும் - அநத ஞானத்த
ககு மேலாயிருக்கிற சிவனருளே புலப்பட தன்னை யிவன்வச
ததிலே கொடுத்த ஆனமாவென ரெனநிலலை யென்னுமபடி
தான் பிரகாசியா நிற்பன அபபடி நிறகவே யீவனுக்குண்டா
ன பிராரததமும் அது புசிககச்செயதே யேறுகிற வாகாமிய
மும் ஆதிததன் சன்னதியில் அநதகாரமபோலத் தோன்றும்
லோடிப் போகாநிற்கும், - நானசெயதே நெனு மவாகுத்
தானங்கின்றி - தனருளே செய்யப்பட்டதென்று அகங்கரித்து
நிற்கிற பேதானமாக்களுக்காக காததா வவாசருடனே பொரு
நதி நிறகச்செயதேயும் தோன்றும்ல நின்றும் - நன்னுவிக்கும்
போகத்தைப் பண்ணுவிக்கும்கன்மம் - அவாகள முன ஜன்ன
ங்கின்றிசெய கன்மத்துக் கிடாகச சுத்துக்கங்களையும் புசிப்பி
த்த அது புசிககிற வவதாரத்திலே இநாவகிதங்களாகிய வாகா
மியத்தை யண்டாககா நிற்பன இபபடிச் சொல்லுகிற யானெ
னது போமபடி யெவருளே பெனனில? - ஊனசெயயாஞான
ந்கா னுதிடபின்லலால் - சாவாக்கும் அனுககிரகத்தைச் செய
கிற சிவஞானம் பிரகாசியாதபொழுது, - ஒருவாக்கு மியானெ
னதின கொழிபாதனறே - சாவானமாக்களுக்கு மியானென
தென்று சவகரபித்துக் கொண்டு நிற்கிற பசுஞானம் விட்டு
நீங்காத

இத்தரகுப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௦-ஆ, ௧-வெ.

“நானவனென ரெனணினறகு காடுமுளமுண்டாதல், தானெ
னவொள தெரறிதே தானதுவாய - நானெனவொன, நிறலெ
னறதானே டெனுமவனாததன்னடிவைத, திலலென்று தாளுமி
றை” என்னுமதுவ கண்டுகொளாக

இதமுற சொல்லியது, யானென்னுஞ் சவகரபததா ளுன
டாகிட ௨ ஞானத்தை சிவ ஞானத்தாலே நீக்கி அநதஞான

க0—குத்திரம் மலமோசன இலக்கணம். ௨௪௦௭

த்தின் வழித்தாய நின்றவாக்கு ஜன்ன முண்டாகாதென்று
ம யானெனதென்றும் சங்கற்பத்தோடே கூடி அஞ்ஞானமே
யாய நின்றவாக்குக்கு ஜன்னம் ஒழியாதென்றும் சாவான
மாககளுக்கும் சிவஞான முதயமாளு லொழிந்த இநதவஞ்
ஞானம் போகாதென்னு முறைவாயு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

யானசெயதேன பிறாசெயதார - யானிதனைச் செய்சேன
பிரித்தனைச் செய்தார என்கின்ற,—என்னது யானென்னும்க
கோண - மமகார வகங்காரமாகிய செருக்கு விடாததே தோ
வாகிய மலககோண,—ஞானவெரியால வெதுப்பி நிமித்தது -
ஞானககினியால காய்ச்சி யககோணத்திரத்தது,—தானசெவ
வே நின்றிட - தானமுதலவன வழித்தாய நிறகவே,—அத த
ததுவனறு நேரே தனையளித்தது முன்னிரகும் - அமுதலவ
ன றற்சொருபத்தை விளக்கி வெளிப்பட்டதித தோன்றுமாகவி
ன,—வினையொளித்திட டோம - புண்ணியபாவமாகிய வினை
க ளிவனைப் பொருந்தாம லிவனுக்கு இதமகதம் செயதாரபால
விரைந்து செல்லும்,—நானசெயதே னெனு மவாக்கு - முன
சொன்ன யான செயதேனென்பது முதலிய நினைபுடையாக
கு,—தானங்கின்றிப் போகத்ததை நண்ணுவிக்கும் - முதலவன
விளங்கித் தோன்றுதலினறிக கனமாறுகூலமாகப் போகத்
தைப் புசிப்பிக்கும்,—கனமம் பண்ணுவிக்கும் - புசிக்கும்—த
தாகாயிப் வினைபை யேறச் செய்யுமாகலின்,—ஊனசெய்யா
ஞானந்தா னுகிப்பினலால - மாயாகருவிக்கைப் பொருந்நிபந்
கிற சிற்றறிவி னின்ற நீங்கி யேகளுகி நிறசப்பெற்றாலன்றி,—

உச0-அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஒருவாசகமும் யானெனதின கொழியாதனதே - யாவாசகமும் யானெனதென்னுஞ் செருக்கொழியாதனதே. எ-ம

இகளுனே மேலேசுருத்திரத்தது ஒதியவாறு ஞாதரு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுகாட்சியே யமையும் அதனமே லும் ஏகஞ்சுநிறதல் ஏற்றுக்கெண்பாரா நோசகி யவவாறு நி ன்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன முதலியன மு றையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென மு தற்கூறு உலியறுத்தப பட்டது

 க0-ரு, க-ம, அதிகாரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உலகீவக—

ஹிமமுநையி லிறகவொட்டாம லிறதிரிபாதி தனவ

சுததாகி லதறகோ ருபாய முணாததகனரா

இநதிரிய மெனேப்பறயி நினறேபெனவசத்தி ளிசையாதே தனவசத்தே யெனையிப்பபதிவறதை, தநகவான்ற னுணைவழி நினறிடலா லென்றுந தானறி நதிட டவற்றினெடுந தனையுடையான்றாள்கள, வந்த னேசெய திவறழினவலி யருளினால்வாட்டி வாட்டமி னறி யிருநதிடவும வருஞ்செயலகருண்டேன, முந்த னுடைச செயலென்று முடிந்தெழுகவினைகண மூளா வங் காளாகி மீளானனதே (ந)

(இ-அ) இநதிரி இநதிரியவகளானவை யெனனுடன் கூடி யமெனேப யிருந்து மவை யெனவசம வாராம லென பறறி நின் னையுந தனவழித் தாககிக்கொண்டிமுத்தி தேபென வசத் ககொள்ளுகிற முறைமையினையும்

௧௦—குத்திரம். மலமோசன் இலக்கணம். ௨௪௦௬

தி னிசையாதே
த ன வ ச த தே
யெனையோப பதி
வரறை

த த வ ன ரு
னையுநி நினநி
ட லா லெ ன றுந
தானநிநதிடு

அவற்றினொடு
ந தனையுடையா
ன றுள்கள வந்த
உடா -

இவற்றின் வ
லியருளிஞனவா
ட்டி

வாட்டமினநி
யிருந்திடவும் வ
ருளுசெயல்க ளு
ண்டேல

முநதனுடைய
செயலென்று மு
டிந்தெழுத

அவை சட்மாதலாற நனவழித்தன ற
வையிறறைச சிருட்டித்து நிறுத்தின கா க
தாவின்னு வழிபாணு தானுமென னுள்ள
துநின் றவைநடக்கையினுலே யிக்கோ டுநிந
துகொண்டி

அவைகளுடன் கூடின தன்னையு மிவ்வந
திரியங்கையும சதந்தரமாகவுடைய சிவனு
டைய சோபாதகமலங்கையோ வணங்கி

அவைகளால் வருத்தம் வந்தவிடத் தந
தப பலத்தை டருளிஞல கெடுகது

இம்முறைமையி லதன் வலிபை கெடுத்
துநின்ற வாறையும லிருக்கையிலுஞ் ச
னமாகதிரத்தி லாரச்சித்த பிராப்த வசத
தாலே யகனவழி யிழுத்தது தீவன்யைப
பண்ணிறறியினும

இனி நாமிதற்கு வேறொன்றுஞ் செயவகி
லலை நாமுன்னே யாரச்சித்த கனமத்தக கி
டாகச சிவனே செயத்தெனக கூருதி, இது
யு மவனசெயலென்று அதனவழியே செல்க
இப்படி யகனவழித்தெனதே பணியறுத்து
கிறபாணுக்

வினேசண மூ இவனுக் கொருக்காலு மாகாமிய கணம
ளா மேறபடுரு

அங் காளாகி அஃ துண்டாகாகபடியாலே மறறொரு ச
மிளாதனதே னனததை பெயிடபித்தப பலததை பெயப
டி கொடுக்கப போகின்றது ஏ-று

ஒநி உடனிசுழ்ச்சி

உமமை யசை

இவன் கிரியையற்றவ னாகலாலே அஃ துண்டாகாதென
பதாயிறறு

இச்சுரகுச சிந்தியாகமம் சுவதருமோததரத்த மறிக

“ஹவரா லலக்கப்பட்டுக் கழியிடைத் தோண்போனதே
ன” எனவும

“நாடா லாவரோடு மிடடெனை விரவிவைத்தா ராண
பாற பெண்ணுமல்லா ரதிகைவீ ரட்டனாரே” எனவுமறிக (ங)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும் பிரபத்தி யபாயக கூறுகின்றது

இந்திரி மெனைப்பற்றி நின்றேமெனவசத்தி லிசையாதேதன
வசத்தே பெனையீரப்பது-சோத்திராதி இந்திரியங்களானது அ
நக்ககாண விரத்தியான வென்னுடைய வறிவைப்பற்றி நின்றே
பென வழித் தாகாமல் தனவழித்தாக விழுக்கையா லெவவாறு
விஷயங்க ளா நீங்குவதென்னு மாணுக்கன வினவ உத்தரம் —இ
வ்வாறாத் கந்தவனரு னுனைவழி சினறி-லா நென்னுந் தானறி
நடு - டிவற்றினுநிக தனையுடையான ருளகள வந்தனைசெய தி
வற்றினை வி யருளினுல வாட்டி - இந்தஇந்திரியங்களை யான
மாவச்சுக் காரணங்களாகக் கூட்டின சிவனுடைய வாளுஞ்சத்

௧௦—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உசுகக

தி வழித்தாயக கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரித்தபொழுது பிரிந்தும் எக்காலமும் நிறைகயாலே இந்தவிரிதியங்களை யுடைய மயாகவுந் தன்னையிடை மயாகவு முடையவன் சிவனெனவுமறிந் தவனுடையபாதத்தை வணங்கி யிர்தவிஷயங்களிலே யுடையனகருத்துச் செல்லாம னிதுதவெனும்ென்று வேண்டுகக்கொண்டவனருளி னாலே யிர்திரியங்க ளுடைய சத்தினைப்படுத்தித் துச்சிவனவழித்தாய தானினையாமனிதக,—யாட்டி யிதி யிருந்திடவும வருஞ்செயல்க ளுண்டேன—இந்திரியத்தின் வலியைக்கெடுத்துத் தன்னவலிகெடாம லிருக்கச் சிதையும் பிரபல பிராரத்தத்தினாலே விஷயத்தினுடைய விசையானது மேலிடியிரி—முந்க ளுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுது வினைகளை மூராவகாளாகி மீளானனறே—இவ்வாறு விஷயவிசை மேலிடி வருவது காததாவின்னுடைய பிரேரகமே, இதை நமமால் மீறப்போகாதவனேவினபடி செய்கிறெமென்றுநீர்வரக்கிலே கோரையொழுங்கி னுறபோல் விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிப கனமமான துணை—காதாரகைபால் மோகத்ததுக் குறித்தா யிவவிடத்து சன்னத்தை பெய்க்கத் திருமபிவாராகளென நினைப்பொருள்

பிரபல பிராரத்தமென்ற தேதென்னில பிராரத்தமானது தீவிரமென்று மந்தமென்றும் x சுப்தமென்றும் மூன்றுவிதமாம்.

இதில சுப்தமானது சிவதரும பாரயண்ணாய நடக்கிறவ ளுக்கில்லைபாம்

மந்தமானது சிவஞானிக்கில்லைபாம்

தீவிரமான தாருகமும் கீவகாது.

தீவிரபிராரத்தை பிரபலபிராரத்த மென்றதெனவறிக.

x சுபத்தம்—துவகின்று

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவனைச் சிறுத்தது சிவ சத்தி துணைச் சிறுக்கதிப் பிரத்தி
யாகார வியாபாரததா லிந்திரியங்களை விஷய விமுகங்களாக
ப பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான் செய்யுங் கருத்தியங்களைச்
சிவாதீன மாக்கி நிறகப் பாசமுத்தி சிவத்தவ வித்தி பலிசுரு
மென்று படிக்கின்றா

ஆளாகி - சாவஞ்ஞத்தவஞ் சாவ காததிருத்தவ முற்றச்
சமாதத்தஞ் சிவாசஞ் செய் நுரையுரைப்பதன்று, அதிமோ
கமென்று முன் மறுத்திருத்தலால்.

மறறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகத்துப் பாடி காவல ராயினா பிழைசெய துள்ளானா
த் தமமுளடக்கித் தாமீரத்தவா நெல்லாம பரதந்திரமாய்க் கி
டப்பச செய்வது தமமை யவ்வாறு செயல்க்கு மரசன தானைவ
ழி நிறகு மயவாரதல கொண்டனறிப் பிறிதின்மைவின, அத
னை யறிந்த அப்பாடி காவலாக்குந் தமக்கு மிறைவனாகிய வவ
வரசனைத் தலைக் கூடப்பெற்று அவன கருத்தினவழி யொழுக
வல்லராயவழி, அவ ரப்பரதந்திர நீங்கி யரசனருளாத பாடிசா
வலரையுந் தமமானைவழி நிற்ப்ததுக் கொள்ளவல்ல சுதந் திர
ராவா அதுபொல, வினை செயதமைபற்றி இத்திரியங்க ளென
னைத் தமமுளடக்கி யீரத்தவழி யெல்லாம பரதந்திரப் பட்டுக்
கூடப்பச செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செயல்க்கு முகிலவன
தானைவழி யவைநிறைவான, அவ்வாரதல கொண்டனறிப் பிதி

க0—குத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச்சக

திலையென நிவவாறுணராத அவவித்திரியங்கனையுந் தனையு
முடையனாகி யமமுதலவன றுளகளைத் தலைக்கூடப்பெற்று அ
வன பணியினினை றெழுத வொருவன பெறுமாகின், அவன அ
மமுதலவன நிருவருளால் அவ விரதருயங்களைத் தனனான வ
ழி நிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன அவவாறு முதல்
வனவழியி னுறைத்த நிர்ப்புழியும் பயிற்சிபற்றி யொரோவழி ய
வ விரதிரியங்களின் குறுமபு நிகழு மாயின், இந்நிரியங் ளெருகு
மெனக்கு மொரு சுதந்திர மின்மையின் அதுவும் முதலவன செ
யலே 'யென்று வரைசெய்து பணியின் வருவா கொழுக்கவே, அ
துவாயிலாகப் புருந்த கூடித் துடக்க வல்ல வினைகள் அங்ஙன
மாக மாட்டாவாய் மடங்கி யொழியு மாகலான, அவவாறடி
மைத்திறத்தி னினறோன மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டு
ப பரதந்திரனாவானல்ல நென்பதாம்.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகி நிறறலே யமையும் அதனமேலு மரனபணியி னிற
ற லெற்றுக் கெனபாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிற்பினுந் தன்பணி
மடங்கினு லன்றி வினைத் துடக் குறுத்த கேதவாய் இந்நிரிய
ங்களின் வழிப் பட்டிச செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அ
து நீங்கமாறு தான் பணியை நீத்தற பொருட்டு அரனபணியி
னிறறனு மொருதலையான வேண்டப்படுமென றுணரத்திய
வாறு

நினதிலா லாப்பதென தறித்திட்டென வினையும்

தான் அசை

நாப்ப தென்பது அதகொழிசமே னின்றது.

என்று மென்னு முமமை அவனீர்த்தலை மாற்றுகற்கு உபா
ய மாவது டாமு மவவாணையழி நிறற லென்று மறித்தென எது
ரது தழீ இயிறறு.

இவற்றி னெடுந் தனையுடையா னென்றத குறிப்பேதவா
ய நின்றபெயா

வகதனை செயதல் ஈண்டு அரன்பணியி னிறறன மேறறு

வருளு செயலக ஞானடே லென்பது ஒருமைப் பன்மை ம
யககம்

வாட்டமினறி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல ஞானடேன் மூ
ர்தனுடைச் செயலென முடித் தொழுஞதல், ‘‘யாஹுதவே
வேண்டினலலாஷ வேண்டிமபரிசொன னுண்டெனனி னதுவு மு
கைறன் விருப்பனே’’ என்ற திருவாகக்கினுமறிக

அவ்வாறு முடித்தொழுவும வருஞ்செயலக ஞானவாம
போலுமென்பாரை நோக்கி அந்நன்ம வரம்பினறி அநவததை
யாதலிலலை பென்பாரா, ஆளாகிமிளா ரென்றுங கூறினா.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

இச்சத தன்மை கூடாதவாக்குரு மேலுமோ ருபாய ம
ருளிச்செய்குரா

இத்திரியமெனைப்பற்றி நினதேபெனவசத்தி விசையாதே
தனவசத்தே யெனையீர்ப்ப- பஞ்சேத்திரியங்களிலு மியான முத
னமையாயிருக்க அவை யெனனைப் பற்றிக்கொணறி நிற்கச்செய
தேயும் எனனுடைய வசத்தினாலே பொருநசுவாராமல் இவை
மெனனைத் தன்னுடைய வசத்திலே வலித்துக்கொள்ளுகிற வி
வையிறறை,—இவற்றைத் தருகவனறன ஞானவழி நினநிடலா
லென்றுந் தானறிநதிட்டி - இத்திரியங்களை யெனக்குட்கூட்டின
பரபேஸ்வரனுடைய வாகக்கிவழியிலே எப்பொழுதும் நிறகி
றதென்றும் இவையிறறக கொஞ்செய விலலையென்றுந் தானறி
கது,—இவற்றிநெடுந் தனையுடையான் றான்கள வகதனை செ

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உசகஞ்

ய்து - இத வந்திரியங்களோடு தனனை யுமையாக வுடைய பரமேஸ்வரனது சோபாதங்களிலே தனசெயலற்று அவனசெயலான முறைமையை யறிந்து வணங்கி,—இவற்றினவலியருளி லால்வாட்டி - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களினது பலததைத் தம் பிராணருடைய வருளிஞ்ஞொழிந்து வாராதென நறிந்து அவை யிறதைக்கெடுத்தது,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல் கஞ்ஞடேல் - இவையிறதை நீக்கி மயக்க விகற்பங்கள் கூடா மலிருக்கலாம் அப்படியிருக்கவே மீண்டு மிகத்திரிய விவாபாரங் கள வந்துசுட்டில்,—முந்தனுடைச செயலென்று முடிந்தொழு க - காதநாவினுடைய செயலொழிந்து விநத்திரிபங்கள் தானாக வந்துகூடாதென தறுதியிட்டு நிறகவே,—வினைகள் மூளாத-இ நத முறைமையிலே நின்று பிராரததம் புசிக்கிற விவாகஞ்ஞக் கு ஆகாமிய மேருது —அங்காளாக் மீளாவனதே - அந்தப் பரமே ஸ்வரனாக கடுமையா யவனைவிட்டு நீங்காமல் நிற்பன்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், க0-சூ, உ-வெ, “நாமல்லவந்திரிய நமவழியினல்லவழி, நாமல்லநாமு மரனு டமை—யாமென்னி, நெததனுவினின்று மிறைபணியாமகில் லேவினை, முதசெயவினை யுக்கருவான முன” என்னுமதுக கண் டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, இவனுள்ளுள்ள செயல்க ளெல்லாம் சிவனுடைய செயல்களென்று காணவே ஆகாமிய மேருதென னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(உலகத்தப் பாடிக்காவலராயினா பிழைசெய தள்ளாரை த் தம்முள்ளுக்கித் தாமீரத்தவா நெல்லாம பரதக்திரமாய்க்

கூடப்பச்செய்வததம்மையவவாறுசெயவிக்கு மரசனதானைவழி
 நிறகு மவவாறதல கொண்டனறிப்பிதினமையின, தனையநித
 அப்பாடிக்காவலாகும தமக்கு மிறைவனாகிய அவவரசனைத் தலை
 ககூடப்பெற தவன கருக்கினவழி யொழுகவல்லாராயவழி ய
 வ ரப்பரதகதிரீங்கி யரசனருளாற பாடி காவலரையும் தமமா
 னைவழியி னிறிபித்துக கொள்ளவல்ல சுநகதிரராவா அதபோ
 ல) இந்நிரிப மெனைப்பதறி நின்றே யெனவசத்திலிடையாதே ச
 னவசத்தினேனை யீரப்பது - வினைசெயதமைபறி யிந்திரிபங்
 கனெனைத் தமமுள்ளடக்கி யீரதகவழி யெல்லாம பரதநகிரப
 பட்டிக கூடப்பச செய்வதுஉம,—இவற்றைத் தந்தவனரு னு
 னைவழி நின்றி—லால-அவற்றை யவவாறு செயவிக்கு முகல்வ
 னதானைவழி அவை நிறறலால,—எனதுகதானநிந்திட டிவற
 நிரெடுக தனையுடையான றுளகள் வந்தனைசெயது - அவ்வாற
 தல கொண்டனறிப பிதிதிலலையென நிவவா றுணாக தவவிநதி
 ரியவகனையுந தனையு முடையாளுகிய அமமுதல்வன றுளகளை
 த தலைக்கூடப்பெற தவனபணியினினொழுக ஒருவன் பெறு
 மாயின்,—அருளிஞாலிவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டமின்றி யிருந
 திடவும-அவ னமமுதல்வன நிருவருளால அவவிநதிரிபங்களைத்
 தனனுனைவழி நிறிபித்துக கொள்ளவல்ல சுநகதிரனுவன அவ
 வாறு முதல்வனவழியி னுறைத்து நிறபுழியும்,—வருஞ்செயலக
 னுண்டேன முகநனுடைச செயலென்று முகநதொழுக,—பயி
 றசிபற்றி யொரோவழி யவவிநதிரியங்களின் குறுப்பு நிகழுமா
 யி னிநதிரியங்கட்கு மெனக்கு மொருசுநகதிர மின்மையி னதுவு
 முதல்வன செபலையென்று வரைசெயது பணியினவருவாகொ
 முகவே,—வினைகண்முளா-அதுவாயிலாகப் புருநதகூட்டித் தட்
 கவல்ல வினைக ளவகனமாக மாட்டாலாய் மடங்கியொழியு
 மாகலான,—அங்காளாகி மீளானனறே- அவ்வா டடிமைத் திற

௧0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உசுகளி

த்தினனோன மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்படடுப பரதநதிர
ஞுவா னல்லன

மறைஞானதேசிகா உரை

தனனை யடைநகரா வினை தீர்ப்பதனோ தலைபாயவா தனகட
ஞுவது, தானென்னுந் திருவாக குண்டாகையாற் றுன
கைமமாறு கருதா தனுககிருக்கு செயவது சிவனுக்குச் சுவ
பாவமென றுணராததுகனரா

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைநதாராதமமை
த தானாகுகித தலைவனவர் தானுசெயவினைதனை, ன
லமுடனே பிராசெயவினை யூட்டியொழிப்பானாய ந
னுக்காமல் வினையவரை நாடிக்காப்ப, னுலகினிலென
செயலெல்லா முனங்கிதியேநீயே ஈணனினறுஞ் செய
யங்கித்துஞ் செயகினறையென்று, நிலவுவதோர் செய
லென்ககின றுனசெயலேயென்று நினைவார்க்கு வி
னைகளெல்லா நீங்குநதானே. (சு)

(இ-ஈ) சலமில தலைவன் சலமிலனாய் நலமுடனே யாவா
ஞுவ ஞான தானு செயவினை தனஹ பிறாசெயவினை
த தாற் ற யூட்டி யொழிப்பானாய ஞானததாற் றமை
னையடைநதார யடைநதாராதமமைத் தானுக்கையவரை வி
தாமமைத் தானுக் கனை நனுக்காமல் நாடிக் காட்பன இக்கனைப்
கித தலைவனவர் பொருள் கோளாக்கப் பொருள் கொள்க.
தானுசெய வினை சிவன் றுனவன் தனக் கொடுவ ரிடத்தி
தனஹ னலமுட லும் விருப்பு வெறுப்பினமையாற் சாவான்
னே பிராசெயவி மாகக் கிடத்திலும் நன்மைவைக்கப்பட்ட

உசகடி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

னை யூட்டி யொ வனும் அவரவா செய்த கனமபேத மெல்
ழிப்பானுய நணு லாததையும் நமமாலே நாம செயதோமெ
காமல் வினையவ னறு கருதி நிறகிறவாசனாக கவாகளவாக
னா நாடிக் காப் ள செபத கனமபலங்கலே யேறாமற குறை
பன யாம லவரவாகளுகருக கொடுத்தது புசிப
பித்தத தொலைப்பபானுமாயக கனமங்க
கைச செய்யுமிடத் தானமாககருக சொருசெயலு மினமை
யா லிஃதெல்லாரு சிவனசெயலெனக கருதிநிறகிற ஞானத்தி
ஞ லிஃதெல்லாரு சிவாககிணைவின வழியென நிவாச ளிப்ப
டி நிறகவே த்மது செயல்களெல்லாரு சிவன செயலக னென
ககருதி நிறகையாலுஞ் சிவபாவனை யுடன் கூடிநிறகையாலு ம
வாகள கனமபலத்தைப் பொருந்தாமற காப்பன

இப்படி சிவன முதலாகா நிறகையினுலே
உலகினி லென கனமம் பிரகிருதி சமமந்தமா யிருககை
செயலெல்லா மு யா லதற்குச சுதந்தரமிலலை
னவிதியே

இப் பிரபஞ்சத்தின்கண் யான செய்யும் வியாபாரமெல்
லாம் தேவரீர கற்பித்தபடிதே! அஃதெக காரணத்தரலெனில் ?
நீயே யுண்ணி எனக்கெனச சுதந்திர மிலலாமையால நீ
னறுஞ் செயவித ரதாமே யெண்ணுள்ளே நின்று மிவையெல்லா
தரு செ ய கின வறையுஞ் செய்கின்றாய், உண்ணின்று மெ
றாய னற வுமனையாற புறம்பேநின்று மெனக கூ
றியதாயிற்று

என்று நிலவு எப்பொழுதும் யா னேவப்பநிகிறவ னுத்
வதோ ர செய லா லென்னுடைய சுதந்திரத்தகாற செய்யுஞ்
லெனக்கின றுன செயல்களின று. இஃதெல்லா முமமுடைய
செயலே விவாபாரமேயெனப் பணியுறுத்த

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச்சகக்

என்றநிலைவா எப்பொழுத மெதுவதாலு மிகதப்படி
ராகு கருதியிருக்கிற ஞாதாகளுக்க

வினைக ளெல் இநதப்படி நிறகிறவாகளிடத் தண்டாகி
ஓர் நீவருந் தா ய ஆகாமிய கணமககௌலராம பொருநதா
னே து எ-று

தலைவன் - எழுவாய்

காப்பன் - பயனிலை

நிலைவாரசுகனென்பதனைப் பெயராகக் கீவருமென்பதனைப்
பயநிலையாகக்கு

தான் - அசை

ஏகாரம் - ஈதற்கை

இதற்குச் சாயஞாளுததிரத்தது மறிக.

(ச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

அநதத் தீவரமாகிய பிராரததகனமபலததைப் புசிக்குமி
டதது ராகத் துவெஷமுண்டாயப் பிறாகு இதாக்தககளைச்
செயினும் ஹீனகிருத்தியககளைப் பண்ணினும் பிரபஞ்சதையினு
லே ஆகாமிய புண்ணியபாவ மேருதென்பது கூறுகின்றது.

தலைவனொனததாற தனையடைநதாராதமமை தானாகக் கிய
வா தானுசெயவினைதன்னாலு நலமுடனே பிறாசெய்வினை யுட்
டியொழிப்பாலாய நாடிச் சலமில்லாய வினையிவரை நணுகாம
ற்காப்பன்-காததாவானவன நனதுஞானத்தினாலே தன்னையே
தறநின்றபெயரைத் தானையாகப்பண்ணிச் செயதவாகள பிரா
ரததகனம் வசத்தினாலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவககளைக்
கொண்டு பிறர்அவர்களுக்கு கணமை தீமைகளைப் பண்ணி-

ஈகளைப் புசிப்பித்தத் துலைப்பவனாகக்கண்டு அநத்புண்ணிய பாவங்கள் சிவன முததணாப் பொருநதாதபடி வஞ்சனையில் லாதவனாகவே பாதுகாப்பன். ஆதலால்,— உலகினிலெனசெய லெல்லா முனவீதியே நீயேயுண்ணினதுஞ் செயவித்ததுஞ் செய க்னமுயென்று நிலவுவதோரா செயலெனசகின் றுனசெயலேயெ னு நினைவார்கு வினைகளெல்லாம தானே நீங்கும் - உலகத் தின்கண மனவார்குக் காயங்களினுலே நானசெயப்பபட்ட பு ணணிய பாவங்களெல்லா முன்னுலகறபிக்கப்பட்டதே! நீயே யந தரியாயியாக வெனவிடத்திலேகின் றிசசையாதிச செலுத்தி ஞானேந்திரியங்களினுலே விஷயங்களைப்பற்றிவித்துக் கனமே நதிரியங்களினுலே தொழில்களைச் செயவித்ததுஞ் செய்குமுயெ னும ஆதலா லெனஹ செயபுங் கிரிப்பொனறுமில்லை யுன னுடைய கிரியாசத்தியே செயவிப்பதென்று மெவவிடத்து மெச செயலுஞ் சிவனசெயலென்று ஏண்ணுமவார்களுகருப் பிராயச சி தத்ததினுலே யாதல புத்ததாலநதிக் கனமங்கள் பொருநதா மற முனேபொமென நிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

கனமங் கனமபலனக் கிரிநுடினையுஞ் சிவவிடத்திற சம ராபித்துச் சமபுத்தியாய் நிருவிகற்ப சமாதியாய்ச் சிவனைச் சி நதியாது சிந்தித்திருப்பவாக் கிருவினை யிசையாதென நிசைக் கினரா

வெளிப்பொருள்.

க0—சூத்திரம் மலமோசன இலக்கணம். ௨௪௨௧

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

நீயே எனக்குணர்வினது செய்கின்றபாகவின எனஞ் செயப்படு மிதமகிதமெல்லாம் நீசெய்யுஞ் செயவேண்டுக, நீயே பிறரைக்கொண்டு செயவித்துஞ் செய்கின்றபாகவித பிற ரா லெனக்குயரு மிதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயவே பிறிதில லேயெனுக, இவ்வாறு அவனருளையலு த ஓன்றனையுங் கருகா ராய்த் தமமை யிழந்து நிற்கப்பெறுவாராமாதி, அருஞானகண் மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா பொழிந்தவிடுமாசலான, அப்பெ தறிததாகிய மெய்யுணர்வான அடைக்கலம் புக்காராத சின் னைப்போலச் சுதந்தராகச் செயது பாகுததலும், மந்திரவலி யானடங்கி இரை நுகரப்பெறுத கிடக்கும் பாகனை யாதாணு மோரினக்குவந்து வாயத்தழி வறி தகிடவாதவாறுபோல, அவா மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்த கிடந்த வவவாகாமிய வினை அவர்க்கு இத்மகிதங்களைச் செய்வார பி ருளராயவழி அவவிடையுபற்றி ஆண்டவவிக் மகிதங்களுக்குத் தனையாதத் தலைகூடற்பால தாகவின அதனை யவ்வாறு செலு த்திப்பிறர் செய்யு மவவிக்மகிதங்களை மிகுவித்து நுகாவித் தொழிந்துஞ் செயவனுகலான அதபற்றி யின்றவன் சலமுடைய னுவானல்லென்பதாம்

ஆக்கிக் காப்பனென வியையும்

பிறரை யூட்டி யொழிந்தலே யவரை வினை நணுகாமற் கா ப்பதெனக் கொள்க

பிறரை யவ்வாறு யூட்டித் தவறா சநுணியையாமென்பார, ணு டடியென நெழிப்பாது ஒழிப்பாது மென்றும் நலமுடனே யெ ன்றுவ கூட

உலகினி லெனசெயலெல்லா முனவிதியே நீயே யுண்ணின
றுஞ் செய்வித்தது செய்கின்ற யென்று நிலவுவதோர செய
லெனக்கின றுனசெயலே யென்று நினைவாக்கெனததனால் அ
வன பணியி னினறிடலாவது இதவெனத் தெரித்தாக கூறிய
து. மாயிறு.

இறைபணியினிற்று மிவன பாதகத்தைச் செய்திடினா
புரியாக்கிடீடு இவனுலகி விதமக்து செய்தவெல்லா மிதமி
த மிவனுக்குச் செய்தாராபா லிசையச் செய்தல் இறைவனுக்கு
சலமாய முடியும் போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெ
ரித்துணரத்திச சலமினமை காட்டியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சிலரை யிரட்சிதகானென்னிற படசுவாதி யா
காடு வொன்ற வங்காரவாதியை நோக்கி உருளிச்செய்குறா

சலமில்லாபுருனத்தாற தனைடைநதாராதமமைத் தாளு
கத்தலைவன் - அன்றுவயம் சிவஞானத்தாலே தனனை யடை
நதவாக்கை இரட்சித்துத் தனைப்போலே யாக்கிக்கொள்ளுகி
று வித்து காததாவுக்குள்ள தாகையாலே தனனையடைநதவாக
கை யிரட்சிக்கச் செயதேயும் பிறரோடு வெறுப்பில்லை இப்படிச்
சிவனைப் பெற்றவர்கள் இந்திரிய வியாபாரத்தோடு கூடியிருந
தால் மிளவு மாகமிய மேறுதொ வெண்ணில்?—அவாதாளுசெய
வனைதன்னு னலமுடனேபிறாசெயவினை யூட்டியொழிப்பாளு
று - தனனையடைநத வடியாரைச் சிவனானாகி யிருக்கச்செ
ய்தேயும் இந்திரிய வியாபாரங்களுடனே கூடியிருந்தாராகளாயி
னும் அவர்கள் முன்புசெய்த கனமத்துக கிடாகப் பிறராற பவி

௧0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச்சந்

கந்த பலன்களுந் இவாகள பிறருக்குப் பலிகந்த பலன்களும் இவையெல்லாளு சிவனுடைய செயலென்று கானவே சிவனும் புசிப்புமாதிரி புசிப்பதத தலைப்பிப்பனா நின்ற, —நனா காமலவினையவரை நாடிக்காப்பன் - அப்படித் தனசெயலத நின்றவர்களுக்கு ஆகாமியமேறாத நிருவுளமபநிப பாதுகா ததுக்கொளுவன் இத வுணமைப்ப பெற்றவர்கள் நிற்குமு றைமை யருளிச்செய்குரா — உலகினி லெனசெயலல்லா மு னவிதியேநீயே யுண்ணினாரு செயவித தரு செய்கின்றபென தும- பிரபஞ்சத்திலே நானசெய்கிற தொழில்களெல்லாம் நீ நி யமிததே! நீ தானே மெனக்குள்ளே நின்ற மிடைபெல்லாரு செய்கிறாயு செயவிக்கிருபுர எற்றும;—பிஷுவகோர செய லெனக்கின் று செயலெயென்று - எனக்கிப்பொழுது பொருந் தப்பட்ட தியாகொரு செயல்களெல்லா முன்னுடைய செய லெயென்றும்,—நினைவாககு வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே - இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட முறைமையை சிவனுடைய சிவனா ஸத்தாற கண்டு நிற்பார்க கெல்லாக கனமங்களுந் விட்டு நீ வகாநிரகும்

இதற்குப் பிரமாணம், தேவாரம் “முன்னமடியேனறி யாமையினுலமுனிந சென்னையிலிந முடக்கியிடப், பின்னைய டியே னுமக்காளு மட்டேன சிவிகின்றது சூலைதவிரததருளீர், தன்னையடைநதார வினைதீர்ப்பதன்றோ தலையானவாதவகட ளுவதுதா, னன்னகடையா ரதிக்கெட்டில கீரடானத துறையமமானே” சிவஞானபோகம், ௧0-சூ, 1௩-வெ, “சார நதாரைக்காற்றல் தலையாகடளுகல, சாரநதாரைக்காததஞ்ச லமியனாய்—சாரநதடியாரா, தாநதாருய செயதுபிறா தன்கள வினைதாங்கொடுதல், லாயநதாராமுன செயவினைபு மங்கு” என னுமது கண்டுகொள்க,

இதனாற் சொல்லியது, பகடுவானமாகக் கோ இரட்சிக்கை யினுள் சிவன் பகடுவாதி யல்லனென்றும் சிவனைப் பெற்றவா க்குப் பிராரத்தம் புச்சுக்குமிடத் துண்டாகிய செயல்களெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலேயென்று காரணவே அவர்களுக்கு ஆகாமீ யமேறுகென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகஞ்ஞா வருமாறு.

—0—

நீயே யுண்ணி னுஞ் செய்கின்றாய-நீ டேபெனக் கு ண்ணின் னுஞ் செய்கின்றாயாகலின், —உலகின் னென செயல்வெல்லா முன் விதிடேயென்றும் - உலகின் னென னுதசெய்யப்படு மிதமகிபெ மெ லலா நீ செய்புஞ் செயலே எனறும்,—செயவித்தது நிபயவநோ ரா செயல்வென்கின் னுன செயலேயென்றும் - நீயே பிற னாக்கொ ண்டி செபவித்தும் செய்கின்றாயாகலின் பிறரா னெனக்குவருநி தமகிதங்களுநீ செய்புஞ்செயலே பிறிதிலலை,—என்றும் நீனை வராகு வினைகெல்லா நீங்குகதானே-இங்ஙன மவ னருளப லல தொன்றின்புங் கருகாராபத் தமமையிழந்து நிற்கப்பெறு வாராமாட டஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்க மாட்டாதா பொழி நதுவிநி மாகலான்,—ஆபஞ்ஞானத்தாற் தனை டைகதார தம் மை - அப்பெற்றிக் தாகப் பெய்யுணர்வா னடைக்கலம் புகா ரை,—தானுக்கக்காப்பன - தனைப்போலச் சுத்கராகசசெய து பாதகாதிதன்,—அவரை நாடிநனுகாமலவினை- மந்திரவ லியா னைங்கு லினாறுகாபபெறுது கிடக்கும பாதகன யாதா னுமோரி ன்கு வந்தவாயத்தழி உறிது கிடவாத வாறுபோல வவாமாட டெழுகது அவரைச் சாரமாட்டா தொழுகது கிடந தவவ வாசாமியவினை,—அவாதாஞ் செயவினைதன்னு ன்லமுட னே பிற செயவினை யூட்டி உடாழிப்பாஸ்ய - அவாக் கிதமகித்

க0—சூத்திரம் மலமோசன இலககணம். உசஉரு

வகளைச் செய்வார பிறருளராயவழி யவவீபைப்புறறி யாண்ட
யவிக மகிவகடகுத துணையாய்த தலைகூடற பாலதாகவி
னதனை யவவாறு செலுத்திப் பிறா செய்யு மவவிகமகிவ
களை மிகுவிக்க துகாவித்த ஒழித்தலுஞ் செய்வாண்களான்,—
கலைவனசலமிலன் - அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனுவன்
லவன்

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

இஃதிவலாதார சிறப்பினையு மிஃதுளவார
சிறப்பு ன்னையு முணாத்துகின்றா

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து நாக
முழை புக்கிருநதந் தாகமுத நவிரதும், நீடுபல கால
யக ணித்தனா யிருந்து நிலமலஞா னததைமீலாா நிக
முநகிடுவா பிறப்பி, லேடுகரு மலாகுமுலாா முலைத்த
லைக்கே யிடைக்கே யெயிவிழியின படுகடைக்கே கிடந
துமிறை ஞானம், கூடுமவர் கூடிய வீடுங் கூடிக கு
ஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிடடே யிருப்பா (டு)

(இ - ள்) நாகி நினமலனது ஞானம் நினமலஞானம் அ
ளிற் புக்கு தனை யிலலாகோ பூமிப் பிரதக்கினமாகத்
முன்றுங் கா திரிகதாலும் புறப்பறறை யற்று மிருக்க
டுகளிற் சரித்து னைப்போல வனத்திற சஞ்சரித்துச் சருகு பு
நாகமுழை புக்கி சித் திருக்காலும் புலிக்னைப்போல மலைப்பா
ருநதந் தாகமுக முகளுட புக்கு போசுததைச் சாதித்திருந
தவிந்ததம் நீடுப தாலும் பாம்புபோல வாயுவைப் புசித்தத்
ல காலக ணித் தாகவகளைத் திரந்திருந்தாலும் யோகிகளை

சூயிருத்த நீ டபால நானெனிககாலம் நித்தியத் துவம்
மலஞா னத்தை பெற்றிருக்கவென்று கருதித் திருட்டபலமா
யிலார நிகழ்ந்திடு கிய விரசாயனங்களைக் கறப்பபடி கூடிக்
வா பிறப்பில் கொண்டுருப்பிறு மஃதிலலாதோ ரிதகளை
வருத்தமுற்றுச் சாதித்தாராகளே யாயினு மி
றுதிக்கட பூமியிலே வந்து பிறப்பாகள அ
ஃதுள்ளாற பெறுமபலம் யாதெனில்?

ஏடுக்கு மலாக சிவஞானத்தைப் பொருந்தினவாகள ஏ
குழலார முலைத் தோடோடும் பூவினித்தே எனபதற்ற பூவி
தலைக்கே யிடைக விதழைப் பொருந்தின குழலையுடைய மாத
கே யெறிவிற்பி ரா முலையினுடைய குசுமமாகிற துணியிலேயு
ன பகிடைக்கே ம அலகுற தலத்திலும் அம்புபோலக் கொ
கிடந்தமிழிறைஞா டிகாகிய விழிகளினது கடைசுக்கட பாவை
னவு கூடுமவா களிலேயும் அகப்படமி முயங்கிக் கிடந்தார
களேயாயினு மந்த விடயங்களின் வசமா
கார்கள அஃதென்போல வெண்ணில்? தன
னீரிலே யநவரகுமுங் கூடியிருக்கிற காமமாயானது எப்படி ய
தனைப் பற்றாமலிருக்கும் அப்படிப்போல ஞானிகளும் பொருந்
தாரகள் ஆகலா லெத்தனைப் பொருந்தியிருப்பாக ளெண்ணில்?
கூடரியலிங்க கூ யாவராலும் பெறுத்தகரிய பரமமான மு
டிக கு கு சித்த ததியைப் பொருந்திப் பரமானந்தக் தாண்
சேவடியுங்குமபி டவத்தைப் புரியாநின்றேன றாககிய கோபா
ட்டேயிருப்பா தத்தையே யநவரதமு மனுசந்தானம் ப
ண்ணிக்கொண டிருப்பார்கள எ-று.

நினமலஞானத்தை யிலார நடுகிலை தீபகம்

விமலமுமாய் சாவதோமுகமா விருக்கிற சிவஞானங் பி
காசியாவிடத்து முததியுடையப் பெருதென்பது கருத்து.

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலககணம். ௨௪௨௭

சேவடியுமெனற வும்மை சிறப்பினகண வந்தது.

ஞானத்தையிலார நிகழந்திவோ பிறப்பில எனவும், இறை
ஞான கூடுமவா இருப்பொனவும், இரண்டெழுவாயும் இரண்
டு பயனிலையுங் கூட்டுக

இதற்குப் பத்திரகிரியினும சாவஞானோத்தரத்தம் இர
த்தினத்திரயத்த மறிக (௩)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் கிரியா யோகங்களினாலே முததியில்லை ஞானத்தி
னாலே யல்ல தென்பது கூறுகின்றது

நிம்மலஞானத்தை யிலார நாடுகளிற புக்குழன்றுங் கா
டுகளிறச்சித்தம் நாகமுழைப்புக்கிருத்த நாகமுதறறவிரத
ம் நீடுபல காலங்க ணித்தராயிருத்தம் நிகழந்திவோ பிறப்பி
ல,—சிவஞானமில்லாத பெயா புண்ணியபூயிகளிலே சஞ்சரித்
தம் புண்ணிய தீரகதங்களை யாடிப் பிரயாசைப்படும் வன்
த்திலே சாக்முல்பலங்களைப் புசித்துஞ் சஞ்சரித்தம் மலைமுழ
ஞ்சிலே புருத்தம் ஸதிராசனத்திலே யிருத்தம் அப்பிபாசவசத்
தினாலே பசித்னணாதாகத்தை யடக்கியும் ஷெடாகிய ப
லயுகங்கள் மரணமில்லாம லிருத்தங் காலாந்தரத்திலே சன்
னத்திலே வந்த கோனறுவாராகள்,—இறைஞானங் கூடுமவ
ரோடு தருமலாக குழலார முலைலைக்கே யிடைக்கே யெறிவ்
ழிவின படுகடைக்கே கிடந்தம்—குஞ்சித்த சேவடியுங் கும
பிடே கூடரிய வீடுங் கூடியிருப்பா-பதியினது சிறசத்தி பதி
தையுள்ளபோ அழகுபொருக்கிய மடங்கையருடைய வெல்லா
வயயுக்கையுங் கோய்த்திருக்கச் சிதேயுஞ் சிவனது குஞ்சித்
பாதமாகிய வருட்சத்தியையும் பிரியாத வணக்கத்தடனே நி

உசஉஅ சிவஞானசித்தியார சுபகீழ்ம்.

ஂறு முனசொன்ன தபோயோகங்களினுலுங் கூடப்போகா
த மோக்ஷததையுங்கூடிச் சிவமேயாயிருப்பரென நினைப்பா
ருள்

கூடுமவரெனறது இறந்தகாலந் தருங்கொழி லிடைநிலையா
ய் கூடினவரென்ப பொருளுரைத்தது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசாக்ஷாதகார சித்கியிற்ற சித்த சிவ போகிகளுக்கு சி
வப்பிரததிபக்ஷ சாக்ஷாதகாராத னுனமுக சிவசமாதி சித்தியி
ற்ற சித்த சமாதி சாததிய சிவபோகிகளுக்கு சிவப்பிரததியக்ஷ
விஷய விருப்ப மிருநாலுமவாகள் சரீராததத்தி பாசமுததி
யடைநது மல சததிவிராதி விரியாது குவித்ச சிவசத்தி காப
ப சிறசத்தியை விரிததுச சிவனைச் சாக்ஷாதகரிப்பாராக னென
றுஞ் சரீர யிருக்குங் காலத்து மாகாயி மெருதெனறும் பிரா
ரத்த கனமமும் பலவகுனி வாசனைமாததிரமாயத் தாககா
மா றுசகும போகம புசிப்பிசகுமென்று மிருதிரு விருத்தத்தா
லினைக்கனறா

வெளிப்பெருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனைப் பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய் எத்த
னை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னிறதலாகிய மெய்த்
தோணமி செய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும பேற்றைக் கொடுக்க

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உசஉசு

வல்லுவனவல்ல எல்லாப பெருமபேறையுங் கெடுக்கவல்லன வாய் எததுணைத் தீமைகளும், இதனாறாபநிம பெருமபேறை க் கெடுக்க வல்லனவுமல்ல, அததுணைப் பெரியதோராகிறப்பிறறு இவவிறைபணிதிறகு ஞானமென்பதாம்

அரன்பணி நிறைவது ஆறறல சுநியவாறு

சாககிரத்தே யதிதத்தை பென்னுஞ்செய்யுள்ள, சாககிரத் தே யதிதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாககிரத்தி னின்றவொப்புமை மாதநிறையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பவைத் திகழற்கவென வவரது பெருமையுணர்த்துவாரா, அக்குழுடி கவித் தரசாரணி நுவகிடாவேயென ஆனநிக் கூறினா, அதனையே அரன்பணியி னிறைவா ஞ்சுறபாலதன்கண மறறொன்றற செய்யக் கடவ தொன்றிலலையென அததொண்டின பெருமையுணர்த்துவாரா, ஈண்டுமெடுத்த தோற்றினா.

இவ்வனக கருத்துவகையாற பொருள வேறுபாடுணமையி ற கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச விபாபரங்களை விட்டு நீங்கி அரிய தபகளைப் பணைநினும சருவமுஞ் சிவனுடைய செயலென நறியாதவாக னாகு சன்னம் நீங்காதென்றும் சருவமுஞ் சிவனசெயலென நறிகவாகளுக்கு சன்னம் நீங்குமென்றும் மே லருளிச்செய்குறா

நாடுகளிற புக்குமுன்றும்- பூப்பிரதட்சண முதலாக வெல்லா விராச்சியங்களும புகுத்த தடுமாறிக் திரிந்தும்,—காடுகளிற் சரித்தும் - வனசரிதராய்த் திருத்தும்,—நாகமுழைபுக்கரு

நதம் - மலை முழஞ்சுகளிலே யிருந்த தவசு பண்ணியும்,—தாசு முசல தவிநதம் - ஆகாரம் நித்திரை பயமைதன் மென்னு முடறகுணங்களை விடும்,—நீடுபல காலங்கள் நித்தராயிருந தம் - எண்ணிறந்த நெடுங்காலங்கள் நித்தத்தவம் பெற்றிரு நதம்,—நினைவு ஞானத்தை யிலார நிகழ்த்திவா பிறப்பி ல - சிவனுடைய ஞானத்தைப் பெறுதவர்களுக்கு சன்ன முன் டாகாரிதரும் இகதன்மைபணி,—ஏடுநரு மலாசகுழலார மு லைதலைக்கே விடைக்கே பெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந து மிறைஞானங்கடும்வா கூட்டிடவீடுவ கூடிக குஞ்சித்த சேவ டியு வ குமபிடேயிருப்பா-இதழ்பொருந்தின் மலையுடைய கூ நதலாரகளுடைய முலைமுதத்திலே யவர்கள் மருங்குலிலே கா மதறை யிலக்காகாம லமபிலு வ கடிக்காகப்பட்டுப் பறியப்பாற கிற கொடிய கடைக்கண்களிலே கிடநகாரகளாயினும் பரமேஸ் வரனுடைய ஞானத்தைக் கூடினவர்கள் யாவராலு வ கூடுத ற்கரிய மோகூதகையும பொருந்தி குனிப்பையுடைய சீர்பாதத் தையுந் தொழுதகொண டிருப்பார்கள்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிறுப்படியார, கூட-வெ, “கீட்டிலே நின்னு வினையொழிந்த நின்றிடினென, நாட்டிலே நலவினைகள் செபசிடிலென—கூட்டிலவாட, சாத்தியே நின் றிலையேற நக்கனா வேளவிசெய்க, மாததிரமே யாங்கண்டா ய் வந்த” எனனும்தவ கணிக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லிபது, பிரபஞ்ச விபாபாரங்களை விடமி லரிய தபசுக்களைப் பண்ணினாலும் சாவமும் சிவனுடைய செயலெ ன் றறியாதவர்களுக்கு ஜனனம் நீங்காதென்றும் ஈசவமும் சிவனுடைய செயலென றறிந்தவர்களுக்கு இந்திரிய வியாபார த்தோடுங் கூடியிருந்தாலுஞ் ஜனனம் நீங்குமென்னு முறைமை யு மறிவித்தது.

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலககணம். உசகக

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

நாமிகளிற புகழுழ்நறும-புண்ணிய தேசங்குளிற சென்று
புண்ணியதலம் புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தாடியும்,—சா
மிடன்ற சரித்திரம் - வனத்திலே சென்று கந்தமுல் பராக்ளை
யயினதும்,—நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையின்
யோகத்திருந்தும்,—தாகமுல் றவிரந்தும் - யோகாபிடாச ப
லத்தினுலே பசுசுண்ணீர் தாகமுதலியவற்றிற குணங்க ளொழி
ந்தும்,—நீடுபலகாலங்கள் நித்தராபிருந்தும் - நெடுங்காலமரண
மில்லாமலிருந்தும்,—நின்மல ரூனத்தை யிலார - நிருமலமா
கிய சிவஞான மில்லாதார,—பிறப்பி னித்தந்திரிவா - ஜனனத்
தடபரிவா,—ஏறிநரு மலாககுழலார முலைக்கைக்கே யிடைக்க
கே பெறிவிழிபின் பங்கடைக்கே கிடந்தும் - இஹை யுடைய
மலாமலை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையா கொங்கையல
குல விழிக்கடை முகலிய அவயவங்களைத் தோயப் பெறின
ம்,—இறைஞான வ கூடுமவா-சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் கூட
ரிப லீரிவகூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங் குமபிடேயிருப்பா -
பெறுதற்கரிய லீட்டினையும் பொருந்தித் திருவடிக்க ண்வகாதே
நிற்பா

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

இதனமையினை யுடைய ஜீவனமுத்தா வாதனையினுலே
கனமங்கள் செடதாராகளையாயினு மதனையுருக ளா
தலா லாகாமியமு மேருதென றுணாதத்குறா.

அங்கித்தம் பனைவல்லாராக கனல்கூடாதாகு மெள
டதமந திரமுடையார்க் கருவிடங்களேறு, வெங்கித்

தைக கனமமெலாளு செயதாலுஞானிக கிருவினைகள்
செனரணையா முறசெயக்கினைப்புகுத, தங்குப்போம
பாதகிரமுங் குலாலனவினைதவிரந்த சககரமுங் கந்தி
ததுச சுழலுமாபோன, மங்குப்போய வாதனையா லு
முலவிககுமெலலா மலங்களுடயின காயமொடு மாயும
னறே (சு)

(இ-ள்) அங்குத அகனிததமபனை வல்லவனை அனலாங்குத
தமபனைவல சுடாத வாறுபோலவும்
லார்க் கனெசு
டாதாகும

ஒளடத் மந்தி ஒளவுத மாதிர பலததினை யுடைய சித்த
ரமுடையாருக புருஷாக ளானவாகு விடச் சத்திபான
ருவிடங்களைரு த வாதைப னனாத வாறுபோலவும் ஒளவுத
த மந்திர மென்பனை யிருபாலுங் கூடநிக
கனம மெலலாணாயும வாதிபாதோ வெண்ணில்? அநேக ஜன
ங்கள் நநிவே அகநித்தமபனை வல்லவனையே சுடாதுபோ வெ
னவறிக

எங்குததைக ஞானவானக ளெந்தெந்தக கனமங்களைக
கனம மெலாளு செய்கார்களே யாயினும் அந்தந்தக கனம
செய்காலுஞானி பலங்களைப் பொருந்தி வாதையுருள்கள்
க கிருவினைகள்
செனரணையா

முறசெயக்கினை பூரவத்திலுண்டான கனமாறுகுணமான
யிவருத தங்குப் சரீரத்திலுண்டான பிராரத்தகனம வாதனை
போம பாதகிர சித்திருந்த சுகதகங்களை யுறுவிக்வினாரு
முங் குலாலனவி சித்தி தழலப்பண்ணும் அஃதெனபோல வெ
னைதவிரந்த சகக னனில்?

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச்சுத

ரமுங் கந்தித்த

சசுழலு மாபோ

னமங்கிப்போய்

வாதனையாலுழல்

வசுதம

பெருங்கரைய மிருக பண்டமானது அஃ தோனெழுதிப்ப
பேயிருக்கென மந்தப் பண்ட மந்தப் பெருங்கரைய நற்ற முன்
டாயிருக்கும் இவ்வன முண்டாயிருந்து மேலதனு னொரு பிர
யோசன மிலாதது பேரலவு மெய்வன நிகழியி லேற்றிமண
கடத்தை யுண்டாக்கின்றபின்னு மந்த வாநனைநானே நன்று மெ
ல்லமெல்லச் சுதந்தித் தானையொழிந்தபோ மதுபேரலவு ம இந்
த வாநனையோ டிருக்கவு மோருடலை யுண்டரசுருமோ வென
விவ் அகநிலைச் சோந்த விதமுன்னது பின்பு முடியாத வாறு
போலென வந்த

எல்லாமலங்க இந் வானமாச சீரத்தை விட்டு முததி
ஞம பின்கரைய பையடையுமொழுது முறகூறிய வாசனாத
மொடு மாயுமன மகமாகிய கன்மமு மாயு மானவமுந்
தே தான கெடாமற்றன சத்தியினது வலிகெ
ட்டு நிற்கவே தடைபடாமல் முத்திபையடைவன என்று

கந்தித்துச் சுழலுமென்பதனை நனாநிரையாக்கிப் பொரு
ளுரைக்க

பலவெழுவாயும் பலபயங்கிலும்

உமமை எதிராமறை

மாயு மெனறது சுத்தமாச கெடுமெனறதென்று, அஃ திருந்
தம் வாணத் பண்ணுதென்பது கருத்தாயிற்று

“உக்கொளியா தொளிகுயிரு னுதயகதி ரொளிமுன்
னே, பக்குவத்திற் பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவன, கக்கன

யாக கருணபுரியந் தித்தலவசுத்தல, நெய்க்கனநீ வகுதலென
மாயைநிலை தொலையுமனதே” எனரு மொதுகுறவா

இத்தகுச சிவதருமோத்தரம் கிரணம் சுப்பரேபேதத
மறிக (சு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் சிவஞானிகளுக்கு கனமமேருதென்பது கூறுகின்றது.

ஞானிக்கு எங்குதனை கனமமெலாரு செய்காலு மிருவி
னைகள் சென்றனையா - சீவனமுதத நெவவிடத தெவ வினை
களெல்லாரு செயயினும் ஞானபலத்தினாலே யவைகள் பலமாக
ப பொருந்தாது உதெவவாறென்னில்—அங்குத தமபனைவல்லா
ராக கனலசுடாதாரும்—அக்கனித தமடனைபையுடையவன அகநி
யை யெடுக்கிலு மனையினு மவனுக்குச சுடாது —அவுடத மந்திர
முடையாராக கருவிடங்களைரு - மந்திர ஓளவுத சித்தனுக்கு
கடித்தகவிஷமுந் குடிதகவிஷமுந் தாககாது ஆகும் இவவாரு
கும் பிராரததகனமபலம் புசிக்குமபோது மாயையும் ஆணவரு
து கூடிநின்றே புசிக்கவேணும் முமமலமிருக்கையினாலே சிவஞா
னிபாவ தெப்படியென்னில்—முனசெயவினை யெல்லா மலகை
ளு மங்கிப்போய வாதனையா லுழலவிகும—அநாதியேதொன்று
தொடரிலரப்பட்ட கனம் மாபை யானவமெல்லா மலகைநா
குஞ் சத்திகளகெட்டு வாருகையினாலே தேகமுள்ளவும் விஷப
வகளிலே யுழலுதலைச் செயவிகும —பினகாடமுடி மாயுமன
தே—பிராரததகனம் மறற்பின் தேகத்தோடு வாதனையும் நசி
ப்பதாம் இவவாறு வாதனையினாலே பண்ணுதலினை பலததை
கொடாது உதென்போல யென்னில்—இக்குத தங்கிப் போம்
பாத்திரமுந் குலாலன் வினைத்தவிரந்த சகசுமுந் கந்தித்துசு

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உசந ஐ

முலுமாபோல-பெருங்காயம் வைத்தெடுத்தப்போட்ட பாண்ட
க குயவன தண்டுகொண்டு சுழற்றுகலை யொழிக்க திகரியையு ம
டையே மண்ப்பதையுஞ் சுழல்கலையுஞ் செயயினு மவையிறநி
லு லொருபயனு மில்லாததுபொலவென நினைபொருள்.

அனநெனப தாமென்கிள்வி

சுவரகரயோக் பண்ணின சிவஞானசித்தி

பத்தாரு சூதகிர வியாகக்யாநப

சமாபதம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிராரததம், சுபத்தமென்றும் மந்தமென்றும் தீவிரமென
றும் முன்னுவிதம் அவற்றள சுபத்தஞ் சிவதனமத கொருப ப
புருப்பவனர வாசியாது மந்தஞ் சிவ ஞானிகளை வாசியா
து தீவிர மெல்லாரையும் வாதிக்கு மாணலும் சிவஞானிகளை மி
குதியும் வாசியாது, ஆகாமியமு மேறாது

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்

இப்பத்தாரு சூத்திரத்து முன்பின் சில விடங்களிலேயு
மிருந்த கூறியது கூறலைக் குறித்தந் கிரிபதாராதற்குஞ் சூகரும வ
வரப டரீகை, பண்ணாது லோகச சொற சுட்டுமட்டுக் கட்டு வி
ட்டு முட்டத் தொட்டுப் பரீகை, பண்ணுதலானும் உரை விரித்
தரையாத் துணாகது கொள்க

சிஷ்யரனயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுந்தர கேதவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செயயவல்லார
அவவங்கியுள் முழுக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவாமாட்சிச சூடு

நிகழாதவாறும், கொலைதொழிற் கேதுவாகிய வீடங்களைத் தாக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார அவ்விடங்களை யெல்லாம் நிறையப்படுகின்ற அதபற்றி யவாமாடிக் கொலைத் தொழி னிகழாத வாறுபோல, வீருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழாத கேதுவாகிய இத்திரியங்களை நேருந்நிப முறையினின்று தம வுழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகளாவ விரத்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாகாவிடும் அதபற்றி யவாமாடிக் வீருப்பு வெறுப்பு நிகழாத மேலைக்கு வித்தாதல் சொல்லாண்மையானும், ஏனைப் பிரார்த்தனையுந் தற்பணி நீதவாமாடிக் தலைகூட்டமாட்டாது வெருகப்பட்டபோலச் சக்திகெட்டேபோய வாசனை மாத்திரையாய நின்று சிறிதே தாக்குமவவளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிரிதிலையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாதத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கருதித்தம் ஒருசிறித்குபயோக மாகலின்னையுங் குயவனுவான குடத்தை வனையுள்ள வுரு சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன்வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாக்க சுழலவித்து மறொன்றனை வனை தற்கு உபயோக மாதலி னையும போலுமாகலானும், வாதனை மாத்திரைக்குத் தனையாய நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங் காலத்து யெருருபற்றின்மையான அதனோடு மாறுதொழியு மென்பதாம்.

இவ்வுத தங்கிப்போம பாததிரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைகவிரந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முயன்மையாயின.

எங்கென்பது எங்கிதையென மரீஇயிறறு

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்

கருத்தெனனும் வினையெச்சம் எச்சப்பொரு டராத செவ்வெனமாத்திரையே குறித்த நின்றது “பயந்தகாத் தழிக குமறறை மூவா” என்குறபோல.

க0 — சூத்திரம் மலமோசன இலக்கணம் உச்சுள

மங்கி யொன்றொழிபாது போயென்றா, வலியறுத்து க
கு

உவமை யெடுத்தக் காட்டிபதம் அகளைச் சொல்லிதகா
பொருட்டு

இஃதுணை மேல் ஒருவாற்றால் வலியறுத்தபட்ட பான்
றாக கூறாது வருந்தாததற்கு நினைப்பாறி யெடுத்தகொ
ண்டு தடைவிடைகளாற் சாகித்தொ பொருட்டு எடுத்த கொது
வாரச் செய்துகொள்ள முத்தகானே, கோலை - பெயர்ச்சு எதிர்
விழிபின் பங்கடைக்கே கிடந்தங் குமட்டே யிருப்பார் என்ற
கே உவமைகளின் வையத்துணைத்தி யினிது விடக்கூடாது

இவைநான்கு செய்யுளான இரண்டாவது நிறைக்கட பரி
மாசொல்லாம வகுத்துக் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

— 6 —

இப்படிக்கொத்த ருணவான்கள இருக்கிப் வியாபார
களோடு கூடி யிருக்கச்செய்தே அமையுந் திறு பேராமல்
நமுடைமை யெவ்வனையென்ற மாறுகொண் டோக்கொ முறை
செய்குறா

அங்கத்தொ பின்வல்லாராக கணல்கடாகாகும் - அகலினி
கட்டாகிய வுபகேச வல்லவர்களுக்கு அந்த வச்சுலியிலே உட்க
கதசெய்தே அந்த வச்சுலி சுடாமல் அயாகொ வச ராயிருக்கா
போலவும, — அவுடதமந்திர முடையாராக கருவிடங்கொரு -
ஒவ்வகப் பிரயோகம் மந்திரத் திராணமு முடைப விஷகாரிக
ளைத் தோதகற் கரிபதாகிய விஷங்கொ பொருத்தினை லந்தவிஷ
க்கொளும் லவர்கள வசமாய்க் கிடந்த தன்மைபோலவும, —

எங்கிததைக் கனமமொலாரு சொத்தாலும் ஞானிக கிருவினை
கள் சென்றனையா - முனசெய வ்னை எல்லாக் கனமநகலையும்
ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் செய்யாரகள், வாத்தனையாலே
செய்தாராக ளாயினும் திரிபகாரத்ததைத் திரிசித்தச சிவனல
ல தொன்று நடவாது என்கிற விசாரத்தை யறிதியாக வுண்டய
ஸ்வஞானங்கள் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்குமி-ததுண்டா னவிருப்பு
வெறுப்பு இவர்கள் வசமாவதே தாழிந்து இவர்க ள்கின் வசமா
காரகள் ஆகையால் ஆகாமியமானது சென்று பொருந்தாத மு
னப்பு பிராரத்தம் புசிக்கச செயதே யல்லோ வாகாமிய மேறி
வந்தது, இப்போ பிராரத்தம் புசித்தாலாகில் மீள்வு மாகாமிய
மேறாதோ வெண்ணில்^௧ வாகாமிய மேறாமற போகிறவழிய மே
லநுள்ளிசெய்குறா - இவருத தங்கப்போம் பாததிரமுங் குலா
லனவினைதவிரந்த சக்கரமுங்கநித்ததச சமுலமாபோல - பெ
ருங்காயமி - ௨ருங் பாததிரத்தி லுண்டாகிய பெருங்காயம்
போலுலும் பாததிர மீளவும் காறின தன்மைபோலவும் குலா
லன் இருக்கைய கிரியாமல ண்கவிட்டாலும் முன்பு திரித்தவி
சை யள்ளவரும் சமுன்றறபோலவும்-முன்புள்ள பிராரத்த கன
மமும்-மங்கப்போய வாத்தனையா லுழலவிக்கும் - ஆசாரிபன்
செய்த அத்துவா சோத்தனையாலே திரப்போ யிருக்கசசெய்கே
யம் வர்களு மாகதிரத்தாலே ஞானவான்களிடத்துப் பிராரத்த
கனமந் தேக்கதோடேகூடி ஜீவியாநித்கும், அப்படி ஜீவிப்பித்த
தாமாயினும் பின்னையொரு ஜனனத்தக கேதுவாகாத, அதே
புறனே பெண்ணில்?—எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடு மாயு
மன்றே-அப்படி பிராரத்தம் புசிக்கசசெய்தேயும் ஏறின வாகா
மி-முமகத்த கனமத்துக்கடாக வெடுக்கிற மாயாதேக்கு முண
டாகாத அந்த ஞானவான் தற்போதது ஜீவியாமல அந்த
ஞானமாய் நித்தத கோட்பாட்டாலே ஆணவ மாயை கழிப்ப

க0—சூத்திரம் மலமோசன இலகூணம் உசநக

மெனகிற மலங்களுல்லாம் வாதனையாலே சரீர முள்ளமட்டு நின்று பின் டநகச்சரீரத்தோடேமாயும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், க0-சூ, 10-வெ, “ந னண்ணலவேவாத நதறவாதமயிறும், பண்ணமாமாச்செலு த்தும் பாகரினு—மெண்ணி, யரனடியோரபவ னாமபுலன்ற சென்று, மவாத்திரம் நீங்காரத்தகு” என்றும், 10-வெ, “இ னுள்ளிவாங்குங் கலம்போல ஞானிபால், முனசெய வினைமா யை முண்டிடினும்—பின்செயவினை, மாயையுட் லிலலாது மற் றவனாறு மெப்பொருளே, யாயவத்தினுலுண்டு மச்சு” என னுமதுங் கண்டுகொள்க

இத்தொடரல்லியது, சிவனைப் பெற்றவராக ளித்திரிபங்களு டி கூடியிருந்ததாக ளாமாயினு மந்த யித்திரியங்க ளிவாகள வசமாயிருக்கும் தொழிந்து இவாக ளதன்வச மாகா க ளாக்க யா லவர்களுக் காகாமிய மேறாதென்றும் பெருங்காய மிட பாததிரமபோல பிராரத்த கண்ம வாதனா மாகக்கதாலே கூ டிவநகதாயினும் அதிலேறின வாகாமியத்தினால் மேலொரு சரீ ர தெரந்தனை யுண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவத்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அங்குத தம்பனைவல்லார்க் கன்ல்கடாதாகும் - சுநிதற்கே துவாகிய அங்கையத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லா அவகங்கயுண் முழிக் கிடப்பினு மதபற்றி யவர்மாடபிச சூடு நிகழாதவாறு ம,—அவுடக மந்திர முடையார்க் கருவிடங்களேறு - கொலை த்தொழிற தேதவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திர மரு

தகளைப் பெற்றுடையா ரவலி—தகளை யெல்லா நினைப்ப பரு
 னும் அதுபற்றி யவாமாடிக் கொலைத்தொழி னிசழாசவாம
 போல;—ஞானிக் கெங்கத்தைக் கணமமெல்லாஞ் செய்தாலு உ-வி
 ருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழுகற கேதுவாகிய வித்திரி பங்களை மேற்
 ஈ-நிப முறையினின்று கமவழி படுத்தவல்ல ஞானிகள் எவ்வக
 த்ரிபங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாராகா யின்று உ—இருவி
 ணைகள் சென்றனையா - அதுபற்றி யவாமாடிக் விருப்பு வெறுப
 ப நிச்சுரது மேலேக்கு வித்தாகல செல்லா மையானும்;—முறசெ
 யவனை - வாதனையா லுழலவிசுரம் ஈனைப் பிராரகத் வினையும்
 சிறப்பளி நீத்தவா மாடிக் தலைக்கூடமாட்டாது யெற்குபடம
 போலச் சத்திகேடே மேபோய வாதனை மாதநிறையாய நின்று
 சிறிகே தாககு மவயளவேயனறி வாதனை பாற செய்யக்கடவது
 பிறிதல்லபாசல;—இவகுத் தவகிப்போம பாத்திரமுங் கத்தித்
 து-கரையிருந் தொழிந்த பாத்திரத்தி லவயாசனை கிடந்து சந
 தித்து பொருசுநிக் குப யோகமாத வினையும;—குல்லலவி
 ணை தவிரச் சக்கரமுஞ் சுழலுமாபோல-குலவஞ்ஞவன குடக்
 கைக் கண்டிருளவுஞ் சுழற்றிவட்ட திகரிப் லவயாதனை கிடந்து
 தனை யேசமுள்ள எவு மதனை மெலிகாரசு சுழலவிதது மறஞ்ஞ
 தனை வந்ததறி குபயோகமாத வினையைய போலுமாகல ண
 ம;—எல்லா மவகப்போய வாதனையா லுழலவிசுரம் பினமல
 வசஞ்ஞ உராமெயி மாயுமனதே - வாதனை மாதநிறைக்குத்
 தனையாய் நின்ற ஈனை மலவாதனைக்கு மவயுடம்பு மாயுங்கா
 வத்த மேஞ்ஞ நடற்றினமலா னகஞ்ஞ மாயக் தொழியும
 பைதாம

க0—சூத்திரம் மலமே1சன இலககணம் உசுசக

இசுநுனே மேலொருவாறான வலியுறுத்தப்பட்ட அன
 றாகூடான வநுஞ சூசகிராகினிடைப் பறநி பெரிசுதககொ
 ருநி தடை--விடைசாரா சாதித்தற பொரு நித தடைநீதொ
 றுவாயசெ துகொருமகசுதானே மேல செயுளின வநி
 வுழிநி உபநி னை சகே சிடந் தும சூரடி மே விபடர் அன
 கனை பவமைகநி உவைசுதனாகதி யிவிது வரக்கொவரது

இவை நர நகுசெ யுராநம இரண்டரவகூரநினக - பநி
 மரமொலார வகுசுதக கூதபப டன

சூ0 - ௩, ௨-அதிகரண முடிந்தது

பகதரஞ சூத்திரம் முடிந்தது

“ககதனமுக மேரனாறு”

பகதரஞ சூத்திரம்

சுமமுநறிநது

பரவிரமுடபட - நாகு.

உ

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார சுபகூடம்.

கக—வது, பகதியின இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேற பகிஷோரஞ் சூதகீர மென்னுதலிறோ வெலின் : இப்ப
 டி. ப பகததகிலே கிலேசமுத ருப பகதககரீர ரீங்கின சூவ
 னமுதகரக குபகாரஞ்செயத சிவனத திருவடிபைய மன -
 க தவலிடத்திற பகத்செயயுமா னுணர்த்தத னுகலிறறு
 மே வித் தலைச செய்யு ளென்னுதலிறோ வெலின் : எல
 லாத்சையுங காணுங கண்ணுநரு ஆனமா காட்டா : என
 ருறபோல ஆனமாபுகருக சிவ னுபகரிக்கு முறைமையுண
 ராததத் னுகலிறறு

காயமொழிந் தாறசுதத னுடியானமாச காட்டக
 ண டிடுநதனமை ருடையகணனுக, கேயுமுடிரி காட்டிக
 கண டிடுமாபோல வீசறுவிரக குககாட்டிக கண டிடுவ
 னிததை, யாபுமயி வுடையன யன்புசெயாய வநநிலைம
 யநநிலி னடைநதமுறையாலே, மாயமெலா நீங்கிய
 ரன மலரடிக்நிறுபபன மாறாத சிவாபுரபவ மருவி
 ககொண்டே. (க)

(இ-ள்) காமமொ ஷுனமா காயம்போன வாறே மலங்கள்
முக்காற் று நீங்கிப் புடமவைத்த பொன்போலச் சுதந்
கச்சு யா னாய

னார்

காட்டக கண ஒருவன் காட்டகராணு மியல்பினை யுடை
புநிக கண்மை யு ய கண்ணுக்கு
டைப கணனுந்
கு

எயமுபிரகாட அது பொருக்கப்பட்ட கணமுதலிய வர்
புக்க கணபுமிமா திரிடங்களைக் கொண்டு கணது சைதனலிய
போல மிடமாக வநகர்பவகளையும் கண்ணையுங் க
டை ஆன ராவப்போல

ராசனாதி கஞ்ச சிவஞானவன் காணுக வொரு வீட்டன
காட்டக கணபு கையு மறிமமாட்டாத வானமாகக் கொடுக்கு
மியன் தற சொரூபத்தினையுங் காட்டித் தானென
லாத்தககு மேலாய் நின்று சுவானமாக
க செபு கணமங்களை யறித்து பலங்களைக் கொடாநிற்பன்.

இதன்மையுந இத்தகச் சிவஞானே யல்லோ நமக்கு மலம
றியுண்டா னாய போய நினைவிலுந்நெ மெனலுந் தன்மைமைய
பெய் செய்த யாராயத் திறித்தக்கத் தறிவுடையனா யநத
ச சிவனிடத்திற பத்திசெய்ய

அகநினை யி இப்படி யானார வானவ னுடோறுந்
ர சிவியி னடைந் சோகம பாவனைபண்ணி ஐக்கியமாயிருக்க
தமுந்நாடுவெ வகனபி நபு சிவனைப்போலத் தானும் நினை
லகா யிருக்குந் தன்மைமையுடைய னுணையி
னாலே

மாயமொ ரீ இப்படி யானை நாடோறுந் திரானனான
வகியரன் மல ர யயவே மறைத்தினாலே வரு மயக்க விகற்பன

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுதி

அகத்திருப்பன கலை விட்டு நீங்கி சிவனது திருவடிப்புகழ்
தின கீழேயிராநிற்பன அப்பொழுது தந்த
வாணமா விருத்தி தன்மை யானேயில்?

மாருதசிவானு ஆனமாதகன தங்கனிடத் தனவரதமு
பய மருவினகொ மொழிபாதிருக்கிற சுவாநந்தானு பூதியாகி
னனே யு ஆனம சத்தியினது யி கபத்தையே திரை
த திருப்பான எ-று

ராசன காட்டுவன எ-ம ஆனமா இருப்பன, எ-ம எழுவா
ய பயனிலை கூட்டுக.

சுவாநுபவமென்பது கனலிடத்தினடாகிய அநுபவம்
சுவாநுபவம் இது உடம்பொழி

சுவாநுபவமென ஓது சுவாநுபவமெனக் கூறுவானு, அ
ஃதினசுடா

மூலஞ்சுடிராநாகிய சிவஞானப்பாததசில, சுவாநுபுதி ரா
ன' என்கிறதனையா ஹ மதற ஆகம் புராணங்களிற் கூறுகையா
லு மெனவறிக

இதனை எமது குரவா பரமோபதேசமென ஒரு தூலாகி
விரித்துக் கூறினா, அதனை யாணடுக காண்க

இதற்குச் சுபிரபேதம் சாவஞாலோதகரம் குகசங்கி
கையிற் பரமகைவனு மறிக (க)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

ஆனம சகாயஞ்சிய சிவனிடத்திலே உகராக பக்திபன்
னு முறைமை ஞானத்தாக கிரியை கூறுகின்றது.

கா - டக கண்டிடுக் கணமைபுடைய கண்ணுக் கெழுந்
விர, தரட்டிக் கண்டிடுமாபோல விசுவாமிதருக கரட்டிக் கண்டி

மிக விததை யாழ்மறி யுடை மரு யனபுசெயயவனவினையின
 வினையினடைந்த முறைபாலே - சூரியாதிப பிரகாசங்கள் த
 ணையாகச் சைவனையிப் போகத்தினுலே ருபயத் பகாராதவக
 லாக காணுமியலபையுடைய கண்ணுக்கு இரதிரிபங்களைப் பொ
 ருத்திவினற சீவானமாக காட்டக் கண்டிமிமாபோலப் பாமேசு
 வர னுனமாவாரு அறிவ்கக வறிவன இரதவுபகாரததைப் பெ
 ரிதாக விசாரிக்கும் ஞானத்தை யுடையனும் சிவனிடத்தி னி
 டையறாத பத்திபண்ணவே எட்டாரு சூத்திரத்திலே ' ஞா
 னஞேயமொழி ஞாதருவு நாடாவ னனம்' என்ற திலேகூடு மா
 கையாலே.— ஆனமா காயமொழிந்தான மாயமெல்லா நீவ
 ன்சு சுத்தனாகி யரன மலாடிக்கீழ் மாறாத சிவாநுபவ மருவி
 தகொண்டே யிருப்பன் - முனசொன்னவாறு சிவனிடத்திலே
 யிடையறாத வந்தரங்கப் பகதியைப் பண்ணிக்கொண் டிருந்த
 ஆனமா தேசமொழிந்தவாறே ஆனவ மாயை மயக்கங்களை யெ
 ஸ்லாம விட்டிடுங்கி நின்மலனாகிய சிவனிடத்தொழிவற்ற சிவா
 நந்தாரு பூதியனுயிருப்பனென நினைபொருள்.

ஐந்தாரு சூத்திரத்திலே யிரதிரிபங்களுக்குத் தரிசிப்பி
 க்கிற ஆனமாவையேபோல ஆனமாகளுக்குத் தரிசிப்பிக்கிறவன்
 சிவனென்று கூறியமொழியே யிவவிடத்தும் கூறிபது புனருத்
 தியென்னில்? அப்படியல்ல அவவிடத்தைக் கூறிபது சடநுபமாகி
 ய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறத் துக்குத் திட்டாந்தம், இ
 வவிடத்தக் கூறிபது சித்தநுபநாகிய சிவன் ஸ்வயநுபநதை
 த் தரிசிப்பிக்கிறதுக்குத் திட்டாந்த மாகையால் புனருத்தியி
 ஸ்லை

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உச்சன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவனதுபகார முணாததுகின்றா

காமமொழிந்தால் - பிராரததகனம் பிடித்திந்ததஞ ச
ரீரமதமாயும் மாயகதால் சரீராவதி மறைக்குஞ் சாமாததிய
மாதிரமாய் மாயத் திருமபத் திகைப்பிற சேஷப்பிதகமலமு
மாயாதமாய்,—

சுததனாகி யானமா-ஆனமா மலமுததி மானுயச சிவத்து
வருக சினமாதிரனாய் நிற்ப,—

காட்டக கணிடிநதன்மையுடைய கண்ணுக்கு - ச'-மாத
லானு கணகானு மெனப் தபகாரோபசாரம், முத்தியில் மல
மறைப்பு நீங்கினுற காட்டு நாடாது ஸவகநதிரமாயச காணுந
தன்மையுடைய தானுலு ம்பெகத்ததில் மலமறைப்பினுல் காட்
ட்டக கணடிநக தன்மையுடைய சிவானம சிறத்ததிக்கு,—

ஏயமுயிர காட்டிக கணடிடுமாபோல - பொருந்திய வான
மா மனையேவ மனசு கணையேவக கண சிறத்ததியை விள
ககச சிறத்ததி காண்பதுபோல,—

நசனூயிரக்குக காட்டிக கணடிடுமன் - பரிபூரணமாயப்
பண்ணப்பட்டதற்குத் திருமபப் பண்ணவேண்டியது நீதியில் நி
ன்றுபாரதகா விஷையா மாதலால், காட்டுத் திருமப விருமபா
தபடி சிவத்துவாபி வியத்திபண்ணத் தனக்குப் போசகபோ
ககியமின்றி யுள்ளனம மாததிரமாயப் பிறாகருப் போசக போ
ககியமாய்ச் சாகத் சற்று சலித்தப விருவித்தப சாக்ஷாதகார
ததாத் பதிமுதலிய முப்பதாரத்தவனைச் சாக்ஷாதகரிப்பன் -

இததை யாயுறிவுடையனாய் - அப்போதுவரு மிசெய்
தியை யிப்போது சிவாகமக கேளவி சேதித்தலினுல்வருந் தெ
ளிவேன றுரைக்கும் பதிமுதல் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பகத்

உச்சு அ சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

தவ விவேக பரோக்ஷ ஞானமுடையனாய் பிண்பரோக்ஷ
மரபு லபிக்க சிவானவாஸிப சிவமாகதிருநேய ஞேயத் த
முத்திசு சூலிப்ப போலிசு சித்தனை சமாதிமானுமாய சமாதி
சிவ சாஷாதகார மலஞ் சந்தி கொடுக்கும் பொருட்டு,—

அன்புசெய்ய - சுடிய மரிடாதி சிவபூச பண்ண,—

உநநிலைமை யிந்நிலைவி னடைந்த முறையாலே - சொல்லி
விவேக பரமுத்தி சிவ சா - சாதகாரஞ் சதேக சீவனமுத்திவி
லொருட்டி சாரந்த செய்தியாலே,

அதுவனியுர் அந்நிலைமை பிரா பசிகாநரபோல் ஒருபிர
காரம் திருச்சிபராணுவை சாவதிருந் காத்திரு ரூபமா யது
சிவமென்றுவரு மாகம பரோக்ஷ ஞானத்தை,—

இந்நிலையினடைந்த முறையாலே - சுய பசிகாநரபோ லி
து சிவமென்று வருமனை முத்தி சிவ சாஷாதகார ரூபத்தி
லும் சாரந்த தன்மையினுலே,—

மாயபெறாநீங்கி - மாயுதர பாச மோலித்து—

மாறாத சிவரூபம் மருவிக்கொண்டே—சுன்று பிறப் பொ
ருளறிவுச் சித்தத்தில விளங்கத் தோன்றிப் பிரிவற்ற பிரபஞ்ச
காப்ப பிறப்பொருட் சிவ சாஷாதகாரப் புத்ததித் தீர்த்திச
சிவானந்தத்தைத் தன்னு தற்பொருளறிவுச் சித்தத்தில விளங்க
கித் தோற்றித் தற்பிரிவற்ற சுற்பொருட் சிவ சாஷாதகாரத்
தரத் சாஷாதத் தருபவித்துக்கொண்டி,—

அரண் மலரடிக் கீழிருப்பன் - அப்படிப் புறப் பொருட் சி
வசத்திலொத்த விரிந்த சித் தித்த துப் பிரபஞ்சகாப்பப் பிறப்
பொருட் சிவனைத் திருச்சிபப் பிரபஞ்ச விவக்ஷண திருக்குறப்ப
பிரபஞ்சலக்ஷண சாவதிருந் கிருது ஞாமாய பராதகாமப்பா
ர்க்கும பராசுஞாயப் பிறப்பொருட் பிறமானுத தற்பொருட்
பிரதிமைய ரூப பிறப் பொருளறிவுச் சித்தத்திச சீவனையில் பிறந்

கக்—சூக்திரம். பக்தியின இலககணம். ஐசசன்

தியக காய் வீழ்ந்து பதிமுதல முப்பதாரத்தப பிறப பொருட்
பிரமேட சோமையிற நீண்டாத சிறசத்தி மாததிரகதைப பிர
ததியக காயப பாககும் பிரததியககு ரூப பிறப்பொருட் பிர
மாணரூப திறபொருளறிவு சிறசத்திக குறிச க்ரமிகமாகச ச
ததிமத்து ரூபியாயுஞ் சத்தி ரூபியாயுத திறப ரூப பிரமாரகிரு
ரூபசித்தரூப மாததிரகதாற பொருளறிவுநாகய உத்தரானமரூ
பசிறசத்திச குறிச சிவ மாததிர ரூபியாயு மிரு பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வன்ம பததாரஞ் சூக்திரகதாற பெத்தத்தினின்று வ
கப பெறறாககு முத்திரபயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற
கெழுந்தது பதிவ்வாரஞ் சூக்திரம் முத்திபென்றதா லி
த தலைமைபற்றிச சிவபட்டினினை மெ லினதது

கண்ணீர்திரிமம் ஒருருவத்தைக் காணுமபடி உயி ரத்துட
லாய நின்று காட்டுதன் மாத்கிரகையபணி அக்கண்ணொளியோ
டு கூடச சென்று அவருருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய் துபகரித்
கும்துபோல, உயி ரொருவட்டத்தை உறியுட்படி முதலவனு—
னின் தறிவித்தன் மகதூரையே யன்றி அவயுயி ருனாவோமிகு
ட அத்துவிதமாயச சென்று அவவிடபக்கை உறிகலுஞ்செய் து
பகரித்து வறுமாகலான், எல்லாமலங்குளம் பினகாயமொடுமா
யுமென மேலச சூக்திரம் திறதியிற கூறியவாற்றாற காடமொ
ழிந்தான முமமலங்குள நீங்கப்பெற்றுச சுத்தனாவோ லாகிய
வானமா, முதலவ லிவவன்ம அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்து
வருமுரிமைபைக் கடைப்பிடித் தறித்துகொண்டு நிறகப்பெறின,
அக்கொடாபுரநிற வமமுதலவன் திருவடிகளோத் தலைப்படுத்த
தண்ண இசைக யினைட்டுது நீக்கும், அவ்வன் மறிவிச்சைக ன்

ரணமும் பித்தொன்றிற் சேறவினறி அவ வதவதிதலில் யொன
தேபற்றி முகல்வன நிருவடிக கண்ணவாய ஒருநகு நிதழுவே,
காயமொழிதவின மலநீங்கிச் சுததனாப நிறகுமுறைமை காய
ததோடு நிறபுழித தானே கைகூடப் பெறுகலால், ஏன்ககிரியை
யுமே எல்லாமலங்களை யுமிமையே நீதொழிதது அவவறிவீச
சைகளோடொப்ப பொருவழிக கொண்டு அமமுதல்வன நிருவ
டியைத் தலைக் கூடப்பெற்று, சிவானு பூதியே சுவானு பூதியாக
க கொண்டு வாழவ னென்பாய

அதவவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகார மாத்திரை
யே யீனடிக கூறப்படுகதாரா, இனிது விளவுகதற் பொருட்கு ஐ
நதாளுகுததிரதது கூறிப்போகத காட்டு முபகாரதகையு ம
னுவதித்தடன கூறினா.

எனடிக காணுமுபகார மாத்திரையே கூறுதல் கருத்தெ
ன்பத முதலானவின் “உள்ளத்தைக் கண்கொட்டல்” என்பதற்கு
“அவனு மவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது” எனக் காணுமு
பகாரததையே வேறெடுத்ததுகொண் டிரைதத கண்ணழிப்புரை
யானு முணாக

காட்டுமுபகார மாத்திரையேயன்றி அதன்பின்னாக வுட
னினறு காணு முபகாரமும வேண்டப்படு மென்பது எவவிடத
தும’என்னுஞ் செயயுள்ள விளங்கக் காட்டுதம, ஆனடிக காணக்.

காயமொழிநகரத சுததனாகி யானமா இத்தையாயு மறிவு
ண்டயனாமென விடையும

ஆக்யென்றது பெயர்.

அகநிலை பெண்பதற்கு வேறுவே றுரைப்பாருமுளர்.

அகச்சுட்டு அடுக்க நின்றதனை யொழித்த வேறென்றனை
ச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நேரக்கிலா.

ககரஞ்சிரம். பகநிரின் இலககணம் உசநிக

இருவகைப படனு மொருகசே சேரவைத்த விளக்குவா
ராய, மேலசுருகதிரத்த வேறுகரு நவமாத ஒருவாறு வலி
யுறககப்படு மூன்றாவ கூறணாக காயமொழிந்தாற சுத்தனாகி
யெனவும், அநநிலமை யிவநிலை லடைநக முறையாலே மாய
மெலா நீங்கியெனவும், அதனெழுந்தாக ராண்டிந்தைக் கொண்
டாராகலின், அகலெடுளபட இசலெயுா முக்கறதநாய
வாறு கண்டுகொளக.

நிரம்பவழகிய நரை வருமாறு.

— — —

இக்கச சரீரசுடபநதம் நீங்கலா லானமாககன சிவனுடைய
திருவடிபைப பெறுவது பெப்படி மொனா மாணுகசேன நோக
கி மேலருளிச்செய்குறா

காயமொழிந்தாறசுத்தனாகி யானமாக காட்டக்கண்டிடு
நதனமை யுடைக்கணனுக் கேயுமுயிரகாட்டிக கண்டிடுமாபோல
விசனயிற்குக்காட்டிக கண்டிடுவ லிதகையாயு மறிவுடையனா ய
னபுசெயப வனலிலமை யினனிலையி னடைநதமுறையாலே மா
யமெலாநீங்கி யரண்டுகிழிநு பன மாருதசியாலுபவ மருவி
ககொண்டே - அனனுவயம மாபமெலாந நீங்கி காயமொழிந்
தாற சுத்தனாகி யானமவென்று பெருடசட்டிக காட்டக்கா
ணுந் தனமையினையுடைய கணனுக்குக் காட்டிகிற முறைமையி
னையுடைய வானமாக காட்டக காணுந கண்ணப்போல இங்
வானமாக காணும பகுதிக்குள்ள கணமத்தை சிவன திருவுள்ள
ததிலே யறிந்த ஆனமாயுக் கறிவிக வறிவன இந்த உபதேச
ததினுலே யாராய்த்தறித்து மறவாதே பத்திபண்ணின் அதைப்
புத்தியினுடைய நிலையேதவாக இப்பொழுது சிவனைக் கூடுகிற
முறைமையாலே மலமரயா கண்மங்க ளுண்டாகிய மயக்கங்க

செல்லாம விட்டு நீங்கியிருந்த பிரார்த்தனைத் தொலைவிலே சீர்த
மொழிந்தா லானமா சுதந்திரப் பரமேஸ்வரனுடைய தாமரை
மலாபோன்ற சீர்பாதத்தின் கீழேயிருப்பன இருக்கு மிடத்த
மொழிபாடி சிவானுபவத்தைப் பொருத்திக்கொண்டிருப்பன

இத்தொடர் சொல்லிப் பத, பெத்ததன்மையிற் பரமேஸ்வர
னுபகரித்து நின்ற முறைமை யறிந்த மறவாமற் பத்திபண்ண
அதற்குப் பத்தி பேதையாக வுண்டாகிய ஞானத்தினாலே பரமே
ஸ்வரனுடை சீர்பாதத்தை யணையுமென்று முறைமையு மறிவித்
தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

காட்டக்கண்டிற் தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - காட்டக்
காணும் தன்மையுடைய கண்ணுக்குரிய மோருருவத்தைக் காணு
மபடி,—ஏயுமயிரி காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருத்திப்
புயிர்த்துடனாய் நின்ற காட்டின் மாதகிரையென்றி யக
கண்ணொளிபோலி கூடச்சென் றவருவதனைக் காணுதலுஞ்செ
ய துபகரிக்கு மதுபோல,—உலக 'கீசன்காட்டிக் கண்டியுண் -
உயிரி ஓர் விடயத்தை யறிபுமடடி முகலவனு - வின் தறிவித்த
ன மாதகிரையெ ன்றி யவையுயிரி உணர்வோமிகூட வததுவித்
மாய்ச் சென் றவவிடபத்தை யறிதலுஞ்செய துபகரித்து வருமா
தலான்,—காயமொழிந்தாற் சுதந்திரானமா-எல்லா மலங்
களு ட்பின் காலமொழி மாயுமென மேலேசு ஞாதிரத்தி மதியிற் கூ
றிபவாற்றா காயமொழிந்தால் மும்மலங்களு நீங்கப் பெறறுசு
சுதந்திரவோலுதிப் பூனா,—இதனை யாயு றியுடையனாய்
முதல்வ னிவன் மத்துவிதமாய்க் கிண்புகரித்து வரு முனி
பைக் கடைபிடித் தந்ததென்றி கீழ்க்கப்பெறின,—அன்பு

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலககணம். உசடுந

செய்ய - அததொடாபு பறறிய அமமுதல்வன நிருவடிக்கீத் தலைப்பிதறக ணிசசையிடைபறாது நிகழும். அவ்வன்மனி விசசைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற சேரலின்று மயவத்தவித நிலை யொன்றே பறறி முதல்வன நிருவடிக்க கண்ணவாய் ஒருவரு நிகழவே,—அநநிலைமையிநநிலையி னடைந்தமுறையாலே - காய மொழிந்தபின் மலநீங்கச சுத்தனாய் நிறகு முறைமை கரையத் தொழி நிறபுழித தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலா நீங்கி - ஏனைக்கொடியுமே மெல்லாமலங்கையு பிழமையே நீத் தொழித்த அவவறிவிசசைகளோ டொப்பவொருவழிக் கொ ண்டி,—அரண்மலரடிக்கீழ் மாறாத சுவானுபவ மருவிக்கொண் டேயிருப்பன் - அமமுதல்வன நிருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற றுச சுவானுபுதியே சுவானுபுதியாகக் கொண்டு வாழ்வன்.

இஃனானே இருவகைப்பயன்களையு மொருங்கே சேரவை த்த விளக்குவாராய மெலேச சூத்திரத்த வேறுகூறாக வையா த ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றாவகூறறைக் காயமொழிக் தாற சுத்தனாக் டெனவும் அநநிலைமை யிநநிலையி லடைந்த மு றையாலே மாயமெலா நீங்க்பெனவும் அதனொழிபாக விண்டெ டித்தக கொண்டா ராகலி னதனோ மிப்பபட இச்செய்யுள் முக கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகா உரை

—உரை—

மே ஸந்த ஜீவனமுத்தாக னேயத்தமுத

முறைமை யுணர்த்தகின்றா

புரஞானத் தாறபரத்தைத் தரிசித்தாராயமே பா ர்த்திருப்பா பதாரததங்கள் பாராயாராகக், வருஞான ம்பலஞான மஞானம் விகற்பம் வாச்சியவா சகஞான

கசுக்

உருசு சிவஞானசித்தியார் சபைத் தலைவர்.

ம வயிநதவத்தின் கலககந், தருஞான போக ஞாதிரு
ஞான ஞேயந தங்டியஞானஞ சங்கதபனை ஞானமாரு
ந, திருஞான மீவையெல்லாங் கடந்தசிவஞான மாந
லாற சீவனமுத்தர் சிவமேகணடிருபபா (உ)

(இ-ள) பரஞா பரனது ஞானத்தினாலே பரத்தைத் தரி
னததாற ப சித்த சிவஞானிகள் தேகநகமளவு மேலா
ரகதைத் தன பரப பிரமத்தையே தரிசித்துக்கொண்
நிசித்தாற பரமே டிருப்பார்கள்.

பாரத்திருப்பா

இப்படி பரத்தைப் பாரத்திருக்கிற ஞாதாக்கள் இந்த
வுலகத்தின்க ணுண்டாய் மாயாபதாராததங்களைப் பாரத்திரு
ப்பார்களோ வெண்ணில்?

பதாரதகங்க இந்த விசுவவியற்கையைப் பொருத்தியி
ள பாரா ராக்கள் அஃதெனபோல வெண்ணில்? அமி
ரத்ததைப் புசித்தவன் விடம்புசிக்க விரும்
பாதவாறுபோல.

“உலகுளா பருத்ததுஞா மொருபொருள் விழித்தயோ
க், யுலகுளா விழித்தபண்டத் தாருகுவ னுருவமாக, வுலகெ
லா மொன்றிவேறற ரென்றிடுமொப் பிலிதனனோன்ற, னலா
தலைக் கணித்தபோக்கி கவனலா நேயயியாதே” எனவறிக

அதனைப் பாரத்திருக்கிற குறமம் யாதென்ன?

பா ர க க வ ரு விசுவத்தி ணுண்டாகிய கடபடாதி ஞா
ஞானம் பலஞா னன்களெல்லாம் பலவாதலாஹம் அவைகள்
ன மஞாநாம் விகற்பமாக விசாரித்தப்பார்க்கி லதவு ம
விகற்பம் வாச்சி ஞானத்தா ணுண்டான் வாதலாஹம் வாத
ய வாசகஞானம் ய்வழக்காற் சொல்லப்பட்டாநின்ற சகசு

கக—சூத்திரம்: பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுதி

வயிதவத்தின் த்த ஞானத்தா லுண்டாகிற ஞானங்களெ
கலக்க தருஞா ல்லாம விநதவிற் ரேற்றிய வைகரியாதி
ன போக ஞாதி ஞானமும் பரமமான பந்தமாதலானும் இ
ருஞான ஞேயந வைகளாறி ஞாதிருஞான ஞேயவகளாகிய
தங்கிய ஞானஞ ஞானங்களு மானம்போகத்தாற சுட்டி ய
சங்கதபனை ஞா றிகிற ஞானங்களெல்லாஞ சங்கத ஞான
னமாகும் மாதலானு யிவைகளெல்லாங் கூடாத

திருஞான மி சமயஞான மாவது அவைக ளெல்லாத
கையெல்லாங் கையும பற்ற விசிட்டமான சிவனைப் பிரகா
டகத் சிவஞான சிப்பிக்முதா யுள்ள மேலான சிவஞானமே!
ம

ஆதலாற் சீவ இதவே சிறப்பாகையினாலே சீவனமுத
னமுத் தா சிவ தாக ளகதஞானத்தாற ருனை பரமசிவனு
மேகண்டிருப்பா டன அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண் டிரு
ப்பார்கள். ஏ-று

ஏகாரக தேற்றம்.

நீயாதே நேகந்தீகரண வியுதப்பததியாலே ஞானமென
னும் பகமுண்டாயிற நெனவறிக, இது வடமொழி

இகத் ஞானம் பரம் அபரமென விருவிதம்
வாச்சியவாசக ஞானம் அபரமாதலாற தள்ளினா
பதிஞான மேலான தாகையா விதவே சிறப்புடைத் தெ
னபத

அஃதெக காரணத்தா லெனில்? அகதஞானம் பிரததிய
னும் அனுமானம் ஆகமமாகிய இம்முனறினாலு மறிப்பபடாத
படியாற் கூறிய தெனவறிக.

இதற்குச் சாவஞானோத்தரம் சிவதருமோத்தரம் யோக
சம சிவதயம் மிருகேகிரத்த மறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சீவன முததா சாவமுஞ் சிவாக்ரமாகவே காண
பாக னென்பது கூறுகின்றது

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தாரா பரமே பார்
கதிருப்பா பதார்த்தங்கள் பாராபாக்க வஞ்ஞானம் பல
ஞான மஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சிய வாசகஞானம் வடிகதவ
த்தின் கலக்கநதும் - பாசஞானத்துக்கும் பசிஞானத்துக்கு
ம லோயிருக்கற் பதிஞானத்தினுலே பாச பசுக்களுக்கு மே
லாயிருக்கற் பதியை வேற்றக்கண்டா ரெவவிடத்தம் பதியேக
ண்டிருப்பா, பதிக்கொணவியமாக வெருவஸ்தக்கையுங் கா
ணா வேறுவேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகற் றானமரந்து
பலவாய மாயாவிதர்ப ஞானமாம் சொல்லும் பொருளுமாகற்
ஞானம் விந்துவின் கலங்கற் பிரதேசத்திலே யுண்டான ஞான
மாம்,—போகஞான ஞாதுஞ் ஞான ஞேபக தங்கியஞானஞ் சன
கற்பனை ஞானமாகுந் திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சி
வஞான மாகலாற் சீவன முததா சிவமே கண்டிருப்பா - போ
கத்துக்குக் காண்பானுங் காட்டிசியுங் காணப்படு பொருளுமா
கற் திரிபுடி ஞானம் சங்கற்பஞானம் சிரீமத்தாகிய முன்கொ
னை சுத்தா சுத்த மாயாஜக்ய ஞானங்களுக்கும் திரிபுடி ஞா
னங்களுக்கு மப்பரலாகிய சிவஞானமாகையால் ஜீவன முதத
ரானவாகன விகற்பமாகிய பதார்த்த ஞானத்தைவிடமி நிக்
கற்ப ஞானமாக வெல்லாஞ் சிவமாகவே கண்டிருப்பொன நித
வபொருள

கக—சூத்திரம். பத்திரிஸ் இலக்கணம். வசநி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அபரோகூப போலிப பரோகூமாயப பாஷிக்குஞ சிவ
மாததிர தேயநிர்விகற்ப சமாதியிற சாதக மனோகங்கார புத்
தி சங்கற்ப கர்வபோத சிறுச சவிகற்ப நிர்விகற்ப சாதத மா
ததிர சாவார்த்த சிவ சாஷாதகாரததிர போலப பதாராதத்
தகன தோற்று தோற்றுமாஸு லந்தஞானம் பிறவி பெருக்கும
பிராகிருக மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப காவபோத தூல சவி
கற்ப ஞானந தவூடஞ சுத்தமனநென்று சொல்லுகின்றா

பதாராததகன பாரா ரென்பது பரமுத்தியிலென்று சிவ
ரா படித்துப் பேசுவாராகள சாவ பதாராதக் காப்ப சிவ சா
ஷாதகார பூர்த்திப பர முத்தியில் அவாகள காழந்த சராதி
நிலையைச் சாற்றாத லஞஞானம் அதவநிதி 'தூரியனஞ சிவந
தோனறுந் தானுநதோனறுந் தொல்லுலக மெல்லாக தன்னுள
ளே தோனறும்' என்பது முதலிய வசன விரோதமுமா மென
பதிக

வெளிப்படை

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதனை யாயுமறிவென்பபட்ட பரஞானத்தால் அதனைத்
தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெறறா, அவ்வொன்றினையே யு
ணர்ந்துகொண்டு நிற்பரணி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தா
க்குத்தஞ்சிய ஏனைப் பதாராததகனைச் சிறிதுவ காண்பாரல்ல
ர். அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப் பற்றி
நின்றதிறுங் காட்சியறுமான முறைமெனம் பண்டகைப்பட்ட அ

உச்சுஅ சிவஞானசித்தியார் கபகம்.

ளவஞானங்கள். அவையெல்லாஞ் சுட்டினர்வின பேதமாகலா
னும், ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாதிரஞானம் நால்
வகை வாக்கைப்பற்றி நிதமும் வித்து ஞானமேயாகலானும், சிந்
தித்தத் தெளிதற் கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனை ஞா
னமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனை
த்திற்கும் மேலாய் ஈனமிக கூறப்பட்ட விச சிவஞானமொன
தே பதாராததங்களைப் பாகக வாராத சிறப்புடைய ஞானமாக
லான, 'இகனைப் பெற்ற சீவன முததா சிவமொனதே கண்டிரு
ப்பரனறி ஏனைப் பதாராததங்களை நோக்கப் பிராரத்த வாதனை
யிற படுவாரல்ல ரென்பதாம்.

சிவமே கண்டிருப்பரெனறது முடிந்தது முடிந்ததல்.

ஏகாரம் பிரிநிலை

ரண்டு அஞ்ஞானமெனறது சுட்டுணாவின் மேற்று.

கலக்கம் ஐயம்

கேட்டலறிவு மேறசிகதித்தத தெளியும்படி ஐயத்தை வி
னைதகல்பற்றி, அதனைக் கலக்கதரு ஞானமென்றா.

போகத் தங்கிய ஞானமெனறது அக்கலக்கத் தருஞானம்
போமபடி மவவாறு தங்கிய ஞானமெனறவாறு

சீவனமுததர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோ
திய விதஞ்சே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது
நின் றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சா
திக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

சரீரதொகனை நீக்கின பரமுத்தியிலே சிவாஹுதியைப்
பெறுமதொழிதது சரீரத்தோடே கூடியிருக்க சிவாஹுதி புண

கக—ஞத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். வசனம்

உரவ தெப்படியென்ற மாணுகளை நோக்கி மே ஸ்ருனிச்செய்குநர்.

பரஞானத்தாற பரததைத் தரிசித்தார் - மேலான சிவ ஞானத்தாலே அசத்தியதைத் யசத்தியமென றறிந்தநீங்கிச் சத்திபமாயுள்ள பரமேஸ்வரனைத் தரிசித்தவர்கள், — பரமே பராத் திருப்பர - அந்தப் பரமேஸ்வரனை எவ்விடத்திலுங் கண்டிருப்பார்கள், — பதாத்திங்கள் பாரா - வாதனா மாரக்கத்தாலே பிரபஞ்ச விஷயங்கள் மேலிட்டாலு மத்திரகடாக்கள் — பராக் கவருஞானம் பரஞான மஞ்ஞானவிகற்பம் - அந்த விஷயங்கடோடு கூடிநின்ற பராக் கவுண்டான வறிவு வெகுவீதமானவறிவு மாடா மயக்க விகற்பமுமா யிருக்கும்பொழுது, — வாசகிய வாசகஞானம் வைத்தவத்தின் கலக்கத்தருஞானம் போகம் - வைத்தவமாகிய சத்தமாயையி லுண்டான வாசகராகிய சத்தமும வாசகியமாகிய வத்தமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான பிரமமென்றும் அதக்கந்தான பிரமமென்றும் மயக்கத்தைத் தருகிற ஞானமா மவைநீங்க, — ஞாதிருஞானஞெய்க் கவகிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - காண்பானவ கிடையாத காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்தறிகிற ஞானமாம் அவைநீங்க, — திருஞான மிவை யெல்லாக் கடந்த சிவஞானம் - அழகிய ஞானமாவது இவை யெல்லாத் தககு மப்பாறப்பட்டு வாககு மனோ கோசரமா யிருக்கிற சிவ ஞானமாயிருக்கும் — ஆகலாலேவனமுத்தர சிவமேகண்டிருப்பா - ஆகையினாலே ஜீவன முத்தராயுள்ளவர்கள் வாதனையாலும் அபுத்தி பூவத்தா லு ளடாகிய பிராரத்தம் புசித்தத் தலையும ளும கணவிலும் நணவிலு மந்தச் சிவத்தையே தரிசித்ததுகொண்டிருப்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது உபதேசக் கிரமத்திலே உண்மை யுபத்திபற்ற ஜீவன முத்தராயுள்ளவர்கள் பிரபஞ்ச விஷயங்களை

ளையு மசுத்தமும் சததமாயிருக்கிற வைபவ வ ஞானத்தையும் விட்டு ஞாநரு ஞானநெய்வுகளையும் கழன்று இவையிறந்துக்கு மேற்பட்டு சிவஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசித்த அனவரதமு மந்தச் சிவமேயா யிருப்பார்களெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பரஞானத்தாற் பரதனைத் தரிசித்தேனா - இத்தையாயு மறிவென்பபட்ட பரஞானத்தா னதனைத் தெளியநோக்கியனபு செய்பப பெற்றா, —பரமே பாராத்நிருப்பா பதாரத்தங்களை பா ரா - அவ்வொன்றையே யுணரதுகொண்டு நிற்பரன்றி மேற கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குகறஞரிய வேளைப் பதாரத்தங் களைச் சிறிதும் காண்பாரல்லா, —பார்க்கவருஞானம் பலஞான ம அஞ்ஞானவிகற்பம்—அவற்றைக் காண் வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சியனுமான முரைபெனப் பல வகைப்பட வளவை ஞானங்கள் அவையெல்லாம் சுட்டினாவி ன் பேதமாகலானும், —வாச்சிய வாசகஞானம் வயிதவததின கலக்கம் தருஞானம் - ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சூத் திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விரத ஞான மே யாகலானும், —போக ஞாநரு ஞானஞெய் தங்கிய ஞா னஞ் சுகசுதபனை ஞானமாகும் - சிந்தித்தச் தெளிதற் கண னதாகிய பேசுஞானமும் பாவனை ஞானமாதலே யன்றி யதுபூ த்நிஞான மாகாமையானும், —இவைபெல்லாருகடாத் சிவஞான நதிருஞானம் - இவையனைத்திற்கு மேலா யீனதிக கூறப்பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பகாரத்தங்களைப் பார்க்கவாசாத்நிற்ப புடைய ஞானம், —ஆதனாற் சிவன முத்தர் சிவமே கண்டிருப் பார்—ஆலோசனை இதைப் பெற்ற சிவன முத்தர், சிவமொன்றே கண்ட

கக—குத்திரம். பத்தியின் இலக்கணம். உசுகதி

நிருபரணி யேனைப் பதாரததங்களை கோகிப பிராரத்தவர
கிணவித படுவரல்லா.

சேன முத்தா பிறிதொன்றனைப் பாராரென வர்ப்புறத்
தோட்ப விதனானே பிராரததவினை மங்கப்போய வழியும் மங்
கா தநின் றுழல் வீபபதாகிய அதனவாதனைப் பறறாக சூழியுமா
று சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

மேற சிவசமவாதி சரீர நீங்கி முததிபெற வே

ஐமோ முததியினும் நித்தியததவம் பெ

றறிருக்கலாமோ வென்று வினவ

வுணாததகினரா.

அநாதியுட லொனயினேவிட டொன்றுபறறிக க
ன்மாலா யழிநது வருதவினா வநதம்ல்லைப், பிணதியரு
ள பெறறவாக ணிததவுரு வததைப் பெறறிருக்கை மு
த்தியெனிற பெறும்பதமே யிதுவு, மினதுநில ய்து
தானுங் காயமுண்டே விருங்கனம் மாயமல மெல்லா
முண்டா, மநாதிகரு முடலாகி காரியத்தாலநாதி மல
மறுக்கு மருநதறா லுடன்மாயுங் கானே. (உ)

(இ-ள்.) அநாதியு இச்சரீரமநாதி. அஃதெக காரணத்தாலெ
டல் வில்?

ஒன்றின்விட் பழம் புடையைப் போட்டு வேறோ புது
டொன்றுபற்றித் புடையை யெடுக்காமாறுபோலக் கண்ம
கண்மாலா யழிந த்துக்கிடாக் கெடுத்ததுவவுடலை விட்டு

- த வருதலினால்** வாசனாத்தமகமாகிய சூக்ருமவுடலைப் பற்றிப் பிறந்த பிறந்ததம் ஜலப் பிரவாகம்போல ஜன்னக நோறுந் தொடங்கி அது பிரவாகனாகிய வருகையினால்
- அகதயில்லை** உலவாகக்கழிபான தெப்படி முடிவின்றி யிருக்கும், அதுபோல விகதத் தேகத்துக்கு முடிவல்லலை
- பினூதி** பின்பொருதாலத்தின மாயாகாரியமாகிய வடிவையெடுத்த நரச மடைநதிருக்கையாலாதியென்று சொல்லவும் பெறும்
- அருள பெற்ற வாகணிதக வருவதனைப் பெற்றிருக்கை முதலிபெனில்** அந்த வருப்பெற்ற முதலானமாகக்கிளப்போல நித்திடத்தவமே பெற்றிருப்பதே முதலியென்று நீ சொல்லில்?
- பெறுமபதமே விதுவும்** இத்தநித்தியத்தவம் பெற்றிருப்பது மொரு பதப் பிராபதியைப் பெற்றிருப்பதுகாண
- இனூதநிலை யிதுதானம்** இத்த நித்தியத்தவம் பெற்ற சரீரர்காண மபொல்லாததே, அஃகெக காரணத்தாலெனில்?
- காயமுண்டே விருண்கனம் மாபை மலமெல்லா முண்டாம்** சரீரமென்ப தொன்றுண்டாகவே யதற்கேற்ற கனம்முண்டாம் அஃ தண்டாகவே மாயையு மலமு மிவைகளெல்லா முண்டாய் விடுகாண
- மனூதிநரு முடலாதி** மனூவாகக்குக காயமாகிய மூவிதத்தானு மார்ச்சித்த கனம்முண்டாகவே யதற்கேற்ற தன்னகரண புலனபோக முண்டாமாதல்க் விதுவு மாதியெனப் பெறும்.

கக—குத்திரம். பத்தியின் இலக்கணம். உசுநி.

காரியத்தால் சகநோறுத் தொடர்ந்து தொடர்ந்து
காதி காரியப்பட்டு வருகையினால் பிறவாகாக
தியெனப் பெறும்.

மலமறுக்கு ம வைத்தியனாகிய சிவன மாயாகாரியமாகி
ருகத்தற லுடன் ய மருகத்தை கொடுத்த மலவாதனை யாகி
மாயுவு காணே. த வியாதியைப் போக்கவே பின் பொருக
காலுஞ் சரீர முண்டாகாத ஏ-று

இன்னாலே கனம் மகாதித்தவமு மாதித்தவமுங் கூறவே
கனமகூயங் கூறியகாரியம்

இதற்குச் சித்தியாகமம்

(க)

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—n—

மேல் வயிரவ ககநிரவாதிகள் தேக நித்தியமாவதே முத்
தியென்பதை மறுத்தல்.

உட லநாதியே மொன்றினைவிட டொன்றுபற்றிக் கனமா
லாயழிந்து வருதலாலந்தமில்லைப் பினாகியருள பெற்றவாக னி
த்தவருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முததியெனில் - ஆனமாகக்கருக
கநாதியே கனமத்தினாலே பொரு தேகத்தைவிட டொருதேக
த்தைப்பற்றி யாயுமழிந்தம் வருகிற தியல்பாகையால் யாதேனு
மொரு தேகமில்லாம விருப்பதில்லை ஆதலால் சரிதை சரிப்பைக்
கைச் சாதித்தபின் டோகாப்பி யாசத்தினாலே யாதியாகிய பச
மேஸ்வரனுடைய வருளினாலே நித்திய வருவத்தைப் பெற்று
அவர்களை சிவனோசத்தினே சித்தராயிருப்பதே முததியெனினி
ல்?—பெறாம்பதமேயி தவு மினு தநிலையி ததானுங் காயமுண்டே
விருதுகனம் மரணம் மலமெல்லா முண்டாம் - நித்தியகாரியத்
தைப் பெறுதல் மேலாகுமெனினு மிதவு முன னுஞ்சொன்ன பூ

தமுத்தியே காயத்தோடே விருப்பது. குற்றம்பொருத்தின நிலை
மைய தெவ்வா றெனனில்? மாயாதேக முண்டான போதே பெ
ரிதாகிய கனமும் மாயையு மானவமு மெல்லாப பதமு முண்
டு. ஆகில * விதேக + கைவல்லிய முண்டாமபடி. யெவ்வா
றெனனில்?—அநாதிமல மறுக்கு மு—லாதி மருத்த திருக்காரி
யத்தாலறறு லுடலமாயுகாணே - அநாதி காதகாவாகிய சிவ
ன ஆனமாவுக கஞ்சி சம்பந்த மாகிய வானவமலத்தை யறுக்
குத தேகாதி மருத்தைக கொடுப்பன அநத தேகேநதிரியாநதக
ரண வியாபாரமாகிய போகத்தினாலே ஆனமா வியாபியாகி
ய வானவமலம் பரிபக்குவமாய நீங்கினால் ஓர்ஷதமாகிய தே
காதிகள் பொருந்தாமல் நசிகும். ஆகலால் விதேக கைவல்லி
யமே பரம முத்தியென நினைப்பொருள்

ஏகார மீறறசை

* விதேக - தேகமில்லாத, + கைவல்லியம் - முத்தி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சாரூப முதலிய பதமுத்தி, பரமுத்தி யனறென்பது படித்
கின்றா

அநாதிதருமுடல - சிவனு மாயையுங் கொடுக்குரு சரீரம்.
மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உடம்பாவது அநாதியா யுயிரைப்பற்றி நீரோட்டம் போல
தொடர்ச்சியாய் வருவதானான் அதற்கோரு முடிபுகுந்து

கக—ருத்திரம், பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுதி

ல் பொருகதாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நிததியை
 த்த மனகளமயமான திபிய சரீரமுண்டெனனும் உருவசிவசம
 வாசிகளை மதமடாது உடம்புநதாகவே அதற்குக் காரணமா
 கிய மாயையும் அதன்க ணிகமுமுண்டுவினைகட்கேதுவாகிய க
 னமமும் அதனை யிவைவிபதகிய வாணவமலமும் விடநீர்வரு
 தவினமையின் அதுவு மினனாமைபயப பயக்கு நிலையாகலா
 னும், ஆகவே உதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பதமு
 த்தி மென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட்டக் வுடம்
 பிவினறுந் தோன்றுவதாகிய விவவுடம்பு அக்காரியப்பாட்டா
 லாகியாய அநாதியாகிய மலகைய தீர்த்தற்கு மருந்தாயவரும்,
 இஃது அக்காரண நீவகியவழித் தானமுடனீவருவதன்றி நிற்
 றற்கோ ரிடைபின்மையான அந்தமாதற்க னுச்சுக்கையினமையா
 னு மென்பதாம்

இதனானே மாயாமலம் பற்றற்க கழியுமாறு தடை விடை
 களாற சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

சமவாதி சரீரம் நீவகி முசுதியைப் பெறவேணுமென்ற தெ
 ப்படி, முத்தியிலுஞ் சரீரம் நித்த தததுவதகைப் பெற்றிருக்கு
 மென்று சொல்ல, அவனை மறுத்த மே லருளிச் செய்கிறா.

அநாதியுட் லொன்றினைவிட டொன்றுபற்றிக் கனமாஸா
 யழிந்தவருகலா லந்தமில்லை - அநாதியே ஆனமாத்' கனமத்த
 க டீடாக ஒரு கேகமபோக வொரு தேக மெடுத்ததக்கொண்டி
 உண்டாய் மில்லைபாயும் வருகையாலே தேகததக் கொருகதது
 லுத்திவிலை, இதனைமெரழித்து—பிஞ்சுநியருள் பெற்றதென்ற

ணிததவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில்- இப்படி க் க
னமம புசித்தது தலைந்தபின்பு வேட்டுவாளி யொன்று மறியா
ப பச்சைப்புழுவை யெடுத்தது தன்சொருப மாக்கின் தன்மை
போல, ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வானமாவையுஞ் சிவனுடை
ய ஞானமெடுத்தது தன் ஸ்வரூபமாகக் அந்த மாயாவுடனே நித
த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஸ்வரூபத்தை நீங்கியும்
பெற்றிருக்கிறது முதலியென்று நீ சொல்லில்?—பெறுமபத்மே
யிதவும் - சரிக்கிரியா யோக்கங்களைச் செய்தவர்கள் பெறுகிற
பத்மத்தி பொழிந்து சாயுச்சிபமாகாத —இனதுநிலை யிதகா
னுக்காயமுண்டே விருங்குமமாயை மலமெல்லாமுண்டாம் -
இந்த முத்திதானம் பொல்லாததென்று. அதெப்படி பென்னி
ல் ஒரு வடிவமுண்டான பொழுதே வேறுவிதமான கனமமும் அ
தனாலே மாயையும் இவ்விரண்டிக்குங் காரணமாயிருக்கிற மல
மும் சருவமு முண்டாகா நிற்கும் —மனநிதருமுடலாதி காரி
யதகா லனாதி மலமற்கு மருந்து - மனம் புத்தி ஆகாரம் த
ன்மாக்கியாயென்று சொல்லும் புரியாட்டகேதமுதலான தனு
கரண புலன போகக்கொண்டு சொல்லு மருந்தைக்கொண்டே
பரமேஸ்வரன் அநாதியே ஆனமாகக்கிளை மறைத்துக்கொண்டு
நிற்கிற மலத்தைப் போக்கா நிற்பன —அறநு லுடல் மாயுங்
காணே - ஆகையா லாக ஆணவமலம் போகவே நீமுத்தியிலழி
யா தெனற மாயாசரீரமு மழிந்தபோமென நறிவாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகணம் சிவசமவாதிம
தம். “முன்னேனறனது முதிர்வொளிஞான - மறியாப்பச்சைச்
சிறுப்புழுக்கவாகத் - உண்டெனவுயிரைக் கொண்டிருமுயிரை-த
ன்னேனோக்கித் தானதுவாகி-பவவகைத்தொழிவு மெவ்வகையு
ணர்வும-பிரியாவாறுமபெற்றுத் திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசே
ர்த்தியே” என்றும் அவன்மறுப்பு. “முத்தியுற்ற கற்றவரனை

கக—குத்திரம். பக்கியின் இலக்கணம். உச்சுனி

மிடை - சோவொன்றின் சார்தருமுததி - சாலோகசியமோசா
யுசசியமென்ற - பந்தமுற்ற கருக்கழித்த - வறிவுநூடறிவு பி
றியாப்பெற்றி - வேண்டுமென்றதற் கீண்டிவரிவவா - நிருப்ப
னொன்பதற் குருதகாண்வேண்டி ம” என்றும், “இச்சாரூப நச்சி
னொன்னில் - முமமலத்தேது மின்மையதனதே” என்றும் தன
உணுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சமவாதி யருளிப்பொருளின் வா
னமாகக்ஞாண்டய மாயாதேசந தானே முததியி லநித்த தத்துவ
ததைப் பெற்றிருக்கு மென்று சொல்ல அதபந்முத்தியாவதொ
ழிந்த சாயுசசிய மாகாதென்றும் யாதொரு சரீர தொகதனை
யுள்ளமடமீ மூன்று மலமும் நீங்காதென்றும் இத்த மாயாசரீர
மலத்தைப் போகக் வந்ததென்றும் ஆகையால் இத்தமமலம் நீ
ங்கினபோதே மாயாசரீரமும் நீங்குமென்று முறையை மறிவித்
தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உட லனாதிபற்றி பொன்றின் விடொன்று கனமாலா
யழிந்த வருதலா லாதமில்லை - உடம்பாவ தனாதி யாயுசசியப்
பற்றி நீரோட்டமபோலத் தொடாசசியாய் கனமத்திற கேற்ப
வாகியு மழிந்தம் வருவதாதலா னாதற்கொரு முடிபுகூடதல்
பொருத்தாமையான, —பினாதிபருள பெற்றவாக ணித்த வருவ
ததைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - முத்திய னருளைப் பெ
ற்றவர்கள் முத்தியினு மிவைபோலன்றி நித்திப சுத்தமன்கள ம்
யமான தீவ்வியசரீர முண்டெனனு முருவ சிவசமவாதிகண் ம
தமீட்டாத. —காயமுண்டேன் மாயை யிருக்கணம் மலமெல்லா
முண்டாம்-உடம்புளதாகவே யதற்குக் காரணமாகிய மானி

பு மதன்க ணிகழு முண்டிவீணகட் கேதவாகிய கன்மமு மத
னை இயைவிப்ப தாகிய ஆணவ மலமும் விடமி நீங்குதலின்
மையின்,—இதனான மிஸ்தநிலை-இதவு மின்னாமைபைப் பய
கரு நிலையாகலானும்,—இதவும் பதமேபெறும்-ஆகவே யத
னை முததிமென்பதற்குத் தாறடரியம் பதமுததியென்பதே யா
மாகலானும்,—மஸ்திகருமுடல் காரியதகா லாதி-மணமுதலிய
புரியட்டக வுடமட் வின்றுக தோனறுவதாகிய விவவுடமபு அ
ககாரிய வேறுபாட்டா லாதியாய்,—அநாத்மல மறுக்கு மருக
தரறு லுடன் மாயுககானே- அநாதிபாகிய மலநோய தீர்த்தற
கு மருகதாய்வரும் இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானமுட
னீவருவதனறி நிறற்றகோ ரியைபின்மையா னைதமரத்தக னு
சங்கையின்மையானும்.

இதனானே மாயாமலம் பற்றற்க் கழியுமாறு தடைவிடை
களாற சாதிக்கப் பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை

—உரை—

இந்தச் சீவனமுத்தாகரு முறகூறிய மலவாதனை கெ

ட்டி நீற்குமதற குதாரணமிட மீணாத துகினரா

தெரிவரிய மெயஞ்ஞானஞ் சோநதவாதே சிவம்
பிரகா சிக்ருயிவகேசீவனமுத்தனாகு, முரியமல மெள
டதததாற் றபிபுணடவிடமு மொளளெளரிய் னெளி
முன்ன ரிருளுநதேறயின், வருபால்சேர் நீாமருவுங் க
லங்கலும்போலாதி மாயாதே தனசத்தி மாய்நதுகாயந்,
திரியுமள வும்முளதாய பின்புகாயஞ் சேராந வகைதா
னக்தேயுமன்றே.

(சு)

கக—குத்திரம். பத்தியின் இலக்கணம். உத்தரம்

(இ-ள்.) தெரிவரி இவ் வான்மாவுக்கு யாவராலு மறிதற்கரி
ய மெய்ஞ ய வுண்மை ஞானங் கூடின விடத்து சிவம
ஞானஞ பிரகாசியா நிறகும்.

சோகதவாரேசி
மபிரகாசிகு
ம

இவகே சீவன
முத்தனாகும்

இவவிடத்திலே தானே ஜீவன முததனா
கும் அஃதாவது, பிரியாபிரிய முதலியதி
னறிச சிவனுடனே கூடியிருக்கவுந் தேகாபி
மான மறிருத்தலென வறிக

உரிமமலம

அவர்களை பெவவிடத்தம விட்டு நீங்கா
த வானவமலம அந்தத் தேகத்தி லெட்டி
யிருக்குமெனில்?

ஒளட ததகா
ற் மபிபுண்டவி
டமும

பரமமுத்தியைப் பொருநதமளவுஞ் சுரப்
பாதி விடங்களை மெளடத சத்தியானத எ
ப்படி வானையுமற் றடுக்கு மதபோலவும்,

ஒளளெரியின
ளிமுனை ரிருள

மிருகத வகநிப் பிரகாசத்தின முனை ர
நதகாரத்தின வலியானதுகெட டடங்கி நி
ற்குமாறுபோலவும், அநத வலிகெட்டு நிற்
கும் தெவகன மெனில்?

தேற்றின் வரு
பரஸ்சோ ராமரு
வு கலங் கலும
போலாகி

தேற்றினக ணுண்டாககப் பட வந்தி
ஹ தேற்றப்பட்ட நீரினது கலவகலான
நீர் அநத மண்ணைக் கீழப்படுதது யது தோ
னருமற ருனே தெளிதது மேறபட்டு கிண்கு
ற்போல

மாயாதே தன
சத்திமாப்த்த

தான கெடாமற்றனது சத்திகெட்டி,

காயந்திரியுமள இப்படியே தேகாத மளவு முண்டாய்,
வும முளதாய

பின்பு காயஞ பின்பொரு சரீரமெடாதபடி பண்ணிநின்
சேராதவகைதா னு தானும் போம எ-று
ஐக தேயு மனதே

தானும் மென்னும் உமமை மாயையுமென விரந்தததழீ
இய வெசுசுமாயிறு

இதரகுச சுப்பிரபேதம் கிரணுகமம்.

(ச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆகல் தேகாதததிலே யகலது மோகநமில்லையோ வென
னில் இவ்விடத்து ஞானோதய காலத்திலே ஜீவனமுததி, தே
காதததிலே பரமுகதி மென்பது மேற்கூறுகின்றது.

மெருஞானஞ சோநதவாதே தெரிவிரிய சிவமபிரகாசிகரு
மிவகே ஜீவனமுத்கனாகும் - சத்தியஞானமானது ஆனமாவின்
டத்திலே பிரகாசித்தவாதே பாசபசு ஞானங்களினாலே தெறி
தற கிரியிருந் சச்சிதானந்த மயமான சிவம் ஆனமாவுகருவே
றற அபிவிபத்தியாம் அப்போதே யிர்தப பூமியின்கண பிராகி
ருகதேகத்திலேசானே ஜீவன முத்தராம் ஜீவனமுத்திகளும் வி
தேக கைவல்லியத்தகளும் பேதமெதெனனில்?—உரியமலமா
யாதே சத்திதானமாய்த் காயந்திரியமளவு முளதாய்ப் பின்பு
காயஞ சேராதவகை தானுந்தேயுமனதே - மல மென்றது மும்
மலத்துக்குரு சாதி பொருமை. ஆனமாவின் ஞானத்தை ம
ரைத்து விஷயங்களிற பொருத்திப் புசிப்பிகருப் ஆனவ மா
யை காமிக மூன்றும் சத்திகள கெட்டுத் தாக்கெடாமல் பிரார்
தத்தேக முள்ளளவும் நின்ற பிரார்த்த தேகநாதத்துக்குப்பிற

கக—குத்திரம். பத்தியின் இலக்கணம். உசளக-

குத்திரமுண்டாகாதவாறு முமலங்களுமுததனாகில்லைபாம்.
முமலங்களு மிருகத ஆனமாவுகு சாவஞ்ஞதவ மிலலாமல்
மாயாகரணகளைபும பொருநதி விஷயங்களைபும புதிபபதுண
டாவ தானையால் பெததனேயெனனில் பந்தமில்லாத வகைக
குத்திரட்டாதவகளுகின்றது—ஒன்னெரியி ஒன்றிமுன்ன நிரு
நாக தேற்றினவருபரலசோ நீரமருவுகலங்க லவுடகதாத தமிப
புண்ட விடமுமபோலாகி-உமமை எண்ணு மமை டோலாகி யெ
ன்பது பந்ததோறு மொட்டிப பொருளுரை கக கல்ல வகநிபபி
ரகாசத்திலே சமீபத்திலேயிருளில்லாமல் தூரத்திலே நின்றது
ம சமீபத்திலே யிருந்தபோகரு வஸதுக்கள தெரிவ தபோல ஜீவ
னமுத்தனுகு சாவஞ்ஞதை யிலலாதிருக்கினுஞ் சுவாறுபுதியுண
டாதலா லாணவமல பந்தமில்லை தேற்றலி னுண்டாகிய விரை
யை யுரைத்த கண்ணோதேறி மண்ணடி யிலுந் கண்ணோமேலுமா
கப பிறித்திரித் தொன்றினுலே கலங்கி மண்ணுந் தண்ணுமுன்
போலச சேற்றுநீர்போ லிருந்தது தானே தெளிவ தபோல ஜீவ
ன முத்தன வாக்கியினுலே விஷயங்க ளு—னே கூடி ஹதபோ
லிருந்தது தானே பந்தவிஷயங்களுக்கு வேறுபாடு உண்டா , ஆத
லால் மாயாபந்தமில்லை விடத்துக்கு மாற்றான னாட்சத்தை யு
ள்ளேகொண்டு பாம்பினுலே கடிபித்ததுக் கொண்டா லந்த
விடமேறாமற் தடையானதபோலச சிவபாவனைப்ப பண்ணி
கொண்டு தனேக போகங்களைப புத்தகாலமஞ்ஞத புண்ணிய
பாபங்களைறு தானையாத கனமமல பந்தமில்லை பென றிதன்
பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சமாதிசித்தித்தா லொருபிரகார மலம் நீங்கிச் சிவஞ்ஞ
த்திசிவ சாக்ஷாத்நாரஞ் சித்திக்கும. சித்திககப பிசபு கஜீதா.

கதததன் மல மாவீர்தி நிவீர்த்திச சுபரவமாயிருக்கு மழியா
தென நிசைககனரா.
வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேதகூறிய மெடஞானத்தைப் பெறவழியும் அதனும்
சிவமபிரகாசித்தவழியும், அதனூற சேவன முதகராயவழியும்,
முறையே தேற்றின வருபரல்சோ நீராமருவுகலகன முதலிய
மூன்றுமேபால் ஆணவமலந தனது சத்திகெடரி வாதனைமாத
திரைபா உவவுடம புள்ளளவு நின்று, மறறொரு பிறவிக்கு ஏ
துவாசலின்னி அதனோடு கழிந்தொழியு மென்பதாம்.

தேற்றின வருபரல்சோ நீராமருவுகலகல பதஞானஞ சே
ரட பெறஞாமாட்டி மாட்டி கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தா
ன மேறபடினு மொட்டினி யங்ஙனம் விண்ணொழிகாக்கும்,
சிவமபிரகாசித்தாராமாட்டி ஒளளெரிய லெளிமுன னிருள் அஃ
தாண்டைக்குச சிறிதாயினும் இடைபினறியுரு சேயமைககண்ணு
ள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஒளடத்ததாம் நடுபுண்டவி
டம சேவன முதகராசுப் பெறஞாமாட்டி ஒருவாறமுனு மியைபி
னறியும் அகநிலையின் மெலிவு பாரத்திருத்தற்கும் உவமையா
யின்

எதிர்நிரவிறையாக வைத்தக கண்டுகொள்க

ஒளளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்ப
வெரியிலெளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றத்தகுழியுமாறு கூறப்பட்ட
தது.

கக—சூத்திரம், பக்தியின் இலக்கணம். உச்சரூ,

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—1—

முனசொன்ன வாணவமலம் நீங்குவது எப்படி யென்ற
மாணக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா

தெரிவரிபமெயஞ்ஞானஞ் சோதனவாதே சிவமபிரகாசிக
கும் - ஆனமாவது கந்தையுள்ள மலசம்பந்தத்தினாலே அறித
தகரிய வுண்மைஞானஞ் சத்தினிபாகம் பிறந்து மலம் நீங்கி அந
தசுவஞானத்தைப் பொருந்தினபொழுதே சிவமபிரகாச முண
டாகா நிறகும இங்கே,—ஜீவனமுதக்கனும்-அப்பொழுதே யி
ந்தச் சரீரத்தோடே யிருக்கச்சே ஜீவனமுதக்கனாய் விடுவன ம
லவகூடி நிறக்கச்சே முதக்கனுவது எப்படி யெனவில?—உரியம
லம் - மற்ற மலங்களைப்போலவிடும் பற்றியும் நிலலாமல் எப்
பொழுது மாணமாவக்குச் சகசமாயிருக்கிறது ஆணவமலமான
து—அவுடதத்தாற நடுப்புண்டவிடமும் - அவ்முதத்தினாலே
தடைபட்ட விஷமானது தான் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கிற
முறைமைபோலவும்,—ஒளளெரியி லெள்ளமுன்ன ரிருளும்-நன
ருகவிட்டு விளங்கா நின்ற வக்கவிப பிரகாசத்தின் முன்னே
தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற வக்காரம்போலவும்,—தேற்றி
னவருபரலசோ நீாமருவுகலவகலும்போலாகி - தேற்றமவினா
யாலே தேற்றப்பட்ட நீரிற் கலவகலானது தான் கெடாமற்
கெட்டுநிற்கிற முறைமைபோலவும்,—மாயாதே தனசத்திமாய்
ந்து - அத்த மலமுத தன்னுடைய நிதத்தத்துவங் கெடாமல் ஆ
னமாவை மறைக்கிற சத்திகள் கெட்டு அப்படிக்கெடும்,—கா
யத்திரியுமளவும் முளதாய-ஆனமா தேகத்துடனே கூடித்திரியு
மளவுமுண்டாய்,—பின்பு கரையஞ்சேராதவகைதானாக தேயும
ன்றே - பின்பு ஒரு தேகம்வந்து கூடாதபடி இத்தத் தேகத்து
டனே மாய்த்து போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ, சு-வெ, “பொனவாணமுன சொணமுவிற் புககொடுங்கப் போயகலத், தனவாளே யெனகுமார் தனமைபோல—முனவாண, மலத்தி மைறைந்துள்ள ‘மற்றுலகை யண்ணு, மலத்திரித்தசு செலனு மவரத்த’” எனினுமதுங் கண்டுக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியினே இவனெடு கடிநிற்கற் சிவனும் இவனுடைய மலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குப் பிரகாசி யாத நின்ற முறைமையும் பின்பு மலநீங்கின விடத்து சடக்கெ னைச் சிவம் பிரகாசிக்கு மென்கிற முறைமையினையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

வெரிவரிய மெயஞ்ஞானஞ் சோநகவாதே - மேற்கூறிய மெஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சீவம் பிரகாசிகும - அ ன்னாற் சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இவகெழீவன் முத்கன்கும - சீவன் முதத்தராயும் வறிமுறையே,—தேற்றி எ வருபரவ சோநீர மருவுக் கலங்கலும் - தேற்றான் மரத்தாண்டாகிய விரையினாற்றே றறப்பட்ட நீரினிடத்துப் பொருக்கிய கலங்கன் மண்ணைக் கீழ் பபித்தி யத்கோன்றாமற் றுனேதெளிந்த மேறட்டி நின்றா போலப் பரஞானஞ் சேர்ப்பெற்றா மாட்டி மாயித்து கிடக்கு ம லசத்தி யொருநா ரணத்தால் மேறபடினு மொட்டினி யவனு னம் வினடொழிதலும்,—ஒளசொரிய னெனினுமணனிருளும் - மிககவக்கீரிப் பிரகாசத்திரகு முன்னிரு எகோண்டைசுருச் சி றிதாவினு மிபையினிச் சேய்மைசுசுணுள்ளதபோல சிவம் பிர காசித்தார மாட்டி ஒருவாற்றாது மிபையினியும்— அவுடத்த தாத்திபுண்டவிடமும் - அகநிலையின் மெலிவுபார்த்திருத்தலு மபோலரமாகியின,—உரியமலமாயரதே தனசத்திமாய்க்குது

கக—குத்திரம். பக்தியின் இஷக்கணம். உசஎடு

யக்திரியுமளவு முளதாய்,—ஆணவமலந தனதசததிகெட்டு வா
தனை மாத்திரையாய் அவவுடம்புள்ள அளவுநின்று,—பின்பு கா
யஞ்சேராத வகைதானுந தேயுமனதே-மறறொரு பிறவிக் கேது
வாதலின்று யதனோடு கூடும

இதனானே யாணவமலம பறதற்ககழியுமாறு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருஜு—

மேலு மவ னாத வானவமலம முததியிற்

கெடுமாயி னுணமாவும் நாசமடையு

மென்ன மறுத துணாததகிரா.

ஆணவநதா னநாதியநத மடையாதாகு மடையி
னநத வானமாவு மழியுமென்றசெம்பிற, காணலுந்
கனிமபிரத குளிகைபரிசிககக கழியுஞ்செம புரு நிறக
க சண்டோமனதே, தானுவினறன கழலணையத தயி
ருமலநதயிர்நதாற றுனசுத்த னாயிருககை முததியான
றூபப,பூணவேண புவதொன்று மிலையெனினருக
ன் புகுதவிருள போமடியிற் பொருநகமலம்போ
மே. (ரு)

(இ-எ) ஆணவங் ஆணவமாகிற பாச மநாதியானையா லத்
தா னநாதி ற்குத்தோற்றமு நாசமு மடையாத
யக மடை

யாதாகும

அடையி னநத நித்தியமாயிருக்கு மஃதழிச்சக்கா லத்த
வானமாவு மழியு வானமாவுமழியுமென்று க்சொல்லிச் சொ
ல்லித் து.

உள்ளன.

சிவனுள்ளித்தியார் சபையும்.

செம்பிறகாண செம்பிண்டத்தி லெல்லாராலுங் காணப்
லுறுங் களிம்பிர பட்ட காளிதமானது சகசமாயிருக்கவு மிர
த குளிகைபரிசிக தகுளிகையானது பரிசிதகவுடனே அககா
கக கழியும் ளிதமானது போகக கண்டோமே!

செம்புரு நிற்க அபபோது அநதச செம்பழிய வேண்டா
ககண்டோம அநதச செம்பினது ஸ்வரூபங் குறையக்க
ண்டிலம்

அன்றே அபபடியாமே

தானுவினறன அது போலச சிவனது சோபாத கமலத்
கழல்ணையது தவி தை யடைந்த காலத்து மலநீங்கு மானமா
ருமலம் வு நாசமினறி நிறகுறகாண அஃதொகுகும

திவ்நாநாறறு அநத் வானமாவுக்கு அநாதி சமவாய சு
ன சுத்தனாயிருக ம்பந்தமாடக கூடியிருந்தமல நீங்கினவிடத்
னகமுத்தி தந்த வானமாச சுத்தனாவன றுனே! பிரதா
னனாயிருக்கும் அதவேமுத்தி

அரணுலோப இவனுஞ் சுத்தனுமாயப் பிரதானனுமாயி
பூணவேண்டுவ ருகையாலே யிவனுக்குச சிவனது சோபாதத
தொன்று மில தைக கூடிநிறக வேண்டிவதோரா பண்புமிலலை
லையெனில் யென்று சொல்லில்?

அருகண புரு ஆதிதசப் பிரகாச முண்டானவிடத் தெ
தவிருளபோம ப்படி யந்தகாரமபோம், அதுபோல

அடியிற பொரு இத வானமாவும் பிரதானனா யிருந்
ந்த மலமபோமே தால் முத்தி யடையப்படா னுதலா விவ
னாகு சிவனது சோபாதத்தைச சாரத்தி நி
ற்கி லல்லத மலநீங்காது. ௭-து.

இத பல ஏழுவாயும் பல பயன்வையும்.

இதற்குக் கிரணமும் ரேளரவமும் எனவழிக.

(௧)

கக—குத்திரம். பத்திரின் இலக்கணம். உசுஎஸ்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பூவ னசுவா ஆணவ மானமாவுக்கு அநாதி னையோ
கமாகையாற தெடாதென்கை தெடுமுறைமை கூறுகின்றது.

ஆணவநதா னனாதிபந்த மடையாதாகு மடையிலந்தவான
மாவு மழியுமெனவில்-ஆணவமலமானது ஆணமாவுக்கு அநாதி
னையோகமாதலா லாணவநசெடாது கெடிலஅம் மலத்தைச
சகசமாயுடைய ஆணமாவுக கெடுமெனவில்? அபபடியல்ல,—செ
மபிற காணலுநகளிம பிரதகுளிகைபரிசிக்க கழியுஞ்செம்புரு
நிற்கக கண்டோமனறே-செம்புகுச சகசமாய்க் காணப்பட்ட
களிமபான திரத குளிகையிற பரிசுத்தினாலே நீங்கிச் செம்புரு
வு பொன்னுருவாய நிற்கக கண்டோமே! அனறென்கிளவிபா
மெனதற்குமே ஆதலா லநாதிசம்பந்தமாகிய ஆணவமலம் நீந
கி யானமா சிவனுடனே வேறறச சுதகனாய் நிற்பன இதற்குச
சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை யனுவதித்து நிராகரித்த
ல்,—தானுவினறன் கழலணையத தவிருமலந தவிர்கதாற ருன
சுதகனா யிருக்கை முததியரனரூபே பூணவேண்டுவ தொன்று
மில்லை யெனில்-சிவன பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சல
னமினரூ யிருக்கையினாலே தானுவென்று சொல்லப்பட்டத தா
ணவாகிய சிவனுடையசுத்தி யானமாவிலேபதிய மலமானது
நீங்கும் நீங்கவே யானமா நினமலனாகிச் சிவனுக்குசமனாகவே
யிருப்பதேமுத்தி சிவனுடனே யிரண்டறச கலந்தநிறகவேனு
மென்ப தொன்றில்லை யெனவில்? உமமைவினைமுற்று,—அருக
னபுகுச விருளபோ மடியிற பொருந்தமலம் போமே - ஆதி
த்திய கிரணமுங் கண்ணொளிபுக கலந்தபோது கண்ணின் மரை
ப்புப் போம், சிவனுட விரண்டறக கலந்தபோ தானவ நீங்கும்
அல்லது நீங்காதென நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

மலத்சிறகு ஜீவிரதி நிவிரததித திரிபுவருமாகி லானமாவு
கரு மநதவிகாரம வருமென றறைய்முறுத தணாதத கினரா
பாட்டின முற்பாதி வெளிப்பொருள அபபடியானவ மல
மாவிரதி நிவிரததி ஸவபாவ லக்ஷணமாயக கெடாது நீங்கு
மாகில, — தானுவினறன கழலணையத தவிருமலம - முத்
தி கோத்திய தீக்ஷா கனமததில விளங்குச சாக்ஷாத தீ
க்ஷா நாமநதரித்த சிவக்கிரிபாசத்தி சங்கறப சமபநதிபா
க மலம அபபடி நீங்கும — தவிநதால் - நீங்குனா, — தா
ன சுகந்தா யிருக்கை முத்தி - தான நினைமலயா நிரதல மா
தஞ்ஜரமே மோக்ஷம் — அரனறாப பூணவேண்டிவ தொன்று
யிலை யெனில் - திருமப அநதத தீக்ஷா லக்ஷண சிவசத்தி சங
கறப சமபநதரு சாரவேண்டியதிலை யென்று மலமபோமுத்தி
வாதியாயிருந்த நீ சொல்லில்? மலமுத்திமாதகிர முத்தியன
று மலசிவததுவங்களினது முத்தி வியத்திபிரண்டு மோக்ஷமெ
ன்று முத்திராரு சொல்லுதலால், — அருகண புருக விருளபோ
ம-அப்படி, — அடியிறபொருந்த மலம போமே - வியத்தி கோத
திய தீக்ஷா கனமததில விளங்கிய சிவக்கிரிபாசத்தி சங்கறபத
திற் சமபநதிக்க முனசொல்லிய முத்திகோத்திய தீக்ஷாகனமத்
தில் விளங்கிய சிவக்கிரிபா சத்திசங்கறப சமபநதததால், — மல
ம போயும் மகாமாயையில மலமவைதத மலவாசனை சிவததுவ
தமபனம பண்ணிக்கொண்டு மாறாதிருக்கு மந்தமலவாசனை ம
காமாயையி லயமாகதானே.

கனந்தவாங்கில மிதினாறு முத்தியே சொல்லப்பட்டது,
வியத்தி விளங்கச் சொல்லப்பட்டதில்லை. சத்தியமே சாத்தி.
யது மலவாசனமுத்தி கிர்த்தியமே செவ்வரததம்பூச் சிவப்

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சரூ

புபாதிபுற்ற படிசுவெணமை விளக்கம்போல், மல வாக்ஷோ
பாதிபுறறுத் திரிவினறியிருந்தபடி யிருக்குஞ் சிவத்தவாயி வி
யத்தியை வியஞ்சுகந் திருமப விரும்பாமல் விகாதி விட்டிருந்த
படி இருத்தஞ் சிவத்தவாயி வியத்தி காததியம் விகாரம் வரு
மாதலால் வேறெனறன்று.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இரத்தினிகை பரிசித்தமாததிரையே செம்போயி சகசமா
ய நின்ற களிமபு நீங்கச் சொபுந வேறுநிறம் கண்டாமாக்கி
ன, அதபோல் மெயஞ்ஞானஞ் சாரத்தமாததிரையே உயிர வே
றுயிதப உயிரோயி சகசமாய நின்ற ஆணவமலம் நசிக்ருமென
றற்கோ ரிழுக்கின்மையான, முதலியினஞ் சகசமல நீங்குமாநில்
லே மென்னும் பாடாணவாத சைவா மதமும், அருக்கஞ்
ளி மேவ்னும் அருக்கஞ்ஞெடு கண்ணெளி கலந்தாலன்றி இருள
பற்றற்க கழிபாத வாறுபோல் மெயஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவ
ம் பிரகாசித்தத் திருவடியை உயிர பொருந்தினுலன்றி ஆண
வ மலம் பற்றற்க கழியுரா நினமையின், மெயஞ்ஞானஞ் சே
ர்ந்தமாததிரையே மலநீங்கப் பெறும், அதவே முததி யாதல
மையும், அதனமேலாக் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வென்
னும் பேதவாத சைவாமதமும் அடாவென்பதாம்

இதனுனே தடைவிடைகளான மேலது சாதிக்கப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி ஆணவமலம் முதலியிற கெடுமெனற தெப்படி யெனற பேதவாதி மக மே லருளிச்செய்குறா

ஆணவநதா னுதி யநக மடையாதாகும் - ஆணவமலமா னது அநாதியே ஆணமாவுள்ளவனதே யுள்ளதாக்கையாலே அது கரு நாசமுண்டாகாதென்று சொல்லில்? மலனுசமானு லொழிந்த ஞானமுண்டாகாத தானெனினில்?— அடையிலநக ஆணமாவு மழியுமெனில் - ஆணவமல மழியுமாகில் அநாதியான வானமாவும் அழிடவேணும் என்கிறாடாகில்? ஆணமாவுக கழிவு ண்டாகாத? பாசத்தங் கழிவுண்டு அகெனபோலவெனினில்?— செம்பிற காணவறுங் களிமபிரத குளிகைபரிசுகக்க கழியுஞ்செ ம புருநிற்கக் கண்டோ மனதே-அநாதியே செம்பிலே பொருந திநிற்கிற காளிதமானது இரந் குளிகையினது சம்பவததாலே கழிந்ததபோயும் செம்பினது சொரூப மழியாமல் நிற்கக் கண்டோமாகையால் ஆணமாவு மழியுமென்கிறது கருத்தன்று முத லியிற பாசமழியுமெனற பேதவாதி மதம மேலருளிச்செய்குறா —தானுவினறந் கழலிணையைத் தவிராமலம் - பரமேசுரனு டைய சீபாதத்தைச் சேரவே அப்பொழுதே மலம்போம் —த விரந்தாற் றுனசுதக னுயிருக்கை முததி-அநத மலம்போனல் ஆணமா சுதகனுயிருக்கிறதே மோட்சம்,—அரனறாலைப் பூண் வேண்டிவதொன்று மில்லை எனில் - அதனைப் பெறாபின்பு பரமேசுரன சீபாதத்தைச் சமறும் பொருநதவேண்டிவதில்லையென் னு கீர்சொல்லில் அதுகருதகன்று ஆனு லெபடடியெனினில்?— அருக்கன புருத விருட்போ மடியிற் பொருநத மலம்போமே- ஆதித்தன் னேற்ற வந்தகாரம போனும்போல அவனுடைய சி புராதத்தைப் பொருத்தினு வெறுத்த மலம் வீட்டுப்போகிறது.

கக—குத்திரம். பத்தியின் இலக்கணம். உசுஅக்

முத்தியில் மலமழியாதென்றது பேதவாதி நிராகரணம் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் “மறைக ளாகமத் தறைகணமற நெவையு - நாசயில் பதிபசு பாசமென றுரை கக-வயாததோர குளிகைச சயத்தாற முயிரக - காளித நாசம் பாசத தேயதல்-கூடாத” எனனுமதுவ கணிகொளக முத் தியில் மலமழியு மெனறவன பேதவாதி இகதருப் பிரமா ணம் சங்கற்பநிராகரணம் “ ஈசனதருளாற பாசததொகுதி- செறுவுறுசெம்பிறகறையுறு சுளிமபு-குளிகை தாகக வொளி பெ ற முறகு-நிததசுதத் முதத்தனாக - வைத்தனருகின மறைவல லோரோ ” எனனுமதுவ கணிகொளக.

இஃகுற சொல்லியது, பாச மழியாதெனறும் அழியுமெ னறுகு சொன்ன சமையிகளை வகுத்து முத்தியிற பாசத்தினை சத்திக ளொழியும் சொழிந்து நித்திய மழியாதெனறும், சத்தி க ளழியுமதிடத்தம ஆதிதனை சன்னதியி லகதகாரம் போளு றபோல் சிவ்னுடைய சீடாகத்தைப் பொருநதி வேற்ற நின்றுல் மலம் போமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

ஆணவநதா னநாதிபநத மடையாதாகும-முற்கூறப்பட்ட ஆணவமலம் அநாதி நித்தமாதலா னுசமடைவதின்று,—அடை விலநத ஆணமாவு மழியுமென்னில்-நாசமுறுமெனி லானமாவு மழியுமெனப்பட்டு நித்தமாதற் கீழ்க்காய முடியுமெனி னற்றன று.—இரத்குளிகை பரிசிகக-இரத்குளிகை பரிசிடத் மாத்திரை யே,—செம்பிற்காணலுறுந எளிம்பு கழியும் - செம்பொடு சவந் மாய் நிவ்றானிம்பு கீங்க,—செம்புரு நிற்கக கண்டோமன்றே செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலி னுறுபோல,—தாணுவின

தனக்கு லீனய மலந்தவிரும - மெயஞ்ஞானஞ் சார்த்தமாத்தி
 ரையே யுயிரவேரூபநிறப வுயிரோடு சகசுமாயநின்ற ஆணவமல
 நசிக்கும்,—தவிரத்தாற முனசுத்தனாயிருக்கை முததி - நசித்த
 வழி யுயிரவேரூபநிறந கோரிமூக்கினமையான முததிவிலையினு
 ஞ சகசமல நீங்கு மா நிலையென்னு மபாடாணவாத் சைவாம
 த்மும்,—அநுகன புருகவீருளபோம-அருக்கனெளி மேவீனும்
 அருக்கனெளி கணனெளி கலந்தாலணி யிருள பறறநககழிபா
 தவாறுபோல,—அடியிறபொருந்த மலம்போமே-மெயஞ்ஞான
 ஞ்சேரினும் சிவம்பிரகாசித்தத் திருவடிபை யுயிரபொருத்தினு
 லணி யாணவமலம் பறறந கழியுமாறினனையின,—அரணு
 னோப பூணவேண்டிவ தொன்றுமில்லை யெனில் - மெயஞ்ஞானஞ்
 சோந்த மாததிரையே மலநீங்கப் பெறுமதவே முததிபாத ல
 மையும், அதன்மேலும் திருவடியைக் கலந்தல வேண்டா வெ
 ன்னும் பேதவாத் சைவாமதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே கடைவிடைகளான மெலது சாதிக்கப்பட்ட
 டத

மறைஞானதேசிகா உரை.

—அருங்குறையு—

அந்த வரணவரும் முத்காணமாக்களைப் பொருந்

தாமற பெதகாணமாக்களைப் பொருநதி நிறகு

மென றுணரத்தகிரா

நெல்லினுகருத் தவிடுமிக ளநாதியாய் நெல்லை
 விட்டு நீங்கியவைநின்றநிலை நிகழத்தீர், சொல்லியிடிந்
 துகளற வரிசியினபாஸில்லை தொகடுருநது மறொரு
 ருநெந் ரோற்றிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யி
 வைபோலவனுளவ மேவுமல முடல்கன்ம மநாதியிட்

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுஷ்

டேநீங்கு, நல்லசிவ முத்தியின்கட பெத்தானமாவை
நனுநிறகு மாதவினா னசமுன்னருமே. (க)

(இ-ள்) நெலி நெல்லுகருத தவ்நியு மநாதியாயிருக
ஐக்குத்தவி கவு பருத நெல்லைவிட்டு அவைகள் நிறகுமு
டுமிக ளநா னைமையினை யென்கருசு சொல்லவேணு மெ
தியாயு நெல்லைவி னகிருயாகில
ட்டு நீங்கிடவை
நின்றநிலை நிகழ
ததிர

சொல்லியிடிந நீயவற்றை யிப்படிசு சொல்லுவையாகில்
றுகன்றற வரிசி அவையுயிருத கவிநி ம போசுத தீட்டின அரிசி
யினபாலிலலை யினக ணிலலை

தொககிருநது அதனா லவை யிரண்டுடனகூடி யிருக தம
மறகுரு நெற வேதேயொருநெல்லைசு சென்று பொருநத
குறாநிடா வாம மாட்டாது

நெல்லவ்வை இவை யிரண்டு மநாதியாயிருக்க வோரவ
விடுமறவே தரகதினமே லகனை விட்டுப்போகாநிறகும்.

இவைபோல இநக முறைமைபோல
அனுவைமேவு சுததானமாவைப் பொருநகி நிறகும்
ம்

மலமுடலகன மலமாயா கனமககளினுடைய அநாதித்
ம மநாதிவிட்டுந் தவமோ ரவதரத்திலை விட்டு நிகரா நிற்
ங்கும கும அதுக கவதரம யாதென்னில்?

நல்லசிவ முத் அதச சுததானமாககள் நனருன சிவத்
தியினகன துடனகூடி முத்தியைப் பொருத்திவிட்ட
துப் போகுகான்.

உசஅச

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பெத்தான்மா மற்றப் பெத்தானமாக்களை யெப்பொழு
வை நணுகிநிற்கு தம பொருநதிற்கும்.

ம

ஆதலிலு னாச ஆகையால் முத்தானமாக்களிதத் த மல
முமினறாமே. மிலலை மற்றப் பெத்தானமாக்களைக் குறித்
துக காண்க எ-று

‘தொக்கிருந்த மறறொருநெற றோறநிடாவாம்’ எனபதற
குத தீட்டின வரிசியுடனே தவிடுமுயிபுக கூடியிருந்தாறு மகத்
வரிசியை வாதித்த மறறொரு நெல்லாக மாட்டாது எனபவும
பெறும

உமி தவிடுபோன வரிசி சுபா வமாயிருக்குமோ வேறே
பெறு மொரு சன்மாநந்தத்தை யடையுமோ வெனில் சன்
மாநந்தத்தை யடையாது தனநிலத்தவழு நாசமுமாகாது ப
ரிணமமு மடையாது. இப்படி யானமாவுக்குச் சுதநகராரன
சொருப மடையு மென்பது கருத்தென வறிசு

இதற்குப் பெரிய கிரணுகமம், சுபபிரபேதத்து மறிக (சு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலு மானமாவுக கநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவாதி பா
சம் நீங்கு முறைமையும் அது நித்தமுங் கெடாமுறைமையும் கூ
றுகின்றா.

அணுவை யநாதி மேலு லு முடல்கனம மநாதிவிட்டே நீங்கு
ம் - ஆன்மாவை யநாதியே பொருநதநிற்கும் ஆணவமலமுந் தே
காதிக்குக் காரணமாகிய மானையுங் கனமமு கனமையாகிய நி
வானத்தத்தைப் பெறுமுததிலிலே கத்தக தொழிலாகிடமி நீங்
கும். அநாதியான தந்தயில்லை மூன்று பொருளு நித்தியமெ

கக—குத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம் உசஅநி

ன்று சொல்லுகையால் இவ்விடத்துப் பாசங் கெடுமென்ற தெவ்வா நென்னில்? பாசம் நிதங்க கெடாசென்பதற்கு, —பெத்தானமாவை நன்னுக்கிரகஞ்ஞாதலினு ஓசமுயினருமே - முதகணாவிட்டு நீங்கியும் பெத்தானமாகக் ளிடங்கனிலை பொருத்தியுநிறைகயாற் பாசத்தககு நாசமில்லை அநாதி சையோகத்தககு + வியோகமில்லை யென்பது கூடாது அகெவ்வா நென்னில்? —செல்லினுக்குத் தவ்மிமிக ளநாதியாயே செல்லைவிட்டுக் கருமவகை நின்றநிலை நிகழத்திர - அநாதி சமயோகத்திக்கு வியோகமில்லை யென்கிற புத்திமானகளை செல்லுக்குத் தவ்மிமியும் அநாதி சமயோகமாயிருந்து செல்லைவிட்டு நீங்கின வகையும் அவை நீங்க வரிசிடமுடகதறு நின்ற நிலையுரு சொல்லிக் காணீர் —சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியினபாலில்லை மெல்லவிவைவிடுமறவே - சொல்லுமிடத்திற் றுகளற்ற வரிசியினிடத்திலே உயிருத் தவ்மிமில்லை, உயிருத் தவ்மிம நீங்குவோரால் கமத்திலே நீங்கும், —தொக்கிருந்து மறஞெருநெற றேற்றிடவாரம் - இவைபோல் அகத்த தோலாகிய உயி றுகளற்ற அரிசியுடனே கூடியிருந்தாலு மநத் வரிசியினனை யொரு செல்லாகாத இதுபோல் பாசத்தை நீங்கின ஜனமா விபுவாகையால் பாசத்திக்கு மானமாவிரகு மோரிடத்தாயினு முன்புபோல் முத்தானமா பசுவாகானென நிதினபொருள்.

+ வியோகம் பிரிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அநாதி பாச பகத் மகனுமா நெப்படி யென்ன வுத்தா முரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வநுமாறு

—o—

அரியோடுகு சகசமாய நின்ற முனீதவிடுமிகள கெட்டொழிப அரிசி சேடினறி நிலைபெறுதல் கண்டாம், அவவரிசி முனபோல வேறொரு நெலனுத தோனறுதற்குக் காரணமாதல செல்லாமையான அவை யவவரிசியின்க ண்டங்கி நிரகுமென்ற தரு ஓரிடையினையின், அவை ஆனடிவையென்பதே தேற்றம் அவைபோல அநாகியே யுயிரகளோடு சகசமாய நின்ற முமமலங்கனும் முத்திரிலைக்கண விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆணமி விண்டொழியிலும் ஏனைப் பெத்தரிடத்தாக காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இமூக்கிலை யென்பதாம்.

இதனைவ்வேந்தனை மலமென்பது உமறிச

மெயருஞானஞ சோகத மாததிரையே மலம் பற்றறக்கெடுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார, மெல்ல விவை விடுமறவே யென்றுங் கூறினா

ஏகாரந தேற்றம்

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முனையு முடனவைத தனாகக்கப்பட்டது

இதனானே இரத்தினிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிமபு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரா நோக்கித் தொக்கருதல செல்லாமை அறுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்கி, வேறுமோ ருவமைகூறுமுகத்தான அமமுனறுமொருங்கேவலியுறுத்தப்பட்டன.

இவைஐந்தசெய்யுளும் மேலேசுருத்திரத்தின் அகணங்கூற்றமென்ற இயுகிக்கூற்றி னெழுப்பாய இயைப்புபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசுஅள

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாயிருக்கிற பாசங்கள் நீவருமென்ற தெப்படிபெ
ன்ற சமவாதிபை நோக்கி நெல்லுக்குண்டான தவிநிமிய மநா
தியா யிருக்கவு நீவருகிற முறைமைபோலவென நருளிச்செய்கி
றா

நெல்லின்கருத தவிநிமிச ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்
குமவகை நின்றநிலைநிகழுகதீர் - நெல்லுக் குண்டான தவிநிமிய
மநாதியாயிருக்க அந்த நெல்லைவிட்டுப் போமபடியும் அதிநிடத
திலே நிறகுமென்கிற முறைமைபடியும் எனக்குச் சொல்லவே
ணும், —சொல்லியிடுற அக்ளறறவரிசியி னபாலிலை - அதவுன
க்குச் சொல்லுபிடத்தசு சுதகமான வரிசியிற தவிநிமிய முண
டாகாது. அந்த வரிசியிலே உய்யுந் தவிநிமிரணநி மீர்வவசுடிக
கிடதாலும் பொருத்தமோ வெனனில்?—தொக்கருந்து மற
றொருநெற ரோதநிடாவாம - இவை யிரண்டுங் கூடியிருந்து
ம தக்ளறற வரிசி யேறொரு நெல்லுண்டாகைக் கவகுரிபாது —
மெல்லவியை விடுமறவே - இவை யிரண்டு மநாதியா யிருக்கச
சே ஓரவதரத்திலே மெத்தன் நேராக விலலைபாயப் போகாநி
தரும் —தனையோல அணுவைமெவு மலமுடலகனம் மநாதியி
ட்டேநீங்கும் - அந்த தவிநிமுமிய மோரவதரத்திலே நீவகின்
முறைமைபோல ஆனமாவைப் பொருந்து நிற்கிற மலமாயாதி
கன்மகக் ளிவனுடைய வநாதித்தத்ததுவ மொருகாலத்தில வி
ட்டி நீனகாநிற்கும் அதுக் கவகர மேதெனனில்?—நல்லசிய மு
த்தியின்குண-பொல்லாத வசத்தியத்தை யசத்தியமென நறிக
துநீங்கி நனமுன சத்திபத்தைச் சத்தியமென நறிகது சிவத்து
ட்டனிரண்டறக் கூடுகிற மோகத்ததி வில்லையாம். அழிபரசென
ததெப்படி வெனனில்?—பெத்தானமாவை நணுகிநிற்கும்-திருபு

தார்த்த நிரணயத்தை யறிந்து மலத்தை நீங்காமல் மலசம்ப
நற்களாயிருக்கிற பெத்தானமாக்களைப் பொருந்திநிற்கும் — ஆ
தவினால் நாசமுமின்றாமே-ஆதலினால் முதத்தானமாக்களிடத்
து மலமில்லையாய் பெத்தானமாக்களிடத்து நிறையால் இந
தமலங்கள் கெடுவதுமில்லை

இரண்டு சொல்லியது, நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியா
யிருத்தம் ஓரவதரத்திலே நீங்குந தன்மைபோல ஆனமாக்களு
க்கு மலமாய் கனம் மநாதியாயிருந்து மோஷத்தைப் பெற
த முதத்தானமாக்களிடத்து இல்லையா யிருக்குமென்றும் பெத்
தானமாக்களைப் பொருந்தி நிறையால் நித்த தீததுவ மழியா
தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்
குமவகை நின்றநிலை நிகழத்தீர - அரிசிபொடு சகசமாய் நின்ற
முன் தவிடுமிகள் கெட்டொழிய வரிசு கேடினறி நிலைபெறுதல்
சண்டாம்,—கொக்கிருந்து மறறொரு நெற றேனறிடாவாம் -
அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெறறேனறுதற்குக் காரணமா
தல் செல்லாமைமான்,—சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியீன பா
லிலலை மெல்லவியைவறவே விடு மவைபோல-அவைசொல்லு மி
டத்துக் குற்றமற்ற அரிசியின்கண்டுகி நிற்குமென்றற் கோழி
பைபின்மையின் அவையாணடிநிலை யென்பதே தேற்றம். அவை
போல, அநாதியணுவை மேவுமல முட்கனம் நல்லசிவ முத்தியி
ன்கண் விட்டே நீங்கும் அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நி
ன்ற மலமாயை கனமவகளாகிய மும்மலங்களு முத்திநிலைகண்
வினடொழியு மென்றே கொள்ளுக,—பெத்தானமாவை எண்கி

கக—சூத்திரம் பக்தியின் இலக்கணம். உசயசு

நிறகுமாகலினு ஸுசமுயினருமே,—ஆண்டு விண் டொழியினு
ஏனைப் பெருநரிடத்துக் காணப்படுதலா லவைநிகழப் பொரு
ளாதற் கீழ்க்கிடை யென்பதாம்.

இதனுனே இரகுனிகை பரிசித்த செம்பினு மகளிம்புதொ
க கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல்
செல்லாமை யனுபலத்தியேதுவின வைத்துணாததற் பொருட்கு
வேறு மோருவரை கூறுமுகத்தா னம் மூன்று மொருங்கே வலி
யுறுத்தப் பட்டன

இவைஐந்து செய்யுளு மேலேசூத்திரத்தின் ‘அகலுவ குற
தம்’ என்ற விவாதிக்கூறி னொழிபா யீண்டு வைக்கப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

மே லிருந்த சுகதகானமாகக்ள சிவனது திருவடிடைக் கூடிநிறகு
முறைமை பெப்படிபென்ற ஐக்கியவாதினையக் குறித்தசு
சீவா சிவனுடைய வைக்கிய மீகென நுணாததுகின்றா

எவ்விடத்து மிறையடியை யினறியமைந்தொன
றையயிர தியறயிடா வுயிராக ளீசனருனுஞ், செவயி
தினி னுளம்புகருநது செயதியெலா முணாநது சேடடி
படித் தென்குமாயச செயிறதுநிற்ப, எவ்வுயிராக டோ
றதும்போ தவனைபினறித்தோற்றா திவறயினுககம்
முதலெழுத்துக் கெல்லாநிறகு, மவவுயிர்போ னின
யிடுவ னாதலானு மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெவகே
யாமே. (எ)

(இ-ள்.) எவ்விட உயிர்க ளிறையடியையின்று பெவவிடத்
தது மிறை து மமைக கொண்-

யடிபைய யி ன்ப பகமாற்றுக் ஆன்மரக்கள சிவனது பி
னறியமைந் தொ றேரகமின்றி மெல்லாவிடத்து மொன்றை
னறையறிந் திய ப பொருந்தி யறிபவரு செய்வது மாட்டா
தறிடா வுயிராகள ாகள

ராசன றுணுஞ் சிவனுஞ் சராசராதமிகமாகிய ஆன்மரக்
செவவிதிலி னுள கடோறும் வயாபித்த நின் றவாகளசெய
மபுகுந்து செய்தி த புண்ணியபாவங்களை யுள்ளவாறுணர்த்து
மெல்லாமுணர்த்து

சேட டிபடித் அவாகளவாகள செய்த கனமத்தகத்தீடா
தென்குமாய்ச செ கச செயற்படுததிச சாவ வியாபியாயப் பிறி
றித்த நிற்பன யினறி நிற்பன

இவ வுயிராக் இந்ந வானமாகுகள செய்த கனமத்தக
டோறும்மேபாத் கீடான வுடலை மெய்க்குமபொழுது அவன
வனையினறிதகோ து பிரேரகமின்றித் தோற்றமாட்டா தாக
தரு லாவனாலே தானே சீவீசுரும இவனொ
ருவனாயிருந்து சாவ ஆன்மரக்களிடத்தும்
வயாபித்தநிற்கு மஃநெனபோல வென

லில்?

இவதறினாக் க சிவனு மானமாவது கலத்துநிற்கு மத்தினை
மமுத ஸெழுத்து உறியில், “மெயினியக்க மகரமொடு சிவ
க கெல்லாநிற்கு னு-மெய்யொ டிணையினு முயிரியறியா” எ
மவ வுயிர்போனி னனு மிலக்கணக்கான மெய்யெழுத் தான
ன நிறிவன து தானே நடவாம லுயிரொழுத்தைப் பொ

ருத்தியே நடத்ததாயி னடபொழுது தன்னி
லைமை திரியாதவாறுபோல, இந்ந வானமாகுகளு மெல்லாத்
தகரும் பிராண நாயகனாகிய சிவனுடன்கலந்து நின்ற சீவியா
நிற்கும்.

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுக்

ஆதலானு மா இத்தனமையை யுடைய னாகையினுலே
னடியையகண்டா யா மவனுடைய சிருவடியைவிட்டு நீங்கிநித
நிற்பதெவகையா ப தோரிடமு மில்லையாண எ-று
மே

‘ஒருநாழியபு மொருநாழியுபு, மிருநாழி யிகத விருநா
ழி—யொருநாழி, யாமனவினீரு ளடங்கியிடு முப்புப்போ, லா
முட லு மாவியடைந்த’ என்ற மொதுகுரவா

இகளை விரிக்கிற பெருகும

இதற்குப் பெரிய கிரணுகமம்

(எ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

முத்தியிலே ஆனமா சிவனைப்போலே யிருப்பதனறி சிவ
னை வேறாக கலந்து நிரப்பன்னென்பதை வேண்டா வெண்ணு
ம அருஞாவியுடைய மூர்த்தாவிலே † அசனிபாதமாக வெக்
காலத்தஞ் சிவனைப் பிரிந்து நிராகமுறைமை கூடாதென்பது
கூறுகின்றது.

உயிராக ளெவவிடத்து மிறையடியையினிதி யமைந்தோன
றையறியத்திறந்தா - ஆன்மக்கள னுலகுக்கு' தேகங்களிலு
மித்திரியங்குளிலுஞ் சிவனையனறி யொன்றை உறி பவு மொருகிரி
பையைப் பண்ணவு மறியாரகள்.— ஈசனானுஞ் செவவிதினி
னுளமபுகுத்து செய்திபெல்லா முணாந்த சேடடிப்பித தெவகு
மாய்ச் செறிந்த நிறபன் - இந்தப்பரமேஸ்வரஹம் நேரே யா
ன்மக்களிடத்திலே பொருந்தின தவாக ளவாகள பண்ணுங்
கனமங்கனெல்லா மறித் தந்தக் கனமங்களுந் திடாக வானமா
க்களை பிரவிருத்திபண்ணுவீத் தெவவிடத்தம் பிரிவறக்கூடிநிற்
ப்பன்,— இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையினிதித் தேற்றும்

இவ்வானமாக்கள ஞானக்கிரியைக் காணவததினாலே மறைநது நின்ற பிரகாசிகுமபோ தந்தச் சிவனையனறிப் பிரகாசியாது—அம் முதலெழுத்தகெல்லாமுதலா நிறகு மவவுயிர்போலிவற்றினுக் குயிராய் நின்றிவ னுதலால் நாமரனடியை யகன்று நிற்பகென்கேயாமே—முதலெழுத்தாகிய அகார மெல்லா வெழுத்தககு முயிராய்நின்ற வந்தவுயிரெழுத்தபோல ஞானமாக்களுக்கெல்லாரு சிவ னுயிராகப்பொருகதி நிற்பன, ஆகலானுஞ் சிவனைப் பிரிந்த தனித்தச சிவனுக்குச் சமனாய் நிற்போமென்பதெவவாறு கூறும், கூடாதென நினைப்பொருள்.

† அசனிபாதம்-இடிவீழுகை.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

பெதகானமாக்களுக்கு சுவாதினமே ஸ்வாதந்திரியமில்லை
மென்று பேசுகின்றா

முறகூறியதிற சிந்தி கூட லோகப் பிரசுத்திப் பொரு
ளோதுகலால் வெளிப்பொருள்.

பெதகானமாவைக் குறித் தரைத்திருக்க விவவிடத்தச
சிலா முத்தானமாவையுந் குறித் தரைத்தென்று கொண்டு
முத்தானமாவுக்குச் சிவனோடொத்த வியாபித தொருசிவசா
தியாய் நிறறலே சிவனோ டகலாமல் நிற்பனென்பதற்குப்பா
ய் நிற்பகென்பதம் நானுசொல்லுஞ் சுதகரத்தவைத சிவசித்
தானத மென்பதை யறியாமல் அரனடியையகன்று நிற்பதெக்
கேயாமே எனபதற்குப் பிரிந்த நிற்பதென்று சொல்லுவார்க
ளென றெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டாத்தவைதமாய் வேறாக்
கலத்து நிற்பனென்று பரிசுரித்தார்கள். அதுஅராதமுத்த சிவனு
க்கு மாணவுக்குஞ் சமவியாபகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அங்

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சகந்.

படிபடிகதிருக்குமென்று சொல்லுவாரக னில்லை, பிரியாதிருந்
தாலும் அழாந்த வஸ்துவுக்குப் பரிசுசலப் பென்பதில்லை

ஸாவவஸ்துவுவதுஸஸூத மஸவயமஸாவவஸ்தபி
ஸாவமவயாப்பாவதிஷ்டேத நசஸமயுஜயதேப்ரபு

எனறுசிவாகம வசனமிருக்கையால் சிவசமவாதி சொல்
லுஞ் சாமியத்தகு வேறும் சித்தநாதி சொல்லும் சிவாததவை
த சிவசாமியம் சிவன சொன்னதாதலால் அதிற் சொல்லும் து
ஷணம் சிவதுஷண மென்பதநியாமற் சிலா சொன்னவாகள்,
அவாககுப பிராயசசித்தம சிவனே பண்ணுவா

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமாவுக்கு அறிவுசெயல்கள விளங்குதலும் விளங்கியபி
ன விடயத்திற் சென்று பரிந்துசலும் இறைவனறிருவடிபையின்
நியமையமாட்டா அதபற்றி பிறைவனும், அக்கரகளை யிய
கருகற் பொருட்டு அவற்றுடனிறகும் சுகரம்போல, அறிவுசெ
யல்கள விளங்குதற்பொருட்டு உயிரகளோடுங் கலந்த நிறபன
அங்கனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள பின் விடயத்திற் சென்
று பற்றுதற்பொருட்டு அவையிரகளை உதிட்டித்தககொண்டு அ
வை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி உவவிடயங்களினு
முடனாகக் கலந்த நிறபனாகலால் ஆனவமலத்தினிகக் வேறு நி
னரவுயிரகள அதபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்த நிரநல்
ஓரிடத்த மில்லையென்பதாம்.

எவவிடத்தம் பெத்தமுத்தி யிரண்டனுமெனக.

இதனை உயிர்களநிக் தியற்றியிடா வெனவும் இறைவனஞ்
சூஞ் செநிகத் திற்பனெனவுங் கூறியது ஆனமாவி னறிவுசெயல்.

ல்கள விடயிததற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றம்போ தவனை யினந்த தோற்றருவெனவும் இறைவ னவவுயிர்போ னினநிவி னெனவுங் கூறியது அவை விளங்குகற்கட்படு மியல்பிரகுமெ னக கொள்க

இவவிருதிததள உயிரிற் கலந்தின்று அறிவுசெயல்களை விலக்குதலே காட்டு முப காரமெனவும், அவவுயிரை யதிட்டித் தககொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்த நிறதலே காணுமுப காரமெனவுங் கொள்க

உயிர் ஒன்றனை விடயிதகல் இறைவ னவவிடயத்தமுட் ன சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலக்கன மாதிரையர லமை யாதென்பது, கண்ணொளி வுளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல செல்லாமையி னவைத்தணர் துகொள்க

“அறிவானுநகானே யறிவிப்பானுனே” என்றபின் “அ ரிவாடநினைனுனருனே” என்ற அபிமைதிரு வந்தாகியுமி த.

இதனுனே, அநாதியுடனினற வர்ணவமலத்தை விட்டுநீ க் இறைவனொடு கூடுமாயின் அமுறைபற்றி இறைவனையு மொ ரோவழி விட்டுநீங்கப் பெறுமபோலு மெனனு மவவாதிக்கை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதக கூறுமுகத்தான ஈசனுயிர க குக காட்டிக் கண்டிடுவெனன்ற முதற்கூறு தெரித்தணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

—U—

நீரும் நிழலும்போல நிர்விகாரியாயிருக்கிற சிவன் பக்கு லானமாக்களை யறிந்த அவர்கள் பாசத்தை நீக்கித் திருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளுவ னென்றும் அபக்குவானமாக்களுடைய படி,

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுதி

சதவை நீக்கிக் கூட்டிக்கொள்ளா நென்றும் சொன்ன தெப்படி, ஆனமாததா னறிவனல்லோ ஆனகயாலே சிவனுடைய ஞானத்தினாலே பாசத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவனென்ற அவிக்காரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

எவ்வுடத்து யிறையடிமையினி யமைந தொன்றை யறிந் தியற்றிடாவுயிராக - பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் தம்பி ராறாத திருவருளையினி ஆனமாககள் தானாக வொருவனுடைய தைப்ப பொருத்தி யறிந் தனுபவிக்கவும் அனுபவித்தே கனமத்துக் கீடாக ஒன்றைச் செயயவும் யிவையானிக்கு மாட்டாக ள்.—சாசன றுனுளு செவவிதினினுள்புருத்த - ஆனமாககள் தானாகவொன்றையு மறி பாசதுகொண்டு பரமேஸ்வரனும் செவவி தாக ஆனமாவிலே உநாகியேபொருத்தினின்று—செய்த்பெலா முணாந்து- ஆனமாககள் கனமத்துக் கீடாக வெழுந்திருந்தசெயல்களையெல்லாக தனது திருவுளத்திலேகண்டு,—சேடடிப்பித்து—அந்நத விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்து—எவகுமாய சசெறிந்துறிதபன் - சடசித்துக்க ளிரண்டினும் பூரணமாய விட்டு நீங்காமறிதபன். இவையனறியும்,—இவையிராகள் கோற்று மபோ தவனையினித்தோற்றது - இவ்வான்மாகளுக்கு குள்ள கனமம் புசித்துத் தொலைந்து அந்தச் சரீரத்தைப்போடிக் கனமத்துக் கீடாக வேறொருசரீர மெடுக்கு மிடகதம் காத்தா வனறித் தானாக வெடுக்கமாட்டாது,—இவற்றினுக்கமமுதலெ முததிக் கெல்லாம் நிறகு மவையிரபோல நின்றுவிவன் - அகார மென்கிற முத்துயிர அககரங்களுக்கெல்லாம் பிராணனாய் நின்ற அககரங்களைக் காரியப்படுத்தினுற்போல சிவனும் ஆனமாக் களுக்குப் பிராணனாய்நின்று காரியப்படுத்தவன்,—ஆதலால் நாமரண்டுகை யகனறுநிறப் தென்கேயரமே - ஆனகயாலே பரமேஸ்வரனுடைய திருவடிகைய விட்டு நீக்கினின்று தானுள்வியி யத்தக்கவிட மெவ்விடம், ஒரிடமுமின்னை.

உலகுகள் சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

என்னவே ஆனமாவுக்குத் தான் அறிவிகக வறியும்தொழி
ந்த தானாக வறியாகென்பது கருத்து இதற்குப் பிரமாணம்
சுவகற்ப நிராகரணம், அவிக்காரவாதி நிராகரணம் “நாநிழுவ
ணைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சோந்தவாககின்பம் வாயநதிமெ
ன்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேகனயினமையி-னிழைத்தோரவ
ம்மி நென்பதந் தனபம் - விளைத்தோராதமயில் வெறுப்புமொ
ன்றிலதே” என்றும், சிவஞானபோதம், கக - கு, உ - வெ,
ஏகமாயநின்றே யிணையடிகளொன்றுணர்ப, போகமாயத்தான்
விளைக்கும் பொறியினை—னைகமா, யுள்ளத்தின்கண்ணு னுனகு
வாருளகிற்றை, யுள்ளத்தாற கரணுலோ வுறறு” என்னுமதவ
கூண்டுகொள்க

இதனூற சொல்லியது, சிவன வேதநின்று ஆனமாகக்
கனரத்தக கீடாக விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் தொ
ழிந்த தானாக வறியாகென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிரக ளமைந்த ஒன்றைடறிந் தியற்றியிடல் - ஆனமாவுக்
கறிவு செயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் செ
ன்று பற்றுதலும்,—எவவிடத்த மிறையடியை யின்றியமை
யா - பெத்தமுத்தி யிரண்டினு மிறைவன நிருவடியை யின்றி
யமையமாட்டா,—ஈசனானும்-அதுபற்றி யிறைவனும்,—இவவு
யிரகள் தோன்றும்போ தவனை யின்றித்தோன்றாத - இவ்வா
னமாககளுக்கு அறிவுசெயல்கள் முகல்வனை யின்றி விளங்
காமையின் அவைவிளங்குதற் பொருட்டு,—அமுதநெழுந்த
கெல்லாமாய் நிற்கு மவவுயிர்போ லிவற்றின்கு நின்றியை-அ
ககரங்களையிபக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனீங்கும் அகரம்போ

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உசுகள்

வாயுயிரகளோடுங் கலந்தநிற்பன.—செவ்வீதினி னாம்புகூந்த
செய்திமெலா முணாகது சேட்டிப்பித தெவருமாய்ச் செறித்த
நிற்பன—அருணம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள பின்விடயத்திற்
சென்று பறந்துற பொருட் டவையிராகளை யதிட்டித்தக கொ
ண்டவை செல்லுமாறெல்லா மறித்த செலுத்தி மவவிடயங்களி
னு மு—ஊக்ககலந்த நிற்பன,—ஆகலாஹ மரனடிபை யகன்று
நிற்பதென்கேயாமே - ஆதலா னுணவமலத்தி னீங்கி வேறு நின்
ராயிரகள் அதுபோல வறைவனை விட்டித தனித்த நிற்கல ஒரி
டத்தினு மிவையென்பதாம்

இதனானே டனாதிபுடனினற வாணவ மலத்தைவிட்டு நீங்
கி யிறைவருமி கூடுமாயின அமமுறைபற்றி யிறைவனையும் ஒரே
வழிவிட்டு நீங்கப் பெறுமபோலு மெனனும் அவவாதிக்களைநோ
க்கி அதுகூடாமைக கேதுகூறு முகத்தா னீச னுயிரகருக காட
டிக கண்டிடுமென்னற முகநகூறு தெரித்தனாததி வலியுறுத்
தப டட்டது

கக—சூ, க-ம, அதிகாரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை

—உரை—

மேலு மவன சாவவயாபி யாகிற் காணவேண்டா

கோ வென்னப் பகருவானமாககளுக் கொழி

ந்த மறறையவாகருக காணப்படாதெ

ன றுணர்த்துகின்றார்

எவருந்தா னிறைந்துசிவ னின்றானாயி னெல்லா
ருக காணவே வேண்டுந்தானென்னில், இங்கு கருது

ந்தகருக மிரவியிருளாகு மீசனருட் கண்ணிலலாக
கொளியாயேயிருளாம, பங்கநதா நெழுமபதமம பக
குவததையடையப பருதியலாத திடுவதுபோற பரு
வஞ்சேருபிராகுத, துங்கவரன ஞானககண கொடுத
தருளினாலே சோதிககுட சோகியாபத தோன்றிடுவ
னகாணே. (௮)

(இ-ள) எகருக சிவன சாவானமாககட குபிராய நிறைந
தா லிறைந த நினருளுகிலு மவனை பெல்லாருங காண
துசிவ லின வேணுமுகாணுறையாற காத்தா வல்லவென
ருளியி னெல றுந் சொல்லில்
லாருககானவே
வேணடுநதா
னென்னில்

இருகருகா ன இகத வுலகத்தினக னுதித்தனவ நெ
ந்தகருக கிரவியி வவிடத்தம பரமபிப பிரகாசியாநிறையா
ருளாகும லுங கண ணிலலாதேராக கிருளாயே தோ
னறு மாறுபோலத கோனருநிற்கும

நாசனருட்கண சிவ நெவவிடத்து நிறைநது நினருளு
ணிலலாற கொ மவன கருடக ணையுடையா ககுப பிரகா
ளியாயேயிருளா சமாயே யிருப்பன ஆஃ தில்லாதோகரு
ம இருண மயக்குறறாறுபோலக தெரியாத நிற
பண காண ஆனாற சிவன பட்சபாதி யா
காணே வென்னில்?

பங்கநதானே சேரநினமுனைத் தெழுகின்ற தாமரையின்
ழுமபதமம பக கூட்டத்திலே சில முகையலரும், பக்குவமு
குவததை யடை டையதைப் பரிதியான தலாதது மாறுபோ
யப பருதியலாம், ல
இடுவதுபோல்

கக—சூத்திரம். பகதிவின இலக்கணம். உசககூ.

பருவஞ்சேரு சிவசத்தியினுடைய பரிசனத்தினாலே கூட.
யிரகருத துக தரான வானமாக்களுக்கு மேலான சிவஞா
வரன ஞானகக ன திருஷ்டியைக் கொடுத்த அவர்கள் கண
ன கொடுத்த டிருகருமபடிக்கு

அருளிளுலே இவர்கள் காணுத தன்மை யில லாமையர்
ல தனது காருணணியத்தினாலே

சோதி கருட அறிவுக் கறிவாய வகுநின்று தோன்று
சோதியாயத் வன எ-று.

தோன றிவின
கானே

ஞானககண கொடுத்ததென்ப திவனுக்கு முன்பிலலாததை
க கொடுத்ததன்று; இவனுக்கு ன்டான ஞானக் கிரியைகள் த
டைப் பட்டதனைச் சிவஞானதாலே போககிச சிவாபிஷ்டபக்
தியைப் பண்ணுமதைக் கொடுத்ததென்றும் கூறியதென வறிக.

இதற்கு நிசவாசம் சிவகருமோததரம் மதங்கதது மறிக.

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலிவவா நெருகுமிரிவறச சிவநிறகில எல்லாராலுங்
காணவேண்டு மென்னில்? தவண ஞான ஸவருபி யாகையால் ஞா
னககணனினாலேயே காணவேணும் அந்த ஞானககணனும ப
கருவத்திலே சிவனருளா லுண்டாமென்னு முறைமையுங் கூறு
கின்றது.

எங்குந்தா லிறைந்தசிவ னின்றானுகி லெல்லாருங் காண
வே வேணுமென்னனில் - சிவ னெவவிடத்தும் பிரிவற நிறைந்து
நின்றானுகி லெல்லாருங் காணப்பட வேணுமே! யவ்வாறு காண
ப்படாதே யிருப்பா னென்னென்னில்?—இங்குந்தா னந்தங்குந்

கிரவியிருளாகும் - இந்தப் பூமியினிடத்துக் குருடாக் காதித்தி
யனாக காணப்பட்டாதவனே! அவ்வாறே, — ஈசனருட்கண்ணி லா
ராக கொளிபாயேயிருளாம் - சிவஞானமாய்கிய திருஷ்டியில்லா
தபோககுச சிவன ஞானப்பிரகாச ஸ்வரூபியாயிருந்துங் கா
ணப்பட்டான். காணு முறைமை யெவ்வாறு னுண்டாமென்னில், —
பகவத்காணெழுமபதமம் பகருவத்கையடையப் பரிதியலாத
திருவெதுபோற பருவஞ்சேருயிரகருந் துவகவரன் ஞானகண்ண
கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட சோதியாயத் தோன்றியவன்
காணே - சேறநிலேநின் னுண்டான் தாமரை முகையான தலா
தற்குப் பகருவமானபோ தாதித்திய னலாவித்தாற போல
மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின் னுனமாவுகு மா தேவனுக்கிய
சிவன சிவஞானமாய்கிய திருட்டிபைக கொடுத்த ததனா லானம்
ஞான பிரகாசத்தகரு வேறற உதிசுப் பிரகாசமாக வேறறத்
தோன்றுவனென வறியென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

அசிவ யோகிக்கு அபரத்தியக்ஷண சிவ தத்த சிவ சாக்ஷா
த்கார நிஷ்கள நிராலம்ப சித்த சிவயோகிகளுக்ககுச சிவன பி
ரத்தியக்ஷணென்று பேசுகின்றா

கொடுத்த - விளக்கி, — சோதிக்குட சோதியாய் - பராக
குருப சத்திக்குட பிரத்திபக்குருப சத்திமாலாய
மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முதல்வன் அத்தனைக் கலப்புடையனா பெக்குஞ் செந்நீர்
கின்று உபகரித்தவனினும், அஃதருட்கண்ணுடையார் க்கன்றி

கக—சூத்திரம், பத்திரிக இலக்கணம். 'உரு'க

அறிவுவாராத. அவ்வருட கண்ணும் பக்குவமுடை யாரங்கனநிக்
கடைகப் பெருது. அப்பேறும் முதல்வனையினை யமைவா
து. ஆகலான அபபெற்றிதததைய வருடகண்ணை முதல்வன் ப
ருவம் பார்ச்சிதருத கொடுக்கப் பெற்றாண்டையாககே அவனநிவு
கநிவாய்நின்று அவவா றுபகரித்தவரு மததவிதநிலை இனிது
விளவருமென்பதாம்.

இதனையாய் மறியுடையதைக்கு உரிமை கூறிப்பவராய்.

பருவமெய்க்காதது உ மெய்தியது உம் ஒரி-ந் தொருகு
காட்டுவோர, டங்கநொ னெழுமபதமமென வேற்றுமை கூறினா

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

நீர்விளாரிபா யெவகு நிறைநத நிற்றிற் சிவ னனுக்கிரகஞ் செய்தாராகி னெல்லார்க்குமொக்க வனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டாமோ வெனத் தவிக்காரவர்தினை நோக்கி யுள்ளிச்செய்கிறார்.

எனருநதா னினறத் தகிவன் நின்ருலுக் கெல்லாரூறுகாண்
வே வேண்டிக் காணென்னில்—எல்லா வானமாகக் களித்த தம் எல்
லா வத்துவாக்களிடத்தம் சிவன் பூரணனுய் நிற்பானாகில் எ
ல்லாருஞ் சிவனைக் காணவேண்டு மென்ற நீ சொல்லுகளு யர்கி
ல்,—இங்குந்தா னைக்கருக கிரவியிருளாகும் - இவ்விடத்தப்
பிரபஞ்சமெங்கும் பிரகாசித்த நிற்கற் றூதிதகப் பிரகாசத்தா,
னதுகதகராயுள்ளாக கிருளாயேயிரகிற்கும், அதுபோல,—அச
னருட்கண்ணில்லாத கொளியாயேயிருளாம-பரமேஸ்வரனுடை
ங் திருவருளாகிய கண்ணில்லாத பாசப்பதியா யுள்ளவர்க்குச்
சிவனுக்க நிற்கச்செய்தேயு மஞ்ஞானமே யொழிந்த தானொ
ரு மூத்தலிடுமென்பும்படி, கிற்பன்,—பங்கதர் வினமும்பதம்
பங்கதவதவதவதவதப் பருதியாளர்க்கிவ்வதுவோத் பருவமுதிக

கதிட

நயிரக்குத தங்கவரனஞானககண கொடுத்தருளிஞலே சோதி
கருட்சோதியாய்த தோன்றியவனகானே - அன்னுவயம, தன்
னளவிலே சினேகிதராய்த தன்னை யறிந்த வழிபடுகிற பசுருவா
னமாகக் கருங்குப பாசத்தை நீக்கி எல்லாதத்கு மேலாயிருக
கிற பரமேஸ்வரன தன்னுடைய ஞான திருட்டியைக் கொடுத்த
து அந்த ஞானமாகிய காட்டாலே அவர்களுடைய பாசத்தை
நீக்கி அந்தப் பாச ஞானமாய் நிற்கிற பசுருவானமாக்களித்ததி
லே பிரகாசியாய் நிற்பனெனில் படசவாதி யாகானோ வென
னில்? சேற்றிலே எழுந்திருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த தாமரை
களாதித்தனாலே அலாத்தப்பட்ட பசுருவமான தாமரைபோ
லுமென நந்வாய

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ, ௩, வெ,
“ அருக்கனோநிறிவினு மல்லிருளேகாணூத, கிருடகண்ணே பாச
ததாந நீச—னருடகண்ணூத, பாசத்தை நீக்கும பகல்லாததந்
தாமரைபோல, நேசத்திற மன்னுணரந்தார நோ” எனனுமதுவ
கண்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆதிதகன சன்னதியில் அந்தகரை
ப்போல அபசுருவராயுள்ள பாசபந்திகளுக்கஞ்ச சிவன பிரகாசி
யானென நம பசுருவராயுள்ள முததானமாகக் கருங்கஞ்ச சிவன
பிரகாசியா நிற்பனென நம முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சுகனெவருநதானிறைநதுநின்றுஞ்சில்—முதல்வ னத்தனை
கலைப்புடையனாய் என்குஞ் செறிந்தநினை யுபகரித்தது வரினும்,—
எல்லாருவகானவே வேண்டுக்தானெனனில் - யாவரு மறியவே
வேண்டிமெனில்?—இவருத்தரவிரவி யத்தகருக்கிருளாகும் - அஃ

கக—குத்திரம். பத்தியின் இலக்கணம். ௩௫௦௩

து மிவவிடத்த சூதிகத னந்தகருக்கு இருளாயே வினமுற்போ
லு—சுசுருடகண்ணிலலாககு ஒளிபாயேயிருளாம - முசல்வ
ஹம் அருடகணுடையாராக கணி யறியவாராது— பகககதா
செழுமபதமம் பகருவதையடைய பருதியலாத த்விவதபோ
ல- அவவருடகண்ணுஞ் சேற்றிறமேனறி ப பகருவமுடைய தந
மரைபை யாதிதகன அலரச்செபவதுபோலு—பருவஞ்சேருவி
ராககு - பகருவமுடையாராக கணித கடைக்கப்பிபுது —தவ்
கவரனருளி னுலே ஞானககனகொடுத்த- அடபேறு முகலவனை
யினறி யமைபுதாக்கலா னப்பெற்றிதகாகிய வருடகண்ணை மு
தலவன பருவம் பாரத்திருந் து கொடுக்கப் பெற முடையாக்
கே,—சோதிகருட சோதியாயத தோனறியெனகானே - அவ
னறிவுக கறிவாய நினது உபகரித்து வரும அத்தவிகநிலை யினி
துவிளங்கும

இதையையு மறிவுடைய ஞாத் குரிமை கூறி பவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

முனசொன்ன வுண்மையாலும் பிணசொன்ன வுபாயத்தாலும் சிவ
ஹம் ஞானமா கூடிநிறகிற முறைமையைச் சமயிகள் கருத்
தககளை வினவி யவா மதவகளைமறுத தருளிச் செட்கணுரா.

செனறணையு நிழலபோலச் சிவவிறம்பனெனன்றி
செனறணையு மவனமுதலி சிவததையணைநதொன்றாய்,
நின்றதுப் பர் கெட்டதெனன்றி கெட்டதணைவினரும் நி
ன்றதேத் கேடல்லை யணைநதுகெட்டதெனன்றி, பொ
ன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவார்புகனிப் பெரன்
யுகையே முத்தியென்றி புருடனித்தனனரும், ஒன்று

யிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலென்னி லொருபொ
ருளா மதிபதியோடுமிறப்பொருளொனறன்றே. (கூ)

(இ-ள) சென்ற தேகநத்ததி லானமாத திருவடியைக்
ணையு நீழல கூடுமிடத்து வேனிறகாலத்து ஊஷணத்தா
போலச் சி வவழிபோவார வருகத் நீ வகச்சென்று நேரு
வலிற்ப னென ந தண் ணிழலானது போலவே சிவ னிறபன்
னின் இரத் வானமாவுரு ஐநகவிடாய் தீராத தா
னே யறிந்து கூடுவனென்ற னவிகாரவாதி.

சென்றணையு ம அறிவு செயலொன்று மில்லாத மரம்போ
வனமுதலி லச் சிவலிறக் விரத் வானமாச் சென்றுகூடு
மாதி லிவனே காததாவாகும், திருவடியைக்
கூடுமிடத்துச் சிவன் காதகாலுமா யானமா வடிமையாடத் த
நுகரண் மிறந்து கூடுகிறவனாகித் து கூடாது.

சிவத்தையணை உயிரகெட்டுச் சிவத்தையடைந் தொண்
ந கொன்றாயநின் ருய நின்றதென்றான்.
ததுயிர கெட்ட
தெனின்

கெட்டதனைவி கூடு முன்பாக நாசமானது பின்சென்று
ன்றும் கூடியவனாய்
நின்றதேறகே கூடினபின் கெடாம னின்றதென்ற லிவ
டி லலை னுமொரு முகலாய நிறகவேணமும், சாயுச்சி
ய மோகூமாதலா லதுவு மடாது

அணந்தகெட் கூடினபின்பு கெட்டது வென்றாயின்?
டதெனனின்

பொன்றினதே கூடினபோதே கெடுவனென்ற யாயின்
ன முததியினைப் கிலேசநீங்கிப் பரமானந்த சௌகீயமான
பெற்றவரார புக் முததியைப் பெற்றிருக்கிறவரார், எமக்குச்
லி சொல்லுவாராயாக நீ.

கக—குத்திரம். பக்கியின் இலக்கணம் ௨௫௫

பொன்றைக் கர்த்தாவைக் கூடினபின்பு ஆனம காச
பமுத்கிபெனி ம பிறங்கிறதே மோகூமென்றன

புருடனிதந் ஆனமா நித்திய நென்கிறது மல்லவாய்
மும முப்பொருளு நித்தியமென்ற வேதாக்கமங்க
டகும வ்ரோதம வரும

ஒ'ன நியிநிந் கெடநிப்போன தும பிரிந்த நிறபதமணி
ராமிநீர் சோந் நிருதகரு சோநதாறபோல முததியி லொ
ரதபோ லென ன்ருய விநிமென னைக்கியவாதி சொன்னு
யில வுயின,

ஒரு பொருளா ஒப்பற்ற காததாவுடன் உயிரகூடி பொ
திபதியோ மியி ரு பொருளாகிறது ஒருணமையாகச் சொல்
பொருளொன்ற லபபட்ட தல்ல எ-று
தே

நிசுவாசத்த மறிக்க

(க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல பரமத் முத்திகளை நிராகரித்தல்

ஈஸ்வரா விகாரவாதி, சென்றனையு நிழல்போலச் சிவநிற
1. நென்னில் சென்றனையு மவனமுதலி-சிவனே துமபுரியான், ம
மரத்தி நிழல்போல நிற்க வானமாவே யுபாயங்களினாலே சிவ
சுப்பொருளுவனென்னில்? ஆனமாவே காததாவரம், ஆன
ராலதுகூடாது மேலானம லயவாதி, —உயிரகெட்டுச் சிவத
நதயனைக் தொன்றாய்நின்ற தென்னிற் கெட்டகணவின்ரும
தன்மரகெட்டுச் சிவத்தைப் பொருத்தி யொன்றாய்நின்ற தென
யிற் கெட்டதற்குக் கூடுதலில்லையாம். —நின்றதேற கெடிவ்வே

ஒன்றாய் நின்றதென்கையாற் கெட்டதமல்ல,—அனைத்த கெட்டதெனவில் பொன்றினதென முததியின்பம பெற்றவராரீபுக ல-சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆனமா கெட்டதெனவில் அபபொழுது ஆனமா நசித்ததென்று சொல்லும் நசித்ததாமாகி ல் மோகத்தி லு ண்டாகிய சுகத்தைப் பெற்றவராரீ சொல்லு.—பொன்றாகையே முததிபென்ற புருடநித்தனன்றும்—ஆன மநாசக தானே முத்தி, இன்பத்தைப் பெறவேண்டிவ தில்லையெ னவில்? ஆனமா நித்திய நல்லனாகவேணும் ஆகையா லசக மே! மேலுரவ காககிபவாதி,—நீரொடுநீர சோததாற்போ, னொன்றியிடுபெனனி னொருபொருளா மதிபதியோ மியிபொ ருனொன்றனமே - சிறமேரி யுடைய கந்தரீர பேரோரி நீரோடே கூடி னாற்போல ஜீவானமாவிலுடைப் பாசபகமறப் பரமா னமாவோடே கூடுமெனவில்? சிறமேரிநீரும் பேரோரிநீரு மொ ருதன்மைத் தாதலால ஜீவனுஞ் சிவனு மொரு தன்மைத்தல்ல, ஒரு தன்மைத்தாகி னொருபொருளாம் அபபொழுது பதிபசுபா சமென்னு மூன்று பொருளுக் கொருபொருளின்றி யிருபொரு ளையாம் ஆகையால் இவ்வாறு * ஆதிக்கியங் கூடாதென நினை பொருள்

நீருநீருமபோல ஆதிக்கியங் கூடாதெனவில்? “முன்னு னாரீர சிறமுறியமுடிக்கியோடி முன்னீரசோத தன்னீராயப் பின்னீங்காமுறைபோல்” என்ற விருத்தித்தககு விரோதமென வில்? அபபடியல்ல, மதா ரசமாய ஆற்றணையிலே கட்டுப்பட்டி ருக்கி ரீணையுடைய லவணரசமான சமுத்திர ஜலத்திடனே கலந்து ஏகரச மாறாபோல ஏகேகசியும் கிஞ்சிஞ்ஞமாயிரு கக் ஆனமா ஆணவாதி பாசமகணீங்கச் சிவத்தடன் கலந்து சாவ வியாபித்துவ சாவஞ்ஞத்துவத்தையும் பெற்று தச்சமாச மாவதாகஞ்ச சொன்ன திட்டரநதமாகையால் விரோதமாகா, ஆகில்,

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். ௨௫௦௭

தயோமஜி—தயோஜம் ஜெனகபிஷ்ணு க்ஷீரோ க்ஷீரோ
வ்யுதிவ்யுதம் | சுவிஸெஷம் ஹவெத் து ஜாஜீவரூத் வ
ரஜாத்மொஃ ||

என்ற ஆகம வசனத்துக்கு கதியேதென்னில்? ஜலேஜ
லம் x க்ஷிபகமென்பதற்கு முகலே கூறப்பட்டது க்ஷீரோ க்ஷீ
ரவ க்ருதே க்ருதமென்பதற்கு ஒமகாலத்திலே ஒமதிர்வியங்களி
லே + கவவியமாபுள்ள, க்ருசுக்ஷீரம் —பரியாபதமா யில்லாதள
வில் வெள்ளாடடி நெய்பால் கவவியத்துடனேகூட்டி சமஸகா
ரமபண்ணவது க்ருதயமோக்கிய மாஹுதபோல பாச வசத்தினு
லே பேககேசியுந் க்ருசிஞ்ஞஹமா யுள்ள பசு பசுததுவ பாசநீவ
கிப பதியுடனே ஏமேளனமா யுள்ளவில் சாவ விபாபித்துவ சா
வஞ்ஞதது வானமகமான பதிஸவருபமாமென நினை பொருள்.
ஆகையால் விரோதமில்லை

* ஆதிசுசிபம்-மிகுதி, x க்ஷிபதம் - போடப்பட்டது
+ கவயம்-பி தருக்களுக்க குரியது, —பரியாபதம் - போதுமா
னது, ஏ மேளனம் - சேருதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வாதிகள சுருதது மறுத்தணாதது கினரூ
வினா வுதகரம் மறுப்பு
பொருள் வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அரண கொடுத்தத தோனறுவானெனல் கேண்டா, பதி
'கராத் செனறணையப்படும மரநிழல்போல முகலவன விகரத்தி

உரு04 சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

எந்நிநிப்ப உயிர் தானே பருவஞ்சோந்தவழி ஞானக்கண்ணைப்
பெற்று அரணைத் தலைக்கூடுமென வமையுமென ஈசுவரவிகாரவா
தி மதம்பதறிக கூறின, மரநிழலுக்குச் சுதந்திரயினறிச் சென்ற
னைவாருக்கு அசுத்தந்திர மாமாறுபோல, முகில்வனுக்குச் சு
நந்திரயில்லை, அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய வுயிராகே சுதந்திரமெ
னப்பட்டு வருவாரம் இனிப பரிணமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூ
டி அரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பா. கெட்டாற் கூடுமா
றினமைபானும், கெட்டாதுநின்று கூடுமெனின் அவவாறு நின்று
கூடியவழிக் கேடினமையின் ஒன்றாகல் பெறப்படாமையானு
ம, கூடியபின் கெட்டதென்ற கெட்டவழி முததிபெறுவ தொ
ன்றின்மைபானும், கேடே முததியெனின் உயிர் நிதகமாதல் செ
ல்லாமைபானும், அதுவும் வருவாரம் இனி ஐக்கவாதிகள் நீரிலே
நீர் சோந்தாற்போல உயி ரரனடியைச்சோந் தொன்றா மென
பா நீருநீரும்போல முகில்வனுமுயிருந் தம்முட் சமமாதல் செ
ல்லாமையின் அவாமதமும் அடாதென்பதாம்

அரன் மலராடித் திருக்குயிப்படி வேறுவேறுககூறு மவவ
மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன உண்மையினாலும் பின்சொல்லிவந்த வுபாய
ங்களாலும் இந்த வீரனாடு வகையாலும் சிவனைப் பெற்றவர்கள்
சிவனோடு கூடிநிற்கு முறைமையைச் சமயங்கள் கருத்துகளை வின
வி அவரவர்கள் மதங்களை மறுத்த தருளிச்செய்கொர்

சென்றனையும் நிழல்போலச் சிவநிற்பனென்னித்-நீரும்நிழ
லும்போலச் சிவன் வீகாரமத நிற்பன, அத்த நீரிலும் நிழலிலும்

கக—குத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். ௨௫௦௯

சென நினைப்பாறுகிற வரனமாவைப்போல ஆனமா முத்தியிற்
 சிவனைத் தானாக வறிகது கூடுமென்று நீ சொல்லில்?—சென்ற
 னையுமவன்முதலி - அந்த நீனாயும் நிழலையு மறிகதுசென்று கூடு
 கிற ஆனமாக காததாவாவன், ஆகையா லது கருத்தன்று.—
 சிவத்தையனைத் தென்றாய நின்றதுயிர கெட்டெனலில் - உப
 பன்னசோகத புறபலாலம் உபபாயப் போனதுபோலவும் அந்
 னியைச் சோகந் விருமபு அக்கினியானுறபோலவும் மானமாச
 சென்று சிவத்தைப் பொருத்தி ஆனமாவென்கிற தன்மை கெட்
 மிச சிவமாய நின்றதெனலில்?—கெட்டதனைவின்றும்—ஆனமா
 வென்கிற தன்மைகெட்டால் சிவத்தைப் பொருத்தின் தன்மை
 யில்லையாம், ஆகையா லதுகருத்தன்று.—சின்றதேற்கேடில்லை—
 ஆனமாவும் சிவமு முத்தியிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று நீ சொ
 ல்லில், இவன் சிற்போதற்கெட்டிச சிவனைக் கூடினதுயில்லையா
 யச சிவனுக்குப் பூரணமுயில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்
 று —அனைத்தகெட்ட தெனலில் - அநாதியிலே ஆனமாவுஞ் சி
 வமு மிரண்டு முகலாயிருந்து முத்தியி லானமாச சிவனைச்சென்
 றுகூடி பொன்றயவிரிமென்று கூறின,—பொன்றினதேல் முத
 தியினைப் பெற்றவரார புதலந் - கூடினபொழுதே ஆனமாக கெ
 டிவகினால் மோகூத்தைப் பெற்றவாக லின்னாரென்று எமக்கு
 நீ சொல்லவேணும் —பொன்றாகையே முத்தியென்ற புருடனி
 ததன்னரும்- ஆனமாக கெட்டுப்போகிறதுதானே மோட்சமெ
 ன்று சொல்லில்,—ஆனமா நித்தனும்ல்லவாய - நித்தமென்று
 சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதமா மாகையா லது
 கருத்தன்று —ஒன்றியிடும நீரொடுநீர் சோகதாறபோ லென
 னில் ஒருபொருளா மதிபதியோ மியிர்பொருளொன தனதே -
 முத்தியிலே ஒருபொருளாய் நின்று பின்பு பதியென்றம் பசு
 ன்று மிரண்டாய மீளவும் நீருந்ருசோகத தன்மைபோல முத்தி

தீயிலொன்றும் என்று கூறின, பதியும் பசுவும் ஒரு முதலாக வெ
ன்றும் அகிபதியாயிருக்கிற காததாவு மானமாவு மொருபொரு
ளாகா தாக்கையா லது கருத்தன்று

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவனிறப்பென்னவ னவிகார
வாதி இத்தகுப பிரமாணமசங்கதப்பிராகரணம் “நீநிழலனைய
ச சோபெறு கடவுளேச - சலமிவனாகிச சாரநதவாகக்கென்று -
நலமிகநலகு நாகணையணைந்த - பூமிவெமமை பொருநதாதயா
நத - நீழலவாழு நின்வினாபோலத - திருவடிநீழல சொந்த-
கருவுறு தயரவ களைநதி நந்திமே” எனனும தங் கணிக்கொள்க
சென்றணையு மவனமுதலிபென்றது, அவனை மறுத்ததற்குப் பி
ரமாணம் நீநிழலனைய சோபெறுகடவுளேச - சொந்தவாககின்
பம் வரப்பதிமெனறனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மை
யி-னிறைத்தோரவமயி சென்பதநதனபம் - விளைத்தோரதம
மிய வெறுப்புமொன்றிலதேற - பொடித்தகிடுகொப்புள வெடி
த்திருசரணம் - வெய்யபூழிவி னுளஞ்றவழங்கி - யாற்றுகலின்
றி யாறியங்கினாமுன்-ஞேற்றிடுமென்று சொல்லவுமிலதா - வி
வவகைக்கடவுட சியமபுத்தவறே” எனனும தங் கணிக்கொள்க.

சிவததையணை தொன்றாயநின்ற துயர்கெட்டெனனில்,
என்றவன் சங்கிராகதவாதி இத்தகுப பிரமாணம் சங்கதப்பிர
ராகரணம், “வேறஞோமுகவொளி தோற்றுங்கலன்னத - க
லைவனதருளுயிா நிலவியிலவச - காட்டகதங்கி மாட்டததங்
கிய - தனமையுமளத்திற புல்வையின்பபும - போன்றதவாகித்
தோன்றிமத்தற - பசுக்கரணங்க ளவகரணங்க - ளாகமாறி
யறிவுறு -மேகமாமுயிா யானெனதினதே” எனனும தங் கணி
கொள்க. என்குடெட்ட தவனை இன்றமென தவனைமறத்தற
ஞ் பிரமாணம் சங்கதப் பிராகரணம் “நேகருமுகவொளி
நீக்காதானைக - கவருநதனைமை முருமபேரலக்-கொறித்தது

கக—சூத்திரம். பக்திபின் இலக்கணம். உதிகக

கோடற கடுதத்துண்டனதே - காட்டகதவகி கூட்டககூடு - மிக்
தனத்தியறகை வெந்தழறாகாத - வுபபளத்தமிழத புறபநாஸ
வகிள - சடததவேனுவ கொடுதததகொளளுந - தனமையுண்டி
னக கினமையதனதே” எனனுமதவ கண்டுகொளக

நின்றது எனறவன் சமவாதிமதம் இத்தகுப பிரமாணம்
சங்கதபநிராகரணம் “முனனோனறனத முதிர்ொளிஞான - ம
நிபாபபசசைச சிறுபுழுககவாகத் - வண்டெனவுயிரைக கொண
டிமுழியிரத - தனனைநோககித தானதுவாகி - ஐவகைததொ
ழிலு மெயவனகயு னாவும் - பிரிபாவாறு பெறறுத - திரிபாப
பெரியோர் திரட்சிசொகுகிமே” எனறும், கேடில்லைபெனற
வனை மறுததததகுப பிரமாணம் சங்கதப நிராகரணம் “முத
தியுறற நறறவரவையிடை - சோவொன்றனைச சாரகருமுததி -
சாலோககியமோ சாயுச்சியமெனிற - பந்தமுறற ககதலகழித்
த - வறிவிலோடறிவு பிறிபாபபெறறி - வேணுகிமெனறதற்கிணடி
வரிவவா - நிருபபொன்பதற குறித்தானவேண்டி - மண்ணலதரு
ளிண்ணனியிருப்பினுஞ - சிவனமுததரென ரோதினரகன்று -
நீங்கியமுருவ நீங்காதாயி - லோவகியமுததி யாவதென்னுணா
கக” எனனுமதவ கண்டுகொளக

அனை தகெட்டதெனலிற பொனநினதேன முததிடெனி
ந் பெறறவரரபுகலநீ பொன்றுகையே முததியெனறதசை
வர். இத்தகுப பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம் “கருவியுமல
மும் பிரிவுறப்பிரியா - ஞானநலகலுந தானதனோககித - தன
னையுந்தனையுந தனமுததபொருளையு - மின்னவெனறநியா விரு
வருமுயவகி - பொன்னுயறுபய னுவபபு - மின்ருய நிரகுமிதசிய
ககியே” எனறும், புருடனிகத கனறும் எனறவனா மறுததந்
குப பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம், “இருவருவகூடி பொ
ருபயலுயததென - தருளினையிவவா தபேதினலிபே” எனனு
மதவ கண்டுகொளக.

ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சோந்தாறபோல எனறது ஐக்க வாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் “சத்தினி பாத முப்தத்திறையருளா - லுருவுகொடுலகு தெரிவுறமருவி - மா சுறுநுசு தேசுறவிளங்குந் - தன்மையினுணர்த்தும புன்மைக ணீங்கு - நீருந்ருகு சேருநதகையி - னறிவுநோடறிவு செறிவுற பபொருந்தி - யொன்றாமென்பகை புலகோர் - நன்றமுத்தியெ னை நவினறனோ” எனனுமது கண்டுகொள்க. ஒரு பொருளா மதிப்பதியோ நியிப்பொரு ளொன்றனறே என்றவனை நோக்கி ம றுத்தத்தற்குப் பிரமாணம், சங்கற்ப நிராகரணம் “அறிவிதகறி வு செறியவேண்டினறே - புன்மையிலிருமையு மொளியெனெ னொரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினரினோ” எனனுமது கண் டுகொள்க

இந்த ஐக்கியவாதியை பொழிந்த சங்கிரகதவாதி பரிணாம வாதி சைவா இவாகள முததியி லானமாவுரு சிவமு மொன்ற றியிருக்கு மென்பார்களென்க கொள்க

இஃனா சொல்லியது, ஜனமாவுரு சிவமும் முததியிலிர ண்டாயிருக்குமென்று அகநிபைச சோந்த விருப்புபோலச சி வத்தோடே கூடின வானமாவுரு சிவமாமென்றும் பெத்தத்தி லொழிந்த முததியிலுமிரண்டா யிருக்குமென்றும் அநாதிபே யிரண்டாயிருந்து முததியி லொன்றாமென்றும் இப்படிச சொ னன சமயிகளை அவையத்த மல்லவென்று மறுத்த முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருளா வருமாறு.

—0—

. சென்றணையு நிழற்போலச் சிவனிற்பென்னில் - அரன கொடுத்தத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா; பதிகதரத் சென

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருகூ.

தணையப்படு மரநிழல்போல முகல்வன விகாரயினநிசிந்ப வுயி
ராதானே பருவஞ்சோகதவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அகனை
த தலைகூடுமென வமையுமென ரஸ்வர அவிகாரவாதி மதமப
நறிககூறின, —சென்றனையு மயனமுக்லி - மரநிழலுக்குச் சுநந
தரயினநிச சென்றனைவாராகு அசுநநதர மாமாறுபோல மு
தல்வனுக்குச் சுநநதரயிலலை, யவனைத் தலைகூடுவதர யுள்ள உ
யிராககே சுநநதரமெனப்பட்டு வமுவாம —உயிரசெட்டிச சிவ
தனையனைநது ஒன்றாய் நின்ற தென்னில - இனிப் பரிணாமவாதி
கள் உயிரகெட்டிக கூடி யரண்டியி லொன்றாய்ப போமெனப்பெ
னில, —கெட்டகணை வின்றும் - கெட்டாற கூடுமாறு இனமை
யானார், —சின்றதேல-கெட்டாறு நின்ற கூடுமெனின, —கேடில
லை-அவவாறுநின்ற கூடியவழி கேடினமையி னொன்றாதல் பெ
றப்படாமையானார், —அனைந்து கெட்டதென்னில - கூடியபின்
கெட்டதெனின, —பொன்றினதேன முத்தியினைப் பெற்றவரா
ரபுசுனீ - கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும், —
பொன்றுகையே முத்தியெனில - கேடேமுத்தியெனின, —புருட
ன்ததன்னளும் - உயிரித்தமாதல் செல்லாமையானு மதவும் வ
முவாம, —ஒன்றியிடுநீரொடுநீர் சோககாற்போல என்னில-இனி
யயிக்கவாதிக்க நீரிலே நீர்சோகதாறபேலே உயி ரரண்டியைச்
சோகதொன்ற மெனப்பெனின, —ஒருபொருள் மதிப்பிப்போ
டுயிரபொரு ளொன்றானதே - நீரும் நீருமபோல முதல்வன் உயி
ரும் தமமுட சமமாதல் செல்லாமையின் அவாமதமும் அடாது

அரண் மலரடிகே திருக்கு மியலபு வேறுவேறுக்கூறும்
வயவர் மதக்கலைப் பரிசுரித்தவாறு.

உருகா.

செவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருகா—

செம்பிரசகுளிகை தாககினைவிடத் தண்டாகிய தன்

மைபோல இருதவரன்மாவஞ் சிவனைக் கலநதவி

டத் திருக்குமுறைமையுணராததகின்றா

செம்பிரத குளிகையிறை கள்மபறறுப்பொன
னாயச செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைநதாறீவன,
நம்பனுடன் கூடுமெனிற போனபோலல்ல னறகுளி
கை போலவர னனுமெலம்போகதி, யம்பொனடிக கீ
ழவைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகை யதுவும
பொன னாகாதாகு, மும்பாபிரா னுறபதகி யாகிசெய
றகுரிய னுயிரதுதானஞ் சிவனுபவ மொனயினுகு
முரித்தே. (க0)

(இ-எ) செம்பிர செம்பொன விரதக்குளிகை தாகக்க களி
த குளிகை மபறறெப்படிப பொன்னுடன் கூடும அது
யினுந் களி போல

ம்பறறுப்பொன

னாயச செம்பொ

னுடன் சேரும

மலஞ் சிதைக இருதவரன்மாவஞ் சிவஞானத்தினுலே ம
தாறீவனம்பனு லம்போய்ச் சிவனைச் சோதவிடத் திவனு
டன் கூடுமெனில் மவனைப் போலப் பஞ்ச கிருத்தியகைகையுஞ்
செய்தற குரித்தரவ னெனறு சிவ சமவாதி

சொல்லில் அஃகனறு.

பொனபோல சிவனிகைப் பொனபோல்வ னல்லனசெச
ல்ல னற்குளிகை ம்பைப் பொன்னுக்குங் குளிகையைப் பேர

கக—குத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உடுகடு

போலவர னனூ னறவனாகி யான்மகசளுடைய மலத்தைநீ
கிமலம போகநி ககி யழகினையு டொலிவ்னையு முடைய தி
யமபொனடிககி ருவடி நீழற கீழேவைப்பன
ழவைப்பன

அருவ களங்க அருமையாக களங்கத்தைப் போசுகின்
மறுகரு மகருளி பொன்னுனது தானவேறே யொரு செம்பி
கையதவும் பொ றசளி மபை போககமாட்டாது குளிகையே
னனாகாதாகும் போசுகுமிது பொன்னாகவே யிருக்கும், அத
தனமைபோல?

உமபாபிரா னு தேவர்களுக கெல்லாரு சுவாமியாயிருக்
றபத்தியாதி செ கபட்ட சிவன் சிருட்டிமுகலிய பஞ்சகரு
யறகுரியன் ததியங்கனையுரு செய்கறகுரியன்

உயிரது தான் இப்படிச சுத்கருண வான்மககடான்
சுவானுப மொன வேறொரு கிருத்திபங்களுரு செயவதினநிச்
நினுகரு முரித சுவானுபுகி யொன்னையேம தினைத்திருப்ப
தே தேயுரிமையுடையாரா ஏ-று

எனவே இவாகள பரமுத்திபைப பெற்றிருந்தாற கிருத்தி
ய காததாவாகார்கள்

ஆனமாகக ளொருக்காலுற கிருத்திபளு செய்யார்களோ
வெனில்? அபரமுத்தியை யடைந்த வகிகாரிகள் அவன்னுமதி
பைப பெற்று கீழுள்ள கிருத்தியகாதாகளா யிருப்பார்களென
வறிக

அகதப்பரம முத்தாகளும் சிருட்டியாதியைப் பண்ணித்
குற்றம் யாதெனில்? அநேகேசுர வாதமுண்டாகையாலும் சுத்
தமாபை யொன்னுகையாலும் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களை செ
ய்யப்பெறு தெனவறிக.

இதற்குச் சாவனாஸோததரம் சர்வ மதோப நிபாசம்
சிவநருமோத்தரம் மிருகேந்திரத்து மறிக.

போக்குமோ மதஞ்ஞெரு செம்பிறகளிமலைப்பொ-னீஞ்ஞவ
ரோநீஞ்கினா நோயகீசு டடைப்பதஞ்ஞ செயயார திளைப்பார்
பற்றறரூரீச-னடிகழீழத்தஞ்சுததினி யின்பம் ” “ஆதிமுத்தனி
னபமு மநாதிமுத்த வின்பமுங்கே-ளோதமவிதித் துபநிடத்த
தம். எனருரெமதுகுறவா.

இதனைப் பரமோபதேசத்திற் கூறின ராணிககாணக

(௧௦)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

மேலதாககே புறநடை

செம்பிரதகுளிகையினுற களி பற்றுப்பொன்னுய்ச் செம்
பொனுடனசேருமலஞ்ஞ சிதைநதாற சீவன நம்பனுடன கூடுமெனி
ல-செம்பானதிரதகுளிகைப் பரிசுத்தினுலே களிப்பானதுபோய
ப் பொன்னுற அப்படியே சிவனுடையசத்தி ஸபரிசுத்தினு
லே ஆனமாவின்னுடையவாணவாதி மலங்க ஸீங்கவே சிவனு
டே யொக்க வானமாகந்நம் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமென
னிள;—அரன பொன்போலல்ல னதகுளிகைபோல-அரன பொ
ன்னைப்போலே யல்ல,செம்பைககளிம்பறுத்தப் பொன்னுக்கும்
ரசுகுளிகைபோலே செம்பொன்னுடன கூடும ரசகுளிகையினு
லே களிம்பற்றப்பொன்னுனது முன்னுள்ள பொன்னே யொக்கு
மொழிபக குளிகையை யொவ்வாது;—அரனனுகி மலம்போக
கியம் பொன்னடிகு கீழவைப்பன் - சிவன ஆனமாவைப் பொரு
கதின மலங்களை நீக்கி யானமாவைத் தன்னிடத்து வேற்ற வை
ப்பன்;—அருங்களங்கமறுக்கு மககுளிகையதவும் பொன்னுகா
தாரும-உலகத்தவராக எரித்திறேமும் பொன்னை டெளிதி-நாக்கு
மிரதகுளிகைப்பொன்னுகாது. இப்படிப்போல;—உம்பர்விரா தற்
டத்தியாதிகளுக்குரிய னுயிரதுதான் சிவனுடைய மொன்றினுக்கு

கக—ருத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உடுகள்

தே-தேவர்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டிமுதலாகத் தொழில்களுக்கு கர்த்தா, ஆனமாவானது சிவநாதானுபவ மொன்றினுக்குமே புரியது.

இதனால் முததானமாகுகள சிவநாதானுபவிசுளே யாவர் உள், கிர்த்திய காததாக்க ளாகார்களெனக்கூறியது

ஆதிமுததான அநாதேஸ்வராத் விஸ்வரமித்திரா பரியந்தம் சிருஷ்டியாத் கிருத்தியங்கள் பண்ணினை யாகமபுராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத் தாசாரிய ரதுக்கிரகமாகிற் கிருத்தியத்தைப் பண்ணக் காணப்பட்டதே யென்னில? அதமெய, சிவ னெவ்விடத்து மெந்தக் கிருத்தியமு மவரவரையதிஷ்டித்துத் தாமேபண்ணுவா, முகதானமாகுகள பண்ணுவார்களென்பது இருபு சுவிதென்பதபோல வாதாரஸகூணை இந் விசாரமெல்லாரு ஜீவனமுத்தி யவததையிலேயே, பாமமுத்தியிலே சிவமென்று மாணமாவென்றும் பிரிந்த காணப் படுவ தொன்றில்லை ஆகையால் முததானமாகுகள கிருத்தியம் பண்ணுவார்கள பண்ணார்களெனும் விசாரத்துக் கவகாசமே யிலலை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முத்தியினிற் சிவனு முத்தானமாவும் பொன்னும் பொன்னும்போற் புணரக் கொருபொருளா யிருப்பாரக் ளென்று சிவாததவைதிப் போலிப் புருஷனெருவன் புகல் மறுத்தரைக்கின் றார்

செம்பிரத ருளிகையினுற களிம்பற்றுப் பொன்னுய்ச் செம்பொனுடன் சேரும்-அப்படி,--மலம் சிதைந்தால்- முததிமானுய்,--சிவனும்பனுடன் கூடுமெனில் - சிவனோ டயிக்கிய மாமென

று செப்பில் சிவன்,—பொன்போல்லை - பொன்னுக்குமொருபொருள் போலப்பவன் ஆனையால்,—நதகுளிகை போல்வன்—சேவனுக்கு,—அரணுகமலம்போக்கி—ஒருபுடைமொப்புகமையாதலால்,—அம்பொன் டிக்கீழ் வைப்பன்—குளிகையுட்பொன்னும் போற நன்கு வேறறுச சாதியாகாமற குளிகை பொன்னுளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற சிவத்தவப் பிரகாசஞ் செய்தொத்த சிவசாதியாகக்கிடந்து சக்திக் கொத்து விரிந்து அந்தச் சத்திப் பகாராதம் பாரத் தொத்துப் போயப் பரக்காய்ப் பதிமுத்தப் பகாராதம் பாரக்கும் பராசுருப் சேவசித்தியையை பதிமுத்தப் பகாராதம் பாரத்து பிரத்தியக்காயப் பாரக்கும் பிரத்தியசுருப் சித்தியைக் குறிச் சிவனுக்கச் சேவனைப் பண்ணுவன் —அருங்களைக் மறுக்கு மகளுளிகை தானும் பொன்னுக்காதாரும் - குளிகையாக வுபயிசுப்பட்ட சிவ விப்பொன்னுக் வுபயிசுப்பட்ட சேவனாகான் ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலுமொரு சிவசாதியா யொத்த பொருளாமென் றுரைதகல்லப் பஞ்சகாத்திய முதத்சிவன் பண்ண வேண்டுமென்பதற் சூத்திரம் —உம்பாயிர னுறபத்தி யாதிகளுக் குறிபன் - சிவன் சிருஷ்டி முதலிப் பஞ்சகாத்திய கிருபா காததக் கருகன்,—உயிர்தான—முதத்சிவனான,—சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே - சிவ சக்திப்பதிருகு வேறறுச சக்திப்பம் வேறறுப் பலம் விட்ட பிரதக்கவாச்சநீய சக்திப்ப சமசித்த பஞ்சகாத்திய கிர்த்தானும சிவன்போற் கிருபா சக்திப்ப சமசித்த கிர்த்திய கிர்த்தல்லாமையாற் றனது பராகருப சித்தியி விர்த்தியக்குறி சாவார்த்த சிவசாக்காதகார பூர்த்திக் கிர்த்திச் சிவானந்த நாம சிவபோகத்துக் கருக பிரத்தியக்குருப் சித்தியிலிங்கச் சித்திச் சித்தந்தரானம் பொதுச் சித்தியைக் குறி கரண காத் திரு ரூப் வது பவா நுபவி திருகஸ்வரூபி யாகாநிற்கும்.

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உடுகக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கனிமபுள்ளவரு செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றா மா
நிலையாயினுங் கனிமபு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றாதலு செலவு
மென்பது மடாத உயிசுரு மலத்தை நீக்கு மாறறலையுடைய
முகலவனைச் செம்பிறகுக் கனிமபு நீக்குமாறறலையுடைய இரத்கு
ளிகையோ டொப்புறுததுதலுந் தி அவ்வாறறலிலலாத பொன்
னோ டொப்புறுததுதலு ராண்டைச்சேவானமயானும், மலநீங்கி
யவழியுஞ் சிவனுபவ மொன்றறதே சுதந்திரமாயவயிர ஐக
தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முகலவனோ டொத்
தொன்றாதல் செல்லாமைபாணு மென்பது

ஒன்றினுக்கு மென்னு முரமை முற்றமமை

சிவனுபவ மொன்றினுக்கு முரிக்கேயென்ற விதஞ்சே, சி
வனுபவத்திற்கு முரித்தனென்னுஞ் சுதந்திரவாமதிமு மறு
க்கப்பட்டது

—

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—0—

செம்பிறகனிமபு குளிகைதாக்க நீங்கின தனமைபோலச்
சிவனுடைய வருளாலே ஆனமாய்க்கு மலம்போய முத்தடைய
பெறமென்ற பேதவாதிமத மேலருளிச்செய்கறா

செம்பிறதக் குளிகையினுற கனிமபற்றுப்பொன்னுய்ச் செ
ம்பொன்னுடனேரும - செம்பொன் இரத்குளிகையினுலே களிக
தம்போய மாறறெழுந்திருந்த கனகமாய்ச் சிவகத பொன்னு
டனே கூடாநிற்கும் அதபோல, —மலஞ்சிதைந்ததாற்சில னம்ப
னுடன்கூடுமெனில் - மலமானது சிவனருளாலே நீங்கினால்

ஆனமாவஞ் சிவனுடனே கூடுவன் என்று நீசொல்லில் அததிட் டாந்த வினோதம அடெப்படி யெனவில?— பொனபோலல்ல னற் குளிகைபோல்வன-பரமேஸ்வர னந்தப் பொனனைப்போ லல்லன் நல்ல குளிகையைப்போல்வன ஆகையா லானமாவும னறி,—அரணணுகிமலம்போக்கி யம்பொனடிக கீழ்வைப்பன்-ப ரமேஸ்வரன் றந்து திருவருளாலே யிவனை யநாதிடே பொருந திசிறகிற மலத்தினது சத்திகளை நீக்கி அழகிய பொலிவினை யுடைய தனது திருவடியின்கீழே வைப்பனென்ற தெப்படி. ஆனமா வநுளைப் பெறுகிறதே பயனென்றும் அக்கவருளுகளு ள் தன்மையே பெல்லா மவனுக்குண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிற சுவராதியைப் பாராத்து மறுத்து மே லருளிச்செய்கிறார்.—அரு ள்கள்கமறுகரு மககுளிகையதவும் பொனனாகாதாகும்-செ ம்பின்னது காளித்ததைப்போக்கித் தேடுதற்கரிதாயப் பொன்னு க்கின் வந்தக் குளிகையானதும் பொன்னாகாது, அந்தப் பொ னனுங் குளிகையாகாது, காளிதம் நீங்கினபொன குளிகையா காதாற்போல அநுபைபெற்ற வானமாகக்ஞம் அருளுக்குள்ள தன்மை யுண்டாகாது,—உம்பாபிரா னுறப்பதிவாதிகளுக்கூரிய ன் - ஆகையால் தேவர்களுக் கெல்லாம் காத்தகாவாகிய பரமே ஸ்வரன் சிருட்டிமுத்தலான் கிருத்திபங்களுஞ் சாவஞ்ஞபத்து வழு மநாதிடேயுடையன் —உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றி னுக்குமுரித்தே - ஆனமாத தானு மநுளைப் பெற்றாலுஞ் சிவனு டுருளா பஞ்சகிருத்தியமும் பேரறிவு முண்டாகாது,—சிவானு பவ மொன்றையு மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறதற் குறித்து. "

செம்பிரதசகுளிகையினுற் களிப்பறறுப்பொன்னாய்ச் செ ம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைத்தாறழிவ னம்பொனுடனகூடும், என்றவன் பேதவாதி. இகறகுப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகர னம். " ஈசன தருளாற் பாசத்தொருதி-செறிவுறுசெம்பிற் கறை

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருபக

புதுகளிப்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு - நித்தமுதத சுத்தனாக-வைத்தனருங்கின மறைவல்லோரோ” எனறும் “பொனபோலல்ல னற்குளிகைபோலவான” எனறு அவனை மறுத்த திருப பிரமாணம சங்கதபநிராகரணம் “மறைகளாகமத துறைதணமறதெவையு - நாசயிப்பதிபசு பாசமென்றுரைக்க- வயத்தோராளிகை சயத்தாறறுமிரக- காளிதநாசம் பாசத்தேயத் தல் - கூடாதன்றியுங் குளிகைசேருண - நீடாதுழிதந நிலைநிலையாதலிற் - பேதவாத மோதுதல்பிழையே” எனனுமது கண்டு கொள்க

உயிரானுஞ்சிவானுபவ மொன்றினுக்குமுரித்தே என்றத ஆனமாச சிறற்றிவனுக்கைபா லசசிவனுக்குள்ள கிருத்தியமெல்லா மிவனுக்குண்டாகாது, சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தென்பது கருத்த இவ்வுனஞ் சமவாதினைய மறுத்தற்குப் பிரமாணம சங்கதபநிராகரணம் “அவனிவனுக்கி லிவனவன் செய்தியென்றுசெய்வா னென்றி பமத்ததா - ஸெல்லாமறிதல் செல்லாதுயிரகள் - சிறற்றிவெனுமிச சொற்றவறாகும்” எனனுமது கண்கொள்க

இதனா சொல்லிபது, செம்பிற காளிசமானது இரக்குளிகையினுலே நீங்கப் பொன்னுன தன்மைபோல ஆனமாவுக்குண்டான பாசமு மருளாலே நீங்கினு மருளுக்குள்ள முறைமை யானமாவுக்குண்டாகாது, பொன்னுனது குளிகை யாகாதாற்போல வென்றும் ஆகையா லீதருதக மல்லவென்றும் ஆனமா வருளோடு கூடினானு சிவானுபவ மொன்று மொழிக் ன்பஞ்ச கிருத்திய முண்டாகாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

செம்பிரத குளிகையினால் களிமபற்றுப பொன்னாய்ச் செ
மபொன்னுடன் சேரும் - களிமபுள்ளளவும செம்பு பொன்னுடன்
ஒருத தொன்றாமா நிலையாயினும் களிப்பு நீங்கியவழி யொத
து ஒன்றாகச் செல்லுமென்பது மடாது, —மலஞ் சிதைந்தாது
சீவனமபனுடன் கூடுமெனி னறகுளிகைபோலவான பொன்
போலலன் - உயிராகு மலத்தை நீக்குமாறதனுடைய முதல்வ
யிற் செம்பிறகு களிமபு நீக்குமாறதனுடைய விரதகுளிகை
யோ டொப்புறுத்ததகலன்றி யவ்வாறதலில்லாத பொன்னோ
டொப்புறுத்தத் லீண்டைக்கு ஏலாமையானும், —அருங்கங்
க மறுக்கு மக்குளிகைகாணும் பொன்னாகாது - அரிடகளிமபினை
நீக்கிப் ரசகுளிகையும் பொன்னாகாது —நறுகுலம் போக்கி
யம்பொ னுடிகழிழவைப்பன - பொருக்கியமலத்தை நீக்கித் திரு
வடிக் கீழ் செலுத்துவனாயினும், —சிவானுபவ மொன்றினுக்கு
முரித துயிர்தானம் - மலநீங்கியவழியும் சிவானுபவ மொன்றற
கே சுதந்தரமாய் வுயிர, —உறபத்தி யாதிகளுக் குறிப்பன் உம்பா
பிரானுகும் - ஐந்தொழி லெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய
முதல்வனோடொத்த ஒன்றாகச் செல்லாமையானும்

சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரிததேடென்ற விதனுனை சி
வானுபவத்திற் குறித்தனறென்னுஞ் சுதந்தைசுவா மதமும் மறு
கப்பட்டுடது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—000000—

மீள்வரவ ஞானமாவுஞ் சித்ததச சிவனுஞ்சித்த இந்தவிர
ணநிக தமயிறகடி யொன்றாயிருக்கிறதே மூத்தியெ
ன்று சொல்ல மறுத்து னன்றித் துணர.

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உருஉங்

சிவனசீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றொமென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருள்ச சேருஞ்சித் தவனறான, ப
வவகேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற் படியுஞ்
சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்தாயிவனறான, அவனறானே
யயிபுஞ்சித் தாதலினு லிரண்டு மணைநதாலு மொன்றா
கா தநரியமாயிருக்கு, மிவனறானும் புத்தியுஞ்சித் திவ
னமோபுத்தி யிதுவுமசித் தெனிலவனாக கிவனும்சி
த்தாமே (கக)

(இ-ள) சிவசீ சிவனுஞ் சைதனனிய ஸவருபன் ஆனமா
வ னென்றி வுஞ் சைதனனிய ஸவரு ண இவ்விருவருஞ்
ரண்டுஞ் சி சேதன ருபிடான்படியாலே முத்திகாலத்தி
தொன்றொ மெ லொரு முதலெனச் சொல்லில்? அஃதெனது.
னனில்

சிவனருட்சித் சிவனனுகிரகத்தைச் செயதற்குரிய சித்
திவனருளைச்சே து இந்நவானமாவும் அனுகிரகத்தைப் பெ
ருஞ்சித் த ரறிருக்கிற சித்துக்காண

அவனறான ப அநதச சிவ னிநத் வானமாககன சநகம
வவகேடு புத்தி ரணத் துறத்தலுலே வருத்தமுற தவனை யி
முத்தி பண்ணுஞ் னைப்பாறமும் பொருட்பிப் பஞ்சகருத்திவக
சித்து னையும் பண்ணிப் போகமொடச் சங்களைக்கொ
டுக்குஞ் சித்து

அவற்றிற் படி இவனறானவனுலே யாகொன்றையறிவி
யுஞ்சித் தறிவிக்க கத தானறிந் ததிலே யமுத்த வழுத்துகிற
ப் படுஞ் சித்தாயி சித்து
வனறான

அவனறானேய அநதசசிவன சர்வருஞ்ஞதலாற சர்வத்
தியுஞ்சித்து தையு மறிக்கிசித்து.

ஆகலினு விர இந்தனமையை யுடைத் தாகையினுலே
ண்டு மனைதா சிவனு மானமாவுந் தமமிற் கலப்புண்டாய்
வமொனருகாத வேறற நின்ருநு மொனருவதில்லை. அஃ தெ
நரிபமா யிருக்கு னபோல வெண்ணில் ?

ம

இவனருநும பு இந்தவானமாவுஞ்சித் திவனுலே காரிய
ததியுஞ்சித் திவ பபிம புததியுஞ்சித் திவவிரண்டுந் கூடியவி
லுமோ டத்த வேறறறிருப்ப தொழிந்த ஏகபொரு
ளாகாகவாறுபோல

இவன ருநும இந்த வானமாவுஞ்சேதனம் புத்தியுஞ்சே
புத்தியுஞ் சித்த தனம் இவவிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும்.

இவனுமோ பு இந்த வானமாவாகாத புத்தி
த்தி

இதுவு மசித் இந்தவானமாவி னுலம்பை விசாரித்த
தெனில் பபாக்கி லந்தப்புத்தி யவனுக் கசித்தாயிருக்
கும் அதுபோல,

அவனுக் கிவனு சிவனுடைய வுணமையை விசாரித்துப்பா
மசித்தாமே ாகநி லந்தச சிவனுக் கானமாவின் து சித்த
மசித்தகாம எ-று

சிவனைக்குறித்தது சொல்லுமபோ தானமாவுக் கீஃ தவது
ரப் பெயரென வறிக, முகமனது (கக)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஜீவசைதனனிடத்திறகுஞ் சிவ ஸ்சைதனனியத்திற்கும்
பேதந் கூறுகின்றது

சிவனசைதனனிறண்டுஞ் சித்தொனருமென்னில் - சிவனு
மானமாவும இரண்டும் சித்தருபமாய்கையா லானமஞானக் கிழி

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருஉரு

பைகளுக்குத் தடையாய்நின்ற ஆணவமல நீங்கல் சிவனைப்போலே கிருத்திய காததா வாவனென்னில்?—சிவனருட்சித இவனருளைச் சேருஞ்சித்த - சிவன் ஆனநகப * பரதாபியானசித்த, ஆனமா வநத வாநநகத்தை யனுபவிக்குஞ் சித்த, —அவனருண பவகுகெழி புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்த தவறற்றபடியுஞ்சித்த - சிவனருண ஜநந மரண போகமோக்ஷங்களை யுண்டாக்கும் ஞானஸவரூபி, ஆனமா விவையிறங்களை யடையும் ஞானஸவரூபி,—அறிவிககப் படுஞ்சித்த மிவனருண - ஆனமா சிவனறிவிகக வறிகற ஞானஸவரூபி,—அவனருணை யறியுஞ்சித்த - சிவனருணை யறியு ஞானஸவரூபி,—ஆதலினாலிரண்டு மனைகதாலுமொன்றாகா தகநிபமாயிருக்கும் - இவ்வாறு ஜீவனுக்குஞ் சிவனுக்கும் ஞானக்கிரியை வேறுபாடுண்டாதலான முததியிலுமொன்றாவதில்லை, பிரிவற்ற வதவைதமாயிருக்கும் அதைவவாறென்னில்?—இவனருணம் புத்தியுஞ்சித்தவருமோபுத்தி-ஆனமாவும் புத்தித்ததவமுஞ் சித்தென்று சொல்லப்படுகையால் புத்தி ஆனமாவோவென்னில்?—இது அசித்தென்றிடிவ அவனுக்க சிவனுமசித்தாமே - புத்தி அசித்தருபமாகையால் சித்தருபியான ஆனமாவாகா தென்னில்? என்காலமு மெல்லாத்தையுமுள்ளபடி யோர துணையுமின்றி யறியுஞ் சிவனை கருதித்தப பகத்ததிலே சிவன் மாயாகரணங்களைக் கூட்டி யறிவித்தபொழுத்தறிந்த மிவவாறறிபாதபொழுது ஜடததோடுக தனனோடுமபேகமற நிற்கையால் ஆனமா அசித்தென்று சொல்லுவதற்குப் போதுமென நினைபொருள

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவனும் சிவனுஞ் சித்த தொருசாதி யிருசித்தப் பொருளாக

யிருக்குமென்ப திசையா தொரு சித்தப பொருளென றுரைக்க
மறுத் துணாததுகின்றா

சிவனசீவ னென்றிரண்டு சித்த - சிற்பொருள் விப்பு
பொருளு மாதலால் ஒன்றை விட டொன்றிருக்குந் தானமுமில்
லை அதனால்,—ஒன்றும்-இக்கிடமாம்,—எனினில்- அமூர்த்தவி
ப்பு பொரு ளொன்றாக் கொன்று தட்டா துள்ளமுதமபு மொ
த்திருக்கும். உஃகிருக்க அநதச சீவ சிவவக்கியம் ஆதியாளு
ந்ததியம், அநாதிபாஸு வேற்றுமைக்குறி விளமப்பபடாது
வேற்றுமைக்குறி கண்டோங் கேட்டோமாகி யிருவாக்கும் வை
க்கப்படும். அநச் வேற்றுமைக்குறி யாதோ வெண்ணில் —சிவன
ருடசித்த - சிவனுக்குப் பரமுதகி வியத்திக் குறிபுனுகிரகம்
பண்ணுஞ் சித்த,—இவன் சிவனருடே ச சேருஞ் சித்த - அநச்
ச சிவானுகிரகத்தைச் சிவவிடத்தினி றும் பெறுஞ் சித்த,—
அவனான - சிவனான,—பவங் கெடு புத்தி முதலி பண்ணுஞ்
சித்த - சிருட்டி நிதி சங்கார திரோபாவ பக் முதலி யனுகிர
கங்களைப் பண்ணுஞ் சித்த,—அவற்றிற் படியுஞ் சித்த - அநத்
ப பஞ்ச கிர்ச்சிப் பரகந்திரத்தி ல்கப்பபட்டிக் கட்டுண்ணுஞ் சித்
த,—அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமியனான - புத்தி முக்திக் கிரமத்
தற் சாடேச சிதற்றிவு நிரடேச பேரறிவுகளினு லு னாதது
விக்க போக்கியமாகுஞ் சித்துஞ் சிவனான,—அவனானுனை ய
றியுஞ் சித்த- சிவன் சுவதந்தர் அறிவன்,—ஆதலினாலிரண்டும்
ணைநதாலும் - முததியிற் சாயுச்சியமானாலும்,—ஒன்றாகாத -
ஒரு பொருளாகாத,—அநகிடமா யிருக்கும் - அநகிய சாயுச்
சிய முதற் சம்பகக்ஞ்சொ லிவவிடத்துச் சாதிராசியப் பொ
ருட் சொல்லாதலா லொத்திருக்கும் பந்தத்தில,—இவனானு
ஞ்சித்த புத்தியுஞ் சித்து,—சித்தெனும் வசன் மாதிரத்தி
னுலே சித்தை விளக்குதலால், சித்தென அபசரிக்கப்படும்,—

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலககணம். உருஉள்

புத்தியிவனாமோ - ஆகாத — இது வசித்தென்றிடிஸ் - புத்திசட
மெனனில், — அவனாகு - சிவனாகு, — இவனம் - சீவனம், —
அசித்தாமே - ஏகாரத் தெழிபினிலே யுபாதி தளளி ஸவரூப
லக்ஷணத்தினிலே சிவனாக கொத்த சித்தத் தானே அசித்த
ன்று.

ஸவரூப லக்ஷணத்தினால் சித்தப்புகதி கடத்த லக்ஷண
த்தினால் சித்தென ரூபசரிக்கப் பட்டதுபோலப் பகித்தவ மி
ருத்தலாம் நடத்த லக்ஷணத்தினிலே யசித்தென ரூபசரிக்கப்
பட்டது, முத்தியிலொத்த சித்தே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இருபொருளுஞ் சித்தேதயாகலான் ஒத்தொன்றாமென்றலே
ஈமைவுடைத்தனி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினாகுமு
ரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்தக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையா
தாலெனின? அறநன்று ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒக்
தொன்றாமாயினும் வியஞ்சகத்தையினி ஈமையாதா யதுவது
வாய் முந்திக் காணுங்கண்ணொளிகும அதேபோலத் தனக்கொ
ரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய எல்லாய
ரணையு மொருங்கே விளங்குகிறகு ஞாயிறறினொளிகுக் தமமு
ள வேற்றுமை பெரிக்காயினுமேபோல், சித்திரண்டரகுத் தமமு
ளாதரங்கவேற்றுமை பெரிதமுண்மையான், அவ்விருபொருளு
ந் தமமுட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிறநலேயனி ஒன்ற
ம்ப் போமா நிலைபென்பதாம்

நீருந்ருமபோல் ஒத்தொன்றாய் நிறகுமென்னும் ஐகவாதி
களை மறுத்தற் கொழந்த விவவிரண்டுசெய்யுளும; ஒத்து வேருங்

௨௫௨௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிறகுமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தறகு முரிபவாறு காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவனுடனகூடி யானமா சிவானுபவத்தை யனுபவித்திருந்
ருமென்ற தெப்படி? ஆனமசித்தனது சிவசித்தந சன்னிதகூடி
யொன்றாய் விடுகிறதே முதற்பென்ற வைக்கவாதியை கோக்கி
மறுத் தருளிச்செய்கிறார்

சிவனசீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றா மென்னில்- சிவ
னென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மானமாவென்று சொல்லப்ப
ட்ட முதலு யிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கையா சொருமுதலென
று நீசொல்லி லது கருத்தன்று உதென்னெனில்?—சிவனருட
சித் திவனருளைச்சேருஞ்சித்த - சிவனொன்றிலுந் தாக்கராம லெ
ல்லாததுகளுந் தாரகமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய வறிவு; இந்த
வானமா வந்தவருளைப் பொருந்தி யதிற ஞானமாயநிற்கிற வறி
வு—அவனான பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்த - அந்தப்
பரமேஸ்வர ஞானமாகளுடைய ஜநகங்களைப் போக்குகைப்
பொருட்டாகப் புசிப்புக்களை யுண்டாக்கி யவற்றையுங் கனமத்
தக்கிடாகப் புசிப்பித்ததத் தொலைதகவாறே மோகூத்தையுங்
கொடுக்கிற வறிவு,—அவற்றிறபடியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்
தமிவனான - அந்த ஜநக மரணங்கள்ளே பொருந்தி வருகிற
வறிவுமாயப் பரமேஸ்வர னறிவிக்க வறியும்தொழிந்த தானாக
வறிகிற வறிவுமல்லவா யிருப்ப லிந்தவானமா,—அவனானு
யறியுஞ்சித்த - அந்தப் பரமேஸ்வர னேக்காலத்திலே தானாக
வறிகிற வறிவாகவிறுப்பன —ஆதலினு வீரண்டு மனைந்தாலு
மொன்றாகா - ஆகையாற் சிவனு மான்மாவுங்கூடலுந் முத்தி

கக—குத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருஉக

யிலு மொனருவதில்லை. ஆனால் சிவனு மானமாவத தனவில் வே ருயிருக்குமோ வெனவில்? அப்படி வேரூயிராது,— அந்நிய மாயிருக்கும்— ஆளுந் தனவில் வேறற்றிருக்கும் இரண்டு சித் துமாய்த் தனவில் வேறற்றிருந்தாற தன்னிலாவவாதோ வெ னவில்? ஒவ்வாது அதெவ்வனே பெனவில்?—இவனருளும் புத் தியுஞ்சித்த - இந்த வானமாவு மிவனுடையபுத்தியு மிரண்டு சேதனமாயிருக்கும். அப்படியிருந்தாலும்,—இவனுமோ புத்தி- அசேதனமாகிய புத்தி சேதனமாகிய வானமாவாகாது —இது வசித்தென்றிதில் - ஆனமா வறிவுக்கறிவாயிருக்கிற புத்தி அசே தனமாமெனவில்?—அவனுக்கவனு மசித்தாமே - முனசொன ன வானமாவடிபு புத்தி யசேதனமான முறைமைபோல அந தச சிவனுக்கநத வானமாவுஞ் சேதனனாயினு மசேதனனா யே யிருப்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் ஐக்கியவாதி மறுப்பு “அறிவிறகறிவு செறியவேண்டினதே - யுண்மையிலிரு மையு மொளியேயெ விலொரு - தன்மையாகமுன சாற்றினில ரே” எனனும்தக கண்டுகொள்க.

இதனால் சொல்லியது, சிவனுமானமாவு மறிவாயிருந்தா லும் பலபிரகாரத்தாலும் ஒன்றாகாதென்றும், அப்படியொன்றா காம லிருந்தாலும் வேறற்றிருக்கு மென்றும், ஆனமாவும் புத் தியுமறிவாயிருந்தாலும் ஆனமாவடிபு புத்தி யசேதனமாயிரு க்குமென்றும், அதக்கமைபோலச சிவனுக்கு மானமா வசே தனமா யிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

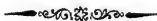
சிவன்கீவ நென்றிரண்டு சித்தகொணரூ மெனனிச்-சிவன
கீவனென்ற விருப்பொருளுந் சித்தேயாகலான ஒத்த ஒரு
மென்றலே யாமெயுடைத்தனறி, உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொ
ன்றினுநு முரித்தேபென வேற்றுமைப பதித்தக கூறுதல ஆண
டைக கமையாதா லெனில?அறநன்று,—சிவனருட்சித்த இவ
னருளைச் சேருஞ்சித்த-சிவ னருளாகியசுத்ததாம, சீவனவரு
ளைச் சேருஞ்சுத்தாம,—அவனபவங்கெழி புகதிமுத்தி பண்ணுஞ்
சித்த அவநநிதபடியுஞ்சித்த-அமமுகலவன் பவத்தினைக் கெழி
ததப புத்தி முத்தியினை யளிக்ருஞ் சித்தகாம,உயி ரவைகளிலமுந்
தமசித்தகாம —அவனருளே யறியுஞ்சித்த இவனரு னந்விக்க
பயிடுஞ்சித்த - முகலவனருளே யறியுஞ்சித்தகாம உயிர் அறிவிக
க் அறியுஞ்சித்தகாம,—ஆக்லிஷ்டாஸிராமி மனைந்தாலு மொணரு
காதுஅன்னி பராயிருக்கும்-ஒளிபெண்ணும பொய் மையா லொத்
து ஒரு மாயிதும் வியஞ்சுத்தகையினறி யமையாதா யது வது
வாய முத்திக்காணும் கண்ணொளிக்ரும அதுபோலத் தனக்கொ
ரவியஞ்சுக்க மேண்டாது தானேவிய ஞ்சுக்கமாய எல்லாவற்றை
யு மொருங்கே விளக்கிநிறுஞ் சாயிநறி லெனியருத்தமமுளவேற்
றுமை பெரிசாயினுறபோலச் சித்தஇரண்டற்கும தமமுள அக்
தரவகவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையா னவவியருப்பொருளுந் தம
முடகூடிய வழியும் அத்துவிதமாய நிறறலேயன்றி யொணரூப
பபோமா நிலை யாதலான,— இவனருளும் புகதியுஞ்சித்தி
வனாமோபுத்தி - உயிரும் புத்தித்தவமும் சித்தெனக் கூறப்ப
டினும் புத்தித்தவமும் உயிராதலில்லை,—இது அசித்தென்றிடி
லவனாக சிவனும்சித்தநாமே - புத்தித்தத்துவஞ் சடமென்றிடினே

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருக

னை ததவனனோகக வுயிர சித்தேயாயினும் முதல்வனை
நோகக வுயிர அசித்தேயம்

நீரும் நீருமபோல வொத தொன்றாய் நிற்குமெனனு மயிக்
யவாதிகளை மறுததற்கெழுநக விவவிரணி செயயுளும் ஒதது
வேறாய நிறகுமெனனு மஅருவசிவ சமவாதிகளை மறுததரகுமு
ரிபவாறு சரணக

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதற்கு மீளவுவ னுனமாயையே சித்தெனிராகின முததியிற்
சிவனாற பிரபோசனமினை பென்று சொல்ல அகறகுதா
ரணமுததா உணர்த்து உனரா

இருமபைக காநசம வலிததாறபோ லியைநதங்
குயிரை பெரியிருமபைச செயவதுபோ லிவனைத தா
னாகி, யருமபித்திந தனததையன லழிப்பதுபோன ம
லததை யறுததமல னைப்பணைநக வுப்பேபோ லணைந
து, விருமபிப்பொன னினைகருளிகை யொளிப்பதுபோ
லடக்கி மேளித்துத தானெலலாம வேதிப்பானாகிக,
கருமபைததே னைப்பாலக கனியமுதைக கணடைக
கடடியையொத திருப்பனந்த முததியினிறகலந்தே.
(கஉ)

(இ-ள) இரு ம தானாகப்பறறுந தனையினலாத விரும்
பைக்காநத பைக காநதந தனகததவலித்துக் கொ
ம வலித்தா எவதுபோல அமலனு மிகவானமாவத்
தபோ லிபைநத தனவசத தாககிக்கொண்டு இது சிவனிய
ங்குயிர னைத தனவசததாக்குத னென்பதற் குதா
ணம்.

எரியிருமபைச அங்கியானது தனைவநதடைநத விரும்
செய்வதபோலி பாணதை எப்படித் தன செய்தியாக்கிக
வனைத தானாகக் கொண்டாற்போலச சிவனுந் தனைவநத
டைநத வானமாவைத் ததசொருபமாகக்
கொண்டதென வுலமித்தது

அரும்பித்திருநத அகநியானது தனைததெரியாமல் மறை
னததைய னலழி த்துநிறுகிற காட்டத்தின்கண் னுதிக்கவு மந்
பபது போன தவசனிதானே காட்டமெனனும பெயரைய
மலததை யறுத ழித்தது நின்றமுறைமைபோல நின்மலனான
தமலன சிவனுடன் கூடினவானமா மாயாகாரியமா
கிய மலததாற தனுவாதினைய பெடுத்ததுக்
கொண்டு தனைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருக்கிற மல
க்களையகற்றியதற்குதாரணம்

அபபனைந்தவு உபபுககட்டியானது சலத்தூடன் கூடி
டபேபோலனைந் னபொழு தெப்படி யுபபெனனூத் தனமை
து கொடாமல் வேற்றக்கலத்திருக்கு மதற்குதார
ணம் கூறியதாயிற்று

விரும்பிப் யாவரானும் விரும்பப்பட்ட விரதஞ்
பொன்னின்கரு கையான தெப்படி பொன்னினுடைய விப
னிகை யொளிப் லபைக் காண்பியாமல் குளிகைதானே வியா
பதுபோலடக்கி பித்ததுத தானே மேவிடநி நிற்குமாறுபோல.
சிவனுமிருந் வானமாவையுந் தன்வசத்தா
க்கித் தானே மேறபடநி நிற்குமதற்குவமித்தது

மேளித்தது இத்தனமையை யுடையது யானத்தத்தை
தானெல்லாம ப் பொருந்தித் தானெல்லாதகையு மறிவிக்கு
வேதிப்பாஸ்கி ந்தனமைடையுடைய முத்தியின்கண்.

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உடுகந.

கரும்பைத்தே கருப்பஞ்சாறுமுதலிய விரத்தையொத
னைப்பாலைக கனி திருக்கு மின்பத்தை யானமாவானவ னந்த
யமுதைக கண் முதநினைப பொருந்தியிருப்பனகாண எ-று
டைக கடடியை (சஉ)
யொத திருப்ப
னந்தமுத்தியினி
ற்கலந்தே.

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல ஜீவன்முத்தி யேழுவிதமுங் கூறுகின்றது

சிவன், இரும்பைக கார்தம வலிதகாறபோ லினைபந்தந்ரு
யினா-சிவன் பிரபந்தனா ன ஆனமாவைக் காரத்திரும்பை விகா
ரமனநியிலே தனவசத்தாககிக கொண்டதுபோல் பிரபந்த
னா ன ஆனமாவை விகாரமனநித தனவசத்தாககிக்கொண்ட
வனாக கோரிசனசயுர தொழிலுமனநி யெல்லாந் தனது செய
லையாக நிற்பன் —எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லியனைத்தா
னாக்கி-ஆனமா தத்தரிசனமாய மேலொரு செயலு பினைநிச சிவ
னானத்தினாலே ஆனமசுத்திபாய நின் தவனை யிருப்பிலே அகநி
யநிஷ்டைத்தச சுபிசஸமுதலான தொழில்களோச செயவதுபோல்
ச் சிவன் அநிஷ்டைத்தத் தனது கிருத்தியமான் வைகதொழில
களையுரு செட்வன். அப்பொழுது இரும்பு சுமிகிறென்றதுபோ
ல ஜீவன்முத்தர யிருக்கிற வினா ரின்னசிருத்தியத்தைச செ
ய்க்குரென்று சொல்லப்படும்.—அருமபித திருக்கத்தை யல்ல
ழிப்பதுபோல் மனத்தை யமலனறுத த-ஆனம சத்திகருமேல
சிவநரிசனப்பட்ட னானமாவி விடத்திலே காஷ்டத்திலே
மூன் மனத்திருந்த வந்தியானது பிரகாசித்ததுக் காஷ்டத்திலு

டைய தன்மையைக் கெடுத தகநியாய் நின்றதபோலச் சிவன
 பிரகாசித்தப பசுத தவத்தைக் கெடுத்தத தன் தமயமாகி நி
 ற்பன — அப்பனைந்த வுபபேபோ ஸ்ணைநத - சிவதரிச நாகந்த
 ரம சிவயோகத்தை யடைந்த ஆனமாவைச் சலத்தினுடனே
 கூடின வுப்பானது சலத்தினுடைய ருசியைட்டக்கித் தனது
 ருசியாய் நின்றதபோலச் சிவனு மானமாவைத் தனது தன்மை
 யுளடக்கித் காணுக நிற்பன,— விருமப்பிப் பொன்னினைக் குளி
 கை யொளிப்பதபோ டைக்கி - சிவபோகமாகநின்ற ஆனமா
 வை, மிகவுஞ் சந்தோஷித் துருக்கிக் கொடுத்தபொண்ணை ரசகு
 ளினைப் பருகி பொன்கெட்டாமலிருக்க அதநிறத்தை மறைத்தத
 தன்விதமாகவே காட்டி நின்றதபோல சிவானந்த மானமாவு
 க்கு அநநியானுபவமாகவே செய்து, காட்டாசவுறு காண்பதாக
 வுமாயிருக்கிற ஞானத்தையடக்கி,—மேலளித்தா—காட்சியிறந்து
 நின்ற ஆனமாவைப் புரைவறக்கலந்த,—நானெல்லாம் வேதிப்
 பாணுகி - ஞாதருஞ்ஞானஞோட மூன்றாம் கமுவ ஆனந்த பரவச
 னாகிய ஆனமா 'தானே யாகநிற்பன இவ்வாறுமுத்தி மேழுபே
 தமாகில் சிவானந்த தானுபவ மொருபடித்தோ பேதமுண்டோ
 வெனில்? பேதமுண்டென்பது,—கருமபைக் கனியைப் பாலைத்
 தேனைக் கண்டைக் கட்டியை யமுதை யொத்திருப்ப னந்த மூ
 தத்தியின்றகலந்தே - இத்தச்சொன்ன வேழுபேத பதார்த்தமு
 மதர ரசமேயாயிருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவானந்தமும்
 பேத முண்டு அவைவறுமாரு,—கருமபிலே கடினமாகிய கோது
 ம் அற்ப மதரமானசாரும் போலச் சீவபாவமதிசுமுஞ் சிவபாவ
 மதபமும் அதனால் விஷயானுபவ காலமதிகமுஞ் சிவானந்தனை
 பலகால மதபமும், பழத்திலே சொட்டையும் தோலு மதிகமு
 மசாரு அற்பமும்பேர்ல சீவபாவ மதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமு
 மாயக் கரும்பிற் கடினமில்லை, பாஸிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மூ

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். ௨௫௬௫

ஊறு பாலினுடைய பங்கொன்று கடினமேயில்லை, தேன தித்தி
டபும புளிபபு மிருவண்கரசு, கணிசஞ்ஞ ரசமும் ரூபமும் மொர்
னறே கடின முண்டி, கட்டி மதுர ரூபமேயாகக் கடினமன
றி யுடனேகரையும், அமிருத முன்சொன்ன தியாசசிய கடினரசா
கதர ரசங்க ளில்லாமல் சுத்தமதுரமாயிருக்கூர், அப்படியே ய
ந்த முத்தியென்பது. முடிவான வேழாமுத்தி யகிலே யமிருத
மென்றும் மதுரமென்றும் பேதமில்லாததேபோல் சிவனுமை
வைப் புரையுற விரைவி நிற்பன, இவயிறறுக்களை யனுபவத்தி
னாலே யறிவதன்றி வாசசிய வாசகத்தினாலே யறிவதென
றிதன்பொருள்

தடி—ஊர் உகம்மெ—ஓரோஷஸூப பூகாரொயம் வி
வாடுமெநா பவணி—உதஃ | வனலுணகஃ பருஸு—
ஊஃ காய—காரண வஜி—உதஃ ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவன சேவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகாசு ஞ்ஞா

மல்ல துமதாசாரியா பட்ட பட்டன் வாசஞ்ஞ மராசசன் மா
தரத்தினால் வைத்தியனாகிய நிமித்த காதகா வால கணபு—ளி
விளங்குவதேபோல, மல் பட்டன் வாசஞ்ஞ மராசசன் மா ததிரத
தினாற் சிவனாகிய நிமித்த காதகாவாற சிவத்துவம் விளங்கு
மென்று பிறா மதம் பிடுங்குமொரு சுததாத்துவைத் சிகதாத
திருட்டாத வார்த்தை செப்பாது பிறா மத் திருட்டாதப
பேச்சுப் பேசிய தேது? அஃதாவது.

இருந்தபக் காததம் வலித்தாற்போ விசைத்தங்குபினை

என்றது முத்தியிலுஞ் சுதந்தரிய மிலலை யெனும் பிரயோக்சிய
காததிருத்துவ வாதி மகதிருட்டாகத்தமாம்,—

எரியிரும்பைசெய்வதுபோலிவனைத் தானுகி - என்ற
து சிவாவேசகு செப்புந காபாலமத திருட்டாகத்தமாம்,—

அருபித கிந்தனத்தை யனலழிப்பது போல் மலத்தை
யழித்தது-என்றது காட்டத்தால் மனதப்பண்ணி கட்டைய முத்தி
தெரியுநகனத்தை யெரித்தழித்தலால் மலமழிக்குறு சிவனுக்கு
மறைப் பில்லாமைபாற கடைபவனாக கொப்புச சிவன,காட்டத்
தில் மறைத்திருந் தகித்தவனை போல் மலத்தில மறைத்திருந்
தாசிகு முயிர சிவத்துவ மானகயால் விஷம திருட்டாகத்தமா
ம அல்ல கானமா ஞானத்தால் முத்தியை முயலும் விவாத
த வேதாந்தமகம் மலமபோ முத்திவாகிமத மிருவா மகதிரு
ட்டாகத்தமாம்,—

அமலன் அபபனைக வுபயேபோலனைத-என்றது விசிட
டாத்தவைதம விளம்பு ம ராமாதுஜமத திருட்டாகத்தமாம்,—

விருமபி பொன்னினை குளிகை பொளிப்பதுபோல நடக
கி - என்றது காராயணப் பிரகிருதி யிலயவாதி பாஞ்சராத்திரிம
ததிருட்டாகத்தமாம்,—

மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானுகி -என்றது சிவ
குண சங்கராகதி செல்லும் பாசுபத் மகதிருட்டாக தாபா
சாராம்,—

கருமபைத் தேனைப் பாணகக் கலி யமுதைக் கண்ணுக் சட்டி
யை பொக்சிருப்பன்-என்றது சாங்கையதேசி சத்துவ சம்போ
கவாதி மகதிருட்டாகத்தமாம்,—

முத்தியின்றி கலாதே- என்றது கண்ணுக் கட்டியை வெள
த்தென்பதை விசுயமிசைத்துக் கலாதே யிருப்ப னெனபர் பரி
ணத வேதாந்தமத திருட்டாகத்தமாம். இய்யுயிருக்கி எப்பயக்

கக—குத்திரம். பக்கியின் இலக்கணம். உருள்

சிவ சித்தாந்தப் பொருளுரை நீருரைபயிர் சத்தியம் நீ சாத்திரியது. நம நாசாரியர் முற்றுமையுடையவர் சொன்னவரையு; ஒருபுனை—யொர்ப்புருவாகம் கருதி யுரைத்தாராதலால் மலிவசமாகி மயங்கு முயிரைத் தனவசமாக்கி மலமுதலி பண்ணிச் சிவது தவாபி லியத்தி விளைத்தத் தனக்கொடபுவித் தேவுத் விடற மதற நன்மைச் சமமந்தஞ் சற்று முற்றிராத முற்றமறுத்துச் சித்துச் சிவசாதிபாககி பொத் தொருயித் திரசித்தச் சிவசாதிங் கலப்பாயிருப்பானென நினைவ விவிதாயப பொரு ளினை விப்போம்.

குளினை—பொனளைத் தனக்குட கரகரு மிரத் குளினை;—மேளித்தது - மிச்சிரமித்தது,—வேதிப்பாளுகி - நன்மய மரகருவாளுகி.

மறநறைய வெளிப்பொருள்

இவ்வுருத் கருமனைத் தேனை பென்பன் முதலியவும மதவ கதிநிற சொல்லிப் பெழுதனை முதலிகருத் திருட்டாகக் கமா மெனறுஞ் சேவனக் கிட நனையாயச் சிவத்துவ மிலலை சிவ விடத்திக் கூப்பினுற் செயறனைச் சிவத்துவஞ் சித்திகருமென்று முரை யுரைக்குஞ் சிலா மந்த் திககறறுப்போயின.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கார்த்தம் விகாரமினநினைதே இரும்பை உலிப்பவுங் கண்டாம்; அதபோல இறைவனும் விகாரமினநியே உயிரைத் தவையுழிப்படுத நிற்பனானொன்றைச் செனநனைபுநிலைபோலச் சிவனின் ஸ்வரூபம்நிச சிவன் நிருவிகாரிபாகத் கழுங்கிலலை எரி இருமன்பை கெடுத்தலினநித் தன்வண்ணமாகித் தன்வண்ணம்கருத்த் குறித்தாகாது இவ்விருமடன்க ண்டுன ருணநிதிக்கி

உருக அ சிவஞானசித்தியா சபகம்.

சுதரமாததிரங் கெடசு செய்யும், அதபோல இறைவனும் உயிரைத் தனவண்ணமாகச் செய்து தனவண்ணமாகுதற குரித்தாகாத அவுயிரினகண்ணுடனரோனறி நிற்கு மலமாத்திரவ செடசு செய்யுமாகலால், பொனறுகை முததியாகாமைபற்றி பொனறுதற கீழுககிலலை நீரோடு சோககவுடபுத தன சுவை முழுவது மந் நீககாககத் தனனோடொபபச சரஞ்செயது நிரகும, அதபோல உயிரைச சோககவிதைவனாக தனகருரிப ஂனருணககளையும் அவுயிரினகட பதிபித்தக தனனோடொபபசசெயது நிறபனாகலான, நீரோடுநீ சோககாதபோலலாராமைபற்றிச சிவசமமாதற கீழுககிலலை இரதகுரினக செபபையுருகக்த தனனோடு கூடடி வேதித்துப பொனனாகச் செய்தற பொனலியலபைக காட்டாது தனனாடககி நிறகுமாறுபோல இறைவன உயிரையவவாறெல்லாரு செய்தும அதனியலபு சிறிதுந் தோனறு தறிவிறந்து நிரகு மாறு தனது விபாபகத்தடைகந் நிரகுமாகலான, அபபனைநத் வுபபேபோலனைநத் ஒபபச செய்தமைபற்றி உம்பாபிரானோருவனே உறபத்தியா திகனாக குரியனாகற கீழுககிலலை கருபபஞ்சாறு முகலிய சுவைபபொருளெல்லாம ஓவறுகக கலந்தவழியுளதாகிய சுவை இவவியல்பிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனு முயிரினகணகவனங் கலந்தவழி இவவியல்பிறெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனககொருபமாய் நிறபன, ஆகலான அறிவிறந்து நிற்பலபற் றி உயிராகானுஞ் சிவானுபவ மொனநினககு முரித்தாகற்கு இழுக்கிலலை டென்பகாம.

செனதனைனயு நிழல்போலச சிவலிறபனென்பதமுதலாகர்க்குது மவ்வாதிகளை மேலோடறுத்தவழி அவர்க்குது மாசகனைகளை மூறையேபரிசிறித்துச சித்தார்த்தம் வலியறுத்தற் பொருடறி இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமைகளின் வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு.

கக — சூத்திரம். பக்தியின் இலககணம். உருகக

மலரடிக்கீழ வைடப னெனவும், பாதநீழற்கீழ நிறகவென
வும், ஏகஞ்சி நின்றுவெனவும், அரண்மலரடிக்கீழ் நிறுப்பனெ
னவுங் கூறிப் இந்நாளுக்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட பொருளா
வேற்றுமையிலைப்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு இறு
திக்கண ணையறதைத் தொகுத் தெடுத்தகொண்டு சிவருபமு
தலிய நானகாக வகுத்து வைத்துணர்த்திய வாமுமாம்

நினைமலசாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறிய
வாறென மல மொன்று

மதங்கத்துட கூறப்படுமெழுவகை முதத்திகளைவகுத்துக் கூ
றியதென மறைப்பாரு முளா.

இத்தரும் பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கப்பெனவும் கலந்தொ
தெனவு மிபையும்

இதெனவுழி அணசாரிபையும் இவ்வுருபும் விகாரத்தாற
றொக்கன.

அனலா னழிங்கப்படுத லொப்புமைப்பற்றி இருமபின் க
றைபை இக்கணமாக வருவகஞ்செய்தாரா.

அண்ணதெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தாரா.
மேளித்தல் கூட்டுதல்

ஆகியுமெனச் சிறப்பு மை விரித்தரைக்க.

கலந்தவழிபென்பது கலந்தெனத் திரிந்த நிசரது

அருமபித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதபோ லென்பதற்கு
இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமு
ளா

விறகை வழித்தற்கடபடும் விசேடமின்மையானும், ஏனை
யபோல உயிரோ டியையுடைத்தாதற்குரிய வுய்மையின்மையா
னும், அருப்பித்தென வொருசொல் லின்மையானும், அவ்வுரை
பொலியுணரெழுதி.

அல்லது உம், தீஇருமபைச செய்வதுபோற் சிவன் தன்னை ப பகதனைய உறுத்துத் தானாகுகியென அமுதநல் ஆகருகவிர ஸம் இருமபைமேல வைத்தே மேற்கூறிய வாசுரியாகரு ஈ னமெனதுவே கருத்தாதலுணராதுகொள்க

மேளித்துக் தானெல்லாம் வேதிப்பாங்கு என்றதனை அ டக்கியெனப்பதனோ டியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனை யவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி பெடுத்தககாட்டி இது மாததினைக் குவமை கூருமை குன்றக்கூறலாய முடியுமென்றொ டிக

இவையகது செய்யுளானும் இரண்டாவ கூற்றிற்கு அவ் வமதம் பற்றி நிகழாமாசுவகைகளைப் பரிசுரிக்குமுகத்தாற் சித் தாகதவ கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன் சொல்லியவத பல பிரகாரத்தாலுஞ் சிவன் து திருவடிபைப் பொருந்தகிற பகருவானமாககளைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற முறைமையு மவ்விடத்தி லு ண்டாகிய சலப்பு மெப்படியென்ற மாணுக்கனை கோக்கி மே லருளிச் செய்குறா.

இரும்பைக்காதம் வலித்தாற்போ லிசைந்தவருவினா-கர நதமானது ஒரு பணியாகிந்நது தன்வசத்திலே யிருப்பை வலி த்துக் கொண்டாற்போலத் தன்னை வழிபடுகிறவர்களைச் சிவ ணைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டு, —எரியிரும்பைக் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாகக்-அகலியைச் சேர்த்து விருமபை யகநி தானாகுகிறபேரலத் தன்னைப்பொருக்கின் வுரண்முரணவ

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருசு

யுஞ் சிவனுக்கானாக, — அருமித திருந்நதை யன்லழிப்பது போல - காட்டகிலகரிதானறி அருக அகநிதானே காட்ட மென்கிற பொய் யழித்துப்போட்ட முறைமைபோல, — மல தைப்பறுக்கமலன் - ஆனமாவிலிடத்தகிலே பிரகாசித்து அருக நின்மலனாகிய சிவன் ருனே ஆனமாவிலுடைய மலனகளைப் போ க்கி, — அப்பனைந்த வுபபேபோலனைத்து-நீரோடுகூடின வுபபெ ன விஞ்சுகமாட்டாம லருத் நீரிலே கூடானை கிடக்கத் திற சொரூபக கோனமும் நின்ற தன்மைபோல வானமாவையுஞ் சிவன் சாயுச்சிபதத்திற னன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு, — வ்ருமபி ப் பொன்னினைக் குளிக்கொய்விப்பதுபோ லடக்கி - விருப்பத் துடனே குளிக்கபாண்ட பொன்னினைக் தொன்றுகாம லப் பொன்னைக் கிரகித்துக்கொள்ளுந் முறைமைபோ லானமாவை யுஞ் சிவன் சிநெகத்துடனே தன்னிடத்திலேக்கிதா க்கொண்டி, — றேளித்துத் தானெல்லாம வேதிப்பானாக - இறவனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைக் ளெல்லாதகாலுஞ் சிவ னுன்மாவை மேறப்படுதித் தற்போத்தகையும பேரக்கிச் சிவ போதமே யாககித் தன்னிடத்திலே யொன்றுபடுதித், — கருமபைத் தே னைப் டாலேக் கலியமுனைக்கண்ணடைக்கட்டிபை யொத்திருப்ப னைத் முத்தியிவ்றகலம் - கருமபையுந் தேனையும் பாலையும் ப முக்கையும அமுததகையுந் கறகண்டையுந் கருப்புக் கட்டியை யும புசித்தவாகளுக்கான அகத்தையொத்து முடிந்த முத்தியா கிய சாயுச்சிபததைப் பெற்றுச் சிவஞ் சிவ ளனுபவிக்கும்படி யவர்களிடத்து வேற்றறுச் சுகஸவநியாயிருப்ப னைக்கசிவன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். கக-சூ-வெ, “ம ன்னுமிருள்மதிதறந்த வரணபின், மனனுமரனே மலந்துறந து—தன்னை, வலித்திருமபைக் கார்தம் வசஞ்செய்வான் செ ய்தல், சலிப்பில் விகாரியலன் ருன்” எனவும், “அப்பனைத்தயுப்

பி னு ன ம ண ன ர த சே ட ம ற - க ப ி ன ரு மீ ச ன ச மூ ல்” எ ன னு ம து
ங் உ ண் டி கொ ள க

இத னு ல் சொ ல் லி ய த, சிவ னு ன ம ற க க னை த த ன ன ி ட த
தி லே கூ ட டி ச கொ ள னு மி ட த த த த ன க கொ ரு வ் க ற ம த ந ி த
கி த த இ ரு ட பு ம க ற க த மும் போ ல வெ ன று ம, த ற னு கி த த க ரு வ
மை அ க ந ி யு மி ரு ட பு ம போ ல வெ ன று ம, ம ல த தை ப போ க் கி த க த
ரு வ மை க ா ட ட த தி த ரு ன னி ன நெ ரு ப பு க ா ட ட த தை ச சு மி கி த
த ன மை போ ல வு ம, அ ள வு வி டு ச ர ம ல ற ன ம ற ச சிவ னு ட் ந ி த கி த
மு றை மை அ ப பை ச சோ க த வு ட பு ப போ ல வு ம, இ வ னை யு ள ட க
கி க கொ ண டி ந ி த கி த மு றை மை பொ ன னை க கு ளி கை ய ற ன த ள
ள ட க கி க கொ ண டி ந ி த மு றை மை போ ல வு ம, இ வ ன னு சொ
ல் ல ப ப ட மு றை மை க ள லே யி வ னை த த ற னு கி க க ரு டு மு
த ல ற ன ச வை க னை ப போ ல ச ற யு ச சி ப த தி ற ற ன ம ற வு ட னை யி ர
ண ட த க க ல க த டு க ல வ ரு தி ய ற யி ரு ப ப ன ன னு மு றை மை யு
ம தி வி த த த

—o—

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

க ற க ச ம இ ரு ம் பை வ லி த த ற போ ல வ ரு யி ரை யி டை க த -
க ற க ம வி க ற ர மி ன தி ந ி ன தே யி ரு ம பை வ லி ப ப வு ம க ண் ட ம,
அ த போ ல வி தை வ னு ம வி க ற ர மி ன தி பே யு யி ரை க த ன வ யு தி ப ப
மீ த த ந ி ர ப னு க ல ர த செ ன த னை யு நி ம ல போ ல ச் சிவ னி ல ர
மை ப ன் தி ச சிவ னி ரு வி க ற ரி ய ற த சி மூ க கி ல் லை, — எ ரி யி ரு பை ச
செ ய் வ து போ லி வ னை த த ற னு கி க ய ரு ம பி க் தி க த ன த தை ய ன ல
மு ப ப து போ ன ம ல த கை ய ற த த - எ ரி யி ரு ம பை க கெ மி த க லி
ன தி த த ன வ ண ண ம ற க கி த க ண வ ண ண ம ற க கு த ன் கு ரி த த ற க ற
து இ வ லி ரு ம் பி ன க ணு ட ன ரு ன தி ந ி த் கு ம க ண ற ம ற த தி ரு ன

கக—ருதகிரம். பகதியின் இலக்கணம். உடுசுந.

கெடச்செய்யு மதபோல விறைவனு முயிரைத் தன்வண்ண மா
 கச்செய்த தன்வண்ணமாககுதற குறிக்காகா தவவுயிரினக ணு
 டன ருனநிறிகு மலமாதிரம கெடச்செய்யு மாகலான
 பொன்றுகை முத்திபாகாமைப்பற்றி யொன்றாத கீழ்க்கில்
 லை,—அப்பண்ணை வுப்புப்போல விருப்பியமலண்ணைத்—நீரோ
 டி சோந்த உப்புத் தனகவைமுழுவது மநீரககாக்கத் தன்னோ
 டொடபச சாணசெய்த நிரகுமதபோல வுயிரைச்சோந்த இ
 னைவனு ம தனகுகுரிட எண்குணங்கலையு மவ வுயிரினகட் பதிப்பி
 த்தத் தன்னோடொப்பச செய்த நிறபனுகலான நீரோடுநீரசே
 ராதாரபோலல்லாமைப்பற்றிச் சிவசமமாதற் கீழ்க்கில்லை,—கு
 ளிகையொளித்தப பொன்னினை யடக்கி யொளிப்பதுபோல தா
 னெல்லாம் வேதிப்பானுகி-இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்
 னோடுகூட்டி வேகித்தப பொன்னாச்செய்தும பொன்னிபல்
 பைக்காட்டாது தன்னு ளடக்கி நிறகுமாறுபோல இறைவ னுயி
 ரை யவவாறெல்லாரு செய்த மதனிபல்பு சிந்தித் தோன்றாது
 அறிவிறந்த நிறகுமாறு தன்னவிபாபகத்து ளடக்கி நிறகுமாக
 லா னப்பண்ணை உப்பேபோலணைத்து ஒப்புமை செய்குமெப்ப
 ரறி உமபாபிரா னொருவனே யுறபத்திபாதிசனாக் குரியனாதற்
 கீழ்க்கில்லை,—கருடபைக்கினைப் பாலைக் கனிபமுனைக்கண்டை
 க கட்டிபையொத்த முத்தியினிற்சுலத்த இருப்பன - கருப்ப
 பஞ்சாறு தேன பால் கனி அமுது கறகண்டு சருக்கரை முக
 லீப சுவைப்பொருளெல்லா ரொன்றாகக் கலத்தவழிபுளதாகிய
 சுவை யிவவியல்பிற் றென்ப பிரித்தறிய வாராமைபோல இறை
 வனு முயிரினகண அங்ஙனம் கலத்தவழி யிவவியல்பிற் றென்ப
 பிரித்தறியவாராக ஆகநக சொருபமாய் நிற்பனாதலின் அறிவற
 க்த நிற்றல்பற்றி யுயிர்தானாக் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முநிற்
 தாதற் கீழ்க்கில்லை யென்பதரம்.

உதிரை சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பன எனபது முதலாக
க்கூறு மயவாதினை மேலே மறுத்தவழி யவாகூறு மாசுவகைக
ளை முறையே பரிகரித்து சித்தநாகம வலியுறுத்தற பொருட்டு
இவனும பெவவேறு உவமைகளின் வைத்துக்காட்டி யொரு
வகு கூறியவாறு.

இவை ஐந்துசெய்யுளானும் இரண்டாவகூற்றிற் சுவம
தம்பற்றி நிசுழு மாசுவகைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற சித்தந
ாகம கூறப்பட்டது

❧ கக-சூ, உ-ம, அதிகாரண முடிந்தது

பதினொரு சூத்திரம் முற்றியது

“கரமங்கிராறு”

என்ற பதினொரு சூத்திரம்

பன்னிரண்டு முற்றியது.

பாயிரமுட்பட நடிக

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபகூடம்.

கஉ—வது, அடியவா இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை

மேறபனவிரண்டாளு குகதிர மெனனுதலிறறோ வெனிந்? முன
சொன்ன வுணமைபாஹு மதன்பின் சொன்ன வுபயாக
தாஹுஞ் சிவனை யுணராத ஞாதரக்கள தமது முல்லைனக
கருதிநிறகு முறைமை யுணர்த்துக் னுலிறறு

மேல இததலைச்செய்யுள னன்னுதலிறறோ வெனில் பிரமா முத
லாயினுரால் சிசிக்கப்படாக பதியை யிகதச சீவனமுதநா
சித்திகளுக்க கணி உழிபடுமாறு உணர்த்துதனுதலிறறு

செங்கமலத தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிம
லங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ்செயிநதிட, டங்கவாதந
திருவேட மாலயங்களுல்லா மரனெனவே தொழுகி
றைஞ்சி யாடிப்பாடி, யெங்கும்பாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவாகது மேலானோ மென்றிருமாப
பெய்தித், திங்கணமுடி யாரடியா ரடியோமென்று திரி
நகிநீவர் சிவஞானச செயதியுடைபோரே. (க)

(இ-ள.) செங்கம செங்கமலம்போன்ற சிவனது சீர்பாத
வத் தாளி மாகிய வரகந்தமாகிய சுவரணத்தினு பூதி

உஞ்சுக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ணைகள்சேர னைப் பருவொட்டாது மும்மலங்கனையு நீ
வொட்டாத திரி ககி

மலகை ளறுகது

ராசனேசரோ சிவனிடத்தி லெனவரைப் பத்தியைச்செ
டுரு செறிந்திட்டு ய்புரு சிவபததாசனாடன கூடியிருந்த

அங்கவாநந்தி அவவீடத்தவர்களினது திருவேடதையை
ருவேடமாலயன மகற்குச் சமரணமரண சிவாலயநகலையு
க ளெல்லா மர கண்டவிடநகலெல்லாரு சிவனே சாந்தி
னெனவே கொ யமா யிருப்பென்கை கருதி வணங்கிநின்ற
முதிணைஞ்சி யா தோத்திரத்ததுடன் கூத்தமாடி,

டிப்பாடி

எனகுமியா எவவீடத்தம யாமே நிறைந்து நிற்கிறோ
மொரு வர்க்கு மத்தனலே யாவாகரு மென்கையாக அவாக
மெளியோமல ளவசவிருத்தி வாரோம, யாவாகரு மேலா
லோ மியாவாக யிருப்போமெனது பெருமிதமெய்தி,
குமேலானோமெ னநிருமாப பெய

திங்கண முடி இங்கணம் பாசநீங்கிச் சிவஞானச செய
யா ரடிபா ரடி லே மேலிட்டிருக்கப்பட்டா நின்ற வறிவின்
போமெனது திரி யுடைய ஞானாகுகள சக்திரனைத் திருச்சுடா
நத்திவர் சிவஞா முடியிலே தரியாநின்ற சிவனாக கடிமை
னச செய்தியுடை யோமெனது கருதிச் சஞ்சரியா நிர்பாகள
யோரே ள-று

து நலிகமாயிய வாலயமெனவே சூசுமமாயிய சிவலிங்
கமெனப்பெறும்

சிவஞானச செய்தி யுணாகதோரே பெனபது எழுயாய்,
திரிந்திடுகரெனபது பயனிலை.

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலககணம் உடுசுள

இதற்குச் சிவஞானபோதம் மதங்கம் பரமேசுவரத்த ம
நிக. (க)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—o—

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாடிப்பத்தி கூறுகின்றது.

செங்கமல தநாளிணைகள் சேரவெரட்டாத துரிமலகளை
மத்த - சிவாநகரத்தை யநரபாணுபவமாகப் பொருந்தவதற்
குத் தடையாயிருக்கிற முன்று மலதகைய மொழித்தது.

ஒழிகுமா நியாதோவெனவில்? ஆணவமல் சத்கியானது,
மோகம் மதம் ராகம் * விஷாதம் தாபம் — சோஷம் † வைசி
ததிரியம் எனரேழுபேதமாம் இந்த யேழிச யசமாகாதிருககை
யானவ மலததை ந்ருகுகல்

அவையிறுக்கலைப் பொருத்தில் வருவன், மோகமானது
§ வநிதைடா முகலான் விஷயங்களிலே வ்ருந்ஷேதம் விசாரி
யாமற் பொருத்ததல்

மதமாவது முனசொன்ன வநிசையாதி ஈட்டினவீடத்தி
லே இந்த வநிசை, பபோல பொருத்தருயில்லை இயளே தே
வவனிகையென ரபிமானம் பண்ணுவது

ராகமாவது அகத் விஷயத்திலே மேனமே லாசையைப்
பெருக்குதல்

விஷாதமாவது அகத் விஷய விரகத்திலே மெத்தவுந்
ககப்பட்டமுதல்

தாபமாவது மனத்தடக்க வாற்றுகல்.

சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் ஐவா
மும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது

வைசித்திரியமாவது இந்த ஸதீர் யிகதவுரவினமுறையார்
இதமாய்ப் புசிக்கு மன்னமுதவான பொருள்கள் பூயி இடுதல்

லா முண்டாச்சது, ஆகலா பொருளுழை மில்லோம், இவைக
 ளெல்லா துடனுங்குட வெணனை ரங்கிச்சிறவா ளாரொன நிது
 முதலான பல சிவகளை களை பண்ணுவது யைசித்திரியம்.

மாயை பொய்கைய மெய்யென்னுமபடி மயக்கறிவைப் பண
னுவது தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்பென நதி ஸிமா
னடவிட்டுச் சிவவிடத்தி ஸிமாமனமபண்ணுதல் மாயை நீங்கு
தில் தனக்குப் பிராகும ஸ்வதந்திரமில்லை சாவானமாகளு
க்கு மீய்வராபரகத்திரர யானசெய்தார் பிராசெய்தார் லொ
ன்னஞ்சுடங்க லொழிதல் கணமட நீங்குதல் இதற்குச் சமமதி

[illegible]

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உஞ்சு

கஸூதாஜா ககஸூஉ|| க-ய-ஓ-வெவெஸூ வஜாடித-
வினாயெநநுணா ஹவெசு | நாநாஜி கரஸூய
ஐ வெவெவிதூ ஸாஜதஃ || ஸவெவெ தெஸஹ
ஜாபுராதா ஜாஜவ வதாநுணா |

ஈசகேசரோடுசெறிதத - இவ்வாறு முமமல சம்பந்தக்
களை நீக்கினை சிவபத்தருடனேகூடி,—

அங்கவாதந்திருவே - மாலயங்களுல்லா மரணெனவே
தொழுதிறைஞ்சி - சிவபத்தர்களுடனே கூடினவிடத்து அவாக
ருடைய ஜாதிடையுங் குணத்தையும் விசாரிபாமல் சிவனடை
யாளமாகிய விபூதி ருதகிராக்ஷை தரித்தபோத்களைக் கண்டமா
ததிரத்திலே அருஞானதையைறுகரு மர னிவாகனென்று பாவி
த்தஞ் சிவனுக்காலமாகிய சிவலிங்கங்களைச் சிவனென்று பா
வித்தம். அடைவே தொழுதிறைஞ்சி எனறது சத்த + புனருத
திவாராமல் சொன்னது இருவகையையுந் தடைநட்டேனெ
ன நிதன்பொருள் —

பாடியாடி-சிவாநந்த மேலீட்டினால் சிவனபுகழ்ப் பண
னுடனேபாடிக கைகொட்டிக கூத்காடி,—

எனகுமியா மொருவாகருமெளியோமல்லோ மிபாவாக்கு
மேலானோமென நிருமாபபெயதி - பூலோக முதலாய் பீரம
லோக பரியந்தத்திலும் மனிதாமுதலாக பிரமா கீருணபேர்சுரு
ள்ளே பொருவாக்கு மிபாக தாமுச்சியுடையோ மல்லோம் முன்
சொன்ன போகெல்லாம முயாசசியை யுடையோமென்று தலை
பெயிப்புடைத்தாய் இவ்வாறுபெற்றம்,—

திக்கண்முடிபாரடியா ரடியோமெனது கிரிநிதிவர் சிவ
ஞானச் செய்தியுடையோரோ - சக்திரசேகரருடைய வடியுந்

கடியோமென றவாக னேவின பணிசெய்து சஞ்சரிப்பாரகளை
சிவஞான சரிதைடையுடைய பெரியோர்களென நினைப்பொருள்.

* விஷ்ணுதம்-விசுணம், — சோஷம்-உலருதல், ‡ வை
சித்திரிபம்-ஆசுசரிபம், § வநிதை - மடநதை, + புனருத்தி -
இரட்டித்துச் சொல்லல்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சமாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்துச் சிவோகம்பாவனு புதகி
பண்ணிப் பூசாதமஸகார காரிய புத்தி பண்ணுதிருந்தாறுஞ் ச
மாதி சலனம் வநதகாலத்துச் சரிபாணுடானந் தாகக்கித் தாக
கிச சமாதிநிலை சரரவேணுமென்று பனவிரண்டாரு குத்திரத்
திற படுததிச சரிபை படித்து முடிக்கின்றா

செங்கமலத் தாளினைகள் - ஞானக கிரியா சத்திக்ருறிச சி
வத்துவத்தை, — திரிமலங்க ளாறுதது - தேசத்தி விமிதாரு சிறி
து சேஷித்து நிறுத்த தீட்சா சுகதி பண்ணிக் கொண்மி, — சிவ
ஞானை சொரியுடையோர் - நிர் விகற்ப சமாதி நிகுச்ச சவிகர
ப சமாதி சோகதோர்.

மறநைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு பததாஞ்ஞுத்திரத்தானம் பதினொருக்குத்திர
ததானம் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன
பெற்றார்க்குச் சிவனமுத்திநிலைக்க ணிகமுயியல்பு வருத்தக்
கூறுதறசெழுந்தது பனவிரண்டாரு குத்திரம்.

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உருக

உத்தரக சுழிந்த மும்மலகன, விளக்கதறம்பார்க்கு மி
ருன்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான, அவற்றை
யஞ்சிப பரிசுரித்தலும், பரிசுரித்ததருத் துணைபாடிய மெய்யன
பரோடு பயிதலும், பயிதசி நிலைபெறுமபடி அவரது திருவேடத்
தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனைக் கண்டு வழிபடுகலுமுடை
யராய், இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றறது
பெருமையும் நோக்கிக் கண்டு துவாழ்சல், சீவனமுத்தாக்கூரிப
வியலபெனபதாம்

ஒட்டாவெனனும் பெயரெச்ச மறை ஏதுபபெயர் சொன்ன
டு முடிக்கது

இச்செய்யுள் முன்னால் பன்னிரண்டாளு சூத்திரம்போல
முககூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

நிரம்பவழுகிய நூல் வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன வுண்மைபாலும் பின் சொல்லியந்த வுபா
யங்களாலும் சிவனோபபெற்ற ஜீவன முத்திராயுள்ளவாகா பிரா
ந்ததம் புதிதாய் பின்பு பரமமுத்திரை டையும்வாக ளிந்த தே
கத்தோடு கூடிநின்ற முறைமை மேலருளிச்செய்குறா

செங்கமலத் தாளினைகள் சேரவோட்டாத திரிலங்கன
றுத்தது - சிவக்க தாமரை மலர்போன்ற சிவனுடைய சீபாதங்க
னைச் சென்று பொருந்தவோட்டாத ஆணவ மாயை காரிபெ
ன்ன மும்மலகனையும் மறுத்தது, —ாசனேசரோடுகு ஒழிந்தி
டு - பரமேஸ்வர னளவிலே மிகுந்த பத்தியுடைய சிவபத்
தர்களுடனேகூடி, —அங்கவாதந்திருவேட மாலயககளைக்
மதனெனவே தொழுதுகிறாஞ்சி யாடிப்பாடி - அப்படிச் சிவனி

டத்திலே இருபையுடையவர்கள் திருவேடதையுந் திருக்கோயில்களையும் பரமேஸ்வரனென்றே கண்டு குமபிட்டித் தண்டனபண்ணிச் சந்தியிலே கூத்துமாடிப் பாட்டுமபாடி,—எவ்ருமியர் மொருவாககு மெனியோமல்லோம - சுவாககம நரகம பூமியென்று சொல்லப்பட்ட எவ்விடத்திலு முள்ளவாக னொருவாககு நாமபயப்படுவோ மல்லோம,—யாவாககுமேலானோம் - சர்வாககு மேலான சிவனுக் கடிமைப்பட்டமீச சர்வாககுமேலானோம்,—என நிறுமாப்பெய்தி - இந்த வழிபாட்டினாலே பிழைத்தோமென்கிற விநுமாப்பைப் பொருத்தி,—நினைவுமுடியாரடியார் மடிமோமென்று திரிந்திவா சிவஞானசு செய்தியுடையோரோ - சந்திரசேகரனுடைய வடிபாருடைய வடியோமென்கிற இந்தத் தலைமைப் பகததாக்கச் சொல்லிக்கொண்டென்கும வியாடரியா நிற்பாக்கள் சிவஞானமாய நிற்கிறவர்கள் !

இதனாற் சொல்லியது, ஜீவனமுத்தராயுள்ள சிவஞானிகளுக்கு முன்பு மலத்திரயங்களுளாகூடி வந்த வாதனைகளாகா தெனறும் மனத்தினாற் சித்திக்க வொண்ணாக சிவனை மனவாக்குக காயங்களினாலே சித்தித்து வழிபடுமுறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

செங்கமலத் தாளினைகள சேரலொட்டாத திரிமலங்கள் றத்த - செந்நாமரை மலாபோல் விரிந்த விளங்கிய திருவடிகளை யணையவொட்டா தயாததனைச் செயவிக்கும் பறதற்க கழித்த மும்மலங்கள் விளக்கறறம் பராககு மிஞளபோல அறிவறறம் பார்த்துநிற்பன ஆகலா னவறறை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும்,—சுசனேசரோடுஞ் செறித்து - பரிகரித்ததற்குத் துணையாகிய மெய்

கஉ—ஞத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உஞதிரு

யன்பரோடு பவிறலும்,—அங்கவந்தக திருவேடம் ஆலயங்க
 னொல்லாம் - பவிறசி நிலைபெறுமபடி யவரத திருவேடத்தையும்
 வாலயத்தையும்,—அரனெனவே தொழுதிதைஞ்சி யாடிப
 பாடி - அரனெனவேகணி வழிபா டியற்றி யானந்த மேலீட
 டா லாடல பாடல்களேச செய்தலு முடைபராய்,—எங்கும்யா
 மொருவரக்கு மெளியோமல்லோம யாவரக்கு மேலானோ மெ
 னநிறுமாட பெயதி -இப்பேறு பெறமாட்டாரத சிறுமையை
 நோக்கி யெவவிடத்தானாராகும் யாமெளியராகவினி யக
 திருவடிபைத தலைகூடப் பெற்றமைபா வியாவரக்கு மேலா
 னோ மெனக்களித்தும்,—திங்கண முடியா ரடியா ரடியோ
 மென்று திரிந்தோவா - திருவடிபைத தலைகூடப் பெற்றவரத
 பெருமைபைநோக்கி யவரக்கடிமையென வாழ்தலும்,—சிவஞா
 னச செயதிபுடைபோரே - சிவன முததாசஞ்ஞிட விலக்கணம்

இச்செய்யுண் முகனூல பன்னிரண்டானு ஞுத்திரம்போல
 முககூற்றதாமாறு கணிக்கொள்க

 கஉ-ஞ, க-ம, அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

சிவன சர்வவியாபியா யிருத்தலாற சிவபுத்தர்களிடத்

தனபு செய்யு முறைமை புணர்த்துகின்றார்

ஈசனாக கன்பில்லா ரடியவாக கன்பில்லா ரெவ்வு
 யிர்க்கு மன்பிலலார் தமக்குமன பில்லா, பேசுவதெ
 ன் னறியிலாப் பிணங்களைநா ம்ணங்கிற பிறப்பினொடு
 மிறப்பினொடும் பிணங்கிவிவர் யிடுநீ, யாசையொடு மா

எடியா ரடியாரை யடைந்திட டவாகரும முன்கரு^{நா}
மாகச்செயது, கூசிமொழிந தருணஞானக குறியினி^{ந்}
யு குமபிட்டுத தட்டமிட்டுக கூததாடித திரியே. (உ)
(இ-எ) ஈசனாக சிவவிடகதிலே நிறைந்த பத்தியிலாதவ
கனபில்லா ரக ளவனத்தியாராக ளிடத்திலும் பசுதியற்
ரடியவாக தவாகளே! அஃதென்போல வெண்ணில? யா
கனபில்லா தாமொருவர மனைவியிடத்தின மிருந்த விரு
பப முண்டாகில அவள பிள்ளையிடத்தயி
ருந்தவிருப்ப முண்டாம, அவளிடத்த தாசையிலலாவிடத்த தபி
ளையிடத்த தாசையிலலாத வரறுப்போல

வெறுயிரகரும எல்லாப் பிராணிக ளிடத்தங் கிருபைய
னில்லார தமக ததவர்கள தமமனவிலு மனபுறவாகளே!
ருமகனபில்லா

பேசுவதென சிவன சர்வானமாகக ளிடத்தம் வியாபி
னறிவிலலாப் பி தது நிறகிருனைனக கருதி யவாகளிடத்த த
னவகளைநாம னபுசெயபாத பிணங்ஞாக்கு நாமெனைபுத
து செல்லலபோகீரோம

இணங்கிறபிற இவர்களநிலிலலாத மூடராதலா ளவாக
ப்பிட்டு மித ளைச சோகதால ஜனன மரணங்களிலே லீ
பிட்டுநெடுபிண ழத்தி விநியாக ளாதலா ளவாக ளிணங்க
ங்கிறவா விநிதீ ததை யாகாதென நுவாத்த நீவிநியாயாக

ஆசையொடும விருப்பத்த தடனே மெய்யனைப்ப பொரு
தனடியாரடியா நதிச சிவனடியா ரெப்பொழுது மந்தப் பர
ரை யடைந்திட தனைவிட்டு நீவகாதிருப்பாக ளாதலா ளவா
டவாகரும முன க ளடியாரைக்கூடி யவர்கள கருமத்தை
கரும மாகச்செ யுன்னுடைய கருமமெனக கருதிப் பணமிட
யது டிக்கொண்ட உழிமையைப்போல அங்க

௧௨—குத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். ௨௫௫௫

ளேவுதற்கு முன்னே உறித ததனைச் செய்து
முடித்த,

கூசிமொழிந்த நாயிவாக கீர்தக காரியத்தைச் செய்ய
லாமோ வென்று மனதிற் சமுட்கைபறுத்த,
அருணஞானக அந்த ஆசிரிபராலே யுணர்த்தப்பட்ட நி
குறிவினின்று டண்டைப பொருத்திநின்று;

குமபிட்டுத் த எவவிடத்துஞ் சாவ விபாபிய நின்ற
ட்டமிட்டுக் கூ பொருளைக் குறித்துக் களித்துப் பரமமான
தகாடித்திரியே ஆனந்தத்துடன் பொருந்தக் குமபிட்டுத் த
ண்டமிட்டுக் கூதகாடித் திரிவாயாக எ-று.

தமக் கனபிலலாரொன்பது, தாமுபயுநெறி கருதாமைபற்றி
யது.

அடியார - சிவஞானிகள சிவஞானிக ளடியாரொன்றது
பொதுமைபற்றிச் சிவபத்த ஜநங்களைக் கூறியது

இதற்கு மதங்கம ஞானரத்தினுவலி' சிந்திய விசுவத்த
மற்க (௨.)

சிவாகரயோகியருரை வருமா று.

—0—

மேலிதனையே திடமபெறக் கூறுகல

அடிபவாக கனபிலலா ரீசனாககனபிலலா-சிவனடியாரி
டத்தில் பதகியிலலாதபோ சிவவிடத்திலும் பதகியிலலாக
போகனே' சிவனடியாரிடத்தில் பததுபண்ணு ல சிவாலயத்தி
லே பத்திபோலச் சிலா செயதாலு மதுவயிறுவளப்பினை பொ
ருட்டான் - கரபட்டியமான பத்தியே மாகேஸ்வரரிடத்திலே
யவமானமண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைபண்ணினுற் பங்
வீந்தே.—

உருதுக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தயோமஜி:—ஓம்ம் சிவியஜாபூதம் உண்ணா உருஜி
வயி ஜம்மஜஸூ வஜாநெந ஸூவாரம் நிஷுலம்வெசு||

எவ்வுயிர்க்கு மனபிலலா தமக்கு மனபிலார் - எஸ்
லாச சேவண்டத்திலுந் தபை யுண்டாயத தமமைபோல் விசா
ரிதகபோகனோ சன்ன மரணமாகிப் கடலிலே நின்றது கரைபே
றவன்புடை பவர்கள், இது ஸாதபோகன தன்னிடத்திலே யன்
பிலலாகபோகனோ, — பேசுகென் - அவர்களை நான் சொல்லுவ
தென்ன, — அறிவிலலாப் பிணங்களை நாயின் வகிற பிறப்பினொ
டு மிறப்பினொடு பிணங்கடுவாவிடுநீ - அறிவிலலாதபடியினொ
டு பிணங்களுந் கொடுத்த போகளுடனே நாவகூடிப் பிறப்பிறப்புந்
கேதுவான் தாமங்களைப் பண்ணுமபடிக்குச் சொல்லிக் கலகம்
பண்ணுவாராக ளாகையா லவர்களுடனே கூட்டரவை நீதவிரக
க்க கடவை, — ஆசைபோடு மரணடியா ரடி யானை யடைந்திட
டவா கரும் முன்கரும்மாகச் செய்து கூசிமொழிக் தருணஞா
னக குறியினின்று குமபிடநித தட்டமிடிக் கூததாடித் திரி
யே - நிக்கேராத துடனே சிவனடியாரையு மவாககேவற் செ
யவாரையும் செரிக் தவாக்கு வேண்டி வரும்மே யுன்கு வேண்
டுங் கரும்மாகச்செய் தவர்களுடனே பேசுவகாலத்து மவர்க
ளைச் சொல்லுந் பூசசியவசனமு முனைச்சொல்லுந் னைச்சிய
வசனமும் முனைச்ச சொல்லுந் + னைச்சியவசனமும் தப்புநோ
வென்றுந் கூசாத துடனே பேசியாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞான
நிஷ்டையிலே நின்று மெவவிடத்திலுஞ் சிவமேகண்டு தண்ட
நிட்டு கைகொட்டிக் குணலை கூத்த நடித் திவவாறு சஞ்சரிப்
பாயாகவென நினைப்பொருள்

— காபடபம்-வஞ்சனை, + னைச்சியம்-அடக்கம்.

கஉ—குத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உதிரு

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இதவும்.

ஞானச குறியினின்று தாசோசம பாவனை தாச கச்சரி
பை சரிககுமிடத்துஞ் சிவோசம பாவனை ஞானந தரித்துச் சரி
பாவனென்று தாற்பரியம்

மறறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

கழிகாமத்தராயினாகு, அததொடாபுடைபார சிணக்கம்
அக்காமப்பைகசுழ வளாகு நீராநலபற்றி அதன்கட கழிபே
ருவனையும், அல்லாரதிண்ககம் அதனைப் பாறசெய்யுங் கனையா
தல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்புமிக்குதியும் உளவாமாறுபோல, மா
றாத சிவானுபவ மருவிகொண்டு அரண்மலரடிக்கதி ழிருக்கப்பெ
றறாகு, அதனை வளாகு நீரையராகிய வதொடாபுடை
யாரேர டுணங்குதற்கண் உவகைமிக்குதியும், அதனைக் கெடுககு
நீரையராகிய பிரரேர டுணங்குதற்கண் வெறுப்புமிக்குதியும்,
இயல்பா னுளவாமென்பதாம்.

விதிமுத்ததாற் கூறினா, சுவைப்பொருட் நிண்ணப்பறும்
பால் மருகதமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணாத்துத்
தரு.

முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்

காமுகனுவானொருவன் ஒரு வனிதையிடத் தன்புடைய
சென்பது அவனொக்கலைக் கண்டுழி நிகழ் மனபிணங்வு பற்றி
யே தெனியப்படும. அதுபோல ஈசனாகனபுடைமை அவனடி.

உதிநி அ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

யவரைக கண்டிழி நிசமு மண்பிணவுபற்றியே தெளிதப்பி ராகு
லான அடியவாக கண்பிலிவழி ஈசனாக கணபுடையார்போலொ
ழுதுகல் நாடகமாததிரையே பிறிதிலைமென்பாரா அடியவாக
கண்பில்லா ஈசனாக கண்பில்லாரென்றும், எவையிரக்கணு முள
னாகிய வீசனிடத்த அனபுடையாராகக் அததொடாபு பற்றி
எவையிரக்கு மனபுடையாராகவும் கூடுமென்பாரா ஈசனாககண்பில்
லா ரெவையிர்க்கு மண்பில்லாரென்றும், இவங் டங்குளி லனபி
ல்லாதார தமழியாக குறுகி செபதுகொளவா ரல்லரென்பார
கமக்கு மண்பில்லாரென்றும் கூறினா

“அனபில்லா ரெல்லாந் தமக்குரியா” எனபுழித் தம்மென
றது உடம்பை நோக்கிபாகவின, அஃதிலைமென்பகு முரணமை
யுறிக

இத னெனிராமரை முத்தால் அடியவாக கணபுடையாரது
பெருடையுங் கண்டுகொள்க

அவாகருந் முன்கருமாரகச செயதலுந் தற்போத முனைத
துநின்ற செயயிற குறறமாமென்பாரா, அருணஞானக குறியி
னென்றா

கூசுதல் அவருயாவும் கண்ணிழிபும நோக்கி நிகழவது
குமபிடுதலுந் தட்டமிடுதலுந் கூததாமிதலும் உலகைம்கு
தியி னிசமு மெய்ப்பாமி

இதனானே இரண்டாகுகூறு தெரித துணாதகப் பட்டது

முதற்கூறு செங்கமலத் காளிணைகள் சேரலொட்டாக நி
ரி லலங்களுண ஆண்டே யுடம்போமி புணாததோதி வலியுறத்
தமையிண, வேறு கூறிற்றிலா.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

—0—

ஜீவனமுத்தரா யுள்ளவர்களை சிவபத்த ரல்லாதவருடன்

கஉ—குத்திரம் அடியவர் இலக்கணம். உருதிகு

உலாகாதென்று கு சிவபததர்களுடனே கூடவேண்டுமென்
ற மருளிச்செய்குறா

ஈசனுக்கண்பில்லா ரடிபவாகசன்பில்லா - பரமேஸ்வர
னிடத்தப பத்தியிலலாதவாகள சிவனுடைய வடியாரிடத்தி
லு பத்தியிலலாதவாகளா யிருப்பார்கள. இதனறியும்,—எவ
வுயிரககு மனபில்லா-சாவானமாகக் ளிடத்திலு மானம இரக்
சமு மவாகளிடத்தி லுண்டாகாது,—தமக்கு மனபில்லா-மூன்
சொன்ன வ்டவகளி லன்புடையருகற் றவகளுக்கும் பிழைக்க
லாம, அது வில்லாததுகொண்டு தவகளுக்குத் தாமுவ கிருபை
யில்லாதவாகள —பேசுயதென னறிவில்லாப்பிணங்களை - இப்
படிக்கொத்த அறிவுகெட்ட பிணங்களை பென்னென்று சொல்
லுவோம் —நாமி னங்கற் பிறப்பினி னு மிறப்பினி னு ம பிணங்கி
வாங்கிநீ - நாமவாகளுடனே கூடி ன் நமக்குப் பிராணனுபநி
கற் சத்தியத்தைத் தரிசிபாக வண்ண மயக்கத்தைச் செய்து
ஐக்கத்திலு யரணத்திலு மாறிமாறி வருகற் துக்கத்தை யு ன்டா
சுருகற் புத்திர மித்திர களகிராதிக்கோடுங் கூடுதலை நீவிட்டு
நீ வகி,—ஆசையொடு மரனடியா ரடியாராயடைந்திட்டு - விரு
ப்பத்தடனே கனவிலு கனவிலுஞ் சிவனை யல்லது உரெரு
றையு மறி பாத சிவனுடைய வடியாராளுடைய வடியாரா திரட்சி
யிலே கூடுககொண்டு,—அவாகரும் மூன்கரும் மாகச்செய்து -
அவாக ளாருளிச்செய்த பணிவிடையை யுன்னுடைய காரிபமென்
கற் பிரிபத்தடனே செய்து,—கூசிமொழித் தருளஞானக் குறியி
லின்று - உப்படிச் செய்த யானசெய்தேன்னனுஞ் சுதந்தர
மற்ற அந்தச் சிவபததர்களைப்போல நீயுஞ் சிவனுடைய கரு
ண்ணியமாகி சிவஞானதகாலே சுகதியத்தைத் தரிசித்த அந்த
நிலையிலே நின்று,—கூப்பிட்டுத்தகட்டமிட்டுக் கூத்தாடித்திரியேயு,
அந்தச் சிவபததர்கள் திருக்கூட்டத்தைத் தண்டன்பண்ணிக்

கையுங்கொட்டிக் கூடதமாடித்திரி அப்படிச் செய்தா லார்ச்
சிதமான கனமம் பொருந்தா

இதற்குட் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். கட-சூ, உ-வெ
“மறப்பிகுதத் தமமை மலங்களில் வீழ்க்குஞ், சிறப்பில்லா தந்
திறத்துச் சேவை—யறப்பித்தப, பத்தரினத்தாய்ப் பரணுணா
வி ஸூலுண்டு, மெய்ததவரை மேவா வினை” எனனுதலு கண்
டுகொள்க

இஃஸூற சொல்லியது, ஞானவான்களாயுள்ள சிவபத்தா
களோடுகூடி பிரபஞ்சத்தாருடனே முன்புகூடி வந்த வாசனை
யொழியவே ஆகாமிய மிவாகளுந் கேளுநென்னு முறைமை யறி
வித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

காமுகஸூவா ஸ்ரோருவன ஒரு வண்ணியினிடத்த அன்பு
டைமனென்ப தவளொக்கலைக்கண்டுழி நிகழு மன்பிள்ளவுபற்றி
யே தெளியப்படும, அதுபோல ஈசனடியவரைக் கண்டுழி நிகழு
மன்புடைமை பற்றியே, ஈசனாக் கன்புடைமை தெளியப்படுமாத
லான்,— அடியவாக் கன்பில்லா ஈசனாக் கன்பில்லா - அடிய
வாக்கன்பில்லாழி யீசனாக் கன்புடையார்போ லொழுந்தல் கா
டகமாததிரையே பிறிதில்லை,— எவவுயிர்க்கு மன்பில்லா - எ
வவுயிர்க்கண்ணு முள்ளாகிய ஈசனிடத்த அன்புடையார்க்கே
யத்தொடாபுபற்றி எவவுயிர்க்கு மன்புடையாராதல் கூடும்,—
தமக்கு மன்பில்லா காம்பேசுவதென் - இவ்விடங்களினி
யில்லார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்த கொள்ளுவா ரல்லராக வி
னதனை காஞ்சொல்லுவ தென்கை, கழிகாமத்தா ராயினு ரத்
தொடாபுடையார தினக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளாக

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உடுகக

குரீராதல்பற்றி அதனகட சழிபே ருவகையாமாறுபோல அர
னடியாரடியாரை யடைந்திட் டவாகரும் முனகரும்மாக ஐ
சையுடனசெய்து - மாருதசிவாநுபவ மருவிகக்கொண டரனம
லரடி ககி ழிருக்கப பெறறாககு அகனைவளாககு நீரமையராகிய
வத்தொடா புடையாரேர டிணங்கி யவரபணிபை யுண்பணியா
கவே தறபோத முளைத்தலினை விருப்பத்தடை செய்தற்கண்
உவகை மிகுதியும் காழுகரல்லாதார திணக்க மதனைப்பாரச் செ
ய்யும் கலையாதல்பற்றி யதனகண வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோ
ல,—அறிவினாப்பிணங்களைவிணங்கிறபின்பினு மிறப்பினினு
பிணங்கிவா விடுநீ- அகனைக்கெடுக்கு நீரமையராகிய அறிவில்
லாரேர டிணங்கிற பிறப்பிறப்பிற பித்தவராகவி னதனகண்
வெறுப்பு மிகுதியும் உளவாம, அதனைவிட்டு நீங்கி,—கூசி மொ
ழிக தருணஞானகருறியினின்று - அடியாரதயாவ முனத்திழிவு
கோக்கிக கூசி நயமொழி கூறிச் சிவஞானத்தா லிரண்டறவத
தவித நிலையினின்று,—குமபிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடி
த திரியே - அவவுவகை மிகுதியாற குமபிட்டுக் கைகொட்டிக்
கூத்தமாடித் திரிவாயாக வென்பதாம்.

இதனானே இரண்டாகூறு தெரிந்துணர்த்தப்பட்டது.
முகற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத திரிமல
குகளென வாண்டே யுடம்பொழி புணர்த்த ஒதி வலியுறுத்தணம
யின வேறு கூற்றறிவா.

 கஉ—சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன திருவேடகதாரை யுண்டாக்கிச் சர்வாண்மரக்
கலையு மிடைந்துகையின்பொருட் டோர
சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

அறிவரியான் ரணையரிய வாக்கையாக்கி யங்கங்கே
யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொயித் தருளாற, செறிதலினம் யி
ருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ் சிவோகம்பா விகஞ்
மத்தாம் சிவனுமாவர், குயியதனா லிகயத்தே யரணை
கூடுங் கொள்கையின லவனுவர் குயியொடுதா மழியு,
நெயியதனா சிவமேயாய நினயிடுவ ரெனா னேசுத
தாற ரெழுதெழுந்ந பாசுததாள விடவே. (ங)

(இ-ள) அறிவரி ஆனமக்களுடைய மனோவாக்குக கெட
யான றனை டாத சிவன் றனது காருணணிபத்தாலே
யறிய வாக யாவருந் தனனை யுணர்நது வழி யிசுந் பொ
கையாகி ருட்டி மாயாகாரிய மாகிய வுடலை டெடுப்பி
தது,

அங்கங்கே யு ளன்பத்த நான்கு னூறுபிரம் யோனிபே
யிராகுயிரா யறி தங்க டோறு மடவிடத கவவிடத்திலே
யுகொடுத்த ன மாகக டோறு முயிராகு பிராய்நின ரதற
கதற்கேற்ற ஞானத்தைப பிரகாசிப்பித்து
நிறலால்

அருளாற செ சிவன் றன தருளா லவவிடங்கடோறும்
நிகலினா றிரு வியாபித்து நிறந்தத்திலே யவனது வே
வேடஞ் சிவனுரு டமாகிய திருந்நு முருகதிராககமுத தரித்தி
வேயாகும ருக்கு மடியாரகனையுரு சிவனுடைய திருமே
னியெனறே கொள்ஸ்பபமும். அஃதனறி,

சிவோகம பா சோகம பாவனை பண்ணும்பொழுது அந்
விசகுமதகாறசி னுவிதமாகப் பாவிகுமதலுலே இஃத ஞா
வனுமாவா னவரனகளைச் சிவனென்று சொல்லப்பமும்.
அஃதனறி.

கஉ--குத்திரம். அடிவார இலக்கணம். திருநா.

குறியதிலு வி
நயத்தே யரனை
க் கூடுக கொள
கையிலு லவனு
வா

ஆசனியன் காட்டின குறியதிலே விநய
தத்த மிருதயங்கனிலே சிவனை யந்தரியுள்ள
மாகப் பூசுதத முடிவினகட கோதண்டத்
தானத்தி லேகிபாவம் பிறப்பித்தது கொண்
டிருந்த கோட்பாட்டினுலும் சிவனாகியே நிற்
பாரகன்

குறிப்பொகிதா
மழியு நெறிபத
லுற சிவமேயா
ய் நின்றிவா

இப்படிப் பலவாகத் தாங் குறித்ததுக்கொ
ண்டி நின்ற குறிப்புக்களாவ குறித்ததிறும் புக்
திபாதிசுறும் சேர விலயச்சுணகப் பொருத்தி
னவிடத்த நிடைஎன்ப பொருத்தி நிற்கிற
வழிபாட்டினுலும் சிவமேயாய் விடுவா

என்றால்

இப்படி பேதககள் பலவாகக் காட்டுகை
யிலுற நிருவேதசாணாபே டணிக அஃ
மெக்காரணத்தகா லெனில்?

கேசத்தாற்
நெழுநெழுமின
பாசத்தாள விட
வே

பாசத்தாள விடவே கேசத்தாற் நெழு
நெழுமின என்ப பகமாறுக யாதாமொரு
வ ரொருவன் லீட்டற உளவுகொள்ளக் கரு
துமவன் அவன் லீட்டித் தானாகருப் பொடி
ப்போட்டுகி யகனை விதிவிக்கு மாறுபோல,

இந்த வானமாகக் கையுஞ் சிவன் முத்தி யடை விகனையின் பொ
ருட்டி இவாகக் வணக்கஞ்செய்யவே யுனைவிட்டி நீங்கவொ
ட்டாம லிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற கபாடத்தைப் பகிழ்நீ
ருக்கிற பாசமாகிற தாள கழன்று நீங்கி யதுபோகவே பிரகாச
முனக குண்டாம் எ-று

இரண்டா முருபு நாணாமுருபாய் மயங்கிறதென வறிக.

இதற்குக் காமிகமென வறிக.

(ங)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலந்தச சிவபத்தாக ணிறகு நிலைமையாற சிவனெனவே வழிபடுகவென்று கூறுகின்றது.

அறிவரியான தனையறிய வாககையாககி யனகனகே யுயிராக குயிரா யறிவுகொடுத தருளாற செறிசுலிலுற திருவே—ரு சிவ னுருவேயாகும் - பாசவரிவாலும் பசுவரிவாலும் மறிசுறகரிதா கிய சிவன றனனை யுணருமாறு தவமபண்ணும தேகததையும த போவேஷத்தையுங் கொடுத தந்த தேகததில் ஜீவானமாகக் களி டகதிலே பரமானமாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப் பித்தக கருணையிலுலே பிரிவறப் பொருத்தகையிலுல் சிவனு டைய வேஷத்தைத் தரித்த தேகம் சிவனுடைய திருமேனியே யாம். இதுஞானசரிதைபண்ணு மவரைச சொன்னது —சிவா கம் பாவிக்கும்ததாற சிவனுமாவா- பூதசுத்தியானந்தரம் சீரீக ணடாதி மாதிருகை பஞ்சமபிரம ஷ்டப காஷ்டத்திருமசுத க லா லியாசங்களைப் பண்ணிச் சிவோகமென்று பாவனைப்பண்ணு மத்தாற சிவபாவனையும் உடமையிலுற ஜீவபாவனையு முடைபவ ரகளாவாகன இது ஞானத்திற கரிபாவனைச் சொன்னது — குறியத்தலுலித்யத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையிலு லவனாவா- அஷ்டகலாப + பிராசாதத்தை இருத்யாநியாகப் பிரமமாதி காரணத நியாகக கிரமத்திலே தவாதசாரநமாகிய உனமனை சத்தி சுகிரான—அநாசிருகரை வேறறப் பொருத்த முறைமை யிலு லந்தப் பரமசிவனும் இது சிவஞானபோகியைச் சொன் னது —குறியொடு தாமழியு நெறியதலுற சிவமேபாய் நின்றிடுவ ர - ஞாதரு ஞானஞெயமெண்ணு மூனறும் நமூவநிசுஞோ சத் தி சிவானமா வெனனும் பேதமரச சிவமேயாவா ஏகாரக தே தறம் தேதறமாவது சிவனேயல்லது ஜீவபாவஞ் சதறுயில்

கஉ—குத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உடுசுடு

வே யென்றது,—என்றால் - இவ்வாறு ஜீவனமுத்தரான போக
சிவனேயென்று வேதாசமங்களை சொல்லுகையினாலே,—ந
ததாற்றொழுதினீ பாசத்தாராவிடவே - சிவனப்பரை ம் குத்
த வனபினாலே சிவனங்கி யழிப்பி, உணர்ப பந்தித்திருக்கும
பாசங்களானது நீங்கிவிட

பாசத்தா னென்றது இழிவின வந்த உயாதினை வாய்ப
பாடு

ஏகார மீதறசை

+ ப்ராசாதம்-உபபரிசை, — அநாசிருதா-ஒன்னதப்பொ
ருத்தாதவா

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவோகம பாவனை பண்ணு மவாகுத தானோகம் பாவ
னை சத்தருவானாலும் பராக்குறற பொது பாவனை பலிகடு மு
பாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கின்றா

சிவோகம பாவிக்குமத்தால் - அநியாணா உறிவகற்றி
ஹம் திருவிருத்தக் முகலியவற்றிற் செபியபடி சிவோகம பாவ
னை பண்ணுதலால் பாவனா சாமாததிப மில்லாத போது,—குநி
யதனாலியததே யரனைக் கூடுவ கொள்கையினால் - இருதய கம
லத்திற் தீபா கிருதி நாதா கிருதி சகாசிவா கிருதி முதற் சுகள நி
டகளை சுகள சாகாரத் தன்மையினுற் சிவனைத் திபாவிக்குஞ் செ
ய்தியினாலே,—அவனாவா - சிவ சமான சாதிச சிபனாவா,—கு
தியொடு தாமழியும் நெறியதனால- நிரகார சிவ சமாதியில்,—
சிவனேயாய நினைநிதிவா-சிவனைப் போற் சிவனாவா

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேடததானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந் தன்மையானுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பா சிவமேயாதல் தெளியக்கிடக்கலின், அதுபற்றி யவரை அரணெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைய பாசப்பதமுடையாரது பற்றும், விடொழிந்த பொருட்டென்பதாம்

சிவமாகல் தெளிந்தகோடற்கு வேடமுகலியவற்று னொன்றேயனையுமென்பாரா, சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினா

அவ வேடமுடையாரென நெடுததுக்கொண நிரைக்க
பாசத்தார ஆகுபெயா

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல சிவபததாகனது திருவேடத்தைப் பரமேஸ்வரனெனக் கவனி வழிபடுகவென நுருளிச்செய்குறா

அறிவரியான நனையறிய யாக்கையாகக் - ஆன்மபோத்ததா வியாவராலு மறித்தகரிய பரமேஸ்வரன் தன்னை உறியு நிமித்தமாகத் தன்னுடைய பத்தாசுருக்குத் திருவேடமாகிய தன்னு இருமேனியைக் கொடுத்தது—அங்கங்கே யுயிராகுயிரா யறிவுகொடுத்தது - தன்னை யிவாகளறியுமபடிக் கீடாக அவரவ நிருதபத்திலே யவர்களுக்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையாலே ஞான கதையும் பிரகாசிப்பித்தது—அருளாத செறிக்கலிஹை நிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - தன்னு காருணணியத்தினுலே இவர்களுட்க்கிலே தான பொருந்தி நிற்கையா லிங்கக் திருவுருவஞ் சிவனுடைய திருமேணியெனதே கொள்ளப்படும —சிவோக

கஉ—குத்திரம் அடியவர் இலககணம். உருசுள

ம்பாவிசுருமத்தாற சிவனுமாவா - காணென்றொரு முசலில்லை
சாவமுரு சிவனென்று சிபானிகைகபா லிவாக்ளைச் சிவனென
று சொல்லப்படும, — குறிபதனு விதயத்தே யரணைகூடுக கொ
ளகையினுலவனுவா - ஆசாரியன தரிசிப்பிதத் வந்தத் திபான
ததினிலேநின்று தந்த மிருதயங்களிலே பரமேஸ்வரனை ஏகிபா
வம பிரப்பித் துகொளஞ்சிற கோடபாடுகளாலே சிவனாகியே
நிறடாகா — குறிபொடு தாமழியுனெறி யதனா சிவமேயாநி
னநிதியா - காமிப்படி கொளஞ்சிற திபானகளுந் திடானித
தநிறந் கங்களுடைய ஆனமபோதயாந்ரும பின்பு சேரவழிக
துபாகிற் முறைமையாலே ஆனமபோதரு ஜீவியாம லந்தச
சிவமேயாய நின்றுவீடுவாரகள என்னயே யிவாகளி—ததிலே
பரமேஸ்வர னிப்படிப் பிரகாசிப்பன, அல்லாதவிடத்திற் நிற
கச்சேயுந் தேரனாராமநிற்பன, — என்னுல - வேதாகாங்க ளிப்
படிமென்று சொல்லுநையால், — நேசத்தாருமுதிநிற் பாச
ததாரவிடயே - உன்னுடைய பாசமான்து விடபிப் போம்படி
இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மமேஸ்வராக்ளைச் சிநேகத்தாலே
பணிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-ஆ, ந-வெ,
“ தன்னுணர யேனடித் தனதுருவைத் தானகொந்ததுது, தன்
னுணரத்தமழு ளிருத்கலாற—தன்னுணரு, நேசத்தா தம-ர
நிகழுந் ததிரெயபோத, பாசத்தாராங் கிணமுமபதி” என்னுமது
கணிக்கொளக

இதனா சொல்லியது, மமேஸ்வர ரிட்டத்திலே சிவன பிர
காசியா நிற்பனென்றும் அல்லா விடங்களி லப்பிரகாசனா
நிற்பனென்றும் ஆகையால் மமேஸ்வரனாச சிவனாகக் கரு
வழிபாடுசெய்யவே யிவனுக் குண்டரன பாசமவிட்டு நீங்குமெ
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது,

உருசுஅ சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறிவறியான - அசுரத்திருநாங்குற பரம்பொருள், —அனை
பறிய - உலகத்தாளாரா தனனை யறிதறபொருட்கு, —யாக்கை
யாக்க - திருநீறு கண்களை முதலிய திருவேடமாசிய தனங்
கவதனைத் தன் அன்பாக களித்தது, —அங்கங்கேயுயிரகருயிரா
யறிவுகொடுத்த - யாங்கு முயிரகருயிரா யறிவினை விளக்க, —
அருளாறசெறிதலினால் - அருளாற கலத்தலால், —திருவேடஞ்
செயுருவேயாகும் - அதறிருவேடத்தானஞ் சிவமேடாதல் தெ
ளபக டுத்தலானா, —சிவோகம பாவிசுமத்தால் - சிவோச
மபாவசொன்னா, —சிவனுமாவா - சிவமேயாத தெளிபகட்டத்
தலாறும், —இதயத்தே குறிபகஞ் லரனைகூடும் கொள்கையி
னால் - இருதயத்தானத்தி னொரு குறிபி நகண் வைத்த முலை
வளைக் கூடம் செயலாறும், —அரனாவா, —சிவமேயாநல் செளி
பகட்டத்தலானும், —குறிபொரு காழிபுகறிபதனால் - குறியுட
னே தாமெனப் கொன்றி னறங்கிய தனமைபானா, —சிவமேயா
டங்நிதிவனொன்றால் தேசத்தாரீ தொழுதி - சிவமேயாத தெ
ளபக கட்டத்தலானா, அதுபற்றி யவரை யானெனவேதேறி நீ
வழிபடு, — பாசத்தாராவிலே - ஏனைப் பாசப்பற துடை
யாரதுபற்றி விடொழித்த பொருடென்பதாம்

மறைஞானதேசிகா உரை

—உருசுஅ—

சிவன் சாவ வியாபியாயிருந்தாலுந் தனனிடத்
தன் புடைபார்க்குச் சாநந்திய மாஞ்
முறைமை புணர்த்துகின்றா

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உருசுசு

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தனனைச் சிவனெனவே கண்டவாகுஞ் சிவனுறைவ் வங்கே, யுருக்கோலி மந்திரத்தா லேநினையு மவாககு முளனவகு மென்குமில் னிக்குளனென பாகுந், விருப்பாய வடிவாமி யிருந்தனத்தி னொரிபோன மந்திரத்தின வந்தத்தி ப்ப னிருஞ்சரங்க கெயகு, முருககாண வொண்ணாத பானமுடிப்பால விமயி யொழுருவது போலவெளிப பட டருளுவ வனபாககே (௪)

(இ ள்) திருக்கோ சிவாலயத்தக குள ரொழுநாருளி யிருக்க யி லுள்ளிரு கிற சிவலிங்கத்தி லிடக்கூல சகாசிவனெ ன்குந் திரு னனு கரு நமவாக கயவிடத்திந் சாநந்திநி லேனிகனனைச் சி ய மாகாந்திபன திருக்கோயில் தூலலிங்க வனெனவே கன மாயிருக்க அதனைக் கூறாமற் திருமேனிய டவாகுஞ் சிவனு னை கூறிய தெனனைமேனிய ? னறவ் வங்கே

கோயில் தேசமும் அதிலிருக்குரு சிவலிங்கக் கந்தியுமாக லாற் கூறிப்பதென வறிக

சிவனெனவே பென்று தேற்றங் கூறுகையா லந்த மூர்த்தியிடத்தினே விபாபித்திருக்கும் பாராசிவனைக் கூறிப் பாராதிந் விபாபிய விபாபக பாவத்தினுலே தேகத்தசுஞ் தேக்கிக்கும் பேதமிலலை பெனவறிக

உருக்கோலி ம வியத்தலிங்கம் வியத்தாலியக்க லிங்கம் மந்திரத்தாலே நி அவவியத்த லிங்கமென மூலிதமாகக் கூ னையுமவாககு மு றிய திருமேனிபயதி—டா சுததமாதலாற் ளன அங்கு சுததனுக்கு மாயேயம் பொருந்தா தாகை யாற் சுததமான மந்திரமே திருமேனியாத்

லால் முப்பத்தெட்டுக் கலைமுகவியவற்றும் நிருமேனியாகக் கதி
தியானஞ் செய்யுமவர்க்கு அந்நக குறியிடமாகத் தானே பிர
காசியாநிற்பன

எனகுமில் லிங் டரிபூரணமா யெனகும வியாபித்திருக்க
குள நெனப்பார்க ற சிவ நெவ்விடத்த மில்லை சாலம்பமுத
கு விருப்பாய வ லிப ஆவாகனாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணு
டிவாகி கையா லிங்கேதானே யுளனென நறுதியி-
டவர்களுக் கவ்விடத்திறமுனே யருச்சித்த
ப பிரகாசியாநிற்கும் ஊடுநென்போ லெனினில்?

இந்நக நகதி தாபரமான யோமுதல் னுனியீருக மரத்
னெரிபோல் தினைண விடாபித்த நிறத்த அக்கனியாண்
து, அரண்பைக் கடடையி லேற்றிக் கடைக்
தவிடத் தக்கனியானது பிரகாசித்தாறபோலவு ரு,

மகதிரத்தின பிரகாந மகதிரோச சாரணத்தினுலே
வகத்திப்பன அவ்விடத்த ப பிரகாசியா நிற்பன

இந்நகு சுரபிக் பெரிப சுரபியினுட் கொம்பமுத்த குரூ
கெனகுமுருக்கா டிருக்கப் பாலானது வியாபித்திருக்கவு மவ
ண வொண்ணாத விடத்திற றேனமுமற கனதுக்கிரங்கித் தா
பால் முலைப்பா னே முலைக்கண்ணிலே யிறங்கி விமமித்தோ
லவ்மயி பொழு னறி பொழுதுமாறுபோல் அந்நக சிவனு மன
குவ து போல் பாககே யுருக் கிடகளமானவனருனே மூர
கெளிப்பட்டரு ததீகரிக்கு முனறமையு மித்தன்மை. ஏ-று
ருவ னெனபாக
கே

இதனாற ரூபர சங்கமங்களிடத்தில் வியாபித்த நிறகு
முறைமை கூறிப்பதாயிற்று இத்தருச் சூக்குமத்தும் நிசவாசத்
தம சுப்பிரபேத்த மறிக. (சு)

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம் உருள்க

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை கூறுகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனெனவே
கண்டவாகஞ்சு சிவனுறையுன அங்கு-திருக்கோயி லுள்ளிருக்கு
ஞ் சிவலிங்கமே சிவனென்று பாவித்தது வழிபடுமவாக கந்தச்
சிவலிங்கத்தி லிடத்திலே சாநந்தியம பண்ணுவன, —அங்கே
மந்திரத்தாலுருக்கோலி யுளனென நினைபுமவா கஞ்முன்-அந்த
ச் சிவலிங்கத்தி லிடத்திலே பஞ்சபிரம ஷ்டங்கமந்திரங்களி
லுலே யுளனென்று பாவித்த போக்கு மவ்வாறு மந்திரமூர்த்தி
யாக சாநந்தியம பண்ணுவன, —எங்குமில விவகுளனென்பா
க்கு விருப்பாயவடிவாகி யிருந்ததினெளிபோன மந்திரத்தி
ன் வந்ததிப்பன - சிவ ன்கண்ட பரிபூரணனை நரிபாமல மந
தமதிக்கா பெங்குமிலிலே, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் த
னக்கஷ்டமான விகாரகத்திலே மந்திர நிபாசங்களைப்பண்ணி
வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல வந்த மந்திரத்திலே
சாநந்தியமாவன இவ்வாறு பாவிக்கவே, —திருஞ்சுரபிக்கெ
றஞ் முருக்காணவொண்ணாத பான முலைப்பால் விமயிபொழுது
வதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னென்பாக்கே - பாலானது பசு
வினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தம பின்னை யோரி—
தலில் காணப்படாமற் தன்னுடைய கன்றைக் கண்டபொழுது
முலையிலே விமயி பொழுகுவதுபோல ஆர்த்த வாவினுஞ்
சிவனிறை திருக்கானையினு மந்திரத்த வாவினே பிரகா
சித்தப் பத்தாகள கேண்டியது கொடுத்தருளு-வென நினை
பொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

யோக சாமாததிய மில்லராக்குத தியானோ பாய முறைக்
கிணரா

நீக்கண்ட தேகியால் தரிசனங் கொடுப்ப நெனது சித்
நாகதப

மறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பகுத்தனாதவினதிச சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவ
மெனக் கண்டி வழிபடுகு சரினயயாவராசுச சிவன ஆண்டு வெ
ளிப்படாது நின்று அருள்செயவன. அருவப்பொருளாகிய சிவ
னாசானுதி மந்திரங்களைற சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக் கோ
யினுனைக் கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாள
ராகும், யோகிகளுள்ள மெங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன இத்
திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொண்டருளுவனைக் கருதிச் சா
க்திடமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைநகவழித்
தோன்றுமெழிபுங் கருந்தவழித் தோன்றுமபாலம்போல் அவ்வ
மந்திரங்களால்வரவா விருமய வடிவரப அதிருமேனிகளில்
அப்போகப்போது தோன்றின்று அருள்செயவன அவாபோ
லேக தேசமாய்க் குறித்தவினதி அன்புறாததிரையா னாண்டு வ
ழிபடு ஞானி-டகு, கனதை நினைந்த புனிதருவின் முலைப்பால்
போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வனபே தானாய் எப்போது மா
ண்டு வெளிப்படும் நின்று அருள்செயவன; ஆகலான அஃசுறித்த
வழிபடுக வெனபதாம்.

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உருளங்

ஆகலானஃகநிதது வழிபடுசெவனபது சூறிப்பெச்சம்

அநகேயனபது யாணடுஞ் செனறியையும்

மநசிரத்தா னுருககோலி யெனமாறுக

கோலியெனபது பெயா

உளன் உளளம்

இலன்னபது இல்லென மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த சூ
றிப்புவினைமுற்ற

இவருமென்னுமமமை இறந்தது தழிஇயிறறு

அனபாகரு விம்மி யொழுருவதுபோ லெனவே யோகிகட
சூக கறக்கவொழுகும பால்போலெனபது பெறப்பட்டது

அனபரெனது ஈண்டு ஞானிகணமேற்று, “அனபரெடு
மரீஇ” எனபுழிப்போல

திருவேடஞ் சிவனெனது தெனியு ராறு தொழப்படுவாரது
கருத்துவகைபற்றிக் கூறினா, சிவாலயத்தைச் சிவனெனது தெ
னியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரெனவுமு
ணாக

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

மேற் சிவலிங்கப பெருமானிடத்திலே சிவன் விசேஷமா
கப் பிரகாசித்தநிறத்த முறைமை யருளிச்செய்குறா

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குக திருமேனிதனைச் சிவனென
வே கண்டவாக்குச் சிவனுறைவனங்கே - அழகிய சிவாலயத்து
க குள்ளே எழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கப்பெருமான தனை
ச் சிவனெனநே யுபதேசத்தினாலே பறிந்தவாசனங்கு மவவிட
த்திற சிவன் பிரகாசித்து நிற்பன, —உருக்கொலி மகதிரத்தா

லே நீனயும்வாகரு முனன் - அகததத திருமேனியிலே மந்திரங்களாலே திருமேனியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மந்திர பிரகாசியாதிற்பன், — எவருமிலினிவருள நென்பார்க்கு விருப்பாய வடிவாகி - காணப்பட்ட வெல்லாவுருவங்களுந் தானாயிருக்க செயதே தற்சொருந் தோன்றாம நிற்பன் இந்நச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திற் றேனறி நிற்பனென்கிறவர்களுக்கு விருப்பத்தடனே யந்தத் திருமேனியி லெப்பொழுது மிருப்பன் அந்நவநெனலில்? — இந்நதததி நெரிபோல மந்திரத்தின் வந்ததிதத - காட்டத்தி லுண்டான வக்கினியானது முன்பு காணப்படாமனினது பின் பிவனுலறியப்பட்ட தோருபாயத்தினு லந்தக் காட்டத்தி லுண்டாளுறபோலத் தோன்றி, — இருஞ்சரபிக் கெவருமுருக் காணவொண்ணாத் தான் முலைப்பால விபரி பொழுகுவதுபோல வெளிப்பட டருளுவனெபாககே - பெரிப சுரபிக்குக் கொடிமுதல் குளமீரூக் பெவவிடத்திலும் பால விபாபதமாய நிற்பினு மவவிடங்களிற பாலினது ஸவருபந் தோன்றாமனினது முலைக்கண்ணிலே விமரித தோன்றித் தானாயாகப் பொழியுமதுபோலச் சிவலிங்கத்திலே பிரகாசியாதிற்பன் அவவிடத்திலே வழிபடுகிற பதகார்களுக்கு

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௪௨-ஆ, ௪-வெ, “கண்டகொரு மந்திரதகாற காட்டத்தி லங்கிவே, துண்டலபோ வினதங் குளதாமாத—கண்டவருத், தானதுவாயன ருளுன தானதுவாயத் தோன்றானு, தானதுவாயக் காணுந் தவாகரு” எனினுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, காட்டத்தி லக்கினியானது முன்பு தோன்றாமனினது ஒருத்த ரரணிகொண்டு கண்டய வவவிடத்தில்கறி தோன்றிய தன்மைபோல எவவிடத்திலும் தோன்றாமலநின்ற சிவனும பெரியோர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே

கஉ—குத்திரம். அடியவா இலககணம். உருளடு

கண்டு வழிபட, அவ்விடத்திற் பிரகாசியா நிற்பனெனனு முறை
மை யறிவித்தத

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிகளை - பகுத்தண
ராத்வினநி ஆஸ்பகது னெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுகவிய
திருமேனியை,—சிவனெனவே கண்டவாக்கு - சிவமெனக் கண்
டுவழிபடுகு சரியையாளாக்கு,—சிவனநீயெனவென. சிவ னு
னநி வெளிப்பட்டாது நின்று அருளசெயவன,—மந்திரதகர லுரு
க்கோலினுனென நினைபுமவாக்கும்-அருவப் பொருளாகிய சிவன
ராசாநுதி மகதிரங்காரை சிவலிங்க முகவிய திருவருக் கோலி
நுனெனக்கருதி மந்திரசிபாசத்தால் வழிபடுவ கிரியையாளாக
கும்,—உளனெனகு மிலனிங்கையுனெனப்பாக்கும்-யோகிகளு
ள்ள மெங்கணு மிலமரகவாமும் சிவனிததிருநோனியிலு மிருந
து பூசைசெகர னடருளுவ நெனக்கருதிச சாதசியமந்திரங்களை
ல வழிபடும யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தினெனரிபோல பானமுலை
ப்பால் கறகசெழுமுகுவதுபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவா
கி வந்ததித்தம் - கடைந்தவழித் தோனறுமெரியும் கறந்தவழி
த் தோனறும பாலுட்போல உவவமமந்திரங்களை லவரவா வி
ருப்பிய வடிவாயத் திருமேனிகளி லப்போதப்போது தோன்றி
நின்றருளசெயவன,—அன்பாக்கு-அவாபோலேகதேசமாயக் கு
நிகதவினநி யனபுமாததிரை யாணடுவழிபடும ஞானிகட்கு,—
மிருஞ் சுரபிக்கெனகு முருககாண் வொண்ணாத பானமுலைப்பா
ல விமம்பொமுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவன - கணறை
நின்றக் புனிற்றுவின் முலைப்பால்போல அகசுருனை மிகுதியால்
அவ்வண்பேகாநாய எப்போது மாணடு வெளிப்பட்டு நின்ற அ
ருளசெயவாளுகலா னஃகந்தித்த வழிபடுக வெனப்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வண் மிலிங்கத்தினையுந் திருவெடத்ததாரையும் வழிபடும
வழிபாடு முணர்த்தி ஞானஞ்சாரியனைச் சிவனெனவே
வழிபாடுசெய்ய முறைமையு முன்று திருவிருத்
தத்தா லுணர்த்துகின்றா

ஞானயோககமிகரியா சரியைநாலு நாதனாறன் ப
ணிஞானி நாலினுககு முரியன், ஊனமிலா யோகமுத
ன் மூனலினுககு முரியன் யோகமிகரியா வானறடுஞ
ண் மிரிபை யாதி, யானவிரண் டினுககுரியன் சரியையா
னி னிலறே னசசரியைக் கோரிய னாதலினுலியாககு,
மனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே யீசனிவன் று
னென்று மறைஞ்சி யேத்தே. (௭)

(இ - ள்) ஞான சிருட்டி காலத்திற பரமேசுரன் திவ்வ
யோகககிரி யாகமங்கிள நாலுபாதமாகப் பிரித்ததிகா
யா சரியை ராண குணமாக வருளிச்செய்ததுஞ் சிவன்
நாலு நாதன் ற கற்பித்த தொழில்களே!
பெண்ணி

ஞானி நாலினு மேலான பாதத்தின் வழிவின் றனுடத்த
க்கு முரியன் த ஞானி ஞானம் யோகமகிரிபை சரிபையெ
னக்கூறிப் நாலுபாதத்துக்கு முரியவன்,

ஊனமிலா யோக பாதத்தின் வழிவின் ரட்டாங்க
யோகமுதன் மூ போகத்தை யனுட்டிகத் யோகி குதரமில
னறினுக்கு முரிய லாத போகபாத முதலிய மூன்று பாதத்தி
னயோகி ன வழிவின் றனுடத்தத்தற் குரியவன்,

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலககணம். உருள

சரிபா வான கிரிபா பாதத்தின வழிவின தனுட்டிக்கு
ரு, ஞைனகிரியை மவனருன கிரியை சரினயமாகிய விரண்ட
யாதுபா னவிர னையு மனுட்டித்தற குரியவன,

னாடினக குரியன

சாண்டியிவினி சரியைத கொழிவினேனின் ரனுட்டித்தவ
ன ஞைனச சரி னாக்ச சரியைமாதநிரமே மனுட்டித்தற
ஸைக்கேயுரியன குரியவன, இவ்வாறு பேதித்துக் கூறிய தெ
னனெனில்?

பாதத்தியாய ரணவா மர்னாகா பக்குவத்தக கிடாகக்
சாடிதமுமாறு பேரல சிவனு மானமாக்களுடைய பக்குவத்த
உடாக நானுபாதங்களாகப் பரிததுக் கூறியதென வறிக

கூலிநுலிபா லுபவாருவ ரொவ்வொரு பாதத்தினவ
ராஞ் மின்மினா டி கிதறனுட்டித்தற குரித்தாதலால எல
ஞான குருவேரு லாப பாகமு மனுட்டித்தற குரிய மேலான
ருயு மிவனே ஞானசாரிபனு மிவனென வறிக

ராசலிவன ரு இத ஞானசாரிபனே சிவனெனக் கருகி
னென்று மிறை வனவகித் ததியுரு செய்க எ-று
ஞனி பேத்தே

காரர தேற்றம்

இசரஞ்சு கிரானாகமம் வாயவலிப சங்கிதையிடு மறிக (ரு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல மகேஸ்வரரை பின்னரை பின்னா வழிபடுகவென
னு முறைமை கூறுகின்றது

ஞானயோக கிரியாசரிதை நானும் நாதனன பணி-திருப
தாரகத்தையும ஞான முகலாகிய நானுபாதத்தையு முபதே
சிக்கிறது சிவனுடைய கிருத்தியம்,—ஞானிராலினுக்கு முரியன-

ஞானஞ்சாரிய நந்தசசிவனே யானையால் திரிபகார்த்தகதையும்
 ஞானமுதலாகிய நானுபாதத்தினையு முபதேசிக்கச் சுவதந்திர
 ன்,—ஊனமிலா யோகமுதல மூன்றினுக்கு முரிப்பையோகி -
 யோகாசாரியன் ஆட்போகமல்லாத சிவபோகமாகிய யோக
 முதலான மூன்றுபாதத்தினையு முபதேசிக்க காததன்,—சிரியா
 வானு ஞெண்கிரிசையா தியானவிரண்டினுக்கு முரிப்பை - சிரி
 யாசரியனானவன் கிரிபைபரிதை யிரண்டிபாதமு முபதேசிக்கக்
 காததன்,—சரிதையினின்றேனச்சரிதைக்கே யுரியன்- சரிபாபா
 சிதை உணுஷ்டிக்நிவ நந்தச சரிபாபாதத்தைக் கானுஷ்டி
 க்கவே காததன், பிறாகருபதேசம்பண்ணக் காததன்லா,—
 ஆதலினு லெவாககு மீனமிலா ஞானகுருவே குருவு மிகனேயீ
 சனிவன றுன்னெறு மிதைஞ்சிடதே-ஆதலினுலே சரிதையை
 பண்ணுகிறவன் கிரிபைபைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் ப
 ண்ணுகிறவ னிவவகை மூவாகும் பாசடசுஞான நின்றிச் சிவஞா
 ன மூர்த்தியாயுள்ள ஞானஞ்சாரிபனே யாசாரிபன்? இவனே ஈஸ்வ
 ரனென்று நமஸ்கரித்து கோத்திரமபண்ணி வழிபடுக வென
 நிதன்பொருள்

இதனாற் சரிபாவான கிரியாவானையும் யோகனையும் ஞா
 னவானையும் கிரியாவான யோகனையும் ஞானவானையும் வானு
 சிரமானு குணமாக வணங்கி வழிபடுகவென நிதன்பொருள்

இவாகளில் ஞானிக்கு வானுசிரம மில்லை யெல்லாராலும்
 பூசுகின்றென்று சாவசாததிரசிததம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆதையால் நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமானுசிய ஞானி நி
 ராலம்ப சிவயோகமாகு ஞானதுட்டானத்தேரடி சாலம்ப சிவ

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலககணம். உடுஎசு

யோகமாகும் யோகக்கிரிபா சரிபானுட்டான மூன்றிற குரியன, மறையா மூவருந் தற்கள் தற்கள் மரியாதிகுரிய ரென்று மத ளை நிராலம்ப சிவயோககுருவே குருவென்று நிகழ்த்து கின்றா

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேலேச் செய்யுளிற கூறிய நால்வகைகருத்தும் அவரவர் மாததிரைக்கேயுரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுத லெறறுக்கெலின்? நாலுபாதத்கி னிகழும் கிரியைபெ ஸலாநு கத்தாவின் துணைப்பண்ணியாகலால், உல்கின் மருவாத வினபத்தள வைத்த குருவினுபகாரத்தனைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலு மஞானி செபதவே கடப்பாடுன்பத உடொழிந் செயவார புறத்தொழிறகு முரிபரென்னு முறைபற்றியும், ஏன் யோர தத்கந் தொழிறகேயுரியரென்பது புறத்தொழிந் செய வார உடொழிந் குரிபரல்லசென்னு முறைபற்றியு முணாகது கொள்ளப்படுவன இனி டநநால்வகைப் பாதத்கின்றிடு மாணு ககாக்கு ஆசிரிபனமார உபதேசித்தறகடபடு முரிமையும இவ்வா றே வைத்துணாகது, எல்லார்க்கு முபதேசித்தறகுரிய ஞானகு ருவே தலையாய குருவென்றும, ஈனநிக் கூறிய தாபரசங்கமங்க ளும் இக்குருவடிவின் வேதாலவென்றுந் தேறி, அவவிரண்டினு ம வழிபடுத வென்பதாம்

மேற்கூறிய நால்வகைகருத்தற்கு முரியராவாரைக் கூ றுவார, அவறையுள்ளடக்கி நிறகும் ஞான முதலியவறறை யுடையாரது இயல்பின்மேல் வைத்துக் கூறினா.

சொறபல்காது மாட்டேற்றினைமேல்வைத் துணர்ந்து கோ
டறபொருட்கு, ஆகலினாலிற்றைஞ்சி யேததே யெனபதனையும் ர
ண மிடனகூறினா

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரணெனவே தொழுதிதை
ஞ்சுததகட்பமே விசேடங் கூறிபவாறு

ராசனியெனெழுதி இயனெனபத பகுதிபொருள் விஞ்சி
நனநி ர-னெனது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமே
லியை

என்றுமென்ன முடிமைபை எதிரது தழீஇயிறகுக்கித் திரு
வேடமு மியனெனென நிறைஞ்சிடேததெனவு முறைததுக்கொ
ளச்

இவைமுன்று செயயுரானும் முன குவகூறு தெரித்துனா
ததி வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

ஆசாரியனை வழிபடுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்குறா

ஞானயோக்க கிரியாசரிபைநாலு நாதனறன்பணி - ஞான
மும் யோகமும் கிரியையும் சரியையும் இவை நாலும் பக்குவான
மாகக்கி யிரட்சிக்கைப பொருட்டாகப்பரமேஸ்வரன் கற்பித்
தருளின பணிவிடை, முன சொல்லியவந் நாலு பாதத்திலும்
நிறகிற நாலுபேருக்கு மறிவொத திருக்குமோ வென்ற மாணு
கனை நோக்கி ஒத்திராதென தருளிச் செய்குறா — ஞானிகாலி
னக்குமுரியன - ஞானபாதத்திலே நிறகிறவ னிறந் நாலு பாத
த்திக்கு முறித்தா யிருப்பன, — ஊனமில்லாயோக முதன்முன்றி
னக்குமுரியன யோகி - யோகபாதத்திலே நின்றவன குறையிலு.

கஉ—சூத்திரம் அடியவா இலககணம். உருஅக

லாத யோகமுதல மூன்றினுக்கு முரிதகா யிருப்பன.—கிரியா
வான்றா னொன் கிரியையாதிபாண் விரண்டினுக்கு முரியன்—கிரி
யாதிபாண்வனா னமுதல கிரியையாதி யாண் விரண்டினுக்கு
முரிததாயிருப்பன்,—சரிபையி லின்றே னொன்சரியைக்கே யுரி
யன் - சரியையிலே நின்றவன் சரிபை பொன்றினுக்குமே யுரித
தாயிருப்பன்,—ஆகவே லியாராக்கு மின்மிலா ஞானகுருவே து
ருஷம-கான் நாலுபாதத்துக்குவ கததருயிருந்து இவ்வன்னு
சொல்லியந தவாக்கட்டு நாலுபாதத்தையுங் கொடுக்கிறவ ளை
யாலே குற்றமில்லாத ஞானசாரியனே ஆசாரிபனும் —இவனே
நாசனியன் னென்று மிரைஞ்சியேதகே-பரமேஸ்வரன் குறையி
ந்தஞானசாரிபன் குணபென்று அட்டாவக பஞ்சாவக மாகத்
தண்டனப்பண்ணிக் தோத்திரங்களுஞ் செயுத வழிபடுவாயாக

இவ்ஞாற சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் பக்குவர்த்துக்குத் திக
கதாக்க ஞானயோக கிரியா சரிபையென்கிற நாலு பாதத்தினு
நிறுத்தி அதற்குத்தக்க முதலிடையுங் கொடுக்கிறவன் ஞான
சாரிபனென்று மிவனே சிவனென்றும் ஞானவாஸகளுக்கு ஞா
னம் பிரகாசித்தாலுங் குரு வழிபாடு செய்யவேண்டி மென்னு
முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஞானயோகக் கிரியாசரியை நான்கு நாதனறன்பணி - ஞா
னயோகக் கிரியா சரிபையென்கிற நான்குபாதத்தி னிதழும் கிரி
யையெல்லாம் காத்தாவினது உண்மைப் பணியாகலான,—ஞா
னிகாலினுக்கு முரியன் - ஞானி ஞானமுத னுன்கினுக்குமுரிய
ன்,—ஊன்மிலா யோகமுதல மூன்றினுக்கு முரிபனயோகி -
யோகி அழிவில்லாத யோகமுதலமூன றிற்கு முரியன்,—கிரியா

கருள்

வானர ஞானசரியை யாதியான விரண்டினுக்கு முரியன - சரியாவா ஞானசரிய கிரிவை முதலிய விரண்டினுக்கு முரியன, —சரியையி னின்றே ன்ச்சரியைக டேயுரியன - சரியாவா னை சரியை பொன்றிதகே யுரியன, —ஆகலினுல யாாகு மீ னமிலா ஞானகுருவே குருவு ம-ஆகலினு ஸெல்லாாகு முபதே சித்தமகுரிய ஞானகுருவே தலைபாய குருளென்று, —இவனே யீ சனியனர னெனறும் இறைஞ்சியேததே-எ-னடுக கூறிப தா பரசுகமங்கனும் இக்குருவடிவின் வேதஸ்ஸவெனறக தேறி யவவிரண்டினு வழுபடுக வென்பதாம்

இவை மூன்று செய்யுளானும் மூன்றுவகறு தெரித தனா ததி வலியுறுத்தப பட்டது

 கஉ - ரூ, ந-ம, அதிகரணமுடி நகது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—அருளுக—

இந்தவாசாரியனைச் சிவஞாகப பாவிப்ப தெவற்றிற்கோ வெனி ல் இத்தப்பாவனை யில்லாவிடத தவனுபதேசிக்க மந்திர முதலானவை பலியாதாதலா லாசாரியரை வழிபாடுணர் தசியதென றுணர்த்துகின்றா

மந்திரத்தான மருந்துகளால் வாயதகயோ கத்தா ன் மணிபிரத குளிகையினு மற்று மற்றுந, தந்திரத் தே சொன்னபடி செய்யவேத சகலகலை ஞானங்க டுரி கால ஞான,மந்தமில்லா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா ம னைநகிடுமா சானருளா லடிசோ ஞானம், வந்திடுமற றெனறாலும் வாரா தாகு மற்றவையு மிவனருளால் மருவு மனதே.

(க)

கட—சூத்திரம் அடியவா இலக்கணம். உருஅந்

(இ-ள) மந்திரத் மந்திரங்களான மௌஷிகங்களாக க
தான மருக னாகுச சித்திதத் போசுகளாலும் ஒளி
துகளால் டையுடைய வீரசகுளிகையாலும் வேறுவே
வாயுதத் போக று சாதிரங்களிலே சொன்ன படிமேசெ
தகால் மணியிர யகால்
த குளிகையிலு
ன மற்றுமற்று
தந்திரத்தேசொ
ன்னபடிசெய்ய

வேதசகலகலை நாலுவேதமுஞ் சகலகலை ஞானமுந் பர
ஞான வக்ஷிகா காமபிரவேச முக்ஷிபவதஞ் லுணாடாய
லஞான மந்திர மிரிசால் ஞானமுந் பைசாச முதல் யிராக
லா வணி மா தி குமேனமேல வ்சிடடாரான அணமாதிபா
ஞான வக்ஷை னெல ன வெடடுச சித்திதஞ் மியைபெல்லா முன
லா மடைந்திடும டாகாந்தரு

ஆசா னஞ்ஞா ஆசாரிபண கடாக்கந்தகாந் நிருவடி ஞான
லடிசோஞானம் முண்டாம் இரணைபாழிச திவை வேறெரு
வந்திமிடந் தொன வராலும் வேறெனநிலுலும் உண்டாக மா
றாலும் வாராதா டடா
கும

மதறையு மி முன்பு சொன்னவைக ளெல்லா மிக த
வனஞ்ஞால் மரு வாசாரிபண பிரசாதத்திலு லுண்டாகா நி
வு மனதே தரும எ-று

மற்றுமென்பதனால் தீர்த்தத்தினிடத்தாக தேவனிடத்த
க காலவிகாணஞ் சொல்லுஞ் சோதிட ரிடத்தும் பிரமாணப்
புத்தி பண்ணவேண்டுமெனக் கூறிபது.

வாய்த்தையாக மென்பது “வாயுரைச செயித்த செய்ந்
வாய்த்ததற் கட்டையான வக்ஷை யுராறோக்கிடாதி உவதைய

வவுடலங்காடும், மாயமுமனத்கினில்லை வசமுறம் புனன்களெ
ல்லாவ, காயத்தின் மலர்மற்று நொயதெனச கழிபுரையே”
என்கையா லறிக

இதற்குக் கந்தகாலோததரமும பிறவு முளவெனவறிக (சு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலிரண்டு விருத்தத்தினாலே அந்த ஞானஞ்சாரியனே சிவ
திமுத்திக் கொடுப்பவனாகலா லவனிடே வணங்கி உழிபடுக வெ
ன்று முனைமை கூறுகின்றது

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாயத்தையோகத்தால் 'மணி
யிரக் குளிகைகளால் மறுமற்றுந் தந்திரத்தே சொல்லப்படி
செய்ய வேகசகல்கலைஞானங்க டிரிகாலஞான மந்தமிலாவணி
மாதி ஞானங்களுலலா மடைந்திமி-இது வெளிப்பொருள்—

ஆசா னருளா லடிசோஞானம் வந்திமி மறநெனருளும்
வாராதாகும்- ஞானஞ்சாரிய னனுக்கரத்தினாலே சிவசாயுச்சிய
த்தை யடைபுர சிவஞானமான துண்டாம், வேறே ருபாயங்க
ளினுள் முண்டாகாத,—

மற்றவையு மவரனருளால் மருவுமனதே - முன்மகதிராதி
யுபாயங்களினாலே வேதாசியானவித்தைகளும அணிமாதி அவு
டமகா சித்திகளும் அந்தஞானஞ்சாரிபுணுடைய கருணையினாலே
பொருந்துவதா மென நினைப்பொருள்

“அனநென்களவி யாமெனத்தகுபே”

சுக்கரம் - ஈறத்தை

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உருஅரு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மகதிரததாற சரஸ்மயோக முதலிப தநதிரததாற சா
உதிச சுவாவசித திரிகால ஞான முதலிய பல முண்டாம்,
நிராலம்ப சிவபோக சூருப சேசதகாற சிவததவம் பொருந் த
ம், நிராலம்ப சிவயோகப பொருட சித்தநாகச மகா வாக்கிய
ஞானம் வரும், மறறொன்றால் வாராதென ஹரைக்கினரா
பெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வணைஞானங்களுல்லாம் ஆசிரியனையினியு மமையும், தி
ருவடிஞானம் ஒருவாற்றாறு மாசிரியனை யினி யமையாத, ஆ
கலால் இவனையீச னிவனருனென்று மிதாருசி பேதகென
பதாம்

ஆகலாலிவனையீச னிவனருனென்று மிதாருசியேத் தெ
ன்பது குறிப்பெச்சம்

அவ்வாதேத துதற்குரிப பெருமை கூறி பவாறு

மறநவையு மவனருளான மருவுமென்றது இயைபினமைந்
ககுத்த பொருட்டு

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

எல்லா ஞானங்களுஞ் சாததிரஞ்சொன்ன முறைமையி
னே செய்யவுண்டாம் சிவஞானத்தினுலே சத்தியத்தைத் தறி

உருபுகள் சிவஞானசித்தியாரா சுபகூடம்.

சித்தச சிவானுபவத்தை யனுபவிக்கிற சாயுச்சிபம ஞானஞ்சாரிப ஞானொழிந் துண்டாகாதென்று மே லுள்ளிச்செய்குறா.

மந்திரத்தான மருத்துகளால் வாயத்தையோகத்தான ம னியிரத்த குளிணைகளான மறமறமறத் தந்திரத்தே சொன்னப டி செய்ய-இன்னவின்ன மந்திரங்களாலே யின்னதினை துண்டாமென்று சொல்லுகிற மந்திரங்களாலும், இன்னவின்ன ஓள வுத்தங்களாலே யின்னதினை துண்டாமென்கிற ஓளவுத்தங் களாலும், பிராணபாம முகலாகச் சொல்லப்பட்ட நுலயோகங்களாலும், ஒளியுடைய வீரதகுளிகையினுலும் இவையொழிந் தும் வேறும் வேதசாஸ்கிரங்குளிலே சொன்னபடி செய்தாலு, —வேத சகலகலை ஞானங்கள் திரிகாலஞான மந்தயிலாவணி மாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும் - நாலு வேதத்தைபும பல கலைஞானத்தையும் அறிபதற்க்க வறிவுகளும் செலகாலம் வருங்காலம் நிகழ்கால மென்கிற முறைமையு மறியுமறிவும மு டிவல்லாத அணிமா மகிமா லக்ஷிமா கிரிமா பிராததி பிரகாயிபம ஈசத்தவம் ஆக வியை பெட்டிமாக விவருனஞ் சொல்லப்பட்ட வறிவுகளெல்லா முண்டாகாநிற்கும் சிவ ஞான யிவற்றினு ண்டாகாத அந்த ஞான முண்டாமபடி எப்படியென்னில? — ஆசானருளா லடிசோ ஞானம் வந்திடு மறறென்றாலும் வாரா தாகும் - ஆசாரிபனுடைய கட்டாட்சத்தினுலே சிவனுடைய சீ பாதத்திலே பொருத்தி யிரண்டறக கலந்திருக்கிற ஞானம் பிர காசிக்கும், இப்படி பொழிந்த வேறென்றி னு ண்டாகாத இந்த ஞான மொழிந்தது—மறதவையு மவனருளான மருவுமன நே - முன்பு சொன்னவைதானா மித்த வராசாரிப னுடைய வனுக கிரகத்தினுலே யுண்டாம்

இதனாற் சொல்லியது, சாஸ்திரங்கள் சொன்ன முறை மையிலே மந்திர முதலானவற்றினுலே வழுவுதற் செய்தா லன

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம் உருஅள

ரவாககு வேண்டின ஞானங்க ஞானடாமென்றுகு சிவஞானங்
குருகடாடசத்தா லொழித தண்டாகா சென்ன முறைமையு
மறிவத்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

மந்திரகதால் - மந்திரங்களால், —மருத்தினால் - மரு
த்தினால், —வாய்ந்தி போகத்தால் - பொருத்திய போகத்
தாலு, —மணிபிரத குளிகையினால் - இரசக் குளிகையினால், —
மறுமறுதற்கத்திரத்தே சொன்னமுறைசெயல் - வேறுவேறுசா
ஸத்திரங்களினால் சொன்னபடி செய்ததற்கும், —வேத சகலங்
களை ஞானங்கள் - வேதாகம முகலிப கலைஞானங்கள், —நிகர
ல ஞானம் - சிறிதால் ஞானங்கள், —ஆதம்பிர வணிமாதி ஞா
னங்களெல்லாம் - முடிவிலலாத அணிமாதிமுகலிப ஞானங்க
ளெல்லா வற்றிற்கும், —ஆசானொரு னைக்கிடும் - ஆசாரிய
னைவினறி உடையும, — அடிசொஞானம் வந்திடு மறொரு
லும் வாராகாகும் - திருவடிஞானம் ஒருவாறானு மாசிரியனை யி
னறி யண்டாது ஆகலான், —அவனருளான் பற்றவையு மருவுந்
னறே - குருவருளா னெல்லா மருவப்பெறு மாசலி னிவ்வே டி
சனிவனரு னென்று மினைஞ்சியேத்தே

மறைஞானதேசிகா உரை.

அகதப்பாவனு பலத்தா லாசாரியனைப் பரம

சிவனெனக் கருதினாக கனுககிரகஞ்செய

யமுறைமையு ளாததகினரா

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவனா னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரனா னென்று, மரன

உரு ௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தருசீர நிலையெல்லா மிவனே யென்று மருடகுருவை
வழிபடவே யவனிவனறா னாயே, பிரங்கியவா ரணமா
மை மின்னடஞ் சினைபை ய்யலபிடுமெம் பரிசிதது நி
லேநதும் பாரததும், பரிநதவைதா னாகுமாபோற சி
வமே யாக்கும் பரிசிததும் சிந்திததும் பாரததந தா
லே (எ)

(இ-எ) பாம்பி இநத ஞானஞ்சாரிபனே பரபிரம சுருப
ரம மிவனெ னென்றும்

னென்றும்

பரசிவனறா பரமமான சிவனென்றும்

னென்றும்

பரஞான மிவ மேலானசிவஞான மிவனேயென்றும்

னென்றும்

பரா பரனறா இவனேபராபர வததவென்றும்

னென்றும்

கூரண தருசீர இவனுமவனும பேதமறவிருக்கிற வைக்கிப
நிலையெல்லாமிவ ததினாலே யவனுக்குண்டாய சிறப்பியா
னே யெனநூல் தென்ன ததவெல்லா மிவனுக்கே யென்றும்

கருடகுருவை இப்படிப புத்சிபுண்ணிக் கிருபையே வடி
வழிபடவே யவ வாயிருக்கிற ஞானஞ்சாரிபனே நாடோறும் வ
னிவன றானாயே ழிபடவே டந்தச்சிவ விரிந்த யாசாரிய மூர்த
தியைப பேதமற வதிட்டித்தககொணநி

இரங்கியவா ர கோழிபான திரக்கததா லண்டததைப
ண மாமை மீன பரிசித்தக கொணடிருந்தும் ஆமையான்த
ன்னடஞ் சின் அதனையே நினைத்தக கொணடிருந்தும் மூ
யை ய்யலபிடுமெ டடையானததை யிருபாலுங் கூடிக் மீனா
மெம் பரிசித்ததும் நி னது சினைடைப பார்த்தககொணடிருந்தும்
னைதும்பார்த்த

ம

கஉ—சூத்திரம். அடியனார் இலக்கணம். உருபுகள்

பரிந்திவைதா சினேகத்துடனே யிவையிறதைச சொல்
 ளுக்குமாபோல் விய முறையே தற்சொருப மாக்குமாறு
 போல

சிவமேயாசகு ஞானஞ்சாரியனு மாணுக்கருட் சிலரைப் ப
 ம பரிசித்தஞ் சி பரிசுதீசுக்கையச செய்யும சிலரை வாசக்
 கதித்துப் பாக் தீக்கைபைச செய்யும சிலரைத் திருநோக
 னுநானே கென்னுந் தீக்கைபைச செய்யும சாவககி
 டனுக்குச் சமமானருபத்தை யுண்டாகுவ
 ன் ளு

எகாரந் தேற்றம்

சிவம் பிரமத்தககு பரமாத்லாற பரபிரம் மென்றா
 முதநானமாகசுளுக்கும் சிவதவ முண்டாத்லாற பரிசி
 வமென்றா

அபரஞானத்துசகு வேறுதலாற பரஞானமென்றா
 பரமாத்லாற பரிசிவமென்றா
 இதற்கு விசுவசாரோதகம் (எ)

பண்ணிருபனும பண்ணிப்பதப்பொரு - ஞானித் திரிவ
 ற வுணர்ந்தபெருமை - ரனவியமற்ற வமலனடிக் கீழ் - அழி
 யாவியப்பத தனுபவரவரே - இழியாருலகினக் கியற்றா தொழி
 லுந் - தீண்டுகுளிகை செம்பு தனகளி டு - மா, ஊடறக்கனக்
 மாமதுதனக்கே - மறஞ்செய்யிற களிமபினைமாற்றும் - பெ
 தறியுங் களிமபினைப் பெறுதலுமின்றே - யன்னநிலையா மமல
 னை யடைந்தா - ரனவியமற்று மடைபவாதாமே - திருத்த
 ரையூச சைவன் திருநதமறையு - விரிசுதரைகரும் வேகியன்
 மெய்கண்டான் - கருத்தி, னருணநி தேவ னருணமொழியாய்
 கதே ஆயிருணந் தம்பாற கண்டிலேமே

சிவஞான சித்தியார சுபகூத்திர

கோவகை யானே காணடிகை முற்றும்.

மாசிலுபசார மஞ்சனமூ கந்த, நேசமிகு துபமொளி நீர
முத—துசடை ககா, யாடி குடைகவரி யாலவட்டம விசிறி, யா
டலொடு வாசசிபமீ ரெட்டாகும்

நிலையடைய வனுதினமு நிலையெனது மனமே, தொலைவரு
டருமகலு மலமுமுதுதுரு, மலைவுடைய யுன துமட மதியுடை
யவருளு, முலைவீனபறை ஞானமுவி யுரைசெய்கிரு மொழியே.

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பரமபிரம மியனெனதும பட்சிவனரு நென்னும பர
ஞான மியனெ னும பராபரனரு நென்னு மரன்றருஞ்சீர் நி
லையெல்லா மியனே யெனது ஈருட்குருவை வழிபடவே - சிவ
னுகஞ்ச சத்தியினுலு வந்தவினாலு அஞ்சுவததை யுளநி, அ
கத் அஞ்சுவததைப் பின்று நிலைகளெல்லாம இந்த வாசாரி
யனே னென்று வழிபடுச் அவைகளாவன குணநாமக் கிரிபைக
ளொன்று மின்பி நிர்விதப ஞானஸவருபமாகப் பெரிதாயநி
ன்றது பரமபிரமம், பின்பு பஞ்சதந்தோன்றிச் சிவனென நி
ன்ற நாலுசத்திசுருக தண்டிடத்தி லுண்டாகச் சுத்தமாக நி
தவவதர பரசிவன், ஞானசத்தி மூர்த்திமாரு யானமாக்கரு
டைய கண்முகங்ையு மதின பக்குவங்கடையு பாரந்திரீயங்க
ளையுங் கண்டு நிறகு மவசரம பரஞானம், பரமாகிய சுத்தாச
ததமாண்பக்கு மேலாயக் கிரிபாசத்தி மூர்த்திமாருயச சுத்த
மாண்பயிவ காரி யுடை யுண்டாகரு மவசரம பராபரம், சுதா
சிவன் மகேஸ்வரன் நுத்திரனென்னு நாமங்களை யுடைத்தாய்
சுத்தாததுவ மிராததுவ அசுத்தாததுவ இருத்திபங்களைப் ப
ண்ணுயது அரனாருஞ் சீரநிலை இவ்வாறு பஞ்சாவஸ்து தாது
சமூகநாய நின்ற சிவ மிகத் வாசாரியனெனென்று கருணையிலு
லே கொண்ட குருமூர்த்தி சித்தத்தின் வழித்தாய நடத்

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உடுக்க

வே,—அவனிவனரு னுயே யிரங்கி - அநதப பரசிவ னிகத வா
சாரிபனே யாகிக கருணைபூதது,—வாரண மாமை மீ னண்ட
ரு சினைபை யியல்பினொழிம பரிசிததும் நினைததும் பாரததும்
பரிததவைதா னுகருமாபோற சிவமெயாகரு ம டரிசிததரு சிக
திததும் பாரததததானே - கோழிபு மாமையு மீதுர, முட்டை
மையுரு சினைமையும் பரிவினொலே யீனததும் நினைததும் பாரத
த முகலிருந்த ஆவரணங்க னீங்கத கனற ஸவரபுராக்கிக
கொண்டவைபோல வாசாரி: னும் பரிசுணைபுயினொலே மாயை
மையும் மானச தீகைபுயினொலே கனமதசையு ம சாடசுஷி தீ
கைபுயினொலே யானவமலததையு ம நீக்கி சிவமே யாகரு
வன

ஏகாரத்தினொலே கிகருண சங்கிராகதி சமுதபத்தி சமா
வேச சிவசமமென்னு மூத்தித ளல்லாமல் சிவதாதாமியமெ
னற கெனவறித

ஆகருவெனனபதறகு ஆகருமனபத வினைமுற்ற

* தறுசயூதன - கலந்தவன, + சாடசுஷிதம் - கண்ணினது

ஒருமலமு மிருவினையுரு குணநகர மூன்று

முடகருண மோரநானகு ம புலனக லோததம்

வருபகை லோரானும் பவங்க ளேழு

மாயநதிடபபே ரின்பமடநி ம கைய கரகத

தருவதவாயப பரஞான மூத்தி கானே

காரணிமேற குருவுருவந சரிதது வநதோன

நிருவருளாற சிவஞான சிகதி யென்னுரு

கொன்னுலக குணாவிரிததோன நெரிந்த வாரேற

இரவியே முந திருநதனை நீகருவபோ லென்று

மீறாஞ்சுமடி யவாமனத்தி னிருளகனை நீக்கக

கருணைபொறை தவநக்ருமந கலவிசிவ ஞானந

காசிவிபி லொருவடிவாயக காட்டியபோற நேனநிப

பரசமய கோடாராமே வினாறுநெறி கொண்டு
பலகலையு முணாகதனைவ பரிபால ஓகித
திருமருவு சிவஞான சித்தந்தரு பொருளைத்
தெளிந்திடவே விந்திதனைத்தரண சிவாசகிர தேசிகனே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

குருவினது பெருமை கூறுகின்றார்

பரம - சுதந்த சிவனாரு நென்னும, — பிரமம் - சுதந்தசிவ ம
ததிப நித்தந்தசிவம, — இவனாரு நென்னும, — பரசிவனாருநென்
னுர - இருபர சிவனெனு மிலய சிவனாரு நென்னும, — பராபரன்
ருநென்னும - அநாகத சிவ நென்னும போக சிவனாரு நென்
னும, — பரஞான மிவ நென்னும - ஞானக கிரியாப பிரவிர
ததி மாணாகய சகாசிவ நென்னு மசிகார சிவனாரு நெ
ன்னும, — அரண றருளு சீர நிலை யெல்லாம் - மகேசுரன்
ருத்திரன் மால பிரமன் முதற சிவபேச மனைத்தம, — இ
வனாரு நென்னும, — ஆரோபித சிவாதது விகககிநுலே, — அரு
டருருவை வழிபடவே - சுதந்தசிவ னிகதக குருதேககதி லா
வேசித் திகதக குருவாயே கருபா சமுக்கிரனாகிய கேசிகனைப
பாவனைபண்ண, — தவனிவனாருனாயே - சுதந்த சிவன இரந்தக
குருதேகததில் ஐவேசித் திகதக குருவாய

இரங்கி வாரணமுதற பதப பொருள வெளிப்பொருள.

இம் முதநிருட்டாகத தாட்டாகதிகப பொருளுணாக த
ணாககு மிடத துயிராக கியறகையாய மலததின மறைந்த சிவத
துவஞ சிவஞல் விளங்குமென்னும பொருள விளங்கிற்று

சொல்லி னாவீற் துரிசுறுஞ சோககிரத்

தொல்லு மேதசிவ ஞான முதித்திடுஞ்

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உடுகூக.

செல்லு மெய்யாரு ணங்கியெய்திகரு
நல்ல ஞான பரகாச னவீற்றுரை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—(1)—

சிவபேதமனைத்தவ குருமுதா தாமோடெனத் தேறி ஞான
சாரிபனை வழிபடுக, அங்ஙனம் வழிபடப்பெற்ற சிவன் இக்
ஞானை யாவேசித்த நின்று நாடோறுஞ் செய்யும் பரிசமுதலி
யாமுனமுறும் அவையுரைத் தனவண்ணமாகச் செயதருளுவ
னென்பது.

அவ்வா தேகதிஞா சகு வரும் பயன் கூறியவாறு

பரம்பிரமமெனது சொன்ன சிவகதைமெனவும், பரசிவ
னெனறது கடத்த சிவகதைமெனவும், பரஞானமெனறது ஆகு
மெய்யான அகணையுடைய மெனவும், பராபரனெனறது ஏ
னைத்தாபர மூர்த்தத்தகைமெனவும், அரனறருஞ்சீர நிலையெனற
து அநுபத்தமுமமைநாயனமார முதலிய சிவபகதா பொருட்
டாக ஆண்டாணி வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள்
எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க

பரஞான மிவனென்றும் பராபரனருளினென்றும் வழிபடு
த லதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையு முடனகூறிஞா

திரம்பவழிபருரை வருமாறு.

—(2)—

சிவனே யாசாரியனென்றும் ஆசாரியனை வழிபாடு செய்யப்
பரமேஸ்வர னிவனைத் தானாகருவ நென்று மே லருளிச்செய்
கிறார்.

பரம்பிரமமியெனென்றும் - எல்லாதத்கு மேலாயிருக்கிற
பர மித்த வாசாரியனென்றும், —பரசிவனருளெனென்றும்—எல்லா

உடுகூச சிவஞானசித்தியார சுபகூம்.

ததக்கு மேலான சிவ விகதவாசாரிபனெனதும்,—பரஞானமி
வனெனதும் - மேலானஞானமு மிகத் வாசாரிபனே பெனது
ம,—பராபரனஞானதும் - எந்நூற் பரிபூரணஞான பரமசிவ
னே இந்த வாசாரிபனே பெனது ம,—அரணநருஞ்சீர நிலையெல்
லா மிவனேபெனதும் - பரமேஸ்வரனுக் குண - அகப்படட சிற
படையுடைய நிலைமைக் கெல்லா மிகத் வாசாரிபனே பெனது
ம,—அருடருணவ வழிபடவே யவலிவனஞானேயே யிரங்ங -
ஞானஞ்சாரிபனே வழிபடவே அகதப் பரமேஸ்வர விகதவாசா
ரிபன ஞானேயாய கருபை ஜலித்தது,—வாரண மாணமீ னன்ன
ரு சிணையை மியலபிஞ்ஞெடும பரிசித்தும் நினைதமபாரததம்-
நிராநிதம் - கோழிபு மாமையு மீது முட்டைடையுஞ் சிணையு
முறைமையாக, கோழி தன்னுடைய முட்டைபைப் பரிசித்த
ம, ஆணை தன்னுடைய முட்டைபைத் தூரத்தே கிடந்த நினைத்
தம், மினுது சினைபைப்பாரததம்,—பரிசிதிவதா னுக்குமா
போல் - முன சொன்ன மூததும் பிரிடப்படடு, கோழிமுட்
டைபைக் கோழியாகின் தன்மைபோலவும், ஆணை முட்டை
யை யாணையாகின் தன்மைபோலவும், மீன சிணையை மீனாகி
ன தன்மைபோலவும்,—சிவநேரவாகும பரிசித்ததஞ் சித்தித்த
ம் பாரததகாரனே-சீபாதவநாளே பரிசித்தம், திருவுளமப
தறியும், திருக்கண்ணசாததியும் இந்த வான்மாவை யகதச சுகமே
யாககுவ விகத வாசாரியன்.

ஞானயோகத்தால் பரம பிரமமென்கிற திருவிருத்த மூன
றுகருந பிரமாணம் சிவஞானபோதா, கஉ-ஆ, எ-வெ, “ தன்
னை யறிவித்தது தானஞானசு, செய்தானைப், பிண்ணமரத்தல்
பிழைபலத—முன்னவனே, தானேதா னுசெய்தல் வைவமெ
னதுந வைவமே, மாணே தொழுநை வலி” எனனுத கண்டு
கொளக.

கஉ—சூத்திரம். அய்யவா இலககணம். உடுகடு

இதனா சொல்லியது, அந் உண்மையைத் தரிசித்த ஜீவ ஸ்ரீமத்தகரா யுள்ளவர்கள் பரப பிரம் முகலான திருமேனிக ளெல்லா மிகத் வசாரியன ருனையென்று தேகநத் முள்ளவருக்கு வழிபாடுசெய்து வரக்கடவார்களென்றும் அப்படி செய்ய வே கோழியு மாமையு மீது மண்டததையுந் சிவையும பரிசித்தனா சித்தித்தம் பராத்தந தாஸாநினை முறைமைபோல வந்த வானமாவையும் ஆசாரியா பரிசித்தனா சித்தித்தம் பராத்தந திற சொருபமாகிய சிவமே யாகருவெண்ணு முறைமையு மறிவித்தத

சத்த மசத்தனா சத்ததனா சத்திய மாகிநிறகுந் சித்தன நிருவம பலவாண னென்னுநா சோநதனனா சத்தம் பயின்ற பதிபசுபாசத்தைச் சொல்லுந் சத்த மதக மதற்கு னுபாகவ காண்டற சரிசல்லவே

செய்ய சிவஞான சித்திக் கடற பொருட்கு, உய்ய நெறி தோன்ற வுநதோன்ற—மெய்யினா, மூட்டிநெறி தோன்ற வுரைபகநதான ஞானையு, காட்டு நிரம்ப வழகன

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

பரமபிரம் மிவனென்றும் - சொருபசிவமே மிவனென்று ம,—பரசிவனா னென்றும் - தடத்தசிவமே மிவனென்று, —பரஞானமிவனென்றும் - பரஞானதீசையுடையா மிவனென்று ம,—பராபரனா னென்றும் - ஐனைத் தாபரமாதகநகளே மிவனென்றும்,—அரணநாசிர நிலையெல்லா மிவனென்றும் - அதுபத்தமுறைமையானமார முசலிய சிவபத்தா பொருட்டாக ஆண்டாணி வெளிப்பட்டருளி மறையு மூர்த்தங்கனெல்லா மாசிய சிவபேதமனைத்தம் குருவெனத்தேறி,—அருடகுருவை வழிபடவே - ஞான சாரியனை வழிபடுக அந்நன்ம வழிபடப் பெறல்,—அவனிவனறனுமே - சிவன இக்குருவை யாவேசுத்து

உருகுக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கின்று, — இரங்கிய வரணமாமை மீண்டனஞ் சினைபை - இரக
கமுற்ற கோழி ஓமை மீன முறையே முட்டையினை, — இடல்பி
ஞெயிம் பரிசுதித் தந்னைதம் பாரத்தம் பரித்திவைதா லுக்
குமாபோல-இலபாகவே தினடியும் கருதியும் நோக்கியும் பரி
வுறறுத் தனவண்ண மாகச் செய்யுமாறுபோல, — தானேடரிசித்
துஞ்சித்தித்தம் பாரத்தம் சிவமேயாகும் - தா லுடோழம்
செய்யும் பரிசுமுகலிய முனருணம் அவையினைத் தனவண்ண
மாகச் செயற்குஞவன் என்பதாம்

அவ்வா தேத்திதாசுரு வருபவன் கூறியவாறு

இன்னும் நூலின்கண் விரித்துக் குருமுகமாயக்கேட்ட
நித்த பாலன் அநேகமுள, அவை கைலாய பரம்பரை மெய்கண்
டசந்தித் திருவாவறிதறை கமச்சிவாய மொத்தி மரபிலெழுந்த
ருளி விளகருகின்ற அம்பலவாண் “உசுகா திருவடிபைப்பெற்ற
அதுபவமுடையவாகன முறையில் வழிபட்டிக் கேட்டநிக

கட - ரு, புறநடை முடிந்தது

பன்னிரண்டாரு சூத்திர முடிந்தது

“கருதிநிவங் கணபதி டைவந்தரமு மிருபதமுட”

என்ற பன்னிரண்டாரு சூத்திரம்

வழும முற்றிற்று

“சுந்தையிவை மூவொன்பதொடு மந்தாறுகு

சிவஞானசித்திசுவ பக்கமெனத் தெளிவே”

எனனும் சிவஞான சித்தியார் சுபகூட

திருவிருத்த முன்னூற்றிருபத் தமும்

உரையுடன் முற்றுப் பெற்றது

ஆக பாயிரமுட்பட - ஈஉஎ.

உ

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் சுபகூடம்

பாயிர முதல, கஉ-ஞ குத்திரவரைச செய்புளகராதி.

ப—ஞ-செ

ட—ஞ-செ.

	அ	அருவிலி	சுரு க உள
அகலிபை	கூஅஉ உ சூ	அருவுருளி	சுசுஅ க உஅ
அங்கி	உசாநக கர கூ	அருவுருவெ	கருநுஉ ச கக
அசித்தரு	கருகா ச உர	அருளது	கஎஅஎ ரு கூ
அசித்தெனீ	கருகரு ச கச	அருளிஞா	அநு பா ரு
அஞ்செழுக	உநசாந கூ அ	அருளிஞா	கஉசா உ நந
அ ஷடசஞ	கநநு உ அக	அவவவ	ககக உ சக
அத்தவா	கநக க ரு	அவவுட	கருஎ ச ந
அநாதிபுட	உசகக கக ந	அழிகதி	நகர க கக
அநாதியே	உரக அள கந	அழிப்பிளப	ருஉஅ க நஎ
அநகரி	உநகஉ க கர	அழிவிலா	கககச அ க
அயனரி	கருகச ச ஸ	அளவை	கந அள க
அயனறனை	ககக க சுர	அறிதரு	ககஅரு ச நரு
அரசனுஞ	ககஅ உ நஉ	அறிந்திமா	கஎருந ரு ந
அரனடி	கரஉ உ உக	அறிந்திமபி	கசஅக ந ஸ
அரனவிதி	கரஉர உ ரு	அறிபொரு	கஅஉக க கூ
அரிசனம	கசருக உ கரு	அறியாமை	உகஅச அ நர
அருந்தினை	ககக அள எ	அறிவணகம	கசஎரு ந ந
அருமறை	உரசர அ கச	அறிவரிய	உருகஉ கஉ ந
அருவமோ	ருநச க நஅ	அறிவிகக	கஅஎஅ எ ச
அருவவிகா	கருகஉ ச கந	அறிவிசனை	கருஉஎ ச க

ப—ஞ-செ.

ப—ஞ-செ.

அறிவிலன	கஎருந	ச நடி	இருவினைச		
அறிவுடல	கசுசச	ச உக	செயலக	கஎகரு	ச ச0
அறிவுறும	கஎகரு	சு க	இருவினைச		
அறுவதை	ருக	பா க	செயலகா	எக0	உ அ
அனைத்து	சஅருச	எ க	இருவினையநா	கசுச	உ ச0
அனளியசா	கநக	அள ரு	இருவினையின	எஎஉ	உ ச
அன்னியமி	சஅருக	சு அ	இருவினையெ	எஎஅ	உ ரு
	ஆ		இவனுலகி	உநஅக	க0 க
ஆங்கார	கக0எ	உ ரு	இறுதியாக	ருகச	க நரு
ஆணவ	உசஎரு	கக ரு	இறைவரு	உ0எக	அ கஎ
ஆனையா	ககந	உ நக	இறைவனிக	அஉரு	உ சச
ஆரண	ருஎஅ	க சச	இறைவனே	கஎசஎ	ரு உ
ஆவதா	சஅரு	சு உ	இறைவனற	கஎஎ0	ரு ச
ஆனமா	கருஉ0	ச ரு		ரா	
	இ		ராசனுக	உருருந	சஉ உ
இவருநா	அஅசு	உ உச	ராணடுபகக	உநஉ	அஎ கச
இதமகித	அகக	உ கந		உ	
இததன	உநஎஎ	க கஉ	உடலியா	கசுநந	ச உஎ
இத்திரிய	உசஅ	க0 ந	உடலினிலே	கருஎரு	ச கச
இநநிலே	உஉநச	அ நச	உடலின	கசஎஉ	ந உ
இமமையி	எஅஎ	உ எ	உடல்விடா	கசரு	உ நஎ
இமமையே	உ0க0	அ கஉ	உடறசெய	அ0க	உ க0
இயல்புகா	நகந	க ந	உணராத	கஅகரு	சு ச
இரந்தர	ககசஎ	உ சச	உணரவன	கசகந	ச க
இருமபை	உருநக	கக கஉ	உதிப்பது	ந0ச	க உ
இருவகை	கசுகஉ	ச நச	உயிரவை	சுகக	க நஉ

